33326 V. V. P[illegible]

THE KUPPUSWAMI RESEARCH INSTITUTE MYLAPORE, CHENNAI-4

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ [illegible] திரு[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

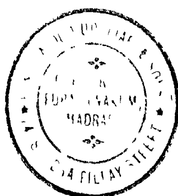
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 45 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1908

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரப்பிரமமணே நம:

ஸ்ரீமகா பாகவதபுராண சரித்திரக்குறிப்பின் அட்டவணை.

தசமஸ்கந்தம்.

அ-ம் அவதாரிகை. பக்கம்.

௧ பூமிதேவி பசு ரூபமாயப் பிரமனைச் சரணமடைந்ததும், அவர் திருப்பாற்கடலசென்று சுவாமியைத் துதிசெய்ததும், அப்போ அசரீரிவாக் குண்டானதும், வசுதேவர் தேவகியை விவாகஞ்செய்ததும், கம்சனுக்குப் பிரதிகூலமாக அசரீரிவாக் குண்டானதும், நாரதரால் கம்சன் தன சொரூபமறிந்துகொண்டு வசுதேவருடைய பிள்ளைகள் அறுவரையுங் கொன்றதும் சொலலியது. ௨

௨ கம்சனைச் சம்ஹாரம் பண்ணுகிறதற்காகத் தேவகிதேவியின் கர்ப்பத்தை யடைந்த ஸ்ரீமந் நாராயணன், பிரமமாதி தேவர்களால் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டா ரென்பது மன்றித் தேவகிதேவியும் ஸ்துதிக்கப் பட்டா ளென்பதுஞ் சொல்லியது. ௭

௩ ஸ்ரீ ஜநார்த்தனரானவர் வசுதேவதேவகி யவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதிகளையங்கீகரித்து, கம்சனுடைய கொடுமைக்காகப் பயப்படுகின்ற அவ்வசுதேவர் முதலானவர்களுக்கும் நந்தகோபர் முதலான கோபால ஜனங்களுக்கும் தம்து சங்கலபத்திற்கும் பிரியார்த்தமாய், கோகுலத்திற்கு வசுதேவரால் எழுந்தருளினாரென்று சொல்லியது ௧௨

௪ கம்சன் அந்த யோக மாயையினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியத்தையடைந்து, தேவகி வசுதேவர்களை விலங்கில் நின்றும் விடுத்து அவர்களுக்கு சில வுபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லி, பின்பு தன்னுடைய மந்திரிகளுக்கு அந்த யோகமாயை சொன்ன வார்த்தைகளை அறிவித்து, பெரியோர்களையும் - பிராமணர்களையும் யாகாதிசத்கிரியைகளையும்-துன்பப்படுத்தக் கட்டளை யிட்டானென்று சொல்லியது ௧௬

௫ நந்த கோபர் புத்ரோத்ஸவ காலத்தில் மிகவுஞ் சந்தோஷமுடையவராகி, தருமங்களை விசாரிக்கிறுக்கும் நல்ல விவேக சீலர்களான பெரியோர்களை விதிப்பிரகாரம் ஆசரித்தாரென்றும், அரசனாகிய கம்சனுக்குக் கப்பஞ் செலுத்துகிற நிமித்தியமாய மதுராபுரி பட்டணத்திற்குப் போயிருந்த சமயத்தில் வசுதேவரைக்கண்டு பேசியதும் சொல்லியது. ௧௭

௬ சர்வப் பிராணிகளுக்கும் பயங்கரமாகிய ஸ்வரூபத்தை யுடைய பூதனையென்னும் அசுரஸ்திரீ கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்களுள் தானொருத்தியாகச் சுந்தரரூபத்தைத் தரித்து, இடைச்சேரிக்கு வந்து, ஸ்ரீநந்தகோபர் கிரகத்தில் பிரவேசித்து, ஸ்ரீபகவானுக்குத் தனது ஸ்தனங்களை யூட்டி மரணத்தை யடைந்தாளென்று சொல்லியது. ௧௮

௭ ஸ்ரீ பகவான் கம்சனுக்குச் சினேகனாகிய சகடாசுரனையும் - திருணாவர்த்தனையும் சங்கரித்து, தமக்கு மாதாவான ஸ்ரீ யசோதாப் பிராட்டிக்குத் தமது விராட்டு ரூபத்தைக் கிருபையாகத் தோற்றிச்செய்தாரென்று சொல்லியது ௨௧

அ-ம்.	அவதாரிகை.	பக்கம்.
௮	ஸ்ரீ பகவானது விஸ்வரூப தரிசனத்தைக்கண்ட தாயார் முதலிய கோபாலாதிகள் அதிசயித்து ஒருவர்க்கொருவர் சங்கித்திருக்கையில், ஸ்ரீபகவானுக்கு நாமகரணஞ் செய்யக் கார்க்கேய மஹாமுனிவர் வந்தனரென்று சொல்லியது	௨௩
௯	ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தமது வாத்ஸல்யாதிசய பரம கிருபையால் தமது திவ்யவுதரத்தி லிருக்கின்ற சர்வ பிரபஞ்சத்தையுங்கண்டு ஆச்சரியத்தை யடைந்து இவனே ஸ்ரீவிஸ்வம்பரனென்று ஞானேத்யா நந்தத்தை யடைந்த தாயாராகிய யசோதாப் பிராட்டியினிடத்தில் அன்புள்ளவராய், தானவள் கைக்ககப்பட்டுத் தன்னைக்கட்டும்படி அவள் கொண்டுவந்த கயிறுகளெல்லாம் போதாமல் இரண்டு விரற்கடை குறைபடும்படியாகக் காட்டித் தமது மகிமையைத் தோற்றச் செய்தாரென்று சொல்லியது	௩௪
௰	நளகூபர மணிக்கிரீவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவர்களுக்குத் திவ்விய ஞானமப்ராந்து ஸ்துதிசெய்து சரணமடைய, உடனே அவர் பிரசந்நராய் அனுக்ரஹித்தாரென்று சொல்லியது	௩௫
௰௧	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கோகுலத்தில் அதிமானுஷ பாலக்ரீடா லீலாவிநோதங்களை யாசரித்து, ஸ்ரீநந்த கோபர்முதலான கோபால கோபிகா ஜனங்களுடன் பிருந்தாவனத்திற் பிரவேசித்து, வச்சாசுரனையும் பகாசுரனையும் - சம்ஹரித்தாரென்று சொல்லியது	௩௮
௰௨	உலோகநாட்டியரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் மஹா பலசாலியாயிருந்த பகாசுரனைச் சம்ஹரித்ததை அவன் தம்பியாகிய அகாசுரன் கேழ்விப்பட்டு வியசனமுற்று, கோபமுடையவனாய் யோசித்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனையும் கோபால பாலர்கள் யாவரையும் நாசஞ்செய்து விடுகிறேனென்று தமசனுடனே சபதஞ்செய்து அவனிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு வந்தானென்றும் மாயா ரூபத்தியான ஸ்ரீபகவான் அந்தத் துராத்துமாவாகிய அகாசுரனையும் நிமைப்போதிற் சம்மரித்தாரென்றுஞ் சொல்லியது	௪௪
௰௩	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் கோபால தனயர்களும் குளிர்ந்த நீரோடைகளில் தீர்த்தமாடி எல்லாருமொன்றுகச்சேர்ந்து விருக்ஷங்களின்கீழ் உட்கார்ந்து தங்கள் சிக்கங்களில் மிகுதியாகவைத்திருந்த ததியோதனங்களை அவரவர்கள் அமுதுசெய்யுந் தருணத்தில், அம்பரவீதியில் நின்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலாநுபவங்களைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கின்ற சதுர்முக பகவான் ஸ்ரீ பகவானுடைய யோகமாயா விசேஷத்தினால் தன்னை மறந்து, இந்தக்கோபால சிறுவர்களையும் கன்றுகளையுங் கொண்டு போயொளித்து, ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய லீலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தா ரென்று சொல்லியது	௪௭
௰௪	சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரமதேவன் தன்னாலடைக்கப்பட்டிருக்கிற கோபால சிறுவர்களைக்குறித்தும் கன்றுகளைக்குறித்தும், இப்போ ஸ்ரீபகவ தம்சங்களான கோபகுமாரர்களைக் குறித்தும் கன்றுகளைக்குறித்தும், காரணம் நிச்சயமாக அறிதற்குச் சக்தியற்றவராகி, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப் பரமவைதீக வேதாந்த கிரணயார்த்த விசேஷங்களால் ஸ்துதி செய்தாரென்று சொல்லியது.	௫௰
௰௫	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பசுக்களை மேய்த்துப் பாலனஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற தருணத்தில் ஸ்ரீ பலராமர் தேனுகாசுரனைச் சம்ஹரித்ததும்,	

அ-ம **அவதாரிகை.** பக்கம்.

ராமகிருஷ்ணர்களுக்கும் சமஸ்த கோபாலர்களுக்கும் சமர்ப்பித்து மேன்மை அடைந்தவர்களாய திருபதி யடைந்ததையுஞ் சொல்லியது கடூ

௨௪ கோகுலத்திலுள்ள கோபாலசன சமூஹங்களால வருஷந்தோறுந் தேவேந்திரனுக்குப் பிரீதியாகச் செய்யப்பட்ட இந்திரயாகத்தை அவ்வருஷமும் செய்யும்படி நந்தகோபர் முதலிய கோபவிருத்தர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து யோசிக்குமளவில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவர் ஏதோவொரு காரியார்த்தத்தைத் திவ்ய திருவுள்ளத்திற் சங்கற்பித்துக்கொண்டு அவர்களைப் பார்த்து, இவ்வருஷத்தில் அந்த யாகத்திற்குப் பதிலாக கோவர்த்தன பர்வதத்தைப் பூசித்துப் பர்வதயாகஞ் செய்யுங்களென்று நியமித்தருளினதைச் சொல்லியது கஙக

௨௫ தேவேந்திரனானவன் மிகவுங்கோபத் தீபிதமானஸனாய் நந்தகோகுல ஜனசமூகங்கள் மிகவும் ஸங்கடங்களை யடைந்து வருந்தக்கூடும்படியாக மேக சமூகங்களைக் கொண்டு மஹாவருஷங்களை வருஷிக்கச் செய்ததையும், விஸ்வம்பரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவர் அவ்விந்திரபகவானுங் காணும்படியாக அந்த மஹாவருஷங்களில் நின்றும் நந்தவிரஜ மஹாஜனங்களுக்கு யாதொருகுறைவு நேரிடாமற் படிக்கு அவர்களை ரக்ஷித்ததையுஞ் சொல்லியது. கசO

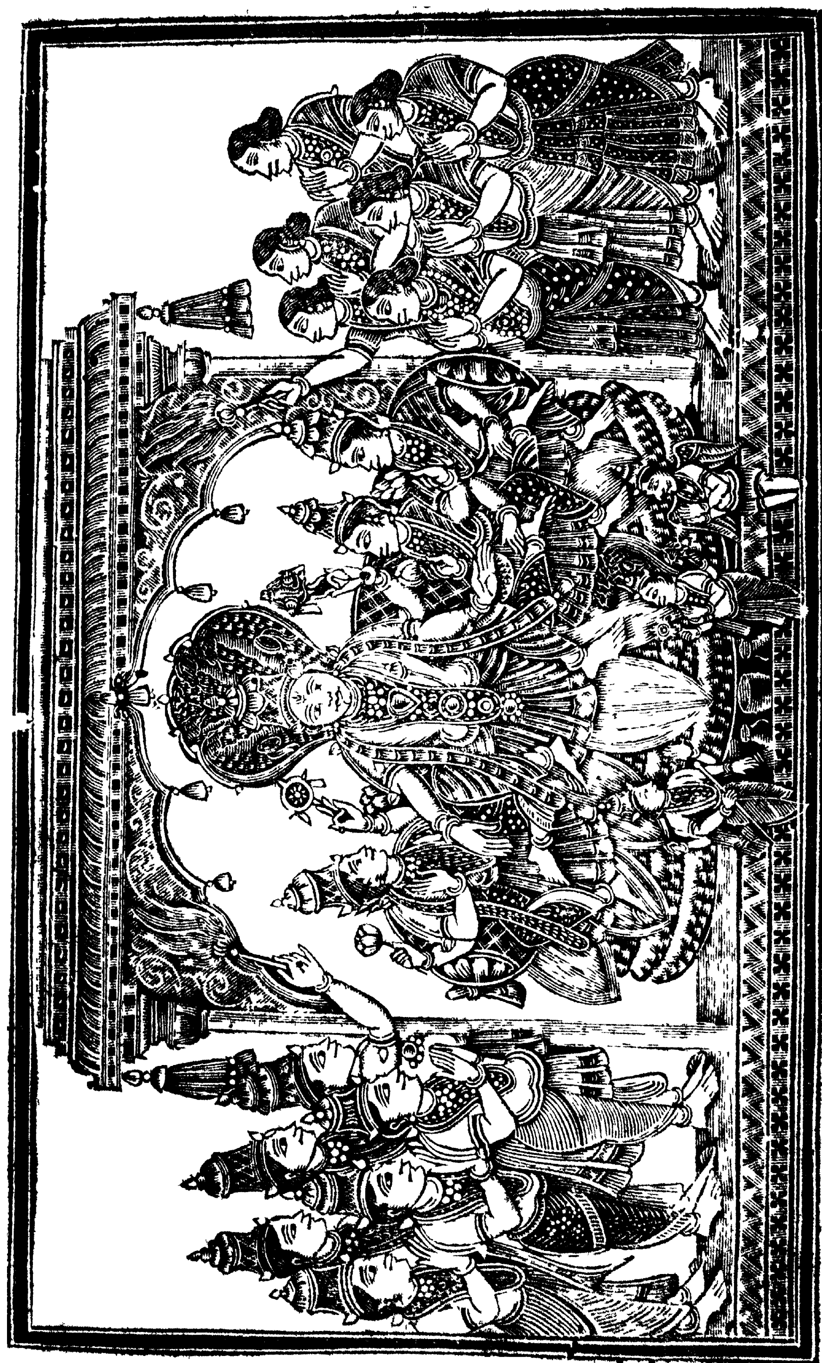
௨௬ ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டித திவ்யகுணங்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமான சந்தோஷமும் அன்பும் சங்கையுமுடைந்து பலவாறுக வர்ணிக்கின்ற கோபஜன சமூகங்களைப் பார்த்த நந்தகோபரானவர் கர்க்க மஹாரிஷியினால் தாமறிந்திருக்கப்பட்ட பகவத் ரஹஸ்யார்த்தங்களை மனதிற்றியானித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணகுணப் பிரபாவங்களை வர்ணித்தாரென்று சொல்லியது கசஎ

௨௭ இந்திரனானவன் திரிலோகாதிபதித்வ கர்வத்தால் ஸ்ரீபகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை மறந்து கோகுலஜனங்களை வலியச்செய்ததினாலே அபராதத்தை க்ஷமிக்கச் செய்வதற்காகக் காமதேனுவை முன்னிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்திற்கு வந்து கோவிந்த பட்டாபிஷேகஞ் செய்து துதித்தாரென்று சொல்லியது கஇட

௨௮ நந்தகோபர் ஸ்ரீ ஹரிதிவசமாகிய ஏகாதசிவிரத மனுஷ்டித்துத் த்வாதசி பஞ்சவுஷக்காலத்தில் ஸ்நானத்திற்கு யமுனாநதிக்கு எழுந்தருளித் தீர்த்தமாடுகின்ற சமயத்தில் தனுஜசமய மாகையால் வருணப் பிருத்தியனானவன் தனது மாயையினால் நந்தகோபரை வருணலோகத்திற்குக் கொண்டுபோயொளித்ததும், கோகுலத்தவர்களுடைய முறைகளை கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் வருணலோகத்திற் கெழுந்தருளி நந்தகோபரை மீட்டுவந்தும் கோகுலத்தவர்களுக்கு பரமபத முதலிய சாயுஜ்ய லோகங்களையும் சமஸ்தப்பிரபஞ்சங்களையும் தமது திவ்யஸ்வரூபத்தில் ஸேவிக்கும்படிக் கிருபைசெய்ததும். கலை

௨௯ சரற்கால சுக்லபக்ஷ சந்திரோதய வர்ணனைகளையும் ஸ்ரீ பகவானுடைய வேணுகான ஸ்வரமகிமைகளையும் ஸ்ரீகிருஷ்ண கோபிகாஜன மனோரதனுபவங்களையும் சர்வப்பிரபஞ்ச மனோலய கோபிகாஜனசித்த சேதனார்த்தமாக பகவ தந்தர்த்தானமுஞ் சொல்லியது கஇக

அட்டவணை.

பரமபதநாதன்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரப்பிரம்மணே நம:

ஸ்ரீமகாபாகவதபுராண சரித்திரக்குறிப்பின் அட்டவணை.

பிரதமஸ்கந்தம்.

அம். அவதாரிகை. பக்கம்.

அ-ம்.	அவதாரிகை	பக்கம்.
	ஸ்ரீமந்நாராயணரைப்பாரத்து ஸதோத்திரம பண்ணிறுனறு சொல்லியது	கசு0
க0	கிரமமாகச சிருஷடியைச சொலலுகைககுப பிராகிருதமுதலான விபாகததினுலே சிருஷடியானது பததுவிதமாகச சொலலியது.	கசுரு
கக	பரமாணுமுதலான அவயவஙகளாலே காலமும யுகமும, மனவநதராதிகளாலே கலபததினுடைய பிரமாணுதிகளும சொலலியது.	கசுகூ
கஉ	மானசீகமான குமாராதிகளுடைய சிருஷடியானது விாததியடையாமையாலே ஸதிரீபுருஷசரீரததினுலே பணணபபடாநினற மனுஷசிருஷடியானது வாணிததல	கஎ0
கங	மனுபபிரஜாபதி பிரஜைகளைச சிருஷடிகக இசசிககுகையில ஆகஸதியமாக ஜலததிலே முழுகிப்போகாநினற பூமியை உததாரணம பணணுகைககு அவதரியா நினற வராகரூபியான சுவாமியினுலே பணணபபடட தைததிய சஙகாரமானது சொலலியது	கஎஎ
கச	திதிதேவிககுக காமததினுலே சநதியாகாலததிலே காசிபரிடததில நினறும கறபோறபததியும, அதினுடைய காரணமுஞசொலலியது	கஅஉ
கரு	கியான சூரியாளான தேவாகளாலே கேழககபபடடவரான பிரமமாவானவா ஸ்ரீவைகுணடததிலே ஸ்ரீமகாவிஷணுவினுடைய பாரிஷாதாளுககுப பிராமமணசாப முதலானதையும, அதறகுக காரணததையும சொலலுகிறுரெனறு சொலலியது	கஅகூ
கசு	ஸ்ரீஹரியினுலே சமாதானம பணணபபடடு மிகவும பசசாததாபததையுடையவாகளாகிய அநத ரிஷியீசுவாகளாலே அநத ஜயவிஜயாகளுககு அசுரஜனமததிலேயும அனுககிரகம பணணபபடடதெனறு சொலலியது	ககூஉ
கஎ	அநதஜயவிஜயாளுடைய லோகபயஙகரமான உறபததியும இரணியாகூஷனுடையதிசகுவிஜயததிலே உணடான அறபுதமானபிரபாவமுமசொலலியது	ககூகூ
கஅ	இரணியாகூஷனுககும பூமியை உததாரணம பணணுகினற வராகரூபியான பகவானுககும உணடான யுததமானது சொலலியது	உ00
ககூ	பிரமமாமுதலானதேவாகளாலேபிராாததிககபபடுகினற வராகரூபியான ஸ்ரீஹரியினுலே இரணியாகூஷன சஙகரிககப படடானெனறு சொலலியது.	உ0உ
உ0	பூாவம உபககிரமிததுச சொலலபபடடிருநத சிருஷடியானது திருமபவும சொலலுகைககு, விதுரராலே மைததிரேய மகாரிஷிககு ஞாபகம பணணபபடடதைச சொலலியது	உ0ரு
உக	காததமபபிரஜாபதியினுடைய தபசுககும உபாசனைககும சநதோஷிதத ஸ்ரீமகாவிஷணுவானவா, அநதக காததமப பிரஜாபதிககும சுவாயமபு மனுவின பெணணுககும விவாககட்டளையிடடது சொலலியது	உ0கூ
உஉ	அநத மனுவானவன பகவானுலே ஆககியாபிககப படடபடிககுத தேவஹூதி யெனனபபடட தனனுடைய பெணணைக காததமபபிரஜாபதிககுக கொடுததானெனறு சொலலியது	உகஉ
உங	அநதக் காததமப பிரஜாபதியும தேவஹூதியுமாகிய இநத யிருவருடைய தபோயோக பலததினுலே நிாமிககபபடடும, சாவசமபததுககளுடனே கூடிக கொண்டும், இசசானுகுணமாக சஞசரிககததகக விமானததிலேசெயத லீலைகள் சொலலியது.	உகரு
உச	பகவானுடைய கபிலாவதாரமும, அவருடைய பிதவான காததமப பிரஜாபதியானவா குணததிரையஙகளில நினறும விடுபட்டுக கிரகஸதாசிரமததில் நினறும நிவாததிமாகததை யடைநததுஞ சொலலியது.	உஉ0
உரு	புததிரரான கபிலமகாரிஷியானவா மாதாவான தேவஹூதியினுலே சம	

சதுர்த்தஸ்கந்தம்.

அ-ம்.	அவதாரிகை	பக்கம்
௨௩	பிரசேதசுக்கள் தபசு பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களுக்குப் பிதாவான பிராசீனபர்ஹிஸ்ஸென்கிற ராஜாவைக்குறித்து, நாரதர்புரஞ்சனனுடைய கதாவியாஜத்தினாலே ஆத்துமக்கியானத்தை ஐந்து அத்தியாயத்தினால சொன்னாரென்று சொல்லியது	௩௨௪
௨௪	வேட்டையென்கிற வியாஜத்தினாலே சொப்பனசாக்கர ரூபமான சமுசாரம் சொல்லியது	௩௨௭
௨௫	பாரியாபுத்திராதிகளிடங்களிலே ஆசக்தியினாலே தன்னைமறவாநின்ற காலகன்னிகையினுடைய உபாக்கியானத்திலே சோரரோக மூலத்தை சொல்லியது	௩௨௮
௨௬	வைதர்ப்பியென்கிற ஸ்திரீசிந்தையினால ஸ்திரீபாவத்தை யடைந்தபுரஞ்சனனுக்கு, ஒருகாலத்திலே தெய்வானுகூலமாக முக்திசொல்லியது	௩௩0
௨௭	ஸ்திரீசங்கத்தினாலே சம்சாரமென்றும் ஈசுவரசங்கத்தினாலே முக்தியென்றும், பிரகாசமான கதாரூபமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்ம உபதேசத்துக்கு வியாக்கியானம் சொல்லியது	௩௩௫
௨௮	பிரசேதசுக்கள் ருத்திரகீதத்தினாலே ஈசுவரனைப்பிரத்து, அவராலே வெகுவரத்தையடைந்து, பிரபாவ அங்கிருந்தயந்த விருக்ஷியென்கிறபெண்ணைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு ராச்சியபாரம் பண்ணினார்களென்று சொல்லியது	௩௪௩
௨௯	பிள்ளையான தக்ஷனிடத்திலே ராச்சியபாரத்தை வைத்து வனத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற அந்தப்பிரசேதசுக்களுக்கு நாரதர் முகதிசொல்லப்பட்ட மார்க்கத்தை உபதேசித்து, அதினாலே மோக்ஷத்தை யடைந்தார்களென்று சொல்லியது	௩௪௮

பஞ்சமஸ்கந்தம்.

க	ஸ்ரீமகாபாகவத புராணத்தில் ஐந்தாவது ஸ்கந்தத்தில் அநேகப் பிரகாரங்களுடனேகூடின பிரியவிரதன்வம்சக்கிரமும் பிரபஞ்சமரியாதையும் வர்ணிக்கப்படுகிறது அதில் இருபது அத்தியாயங்களினாலே பிரியவிரதன்முதலான ராசாக்களாலே பூமியிலிராநின்ற தீவுகளினுடைய மரியாதாபாலனம் பண்ணப்பட்டதென்றும், மேல்மூன்று அத்தியாயங்களினாலே சூரிய சந்திராதிகளுடைய சோதிச்சக்கிராதி மரியாதாபாலனம் பண்ணப்பட்டதென்றும், மேல்மூன்று அத்தியாயங்களினாலே அதலமுதலான கீழ்லோகங்களிலே தயித்தியாள் முதலானபேராலே மரியாதாபாலனம் பண்ணப்படுகிறதென்றும், ஆக இருபத்தாறு அத்தியாயம் பஞ்சமஸ்கந்தம் இதில் முதல் அத்தியாயத்திலே கியானநிஷ்டனான பிரியவிரதனுக்குச்சமுசாரத்தில சவுந்கியமும், திரும்பவும் கியானநிஷ்டையுமென்று அற்புதமான அப்பிரியவிரதன் கதையைச் சொல்லியது	௩௫௪
௨	இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் ஸ்திரீஜனசம்மதமான ஆக்கினீத்திரனுடைய சரித்திரம் சொல்லப்பட்டது யாதொரு ஸ்திரீபரவசனான ஆக்கினீத்திரன் பூர்வசித்தியென்கிற தன்னுடையபத்தினியான அப்சரஸ்திரீயினிடத்தில் நாபிமுதலான பிள்ளைகளைப்பெற்று இந்த வம்சத்திலே பிரசித்தனானானோ? அப்படிப்பட்ட ஆக்கினீத்திரனுடைய சரித்திரத்தைச் சுகபகவான் புனசிரிப்பை யுடையவராய பரிக்ஷித்துவுக்குச் சொல்லியது	௩௬0
௩	மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஆக்கினீத்திரனுடைய முதற்பிள்ளையான நாபிக்கு அவனது எக்கியத்தில் சந்துஷ்டராகி எந்த ஸ்ரீஹரியானவர் ரிஷபரென்று பேரையுடைய புத்திரரானாரோ? அப்படிப்பட்ட நாபியினுடைய பரமமங்களமான சரித்திரஞ் சொல்லியது.	௩௬௩

ஸ்ரீ-ம்.	அவதாரிகை	பக்கம்.
௪	அந்த ரிஷபரூபியான பகவானுடைய சத்காமமும், நிவர்த்திமார்க்கமும், ராசசியத்தில சதபுருஷாளுடைய வாசமும், தான நூறுபிள்ளைகளை யடைந்ததும, ஆகியவிதுகளைச சொலலியது	௫௬௬
௫	ரிஷபதேவராலே புத்திராளுக்குச சொலலபபட்ட மோட்சதாம உபதேசமும, அநதரிஷபதேவர் சித்தோஷ்ணுதி தொந்த துக்கத்தைச சகித்ததினாலே ரிஷபதேவருடைய பரம அங்கிசஷ்டையும சொலலியது	௫௭௦
௬	தகியாநின்ற காட்டுத்தீயைப பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும பார்ாத வரைபபோலிருந்த அபபடிபபட்ட தேகாபிமான சூனியரான ரிஷபருடைய தேகத்தியாகப பிரகாரமசொலலியது	௫௭௪
௭	• பரதன ராசசியபரிபாலனஞ் செயதுகொணடுவெகுகாலம எக்கியங்களினாலே ஹரியை ஆராதித்துக்கொண்டு, பிறபாடு புலகருடைய ஆசிரமத்திலே சந்நியாசத்தை அடைந்துஹரியைபஜனை பணணினனென்று சொலலியது.	௫௭௭
௮	பகவானை ஆராதித்துக்கொணடிருந்த பரதனுடைய சத்கிருத்தியத்துக்கு விக்கினமாயநேர்ந்த மானை இரட்சிக்கிறதினால வந்த மிருகஜனமமும, யோகியானவனுக்குப்பிராணிகளிடத்தில தயையினாலேபணணபபட்ட சகவாசமானது பரலோகத்துக்கு விகாதமாக ஆய்விடுமென்றும,இந்த ஆரத்தங்களைக காணபிக்கிறதற்காகப்பரதனுடையமிருகரட்சணம சொலலியது	௫௭௯
௯	பிதாவினாலே ஆத்துமஞ்ஞானியான பரதன பிராரத்துவ கருமவேகத்தினாலே மிருகமாயப்பிறந்து திருமபவும கருமக்ஷயத்தினமேல உனமத்தப பிராமமணனாயப பிறந்து, ராகந்த வேஷாதிகளிலலாமையாலபத்திரகாளிக்குப பலியாகுமபோதும நிர்விகாரனாயிருக்குகையானது சொலலியது	௫௮௨
௧௦	அனுசரிப்பணணுகின்ற ரகுகுணனென்கிற ராசாவானவன தனபலலக்கைச சுமக்கானின்ற அந்தப பரதரானவரைப பலலக்கை ஏன செமமையாய எடுக்கவிலலையென்று கேட்டதற்கு பரதர் சொலலுகிற உத்தரவினாலே அவரை மகாபிரமமரிஷ்டரென்று அறிந்துகொணடு சீக்கிரமாகக்ஷமைகொளளப பட்டாரென்றும, இந்தப பிரகாரமாக ஆபத்தினாலேயும மனதிலே விகாரத்தையடையாமலிருக்கிறது அக்கியானிக்கும சருவக்கியானிக்கும சரியாயிருக்குமென்று எணணி, அந்தப்பரதர் சருவக்கியானரென்று தெரிகிறதற்காக அந்தரகுகுணனுடைய உபாக்கியானம சொலலியது •	௫௮௫
௧௧	இரகுகுண இராஜாவினாலேகேழ்க்கபபட்ட அந்தச்சடபாதமுனி, அந்த ராஜாவுக்குப்பரமமான ஆத்துமக்கியானத்தைஉபதேசித்தாரென்றுசொலலியது.	௫௯௦
௧௨	திருமபவும ரகுகுணராசாவானவன கேழ்க்கபபட்ட சந்தேகங்களைச சடபரதமுனியானவர் நிவர்த்தி செயதாரென்று சொலலியது	௫௯௩
௧௩	விரக்தியிலலாதவனுக்குக் கியானோபதேசம வியர்த்தமென்று வயிராக்கியம உணடாகிறதின பொருட்டு சமசாரமாகிற ஆரணணியம வாணித்தல.	௫௯௫
௧௪	சமசாரவனத்தினுடைய ஆகாரமானதைத் திருடர், நரிகள், கொசுக்கள், ஸதிரீகள், துறசனாள இவைமுதலான வைகளாலே சொலலபபட்ட ஆத்தங்களுக்கு, பிரஸதுதமான அந்தச சமசாரத்தைச உசிதார்த்த கலபனையினாலே நிரூபித்தல	௫௯௮
௧௫	அந்தபபரதனுடைய வமசத்திலே பிறந்த இராஜாக்களுடைய கீர்த்திகளை வாணித்தல	௬௦௩
௧௬	சகலதீவுகளுக்கு மத்தியிலே யிராநின்ற மகமேருவினுடைய நிலையும், பூமியாகிற தாமரைக்கமலத்தினுடைய பொருட்டுமை வாணித்தல	௬௦௫
௧௭	மேருவுக்கு நாலுதிக்கிலேயும கங்கையினுடைய வரவும இளாவிருத வருஷத்திலே ருத்திரனால செயயபபட்ட சங்கருஷணை வியூகோபாசனமும சொல்லியது.	௬௦௭
௧௮	நாலுபாரிசங்களிலேயும அந்தந்தவருஷங்களிலே யிராநின்ற உபாசியங்களானபகவனமூர்த்திகளுமஉபாசகாள இன்னாரின்னாரென்றுமசொலலியது.	௬௦௯

சஷ்டமஸ்கந்தம்.

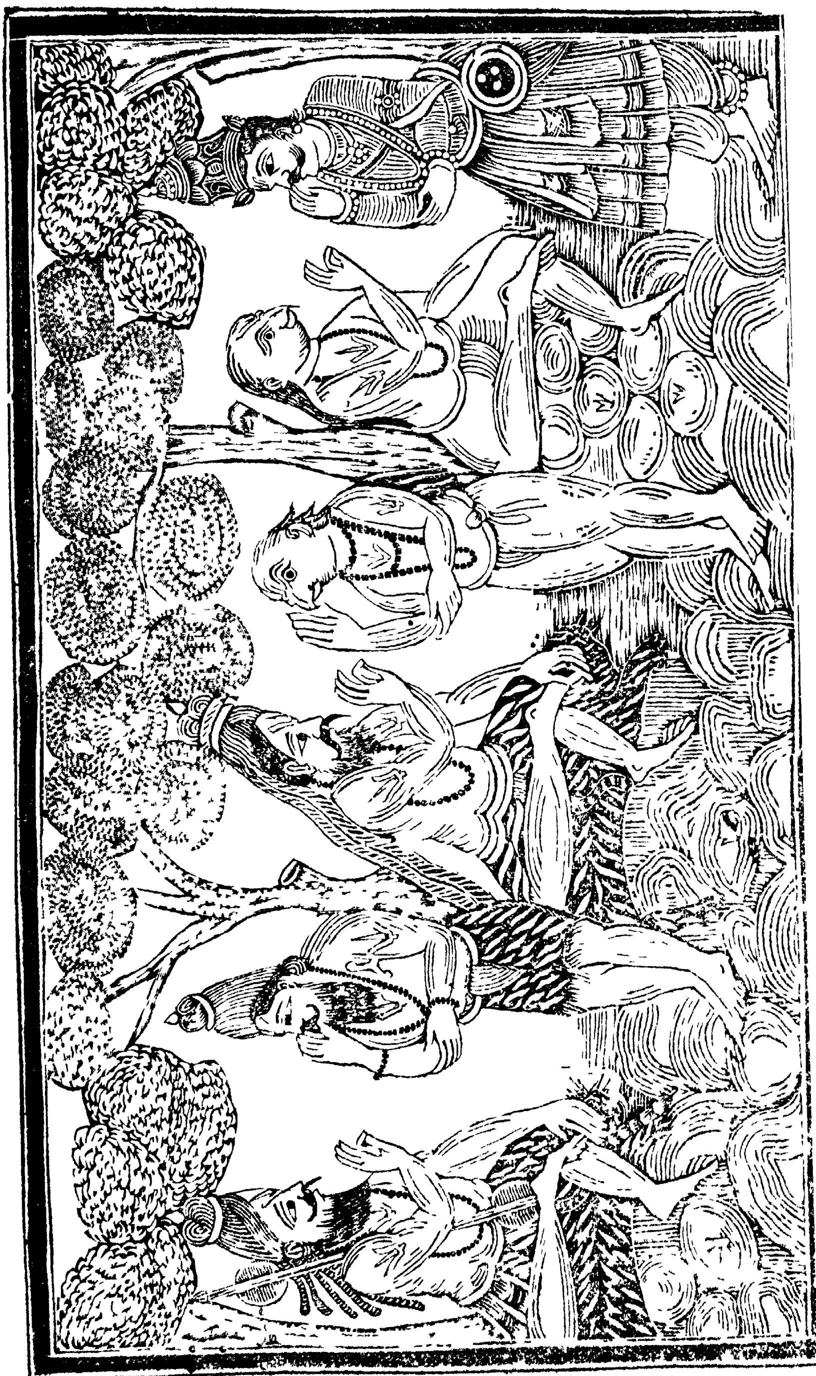
சப்தமஸ்கந்தம்.

அஷ்டமஸ்கந்தம்.

அவதாரிகை

நவமஸ்கந்தம்.

நவமஸ்கந்தம் வரையில் அட்டவணை முற்றிற்று

அட்டவணை.

அ-ம — அவதாரிகை. — பக்கம்.

சமாதானஞ்செய்ததும், யமுநாநதியை ஸநாநார்த்தமாய்த் தம் இருப்பிடத்திற்குக் கலப்பையாகிற ஆயுதத்தினால் வரவழைத்ததும், பிறகு அவர்கள் துதிசெய்ததுஞ் சொல்லியது ௫௫௮

௬௬ ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் பவுண்டரீக வாசுதேவனென்கிறவனுடைய தூதன் வந்து சுவாமியைப் பார்த்து, எம்தாண்டவனான பவுண்டரீக வாசுதேவனுடைய சங்கு சக்கிர முதலிய பஞ்சாயுதங்களையும் வாசுதேவனென்கிற பெயரையும் நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றமையால் அதை நிவர்த்தித்துத் தம்மைப் பணிந்தாலன்றி உடைமைப் பிராணனுடன் வைக்கமாட்டேனென்று சொல்லச்சொன்னானென்று கூற, அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவனுடன் யுத்தத்திற்குப்போய் ஜயித்தாரென்று சொல்லியது ௫௬௧

௬௭ ஸ்ரீபலராமர் ரைவதகபர்வதத்தில் கோபிகைகளுடன் விளையாடும்போது வானர த்விவிதனென்பவன் ஸ்ரீபலராமரைப் பரிகாசஞ்செய்ததும், அவனை ஸ்ரீபலராமர் மாய்த்ததுஞ் சொல்லியது ௫௬௪

௬௮ அஸ்திநாபுரத்தில் [illegible] துரியோதன மகாராஜன் கன்னிகை [illegible] குமாரரை நாடினதும் அதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய குமாரன் சாம்பனென்பவன் சென்று அக்கன்னிகையைப் பலாத்காரமாய் எடுத்துக்கொண்டு போனதும், அவனை கௌரவர்கள் பிடித்துக் காவற்படுத்தியதும், ஸ்ரீபலராமர் எழுந்தருளி அவனை விடுவித்துத் தம்மிடத்தில் கர்வித்த துரியோதனனுடைய அஸ்தினாபுரிப்பட்டணத்துடன் கங்கையிற்கவிழ்க்க யத்தனித்தது அப்போது கௌரவர்களும் ஸ்ரீபலராமரைப் பணிந்து துதிசெய்து அந்த லக்ஷ்மணையைச் சாம்பனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்ததுஞ் சொல்லியது ௫௬௬

௬௯ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பதினாறாயிரத்து அறுநூறு மாதர்களை ஒரே முகூர்த்தத்தில் விவாகஞ்செய்ததை [illegible] சிறந்த நாரதமகாமுனிவர் கேள்வியுற்று அவர்கள் யாவரிடத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வாசஞ்செய்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டு சேவித்துத் துதிசெய்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லியது ௫௬௯

௭௰ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அனுஷ்டிக்கும் நித்தியகர்மங்களையும் ஜராசந்தனால் சிறையினிலடைத்து நெருக்கப்பட்ட அரசர்கள் தாங்கள் துன்பப்படுவதைத் தூதன்மூலமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிக்குத் தெரியப்படுத்தினதும் அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மந்திராலோசனை செய்ததுஞ் சொல்லியது ௫௭௨

௭௧ ஸ்ரீபகவானுடைய மந்திரியான உத்தவருடைய ஆலோசனை மீது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கெழுந்தருளினதும் அர்ச்சுனனைக்கொண்டு காண்டவவனத்தை அக்கினிக்குத் திருப்தி செய்வித்ததும் மயனால் தர்மபுத்திரருக்குச் சபை நிருமித்துக் கொடுப்பித்ததுஞ் சொல்லியது ௫௭௭

௭௨ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உத்தவருடைய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு துராத்துமாவான ஜராசந்தனை வஞ்சனையால்

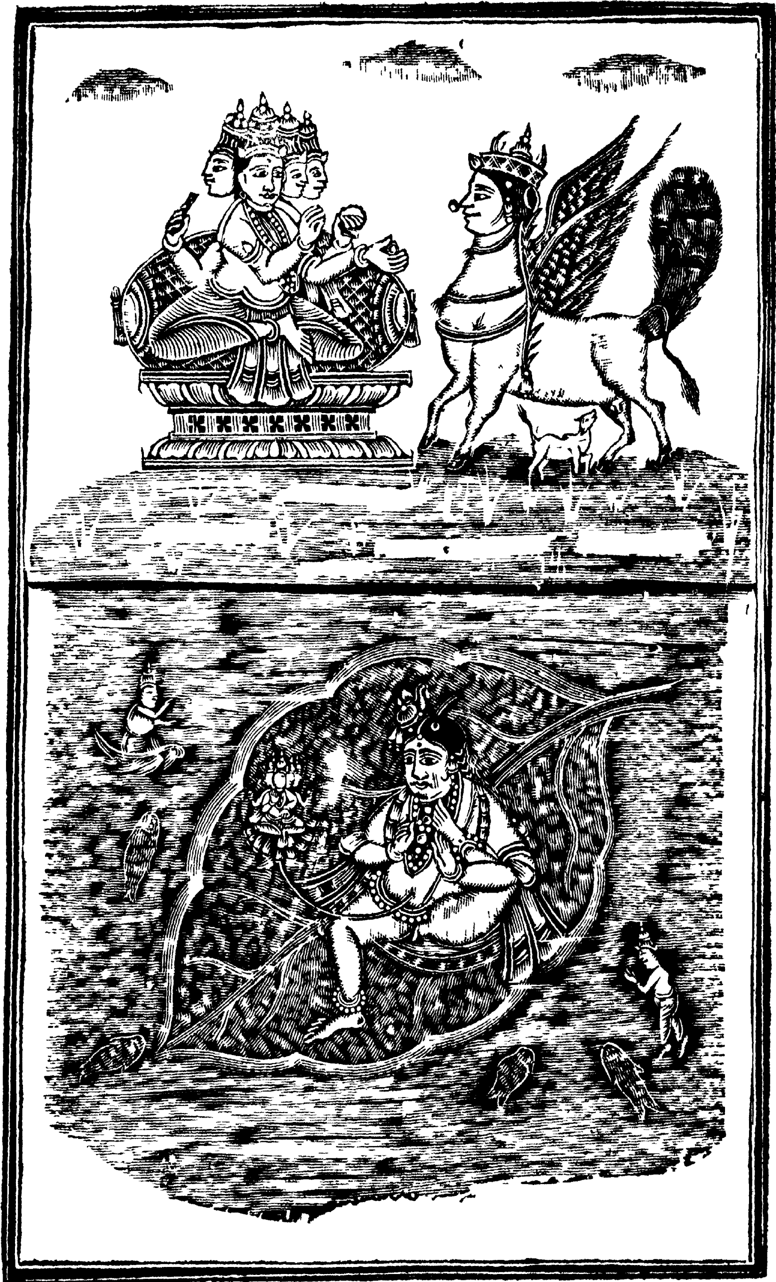
அ-ம்.	அவதாரிகை	பக்கம்.
	டாமென்று சொல்லியுங் கேளாமல் யுத்தஞ்செய்வதைப் பார்த்து தைவகதியென்று துவாரகைக்குச் சென்றதும் சொல்லியது	௪௨௩
௮௰	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குத் தோழனான குசேலனென்கிற மறையோன் ஐசுவரியத்தை விரும்பிக் துவாரகைக்குச் சென்றதும் அவனை ஸ்ரீபகவான் சாஸ்திரவிதியின்படி பூஜித்து இளைப்பாறினபிறகு தாம் குருகுலவாசஞ் செய்தபோது செய்தகாரியங்களையும் ஆசாரியனும் சிஷ்யனுமிருக்கவேண்டிய முறைமையை வெளியிட்டதையுஞ் சொல்லியது	௪௨௭
௮௧	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தமக்குச் சகாவான குசேலர் தான் கொண்டுவந்த அவலைக்கொடுக்க வெட்கப்பட்டிருக்கையில் தாமாயவாங்கி ஒருபிடி பட்சித்து இரண்டாவதுபிடி பட்சிக்கப் போனதை ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவி தகைந்ததும் அந்த ஒருபிடி அவல் பட்சித்ததற்கு இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்குந் துர்லபமான ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்து அதைச் சொல்லமென்றெண்ணி குசேலருடன் சொல்லாமல் அனுப்பினதும் அப்பால் குசேலர் தமதாசிரமத்திற்கு வந்து பார்த்து ஆச்சரியத்தை அடைந்த விருத்தாந்தங்களையுஞ் சொல்லியது	௪௩௩
௮௨	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சகல பந்துக்களுடன் சூரியகிரகணத்திற்குச் சியமந்தபஞ்சகமென்கிற புண்ணியதீர்த்தத்திற்கு ஸ்நானஞ்செய்யப் போயினதும் அவ்விடத்தில் பாண்டவர்களும் கவுரவர்களும் இன்னம் சகல தேசத்தரசர்களும் நந்தகோபர் முதலிய கோபாலர்களும் யசோதைமுதலிய கோபிகைகளும் சுவாமியைக் கண்டதும் அந்தக் கோபிகைகளுக்குச் சுவாமி கியானோபதேசஞ் செய்து அதினால் அவர்கள் மோக்ஷத்தை யடைந்ததுஞ் சொல்லியது	௪௩௭
௮௩	ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவிகளான ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலியவர்கள் துரோபதைக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தங்களை விவாகஞ்செய்ததைத் தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டதை சொல்லியது.	௪௪௰
௮௪	சகல பிரமமரிஷிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சேவார்த்தமாகக் குருக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்ததும் வசுதேவரவர்களைக்கொண்டு யாகத்தைநிறைவேற்றி அவர்களையும் சகலபந்துக்களையும் பூஜித்து அவரவர்க ளிருப்பிடத்திற்கனுப்பியதும் சொல்லியது.	௪௪௨
௮௫	ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் இருவரையும் வசுதேவர் தேவகிகள் துதித்ததும் கம்சனால் இறந்துபோன ஆறுபுத்திரர்களை விரும்பினதும் அவர்களை யவர்கள் கொண்டுவந்துவிட்டு வசுதேவர்தேவகிதேவிகளைச் சந்தோஷிப்பித்ததுஞ் சொல்லியது	௪௪௫
௮௬	விஜயன் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டு துவாரகாபுரஞ்சென்று வெள்ளைவண்ணனை அறியாமல் நீலவண்ணனுடைய சகோதரியாகிய சுபத்திரையை மணஞ்செய்ததை ரேவதிரமணன் கேள்வியுற்று கடுஞ்சினமடைந்ததும் அவரைக் கண்ணபிரான்	

ஏகாதசஸ்கந்தம்

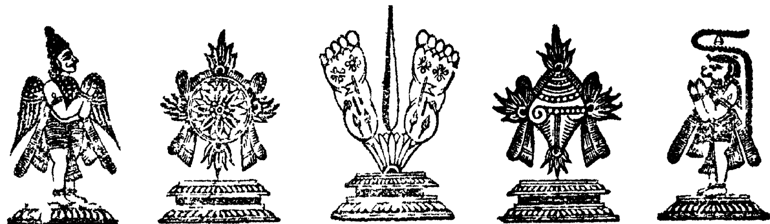
அ-ம	அவதாரிகை	பக்கம்
௯	அநத அவதூதபபிராமணராலே குறறிபபட்சி முதலானதுகளிலிருநத அர்த்தததைச சொலலியது	௫௪௮
௰	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது.	௫௫௧
௰௧	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது.	௫௫௫
௰௨	ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச் சொனனாரெனறு சொலலியது	௫௬௭
௰௩	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச் சொனனாரெனறு சொலலியது	௫௬௯
௰௪	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௨௪
௰௫	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௩௭
௰௬	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக ானானவர் உதத்வருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௫௦
௰௭	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௫௨
௰௮	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௭௩
௰௯	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௭௯
௨௰	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானா வர் உதத ருககுத தததுவததைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௮௩
௨௧	இநதபபிரகாரம நிவர்ததிகாம நிஷடையை யுடைய பேர்களுககுக கிருசசிரமுதலான பிராயசசிததம குணமெனறும, கியான நிஷடையை யுடையபேர்களுககுக கதாசிரவணம நாம கீர்த்தனம இவை முதலான பக்தியே குணமெனறுஞ சொலலிய பகவானானவர், காமிய காமநிஷடாளுககு மகா பாபததைக காணபிககிறவராய அவாளைத தூஷிககிறாரெனறு சொலலியது	௬௮௮
௨௨	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் உததவருககுத தததுவத்தைச சொனனாரெனறு சொலலியது	௬௯௬
௨௩	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான பிரமம நிஷடையைபபறறி உத்தவருககு மாளவதேசஸததன ஓர் மறையவன கதையைச சொனனாரெனறு சொலலியது.	௭௦௩
௨௪	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான உததவருககுச சாஙகியயோகததைச் சொல்லுகிறாரெனறு சொலலியது	௭௧௦
௨௫	ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான உததவருககுக குணததிரயததினுடைய விபரததைச் சொன்னாரெனறு சொல்லியது.	௭௧௩

துவாதசஸ்கந்தம்.

அட்டவணை - முற்றிற்று

பூமிதேவி பசு ரூபமாயப பிரமனைச சரணமடைநதது

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்பாகவத புராணவசனம்

தசமஸ்கந்தம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

வியாசம் வசிஷ்ட நப்தாரம், சக்தே: பௌத்ர மகல்மஷம்
பராசராத்மஜம் வந்தே, சுக தாதந் தபோ நிதிம்

வியாசம் - வியாசபகவானை, வசிஷ்ட நப்தாரம் - வசிஷ்ட முனிவருக்கு இரண்டாம்பேரனை, சக்தே: பௌத்ரம் - சக்திக்கு முதற்பேரனை, அகல்மஷம்-களங்கமற்றவனை, பராசராத்மஜம்-பராசருக்குப் புத்திரனை, சுகதாதம்-சுகருக்குத் தகப்பனானவனை, தபோநிதிம்-தவத்திற்கு உற்பத்தி ஸ்தானமானவனை, வந்தே - நமஸ்கரிக்கின்றேன்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பிறந்த பொழுதே துறந்துபிழைக்க குழவிபோனடிப்பப் பின்போய்த் தொன்னூ
லறைந்தபுகழ் வியாசமுனி யாற்றாதானை மைந்தாவென வழைப்பச் செவ்வாய்
திறந்துதுறை பொழியுமலராச் செழுந்தருவு மேயென்ன வுயிர்க ளியாவு
நிறைந்துறையுஞ் சுகமுனிவ னிணையடித்தா மரைமலரை மாணினெஞ்சிற் செய்வாம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பரிதிபோ லொளிரும் பாமக ளாஞோ பசுரூபி யாகியே சென்று
பங்கயத் தவிசி லுறைந்திடும் பிரமன் பதமலர் தனிற் றுதித்ததுவும்
விரிகடற் சென்று விரிஞனும் விஷ்ணு விரைமலர் தனைத் துதித்ததுவும்
விண்ணுலக தனிலிருந்த சரீரி வேத வாக்கியம் பிறந்ததுவும்

தெரிய தேவகியை வசுதேவர் வதுவை தெரிந்ததும் கம்சனால் தனக்குத்
தீங்குகள் வருவதெனத் தெரிந்த அசரீரிகளை திருவாய் மலர்ந்ததுவும்
அரிய நாரதரால் கம்சன் தன் சொரூப மறிந்ததும் வசுதேவருடைய
அறுவர் பிள்ளைகளைக் கொன்றது மிதனு லறிந்திடு மென்றனர் மாதோ.

பூமிதேவி பசுரூபியாய் பிரமனை சரணமடைந்ததும் அவர் திருப்பாற்கடல் சென்று சுவாமியை துதிசெய்ததும், அப்போது அசரீரிவாக்குண்டானதும், வசுதேவர் தேவகியை விவாகஞ்செய்ததும், கம்சனுக்குப் பிரதிகூலமாக அசரீரி வாக்குண்டானதும், நாரதரால் கம்சன் தன்சொரூப மறிந்துக்கொண்டு வசுதேவருடைய பிள்ளைகள் அறுவரையுங்கொன்றதும் சொல்லப்படுகின்றன.

கலித்துறை

மணிவண்ணப் பூமகட்கேள்வனு மீசனும் வாசவனும்
மணிவண்ணக்கரன் முளைச்செம் மணிப்பையுர கேந்திரனும்
மணிவண்ண மாயுலகெங்கு நிலைபெற வாழ்ந்திடுங்கார்
மணிவண்ண மானமலர்ப் பாதாரவிந்தம் வணங்குதுமே

சூதபுராணிகர் வாக்கியம்

வாருங்கள் சவுனகாதி முனிவர்களே! ஸ்ரீவேதவியாசருடைய குமாரரும், சாந்தசமதமாதி குண பரிபூரணராயும், தபோநிதியாயு மிருக்கின்ற சுகமுனிவரை நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமியை குற்றமற்ற அரசாளத்தக்கவராயும், சந்திரவம்சோத்துங்கராயு மிருக்கிற பரீக்ஷித்து மகாராஜாவானவர் சாஷ்டாங்கமாக தண்டனிட்டு அஞ்சலி அஸ்தராய் அம்முனிவரைநோக்கி தேவரீரால் சூரிய சந்திரர்களுடைய இரண்டுவம்சங்களிலுமுள்ள அரசர்களுடைய அற்புதசரித்திரமும் உத்தமதருமசீல குணங்களையுமுடைய யதுமகாராஜன் வம்சவிர்த்தியும் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது அந்த யதுவம்சத்தில் திவ்யாம்சமாகவும், விஸ்வரூபியாகவும், ஜகத்கர்த்தாவாகவுமான ஸ்ரீபகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாக அவதரித்துச்செய்த அற்புதங்களையும், ஸ்ரீபலராமர் ரோஹிணி தேவியினுடைய கர்ப்பத்தில் அவதாரஞ்செய்தாரென்றும், பகவான் தேவகிதேவியினுடைய புத்திரரென்றதும் இது முதலியதுகளை உமது முகாரவிந்தத்தினின்றும் பெருகாநின்ற ஸ்ரீஹரியின் திவ்யகுண கதாமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற என்னை மிகவுஞ்சகிக்கக்கூடாத பசிதாக முதலானது வருந்தச்செய்யவில்லை இன்னமும் அதுகள் பீடிக்காதிருக்கும்படி அவருடைய கிருபாகுணங்களை அடியேனுக்கு சவிஸ்தாரமாக அருளபுரியவேண்டுமென விரும்பிய பரீக்ஷித்து மகாராஜாவை நோக்கி சுகர் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ சுகருடைய வாக்கியம்.

மேலும் பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! பொறுமையிற்சிறந்த பூமிதேவியானவள், மகா காவுத்தையடைந்து அரசர்களென்று பெயர்பெற்ற கொடிய அசுரர்களினது அநேகக்கோடிச்சேனாசமுத்திரங்களின் செய்கைகளினாலுண்டா

பிரபமாகிற பாரத்தினால் வருந்தப்பட்டவளாகி கோரூபத்தைத்தரித்து மிகுந்த துக்கத்தை யடைந்து சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரமமாவைச் சரணமடைந்து கண்களில் ஜலத்தைப் பெருக்கி தனது வியாகூலத்தை முறையிட்டனள்

அம்முறையைக் கேட்ட பிரமமதேவரானவர் பூமிதேவியினது வியசனத்தையறிந்து உருத்திர பகவான் முதல் சமஸ்ததேவர்களுடன் அந்த பூமிதேவியை யழைத்துக்கொண்டு க்ஷீராப்தி தீரத்தைச் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் சர்வ நியந்தர்வாயும், பரிபூரணராயும், ஜகந்நாதராயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீவாசுதேவனைப் புருஷ சூக்த மந்திரங்களால் ஏகாக்கிரசித்தராய் யாவரோடுந் துதிசெய்தார் அப்பொழுது அவ்விடத்தில் உண்டான அசரீரிவாக்கியத்தைப்பிரமமா கேட்டு தேவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் யாவரும் ஸ்ரீபகவதாக்கினையின்படி விரைந்து செய்யக்கடவீர்கள் அஃதென்னவெனில் முன்னமே ஸ்ரீபகவான் பூமிதேவியினது வியசனங்களையறிந்து தமது வியாபகத்வமாகிற காலரூபதிவ்விய சக்தியைக்கொண்டு பூமிபார நிவர்த்தியின்பொருட்டு இப்பிரபஞ்சத்தில் வசுதேவர் கிரகத்தில் அவதாரஞ்செய்ய சங்கற்பித்திருக்கின்றார் ஆகையினால் நீங்கள் யதுவம்சத்தில் ஜனிக்கக்கடவீர்கள் ஸ்ரீ வாசுதேவாமசத்தினா லுண்டான அனந்தர் அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு முன்னே அவதரிக்கப்போகின்றார் சர்வ ஜகத்தையும் மோகிக்கச்செய்கிற பகவன் மாயையானது ஸ்ரீஹரியின் திவ்வியாக்கினையால் கார்யார்த்தமாக ஸ்ரீயசோதா பிராட்டியிடத்தில் அவதரிக்கப்போகின்றது, என்று இந்தப் பிரகாரங் கட்டளையிட்டு பின்பு அந்தப் பூமிதேவியை மதுரமான வசனங்களால் அவள் துக்கத்தைத்தேற்றித் தமது லோகத்தையடைந்தார் பூர்வத்தில் மதுராபுரியை அரசுசெய்துகொண்டிருந்த யதுசிரேஷ்டராகிய சூரசேனமகாராஜாவின் புத்திரராகிய வசுதேவர் போஜ குலத்தலைவனான தேவகனுடைய புத்திரியாகிய தேவகிதேவியை விவாகஞ் செய்துகொண்டு தம்பதிகளிருவரும் தமது கிரகத்திற்குச் செல்லக்கருதினவர்களாகி அக்கலியாணகோலத்துடன் இரதத்தின்மீது ஆரோகணஞ்செய்தார்கள் அச்சமயத்தில் உக்கிரசேன மகாராஜனுடைய புத்திரனான கம்சன் சுவர்ணமயமான அநேக இரதங்கள் சூழச்செல்லுந் தனது உசிதமான தங்கையினிடத்தில் அன்புசெலுத்த வேண்டுமென்னும் நல்லிச்சையினால் அந்த வசுதேவருடைய இரதத்திற்கட்டிய குதிரைகளின் கடிவாளக் கயிற்றைப் பற்றிச் சாரத்தியஞ் செய்துகொண்டு வந்தான்

அச்சமயத்தில் உக்கிரசேன மகாராஜா அந்தக்காலத்திற்கு உசிதமாக தனது புத்திரிகா ரத்நத்தினிடத்தில் மிகவும் அன்பையுடையவராகி சுவர்ண மாலைகளினால் அலங்கரித்த நானூறு யானைகளையும், பதினையாயிரம் அசுவங்களையும், அறுநூறு இரதங்களையும், நல்ல சுந்திரவதிகளான இருநூறு பெண்களையும், பின்னும் வேண்டிய பரிசுகளையும் அருந்தவப்பெண்ணாகிய தேவகிதேவியாருக்குச் சீதனமாகக்கொடுத்து சங்கம், பேரி, மிருதங்கம், துந்துபி இவை முதலான மங்கள வாத்தியங்களைச் சப்திப்பித்தார்.

இந்தப்பிரகாரம் பிரயாணமாகி வருகின்றபோது ஆகாசமார்க்கத்தில் அசரீரியுண்டாகி கம்சனைக்குறித்து ஏ மூடனே! நீ சாரதியாகச் செய்கிற தேரில் வரும் உன் தங்கையின் கர்ப்பத்தில் உதிக்கப்போகின்ற அஷ்டமபுத்திரன் ஊழ்வினையின்படி உன்னைச் சம்மாரஞ்செய்வான் என்று அவன் திக்கிட விளம்பியது அப்பாதகிரத்தில் துஷ்டனும் மஹாபாபியுமாகிய அந்தக் கம்சன் தன் அரையிற்கட்டிய உடைவாளையுருவி தன் தங்கையாகிய தேவகிதேவியின் பின்னலாந்ததைப் பற்றிக்கொண்டு வெட்டப்பத்தனித்தான் அப்படியத்தனிக்கையில் மகானுபாவராகிய வசுதேவர் கம்சனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் மஹாசூரர்களாற் புகழத்தக்க குணங்களையுடையவனும் போஜகுலத்திற்குக் கீர்த்தியைச் சம்பாதிக்கிறவனுமாகிய நீ விவாக உத்ஸவத்தை யடைந்திருக்கின்ற உன் தங்கையைக் கொலைசெய்ய நினைப்பது தருமமோ! ஜநநமரணமுதலிய இருவினைகட்கிடான பிராணிகளுக்கு மிருத்யு தேவதை அவனவன் சரீரத்துடன் கூடவிருந்து பாலியகௌமார யௌவனவார்த்திகமான பருவங்களிலெந்தச் சமயத்திலாவது மரணத்தை யுண்டாக்குதலை நிச்சயமாயிருக்கிறது இன்னும் ஒருவனாமோ சரீரநாசமாகுஞ்சமயத்தில் தனது கர்மவசத்தினாலே அந்நியதேகத்தைப்பெற்று பூர்வசரீரத்தை விட்டுவிடுகின்றது அஃதெப்படிப் போலவெனில் புருஷன் நடக்கும்போது ஒருபாதத்தைப் பூமியிலூன்றி மற்றொருபாதத்தையெடுத்து வைப்பதுபோலும் பறக்கும்பூச்சி ஒருதிரணத்தைப் பற்றிக்கொண்டு முற்பு தான் பற்றியிருந்த திரணத்தை விடுவதுபோலும் இவ்வான்மா தனது கருமகதியின்படி வெகுஜன்மங்களைப் பற்றவும் விடவுங்கூடும் ஆகையால் இப்படி நிச்சயமில்லாத சரீரங்களையுடைய புருஷன் தான் பெறவேண்டிய க்ஷேமத்தைக்குறித்து எப்பொழுது மெவர்க்குந்துரோகாதி பாபகர்மங்களைச் செய்யாமலிருக்கக்கடவன் இதைமறந்து செய்யில் தான் பிரமமாவானாலும் பிறருக்குச்செய்த தீவினையின் பயனுண்டாகாமற்போகாது

ஆகையினாலே வறுமையுடையவர்களை அன்பாய் இரட்சிக்கத்தக்க நீ மணக்கோல சம்பிரமத்துடன் செல்லுமிப்பாவையை கொல்லுவதுனக்கு நன்மையல்ல என்று வசுதேவர் நானாவித தருமங்களைப் பிராகிருதரூபமாகச் சொல்லிவேண்டிக்கொண்டும் அந்தக்கம்சன் மூர்க்கனாய்க் கொலைசெய்கிற சிந்தையையுடையவனாகவேயிருந்தான் அப்பொழுது மஹானுபாவரான வசுதேவர் அதையுணர்ந்து அதற்குப் பிரதிசெய்ய மனமில்லாதவராகி நமக்குப் பிறக்கப்போகின்ற பிள்ளைகளை இவனுக்குக் கொடுக்கின்றோமென்றுசொல்லி இவளை இப்போது மீட்டுக்கொள்வதே உத்தமம் என்றாலோசித்துத் துக்கிதமான சித்தத்துடன் அப்போதலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பம்போலிருக்கின்ற முகத்தையுடையவராய் அந்தக்கம்சனைப்பார்த்து மிகுந்த விசுவாசத்துடன் புன்னகைகொண்டிருந்தவாயொருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

வீராய் சுத்தவீரனே! இத்தேவகியினிடத்தில் உனக்குப்பயமில்லை அசரீரிவாசகைக்குறித்து இவளிடத்திலுண்டாகும் புத்திரர்களாலன்றோ உனக்குப் பிராணபயமுண்டாயிருக்கின்றது அந்தப்புத்திரர்கள் ஜனித்த தக்ஷணம்

வசுதேவா மணக்கோலம்

நாரதமகாமுனி சிசுக்களைக் கொல்லுவித்தல்

உன்கையிற கொடுதது விடுகிறேன். என்று சொன்ன மாததிரததில் கம்சன் அநத உறுதிவசனததைககேட்டு தனது தஙகையான தேவகிதேவியை வதை செய்யாமலொழிநதான ஸ்ரீ வசுதேவா மிகவுஞசநதுஷடராய் கிரகபபிரவேசஞ செய்தார் கேட்டீரோ பரிக்ஷிதது மகாராஜனே! பின்பு சாவதேவதா ஸவரூப மாகிய அநததேவகிதேவி வருஷநதோறுங கருபபநதரிதது எட்டுபிளளைகளை யும ஒருபெண்ணையுங கிரமமாகப பெறறாள சததிய சீலாகளாகிய மஹாத மாக்கட்குச சஙகககூடாததும ஒனறுணடோ! பரமாதம நிஜததுவததை நன்றாய ஆராயநதுணாநத பரமோததமஞானிகட்கு இவவுலகததில அபேக்ஷிக கும பொருளொனறு மிராது ஆகையால அபபடிபபட்ட வசுதேவா சததி யததினினறும வழுவாது அறபாகட்கு இதுசெயயலா மிதுசெயயலாகாதென கிற வேறறததாழவான செயகைகளிவவுலகததுமிராதாதலால அபபடிபபட்ட குணமுடைய கமசனகையிற கீாததிமானெனகிற பிரதமபுததிரனைப பிறநத தக்ஷணம கொடுததுவிட்டாா.

அபபோது அவன வசுதேவருடைய ஆதம சமபுததியையுஞ சததியத திற சலியாமலிருபபதையும பாாதது புனனகையுடன மகாசநதோஷ இருத யனாகி இசசிறு குழநதையாலெனககு மரணபயமிலலை. உமது எட்டாவது புத திரனால மாததிரமே மரணபயமாகையால இநதககுழநதையைக கொணடுபோ மெனறான அதுகேட்ட வசுதேவா அசசிசுவை யெடுததுககொணடு தமது கிரஹததிறகுச சென்று துஷடனாகிய அநதககமசன வாாததைகளை யதாாத தமாக நினையாமலிருநதாா அபபாலவருககு கிரமமாய் ஆறுபிளளைகள பிறந திருககுங காலததில ஸ்ரீமநநாரதபகவான கமசனுடைய சபாமணடபத திறகுவநது அவனைபபாாதது கேளாய கமசனே! இககாலததிலகோகுலததிற பிறநது விருததியடையும நநதகோபா முதலிய கோபாலாகளும யசோதைப பிராட்டிமுதலிய கோபிகாஸதிரீகளும, விருஷடிகள், போஜாகள, அநதகாகள தாசாாஹாள, சாதவதாள, எனகிற இவவைநது குலமாகியயாதவ வமசததில விருததியடைகிற வசுதேவா முதலியவாகளும தேவகிதேவிமுதலிய ஸதிரீ களுமாகி தேவாகள தேவதாஸதிரீகள அபஸரஸதிரீகள திவயரிஷிகள முத லான யாவருநதஙகளதேவ அமசததுடன வநது பிறநதிருககினறனா லோக கணடாகளாகிய அசுராகள தஙகளமசததுடன உனககுத துணைவாகளாக வும சேனுசமூஹஙகளாகவும இவவுலகததிற பிறநதிருககினறனா.

நீயும பூாவஜனமததில அசுரனே இநதசசனமததில அரசனாகிப பிறநதி ருககினறாய ஆகையால ஸ்ரீஹரி பூபாரததைத தீாககவும தேவாகளுக்கும அனபாகளுககும கருணைசெயயவும வேணடி தேவகிதேவியின் உததம காப் பததில அவதாரஞசெயது துஷ்டசமஹாரமும சிஷடபரிபாலனமுமசெய்யப போகினறாா. எனறு சொலலி மறைநதருளினாா அதுமுதல கமசன யாதவர் களைத தேவசமூகஙகளெனறு நினைதது தனனை வதைசெய்வதறகு விஷ் ணுவே தேவகிதேவியின காபபத்தில அவதரிககின்றாரெனறு அசரீரிவாக்கி யத்தா லறிநதபடி பூர்வசன்மததில காலநேமி என்னு மகாவசுரனை தன்னை

விஷ்ணுவே சங்கரித்தாரென்று நாரதராலுணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடனே வசு தேவரையுந் தேவகிதேவியையும் தந்திரமாய் அழைப்பித்து விலங்கிறபூட்டி தனது கிரகத்திற் காவலில்வைத்து அவர்களுக்குக் கிரமத்தின்படி பிறந்திருக்கின்ற பிள்ளைக ளாறுவரையும் ஹரியென்று நினைத்துச் சங்கரித்து யாதவ போஜாள முதலிய தங்கள்வம்சஸ்தர்களையும் தனக்குப்பிதாவாயும் பிரபுவாயுமிருக்கிற உக்கிரசேன மகாராஜாவையும் நிக்கிரகித்து தான் தனது இஷ்டஜனங்களுடன் சூரசேன தேசங்களை அதிக்கிரமித் தனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான்

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

தேவதேவகி திவ்விய வயிற றிடை
ஆவலொடு மவ தரித்த ஹரி
வேவுங் கம்சனை வென்றதுந் தேவர்கள்
தேவியுந் துதித்த தேற்றல தெரிவிப்பாம்.

கம்சனைச் சம்ஹாரம் பண்ணுகிறதற்காகத் தேவகிதேவியின் கர்ப்பத்தை யடைந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரமமாதி தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்டா ரென்பதும் மற்றத் தேவகிதேவியும் ஸ்துதிக்கப்பட்டா ளென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

கேளும் பூபதியே! அந்தக் கம்சன் பிரலம்பன், பகாசுரன், சாணூரன், திருணாவர்த்தன், அகாசுரன், முஷ்டிகன், அரிஷ்டன், துவிதன், பூதனை, கேசி, தேனுகாசுரன், பாணாசுரன், நரகாசுரன், ஜராசந்தன் இவர்கள் முதலிய மற்றுஞ்சில அசுரர்களோடு சேர்ந்து யாதவர்கள் முதலான உத்தம அரசர்களை மிகவும் உபத்திரவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான் அதை அவர்கள் சகிக்கமாட்டாமல் குரு, பாஞ்சாலம், கேகயம், சாள்வம், விதர்ப்பம், நிஷதம், விதேஹம், கோசலம் இவை முதலான தேசங்களிற்சென்று ஜீவித்தனர் சிலர் அவனையே யனுசரித்து ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தனர் அப்பொழுது இந்தக் கம்சன் தேவகிதேவியின் ஆறுகுழந்தைகளை வதைத்துவிட்டபின்பு ஸ்ரீ அனந்தபகவான் அம்சமானது தேவகிதேவி கர்ப்பத்திலே வந்துதங்க, அதினால் வசுதேவர் சந்தோஷமுண்டாகியும் உடனே முன்பிறந்த ஆறுபிள்ளைகளைக் கம்சனிடத்திற் கொடுத்து விட்டதுபோல இதையுங் கொடுத்துவிட வேண்டுமே என்னும் விசனமுண்டானவ ராயினர்

அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீவிஸ்வரூபியான பகவான் தம்மையே பிரபுவாக நம்பினயாதவர்களுக்குக் கம்சனாலுண்டான குரூரபயத்தை நிவர்த்திசெய்யும்

படி திருவுளஙகொணடு தமதுயோகமாயைககு ஆககஞாபிககினறா, வாராய் மஙகளஸ்வரூபியே! கமசனுடைய பயததால வசுதேவரானவா மறைதது வைததிருககிற மனைவியாகளில ரோகணியெனபவளா பசுககள மிகுதியாயப பரவியிருககினற கோகுலததிற கரசராயும தடைநது இடையாயு மிருககின்ற நநதகோபருடைய மனையில மறைநது வைததிருககினறா மதுராபுரியில தேவகிதேவி வயறறில எனது தேஜோனமயமான ஆதிசேஷன யேழாவது கெறபமாயிருபபதைக கிரகிநது அநத ரோகணிதேவியினவயிறறில அதை அமைதது நீ நநதகோபருடைய பததினி யசோதைப பிராட்டியினிடததிலுற பவிககககடவாய நான எனது அமசமாய தேவகிதேவிககுப புததிரனாக அவ தரிககபபோகினறேனென றுணாததினா.

இபபடி யுணாததிய பகவான பினனுமநத யோகமாயையைபபாாதது நீ சாவ காமியஙகளையுந தருகறகுரிய ஈஸவரியாகி, பிரபஞசததில பலரும உனனை தூபதீப நைவேததியமுதலான உபசாரஙகளைககொணடு பூசிதது உனககு துாககா, பததிரகாளி; விஜயா, வைஷணவி, குமுதா, சணடிகா, கிருஷ்ணா, மாதவி, கனனிகா, மாயா, நாராயணி, ஈசானி, சாரதா, அமபிகா, எனனும நானாவித நாமதேயஙகளையும வைதது உனனைததுதிககக கடவாாகள அநத தேவகிதேவி வயறறிலிருநத பிணடத்தை உனனால கிரகிககப படுகிறபடியால அநத பிளளைககு சஙகருஷணனெனறும, சாவஜனஙகளையும ரமிபபிககிறபடி யால இராமனெனறும பராககிரமததில விசேஷமானதையால பலபததிரனெனறும இவவுலகததிலுததமாகளா துதிககககடவாாகளெனறு ஆககியாபிததருளினா உடனே யோகமாயை அவருககுப பிரதகூஷிண நமஸகாரஙகளசெயது சுவாமி யினுடைய உததரவினபடி நடநதுகொணடாள

அபபடி அநத யோகமாயையால அநதத தேவகிதேவியின காபபம மாய மானதைச சனஙகளறிநது கமசன முனனமே ஆறுபிளளைகளைககொனறபயத தால இநத யேழாவது கறபஙகலஙகி விடடதெனறு அவனைப பலவாறு தூஷிதது ஒருவாககொருவா வசனிததுககொணடாாகள பினபு பகவானாகிய மகா விஷணுவானவா பூமிபாரநிவாததிககாக வசுதேவரது இருதயகமலததில பிரவேசிததலினால சூரியபகவானைபபோல விளஙகிககொணடிருககிற அவவசு தேவரிடததினினறும சுசீலையான தேவகிதேவியானவள பகவதரூபமான கற பததை யடைநதாள கிழககுததிககானது ஆனநதகரமாகிய சூரியதேஜஸை வஹிதது உலகததிற பிரவேசிககிறதுபோல அநத மகாகாபபததை அவள பரிதது விளஙகினாள அதுகாலததில குளிாநத முகாரவிநதததை யுடைய தேவகிதேவியை கமசன பாாதது இநத புணணியவதி கறபததில விளஙகு கினற இநதக குழநதை எனபிராணனை அபகரிககவநத ஸ்ரீஹரியே.

இவள் பூரவததில வகிததகாபபங்களில் இபபடியபட்ட வொளியை யடைநததாய் நான கண்டதிலலை அனபுளள தங்கையாயும கருபபவதியாயும் புண்ணியவதியாயு மிருக்கிற இவளை இப்பொழுதே சஙகரிபபோமென்றால்

ஜாதி, சம்பத்து, ஆயுசு, பராக்கிரமம் இவை முதலாகிய உத்தம சத்குணங்களை இழக்கவரும் இதனால் பிராணனோடே யிருக்கினும் இறந்தவனுக்கே நினைக்கவரும் பின்னும் ஜனங்களால் தூஷிக்கப்பட்டு தேகத்தைவிட்ட பின்பும் அந்தத் தமமென்கிற நரகத்தை யடையவரும் என்று யோசித்து ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் விரோதத்தைவைத்த கம்ஸன் தேவகியை கொல்லாமல் ஒரு குரூரமாகிய பாபத்தொழிலை நினைத்திருந்து ஸ்ரீஹரியினுடைய திவ்யாவதாரத்தையே யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த சமயத்தில் சதுர்முகனும், ருத்திரனும், இந்திராதிதேவர்களும், ஸ்ரீநாரதாதி மஹரிஷிகளும், ஆகாயத்தில் எழுந்தருளி இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேல் குவித்துக்கொண்டு வசுதேவர், தேவகிதேவி, இவர்களுடைய புத்திரம் பிரசம்ஸமாகும்படி ஸ்ரீஹரியை ஸ்துதிசெய்யத் தொடங்கினார்கள்.

சதுர்முகனுதிய தேவர்கள் பகவானைத் துதித்தல்.

சத்திய சங்கல்பரியும், சத்திய ஸ்வரூபராயும், பஞ்சபூதங்களிலும், அதால் சூக்ஷ்மங்களிலும், உள்ளும்புறம்பும் வியாபித்து அந்தர்யாமியாகியும் பரமாத்மாவாகியு மிருக்கின்ற உம்மைச் சரணமாக அடைகின்றோம். மேலும் இப்பிரபஞ்சமாகிய விருக்ஷத்திற்கு மூலப்பிரகிருதியே விருக்ஷ ஸ்வரூபமாகவும், சுகதுக்கங்களிரண்டும் அதிலுண்டாகும் பலங்களாகவும், சத்வரஜஸ் தமோகுணங்கள் மூன்றும் வேர்களாகவும், தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்கள் நான்கும் இரசமாகவும், கண்கள்முதலிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் அடிக்கிளைகளாகவும், பசி, தாகம், சோகம், மோகம், மூப்பு, மரணம் இவைகளாறும் சுபாவமாகவும், துவக்கு, சாமம், அஸ்தி, இரத்தம், தசை, மாம்சம், மச்சை இவ்வேழு தாதுக்களும் மேற்பட்டையாகவும், பூதங்களைந்தும் மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய இவ்வெட்டும் மேற்கிளைகளாகவும், நவத்துவாரங்கள் கிளைகளிலிருக்கின்ற வெளியாகவும், தசவிதமாகிய பிராணவாயுக்கள் இலைகளாகவும், ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள் அதனிடத்தில் வாசஞ்செய்யும் பட்சிகளாகவும், உம்முடைய திவ்விய சங்கல்பத்தா லுண்டாயிருக்கின்றன.

இப்படியிருக்கிற சம்சாரமாகிய விருட்சத்திற்குத் தேவரீரொருவரே உற்பத்தி ஸ்திதிலய காரணஸ்வயம் பிரகாசநித்திபுவிபுவா யிருக்கின்றீர். உம்முடைய பரமகிருபையினால் பெரியோர்கள் மாயையையென்று நித்ய ஸ்வரூபமாக மனதில் தியானித்து விதேகமுக்தி யடைகின்றார்கள் சர்வலோகங்களுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய தேவரீரிடத்தில் சமாதியோக வைராக்கிய விலட்சணோத்தம விவேகஞானசீல இருதயத்தையுடைய மகாத்துமாக்கள் மகாபுருஷசேவிதமாகிய திவ்விய லட்சணயுக்த உமது பாதாரவிந்த சேவையாகிய தெப்பத்தினால் ஜனனமரண சுகதுக்கலாஞ்சைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற சம்சாரசமுத்திரத்தைப் பசுவின் கன்றின் குளம்படிபோலச் சுலபமாகத் தாண்டுகின்றார்கள். ஞானஈன உன்மத்த ஜனங்களாகிய பூமியர்களை சம்சார சமுத்திரத்தைக் கடந்து உஜ்ஜீவிப்பதற்கு அவர்களுக்கு உத்தமக

கியர்ளுதி குணங்களைக் கற்பித்து அவர்களைத் தேவரீருடைய பாதாரவிந்தமாகிய ஓடத்திலேற்றி இவவிடததில யாவருநதுதிக்கச்செயது தேஹவியோக காலத்தில் பரமபதமாகிற மோட்சததை யடையச்செய்கின்றாாகள்.

உமது விலக்ஷணகஞான யுக்தபகதி அதிசயஙகளையுடைய ஸ்ரீமகாபாகவதாகள் சாவகால சாவதேச சாவாவஸ்தைகளிலும அனனியபரஙகளாகிய இஷ்டாாததஙகளை யொழிததுப புருஷாாதத உததம ஸ்ரீபகவநநாமானு சநதானமாகிய மோட்சசாதனானுஷடானததை அனுஷடிபபாாகளே யலலாமல வேறொனறையு மாசரிககமாட்டாாகள ஸ்ரீபகதவசசலரே! இநத ஜகதபரிபாலனததில சர்வபிராணிகளுக்குந தகுநதபடி உததமமான கோறிக்கைகளை கிருபை செயவதறகுச சதகுணபரதானமாகியும, மகாபரிசுததமாகியு மிருக்கினறமூர்த்தி ஸவரூபஙகளைத தரிககினறீா அநத ஸ்ரீபகவன மூாததியினால இவ்வுலக ஜனஙகள வாளுஸரமாசார தாமஙகளினாலும, வேதஙகளினாலும, வேதாத்யயனாதி உததம சாஸதிரவிதிகளினாலும, வைதீககிரியா காமஙகளினாலும், சமாதியோக மாாககஙகளினாலும, தபசுகளினாலும தேவரீருககுத திருவாராதனததை விலக்ஷணகஞான யுகதமாய்ச சமாபபிபபாாகள

ஆகிலும் தேவரீருடைய விசேஷ கிருபையினால இவவுலகததில் ஜனிதத பரமபாகவதாகளாகிய பகதஜனோததமாகள தஙகள் சுனமாநதிர சதகிரியைகளினால தேவரீருடைய யதாாதத நிச்சய ததவாாதத சாக்ஷாத காரஙகளை நன்றாயுணாநது, சநதோஷானநத பரவசததை யடைகின்றாாகள் இதுவுமன்றி யாதாமொரு புருஷசிரேஷடன விலட்சணா னுஷடானக ஞானபகதி வைராக்கிய விசேஷதாமததினால தேவரீருடைய ஸ்ரீசரணாரவிநதஙகளில சமாப்பிக்குஞ் சிததநியமததை வகிததுத், தனது உததமானுஷடான கிரியாகாலஙகளில ஜகனமஙகளாகரங்களாகிய ஸ்ரீமநநாமஸ்வரூப குணவிசேஷஙகளை யனுசநதிததுத் துதித்து, காலக்ஷேபமாகக கேள்வியுறறுத தானுஜ்ஜீவிககின்றதுமனறி இதரர்களுக்குஞ் சதபோதனை போதிதது, உததமகஞான விசேஷஙகளால தனனைப் போல ஸ்மரிககுமபடி விசேஷ விவேகோதயததை யுணடுபண்ணுகிறானோ? அம மகானுபாவன் மறுகாலததிலையிலும இவவுலகததில் ஜனிககிறதில்லை.

வாரீா ஸ்ரீஹரியே! உமது பாதாரவிநத ததவமாகிற இபபூமியில் பாபத்தினாலுண்டாகிய பாரமானது நிவாரண மாகிறதற்கும, தர்மசமஸ்தாபனததிற்கும, துஷ்டஜன நிக்ரக சிஷடஜன பரிபாலனததிறகும, பிரபஞசஜன பாககிய வசததினாலும பரமகிருபையினாலும, திருவவதாரஞ் செய்கின்ற உம்முடைய மகா குணஙகளால் பாரமாிஙகிப பரிசுததமாவதுமனறி; அஞசலிபதிககு ஆதாரமாகியும, ஆாததஜனங்கள் சரணமடைவதறகு முககியஸதானமாகியும், மகாலக்ஷண விலக்ஷிதமான சங்கு, சக்ர, சாரஙக, கதா, நாநதக, சததிர, சாமர, தவஜ, கல்பக, அரவிநத, ரதாங்க், வஜ்ராங்குசாதி, திவ்வியரேகா சின்னங்களினாலும், மங்களகரமாக அலங்கிருதமான திருவடித்தாமரைகள் படியப்பெற்ற பூமண்டலத்தையும் புவர்லோகாதி சுவர்க்க மண்டலங்களையுஞ் சேவித்துக்

கிருதார்த்தர்களாக அபேக்ஷித்துக்கொண் டிருக்கிறோம் வாரீர் ஈசனே! ஜன்ம கர்மசூனியராகிய உமது திவ்வியாவதாரஙகள லீலாகுணஙகளன்றி வேறில்லை. அவற்றின் கோபபியங்களாகிய திவ்வியரகசியஙகளை ஆராய்ந்தறிவதற்கு வேத புருஷனுக்கும எங்களுக்கும புததிகோசரமில்லை

ஓ நிததிய முகதானுபவரே! உமது திவ்விய களாமச லேசமாகிய இச ஜீவாதமாககள சிருஷடி திதி சம்ஹார காரணஙகளால சுகதுககஙகளை அனுப விககச்செய்கிற அததிவ்வியசகதி, அயிசசா மாததிரமே யலலது வேறில்லை அதனால தமமையறியக கூடவில்லை உமதுசஙகலப மாததிரததினால உமமை யறியாமலே பிரவாகரூபமாயக கறபிததுககொண டிருககினறன. கேளீர பர மாததுமாவே! தேவபபிராமமண க்ஷததிரியாதி வமசஙகளில மசசிய, கூாம, வராக, நரசிமம, வாமன, பரசுராம, ஸ்ரீராம, பலராம, பௌதத, கலகியாதி அவதாரஙகளசெயது; தேவரீா எஙகளையும இமமூனறு உலகஙகளையும சா வதா இரக்ஷிததுக கொணடிருககிறீா ஸ்ரீஜகநநாதரே! இபபோதும கிருபாப பிரசன்னராய அவதரிததுப் பூமிபாரததை நிவாரணஞ்செயது, பூமிதேவியை யும எஙகளையும சுபகரமாக இரக்ஷியும ஸ்ரீயதுவலலபா! உமககுச சரணாகதி யாகச சாஷடாஙக தணடன சமாபபிககினறோம

என்று பிராாததிததுப பினபு ஸ்ரீதேவகி தேவியைபபாாதது, தெய்வோப சாரமாகச சுபவாாததை சொலலுகினறாாகள கேளும திவ்வியமாதாவே! பரம புருஷராகிய ஸ்ரீபுருஷோததமா எஙகளுககும சாவ உலகததிறகும விரோதி களை நாசஞ்செயது கிருபையோடும இரக்ஷிபபதறகுச சாடசாத தமது நிஜாம சததினால உமது உததமபுணணிய காபபததில அவதரிககபபோகினறாா. மிக வும உமககு மஙகளமுணடாகினறது. மேலும கமசனால நேரிடடிருககினற பயம நிவாரணமாகப போகினறது உமது திவ்விய உதரததில அவதரிககினற மகாபுருஷ லக்ஷணபுததிரன யதுகுலததவாக ளெலலாரையும மஙகளமாக இரக்ஷிககப போகினறாா. எனறு சநதோஷமாக ஆசீாவதிததனா கேளும அா சனே! இவ்விதமாக பரமாதம ஸவரூப லக்ஷணராய விளஙகுகினற அநதப பரமபுருஷரை ஸதுதிசெயது பிரமமருததிராதி சாவதேவாகளும, உலோக பாலாகளும, மகாரிஷிகளும அநதாததானமாயத தஙகள யதாஸதானஙகளுக குப போனாாகள.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கோர கம்சன் கொடுமை தனககஞ்சி
சோருந தாய்தநதை சுறறத தவாககெலாந
தேருங் கோகுலததில் வசுதேவ ராலு
ஊரும் பக்தவச் சலனெழுந தருளினா.

ஸ்ரீஜநார்த்தனரானவர் வசுதேவதேவகி தேவியவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதிகளை யங்கீகரித்து கம்சனுடைய கொடுமைக்காகப் பயப்படுகின்ற வசுதேவர் முதலானவர்களுக்கும் நந்தகோபர் முதலான கோபால ஜனங்களுக்கும் தமது சங்கற்பத்திற்கும் பிரீதியார்த்தமாய்க் கோகுலத்திற்கு வசுதேவரால் எழுந்தருளினாரென்று சொல்லுகின்றது

வாரீர் மகாராஜனே! பிறகு பகவான் அவதரிக்கிற காலமான ஆவணிமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷத்து அஷ்டமி திதி ரோகணி நக்ஷத்திரம் இப்படிப்பட்ட தோஷரகிதமான தினத்தில் நவக்கிரகங்கள் உத்தமஸ்தானங்களில் வந்திருக்க, எட்டுத்திசைகளும் மங்கள வாத்தியங்க ளொலிக்க, சகலநதிகளுந் தெளிந்து குளிர்ச்சியாய்க் காற்றுவீச, சாதுக்கள் மனங்களிக்க ஆகாயத்தில் கந்தருவர், கின்னரர், கிம்புருடர் முதலியவர்கள் கானஞ்செய்ய, அப்சரஸ்ஸீகள் நடிக்க, தேவர்கள் புட்பமாரிசொரிய ரிஷிகள் சுவஸ்திவாஜனங்கூற, இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் தேவப்பெண்களை அதிசயித்த தேவகியிடத்தில் நின்று இருள்காலத்தில் சர்வஸ்மாத்பரனான ஸ்ரீபகவான் பூரணசந்திரன் போன்ற ஒளியினிற சிசுவாகி, தாமரை யிதழ்போன்ற கண்களும், சதுர்புஜமும், பஞ்சாயுதமும், கண்டத்திற் கௌஸ்துவாபரணமும் அரையினிற் பீதாம்பரமு மணிந்து, நீலமேகவண்ணராகி, நவரத்தினகசித கிரீடகுண்டல கவசமோதிர கடகமுத்தாசர முதலிய திவ்யாபரணங்களணிந்த திவ்விய சரீரத்துடன் அவதாரஞ்செய்தனர்

இப்படி அவதரித்த புத்திரனுக்கு வசுதேவர் மங்களார்த்தமாய் கோதானஞ்செய்ய வெண்ணினவர் கம்சனற காவலில் வைக்கப்பட்டவராகையால் பிரத்தியக்ஷமாய்ச்செய்யக் கூடாதென்று ஆலோசித்து, ஆபத்காலத்தில் மானசீகமாய தானம்பண்ணினாலந்த சுகிர்தமுண்டென்கிற தறிந்து, பதினாயிரங் கோதான மானசீகமாய்ச் செய்தனர் சகல லக்ஷணங்களோடு ஓர்மனிதனுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்திரன் பிறக்கக்கூடுமோவென்று வசுதேவர் ஆச்சரியப்பட்டு சர்வேசுரனை ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று தெரிந்து, பக்தியுடன் சாஷ்டாங்கமாய்த் தண்டனிட்டு, அஞ்சலி அஸ்தராய் சுவாமியைநோக்கி, ஓமகானுபவரே! தேவரீருடைய மாயையா லடியேன் மறந்திருந்தாலு மிப்போது தேவரீர் சாதாரணமான சிசுக்களைப்போலிராமல், தேவர்களுக்கும் அரிதற்கு அரிதான சகல லக்ஷணங்களுடன் திருவவதாரஞ் செய்தபடியால், நீர் ஸ்ரீமந்நாராயணரென்று தெரிந்துகொண்டேன்

ஓ பகவானே! உலோகங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டி சத்துவகுணமான வெண்மைபொருந்திய சரீரத்தையும், சிருஷ்டிசெய்ய ரஜோகுணமான சிவப்பான சரீரத்தையும், சங்கரிக்கவேண்டி தமோகுணப் பிரதானமான ஸ்ரீகிருஷ்ணரூபத்தைத் தரித்தீர் இப்படிப்பட்ட தெய்வீகமான பலத்துடன் கூடியிருந்தாலும், தேவரீர் தேவகி கர்ப்பத்திலெப்போது அவதரிக்கப் போகிறீரென்று எதிர் பார்த்திருக்கிற கம்சன் கேட்டால் இந்தக்ஷணத்தில் உக்கிரமான ஆயுதமெடுத்துக்கொண்டு கொலை ஓடிவருவானாகையால், தேவரீருக்கு வியாபகப்

பெற்றேனென்றார் பின்பு தேவகிதேவியானவள் சுவாமியை நோக்கி வாசுதேவனே! சகல ஜீவராசிகட்கும் அந்தர்யாமியாகியும், ஆதியாகியும், அணுவுக்கணுவாகியும், மகத்துக்கு மகத்தாகியும், பிரளயகாலத்திலும், அழியாதவராகியும், ஆயிரம் யுகத்தை ஒரு ராத்திரியாக உடைய பிரமமாவினுடைய ஆயுசு நூறையும் ஓர் இமைப்பொழுதாக உடையவராகியும், முகத்தில் அந்தணரையும், புஜத்தில் க்ஷத்திரியரையும், தொடையில் வைசியரையும், பாதத்தில் சூத்திரர்களையும், பிறப்பித்தவராகியும், திவ்வியமங்கள விக்கிரக ரூபியாகியு மிருக்கின்றீர்.

ஆகையால் கம்சனால் ஆறுபிள்ளைகளையும் பறிகொடுத்ததை நினைத்து நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற எங்கள் பயத்தை நிவர்த்திசெய்யத் தேவரீரே யோக்கியர் அப்படிப்பட்ட பிரபாவ முடையவராய் மகாபிரளயத்தில் அனேககோடி அண்டங்களை ஒன்றோடொன்று தட்டாமல் வைத்திருக்கிற மகிமையுடைய உம்மை நான் புத்திரனென்றால் இதைவிட இழிவு உமக்கு வேறுண்டோ! ஆதலால் இந்த ரூபத்தை மற்றவர்கட்கு காட்டிக்கொடாதிருக்க அனுக்கிரகிக்க வேண்டும் நான் பெண்பிள்ளையாகையால் தேவரீருடைய பிரபாவத்தை எனமாக அறியப்போகிறே னென்றாள். இப்படிசொல்லிய மாதாவை நோக்கி ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார் கேளீர் ஸ்ரீதேவகிதேவியே! சுவாயம்புமன்வந்தரத்தில் பிரசனியென்று பெயரையுடைய நீயும், சுதபசென்று பெயரையுடைய வசுதேவரும், மழை, காற்று, வெயில் இவைகளைப் பாராமல், இயம, நியம, பிராணாயாம, பிரத்தியாகார, தியான, தாரண, சமாதி, சங்கற்ப, அஷ்டாங்க யோக பலத்தால் களங்கமற்றவர்களாகி, சருகையுங் காற்றையும் புசித்து, மகா உபசாந்த இந்திரிய முடையவர்களாகி, என்னுற சகல மனோபீஷ்டங்களையு மடையப் பன்னீராயிரம் தேவவருடந் தவஞ்செய்தீர்கள்.

இப்படி தவஞ்செய்த உங்களிடத்திற் சந்தோஷித்து, இப்போ தவதாரமாகியதுபோல அப்போதும் பிரத்தியக்ஷமானேன் அக்காலென்னை மோக்ஷத்தை விரும்பாமற் புத்திரனையப் பிறக்க வென்மாயையால் மோகித்துக் கேட்டபடிக்கே வரங்கொடுத்து அந்தர்த்தானமான பின்பு பிரமமாவினால் சிருஷ்டி செய்யுங்கோளென்று ஆக்கியாபிக்கப்பட்ட உங்களிடத்தில் அப்போ நான் பிரசனிகர்ப்பனென்னும் பெயரால் வதரித்தேன் அதன்பின் காசிபரும் அதிதியுமான உங்களிடத்தில் உபேந்திரனாக அவதரித்தேன் இப்பொழுது உங்களுக்கு முன்ஜன்ம கியாபகம் வருவதற்காக இந்த ரூபமடைந்தேன் இச்சென்மத்திலென்னைப் பிள்ளையென்றும் ஈஸ்வரனென்றும் பாவனைசெய்து, நீங்கள் மோக்ஷமடையப்போகிறீர்கள் இனி நான் சாதாரணமான சிசுவாகிறேனென்று தேவகிதேவி பார்த்திருக்கச் சிசுவைப்போ லானார்.

அப்பொழுது கோகுலத்தில் யோகமாயை யானவள் அசோதைக்குப் பெண்ணாகப்பிறந்தனள் அந்தச் சமயத்தில் முன்னே பகவானாலாக்கியாபித்தபடி வசுதேவர் தம்முடைய சிசுவை அசோதைக்குப் பிள்ளையாகக் கொண்டுபோய்வைத்து அவள்பெற்ற பெண்ணை தானெடுத்துவர. மத்தனித்த தரு

கம்ஸன் யோகமாயகையை சம்மரித்தல்.

ணத்தில், தாம் காவலுக்குட்பட்டிருக்கிற விடத்திலுள்ள கதவுகளும் அதைச் சேர்ந்த சுற்றுக்கதவுகள் முதலியதும இரும்பினுறபணணி உழலமரமபோட்டு பத்திரப படுத்தியிருநதும, அநதயோகமாயையின பலத்தால சூரியோதயத்தால் விலகிய இருளபோலப பூட்டுகள திறநது காலவிலஙகுகளுங கழனறுவிட்டதுமனறி; சகலகாவலாளிகளுமமெயமறநது சவததைபபோல தூஙகினாகள்.

அசசமயததில மேகஙகள பேரிடியைபபோற சபதிததுக கொணடு சமமழை பொழிய, வசுதேவா சநதோஷமாய சுவாமியை எழுநதருளப பணணுகிறதை ஆதிசேடன பாாததது, ஆயிரம பணமுடியாற குடைபிடிததுககொணடு போயினன அபபொழுது பயஙகரமான சுழிநுரை அலைகளுடன பூரணமாயப பிரவாகிககிற யமுனையானவள, பூாவம சமுததிரம ஸ்ரீராமருககு லஙகைககுப் போக வழிவிடடது போல விடடனள வசுதேவா அநத யமுனையைககடநது கோகுலததிறசெனறு சகல கோபிகைகளுந தூஙகுவதைப் பாாததது தன்புத்திரனை அசோதையினிடததில அவள தனககுப பிளளைதான பிறநததெனறு எணணுமபடி வைததது, அவளபெறற பெணகுழநதையை எடுததுககொணடு வநது தேவகி சயனததில வைததுபபோடடு, தாம பூாவமபோ லிருநதனா.

நாலாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

மாய்கையின வாாததை கேடடு மதியிலா கமசனுனேன்
தேவிலாச சரியங கொணடு தேவகி வசுதேவறகும்
ஓய்விலாப பிரிய வாாததை யுரைததவா விலஙகை நீககி
ஆய்நத யாகாதி கிரததி யமநதனா தமை வதைததான.

கம்சன் அநதயோக மாயையினுடைய வாாததையைககேட்டு மிகவும் ஆச்சரியததையடைநது தேவகி வசுதேவாகளை விலஙகில நின்றும விடுவிததது அவர்களுககு சில வுபசார வாாததைகளைச சொலலி அதனபினபு தன்னுடைய மநதிரிகளுக்கு அநதயோகமாயை சொனன வாாததைகளை அறிவிதது பெரியோாகளையும, பிராமமணாகளையும, யாகாதி சதகிாததியஙகளையும, துன்பபபடுதத கட்டளையிடடா னெனறு சொலலுகினறது.

வாரீர் பரிக்ஷிதது மகாராஜனே! அபபால சிசு அழுவதைக் காவலாளிகள் கேட்டு, துரிதமாய்சசெனறு கம்சனுககுச் சேதிசொலல அவன் தனது சயனத்திலிருந்து எழுநதிருநது, இசசிசு தனுககு மிருததியுவென றெணணிக கொண்டு தேவகியிருககின்ற வீட்டை நாடிவநதான். அபபடி வருகையில் தேவகி தேவியானவள் அவனுக கெதிரோடி, வழியிற றடிககிவிழுநது, முடி கலைந்து, அவன் சமீபத்தில் வநதுகினறு, அண்ணா! அக்கினிக கொப்பான

னியுடனிருந்த என்பிள்ளைகளாறுவரையும் சங்கரித்தீர். மனக்கவலை கொண்டிருக்கிறவெனக்கு ஓர் பெண்குழந்தை பிறந்தது இதையாவது தந்து என் குறையை யீடேற்றுமென்று ஸ்திரீயத்தால் அச்சிசுவை மூடிக்கொண்டு வினவினாள் அப்படி வினவுகின்றவளை அவன் அதட்டி, தன்பிராணனைக் காப்பாற்றுகிற நிமித்தம் கையிலிருந்த சிசுவைப்பிடுங்கி, இரண்டு கால்களையும் பிடித்து, பந்துத்துவம், பாவம், தயை இவை முதலியன மறந்து கல்லின்மேல் மோதயத்தனஞ் செய்தான்

அப்போது அச்சிசு அவன் கையைவிட்டு ஆகாயத்திலெழும்பி, ஆயுதங்களுடன் கூடிய எட்டுக் கைகளுடையதாகி, திவ்வியபீதாம்பரமும், திவ்யாபரணமும், கந்தம் முதலியதால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சித்தர், சாத்தியர் முதலியவர்களால் ஸ்துதி செய்யக் கம்சனை நோக்கி, அடா மூடா! என்னைச் சங்கரிக்கவும் உன்னாலாகுமோ! நீ, உன் சத்துருவைக் கொல்லாவிடில் உனக்கு மரணம் இது நிச்சயம் நிச்சயம் என்று சொல்லிவிட்டுப் பகவதாக்ஞையின்படி தான் வெகு ஆலயங்களில் வெகு ரூபியாயிருந்து, ஜனங்களால் செய்யப்பட்ட பூசையை அங்கீகரித்தது, அவர்கள் கோரிக்கையை யீடேற்றிக்கொண்டிருந்தனள் கம்சன் சிசுரூபியான யோகமாயை சொன்னதைக்கேட்டு ஆச்சரியமுற்று, தேவகி வசுதேவர்களிட விலங்கை விடுதலைசெய்து, அவர்களை நோக்கி, நான் மகா பாபங்களை உங்கள் சிசுக்களைக்கொன்று சம்பாதித்தேன் அவர்களிட ஊழ்வினையே காலனாய்ப்பிறந்து, அவனாலேவப்பட்ட ம்ருத்தியு ஆகாசவாணியாய் என்னையேவிக் கொன்றதேயன்றி, நான் கொன்றதே அல்ல. நீங்கள் சிசுக்களுக்குவிசனப்பட தேவையில்லை, க்ஷமிக்கத் தக்கதென்று வசுதேவரை வந்தனஞ்செய்தனன்

அப்பொழுது தேவகி வசுதேவர்களிருவரும் கம்சனிடத்திற் சந்தோஷித்து, உமது வாக்கின்படி வரவேண்டிய கருமம் வந்து தீருமேயன்றி, உம்மிடத்தில் நாங்கள் கோபித்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லையென்று கூறினர். அதைக்கேட்ட கம்சன் சந்தோஷமாய் தன் வீட்டிற்குச் சென்றனன் தேவகி வசுதேவர்களும் தம்மிடக்கிரகத்திற் சுகித்திருந்தனர்கள் அன்றிரவுபோய் மறுநாளுதயத்திற் கம்சன் மந்திரிகளுடன் யோகமாயையாகிய சிசு சொன்னதைக் கூற, அவர்களதுகேட்டு அரசனை நோக்கி தேவர்களுக்கு மூலம் விஷ்ணு, அவருக்கு மூலம், தர்மம், அந்தணர்கள், வேதங்கள், பசு, யாகம், தவம் இதுகளே அவருக்குப் பலமாகையால், காலதாமதஞ் செய்யாமல் இதுகளைக்கெடுத்தால் அவ்விஷ்ணுக்குப் பலங் குன்றிவிடும்

ஓ மகாராஜனே! அப்போது உமது நாஞ்ஞையைக்கேட்ட தேவர்களும் நடுங்கி பயந்தோடிப் போவார்கள் நீர் பயந்தவனையும், ஆயுதமில்லாதவனையும், வணங்கினவனையும், அயலானுடனுயுத்தஞ் செய்கிறவனையுங்கொல்லாமல் தர்மயுத்தஞ் செய்கின்றவர். உமக்கு ஏகாந்தரான விஷ்ணுவும், இமைவரான உருத்திரனும், தவசியான பிரம்மனும், இவர்களொருவரும் சரியானவர்களல்ல என்றுசொல்லவும் கம்சன் ஆயுள், தாமம், கீர்த்தி, பராக்கிரமம் இது முதலிய

வைகள் கெடுதற்கேதுவான செய்கையை நடத்தும்படி மந்திரிகட்கு உத்தரவுகொடுத்தனன் அவர்கள் அப்பொழுது தங்களுக்கு மிருத்யு சமீபித்தது தெரியாமல் பிராமணர்களையும் பசுக்களையுங் கொல்லுவதானார்கள். அதைப்பார்த்து பெரியோர்கள் மனநடுங்கி வருந்தினார்கள். அந்நகரத்தினர் யாவரும் அக்கொடுமையான வாலோசனைக் காறராகி மிகவும் கிலேசித்தார்கள்

ந் தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

பொருந்திய நந்தகோபர் புத்திரோச் சவகாலத்தில்
திருத்திய தருமமாய்ந்த தீனரைச் சந்தோஷத்தால்
மருவியாச சித்தாரென்று மன்னனுங் கம்சனுக்குத்
திரைசெலுத்த நிமித்தந் தேவரோடுரைத்தல் செப்பும்.

நந்தகோபர் புத்திரோத்ஸவ காலத்தில் மிகவுஞ் சந்தோஷ முடையவராய் தருமங்களை விசாரித்திருக்கும் நல்ல விவேக சீலர்களான பெரியோர்களை விதிப்பிரகாரம் அர்ச்சித்தாரென்றும், அரசனாகிய கம்சனுக்குக் கப்பஞ் செலுத்துகிற நிமித்தமாய் மதுராபுரிப்பட்டணத்திற்குப்போயிருந்த சமயத்தில் வசுதேவரைக்கண்டு பேசியதுஞ் சொல்லுகின்றது.

வாரீர் மகாராஜனே! அப்பால் அசோதை தன்க்குப்பிள்ளைபிறந்ததென்று மிகவும் மனங்களித்திருக்கையில், நந்தகோபர் பிராமணர்களுக்குக் கோதான முதலிய தானங்களாற் சந்தோஷிப்பித்து ஜாதகர்மஞ் செய்தனர். கோபிகைகள் யாவரும் நல்லவஸ்திரம், ஆபரணம், வாசனைபொருந்திய சந்தனம் இவை முதலானவைகளை அலங்கரித்துக்கொண்டு, தாமரை மலருக்கொப்பான முகமுடையவர்களாய் வந்து, யசோதையைக் கண்டு அக்குழந்தையை மனங்களிக்கப்பார்த்து ஆசீர்வதித்து, ஏகாந்தத்தில் பாடியாடினார்கள். கோபாலர்களும் மனங்களிக்கப் பார்த்து, குடங்களிற் பால், தயிர், நெய், வெண்ணை இவைமுதலியதுகளை அனேகமாய் பிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தனர்.

சுவாமி கோகுலத்திற் கெழுந்தருளினது முதல் சகல சம்பத்துக்களும் விர்த்தியடைந்தன நந்தகோபர் பசுக்களைக்காக்க வேறே மனிதனை வைத்துவிட்டு, தமது அரசனாகிய கம்சனுக்கு கப்பங்கட்ட மதுரைக்குவந்தார். அதை வசுதேவர் கேழ்விப்பட்டு, இரகசியமாய் நந்தகோபரிருக்கிற விடஞ்சென்று வெகுகளிப்புடன் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு, அவரோடு ஆசனத்திலிருந்து அந்நந்தகோபரைநோக்கி வெகுகாலம் பிள்ளையில்லாதிருந்த உமக்குப் பிள்ளை பிறந்தது. ஆகையால் [illegible]பிள்ளை சுகமாயிருக்கின்றதா? மாதருமமாரிபெய்து ரோகமில்லாமல் பசு[illegible] மிகவும் பால்கறக்கின்றனவா? யசோதைக்குத்திரேகந் திடமாய் முலைப்பா[illegible] தியாயிருக்கின்றதா? என்று குமாரனை இராமன் உம்மைப்பிதாவாக [illegible] நாய் ரோகணியுடன் சுகித்திருக்கிறானா?

என்றிவவாறு தன பிளளைகளைப பாாககிறதறகிலலை என்கிற விசனததி ஞல விசனவுகினற வசுதேவரை நநதகோபா நோககி, உமககுபபிளளைபிறநததற் கடையாளமிலலாமல மனமதனை ப போற பிறநத அபபிளளைகளைக கமசன கொனருலும அககனனிகையு மாகாயததிற போயவிடடதே, பஞசபூதங் களாலான திரேக நாசமாகுமதேயனறி, ஆனமாவுககு நாசமிலலை, ஆனமா இந திரேகமபோனுல வேறெருதிரேகததைக கிரஙிககினறது அதறகாகததுககிகக வேணடாமெனறு சொலலிய நநதகோபரை வசுதேவாநோககி கோகுலததில வெகுபபிரமாதம உணடாகபபோகிற தெனறு எனககு தோறறுகினறது. ஆகையால நீா சீககிரததிற கோகுலததிறகுச செலலுமெனறு கூறினா, அவ வணணம நநதகோபா சென றனா.

ஆருவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

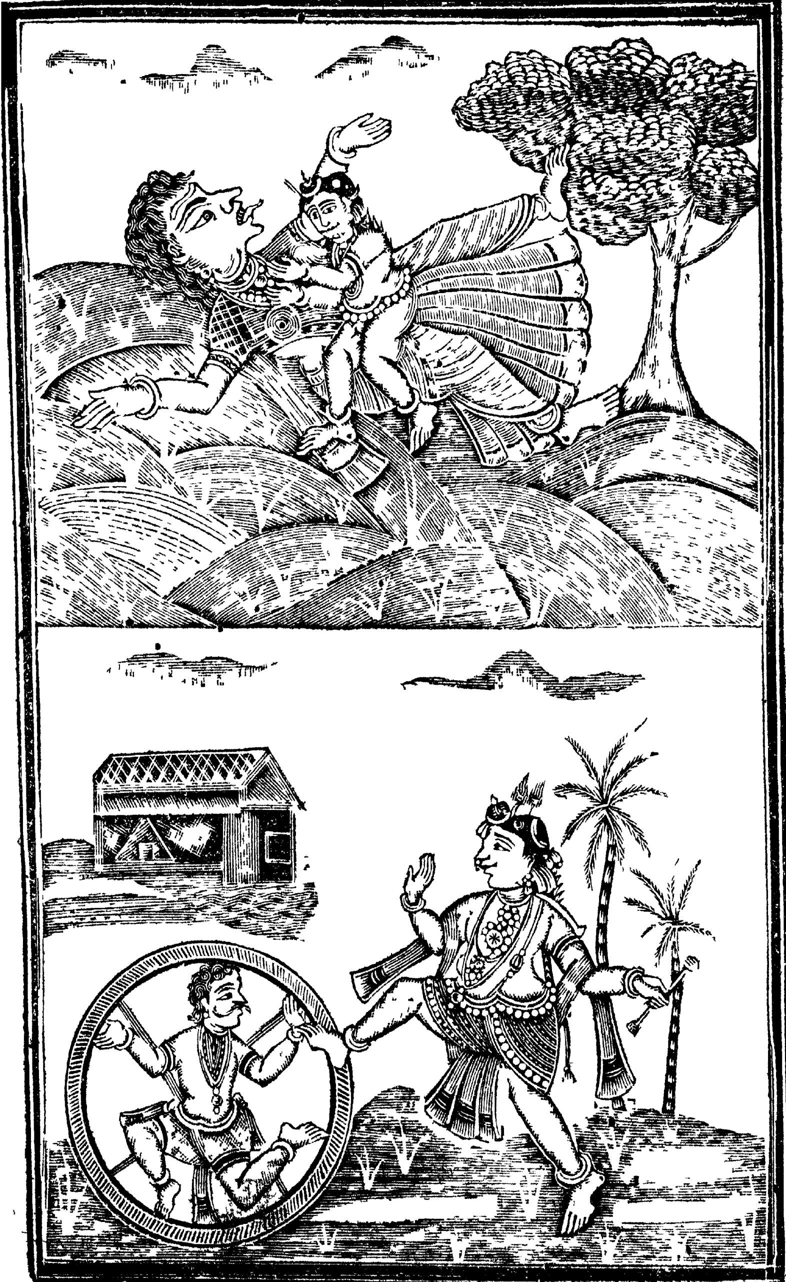
சுநதரரூபங கொணட சுரஸதிரீயின ரூபநீககி
நநதகோபாலா வீடடில நாடியே பகவானுககு
அநதமாயப பாலையூடடி யவனுயிரிழந தாளெனறு
தொநதமாயன பாயசசொல லபபடுகினற திதனிலமமா.

சாவப பிராணிகளுககும பயஙகரமாகிய ஸவரூபததையுடைய பூதனை யெனனும அசுரஸதிரீ, கோபிகாஸதிரீ எனஙகளுககுள தாளெருததியாகச சுநதரரூபததைத தரிதது இடைசசேரிககு வநது ஸ்ரீநநதகோபா கிரகததில பிரவேசிதது ஸ்ரீபகவானுககு தனது ஸதனஙகளையூடடி மரணததையடைந தனளெனறு சொலலபபடுகினறது.

அபபால நநதகோபா வசுதேவா சொனனதுமுதல மனதில பயஞ சனிதது எனன உறபாதமுணடாகுமோவெனறு சஙகிததிருசகையில கமச ஞலேவபபடட கோரரூபியாயும, முலைபபாலகொடுதது சிசுககளை இரககமின றிக கொல்லுகிறவளாயு மிருககினற ஓா பூதனை சாவ லடசணததுடன ஸதிரீ வடிவுகொணடு மலலிகைமலரைசசூடியும பருதத தனததால வளையுமிடையை யுடையவளாய அரையில திவய பீதாமபரநதரிதது காதில நவரததினகுண்ட லஙகளசையப புனசிரிபபுடனவருகினருள இபபடிவருகினறவளை அஙகுள்ள கோபாலாகளகணடு மையலகொணடு மனமிரஙகி நநதகோபாரிட கிரகததிலிருக கின்ற துவாரபாலகரையறியாமல அவளை உளளேகொணடுபோய் விடடனா. அபபோதஙகுளள ஸதிரீகள திருபபாறகடலிலபிறநத மகாலக்ஷமி நமமை ரக்ஷிககிறநிமிததம இககிரகததிறகு வநதனளெனறு அவளழகைப பாாதது பிரமிததனா.

அசசமயததில அந்தப்புரததில் நீறுபூதத நெருப்பதுபோல விளங்குங் குழநதையை சாதாரணமான சிசுவாகவெணணி அபபூதனையானவள் குழந

பூதகிவதை

சகடாசுரன்வதை.

தையின் அருகிற்சென்று தாலாட்டி எடுதது மீடியில்வைத்துக்கொண்டனள். அவள உணமையை அறிநதஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தூஙகுவதுபோலிருநதனர். அப்பால ரோகணியும யசோதையும இனனமறறுமுளள ஸதிரீகளும பூதனை யைபபாரதது இதுவரையிலிபபடி அழகுவாயநத ஸதிரீயைககணடதில்லை யென்று இவளிடவஞசனையை அறியாமல சவுமியகுணமுளள உததமஸதிரீ யென்று ஆசசரியபபடடிருநதாரகளேயனறி அநத ஸ்ரீகிருஷ்ண ரூபியான குழந்தையை எடுககவேணடாமென்று சொல்ல ஏதுவினறி இசசிசுவிறகுச சரியான அழகுளளவளா யிருபபதினுலே இவளே இதறகுமாதாவாக இருகக வேணுமென்று அவளிட ரூபததைககணடு மயஙகியிருநதாரகள.

அநதபபூதனையானவள் குழநதையை மடியில வைததுககொணடு வதைகக ருமபடி முலைபபாலகொடுகக அவளுடைய ஆவியைசசாவேஸவரனுன ஸ்ரீகிரு ஷ்ணபகவான முலைபபால வழியாய உரிய அவள தனபிராணனுககு கெடுதி வநததென்று யோசிததது உரிகினற அசகுழநதையைநோககி அபபா! நீ,முலைப பால உணணதுபோதும போதும விடுமென்று முறையமிடடும அவாவிடாமல பாலோடேகூட பிராணனையும உரிஞசுவிடடனா அபபோது பூதனைவீறிடடு கோடையிடி யிடிததாரபோல திசைகளில பிரதிததொனியுணடாகுமபடி கூச் சலிட்டு முனனிருநத உருவமாறி பயஙகரமாயிருககினற ரூபமும சிவநத கலைமயிாகளும நகததைபபோல யீததுபபறகளும குகைபோனற மூககும பெருதத காதுகளும நீணட ஸதனஙகளும சமுததிரசுழிபோனற கண்களு மாய் கைகாலகளைப பரபபிககொணடு பிராணனையிழநது விழுநதனள.

அநதப் பூதனையானவள் விழுநதசததததுக்குப் பயநது மூர்சசையா யிருந்த கோபாலர்கள சறறுநேரததில மூாசசை தெளிநதெழுநதிருநது நிற கையில் பூதனை பிணமாயிருக்கிறதையும அவள மாாபினில விளையாடுகிற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையுஙகணடு நடுஙகி ஆசசரியபபடடு குழநதையை எடுதது வநது ரோகிணி யசோதைகளிடததிலே விடடாாகள அபபோது கோபிகை கள் பசுககளை ஓட்டிககொணடுவநது அதினவாலினுல ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச சுறறி சாணியால நெறறியில பொட்டிடடு அபபனே! நீ விளையாடையிலகோ விநதனும, படுககையில மாதவனும, நடக்கையில ஸ்ரீவைகுநதனும, உட்காரு கையில ஸ்ரீயபபதியும, போசனமபண்ணுகையில ஸ்ரீமநநாராயணனும,காவலா யிருநதுசாகினி, டாகினி, முதலிய பிசாசுகளால் தொநதரையிலலாமலிருககும படி ஸ்ரீபகவானுடைய கேசவாதி இருபததுநாலு நாமங்களால ஸ்ரீகிருஷ்ண னுக்கு சிரசுமுதல இருபததுநாலு அஙகஙகளையும ரட்சாபநதனஞ்செய்து ஸநானம பணணிவைததது ஸதனஙியபானஙகொடுதது நவரததினமயமான தொட்டிலில திருக்கண்வளரவிட்டார்கள அஃதபபடியிருக்க நநதகோபா பூத னையினுடைய பயஙகரமான திரேகததைபபார்தது முன்வசுதேவர்சொனன வார்ததைக்கு ஆச்சரியமுற்றவராய் பூதனையின் சரீரததைக்கண்டித்து தூரத் திறகொண்டுபோய போட்டுத தகிககசசொலலி உத்தரவுசெய்தார். அப்படித தகிககினறபோது பதிதபாவனராயும, விராட்புருஷரூபராயும, சூரியாக்கினிக்

சூக்ஷமானமான திருக்கண்களையுடையவராயும், சங்கரேகை, சக்கிரரேகை, வச்சிரரேகை, துவசரேகை, பதமரேகை, சிம்மாதனரேகை, கச்சபரேகை, முத்தலைச் சூலரேகை இவைமுதலிய ரேகைகளையுடையவராயும் ஸ்ரீவத்சமென்கிற மருவோடே கூடியும் முத்துச்சரங்கள் முதலிய திவ்வியாபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டும் யோகிகளால் தரிசிக்க தாலலப்பமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீபகவானால் ஸ்தனியபானஞ் செய்யப்பட்டதினாலே அவள் சரீரம் பரிசுத்தமாகி அகில், சந்தனம், புனுகு, கஸ்தூரி இவைமுதலிய வாசனைகளதிகமுண்டாகி சாசுவிதபதவியை அடைந்தாள்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பகவான் கம்சன் றனக்குப் பகையிலா
சகடனையுந் திருணா வாத்தன் றனையும்
தகித்துத் தாயா 'மசோதை பிராட்டிக்குச்
சுகமுறச் செய்வி ராட்டினைச் சொல்லினா

ஸ்ரீபகவான் கம்சனுக்கு சிநேகர்களாகிய சகடாசூரனையும் திருணாவர்த்தனையும், சங்கரித்து தமக்கு மாதாவான ஸ்ரீயசோதாபபிராட்டிக்குத் தமது விராட்டுருபத்தைக் கிருபையாகத்தோற்றச்செய்தாரென்று சொல்லுகின்றது.

கேளீர் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஜன்மநட்சத்திர தினத்தில் யசோதையானவள் கோகுலத்திலுள்ள சகல கோபிகைகளையும் வரவழைத்து சஞ்சக்கருவி, துளைக்கருவி, தோற்கருவி, நரம்புக்கருவியாகிய வாத்தியங்கள் முழங்க பிராம்மணர்களால் வேதவிதிப் பிரகாரம் மங்கள ஸ்நானஞ்செய்வித்து அலங்கரித்து குழந்தையைத்தொட்டிலில் தூங்கவிட்டு அந்த ஜன்மநக்ஷத்திர மகோற்சவத்திற்கு வந்திருக்கிற பிராம்மணர்கள் கோபிகைமுதலியவர்களுக்கு வெகுமதிசெய்கின்ற காலையில் பின்னும் கம்சனாலேவப்பட்ட சகடாசுரனனவன் செரானத்தினாலும் வெள்ளியினாலும் உறுதியாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வண்டியைப்போல் உருவங்கொண்டு தொட்டிலின் அருகில்வர சுவாமி சகடாசுரனென்றறிந்துக்கொண்டு பசியினால் அழுகின்றவர்போல வீறிட்டழ அதற்கு எவர்களுமவராமலிருக்கையில் தாமரையிதழ்போன்ற தமது திருவடிகளால் நெருங்கிய அந்தசகடத்தை உதைத்தனர். அந்த வுதையின்வேகம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஊரதத சப்தத்துடன் சகடாசுரன் முறிந்துவிழுந்தனன் யசோதைமுதலிய கோபிகைகளும் நந்தகோபாமுதலிய கோபாலர்களும் முறிந்த வோசையைக்கேட்டு பயந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானருகிற் சென்று பார்க்கையில் அக்குழந்தைக்கு பக்கத்துணையாகயிருந்த இடைப்பிள்ளைகளிவர்களைநோக்கி இந்த சகடம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிட தொட்டிலின் சமீபத்தில்வரவும் குழந்தைக்கால் படவும் முறிந்து விழுந்ததென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு இந்த இடத்திற்கு சகடமாத்திரம்

வருமா பாலனை இநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை காலபட்டதினால் முறியுமா வென்று பலவாறாக எண்ணி இவாகளசொலலுவது பொயயென்று அநதக் குழநதையின பிரபாவமறியாதவாகளாகி ஏதோபிசாசின தன்மையாயிருககிற தென்றும நமபிடகுழநதை பிழைததாதே இதுபோதுமென்றும, யசோதை யானவள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையெடுததது மடியிலவைததுககொணடு பிசாசு முதலியது அணடாமலிருகக பிராமணாகளைககொணடு ஓமஞ்செயது புண ணிய தீாததததினாலே அநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுககு ஸநானஞ் செயவிதது இருககு, யஜுா, சாம, அதாவணம எனகிற நானகுவேதததிற சொல லியிருககிற மநதிரஙகளால ரடசாபநதனஞ்செயதும பிராமமணாகளைப பூசிததும அனுபபினாள

இபபடி சிலநாள சென்றபிறகு ஒருநாள யசோதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மடியிலவைததுக கொணடிருககையில தாஙககூடாத மிகவும பாரமாயிருப பதை யறிநது குழநதை உபததிரவபபட எதோநோயுறற தென்றெணணி அது நீஙகவேணடுமென்று ஸ்ரீபரமனைப பிராாததிதது குழநதையைக கீழேவிட் டிருககையில, கமசனாலேவபபடட திருணாவாததனென்கிற அசுரன பெருங காறறினால ஆகாசமுழுவதும ஆகாயமெலலாம இருணடு கோகுலததிலுளள யாவ ரும ஒருமுகூாததம கணவிழிககாதிருககுமபடி காறறடிததுககொணடிருநது பினபு சுழறகாறறுருவமாக ஓடிவநது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைஎடுததுககொணடு போயவிடடான அபபோ யசோதையானவள கணகளதெரியாமல குழநதை யைவிடடவிடததில கோபிகைகளுடன தடவிப்பாாதது, குழநதையைககாணா மல மிகவுமதுககததினாலே பெருஙகுரலபாயசசி அழுதுககொணடிருககையில அசுரன மேருமுதலிய பருவதஙகளுடன அனேக அணடஙகளை சரீரததில பொருநதியிருககிற சாவேஸவரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை தூககிககொணடு போகிறபோது அவா வரவர மிகவும பாரமாககனததை அசுரனபொறுகக மாடடாமல இது குழநதையலலவென்று விடடும அதுவிடாமல அவன கழுத தைககடடிககொணடு இறுககியதினால அசுரன நாககைககடிததுககொணடு கணபிதுஙகி அசுரவேடமாய கலலினமேலில விழுநது இறநதான அவன மாா பினமேலிலும விளையாடிககொணடிருககிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை கோபிகைகள பாாதது பயநது குழநதையை எடுததுவநது யசோதைகையில கொடுததாா கள. கமனிடததில நினறும விடுபடட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைபறறி நநதகோபா வசுதேவருடைய வாககியஙகளை நினைநது மனமகுழைநது அவாமுதலிய கோ பாலாகளும யசோதைமுதலிய கோபிகைகளும பாாதது வியநது திருமபவும ரடசாபநதன முதலியவைகளைச சாததிரககிரமபபடிககுச செயதிருநதாாகள.

ஒருநாள யசோதையானவள குழநதையை மடியில வைததுக்கொணடு அதினுடைய அழகைப்பாாதது ஆனநதிததிருககுஞ சமயததில அககுழநதை புனசிரிபபுகொணடு கொடடாவி விடுகிறதைபபோல பவழமபோனறவாயை ஆவென்று திறநதது அதில சகல லோகஙகள சகல திககுபபாலகாகள, சதத சமுததிரஙகள, சததத்தீபஙகள, சகல நக்ஷததிர கணங்கள், நவககிரகங்கள்,

தேவர்கள், குலாசலபர்வதங்களை, அஷ்டவசுக்களை, ஏகாதசருத்திரர்களை, துவாதசாதித்தர்களை, சகல ஸ்தாவர ஜங்கமங்களையும், ஆகிய இவைகளோடு தங்கள் வீட்டையும், நந்தகோபர்முதலிய புருஷர்களையும், கோபிகைகளையும், தன்னையும் தன்மடியிலிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையுங்கண்டு, ஆச்சரியமுற்று உள்ளம் திடுக்கிட்டு இவன் மகாபுருஷனேயென்று மனதிற்கொண்டு இக்காக்ஷியை மகானுபாவர்களே பார்த்து அறியவேண்டுமென்று குழந்தைக்கு ஸ்தன்னியத்தைக் கொடுத்து வேடிக்கையாகயிருந்தாள்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

தந்தை தாய்முத லாதியர் தாங்கள்பார்த்
திந்த விஸ்வ ரூபங்கண் டதிசயத்
தந்த மாகிய நாமகரணஞ் செய்ய
வந்தனர் கார்க்கேய முனிவரே

ஸ்ரீபகவானை தனது ஸ்வரூபதரிசனத்தைக்கண்ட தாயார்முதலிய கோபாலர்களும் அதிசயித்து ஒருவர்க்கொருவர் சங்கித்திருக்கையில் ஸ்ரீபகவானுக்கு நாமகரணஞ்செய்ய கார்க்கேயமுனிவர் வந்தனரென்றுசொல்லுகின்றது

இப்படி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமையுள்ள செய்கைகளை கோபாலர்களும் கோபிகைகளுங்கண்டு மனங்களித்து ஆனந்தபரவசர்களாயிருக்கிற காலையில் மதுராபுரியில் வசுதேவரானவர் யாதவர்களுக்குப் புரோகிதராயும் குருவாயுமிருக்கிற கார்க்கேயமகாரிஷியை வரவழைத்து நீர் கோகுலத்திற்குச் சென்று நம்மிட்டபுத்திரர்களுக்கு ஜாதகரணம், நாமகரண முதலியவைகளைக் கம்சன் முதலியவர்களுக்குத் தெரியாமல் செய்யவேண்டுமென்று கூறினர். அவர் அவ்வண்ணம் சாவக்கியராகியும், தயாநிதியாகியு மிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைச் சேவிக்கலாமென்று மிகவும் சந்தோஷித்து ஆனந்த பரவசராய் கோகுலஞ்சென்றனர் அப்போது நந்தகோபரானவர் அந்த கார்க்கேயரை எதிர்கொண்டு சாஷ்டாங்கதண்டனிட்டு அர்க்கியபாத்திய முதலிய பூசை செய்து ஆசனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணி தேவரீரெழுந்தருளியதினுலே அடியேனிட குடிசையும் குலமும் யானும்பரிசுத்தமாகி கிருதார்த்தனானேனென்று உபசரித்து தன்புத்திரனுக்கு நாமகரணமுதலியவை செய்யப் பிரார்த்திக்கலகையில ஜோதிடநூலே ஆராய்ந்து மூன்றுகாலமுஞ்சொல்லவல்லவரான கார்க்கேயர் நந்தகோபரைநோக்கி நான்யாதவ புரோகிதனென்று பிரசித்தனானவனுகையால உன்புத்திரனுக்கு நாமகரண முதலியவை செய்தால்கம்சன் வசுதேவருடைய புத்திரனென்று தொந்தரை செய்வானுதலால் பிரகாசமாய்ச் செய்யக்கூடாதென்றுசொல்ல. அப்படியேரகசியமாய்ச்சில கோபாலர்களை வைத்துக்கொண்டு ரோகிணியின் குமாரனுக்கு இராமனென்றும் பலராமனென்றும

காற்கேய மகாரிஷி நாமகரணம் செய்தல்.

கண்ணன் உரியடித்தல்.

யசோதைகுமாரனுககு கிருஷ்ணனென்றும, வாசுதேவனென்றும பேரிட்டுநந்த கோபரைநோக்கி உமது புததிரனுககு அனேக நாமங்களுண்டு அவரை எவன அனபுடன பூசிககினறுனோ அவனிநதலோகததில சகலசமபததுகளுமடைநது பரததில அடசயமான புணணியலோகததையு மடைவனெனறுசொலலி நநத கோபரால பூசிககபபடடுவெகுமதிபெறறு காறகேயா மதுராபுரிககேகினா இப பால கிருஷணபகவானும பலராமனும சகலதேவாகளையும தாயதநதைமுதலிய சகலகோபாலாகளையும பாலகிருததியஙகளால மனஙகளிககசசெயது முழங காலபடியிட்டு தவழுகிறபோது செநதாமரைப புஷபததுககுச் சமானமாயி ருககிற திருவடிகளில தணடை சதங்கை முதலிய ஆபரணஙகள சபதிககவும அரையிலிருககினற நூபுரஙகளநழுவவும தெருவில நடககிறவாகள பினனே தவிழுகிறதும பயநதவனைபபோல தாயாரிடததில ஓடிவருகிறதுமாயிருககினற குழநதைகளை தாயமாாகளான ரோகணி யசோதைகளெடுததுமடியிலவைதது உடமபில படிநதிருககினற புழுதியையும சாணியையுந துடைதது முலைகொ டுதது உசசியைமுகநது சிறிய பறகளும பவழமபோனற உதடும காதுவரை யில நீணடிருககிற திருககணகளும சுருணடிருககிற தலைமயிாகளும வில்லைப போனற புருவஙகளும சநதிரபிம்பமபோனற திருமுகமுதலிய அஙகஙகளு மிருககுமழகை அடிககடிபபாாதது ஆனநதிபபா.

மேலும கன்றுகள கட்டியிருககிற கொடடிலில பிரவேசிதது அதுகளின வாலைபபிடிததிழ்கக அதுகள அவாகளையும கூடயிழுததுககொணடு ஓடுவதை யும மானகளைப பிடிததுக கொமபுகளை ஒடிககினறதையும பூனையின வாயில கையைககொடுககிறதும நெருபபைததொடுகிறதும சாபபஙகளின வாலைப பிடிததிழுககிறதும, இவைமுதலான அனேக துடுககான செயகைகளையும தாயமாாகள பாாதது, சநதோஷததுடன அவாகளுடைய செயகைககு, ஆச சரியபபடடுக கொணடிருநதாாகள. இபபடி சிலநாள சென்றபிறகு ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாகள தததிததொததி நடககலுறறாாகள. அபபோது இடைபபிளளை களைக கூடவழைததுககொணடு வீடுகளதோறும பிரவேசிததும, பால, தயிா, வெணணெய்களைப படசிததும, பழமையாயிருககிற பாலமுதலியதுகளைச சினே காகளுககும குரஙகு, பூனை, இதுகளுககுங கொடுததும, கைகளைககொடடிக கொணடும, கூததாடிககொணடும, வெளியிலவநதும, இபபடி அனேகமவிடடி னில ஸ்ரீகிருஷணபகவான பலராமா சமேதமாயப பிரவேசிததுச செயகினற துன்பஙகளைப பொறுககமாடடாமல, கோபிகைகள யெலலாருமாய யசோதா பிராடடியினிடததில சொலலுகினறாாகள.

வராய சாதுவாகிய ஸ்ரீயசோதா! நாஙகள கனறுகளை யூட்டவிட்டுப பால் கறநதுகொணடு கனறுகளைக கடடிவிடடு வீட்டிலுள்ள வேலைகளைப பாாத துககொணடிருககிற சமயததில, இநத ஸ்ரீகிருஷணபகவான எஙகள வீட்டிற குளளே நுழைநது, கனறுகளை அவிழததுவிடடு மிரடடி, மூலைமூலையாக வோடத துரததுகினறன. அவைகள் அமமா! அமமா! எனறலறிககொணடு ஓடு கிறதினாலே, எலலாருமிரணடு அதிசயிககவேணடி யிருககிறது. அததருணத

தில் எதிரேவந்துநின்று நகைக்கின்றான் ஓ அம்மா! உன்மகனானவன் எங்கள் வீட்டிற்குள் பால்தயிர் வெண்ணெய் முதலியவைகளை வைத்திருக்கும் அறைக்குள்ளேபோய் அவையிருக்குமிடந் தெரிந்து எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பானஞ்செய்தும் உண்டும் போதாமல், ஓ கோபிகா! கொஞ்சம் பால்முது உண்ணத் தருகிறாயோ? வென்கின்றான் ஓ ஸதிரீரத்நமே! நாங்கள் நாள்தோறும் ஒளித்துவைக்கும் பால் முதலியதுகள் இல்லாமற் போகிறபடியால், அடையாளமாக ஒருவருக்குந் தெரியாமல் உயரமாகக் கட்டியிருக்கின்ற உறியில் வைத்துக் காவலுமிருந்தோம்

ஓ அம்மா! யசோதா! அப்படியிருக்க எங்களை யறியாமல் இந்தச் செல்வனானவன் எப்படியோ எடுத்துத் தனக்குப் போதுமானவரைக்கும் புசித்து, அவைகளைப் பாண்டமுதலிய வற்றோடும் வெளியிலே கொண்டுவந்து சிறு குரங்குகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, எங்களைப்பார்த்து இதோ உங்கள் பால் முதலானவையுள்ள பானை முதலியவற்றைக் குரங்குகள் எடுத்துப்போய்ப் பட்சிப்பதைக் கண்டீர்களோ? வென்கின்றான் ஓ அரசியே! நாங்களிவன் செய்கைகளைக்கேள்வியுற்று அப்போதைக்கப்போது எங்கள் புத்திராதிகளோடு பால் முது முதலிய ருசிவாக்கங்களை அனுபவித்துப் போடுகிறோம் அப்படிப்பட்ட எங்கள்வீட்டில்வந்து ஒன்றுங் கிடையாதிருப்பதினாலே இந்தப் பாழ்வீட்டுக்கேன்வந்தேனென்று கோபித்து, எங்கள் சிறுகுழந்தைகளை யடித்து அழச் செய்து, இனியாவது புத்திவருமா வென்றதட்டுகின்றான்.

ஓ அம்மணி! எங்கள் பால்முது முதலியதுகளை உள்ளறையில் நடுமேட்டில் கட்டியிருக்கிற உறியில் இதராகளுக்கு எட்டாமல் பத்திரமாக வைத்திருந்தோம் அவற்றை யெப்படியோ அறிந்து உள்நுழைந்து, ஒருவருக்குந் தெரியாமல் உரலை உருட்டிவந்தமைத்து, அதன்மீது மணைகளையடுக்கி ஏறிப் பார்த்து, அப்படியு மெட்டாமற்போனால் கொம்பெடுத்துச்சிறியதுவாரமாக்கி, அதினால் நன்றாகப்பானஞ்செய்து அந்தப் பாண்டங்களை யுடைத்துவிடுகின்றான் ஓகோபீஜன வல்லபியான ஸ்ரீயசோதா! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சாமான்யமாக நினைக்கப்போகாது எங்கள் மாளிகையில் விசாலமான மேடைமேல் கட்டுவிதானங்களினால் உள்ளறைகள் நடுவறைகள் எப்போதும் மிகவும் இருட்டாகவே யிருக்கின்றன அதற்குள் இந்த ஸ்ரீபாலகோபால மூர்த்தி சஞ்சரியாத இடமில்லை அப்படிச் சஞ்சரிக்கும்போது அந்த அறைகளின் அந்தகாரங்களைத் தனது திவ்யதேஜசினாலும் திவ்யாபரணங்களினாலும் உண்டாகிய காந்தியினால் நீங்கச்செய்து, அந்த மாளிகைக்கு ஒரு மங்கள தீபம்போல விளங்கி, எங்கள் சசயங்களை நீக்கி, அங்கிருக்கின்ற வஸ்துகளைப் பிரகாசிப்பித்து, ஒருநிமிஷத்தில் மின்னல்போல் மறைந்து விடுகின்றான்.

வாராய் மங்களவதியே! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எங்களில்லம்புகுந்து, நவநீதங்களை வைத்திருக்குமிடந்தெரிந்து, தானவைத்தவன்போல எடுத்துக்கொண்டு ஒருமூலையில் யாருக்குந்தெரியாம லுட்கார்ந்து புசித்துக்கொண்டே

நகைக்கின்றான். அந்தச் சமயத்தில் நாங்களறிந்து யாரடா திருடாவென்று அதட்டினால், யாரடா திருடியென்று தானபுசித்த தயிரை எங்கள் வாயில்தடவி வாதுக்கழைக்கின்றான். அம்மா! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நவநீதசோரவியாபாரங்களைச்செய்ய எங்கள் கிரகங்களிற்புகுந்து, நானாவிதமாயையான காரியங்களைச்செய்து, யாதொன்றுமறியாத சாமான்யக் குழந்தையைப்போலும், எங்கள் சொற்களுக்குப் பயந்தவனைப்போலும் எங்களை மிரண்டவிழிகளால் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறான். இவன் மகா கபடன் என்றிப்படிக்கவர்கள் கோள்கள் சொல்லும்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பயந்தவரைப்போல தனது தாயின் மார்பினில் தன்னுடையசிரசை ஒற்றிக்கொண்டு விளையாடுவதை உற்றுப்பார்த்து, அந்தக் கோபிகா ஜனங்களின் சொற்களைக்கேட்ட அந்த யசோதாதேவி புத்திரனிடத்துண்டாயிருக்கின்ற அன்பினாலே அவர்பேரில் கோபஞ்செய்யாதிருந்தனள்.

பின்னும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோபிகைகளின் கிரகங்களில் செய்யுந்துன்பங்களினால் அவர்வர்கள் அந்தந்தக் கிரகங்களிலும் தனித்தனியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை விளையாட்டாகப் பிடித்துக்கொண்டு, இவனுடையதப்புகளை இவன் தாயினிடத்தில் கைப்பிடியாய் நிரூபிக்கவேண்டுமென்றுயெண்ணி அவர்களெல்லாரும் அகப்பட்டான் அகப்பட்டான் என்கிற சந்தோஷத்தினால் நந்தபத்தினி சமுகத்தில் அழைத்துக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்பொழுது ஸ்ரீயசோதாப பிராட்டி தங்கள் முற்றத்தில் சாவதானமாக ஸ்ரீமுகுந்தனாகிய பாலகிருஷ்ணனை மடியில் வைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டு ஸதன்னியத்தை யுண்ணச்செய்து சீராட்டிக் கொஞ்சிக்கொண்டிருக்கின்றதை வந்தவர்கள் பார்த்து, ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம். என்று தங்கள் கையில் பிடித்து வந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் காணாமல் வெட்கித் தலையிறங்கிக்கொண்டு, ஒன்றுஞ் சொல்லாமல், பின்னுமதிக அதிசயத்துடன் தங்கள் தங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

பின்பு ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் சாதாரணமான சிசுவைப்போல மண்ணைத்தின்பவராக அபிநயங்காட்டினார் அதை பலராமரும் மற்ற யாதவப்பிள்ளைகளும் பார்த்து யசோதை பிராட்டியிடத்திற் சென்று ஓ அம்மணி! உனது சுபுத்திரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவன் எங்களுடன் விளையாடிக்கொண் டிருக்கும்போது மண்ணைத் தின்னுகிறானென்று சொல்லக்கேட்ட யசோதை பிராட்டியானவள் மிகவுங் கோபங்கொண்டு தெருவில்வந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் அருகிற் சென்று அவருடைய தாமரைபோன்ற கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு குழந்தையை அதட்டுகிறவளைப்போல உரத்த சத்தத்துடன் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றாள் அதாவது அப்பா! இதுவரையில் கோபியர்கள் முறையிட்டுக்கொண்டதற்கெல்லாம் அறியாத குழந்தையாச்சுதே யென்று தண்டியாதிருந்தேன். இப்போது நீ சும்மாயிராமல் தெருவில் மண்ணைத் தின்னுகிறதாக உன்னதோழர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இதற்கு உன்னைத் தகுந்தபடி சிட்சை

கணணன் மணணுணணுதல

செய்யாவிட்டால் இன்னம இதறகுமேலான குறறங்களைச் செய்வாய்போலுங் காணுகின்றதென்று சினங்கொணடு சில வாரததைகளைச சொன்னாள

அப்படிசொல்லிய தாயினவாரததைககுப பயநதவரபோல ஸ்ரீகிருஷண மூர்ததியானவர சொல்லுகிறார அம்மா! நான மணணைத தினனவிலலை என தமையனாகிய பலராமனும மெனது தோழாகளும பொய்சொல்லுகிறாகள். என்று சொல்லவும அதைககேட்ட தாயாகிய யசோதையானவள உனவாயை திறவென்று சொல்ல, அவர அப்படியேதிறகக, அதில பதினாலுலகமும, மேரு முதலிய பாவதஙகளும, சபத சமுததிரஙகளும, சபததீவுகளும, சநதிரசூரி யா முதலிய நவககிரகஙகளும, ஏகாதச ருததிராகளும, துவாதசாதிததாக ளும, அஷடவசுககளும, இநதிரன முதலிய தேவாகளும, அஷடதிககுப பாலாகளும, சகலரிஷிகணஙகளும, கநதருவாகளும, கினனராகளும, கிமபுரு டாகளும, சிததசாததியாகளும, யகூஷாகளும, இராகூஷதாகளும, அசுராகளும, பிசாசுகளும, பிதுாககளும, மதுராபுரி முதலிய பட்டணஙகளும, கமசனமுத லிய யாதவாகளும, கோகுலததிலுள்ள ஸ்ரீகிருஷணபகவான பலராமனமுத லிய கோபாலாகளும, தானும ரோகிணி முதலிய சகல கோபியாகளுமிருககக கணடு, கைகால நடுககமுறறுப பயநது, கணணைமூடிககொணடு மூறசிததது, பினபு தெளிநது யோசனை செயகிறாள.

இநத ஸ்ரீகிருஷணபகவான வாயினில கணடதெல்லாம நிஜமா? நமது மனதில கிலேசமா? அலலது கனவா? அப்படி கனவுகணடதறகு நாம நித்தி ரைசெயயவு மிலலையே, முனனே பாாததவைகள இபபோது காணபபடவில லையே, நமமைபபோ லொருவரும பாாககவுமிலலையே, நமககிவனே புததிரன, தமபி, மாமன, மசசான, எனகிற கியான மிருககையால, இவனிடததில நாம மானிடசெயகைககு உடபடாத வாககுககும மனதிறகும எடடாத ஆசசரி யததைக கணடமையால, இது ஈஸவரமாயையா யிருககிறது இநத ஸ்ரீகிருஷ ணபகவான நமககுப பிளளையலல சகலலோகாராடியனென்று தெரிநது தோததிரஞ செயகினறனள மனோவாககுக காயஙகளால அறியவொணணாத மகிமையை யுடையவராயும, ஒனறிலும இசசையறறவராயும, பாசபநதமில லாதவராயும, சகலபிராணிகளுடைய மனதில பாபபுணணியஙகளுககுச சாகூஷி யாயிருககிறவராயும, தனனிடநாமததைச சொலலி, நமஸகரிககிறவாகளிட பிரமமஹததி முதலிய பாபஙகளைபபோககிப பரிசுததஞ செயகிறவராயும, பிரபஞசததை மூனறடியாக அளநதபோது தன திருவடிகளைக கமணடலததி லிருககிற தீாததததால திருமஞசனஞசெயத பிரமமதேவனுடைய அககியா னததைப போககினவராயுமுளள ஸ்ரீமநநாராயணனே இவனுதலால, நமஸ காரம, நமஸகாரம.

அனறியும தனனிட திருவடிதீாததமாகிற கஙகையைசசிரசில தரிததும தன்னிடநாமததை யிடைவிடாமல உசசரிததுககொணடு மிருககிற பரமசிவ னைப பரிசுததஞ்செய்து திவவியககியானததை உணடுபண்ணினவராயும, தன் னைககுறிதது தவஞ்செயத துருவனுககு சாசுவதமான ஐஸவரியத்தையும் ஆயிரம் சதுர்யுகவாயுளையும் கொடுததவராயுமுள்ள சர்வேஸ்வரனை ஸ்ரீமந

நாராயணனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாய் அவதரித்தனராதலால்; நமஸ்காரஞ் நெறிப்படி அடிக்கடி நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்கிற யசோதைப்பிராட்டிக்குத் திரும்பவும் தன்னைப் புத்திரனென்று நினைக்கும்படியான லோகமாய்கையை உண்டாக்கினார் அப்போது இப்படி நான்குவேதங்கள், முப்பத்திரண்டு ரகசியங்கள், சாங்கியயோகங்கள், அஷ்டாங்க யோகங்கள், காமமீமாம்சங்கள் இவை முதலியவைகளால் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவரென்று அறிந்து மறந்து தனக்குப்பிள்ளையென்றே யெண்ணிக்கொண்டிருந்தாள் என்று அருளிச்செய்கிற சுகமுனிவனை நோக்கிப் பரீக்ஷித்து மகாராஜாவானவன் வினவுகின்றான்

வாரீர் வரமுனியே! யசோதைப் பிராட்டியும் நந்தகோபரும் சகலஜீவதயாபர மூர்த்தியான ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தங்களுக்குப் புத்திரனாகப் பிறக்கவும், அவரையெடுத்து மடியில்வைத்துக் கொள்ளவும், அவர்மீது தங்கள் கைகால்கள் படவும், யசோதாதேவிமுலைகளை அவர் உண்ணவும், அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிட விளையாட்டுகளைக் கண்களிக்கக்கண்டு ஆனந்திக்கவும் அவர்கள் என்னபுண்ணியஞ் செய்தார்களென்று பிரார்த்திக்கிற பரீக்ஷித்து மகாராஜனைநோக்கிச் சுகயோகி அருளிச்செய்கிறார் வாரீர் பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! முன்ஜன்மத்தில் துரோணரென்றும், வசுமதியென்றும் இரண்டுபேர்கள் தவத்திற் சிறந்தவர்களாயிருந்தார்கள் அவர்களைநோக்கிப் பிரமதேவன் நீங்கள் அனேககாலம் தவஞ்செய்தாலும் கிடையாப்பொருளாயும், சங்கு சக்கிர கதாகோதண்டந் தரித்தவராயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் உங்களுக்குப் பிள்ளையாக அவதரிக்கப் போகிறார்.

ஆதலால் நீங்கள் கோகுலத்தில் ஜனியுங்கோளென்று சொல்லுகிற பிரமதேவனை அந்தத்துரோணரும் வசுமதியும் பார்த்து, எங்கள் வீட்டினில் அவதாரஞ்செய்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் பக்தி உண்டாகும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றார்கள். அவ்வாறே பிரமதேவன் அனுக்கிரகித்துத் தம்மிடலோகஞ்சென்றனர். பின்பு அந்தத் துரோணரே இந்த நந்தகோபராயும், அந்த வசுமதியே இந்த யசோதையாயும், அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாயும் அவதாரஞ் செய்தார்கள் பூர்வஜன்ம தபோபலத்தினாலும், பிரமதேவருடைய அனுக்கிரகத்தாலும், சுவாமியினிடத்தி லிப்படி பக்திபிறந்ததென்று பரீக்ஷித்துவுக்குச் சுகயோகியானவர் அருளிச்செய்தார்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஒண்டொடியசோதைப்பிராட்டியாமகிழ உதிரத்தி லிருந்திடுஞ்சாவ
பண்டமதனைத்தும் பக்தவற்சலனும் பரமனுங்காட்டிடவனை
கொண்டுநன்மகிழ்ச்சி குமாரனைக்கட்ட கோதிலாத கயிறுகளெல்லாந்
துண்டுபோதாமலமயங்கிடச்செய்தார்சுவாமியென்றிதனிற்சொல்லியதே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தமது வாத்ஸல்யாதிசய பரமகிருபையால் தமது திவ்யவுதரத்தி லிருக்கின்ற சர்வ ப்ரபஞ்சத்தையுங்கண்டு ஆச்சரியத்தை யடைந்து இவனே ஸ்ரீவிஸ்வம்பரனென்று ஞானோதயா நந்தத்தை யடைந்த தாயாராகிய யசோதாப் பிராட்டியினிடத்தில் அன்புள்ளவராய், தான் அவள் கைக்கப்பட்டுத் தன்னைக்கட்டும்படி அவள்கொண்டுவந்த கயிறுகளெல்லாம் போதாமல் இரண்டுவிரற்கடை குறைவுபடும்படியாகக் காட்டித் தமது மகிமையைத் தோற்றச்செய்தாரென்று சொல்லுகின்றது

வீர பரதவம்ச சிகாமணியே! ஸ்ரீநந்தகோபர் பத்தினியாகிய யசோதாபிராட்டி ஒருநாள் தன் வீட்டுப்பணிசெய்யும் சுந்தரவதிகளாகிய கோபிகைகளுக்கு இதரமான வேலைகளைச்செய்ய நியமித்து, தானே தயிர்கடையத் தொடங்கி, மிகவும் சிறுத்திருக்கிற இடையில் தரித்த நவரத்தின கசிதமான சுவர்ண ஒட்டியாணம் விட்டுவிட்டுச் சுவலிக்க, கெம்பீரமாய்ப் பருத்திருக்கின்ற கடிதடத்தின்மேல் தரித்த ஆணிமுத்துக்களைக் கோர்த்த வெண்பட்டாடை மேகலையுடன் சுந்தராகாரமாகச் சந்திர கிரணங்களைப்போலப் பிரகாசிக்க, புத்ரவாஞ்சையினால் பால்சுரந்து பருத்திருக்கின்ற இரண்டு ஸ்தன பாரங்களுங் குலுங்கியசைய, அவைகளின் மத்தியில் மாணிக்கமாலைகள் சிக்குப்பட்டு ஊசலாட, திவ்யரத்நங்களிழைத்த கங்கணாபரணங்கள் சப்திக்க, தயிரமுதுகடையும், நிலைமத்துக் கயிற்றைப் பற்றியிழுக்கின்ற தாமரைபோன்ற கைகள் சிவக்க, இரண்டுசெவிகளிலும் அணியப்பட்டசைகின்ற இரத்ந குண்டலங்களுடைய காந்தி கபோலங்களில் பிரகாசிக்க, அவற்றிலுள்ள தொங்கட்டங்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கும்போது சிறுதுவனிகள்செய்ய, களங்கமில்லாத பதினாறுகலைகளோடுங் கூடிய பூர்ணசந்திரனுக்கொப்பாகிய முகாரவிந்தத்தில் ஆணிச்சிறு முத்துச் சரங்களைப்போலச் சிறுவேர்வையொழுகத் தனது அளகபாரத்தி லணிந்திருக்கிற திவ்யபரிமளசுகந்த புஷ்பமாலைகள் தளர்ந்து ஒவ்வொருபுஷ்பமாக நழுவிச்சாதுவாக வருஷிக்க, மஹாத்தம வித்வ ஜனங்கள் தங்களுக்குநேரிடும் ஜனனமரணாவஸ்தை நீங்கும்படி ஸ்ரீபால கோபாலமூர்த்தியினுடைய பாலலீலாகுண கீர்த்தனங்களைப் பாடிச் சந்தோஷிப்பதுபோலத் தன்னுடைய திவ்யபுத்ரனாகிய ஸ்ரீபகவானுடைய குணங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண நாமாங்கிதத்துடனும் அடிக்கடி அப்போதைக்கப்போது நினைப்பில வருகின்றதாகிய அவனாசரிக்கின்ற திவ்யலீலாங்கித கீதங்களை, மஹாமதுரமாகிய மிருதுஸ்வரங்களுடன் சிரமமில்லாதவளாய் ஆனந்த பரவசையாய்ப் பாடிக்கொண்டு தயிர்கடைந்தாள்

அப்படித் தயிர்கடைந்து கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், அண்டமுண்ட செவ்வாயனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாகிய இச்சிறுகுழந்தை அதிசீக்கிரமாகத் தவழ்ந்துவந்து, மிகவும் பசித்தவனைப்போல முலையுண்ண வபேக்ஷித்து, தனது அன்புள்ள திவ்யமாதாவின் முகாரவிந்தத்தைப் பார்த்து நகைத்து, சில மோஹனமாகிய வேடிக்கையான லீலைகளைச் செய்து, தாய் சிரமப்படுகிறாளென்கிற கிருபையோடு தயிர்கடையு மத்தைக்கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்

டார் அப்படிப் பிடித்தமாத்திரத்தில் மத்தானது அசையாமலும், இவளுடைய சக்கியவசப்படாமலு நின்றுவிட்டது. பகவான் அதுதோற்ற வொட்டாமல் மோஹனமாகக் கண்பிசைந்தழுதார். அழுகின்ற இச்சிறுவனைப் பார்த்த தாயான யசோதாப் பிராட்டியானவள், 'என்னையனே! என்னையாள வந்த அரசே! எங்கள் கலிதீர்க்கும் அப்பனே! என்னுயிர்க்குயிரே! என் அழுகிறாய்' என்று எடுத்துக் கொஞ்சி முத்தமாடி உச்சிமோந்து, மடியில் வைத்துக் கொண்டு, ஸ்வாமியினுடைய முகாரவிந்தத்தைப் பார்த்து நிமிஷநிமிஷத்திற்கு மிகவும் ஆச்சரியகரமான மாயாமோகன சௌந்திரியங்களை யனுபவித்து, புத்திரனிடத்தில் மிகவும் அன்புகூர்ந்தவளாகி, பாலைப்பெருக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்தனங்களை யுண்பித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்த வேளையில் அடுப்பில் காயவைத்திருக்கிற பாலமுது பொங்கியது. அதைப்பார்த்த யசோதாப்பிராட்டி உண்டவரையில் திருப்தியடையாமல் இன்னும் முலையுண்டுகொண்டிருக்கின்ற சிறுகுழந்தையை உபசாரமாகக் கீழே யிறக்கிவிட்டு, ஸ்தனத்தின் காம்பின்வழியே சுரந்த பாலொழுகத் துறையாகப் பாலமுதைப் பாங்காயிறக்கப் போயினள். அப்பொழுது தெறித்த தயிரினுடைய சிறுதுளிகளினால் நிறையப்பட்டிருக்கும் திருமுகமண்டலத்தை யுடைய ஸ்ரீபகவான் கோபத்தை வகித்து, திருவதரங்கள் துடிக்க, நயனங்களில் சிறுதுளியாக ஜலமல்க, மிருதுவான கைகளினால் தயிர்கடையும் மத்தையெடுத்தெறிந்துவிட்டு, அதன் கயிற்றை இளநிலவுக்கொப்பான சிறுபல்லுகளினால் கடித்தறுத்துத்தறி, அங்கிருந்த குழவிக்கல்லினால் அந்தத் தயிர்ப்பாண்டத்தை யுடைத்து, அதிலிருந்த தயிரேடுகளையெடுத்துச் சாப்பிட்டு, கொஞ்சிக்கொஞ்சி அழுதுகொண்டு ஏகாந்தமான ஒரு வீட்டறைக்குட்புகுந்து, அவ்விடத்தில் உயரக்கட்டியிருக்கும் உறிச்சுருக்கில் பத்திரமாகச் சேர்த்துவைத்திருக்கின்ற நவநீத கலசங்களைத் தான் வைத்தவன்போலக் கண்டு பிடித்து, உரலை யுருட்டிக் கொண்டுவந்து நிமிர்த்தி, அதன்மேலேறி வெண்ணெயை எடுத்து, வேதாந்தங்களுக்கொப்பாக அங்குச் சோரரூபமாய் வந்து வாசஞ்செய்கின்ற சிறுகுரங்குகளுக்குக் கொடுத்து, தாமும் அமுதுசெய்துகொண்டிருந்தார்.

உடனே ஸ்ரீயசோதாப்பிராட்டி பக்குவமாய்ப் பாலமுதைக் காய்ச்சி இறக்கிப் பத்திரமாக வைத்து, மிகுந்த அன்புடன் குழந்தையைத் தேடிவந்து பார்த்தாள். அப்படிப் பார்க்குமிடத்தில் தயிர்ப்பாண்டமுடைபட்டும், மத்துங்கயிறும் சிக்காக எறியப்பட்டும், அத்தயிரேடுகள் அருமைச் சிறுவிரல்களால் வாரியுண்ணப்பட்டும், தயிர்பெருகி பூமியிலோடப்பட்டு மிருக்கின்றமைதக்கண்டு, ஸ்ரீபகவானாகிய செல்வக்குழந்தையைக் காணாதவளாய் இளநகையாகச் சிரித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குள்ளே தேடிவரும்பொழுது, ஒரு உள்ளறையில் உரலின்மேலேறி உரியிலிருக்கின்ற வெண்ணெயை யெடுத்துக் குரங்குகளுக்குக் கொடுத்துத் தானும் அமுதுசெய்துகொண்டே சாதாரணமான குழந்தையைப் போல யாராவருகின்றார்களோ வென்று அச்சத்துடன் தசதிக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற மிரண்டகண்களை

யுடைய தெய்வமாயச் சோர்சிகாமணியாகிய புத்திரனை யசோதாபிராட்டி பார்த்துப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்வசாக்ஷிபூதனான ஸ்ரீபகவானுக்குத் தெரியாமல் மெள்ளமெள்ளப் பின்னேயே சாதுவாகச் சந்தடிசெய்யாமல் கையிலொரு சிறுகோலைப் பிடித்துக்கொண்டு போனாள். அப்படித் தன்னைப் பிடிக்கவருகின்ற தாயை ஒன்றுமறியாதவன் திரும்பிப் பார்த்தாற்போலப் பார்த்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் சீக்கிரமாக அந்தப் பாத்திரத்தில் மீதியாயிருக்கிற வெண்ணெயைக் கையிலே வாரிக்கொண்டு, அவ்வுரலைவிட்டிறங்கி, வேகமாகக் கிண்கிணிமுதலிய பூஷணங்கள் சப்திக்கவோடினார்.

இவ்விதமாய் இந்த ஸ்ரீமாதவன் ஓடுகையில் வேதங்களாலும் அறியக்கூடாத முதல்வனாகிய சுவாமியை இப்படிப்பட்டவன் இவனென்றறியாதவளாகி, தன்னுடைய சாமான்ய புத்திரனாக நினைக்கின்ற யசோதாப் பிராட்டியானவள் பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்துப் பின்தொடர்ந்து, சுகந்தபுஷ்பந்தரித்த கருமேகத்தையொத்த அளகபாரம் அவிழ்ந்தவிழ்ந்து சோர எடுத்தெடுத்து முடித்துக்கொண்டு, உண்டோ இல்லையோவென்று காண்போர் சந்தேகிக்கச் சிறுத்த கொடிக்கொழுந்துபோலிருக்கின்ற இடை தள்ளாட, ஸ்வர்ணகும்பாகார பூரித்த ஸ்தனபாரங்கள் குலுங்க, பருத்த கடிப்பிரதேசங்கள் அசைய, முகாரவிந்தத்தில் முத்துமுத்தாகச் சிறுவேர்வை யொழுக, கால்வருந்திச் சிவக்க மந்தகதியாகவும் வேகமாகவும் நடந்தாள். இவ்விதமாகத் தன்னைப் பிடிக்கும்படி தொடர்ந்தோடி வருகின்ற யசோதாப் பிராட்டியாகிய தாயாருடைய வருத்தத்தை யறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தமது கிருபையினாலே சற்று நிதானித்து, இனிமேல் ஓட்டங்காட்டலாகாது தாயானவள் நம்மைத்தொடர்ந்தோடி இளைத்தாளாதலால், நாம் அகப்பட்டுக்கொள்ளவேண்டும். என்று நினைத்துப் பயந்தவனைப்போலவும் ஓடச் சக்தியில்லாமற் கால்சோர்ந்தவனைப் போலவும் நின்றுவிட்டார்.

அப்படி நிற்கின்ற மகாபரம புருஷோத்தமனான இக்குழந்தையைத் தாயானவள் ஓடி, உறுதியாக ஒருகையினாலே பிடித்துக்கொண்டு, மற்றொருகையிலிருக்கிற சிறுகோலைக்காட்டி அதட்டி, பயப்படும்படியாக மிரட்டினாள். அப்படி மிரட்டவே அந்த மாயாகண்ணபிரானாகிய ஸ்ரீபகவான் மகா அபராதஞ்செய்து மிகவும் பயந்தவனைப்போல நடுநடுங்கி, அஞ்சனந்தீட்டிய திவ்வியநயனங்களில் ஜலமொழுக நான்கு திக்குகளையும் இரண்டு இரண்டு பார்த்துக் கண்பிசைந்து, மதுரமாகிய மழலைக் குரலோசையுடன் அழுதுகொண்டிருந்தார். அப்படி அழுகின்ற அந்த ஸ்ரீபாலகோபால கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்த தாயானவள் சர்வ வியாபகனாகிய அந்தப் பகவானுடைய திவ்யப் பிரபாவங்களை யறியாதவளாகி, நம்முடைய சிறுகுழந்தையானவன் மெத்தவும் பயந்தான். இனிமேல் அதிகமாய் அதட்டலாகாது என்று நினைத்துக் கையிலேயிருக்கிற சிறுகோலை யெறிந்துவிட்டு, அவன்மேலிருக்கிற அன்பினாலே இவனைக்கொண்டு போய்க்கிரஹத்தில் ஓரிடத்தில் பந்தித்திருக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து, கையால் பிடித்தபிடியை விடாமல் அழைத்துக்கொண்டு வந்தாள்.

கேளாய் அரசனே! சனகாதி யோகிகளாலும் பிரம்மன் முதலிய தேவர்களாலும் அறியவொண்ணாத கடவுளைத் தனது அம்புஜம்போன்ற கரங்களினாற் பிடித்த யசோதாப்பிராட்டி புத்திரவாஞ்சையினாலும், கோபகோபீஜனங்கள் சொன்ன வாக்கியங்களினாலும், தனது அன்புள்ள புத்திரன் ஓரிடத்தில் சாமானியக்குழந்தைகளைப்போல் அமர்ந்திராமல் வெகு சஞ்சாரியாய்த் தீங்குகள் செய்கிறானென்கிற நினைவினாலும், மேடுபள்ளங்களில் சஞ்சரித்துத் தூரத்தனாகி யாதேனுமொரு அபாயங்களை வகிப்பானென்று அஞ்சுகின்ற எண்ணத்தினாலும், இவனை இவ்விடத்திற் கட்டிவைக்கிறதே உத்தமமென்று நினைத்துப் பந்திக்கத்தொடங்கி, சீக்கிரத்தில் ஓராள்வாகக் கயிற்றைக் கொண்டுவந்து, ஒரு உரலினருகே அழைத்துவந்து அந்த ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய இடையிற் கயிற்றைச் சுற்றினாள் அப்படி சுற்றிய கயிறானது முன்பக்கத்துக்குச் சரியாக விருந்தது மறுபடியுஞ்சென்று மற்றோர் தாம்பைக் கொண்டுவந்து முடிந்து சுற்றினாள் அதுவும் ஒருஜாண் குறையவிருந்தது திரும்பவுமோடி ஒருபெரிய கயிறுகொண்டுவந்து முடிந்துகட்டினாள் அப்போதும் நாலுவிரற்கடை குறைந்ததாகத் தோன்றிற்று பின்னுமோடி ஒரு பெரியதாம்பைப் பிரித்துச் சேர்த்துப் பந்தித்தாள் அதுவும் இரண்டுவிரற்கடை குறைந்ததாகத் தோன்றிற்று.

இவ்விதமாக யசோதாப்பிராட்டியார் அலைந்தலைந்து, ஸ்ரீபகவானுடைய மாயையிலகப்பட்ட புத்தியை யடைந்து, தனது கிரகத்திலிருந்த தும்புகள் தாம்புக்கயிறுகள், அணைக்கயிறுகள் இவை முதலியதுகளைக்கொண்டுவந்தது மன்றி, அங்கிருந்து அதிசயப்படுகின்ற கோபிகைகளுக்கு ஆக்ஞாபித்து அவர்கள் கொண்டுவந்த கயிறுகளையு முடிந்து கட்டினாள். எத்தனை கயிறுகள் கொண்டுவந்து முடிந்துகட்டியும் இன்னமும் ஒருவிரற்கடை குறைவாக எட்டியு மெட்டாமலு மிருந்தது அப்போது தாயானவள் மெத்தவும் அலுத்து, ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம்? இவனோ சிறுகுழந்தை இவனிடுப்புக்கு இத்தனைக் கயிறுகளும் போதாமலிருப்பானேன்? இதென்னகாரணமோ? என்னமாயமோ? என்றதிசயப்பட்டாள். அவ்வளவில் ஸ்ரீதாமோதரன் தனது அன்புள்ள தாயாகிய யசோதாப்பிராட்டி கயிறு தேடுகிற பிரயாசத்தினால் சரீரம்வேர்த்து அளகாபாரங்கள் கலைந்து, திவ்யாபரணங்கள் சிக்குப்பட்டு, மிகவும் இளைப்புற்று அலைகின்றதையும், கயிறுகளைமுடிந்து வலித்துவலித்து அவள் கைசிவந்து வருத்தப்படுவதையும் கடாக்ஷித்து, தாயினிடத்தில் அன்புள்ளவராகியும் பக்த பராதீனராகியும் இருக்கின்றவராகையால் தமது திவ்யசக்தியை மறைத்துக் கட்டுக்குட்பட்டார்

அப்போது இதழ்களின் பந்தநீங்கிய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற தம்முடைய உபயதிருவடிகளை ஒருதரம் பக்தியோடு நினைத்தவர்களை அவர்களுடைய பூர்சபந்தங்களை யொழித்து அனுக்கிரகிக்கின்ற கிருபாமூர்த்தியைத் தன்னுடைய புத்திரனென்னுகிற பாசபந்தமுடைய யசோதாப்பிராட்டியானவள் உரலுடன் பந்தித்தாள் அக்கால் அதிக கயிறுகள் மிகுந்துபோய்விட்டன. வாரீர் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! சகல சராசரங்களோடுங்கூடிய அனந்த

மாகிய அண்டங்களும், அண்டாதிபதிகளாகிய பிரம்மருத்ராதி தேவதைகளும், சர்வதா வசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய திருவதரமாகிய வயிற்றைக் கட்டவும் அந்தப் பகவானை வசஞ்செய்து கொள்ளவும் அந்தயசோதைக்குச் சக்யமுண்டா? கள்ளங்கமற்றவனை வருத்தப் படுகின்றாளென்று பக்தபராதீனனான ஸ்வாமி கட்டுண்டிருந்தானன்றி வேறில்லை அப்படிப்பட்ட மகிமையுள்ள சுவாமியை யசோதையானவள் கட்டிவிட்டுத் தன்வீட்டு அலுவலில் பராமுகமாயிருந்தாள் அத்தருணத்தில் வடதிசைத் தலைவனான குபேரனுடைய புத்திரர்களாகிய நளகூபர மணிக்கிரீவர்கள் மிகுந்த செல்வத்தினாலும், போகத்தினாலும், கர்வத்தினாலும் பூர்வகாலத்தில் ஸ்ரீமந்நாரத பகவானால் சபிக்கப்பட்டு, அச்சாப வசத்தினால் இரட்டையாகிய விருக்ஷரூபத்தை யடைந்து, ஸ்ரீநந்தகோபருடைய கிரகத்தின் பின்புறப் புழக்கடைத்தோட்டத்தில் விருத்தியடைந்திருந்தார்கள் இவ்விதமாயிருக்கின்ற அந்த இரண்டு விருக்ஷங்களையும் ஸ்ரீபக்த பராதீனனாகிய ஸ்வாமி கிருபையாகப்பார்த்தார் என்று சுகமுனிவர் பரிக்ஷித்துவுக்கு அருளிச்செய்தனர்.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

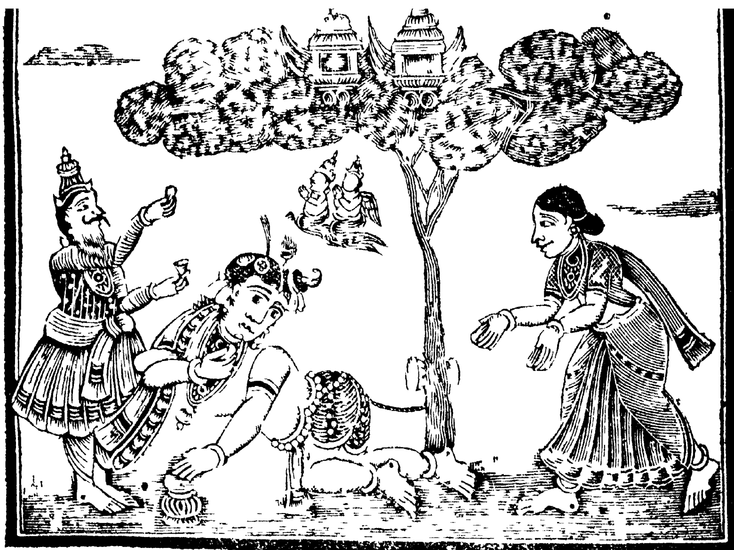
நளகூபர மணிக்கிரீவர்கள் நாராயணன் றம்மை
புளகாங்கித மாகத் தரிசித்தார்ந்திடும் போதில்
அளவி லனுக்ரகஞ்செய்த னரந்த ஸ்துதிக்காக
தளமாகிய துளசித் தெரியலையே யணிவோனே

நளகூபர மணிக்கிரீவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவர்களுக்குத் திவ்யக்யானம்பிறந்து ஸ்துதிசெய்து சரணமடைய உடனே அவர் பிரசந்நராய் அனுக்ரஹித்தாரென்று சொல்லுகின்றது

இப்படி அருளிச்செய்கிற சுகமுனிவரைநோக்கிப் பரிக்ஷித்து மகாராஜன் கேட்கின்றான் ஸ்ரீ பரமபுருஷரே! தேவரிஷியான நாரதருக்குக் கோபம் வரவும், யக்ஷர்கள் விருக்ஷரூபமாகவும், என்னகாரணம்? என்று வினவுகிற அரசனைநோக்கிச் சுகமுனிவர் அருளிச்செய்கிறார் குபேரபுத்திரர்களான நளகூபர மணிக்கிரீவர்களிருவரும் வெகுப்ராக்கிரமசாலிகள் மன்மதனுக்கொப்பான சவுந்தரியவான்கள் இவர்கள் கைலாசத்தில் சிவனுக்குப் பணிவிடை செய்துவருகையில், ஒருநாள் மதுபானஞ்செய்து, அந்தப் பர்வதத்தின் அடிவாரத்தில் வசந்தருதுமுதலிய ஆறுருதுக்களிலுமுண்டான புஷ்பங்கள் பழங்கள் நிறைந்தவனத்தில் கங்காநதியைச்சார்ந்த தாமரைஓடையில் அப்சரஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடை பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கையில் அவ்விடத்தில் நிர்நிமித்தமாகவந்த நாரதரைக்கண்டு வெட்கி, நிர்வாணமா

யிருந்த ஸ்திரீகள் தங்கள் தங்களுடைய ஆடைகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டு மறைய இவர்களிருவரும் மத்தியபான மயக்கத்தாலொன்றுந்தெரியாமல், வஸ்திரமு மணிந்துகொள்ளாமல், தன்னை எதிர்கொண்டு அர்க்கிய பாத்தியமுதலியவற்றால் பூஜியாமல், மரம்போல நின்றார்கள்

அப்படி நின்றவர்களைக் கண்ட நாரதருக்குக்கோபம்வந்து, முப்பத்தாறு யிரம் வருடம் மருதமரமாயிருந்து, பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடி சம்பந்தத்தால் இந்தப்பாவத்தப்சாரம்போய் பரிசுத்தர்களாய் சொர்க்கமடைவீர்கனென்று சொன்னார் இப்படி கூறிய சுகயோகியைப் பரீக்ஷித்து நோக்கி, பிரம்ம புத்திரராகியும் பகவத் பக்தர்களுக்குள் முக்கியராகியு மிருக்கிற நாரதர் நிர பராதிகளாய் மத்தியபான மயக்கத்தினாலே மெய்ம்மறந்திருக்கிறவர்கள் பேரில் கோபமுண்டாக காரணமென்ன! என்று வினவுகின்ற அரசனை நோக்கிச் சுகமுனிவர் கூறுகின்றார் பக்தர்களை அடித்தாலுந் திட்டினாலும் அவமானஞ் செய்தாலும், அவர்களுக்குக் கோபம்வருகிறதில்லை அப்படியிருக்க பகவானிடத்தில் தெரியாமல் எவ்வளவு அபராதஞ்செய்தாலும் பொறுப்பார் தன்பக்தர்களிட அவமானத்தைச் சகிக்கமாட்டார் அந்த ரகசியந்தெரிந்த நாரதமகாமுனி சபிக்கிற வியாஜமாக அனுக்கிரகஞ்செய்தனர் அனுக்கிரகஞ் செய்யாதவரானால் காலநிர்ணயஞ் சொல்லமாட்டார்

நளகூபர மணிக்கிரீவர்களை சுவாமி சாபவிமோசனம் செய்தது

அந்தக் கியாபகத்திலவைத்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இஷ்டரான நாரதர் வாக்கியம் பொய்யாகக் கூடாதென்று நிச்சயித்து, அந்த உரலுடன் வெளியில் பிரவேசித்து, இரண்டுபிரிவாய் முளைத்திருக்கிற விருட்சங்களின் நடுவில் புகுந

த்புறப்பட்டார. அபபோது உரலவராமல முறணடிககொண்டதை வேகமா யிழுகக, அநத வேகததால நிலைநிறகமாட்டாமல மரமவிழுநதது அதிலிருக்கிற குபேரபுததிரரள சாபவிமோசனனாகி, நிததியமான யவவனததுடன திவவியபீதாமபரம, கிரீடம, குணடலம ஆரம இவைமுதலிய ஆபரணஙகளை யணிநத பூரவசரீரததை அடைநது, நாரதாவாககியததை நினைததுககொணடு, சமீபததிலிருககிற ஸ்ரீகிருஷணபகவானைத தெணடனிடடுத தோததிரஞ செயகினறாாகள அபராகித திவவியமஙகள ரூபியாகியும, சகல பிராணிகளுககும ஆதியாகியும, பிரளயகாலததில நாசமிலலாமல நாபிகமலததில பிரமமதேவனைசசிருஷடிசெயது அவருடைய கோபததில நினறும உருததிரனைசசிருஷடி செயதவராகியும, சூடசமததில சூடசமராகியும, ஸதூலததில ஸதூலராகியும், சிருஷடிஸதிதி சஙகாரஙகளுககுரியவராகியும், சேதனாசேதனஙகளைச சரீரமாகப படைததுச சகலலோகததிறகும சுகததைக கொடுககிறவராகியும, யாதவாகளுககு அதிபதியாயுமிருககிற தேவரீரை நமஸகரிககினறோம

தேவரீருடைய பிரபாவஙகளை எஙகளுடைய வாககானது கீரததனஞ செய்யவும, காதுகள கதைகளைககேடகவும, கைகள கயிஙகரியஞசெயயவும, மனது திருவடிகளைத தியானிககவும, கணகள தரிசிககவும இபபடியாககக் கிருபைசெயயவேணடும நாஙகள கைலாசபதியைத தொழுததறகு நாரதா அனுககிரகததால கிடைதத தேவரீருடைய சநதரிசன மகிமையால, ஜனமாநதிரததிறசெயத பாபமும நாசமடைநது மோடசததிற குரியவாகளானோம. எனறுநமஸகரிதது அஞசலிசெயதுககொணடுநிறகினற அவாகளைஸ்ரீகிருஷணசுவாமி கிருபாநோககததுடன அருளிசசெயகிறா செலவச செருககினால் காவமடைநத உஙகளுககு நாரதா தயாளுவாகையால அனுககிரசஞசெயதாரெனறு நான அறிவேன அவருடைய வாககியம சததியமாக வேணடுமெனறு உஙகளணடையில நானவநதேன இபபோ நீஙகளெனனைப பணிநதபடியால் உஙகளுடைய பாபம சூரியோதயததால நாசமடைநத இருளபோலாசசுது எனனிடததில நிரநதர பகதியுடையவாகளாய உஙகளிட லோகததிறகுபபோஙகோள எனறு அனுககிரகிதத ஸ்ரீகிருஷணபகவானைப பிரதடசணஞ செயது நமஸகரிதது, திவவியவிமான ரூடாகளாய ஆகாயததிலெழுமபித தஙகளுடையலோகஞ சோநதாாகள

பதினொராவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கோபிகா சனஙகளோடுங கோபாலா தஙகளோடுந
தாபத நநதகோபா தனனொடு பரநதைசோநது
பாபியாம் வத்சாசூர பகாசூர ரிருவாதங்கள்
சாபமும நீஙகச சமஹாிததது மிதனிற்சாற்றுவாம்.

ஸ்ரீகிருஷணபகவான கோகுலததில அதிமானுஷ பாலகிரீடா லீலாவினே தஙகளை யாசரிதது, ஸ்ரீநநதகோபாமுதலான கோபால கோபிகா ஜனஙகளு டன் பிருநதாவனததிற பிரவேசிதது, வசசாசுரனையும பகாசுரனையு்ட சம ஹரிததாரெனறு சொலலுகினறது.

வாரீா ஸ்ரீபகவததகதாவினேத மனேரத மகாராஜனே! கோபிகாஸதிரீகள் அநத மருதவிருக்ஷஙகள அடிவேரோடே சாய்நது விழுநதபோது உண்டாகிய மஹாபயஙகரமாகிய சபததனைககேடடு, இதெனன அதிசயம! நிாநிமிதத மாய இடிவிழுநததோ! எனறு பயநது சஙகையுறறு, வயிறறைபபிசைநது, கையை நெரிதது, கொடிபோனற இடைமெததவருததப படததகககாய ஓடி வநதாாகள கோபாலாகளெலலாாந திரணடுவநதாாகள நநதகோபா, யசோதை ரோகிணி இவா முதலானவாகளும அநதச சபததைககேடடு மெததவும பிரமிததாாகள இபபடிப பயநத ஊரிலுளள எலலாருஞசோநது அவவிடத திறகு ஓடிவநது, பூமியில வீழநதிருககினற அநத இரணடு மருதவிருக்ஷங களையும, அவவிடததில உரலுடன கட்டபபடடவராய நிாபபயராய எலலா ரையுங கடாக்ஷிததுககொணடு பிரததியக்ஷராயிருககிற ஸ்ரீபால கோபால கிருஷ்ணமூாததியையும பாாதது, ஆசசரியததுடன இதெனன உறபாதமோ இராக்ஷசமாயையோ! ஒனறுநதெரியவிலலையே எனறுநாநாவிதமாக நினைததுச சஞசல முடையவாகளாயப பயநது பிரமிததுககொணடிருநதாாகள்.

இபபடியிருகக ஸ்ரீபகவானுடனே நிததியமாய்ககூடி விளையாடிககொண் டிருககினற சில சிறபிளளைகள அநதச சமயததில கொஞசதூரததில விளை யாடிக கொணடிருநது, அவாகள ஸவாமி உரலோடு வீடடின புறக்கடைத் தோடடததிறகுத தவழநது வநததுமுதலாய நடநத சஙகதிகளையெலலாம பாாததுக கொணடிருநதவாகளாகையால அநத மரஙகள விழுநதுகிடககிற இடததிலவநது கூடடமாயத திகைததுககொணடிருககிற கோபாலர்களிடத் திறகுவநது, ஸ்ரீநநதகோபாமுதலிய ஆயாகளைபபாாதது, ஐயா! இநதஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான உரலுடனே தவழநதுவநது இநதமரஙகளுககு நடுவேநுழைநது இநதபபுறஞசோநது அநத உரலைக குறுககாக மாடடி, அநத மரஙகளை யுதைததுககொணடு உரலையிழுததாா உடனே இநதமரஙகளிரணடும, வேரோ டே பெயாநது விழுநதன அவைகளில நினறும தேஜோனமயமான இரண்டு திவ்யபுருஷாகள வநது சறறுநேரம இவரிடததில நினறு வணஙகி, வடககுத் திககை நோககிப போனாகள இதை நாஙகள அனைவரும வெகு ஆசசரியகர மாகப பாாததுக கொணடிருநதோமெனறு சொனனாாகள

அதைக் கேடடவாகள் பாலாகளுடைய வசனமெனறு அதை முழுதுஞ சரியாககமபாமல சநதேகபபட்டுக கொண்டிருநதாாகள் பினபு ஸ்ரீநநதகோபர் தமது அருநதவபபுததிரனுகிய குழநதை கடடுடனிருக்கும்போது நாமென்ன இப்படி மயஙகி யிருக்கிறேமெனறு துடிதுடிததுககொணடு, ஸ்ரீகிருஷணபக வானிடததிற்குவந்து, சீக்கிரமாக உரலின்கட்டை யவிழதது விடுவித்து, திரு மேனியெங்கும ஸ்பரிசிதது, தூளிகளைததுடைதது. கண்களிலே ஜலமபெரு

கவும் உள்ளங்களிக்கவும் எடுத்து மாரபோடணைத்துக்கொண்டு, உச்சிமோந்து செல்வமாக முத்தாடிக் கொண்டிருந்தார் அத்தருணத்தில் ஸ்ரீயசோதாப பிராட்டியாகிய தாயானவள் கையேந்தியழைத்தாள். அப்போது ஸ்வாமியான குழந்தை நந்தகோபாமடியிலிருந்து துள்ளிக் கீழேயிறங்கி, தாயார் கையின் மேலேறினார் தாயானவள் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குள்ளே போய்விட்டாள். உடனே கோபாலர்கள் கோபிகைகள் தங்கள் தங்களிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்

பின்பு ஸ்ரீபகவான் பிராகிருத சிறுகுழந்தையைப்போல மழலைச்சொற்களோடுங்கூடிய சிலபாடல்களைக் கீதங்களோடும்பாடிக் கைகொட்டி நகைப்பார். சிலமிருதுவசனங்களைச் சொல்லுவார் கோபஸ்திரீகள் தங்களுக்குவேலை செய்யும்படிக் கேவுவார்களானால், அவர்கள் சொன்னபடி தப்பாமல் அவர்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாக ஏவலுஞ்செய்வார் அந்தக் கோபிகைகள், அப்பா கிருஷ்ணா! சங்கீதம்பாடிக்கொண்டே சற்றுநேரங் கூத்தாடென்பார்கள். அப்போது ஸ்வாமியானவர் செந்தாமரை மலர்போன்ற சிறியதிருவடிகள் சிவந்து கொப்பளிக்கக் கூத்தாடுவார் மரக்கால், முக்காலி, மணை, பாதுகை மரப்பொம்மை, செப்புத்தட்டு முட்டுகள் இவை முதலானவைகளைக்கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு நகைத்து விநோதமாக விளையாடுவார் அந்தக்கோபாலர்களுக்கு மோகனமாகிய பிரீதியாத்தமாய்ப் பூசிக்காட்டுதல் முதலிய சில ஹஸ்த அபிநயங்களுடன் கிரீடாலீலைகளைச் செய்வார் பிக்ஷுக்காரர்களைக் கண்டுபயந்து ஓடி ஒளிக்கின்றவரைப்போல வேடிக்கைகளைக் காட்டுவார்,

இவையன்றி நீர்க்குடங்களில் தனனிழலைக்கண்டு, தாயார் முதலியவர்களுக்கு அதைக்காண்பித்து, ஒரு சிறுகோலெடுத்து அடிக்கப்போய் அந்நிழலும் கோல்நோக்கக்கண்டு அம்மா! இந்தப்பாபா என்னை யடிக்கவருகின்றதென்று சொல்லுவார், இப்படி மாயாப்பிராந்தி விளையாட்டுகளைக் காட்டியது மல்லாமல் தமது தாயதந்தைகளாகிய யசோதை நந்தகோபர்களுக்கும், பந்துக்களாகிய கோபகோபிகா ஜனங்களுக்கும், மற்றுமுள்ளவர்களுக்கும முன்னடந்த தேவமகிமைகள் தோன்றாமல் புத்ரவாஞ்சை பிறக்கும்படிச் சில வேடிக்கைகளான லீலைகளைச்செய்துமறைப்பார். இப்படி விளையாடுகிற நாளையில் ஓர்தினத்தில் நாதனாகிய ஸ்ரீபகவான் வீதியில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார் அந்தச் சமயத்தில் ஒரு அம்மையார் நாவற்பழம்விற்றாள். அக்குரலோசையைக்கேட்டுச்சமஸ்தமான போகங்களுக்குஞ் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களாகிய சர்வா பீஷ்டங்களையுங் கொடுத்தருளாநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகிய வரதன் மிகவும் அதிவேகமாயோடிவந்து; தன்னுடைய இரண்டுகரங்களிலும் தானியத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கூத்தாடிக்கொண்டேவந்து அந்தப்பழம்விற்கின்ற அம்மையாரைக்கூப்பிட்டு இவ்வாறு கேட்கின்றார்.

வாராய் கிழவி! நானிரண்டு கைகள்நிறையத் தானியங் கொண்டுவந்தேன் உன்படியினால் இந்தத் தானியத்தை யளந்துகொண்டு எனக்குப் பழங்களைத் தரவல்லையோ வென்றார். இவர் கூத்தாடிக்கொண்டே வந்தபோது இவர்திருக்

கைகளிலிருந்த தானியங்களெல்லாம் மாணிக்கமயமான திருவாழிகளணிந்த திருவிரற்சந்துகளில் சிந்திப்போய்விட்டன. ஆயினும் அந்த ஸ்ரீதரனாகிய பகவானுடைய கிருபாவாக்ஷை பெருக்காநின்ற மகாமதுரமாகிய வசனங்களைக் கேட்ட அந்தப் பழக்காரி ஆனந்தித்து, சந்தோஷத்தையுடையவளாகி, என்னப்பனே! வா வென்றும், என்னருந்தெய்வமே! வாவென்றும் மிகவும் ஆதரத்துடன் அழைத்து, நல்லபழங்களைப் பொறுக்கி, அபயவரதந் தாங்கி இருக்கத்தக்க இரண்டுகரங்கள் நிறையத் தந்தாள். அப்பொழுது அவைகட்குப் பதிலாக ஸ்வாமிதந்த அந்தத் தானியங்கள் மெத்தவுங் கொஞ்சமாயிருந்தபோதிலும், அவர்கிருபையால் அவள் கூடைநிறைந்து, அவைகளனைத்தும் திவ்ய மாணிக்க மணிகளாய்விட்டன. அவற்றையும் மூதாட்டி கண்டு பிரமித்தனள்.

அப்படிநின்ற அவளை ஸ்ரீபகவான் கிருபையாகப் பார்த்து, அம்மா! உனது சொம்மே கொடுபோவமேமேயென்று சந்தோஷமாகப் போகச்சொல்லி யனுப்பிவிட்டு, அந்தக் கனிகளைத் தன்னுடன்கூடி விளையாடுகின்ற ஸ்நேகிதர்களாகிய ஆயர்கள் புத்திரர்களான சிறுவர்களுக்கு மிகவும் அன்புடனே கொடுத்து, தாமும் அமுதுசெய்து, குரங்குகளுக்கும் போட்டு, அந்தக் கோகுலத் திருவீதிகளில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார். இப்படிச் சிலநாள் சென்றபிறகு ஒருநாள் ஸ்ரீநம்பி மூத்தபிரானுடைய தாயாகிய ரோகிணி தேவியானவள் யமுநாநதி தீர்த்த ஓடையில் ஸ்நானமாடி, வஸ்திராபரணாலங்கிருதையாய் வருகின்றாள். அம்மார்க்கத்தில் முன்னே மருதமரங்களை வேரோடே சாய்த்து அந்த விருக்ஷரூபசித்தபுருஷர்களை இரக்ஷித்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் பலராமனும் சிலகோபால பாலர்களுடன்கூடி, மிகவும் அதிவினோதமாக வெகுநேரமாய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை யந்தரோகிணிதேவி பார்த்து அன்புடனே யழைத்தாள்.

அவர்கள் அவள் வார்த்தையை லக்ஷியம் பண்ணாமலிருக்கையில் வீட்டிற்கு வந்து யசோதையுடன் சொல்லியனுப்ப, அவள் வெளியில்வந்து ஓடிவிளையாடுகிற பிள்ளைகளைக் கண்டு, வாடா குழந்தாய்! அரவிந்தாக்ஷா! ஓடிவா! உனது தோழன்மார்களும் நீங்களும், இளைப்பை அடைந்தீர்கள். விளையாட்டை நிறுத்தி வாருங்கோள்! என்று கூப்பிடுகிற மாதாவான யசோதையின் குரலைக் கேட்டு, விளையாடுவதை விட்டுநின்றார்கள். அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும், இராமனையுங் கையைப்பிடித்து, இத்தனைநேரம் விளையாடலாமா? உங்கள் பிதாவானவர் கண்டால் கோபித்துக்கொள்ளுவரே. உங்களுக்கின்றைய தினம் ஜன்ம நக்ஷத்திர மாகையால் விரைவில் வாருங்கோளென்று, சில இடப்பிள்ளைகளையு மழைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடன் மங்களஸ்நானஞ் செய்வித்து, திவ்வியாபரணங்களால் அலங்கரித்து, அறுசுவை ரசவர்க்கத்துடன் போஜனம் புசிப்பித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி கையால் பிராமணர்களுக்கு அனேக கோதான முதலியதுங்கொடுத்து சந்துஷ்டி அடைந்திருந்தாள்.

அப்படியிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பிருந்தாவனம்போக இச்சைவந்து, கோகுலத்திலிருக்கிற கோபாலர்களிற் சிறந்தவனையும் விருத்த

ஞுயிருக்கிற ஓர் கோபாலனிடத்தில் தன்கருத்தை யுணர்த்த, அவன் நந்த கோபர் முதலிய கோபாலர்களை நோக்கி, முன்னே கோரரூபியாய் சிசுவைக் கொல்லுகிற பூதனையினுடைய உபத்திரவத்தில் நின்றும், பின்பு அகாரண மாய் முறிந்த சகடத்தாலும், சுழிகாற்றான அசுரனாலபகரிக்கப் பட்டபோதும் இப்போது மலைபோலிரண்டு விருக்ஷங்கள் அகாரணமாய முறிய அதுகளின் நடுவிலகப்பட்டும், இப்படி தெய்வாதீனமாய உம்மிட புத்திரனான ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவான் தப்பிப்பிழைத்தான இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிறந்தநாள் முதல நித்தியந் துன்பமே அன்றி க்ஷேமமில்லை பிருந்தாவனத்திற்குப் போ னால் க்ஷேமப்படலாம என்று கூறுகின்ற விருத்தகோபாலன வசனத்துக் கிசைந்த நந்தகோபர் கோபாலர்களை நோக்கி, அவ்வண்ணஞ்செய்ய உத்திரவு செய்தனர்

அப்போ சகலகோபாலர்களும சகல சாமான்களோடு வண்டி முதலிய வற்றிலும், தாசிதாச வர்க்கங்கள் வாகனத்தின்பேரிலும், முன்பின ரக்ஷிக்கத் தகுந்த சூரர்கள். பல பசுக்கள், சகல அலங்காரத் துடனிருக்கிற பெண் புருடர்கள், பேரிசங்க முதலிய பதினெட்டு வாத்தியங்களுடனும புறப்பட்டு வேதியர்கள் வேதமந்திரஞ்சொல்லப் புரோகிதரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய விளையாட்டைப் பாட்டாகப் பாடிக்கொண்டு வெளிப் பட்டார்கள் அப்போது ரோகணியும யசோதையும தேரின்மீதேறி ஸ்ரீகிருஷ ணபகவானையும பலராமனையும மடியில்வைத்து அவர்களுடைய முகங்களைப் பார்த்து ஆனந்தக்களிப்புடன் பிருந்தாவனத்திற்குச்சென்று வேதியர்களைக் கொண்டு வாஸ்துசாந்தி முதலியதுகளைச்செய்து வீடுகள்கட்டி பசுக்களுக் கும இருப்பிடம உண்டுபண்ணி புண்ணியாகவாசன முதலியதுகள்செய்து சுகமாயிருந்தார்கள் இராமகிருஷ்ணு ளிருவருங் கன்றுமேய்க்கிற வயதை அடைந்து தங்களுக்குச் சரியொத்த இடப்பிள்ளைகளைக்கூட அழைத்துக் கொண்டு தங்களிட விளையாட்டுக்குறிய வஸ்துக்களைச் சம்பாதித்துக் கன்று மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி மேய்க்கையில சிலநேரமபிள்ளாங்குழலூதியும, சிலநேரம ஒருத் தரை ஒருத்தர் ஓடிப்பிடித்துக்கொண்டும, சிலநேரம விளாம்பழத்தைப் பறித் தெறிந்து அதின்பின்னே ஓடியும, சிலநேரம கூத்தாடியும, சிலநேரம கோபா லர்களுக்குக் கம்பளிகளால எருதுகளைப்போல வேடம்போட்டு அதுகளோடே யுத்தமசெய்தும, சிலநேரம கிளி, மைனாக்குருவி, வானகோழி, மயில, டேகை இவைமுதலியதுகளைப்போல் கூவியும, இப்படி விளையாடிக்கொண்டு சிங்கம முதலிய துஷ்ட ஜந்துக்களுக்குப் பயந்தவர்களைப்போல கன்றுகளை மேய்த் துக்கொண்டு யமுனைக்கரையில வாசமபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்படி யிருக்கையில இராமகிருஷ்ணர்களைக் கொல்ல வத்சாசுரன கன்று உருவங் கொண்டு கன்றோடே கலந்திருப்பதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பலராமருக்குக் காட்டி, இவன வத்சாசுர னென்கிறவன. நம்மைக்கொல்லச் சமயம்பார்த் திருக்கிறான. என்றறிவித்து அதின பின்னங்காலைப் பிடித்துத் தூக்கி, விளா மரத்தின்மீதில மோதிச சங்கரித்துப் போட்டார்.

ஸ்ரீகண்ணபிரான் வத்சாசுரனைக்கொன்றது

ஸ்ரீகண்ணபிரான் பகாசுரனைக்கொன்றது

அப்போ இடைப்பிள்ளைகளா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தோத்திரஞ்செய்ய தேவாகள புஷ்பமாரிபொழிந்து துந்துபிவாத்தியம முதலியதுகளை முழுக்கிக் கொண்டு சொற்கத்திறகுபபோனூாகள அப்பால ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தோழா் களுடன் கன்றுகளுககுத தண்ணீா்காட்டி நிழலில்நிறுத்தி, யமுனைக்கரைம ணல திட்டினில கட்டமுதைப பதாாததததுடன் போஜனஞ்செய்து கரை யேறி வருகையில அப்போ ஒரு ஜநதுவைப பலராமரும இடைப்பிள்ளைகளும் பாாததுப பயநதாாகள அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் புனசிரிப்புடன் கரையேறி வருவதை ஜநதுவாயிருககிற அசுரன பாா்த்து, கைலாச பா்வதம் போல வெளுதத சரீரததோடு வச்சிரதுக் கொப்பான மூககுடன் கொக்கு உருவங்கொணடு, தனனிட இறகிலை தூள்களைவாரி இறைததுக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மூககிலை விழுஙகினுன். அப்போ அவன் நெஞ்சில் அககினிபோல கொளுததத, அதைப பொறுக்ககமாட்டாமல கீழே உமிழுநத னன அவன உமிழுகிற வரையில பலராமனும இடைப்பிள்ளைகளும வருதத முற்றூாகள

அப்பாலநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பகாசுரனை மூக்கைக்கிழித்துக் கொன் றுபோட்டாா. அப்போ இடைப்பிள்ளைகள தோததிரஞ செய்தாாகள். பலராம ரோடிவநது தமபியை ஆலிஙகனஞ்செயது சநதோஷித்தாா். தேவாகள் புஷ்ப மாரிபொழிநதனா. அப்பால யாவரும தோழனமாாகளுடன் கன்றுகளை ஓட் டிககொண்டு பிருநதாவனததிறகு வநது சகலகோபாலாகளுடன் இசசேதி சொலல அதுகேட்ட நநதகோபன் முதலியவாகளிநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிறநதநாளமுதல கோகுலததிலே மகததான ஆபததுககளை அனுபவித்தான். இவவிடததிலும அநத ஆபதது ஒழியவில்லையே ! இநத ஆபததுகளுக கெல் லாம ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தப்பிப்பிழைததானலலவா! இனிமேலாகிலும் துன் பமில்லாம லிருககவேணடுமெ. எனறு பகவானைப பிராாததிததது, முனனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய ஜாதகபலன அனேகவிதமாயிருககுமென்றுசொன்ன காறகேயா வாககியததை நினைததுககொணடு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுககு வரு கிற ஆபததுககள சூரியனைககணட பனிபோல நீஙகுமென்று சநதோஷமா யிருநதாாகள. அப்போ வனஙகளுஞ செழிததது, பசுககளுமிரட்டிப்புப் பால் கறநதுகொணடு செழுமையாயிருநதன. கோபால சிறுவாகள யாவரும் பர மானநத சாகரததில மூழுகினூாகள.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

அரிபகாசுரன்றம்மை யதஞ்செய்த தனைக்கேட்டு அவன்றன்றம்பி
உரியபகாசுரநநத கிருஷ்ணனையு முறிததான உறவோா்தம்மை
விரைவினில் யானதமாக்கி வருவனெனக்கம்சனுடன் விருதுகூறி
வரவதனையுந் துணிந்து வானுலகஞ் சோ்த்திட்ட வியணுந்கூறுவாம்.

உலோகாராட்டியரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் மஹாபலசாலியாயிருந்த பகாசுரனைச் சம்ஹரித்ததை அவன் தம்பியாகிய அகாசுரன் கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்று, கோபமுடையவனாய் யோசித்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் கோபாலபாலர்கள் யாவரையும் நாசஞ்செய்து விடுகிறேனென்று கம்சனுடனே சபதஞ்செய்து அவனிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு வந்தானென்றும், மாயாமூர்த்தியான ஸ்ரீபகவான் அந்தத் துராத்மாவாகிய அகாசுரனையும் நிமைப்போதில் சம்மரித்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றது.

ஒருநாள் காலையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இடைப்பிள்ளைகளை வேணுநாதத்தினால் கூப்பிட, அப்போ சகலரும் நித்திரைதெளிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானருகில் வர, அவர்களைநோக்கி இன்றைக்கு நாமெல்லோரும் வனத்திலிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகாரத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்றுகூறி இராமகிருஷ்ணனிருவருந் தங்கள் கன்றுகளை ஓட்டிக்கொண்டு போனார்கள். அப்படியே இடைப்பிள்ளைகளும் நாநாவித ஆகாரங்களைச் சேகரித்து, தங்கள் கன்றுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு, நல்ல புல்லுகளுள்ள வனத்து நிழலிலே விட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் அப்போ நவரத்தினங்களாற் செய்த நாநாவித பூஷணங்கள் அணிந்துகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் தோழமார்களுடன் அங்கே காட்டிலிருக்கிற தளிர்களையுங் காய்களையும் சிலர் மாலையாகக்கட்டிக் கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டும், சிலர் புஷ்பங்களினால் அலங்கரித்துக்கொண்டும், சிலர் பூங்கொத்தைத் தலையிற் சொருகிக்கொண்டும், சிலர் மயில் தோகையை அலங்கரித்துக்கொண்டும், சிலர் வெள்ளைக் குன்றிமணி செகப்புக் குன்றிமணிகளைக் கோவையாகக்கோத்து அங்கங்களி லணிந்துகொண்டும், யமுனாநதிமணல் திட்டிலே உட்கார்ந்து போஜனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்

அப்படி பண்ணுகையில் பரிகாசமாய் ஒருவனுடைய அன்னத்தை ஒருவன் திருடி அவன்கண்டால் கொடுத்து விடுகிறதும், கொஞ்சத் தூரம்போய்ப் படுத்து ஒளித்துக் கொள்ளுகிறதும், சிலர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை ஓடிவந்து சேஷ்டிக்கிறதும், சிலர் புல்லாங்குழல் ஊதுகிறதும், சிலர் அதைப்போல ஈசல் கொட்டுகிறதும், சிலர் மாட்டுக்கொம்பை ஊதுகிறதும், சிலர் பக்ஷிகளுடைய நிழலை அநுசரித்து ஓடுகிறதும், சிலர் அன்னங்களுக்குச் சரியாய் நடக்கிறதும், சிலர் மணல் திட்டினில் கூட்டமாயிருக்கிற கொக்குகளின் நடுவில் உளுக்காருகிறதும், சிலர் குரங்குகளுக்குச் சரியாய் மரமேறுகிறதும், சிலர் தவளையைப் போலத் தத்தித்தத்தித் தாண்டுகிறதும், சிலர் நதிகளிலுந் தடாகங்களிலும் மூழ்கி விளையாடுகிறதும், சிலர் சலத்தில் நிழலைப்பார்த்துப் பரிகாசஞ்செய்து கொள்ளுகிறதும், சிலர் தாங்கள் கூவுகிறதற்குப் பிரதித்தொனிகேட்டால் சண்டைக்குப் போகிறதும், இப்படி மிகவும் ஆச்சரியகரமான விளையாடல்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

ஹேவீர் மஹாராஜனே! பரமயோகீசுரர்களாலும் அடைவதற் கருமை

யான ஸ்ரீபகவானே இந்தச்சிறுபிள்ளைகள் தங்கள் நேத்திரங்களுக்கு சாக்ஷாத்காரமாக எளிதில தேசிக்கவும, ஸ்பரிசிககவும, ஆலிங்கனஞ்செய்யவும், கூடியுண்ணவும், வேடிக்கையாக யிருக்கவுமான பேறனைப்பெற்றாகளே! இவர்களைக்குறித்து நான என்னவென்று தோததிரஞ் செயவேன? இப்படியிவளையாமென்ற சிறுவாகளையும ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணாகளையும கமசனுககினையின்படி வநத அகாசூரனனவன பாாதது, நமமிட சகோதராகளாகிய பகாசுரனையும பூதனையையும சில நமது பநதுககளையுங கொனறவன இநத ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானல்லவா வெனறு நினைதது, இவனையும இசசிறுவாகளையுங கனறுகளையும ஒருமிகக விழுஙகி நாசஞ்செய்யுமபடி உததேசிதது, பாவதாகாரமான மலைபபாம்பின சொரூபததை வகிதது, குகையையொதத நாசியையும் வாயாநது, அகோரமான வாயைததிறநது, பூமிமடடததில யாவாகளும நுழையுமபடி படிகளிருபபதுபோனற கீழுதடும, மேகமண்டல மளாவியமேலுதடும மலைச்சநதுகளை யொதத கோரைபபலலின நடுசசநதுகளும, பாவத சிகரம் போனற பலலின வரிசைகளும, விசாலமாறகம போலிருககிற நாககின ளைபபும, ஊழிபபெருங காறறுககொபபாகிய சுவாசஙகளும, எரிகினற தீபோனற கணகளும விளஙகுமபடி, இவாகள வருகினற மாறகததில நுழைநதுபோக வழியிலலாமல படுததுக கொணடிருநதான.

அவனைக, கோபாலாகள கண்டு, இபபடிபபட்ட ஜநதுவை இதுவரையிற் கண்டதிலலை இது லோகததையெலலாம விழுஙகிவிடுமபோலிருக்கிறது ஆகிலும பகாசுரனைககொனற சுவாமி யிருககிறாரெனறு பயபபடாமல விளையாடிககொணடிருநதாாகள அநதமலைபாமபானது இடபபிளளைகளையுங கனறுகளையும விழுஙகிப பினபு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையும விழுஙக யததனமாயிருக்கையில, அபபோ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தமககுத தோழனமாாகளாயும தம்மிட திருவடிகளைச சரணமடைநதவாகளாயு மிருககிற இடபபிளளைகள ஆபததை அடைநதாாகளே! அவாகளைச சீககிரததில நிவாததிசெயய வேண்டுமெனறு திருவுளமபறறி, அநத அகாசுரன வாயினிற பிரவேசிததாா அப்போ சகல தேவாகளும அகாசுரனவாயில ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பிரவேசிததாரே! இனியென்ன துனபம வருமோ? எனறு விசனப்படடுக கொணடிருககையில், அநத அகாசுரன மெததக களிபபுடன அவாகளையு மறறவாகளையும புசிககயததனிததான.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூாத்தி அவாகளைப் படசிக்கிறதற்கு முனனமே அவனைச் சங்கரிககவேண்டுமெனறு நிசசயிதது, அவனவயிறறில் விருததி அடைநதார் அபபாலநத அசுரன் உளநுழைநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான வளாசசலைபபொறுக்க மாட்டாமல நெஞசடைபபட்டு,கண்விழிபிதுஙகி, நாககைநீட்டிககொண்டு இறந்தான். அபபோ அவன தலையைபபிளநதுகொண்டு முனனே ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் வந்தாா இடபபிள்ளைகளுங கன்றுகளும அவன் விஷாககினியால வராமலிருக்கையில், ஸ்ரீபகவான் கிருபைகூாநது கடாட்சிததாா அநதப பார்வையின் பிரபாவததினலே அவர்கள் தொநதிரை நீங்கி, வெளியில் வநதார்கள்.

அகாசுரன் வதை

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுககு விரோதியானாலும அவாதிருமேனி சம்பநதப பிரபாவததால சகல பாபமுமபோய அநத அசுரனிடததி லிருநது ஒரு ஒளி உணடாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப பிரதடசணஞசெயது, அவரிடததிலேயே லயிததது அநத ஆசசரியததைச சகலதேவாகளும பாாதது புஷபமாரி சொரிய, அபசரஸதிரீகள நடனஞசெயய, கநதாவாள கானஞசெயய, இப்படி சகல வாததியஙகளுடன சுவாமியைத தோததிரஞசெயது தஙகள் லோகததை அடைநதாாகள. இராமகிருஷ்ணுள முதலிய சகல கோபாலா களும் தஙகள தஙகள கனறுகளுடன கூடிககொணடு சுகமாயிருநதாாகள.

பதின்மூன்றுவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கோபாலதனயாகளுங கோகுலததுக் கிருட்டினனுங் குளித்துமூழ்கிப்
பூபாலமன்னவாபோல விருட்சததினகீழிருநது புராதன வன்னத்தைத்
தாபமுடன் புசித்திருககுந தருணமதிற சதுர்முகனுந்தனைமறந்து
பாபமிதென்றெண்ணுமற கன்றினையுஞ சிறுவரையும் பரித்ததாமால்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும கோபாலதனயாகளும குளிாநத நீரோடைகளில் தீாத்தமாடி எல்லாரு மொனறுகசசோநது விருக்ஷஙகளினகீழ் உடகாாநது தஙகள் தஙகள் சிககஙகளில மிருதியாகவைதகிருநத ததியோதனஙகளே அவரவாகள அமுதுசெயயுந தருணததில, அமபர வீதியில நின்றும ஸ்ரீகிருஷண லீலாநுபவஙகளேப பாாததுககொணடிருககினற சதாமுகபக வான் ஸ்ரீபகவானுடைய யோகமாயா விசேஷததினுல தனனேமறநது, இநதக் கோபால சிறுவாகளேயும கனறுகளேயுங கொணடுபோயொளிதது, ஸ்ரீஸவாமி யினுடைய லீலேகளேப பாாததுக கொணடிருநதாரெனறு சொலலுகினறது.

ஸ்ரீசுகமுனிவா பரிக்ஷிததுவை நோககி, ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியின் கதையி லிருககிற மதுாமான ரசததை உமமாலே நன்ருய அறியபபடுகினறது அசத தாயிருககிற விஷயாதிகளில உமமிடமனது செலலாமலிருபபதறகு மெததச சநதோஷிககிறேனெனறு மிகவும ரகசியமான கணணனுடைய கதையைச சொலல ஆரமபிததாா அகாசுரன வாயினில புகுநது மிகவும இளபபடைந திருககிற இடபபிளளேகளேயுங கனறுகளேயும விசாலமாகியும மனேுககிய மாகியும சமீபததில தாமரைபபொயகையுடன மிகவுங்குளிாசசி பொருநதியு மிருககிற யமுநாநதி மணலதிடடிற கழைததுவநது, அககனறுகளே ஓட்டிக கொணடும இடைபபிளளேகளே அழைததுக கொண்டும போய அநத இடைப பிளளேகளே நோககி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான ஒருவாாததை அருளிசசெயகிறாா. நாமெலலாரும இவிடததில போஜனம பணணுவோம நீஙகள கனறுகளுக் குத தணணீா காடடிககுளிபபாட்டி, சமீபததில பிலனுளள விடததில மேய விடுஙகோளென்று ஆஞயாபிததனா.

அவவண்ணம செயத கோபாலபாலாகள மணறகுனறில தஙகள சிககததி லிருககிற நாநாவித அனனஙகளேக கையிலெடுததுககொணடு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுககு நாலுபககததிலுங தாமரைககாயைச சுததின இதழபோல சூழ்நதுகொணடு, அவருடைய முகததைபபாாதது, சிலா அனனஙகளேப புஷப இதழகளில வைததுககொணடும, சிலா இலேகளில வைததுககொணடும சிலா மாநதளிா முதலியவைகளில வைததுககொணடும, இபபடி நாநாவித பாததிரஙகளில அனனஙகளே வைததுககொணடு வெகுகளிபபுடன போஜ னஞ் செயதாாகள அபபோது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தமமிட திருககையி லிருககிற பிளளாஙகுழலே அரையிற சொருகிககொணடு, இடது கடகததில வஸதிரமும ஊதுகிற மாடடுககொமபும ஏநதிகொணடு, அவவிடததிருககை யில் ததியோதனததையும வைததுககொணடு, சமஸத கோபாலாள நடுவி லிருநது பரிகாசவாாததையால அவாகளேச சநதோஷப படுததிககொணடு, பிராகிருத சிசுவைபபோல போஜனமபணணுகிறாா அபபடி பண்ணுவதைச சகல தேவாகளும ஆகாயததிலிருநது பாாதது ஆசசரியப படடுககொண டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் எதிரில மேய்ந்துகொண்டிருந்த கன்றுகள மறைந்து

விட்டன. கோபாலர்கள் அந்தக் கன்றுகளைக் காணோமென்று நடுங்கி, போஜனம் பண்ணத்தோணாமல் விசாரப் பட்டார்கள். அச்சிறுவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்: நீங்களொன்றுக்கும் விசனப்படவேண்டாம். உங்கள் கன்றுகளை நான் ஓட்டிக்கொண்டு வருகிறேன். நீங்கள் பயமில்லாமல் போஜனஞ் செய்யுங்கோள் என்று சமாதானம் பண்ணி, கண்ணன் கையிலிருந்த ததியோதனத்தைப் பாதி போஜனஞ்செய்து, மற்றப்பாதியைக் கையிலேதானே வைத்துக்கொண்டு, அந்தவனமெல்லாங் கன்றுகளைத் தேடிக் காணாமல் திரும்பவும் போஜனஞ்செய்த இடத்திற்கு வந்தார். அவ்விடத்தில் பிள்ளைகளொருத்தருமில்லை. அப்படி யிருக்கையில் பிரம்மதேவரானவர் அந்தக் கன்றுகளையும் இடப்பிள்ளைகளையும் மறைத்துவைத்தால் கண்ணன் திருவிளையாட்டைப் பார்க்கலாமென்றெண்ணி ஓர் பர்வதக் குகையில் அடைத்துப் போட்டு அந்தர்த்தானமாய்ப் போயினார்.

அப்போ சுவாமியானவர் கன்றுகளும் இடப்பிள்ளைகளும் எங்கேபோனார்களோவென்று ஆலோசித்து, இது பிரம்மாவினுடைய காரியமென்று தெரிந்துகொண்டு, இந்தக்கன்றுகள் போகாமற்போனால் பசுக்கள் பாலகரவாதே! பிள்ளைகள் போகாவிட்டால் அவர்களின் தாய்தந்தைகள் சோகிப்பார்களே! என்று எத்தனை பிள்ளைகள் தமக்குத் தோழன்மார்களாக விருந்தார்களோ! அத்தனை பேர்களையும் அவ்வவர்கள் அங்க பேதமில்லாமலும், வயதிலும், அளவிலும், வண்ணத்திலும், குறியிலும், நடையிலும், பேச்சிலும், தொனியிலும், வஸ்திர பூஷணம் முதலாகியதுகளிலும், எவ்வளவேனும் வித்தியாசந் தோன்றாமலும், கன்றுகளையும் அப்படியே ஒன்றுமொன்று குறைவின்றி நூதனமாய்ச் சிருஷ்டி செய்து, அந்தப் பிள்ளைகளோடே தாமும் விளையாடி, கன்றுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனார் என்று அருளிச்செய்கிற சுகமுனிவரை நோக்கிப் பரிக்ஷித்து மஹாராஜன் கேட்கிறான்.

வாரீர் பரமயோகியே! இடப்பிள்ளைகளையுங் கன்றுகளையும் ஆருடைய அம்சமாகச் சிருஷ்டிசெய்தார்! இவர்களைச் சிருஷ்டிசெய்த பின்பு பிரம்மதேவனால் அபகரிக்கப்பட்ட இடப்பிள்ளைகளுங் கன்றுகளும் என்னகெதியானார்கள்? அதுகளை விஸ்தரித்தருளிச்செய்யவேண்டும் என்று வினவுகிற அரசனை நோக்கிச் சுகமுனிவர் அருளிச்செய்கிறார், வாரீர் பரிக்ஷித்து மஹாராஜனே! கண்ணபிரானானவர் கொஞ்சகாலங் கோபாலர்களாயுங் கன்றுகளாயு மிருக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளங் கொண்டு, அப்படியே அந்த உருவமாகவானார். பிரம்மதேவனால் மறைத்துவைத்திருக்கப்பட்ட கோபாலருங் கன்றுகளும் மலையின் குகையில் சவத்தின் தன்மையா யிருந்தார்கள், கண்ணன் தம்மிட அம்சமாயிருக்கிற இடப்பிள்ளைகளோடே மாயா சொரூபமான கன்றுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு ஊருக்குச் சமீபத்தில் வரும்போது, அக்கண்ணனோடு யாவருந் தங்கள் தங்கள் பிள்ளாங் குழல்களை ஊதினார்கள். அவ்வோசையைக்கேட்ட அவர்வர்களுக்குரிய தாய்தந்தைகள் வெளியில்வந்து பார்த்துக்கொண் டிருந்தார்கள்.

அப்போது தங்கள் தங்களை கிரகங்களில் கன்றுகளை தானே போய்ச்சேர்ந்தன. கோபால சிறுவர்களுந்தாமே சென்றார்கள். அந்தந்த பிள்ளைகள் வருவதைக்கண்ட தந்தைகள் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டார்கள். தாய்மார்களோ பிள்ளைகளை அதிக அன்புடன் எதிரேயோடிவந்து கட்டிக்கொண்டு, உச்சிமுகந்து மடியினில் வைத்து முலைகொடுத்து, அவர்களுக்கு மங்களஸ்நானஞ் செய்வித்து, திலகமிடுதல் தலைவாரிக் கொண்டை முடித்தல் திருஷ்டிசுத்தல் தண்டை சதங்கை முதலிய ஆபரணங்கள் அணிதல் உபசாரங்களோடே போஜனஞ் செய்வித்தல் ஆகிய வினைகளைச் செய்தார்கள். இப்படி நாளுக்குநாள் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின்பேரில் அன்பு விருத்தியடைந்தவர்களாயிருந்தும், அவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானோடே கலந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியே பசுக்களுந் தங்கள் கன்றுகளைக்கண்டு ஓடிவந்து முகந்து, சரீரமெல்லாம் நக்கி, பாலை உண்ணக்கொடுத்து, மிகவும் அன்போடிருந்தன.

இப்படி ஒருவருடைய வறையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. பின்பு ஒருநாள் பலபத்திரன் சகல இடையர்களோடே கோவர்த்தனபர்வதத்தில் பசுக்களையாவையும் ஓட்டிமேய்த்துக் கொண்டிருக்கையில், அப்போது சமஸ்த பசுக்களும் எருதுகளுடன் எக்காளமிட்டு, வாலை உயரத்தூக்கிக்கொண்டு, ஒரேபாய்ச்சலாக இடைச்சேரி அருகில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கின்ற கன்றுகளருகில் வந்தன. அப்படி வருகையில் கோபாலர்கள் யாவரும் கூடியவரையிலோடிவந்து பார்த்து, பசுக்களை நிறுத்தமாட்டாமல் போனார்கள். அந்தப் பசுக்கள் கன்றுகளை முகந்துபார்த்து நக்கிக்கொடுத்து, மடிகொள்ளாமல் சுரந்து கீழே விழுகிற பாலை ஊட்டக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. அப்போது கோபாலர்கள் மிகவும் இளப்பையடைந்து, கொஞ்சம் வெறுப்புடன் இடைச்சேரிக்குச் சமீபத்தில் கன்றுமேய்த்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகளிடத்தில் வந்து நீங்கள் சமீபத்தில் கன்று மேய்த்துக் கொண்டிருந்தமையால் பசுக்கள் ஓடிவந்ததென்று கோபித்துக்கொண்டனர்.

பின்பு அருகில் வரவர அவர்கள் கோபந்தணிந்து, சந்தோஷத்துடன் பிள்ளைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, மடியில்வைத்து, உடம்பின் தூசியைத் துடைத்து, முத்தமிட்டு, உச்சிமுகந்து, ஆனந்தமடைந்தனர். அதைப் பலபத்திரன் பார்த்து, இதென்ன ஆச்சரியமென்று சந்தேகித்து, இந்தக் கன்றுகளிடத்தில் பசுக்களிருக்கிற அன்பும் பிள்ளைகளிடத்தில் கோபாலர்களிருக்கிற விசுவாசமும் சரியானதாயிருந்தாலும், ஸ்ரீமந்நாராயணன் அம்சாவதாரமயிருக்கிற கண்ணபிரானிடத்தில் எனக்குச்சினேகம் விருத்தி அடைவதுபோல இந்த இடைப்பிள்ளைகளிடத்திலுங் கன்றுகளிடத்திலும் சினேகம் விருத்தியாகிற படியால் இவர்களெல்லாரும் பகவத்மசமாயிருக்கவேணுமென்று நிச்சயம் பண்ணித்தனது யோகத்தினாலுணரும்போது, அத்தனைபேரையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகவே கண்டார். பின்பு பலராமன் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினிடம் சமீபஞ்சென்று, தேவரீருடைய பிரபாவத்தைச் சனகாதிகளுங்கூட அறியமாட்டார்கள். தேவரீருடைய மாயையால் அடியேனும் இவ்வளவுகாலம் மோகத்தை அடைந்திருந்தேன்

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணவசனம்.

இப்போ தேவரீருடைய கிருபா பிரபாவத்தாலே மோகந்தெளிந்து உம்மிட மகிமையைக் கண்டேன் என்று தோத்திரஞ்செய்கிற பலபத்திரனைப் பார்த்து, தான் சர்வசொரூபியாயிருப்பதையும் அதினுடைய காரணத்தையும் அவருக்குச்சொல்லி, மற்றகோபாலர்களுடன் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்கையில் பிரம்மாவானவர் பார்த்து நாம் ஒளித்துவைத்த கன்றுகளும் இடைப்பிள்ளைகளும் வெளியில்வந்து விட்டார்களோ வென்று ஆச்சரியப்பட்டு, ஓடிப்போய் மலையின்குகையில் பார்த்தார் அப்படிபார்க்கையில் அதுகள் அங்கிருக்கக்கண்டு, திரும்பியுமவர் இவர்களைப் பார்க்கிறபோது வயது, ரூபம், பூஷணங்கள், நடத்தை இவையெல்லாம் சரியாயிருக்கக்கண்டு, இதென்ன ஆச்சரியமென்று யோசனைசெய்து ஒன்றுந்தோணாம லிருந்தார்.

உடனே ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபையால் அந்தச் சிறுபிள்ளைகளையுங் கன்றுகளையும் நீருண்டமேகம் போலிருக்கிற சரீரத்துடன் திவ்விய பீதாம்பர மணிந்து, நான்கு புஜத்துடன் சங்குசக்கிரம் முதலிய திவ்வியாயுதங்கள் கிரீட குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்கள் தரித்து, ஸ்ரீவத்சமென்கிற மருவுடன் சூரியனுக்கொப்பான காந்தியுடையவர்களாகவே கியான திருஷ்டியிற்கண்டு, ஆனந்த பரவசராகி, மெய்மறந்து, மீட்டுந்தெளிந்து, அன்னவாகனம் விட்டிறங்கி, சொர்ணதண்டத்தைக் கீழேபோடுவதுபோல் சாஷ்டாங்கமாகத் தம்மிட நான்குசிரசிலிருக்கிற கிரீடனுனியை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிட திருவடிகளில் பொருந்த வணங்கி, அஞ்சலி அஸ்தனாய் தோத்திரஞ் செய்கின்றார்

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பரித்திடும் பிரம்மதேவன் பாலகன்றுகளின் சீறைத
தெரிந்திடச் சக்தியற்றுத் தேவகிபுதல்வன் றனைக
கரிதனைக் காத்தமாயா கண்ணனே யண்ணுவென்று
விரிவுடன் தோத்தரித்து விளம்பியஸ் துதியிதாமால்.

சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரம்மதேவன் தன்னாலடைக்கப்பட் டிருக்கிற கோபால சிறுவர்களைக் குறித்தும் கன்றுகளைக்குறித்தும், இப்போ ஸ்ரீபகவதம்சங்களான கோபகுமாரர்களைக் குறித்தும் கன்றுகளைக்குறித்தும், காரணம் நிச்சயமாக அறிதற்குச் சக்தியற்றவராகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பரமவைதிக வேதாந்த நிர்ணயார்த்த விசேஷங்களால் ஸ்துதிசெய்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது.

பிரம்மதேவன் ஸ்தோத்திரம்.

வாரீர் நீலமேக ஸ்வரூபரே! பீதாம்பரத்தையும், குருவிந்த மணிகளிழைத்த கர்ணபூஷணமாகிய மகரகுண்டலங்களையும், மயூரபிஞ்சங்கள் முதலிய சிரோவாபரணங்களையும், சுகந்தபரிமள புஷ்பமாலிகைகளையும் அணிந்து முகாரவிந்தத்தில் விளங்கும் அர்த்த சந்திராகார லலாடத்தில் கஸ்தூரிதிலகமாத்தவ புண்டரத்திற்குச் சிகரத்தைப்போல் பிரகாசிக்கும்படி முன்னெற்றிச் சுட்டியைத் தரித்து, புள்ளாங்குழல் முதலியவற்றை இடையிற்செருகி, மதுரமாகிய வாசனைவீசுகின்ற திருத்துழாய் மாலையைத் தரித்து, திருவடித்தாமரைகளில் சதங்கைகள் சாமகானஸ்வரம் போலச் சப்திக்க, லீலாமானுஷ விக்ரஹராய் இளங்கன்றுகளைக் காணாமல் தேடுகின்ற சாமான்யச் சிறுவனைப்போல் பிருந்தாவன மார்க்கங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். பூபார நிவாரணஞ்செய்து தர்மங்களை ஸ்தாபித்துச் சாதுஜனங்களைச் சந்தோஷிப்பித்துச் சகலபுவனங்களையும் இரக்ஷிப்பதற்காகவும், சிருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாக்களான எங்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காகவும், ஸ்ரீமஹாபாகவதர்களை இரக்ஷிக்கும்படி திருவவதரித்த அவதார பரமரஹஸ்யங்களை அறிந்தநுபவிக்கப் பரமயோகீந்திரர்களுக்கே உரிமையா மல்லாமல், அடியேன் முதலிய லோகேசர்களுக்குத் தரமாகுமோ

வேள்விமுதலிய தானதர்மங்களைச்செய்து ஜனித்த புண்யபுருஷர்கள் ஸ்வர்க்கமடைந்து சுவானுபவங்களை யநுபவித்து மறுபடியும் பிரபஞ்சத்தில் ஜன்மித்துப் பாக்யவந்தர்களாய் இருப்பார்களே யல்லாமல், உமது மாயாகுண விசேஷங்களை அறியத்தகுந்தவர்களாவார்களோ? உமது பரமகிருபையால் ஜன்மாந்தரங்களில் மஹாபுருஷர்களாயிருந்து ஸ்ரீபாகவதாபிமானத்தையுடையவர்களாய் ஜனித்த மகானுபாவர்கள் சர்வவிசேஷ தர்மங்களையுணர்ந்து, சர்வகாலமும் ஸ்ரீபகவத் குணங்களை யநுபவஞ் செய்து, நிரபேக்ஷர்களாய் வேதோக்தக் கிரமமாகச்செய்த சர்வகர்மங்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணஞ் செய்து, சகலமந்திராதி தேவதைகளாலும் அடியேன் முதலிய லோககர்த்தாக்களாலும் மதிக்கப்பெற்று, ஸ்ரீபகவானாகிய தேவரீருடைய கல்யாணகுண வைபவங்களை யறிந்து பிரமமாநந்தத்தை யநுபவிப்பது மன்றி, தேகாந்தியத்தில் பரந்தாம விபவைஸ்வரியங்களையும் அடைகின்றார்கள்

ஸ்ரீவிபுவே! உம்மை மகான்களாகியும் தத்வஞானிகளாகியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீமகாபாகவதர்கள் காம்யமான யாதொரு புருஷார்த்தங்களையுங் கோராமல், உம்முடைய திருவடிகளையே சரணமாக வடைகின்றார்கள் புண்ய பலசித்திகளைக் கோரின சேவான்களாகிய சிலர் தான்யப்பொட்டுகளை மாத்திரத்தை தான்யராசிகள் தங்களுக்கு லபிக்க முயற்சி செய்கிறதுபோல் சுத்காமங்களை யாசரித்து, மகா மனவருத்தங்களைக் கொண்டு, உம்மையன்றி யிதர தேவதைகளால் காம்யமாகிய ஸ்வல்ப பலனை யடைந்து, மனதுக்குச் சமாதான சுகத்தை யடைகின்றார்களே யல்லாமல் ஸ்ரீபகவத்பிராப்தி சித்திக்க

ஸ்ரீமதபாகவதபுராணவசனம்

திருமபுஜிதேவியினிலே ஸ்ரீ அசசுதரே! இநதப பிரபஞசததில பூாவம பலசித்திகளைச சோநத அனநதம யோகிகள யோகாபபியாசஙகளைச செயது; இசசையினபடி புருஷாாததஙகளை யடைநது, ஞானயோகஙகளை யடையாமலிருநது, பினபு சதபுருஷ சகவாசஙகளினுல அனநதமான சதகாமஙகளைக கைஙகரியாாததமாகத தேவரீருககுப பிரீதிசெயது, அதனுல ஸ்ரீபகவதபகதி ஜனிககபபெறறு உடனே வேதோகதமான பரமவைதிகஞானததைககொண்டு ஸ்ரீபகவதஸவரூபததை அறிநதனுபவிதது, தகஷணததில பிரமமானநத வைபவாதிசயமான உமது திவவிய பரநதாமமாகிய உததம மகிமையை யடைகினருாகள.

ஸ்ரீமானுடைய சிஷ்கனாகிய ஸ்ரீ அனநதரே! பரமமுனீநதிராகள அறிநது சேவிககததககசவாபமான மகா மகிமைகளையும, வேதவேதாநத சூததிரஙகளாலறிநதனுபவிககததக சேவிககத தகுநதமாகிய ஸவரூபாதி சயஙகளையும உளளவராகிய உமககு நமஸகாரஞ செயகிறேன வாரீா அகிலபுவன காததாவாகிய ஸ்ரீ அரியே! பரிசுதத தததுவநிசசய திரிகாலவேதிகளான மகா விதவசஜனஙகள, அநத ஜனமாாஜித தபோபலததினுல மனததைககொணடு ஒருகாலததில இபபூமியிலுணடாகினற பூரேணுககளையும, ஆகாயததிலுண டாகினற பனிததிவலைகளையும, நகஷததிராதி கணஙகளின பிரகாசஙகளி னுடைய பரமாணுககளையும அறிநது அளவிடச சகதிகொணடபோதிலும உமது திவயாவதாரஙகளின ரகசியஙகளை யறியச சகதிகொளள மாட்டாாகள. இபபிரபஞசததில அவதரிதத மகானுபாவாகளாகிய புணயசாலிகளாயிருக கினற பரமபாகவதோததமாகள ஸ்ரீபகவத ஸவரூப பரமாாதத நிசசயததை யுணாநது, நிஷகாமாகளாகி, இசசையறறு, ஸவரூபதாமமான சகல கைஙகரி யஙகளிலீடுபடடு, புணயசாலிகளாகி, உமது திருவவதார மகிமைகளை யுணாநது ஆனநதிதது, மகாபுருஷாாததமான பரகதியை யடைவதறகு யோக கியாகளாகினருாகள.

ஜகனனுதரரயும பரமாகமாயும யிருககினற தேவரீரிடததில எனது தபோபலததினுற பெறறுகெகாணட இநத அணடாதிபததிய காவததினுல எனனை மறநது, உமது மகிமைகளை யறியாமல வியாததமாய் எனது சாமாததி யததைத எனனையணுகிய தேவரீரிடததிலேயே பிரயோகிதது அபராதஞசெய் தேன அதைதத திருவுளததிற கொளளாமல சேவகனிடததில பிரபுவைப போலும, சிஷயனிடததில ஆசாரியனைபபோலும, புததிரனிடததில பிதாவைப போலும, க்ஷமிதது ரக்ஷிககவேணடும இவவணட கோடிகளில ஒவவோரண டததிறகுள அனநத ஸவரூபஙகளுணடா யிருககின்றன. அநத ஸ்வரூபங களுககுளளே ஒரு ஸவரூபததை யுடையவனுயிருககினற அடியேன உமது விஸவாகார பரிமாணமசஙகளில பரமாணுவுககு நிகராவேனே? ஸ்வாமி! அடி யேனசெயத அபராததைதத தேவரீரேக்ஷமிததுத தேவரீருடைய கிருபைக குப பாததிரனுக அடியேனை ரக்ஷிககவேணடியது.

ஸ்ரீபதம காப்பரான லோகாராட்டியரே.! இப்பிரபஞ்சாதமகமான

ஸ்தூலங்களுக்கெல்லாம் மஹாஸ்தூல ஸ்வரூபியாகிய தேவரீர் மஹாப்ரளய காலத்தில் என்னையும் கௌரீநாதாமுதலிய லோகேசர்களையும் சர்வவுலகங்களையும் சர்வசக்தியிலே லயிக்கச்செய்து, லோககுருவாகி, ஒன்றுமறியாதவரைப்போல் மாயாஸ்வரூபராகி அப்ரளயஜலத்தில் வடபத்ரசயனராய் விஹரித்து, நாரங்களை யாஸ்ரயித்து, அவற்றையே அயனமாக உடைத்தாய் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று நாமதேயத்தை யுடையவராகி, என்னையும் லோகேசர்களையும், சர்வவுலகங்களையும், யதாப்பிரகாரம் விளங்கச்செய்து, எனக்கு ஹிரண்யகர்ப்ப நாமதேயமச்சத்தால் பத்மகர்ப்ப அஜப்பிரம்ஹ சதுர்முகாதி நாமகரணங்களைத் தந்தீர். ஓ சதுர்முக பிதாவான ஐயனே! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் குழந்தையைக் கர்ப்பத்திலேதாங்கிய தாயானவள் சிசுவானது சலிக்கின்ற காலப்பக்குவங்களில் ஒருவேளையுதறிக்கொண்டால், அதனது பாதஸ்பரிசத்தைக்குறித்துத் தன்னையுதைத்ததென்று குற்றமாகநினைத்து வெறுக்கமாட்டாளோ, அதுபோலத் தேவரீரும் அடியேன்செய்த அபராதங்களை க்ஷமித்தருள வேண்டும்.

தேவரீர் என்னை உமது நாபீகமலத்தில் சிருஷ்டித்தீர் அப்போது நான் அந்த நாபீகமலத்தில் நின்று ஒன்றையுங் காணாமல்வெகுகாலம் வரைக்கும் கீழும் மேலும் அலைந்து உலாவியுழன்று சுழன்றேன் ஸ்ரீயோகீஸ்வரேஸ்வரரே! உமது அபிசந்தமத்தின் யோகமாயா சங்கல்பத்தினால் சர்வ வுலகங்களையுஞ் சிருஷ்டித்து, அவற்றினுள் வியாபித்து, சர்வமுந் தாமாகி, சர்வப்பிரபஞ்சங்களையுந் தம்முள் வஹித்து, பின்னரவற்றினுள் பிரவேசித்து, ஏகராகி, பரமாணு ஸ்வரூபங்களுக்கெல்லாம் சூக்ஷ்மதரராகி நித்யராய் விளங்குகின்றீர், உமது கிருபையால் சிருஷ்டியாதியில் என்னைக் கடாக்ஷித்து, சர்வவேதங்களையும் எனக்கு உபதேசித்து, உம்முடைய விராட்ஸ்வரூப மகிமைகளைத் தரிசிக்கச் செய்தீர் அதுபோல இந்த அவதாரத்தில் ஸ்ரீவசுதேவதேவகி தேவிகளான தம்பதிகள் உம்மைப் பிள்ளையாகப் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்ததுமல்லாமல், அவர்கள் உமது நிஜஸ்வரூப ஸேவையைக்கண்டு சேவிக்கவுங் கிருபைசெய்தீர் அவர்களே மிகுந்தபாக்யவான்கள் மேலும் ஸ்ரீயசோதாப்பிராட்டி ஸமஸ்த பிரபஞ்சங்களையும் உமது நாபீகமலத்தில் கண்டுகளித்து ஆநந்தத்தை யடையும்படி யருள்செய்தீர் ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட உமது பிரபாவாதிசயங்கள் யாவராலுணரத்தக்கது.

ஸ்ரீ பரமாத்மாவே! இந்தப் பிருந்தாவன புண்யக்ஷேத்திரத்தில் நீர் ஏகராய்வசித்தீர். க்ஷிமிஷத்தில் நிகிலகோபால பாலர்களாயும் கன்றுகளாயும் பிரகாசித்தீர் பின்னும் சர்வஸ்வரூபங்களும் தேவரீராகவே கண்டுசேவிக்கச்செய்தீர் பிறகு யதாப்பிரகாரம் யசோதா புத்திரனாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர். ஸ்ரீ அனந்த ஸ்வரூபாத்மகரான பரமாத்மாவே! விவேகஹீனர்கள் தங்கள் அக்கியானத்தினால் எதிரிலே தோன்றும் பழுதையைச் சர்ப்பமென்று பிரமித்து, ஞானசீலர்களுடைய அருளைப் பெறுமளவும் பழுதையென்று யதார்த்தத்தை யுணராமலும் சர்ப்பப்பிரமை நீங்காமலு மிருக்கிறது போல, ஸ்ரீபகவானாகிய உம்முடைய ஸ்வரூபதாமங்களை யறியாதவர்களாகி, அநித்திய

மாகவிளங்கும இபபிரபஞசங்களை நிததியமாக நினைததும, ஜனனமரணாத்மக மான இநதச சரீரங்களையே தங்களுக்கு ஆதமமாகவும சரீரபோஷணாதிகிருத தியங்களே புருஷாரததமாகவு மெணணியும, தங்களாதமாவையே பரபபிரம ஹமாக நினைததுச சமஸாரபநதமே மோக்ஷமாகி அடையத தககவாகளாயும இருககினறாாகள அவாகளைபபோல மூடதவஙகளை யனுசரிதத அடியேனனை னெனறு சொலலுவேன

வாரீர செளலபியராகிய ஸ்ரீபுருஷோததமரே! இநதப பிரபஞசததினுள் ஸ்ரீபிருநதாவனப பிரதேசஙகளில வாசஞசெயது கொணடிருககினற பாககி யங்களை யோசிக தானவில, இநதகோபாலா கோபிகைகள கனறுகள இவா களுள ஒருவருடைய ஸ்ரீபாதரேணு கிடைககுமாகில நானும மறறுமுளள தேவதைகளும அநாதியிலலாத பாபஙகளைச சமபாதிதத புருஷாகளும மறறவை களும ஜனம சாபலயஙகளையடைநது முததியைக கொடுககததகக புணய சாலிகளாய விடுவோம. உமது திவயஸவரூபததைக கொலலநினைதது மாயா ரூபமாகிவநத பூதனை முதலிய அசுரஜனஙகளைச சாஹரிதது, அவாகளைக குலகோததிரஙகளுடனே பகததாகளுடைய கூடடததிலே சோதது, ஸ்ரீமகா பாகவதாகள அடையததகக உமது சாரூபபிய பதவியை அடையச செயதீா.

வாரீா சாவலோக காததாவான எனனையனே! ஸ்ரீகிருஷண குணஙக ளாகிய மஹிமாதிசய யோகமாயா சேஷடித உமதுபால லீலாகுணசாமாததிய மாகிற வஞநதரததில, யதுவமசமாகிற தடாகததில, உமது ஸ்ரீபகதஜனஙகளி னுடைய முகஙகளாகிய தாமரைப புஷபஙகளை மலரசசெயயுமபடி ஸ்ரீவசு தேவதேவகீ காபபமாகிற பாவதசிகரததில நினறு முணடான சூாயபகவானே ஸ்ரீபரம பாகவத சதகோஷடிகளாகிற சமுததிரததிறகுச சநதோஷஙகளை யுணடுபணணுமபடி நநதகோபககிரகமாகிய ஆகாயததில உதயமாய வருகினற ஸ்ரீகிருஷண பகவானாகிய பூாணசநதிரனே! உமமை நமஸகரிககிறேன வாரீா ஸவாமி! உமககு நானசெயத அபராதஙகளைக குறிதது எனது பிரமஹகலப பரியநதம உமமுடைய நாமஸமரண பூாவமாக உமககு அனநத நமஸகாரங களைச செயகினறேன. எனறிவவிதமாகபபிரமமதேவா ஸதுதிகளைச செய்தார்.

கேளீா பரிகூஷிதது மகாராஜனே! இவவிதமாய ஸ்ரீ சதுர்முகனனவர் ஸ்துதி பூாவமாகப பூசிதது, ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடித தாமரைகளுககுச சாஷடாஙகமாகத தணடன சமாபபிதது, முனதான வஞசிததநாலததி லிருக கப்படட மணறகுனறுகளினமேல கோபால குமாராகளையும மேய்நதிருநத விடததில கனறுகளையும விடடு விடடு; சமஸதமான ரிஷிகணஙகளமுதலிய யாவரும ஸதுதிககத தனது சததியலோகததிற செழுநதருளினாா கேளீா சுகிாதவானாகிய மகாராஜனே! அபபோது இநதகோபால சிறுவாகள தஙகள தங்கள் *திவயகரஙகளினால ஒருவருஷததிறகு முனனேநதின ததியோதன கவ ளஙகளை அபபோது ஈான வஹிததுபோல எணண முடையவாகளாகி, தங் களுக்கு நறறுணைவரான ஸ்ரீகிருஷணபகவானை யனறிய போஜனஞசெய்து

மனமில்லாதவர்களாகி, ஸ்ரீமகாபாகவதர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த ருசிவர்க்கங்களை ஸ்ரீமாதவார்ப்பித மாக்காமல் புசியாதவர்களாயெப்படி யிருப்பார்களோ அவர்களைப்போல் சும்மாயிருந்து, ஸ்வாமிவருகின்ற திசையைநோக்கி, எங்களன்புள்ள பிராணசகாயா! சீக்கிரமாயவாரும் சகலகன்றுகளும் யதாஸ்தானமவந்து சேர்ந்து இதோ சமீபங்களில் மேய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. என்றுசொல்லி அழைத்தார்கள்.

அப்போது பிரம்மாவினால் வஞ்சித்து விடப்பட்ட கன்றுகள் சமீபத்தில் மேய்ந்துகொண்டே வரும்படியாய் ஓட்டிக்கொண்டு பின்னேவந்த ஸ்ரீபகவானும் அதிப்பிரியத்துடன் புன்னகைகொண்டு, கன்றுகளை மெய்விட்டுவந்து, அந்தப் பிரம்மாவினால் வஞ்சித்து விடப்பட்டவர்களா யிருக்கிற கோபாலதனயர்களிடஞ் சேர்ந்து, அவர்கள் சொல்லும் உபசாரங்களை யங்கீகரித்து, சம்பிரமவார்த்தைகளை வசனித்துக்கொண்டு சந்தோஷித்தவராய்ப் போஜனஞ்செய்தார். பின்பு அந்தக்கோபால குமாரர்களும் போஜனஞ்செய்தார்கள். வாரீர் மஹாராஜனே! அந்த மகாபுண்ணிய சாலிகளான கோபால குமாரர்கள் தங்களுக்குப் பிராணேசரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரிந்த ஒரு சம்வத்ஸர காலமும் அரைக்ஷண காலமாகக்கழிய, ஸ்ரீபகவானுடைய யோகமாயையினால் மயங்கி ஒன்றுந் தோற்றுமலிருந்தார்கள். அவர்களப்படி யிருந்ததும் ஆச்சரியமல்ல ஓ அரசனே! ஸ்ரீகண்ணபிரானைவர் எல்லாரும் போஜனஞ்செய்தான பின்பு கோபாலர்களை அழைத்துக்கொண்டு, கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு அங்கங்கேயிருக்கிற குளிர்ந்த தோப்புகளிலும் வெண்மணற் குன்றுகளிலும் நதீதடாக தீரங்களிலும் சம்பிரமத்துடன் விளையாடி, யதாஸ்தானமாகிய ஸ்ரீபிருந்தாவனத்தில் வந்துசேர்ந்து வேடிக்கையாக லீலைகளைச்செய்து கொண்டிருந்தார்.

அப்படியிருக்கின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீஇருஷிகேசரானவர் அந்தச் சிறுவர்களுக்கு ஒருகுகையைப்போல் உலாந்திருக்கின்ற அமமலைப்பாம்பின் சரீரசாமத்தைக்காட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். சூரியாஸ்தமனகாலம் நேரிட்டது. யாவரும் கன்றுகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவின்படி திரும்பினார்கள். அத்தருணத்தில் ஸ்ரீபகவானானவர் மயிற்றோகைகள் நானாவிதங்களான புஷ்பமாலைகள் திருத்துழாய் மாலைகள் இவைகளையணிந்து, வேணுவைப் பவளம்போன்ற திருவதரத்திலவைத்த தூதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார். அவருடன் ஸ்ரீபகவானைச் சிலாகித்து ஸ்துதிசெய்துகொண்டு சிறுவர்களும் வந்தார்கள். அப்போது லோககுருவாகிய பரமாசாரியரை மஹாபாவனர்களாகிய பிரியசிஷ்யர்கள் ஸரத்தாபக்தி வாத்ஸல்யத்துடன் சூழ்ந்துவருகின்றதுபோல இந்தக்கோபால பாலர்களுடன் திவ்யகன்றுகளும் ஸ்ரீபகவானைச் சூழ்ந்துகொண்டு, மதுரஸ்வரங்களை அனுசரித்து அணியணியாகப் பின்தொடர்ந்து வந்தன. ஸ்வாமியானவர் கோபாலர்களும் கோபீஜனங்களும் நேத்ரோத்ஸவங்களாகச் சேவித்து ஆனந்திக்க ஸ்ரீகோகுலத்தில் பிரவேசித்தார். ஸ்ரீநந்தகோபர்முதலிய கோபாலர்களையும் கோபிகா ஸதிரீஜனங்களையுங் கண்டமாத்திரத்தில் அவர்களெல்லாரும் அறிந்து ஆச்சரியப் படும்படியாக,

இந்தச் சிறுவர்கள் அந்தப் பிருந்தாவனத்தில் மலைப்பாம்பினால் தங்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அதை விமோசனஞ்செய்து அந்த மலைப்பாம்பைச் சம்ஹரித்துத் தங்களை ரக்ஷித்த விருத்தாந்தத்தையுஞ் சொன்னார்கள்.

இப்படியாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற சுகரைப்பார்த்துப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் சொல்லுகின்றான்: ஸ்ரீகுருசிரேஷ்டரே! கோபால கோபிகா ஜனங்களுக்குத் தாங்கள் அதிகமாகிய விரதநோன்புகளை யநுஷ்டித்துப் பெற்றுக்கொண்ட தங்கள் புத்திரர்களின் மேலுண்டாயிருக்கின்ற பிரீதிகளைப் பார்க்கிலும், ஸ்ரீநந்தகோப யசோதாப் பிராட்டிகளுடைய தப்பியலப் புத்திரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அனந்தவிதமாக அன்புசெலுத்தியிருக்கும்படி நேரிட்ட காரணமென்ன? அதை எனக்குக் கிருபையாகச் சொல்லக்கடவீர் என்றுகேட்ட மகாராஜாவைப் பார்த்துச் சுகர் சொல்லுகின்றார்: சகல பிராணிகளும் தங்கள் தங்களுடைய ஆன்மாவினிடத்தில் அதிகப்பிரீதி கொள்வது போல, புத்திரதாராதிகளிடத்தில் பிரீதி கொள்வார்கள்; ஆகையால் அந்த ஆன்மாவே இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியாக இருப்பதினால், அதிக பிரீதிகொள்வதற்குக் காரணமாச்சுது. உலகத்தில் பகவானுடைய திருவடிகளைப் பணிந்து தோத்திர முதலியவைகளால் பூசித்தால், தர்மமுதலிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையு மடைந்து நித்தியர்களோடே கூடிச் சுகமாயிருப்பார்கள்.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கண்ணன் கன்றினை மேய்த்திடுங் காலையில்
அண்ணன் றேனுகாசுரனை யதஞ் செய்ததும்
வண்ணன் யமுனாநதி மாடு காளிந்தியின்
நண்ணும் காவம் போக்கியது நவிலுவாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பசுக்களைமேய்த்துப் பாலனஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற தருணத்தில் ஸ்ரீபலராமர் தேனுகாசுரனைச் சம்ஹரித்ததும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஸ்ரீயமுனாநதிமடுவில் சஹகுடும்பனாய்வந்திருந்த காளியநாமதேய சர்ப்பராஜனுடைய விஷபங்கஞ் செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ விவேகமுள்ள அரசனே! கோகுலப் பிருந்தாவனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தமக்குப் பௌகண்ட வயதாகியபருவம் வந்தவுடனே, நம்பி மூத்தபிரானாகிய ஸ்ரீபலராமருந் தாமும் தங்களுக்குச் சமான வயதுகளையுடைய கோபால சிறுவர்களுடனே கூடி,

கோபாலப் பிரபுக்களெல்லாருஞ் சம்மதிக்க அவ்விடத்திலுள்ள சமஸ்தஜனங்களையும் மேய்த்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகண்ணபிரானாகிய பகவானும் பலதேவ பிரானும் வேணுகானங்களைச் செய்துகொண்டு, அந்தப் பசுக்களுக்கும் தங்களுக்கும் திவ்யபரிமளங்களைத் தரத்தக்கதாயும், மஹாமதுர ஸ்வரங்களோடு சப்திக்கத்தக்க விசித்திர வண்டுகள் சூழப்பட்டிருக்கின்ற நாநாவித புஷ்பங்களுக்கு ஆலயமாயும், மிருகபட்சி சமூஹங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், தாமரைத் தடாகங்களும் பலவிருக்ஷ வனங்களுமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீபிருந்தாரண்யமாகிய புண்ய வனங்களிலே லீலா விநோதார்த்தங்களாக விளையாட வேண்டுமென்று பிரவேசித்தார்கள். அப்படிப் பிரவேசித்த மாத்திரத்தில் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஸ்ரீபலபத்ர பகவானைப்பார்த்து மகாப்பிரீதியோடும் இதனைச் சொல்லுகின்றார்.

வாரீர் மகானுபாவரே! இந்தப்புண்யாரண்யம், மகாலக்ஷ்மிஸ்வரூபமானது. உமது திருவடிக்குப் பாத்திரமாக உம்மையுபசரித்து அர்ச்சித்துத் தான்சுகித்தமடையும்பொருட்டு அநுகுணமான மிகுந்த ருசிவாக்கங்களைத் தராநின்ற பலங்களையுடைய குளிர்ந்திருண்ட தோப்புகளிலுள்ள நாநாவித விருக்ஷங்களை வகித்தும், நிர்மலமாயிருக்கின்ற குளிர்ந்த தீர்த்தங்களையுடைய தடாகங்களைப் படைத்தும், தனக்குப் புத்திரமித்திர களத்திராதி பரிஜனங்களைப்போலச் சூழ்ந்திருக்கின்ற நாநாவித மதுரஸ்வர வண்டுகள் முதலிய மிருகபட்சி சமூகங்களின் சப்தமாகிய ஸ்துதிவசனத்தை வசனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தனக்கு நிஜபர்த்தாவாகியும் தேவசிரேஷ்டராகியுமிருக்கின்ற நீர் தனது மகாரண்ய ஸ்வரூபமாகிற கிரகத்திற்கு எழுந்தருளுகின்ற விபவாதிசயங்களைக் குறித்துத் தனது பாபநிவாரணமாகும்பொருட்டு, விருக்ஷங்களாகிய தன்னுடைய ஸ்வரூபம் வெளிப்படக் குளிர்ந்த மந்தமாருதக் காற்றுகளை வீசாநின்ற வாயுதேவனாகிய பாத்திரத்தினாலே அம்மகாரண்யத்திலுண்டாகிய நதிப்பிரவாகத்தின் அலைகளின் திவலைகளைக்கொண்டு, அர்க்கிய பாத்தியாதி உபசாரங்களைச் செய்து, வானப்ரஸ்தாசிரம தம்பதிகளைப்போலிருக்கின்ற அவ்விருட்சக் கிளைகளாகிய அஸ்தங்களினாலே அவற்றிலுள்ள புஷ்ப பல விசேஷங்களை உமக்குச் சமர்ப்பித்து, சகலதேவதா ஸமூகங்களால் அர்ச்சிக்கப்படாநின்ற உமது திவ்ய திருவடித் தாமரைகளுக்குத் தண்டம் சமர்ப்பிக்கின்றதுபோலத் தோற்றுகின்றது.

வாரீர் ஆதிசேஷாம்ஸ மகாபுருஷரே! மகாரிஷிசிரேஷ்டர்கள் தங்கள் தபோயோக மாகாத்மியத்தால் உம்மைத் தியானித்து ஸ்துதிகள் செய்வதில் தங்கள் மனது திருப்தியடையாமல், காமரூபர்களாய இவ்வண்டுகளின் ஸ்வரூபங்களை வகித்து மகாபாவனங்களாகிய உமது சுகீர்த்திகளைக் கானஞ்செய்வதுபோல வண்டுக்கூட்டங்களெல்லாம் தேவதாஸ்வர ரீங்கார நாதத்துவனிகளால் கீர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டு உம்மையே சூழ்ந்திருக்கின்றன. ஓ தேவபுருஷனால் ஸ்துதிக்கப்படுகின்ற திவ்ய புருஷ சிரேஷ்டரே! இவ்வனலட்சுமியானவள் தனது கிருஹத்திற்கு நீர் எழுந்தருளினீரென்கிற சந்தோஷத்தினால் மயிலுருவங்களைக்கொண்டு ஆநந்தத்துடன் நர்த்தனஞ் செய்வதுபோல, அநேகமயில்கள் கூத்தாடுகின்றன. உமது இஷ்டஜனங்களாகிய கோபி

சாஸ்திரிகள் தங்கள் கடைக்கண்பார்வையினால் உம்மைச் சேவித்துத் திருப்தி யடைவதுபோல, இவ்வன லட்சுமியானவள் மானபேடுருவங்களாகக் கொண்டு, உம்மைப் பார்க்கிறாளென்று சொல்லத்தக்கதாய் அநேகம் மானபேடுகள் உம்மையே பார்த்துக்கொண்டு மேன்மை யடைகின்றன. ஓ பிரம்ஹ பிரபுவே! ஓ லோகநாயகரே! ஓ ஸ்ரீபலதேவரே! நீர் வாரும் என்றழைக்கின்றது போல அநேக குயில்கள் உம்மைநோக்கி மதுரஸ்வரமாகச் சப்திக்கின்றன.

வாரீர் என்னுடைய நற்றுணைவராகிய புருஷசிரேஷ்டரே! இந்தப் புண்ய பூமியிலுள்ள நதிகளும், நதிதீரங்களும், மடுக்களும், புண்ய ஓடைகளும், பர்வதங்களும், வனங்களும், ஆரண்யமார்க்கங்களும், வெள்ளைமணற் குன்றுகளும் விஜனஸ்தலங்களும் விருத்தியடைகின்ற சர்வஜந்துக்களும் உம்முடைய திவ்ய பாதாரவிந்த ஸ்பரிசத்தினாலும், கிருபாபூர்ணமான கடாக்ஷவீக்ஷணயத்தினாலும், மகாபரிசுத்தத்தை யடைந்து மேன்மைகளடையா நிற்கின்றன. வாரீர் அரசனே! ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் இவ்விதமாய் அந்த மகாவனத்தைக் குறித்து வர்ணனைகளைச்செய்து ஸ்ரீபலராமரையும் கோபால பாலர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு, அந்தப் பசுக்களைப் பசும்புல்லுள்ள நதிதீரங்களிலும் பர்வத சிகரங்களிலும் மற்றுமுண்டாகிய ஸ்தலங்களிலும் சர்வதா மேய்த்துச் சந்தோஷித்தராய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது சகலதேவர்களும், ரிஷிகணங்கள் முதலிய தபோமூர்த்திகளாகிய யாவரும், இந்த பாலகிருஷ்ண விநோத சரித்திரங்களைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் இந்த ஸ்ரீபகவானாகிய கோபால மூர்த்தியானவர் ஸ்ரீபலதேவ சகிதராகி, அவ்வாரண்யங்களிலுள்ள தடாக நதி முதலானவைகளில் மலர்ந்திராநின்ற தாமரை முதலான புஷ்பங்களினுடைய தேனைகளையுண்டு மதித்திருக்கின்ற வண்டுகள் இனமாகச்சேர்ந்து சந்தோஷமாக ரீங்காரம் பண்ணுகையில், அந்த நாதங்களை யநுசரித்துக் கீதங்களைப்பாடுவார். ஒவ்வோரிடங்களில் அன்னங்களினுடைய நடைகளையும் ஸ்வரங்களையும் அநுசரித்து, தாமும் பிரதித்துவனிகளைச்செய்து யாவரையுஞ் சந்தோஷிப்பித்து நகைக்கச்செய்வார். சிலவிடங்களில் மயில்கள் தமது சிறகுகளை விரித்துக் கொண்டு நர்த்தனங்கள் செய்வதைப்பார்த்து, தாமும் அம்பரவீதியில் நின்று நடிக்கும் தேவப்பெண்கள் நாணும்படியாய் நர்த்தனங்களைச்செய்வார். யானைக் கூட்டங்களுக்குச் சமீபங்களிற்போய்த் தாமும் அதுகளைப்போல ஒய்யாரமாக நடந்து காட்டுவார். சக்ரவாளம் முதலிய பட்சிகளின் சப்தங்களை யநுசரித்து விளையாடுவார். இப்படி யாவருஞ் சந்தோஷிக்கும்படி லீலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில், இவர்களுடைய பசுக்கள் யாவும் வெகுதூரத்திற்போய் மேய்வதைக்கண்டு, துணைவர்களெல்லாருஞ் சந்தோஷிக்கவும் அந்தப் பசுக்கூட்டங்கள் திரும்பியடையவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அப்பசுக்களை இவ்வாறழைத்து உபசரிப்பார்.

ஓ பூர்ணசந்திரோதயமே! ஓ கௌதமி! ஓ கங்காபவானி! ஓ ஸ்ரீபாகிரதி! ஓ மஹாராஜபுத்ரீ! ஓ நீலமேகமாலிகையே! ஓ சிந்தாமணி! ஓ சர்வஜனமநோ

கரீ! ஓ சர்வமங்கலாகரீ! ஓ பாரதீ! ஓ தேவீ! ஓ தரித்ரீ! ஓ எங்களுக்குச் சுபத்தைக் கோருகின்ற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ! ஓ மந்த மாருதீ! ஓ மந்தாகினீ! ஓ சுபாங்கி! நீங்கள் யாவரும் எங்கள் பேரில் தயவுசெய்து சமீபமாக நடந்து வாருங்கள் ஓ லோகமாதாவான பார்வதீதேவி! ஓ கமலாக்ஷீ! ஓ அரம்பையே! ஓ இந்திராணீ! ஓ கோரதநமே! வாருங்கள்! வாருங்கள்! என்று இதயாதி நாமதேயங்களைச் சொல்லி உபசாரமாக அழைத்தார் அந்தப் பசுக்களெல்லாம் அம்மாவென்கிற கம்பீரத் துவனிகளுடன் வெகுவேகமாய்த் திரும்பி ஓடிவந்து ஸ்ரீபகவானைக் கண்டு சந்தோஷத்துடன் சூழ்ந்துகொண்டன அந்தப் பசுக்களுக்குத் தெளிந்த நீரோடைகளில் தாகங்களைத் தணிவித்து, ஒரு குளிர்ந்த தோப்பிலிருக்கும்படி கடாக்ஷித்து, பின்பு ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களிருவரும் கோபால பாலர்களும் அவ்வனப்பிரதேசங்களில் விளையாடிக் கொண்டிருந்து, எல்லாரும் இளைப்புற்று உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீபலதேவரானவர் ஒரு கோபால பாலனுடைய துடையின்பேரில் தமது திருமுடியை வைத்துக்கொண்டு சயனித்தார்.

அதைப்பார்த்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது மூத்தபிரானுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகத் திருவடிகளை மெதுவாக வருடி, தளிர்களைக்கொண்டு குளிர்ந்த காற்றுவரும்படி விசிறிச் சகலோபசாரங்களையுஞ் செய்தார் ஸ்ரீபலதேவரும் இளைப்புதீர்ந்து, தாமும் ஸ்ரீபகவானும் மதுரசுஸ்வரங்களாகப் பாடியும், ஆடியும், கைகொட்டியும், நகைத்தும், இவ்விதங்களாய் அவ்வனத்தில் விளையாடினார்கள் அப்போது கண்ணபிரானானவர் இளைப்புற்று நித்திரைசெய்ய நினைத்தவளவில், சில சிறுவர்கள் தங்கள் துடைகளின்மீது உபசாரமாகச் சயனித்துக் கொள்ளச் செய்தார்கள் அவர் திருமேனியெங்குஞ் சிறுவேர்வை யொழுக்கக் கண்டபொழுது சிலர் இளந்தளிர்களைக் கொண்டு வேர்வையாற்றினார்கள் சிலர் சிரத்தையுடன் ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடித் தாமரைகளைக் கைகளினால் ஒற்றிவருடினார்கள் இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீமாதவப்பிரானுக்கு அந்தச்சிறுவர்கள் ஸ்ரீபரமபதத்தில் ஸ்ரீ அனந்தகருட விஷ்வக்சேனாதி நித்யசூரிகள் பிரம்மானந்த பரவசர்களாய் பிரேமோபசாரஞ் செய்வதுபோல உபசரித்து, தங்களுடைய அனேக ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த பாபங்களாகிற வனங்களை ஸ்ரீமாதவனுடைய திருவடியிற் பொருந்திய மனதாகிய அக்னியினால் தஹிக்கச் செய்துகொண்டார்கள்.

அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீபலராம கேசவர்களுக்குச் சிலர் தண்டம் சமர்ப்பித்து வினயத்துடன் சொல்லுகின்றார்கள். ஓ திவ்வியபுருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களே! கேளுங்கள், இந்த ஸ்ரீபிருந்தாரண்யமானது கொஞ்சதூரத்தில் பனங்காட்டில் மதுரமான கனிவர்க்கங்களைத் தருகின்றது அக்கனிகள் ஒருவருக்கும் உபயோகமில்லாமல் தரையில்வீழ்ந்து வியர்த்தமாகின்றன அவ்வனத்துள் தேனுகாசுரனென்னும் பெயரையுடையவன் அனேகருடனே வாசமாய் மனுஷ்யர்களைப் பக்ஷித்துக் கொண்டு இருக்கின்றான். அதனால் எப்படிப்பட்ட பராக்கிரமசாலிகளான வீரர்களும் அத்திசை நோக்குவதில்லை, இப்பொழுது தோற்று

கின்ற பரிமளம் அவ்வனத்திலுள்ள பழங்களின் வாசனைகளே, ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் பக்தர்களாகிய எங்களுக்கு அந்தப் பழங்களை யனுபவிக்கச் செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்ற கோபால குமாரர்க ளெல்லாரையும் ஸ்ரீ பலராமகேசவர்கள் அழைத்துக்கொண்டு, அந்த அரண்யமார்க்கங்களைக் கடந்து அவ்வனத்தில் பிரவேசித்தார்கள். ஸ்ரீபலபத்ர மூர்த்தியானவர் அந்த விருக்ஷங்களைத் தம் இரண்டு கரங்களினால் குலுக்கி, அதன் கனிகளைப் பூமியில் விழத்

அதுகளுதிர்கின்ற சப்தங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில் கழுதையுருவமா யிருக்கிறகொடியவசுரனானவன் கோபமுடன் புறப்பட்டு, தான் வருகின்ற நடையினால் பூமியதிர்ந்து நடுங்க, தனது இரண்டு கால்களும் இரண்டு ஈட்டிகளைப் போற் காண, வாலகுச்சானது யர்த்தண்டம்போலத் தோற்ற, சகலமான கோபாலகுமாரர்களும் பயப்பிராந்தி யடையும்படி ஓடிவந்து, பின்புறங்காட்டி பின் பாயச்சல் பாயந்துள்தித்து, தன் பின்காலகளைக்கொண்டு ஸ்ரீபலதேவருடைய விசாலமான மார்பின்மீது கோபத்துடன் உதைத்துத் திரும்பி, ஸ்ரீபலராம ரைக்கடிக்கவந்தான். அதை அவர் தப்பித்துக்கொண்டார். அவ்வளவில் அந்த வசுரன் தன்கண்களிலே நெருப்புகளைக் கக்கிக்கொண்டு, மஹாசௌரியத்துடன் கோபமதிகரித்து மறுபடியு முதைத்தான். அத்தருணத்தில் ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியானவர் அவனுடைய நாலுகால்களையுஞ் சேர்த்துப்பிடித்து, அலட்சியமாயொருகரமுதறிக் குலுக்கிச் சக்ராகாரமாகச் சுழற்றி, அந்தவேகத்தினால் அவன் பிராணனை யிழக்கச்செய்து ஓர் மரத்தின்மீது வீசியெறிந்தார். அந்த அசுரபிணம் விழுந்த பனமரங்கள் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய்விழுந்து நாசமடைந்தன.

வாரீர் மகாராஜனே! ஸ்ரீ அனந்தபகவானானவர் இந்தத் தேனுகாசுரனை லோகோபகாரமாகச் சம்ஹரித்தும், அதனால் அவனுடைய பந்துக்களாயிருந்த கழுதை ஸ்வரூபங்களை யுடைய அனேகங் கொடிய வசுரர்கள் இந்தத் தேனுகனைப் பார்த்துத் துக்கித்து, மிகவுங் கோபித்து, அந்த ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணர்க ளிருவரையுந் துரத்திக் கொண்டோடி வந்து, இவர்களை ஹிம்சிக்க நினைத்து, மகாபராக்கிரமங்களுடன் யுத்தஞ் செய்தார்கள். அத்தருணத்தில் இந்தத்திவ்விய புருஷர்களிருவர்களும் அந்தக்கழுதை ஸ்வரூப ராக்ஷஸர்களுடைய பின்னங் கால்களைச் சேர்த்துப் பிடித்து, சக்ராகாரமாகச் சுழற்றி, அந்தப் பனைமரங்க ளில் மோதியரைந்து யாவரையுஞ் சங்கரித்தார்கள். இந்த ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணர் களுடைய பராக்ரமமாகிய பெருங்காற்றினால் விருக்ஷங்களில் மோதப்பட்டு வீழ்ந்த இவ்வசுரர்களுடைய சரீரகண்டங்கள் பூமியில் வீழ்ந்து யிறைபட்டுக் கிடக்கின்ற அவ்வனமானது, அப்பொழுது ஊழிக்காலத்தில் அனந்தமேகங்க ளால் சூழப்பட்ட ஆகாசத்தைப்போல விளங்கிற்று.

கெடுதலாய அந்தக் கனிவர்க்கங்களை ஒருவரையும் பறிக்க வொட்டாம லும் பொறுக்க வொட்டாமலும் துன்பம் செய்துகொண்டிருந்த தேனுகாசுர னையும் அவன் பந்துக்கள் முதலியவர்களையும் ஸ்ரீஹரியானவர் ஸ்ரீபலராம சகி

ந்ராயிருந்து நாசஞ் செய்து சகலகோபால பாலர்களும் வேண்டியவரைக்கும் கனிவர்க்கங்களைப் பறித்துச் சாப்பிடும்படி பண்ணி, பசுக்களையு மேய்த்துத் திருப்தியடையச் செய்தார் அந்தச் சமயத்தில் இந்தமஹாபுருஷர்கள் செய்தவிநோதங்களைப்பார்த்த தேவதைகள் பாரிஜாதாதி புஷ்பவருஷங்களை வருஷித்துத் துந்துமி வாத்தியங்களைக் கோஷிப்பித்தார்கள் கின்னரஸ்திரீகள் பாடினார்கள் அப்ஸரஸ்ஸுகள் நர்த்தனஞ் செய்தார்கள் சித்தசாரணர்கள் தேவகானங்களால் ஸ்துதிசெய்தார்கள் அதன்பின்பு ஸ்ரீகமலலோசனன் ஸ்ரீபலராமருடன் பசுக்களை மடக்கித்திருப்பிக்கொண்டு வேணுகானஞ் செய்து வந்தார்

இப்படி அவர்கள் ஆனந்திக்கும்படி கடாக்ஷித்துக்கொண்டு ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர் கோகுலத்தில் பிரவேசிக்கவும், கோபாலபாலர்களும் தங்கள் தங்கள் கிரகங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். ஸ்ரீரோஹிணி யசோதா புத்திரர்களாகிய ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களிருவர்களும் அந்தத்திருவீதிமார்க்கங்களிலிருக்கின்ற கோபஸ்திரீகள் மிகுந்த பக்திபூர்வகமாக அர்ச்சித்து ஆசீர்வதிக்கச் சந்தோஷமாகத் தமது கிரகத்திற்கு வந்தார்கள் ஸ்ரீரோகிணி யசோதைகளாகிய இருவர்களும் இவ்விரண்டு புத்திரர்களுக்கும் வென்னீரைக் கொண்டு சிரமங்கள் தீரும்படி தகுந்த உபசாரங்களைச்செய்து, பரிமளமணிந்து, திவ்யாபரணங்களையலங்கரித்து, வஸ்திரங்களை யுடுத்தி, மதுரமாகிய பலகாரங்களுடன் அன்னங்களைப் புசிக்கச்செய்து, புத்திரர்களுடைய மதுரவசனங்களால் திருப்தியடைந்து, மிருதுவான சயனங்களை யமைத்துப் புத்திரர்களைச் சயனிக்கச் செய்து, தாங்களும் சுகித்திரையிற் சுகித்தார்கள் வாரீர் ராஜசிகாமணியான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! இவ்விதங்களாகச் சிலநாள் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களிருவர்களும் அந்த கோகுலப் பிருந்தாவனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இப்படி இருக்கின்ற நாள்களில் ஒருநாள் ஏதோ ஒரு காரியமாக ஸ்ரீபலராமர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் பிருந்தாவனத்திற்கு வராமல் பாடியில் நின்றுவிட்டார்

ஸ்ரீபகவானானவர் சகல கோபாலர்களோடும் பசுக்களை யோட்டிக்கொண்டு அரண்யமார்க்கத்திற் பிரவேசித்து நாநாவிதமாக விளையாடிக்கொண்டு போகும்போது, எல்லாக் கோபாலர்களும் இளைப்புற்று. சமீபத்திலெங்கும் தீர்த்தங்கப்படாமல் தாகமேலிட்டு, ஸ்ரீயமுனாநதியில் காளியனென்னுஞ் சர்ப்பமிருக்கும் மடுவில் பசுக்களுடன் ஜலபானஞ்செய்து மூர்ச்சையடைந்தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்மையே சரணமாகவடைந்திருக்கிற கோபால குமாரர்களையும் கோக்களையும் தம்மிட கடாக்ஷத்தினால் பிழைப்பித்தார் அப்போது அவர்கள் பசுக்களுடன் நித்திரை செய்தெழுந்தவர்களைப்போல எழுந்திருந்து சந்தோஷமாகச் சஞ்சரிக்கலானார்கள் கோபாலகுமாரர்கள் நாமெல்லாரும் தாபம் பொறுக்க மாட்டாமல் பிராணனுக்குத் துணிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனென்று இந்த விஷஜலத்தைச் சாப்பிட்டு மரித்துப்போனோம். பசுக்களும் அப்படியேயாயின. இப்படி கோக்க

ளோடும இறநது போன நாம நமதையனுகிய ஸ்ரீகிருஷணபகவானுடைய பரி பூரண கடாகஷ வீகஷணயததினல பிழைததோமலலவா ; என்று அவரை ஸ்து திசெயது வாழததிஞாகள

பதினாருவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

தோமபடு யமுனை நதி நீரததில
வாமபட விருநத சாபப ராசனறன
ஆமபடுவ செருவமாதி யநதமும
போமபடச செயது நிரததனம புலவினா

ஸ்ரீபகவான யமுனைநதிநீரமாகிய மடுவில வநது சோநதிருநத காளிய னெனனுஞ சாபபததை நிகரஹமஞசெயது அவனுடைய பணடவியினுசசி யில நிரததனஞ செயதாரெனறு சொலலுகினறது

வாரீா மகாராஜனே! சகலலோக நாயகரான ஸ்ரீகிருஷணபகவான காளிநதி மடுவின விஷதோஷஙகளை நீககுமபொருடடும காளிய சாபபராஜனை அமமடு வில நினறு வெளிபபடுததவும, அநதப புணயநதிநீரததம யாவருககும உப யோகபபடச செயயவுஞ சஙகலபிததுக கொணடு, அநதககாளிய சாபபரா ஜனுடைய மனோபீஷடபபிரகாரம வரஙகளைக கொடுதது கிருபைசெயதார என்று சொலலிய சுகபபிரமம ரிஷியைபபாாதது பரீகஷிததுமகாராஜன சொல லுகினருன வாரீா சாவோததமரே ஸ்ரீபுருஷோததமனுடைய திவயசரிததிரங களைக கேடகவேணடு மெனகிற ஆசைமேலிடடிருககினற எனது செவிககா னநதமாகத தககதாகப பகவானுகிய ஸ்ரீமாதவனுனவா அமமடுவிலுள அனேக யுகஙகளாகத தனபநதுககளோடும வாசஞ செயதுக கொணடிருநத காளிய சாபபராஜனை நிகரகஞசெயத விதஙகளையும, அவன அநத மகாநதியில வா சஞ செயதிருநத காரணததையுஞ சொலலியருள வேணடும. என்று பிரார்த் திததுககேடட அரசனைபபாாதது ஸ்ரீசுகபபிரமமரிஷி சொலலுகிருா

கேளும ஜனநாயகனே! யமுனைநதிப பிரவாகததில பிரிநதோடுகின்ற ஓா மடுவில வாசஞசெயகினற காளியநாமதேய சாபபராஜனுடைய விஷாககினிசசு வாலைகளினல அநதமடுவின ஜலமானது எபபோதும கொதிததுக கொணடி ருககும அநத ஜலததுககு நேராய ஆகாசவீதியிற பறககினற படசிகள யா வும விஷவேகததினல சோகிதது வீழநதழியும. அநதஜ்லததின லுண்டாகிய அலைகளின் திவலைகளைக காறருனது கொண்டுவநது வீசுதலினல், அம்மடு வின சமீபஸ்தலங்களிலுள்ள விருடசம, கொடி, செடி, பூணடு, இவைமுதலி யதும உணடாகின்றதே யிலலை ஆயினும ஒருகடபபை விருடசமானது ஸ்ரீய

கவானுடைய கரசரண ஸ்பரிசங்களுக்கு யோக்கியமாகும்படி தனது பூர்வ ஜன்ம புண்யவசமிருந்தபடியால், தெய்வீகமாய முன்னொருக்கால் அமிர்தகுடத்தைக் கருடபகவானானவர் பூமிக்குக் கொண்டுவரும்போது இக்காரண நிமித்தமாகவே அந்த விருக்ஷத்தின் மீதிறங்கி, அமிர்த ஸ்பரிசங்களை யுண்டாக்கி, அதற்கு விஷதோஷமில்லாமற் செய்வித்தாரென்று புராணாந்தரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியே, அந்த விஷாக்கினியில் நின்றுந் தப்பித்துக்கொண்டு காய் கனிகளுடன் செழிப்பாய் விளங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இப்படியிருக்கச் சர்வ பிரபஞ்சங்களுக்கும் மங்கலமுண்டாகச் செய்யும்படி திருவவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானென்னும் பிரதாபசாலியாகிய மகாவீரன் மகா உக்ரமான விஷவீரியத்தை யுடைய இந்தக் காளிய சர்ப்பராஜனை இந்த மடுவில் நின்று நீக்கவும், இந்தச் சலத்துக்கு இவனால் நேரிட்ட விஷதோஷங்களைப் போக்கி இந்தத் தீர்த்தத்தை யாவருக்கும் உபயோக மாகும்படி பரிசுத்தஞ் செய்யவும் வேண்டுமென்று நினைத்து முகமலர்ந்து, அந்த விருக்ஷத்தினது நுனியிற் சென்று நின்று, அம்மடுவின் ஜலம் குபுகுபு குபீரென்று சப்திக்குந் தளும்ப அந்த அகாதஜலத்திற் குதித்துக் கலக்கினார். வாரீர் மஹீபாலகா! முதல் மனுவந்தரத்திலே வேதங்களை யபகரித்துச் சமுத்திரத்திலொளித்த சோமுகாசுரனைச் சம்மரித்து வேதங்களை யுத்தரிக்கிற நிமித்தம் ஸ்ரீமச்சாவதாரஞ் செய்து மகாபிரளயஜலமத்தியிற் பிரவேசித்து அந்த சமுத்திரத்தைக் கலக்கின திவ்யமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானுடைய சாதுர்யங்களுக்கு, இந்தக் காளிந்திமடுவொருலக்ஷியமாகுமோ; ஆகாதே.

ஆகையால் இப்படி அளவிறந்த மகாபிரதாப கோபால கண்டீரவரானவர் அம்மடுவைக் கலக்கும்போது உண்டாகிய மகாவேகத்தினால் கொதித்துக்கொண்டிருந்த அந்த ஜலமானது பொங்கி, நூறு வில்லினளவுகோல் பிரமாணம் வரையில் தசதிக்குகளிலும் அவ்விஷஜலத்தினுடைய திவலைகள் மோதின. அத்திவலைகள் பரிசிக்கப்பட்டு அவ்வெல்லைக்குளிருந்த சகல பிராணிகளும் வெப்பமடைந்தன. விருக்ஷ முதலாகியதுகளுந் தீய்ந்தன. அம்மடுவில் அதிசாகசங்களாகிய லீலா சாமர்த்தியத்தினால் கலக்கி விளையாடுகின்ற ஸ்ரீபால கோபால கண்டீரவச் சிறுவனைப் பார்த்த அந்தச் சர்ப்பேந்திரன் தன்னுடைய இருதயத்தில் நின்றும் கோபாக்கினியா லுண்டாகிய சுவாலைகளைக் கக்கினான். அப்படிக் கக்கின மாத்திரத்தில் அம்மடுவின் ஜலமெங்கும் பரவி, தீவிரமாகக் கொதித்துப் புகையெழும்பி, பார்க்கின்றவர்களுக்குப் பிராணபீதியை யுண்டாக்கத் தக்கதாகத் தோன்றிற்று

இப்படி விஷச்சுவாலையைக் கக்கிய இந்தக் காளிய சர்ப்பராஜனானவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்து, இதென்ன வாச்சரியம், இவனைப் பார்க்குமளவில் அறியாத சிறுபிள்ளையா யிருக்கிறான் இவன் எனது விஷச்சுவாலைகளோடுங் கூடிய இந்தமடுவில் நானிருக்கின்றேனென்று எவ்வளவும் லட்சியஞ்செய்யாமல், மகாசூரனாய் இவ்வகாத ஜலத்திலிறங்கி, இந்த வெள்ளத்தை மதங்கொண்டயானையைப்போலக் கலக்கி அல்லகல்லோலஞ் செய்கிறான். ஆதலால், இவ்வு

லகத்தா ரெல்லாருங் காணும்படி எனது ரோஷாவேசத்தினு லுண்டாகிய விஷாக்கினியினால் இவனைப் பஸ்மமாகச் செய்து, விஷவீர்ய ப்ரதாப கீர்த்தியை வகிக்கிறேன் என்று தனக்குள்ளே சபதஞ்செய்து கொண்டு வெளியில் புறப்பட்டு, இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானாகிய சுத்தவீரனை நிர்த்தயனாய்க் கோராகாரமான விஷாக்கினிகளையுடைய தனது கோரைப்பல்லுகளினால் கடித்து, ஸ்ரீ சேஷசாயியான இந்தப் பாலகோபால திவ்யச் சிறுவனுடைய பாதாதிகேச பர்யந்தம் சுற்றிக்கொண்டான். அப்படிச் சுற்றிக்கொண்ட மாத்திரத்தில் சர்வியாபக அநந்தராத்ம ஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீபகவான் சலியாமல் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்த கோக்களும், ரிஷபங்களும், கன்றுகளும் மூர்ச்சையடைந்து சற்றுநேரத்தில் தெளிந்து துக்கங்கொண்டிருந்தன. இந்தக் கோபால பாலர்கள் சுவாமியினுடைய ப்ரபாவங்களை யறிதற்குச் சக்தியில்லாமையால் மூர்ச்சையடைந்து, சற்றுநேரத்தில் தெளிந்து, மகா துக்கிதர்களாகி, ஒருவரை யொருவர் பார்த்து, அதோ பார்த்தீர்களா; நமது அருமை சுவாமியான ஸ்ரீக்ருஷ்ணரை இந்தப் பாபிஷ்ட ஸ்வரூபமான சர்ப்பமானது கடித்துத் திருமேனியைச் சுற்றிக்கொண்டு இன்னும் விடாமலிருக்கின்றது ஆ ஜனார்த்தனனே! ஆ ஸ்ரீநந்தகோப யசோதா வத்ஸலனே! நாங்கள் இனிமேல் என்ன செய்யப் போகின்றோம், யாரை யடைப்போம் இந்தக்கொடிய சர்ப்பத்தை விடுவிக்கயாதொரு உபாயமும் தோற்றவில்லையே என்று பலவாறாகப் பிரலாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பசுக்களும், எருதுகளும், கன்றுகளும், தங்களபீஷ்ட அந்தெய்வ ஸ்ரீக்ருஷ்ணரைப் பார்த்து வாலகுச்சுகளை உயரவெடுத்துக் கொண்டு, அப்போதே தாங்கள் அம்மடுவிற் பாய்ந்து ஸ்ரீபகவானை விடுவிப்பது போலத் தங்கள் மெய்ச்சலை யொழிந்து சர்வேந்திரியங்களையுஞ் சமர்ப்பித்து, அம்மா வென்று வாய்களைத் திறந்து கத்திக்கொண்டிருந்தன.

வாரீர் பூபதியே! அந்தச் சமயத்தில் பூமிகிடுகிடென்று நடுங்கிற்று. ஆகாசத்தில் நின்று குறைகொள்ளிகள் வீழ்ந்தன. மண்மாரிகள் பொழிந்தன. அந்த ஸ்ரீகோகுலத்தி லுண்டாகிய சர்வஜனங்களுக்குஞ் சரீரங்கள் நடுங்கின. மேலும் ஸ்ரீநந்தகோபர் முதலிய கோபாலர்கள் யாவருக்கும் இடதுகண்களும், யசோதாபிராட்டி முதலிய கோபிகைகள் யாவருக்கும் வலதுகண்களும் துடித்தன. அன்றியும் இவைமுதலாகிய அவசகுனங்க ளின்னமும் அநேகம் நேரிட்டன. இவற்றைக்கண்டு பயப்பிராந்த சித்தர்களாய்த் தத்தளித்துக் கொண்டு ஸ்ரீபலராம சஹிதர்களாய ஸ்ரீநந்தகோபர் முதலான கோபாலர்களும் யசோதாதி கோபிகாஜனங்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய விருத்தாந்தங்களை யொன்றுந் தெரியாதவர்களாகி, கோபாலகோகண சமூஹறை யெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் எவ்விடத்தில் என்ன விதமாயிருக்கின்றாரோ ஒன்றுந்தெரிய வில்லையே யென்று சங்கித்து, ஸ்ரீபகவானிடத்திலுள்ள அன்பினால் ஆரவாரத்துடன் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

இப்படி வியாகுல சித்தர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பிரபாவாதிசயங்களை அறியாதவர்களாய மார்க்கங்களில் விசனப்பட்டுத் தேடிக்கொண்டு வருகிற அவர்களுக்கு யாதொரு சமாதான மனோதைரிய திருப்திகளையுஞ் சொல்லாமல், ஸ்ரீபகவானுடைய பிரபாவங்களை யறிந்திருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமமூர்த்தியானவர் எப்போதும்போலச் சந்தோஷத்துடன் தாமு மொருவராய் வந்துகொண்டிருந்தார். இப்படித் தேடிக்கொண்டு வருகிறவர்கள் அந்த ஸ்ரீபிருந்தாவன மார்க்கங்களில் எங்கும் கோகணங்களினுடைய குளம்படிகளுடனே கோபாலர்களுடைய காலடிகளுமா யிருக்கக்கண்டு, அவைகளைச் சோதித்துப் பார்த்து வருகின்றார்கள். அப்படி வருகையில் இடை இடையில் அங்குசபத்மம்முதலிய ரேகைகளோடுங்கூடிய மார்க்காபரணங்களாகி விளங்குகிற ஸ்ரீஹரியினுடைய பாதாரவிந்தங்களின் அடையாளங்களைக் கண்டு, அவைகளை ஒருவர்க்கொருவர் காண்பித்துக்கொண்டு, வெகுதூர மார்க்கங்களைக் கடந்து, மகாதுர்ப்பல சங்கடங்களை யுண்டாக்கும் யமுனாநதி மடுவின் சமீபத்திற்கு யாவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அவர்கள் அப்பொழுது அம்மடுவின் ஜலமத்தியில் சர்ப்பராஜனிடத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு தமது சாதுர்யங்களைக் காண்பிக்காமல் சர்ப்பசரீர பாசத்தினாலே பந்திக்கப் பட்டிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைக்கண்டு, திடுக்கிட்டு ஏக்கங்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீகோவிந்தா! என்று பிரலாபித்து, இந்த மடுவினிடத்தில் உம்மைவிட்டு மஹாபாவிகளாகிய எங்களைப் பிரிக்கும்படி தெய்வம் பிரதிகூலஞ் செய்ய நினைத்ததோ! என்று தங்களை நிந்தித்து விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற கோபால பாலர்களையும், பசிதாகங்களை யொழிந்து மேய்ச்சலை விட்டுக் கண்ணிமையால் ஸ்ரீபகவானையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோதனங்களையுங் கண்டு, எல்லாருந் திடுக்கிட்டேங்கி, மஹாசோகத்துடன் அநேக விதங்களாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை யுத்தேசித்து, ஸ்ரீயசோதாபிராட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு அலறி வியாகுலப்பட்டு, ஸ்வாமி சரித்ரங்களை நினைத்து, ஆ கிருஷ்ணா! வென்கிற சப்தத்துடன் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினார்கள், ஓ கிருஷ்ணா! நாங்களெதிராக வந்த மாத்திரத்தில் எங்களுக்கெதிரில் கெம்பீரமாக வருகின்ற நீர் இன்றையதினம் உபேக்ஷைசெய்து எதிரில் வராமலிருக்கின்றதென்னே?

உமது சௌந்தரியங்களை நாங்கள் சேவிக்கும்படி எங்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைக் காட்டாமலும் கிருபையாகக் கடாக்ஷியாமலு மிருக்கின்றீர். நாங்க ளொருசமயத்தில் உடல்களினாலே வெறுத்தாலும் அதுகளைத் திருத்திச் சமீபத்திற்கு வந்து சந்தோஷிக்கச் செய்கின்ற நீர் இன்னும் வராமலிருக்கின்றதென்னே? நாங்கள் பக்தியினாலே ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! வென்று அழைத்த மாத்திரத்தில் ஓகோ பிரியமானவர்களே! என்று சொல்லவல்ல நீர் இன்றைக் கென்ன காரணத்தினாலே பேசாமலிருக்கின்றீர்; நாங்களும்மை நினைத்த மாத்திரத்தில் அந்த நினைவுக்குச் சரியாய் நிற்கின்ற நீர் இப்பொழுதென்னவோ [illegible]க்காமலிருக்கின்றீர். என்று இவ்விதங்களாக அந்தக் கோபால

கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் பிரலாபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அத்தருணத்தில் ஸ்ரீநந்தகோப யசோதாப்பிராட்டி முதலானவர்கள் ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து அனந்த விதங்களாகிய பால லீலா சேஷ்டிதங்களைச் சொல்லிப் பிரலாபிக்கின்றார்கள்.

ஆ எங்களருந்தவப் புத்திரனாகிய ஐயனே! பூர்வம் முப்பதுநாளைய சிறு குழந்தையில் மஹாமோஹன காமரூப சுந்தரியாய்வந்த கொடிய ராட்சசியானவள் தன்னிரண்டு குசங்களிலும் அலைந்து கொண்டிருந்த ஆலால விஷத்துடன் அவளுடைய அனந்த பாபசஞ்சித தோஷங்களை முலைப்பாலமுதாக வுண்டு அவள் ஜன்மசாபல்யமாகப் பரிசுத்தங்களை யுண்டு பண்ணின பரம காருண்யனாகிய உனக்கும் இந்தச் சாபத்தின் விஷம் தலைக்கேறியதோ; ஐயையோ! இந்தக் கொடிய சாபராஜன் உன்னைக் கடிக்கும்போது நடுநடுங்கினையோ, மிகவுங் குரூரமான விதியசத்தை நினைத்து இவ்வுலகத்தை வெறுத்தையோ, எங்களை நினைத்துப் பிரலாபித்துத் துக்கிக்கின்றாயோ; ஓ எங்களருமைப் புத்திரனே! ஓ குழந்தாய்! ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! இந்தக் கோர சர்ப்பேந்திரனானவன் எங்களைக் கடியாமல் உன்னையேன் கடித்தான், நீ யொருவன் க்ஷேமமாயிருந்து எங்களுக்கிப்படிப்பட்ட அபாயம் நேரிடுமாகில் நீ ரட்சிப்பையே, எங்களையனே! உனக்கு நன்மைசெய்ய எங்களுக்கு வொன்றுந் தோற்றவில்லையே

ஓ ஸ்ரீ கோபகோபீஜன வல்லபா! ஓ ஸ்ரீயசோதா வத்சனே! இன்றைய தினம் நாங்க ளெல்லாரும் உன்னைத் தரிசனஞ்செய்ய வந்திருக்க, உனது கடாக்ஷ வீக்ஷண்யத்தினால் நீ எங்களைப் பாராமலிருப்பது என்னகாரணமோ! உனது ஸம்கேதர்கள் யாவரும் வந்திருக்க நீ பேசாம லிருக்கின்ற கோபமென்னே! நாங்கள் சந்தோஷிக்கும்படி நீ உன்னுடைய திவ்ய பாதாரவிந்தங்களிலணிந்த நூபுரசதங்கைகள் சப்திக்க நாதத்தனங்கள் செய்யாம லிருப்பதென்னே! உனது அன்புள்ள தாயமார்களும் கோபிகா ஜனங்களும் உன்னை அழைக்க வந்திருக்க, அவர்களிடத்தில் வந்து செவிகுளிர ஒருவார்த்தையாவது பேசாமலிருப்பது என்னகாரணமோ! என்று பிரலாபித்து மேலுந் துக்கத்தோடு சொல்லுகின்றார்கள் எங்கள் மனோரத தவப்பலனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணா! இனி எங்களுடைய கர்மேந்திரியங்கள் குளிரவும், மனது திருப்தியடையவும் மாதுரியமாக வார்த்தை சொல்லுகிறவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் சரீரங்களும், கரசரணாதி அவயவங்களும், மகோத்தம தன்யத்தையடைய மேல்விழுந்து சந்தோஷகரமாக விளையாடுகின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்? எங்கள் நயனங்களுக்குச் சித்திரவிசித்திரமாக அனந்த சாதுர்ய லீலைகளைச்செய்து நாங்கள் கிருதார்த்தர்களாகும்படி கிருபையாகக் கடாட்சிக்கின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்! ஓ லோககுருவாகிய எங்களையனே! நீ ஸர்ப்பதஷ்டனாகி யிறந்தால் இவ்வுலகத்தில் எங்களுக்கு இகபரஸாதனாதங்களாகிய க்ஷேமகரங்களை யுண்டுபண்ணுகிறவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்! உனது

சம்பந்தங்கள கிடைததபினபு இனி அனய சமபநதங்களை நாங்களெபபடி இச்சிபபோம ! நீ உனது ஸவரூப தாமததுடன வசிககினற திவயலோக மெதுவோ ! அதுவே எஙகளுககு நீ டுவேே யெனறுசொலலித துககித தாாகள இபபடி ஒருவருககொருவா கட்டியணைததுப பிரலாபிததுககொணடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன இமமடுவில நாஙகளும பிரவேசிதது ஸ்ரீஜனார்த தனப பிரீதியாததமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபாதததை யடைவோமெனறு யாவருமஏக காலததில தீாமானிததுககொணடு, ஆஸ்ரீகிருஷ்ணுவெனறு அநத நதியிற பிர வேசிகக யததனிததாாகள

அபபடி விழுகினற சமயததில ஸ்ரீபகவானாகிய பலபததிர மூாததியான வா, ஓ கோபாலாகளே ! ஓ கோபிஜனஙகளே ! ஸ்ரீபகவானுடைய மகிமைகள ஒருவராலறியககூடுமோ ! ஆகையால இவவுலகததின க்ஷேமததுககு உரித தாகிய இககாரியததை நீஙகளறியீாகள ஸ்ரீஜனாததனனாகிய புருஷோததம னுககு யாதொரு குறைவுமிலலை, தைரியஙகளை வஹிததிருஙகள. இவவவதாரம விரோதிகளைச சிக்ஷிககவநத அவதாரமாதலால, நமது பரமோததம குரு ஸவாமியாகிய ஸ்ரீயசோதா வதஸனுடைய பிரபாவஙகளை இனனமொரு நிமி ஷததிலேயே கணடு சேவிககபபோகினறீாகள எனறு இவவிதஙகளாகத தைரி யஙகளைச சொலலி, அவாகளயாவரையும அமமடுவில பிரவேசிககவொடடா மல நிறுததினாா ! இவவிதஙகளாகத தனனைககுறிததுப பிரலாபிககினற ஆயா சனைபபாாதத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தாம சாவசகதிமானானபோதிலும லோக மரியாதையைய நீககிவிடமாக வஹிதது, ஒரு முகூாததகாலம ஸதமபிதராய நினறு, பினபு தமது விராடஸவரூப விஸவாகார மஹிமைகளைக கொணடு ஸ்ரீதிருவிகரம ஸவாமியைப போலத திவய திருமேனியை விாததியடையச செயதாா

அவவளவில அநதச சாபபராஜன தனனுடைய சரீரம வருததததை யடையச சஹிககககூடாதவனாகி, தான சுறறிககொணடிருநத சுறறுகளைவிட்டு சடிககினறதை யொழிநது, தனனுடைய பணாமணடலஙகளை யெடுதது, அந தககிவயமஙகள விகரஹஸவருபமை நனருசுபபாாதது, பெருமூசசு விடடுக கொணடு, நாசிகாரநதிரஙகளில நினறு தாவிஷாககினிஜவாலாமாலைகள புகை யோடு பெழுமபப பிரகாசஹீன காஷடாகாரததைபபோல விளஙகினறனன அததருணததில ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அவலீலையாகப பிடிதது எடுததுக கொலல மனமிலலாமல, அநதப புஜஙகேநதிரனுடைய கணகளிலிருநது விஷ நீாகள வருஷிகக அலக்ஷியமாகக குலாலனுடைய சககரததைபபோலக கிறு கிறெனறு இடசாரி வலசாரியாகச சுறறி, அமமடுவெஙகும ஓடியோடி யலையும படி அககொடிய சாபபராஜனை வீசிவீசி யெறிநது வருததப படுததினாா

மேலும ஆதிபுருஷரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான பினதொடாநது அநதச சாபபராஜனைப பிடிதது, அவலீலையாகப பணாமண்டலஙகளின மீதுநினறுஒரு கரததினால அவனுடைய வாலின நுனியைபபறறிததாககி யெடுததுககொணடு

ஸ்ரீ கண்ணன் காளிய நர்த்தனம் செய்தது

தசமஸ்கந்தம்.

அந்த மடுவின் அலைகளினோசையே மதுரதத்துவனியுள்ள மிருதங்கமாகவும் ஸ்ரீபிருந்தாவனங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற மாப்பக்ஷிகளின் சுகத்துவனிகளே கீதகானங்களாகவும் ராசஹம்ச சாரஸ குக்குடாதி படசிகளினுடைய மனோ ரம்யமான துவனிகளே சுரதாளங்களாகவும் ஆகாசவீதியில் தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற தேவதா கண சமூஹங்களே ஸபாஜனங்களாகவும் திவ்ய மாணிக்கம் விளங்குகின்ற அந்தக் காளிய நாமதேய சாப்பராஜனுடைய அனந்த பணாமண்டல முகசிரங்களே ரத்னகசிதமான மண்டப மாகவும் வஹித்து, அந்தக் காளியனுடைய பாபங்களைப் போக்கிப் பாவனமாகச் செய்யும்பொருட்டுத் தமது கிருபையினால் விசித்திரங்களாக நாத்தனஞ்செய்தார், அப்படி செய்யும்போது விஷத்தை யுண்டுபண்ணத் தக்கதாயிருக்கிற அந்தப் பணாமண்டலங்களில் எதுதலை பெடுக்கின்றதோ ! அப்பணாமண்டலத்தை மிதித்து ஆசபிராசங்களும் மொடுங்கச் சுத்த ஸாத்வீகஞ்சுப்படி நாத்தனஞ்செய்யத்தொடங்கினர்

அப்போது காளியன் அந்த ஸ்ரீபகவானின் வேகம் பொறுக்கமாட்டாமல் விகாரமாய் விறிட்டான் அப்போதவன் தலையின்மீதிருக்கிற மாணிக்க ஒளியினால் சிவந்த திருவடிகளோடே அவன் சிரசில் நாத்தனஞ்செய்கையில் அம் பரவீதியில் அப்சரஸ்திரீகள் முதலியவர்களில் சிலர் மத்தளங்களடிக்கவும், சிலர் பிள்ளாங்குழ லூதவும், சிலர் வீணைவாசிக்கவும், சிலர் லயைபோடவும். அதற்குத் தக்கபடி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் லயைதப்பாமல் அவனிட ஆயிரந்தலைமே லேயும் ஓயாமல் நடனஞ்செய்தார் அதைப்பார்த்து சித்தசாத்தியா கந்தருவர் முதலிய தேவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, புஷ்பமாரிசொரிந்து துதிசெய்தார்கள். அந்தப் புஷ்பவருஷ மத்தியில் நின்று துஷ்டஜன சிக்ஷாவதாரராகிய ஸ்ரீசர்வ ஸ்வாமியானவர் மிகவும் உத்ஸாஹ அதிசயவேகத்துடன் அந்தப் புஜகேந்திரனுடைய பணாமண்டலங்களின்மேல் பிரமஹாநந்தத் தாண்டவங்கள் செய்யும்போது, அந்தக் காளியனானவன் தனது நிஜகாவமழிந்து, பிரதிமுகங்களிலிருக்கின்ற வாய்களின்வழியே கிரமக்கிரமமாக இரக்தமாமசங்களைக் கக்கி, கண்களின்வழியே விஷப்பொறிகளை யுதிர்த்து, நாசிகளின்வழியே விஷஸ்வாசங்களைவிட்டு, மிகவும் பலஹீனனாகி இளைத்து, திக்குவிதிக்குகளைப்பார்த்துக் கொண்டு, பிராணனைவிடாத சபத்தைப்போலச் சாந்தனாகித் தனது ஹிருதயத்தில் சிந்திக்கத் தொடங்கினன்.

காளியன் சிந்தனை

அகோ ! ஆச்சரியமாச்சரியம்; சர்வ சராசராத்மகமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சத்தினுள் விருத்தியடையாநின்ற தேவாசுரகந்தர்வாதி சமூஹங்களும், மனுஷ்யபசுபக்ஷி விருக்ஷமுதலானதுகளும், எனது துர்விஷாக்கினிஜ்வாலைகளின் ஸ்பரிசமாத்திரத்தினால் தங்களாஸப் பிராஸங்களு மொடுங்கி மஹத்தாகிய துன்பங்களையடைந்து மரணமடைவார்களே. ஆ ! இதென்ன வதிசயம் ! இப்படிப்பட்ட கொடிய விஷஜ்வாலைகளைச் சஹித்து எவ்வளவும் லட்சியஞ் செய்யாமல் இந்த கோபால சிறுவன் எனது சஹஸ்தர பணாமண்டலங்களையுஞ்சின்ன

பீனமாக மிதித்து நர்த்தனஞ்செய்கின்றனன்; ஆகையால் இவன் பிராகிருத சம்பந்தமாகிய தேவாதி மஹாராஜன் மனுஷ்யாவதாரங்களைப்போலப் பஞ்சபூதாத்மகமான சரீரத்தையுடையவனல்லன்; சர்வாந்தர்யாமியாகியும், பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபனாகியும், ஸ்ரீசர்வேஸ்வரனாகியும் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீஹரியே யாகவேண்டும். அந்த ஹரியேயல்லாமல் என்னுடைய விஷக்கரேத்தைச் சஹிக்க இதரமானவர்களுக்குத் தரமாகுமோ! என்று சிந்தித்துத் திவ்யஞானம் பிறந்து, மஹத்தாகிய பீதியையடைந்து வந்தனஞ்செய்து, மிகவும் மஹத்தான ஆயாசமுற்றிருந்தான்.

பரீக்ஷித்து மஹாராஜனே! இந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீஹரியினுடைய ஸ்ரீசரணாரவிந்த மஹிமாதிசயப் பிரபாவங்களையடைந்து அதிதுர்ப்பலராகிய தனது பணாமண்டல முழுதுஞ் சாய்ந்து சப்தமற்றதைப்போல அசைவற்றவனாய் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற இந்த உரகேந்திரனைப் பார்த்து, இவனுடைய பத்தினிகளான நாககன்னிகைகள் தங்கள் பர்த்தாவுக்கு நேரிட்ட உபத்திரவத்தை நினைத்து மனதில் கிலேசமடைந்து, சிந்தாக்கிராந்தைகளாய்க் கூந்தல்களின் பந்தங்களாகிய ரவிக்கைகள் நெகிழவும் பூஷணங்கள் சரியவும் அலங்கோலமாய்ச் சிக்குப்பட்டு அலைய, குசங்களினிடத்தில் விரிந்திருக்கின்ற மேல் முன்றானைகள் சோர்ந்துவிழக் கண்களில் தாரைதாரையாய் ஜலம் பெருக இனி என்னசெய்யப்போகின்றோம் என்கிற சிந்தனையோடே விசனமுற்றவர்களாகி, ஸ்ரீகோபால சூடாமணியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, தங்கள் சிரோபாகத்தினுச்சியின்மீது இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலிசெய்து, குழந்தைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு, திவ்வியஞானத்தையுடையவர்களாய் ஸ்துதிசெய்யத் தொடங்கினார்கள்.

காளியஉரகேந்திரன் பத்தினிகளான நாககன்னிகைகளின் ஸ்துதி.

ஓ சுவாமி! ஜகதீஸ்வரரான தேவரீர் விஷயத்தில் இந்தக்காளியன் செய்த அபராதத்தை அனேககோடி ஜன்மமெடுத்துந் தீர்க்கமாட்டான். பரமகாருண்யரான தேவரீருடைய திருவடிசம்பந்தத்தால் இவனிட்ட சகலபாபங்களும் ஆட்டத்தைக்கண்டு நிவர்த்தியாயின. பிரமன் முதலிய சகலதேவர்களும் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியினது கடாக்ஷத்தை அனேககாலந் தவஞ்செய்து அடைகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட மகாலக்ஷ்மியே வெகுகாலந் தவஞ்செய்து அடையத்தக்கதாயிருக்கிற தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சர்வகாலமுந் தியானஞ்செய்கிற பாக்கியவான்களுக்குச் சொர்க்காதிபோகம் கிடைத்தாலும், ஐம்பதுகோடி பூமண்டலத்தை அரசாட்சிசெய்யக் கொடுத்தாலும், ஒன்றையும் விரும்பாமல் தேவரீருடைய திருவடியில் அர்ப்பித்த துளசியை அபேட்சிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட திவ்யசக்தியையுடைய திருவடியால் அப்பிரயோசகனுயும், கண்டகனுயும் மகாபாபியாயுமிருக்கிற இந்தக் காளியன் சிரசில் நர்த்தனஞ் செய்யும்படி இவன் பூர்வத்தில் எத்தனைகோடி தவஞ்செய்தானோ அறிகிலேம். அகிலாண்டகோடி பிரமாண்ட நாயகராயும், ஜகத்காரணராயும், சுருதி, ஸ்மிருதி,

ஹாச ஸ்வரூபியாயுமிருககிற தேவரீா தவிரகியானமிலலாத இவனபோலொதத மூடாகள செயத அபராதஙகையாக்ஷமிதது ரடசிககபபோகிறாாகள

ஓ பரமகிருபா வதஸலராகிய ஜகதஙிபுவே ! ஒதீனதயாளுவே ! எஙகளுக் குப பாததாவாகிய இவவுரகேநதிரன மஹோநதமன க்ஷமிககக கடவீரெனறு சொலலுகினறோம அலலோம ஜனமஸபாவமான கணடாஹிருதய குரூரபுத தியும, தாாசாரமும, சாவ ஜனபயஙகாமும, ஜாதீயமாயிருககினறவன தான அபபடியிருநத போதிலும உமது பகதஜன ஸதிரீஜாதிகளாகிய எஙகளுடைய சுபாவமான மாஙகலய சமபததை யிழககவும, அலஙகாா ஹீனமாயிருககிற வைதவயததை யடையவும நேரிடுமே யெணறெணணி, கிருபாபயோ நிதி யாகிய உமமைச சரணமாக வடைகினறோம ஆஞைதாளாகிய எஙகள் பொருடடு அவனது அபராதஙகை க்ஷமிதது, தீனவசன ஸதுதிகளை அஙகீ கரிதது, மஙகலகரமாகிய பதிபிஷையை லபிககச செயது ரக்ஷிககககடவீா. ஓ கருணாபயோ நிதியாகிய ஸ்ரீயபபதியே ! உமது ஊழியனாகிய இநதக காளியனு னவன அகஙகார போகசௌகய சாவகுணஙகளழிநது, மஹததரமாகிய அநதப பணாமணடல முடிகளுஞ சிதைநது, ஆசபபிராசஙகளும ஒடுஙகித தததளிததுக கொணடிருககினறான

ஆகையால எஙகளைக் குறிததாவது, அலலது உமது கிருபாமஹிமை யைக குறிததாவது, எஙகள பாததாவாகிய இநதச சாபபராஜனிடததில கிரு பைகூாநது இவன நறகுணஙகளையடைந தியயுமபடி ரடசிககககடவீா எனறு பிராாததிதத மாததிரததில ஸ்ரீபகவானும பாதாரவிநத தாடன நாததனஙக ளிலநினறுஞ சாநதராகி, அபபாசெழுநதருளிக கிருபாபரி பூரணராயக் கடாடசிததாா அபபடி கடாடசிதத மாததிரததில அவவுரகபதியும சிலநே ரம ஆயாச முறறிருநது, பினபு சறறுநேரததில தெளிநது, ஜீவனோடுஙகூடிய பிராணேநதிரியஙகளைச சௌககியமாக வடைநது, தனது பணாமணடல முகஙகளை நனறாகச சீாதிருததிககொணடு, பெரு மூசசுகளைவிடடு, ஆயா சஙகளொழிநது, ஸ்ரீஜலஜநயனரான சுவாமியை நனறாக உறறுபபாாததது பகதியுடன சேவிதது, தனது இரணடு கரஙகளையுங கூபபி அஞசலிசெயது துதிசெயயத தொடஙகினன

காளியநாமதேய புஜகேநதிரனுடைய வாக்கியம்

வாரீா ஸ்ரீபகவானே ! உமது திவயசஙகலப மாததிரததில ஸ்ருஷடிகளில தமோகுணப பிரதானாகளாயக கொடியவிஷாகனி கணஙகளாக கணடஙக ளில வைததுககொணடு சாபபசரீராகாரஙகளை யுடையவாகளா யிருககிற எஙகளால இவவுலகததிறகுப பயஙகரமாகிய கொடியவினைகள நேரிடுகினறன வேயலலது, ஒரு நனமையுணடோ , எஙகளுககு ஸஜாதீயகோரமும, விஷ சக்தி பலததாலுணடான ரௌதரா காரமும, தைரியமுகூண ரோஷஙகளும, மிகுநத கஙவாதிசயஙகளும விருததிபடைநது கொணடிருக்கின்றனவேயல லாமல், இநத ஜன்மததில லேசமாததிரமாகிலும யாதொரு நனமையும உண்

டாகின்றதே யில்லை ஓ ஸ்ரீநளினநாபரே! எங்களுக்கு ஸஜாதீயமா யிருக்கிற இந்த துஷ்ட ஸ்வபாவகுணங்களை ஒருக்காலும் விட்டொழிகின்றதில்லை அப்படிப்பட்ட எங்களிடத்தில் சர்வலோக ஹிதபரராகிய நீர் உமது பரமகாருண்யாதிசயத்தினால் சிட்சித்துப் பரமோபகாரார்த்தமான நல்லறிவு தோன்றும்படி யருளிச்செய்த உமது கல்யாண குணங்களுக்கு நமஸ்கரிக்கின்றேன். வாரீர் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! சர்வ ஜந்துக்களுக்கும் மூலகாரண சமபூதராகிய உமது பதபநாபி விவரங்களில் நின்றும் உண்டாகச் சர்வப்ரபஞ்சங்களையும்

அப்படிப்பட்ட ஆச்சரியகரமான ஸ்ருஷ்டிபேதங்களில் ஸஜாதீய தாமஸகுணங்களும், சாபாகாரங்களும், க்ரூரஸ்வபாவங்களு முள்ளவர்களாய் நாங்கள் ஜனித்து, ஸ்ரீபகவானாகிய உம்முடைய மாயா மோஹன நித்ராஹிதர்களாய் மயங்கி, க்ரூர ஸ்வபாவங்களான காவாந்தகாரத்தில் மூழ்கி ப்ரமித்திருக்கின்றோம் இப்படி நாங்கள் எந்தச் சுகிர்தத்தினால் நன்மார்க்கங்களாகிய பரமதர்மங்களை யறிந்து அம்மாயா சாதுரியங்களில் நின்றுந் தவிர்ந்து உஜ்ஜீவிக்கப் போகின்றோம். வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! அகிலலோக கர்த்தாவாகியும் சர்வ ஸ்வாமியாகியும் விளங்குகின்ற உமதாக்கினையால் நிக்ரஹாநுக்ரஹ பூர்வகமாகச் சிட்சித்து எங்களை நியமிக்கக் கடவீர், ஓ ஸ்ரீசர்வேஸ்வரரே! நிகில ப்ரஹ்மாண்ட கோடிகளில் தமது பரமகிருபையால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டபடி நாங்கள் வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் ஆகையால் மஹத்துக்களாகிய ஸ்ரீபாகவதாபிமான ஸ்ரீபகவத்கிருபைக்குப் பாத்திரமாகத்தக்க புத்தி கோசரங்களை யருளிச்செய்து இரட்சிக்கக்கடவீர்

என்னுடைய ஜன்மாந்திரங்களில் என்னையு மறியாமல் எந்த மஹாநுபாவர்களுடைய திவ்யாபிமான கிருபாவலோகனத்த யதிசயத்தை நானடைந்தேனோ: அந்த மஹதபிமானத்தினால் இச்ஜன்மத்தில் இப்படிப்பட்ட உமதருளின மஹாதிசய சுகிர்த பாக்கியோதயங்களை கிடைக்கப் பெற்றேன். இவற்றைக் குறித்து என்னென்று சிந்திக்கப் போகின்றேன், ஆத்மாராமர்களாய்த் தீர்த்தவாதி சயபேக்ஷையற்ற ஞானாதிசயங்களையுடைய சனகாதி திவ்யபரம யோகீந்திரர்கள், வாஞ்சிக்கத்தக்க உமது திருவடித் தாமரைகளினின்றுண்டான மகரந்தாஸ்பத ஸ்ரீரேணுக்களை லபிக்கப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்க இன்னமும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் அப்படிப்பட்ட திவ்விய சம்பத்கரமான ஸ்ரீசரணாரவிந்த ஸ்ரீ பாதஸ்பரிசங்களை எனக்குக் கிடைக்கும்படி பெற்றுக்கொண்டேன். இனி எனக்கு எந்தப் பதமானாலுமென்ன; எந்த லோகத்தில் வாசமாயிருக்கச் செய்தபோதிலுமென்ன? உமதருளின வண்ணமே யல்லது வேறில்லை என்று இந்தப் பிரணாமங்களைச் செய்து துதித்தான். வாரீர் தீக்ஷிதனாகிய மகாராஜனே! சர்வகாரிய காரணாத்மகனாகிய ஸ்ரீசர்வேஸ்வரன் இந்தக்காளிய சர்ப்பராஜனுடைய ஸ்துதி பூர்வகமான உபசார வார்த்தைகளை யங்கீகரித்து, அந்த உரகேந்திரனுக்கு நியமிக்கின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாராய் ஸ்ரீ பகவத் பக்தனாகிய காளியனே! இன்று முதல் இந்த மஹா நதி தீர்த்தத்தில் யாவரும் ஸ்நான பானங்களைச் செய்து சந்தோஷிக்கவும், கோவர்க்கங்கள் மனுஷ்யர்கள் முதலிய சகலஜீவராசிகளுந் தங்கள் தாபந் தீரும்படியாய் நீராடித் தாஹபானஞ் செய்து திருப்தி யடையவும், இந்த நதியை விட்டுவிட்டு நீயும் உனது சஹகுடும்பங்களாகிய புத்ரமித்ர களத்ராதி சர்வபரிவாரங்களும் சமுத்திரத்திற்குப் போய் எனது குணுபவங்களைச் செய்துகொண்டு சுகித்திருங்கள். இந்த யமுனாநதிமடுவில் உன்னால் நேரிட்டிருந்த பூர்வபயங்களை நீக்கி, பிரஸ்துதத்தில் நதிதோஷ நிவாரணங்களையுஞ் செய்து, இம்மாஹாநதி தீர்த்தத்தினை யாவருந் திருப்தியடைந்து புண்யபலன்களை யடையும்படி நம்மால் செய்யப்பட்டது. இப்படி செய்யப்பட்ட இந்தப் புண்யசரித்திரங்களைக் காலையிலும் மாலையிலும் சுசிர்ப்பூதர்களாய் ஸ்ரீபகவத் பக்தி சஹிதத்துடன் குணுபவஞ் செய்கின்ற பலப்பிரதர்களான சுகித ஜனங்களுக்கு, அனந்தாதி புண்யபலன்கள் உண்டாகும்.

மேலும் அவர்கள் குரூரசாபத் தஷ்டங்களாலுண்டாகின்ற விஷதோஷங்களையும் அடையாமலிருக்கக் கடவர்கள். பின்னும் இன்று முதல் இப்பிரபஞ்சத்தவர்களில் யாராகிலும் இம்மகாநதி புண்ய தீர்த்தத்தில் பக்திஸ்ரத்தையுடன் ஸ்நானஞ்செய்து, விரதோபவாச உதகாநுஷ்டான பராயணராய்த் தங்கள் தங்கள் இஷ்டதேவதா பிரார்த்தனைகளைச் செய்து, இந்தப் புண்யதீர்த்தக்கரையில் நித்யாப்யாஸாதி பிதுர்க்கிருத்யங்களையுந் தேவதா யக்கியங்களையுஞ் செய்து, தேவரிஷிபித்ருமானவாதி ருணங்களைத் தீர்த்து, ஸ்ரீபகவத் சமர்ப்பணபுரஸ்கிருதச் சாத்விக திவ்ய மானசர்களாவார்களானால், அப்படிப்பட்ட மஹாத்மாக்கள் தாங்கள் ஜன்மஜன்மங்களிற் சம்பாதித்த துக்க சமூகங்களினின்றும் விமுக்தர்களாய்ப் பரகதியை யடையக்கடவர்கள்.

வாராய் சர்ப்பேந்திரனே! பூர்வத்தில் நீ ஸ்ரீகருடபகவானுடைய பீதியினாலல்லவா உனது நிஜவாசஸ்தானமாகிய ரமணகத்வீபத்தை விட்டு இம்மடுவில் பிரவேசித்திருந்தாய். இனி யாதொரு சத்ருபயமில்லை. எனது ஸ்ரீபாதாரவிந்த குறிகளையடைந்த உனது பணாமுடிகளைக் கண்டமாத்திரத்தில் அந்தப் பட்சிராஜனாகிய கருடனாகப்பட்டவன் உன்னோடிசைவும் விசுவாசமாக ஸ்நேகிப்பானேயல்லது, சத்துருவாக பாவிக்கக்கடவனல்லன் என்று இவ்விதங்களாக ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ண பகவான் கிருபையாகச் சொன்னார்.

இப்படிச் சொன்ன மாத்திரத்தில் அந்தப் புஜங்கேந்திரன் மகாசந்தோஷானந்த பரிதனாகி, தனது பத்னிகளுந் தானுமாயிருந்து பக்திவிசுவாசத்துடன் திவ்யபீதாம்பரங்களுந் திவ்ய பூஷணங்களையும், திவ்யசந்தன புஷ்பதாமபூலாதி மங்கல திரவியங்களையும், அதலவிதலாதி உபலோகங்களில் மிகுந்திருக்கின்ற சகல மனிதர்களுக்கும் அரிதாய்த் தேவதாமசமமாயிருக்கின்ற மகா பரிமளமாகிய ஒரு நீலோற்பல புஷ்பமாலையையும், ஸ்ரீகண்ணபி

ராஜனுக்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்து, அந்த ஸ்வாமிகிருபையை யடைந்து செல்வப்பெற்றுக் கொண்டு, தனது புத்திரமித்திர களத்திர சமேதங்களுடன் அந்த தயாபரியாயங்களைத் தன்னைச் சேர்ந்து சந்தோஷித்துக் கூறுபவனாய்ச் செய்து கொண்டுவர ஸ்ரீபகவானுக்கு அடிக்கடி தண்டனிட்டு, அஞ்சலிசெய்து துதித்துக் கொண்டு, ரமணக நாமதேய ரத்நாகரத்வீபத்தைக் குறித்துச் சென்றான். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானின் அனுக்கிரகத்தால் அந்த ஜலத்திற்கு விஷமபோய் பரிசுத்த மாகச்சுதென்று சுக யோகீந்திரர் சொன்னார்.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

சலி விருத்தம்

பண்டு நாளையிற் புள்ளரசன் றனக்
கொண்ட பாரகஞ் செய்த கொடுமையும்
வண்டு தீயினைப் பானஞ் செய்துமனங்
கொண்டு ரட்சித்த கொள்கையுங் கூறுவாம்.

ஸ்ரீஹரிபக்தி லபதனான காளியன் பூர்வத்தில் கருடபகவானுக்கு அபராதஞ் செய்ததையும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் காட்டுத்தீயைப் பானம் பண்ணிச் சகல கோபால கோபிஜன கோவத்ஸங்களை இரட்சித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றான்.

வாரீர் தயாபரிபூர்ணரான பிரமமஹரிஷி சிரேஷ்டரே! இந்தக் காளியனென்பவன் தனது நிவாசஸ்தானமாகிய ரமணகத் வீபத்தை விட்டு, தங்கள் சஜாதீயர்களான சர்ப்ப இனங்களைத் துறந்து, தானமாத்திரந் தனது குடும்பத்துடன் வெளிப்பட்டு வரும்படியாய் கருடபகவான் விஷயத்தில் என்ன அபராதங்களைச் செய்தான்? அந்தச் சரித்திரத்தை விசிதமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான் அவ்வரசனைப்பார்த்து முனீந்திரர் சொல்லுகின்றார். கேளீர்மகாபாகவத சிகாமணியாகிய பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! அந்தரமணகத்வீபத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற சகலமான ஜனங்களுந் தங்களுக்கு இந்தச் சர்ப்பங்களுடைய பயங்களெல்லாம் விருக்ஷத்தக்கதாக மாதங்கள் தோறும் மகாவிருக்ஷங்களினடிவாரங்களிலும், பிலத்துவார சமீபங்களிலும், மணற்குன்றுபோல பிரகாசிக்கின்ற புற்றுகளின் சமீபங்களிலும், சுசிர்பூதர்களாய்ப் பயபக்தி விசுவாசங்களுடன் சந்தனகர்ப்பூர சுகந்த புஷ்ப தாம்பூலாதி மங்கல திரவியங்களைக் கொண்டு சர்ப்பங்களை ஆராதித்து, அறுசுவை ரசவர்க்கங்களைச் சமர்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சர்ப்பங்களும் பருவதின புண்யகாலங்கள் தோறும் தங்களுக்குச் சர்வஜனங்களாலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த ஸத்கார பூஜாபாகங்களைத் தங்கள் குலத்திற்கு வைரியாகிய ஸ்ரீ கருடபகவானுக்குச் சமர்ப்பித்து, அவ

ரால் யாதொரு அரிஷ்டங்களையுந் தாங்கள் அடையாமலிருக்கத் தங்களை ஆளா இரக்ஷிக்கும்படி பிரார்த்தார்கள் இவ்விதங்களாக நடந்து வருகின்ற காலங்களில் இந்தக்காளிய புஜகேந்திரனானவன் மகாபல பராக்கிரமனாகிய விஷ வீரிய தைரிய ஸ்தைரியனாகியும் இருப்பதால் காவித்து, தான் மாத்திரம் அந்த வினதைச் சிறுவராகிய பக்ஷீந்திரரை மதியாமலும் தனது பூஜாபாகங்களைக் கொடாமலும் அலட்சியஞ் செய்து கொண்டிருந்தான் அதனால் இந்த வேத புருஷாமச பக்ஷிராட்டாகிய கருடபகவான் கோபத்தீ பிதமானஸராய் அந்தக் காளியனுடைய பணாமண்டல முகங்களைக் கிழித்துச் சம்ஹரிக்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்து, அனந்தமான கொடிமுடி சிகரங்களையுடைய ஸ்ரீமகம் மேரு பர்வதராஜனானவன் எழும்பிப் பராக்கிரமாதிசயத்துடன் விஜயஞ்செய்ய வருகின்றது போலச் சுவர்ணமய சரீராகார ஸ்வரூபராய் வெளிப்பட்டார்

இப்படி வெளிப்பட்ட கருடபகவான் அந்த ரமணகத் வீபத்திலுள்ள குளங்களோடு கூடிய பர்வதங்கள், வனங்களிலுள்ள விருக்ஷங்கள், இலைமுதலியவைகள் வேரோடே பறிந்து பறக்கும்படியாகவும், பட்டணங்கள் கிராமங்கள் முதலிய சர்வப்பிரதேசங்களும் நடுநடுங்கி அல்லகல்லோலமாகவும், மகா விசித்திரத்ன சோபிதாகாரங்களாகிய பக்ஷத்வயங்களை ஊழிகால மேகங்களானுண்டாகிய கோரபயங்கர சப்தமேகப் பெருங்காற்றாக ஞண்டாகும்படி வீசிக்கொண்டும், பூமிபதிரந்து பிரதித்துவனிகள் செய்யச் சர்வஜன பயங்கரமாகக் கோஷித்துக் கொண்டும் வந்தார் இப்படி வருகின்ற இந்தப் பக்ஷீந்திரரைப் பார்த்துச் சர்வஜனங்களும் ஆ! ஆ! என்று ஆஹாகாரஞ் செய்தார்கள் சில உத்தமர்கள் சரணமடைந்து பிரார்த்தித்தார்கள் அந்தச் சமயத்தில் இந்தக் காளியனானவன் மகாதீரபராக்கிரம விஷஜ்வாலையில் வீர்யத்துடன் அந்தப் பக்ஷீந்திரரைப் பார்த்து, கோபத்தீபிதனாய்த் தனது பணாமண்டல முகங்களை விரித்துக்கொண்டு, கண்களில் நின்று விஷாக்னிகணங்களுதிர, வாய்களினின்று புகைக்கொழுப்பு, நாவங்களிலிருந்து விஷ ரசங்கள் வழியக் கோரபயங்கராகாரமாகிய யமபாசத்தைப்போல நாகருக்களை நீட்டிக்கொண்டு, மகா உக்ரகோபத்துடனெழும்பி, அந்தப் பக்ஷீந்திரனுடைய சர்வாவயவங்களையுஞ் சின்னாபின்னமாகக் கடித்து, பட்டைகளினுள்ளவைகளுக்குக் கொப்பான விஷரசங்களை மேலுமிழ்ந்து கொழுந்தி மகாவருத்தங்களை யடையச் செய்தான்

அப்போது அந்தக் கருடபகவானும் முன்னிலும் அதிகமான பராக்கிரம வீரியாதிசய ரௌத்திராகார கலயிருக்கிற்குச் சமானமான ஸ்வரூபத்துடன் தமாகினும் தன்னையைக் கொள்ளாதவராய், ஊழிகால ருத்திரனைப்போல உக்ரமான கோபத்தை யடைந்து, இந்தச் சர்ப்பேந்திரன் பேரிற் பாய்ந்து தாக்கி, நகச்சு பரியந்தம் சரீராவயவங்கள் முறிய தனது பக்ஷங்களால் அறைந்து அவனுடைய அனந்த பணாமண்டல முகங்களையுந் தலையெடுக்க வொட்டாமற் கொத்திக் கொத்திக் கிழித்துச் சென்டாய், இரத்தமாம் ஸங்களுதிரும்படி யவன் விஷங்களைக் கொள்ளைகொண்டு, சரீரமாத்திரயத்த

ழுமச்சல்லடைக் கண்களைப்போலத் தமது பாதங்களாலும் மூக்கின் கூர்மையினாலுந் துளைத்துச் சின்னபின்னமாக அடித்தார். அப்படியடிக்குஞ் சமயத்தில் இந்தப் புஜகேந்திரன் இளைத்து, மகாவருத்தத்தை யடைந்து, தனது காவமழிந்து, பிராணப்பிரீதியுடனே எப்படித் தப்பித்துக் கொள்ளப் போகின்றோமென்று ஏக்கங்கொண்டு யோசித்து, சமயம்பார்த்துப் பதறிக்கதறிக் கொண்டு ஓடிவந்து, இந்த யமுனாநதி மடுவில் பிரவேசித்தொளித்தான். அப்போது கருடபகவான், நல்லது இனி எப்போதாவது அகப்படமாட்டாயா? அந்தச்சமயத்தில் உன்னைச் சம்ஹரிக்கின்றேனென்று சொல்லிப்போனார்.

வாரீர் மகாராஜனே! இந்தச்சர்ப்பராஜன் இந்தக் கம்பீரமாகிய மடுவிலிருந்தால் பயமில்லாமல் வாழலாமென்று நினைத்துப் பிரவேசித்ததற்குக் காரணஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளும். பூர்வத்தில் மகாதபோநிதியாகிய சௌபரியென்னும் மகாரிஷியானவர் வெகுகாலமாக இந்த யமுனாநதி தீரத்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்கின்ற சமயத்தில் சர்ப்பவைரியாகிய கருடபகவான் மிகவும் பசியினால் வருந்தி, இம்மடுவில் பிரவேசித்து, இதில் விருத்தி யடைந்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஜலஜந்துக்களை நித்தியராய்ப் பட்சித்துக் கொண்டிருந்தார். அதை அந்தச் சௌபரியானவர் பார்த்து, அப்பனே! பட்சித்தது போதும். இனிமேல் இதிலிருக்கும் ஜலராசிகளை ஹிம்ஸிக்க வேண்டாமென்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லியிருக்கவும் சிலநாள் பொறுத்து ஒருநாள் மறுபடியும் கருடபகவான் அந்தப் புண்யஸரஸில் பிரவேசித்து, ஜலஜந்துக்களை ஹிம்ஸித்துப் பட்சித்தார்.

அப்படிப் பட்சிக்கின்ற சமயத்தில் மற்ற ஹதசேஷமாகிய ஜலஜந்துக்களெல்லாம் மிகுந்த வியாகுலத்தை யடைந்து, பிராணப்பிரீதியினால் இளைத்து ஒடுங்கித் தீனத்துவங்களைக் கொண்டிருந்தன. அம்மஹாரிஷியானவர் இந்த ஜலஜந்துக்களைப் பார்த்து, மிகவுந் தயாளுவாய் ஐயோவென்றிரங்கி, ஆயாசத்தை யடைந்து, இவைகளைக் கொலைசெய்து பட்சிக்காநின்ற இந்தப் பட்சிராஜனிடத்தில் மிகவும் கோபத்தீப்த மானஸராய் அந்தப் பட்சிராஜனை யுத்தேசித்து, இன்றுமுதல் இந்த மடுவில் பிரவேசித்து இதிலிருக்கின்ற ஜலஜந்துக்களை ஹிம்ஸித்துப் பட்சித்தீராகில் உமது பிராணவாயுக்குள் சிதறி உயிரிழந்துபோகக் கடவீரென்று சபித்தார். அந்தச்சாபரகசியம் இந்தக்காளிய சர்ப்பராஜனொருவனுக்கு மாத்திரந் தெரியுமல்லது, மற்றச் சர்ப்ப சமூஹங்களுக்குத் தெரியாது. ஆகையால் இந்தக் காளியனொருவனுமே இந்த நதியிற் பிரவேசித்து, தனது புத்ர மித்ர களத்ர பரிவாரங்களை யழைப்பித்துக் கொண்டான்.

வாரீர் மஹாநுபாவனே! இவையெல்லாமுணர்ந்த சர்வசாக்ஷிபூத சர்வக்ஞனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சர்வப்பிராணி ஸம்ரக்ஷணார்த்தத்தின் பொருட்டு அந்த உரகபதியை அம்மடுவில் நின்றும் வெளிப்படுத்தி, அவனுக்கு யாதொரு சத்துருபய மில்லாமலிருக்க அபயப் பிரதானஞ் செய்து, மிகவும்

சௌக்கியத்தை யடைந்து ஸ்ரீபகவத் பக்தியுக்த ஸாதுவா யிருக்கும்படி நியமித் தனுப்பிவிட்டு, பின்பு திவ்யபரிமளமாகிய நீலோத்பல புஷ்பமாலையினையும், திவ்யகந்த பீதாம்பரா பரணங்களையும், திவ்யமாணிக்க மரகத இந்திர நீல வச்ராத்ன மாலைகளையும் அணிந்து, இராகுகேதுவினால் கிரகிக்கப்பட்டிருந்த சூரியசந்திரர்கள் விடுபட்டுப் பிரகாசிப்பதுபோல் ஸ்ரீபகவானானவர் அந்த நாகேந்திரனும் நாககன்னிகைகளும் பக்தியுடன் சமர்ப்பித்த திவ்யஸுவர்ணமய ரத்நாபரணாலங்கிருதத்துடன் தமது திவ்யஸ்வரூப தேஜசும் பிரகாசிக்க அம்மடுவில் நின்றும் வெளிப்பட்டு, சகலாப்த ஜன சமூகங்களில் வந்து சேர்ந்தார்.

அத்தருணத்தில் அவருடைய தாய்தந்தைகளாகிய ஸ்ரீயசோதா நந்தகோபர் ரோஹிணி சமேதர்களான சகலகோபால கோபிகாஜனங்களாகிய சகலாப்த ஜனங்களும் மூர்ச்சை தெளிந்து ஆயாசந்தீர்ந்து, ஸ்ரீமாதவப் பிராணனைப் பார்த்து, பிராண லாபத்தை யடைந்த இந்திரிய சமூகங்களைப்போல் சந்தோஷித்துப் பரமானந்த பரிதர்களானார்கள். ஸ்ரீபலபத்திரரும் தமது திருத்தம்பியாகிய ஸ்ரீகண்ணபிரானைக் கண்டு கண்களித்து, ஆனந்தத்துடன் ஆதராதிசயமாக ஆலிங்கனஞ் செய்து சந்தோஷித்தார். சகலகோபால கோபீஜனங்கள் யாவரும் நேத்ரோத்ஸவமாகச் சேவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ரிஷபங்களெல்லாம் மத்தாகிய செருக்கையடைந்து, வால்களை உயரத் தூக்கித் தலையை யெடுத்துக்கொண்டு, ஆ! கிருஷ்ணா ஜயது ' என்னுமாப்போல் கர்ஜித்து ஊங்கரித்தன. கன்றுகுட்டிகள் ஸ்ரீகிருஷ்ண தரிசன குதூகலத்தினால் அந்த யமுனாதீரத்தத்தினோரங்களில் வால்களை உயரவெடுத்துச் சப்தித்துக் கொண்டு இளமான் குட்டிகளைப்போல் இடசாரி வலசாரியாயோடி விளையாடிச் சம்பிரமங்களை யடைந்தன.

காமதேனுவைப் போலொத்த பசுக்களியாவும் தங்கள் போஷகனாகிய ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கண்டமாத்திரத்தில் சந்தோஷபரிதமானஸத்தால் சரீராவயவங்கள் பூரித்து, ஆ கோவிந்தா ! என்னுமாப்போல் அம்மா வென்று சப்தித்துப் பரமானந்தங்களை யடைந்து ஸ்ரீபகவானைச் சூழ்ந்தன. அந்தப் புண்யதீர்த்தத்தின் ஓரங்களில் பட்டுப்போயிருந்த விருக்ஷங்கொடி பூண்டு முதலிய சகலசமூகங்களுந் தளிரெடுக்குங் காலமாகி வசந்தகாலம் நேரிட்டது போலத்தளிர்த்தன. சகல மிருக பக்ஷி சமூகங்களும் சூரியோதய காலசமீப பஞ்சவுஷக் காலத்தைக் கண்டதுபோலக் கலகலவென்று மஹானந்த வைபவத்துடன் நாநாவித சுஸ்வரங்களுண்டாகச் சப்தித்தன. அப்பொழுது சகலப் பிரமஹண்ய ஜனங்களும், புண்யாங்கனைகளாகிய பிராமமணஸ்திரீகளும், ஸ்ரீநந்தகோப யசோதை முதலாகியவர்களைப் பார்த்து, உங்கள் பூர்வ ஜன்மங்களினுடைய சுகிர்தவிசேஷ அருந்தவப் பயன்களினால் சர்வப்பிரபஞ்ச மனோகரமாய் விளங்குகின்ற மகாதவப் பலமாகிய உங்கள் புத்ரரத்நமானவர் இந்தக்கொடிய சர்ப்பசங்கடத்தில் நின்றும், விடுபட்டு க்ஷேமமாய் வந்து சேர்ந்தார். உங்கள் பாக்யோதய புண்யவசத்தை யென்னென்று துதிக்

கப்போகிறோம்? என்று மிகவும் ஆதரத்துடன் சந்தோஷானந்த பரிதமர்ன ஸ்களாய் ஆசீர்வசனங்களைக் கூறினார்கள்

அந்தக்ஷணத்தில் ஸ்ரீயசோதாப் பிராட்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சமீபத் திற்கு அதிக அன்புடன் வந்து, தனது அருமைச்சிறுவனை ஆலிங்கனஞ் செய்து, உச்சிமோந்து, திவ்யதிருமேனி யெங்கும் ஸ்பரிசித்து, தனது இடுப் பின்மீது எடுத்துக்கொண்டு, என்னையனே! என்னப்பனே! எங்கள் குலதெய் வமே! என்று முத்தமிட்டுச் சற்றுநேரஞ் சும்மாவிருந்து, எங்கள் அருஞ்செல் வப் புத்திரனே! உன்னை இக்கொடிய சர்ப்பமானது கடிக்கும்போது மகத் தாகிய ஆபத்துக்களை யடைந்து எங்களை நினைத்துத் துக்கித்தையோ? பதறிக் கதறினையோ? விதியை வெறுத்தையோ? என்னப்பா? ஏன் இடமடுவில் இறங் கினாய்? நீயெப்போதும் தீரபுருஷனென்று அகமிந்து பிரவேசிக்கின்றவ னல்லவா? உனது ஆச்சரியகரமான சேஷ்டிதங்களைக் குறித்து நாங்க ளஞ்சுகின்றோம், எங்களைப் பற்றியாவது மற்றப் பிள்ளைகளைப்போல சாதுவாயிருக்கப் போகா தா? என்று சொன்னாள் இப்படிப் பலவாறு தனது ஆதராதிசயங்களை விளங் கச்செய்து, ப்ரீதியால் நஷ்டகத்னன புத்திரனென்று மாதவனை அடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து, ஸ்வப்பனத்தில் அடைந்த தனமானது நேராகக்கிடைத் ததுபோல புத்திரலப் பிராப்தியாகிய ஸ்ரீபகவானை யடைந்து, அளவிறந்த சந்தோஷாதிசயத்தோடுங் கூடினவளாகி, அந்தச் செல்வச் சிறுகுமாரனை மடியிலவைத்து உகந்து ஆசீர்வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, அடிக்கடி ஆனந்த பாஷ்பங்களை வருஷித்து, நல்ல திருப்தி அடைந்த மனமுடையவ ளாயிருந்தனள்

வாரீர் ராஜேந்திரனே! இவ்விதங்களாக யாவரும் ஆனந்தத்தை யடைந் திருக்கும்போது சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடைந்தான் அந்தக் காளிந்தி தீரத்தில் அன்றையதினம் இராத்திரி நந்தகோப யசோதாதேவி முதலிய சக லகோபால கோபிஜன ஆபாலவிருத்தஜனங்க ளெல்லாரும், பசு கன்று விருஷப கணங்கள் யாவும், ஸ்ரீபகவத் சந்தர்சன சந்தோஷத்தினால் பசிதாகங்களை மறந்திருந்து, மிகவும் பொழுது போன பின்பு பசிதாகப் பீடிதர்களாய் அலுத்து, எவரெவர்கள் எங்கெங்கு எப்படி எப்படி யிருந்தார்களோ? அவ ரவர்கள் அங்கங்கு அப்படி அப்படியே சயனித்து நித்திரைசெய்து கொண் டிருந்தார்கள் பசு கன்று விருஷப கணங்களயாவும் அப்படியே மெய்மறந்து நித்திரைசெய்தன அந்த நடுநேரத்தில் மகத்தரமாகிய அந்த மகாரண்யப் பிரதேசத்தில் தெய்வீகத்தா லுண்டாகிய தாவானலமென்கிற ஒரு காட்டுத் தீயானது உற்பவித்து, அம்மகா வனத்திலிருக்கிற விருக்ஷ கொடி பூண்டு கள யாவையும் பற்றி யெரிந்துகொண்டு, நான்கு திக்கிலும் ஜாஜ்வல்ய மான மாய்ப்பொறிகள் சிதற, அதிகோராகாரமாய் மண்ணும் விண்ணும் புகையெ ழும்ப, ஜ்வலித்துச் சூழ்ந்து, வெகுவாக அலுத்துத் தங்கள் தாபந்தீரும்படி சுகமாக நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த நந்தவ்ரஜ சமூஹ புண்ய ஜனங்கள்மீது பாய்ந்தது.

இப்படி பாய்ந்த மாத்திரத்தில் யாவரும் திடுக்கிட்டுத் தூக்கந்தெளிந் தெழுந்திருந்து, இத்தீயினால் கொளுத்தப்பட்ட வேகத்தைச் சகிக்கக்கூடாத வர்களாய்ப் பிராணபீதியை யடைந்து, சர்வஜனங்களும் மாயாமனித பாலரா கிய ஸ்ரீஹரியைத்தவிர அன்னியராகிய வொரு ரக்ஷகரையுங் காணாமல், ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஆ ஆபத்பாந்தவா! ஆ சரணாகத வத்சலனாகிய ஸ்ரீபகவானே! இதோ பார்த்தீரா காட்டுத்தீயானது சமீபத்திற்கு வந்து விடுகின்றது இப் போதே எங்களுக்குச் சகிக்கக்கூடவில்லையே, ஸ்வாமி! இன்னுமுபேக்ஷை செய் கின்றீரோ? தஹித்து விடுகின்றதே இதோவந்து சூழ்ந்துகொண்டதே ஏக காலத்தில் யாவரும் இவ்வக்னி கணங்களால் மகத்தாகிய துன்பமுற்று அலை கின்றோம் எங்களை நீ ரெவ்விதமாக இரட்சிப்பீரோ அறிகிலோம் ஓபத்மாக்ஷ ரே? ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஓ ஸ்ரீபலராமரே! நீங்கள் மகாபராக்ரம சாலிகளான அதிமானுஷ சேஷ்டித தெய்வ புருஷர்களானகையால், சீக்கிரமாக இந்தக் காட் டுத் தீயைக் குளிரச்செய்யுங்கள்.

உங்களுடைய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்களே கதியென்றும், உங்களுடைய சே வையே புருஷார்த்தமென்றும், நம்பின பக்தஜனங்களாகிய எங்களுக்கு இத் துன்பங்கள் நேரிடலாகுமோ? ஓபரம புருஷர்களே! அதியுக்ரமான இந்தத் தாவானலச் சுவாலைகள் முழுதிலும் மேல் விழுந்து ஹிம்ஸிப்பதப்படி எங்களை ரட்சிக்கக் கடவீர்கள் என்று யாவரு முறையிட்டார்கள் அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானானவர் தமது கருணாகடாக்ஷ வீக்ஷணயத்தினால் அவர்களுக்குத் துன்பமில்லா திருக்கும்படி கடாக்ஷித்து, ஸ்ரீஜகதீஸ்வரனாகியும் அனந்த சக்த தேஜோமயனாகியும் விளங்கி, தமது நிஜசக்தியினால் விஸ்வரூபங் கொண்டு, ஒருவரும் தன்னையுணராமல் சங்கல்பித்துக்கொண்டு, அக்னியாத் மக அந்தர்யாமித்வத்தினால் அந்தக் காட்டுத்தீயை அரைக்ஷண மாத்திரத்தில் தாம் போக்தாவுங் கர்த்தாவுமாய் பிரதி பாதிக்கின்ற வேதார்த்தங்களுக்குச் சாட்சியாய் முழுதும் பானஞ்செய்து, ஆசிரதர்களாகிய நந்தகோப ஜனங்கள் யாவரையு மிரட்சித்தார்.

வாரீர் மகாராஜனே! இவ்விதமாக ஸ்ரீ பகவானானவர் காட்டுத்தீயைப் பானஞ்செய்து அரண்யமெங்கும் குளிரச்செய்த பின்பு யாவருஞ் சௌக்கி யத்தை யடைந்திருந்தார்கள். அந்த கோபஜனங்களின் முகங்களுங் கோப பாய்த் தாமரைப்புஷ்பங்கள் மலரச் சூரியன் கிழக்குதிசையி லுதயமானார் ஸ்ரீ நந்தகோபரும் கோபாலர்களும் காலையிலெழுந்திருந்து, பிருந்தாவனத் திற்கு எதிர்முகர்களாய ஸ்ரீபகவதம்ச சம்பூதர்களாகிய ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்க ளுடையமகா மகிமாதிசய குணங்களைக்குறித்து விஜயகானஞ்செய்து கொண்டு திக்குவிதிக்குகளிற்பரவ வேணுகானங்கள் முதலிய ஸ்வரங்களைச் சபதித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை யழைத்துக்கொண்டு, சகலகோபாலகுமார கோபீஜன கோகண சமேதர்களாய்ப் பரமானந்தத்துடன் திருவாய்ப் பாடியைவந்து சேர்ந்தார்கள்.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

நண்ணு ராம கிருஷ்ணுளெனு நாமர்கள்
பண்ணும் லீலைக் குரிய பராக்ரமம்
கண்டனும் பிரலம்பன்றன் சம்மாறமும்
கண்டு போற்ற சந்தையிது வாமரோ

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களாகிய மஹா புருஷர்களுடைய அதிமானுஷ க்ரீடா லீலைகளுக்கு அநுகுணமாகத் தோற்றிய வசந்தகால வர்ணனையும், ஸ்ரீபலராமரால் மஹாபராக்கிரமசாலியும் அசுரஸ்ரேஷ்டனுமாகிய பிரலம்பாசுரனுடைய சம்ஹாரமுஞ் சொல்லுகின்றன.

வாரீர் ஜனநாயகனே! இந்த ஸ்ரீபலராம கேசவ மூர்த்திகள் கோபால பாலவேஷ ஸ்வரூபர்களாய்ச் சந்தோஷாதிசயமான மனோத்ஸாஹங்களுடன் சகல பந்துக்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அளவிறந்த கோசமூகங்களைச் சம்ரக்ஷணஞ் செய்து, தங்கள் மாயாசேஷ்டிதங்களால் அனந்த விசித்ர லீலாவிநோதங்களை யாசரித்து, சர்வத்திராளுக்கும் மனோரம்யமாக விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கின்ற சமயத்தில் இரண்டுடலுக்கும் ஓருயிரென்று சொல்ல மனமொருமித்திருக்கின்ற ஸ்திரீபுருஷர்களை யுருக்கச்செய்யவும், சர்வப்பிராணிகளுக்குந் தாபங்களை யுண்டுபண்ணவும், உத்தராயணகாலந் தோன்றியது. வாரீர் உத்தராநந்தனனே! அக்னிபகவானும் யமனும் நிருதியுமிருக்கத்தக்க தென்றிசையில் வெறுப்பில்லாமல் நித்தியமாய் நடந்ததினாலே அதிகமான தாபம் மேலிட்டதால் அதைப் பனியால் தணித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்து இமயமலைப் பக்கத்தில் சேர்ந்தானென்று சொல்லவும், தன்னுடைய கிரணங்களினாலே மலர்ந்து பரிமளிக்கின்ற தாமரைப் புஷ்பங்களைப் பனியானது வாட்டுகின்றபடியால் பனிமலையோடு சண்டைசெய்யப் போனானென்று சொல்லவும், சூரியபகவான் வடதிசையைச் சேர்ந்தான்.

இப்படிச் சூரியன் வடதிசையைச்சேர நேரிட்டதாகிய உத்தராயண காலத்தில், மகரராசியிற் பிரவேசித்த சூரியன் அதைவிட்டுக் கும்பராசியிற் போய் அதிலிருந்து மீனராசியிற் பிரவேசித்தான். இப்படிச் சூரியபகவான் ராசியைவிட்டு ராசிகளிற் பிரவேசிக்குந் தோறும் அந்த இமந்தகால சிரமகாலங்களில் நாளுக்குநாள் அஹஸ்கள் அதிகரித்துப் பகற்பொழுது விருத்தியடைந்தது. இரவு அக்சுக்குறைந்தது. இப்படி ராசியைவிட்டு வேறுவேறு ராசிகளில் வருகின்ற திவாகரனுடைய கதிபேத சஞ்சாரங்களினாலே அவனுடைய கிரணங்கள் தினந்தினங்களில் உஷ்ணவிருத்தி யடைந்தன. அதனாலே உலகத்திற்கு அதிகமதிகமாய உஷ்ணஜ்வாலை மேலிட்டது. அந்தக்காலத்தில் ஏரிகள், தடாகங்கள்,

குளங்கள், குட்டைகள், இவை முதலியவற்றில் நாளுக்குநாள் ஜலங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வற்றியது. இப்படி நீர்வளங்களெல்லாம் வற்றவே ஆவினங்கள் ஜலபானஞ்செய்யுந் தீர்த்தத்துறைகளெங்குஞ் சேறாய்க்குழம்பின. உடனே சூரியபகவான் மேஷராசியிற் பிரவேசித்தான். இளவேனிற் காலமாகிய வசந்தகாலம் வந்தது. வசந்தமாகிய தென்றற்காற்றுத் திரும்புவதற்கு முன்னய கீழ்க்காற்றும் வாடைக்காற்றும் மாறிக் கொஞ்சம் வேகங்கொண்டு அடித்தன.

அதனால் இந்தப் பூமியினுடைய சூக்ஷ்மாம்சங்களாகிய பூரேணுக்களென்னுந் தூளிகள் அங்கங்கே யெழும்பி ஆகாயமெங்கும் வியாபித்துச் சூழ்ந்திருந்தன. விஷஜந்துக்களாகிய சர்ப்பங்கள் முதலிய குரூர ஜந்துக்கள் யாவும் புற்றுகளினிடமாகிய பிலத்தின் அடிவாரங்களிற் சென்று, பகற்காலமெல்லாந் தங்கி, இராக்காலங்களில் வெளியில்வந்து வாயைத்திறந்து கொண்டு பட்சிப்பதற்குத் தகுந்த சீதளமந்த மாருதம் வராமல் பெருங் காற்றாயிருந்தபடியால் சகிக்கக்கூடாத பிரயாசங்களைக் கொண்டிருந்தன. சகலமான விருக்ஷ லதாகுல்மாதிகள் யாவும் இலைகள் பழுத்து உதிர்ந்தன. சர்வஜன சாதாரணவிஹார அந்த உஷ்ணகாலமானது இவ்வண்டாதிபதியான பிரம்மதேவன் சர்வத்திர சாதாரணமாக இந்தப் பிரம்ஹாண்டமென்னும் பெரியகடாரமாகிய ஒருபாத்திரத்தில் சூரியபகவானுடைய கிரணங்களாகிய உஷ்ணகாலத்தை வசந்தகாலமென்னும் போகொள்ளச் செய்யும்படி, மந்தமாருதமென்னுந் தென்றற்காற்றானது அகஸ்தியபகவானுக்கு வாசயோக்கியமாகிய பொதியமலையினுச்சியிற் றோன்றியது.

அத்தென்றலானது அம்மலைச்சாரலில் விளங்காநின்ற சந்தனமுதலிய வாசனை விருட்சங்களிலுள்ள கனி புஷ்ப கந்தங்களையும் கன்யாகுமரியினுடைய அலைகளினுடைய குளிர்ந்த திவலைகளையுந் தோய்ந்து முற்றிலும் ஸ்பரிசித்துக் கிரகித்துக்கொண்டு, மகாமனோரஞ்சனமாகத் தோற்றி, அக்காலத்திற் சூரியவனாகிய மன்மதனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ் செய்யும்படிப் புறப்பட்டு வந்தது. அந்த வசந்தமானது உலகத்திற்குப் பரவியதனால் சிலவிருட்சங்கள் அரும்பெடுத்துப் புஷ்பித்தன, சிலவிருட்சங்கள் புஷ்பித்து இதழ்களை யுதிர்த்தன. சிலமரங்களும் பலகொடிகளும் தளிர்த்துத் தோன்றின. அவற்றுள் மாமரமுதலியவை இலைபழுத்துதிர்ந்து தளிர்த்துத் தோன்றின. அவற்றைப் பார்க்குமிடத்தில் வேனிலாகிய புருஷன் வருகின்றதைக் குயில்கள் சொல்லக் கேட்ட மாத்திரத்தில் விருட்சங்களாகிய ஸ்திரீகள் முன்கட்டியிருந்த கறுப்பு வஸ்திர மங்கலகரமல்லவென்று நீக்கிச் செம்பட்டு வஸ்திரங்களை யுடுத்திக் கொண்டது போலவும்; பூர்வம் தாங்கள் வேரினாலுண்ட ஜலத்தையெல்லாங் காலத்துக்குத் தகுந்தபடியே அக்னிரூபமாக்கித் தங்கள் கிளைகள்தோறுங் காட்டுகின்றது போலவும் விளங்கின.

அவ்விருட்சங்கள் அரும்பிய தளிர்கள் மிகச்சிவந்தும், பின்வெள்ளித் தகட்டையொத்தும், அதற்குமேற் பசுமைகொண்டும் விளங்குகின்றவை

யெப்படியிருந்ததனவென்றால் இந்திரஜால வித்தைக்காரருடைய செய்கையை யொத்திருந்தன மேலும் புஷ்பித்த புஷ்பங்களிலிருந்தும் மகரந்தப்பொடிகளுதிர்க்கின்றவை எப்படியிருந்ததென்றால் - மன்மதனென்பவன் உலகத்திலுள்ள ஸதிரீ புருஷர்கள் யாவரையும்மயக்கும்படி மோகனப்பொடி தூவியதை யொத்திருந்தன. மேலும் சர்வஜந்துக்களுக்கும் இந்த வசந்தகால இரவுகளில் சாதாரண சஞ்சாரமாகிய மதனரதி கிரீடா விசேஷங்கள் மிகுதியாக விளங்கின அன்றியும் சூரியபகவானென்பவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் விருத்தியடைகின்ற பசு-பட்சி-விருட்சம-கொடி-இவைமுதலிய சர்வப்பிராணிகளின் சத்துக்களைத் தனது கிரணங்களினால் கிரகித்து, சர்வமனித, 'ஸ்வபாவங்களுக்குச் சத்துவபல தேஜங்களையும், விருக்ஷலதா குலங்களுக்கு உண்டான பலரச ருசிகளையும், மற்றவைகளுக்கு அதற்குத் தக்கவைகளையுந் தோன்றச் செய்தனன்.

அவ்வசந்த காலமானது நேரிட்டமாத்திரத்தில அந்தப் பிருந்தாவனங்களில் தென்றற்காற்றானது குளிர்ந்து வீசுதலினால உஷ்ணரசங்கள் தணிந்து, சாவதர புண்யஜனங்களும் சௌக்கிய மடைந்தார்கள் மிருகபக்ஷிகள் க்ஷேமங்கள் கொண்டன விருக்ஷலதாசமூஹங்கள் எப்பொழுதும் வாசனையோடு கூடிய புஷ்பங்களால சகல சுபமங்களாகர சோபிதங்களாக விளங்கின. விசித்ரபக்ஷிகளின கோலாஹலத் துவனிகளும், கிளிமுதலிய சமூஹங்களினுடைய மகாமாதுரியமாகிய சுஸ்வரநாதங்களும், குயில்முதலிய நாநாவித சுந்தரபக்ஷிகளினுடைய கம்பீர சந்தோஷத்வனிகளும், மயில்முதலிய நாநாவித குதூஹலபக்ஷிகளினுடைய லோகானந்த கரங்களாகிய நாதன சிறப்புகளும், அங்கங்கு நதிதடாக உபவனங்களில விகசிதங்களாயிருக்கிற தாமரைசாதி நாநாவித ஜாதிபுஷ்ப மகரந்த சஹித மதுபானங்களைச் செய்து மதித்தெழும்பின நாநாவித விசித்ரரத்ன ஸ்வர்ணமயாகார ஜாதி பேதங்களால் விளங்குகின்ற ஷட்பத ஜந்துக்களாகிய வண்டுகளின கம்பீர கீதநாத ஸ்வரங்களின் ஓசைகளும், ஏககாலத்தில் சாவ மங்கலகரமாயச் சபதித்தன

இந்தச் சப்தங்களினாலந்தப் புண்யவன மெங்கும் சோபித்து மங்கல ஓசைகளோடும் பிரகாசித்தன. அக்காலத்திற் பெய்ந்தமழையினால ஸ்ரீயமுனாநதியானது விசித்ரமான அலைகளோடுங் கூடிப் பிரவாகித்தது. அந்தப் பெருவெள்ளஜலம் அங்கங்குள்ள தடாகங்கள் - ஏரிகள் - குளங்கள் - ஓடைகள் - மடுகள் - இவைகளுக்குப் பாய்ந்தது அதனால அவைகள் சற்றேறக்குறைய ஜலசமாதியடைந்தன. அதிதீரத்த வளங்களில நாநாவிதமாகிய செந்தாமரை - வெண்டாமரை - செங்கழுநீர் - கருங்கழுநீர் - செவ்வாம்பல் - வெள்ளாம்பல - இவைமுதலானவைகள் புஷ்பித்துப் பரிமளங்களாய் விளங்கின. அந்தத் தென்றற்காற்றானது இவைகளின்மீது வியாபித்து ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு அலைகளின் திவலைகளையும் புஷ்பங்களின மதுகரஸ்பரிசங்களையும் வகித்துக் குளிர்ந்து வீசுதலினாலே, அந்தப்பிருந்தாரண்யப் பிரதேசங்கள் முழுதும் முன்னடைந்திருந்த உஷ்ணங்கள் தணிந்து குளிர்ந்து விளங்கின.

இவ்விதங்களாக மிகவுஞ் சர்வாலங்கார சோபித சுந்தராகாரங்களாகப் பிரகாசிக்கின்ற அந்தக்கோகுல பிருந்தாரண்யத்திற்கு, ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ண மூர்த்திகளிருவரும் மற்றைக் கோபாலஜனங்களுடன் சாவகோவின சமூகங்களையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய பசுக்களை மேயவிட்டார்கள் அவைகள் மேய்ந்துகொண்டிருந்தன அந்தச் சமயத்தில் அந்தக்கோபாலகுமாரர்களும் ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணர்களும் அந்த ஆரண்ய மார்க்கங்களில் நாநாவித லீலாவினோதங்களாகக்கிரீடித்து அபஹாசிய வார்த்தைகளைப்பேசி நகைத்தும், உத்ஸாஹ பௌருஷவசனங்களால் திக்கரித்தும், சித்த சாஞ்சல்யங்களால் யதேச்சையாய் விஹரித்தும், அன்யோன்யர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் கட்டியணைத்தும், விவாஹரசசந்தோஷமானஸர்களாய்ச் சுழன்று சுழன்றோடியும், மஹா விருக்ஷங்களின் நிழல்களில் தங்கி நின்றும், ஒருவருக்கொருவர் கண்களைப் பொத்தி யொளிப்புக்காட்டியும் அவவொளிப்பாட்டத்தி லொருவருக்கொருவர் பயங்காட்டியும் விளையாடினார்கள்.

மேலும் கோபால குமாரர்கள் தங்களுக்கு ஸ்வாதீனபாடங்களாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண கீர்த்தனங்களைப்பாடி விளையாடினார்கள். யாவரும் அவவாரண்யங்களில் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களை யதட்டியோட்டி அவைகளின் பின்னோடியும், சுஸ்வரங்களைத் தரத்தக்கதாகிய பிள்ளாங்குழல்களை நாநாவித மதுர இசைகளுடன் பூரித்தூதியும், கதிவிசேஷங்களாகிய நடைகள நடந்துகாட்டியும், ஒருவருக்கொருவர் ஓடியொளித்தும், வெண்மணற் குன்றுகளைச் சிறுகு பலாகச் சேர்த்து மணற்குப்பலாட்டமாகிய லீலையில் காலகளுந்தியும், தோள்களையுந் தொடைகளையுந் தட்டிக்காட்டிப் பந்துகளை வீசியெறிந்து சிறுகோல்களால் தட்டியெறிந்து பிடித்தும், வெண்மணற் குன்றுகளிற் பாய்ந்து குதித்தும், கோடுகளைக் கிழித்துத் தாவியும், அக்கோடுகளைத் தாண்டியும், விருக்ஷங்களின் மீதேறி ருசிப்பக்குவமான பலங்களைத் தின்று கீழிருந்தவர்களுக்கெறிந்தும், நாநாவித ஜாதிமிருக ஸ்வரூபங்களாகக் கலபித்து விளையாடியும் மஹா விருட்சங்களினுடைய கிளைகளின் மீதேறிநின்று அவற்றிலுள்ள பத்ர பல புஷ்பஜாதிகளுந்திரும்படி குலுக்கியுதிர்த்தும் விளையாடினார்கள்.

அந்தக் கோபால குமாரர்கள் அவ்வாரண்ய மஹாவிருக்ஷப் பொந்துகளிலும் - புதர்களிலும் - குகைகளையுடைய பாவதசிகர பொந்துகளிலும் வரிசைவரிசையாய்க் கட்டியிருக்கிற தேன்கூண்டுகளைக் குறித்துத் தேனீக்களான மதுபக்ஷியாது வண்டினங்களைச் சதுபாயங்களைச் செய்தோட்டி அத்தேனை கிரஹித்தும், அதை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களுக்குச் சமர்ப்பித்துத் தாங்களும் பானஞ்செய்தும், திவ்யமூர்த்திகளாகிய இந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் அதி மனோஹரடோலாயமான மானஸர்களாய்க் கிரீடித்து விளையாடுகின்ற சமயங்களில் ஸ்ரீபகவான் களைந்துவைக்கின்ற திவ்யாபரணாதிகளைப் பக்தியுடன் பத்திரமாய்வைத்துக்கொண்டிருந்தும், அவருக்கு வேண்டும்பொழுது மிகவும் பிரீதியுடன் அலங்கரித்தும், காகபக்ஷங்களாகிய இருசெவிகளின்மீது விளங்கிய செல்வசசிரோபட்ச ராஜாலங்கார சிகைகளை ஒருவருக்கொருவர் பற்றிக்

கொண்டு ஜட்டிமல்லமுஷ்டி யுத்தங்களைச் செய்தும், ஜயாபஜயங்களைக் குறித்துப் பந்தயங்கள் கூறித் தாங்கள் வைத்தகுறிகளைப் பூர்த்தி ஸ்பர்சித்தும், ஜயித்தவர்கள் அந்த ஜயத்திரவியத்தைத் ஸ்ரீபகவானுக்குக் காணிக்கைப்பாகச் சமர்ப்பணை செய்தும் ஆனந்திப்பார்கள்

இவையன்றியும் சிலர் வேறைப் புலிகளைப்போலத் தாவித்தாவிப் பாய்ந்தும், சிலர் செம்பிரமாக அசைந்துலாவியும் ஒருவருக்கொருவர் உயர எழும்பித் தங்கள்காலகளினு லுதைத்தும், சிலர் சேவ்யசேவக மித்ராமித்ர ஸ்வரூப பாவங்களை வஹித்து நாநாவித விசித்திர லீலாவினோத சம்பிரமாதிசயங்களுடன் விஹரித்தும் விளையாடினார்கள். சிலதருணங்களில் இந்த மஹாதிசய புண்யவான்களாகிய கோபாலகுமாரர்கள் யாவரும் ஒருகுளிர்ந்த தோப்பில் ஒன்றுகச்சேர்ந்து உட்கார்ந்து இளைப்பாறி, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திகளுக்குப் பக்தியுடன் தண்டன் சமர்ப்பித்து, ஓ மஹாநுபாவர்களே! நீங்கள் எங்களை அனந்தவிதங்களால் இரக்ஷிக்கின்றவர்களாகையால், இந்த லீலைகளிலும் நீங்கள் திவ்யாக்கிய ஸ்வரூப பூபாலர்களாயிருந்து எங்களை நியமிக்கக்கடவீர்களென்று பிரார்த்தித்தார்கள் அப்போது பலராமகிருஷ்ண மூர்த்திகள் புன்னகையுடன் அங்கீகரித்தார்கள் அவ்வளவில் கோபால குமாரர்களெல்லாம் அதிசம்பிரம சந்தோஷ பரர்களாய்க் கத்தத ஸ்வரத்துடன் நாநாவித முறைகளைக்கூறி நியாயங்களைத் தீர்க்கச்சொல்லிக் கேட்கின்றவர்களும், அந்த விவகாரத் தீர்ப்புகளில் சந்தோஷித்து ஸ்துதிக்கின்றவர்களும், சஞ்சாரங்களில் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதரக்ஷைகளாகிய பாதுகைகளைச் சுமந்துகொண்டு வருகின்றவர்களுமாய் விளையாடினார்கள்

சிலர் மஹாவிருக்ஷங்களினுடைய சிறகிளைகளைக் கொண்டுவந்து பல்லக்கு ஸ்வரூபத்தை நிர்மித்து, அதற்கங்கமாக நாநாவித கொடிகளைக்கொண்டு பின்னி, தாமரைப்புஷ்ப இதழ்கள் முதலிய மல்லிகை முல்லை ஜாஜீயாதி நாநாவித சுகந்த பரிமளங்களையுடைய புஷ்பங்களால் விசித்திரரத்ன ஸ்வரூபங்களாய் அலங்காரஞ்செய்து, அந்த ஆந்தோளிகைகளின் மேல் ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணர்களை யெழுந்தருளச் செய்து சுமந்தார்கள். சிலர் திவ்ய அரம்பையர்களை நாணும்படி அபிநயபூர்வக பரதசாஸ்த்ர லக்ஷணயுக்தமாய் நாட்டியங்களைச்செய்தார்கள் சிலர் கின்னரகந்தர்வாதி ஜனங்கள் வெட்கிக் கூசும்படி நாநாவித மிருதுஸ்வரங்களோடும் பாடினார்கள் சிலர் பாட்டுகளைப் போலப்புகழ்ந்தார்கள் சிலர் வேதாந்தார்த்த நிர்ணய ஸ்ரீபுருஷசூக்தவாக்கியங்களைப் போல முன்னடந்து ஸ்துதிசெய்தார்கள். சிலர் சர்வப்பிரபஞ்ச நியமன சர்மகாம யோக்கிய ஸ்ஹேதுக பலப்ராப்த ஸ்ரீவாசுதேவாக்கிய ஸ்வரூபருக்கு யஜுஸ்ஸாமாதி வேதங்களைப்போல அந்த ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களால் தங்களுக்கு நேரிட்ட அரிஷ்டநிவாரண இஷ்டபலப்பிராப்த மஹிமைகளைக்குறித்துக் காயகபாடக ஸ்வரூபங்களாய்த் துதித்தார்கள்

சிலர் பக்திவிச்வாசங்களுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண குணகீர்த்தனங்களைப் பாடினார்கள். சிலர் ஸ்ரீபகவத் ஸ்வரூபர்களுடைய திவ்யமான உத்ஸவ சேவையில்

நேத்திரானந்தக் கியானோத்தமர்களாய்ச் சேவித்தார்கள். சிலர் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர் குணாதிசயங்களுக்குச் சந்தோஷகரமாக நகைத்தார்கள். சிலர் கல்யாணகுண கீர்த்தனங்களினிசைக்குத் தங்கள் கரங்களால் அபிநயங்களைக் காட்டினார்கள். சிலர் ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள். இவ்விதங்களாய் அந்தக் கோபால குமாரர்கள் வனவிகார வசந்தோத்ஸவ சம்பிரமங்களாய்க் கிரீடா விசேஷங்களை அநுபவித்தார்கள். பிறகு திவ்யபுருஷசிரேஷ்டர்களாகிய இந்தப் பலராம கிருஷ்ணர்கள் அந்தப் பிருந்தாவன வீதியில் ஜகன்மாயாமோகன சுந்தராகாரர்களாகி, தேவகந்தர்வயக்ஷகின்னர கருடபன்னகர் முதலிய மகா ஜனங்களை அதிசயித்துச் சந்தோஷிக்கும்படியாய் நடனஞ் செய்தார்கள்.

அப்போது மகா பரிசுத்தமான புண்யஜன்மிகளாகிய இந்தக் கோபாலகுமாரர்களிற் சிலர் வேணுகானங்களைச் செய்தார்கள், சிலர் கலைமான் கொம்பினாற் செய்த துளைக்கருவிகளை யூதினார்கள். சிலர் அந்தத் திவ்ய நாதத்தனங்களுக்குச் சரியாய்ப் பாடினார்கள். சிலர் தங்கள் சிரங்களையசைத்து அபிநயங் காட்டினார்கள். சிலர் இந்தச் சாஸ்திரோக்தமான நாட்டியங்களுக்கு மெச்சி இவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள். சிலர் 'மகாதிசயமென்று' வர்ணித்து ஆச்சரியத்தை யடைந்தவர்களாய்த் தங்களைமறந்து அன்யசிந்தையற்றுச் சேவித்தார்கள். இவ்விதங்களாக யாவரும் ஒவ்வோரதிச்ய திவ்யவிஷய கிரியாபரர்களாய் நதீதீரதடாக சமீபங்களிலும், பர்வதங்களின் குகைகளிலும், ஏரிகளோரங்களிலும், பசுவினங்களின் மந்தைகளிலும், குளிர்ந்திருண்ட தோப்புகளிலும் புஷ்ப பலிதங்களான பொதும்புகளினருகிலும், மஹாலீல நடனோத்தியோகாதி அனந்த விசித்ர விளையாட்டுகளைச் செய்துகொண்டு, பசும்புல்லுள்ள இடங்களில் தங்கள் பசுக்கூட்டங்களை மேயவிட்டுச் சந்தோஷபரர்களாய்ச் சம்பரமித்திருந்தார்கள்.

அப்படியிருக்கின்ற தருணத்தில் அந்த மஹாவனத்தில் பிரலம்பாசுரனென்னும் பெயரையுடைய ஒருகொடிய ராக்ஷஸன் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களையும் மற்றுள்ள கோபால குமாரர்கள் யாவரையும் ஹிம்ஸித்து ஜயத்தை யடையவேண்டுமென்கிற நினைப்பைக்கொண்டு, தன்னுடைய ராக்ஷஸமாயையினால் ஒருகோபால குமாரனைப்போல காமரூபனாய் வேஷமடைந்து, அந்தக் கோபால குமாரர்களெல்லாரும் தங்களி லொருவனென்று நினைக்கும்படி மயக்கி, கபடமானஸனாய் அவர்களில் வந்துசேர்ந்து கலந்து ஸ்நேஹித்துக் கொண்டிருந்தனன். அந்தச்சமயத்தில் சர்வக்கியனாகியும், சர்வமயனாகியும், ஸ்ரீபகவானாகியு மிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் அந்த மாயாவேஷதாரியான துராத்மாவானவனை அசுரனென்று தமக்குள் அறிந்து, அவ்வசுரனைச் சிக்ஷிக்கத்தக்க சதுருபாயங்களைச் சங்கல்பித்துக் கொண்டிருந்தும் தாமொன்றும் அறியாதவரைப்போலத் தங்களைக் கொலைசெய்ய வந்த அந்த மாயாகோபால பிரலம்பாசுரனை ஒரு ஜகோபாலனாகவே பாவித்திருக்கிறதாய் அவனை நினைத்துக்கொள்ளும்படி அவனுக்கு மிகவும் அன்னியோன்யமாகிய ஸ்நேஹத்தைக் காட்டினார்.

இப்படி காட்டிய பகவானானவர் உடனே சகல கோபால குமாரர்களை யும் அழைத்து, ஓ பிரியசினேஹிதர்களே! நாமெல்லாரு மொன்றாய்ச் சேர்ந்து, இனி அஸ்தமான காலபரியந்தம் சந்தோஷமாயசில சிலைகளை யோ ரிடத்தில் ஸ்தாபித்து, குறிவைத்துப் பந்துகளடித்து, அவ்விளையாட்டினால் வருகின்ற ஜயாபஜயங்களை யடைந்து, அவற்றிற்குத்தக்க பந்தயங்களை யநுப விக்கத்தக்கதாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கலாம் வாருங்களென்று சொன்னார் அப்படி விளையாடுவதற்கு யாவரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள் உடனே ஸ்ரீஜ கந்நாதனானவர் தாமொரு பேருத்தியும், ஸ்ரீதாமனென்னும் கோபாலன் தமக்கெதிர் பேருத்தியும், தமமுடைய பக்ஷத்தில் மாயாகோபால பிரலம்பன் ஒருபேருத்தியும், அவனுக்கெதிர் பலபத்திரர் ஒருபேருத்தியுமாகத் தலைவர்க ளாயேற்படுத்தி, மற்றைக் கோபாலர்கள் சிறியவுத்திகளான ஸேவகர்களாக வகுத்து, அவர்கள் யாவரையுங் கணக்குசெய்து இரண்டு பக்ஷத்திற்குஞ் சம மாகப் பாகித்தனர்

இப்படிபகவான் இரண்டினமாகப் பிரிந்தவர்களுடன் அந்த ஸ்ரீபிருந்தா வன மஹாவிசால மாரக்கப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று, மஹா விருக்ஷங் களையும் சிலா ஸ்வரூபங்களையும் லக்ஷியக்குறிகளாக ஏற்படுத்தி, கைகளிற் பந் துகளேந்தி, பாண்டீரவமென்கிற வடவால விருக்ஷத்தி னடிவாரங் கிழலிற் சேர்ந்து, நாமெல்லாரும் இந்தப் பந்துவிளையாடுவோம், இவ்வாட்டங்களில் தோற்றவர்கள் வாஹனமாகி ஜயித்தவர்களைச் சுமந்து, பசுக்கூட்டங்கள் அப் பாறபிரிந்து சிதறிப்போகாமல் அம்மந்தைகளைப் பிரதக்ஷணமாக வந்து மடக் குகிறது அல்லது மஹாவிருக்ஷ சிலா லக்ஷியக் குறிகளைத் தொட்டுப் பிரதக்ஷ ணம் பண்ணி யதாஸ்தானத்திற்கு வந்திறங்குகிறது என்று கட்டளையிட்டார் அப்படியே யாவரும் ஒப்புக் கொண்டவர்களாய் விளையாடிக் கொண்டிருக் கின்ற சமயத்தில், ஒருக்கால் இருவர் கட்சிகளிலும், ஜயாபஜயங்கள் நேரிட்டு பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கட்சி தோற்றது அப்போது பலபத்திரர் பக்கலி லிருந்த ஸ்ரீதாமன் தமக்கு அந்தரங்க பக்தனானதால், பக்தபராதீனரான சுவாமியானவர் அவனைத் தோளின்மீது வைத்துக்கொண்டார் அப்போதவன் சரீரமாத்திரந் தோளின் மீதிருந்ததேயன்றி, மனது சுவாமியின் திருவடிக ளைப் பற்றியிருந்தன

விருஷபனைப் பத்திரசேனனும், ஸ்ரீபலராமரைப் பிரலம்பனும், வாஹனங் களாகிச் சுமந்து கொண்டு, முன்சங்கல்பப் பிரகாரம் லட்சியப் பிரதக்ஷணஞ் செய்யப் போனார்கள் அவர்களுக்குள் ஸ்ரீதாமனைச் சுமந்து கொண்டு போன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும், விருஷபனைச் சுமந்துகொண்டு போன பத்திரசேன னும், லட்சியப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து எல்லையில்வந்து சேர்ந்தார்கள். ஸ்ரீபல ராமரைத் தோள்களிற் சுமந்துகொண்டு போன மாயாகோபால வேஷதாரி யான அந்தப் பிரலம்பாசுரன் லட்சியப்பிரமாணப்படி பிரதக்ஷணஞ் செய்து வராமல், கபடனாய் வந்திருக்கின்றவ னாதலால் அவரைக் கொல்லநினைத்து லட்சியங்களைத் தாண்டிப்போனான் அப்படி போகுமளவில் பூர்வம் ஸ்ரீகிருஷ்

ண்பகவானைத் திருணாவர்த்தனென்னும் அசுரசிரேஷ்டன் எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்தில் போகும்போது தம்மைச் சுமக்கமாட்டாமல் அவன் அதிகதுன்பங்களையடைந்து சுமந்துகொண்டுபோக ஸ்வாமி அவனுக்கு எவ்வளவு பாரமாய்த் தோன்றினரோ ? அவ்வளவு சுமக்கக் கூடாதபாரமாய சகலாரிஷ்டநிவாரண ஜயோத்தமராகிய ஸ்ரீபலராமரானவர் அந்தப் பிரலம்பனுக்குத் தோன்றினர்.

அப்படி தோன்றின மாத்திரத்தில் அவன் ஈதென்ன பர்வத சிரேஷ்டமோவென்று பிரமித்து, மஹாசிரமங்களை யடைந்து, நடக்கமாட்டாதவனாகி அந்தக்கோபால வேஷத்தை விட்டுத் தன்னுடைய நிஜாகாரமாகிய கொடிய ராக்ஷஸ ஸ்வரூபத்தை வஹித்து, ஊழிப்பெருங் காற்றின் வேகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகவேகமாய் ஆகாயமார்க்கத்தி லெழும்பிப்போனன் அப்படி போகும்போது அவ்வசுராகாரம் மேகத்தைப்போலக் காணப்பட்டது மின்னலையும் காந்தியையும் வஹித்தது போலச் சர்வாபரண பூஷிதராகிய ஸ்ரீபலராமர் அவ்வசுரன் தோள்மேல் விளங்கினர் அத்தருணத்தில் அந்தப் பிரலம்பனுடைய தோள்களின் மீது உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீஹலாயுதமூர்த்தியாகிய பலதேவர் அதிசயித்து, தைரியத்துடனே தமக்கு வாஹனமாகிய கோபாலவேஷ பிரலம்பனை உற்றுப்பார்த்தார், அப்போது கோரகார நீலஸ்வரூபமும், சிரோபாகத்தில் இரத்தினங்களிழைத்த ஸ்வர்ணமயமான கிரீடகுண்டலங்களும், நெற்றியிற்போய வளைந்த புருவங்களும், நெருப்புப்பொறிகள் சிதறுகின்ற இரத்தவர்ணகார ஜ்வலித்தநேத்ரங்களும், மஹாபயங்கராகாரமாகிய கோரைப்பல்லுகளும், சரீராவயவங்களில் அசுராலங்காரத்துக்குரிய வலயாதி ஆபரணங்களும், அக்கினிக் கொழுந்துபோலே யெரிகின்ற சிவந்த குச்சுமட்டமான மயிர்களுங் காணப்பட்டன

அவைகளைக் கண்ட பலராமர் தங்களை மோசஞ்செய்யவந்த துஷ்டராக்ஷஸனென்று தெரிந்துகொண்டு, சற்றெனினும் வெருவாமல், தீரபுருஷோத்தமராகி, க்ஷணப்பொழுது நிதானித்து, அதிவேகமாய் ஆகாயத்திற் கெழும்பி, அதிசௌரிய பராக்கிரம கோபத்தினால் விளங்குகிற மனமுடையவராய்த் தமது முஷ்டியினால் அவன் சிரோபாகத்திற்குச் சரியாயப்பாய்ந்து, கிரீடத்தை ஒரு கையினலே தட்டிவிட்டு, ஆகண்டலனாகிய இந்திரனானவன் கோபித்துத் தன் வச்சிராயுதத்தினால் மஹாபர்வதங்களைப் பிளந்து சின்னபின்னஞ் செய்தது போல அவனுடைய சிரசுபிளந்து சின்னபின்ன மாயழியும்படி ஓரறை யறைந்து, ஒரேகுட்டாகக் குட்டினர், உடனே அவ்வசுரன் தலைபிளந்து சின்னபின்னமாகச் சிதைய, அவன் சரீரமெங்கும் செந்நீராயப் பெருக, முகத்தில் நின்றும் இரத்த மாம்சங்களொழுக, லோகபயங்கரமாகிய பிராணபீதியினல் கதறிக்கொண்டு பூமியில்வீழ்ந்து பிராணனொழிந்துபோக மரணமடைந்தான். அப்பொழுது சமஸ்தமான கோபாலர்களும் மஹா பலபராக்கிரம வீரியத்தை யுரிய புருஷரா யிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமரால் சம்ஹரிக்கப்பட்டுப் பர்வதாகாரமாய் வீழ்ந்தவனாகிய தங்கள் ஆயர்களி லொருவனைப்போலே, மாயாவேஷதாரி

யாயிருந்த அந்தப் பிரலம்பாசுரனைப் பார்த்துப் பயந்து பிரமித்து ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள்

பின்பு அவர்கள் பலராமரைப்பார்த்து, ஓ மகாநுபாவரே! இவ்வுலகத்திற்கு உபகாரார்த்தமாக இந்தக் கபடவேஷ துஷ்டாசுரனைச் சமஹரித்து எங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தீர் உமக்குச் சர்வமங்கலமும் உண்டாகக்கடவது என்று ஆசீர்வதித்து அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உபசாரஞ் சொல்லி ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு, இறந்துபோன பிராதாவானவர் பிழைத்துப் புனர்ஜீவிதராய் வரக்கண்டு களித்தாற்போல மஹாசந்தோஷ சம்பிரமாதி சயங்களை யடைந்தார்கள் உடனே ஆகாசவீதியில் நின்று இந்தத் திவ்ய புருஷர்களுடைய விசித்திரலீலா சேஷ்டிதங்களை நேத்ரோத்ஸவமாக அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பலிசூதனுதி நாமாங்கித திவ்யபுருஷர்களான தேவதா சமூஹங்கள் யாவரும், இவ்வுலகத்திலுள்ள சாதுக்களுக்குஞ் சகலதேவதைகளுக்குஞ் சத்துருவாயிருந்த கொடியகுரூரனாகிய இந்தப் பிரலம்பாசுரனை வெகு அலக்ஷியமாக ஒரேமுஷ்டியினால் சமஹரித்த ஸ்ரீபலபத்திர ராமரை நாநாவிதங்களான தேவஜாதி புஷ்பங்களை வருஷித்துத் துதித்தார்கள்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பிருந்தை யுள்முஞ்சா ரணியம் பிரவேசித்து
வாமக் க்ரீஷ்ம ருதுக்கால வானனை
காமமாயக் காட்டுத் தீயிலகப்பட்ட
தாமக் கோக்களைக் காத்ததைச் சாற்றுவாம்.

ஸ்ரீபிருந்தா வனத்திலுள்ள முஞ்சாரணிய மென்கிற வனத்திற் பிரவேசித்த போது நேரிட்ட க்ரீஷ்மகால வாணனையும், அங்கு சூழ்ந்துகொண்ட காட்டுத் தீயிலகப்பட்ட கோபாலர்களுங் கோக்களும் முறையிடக்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானனவர் அவ்வக்கினியைச் சுவாலையோடும் பானஞ்செய்து அந்தக் கோபாலர்களையுங் கோக்களையும் இரக்ஷித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர் பரதகுல சிரேஷ்டனே! மேஷராசியிலிருந்த சூரியபகவான் ரிஷபராசியிற் பிரவேசித்தான் அவன் ரிஷபராசியிலிருக்கும்போது சிறுதென்றலாலும் கீழ்க்காற்றினாலும் உலகத்திற்குச் சௌக்கிய முண்டாயிருந்தது அதைவிட்டு மிதுனராசியிற் பிரவேசித்தான் அப்போது சூரியனுடைய அதியுஷ்ண கிரணங்களால் வெந்தழிந்து போயினவென்று சொல்லும்படி வாடை, கொண்டல், தென்றல், சோழை, என்னும் நான்கு திசைக்காற்றும் ஒடுங்கின.

ஆயிலும் சந்திரகிரணத்திலும், சந்தனத்திலும், பனிநீரிலும், ஊற்றுச்சலத்திலும், மரநிழலிலும் உண்டாகிய குளிர்ச்சியிலுலும், தாமரையிலும், ஆலவட்டத்திலும், முன்றானையிலும், மூச்சியிலும் உண்டாகிய காற்றினலும், உலகத்திலுள்ள ஆத்மாக்களுக்குக் கொஞ்சஞ் சௌக்கியங் கிடைத்தது அப்போது அக்காலத்தைக் கோடைக்காலமென்னும் பெயர் கொள்ளச் செய்யும்படி மேல்காற்றுந் திரும்பியது

அதினால் தூளிகளெழும்பி உலகமெல்லாங் கவியவும், ஆத்மாக்களுக்கு வாயுலர்வும், தேகத்தில் அதியுஷ்ணம் உண்டாகவும் நேரிட்டன அப்போது விஷஜந்துக்கள் லயமடையவும், மற்ற ஆத்மாக்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகவும், மேகங்கள் தோன்றி இடித்து ஜலத்தைப் வருஷித்தன அதனால் உலகம் சௌக்கியத்தை யடைந்தது இப்படிப்பட்ட கோடைக்காலத்தில் சமஸ்தமான கோபாலர்களும் பாண்டீர மென்னு நாமதேய முள்ள இந்த வட்டாரணியத்தில், விளையாட்டில் விருப்ப முள்ளவர்களாய்த் தங்களை மறந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் கோவினங்கள் பிரிந்து தங்களுக்கு இச்சையானபடி சுவேச்சையாகப் பசும்புல்லுகளை மேய்ந்துகொண்டு, வெகுதூரஞ்சென்று, மிகவுந் தாஹத்தையுந் தாபத்தையு மடைந்தனவாய் அரற்றிக்கொண்டு, இஷீகமென்கிற அரண்யத்தைத் தாண்டிப்போயின.

அப்போது ஸ்ரீபலராமாநுஜர்கள் முதலிய சமஸ்தமான கோபாலர்களும் பசுவினங்களைக் காணாமல் சிந்தாக்கிராந்தர்களாய் விளையாட்டுக்களை யொழிந்து பசுவினங்கள் சென்ற மார்க்கங்களைத் தெரியாமல், சிலநேரம் நான்கு திக்குகளிலுந் தேடிக் காணாமல், நிமிஷமாத்திரத்தில் நாநாவிதங்களாகிய வியாகுலத்தை யடைந்து, பலதிசையிலும் ஓடி அலைந்து திரிந்து, பசுவினங்களின் குளம்படி அடையாளங்களைக் கண்டு, அம்மார்க்கங்களைப் பிடித்துப் பலவாறாகத் தேடிப் பார்த்தார்கள் அப்படிப் பார்க்குமளவில் அந்தக் கோவினங்கள் முஞ்சாரணியத்தில் வழி தெரியாமல் அம்மாவென்று கதறிக் கோஷிக்கின்ற சப்தங்களைக் கேட்டு, தங்கள் கோதனங்களைக் கண்டுபிடித்து, ஒரேமந்தையாகச் சேர்த்து, ஆயாசங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டு, சமஸ்தமான கோவினங்களுடன் தாங்களும் மார்க்கமே பிடித்துத் திரும்பினார்கள் அத்தருணத்தில் ஸ்ரீகண்ணபிரானவர் நீருண்ட காளமேகமானது விசித்தையாகக் கர்ஜிக்கின்றது போல தமது திருவதரத்தில் புள்ளாங்குழலை வைத்து, பசுக்களுடைய நாமதேயங்களைச் சொல்லிப் பிரீதியாக அழைத்தார்

அந்த ஆவினங்கள் யாவும் ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! என்கிறதுபோல் அம்மாவென்கிற ஆரவாரங்களுடன் பிரதிகோஷஞ் செய்துகொண்டு, சந்தோஷத்தினால் ஸ்ரீபகவானைப் பின்தொடர்ந்து வந்தன அந்தச் சமயத்தில் தெய்விகமாக ஒரு காட்டுத் தீயானது உண்டாயிற்று அஃதங்கு வீசாநின்ற காற்றினது சஹாயவேகத்தினால் நான்குபக்கமும் வியாபித்து, எங்கும் புகைகளெழும்ப ஜ்வலித்து ஆகாயமளாவி யெரிந்து, சராசரஸ்தாவர ஜங்கமாதிகளையுஞ்

சூழ்ந்து கொண்டு விருத்தியடைந்தது. அப்போது சமஸ்தமான கோபாலர்களும் தங்களைச் சூழ்ந்துவராநின்ற காட்டுத்தீயைப் பார்த்து, மிகவும் பயப்பிராந்தர்களாய்த் திடுக்கிட்டுத் தத்தளித்து, தப்பித்துக்கொள்ள எந்தத்திசையிலும் மார்க்கங்களைக் காணாமல், மிருத்யு பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களைப்போலவே கோக்களும் நடுநடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. இப்படியிருக்கும்போது கோபாலர்கள் யாவரும் ஸ்ரீ ஹரிநாம கீர்த்தனங்களைச் செய்து தங்கள் மிருத்யுப் பயமாகிய ஆபந்நிவாரணத்தை யடைகின்ற ஸ்ரீபாகவத ஜனங்களைப் போல ஸ்ரீபலராமசந்திர ஸஹிதராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சரணமடைந்து முறையிடத் தொடங்கினார்கள்.

வாரீர் ஆதிமூர்த்தியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! ஸ்ரீபலராம சந்திரரே! இந்தக் கொடிய காட்டுத் தீயினால் நாங்களும் கோக்களும் தஹிக்கப்படாமல் இரட்சிக்கக் கடவீர்கள். இதோ உங்களைச் சரணமாக வடைகின்றோம். ஓ எங்கள் குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஓ ஆபத்பாந்தவா! ஓ தீனரக்ஷகா! ஓ சிரோரத்னமே! ஓ தீனதயாளுவே! ஓ ஸ்ரீ ஜகத்ரக்ஷகா! ஓ ஸ்ரீபக்தவத்சலா! தேவரீருடைய நாமாதிசயங்களைப் பலவாறாகத் துதித்து முறையிடுகின்றோம். ஸநேகபந்துக்களாகிய எங்களை இந்தத் தாவானலஜ்வாலையினின்றும் இரட்சிக்கக்கடவீர். எங்கள் சக்தி உபாயங்களாலே தப்பித்துக் கொள்வதற்கு யாதொன்றுந் தோற்றவில்லை. எங்களுக்கு அதி உஷ்ணகரமாகிய ஜ்வாலை தாங்குகின்றதினால் சரீரங்கள் தகிக்கப்படுகின்றன. இனிச் சகிக்கமாட்டோம். ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! விரைவாக ரட்சிக்கக் கடவீர் என்று முறையிட்டுத் துதித்தார்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீசுபத்ராபௌத்ரனே! இவ்விதங்களாக முறையிடுகின்ற பந்துக்களுடைய தீனவசனங்களைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் கடாக்ஷித்து, சத்கார வசனங்களினால் தாபங்களைத் தீர்த்து, நீங்கள் யாவரும் பயப்படவேண்டுவதில்லை. உங்கள் நேத்திரங்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள் என்று நியமித்தருளிய ஸ்ரீபகவானுடைய ஆக்கியாப்பிரகாரம் ஸமஸ்தமான கோபாலர்களும் மிகவும் பயபக்திகளுடன் ஸ்ரீபக்தவத்ஸலரே! யென்று திடசித்தர்களாகி யாவருந் தங்கள் நேத்திரங்களை நன்றாகப் பொதிந்து கொண்டார்கள். அத்தருணத்தில் ஸ்ரீயோகீஸ்வரராகிய ஸ்ரீஹரியானவர் சர்வப்பிரபஞ்ச மாயாத்மக தமது விராட்ஸ்வரூபத்தை வஹித்து, அந்தக்காட்டுத்தீயை அவலீலையாகப் பானஞ்செய்து, அந்தக் கோபாலர்களையுங் கோவினங்களையும் ஓர் க்ஷணமாத்திரத்தில் முஞ்சாரண்யத்தினின்று பாண்டீரமென்னப்பட்ட ஆலமரத்தடியில் தமது மாயையினால் கொண்டுவந்து சேர்த்து நேத்திரங்களை விழித்துப் பார்க்கும்படி நியமித்தருளினார்.

அவர்களும் அப்படியே விழித்துப்பார்த்து, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்கள் ஸஹிதமாய்ச் சமஸ்தமான கோபாலர்களுங் கோவினங்களும் யாதொரு குறைவுமின்றிச் சுரக்ஷிதமாய் முன் தாங்களெல்லாருஞ் சந்தோஷமாகி விளை

யாடிக்கொண்டிருந்த ஆலமரத்தடியில் வந்து சேர்ந்திருக்கக் கண்டு, மஹத்தாகிய ஆச்சரியத்தை யடைந்து, ஸ்ரீபகவன் யோகமாயாப் பிரபாவங்களை யறிந்து ஆனந்திப்பதற்குச் சக்தியில்லாதவர்களாகி, சிலர் அந்தக் காட்டுத்தீயை விழுங்கி நம்மை ரக்ஷித்தாரோ வென்றார்கள், சிலர் காட்டுத்தீயைக் குளிரச்செய்வதற்கு மந்திரங்கற்றவரோ வென்றார்கள், சிலர் ஆயினு மனுஷ்யர்களால் முடியாதென்றார்கள், சிலர் காரியார்த்தமாக இவ்விடத்தில் வந்தவதரித்த தெய்வசிரேஷ்டர்களே யல்லது வேறல்லவென்று மகிழ்ந்து துதித்தார்கள், சிலர் இப்படிப்பட்ட காலங்களை யுணர்ந்து நம்மை ரக்ஷிக்கிற நிமித்தமாக ஸ்ரீ புருஷோத்தமரே இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானுக்த திருவவதரித்திருக்கின்றாரென்று சந்தோஷமடைந்து ஸ்துதிகளைச் செய்தார்கள்

இவ்விதங்களாக ஆனந்த பரவசத்துடனிருக்கின்ற சமஸ்த கோபாலர்களையும் கோவினங்களையும் சம்பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவானவர் கோபாலர்களைப் பார்த்து, வாருங்கள் தனயர்களே! சூரியாஸ்தமான காலம் சமீபமாய் விட்டது இனி யாவரும் கோகுலத்திற்குப் போவோம் பசுக்களுடன் புறப்படுங்கள் என்று, நியமித்துத் தாம் வேணுகானஞ் செய்து கொண்டு, ஸ்ரீபலராமர் தம்முடனவரவும், சமஸ்த கோபாலர்களுந் தங்களை ஸ்தோத்திரங்கள் செய்துகொண்டு முன்பின் சூழ்ந்துவரவும், கோவினங்கள் அதிசந்தோஷானந்தத்துடன் தம்மை மோந்து கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் வியூஹாகாரமாய் வரவும், சகலகோபால கோபிகாசனங்களுக்கு நேத்ரோத்ஸவமாக ஸ்ரீகோகுலத்திற்குட் பிரவேசித்தார்

அந்த ஸ்ரீபுருஷோத்தமராகிய ஸ்ரீகமலலோசனரைத் தரிசனஞ் செய்யாத ஒரு க்ஷணகாலமேனும் அவரவர்களுக்குள்ள பிரீதி அதிசயத்தினால் ஒரு மஹாயுகமாயிருக்கின்ற, அந்த நந்தவிரஜத்தின்மேல் யிருக்கிற ஸ்ரீ நந்தகோப யசோதா ரோஹிணிதேவிகளும் கோபால கோபிகாஜனங்களும் ஸ்ரீபகவானெழுந்தருளக் கண்டமாத்திரத்தில் யாவரும் கண்களிகூர்ந்து ஆனந்த சந்தோஷங்களை யடைந்தார்கள் ஸ்ரீபலராம க்ருஷ்ண சஹிதர்களாய்க் காட்டுத்தீயினின்றும் ஸ்ரீபகவானுடைய பரமகிருபையால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுச் சுரக்ஷிதமாக வந்த ஸ்ரீராமநாமதேய ஸ்ரீதாமன்முதலிய சமஸ்த கோபாலர்களும் கோவினங்களுடன் நமதருந்தவப் பயனாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் சர்வகாலமும் நம்மை ரக்ஷிக்கக் கடவரென்று துதித்துக்கொண்டு, அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் யதாஸ்தானமவந்து சேர்ந்தார்கள்

ſ

இருபத்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

புண்ணியபுருஷோத்தமன்செய்திடும்
நண்ணுமலீலைக் குணந்திகழ்ச்சதை
எண்ணுலாம்வருஷ சாரகாலத்திற்
பண்ணிரிடுஞ்சவுந்தர்யம்பகருவாம்

ஸ்ரீ புருஷோத்தமருடைய விசித்திரலீலாதி குணங்களுக்கு மிகவுஞ் சஹாயமாத்தங்களாய்த் தோன்றுகின்ற வருஷாகால ஸரத்காலத்தையும், ஸ்வாமியினுடைய சௌந்தர்யங்களையும் வர்ணித்துச் சொல்லுகின்றனர்

வாரீர் ஸ்ரீபரம பாகவதோத்தமனாகிய பரீக்ஷித்து மஹாராஜனே! ஸ்ரீபகவத் கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாயிருக்கின்ற மஹாபுண்ணிய புருஷர்களாகிய அந்தக் கோபாலகுமாரர்களியாவரும் தங்கள் தங்கள் கிரஹங்களில் வந்து சேர்ந்து சுகித்து, ஸ்ரீபால விருத்த மஹாஜன கோபாலர்களைப் பார்த்து, இந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்கள் சமஸ்தமான கோபாலர்களையும் கோவின சமூஹங்களையும் முஞ்சாரண்ய தாவாக்னியினின்றும் இரட்சித்த மஹாகுணாதிசயங்களைச் சொன்னார்கள் அப்போது அவர்களியாவரும் தங்கள் செவிக்கானந்தமாக அந்தச் சரித்திரங்களைக் கேட்டுச் சந்தோஷித்து. வாருங்கள் கோபால குமாரர்களே! இந்த ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்கள் நம்மையொத்த ஸாதாரண மனுஷ்யர்களல்ல தேவகாரியார்த்தமாகத் திருவவதாரஞ் செய்த மஹாபுருஷ சிரேஷ்டர்களென்று சொல்லி ஸ்தோத்திரங்கள் செய்தார்கள்

வாரீர் சாதுஜனபோஷக சர்வஜனநாதனே! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவானானவர் கௌமார கிரீடாதிசயங்களைச் செய்து சஞ்சரித்துக்கொண்டிராநின்ற காலத்தில், சூரியபகவான் தென்றிசையைவிட்டு வந்தபின்பு அத்திசையாகிய ஸ்திரீயானவள் சகியாமல் வியாகுலப்பட்டுப் பெருமூச்சு விடுகின்றாள், அந்த மூச்சைத்தான் உலகத்தார் தென்றற் காற்றென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆதலால் அத்திசையைச்சேர்ந்து அவளை மகிழச்செய்ய வேண்டுமென்று போனானென்னச் சொல்லவும், தானத்திசையைப் பிரிந்தபின்பு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற அக்கினி, யமன், நிருதி, என்னும் மூவருந் தங்களிடத்துள்ள கொடுமையை உஷ்ணமாக உலகத்தில் பரவச்செய்து ஆத்மாக்களை வருத்தப்படுத்தும்படியால் உஷ்ணத்தை நீக்கி உலகத்தை ரட்சிக்கும்படி அவர்கள்மேல் யுத்தத்திற்குப் போனானென்று சொல்லவும், தென்றிசையைச் சேர்ந்து கடகராசியிற் பிரவேசித்தான்

அந்தராசியில் சூரியனிருக்கும்போது மேல்காற்று வரவாகக் குறைவுபட்டு உலகத்திற்குங் கொஞ்சஞ் சௌக்கியம் கிடைக்கலாயிற்று அந்தராசியை

விட்டுச் சிங்கத்திற சென்ருன வருஷாகாலம வந்தது அநதருதுவில ஸ்ரீ ஹரியினுடைய லீலாகுணஙகளுக்கு அநுகுணமாக இந்தக கோகுலபிருநதா வனததிலும மறறைப பூமிகளிலும வருஷகால லக்ஷணயுக்தமாய அடிககடி வாடைகாறறும கீழககாறறும திருமபித திருமபிக குளிர்நதுவீசின மண்ட லததைச சூழநது பரிவேஷம நாநாவிதமாகக காணபபட்டு, வருஷககுறிகளை யுணடுபணணிறறு மேகஙகள வடதிசையி லெழுமபி, ஸ்ரீபலராமருடைய திருமேனியைபபோலத தெனறிசையிலே பிரவேசிததாக கடலிறபாயநது, சலபானஞ்செயது, ஸ்ரீ கணண பிரானுடைய திருமேனியைய போலக் கறுதத, நிறததைககொணடு வடதிசையிலடைநது, ஆகாயமெஙகும பரவிக கவிநதன உலகமெஙகும மினனலகளுணடா யிருநதன

ஸ்ரீபலராமா பிரலமபனதலையி லிடிதத இடியின சபதததிற கொபபாய் நீலமேகஙகள காஜிததன சிதரவிசிதரமான இநதிரதனுசு அடிககடிச சூரியகிரணததிற கெதிர்முகமாக ஆகாயததில காணபபட்டது வடதிசையிற றோனறிய கருமேகஙகள சகலமான ஜனசரஙகளுககும விருததியுணடாககி, அவைகளைச சநதோஷிககச செயதன அவவிருணட மேகஙகள ஆகாயததி லிடைவெளியிலலாமல அநதரவீதிக ளெஙகும பரவி வியாபிததது, இவவுலக மெலலாம இருளடையுமபடி செயதன இவவுலகததிககுத தாபததையும ஜலததையுங கறபிககச சததியுளள சூரியபகவானுனவன தனது கிரணஙகளி னால முனமேகஙகள வருஷிதததினாலே, நதீநத மடுககள, ஏரிகள, தடாகங் கள, முதலிய வறறிலுளள ஜலததையும சகல பூமியினது திரவஙகளையும எடடுமாதஙகள வரைககும கிரஹிதது, மறுபடியும வருஷகால சரதகால முதலிய காலபககுவஙகளில தனது கிரணததினு லுணடாகிய மேகஙகளுககு முனகிரஹிதத திரவஙகளை ஜலகிரணஙகளால கொடுதது, வருஷாதி காரி களான பாஜனயாதி தேவதைகளுககு அதிகாரஙகளை வஹிககச செயது, தனது கிரணுமச சமபூதஙகளான மேகஙகளை முனனிடடுககொணடு சரவ வுலகஙகளும க்ஷேமஙகளையடையும பொருடடு வருஷஙகளை யுணடாககி ஜலததை வருஷிததான

இவவுலகததிலகலியுகநதோறும சுருதி ஸமிருதி புராண சாஸ்திரஙகளால வேதோததஙகளாகிய உததம தருமஙகள நசிதது இருளையடைய ஸ்ரீபர மாதம பிரதிபாதக ததவஹீனாகளாய வேதோகத பரம தருமஙகளை விலக கி எபபொழுதும ஆசாரமிலலாமல வேதததிறகு வெளிபபடடவாகளாகிய பாஷணடிகளெனனும சமசாரபநதததிறகுக காரணமாயிருககிற அசத்தான சாஸதிரஙகளையே அனுசரிககிற வாகளிற சிலா விருததியடைநது பிரகாசிப பதுபோல, அநத இருணட காளமேகஙகளானவை திககுவிதிககுளிற சிதறும் படி மின்னபபடட அநத வருஷகாலததில ஜலததை வருஷிப்பதறகுமுன் மேகாடமபர வியாபக தினங்களில லோகோப காரார்த்தமாக ஆகாசவீதி களில பிரகாசிககினற சூரியசநதிர நக்ஷததிரகிரஹாதி கணஙகளுககிளையாய் ஆடிபாடி முதலான இடஙகளில மினமினிப பூசசிகள, பிரகாசிததுககொண் டிருநதன.

இவ்வுலகத்திலுள்ள ஏழைஜனங்கள் விஷயத்தில் அன்புகொண்டு மஹோதாரான புருஷர்கள் அவ்வேழைகளுக்குத் தங்களன்புள்ள வரைக்குங் கொடுத்துத் திருப்தி யடையச்செய்து தாங்களுஞ் சந்தோஷித்துக் கைசலித்து நிற்கின்றார்போல், மேகங்கள் அரவங்களுண்டாகக் காஜித்து சர்வ ஜந்துக்களுக்குந் திருப்தியடையும்படியாக வருஷித்து லோகமெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படி அந்தரவெளி தோன்ற நின்றன. மேலும் மஹாபோகங்களை யடையும்பொருட்டு பஞ்சாக்னி மத்தியினின்று ஸ்ரீபகவானைக் குறித்துப் பொறிபுலன்களடக்கித் தபஞ்செய்து தங்கள் சரீரங்களைச் சுருக்கித் தபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் ஸ்ரீபகவான் பிரசன்னமாய் இஷ்டங்களைக் கொடுத்தருளப் பெற்றுக் கொள்வார்களாகில் அவர்கள் எப்போதும்போலச் சரீரம் பூரித்துச் சந்தோஷமடைவதுபோல், கிரீஷ்மகால தாபகிரணங்களால் ஈரங்களைக் கிரஹிக்கப்பட்டு பூமிவரண்டு வருஷஜலத்தைக் கோரியிருந்த இந்தப்பூமியானது வருஷாகாலத்தில் பூர்ணமாய் வருஷித்தபடியினாலே சந்தோஷித்து ஈரங்களை வகித்துப் புஷ்டியடைந்தது.

மழை பெய்யும்போதெல்லாம் ஒடுங்கிநின்று வருஷம் நின்றவுடனே ஜலசமாத்தியாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற ஏரிகள், மடுக்கள், கால்வாய்கள், நீரோடைகள், இவைமுதலியவைகளில் தவளைக்கூட்டங்கள் இனமினமாய்ச் சேர்ந்து, சந்தோஷத்துடன் தங்களுக்குவிருத்தியான ஜீவனகாலங்கள் நேரிட்டனவென்று மேககர்ஜனைகளுக்குப்பிரதியாய்ச் சப்தித்தன. இந்திரியவஸ்யர்களாகியும் அற்பவிஷய காமபோக சுதந்திரர்களாகியு மிருக்கின்ற சபலபுத்தியையுடைய புருஷர்களின் தேகம் தனமுதலிய சர்வசம்பத்துக்களும் நல்விஷயத்தி லுபயோகப் படாமல் அபாத்திர விஷயத்தில் வியர்த்த மாகின்றதைப்போல், கேவலம் உபயோகப்படாத சவட்டுப் பூமிகளும் நெருஞ்சில் முதலிய கண்டமாகிய பூண்டுகளின் விளைவுகளுக்கு உபயோகப்பட்டிருந்தன. மேலும் இப்பூமியில் ஜலசமாத்தியால் நாநாவிதவிசித்ர வர்ணங்களாகத் தளிர்த்தும் புஷ்பித்தும் விளங்குகின்ற புற்கள், பூண்டுகள், புதர்கள், கொடிகள், விருக்ஷங்கள் முதலிய சர்வஸ்தாவரங்களையுடைய வனங்கள், நானாவிதவிசித்ர ஆடைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு அனந்தமான ஆயுதபாணிகளா யிருக்கிற ஓரிராஜாவினுடைய சேனைகளைப்போலச் சர்வசம்பத் கரங்களாய்த் தோற்றப்பட்டிருந்தன.

இந்தப்பிரபஞ்சங்களைத் தெய்வாதீனமென்று உணராமல் விவேகஹீனர்களாய் முன்செய்த சுகிர்தத்தினால் சிலசம்பத்துக்களை வகித்து நானென்தென்கிற துரபிமானங்களை யுடையவர்களாய் அடுத்தவருக்கும் உபயோகமில்லாமல் விருத்தியடைந்து பிரகாசிக்கின்ற லுத்தர்களைப்போல், சில வியவசாய க்ஷேத்திரங்கள் அதிகமழையால் சஸ்யங்கள் நன்றாய் விருத்தியடைந்து பிரயாசப்படுகின்ற உழவர்களுக்குப் பலப்பிரயோசனமில்லாமல் நஷ்டபலத்தை வகித்து விளங்கின. தாங்கள் பூர்வஜன்மங்களின் பலனை அபேக்ஷித்தவர்களாய் ஸ்ரீஹரியினுடைய ஸேவையினாலும் தியான ஸத்காமங்களினாலும்

புண்யங்களைச் செய்து இந்த ஜன்மத்தில் எப்பொழுதும் ஆசார உத்தம வம்சங்களில லோகோபகாரிகளாய விளங்குகின்ற புண்ய ஜனங்களைபபோல, சில பூமிகள் தெய்வானுககிரகத்தினால போதுமானமழையுண்டாககி நல்லஜலத்தை யடைந்து நல்ல பயிர்களால விருத்தியடைந்து விளங்கின இந்திரிய நிக்ரஹங்களை யடையாத யோகிகளுடைய மனது சஞ்சலப்படுவதுபோல, நதிகள் மடுக்கள், காலவாய்கள், இவைகளில பூரணமாயிருக்கின்ற ஜலம் வாயுவேகத்தினால கலங்கியிருந்தன

ஸ்ரீ புருஷோத்தமனுகிய ஸ்ரீ அரியினிடத்தில ஸமாஸ்ரயணமாகிற அன்பைபபெற்று பக்தியோடே மனதைசசுவாமி திருவடியில செலுத்தித சுகதுக்கமுதலிய வினைகளுக்க கஞ்சாத தீரத்துவத்தைக கொண்ட மகா புருஷர்களைபபோல, பாவத்தங்கள இவவருஷா காலத்தி லுண்டாகிய மேககாஜஜனை முதலிய இடிகளாலும பெய்யப்பட்ட மழையினுலும அதனாலுண்டாகிய அருவிஜலத்தினுலும பேதிக்கப்படாமல கலங்காமலிருந்தன. வேதாத்தியயனஞ்செய்கின்ற பிராமமண சிறுவாகள வேதங்களைசசொலவதை யொழிந்து அந்தப்பாடங்களைத தொடங்கும்போது அவைகள அந்தச சிறுவாகளுடைய மனதுக்குச சந்தேக முண்டாககுதலபோல, வருஷஜலசமாததியினால இவவாரணயபூமி புறகள பூண்டுகள முதலியவற்றுல மாாககங்கள மறையப்பட்டனவாகிச சஞ்சரிக்கின்ற மனிதாகளுககு மாாககசநதேகங்க ளுண்டாகின சாவஜனங்களுக்கும ஆனந்தகரமாயத தோற்றுகின்ற மேகபடலங்களினின்றும பிரகாசிக்கின்ற மினனலகள, காமத்தில இச்சையுள்ள புருஷாகளின சித்தங்களைக கலங்கச்செய்யும வேசிகளினுடைய மேனியழகுமகுணங்களும இப்படித்தான நிலையிலலாம லிருக்குமென்று காட்டுவதுபோல அடிக்கடி தோன்றித்தோன்றி மறைந்தன

சூரியமண்டலமபோன்ற இந்திரதநுஸானது சத்வாதி குணங்களால் விருத்தியடையப்பட்ட இந்தப் பிரபஞ்சத்தில சத்வாதிகுண சூனனியாகளாய விளங்குகின்ற பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீபரமபுருஷன பிரபஞ்ச ஸமரக்ஷணாத்தத்தின பொருட்டு வகித்த ஸ்ரீஹரி ஹரஹிரணய கறபாதி ஸவரூபங்களுக்குள்ள வாணங்களைபபோனறிருந்தது இவவருஷாகால சுகலபக்ஷத்தில தினங்களதோறும கலைகள விருத்தியடைந்தும உலகத்தவாகளுககுத தோன்றுமல ஆகாயத்தில சஞ்சரிக்கின்ற மேகசமூகங்களால மறைக்கப்படுகின்ற சந்திரனுனவன, சாவேஸவரனுடைய கிருபையினால இபபிரபஞ்சத்தி னிடத்தில ஸ்ரீபகவதாஞையை வகித்து பிசசேதனன அந்த ஸ்ரீபகவான மாயாபிரபாவங்களால தனது ஸவரூபஞஞான தேஜஸைமறைக்கப்பட்டு மாழ்குகின்ற தன்மை இதுதானென்று காட்டுகின்றவனைபபோ லிருந்தான ஆகாயங்களெங்குமபரவி மினனலுடன கம்பீரங்களாகக காஜிக்கின்ற சூறகொண்ட மேகங்களைபபாாத்து மகத்தாகிய சநதோஷங்களை யடைந்து சிறகுகளை விரித்து நர்த்தனஞ்செய்கின்ற மயிலகளானவை, இவ்வுலகில மகா புண்யசாலிகளாய் ஜனித்து ஸ்ரீஹரிபஜனையைக குணுநுபவமாகச செய்து மகா ஆனந்தத்துடன் நர்த்தனஞ்செய்யுந தனமைகளைப்போலக் காணப்பட்டன

நநதகோப குமாரனுகிய ஸ்ரீமாதவன தமது திருபபவளமபோன்ற அதரத்திலவைதது ஊதுகின்ற புளளாஙகுழலினுடைய வோசையைககேடடு வெட்கபபடடு வாயைமூடிக கொணடனவென்று சொலலுமபடி, குயிறகூடடஙகளெலலாம கூவாமல வாயடஙகி யிருநதன. பூமியிலுறைநதிருககின்ற பிரவாகஙகளைத தமது வோகளினுல கிரகிததது விருததியடைநது சமஸத பிராணிகளுககும மகோபகாரமாய நாநாவித ரஸருசிபலஙகளைத தரததககதாய இநதப பிருநதாவனததில விளஙகுகின்ற விருக்ஷஙகள், சாவேநதிரியஙகளை ஜயிததது மகாபரிசுததாகளாயத தஙகள தபப்பிரபாவததால ஸ்ரீபகவானைச் சநதோஷிபபிதது அவருடைய கிருபையால சாவபலததைக கொடுககததகக சமபததை அடைநது அநுககிரஹிககின்ற தபஸிகளைபபோல விளஙகின. சர்வலோகேஸவரனுன ஸ்ரீகணணபிரானுனவா எனனிடததில் லீலாவிநோதங்களைச்செயயப பாககியததை நான பெறறிருககின்றேன. நீசுவாககவாஸியென்று பெயாபெற றிருநதபோதிலும ஸவாமியினுடைய லீலா விநோதஙகளை அனுபவிககுமபேறு உனககிலலாமையால, நீ எனககுச சமானமலலவென்று தெயவலோகததி லுளள கறபகவனததைப பாாதது பிருநதாவனமநகைதது தேளனஞசெயவதுபோல, அவவிடததிலுளள முலலைககொடிகளெலலாம அருமபெடுததன.

இநதப புணயாரணயஙகளிலும மறறை இடஙகளிலும கலஙகிக குழம்பிச சேறருற சூழபபடடிருககின்ற நீரோடைகள ஏரிகள முதலாகிய இடங்களில இனமினமாய்ச சோநது வணடலகளையுஞ சேறறுப புழுககளையுநதின்று விருததியடைநது அததடஙகளைவிட டகலாமல திருபதியடைநதிருககின்ற சாரஸபட்சி சமூஹஙகள், இவவாதமகோடிகளில ஹிதயஸமஸாரிகள் தேஹாபிமானிகளாயப புததிரமிதர களதர பநதுவிஷயஙகளில துராஸாமோஹ பரவசாகளாயத தேஹமே ஆதமாவென்றும சரீரபோஷணாததஙகளே புருஷாாததஙக ளென்றும பிரமிததிருககின்ற அஞஞானஜனிதஙகளைபபோல விளஙகின. கலியுகததில பிராமணாகள நீசனையடுதது உதரபோஷணஞ செயவதே முககியமாக வெணணி வேதசாஸதிரஙகளை மறநதுவிடுவாாகள. அபபோ பாஷணடாள மீறி வேதததிறகு விரோதமான அசதசாஸதிரததை உபதேசிதது வேதமாககததைப பேதிபபதுபோல, மிகுநத வெளளததினுல ஏரி, கால, இவை முதலியதுகளின கரைகள பேதிககபபடடன.

இபபிரபஞசததில உபகாரிகளாகிய உததமராஜாககளமநதிரி புரோஹிதாகள முதலியூஷிதவஜஜன சதஸஙகபாகளாய சாஸதிரஙகளையும நீதிகளையும ஆராயநது தானதாம பரோபகாரிகளாயச சமஸதமான ஜனஙகளையும தண்ணளியினுல ரக்ஷிககின்றதுபோல, இம மேகசமூஹஙகள சூறகொண்டெங்குமிறைநது வாயுவால கலககப்படடு சாவபூமியுங குளிரச சர்வஜனங்களுஞ சநதோஷிதததத திருபதியடைய வருஷிததன. அதனுல அநதஹாரணயததில வசிககின்ற மஹாரிஷிகளும வானபிரஸதாஸரம ஜனஙகள முதலியவாகளும திருபதியடைநது சநதோஷிததாாகள. அநத பிருநதாவனத

தில் வருஷாகாலத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஸ்ரீபலராம சஹிதராய்ச் சமேதமான கோபாலர்களுங் கோவினங்களுஞ் சூழ்ந்துவரப் பிரவேசித்துச் சந்தோஷமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார். பசுவின் கூட்டங்கள் க்ஷீரச் யாத்ரீகளினாலே மெள்ள உலாவிச் சஞ்சரித்து, ஸ்ரீகண்ணபிரானாலே அழைக்கப்பட்ட வேளைகளுக்குப் பிரீதியடைந்து, தேவாமிர்தத்திற் கொப்பான பாலைத் தாங்கள் சஞ்சரிக்கு மிடந்தோறுந் துளித்துளியாகப் பெருகவிட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீபகவானைப் பிரியாமல் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியையும் கோபால குமாரர்களையுங்கூட அழைத்துக் கொண்டு, பெருமழை வர்ஷிக்கின்ற சமயங்களில் மழையடைப்பான இடங்களில் பக்கங்களை மட்கவிட்டு, விருக்ஷங்களின் [illegible] வாரங்களிலும் பர்வதக் குஹைத்துவாரங்களிலும் பிரவேசித்து, மிகவும் மனோரம்மியமான லீலாவிநோதங்களை யாசரித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது கோபாலகுமாரர்கள் அவரவர்கள் கொண்டுவந்த ஊறுகாய்களையும், கந்தமூல பலாதிகளையும், ததியோதனமுதலிய சித்ரான்னங்களையும், [illegible] பாறைகளின்மேல் வைத்து, ஸ்ரீபகவத் பிரீதியாகச் சமர்ப்பித்தார்கள். ஸ்வாமி தாம்கொண்டுவந்ததைப் பிரசாதிக்கார்; பின்பு ஸ்வாமிமுதலிய யாவரும் சந்தோஷானந்த பரவசர்களாய் போஜனஞ்செய்தார்கள். பிறகு ஓரிடத்திலே இளைப்பாறி, சம்பிரம வார்த்தைகளை வசனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவான் கோகுல பிருந்தாவனங்களில் இந்த வருஷாகாலமெல்லாம் ஸ்ரீபலராம சஹிதராய்ச் சகலகோபால கோதன சமூஹங்களுடன் லீலாவிநோதங்களைப் பிரதிதினமுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருக்கின்ற காலங்களில் சூரியபகவான் கன்னியாராசியை விட்டுத் துலாராசியிற் பிரவேசித்தான். ஆகாயமும் பூமியும் சகலதீர்த்த பிரவாஹங்களுந் தெளிந்து, மந்தமாருதத்தை யுடையதாயிருக்கின்ற சரத்ருதுவினுடைய லக்ஷணக்குறிகள் விளங்கின. இந்தப் பிருந்தாவனத்தில் துரியாஸ்ரமிகளாயிருந்து, தாரேஷணம், தனேஷணம், புத்ரேஷணம், என்னும் ஈஷணாத்ரயங்களையும், தேவருணம், பிதுருணம், ரிஷிருணம், மனுஷ்யருணம், என்னும் ருணநான்குகளையும், பிரகிருதி சம்பந்தத்தி லுண்டாகிய சுகிருத துஷ்கிருதங்களையும், காமக்குரோதாதி அரிஷட்வர்க்கங்களையும், தானதர்மமுதலிய ஆசார சத்கர்மங்களையும் அநுஷ்டித்து இல்லற வாழ்க்கைகளைத் துறந்த சன்னியாசிகளைப்போல, முன் வருஷருதுவில் [illegible]ண்டு கறுத்த நிறத்தைக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பரவி நாடுநகர வனபர்வத சமுத்திரங்களில் நன்றாகவருஷித்துத் திருப்தி யடைந்திருக்கும்படிச்செய்து நிர்மல ஸ்வரூபங்களான வெள்ளைமேகங்கள் சஞ்சாரங்களொழிந்து விளங்கின.

வருஷங்களில் கலங்கலாயிருந்த நதிகள் தடாகங்கள் முதலியவற்றிலுள்ள ஜலந்தெளிந்து, செவ்வாம்பல், வெள்ளாம்பல், செங்கழுநீர், கருங்கழுநீர்,

செநதாமரை, வெணடாமரை, விருததியடைநது புஷபித்து, ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி வீடடைடபோல விளஙகிய ஆநதா சலமானது யெபபடித தோனறிய தெனறால இநதிரிய நிககிரகநதுக நரிய யோகாரமபத தைககொணடு சித தஙகலஙகி நினறு காலாநதரததில சிததநதெளிநத யோகபுருஷனுடைய மனதைபபோல சுபரகாயபத தோனறியது பிரமசாரியாஸரமததைக யடைநது தாயதநதையாகளை நீஙகிக குருகுலவாசஞ செயவதினுமாதோஹரஞசெயது சரீரபோஷணஙகளைச செயதுக கொளளாததினு நாநாவித ஸரமஙகளால சிதத சௌககிய மிலலாதவாகளா யிருநது கிரகஸதாஸரமஙகளை யடைநது மனது தெளிநது சுகிககினற பிராமமணச சிறுவாகளைபபோல, சூரியபகவானுடைய கிரணஙகளாலும வீசுகினற காறறினாலும ஆகாயமானது தனனை மறைததுக கொணடிருநத மேக கூடட நீங்க விளஙகியது

நலல பெரியோாகளை அடைநது குருகுலவாசஞசெயது அவவாசாரியநுகரகததினாலே வேதோகத ஆதமஹித ததவாாததஙகளை நனறாயப போதிததுத திருபதியடையச செயகினற ஆசாரியனைபபோல, அநதவனததிலுளள பாவதஙகள, வருஷாகால மேகஙகளாற பொழியப பெறற ஜலததைத வகிததுத அநதஜலததினாலே தஙகளை யாஸரயிதத மசாதுனஙகள திருபதியடையுமபடிசெயதன இவவுலகததில ஸமஹாபிமானிகளாய புதரமிததிரகளததாதிகளைச சாசுவதமாக நினைதது சூரியாகலாலே கிரகிககபபடட ஆயுக்ஷீணஙகளை யறியாமல சஞசரிககினற சேதனாகளைபபோல, இமமகாவனததிலுளள சிறு ஓடைகளிலும அலபததடாகஙகளிலும சஞசரிததுககொண டிருககினற ஜலஜநதுககள சூரியகிரணஙகளினால ஜலசமாததிகள குறைநது தஙகள ஜீவனோபாயஙக ளறறபோவதையறியச சகதியிலலாமல நாநாவிதமாகிய தாபததையடைநது தபிததுககொண டிருநதன

இவவுலகததில ஸ்ரீஹரியினிடததில பகதியுகத அனபுகளை யுடையவாகளாகியும, துரபிமானஙகளை யொழிநதவாகளாகியும, சிததசுததியுடனவிளஙகுகினற உததமஞ கியானிகளைபபோல இநத ஆரணயஙகளிலுளள நதிநதமடுககள் ஓடைகளினுடைய பிரவாஹததினாலே சேறறைவகிதத பூபபிரதேசஙகளும சூரியகிரணஙகளால தமது மலினஙகளை யொழிநது சாதாரணமாகச சஞசரிககுமபடி பிரகாசிததன சகலாதம சமதாஸனககியான முடையவர்களாய பரோபகார எணணமுடையவாகளா யிருககினற புணய ஜனஙகளைப போல, ஸ்ரீபகவானுடைய சஞசாரஙகளுககு யோகயமான இநதப பூமியானதுசேறறையும வணடலையும உளளையும விடடுத தனனுள விளஙகிய கொடிகளிலேயும புதருகளிலேயும உணடாகினற மனோஹரமாகிய புஷ்பஙகளையும பலஙகளையுந தநது சமஸதமானவாகளையுஞ சநதோஷிககச செய்தது. தஙகள் குல சிரேஷடனாகிய காளியன தலையை மிதிதது அவனுடைய காவத்தை யடககிய ஸ்ரீகிருஷணபகவான வருகினறாரோவெனறு பயததினால் சாபபஙகள தலையை நீடடி பெட்டிப்பாாபபதுபோல, கரநதலகள அரும்பெடுததன

தம்மிடமாக வந்து சஞ்சரிக்கின்ற நந்தகோப நந்தனனைப் பார்த்து வனங்களும் கிரிகளும் வாராய் மாதவா! எங்களைப் பரிசுத்தர்களாக்கி ரக்ஷிக்கவரும் ஐயனே! என்று கைமேந்தி அழைப்பதுபோல, அக்காந்தள்கள் மலர்ந்தன. வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஸ்ரீ யசோதா தநயனுடைய திருமேனியின் காந்தி அவ்வனமுழுவதும் பரவினதுபோல, காயாவெல்லாம் மலர்ந்தன. கிரமக்கிரமமாய் உத்தமாசிரம தர்மங்களை வகித்து அவரவர் கிரிய சகல கிரியாகர்ம தர்மங்களையும் ஆசரித்து பரமேகாந்த நிஷ்டையை சந்தடியற்று மௌனவிரதத்தை யநுஷ்டித்த திருக்கு முனிவர்களைப்போல, வருஷாகாலத்தில் மேகங்களினின்று முண்டாகின்ற வருஷங்களினாலும் வாயுவேகங்களினாலுங் கலங்கி நாநாவித விசித்ர அலைகளையும் அவற்றாலுண்டாகின்ற கம்பீரமான வோசைகளையு முடைத்தாயிருந்த சமுத்திரமானது சரத்காலம் வந்தவுடனே சூரியகிரணங்களாலும் அவற்றின் உஷ்ணவாயு வேகங்களினாலும் கலங்கல் தெளிந்து ஆரவாரங்களொழிந்து நிஸ்சப்தமாயுங் கம்பீரமாயும் விளங்கிற்று.

யோகிகளானவர்கள் மனதை ஒருவிடத்தினும் சலிக்க ஒட்டாமல் ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடிகளில் நிறுத்தி நிதானிப்பதுபோல, பயிர் செய்து வாழ்கின்ற உழவர்களாகிய உத்தம ஸம்ஸாரிகள் தங்களுக்கும் வெகு ஜனங்களுக்கும் உபகாரார்த்தமாகச் சர்வப்பிரவாஹ ஜலங்கால்வாய்களுக்கு அணைகளைக் கட்டி ஜல சம்ரக்ஷணஞ் செய்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோபால குமாரர்களுடனே பசுக்களையோட்டிக்கொண்டு வனத்திற்குப் போயிருக்கப்பட்ட மத்தியான காலங்களில் அவருடைய ஸேவை நீங்கியதா லுண்டாகின்ற மனஸ்தாபங்களைக் கொண்டிருந்து அஸ்தமன காலங்களில் அவரெழுந்தருளினவுடனே அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணஸேவா திருப்தியினாலே தேஹேந்திரிய தாபங்களை நீங்கி பக்திக்கியான விசேஷங்களையுடைய சகல கோபால கோபீஜனங்களைப்போல, பூமியிலுள்ள சர்வஜனங்களும் ஸ்ரீயபதியினுடைய கிரணங்களால் தாபத்தை யடைந்து சந்திரபகவானாலே தாபம் நீங்கி திருப்தியடைந்தன.

இவ்வுலகத்தில் வேதோக்தமாகிய கர்மகாண்ட முதலியவைகளில் சேர்ந்து சத்வகுணங்களை வஹித்துச் சந்தோஷிக்கின்றவர்களுடைய சித்தத் திறமேற்ப சாஸ்திரார்த்தங்களைப்போல, விந்தைவிந்தையாக வியாபிக்கின்ற மேகசமூஹங்கள் நீங்கப்பட்ட ஆகாயவீதிகளில் நிர்மலமாய கிரக நக்ஷத்திர சமூஹங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தன. கோகுல பிருந்தாவனத்தில் சமஸ்த கோபால கோபீஜன கோவின கோவத்ஸங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்து விளங்கும்படி ஸ்ரீபலராம சகிதராய்ப் பூர்ணகிருபா திருஷ்டியை வகித்துப் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்போல, அகண்ட மண்டலாகாரமாயிருக்கின்ற ஆகாயவீதியில் நாநாவிதங்களாகிய நக்ஷத்திரகணங்கள் சூழ்ந்து விளங்கத் தனது ஷோடசகலா பாகங்களையுடைய பூர்ணசந்திரன் பிரகாசித்தான்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸேவையில் பரிபூர்ண மநோரதர்களாய்; இவ்வனத்திலுள்ள இளங்காற்றினாலே தங்கள் தாபத்தை யொழித்துக்கொள்ளமாட்டாத வர்க

ளாய், ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஆலிங்கனத்தை மனதில் தியானித்துத் தபித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோபீஜனங்களைப்போல், இந்தப் புண்யபூமியிலிருக்கின்ற மகா ஜனங்கள் அந்தச் சரத்காலச் சூரியகிரணங்களால் அதிக தாபங்களை யடைந்தார்கள். அப்படி அதிக தாபத்தை யடைந்தவர்கள் உடனே பிரபன்ன ஜனங்களைப்போல அங்கங்குள்ள உபவனங்களிலும், குளிர்ந்திருண்ட இளந்தோப்புகளிலும், நானாவித பரிமளத்தையுடைய புஷ்பச்சோலைகளிலும் வீசாநின்ற காற்றினால், தங்கள் தாபத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு சௌக்ய மடைந்தார்கள். இந்தப் பிருந்தாரண்யங்களிலும் மற்றயிடங்களிலுமுள்ள மிருகபக்ஷி ஜாதிகள் ஸந்தோஷித்துத் தங்கள் தங்கள் நாயகிகள் சகிதங்களாகச் சேர்ந்து கிரீடித்தன. கர்ப்பமில்லாதவைகள் கர்ப்பப்பட்டன. கர்ப்பந்தரித்திருந்தவைகள் பெற்றுச் சந்ததிகளோடு விருத்தியடைந்தன. கர்ப்பங்களோடிருந்த பசுக்கள் வத்ஸங்களையீன்று ஆநந்த பரவசத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பிரீதியாக தேவாமிர்தத்திற் சொப்பாகிய பாலமுதை அமிர்தமாகக் கறந்தன. ஸர்வ ஜனங்களுடைய ஸ்திரீ புருஷர்களுடன்கூடி ஆநந்த பரவசர்களாயிருந்தார்கள். கர்ப்பமில்லா திருந்தவர்கள் கர்ப்பப்பட்டார்கள்.

இப்பூமியை யாளுகின்ற அரசனானவன் தனது ஆக்கினையைச் செலுத்துவதினாலே சோரர்கள் ஒடுங்கிய டங்குவதுபோல, பிரதிதினமும் சூரியகிரண ஜாலங்களினாலே உலகக்கண்டனமான துஷ்டஜந்துக்களும் ஆம்பல் முதலிய சில புஷ்பஜாதிக் கூட்டங்களும் ஒடுங்கியடங்கின. அவ்வரசனுடைய ஆக்ஞையால் சமஸ்தமான ஜனங்களும் சந்தோஷங்களை யடைவதுபோல, அக்காலச் சூரியோதய கிரணங்களால் சமஸ்தமான உலகத்தவர்களும் சந்தோஷித்தார்கள். புஷ்ப ஜாதி சமூஹங்களும் மலர்ந்து பிரகாசித்தன. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களால் கடாக்ஷிக்கும்படியான பூமியில் சமஸ்தமான பயிர்களும் விருத்தியடைந்தன. நாடு நகரங்களில் சர்வோபசாரங்களுடன் சகல தேவதைகளுக்கு முத்ஸவங்கள் நடந்தன. இந்தக் கோகுல பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய லீலாவிநோதங்களுக்குத் தரிய சகலகோபால கோபீஜனமனோரத நிதயமங்கள் மகோத்ஸவங்கள் பிரகாசித்தன.

மேலும், ஸத்காம யாக விரத தான தபோமூர்த்திகளான புண்யபுருஷர்கள் இதனில் உத்தமசத்கீர்த்திகளை அடைந்து தேகமுடிவுகாலத்தில் தேவதாயோனி ஜனிதர்களாய்ச் சரீரங்களைப் பெற்றுச் சர்வாபீஷ்டங்களையு மடைந்து விமானாரூடர்களாய்ச் சகல புண்யலோகங்களையு மடைகின்றதைப் போல, வர்ஷாகாலங்களில் அந்தப்புரத்தில் வசித்துச் சுகிக்கின்ற சமயங்கள் தவிர மற்றுமுள்ள காலங்களில் நீதிசாஸ்திரா நுபவங்கள் செய்துகொண்டிருந்த உத்தம அரசர்கள் வர்ஷாகாலந் தீர்ந்து சரத்காலம் வந்தவுடனே சர்வாலங்கார பூஷிதர்களாய்ப் புறப்பட்டவர்களாயும் வெளிக்கிளம்பிச் சஞ்சரித்துத் தங்கள் இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்தார்கள். ஞானவான்களாகிய யதிகள் ஒவ்வொரு ஆசிரமங்களி லடைந்து வர்ஷாகால சரத்காலங்களென்னு மிரண்டு ருதுக்களிலும் சாதுர்மாஸ்யாதி யஜ்ஞ கர்மங்களை யநுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்

தார்கள் அன்னியபுரக்கிராமசஞ்சாரிகளாகிய வியாபாரிகள் தங்கள் யதாஸ்தானங்களினின்றும் தாமசீதிகளையும் லாபநஷ்டக் கணக்குகளையும் ஆராய்ந்து சகித்துக் கொண்டிருந்து, வருஷாகாலங்கள் தீர்ந்து சரத்காலம் வந்தவுடனே அலங்கார பூஷிதர்களாய் வெளிப்புற தேசங்களில் சஞ்சரித்து, தங்கள் இஷ்டார்த்தங்களை யடையும்படி வியாபாரங்களைச் செய்தார்கள்.

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

சாந்து வீசுஞ் சரத்கால நாளையில்
போந்திடும் யமுனா நதி புக்கியே
தோந்த கியானஞ் செய்தவொனி கேட்டஸ்திரீ
நோந்து வந்த நிகழ்ச்சியுங் கூறுவாம்

ஸ்ரீஹரியாகிய கண்ணபிரானானவர் இந்த ஸரத்காலத்தில் யமுனாதீரங்களில் பிரவேசித்து பிரம்மானந்த பரவசராய் வேணுநாத பூர்வகமான சுஸ்வரங்களைக்கொண்டு விண்ணும் மண்ணும் முருகச்செய்ததும், அந்த திவ்ய கானத்தொனிகளைக் கேட்டுச் சகலகோப கன்னிகாஸ்திரீகளும் மனது லய மடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண குணாங்கிதமான கானங்களைச் செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

வாரீர் மஹாராஜனே! ஸ்ரீ அச்சுதபகவானானவர் ஸ்ரீபலராமஸகிதராய் ஸமஸ்தமான கோபாலகோகன ஸமூகங்களுடன் இந்தச்சரத்கால தினங்களில் நிர்மலங்களாயத் தெளிந்த விசித்திரமான ஜலங்களோடு சோபித்துக்கொண்டு கம்பீரமாயப் பிரவஹிக்கின்ற யமுனாநதிமுதலிய தடாகங்களையும், மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரைமுதலிய புஷ்பஜாதிகளுடைய சுகந்தபரிமளங்களை அடைந்து வீசாநின்ற தென்றற்காற்றுகளையும், அந்தப் புஷ்பங்களிடத்து உண்டாகிய மதுக்களையுண்டு பூப்பொடிகளைத் தூவிக்கொண்டு நானாவித ஸ்வரங்களோடுகானஞ் செய்து அவ்வனங்கள் தோப்புகள் முதலிய வனமார்க்கங்களிலுள்ள அநந்தவித ரத்நஸ்வரூபங்களையுடைய வண்டினங்களின் ஓசைகளையும், வெகு விசித்ரங்களான மிருகபட்சிகளின் விநோத நாதங்களையும், அநந்தமான வனசரர்களையும், ஸ்ரீகோவர்த்தன முதலிய பர்வதங்களையும், மகாபுருஷர்களையும் கடாட்சித்துக்கொண்டு திரிந்தார்.

அப்போது சிலபுஷ்பக் கொத்துகளையும் இளந்தளிர்களையும் தமது சிரசிற் றரித்துக்கொண்டார். இன்னுஞ் சிலநாளையில் குவலயாபீடமென்னு மத்தகஜத்தின் தந்தங்களை இவ்விதமாகத்தான் பிடுங்குவேனென்று காட்டு

கின்றவரைப் போலத் தாழைமலர்களைப் பறித்தார். வெண்டாமரையினுடைய மலரும்பருவத்தையுள்ள மொக்கை இடது திருக்கையிற் றாங்கியிருந்த பாஞ்சசன்னியத்தை வலதுதிருக்கையிற் றாங்கியதுபோலத் தாங்கி, செந்தாமரையின் மலர்ந்த புஷ்பத்தைப் பறித்து வலது திருக்கையிலிருந்த சுதரிசனத்தை இடது திருக்கையிற்றாங்கியது போலத்தாங்கிச் சஞ்சரித்தார். மனோரம்யமுள்ள புஷ்பங்களைக் கோபிகாஸ்திரீகளின் கைகளில் கொடுப்பது போல, தமது அஸ்தங்களை அங்கங்கு மலர்ந்திருக்கின்ற செங்காந்தட் புஷ்பங்களின் மேல் வைத்தார். இனிமேல் கோபிகாஸ்திரீகளின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு தாம்விளையாடும் வண்ணம் இதுவென்று காட்டுகின்றவரைப்போல, செங்காந்தண்மலரைப் பிடித்துக்கொண்டு திரிந்தார்.

இவையல்லாமல் இன்னும் அநேகவிதவிசித்ர லீலாவிநோதங்களாய் விளையாடி வனமெங்கும் கோக்களைமேய்த்து வேணுகானஞ்செய்து சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தச் சரத்காலங்களில் கோபகன்னிகைகளாகிய ஐந்து லக்ஷங் குடிப்பெண்களியாவரும் ஸ்ரீபகவானுடைய வேணுகான ஸ்வரங்களைக் கேட்டு, நாளுக்குநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் மிகவும் மோகபரவசர்களாகி வீட்டுவேலைகளைப் பாராமல் கூட்டங் கூட்டமாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீபகவானுடைய லீலாகுணங்களை நினைத்து, சகிஜனங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில் பற்றின சர்வேந்திரியங்களை யுடையவர்களாய் மனோலயங்களை யடைந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீகோபால சக்ரவர்த்தியாகி எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் தமது சிரோபாகத்தில் ரத்னபூஷணங்களுடன் மயில் தோகைகளினுடைய காந்திகள்விளங்க முன்னெற்றிச் சுட்டியின்னொளிவீசவும், ஜிலுப்பாவுக்கு அலங்கரித்திராநின்ற ஸ்வர்ண புஷ்பங்களும் பரிமளமிகுந்த ஜாதிபுஷ்பங்களும் விளங்கப் பிரகாசித்தார்.

இவையன்றிச் செவிகளிலணிந்த மகரகுண்டலங்களின் ஒளியால் கண்டபாகங்களில் பிரதிபலித்த சுந்தரங்களும், இரத்னகஸ்தூரி திலகாலங்கார ஊர்த்வ புண்டரங்களின் சிங்காரங்களும், ரத்நகுண்டலங் களளைந்த காதுகளை யளாவிய விசால நேத்ரங்களின் பார்வைகளும், மனோரம்யமாகிய பிரவாள அதரங்களும், அவைவிகஸிக்கத் தோற்றுகின்ற இளஞ்சந்திரிகைகளை யொத்த சிறுபற்களி னுண்டாகிய இளநகையிற் காணப்பட்ட சௌரவமும், சங்குபோன்ற கண்டத்திலும் விசாலமார்பிலும் பொருந்திய பூஷணங்களின் காந்திகளுடன் வைஜயந்தியென்னும் வனமாலைகளும் விளங்கவும், மஹாராஜ லக்ஷணத்துடனிருக்கிற அரையினில் அரைநாண் மாலையோடும் சதங்கைகளோடுங்கூடிய ஒட்டியாணத்தினை விறுக்கக்கட்டியிருக்கின்ற பீதாம்பரம் பிரகாசிக்கவும், பரம யோகீந்திரர்களுடைய மனதாகிற தாமரைக்காயினி விருப்பிடமாக உடைய பத்மமுதலிய ரேகைகளால் அலங்கிருதமாகிய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்களின் மலரவும் விளங்கின.

இப்படி விளங்கிய பகவானுடைய சர்வ புவனமோகனகரமாகியும், விசித்திர வர்ணப்பட்டுக் குச்சுகளால் அலங்கிருதமாயியும், மதுரஸ்வரங்களை வரு

ஷிக்கின்றதாகியும் விளங்குகின்ற புள்ளாங் குழலைத் தமது திவ்யாதரத்தில் வைத்து, ஜகன்மோஹனாதிசயங்களை யுண்டுபண்ணும் புருவங்களை நெறித்து, இரண்டு கன்னங்களையும் பூரித்து, ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருமார்பை நெறித்து, ஸௌரபோகங்களைக் கற்பிக்கின்ற சாதுர்யங்களினால் தாமரைபோன்ற முகம் பிரகாசிக்க, அந்தவேணுவின் ஸ்வரத்துவாரங்களின்மீது இடவலமாகத் தமது மிருதுவாகிய விரல்களின் வைப்பதலைக் கொண்டு சங்கீத சாஸ்திரப்படிக்கு ஷட்ஜ, மத்யம, தைவத, நிஷாத, பஞ்சம, ருஷப, காந்தாரமென்னும் ஸப்தஸ்வரங்களை யுண்டாக்கி, பல ராகபேதங்களோடும் சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்களும் அத்திவ்ய ஸ்வராமிர்தங்களைத் தங்கள் செவிகளே வாயாகப் பானஞ்செய்து மஹாசந்தோஷங்களைக் கொண்டேயும்படி காந்தர்வ தேவதாகீத சுரங்களால் தமது குழலோசையினால் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீ கண்ணன் வேணுகானம் செய்தது

இவ்விதமாகப் பாடுகின்ற ஸ்ரீபகவானுடைய மதுரமான தொனியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அந்தப் பிருந்தாவனங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற தபோமூர்த்திகளும், வனவாசிகளாகிய வேடுவர்முதலிய ஜனங்களும், தினந்தோறும் ஸ்ரீபகவானைப் பிரியாமலவருடைய லீலாகுணங்களைத் தங்களுக்கு ஜீவனமாக அநுபவித்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருப்பார் அசேஷகோபாலர்களும், ஆகாயத்தில் விமானரூடர்களாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற தேவகணங்களும், அரம்பையர்முதலிய ஜனங்களியாவரும், ஸ்ரீபகவானுடைய மதுர ஓசைக்குச் சமீபமாகப் பூமியந்தரிக்ஷங்களிற் சூழ்ந்து, பசி தாஹங்களைவிட்டு, நித்யசூரிகளைப்போல அசைவற்று ஆழ்ந்து நின்றார்கள். சபலதமான மிருகபக்ஷிசமு

றங்களும் தமக்குள் உள்ள விரோதங்களை விட்டு ஆனந்தபரவசங் கொண்டிருந்தன.

வாரீர் தீரபுருஷனாகிய மஹாராஜனே! திவ்யாவதாரமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணர்களை அர்ச்சிப்பதற்கு ஸ்ரீசதுர்முகப்பகவானால் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட திவ்யாப்ஸரசுக்களின் பூர்ணப் சத்தினால் கோகுலத்தில் வந்துற்பவித்திராநின்ற கோபகன்யாஸ்திரீ பணிகள் ஸ்ரீஹரியாகிய கண்ணனுடைய வேணுகீதங்களைக் கேட்டு, யாவரும்போரிடத்தில் இன்பமினமாகச் சோர்ந்து, பகவத்குண மோஹன மானஸர்களாய்ச் சரீராபிமானத்திற் றுரிய பெண்குணமாகிய நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னு நான்கு குணத்துள் முக்கியமாய்க் காப்பாற்றத் தகுந்த முதற்குணமாகிய நாணமென்பதை லேசமுங் கொள்ளாமல் விட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமியைத் தியானபூர்வமாக ஆலிங்கனங்கள் செய்து, ஒருவர்க்கொருவர் சரீரபரவசர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சாதுர்யாதி லீலைகளைப் பரிச்சித்தமாவதற்காக அநுபவிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அஃதெப்படியென்றால்? ஒருத்தி வீராய என்தனப்புள்ள சகியே! இந்த ஸ்ரீமாதவனென்பவர் சகலாபரண பூஷிதராய் விளங்கத் தமது பவழம்போன்ற உதட்டில் வேணுவை வைத்துக் கானங்களைச் செய்கின்ற ஆச்சரியங்களைக் கண்டு, இந்த வனத்திலிருக்கின்ற ஸ்தாவரங்களும் லயித்துப்போனதே யன்றிச் சலிக்கவில்லையே யென்றாள்.

மற்றொருத்தி, வாராய என்தனப்புக் குரியவளே! ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரானவர் பிருந்தாவனத்தில் இடவலமாகச் சாவலோக மோஹனகரமாகிய புருவங்களாலபிநயஞ் செய்து தமது பத்மகரங்களின் விரல்களைக் கொண்டு சங்கீத சாஸ்திர மூர்த்தியைப்போல வேணுஸ்வர மூலமாய்ச் சங்கீதரஸங்களை வருஷிக்கின்றதால், இவ்வன விருக்ஷங்கள் தங்கள் தாபந்தீர்ந்து யிருக்கின்ற ஆச்சர்யாதிசயங்களைக் கண்டு களித்தாயோ வென்றாள்.

வேறொருத்தி, ஓ வனிதாரத்னமே! இந்த நந்தகோப தநயனுடைய வேணுநாதத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் யானைகளும், சிங்கங்களும், மான்களும், புலிகளும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மிருகங்களும் விரோதபாவங்களை விட்டு அதிக சிநேகங் கொண்டவைகளைப் போலத் தம்மைத்தாம் மறந்திருக்கின்ற வேடிக்கையைப் பாராயென்றாள்.

மற்றொருத்தி, வாராய அன்புடையவளே! இந்த யசோதா புத்திரனானவர் ஊதுகின்ற குழலோசையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் குளிர்ந்த சிறுதென்றற் காற்றானது அக்கினியைப்போலென்னைத் தஹிக்கின்றது, நான் ஸ்தனங்களின்மேல் தரித்த கலவைச் சாந்து கரிந்து தீய்ந்தது, நான் சூடிய புஷ்பங்கள் கருகின, சந்திரகிரணம் அழற்பிழம்பாக விருக்கின்றது, கைவளைகள் சோர்கின்றன, இடையாடையு நழுவுகின்றது, கைகால்கள் துவளுகின்றன. இவ்வாச்சரியமென்னவென்று சொல்லவாயம்மா வென்றாள்.

பின்னொருத்தி, ஓ என்மனதிற்கிசைந்த மங்கையே! மரகதஸ்தம்பம் போன்ற கம்பீர புஜங்களையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய புள்ளாங்குழலோசையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அவரெழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபத்திலிருக்கின்ற நதியானது கங்கைக்கொப்பாய்ப் பொங்கி, அவருடைய திருவடிமேற் படும்படி அலையைப்புரட்டுகின்ற வேடிக்கையைப் பாரா யென்றாள்.

பின்னொருத்தி, ஓ பிராணப்ரிய சகியே! காளிய நர்த்தன பத்மபுஜரான வர் சப்திக்கின்ற குழலோசையைக் கேட்டளவில் என் செவிகளுக்குக் குயிலோசை யானது நாராசம் காய்ச்சிச் செருகியது போலிருக்கின்றது. புஷ்பங்களைப் பார்த்தால் பயமுண்டாகின்றது. மனமிருந்திருந்து பறையறைகின்றது. தேகத்தில் பசலையுண்டாகின்றது. சந்திரகிரணம் சீதளமாறி உஷ்ணீகரிக்கின்றது, இவ்வதிசயமென்ன சொல்லென்றாள்.

மற்றொருத்தி, ஓ சகிரத்நமே! நளினதளாக்ஷராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகான மதுரஸ்வரங்கள் என்திரண்டு செவித்துவாரங்களிலும் நுழைந்த மாத்திரத்தில் மனதுகளிப்பை யடைந்தது. சரீரமெங்கும் குளிர்ந்தது. ஸ்ரீகிருஷ்ணவிரக தாபஜ்வரம் மேலிட்டது. எனக்குச் சகிக்கக்கூடவில்லையே, எனது சரீரபந்துக்களாகிய சகோதரர்கள் முதலிய ஜனங்களினுக்கின்னும் அச்சந் தோற்றவில்லையே, இதற்கென்ன செய்வேன்? நீ என்ன உபாயஞ் சொல்லுகின்றா யென்றாள்.

வேறொருஸ்திரீ, ஓ சபலாக்ஷி! உன்னைப் போலவே நானும் வெகுகாலமாய் நினைந்து மனமுருகி அச்சத்தை விட்டு, ஸ்ரீபகவதா தீனமாகத் துணிந்திருக்கின்றேன். என்னுடன் சொல்லவேண்டுவதில்லை. உனக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அன்பிருப்பது உண்மையானால், உன்மீதி லாணைப்படிக்கு மற்ற உனது சகிஜனங்கள் மெச்சும்படி என்னுடன் கூடவா வருவையாகில் ஸ்ரீநளின தளாக்ஷரிடத்தில் உன்னை முன்னம் சேர்க்கச் செய்வித்து, பின்பு நானும் அடைகின்றே னென்றாள்.

இந்தப் பிரகாரம் அநேகவிதங்களாக ஒருவருக்கொருவ ருபதேசித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் ஆனந்த பரவசர்களாகி, சம்பிரம வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு, கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீகோவிந்தனைத் தரிசிக்கச் சமீபவனங்களினின்று, அவருடைய விசித்ரலீலை முதலிய குணங்களையும் ஜநந மோகனாகார திவ்ய சௌந்தரியங்களையுங் கண்டுகளித்து நேத்ரோத்ஸவமாக ஸேவித்து, தங்கள் மனதில் தியானபூர்வகமாக நிமிஷ நிமிஷத்திற்குக் காட்சியங்கனஞ் செய்து, மோகபரவசர்களாகி, தங்களுக்குள் ளொருவருக் கொருவரைப் பார்த்துத் துதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

வாருங்கள் மிகவும் அன்புடையவர்களே! ஓ ஸ்ரீபகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்ட மனதுடையவர்களாகிய திவ்ய சுந்தரவதிகளே! இப்பொழுது

உங்கள் கண்கள் கலித்திரப்பார்த்திகளா? நமக்கெதிரி லிருக்கின்ற ஸ்ரீபுரு
ஷோத்தமர் இந்தப் பிருந்தாவனத்தில் அளவிறந்த கோவினங்கள் சூழ்ந்து
நிற்க, கோபால ஜனங்கள் மகாசந்தோஷத்துடன் பரமானந்த பரிதர்களாயத்
தங்கள் சர்வேந்திரியங்களையுஞ் சமர்ப்பித்துத் துதிக்க, மகா மிருதுவாயுங்
குளிர்ச்சியாயு மிருக்கின்ற மாந்தளிர்களையும், இளந்தளிர்களையும், தாமரை
இதழ்களையும், நாநாவித பரிமளவிசித்திர புஷ்பங்களையுஞ் சேர்த்து மாலை
யாக வணிந்து, திவ்யவஸ்திராபரணாலங்காரராய வேணுகானங்களைச்செய்து,
பாதார விந்தங்களில் விளங்குகின்ற நூபுரசதங்கைகள் கலீர் கலீரென்று
லயப்பிரகாரம் சப்திக்கச் செய்கின்ற விநோதங்களை யென்னென்று ஸ்துதிக்கப்
போகின்றோம்? நாமென்னசெய்யலா மென்றார்கள்.

வாருங்கோள் சகிஜன சமூஹங்களே! இந்தத் திவ்யபுருஷ சிரேஷ்ட
ருடைய ஸ்துதியை நமது வாக்கா லளவிடலாகுமோ? நாமெல்லாரு மொன்
றாகச் சேர்ந்து இப்படிப்பட்ட ஸேவ்யபாதத்தங்களைக் கொள்ளப் பூர்வத்தில்
ஸ்ரீபுருஷோத்தமரைக் குறித்துச் செய்த தபோமௌனவிரத மென்னோ வறி
கிலோம். அவற்றின் பலவிருத்திகளை பிரசன்னங்களாய்த் தோற்றுகின்ற இந்
தத் திவ்யமூர்த்தியின் சேவை நமது நேத்திரங்களுக்கு விசேஷ சம்பத்கரங்
களாக நேரிட்டன வென்று சொல்லித் துதிசெய்தார்கள் இவ்விதங்களாகச்
சிலதருணங்களில் துதித்து ஸ்ரீபகவானைச் சேவித்த மாத்திரத்தில் இதரவிஷ
யங்களை மறந்து, ஸ்ரீகோவிந்த பிரானையே யுத்தேசித்து, ஸ்துதிபூர்வகமாகப்
பின்னும் கானங்களைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள்

வாராய் வனிதாரத்னமே! ஸ்ரீகோபால கிருஷ்ணஸ்வாமியின் காரணமில்
லாதகடாக்ஷத்திற் குரியதாகி, ஸ்ரீபகவதநுபவங்களை யநுபவிக்க இந்தப்பிருந்
தாவனத்தில் கேவலம் அசேதன ஸ்வரூபத்தை அடைந்து, ஸ்வரங்களைத்
தராநின்ற புள்ளாங்குழ லாகாரத்தை யடைந்து, ஸ்ரீபகவானுடைய கரங்களை
யாஸ்ரயித்து, சர்வேந்திரியத்தையும் ஜயித்த முமூக்ஷவைப்போல ஸ்ரீபக
வத் திருவதரங்களைச் சேர்ந்து, திவ்யகானங்களி லுண்டானவேதாந்தார்த்த
ரஸங்கள் தங்கிய திருப்பவளாதரச் செல்வங்களைப் பானஞ்செய்துந் திருப்தி
யில்லாமல் விந்தை விந்தையாக ஸப்தஸ்வரத் துவாரங்களாகிய நேத்திரங்கள்
மூடி மூடித்திறந்து, இமைகொட்டுகின்ற கண்களைப்போல அவருடைய ஸ்ரீ
முகாரவிந்தத்துடன் கூடியிருந் தனுபவிப்பதற்கு எவ்வித தவங்களைச் செய்த
தோ? என்று ஸ்ரீபகவ துபயோகியான இக்குழலாகார மூங்கிலைக்குறித்து
எனது நெஞ்ச கதிசயிக்கின்றதே யென்றாள் ஒருஸ்திரீயானவள்.

வாராய் புண்யாங்கனையே! மஹாபுண்ய நதியாகிய யமுனையானது தன்
பிரவாஹ ஜலத்துளிகளால் விருத்தியடைந்த மூங்கிற் புதரிலுண்டாகிய இப்
புள்ளாங்குழலானது ஸ்ரீபகவானை யாசிரயித்துத் தன்னையும் சேதனா சேத
னாத்மகமான சமஸ்த ஜகங்களையும் இனிக்கச் செய்கின்ற சத்கீர்த்தியைக்
கொண்டு, தனது தபோமகிமையினால் சத்புத்திரனைப்பெற்ற ஸ்திரீயைப்போல

மன்னத்தை யடைந்து, தனது ஜலத்தி லிருக்கின்ற தாமரைபுஷ்பங்களில் வாசஞ்செய்து மதுக்களையுண்டு ஆணும் பேடுமாய்க்கூடி மதுரஸ்வரங்களைச் சபிக்கின்ற ராஜஹம்சங்களினுடைய மதுரமான நாதங்களே பாட்டாகிற அமுதங்களாகவும், அந்தப்பதமங்களே மயிர்க்குச்செறிதலாகவும், தனது விசித்திரமான அலைகளே அபிநயங்காட்டுகின்ற கரங்களாகவும் விளங்க; ஸ்ரீ பகவானாகிய நடனமூர்த்தி செய்கின்ற வேணுகான மதுரஸ்வரங்களுக்குச் சகாயியான பாடகியைப்போல விளங்குகின்றது இதைப் பாரத்தானந்திப்பா யென்றாள் ஒருகோப பதிவிரதாசிகாமணி

வாராய் என்றனப்புகுரிய சகிமணியே! ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பக்த ஜனங்களானவர்கள் ஸ்ரீஹரியின் பிரசன்னமான ஸேவை கிடைக்கப்பெற்ற மாத்திரத்தில் தங்கள் மனதில் பிரமஹானந்தத்தைக் கொண்டு சரீரம்புளகித்து நேத்திரங்களின் வழியே ஆனந்த பாஷ்பங்களை வருஷிக்கின்றதுபோல, இந்த பிருந்தாரண்ய நதீதீரங்களினால் விருத்தியடைகின்ற சமஸ்தமான விருக்ஷங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வேணுகான சுவரானந்தத்தினால் தழைத்துப் புஷ்பித்து, மதுக்களையும் மகரந்தங்களையும் வருஷிக்கின்ற சந்தோஷங்களைப் பாராயென்றாள் ஒருகோபிகா நங்கை

வாராய் ஸ்ரீமாதவனிடத்தி லன்புள்ளவளே! இனி நானென்ன செய்வேன் எனது நெஞ்சமென்னை வஞ்சித்ததன்றோ? எனது பூர்வஜன்மத்தில் நான் ஸ்ரீ ஹரியைக்குறித்து விரதோபவாஸங்களைச்செய்து, அதனால் மெய்ப்பித்து, இந்தஜன்மத்தை யெனடைந்தேனோ? அக்காலத்தில் இவ்விஷயத்தை ஒருவருஞ் சொல்லாமற் போனார்களே, அப்போதே யெனக்கிந்த ஆச்சரியாநுபவந் தெரிந்திருக்குமானால், நான் இந்த காளிந்தி நதீதீரத்தில் இம்மூங்கிலின் வம்சத்தில் இவ்வேணு ஸ்வரூபமாகப்பிறந்து, ஸ்ரீமாதவப்பிரானுடைய திவ்ய திருப்பவளாதராமிர்த பானத்தைச்செய்து, எனதுஜன்மம் ஸபலமாகும்படி திருப்தியடைந்து, ஸ்ரீபகவதநுபவங்களைச் செய்வேனே, என்று பெருமூச்செறிந்தாள் ஒருகோப கன்னிகாசேகரம்

வாராய் ஸ்ரீபகவத்பாதமாகிற தாமரையினுடைய தேனையுண்டு மதித்த வண்டுருவமான விசித்திராங்கனையே! இந்தக்காளிந்தீ நதீதீரத்தில் நந்தகோபருடைய அருந்தவப் புத்திரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பவழம்போன்ற அதராமிர்தபானஞ் செய்வதற்கு நான் அநுஷ்டிக்கத்தக்குந்த விரத நோன்புகளை எனக்குப் போதிக்க மாட்டுவையோ? என்றாள் ஒருகோபகன்னிகா சிந்தாமணி

வாராய் சுந்தரவதியான பெண்ணே! இந்த பிருந்தாவனமே ஆகாயமாகவும், ஸ்ரீஜனார்த்தனருடைய திருமேனியே நீருண்டமேகமாகவும், இவருடைய வேணுகான ஸ்வரங்களே மேககர்ஜனை யாகவும் பாவித்துக்கொண்டு; இவ்வனத்திலுள்ள மயிலினங்கள் சிறகுவிரித்து ஆனந்த நர்த்தனஞ் செய்தலைப்போல ஸ்ரீபகவானுடைய சிரோபாகத்தி லணிந்திருக்கின்ற மயிற்பிஞ்சங்களசைகின்றன. இந்த வதிசயங்களைப் பாராயென்றாள் ஒருகோபஸ்திரீரத்னம்.

வாராய் ஸ்ரீகிருஷ்ண கிரகாலங்கார சுந்தராந்தநமே! ஸ்வர்க்கலோகத்தில் தேவேந்திரனுடன் கூடிவாழ்ந்து சுகிக்கும்படியான சசிதேவியினுடைய கேளீகிரகத்தைப் பார்க்கிலும் இந்தப் பிருந்தாவனமானது ஸ்ரீகிருஷ்ண பாதபத்ம முதலிய விசித்ரரேகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மியானவள் அன்புகூர்ந்த தகுந்த புண்யபூமியாயும் நமக்கு ஜன்மஸாபல்யமாயும் விளங்குகின்றதைப் பார்த்தையோ? என்றுசொல்லி அதிசயித்தாள் ஒருகோப கன்னிகாம்சம்.

வாராய் புண்யாங்கனையே! ஜனார்த்தனனுடைய ஸ்வரூபாதிசயங்களை நேத்ரோத்ஸவங்களாகத் தங்கள் கண்கள் களித்திர ஸேவித்துக் களித்து ஆனந்தித்து, இவருடைய புள்ளாங்குழலின் மாதுர்ய ஸ்வராம்ருதத்தைச் செவிவாயாகப் பானஞ்செய்து, மதோன்மத்தர்களாகி, மனோவியாபாரங்களை மறந்து, ஆகாயத்தில் தங்கள் தங்கள் விமானங்களி லிருந்தபடி மனோலய மடைந்து, திவ்யவஸ்திரங்கள் தளர, அளகபாரத்தினின்று புஷ்பங்கள் நழுவத் தங்கள் சர்வேந்திரியங்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத் பிரீதிசெய்த பரமயோகீந்திரர்களைப் போலவிளங்குகின்ற தேவதாஸ்திரீ கணங்களைப் பாராயென்றாள் ஒரு கோப பத்மதள நேத்ரி.

வாராய் சுகுணவதி! இந்தப் பிருந்தாரண்யத்தில் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற சமஸ்தமிருகங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வேணுகானத்தைச் செவியாரக்கேட்டு, சரீரங்கள் புளகித்து, தங்கள் ஜாதிக்குரிய ஆகாரங் கொள்ளுதலையும் நடக்கைகளையும் ஒழிந்து, வால்களை யெடுத்துக்கொண்டு, காதுகளை நீட்டி மருண்டு, சௌம்யபார்வைகளை யடைந்து, ஸ்ரீபுருஷோத்தமனைத் தரிசித்த பரமயோகீந்திரர்களைப் போல விளங்குகின்றதைப் பாராயென்றாள் ஒருகோபாஞ்சன லோசினி.

வாராய் புண்யவதியே! இந்தக் கன்றுகளானவை பசிதாகத்துடன் தங்கள் தங்கள் தாய்களாகிய பசுக் கூட்டங்களை அடைந்து பாலமடிகளைப் பிடித்து உண்கிற சமயத்தில் தங்கள் பரிபாலக விபுவாகிய ஸ்ரீமாதவப் பெருமானுடைய புள்ளாங்குழலின் சுவரமாகிற அமுததாரைகள் செவிவழியாக வந்து நுழைந்து தங்கள் பசிதாஹங்களைத் தணித்துத் திருப்தியை யடையும்படிக்குச் செய்தபடியினாலே, பாலைக்கிரஹிக்க முட்டியுண்ணுமல் சித்திரங்களி லெழுதிய பிரதிமைகளைப்போல ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தில் தங்கள் பார்வைகளைச் சமர்ப்பித்து, ஜன்மசாபல்யமான மேன்மையை யடைந்து, அந்தந்த ஸ்தானங்களில் அப்படி யப்படியே மனோலயமாக ஆனந்தபாஷ்பங்களை வருஷித்துக் கொண்டு நிற்கின்றன அவைகளைப் பாருங்களென்றாள் ஒருகோபவனிதா சித்திரம்.

வாராய் திவ்யசுந்தர ஸ்வரூபபத்மாக்ஷீ! ஸ்ரீகோபால மூர்த்தியினுடைய பரிபாலனத்தினால் விருத்தி யடைந்திருக்கின்ற பசுவின் சமூஹங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முரளிகான ரஸாம்ருதங்களைக் காதுகளின் சந்தினால் பானஞ்

செய்து திருப்தியடைந்து, வால்களை நெறித்து, முகங்களை உயரத்தூக்கி, சர்வரோம புளகாங்கிதத்துடன் தங்கள் ஹிருதயாரவிந்தங்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத் ஸ்வரூபத்தை நிறுத்தி, மேய்ச்சலை விட்டு, ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சொரிந்து கொண்டு, மெய்மறந்து நேத்ரோத்ஸவமாகத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன அவைகளை நோக்குதியென்றுள ஒருகோப தேஜஸ்வியானவள்.

வாராய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை மோகிக்கச் செய்கின்ற மோகனாங்கீ! இந்த அரணியங்களிலுள்ள மகாவிருக்ஷங்களின் கிளைநுனிகளில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற நாநாவித ஜாதிபேத சுகுமாரபக்ஷிகளின் சமூகங்களானவை நமது ஹிருதயேஸ்வரனுடைய பிள்ளாங்குழலின் சப்தாமிர்தங்களைக் காதுகளின் சந்துகளினால் கிரகித்து வியவகாரங்களொழிந்து மகாமௌனீந்திரர்களைப்போல பகவத் ஸ்வரூபத்தை ஹிருதயகமலத்தினிறுத்தி, யாதொன்றினுஞ் சலிக்காமல், தங்கள் நேத்ரங்களை மூடிமூடிச் சிறுபார்வையாகப் பார்த்தநுபவித்து மனோலயமடைந்து விளங்குகின்றன. அவைகளைப் பாராயென்றுள ஒருகோப சௌகுமாரி.

வாராய் சுகுணவதியான வனிதாரத்நமே! இந்த ஆகாயவீதிகளில் சஞ்சரிக்கின்ற மேகசமூகங்களியாவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வேணுகான கம்பீர மதுரஸ்வரங்களைக் கேட்டு, திக்குவிதிக்குகளெங்கும் பரிமளிக்கும்படியான புஷ்பமாரிகளை வருஷித்து, தங்கள் சரீரங்களாகிய ஸ்வரூபங்களைக் கொண்டு ஸ்ரீபகவானுக்குச் சூரியகிரணங்களால் நேரிடும் சிரமங்களைத் தோற்றவொட்டாமல் மகாராஜோபசாரமாக வெண்பட்டுக் குடைகளைப்பிடித்து உபசரிக்கின்றவைகளைப்போல ஆகாயமார்க்கத்திற் சூழ்ந்து நிழலைக் கொடுக்கின்றன. இந்த ஆச்சரியங்களைப் பார்த்துக் களிக்கப்பாயாக வென்றுள ஒருகோப குணவதி.

வாராய் கோபசுகுமாரவதியான புண்யாங்கனையே! இந்தப் பிருந்தாவனத்தில் விருத்தியடைந்து வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற வேடஸ்திரீகளானார்களின்று பின்னிய வஸ்திரங்களை யுடுத்தி, தளிர்களையும் சிறகுகளையும் அவயவங்கள் மறையச் சாத்திக்கொண்டு, இவ்வன மார்க்கங்களில் வேணுகானங்களைச் செய்து சஞ்சரிக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களில் அலங்கிருதார்த்தமாயத் தரித்திருக்கப் பட்டிருந்து வனத்திலங்கங்குள்ள புல்லு கொடி புதர்களில் ஒட்டிக் கொண்டதாகிய சந்தனபுஷ்ப குங்குமாங்கித வாசனா திரவியங்கள் கலந்த கலவைச்சேற்றை யெடுத்துத் தங்கள் ஸ்தனபாரங்களிலும் நெற்றிகளிலும் அணிந்து, இந்தவாரணியங்களிலிருக்கின்ற மகாமதுரமான கந்தமூலபலாதிகளைச் சம்பாதித்து, நாநாவிததிவ்ய பரிமள வனபுஷ்பங்களைச் சரஞ்சரமாகச் சேர்த்துத் தங்கள் கரங்களிலேந்திக்கொண்டு, இந்தத் திவ்யபுருஷ ஸ்ரேஷ்டரைப் பிரியாமல் முரளீகான ரஸாமிர்தங்களைச் செவிகுளிரப் பானஞ்செய்து, திருப்தி அடைந்த மனமுடையவர்களாய் மெய்மறந்து, குசபாரங்களினால் இடைதுவளும்படி நடந்துவந்து

இந்தத் திவ்ய மூர்த்திக்கு ஒவ்வொருத்தியாக அந்தக் கனிகளையும் புஷ்பச் சரங்களையுஞ் சமர்ப்பித்துப் பிரமஹானந்த பரிதர்களாய்ச் சந்தோஷிக்கின்றார்கள் இதைப் பார்த்தாயோவென்றுள ஒருகோபகுல சுகவசனி

வாராய் சர்வாலங்கார சோபிதையான சௌந்தர்யவதியே! ஸ்ரீபலராம சகிதராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய முரளீகான திவ்யாமிர்த வருஷ தாரைகளினாலே, இந்தப்பிருந்தா வனங்களிலுள்ள கோவர்த்தனாதி மகா பர்வதங்களிலகடினமாகிய பாறைகளுந் தண்ணீர்போலுருகிக் கரைந்தன. வன விருக்ஷங்களியாவும் தளிர்த்துத் தழைந்து புஷ்பித்தன சமஸ்தமான வன ஜன சமூகங்களும் மிகவும் சந்தோஷாதிசயங்களை யடைந்தார்கள் இந்தத் திவ்யபுருஷனுடைய ஸ்ரீசரணாரவிந்த ஸ்பரிச சத்ஸஹவாசங்களினாலே இந்த அரண்ய பூமிபாகங்கள் ஸ்ரீஹரிதாசர்களாகிய மகா பாகவதர்களைப்போல மகா பரிசுத்தங்களை யடைந்து, ஸ்ரீபகவானை அடுத்திருக்கின்ற கோவினங்களுக்கு இளம் புல்லுகளைக் கொடுத்துச் சந்தோஷிப்பித்தன மகா நதிகளி யாவும் மிகவுந்தெளிந்து பிரவாகிக்கின்ற ஜலங்களினாலே தாகங்கள் தீர்ந்து திருப்தியடையச் செய்தன

அன்றியும், வனவிருக்ஷங்க ளியாவும் புளகித பலபுஷ்பவர்க்கங்களைக் கொண்டு தங்கள் சாகைகளாகிற உத்தம கரங்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவத் பிரீத்யர்த்தமான காணிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தன இவ்வனங்களும், வனமார்க்கங்களும், பர்வதங்களும், குகைகளும், கிரி சிகர கோபுரவீதிகளும், சமஸ்தமான விருக்ஷ லதா குலமாதிகளும், இவ்வனபூமிகளில் வாசஞ்செய்கின்ற சேதனா சேதனாத்மகமான மிருகபக்ஷி சமூகங்களும் புளகிதத்தனவாகி, ஜன்ம பாவனங்களை யடைந்து, ரஜஸ் தமோகுணங்கலந்த ஜாதிவைரங்களற்று, பரிசுத்த மனமுடைய முமுக்ஷுக்களைப்போல பிரமஹானந்த பரவசங்கொண்டு விளங்குகின்றன. இந்த அதிசயங்களைப் பாராயென்றுள ஒரு கோபகன்னிகா சூடாமணி

வாரீர் பரத குலோத்தமனாகிய பரிக்ஷின் மஹாராஜனே! இவ்விதங்களாக இந்த மனோரம்மிய வதிகளாகிய கோபகன்யா மணிகளானவர்கள் பிருந்தாவன மார்க்கங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராம சஹிதராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டித லீலாகுணாதிசயங்களை யொருவருக்கொருவர் பிரமஹானந்த பரவசர்களாய் வர்ணித்துக் கொண்டு, சர்வ பிரபஞ்சங்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமயமாக நினைத்து, டோலாயமான மனமுடையவர்களாய் மனோலயங்களை யடைந்தார்கள்.

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

பஞ்சலட்சங்குடிப் பெண்களாயினோர்
பக்தவற்சலன் தங்கள் மணாளனாய்
மிஞ்சிடும்படிச் செய்ய வேண்டுமென
மேன்மையாங்காத்தி யாயனியைக்குறித்
தெஞ்ச லில்லாவிரதம் மனுஷ்டிக்க
என்னிரிபக்தாக்குச் சாட்சியாம்படி
அஞ்சனைவண்ணனும் மவரிஷ்டம்போல்
அளித்துக்காத்தி ரட்சித்ததைக்குவாம்

ஸ்ரீசர்வ ஸமர்த்தபரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் தம்மை மணாளனாக வரிக்கும் பொருட்டு நந்தவிரஜத்திலுள்ள பஞ்சலக்ஷங் குடிப் பெண்களாகிய கோபகன்னியர் ரத்னங்கள் மரியாதா ஸாதனந்தரமாய ஸ்ரீகாத்யாயனியைக் குறித்து விரதமனுஷ்டித்ததற்குப் பிரஸன்னராகி, அந்தக் கன்யாமணிகளுடைய சித்தபரிபாகங்களை ஸ்ரீ ஹரிபக்தர்களுக்குச்சாட்சியாகும்படி வஸ்திராபஹாரஞ்செய்து, தமது கிருபையால் மங்கலக்கூறையை யருளியதுபோல் வஸ்திரங்களும் மனோபீஷ்ட வரங்களும் கொடுத்ததையும், அவ்வனத்தில் பிராம்ஹணசமூகங்களால் செய்யப்படுகின்ற யாகசாலைக்குக் கோபால குமாரர்களை யனுப்பிவித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன

வாரீர் உத்தமக்கியான சீலமகாராஜனே! இவ்விதங்களாக வருஷகால சரத்காலங்களில் ஸ்ரீபகவானானவர் லீலாவினோதங்களாய வேணுகானங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் சூரியபகவான் தனுராசியிற் பிரவேசித்தான் ஹேமந்தருதுவாகிய பனிக்காலத்தில் வாடைக்காற்று குளிர்ந்து வீசியது ஆகாயவீதிகளில் மேகங்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன. பகல் அஹஸ்சுக்குறைந்தது சூரியபகவானுடைய கிரணங்களுங் குளிர்ந்து காட்டியது இராக்காலங்களில் அக்கு அதிகரித்தது சந்திரகிரணங்கள் அதிசீதளமாகத் தோன்றின இவ்வுலகத்திலிருக்கின்ற அக்னிகோத்திரங்கள் மிகவுங் குளிர்ச்சியுள்ள இச்சீதள காலத்திற்குப் பயந்து, ஸ்ரீசம்புவாகிய ஸ்ரீருத்ரபகவானுடைய பாலநேத்திரத்தி லொன்றும், இப்பூமியைச் சூழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற மகாசமுத்திரத்தி லொன்றும், இவ்வுலகத்தில் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற சகலமனித மாளிகைகளி லொன்றும் விளங்கினவே யல்லது சர்வவியாபகமாய்த் தமது ஜ்வாலாமாலைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கச் சக்தியற்றதுபோலத் தோன்றின.

இப்படிப்பட்ட ஹேமந்தருது காலத்தில் கோகுலத்திலுள்ள ஆயர்கன்னியாவரும், தங்கள் வம்சங்களும், லோகங்களும், க்ஷேமத்தை யடையும்பொருட்டு

தங்களுடைய குலதாமப்படி அவரவர்கள் வீட்டிலிருக்கின்ற கன்னியாஸ்திரீகளை நியமித்து, அவர்களைக்கொண்டு தங்கள் குலதெய்வமாக விளங்குகின்ற கௌரீதேவியைக் குறித்து விரதங்களை யநுஷ்டிப்பிக்கின்றது வழக்கமான படியால், அவ்வருஷத்து அந்த ஹேமந்தருதுவில் மாதங்களுக்குள் மஹோத்தம மாதமாகிய தநுர்மாதத்தில் முதற்றேதிமுதல் முப்பதுதேதி வரைக்கும் விரத மநுஷ்டிக்கும் படியாய் ஸ்ரீநந்தகோபர் உபநந்தர்முதலிய சமஸ்தமான ஆயர்களும் இந்தஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு நியமித்தார்கள் அப்போது அந்தக் கோபகன்னியர் ஸ்திரீகள் யாவரும் ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பக்திமன முடையவர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தங்களுக்கு மணாளனாக வரிக்கவேண்டுமென்று வெகுகாலமாய் மனதில் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற வர்களானபடியால் நல்லசமயம் வாய்த்த தல்லவோ வென்று சந்தோஷித்தார்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத்குண கீர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டு, காளிந்திநதீ தீரத்திற்சேர்ந்து தீர்த்தமாடி, சுசிர்பூதர்களாய் அந்த நதிக்கரையில் திவ்யமான ஈரமணமணலைக்கூட்டி, ஸ்ரீபகவதிதேவி ஸ்வரூபத்தை நிர்மித்து ஆராதிப்பவரானார்கள்

அஃதெப்படி யென்றால், நாநாவித திவ்யாலங்காரங்களையும், மஞ்சட்பொடிமுதலிய விசித்ர குங்குமங்களையும், மிகவும் பரிமளத்தைத் தராநின்ற புஷ்ப கந்தங்களையும் தூபதீபங்களையும், நாநாவித மாதுர்ய பக்ஷ்ய போஜ்யாதி பலகார வர்க்கங்களையும் கந்தமூல கனிமுதலிய உணவுகளையும், ஷோடசோபசாரங்களினால் சமர்ப்பித்து, மிகுந்த பக்தியுடன் கைகூப்பிக் கொண்டு எதிரில் நின்று, ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே ஓ பகவதீ! ஓ காத்யாயனீதேவீ! ஓ மாமாயீ! ஓ மகாயோகினீ! ஓ ஆதீஸ்வரீ! ஓ கௌரீ! ஓ பவானீ! ஓ மகாதேவதேவீ! ஸ்ரீ புருஷோத்தமரான வரை எங்களுக்கு மணவாளராக லபித்தமாத்திரத்தில், பால், தயிர், வெண்ணெய், மஞ்சட்பொடி, சுகந்த சூர்ணங்கள், மஞ்சள்நீர், இவைமுதலிய மங்கள திரவியங்களால் வசந்தங்கொட்டி, நிகிலலோக சுபகரமாகிய நாநாவித மங்கலவாத்தியங்களுடன் ஷோடசோபசாரங்களைச் செய்து சேவிக்கின்றோம் என்று பிரார்த்தனையால் சங்கேதஞ் செய்துகொண்டு உபவாசராகவானார்கள்.

இந்தத் தநுர்மாத முப்பதுநாளும் இப்படி கிரமக்கிரமமாய் பஞ்சஷுஷக்காலத்திற்கு முன்வந்து, அவரவர்கள் முற்றத்தில் அவர்கள் நாமதேயங்களைச் சொல்லி யெழுப்பி யழைத்துக் கொண்டவர்களாகி, யாவரும் தங்கள் குசபாரங்க ளசைந்தாடவும், இடைகள் துவளவும் மத்தகஜங்களைப்போலும் ராஜஹம்சங்களைப் போலும் ஒய்யாரநடை நடந்து, ஸ்ரீபதமதளர்சூழ்ந்து விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவந்நாமாங்கிதங்களான சங்கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டு, சந்தோஷ மனமுடையவர்களாகி, ஒருவருக்கொருவர் கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு, யமுனாநதீ தீரத்திற்குவந்து, மிகவும் பக்தி பூர்வமாக ஸ்ரீபத்திரகாளியைப் பூஜித்து, மீட்டும் தங்கள் மாளிகையிற் சேர்ந்து ஹவிசுகளைப் புசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் இவ்விதங்களாக முப்பது நாளும் விரதயாத்திரையாகச் செல்லும்போது கடைசிநாள் முன்போலவே ஜலஜாக்ஷிக

ளாகிய கோபகன்யா ஸ்திரீகள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத்குண கீர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டு, புன்னகையுடன் கூடினவர்களாய் நதீதீர சமீபத்திற்கு வந்து, பரிசுத்தமான ஏகாந்தப்பிரதேசத்தில் சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வாறுசேர்ந்த யாவரும் தங்கள் விலையுயர்ந்த விசித்ர வஸ்திரங்களைக் களைந்து அடையாளமாகவைத்து, நிர்ப்பயர்களாய் அம்மகாநதியி லிறங்கி ஸ்ரீ ஹரிரோ ஹரி! என்ற ஸ்ரீபகவன்நாமங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்நானங்களைச் செய்து, அந்த ஜலமத்தியில் சரஸானந்தத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய லீலாகுண வைபவங்களைப் பாடி, அந்த ஜலத்தை வாரிவாரி யொருவருக்கொருவர் ஜலவசந்தங்களாடி ஆனந்தங்களை யடைந்தவர்களாகி, இந்த ஜகத்திலுள்ளவர்கள் அடைதற் கரிதாகிய பகவத்குணாதிசயங்களை யநுபவித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் சர்வலோகராட்டியராய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானன்னவர் கோபகன்யா ஸ்திரீகள் தீர்த்தமாடுகின்ற வைபவங்களை அறிந்து, தாம் வெகுதூரத்தி லிருந்து ஏதோவொரு காரியார்த்தமாய் வருகின்றவரைப்போல் தன்னுடன் கூட வந்தவர்களைக் கண் ஜாடைகளைக் காட்டி ஒரு பிரதேசத்தில் சந்தடிசெய்யாம லிருக்கச்செய்து, தாம் ஒருத்தராகப் புறப்பட்டு, சந்தடிசெய்யாமல் மகாமௌனத்துடன் அங்கங்கு மொளித்து, மெதுவாய் உபாயமாக மறைந்துவந்து, தாமே களைந்து வைத்தவரைப்போலச் சாவந்திரர்களுடைய வஸ்திரங்களையும் கிரகித்துக் கொண்டார்.

இப்படி கிரகித்துக் கொண்டவர் உடனே களைந்து, மதயானையைப்போலக் கம்பீரமாக நடந்து, விடபுருஷனைப்போல அந்த வஸ்திரங்களையெல்லாம் கைகளில் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு, தமது லீலைக்கநுகுணமாய ஒத்தபருவங்களையுடைய இந்தக்கோபகன்யா குமாரிகளைப்பார்த்து, பரிகாசங்களாகிய வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, அந்நதிக்கரையில் தழைத்து புஷ்பித்து விருத்தியடைந் திருக்கின்ற ஒரு கடப்ப விருக்ஷத்தின்மீது தாவி ஏறி, அதன் மீது இவ்வஸ்திரங்களை வைத்து, தாம் அவ்விருக்ஷத்தின்மேல் நின்று, அதன் பூர்வகாம பாபராசிகளை நீக்கிப் பரிசுத்தஞ்செய்து மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும்படி கிருபைசெய்தார். அத்தருணத்தில் அந்தச் சுந்தரவதிகள் கழுத்தளவு ஜலத்திலிருந்து, ஸ்ரீபகவானுடன் சம்வாதமாக சில சுகுமார வசனங்களை வசனிக்கின்றார்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீமுகுந்தகிருஷ்ண பகவானே! நீரிந்த நந்த விரஜத்தி லவதரித்து எங்கள்மனதை யபகரித்ததுமன்றி, எங்களுடைய பாமவைபவமான தனங்களையும் அபகரிக்கின்றது தாமன்றோ? ஏதென்ன ஆச்சரியம்? நாங்கள் களைந்து வைத்த விழுப்பு வஸ்திரங்களை யபகரித்து அவற்றைச் சுமந்துபோகக்கூடுமோ? உமது கிருபையினால் நாங்களை யடிமைகொண்டு எங்கள் இஷ்டங்களைத் தீர்க்கும்படியான அம்மான மகனாகிய மைத்துனனாகவே யிருக்கின்றீர். ஆகிலும் எங்கள் விழுப்பாகிய வஸ்திரங்களை நீர் தொட்டதகாது இப்போது எங்களை மன்னித்துக் கிருபையாகக் கொடுத்து, எங்கள் மானத்தானங்களை நிவிருத்தி ரக்ஷிக்கக் கடவீரென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

சிலா, வரீர ஓ ஸ்ரீகோபாலகிருஷணபகவானே! அனனியாகள், நம்மிடவர்கள், எணபதிலலாத அபேதகுணஙகளை வகிததுச சாவததிராகளிடததிலு மறைததபபினவரே! நனருய் விளஙகிறதே இசசெயகை; சாவசமபததகர நித்யைஸவாயப பிரதனுய விளஙகவோ? சமஸதமான சேதன சேதனஙகளுககும ஆதாரபூதையான இபபூமிதேவியை மஹாாணவததில மூழகிக கரைநது போகாமல நிலைநிறுததவோ? மானிடசிமஹனுயப பிரகாசிததுச சாவாசுர சஙகாரஙகளசெயது பகதபராதீன ராயககாடடி மறைககவோ? மஹாபலி சகரவாததியினிடததில யாசிககினறவரைபபோல மாயசசிறுகுடடனுய வநது அவனுடைய ஐசுவரியஙகளை யபகரிதது ஸ்ரீ திரிவிகரமராயப பிரகாசிததுக கீரததிவஹிககவோ? சகல அரசாகளுககும பிரபுவாய ராஜராஜேஸவரராயச் சகலசததுரு சஙகாரஞசெயது நிகிலஜனஙகளையு மிரக்ஷிதது உததரிககவோ? சாவகுரு ஜனஙகளுககும குருசிகாமணியாகிய மஹாமஹனீய குணதிசயங்களை வஹிககவோ? அலலது மிகவும பேதைகளாகிய எஙகளையொதத ஸதிரீ ஜனஙகளுககு வசியராய நாஙகளிடட வழககுககுரியராய எஙகளுககுப பணி செயயவோ வநதிகினறிலோம. இவவளவுபெறுமை வஹிததததுபோதும எஙகளுககுக கிருபைசெயது எஙகள கலைகளைத தருவீரெனறு வேணடிககொணடாாகள

சிலா, வாரீா பகதவதஸலனுகிய ஸ்ரீகிருஷணபகவானே! நனருயிருநதது நீா சுலபராய முனனமே எஙகள மனதை யபகரிததீா கிரமககிரமமாய எஙகள மாமவவயவமான தனஙகளையும, சுபாவதாமஙகளாகிய நாணஙகளையும, வஸதிரஙகளையும அபகரிததததுமனறி, சாவேநதிரியஙகளையும உமககு அடிமையாக வெழுதிககொணடீா பினபு இனனமு மெனனசெயவீரோ வெனருாகள.

சிலா, வாரீா ஸ்ரீபதம தளாக்ஷனுகிய எஙகள பிரபுவே! நீா உமது ரஜோகுணப பிரபாவஙகளினுல இநதச சாவபபிரபஞசஙகளிலும மிகவும ஆசசரியஙகளாகிய விசிதர சிருஷடிமுதலிய செயகைகளை யாசரிககிறவரெனறு உமமுடைய வாகவிஜ்ருமபண கௌரவததால அறிநதே யிருககினருேம உமது சததவகுணததினுல சகல புவனஙகளையும மஙகலகரஙகளாக ரக்ஷிபபிதது, சதுாவித புருஷாாததஙகளைக கொடுககததகுநத ஐசுவரிய முடையவராகியும அனனியாகளால ஜயிககவொணணுதவராகியும விளஙகுகினற உமமை நாஙகள நினைததுத தியானிததுககொணடே யிருககினருேம. உமது தமோகுணவிசேஷததினுல பயஙகரமான சகதிகளை வஹிதது, லோகாரிஷட நிவாரணஙகளைச செயது, எபபோதுமபோல மூனறு குணஙகளையும ஒரு மிக்க அடைநது, மிகவும சோதிாமய விகரஹராகியும ஏகராகியும விளஙகுகின்றீரெனறு நாஙகள கேளவிபபடடு உமமையே பாததாவாகச சிநதிததுககொணடிருககின்றேம இபபடிபபட்ட நீா மஹாமாயாவியாய் விசிததிர லீலாதிசயஙகளை யநுஷ்டிததுககொணடு, பலமூர்த்தியாய் நாநாவித ஜாடைகளை வகிதது, ஒருவராலும இப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடையவரென் றறிநது

கரியவராகி, சற்றுநேரமும் ஓழிவில்லாமல் வியாபித்துச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற உம்முடைய வல்லமைக்கு; எங்கள் மனதைச் சோதிப்பது தக்கதாகுமோ? தயவுசெய்து உமது கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரைகளாகிய எங்கள் வஸ்திரங்களைக் கொடுத்தருள்வீர் விபுவேயென்றார்கள்.

சிலர் வாரீர் ராஜீவதளாக்ஷரே! சமஸ்தமான பிரபஞ்சங்களுக்குப் பிரபுவாகியும், உமக்குமேலொருவரிப்பு இல்லாதவராகியும், ஸமானாதிக ரஹிதராகியும், சர்வதந்திர குணங்களையுடைய ராஜராஜேஸ்வர ராஜசிகாமணியாகியும் விளங்குகின்றீர்; அபலைகளாகிய எங்கள் வஸ்திரங்களை வாரியெடுக்கத்தகுமோ? இனியாவது கிருபைசெய்து கொடுத்துவிடுவீர் நாங்களினியெந்தப் பிரபுவுக்குத் தெரிவித்துச் சலிகை சொல்லிக்கொள்ளப் போகின்றோம்? எங்களுக்கும் சமஸ்தப்பிரபஞ்சங்களுக்கும் பிரபு நீரன்றோவென்றார்கள் இவ்விதமாக ஆநந்த கோபகன்னிகைகள் பிரார்த்தித்த மாத்திரத்தில் மஹாமாயா நாடக சூத்திரதாரியாகிய ஸ்ரீபகவானானவர் புன்னகையுடன் அந்த கன்யாஸ்திரீகளைப் பார்த்து, கம்பீரமாக ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீபகவத்வாக்கியம்

வாருங்கள் கோபகன்யாமணிகளே! நீங்களெல்லாரும் வெகுகாலமாயொன்றாகச் சேர்ந்து; ஏகமனதுடையவர்களாகி, உங்கள் முன்னோர்களுக்குத் தெரியாமல் மனதிலொன்றும் நினைத்தொன்றுமாய் விரதங்களை யநுஷ்டிக்கின்றீர்கள் உங்களைப்போல விரதமநுஷ்டிப்பவர்கள் எந்த லோகத்திலுங் காணக்கிடைக்க மாட்டார்கள் உங்களுடைய மோசகரமான சித்தவிருத்தியைக்கொண்டு என்னைத் தூஷிசெய்வது என்னசாதுர்யமோ? ஆம். நீங்கள் நன்றாய்த் தெரிந்தவர்களே! தயவுசெய்து ஜலத்தைவிட்டு வெளியில் வந்து உங்கள் வஸ்திரங்களை வாங்கிக்கொள்ளுங்களென்றார் இப்படிச்சொல்லிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வசனங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில் யமுனாநதிஜலத்துடன் வேறுபாடு தெரியாமல் கலந்திருக்கின்ற கறுத்த அளகபாரத்தைப் படைத்த இந்தக் கோபகன்யா சிரோமணிகள் ஒருவருக்கொருவர் முகாரவிந்தங்களைப் பார்த்து, அனந்த தாமரை புஷ்பங்களில் ஆனந்த மௌனமுற்றாற்போல ஏககாலத்தில் காணப்பட்டாற்போலப் புன்னகைசெய்துகொண்டு, இவர் சொல்லுகின்ற மர்மவசனங்களைக் குறித்து வெட்கியும், மஹத்தாகிய குளிருக்கஞ்சியும், கழுத்தளவு ஜலத்திலிருந்து டோலாயமான மனதுடையவர்களாய்ச் சிலமதுரமான வார்த்தைகளை வசனிக்கின்றார்கள்.

கோபஸ்திரீகள்வாக்கியம்

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! நீர் பதிவிருந்து நாங்கள் ஜலமாடுகின்ற சமயம்பார்த்து இவ்விடத்திற்கு வந்து லாகவத்துடன் எங்கள் விழுப்புக்கலைகளை நீரேன் தொட்டெடுத்தீர்? உமக்கிவ்வளவு எளிதானசெய்கையேது? எங்கள் நிமித்தார்த்தமாய்த் தான் கற்றுக்கொண்டீரோ? ஆகிலும் நீர் அறியாத

THE KUPPUSWAMI SASTRI

மாமதாமங்களுண்டோ? நீர் தாபஸனாயிருந்து இந்த அதர்மமாகிய விதியை யாசரித்தலாகுமோ? வென்றாள். இதுவுமன்றி, ஆ! கிருஷ்ணபகவானே! எந்தவுலகத்திலும் ஸ்திரீஜனங்கள் ஜாரனோடேபோது அவ்விடத்திற்கு உத்தம புருஷர்கள் வரவேமாட்டார்கள். ஒருவரையும் ஒப்பு சொல்லப்படாத உம்மையொத்த வஞ்சகரான சுவாமி நீரிட்டு வந்தபோதிலும், கிருபையில்லாமல் இப்படிப்பட்ட அபஹாஸ்யங்களைச் செய்யமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சாதுர்யங்கள் சாஸ்த்ர பிரபந்தங்களிலும் முன்னம் நடந்ததென்று கேட்டதில்லை. இப்போதும் ஒருவரும் ஆசரிக்கமாட்டார்கள். இந்த நிகழ காலத்திலும் இச்செய்கைகளை நீரொருவர் மாத்திரம் துணிந்து செய்தீரேயல்லாமல், மற்றொருவரும் மாசரிக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் எங்கள் விபுவே! உமக்குக் குடிக்குடியாட்பட்டு அடிமைசெய்கின்றோம். சந்தேகமில்லை. இப்பொழுது ஸ்ரீயமுனாநதி பிரவாகத்தினின்று பிரமாணமாகச் சொல்லுகின்றோம். உமது கிருபாபியான வஸ்திரங்களை பெங்களுக்குக் கொடுத்தருள்வீர் என்று துதித்து மேலும் சொல்லுகின்றார்கள்.

வாரீர் எங்கள் ஸநாதனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! இன்றுமுதல் உமது ஆக்கினையின்படி அடிமைக் கடமைகளாய் அடிமைசெய்து, எங்களுடைய சர்வேந்திரியங்களையும் உமக்கே காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்து, உமது ஆக்கினையைச் சிரஸாவகித்து அ[illegible] வருகின்றோம். ஆகையால் எங்களைக் கடாக்ஷித்து உமது திவ்யமான வஸ்திரங்களைத் தந்து ரக்ஷிப்பீரென்று பிரார்த்திக்கின்றார்கள் தங்கள் ஸ்தனபாரங்களில் அணிந்த செஞ்சந்தனக் குங்குமப்பூக்களோடு கலக்கப்பட்டுச் சோணையாற்றைப்போல் கொப்பாய் விளங்குகின்ற யமுனாநதியில் இருந்துகொண்டு இப்படி நானாவிதங்களாகப் பிரார்த்திக்கின்ற இவர்களைச் சம்பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்த ஸ்ரீபாலகோபால சக்ரவர்த்தி மலர்ந்த தாமரைக்கொப்பான முகமுடையவராகி, ஸ்ரீகோபகன்யா சமூகத்தின் மத்தியில் மாமங்களான சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீபகவத்வாக்கியம்

வாருங்கள் நல்ல சுபாவமுள்ள சுந்தரவதிகளே! நீங்கள் உங்கள் முன்னோர்களின் மீது பிரமாணப்படிக்கு எந்தப் புருஷனைப் பர்த்தாவாக வரிப்பதற்குப் பரிசுத்தைகளாய் மிகவும் பக்தியுடன் நோன்புகளை யனுஷ்டித்தீர்களோ? அந்த அநுஷ்டானப்படி உங்களிடத்தில் ஜனித்த தவப்பலமே உங்களுக்கு லபித்தது. அப்படியிருக்க ஸ்ரீநந்தகோபருடைய புத்திரனாகிய என்னையேன் வெறுக்கின்றீர்கள்? எந்த மகாபுருஷனை வரித்து மோகித்தீர்களோ? அவனுங்களுடைய மாமதனங்களை யபஹரித்தானா? வெகுகாலமாய் நீங்களுங்கள் மனோவீதியில் பக்தி பூர்வமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த புருஷார்த்த வாஞ்சைக்கு நானன்னியனோ? இதனைப் பிரமாணமாகச் சொல்வீர்களென்றார்.

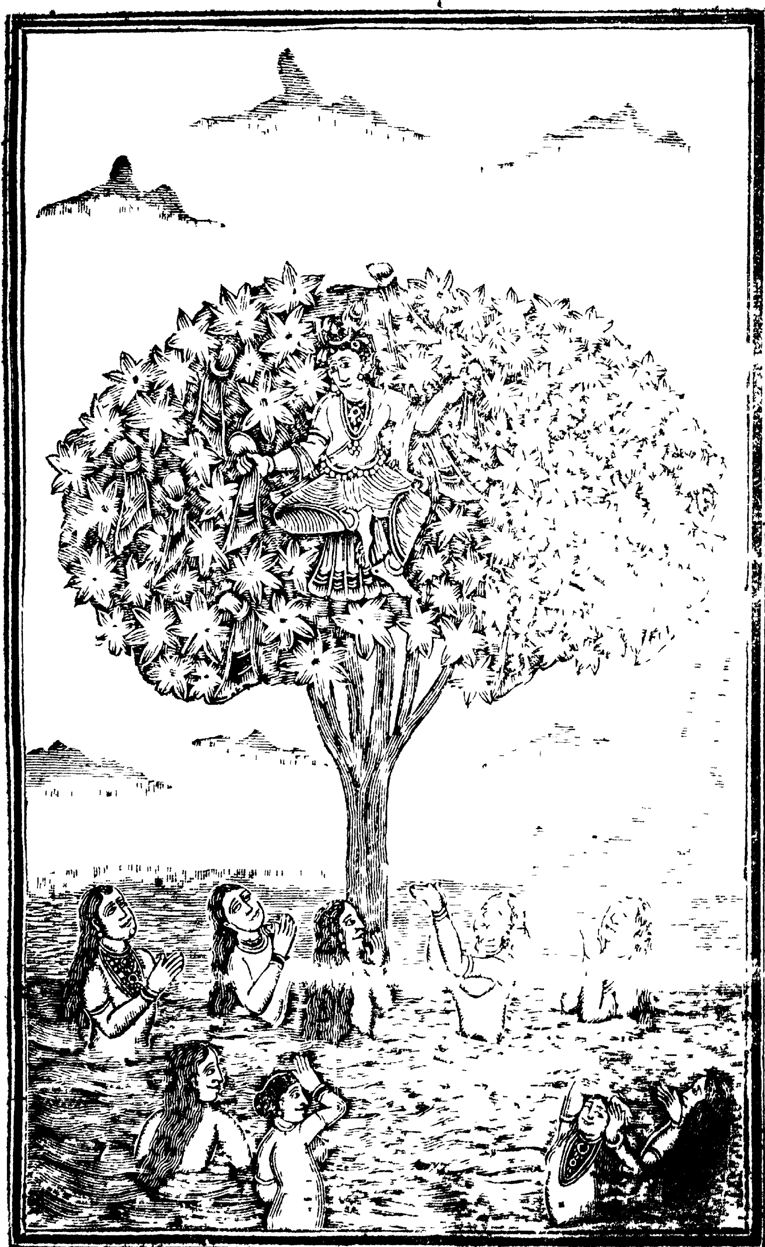
ஸ்ரீஸ்வாமியினாலே இவ்விதங்களாகச் சொல்லப்பட்ட வசனங்களைக் கேட்ட இந்தக் கோபகன்யா சுந்தராதரங்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் முக

டாகிற தாமரைப புஷ்பஙகளைப பாாததுககொணடு, மனதாகிற தாமரைகளில முகதியைத தோாககும பொமமகன ககைகள இருதயமுதலிய சாவேநதிரியங களையும அபகரிகக, நிாவிகாரயிருதய நிருதரைகளாய மௌனமாயிருந தாாகள அபபடி யிருககினற வாகளை லோகோததர பரமகுரு சிகாமணியாகிய ஸ்ரீஹரியானவா தமது பாாவைகளாலே மறுபடியுங கடாடசிதது, சாஸதி ரோகதக கிரமபபடிச சில நீதிவசனஙகளோடு ஆதம சவருப தாமததையும தமது சாவாவிபாயக குறிப்புகளையும வெளியிடடுச சொலலுகினறாா

வாருஙகள சதகுணவதிகளாகிய கோபகனயா மணிகளே! இனறுமுத லெபபோதும எனது சிததததில நிததியவாசமாயிருகக, நநதகோப யசோதா தேவிகளுககுப பணிசெயது, எனககு அடிமைகளாய எனனுடைய ஆககினை யைச சிரஸாவகிதது அநுஷ்டிபபீாகளாகில, இபபொழுதே உஙகள வஸதிரங களைத தருகினறேன. ஜலமததியினினறும வெளியில வநது சிரததா பூாவமாக வாஙகிக கொளளுஙகளெனறாா இவவணணமாகச சொனன ஸ்ரீபகவானு டைய மதுரமாகிய வாாததைகளைக கேடடமாததிரததில குளிரககுஞசி ஜல மததியிலிருககச சஹிககக கூடாதவாகளாயிருககினற கோபஸதிரீகளுககுள சிலா குளிரைச சஹிககமாடடாமல, ஜலததை விடடு வெளியிற போகலாம வாருஙகள போனவுடனே ஸ்ரீபகவான நமது சேலைகளைக கிருபைசெயது தரு வாரெனறு சொனனாாகள சிலா நாம ஜலததைவிடடு வெளியிற செனறமாதத ரததில நமது அநதவலலபனாகிய ஸ்ரீகோவிநத மூாததியானவா நமமுடைய லஜ்ஜையைப பரிகரிபபாரெனறு சொனனாாகள

இநதப பிரகாரம அவரவாகளும நாநாவிசாரஙகளை யோசிததவாகளாகி, அநத ஜலததினினறு சீதளஸபாிச வாயுவேகததினாலுணடாகிய சரீரநடுக கததுடன எனசெயவோமெனறு சிநதிததுக கொணடிருநதாாகள. அபபொ ழுது காறறினாலசைகினற தாமரைப புஷபஙகள இநதக கோபகனயா ஸதிரீ களினுடைய ஸதனஙகளிலே மோதுதல, ஸ்ரீ கணணபிரானுடைய காஙகள இவாக ளுடைய ஸதனஙகளைப பறறுதலபோலிருநதன. சில முகூாததகாலஞ செனறபின பு தஙகள இருதயஙகளைத திடஞசெயதுக கொணடு யாவருந துணிநது, அவனிடடவழககாய, ஸ்ரீபகவானிடததில வைதத மனமுடைய வாகளாய, மெதுநடையாய, புனசிாிபபுடன தீாததபிரவாகததினினறு வெ ளியிலவநது, வெழககாிலலாதவாகளாகி, அவதூத ஸதிரீகளைபபோல நிஷ்க ளஙகமான மனதுடையவாகளாயினறாாகள.

இபபடி நிறகினற இநதக கோபகனயா சிரோமணிகள ஒருவருககொருவர் பாாததுக [illegible] வெடகமுறுகினற [illegible] வினைபபும லஜ்ஜையுந தோறறுகினறதே [illegible] மல, புறமைப பூமியில பாலகு மார விருததாகளாயிருககினற வாகளும, ஆகாசவாசிகளாகிய இநதிராதி தேவதா சமூகங்களும, பிரமஹருதராதிகளும, மற்றையாவாகளும, இந்தக் கோபகன்யாஸ்திரீகளைப பார்பபாாகளாகில, அவாகள கண்களுக்கு இவர்கள்

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் வஸ்திராபஹரணம் செய்தது.

வஸ்திரஹீனமா யிருப்பது தெரியாமல் அவர்கள் யாவரும் வஸ்திரபூஷணா லங்காரத்துடனிருந்து வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற தாயக் காணும் படித் தமது கிருபாபிமான வஸ்திரங்களை இவர்களெல்லாருக்கும் கொடுத்து, இவர்களைப் பார்த்து ஸ்ரீபகவானுனவர் மகோத்தம தாமயுக்தமான சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார்

வாருங்கள்' விரதசீலைகளான சுந்தரவதிகளே! நான் இந்த ஸ்ரீநந்தவிர ஜத்தில் ஆவிர்ப்பவித்த நாள் முதல் உங்களுடன்கூட விருத்தி யடைந்துக் கொண்டிருக்கிறேன் இதுவுமன்றி, என்னுடைய நிஜாம்சத்தாலும், உங்களுடைய சம்பந்தத்தாலும், உங்களுள்ளும் புறம்புமாக வியாபித்துக் கொண்டிருக்கி றேன் உங்களிடத்தில் நானறியாத மர்மங்களுண்டோ? உங்கள் மனோவாக் குக் காயமுதலிய சரீரகுண தாமங்களுக்கு நான் அன்யனோ? ஆகையால் நீங் கள் நன்றாயோசித்துப் பாருங்கள் என்விஷயத்தில் நாணிக்கூசத்தக்க விய வகாரம் எவ்வளவுமில்லை மேலும் நீங்களியாவரும் விரத நிஷ்டைகளில் அனுபூ டையவர்களாயிருந்து, சாஸ்திரோக்த விதிக்கு வேறுபாடாக வஸ்திரஹீன மாய இம்மகா புண்யநதியில் இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்யத்தகுமா? ஆதலால் நீங்கள் தெரியாமல் நடந்ததைக் குறித்துப் பிராயச்சித்தமாக யாவரு மிரண் டுகைகளையு மெடுத்து அஞ்சலிசெய்து, உங்கள் வஸ்திரங்களை வாங்கி யுடுத் திக்கொள்ளுங்களென்றார்

இவ்விதமாகச் சொல்லிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய வசனங்களைக் கேட்டவளவில் இந்தக் கோபிகாஸ்திரீகள் யாவரும் பிரணாமஞ்செய்ய வொப் புக்கொண்டு, ஸ்வாமியினுடைய ஆக்கினைக்கு விபரீதமாக நேரிடுவதைத் தங் களுக்குள் யோசியாமல், வந்தனக் கிரமத்தை யுணராமல், ஒரு கையினால் தங் கள் மர்மஸ்தானங்களை மறைத்து, மற்றொரு ஹஸ்தத்தைச் சேவிக்கத் தக்க தாகக் காட்டினார்கள் அப்படி ஒருகையைக் காட்டியமாத்திரத்தில் ஸ்ரீபக வான் அகோபகன்னிகைகளைப் பார்த்து, உங்கள் மனோரதங்கள் ஸபலமா கும்படிக்கும் விரதம் பங்கமில்லாமல் நிறைவேறும் பிராயச்சித்தத்தின் பொருட்டுச் சேவிக்கச் சொன்னதற்கு, இன்னும் மதிக்குறற முண்டாகவே யொருஹஸ்த மெடுத்தீர்கள் அப்படி ஒருகை யெடுத்ததனால் ஸ்ரீபகவதபசார அபராதமுண்டாயிற்று, இதற்குவிதி யாதொருத்தன் ஸ்ரீபகவானைத் தரிசனஞ் செய்யும்போது வஸ்திர ஹீனனாகியும், அல்லது ஏகவஸ்திரனாகியும் அரை யில் வஸ்திரத்தின்மேல் வஸ்திரத்தை யிறுக்கிக் கட்டாதவனாகியும் இருக் கிறானோ? அவனும் சிரத்தையற்று ஒருகையைக்காட்டி எவன் வந்தனஞ்செய் கின்றானோ? அவனும் மகாபராதியாவான்

எவனாவது ஒருவன் ஒருவேளை ஒருகைகாட்டி வந்தனஞ்செய்வானாகில் அவனைத் தர்மநிர்ணயம் அந்த ஹஸ்தத்தை அறுக்கும்படி சொல்லியிருக் கின்றது. நீங்கள் அதுதெரியாமல் செய்தீர்கள். ஆதலால் அதிக அபராதிகளா னீர்கள். இந்த அபராதங்களெல்லாம் நிவாரணமாகும்பொருட்டு இரண்டு

கரங்களையு முயரவெடுத்துக் கொண்டு சீக்கிரமாகத் தன்னுடன் சமர்ப்பியுங்களென்று சொன்னார். அதைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தம்மைத் தரிசித்தவர்களுக்குத் தானென்கிற அகங்காரம் விடும்படிச் செய்து ஆட்கொள்ளத்தக்க ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து, அவருடைய கடாக்ஷத்தினால் அகங்காரத்தை விட்டவர்களாகி, லேசமும் பற்றில்லாதவர்களுக்கே தமது நிஜஸ்வரூப தரிசனந் தந்தருளத்தக்க ஸ்வாமியாகத் தறிந்து இந்தக் கோபகன்னிகைகள் அந்த ஸ்வாமியினுடைய நியமனப்படியே பயபக்தி விசுவாசத்துடன் தங்களிரண்டு கரங்களையும் சிரசின்மீது உயரவெடுத்து, பத்தாஞ்சலி யுடையவர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண சரணமென்று தண்டன் சமர்ப்பித்து, ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபாமாத்திரப் பிரசன்னத்வங்களைப் பெற்று, தங்கள் ஆடைகளையும் வாங்கி யுடுத்திக்கொண்டு, திருப்தி மனமுடையவர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பத்தாஞ்சலியுடன் பார்த்தாமென்கிற யிச்சையுடையவர்களாய்ச் சலியாமல் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானானவர் அவர்களைக் கடாக்ஷித்து, வாருங்கள் விரதநிஷ்டையுள்ள யதா டிக மநோலக்ஷணை திங்களே! நீங்களே சொல்லாவிடினும் உங்கள் மனோரதங்கள் இன்னவையென்று எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நீங்கள் என்னைப் பர்த்தாவாக வரித்து, எனக்கு அடியார்களாகி, எனது சாரூப்யத்தை யடைந்த சகிகளாய்த் தனுங்களை போகங்களையடைந்து அனந்தவித உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கோரி விரதத்தை யநுஷ்டித்தீர்கள். ஆகையால் சத்யமாகப் பலகாங்க்ஷையை இச்சித்து, மசாகாமிய கேவலமாகிய அம்பிகாதேவியைக் குறித்து விரதமநுஷ்டித்த தற்பப போகங்களும், என்னைச் சரணமடைந்த காத்து தேகாந்தத்தில் முக்தியும் உங்களுக்கு ஸம்பவிக்கும். நீங்கள் யாவரும் என்னைத் தியானித்துக்கொண்டு உங்கள் கிருஹங்களுக்குச் சென்று சேருங்கள். இன்றுமுதல் அவரவர்கள் காலாந்தரமாய ஏகாந்த சமயங்களில் தியானிக்கும் நினைக்குந்தோறும் நான் பிரசன்னனாகி உங்கள் இஷ்டங்களைத் திருப்தியடையச் செய்கின்றேனென்று கிருபையாகச் சொல்லி விடைகொடுத்தருளினார்.

அப்போது அந்தக் கோபகன்னியர் ஸ்திரீகளும் அவ்வண்ணமே மஹத்தாகிய சந்தோஷமன முடையவர்களாகி, ஸ்ரீபகவான் வஸ்திராபகாரஞ் செய்ததும் நாணம் விடும்படிச்செய்து பரிகாசமாகப் பேசினதுமாகிய இவைமுதலிய செய்கைகள் தங்களுக்கு விரதபங்க மில்லாமல் ரக்ஷாபூர்வமாக நிறைவேறச்செய்து தட்டு மனோபீஷ்டங்களைப் பரிபாலித்து இரக்ஷிக்கின்ற நிமித்தியமேயன்றி வேறில்லையென்று நினைத்து, திருப்திமன முடையவர்களாகி, ஸ்ரீபகவானுக்கு யாவரும் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து நின்றார்கள். இப்படி நிற்கின்ற இந்தக் கன்யா சமூஹங்களைக் குறித்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் சொல்லுகின்றார்: வாருங்கள் கோபகன்யா ஸ்திரீகளே! என் ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களில் அன்புடையவர்களாய ஸ்ரீபகவதியாகிய ஸ்ரீ கௌரீதேவியை அடைந்தபடியால், சர்வ இஷ்டத்தையும் கொடுக்கிறவனுமெ எனக்கே பிரீதியாய் எனது அருளினால் உங்களுக்குச் சகலசித்திகளும்

உண்டாகும் உங்களுடைய சிந்தையானது காமியார்த்தங்களை யநுசரித்த போதிலும் ஸ்ரீபகவத் சமர்ப்பண புத்தியினால் வறுத்த விதையானது மறுபடியும் முளையாதது போல, அல்ப இச்சை அற்றவர்களாய என்னையே யடையக் கடவீர்கள் என்று சம்பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்துக் கிருபையாகச் சொன்னார்.

அப்போது இந்தப் பதிவிரதா சிரோமணிகளாகிய ஸ்ரீகோபகன்யா சமூஹங்கள் ஸ்ரீபகவானை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவர்களாகி, ஸ்ரீபகவதாக்ஞையினால் சம்பூர்ண இச்சைகளை யடைந்து, அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத் பாதாரவிந்தங்களைச் சலனமில்லாத பக்தியுடன் தியானஞ் செய்துகொண்டு, தங்கள் சர்வேந்திரியங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சௌந்தர்யங்களிற் செல்லத் தங்கள் தங்கள் கிருஹங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் முன்போலவே தமது இஷ்டஜனங்களாகிய கோபாலர்களுடன் கூடி, இவ்வுபவனத்தைக் கடந்துசென்று வெகுதூரத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமரிடத்திற் சேர்ந்து, அவருடனே அந்த பிருந்தாவன தூரப்பிரதேசங்களிற் பிரவேசித்துப் பசுக்கூட்டங்களை மேயத்துக்கொண்டு சந்தோஷராய் விளையாடினார் அப்போது மிகவுந் தீக்ஷ்ணயமான கோடைகால சூரியகிரணங்கள் உஷ்ணத்தைத் தந்தன அப்படி காய்கின்ற வெய்யிலுக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் வருந்தப்படுகின்ற கோபால குமாரர்களுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானனவர் அங்குள்ள தோப்புகளிற் சேர்ந்து, தங்களுக்குக் குடைகளைப்போல நிழலைத்தாராநின்ற விருக்ஷ சமூஹங்களைக்குறித்து, மகா சந்தோஷ சித்தராய் மிகவும் மேன்மை யுள்ளவர்களாகிய கோபாலர்களைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்

வாரீர் அன்புள்ள சிறுவர்களே! சர்வ ஜனங்களிடத்திலுந் தயாபரிபூர்ண கிருபாமூர்த்திகளான சத்புருஷர்களைப்போல இந்தப் பிருந்தாரண்யத்தில் வசிக்கின்ற சகலமனித பசு பக்ஷி மிருகமுதலிய ஜீவராசிகளுக்கும் பரோபகாரமாய் விளங்குகின்ற இந்தமகாவிருக்ஷ சமூஹங்களானவை, மழை, காற்று, வெய்யில், பனி, ஆகிய, இவைகளினுண்டாகப்பட்ட குளிர்ச்சி வெப்பம் காந்து முதலியதுகளால் நேரிடும் துன்பங்களைத் தாங்கள் சஹித்துக்கொண்டு, தங்களை யாசிரயித்தவனுக்கும் மற்றயார்க்கும் குளிர்ந்த நிழலையும் சுகுமாரமாகிய வாசனைகளையும் காற்றையுந் தந்து, துன்பங்களை யொழித்துச் சரீராரோக்கியங்களுண்டாகும்படிச் செய்கின்றன

மேலும், இந்தமஹா விருக்ஷங்களானவை சகலபிராணிகளுக்கும் தங்கள் சரீரகுணத்தைக் கொண்டு, இலைகளாலும், துளிர்களாலும், புஷ்பங்களாலும், பலங்களாலும், நிழலாலும், வேர்களாலும், பட்டைகளாலும், உலர்ந்த காஷ்டங்களாலும், கந்தங்களாலும், பிசின்களாலும், சகலாபீஷ்டங்களையுங் கொடுத்துக்கொண்டு, பரோபகார ஸ்வரூபங்களை அடைந்திருக்கின்றன ஆகையால் இவ்வுலகத்தில் உத்தம ஜன்மமெடுத்த புண்யபுருஷ சிரேஷ்டர்கள், ⁅
களாக வேதோத்தம குணங்களினாலும், வாக்குமுதலிய சர்வேந்தி
ரியங்களினாலும், தனகனக வஸ்துவாஹனாதி திரவியங்களினாலும், தானாதி சத்கர்ம

கிரியா கலாபங்களாலும், சர்வப்பிராணிகளுக்கும் சர்வகாலமும் உபகாரங்களைச்செய்து, ஜன்மசாபல்யங்களை யடைந்து, சுகிர்தவான்களாய் இகபர சாதனங்களுக்குரிய உத்தமர்களாகி விளங்குவார்கள்.

வாரீர் தனயோத்தமராகிய ராஜபுருஷ சிரேஷ்டனே! இவ்வாறு சகலலோக சிகாமணியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தமது தோழர்களாகிய கோபாலர்களுடன் புண்யவசனங்களைப் பேசிக்கொண்டு, சந்தோஷ சித்தராகி, இலை கனி முதலியதுகளால் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற விருக்ஷங்களின் நிழலில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, யமுனாநதிதீரத்தில் சகலகோபால கோகண சமேதராய்வந்து சேர்ந்தார். ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண சஹிதர்களான இந்தக் கோபாலர்கள் அந்த யமுனாநதியில் பிரவாகிக்கின்ற நிர்மலமாகியும் அதிசீதலமாகியுமிருக்கின்ற தீர்த்தத்தைப் பசுக்கூட்டங்களுக்குப் பானஞ்செய்வித்து, தாங்களும் நதியிறங்கி, மிகவுஞ்சந்தோஷத்துடன் சிரமநிவாரணமாகக்குளித்து, தாபந்தீரத் தீர்த்தபானஞ்செய்து, அந்த நதியின் சமீபத்தில் ஒரு குளிர்ந்த தோப்பில் கோக்களை மேயவிட்டுச் சமஸ்தகோபாலர்களும் பசியினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய் அவ்விருட்சங்களின் நிழல்களில் சஞ்சரித்து ஓரிடத்தில் சுகாசனர்களாயிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராயிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திகளைப் பார்த்துத் தங்கள் இஷ்டங்களை விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள்.

தேவாப்த புண்ணிய ஆத்மாக்களாகிய கோபாலர்களுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் மகாவீரிய தேஜோ ஜயசாலிகளான ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களே! நாங்கள் மிகவும் பசித்திருக்கின்றோம். எங்கள் பசிக்கு சாந்தஞ்செய்து ரக்ஷிக்கக்கடவீர்கள் என்று பிரார்த்தித்த மாத்திரத்தில் ஜகதீஸ்வரராகிய ஸ்ரீபகவானானவர் சமஸ்மகாராஜனுக்குப் பயந்து குடும்பசமேதர்களாய் அந்தப் பிருந்தாவனத்தினருகாமையில்வந்து வானப்பிரஸ்தா சிரமிகளைப்போல வாசஞ்செய்துகொண்டு சொற்பப் பிக்ஷை யுள்ளவர்களாகி நல்லகாமங்களை வேதோக்தக்கிரமமாகவும் விதிபூர்வகமாவும் ரகசியமாயச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற பிராமஹண ஜனங்களினுடைய பத்தி சமூகங்கள் தம்மிடத்தில் வைத்திருக்கிற பக்தி யதிசயங்களைக் குறித்து, தாம் பிரசன்னராகி அவர்கள் இஷ்டங்களைத் திருப்தியடையச் செய்வதற்கு நிச்சயித்துக்கொண்டு, மகாநுபாவர்களாகிய அந்தக் கோபாலர்களைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் கோபாலர்களே! இப்போது நாம் வாசஞ்செய்கின்ற வனத்திற்குச் சமீபத்தில் பிரமஹ நிஷ்டர்களாகிய பிராமஹணோத்தம ஜனங்கள் ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பி ஆங்கீரஸ ஸத்ரயாகத்தைச்செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் நீங்கள் அந்த யக்கியசாலைக்குச் சென்று, மிகவும் நாங்கள் பசித்திருக்கின்றோ மென்று எங்களிருவருடைய நாமதேயங்களைச் சொல்லி, அன்ன முதலியதுகளைக் கேட்டுவாருங்களென்று நியமித்தனுப்பினார். அம்மாத்திரத்தில் அந்தக் கோபால குமாரர்களும் அதிசீக்கிரத்தில் அந்த யக்கியசாலைக்குப் போனார்கள்.

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாம்.

கலி விருத்தம்

கோபால குமாரரெல்லாங் குறைவிலா யாகசாலைத்
தாம்போ யேகியன்னந் தன்னைக் கேட்கக் கூடாதென்று
நீப[illegible]ய ருரைக்க நொந்திடு மவர்கள் பத்னி
சோபம் போக்கிடவளித்துச் சுகித்திருந் ததனைச் சொல்வாம்.

கோபாலகுமாரர்கள் யாகசாலைக்குப்போய் அன்னங் கேட்டதற்குப் பிராமஹணர்கள் கொடுக்கக்கூடாதென்று மறுத்ததையும் அவர்கள் பத்னிகள் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் ருசிரான்னங்களைக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுக்கும் சமஸ்த கோபாலர்களுக்கும் சமர்ப்பித்து மேன்மை அடைந்தவர்களாய திருப்தியடைந்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

வாரீர் உத்தராநந்தனனாகிய பரிக்ஷின் மகாராஜனே! ஸ்ரீ பகவானுடைய ஆக்கினையின் பிரகாரம் கோபாலகுமாரர்கள் யக்ஞசாலைக்குச் சமீபத்திற் சென்று, அந்த யாகயஜமானர்களாகிய பிராமமணர்களைக்கண்டு, சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, தங்களிரண்டு கரங்களையுங் கூப்பி அஞ்சலி செய்துகொண்டு சொல்லுகின்றார்கள் கேளுங்கள் பூசுரோத்தமர்களே! இந்தச் சமீபாரண்யத்தில் சாதுசஜ்ஜன தேவகோப பிராமஹண ஹிதார்த்தமா யவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள் அவர்கள் பசியினால் மெலிந்து தங்கள் தாசபூதர்களாகிய எங்களை உங்களிடத்தில் அன்னத்தை வாங்கிக்கொண்டு சீக்கிரமாக வரச்சொல்லி நியமித்தனுப்பினார்கள். ஆகலால் வந்தோம் நீங்கள் கிருபைசெய்து எங்களுக்கு அன்ன விரயம்பண்ணி, பசியின் பாதையை நிவாரணஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

வாரீர் விவேகஷீல மகாராஜனே! இந்தப் பிராமஹணோத்தமர்கள் அந்தக் கோபாலர்களையும் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களையும் சாமானிய புருஷர்களாகவே யோசித்தார்களல்லது, இப்பொழுது இவர்கள் செய்கின்ற ஸ்வர்க்க காமியங்களாகிய ஆங்கீரஸ ஸத்ரமென்று சொல்லப்படுகின்ற யாகத்திற்கு அதிதேவதைகளாகிய கோபாலர்களென்றும், சாக்ஷயாக ஸ்வரூபிகளாய கர்த்தா போக்தாக்களாகிய ஸ்ரீஜகதீச்வராம்ச ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களென்றும், தங்கள் பூர்வஜன்ம கர்மவசத்தால் மனதிற்றோன்றாமல், கர்மாபிமானங்களையும் தேஹாபிமானங்களையும் வஹித்து அலக்ஷியமாக விருந்தார்கள் இப்படி யிருக்கின்றவர்களுடைய நினைப்பையறிந்த கோ[illegible]கள் நிராசர்களாய் ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுடைய சமுகத்திற்குவந்து, அவர்களைப் பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஓ திவ்யபுருஷர்களே! யக்ஞ ஸ்வரூபியாயும் யக்ஞ பலத்தைக்கொடுக்கின்ற சர்வேஸ்வரராம்ஸ ஸம்பூதர்களென்றும் உங்களை யறிந்து கொள்ளாமல், கிரியாஜ்ஞர்களாய நாங்கள் கேட்டதற்கு உண்டென்று மில்லையென்றுஞ் சொல்லாம லிருந்தார்கள். என்று சொல்லவும் இந்த விருத்தாந்தங்களைக் கேட்ட ஸ்ரீபகவானனவர் நகைத்து, கேளுங்கள் கோபாலர்களே! நீங்கள் என் விஷயத்தில் அவர்களைக் குற்றமுள்ளவர்களாக நினைக்கவேண்டாம். இப்பொழுது மறுபடியும் நீங்கள் அந்தப் பிராமஹணோத்தமர்களுக்குரிய பத்நிக ளிருக்கப்பட்ட சாலைக்குச்சென்று, அவர்களுடன் எங்களிருவர் நாமதேயங்களையுஞ் சொல்லி அன்னத்தைக் கேளுங்களென்று சொன்னார். கோபாலர்களும் அந்தப்பிரகாரமே அவ்விடத்திற்குச் சென்று, தூரமாக நின்று, ஓ! அம்மனைமீர்காள்! என்றழைத்தார்கள்.

அந்தவொலியைக் கேட்டு வெளியில்வந்த அந்தப் பிராமஹண ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமாப்பித்து, ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண மூர்த்திகள் சமீபவனத்தில் வந்திருக்கின்றார்கள்; உங்களிடத்தில் அன்னம் கேட்கச்சொன்னார்கள் என்று சொல்லவும் அந்த விரதாங்கனைகளாகிய பிராமஹண ஸ்திரீகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வந்திருக்கின்றாரென்று கேட்ட மாத்திரத்தில் வ்ரீராபிமானங்களை விட்டு, சர்வமங்கலகர அலங்கார பூஷிதர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணகுண கீர்த்தனங்களால் மனோலய மடைந்து, ஆனந்த பரவசர்களாகி, சமையல்செய்து பாகமாயிருக்கின்ற அடிசில்களையும் நாநாவித ருசிரான்னங்களையும் கந்தமூல பலவர்க்கங்களையும் மிகவுந் திவ்யபரிமள புஷ்பமாலைகளையும் பரிசுத்தங்களான பாத்திரங்களில் கிரமக்கிரமமாய் வெகுபத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு, கூட்டங்கூட்டமாகப் புறப்பட்டு, நதிசமூஹங்களின் பிரவாஹங்களானவை எவ்வளவுத்தடை நேரிட்ட போதைக்கும் அந்தத்தடைக்கு நிற்காமல் வேகமாய்ச் சமுத்திரத்தை யடைவதுபோல ஸ்ரீஹரிகுண கீர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டு வந்தார்கள்.

அந்தச்சமயத்தில் இந்தப் புண்யவதிகளுக்குப் பர்த்தாக்கள் பிராதாக்கள் முதலிய பந்துஜன பிராமஹணோத்தமர்கள் பார்த்து, நீங்களெங்களை நிராகரித்துத் தாமவிரோதமா யிப்படி புறப்படுகிறது யுக்தமன்று நில்லுங்கள். உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்திப்பிரமைக ளெப்படி யுண்டாயின என்று பலவிதமாகிய சில நீதிமொழிகளைச்சொல்லியும், நிஷ்டூர வசனங்களைப் பேசியும், கோபதாபங்களைக் காட்டியும் மறுத்தார்கள். அப்போது அந்தப் பிராமஹண ஸ்திரீகள் அவர்களைப்பார்த்து, அஹோ! வாருங்கள் பிராமஹணோத்தமர்களே! நீங்கள் அந்தப் பலராமகிருஷ்ணர்கள் பகவதம்ச ஸ்ரேஷ்டர்களென்றும், அவர்களைச்சூழ்ந்திருக்கிற அந்தக்கோபாலர்களெல்லாம் சகல தேவாம்ச சம்பூதர்களென்றும் அறிந்திருக்கின்றவராகியும், ஏன் எங்களைத் தடுக்கின்றீர்கள்? அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்க ளென்பதை மறந்துபோனீர்களோ? பூர்வஜென்ம விதிவசப்படி நீங்கள் அவர்களுடைய மஹிமைகளை யறியாமல் சந்தேஹப்பட்டுப் பேசுகிறீர்களாகிலும், எங்களுக்கு ஸ்ரீபகவத் பக்தி ஜனித்தது.

அந்தத் திவ்யபுருஷனைத் தரிசித்தாலல்லது நிற்கின்றதில்லை. என்று சொல்லி மஹாதைரியத்துடன் நடந்தார்கள்.

அப்படிசென்ற பிராமஹண ஸ்திரீகள் யமுநாநதி சமீபத்திற்சென்று, அவ்விடத்திற் கோகினங்களை மேய்த்துக்கொண்டு அனந்தமான கோபாலர்கள் சூழ்ந்திருக்க ஒரு அசோகவிருக்ஷ நிழலின்கீழ் ஒரு நிர்மல ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீபலராமர் சகிதராயும் நீலமேக வண்ணராயும் சகல பூஷணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு யிருக்கிற சகலபுவன மோகாகாரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தங்கள் கலித்திரக் கண்கள் களிக்கக்கண்டு, அந்த திவ்யமங்கல விக்ரஹத்தினுடைய சௌந்தர்யாதி சயங்களைத் தியானத்துடன் மனோ ஆலிங்கனங்களைச்செய்து திருப்தி அடைந்தவர்களாகி, தாங்கள் கொண்டுவந்ததுகளை ஸ்ரீ பகவத்சந்நிதியில் சமர்ப்பித்துச் சேவித்து நின்றார்கள். வாரீர் பரிக்ஷின்மகாராஜனே! தயாநிதியாகியும் சர்வசாக்ஷிபூதராகியும் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானானவர் தம்மைத் தரிசனஞ்செய்து கடைத்தேற வேண்டுமென்று நினைப்புள்ளவர்களாகியும், தம்முடைய திவ்யஸ்வரூபாதி கல்யாண குணங்களை யநுபவிக்கின்றவர்களாகியும், தமக்கெதிரில் நின்றுகொண்டிருக்கின்ற இந்தப் பிராமஹணோத்தம பதிவிரதா ரத்நங்களினுடைய முகாரவிந்தங்களைத் தமது பரம கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணத்தினால் பார்த்து, புன்னகையுடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் பிராமஹணோத்தம பத்நிகளே! நீங்களியாவரும் குடும்ப சமேதராய் பந்துக்களுடன் க்ஷேமமாயிருக்கின்றீர்களா? உங்கள் கிரகங்கள் நித்யகல்யாண மங்கலகரமாக விளங்குகின்றனவா? ஸ்ரீஹரியினது கிருபாகடாக்ஷத்தால் இன்னமும் அநேகங்களுண்டாகக் கடவன. இப்போது என்னைத் தரிசிக்கவந்த உங்களைக் கண்டவுடனே எனக்குப்பிரமஹானந்த திருப்தியுண்டாயிற்று. இன்னமும் என்னால் உங்களுக்குவேண்டிய இஷ்டங்களாகிய சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைக் குறித்து இச்சித்த போதிலும் அவற்றையும் நானே கொடுக்கத்தக்கவனா யிருக்கின்றேன். நீங்கள் என்னைத் தரிசிக்க விரும்பிவந்தீர்களானதையால், என்னுதரிசன முங்களுக்குப் பரமதாமமேயாகும். இவ்வுலகத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகிய தீரபுருஷர்கள், சகலசராசர பிரபஞ்சங்களுக்கும் அந்தர்யாதமாவாகியும் சர்வசாக்ஷியாகியும் சர்வப்பிரியனாகியு மிருக்கின்ற என்னிடத்தில் பலாபேக்ஷையில்லாதவர்களாகி, தங்களுடைய ஆத்மஹித பரமபுருஷார்த்தங்களைக் குறித்து என்னை அடுக்கின்றார்கள்.

அவர்களைப்போல நீங்களும் ஸ்ரீபகவத்பக்தி பரவசர்களாய் ப்ராகிருதி சம்பந்தமாகிய மாதாபிதா முதலிய சர்வசம்பந்தங்களையும் ஒன்றாகக்கொண்டு நிராகரித்து, என்னைத் தரிசனஞ்செய்ய வந்தீர்கள். உங்களுக்கு என்னுடைய அநுக்கிரகத்தினால் யாதொருகுறைவுமின்றி, சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் சாக்ஷாத்காரமா யநுபவிக்கக்கடவீர்கள். கேளுங்கள் பதிவிரதைகளே! மிகவும் மேன்மையை அடைந்திருக்கின்ற நீங்கள் உங்கள் பர்த்தாக்களைச்சேர்ந்து

மற்றுமுள்ள பிராம்மண சமூகங்களுடன் ஆரம்பித்து நடத்தி வருகின்ற யக்கியத்தை நிறைவேற்றக் கடவீர்கள் மிகவும் சந்தோஷமாய்ச் சீக்கிரமாகப் போய்வாருங்கள் என்று மஹாகம்பீரமாகச் செலவுகொடுக்கின்ற பகவானைப் பார்த்து அந்தப் பிராம்மண பத்நிகள் சொல்லுகின்றார்கள் வாரீர் ஸ்ரீபுருஷோத்தமராகிய மஹாவிபுவே! நீரிப்படிக்கு நியமிக்கின்றது தர்மமோ? வேத புருஷனவர் தமது ஹிருதயமாகிய வேதாந்த சூத்திரங்களில் ஸ்ரீஹரியை ஆசிரயித்தவர்களுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்த பாசபந்தங்க ளுண்டாகின்ற தில்லையென்றும், அவர்கள் ஸ்திரமில்லாமலும் அற்பமாயுமிருக்கின்ற அபேக்ஷைகளை யடைகின்ற தில்லையென்றும் ஸ்ரீபகவத் வசனப்பிரகாரத்திற்குப் பிரதிக்ஞை செய்து சொல்லியிருக்கின்றீரே அந்தப் பிரதிக்ஞையைச் சத்தியமாகச் செய்யக்கடவீர்

நாங்கள் உமது சரணாரவிந்தங்களில் அர்ச்சித்த திவ்ய சுகந்த புஷ்பங்களுடன் கூடிய திருத்துழாய் மாலையினை எங்கள் தேகங்களில் தரிப்பதற்குச் சமஸ்தபந்து பந்தங்களையும் நிராசையாக விட்டு, உமது திருவடித் தாமரைகளைச் சரணமாக வடைந்தோமே, எங்களை மறுபடியும் நாங்கள் விட்டுவந்த பூர்வாசிரமமாகிய பர்த்தாக்கள் முதலிய பந்துஜனங்களை யாசிரயித்து வாழச் சொல்வது தர்மமோ? அவர்கள் எங்களை யங்கீகரிப்பார்களோ? வாரீர் பாப விமோசனஞ்செய்கிற கடவுளே! உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கு ஆட்பட்டு வீழ்ந்திராநின்ற எங்களுக்கு வேறே கதியில்லை ஆகையால் உமது அடிமை ருசியை மென்மேலும் விருத்தியடையச் செய்து, எங்களுக்குத் திருவுள்ளப் படிக்கு விதிக்கக்கடவீர் என்று பிரார்த்தித்து நிற்கின்ற அந்தப் பிராம்மணோத்தம பத்நிகளைப்பார்த்து ஸ்வாமி சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் மஹாசுகிர்த பதிவிரதைகளே! உங்களுடைய பதிகளும், மாதாபிதா பிராதாமுதலிய சமஸ்த பந்துக்களும், உங்களுடைய பக்தியதிசயத்தினால் என்னநுக்கிரகத்தை லபிக்கப் பெற்றுக்கொண்டு, அன்னிய விஷயத்தில் பக்தி சுபாவர்களாய ஸ்ரீபகவத் பக்தி யதிகரித்து, இப்போது வியாகுலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு மிகவும் பரமோபகாரிகளாக ஆகிய நீங்கள் என்னாஞ்ஞைப்படி சீக்கிரம் செல்வீர்களானால், உங்களைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் அதிக சந்தோஷ பரிதர்களாய் அங்கீகரித்துத் திருப்தி யடைவார்கள் மேலும் உங்களியாவருக்கும் நிகில புண்யலோகங்களினுடைய் சாம்ராஜ்யங்களும் என்னால் அநுக்கிரகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சர்வதேவதாசமூகங்கள் முதலிய யாவரும் உங்களை ஸ்துதிசெய்து சிலாகிக்கப்போகின்றார்கள் மேலும் இவையன்றி இவ்வுலகத்தில் ஜனிக்கின்ற உத்தம ஜன்மிகளுக்குச் சர்வசௌக்கியாதி க்ஷேமங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்குத் தேகசம்பந்தமும், தேகாநுபந்திகளுடைய கூட்டுறவும், இத்தேகத்தில் ருசியும் காரணங்களல்ல அவரவர்கள் பரிசுத்தமான மனதை ஈஸ்வரனிடத்தில் வைப்பதே சர்வசௌக்கியங்களையும் பெற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணமாக விருக்கின்றது.

ஆகையால் நீங்களும் உங்கள் சர்வேந்திரியங்களோடுங் கூடிய பரிசுத்த மனத்தை எனக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொண்டு, சர்வோத்தம சௌக்யங்களையும் அனுபவித்துச் சீக்கிரமாக என்னையே யடையப்போகின்றீர்கள் நீங்கள் கிரகங்களுக்குச் செல்லுங்களென்றார் வீர! சர்வசுகுணநிதியான மகாராஜனே! இந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீபகவானுடைய பரம கிருபாதிசயங்களையடைந்த இந்தப் பதிவிரதைகள் ஸ்ரீபகவானை மனதில் திடமாகத் தியானித்து, பிரமஹானந்த பரிதர்களாய் மறுபடியும் யக்ஞசாலையைக் குறித்துத் திரும்பினார்கள் அப்பொழுது அந்தப் பிராமணர்கள் இவர்களைப் பார்த்து, மிகவும் சந்தோஷித்தார்களாகி, இவர்களை ஆதரவுடன் வரவழைத்து உபசரித்துக் கூடவைத்துக் கொண்டு யாகத்தை நிறைவேற்றினார்கள் இந்தப் பிராமஹோத்தம பத்நிகளில் ஒருமகானுபாவையானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பக்தியினால் ஸ்ரீபகவானைப் பிரிய மனமில்லாமல், ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஓ ஜனார்த்தனா! என்று இத்யாதி நாமங்களைத் தவிர இதரமாகிய அன்ய புருஷார்த்தங்களை மனதில் நினையாமல், பிரகிருதி சம்பந்தமாகிய மாதாபிதா பிராதரு பர்த்தா முதலிய பந்து ஜனத்தைத் துறந்தவளாய் விளங்கினாள்

அந்தப் புண்யாங்கனையை அவளுடைய பர்த்தாவாகிய புருஷசிரேஷ்டரானவர் பார்த்து, இனிமேல் கிருகஸ்த தர்மத்திற்கு இச்சித்தவளல்லவென்று நினைத்து அம்மகா பத்நியைத் தாமும் நிவர்த்தித்தார் அப்போது அந்தப் புண்யாங்கனையானவள் சர்வதா ஸ்ரீபகவானைத் தியானயோகாக்நியினால் இந்தக் காமதேகத்தைவிட்டு, ஸ்ரீபகவத் வாக்கியப்பிரகாரம் ஸ்ரீயோகீஸ்வரேஸ்வரருடைய லோகத்தை யடைந்தாள் சர்வஜகத் பிரபுவாகியும் ஷாட்குணைசுவரிய சம்பன்னராகியும் பரமதேஜோநிதியாகியு மிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் அந்தப் பிராமஹோத்தம பத்நிகள் மிகவும் பக்திசிரத்தையுடன் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்த நானாவித ருசிரான்னங்களையும், மற்றுமுள்ள கந்தமூலபலவர்க்கமுதலிய நானாவித பதார்த்தங்களையும், சமஸ்தமான கோபாலர்களுடன் கூட ஸ்ரீபலராமர் சகிதராயிருந்து மிகவுங் கிருபாநிதியாகி சந்தோஷமாகப் புசித்துத் திருப்தராயினார்.

அதன்பிறகு சுவாமியானவர் இவ்வுலக மரியாதைக்கு முந்தின ஜன்மிகளான மனிதர்களுடைய சாமான்ய தர்மங்களைச் சிக்ஷித்து, விசேஷ தர்மஜ்ஞர்களாகச் செய்து, தமது திவ்யஸ்வரூப சேவையினாலும், சர்வஜன பாபக்ஷய வாக சாதுர்யத்தினாலும், அதிமானுஷ சேஷ்டிதங்களாகிய திவ்யலீலாக கிரீடைகளினாலும், மகாமேன்மையடைந்த ஜன்மங்களாகிய கோவினங்களையும், மகானுபாவர்களாகிய கோபாலர்களையும், ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பிரீதிகளையுடைய கோபிகாஸ்திரிகளையும் ரமிப்பியா நின்றுகொண்டு, தர்மசர்வப்பிரபஞ்ச பரிசுத்தமுதலிய மஹாகம்பீர குணாதிசயங்களுடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் அந்த மஹாபதிவிரதா ஜனங்களினுடைய பர்த்தாக்களான பிராமஹோத்தம வைதீக ஜனங்கள் யாவரும் மௌனமாகச் சேர்ந்து, தங்களுக்குள் ஒருவர்க்கொருவர் சிந்தித்து, மிகவும் வியாகுலத்தை

யடைந்து, தங்கள் மனத்தை வெறுத்துக் கொண்டவர்களாய் மேலும் வசனித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

வாருங்கள் வைதிகோத்தமர்களே! விச்வேஸ்வரர்களாய் இந்தச் சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் முயயும்படித் திருவவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திகள் யாது காரணத்தினாலேயோ ஏககாலத்தில் நாமெல்லாருங் கடத்தேறும்படி கிருபைசெய்து, மிகுந்த பிரீதியுடன் அன்னத்தை யபேட்சித்து நமது யக்ஞசாலையைக் குறித்துக் கோபாலர்களை யனுப்பிவித்தார்கள். நாம் நமது ஸ்வபாவத்தின் சாமர்த்தியத்தால் வந்தவர்களை மறுத்து, நாஸ்திக தர்மத்தை வஹித்து, புத்திமந்தர்களாய ஸ்ரீபகவத்பாசாரத்திற்குப் பாத்திரர்களாய விட்டோம். ஓ அந்தணர்களே! மற்ற சாஸ்திரத்தினாலுண்டாயிருக்கிற ஞானாதிகாரமில்லாத நம்முடைய ஸ்திரீ ஜனங்களாகிய புண்ணியாங்கனைகளுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினிடத்தில் நிஷ்காரணமாய் லபித்த ஸ்ரீபகவத் பக்தியைக் குறித்து யோசிக்குமிடத்தில், மிகுந்த ஆச்சரியகரமா யிருக்கின்ற தல்லவா? இதை நினைக்குமிடத்தில் நாம் மிகவும் சந்தோஷத்தை யடைந்து திருப்தி அடையச்செய்கின்றதே. நமக்கிப்படிப்பட்ட பரமோத்தம பக்தி ஜனியாமற் போயிற்று. நம்முடைய ஜன்மங்களைக் குறித்தும் ஆத்துமாவைக் குறித்தும் நாம் தாபத்தையடைந்து, நம்மைநாமே வெறுத்து நிந்தித்துக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் வேறில்லை.

வாருங்கள் பிராமணோத்தமர்களே! ஸ்ரீ ஜகதீசுவரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் உத்தம பக்தி ஜனியாவிடில், நமது பிராமஹணோத்தம ஜன்மங்களும், நல்லொழுக்கமுள்ள விரதங்களும், சர்வசாஸ்திரங்களினாலுண்டான ஞானமும், மூன்று வர்ணங்களுக்கும் சிரேஷ்டமாகிய வர்ணாதிகாரமுள்ள குலதாரமும், இவைகளுக்குரிய சத்கர்மங்களும், இந்தக் கர்ம தர்மங்களை நன்றாகவறிந்து அநுஷ்டிக்கும் விவேகர்களும், ஆகிய பல சர்வகுணங்களிருந்த போதிலும் வியர்த்தமேயாமல்லவோ? வாருங்கள் மகாநுபாவர்களே! ஸ்ரீ பகவானுடைய திவ்யமாயையானது மகா யோகீந்திரர்களுக்கும் தபஸம்பன்னர்களாகிய ரிஷிகளுக்கும் ஜயிக்கவரியது. ஆகையால் பூர்வஜன்ம சுகிர்த காரணத்தோடு கூடிய கர்மவசத்தினால் பிராமஹணோத்தம ஜன்மங்களை வகித்து, இதரவர்ண ஜனங்களுக்குப் புரோஹித முதலிய குருஜனங்களாயிருந்தும் காமபுருஷார்த்தத்தினிடத்தில் மமதையை அடைந்து, ஸ்ரீபகவத் பக்தி ஹீனானுபவமாகிய ஸ்வர்க்காதியிஷ்ட புண்யலோகங்களுடைய போகத்தை இச்சித்தவர்களாகி, ஸ்ரீஹரிமாயா மோகங்களுக்குள்ளானவர்களாயிருக்கின்றோம்.

வாருங்கள் மகாநுபாவர்களாகிய பண்டிதர்களே! ஸ்ரீஜகத்குரு சிகாமணியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் இந்த மகாபதிவிரதைகளாகிய உத்தம ஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு ஸ்ரீஹரியினுடைய காரணமல்லாமல் உண்டான கடாக்ஷத்தினால், பரமயோகீந்திரர்களுக்கும் லபிக்க வரிதாயிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவத் பக்தி ஜனித்துத் திடசித்தங்களுண்டாகிறதன்யர்களாய் விளங்குகின்றார்கள்.

பார்த்தீர்களா? யாதொரு வைதிக நிர்ணய கர்மாநுஷ்டானங்களான உபநய ஞாதி சம்ஸ்காரங்களும், ஸந்தியாவந்தன ஔபாசனாதி சத்கிரியைகளும், குருகுல வாசத்வமும், தப ஜபாதி வைதீக மந்திர தியானங்களும், நிகில சாஸ்திரார்த்த விசார வேதாந்த ஜ்ஞானங்களும், சுத்தா சாரங்களுமாகிய இப்படிப்பட்ட வேதநிர்ணய கர்மாதிகார மில்லாத இந்தப் பிராமஹணேத்தம பத்நி சமூகங்களுக்கு; ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களுக்கு ஹேதுவாகிய கிருஹஸ்த தர்மங்களுக்கு சிக்ஷா ஸ்வரூபராகியும், கேவலம் பிரகிருதி பந்த சம்சாரிகளுடைய மிருத்தியு பாசபந்த விமுக்தமாகி விளங்காநின்ற உத்தம சுலோகராகியும், யோகீஸ்வரேஸ்வரராகியும், ஸ்ரீபகவானாகியு மிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அசஞ்சலமான பக்தி ஜனித்தது, இப்படி யவர்களுக்கு ஜனித்தது ஸ்ரீபகவத் பரமகிருபாதிசயமன்றோ?

வாருங்கள் நிகில சாஸ்திர சம்பன்னர்களாகிய வைதிகோத்தமர்களே! பெரிய பிராட்டி யாராகிய ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி யானவள், (அகலகில்லே னிறையும்.) என்று சாக்ஷாத் பிரமமானந்த பரமபத நித்தியவிபூதி ஐஸ்வரிய அபராக்ருத சாவசுபாஸ்ரய அனந்தகல்யாண குணகணாதி திவ்ய வைபவாதிசயங்களைக்கொண்டு, பிரபையையும் பிரபவானையும்போல்விளங்கி ஸ்ரீபகவானுடைய ஸதூலஸ்வரூபாவதார இந்த்லீலா விபூதியின் துஸமரக்ஷண லோகாதாரணங்களைக் குறித்து, ஸ்ரீபகவானானவர் அநந்தந்தக காலபக்குவங்களில் ஆவிர்ப்பவிக்கின்றபடி தானும் ஆவிர்ப்பவிக்கின்றவளாகையால் ஆஸ்ரித சமரக்ஷணார்த்தத்தின் பொருட்டு க்ஷீரசமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து, தனது ஸம்பூர்ண யிச்சையின் மனதைக்கொண்டு சர்வவுலகத்திற்கும் உலகபதிகளுக்கும் சகலசேதனாசேதனங்களுக்கும ஸர்வைசுவர்ய ஆயுராரோக்கியங்களைத்தனதுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணயத்தால் கிருபைசெய்து, இவ்வுலகமும் உலகபதிகளாகிய பிரமஹாதிகளும்-இவர்களுடைய விபவைசுவர்யங்களும்-தனது கடாக்ஷலேஸமாத்திரத்தினலல்லது வேறல்லவென்றதற்குச் சாட்சியாகி, இந்தத் தேவதாஜன சமூஹங்களாகிய பிரமஹாதி தேவஸபிகர்களுக்குள் தாமொருவராய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தச சம்பூர்ணகாமராகிய ஸ்ரீசர்வேஸ்வரனையே யாஸ்ரயித்து, இதர தேவதா சமூஹங்கள் அல்பைஸ்வர்ய காமர்களென்கிற அர்த்தத்தைச் சாக்ஷாத்காரமாகச் செய்து, வேதார்த்த தத்வஜ்ஞானோதய சாலிகளாகிய மஹாநுபாவர்களால் ஸ்துதிக்கப் படுகின்றாள்

அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு நாதனாகிய ஸ்ரீபுருஷோத்தமாம்ச ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நம்மையாவரையுங்குறித்து அன்னம்யாசித்தது, நாமுய்யும்பொருட்டு அவர் வஹித்த பரமகிருபாதிசய மோஹனார்த்தமே யல்லது வேறல்லவே மேலும் காலங்களும், தேசங்களும், யஜ்ஞபுரோடாஸங்கள் முதலியசமஸ்தத்திரவியங்களும், அவைகளுக்குரிய மந்திர தந்திரங்களும், ருத்விக்குகளும், யாகாக்கினிகளும், யாகாபிமான தேவதைகளும், யாக யஜமானத்வங்களும், கிருதுக்களும், அந்த கிருதுக்களின் பூரணமான தர்மங்களுமாகிய இவை யாவும் ஸ்வரூபங்களாக விளங்கப்படுகின்ற ஸ்ரீபகவான் யாவரோ? அவரே.

இப்பிரபஞசததில மஹாபரிசுததமாகிய யதுகுலததில அவதாரஞ் செய்தன ரென்று ஸசசாஸதிரஙகளிளுலும, மஹாநுபாவாகளாகிய பெரியோாகளாலும் நாம கேளவிபபடடிருககினறோம அபபடி கேளவிபபடடிருநதும, நமது பிராகிருத காமவசததினுல மறைககபபடடு அறியாமற போயினோமனறோ?

வாருஙகள சதசாததிர சமபனனாகளாகிய பூசுரோததமாகளே! இநதச் சமஸ்தமான பிரபஞசஙகளையுந தமது யோகமாயாப பிரபாவததினுல சிருஷ்டிததும இரகூஷிததும ஸமஹாிததும மோஹிககச செயகினற ஸ்ரீபக வானுடைய அனநத கலயாணகுணாதிசய சாதுாயஙகளை ஸவகாமீாபிமான அலபஜஞான மோஹிதாகளாகிய நாமெனன வறியபபோகினறோம? எனறு சிநதாபராகளாய ஸ்ரீசாவஜஞமூாததியாகிய ஸ்ரீகிருஷணபகவானுககு அனநத பிரணாமஙகளைசசெயது, வாரீா ஸ்ரீஜகததகாததாவாகிய பரமபுருஷரே! உமது யோகமாயாப பிரபாவ லேஸமாததிரததில் மோஹிககபபடட புததியை யுடையவாகளாகியும, உமமுடைய சௌலபயாதிசய திவயகலயாண குணாதி சயஙகளை யநுபவிககத தகுமான பாகதிபூாவக பரிசுததமான ஜஞான மிலலாத வாகளாகியும, ஸ்ரீபகவதபிபபிராய கிருபாதிசயப பிரபாவஙகளை யறியாதவாக ளாகியு மிருககினற எஙகள அபராதஙகளை கூஷமிதது ரகூஷிககக கடவீரெனறு பிராாததிததாாகள

சுகர்வாக்கியம.

வாரீா சநதிரகுல திலகனுகிய மஹாராஜனே! இநதபபிரகாரம பிராாத திதத பிராமஹணோததமாகள மனபபூாவகமாய ஸ்ரீபகவச சரணாரவிநதஙக ளுககுத தணடன சமாபபிதது, தஙகள அபராதஙகளை நினைதது நினைதது மிகவுந துககிததவாகளாகி, ஸ்ரீகிருஷணபகவானைச சாகூஷாதகாரமாகத தரிச னஞசெயது வரவேணடுமெனறு யாவருமுததேசிதது, மறுபடியுங கமச ராஜாவினுடைய பயததைநினைதது, இனனமொரு சமயததில தரிசனஞசெய் து அபராத கூஷமாநிருபணஞ செயதுகொளளுவோ மெனகிற எணணங கொணடவாகளாய அவரவாகள தஙகள தஙகள யதாஸதானஙகளை யடைந தாாகள. எனறுசொலலிய சுகயோகியானவா பினனுஞசொலலுகிறா

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

கோகுலமதனிலுள்ள கோபாலசமூஹரெலலாம்
போகதேவேநதிரனுககுப பிரீதியாயவருஷநதோறும
வேகமாய்ச்செய்யுமயாகததை வேண்டாமென்றேதடுத்து
ஏகமாயகோவர்த்தததுக் கியற்றென்று கண்ணன்சொன்னுன்.

கோகுலத்திலுள்ள கோபால்சன சமூஹங்களால வருஷந்தோறும தேவேந்திரனுக்குப பிரீதியாகச்செய்யப்பட்ட இந்திரயாகத்தை அவ்வருஷமும் செய்யும்படி நந்தகோபமுதலிய கோபவிருத்தர்கள் ஒரிடத்திலிருந்து யோசிக்குமளவில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானனவர் ஏதோவொரு காரியார்த்தத்தைத் திவ்ய திருவுள்ளத்திற் சங்கற்பித்துக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து, இவ்வருஷத்தில அந்த யாகத்திற்குப் பதிலாக ஸ்ரீகோவர்த்தன பர்வதத்தைப் பூசித்துப் பர்வதயாகஞ் செய்யுங்களென்று நியமித்தருளினதைச் சொல்லுகின்றது.

சுகர்வாக்கியம்.

ஸ்ரீ உத்தராவத்ஸலனுகிய பரீக்ஷினமஹாராஜனே! இந்தப் பிரகாரம அகில தரிசனனுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணரானவர் ஸ்ரீபலபத்ரசஹிதராய அனந்தமான கோபாலர்களுடன்கூடிச் சோக்களை யோட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ கோபிகாஜன சமூஹசனங்களுக்கு ஆனந்தகரமாகக் கோகுலத்தில வந்துசேர்ந்து லீலாமானுஷ விக்ரஹராய விஹரித்துக்கொண் டிருக்கின்ற காலத்தில, நந்தகோபர் உபநந்தர் முதலாகிய கோபாலபிரபுக்களியாவரும் மொன்ருகச்சேர்ந்து, வருஷா வருஷம் கிரமமாய நடத்திக்கொண்டுவந்த மஹேந்திர யாகத்தை அவ்வருஷத்திலேயுஞ் செய்யும்படி ஆலோசித்துக்கொண்டு, சர்வக்ஞராகியும் சர்வஸ்வரூபியாகியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்திற்கு வந்து, கேளாய் புத்திரா! நாட்கிறமொருதினம இந்திரனைக்குறித்து யாகஞ் செய்கிறதுண்டு நமக்குத் தனம பசுக்கள் அதுகளுக்குக்காரணம புலலுகளுந் தடாகங்களும அதுகளுக்குக் காரணம மேகம அதற்கு அதிபதி இந்திரன். அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தக் காலத்தில மழைபொழியச்செய்வார் எல்லாரும க்ஷேமமாய விருத்தி அடையலாம ஆகையால இந்த மஹேந்திரயாகத்தை யெப்போது செய்யலாமென்று கேட்டார்கள்

பகவானவாக்கியம்.

அப்படிப்பட்ட நந்தகோபர் முதலியவர்களுடைய மனே அபிப்பிராயங்களை தமக்கு ஞானமுயக தெரிந்திருக்கும்போதிலும ஒன்றுந்தெரியாதவரைப்போல அவர்களுக்கு மிகவும மனோஹரமாகிய வசனங்களுடன அனந்தோப சாரங்களைச்செய்து மிகுந்த விநயத்துடன தண்டன சமர்ப்பித்து அவர்கள் கேட்கும்படி பிதாவைப்பார்த்து அந்தயாகத்தைக் குறித்துச் சிலவார்த்தைகளைக் கேட்கின்றார் ஸ்ரீ பிதாவே! நீங்கள என்ன பலாபேக்ஷையைக் குறித்து இந்த காமங்களை நடத்திவருகின்றீர்கள? இந்த யாகத்திற்குப் பிரதானமாகிய அதிதேவதையார்? இதற்குவேண்டுந் திரவியங்களியாவை? இந்த யாகத்தைத்தொடங்கி நிறைவேற்றும வரையினும அதைச்செய்யும படியான அதிகாரிகள எப்படி யிருக்கவேண்டும? இந்தயாகம யாவரைக்கொண்டு செய்விக்கத் தக்கது? இந்த விவரங்கள எனக்குத் தெரியவேண்டு மல்லவா? அதைப்பற்றிக்கேட்டறிந்து கொள்ளவேண்டுமெனகிற இச்சை எனக்குள் ளுண்டாயிற்று. ஆதலா லிந்தயாகத்தை நடத்தத்தக்க கிரமமெல்லாம்

எனக்கு நன்றாகத்தெரியும்படி என்மீது கிருபைசெய்து விவரமாய்ச் சொல்ல வேண்டும்.

சாவத்திரர்களுக்கு மஹோபகாரங்களாகி இருக்கின்ற இரஹஸ்யார்த்தங்களில் இவ்வுலகத்தில் சர்வப்பிராணிகளிடத்திலும் ஆசாபாசங்களில்லாதவர்களாய சரியான பார்வை யுடையவர்களாகியும், தானென்றும் இதரர்களென்று நினையாதவர்களாகியும், தேஹாபிமானமில்லாதவர்களாகியும், சர்வத்திரர்களிடத்திலும் அன்பு செலுத்துகின்றவர்களாகியு மிருக்கின்ற மஹாத்தமர்களால் அறியக்கூடாததாயிருப்பது ஒன்றுமில்லை ஆகையால் மந்திராலோசனைகள் செய்யுங்காலங்களில் மத்யஸ்தர்களையும் சத்துருக்களையும் ஒழித்து, உத்தம புருஷசிரேஷ்டர்களை முன்னிட்டு ஆலோசிக்கவேண்டியது மேலும் சத்காமங்களைக்குறித்துச் சத்விசாரங்களைச் செய்து அறிந்து தாசரிக்கின்றவர்களுக்கும், அறியாமலாசரிக்கின்ற வர்களுக்கும், பல சுருதிபேதங்கள் எப்படிப்பட்டவை? இவற்றின் விபரீதத்தம தாமறுட்பங்களை யெல்லாம யான அறியும்படி, ஓ சாதுஜன சிகாமணியாகியும் என்னிடத்தில் அன்பைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற, ஐயாவே! எனக்குத் தெரிவிக்கலாமபோ விருந்தால் தெரிவிக்கவேண்டியது. இந்தச் சத்காம தாமங்களுக்குரிய யாகமானது பெரியோர்களிடத்தில் சாஸ்திரோக்தமாக விசாரணைசெய்து நடத்திவரப்பட்டதா? அல்லது உலகத்தில் சாதாரணமாய ஒருவர் நடப்பதைப்பார்த்து மற்றொருவர் நடத்திவருவதுபோல நடத்திவரப்பட்டதா? இந்த விவரங்களை யெனக்குக் கிருபைசெய்து நன்றாகத் தெரியச்சொல்ல வேண்டுமென்றார்.

நந்தகோபர் வாக்கியம்.

இவ்விதமாக ஸ்ரீபகவான் கேட்கவே நந்தகோபர் ஸ்வாமியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் வாராய் எங்கள் இஷ்டங்களைத் திருப்தியடையச் செய்யும்படி யாவிர்ப்பவித்த எங்களன்புக்குரிய புத்திரனாகிய குழந்தாய்! இவ்வுலகத்திற்கு மழையை ஏவத்தக்கவனாகிய இந்திரபகவானானவர் பர்ஜன்ய ரூபத்தை வஹித்து, ஸ்ரீ ஹரியினுடைய சயரூபத்தினால் ஸமஸ்தமேகங்களுக்கும் அதிபதியாகியும் மேகவாஹனராகியும் மேகஸ்வரூபராகியும் விளங்குகின்றார் அவருடைய ஆஜ்ஞையினாலேதான் இந்த மேகங்கள் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களிலுமுள்ள தேவமனுஷ்யாதி சர்வசேதனாசேதன சமூஹங்களுக்கும், சர்வ ஜீவாதாரமாகியும் ஜீவனஸ்தானமாகியு மிருக்கிற ஜலத்தை வருஷித்துக் கொண்டு வருகின்றன அதனால் இவ்வுலகத்திலிருக்கின்ற சகலமஹா ஜனங்களும் சர்வமேக சமூகங்களுக்கும் பிரபுவாகியும் ஈசுவரனாகியும் மூவுலகத்திற்கும் ரக்ஷகனாகியும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த இந்திரபகவானைக் குறித்து, வருஷந்தோறும் ஒருநாளை யேற்படுத்திக்கொண்டு, அந்த நாளில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தர்களாயிருந்து, அவரா லிவ்வுலகத்தில் வருஷிக்கப்பட்ட அந்தவருஷஜலப் பிரவாகத்தினால் விருத்தியடைந்து சித்தியாகின்ற திரவியங்களைக்கொண்டு மகாசிரத்தையோடு இந்த இந்திரயாகமூலமாய அவர் திருப்தியடையும்படிச்செய்து பூசிக்கின்றார்கள்.

வாராய் ஆச்சரிய குணாதிசய முள்ளவனாகிய எங்களருமைப் புத்திரனே! இப்படிக்கு சிரத்தையுடன் இந்த இந்திரயாகத்தைச் சாங்கோ பாங்கமாகச் செய்து, அந்த இந்திரபகவானைத் திருப்தியடையப் பூஜித்தவர்கள், அவருடைய அநுக்கிரகத்தினாலே நாநாவித சம்பத்கரங்களாகிய திரவியங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, சர்வ காமங்களுக்கும் காரணமாகிய தான தர்மமுதலிய புண்ய கர்மங்களைச் செய்து, இவ்வுலகத்தில் சரீராரோகயாதி அனந்தபோக பாக்கியங்களை யநுபவித்துக் கொண்டு, அவரவர்கள் சரீரங்களில் பலத்வ புருஷத்வ தேஜஸுக்களுண்டாய விருத்தியடைகின்றார்கள். மேலும், அந்தப் பர்ஜன்ய ரூபியாகிய இந்திரபகவானானவர் இன்னமும் அனந்த சௌக்கியபலன்களை யநுக்கிரகஞ் செய்கின்றார். அதனாலே இந்த விரஜத்திலுள்ள கோபால சமூகங்களோடு நாமும் வருஷந்தோறும் அந்த இந்திரயாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்கள் யாவராகிலும் காமாதி யரிஷட்வர்க்க தோஷகுணங்களினாலே மதித்தவர்களாய ஆசாபாச முதலிய குணங்களை வஹித்து மஹாலோபிகளா யிப்படிப்பட்ட சத்கர்மங்களை விட்டுவிடுவார்களே யாகில், அவர்கள் ஒருக்காலும் க்ஷேமங்களை யடைய மாட்டார்களென்று சொன்னார்.

பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர் கலிபுருஷ சிக்ஷகனாகிய புண்யசீலனே! சர்வஜ்ஞ ஸ்வரூபியாகியும் சர்வ யஜ்ஞாதிபதி யாகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தாம் சர்வஜ்ஞ பரிபூர்ணராயிருந்தும், லீலாமனுஷ விக்ரக சௌலப்யராகி யிருப்பதால் லோகமர்யாதா கிரமமாகவும் தமது பரமகிருபாதிசய லீலையின் பொருட்டாகவும் ஸ்ரீநந்தகோபர் உபநந்தர் முதலிய சமஸ்த கோபால சமூகஜனங்களால் இந்த யாகதர்ம கர்மத்தைச் சாங்கோ பாங்கமாகப் பலசுருதியுடன் கேட்டருளி, அலர்ந்த தாமரைக்கொப்பான முகமுடையவராகி, தமது கிருபையாகிற பார்வையினாலே நந்தகோபரை மஹாக்ஷமபிரமாகவும், அவ்விந்திர பகவான் நாணும்படியாகவும், ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார். வாரீர் சாதுஜன சிரோரத்தந மாகிய என்தனபுள்ள பிதாவே! சர்வபிரபஞ்சங்களும், சராசராத்மக ஜன்மிகளாகிய சகலபிராணிகளும், ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸங்கல்ப லேஸமாத்திர ஆஜ்ஞாரூபக அனாதிமாயா நிமித்தமாக விருக்கின்றன அவ்வாத்மாக்க ளெல்லாம் சர்வாத்ம வஸ்யபிராரப்த ஆகாம்ய ஸஞ்சிதகர்மங்கித பழவினைகளுக் கீடாய ஜன்மங்களை யடைந்து, அந்த ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த கர்மங்களின் பரிபாகத்தின்படி உத்தரோத்தர ஜன்மங்களை வஹித்து, அந்தக் கர்மத்தின் பிரபாவத்தினாலேயே நாநாவித சுகாநுபவங்களையும், துக்கங்களையும், பயங்களையும், நிர்பயங்களையும், க்ஷேமாதி சயங்களையும், மரணாவஸ்தைகளையும், முக்கியமாக அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன

அவ்வவர்களுடைய சுகிர்தங்களாகிய கர்மங்களே சுகதுக்காத்மக பலப்பிரதங்களா யிருக்குமானால், கர்மஹீனங்களைப் படைத்ததாகிய பிராணிகளுக்கும் தமது கர்மாதிசய ஸதாஸ்வமேதாதி மகாயாகபலப் பிரதசுகிர்தத்தினால் பெற்றுக்கொண்ட லோகாதிப திவ்யலோகேசர்களாகிய இந்திரன் முதலிய

லோகபாலாகள யாவரானபோதிலும, பலனகளைக கொடுதது க்ஷேமங்களைப் பெறறுககொளளச செயய மாடடுவாாகளோ? ஆகையால யோசிககு மிடத் தில பிரபஞசததில தஙகள தஙகள காமஙகளையே முககியமாசச செயதுக் கொண்டிருககினற சாவபபிராணிகளுககும, இநத இநதிரனாலே யாகவேண டிய முககியகாரணஙகளென்ன விளஙகின சாவபபிரபஞசததவாகளும ஜன் மாநதிரஙகளில சமபாதிதத சுகிாதது்ஷகிாதககிரமஙகளினாலுணடாகிய பலன் கொடுபபதறகு அனயதாவாக அடைநதநுபவிககவுஞ சமாததாகளாக மாட் டாாகள இநதிரன முதலிய பலனகொடுககிற தேவதைகளும தஙகள மனோ பீஷடபபிரகாரம ஒருவருககும மேலாகிய பலனகளைக கொடுதது ரகூஷிககும படியான பலன கொடுபபவாகளாக மாடடாாகள

வாரீா பிதாவே! சாவபபிராணிகளும ஜனமாநதிர காமஙகளுககு வசியப் படடனவாய பரதநதிரஙகளை வஹிதது, அநதக காமஙகளுகக நுகுணஙக ளாகிய தேவாசுர மனுஷய பசுபகூஷி கீடாதி ஜனமஙகளையடைநது அககாம பாசபநதததுவததைக கொணடு சரீரஙகளில நாநாவித குணஙகளைவகிதது, அவவளவு சுகதுககஙகளை யநுபவிதது, அநதநதக காமஙகளுககுத தகுமான தேவதைகளுக காடபடடு, அவைகளுக கீடான காமஙகளைசசெயது, அதற குத தகுநத கதிகளையடைநது, மறுபடியும அககாமஙகளுக கீடான ஜனமங களை வகிககுமெனபதற கெவவளவுஞ சநதேசமிலலை வாரீா எஙகள போஷக ராகிய ஸாதுவே! இபபிரபஞசததி லிவவிதஙகளாக ஜனமிககினற சாவஜனங களும அநதநதக காமபலததிறகுத தககபடி மறுபடி ஜனமஙகளை யடைநது, சுகதுககாநுபவததிற கீடாகச சிலா சததுருககளாகவும, சிலா மததியஸ்தாக ளாகவும, இருககபபெறறு, குருவெனறும தெயவமெனறும பாவிதது, பநது மிதர புதர தாராதிருணவிஷய பநதுஜன சமூகஙகளென றெணணி, கிருஹக்ஷேதர தனதானய முதலிய வாகனஙகளைககொணடு, வஸதிராபரணா லஙகார சோபிதஙகளைச செயதுகொணடு விளஙகி, நாநாவித ஜீவனோபாயங களை யடைநது, தஙகளையொருவா பூசிககவுந தாஙகள மறறவாகளைப பூசிக கவு மிருநது, காமஙகளுககுச சுவாதீனப படடவாகளா யிருககினறாாகள

வாரீா மஹாதமாவாகிய எனதனபுளள பிதாவே! சாவ ஜனஙகளுககும அவரவாகள அனநத ஜனமஙகளில சமபாதிதத காமபலனகளே முககியதெய வாகாரங்களாக விளஙகிககொணடிருககினறன. அநதக காமவசப பட்டவாக ளாய அநேகா அநதக காமஙகளுககும, காமாதிதேவதைகளுககும, காமபலன களுககும, சாவகாரணனாகியும ஸாவேசுவரனாகியு மிருககினற ஸ்ரீபகவானையு மிழநது போகினறாாகள அநத ஜகதீசுவரனால வேதோகதமாகப பலபபிரதங களுககுத தகுநதபடி விதிததிருககபபடட வைதீகவிதி நியமனமான கர்ம பலாநுகுண முகயதேவதாந தரஙகளையு மிழநதுபோகின்றது மல்லாமல, அவைதீகாகளாயப பாஷணடதாமஙகளை ஆஸரயிததுப பலன்களைப் பெற் றுச சுகிககினறாாகள். இவாகள நடககை சொநதபுருஷனைக் கையறவிட்டு அன்யபுருஷனை யாஸ்ரயிததுச சுகிககின்ற சோரஸதிரீகளுடைய நடக்கைக்

கொப்பாயிருக்கின்றது இப்படிச் சகிக்கின்றவர்கள் ஜன்மகர்மாந்தரங்களில் ஆத்மஹித புருஷார்த்தங்களான உத்தம க்ஷேமங்களை யடையமாட்டார்கள்.

இதுவுமன்றிச் சாதுர்வர்ண தாமகாமாசிரம விதிப்படி விஸ்வாகார ஸ்ரீ விராட்புருஷ ஸ்ரீவாசுதேவ பிரமஹ முகமாகிற தாமரைப் புஷ்பத்தில் நின்று முண்டான பிராமஹணோத்தம ஜனங்கள், வேதாத்யயனத்தைச் செய்கிறார்கள். உலக நியந்தங்களாகிய ஸத்ய சௌசாதிகளுக்கு அநுகுணமாக அந்த ஈஸ்வர பீஜாமஸ தத்வங்களுக்கு ஜனித்த க்ஷத்திரியஜனங்கள், இராஜநீதி தண்ட நீதி முதலிய வீரியதைரிய சௌர்ய பராக்கிரம புஜபலங்களைச் செலுத்துகிறார்கள். அத்தேவனுடைய ஊருவின் அம்ஸாதத்துவங்களுக்கு உதயமானவர்களாகிய வைஸ்யஜனங்கள், கிருஷிகோரக்ஷண வியாபாராதி வியவஹாரங்களைச் செய்கிறார்கள் அப்பரப்பிரமஹத்தின் சரணாரவிந்தங்களின் தத்வாம்ஸங்களுக்கு ஏவலாளிகளாகிய சூத்ரஜனங்கள், மேற்சொல்லிய பிரமஹக்ஷத்திரிய வைசியர்கள் என்னும் திரிவர்ணாகார குருஜனங்களுக்குத் தகுந்த பணிவிடைகளைச் செய்கிறார்கள் இவ்விதமாக நான்கு வருணத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் வருணாசிரம தாமப்பிரகாரம் கிருத்தியங்களைச் செய்து, ஜீவனோபாயங்களை வகித்துச் சுகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் இவ்விதங்களாயிருக்கிற சாதுர்வர்ணாசிரமிகளுக்குள், நாம் கோரக்ஷணாதி கிருதயோபாய நிமித்த ஜீவனங்களைச் செய்து சுகித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்

வாரீர் உத்தம தாம நீதிகளையுணர்ந்த பிதாவே ! ஸ்ரீ விசுவேசுவரனாகிய ஸ்ரீபகவானுடைய ஸத்வ ரஜஸ தமோகுண தத்வங்கள், சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதி சயங்களுக்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன. சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய ரஜோகுணாம்ஸ தத்துவத்தினால் ஜனித்த இச்சா சக்தியை வகித்து ஸ்திரீபுருஷ ஸம்யோகத்தைச் செய்ய, அதனால் இந்தப் பிரபஞ்சத்தவர்களுடைய சந்ததிகள் விளங்குகின்றன இவர்களின் புண்ய பாவங்களுக்கு அநுகுணமாக அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய ரஜஸ ஸத்வ தத்வங்களுக்கு ஜனித்த மேகசமூகங்கள், ஸர்வேஸ்வ ராஜனுஜ்ஞையை வகித்து ரவிசந்திர அங்காரக பார்க்கவாதி கிரஹபேதங்களாலும், பர்ஜன்யாதி தேவதா நியமங்களினாலும், சமுத்ரவன பர்வதங்கள் முதலிய சர்வப் பிரதேசங்களிலும் தகுந்தபடி வருஷித்து, இவ்வுலகத்தை ஜலசம்ருத்தி யடையச்செய்து, சர்வப்பிராணிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாகி, பலதருணஸஸ்யாதி நாநாவித ருசி வர்க்கங்களை விருத்தியடையச்செய்து, அவரவர்கள் மனோபீஷ்ட சித்திகளை யநுபவிக்கும்படி அவரவர்களுக்கு இஷ்டங்களைக் கொடுக்கின்றன

ஆகையால் உலகத்தவர்களுக்கு ஸ்ரீவிஸ்வ புருஷனுடைய ஏகாங்கநிர்மித தத்வாதிதேவதையான இந்த இந்திரபகவானால் ஆகவேண்டிய ஸம்பூர்ண கர்மபல மென்னவிருக்கின்றது ! ஒன்றுமில்லையே அதனால், நமது யோகக்ஷேமங்களைக் குறித்து இந்த இந்திரபகவானை யபேக்ஷித்து நாம் ஆராதிக்கவேண்டிய அவசரமில்லை. வாரீர் ஸஜ்ஜனப்பிரியோத்தமராகிய பிதாவே ! நாம் ராஜபா

திகாரஙகளும, பட்டணஙகளும, தேசஙகளும, நகர வாஸஙகளுமாகிய யா தொரு நிலையுமிலலாமல், யதேசசா விகாரிகளாய நாம சஞசரிததுக கொண டிருககினறோம. நாம அரணயஙகளையே ஸரணயமாக உடையவாகளா யெப போதும வனஙகளிலும, பாவதசசாரபுகளிலும, நதிதீரஙகளிலும, நிதயவா ஸஞசெய்து, இபபடிபபடட வனபபிரதேசஙகளில கோவினஙகளைச சமரக்ஷ ணஞ செயது, நினைதத விடஙகளில ஆடபாடியை நிரமிததுககொணடு ஜீவ னுமஸ சௌககியஙகளை யனுபவிககினறோம, ஆதலின முககியமாய குலாசார முறைபபடி நாமாசரிதது ஆராசிககவேணடிய காமதாமஙக ளெனனவெனில? கோககளுககும, கோககளின அதிதேவதைகளுககும, பிராமஹணருககும, பிராமஹணருககு அதிதேவதையான ஸ்ரீஹரிககும, அரணயஙகளுககும, அரணயததில அதிதேவதைகளுககும, பாவதஙகடகும, பாவததின அதி தேவதைகளுககும, நதிகளுககும, நதீ தீரததின அதிதேவதைகளுககும நாம பூசிககவேணடியதே

வாரீா விவேகஸீலராகிய பிதாவே! இபபொழுது நீஙகளியாவரும இநத இநதிரயாகததிறகுச சமபாதிதத திரவியஙகளைக கொணடு, கோபபிராமஹண வன நதீபாவதஙகளைக குறிதது ஆராசிககவேணடும அநதப பூசைசெயய வேணடிய விபரததைச சொலலுகிறேன கேளும. நமெலலாரும பரிசுததாக ளாயப பயபகதி சிரததையுடன ஸ்ரீஹரியைத தியானஞ செயதுகொணடு, நாநாவிதஙகளான ருசிரானனஙகளையும, அவரை, துவரை, பயறு, காராமணி இவை முதலிய பருபபமுதுகளையும, காரபபு, கூரபபு, துவாபபு, திததிபபு, புளிபபு, உறைபபு, எனனும ஷடரஸ ருசிபாகஙகளோடு கூடிய பொரியல. துவையல, கூடடுககறி, குழமபு, பசசடி, எனனும ஐவகையாகிய பலவிதக கறியமுது வாககஙகளையும, நாநாவித விசித்ர மதுரருசியாகக பலகார திணுசுகளையும, கநதமூலபலாதி ரசருசிவாககஙகளையும, பாநீயஙகளுககு யோககியமாகப பஞயதாரயுகத பாலமுதோடு பாகமாககபபடட பாயசஙகளை யும, திவயகரமாகப பாகஞசெயதமைதது வைததுககொணட சநதன குசும தாமபூலாதி திவயசுகநதபரிமளத திரவியஙகளையும், நாநாவித சுகுநதபுஷப விசிததிரமாலைகளையுஞ சமபாதிதது வைததுககொளள வேணடியது.

இவையனறியும ஸ்ரீநநத கோகுலததிலுளள பசுககூடடஙகளிடததி லிருநதுகறநத பாலமுதுகளையும தயிர்வெணணெய நெயமுதலிய மஙகலத திரவியஙகளையுங கொணடு, பரமவைதீ கோததம பிரமஹ நிஷடாகளாகிய பிரமஹணய ஜனசமூகஙகளால ஸ்ரீஜஞாததனப பிரீதயாதமாக ஹோமாதி திவயயாகஙகளைசசெயது, பிறகு அநத பிரமஹணயஜன சமூகஙகளுககுத தேவோபசாரஙகளோடு பக்ஷயபோஜய லேஹய சோஷய பாநியஙகளோ டுங்கூடிய ஷட்ரசயுகதஙகளாகிய ருசிரானனஙகளால சநதாபபணையை நடததி அவாகள் ஆதமதிருப்தி யடைநதபினபு சநதனகுசும தாமபூலாதி தக்ஷிணா பூாவகமாக நலலஉததமகோதனஙகளை அவாகளுககுச சநதோஷமாகுமபடித் தானங்களாகக் கொடுத்து, பினபு புறககிராமவன சண்டாள நிஷித்தஜனங

களுக்குத் தகுந்தபடி அன்ன விரயங்களைப்பண்ணி, பசுக்கூட்டங்களுக்கு யதேஷ்டமாகப் புல்லு முதலியவைகளால் திருப்தியடையச்செய்து, நாய் முதலிய மிருகங்களுக்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்து, ஸ்ரீகோவர்த்தனகிரியாவது அதிதேவதைகளைக் குறித்துப் பர்வதங்களைப் பூஜிக்கவேண்டியது.

பிறகு நமது பந்துஜனங்களெல்லாரும் நம்மைச் சார்ந்த மற்றவர்களும் அலங்காரார்த்தமாகத் திவ்ய வெண்பட்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்து, திவ்யாபரண பூஷிதர்களாய்த் திவ்யசுகந்த புஷ்பமாலிகைகளையணிந்து, யாவருந் திருப்தியுண்டாகும்படிச் சந்தோஷமாகப் போஜனங்களைச் செய்து, பசுக்களையும், பிராமணர்களையும், யாகாக்கினியையும், ஸ்ரீகோவர்த்தனகிரி பர்வதங்களையும், பிரதக்ஷணஞ்செய்து, மிகவும், பக்தியுடன் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரங்களைச் செய்து திருப்தியடையக் கடவீர்கள் வாரீர் கோவைஸ்ய சிரேஷ்டராகிய பிதாவே! நமது வர்ணாசிரமதர்ம விதிப்படி இவ்விதங்களாக ஆசரிப்பது எனக்கு யுக்தமென்று தோற்றுகின்றது இவையத்தனையும் உங்களுக்குஞ் சத்காம யுக்தங்களென்று தோற்றுமாகில், யான்சொன்னபடி ஆசரித்து நடப்பிக்கக் கடவீர்களென்றார்.

வாரீர் சாதுஜனப் பிரீதியுள்ள சுபத்ரா பௌத்ரனே! காலரூபியான ஸ்ரீபகவானானவர் தேவேந்திரன் மூன்றுலகத்திற்கும் அதிபனென்கிற கர்வம் அடைந்திருக்கின்றதை யறிந்து, அவனுடைய கர்வாபகாரஞ் செய்ய இவ்விதங்களாகத் திருவுள்ளம்பற்றினார் அந்தப் பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தை யறியாதவர்களாகி, ஸ்ரீநந்தகோபர் உபநந்தர்முதலிய சமஸ்தமான கோபாலர்களும் ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியங்களை மிகவும் சிரத்தையுடன் அங்கீகரித்துக் கொண்டு, தாங்களெல்லாரும் ஸ்ரீபகவத் கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகி, அந்த இந்திரயாகத்திற்குச் சம்பாதித்து வைத்திருந்த சமஸ்தமான திரவியங்களையுங் கொண்டு, பிராமணர்களுக்கும், பர்வதங்களுக்கும், சமஸ்தமான தேவோபசாரங்களுடன் ஹோமங்களைச் செய்து பூஜித்து, அந்தப் பிராமஹணோத்தமர்களெல்லாருக்கும் மனோபீஷ்டப்பிரகாரம் திருப்தி யடையும்படிப் போஜனங்களைச் செய்வித்து, ஸ்வஸ்திவாசனங்களைப் படிப்பித்து, பசுக்களுக்கு யதேஷ்டமாகப் பசும்புல்லுகளைக் கொடுத்து, தெளிந்த சுத்தஜலங்களைக் காட்டித் தாகந்தணிவித்தார்கள்.

பின்பு அந்தப்பசுக்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் சமஸ்தமான கோபாலர்களும், கோபீஜன சமூஹங்களும், மகோத்தம பரம வைதீக பிரமஹண்ய சமூஹங்களும், புறப்பட்டு, சர்வோபசார பூஜாதிரவியங்களாகிய கர்ப்பூர தாம்பூல சுகந்த புஷ்பங்கள் முதலியவைகளையும் சகல பதார்த்த சம்பந்தங்களாகிய பிரசாதங்களையும், பிண்டியாறச்சமைத்த பலவித மகாரசருசிவாக்க பதார்த்தங்களையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு, மகாபர்வத சமீபத்திற்குச்சென்று, எல்லாரும் ஓரிடத்தில் விடுதி யேற்படுத்திக்கொண்டு இறங்கினார்கள். அத்தருணத்தில் சர்வேஸ்வரனாகியும், சர்வலோக சரணியனாகியும், சர்வவிஸ்வாகாரனாகியும் இருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர்,

மகாவிலக்ஷண யுக்தமாகியும், கம்பீரமாகியும், சேவிக்கு மவர்களுக்கு மாேேனா ரசுந்தர ஸ்வரூபமாகியும் விளங்குகின்ற ஒருமகா பர்வதாகாரமாக சாக்ஷாத் கரித்தார்

வாரீர் லோகோத்தர சுருணசாலியான பரீக்ஷின்மகாராஜனே! ஸ்ரீபகவானுனவர் இப்படி ஒரு மகாபர்வதாகாரமாகச் சாக்ஷாத்கரித்தது மல்லாமல், ஸ்ரீநந்தர் முதலிய அவ்வாயர் சமூகங்களிலும் தாமொருவராய் விளங்கிக் கொண்டு, யாவர்களையும் பார்த்து, வாருங்கள் மகாபுண்ய சீலர்களாகிய ஆயர்களே! இதோபாருங்கள் நம்மையெல்லாரையுங் கிருபைசெய்து ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீஹரியினுடைய அம்சசம்பூதரான பர்வதாதி தேவதையானவர்க்கு நீங்களியாவரும் பக்திசிரத்தையுடன் நன்றாக ஆராதித்து, சகல பதார்த்தங்களையுஞ் சமர்ப்பித்துப் பூசியுங்களென்று நியமித்தார் அதைக் கேட்டு ஆயர்களும் அப்படியே மிகவும் பயபக்தி சிரத்தையுடன் அர்க்கியம், பாத்தியம், ஆசமனீயம் சமர்ப்பித்து, மனோபாவமாக ஸ்நானஞ் செய்வித்து, திவ்யகந்தமும் சுகந்தபுஷ்ப மாலைகளுஞ்சாத்தி, பரிமளத் தூபந்தந்து, கர்ப்பூரதீபாராதனைசெய்து, அனந்த திவ்யநாமங்களைச்சொல்லி ஆராதித்து, டங்கா, பேரி, முரசு, பதகளம், டமரகம், காகளம், எக்காளம், பெய்க்காளம், கௌரிகாளம், துத்தாரி, சின்னம், மிருதங்கம், ஜகந்தாளம், பிரம்மதாளம், நாகசுரம், வீணை, வேணு, இவைமுதலாகிய வாத்தியங்கள் சப்தித்தார்கள்

பின்பு பொன்மலைபோல் பழவகைகளையும், கருப்பம்பாகுக் கட்டிகளையும், பலகாரவகைகளையும், பருப்பமுது முதலிய கறியமுது வகைகளையும் குவித்து, வெள்ளிமலைபோலச் செந்நெலரிசிப் பிரசாதமும் சித்ரான்னம் முதலியவைகளையும் வகுத்து, கூன்கூனாக நெழுகறியமுது, சாற்றமுது, புத்துருக்கு நெய்யமுது, தயிரமுது, பாலமுது, வெண்ணெய், இவை முதலியவைகளை வைத்து, அநேக தாம்பாளங்களில் பாகிலையோடு பரிமளத் திரவியாதிகளை நிறைத்து, இவைமுதலிய மற்றுமுள்ள நிவேதனத்திற்குரிய சமஸ்த பதார்த்தங்களையுஞ் சமர்ப்பித்து நிவேதனஞ் செய்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீபகவத் ஸ்வரூபமாகிய அந்தமகா கிரிதேவதையானவர் பிரத்யக்ஷ ஸ்வரூபமாக எதிரிருந்து, இந்தக் கோபாலமகா ஜனங்களால் செய்யப்பட்ட பூசைகளை யங்கீகரித்து, ததியோதனங்களைப் புசித்து, இவர்கள்செய்த சர்வோபசாரங்களையும் மனோரதித்துச் சந்தோஷித்தார்.

அத்தருணத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் தாமும் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அத்தேவனைத் துதிசெய்து, பின்பு கோபாலர்களைப் பார்த்து, வாருங்கள்மகா தன்யோத்தமர்களான ஆயர்களே! திவ்ய காமஸ்வரூபியாய் சாக்ஷாத்கரித் திருக்கின்ற ஸ்ரீ அரிஸ்வரூபமான இந்த மகாதேவனுனவர் நம்மிடத்தில் கிருபாபிரஸன்ன ராகியும், தயாளுவாகியும், நாம்சமர்ப்பித்த சமஸ்தமான பதார்த்தங்களையும் புசித்து, நமது ஆராதனைகளைப் பிரசன்னமாக அங்கீகரித்தார் இவர் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஸாது ஸஜ்ஜனங்களுக்குச் சுலபராகியும் லோகத்துரோகிகளான துஷ்டகஷ்ட ஜனங்களுக்குச் சிக்ஷகராகியும், அஜேய

ராகியும் விளங்குகின்றார் என்றுசொல்லிப் பின்னும் அந்தப்பர்வத அதி தேவதையை அனந்தவிதமாக ஸ்துதிசெய்து, சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, எல்லாரையுஞ் சேவிக்கும்படி நியமித்தார் அவர்களெல்லாருஞ் சேவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ண சமேதர்களாய்த் துதிசெய்தார்கள், உடனே அந்தப் பர்வதாதி தேவதாஸ்வரூபரானவர் அந்தர்த்தானமானார்.

அதன்பிறகு அவ்விடத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற பர்வதத்திற்கும் பூசைகளைச் செய்து, தூபதீபங்களையும் நானாவித ஸ்ரீகந்த புஷ்பஹாரங்களை யுஞ் சமர்ப்பித்து, சாஷ்டாங்கமாய்த் தண்டப்பிரணாமஞ்செய்தார்கள் பின்பு சமஸ்தமான பேருஞ் சர்வாலங்கார பூஷிதர்களாகி, கோவினங்களையும், கோவத்ஸங்களையும், விருஷபங்களையும், நன்றாயலங்கரித்து, கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்யும்படி யத்தனித்தார்கள், அப்போது மிகவும் வேகமாய்ச் சதுர்வித கதிபேதங்களாற் செல்லாநின்ற உத்தமாசுவங்கள் கட்டிய ரதங்களைப் பார்க்கிலும் அதிவேகமாய்ச் செல்லத்தக்க திவ்யபால்ய கிருதங்களோடு கூடிய கோரதங்களின் மீது நானாவித விசித்திரலங்காரங்களுடன் ஸ்ரீநந்தகோபர் முதலிய கோபால பிரபுக்கள் ஆரோகணஞ் செய்து கொண்டு, அனந்தமான சகடுக ளில் சில கோபிகாஜனங்களும் சில கோபாலச் சிறுவர்களும் அலங்கார பூஷர் களாயேறிக்கொண்டு நடந்துவர, அதியுசிதமாக அலங்கிருதஞ் செய்யப் பட்ட ஒரு விசித்திரமான ரதத்தின் மீது ஸ்ரீபகவத்தம ஜகன்மோகனாகார திவ்ய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்கள் சர்வாபரண பூஷிதர்களாக அலங் காரஞ் செய்துகொண்டு, ஸ்ரீயசோதா ரோகிணி தேவியர்களாகிய தாய்மார்க ளுடன் ஆரோகணஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது அனந்தமான மங்கலவாத்தியங்கள் சுஸ்வரமாய்ச் சப்திக்க வும், பிராமணஜனங்கள் புண்யகலசங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும், பிராம ஹணசுமங்கலிகள் மங்கலதீபங்களை யேந்திச் செல்லவும், கோபிகாஜனங்களு டன்கூட ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யகுணங்களை வர்ணித்துப் பாடி மதுரஸ்வரங்க ளாகக் கீர்த்தனங்களைச்செய்து பாடிக்கொண்டு வரவும், கோவினங்களுங் கோ வத்ஸங்களுஞ் சந்தோஷித்துச் சப்தித்துக் கொண்டுவரவும், மத்தவிருஷபங் கள் மகாகெர்ச்சனைகளுடன் கம்பீரமாகச் சப்தித்துக்கொண்டு வேடிக்கையா கச் சூழ்ந்துவரவும், மிகவுஞ் சந்தோஷபரித மானசர்களாய்க் கிரிப்பிரதக்ஷ் ணஞ் செய்தார்கள் பின்பு அந்தக்கோபால பிரபுக்களியாவரும் ஸ்ரீவாசுதேவ ராகியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்யாஜ்ஞையை வகித்து, கோகுலத்திற் குவந்து சேர்ந்து, கோபபிராமஹண சாது சஜ்ஜனங்களைச் சந்தோஷமாக ஆசரித்து, பசுக்கள் தொழுவங்களைச் சேரவும் பிராமஹணர்கள் தத்தம மாளிகைகளைச் சேரவும் அனுப்பிவிட்டு, தத்தமக்குரிய ஸ்திரீபாலர்களுடன் அவரவர்களுடைய கிரகங்களைச் சேர்ந்து சுகித்தார்கள்.

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

காதலக்குலிசனானோன் கடுஞ்சினங்கொண்டுநந்த
வருக்கர்களெல்லாந்துன்பம் வகித்திடவருஷந்தனை
விரைவுடனனுப்பவந்து வருஷிக்கும்வேளைகண்டு
அரியவர்களுக்கோர்துன்ப மணுகாமல்காத்தாரன்றே.

தேவேந்திரனானவன் மிகவுங் கோபத்தீபிதமானஸனாய் ஸ்ரீநந்தகோகுல ஜனசமூகங்கள் மிகவும் ஸ்ரமங்களை யடைந்து வருத்தமுறும்படியாக மேகஸமூகங்களைக் கொண்டு மஹாவருஷங்களை வருஷிக்கச் செய்ததையும், ஸ்ரீவிஸ்வம்பரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் அவ்விந்திரபகவான் நாணும்படியாக அந்த மஹாவருஷங்களில் நின்றும் ஸ்ரீநந்தவிரஜ மஹாஜனங்களுக்கு யாதொருகுறைவு நேரிடாமற்படிக்கு அவர்களை ரக்ஷித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் குருபாண்டவ வம்ஸ திலகனாகிய மகாராஜனே! ஆயர்கள் வழக்கமாய் நடத்திவந்த பூஜையை வேறுபடுத்திய காரியங்களை யெல்லாந் தெரிந்துகொண்ட அந்த மகேந்திரனானவன் மிகவும் தாமஸகுணங்களை வஹித்து, ஸ்ரீநந்தகோபர் முதலிய ஆயர்கள் வருஷந்தோறும் க்ரமமாய் நமக்குச் செய்துவந்த பூஜையைச் செய்யாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் பர்வதத்திற்குச் செய்தார்களல்லவா? நல்லது, ஆகட்டும், இந்தக்கோபால ஜனஸமூகங்களையும், பசுக்கூட்டங்களையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் காப்பாற்றுவதையும், பர்வதங் காப்பாற்றுவதையும், நான் அறிகிறேனென்று அதிக கோபதீபிதனாகி, ஊழிகாலத்தி லியாவுமொன்றாகச் சேர்ந்து வருஷித்து இவ்வுலகத்தை யழிக்கவும் மற்றைக்காலங்களில் வருஷந்தோறும் ஒவ்வொன்றாக வருஷித்து இவ்வுலகங்களைக் காப்பாற்றவும் ஸ்ரீபகவானாலே நியமிக்கப்படுகின்றனவாகியும், கூட்டத்திற்குப் பிரளயகால மேகமென்னும் பொது நாமதேயத்தையும் வகித்து தனித்தனி சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புஷ்கலாவர்த்தம், சங்காரீத்தம், துரோணம், காலமுகி, நீலவர்ணம், என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரைப் படைத்தனவாகியும் விளங்குகின்ற மஹா ஊழிகால மேகங்களுக்குப் பூட்டியிருந்த விலங்குகளை விடுவித்து, அவைகளை யழைப்பித்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றான்.

இந்திரன் வாக்கியம்.

வாருங்கள் பிரளயகால சம்வர்த்தமாதி மேகங்களே! இப்பிரபஞ்சத்தினுள் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபிருந்தாவன சமீபத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற இந்த நந்தவிரஜ ஜனங்கள் கோஸம்ரக்ஷணப் பிரபலர்களாகையால்,

பால்முது தயிரமுது வெணணெய நெய இவைமுதலிய மகாருசி பக்குவங்களா கிய ருசிரானனஙகளைப புசிதது மததுக காவிததவாகளாகி, மகாபாவத சமூகஙகளினுடைய இறகுகளை வெட்டி யவறறின காவஙகளை நிஸ்ஸேஷ மாகபபோககிக காவாபகாரஞ செயதவனுகியும சகலாசுரப பிராணசசேதனு செயத வஜராயுததைத தரிதத மகேநதிரனுகியும இருககினற எனனை மதி யாமல், தாயதநதை யெனறும குருதெயவமெனறும தனககுச சமானுதிக மெனறுங கொளளததகக இவவிதஙகளாகிய குருஜன பாவஙகளை லேசமுங கொளளாமல, தனனினைவில தனனையே பெரியவனுக மதிததிருககினற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய வாாததைகளை நமபி, வருஷநதோறும கிரமமாக எனககுச செயதுவநத பூஜையைச செயயாமல அநதபபாவததைப பூஜித துச செனறாாகள

பாாததீாகளா மேகஙகளே! இவவுலகததில ஆதமஜஞான தததவஙகளா கிய தஙகள விஜஞான மயஙகளால சாவகாமஙகளையுந தஹிதது, ஜனனமர ணஙகளெனனும மகாாணவததைக கடககக காமததியாஜயஙகளைச செயது கியானயோகததை யடைநதிருககினற ஸாவ காம தியாஜயாகளாகிய ஆதமஜ ஞானிகளைபபோல, இநத நநதகோபருடைய நநதனனுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னுடைய வாககியஙகளைக கேடடுப புததிமநதப படடவாகளாய மதததுவெறி கொணடு, தஙகளை ஹறநது எனதுபயோகக கிரமமாகிய யாகததை விஸாஜ ஜிதது கேவல ஸாமானய பாவத பூஜைசெயது எனனை யவமானஞ் செயதாாகள. இநத ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவசசஹித கோபாலாகளையும, கோககளையும், கோவதஸஙகளையும, அநத திருவாயாபாடி யெலலையிலிருககிற யாவததுமான பொருளகளையும பிரவாகததிலழிதது, இங்கிமிஷததிற சமுததிரததிற சோநது போகுமபடி ஜீமூதஙகளாய வருஷியுஙகளெனறு ஆஜஞாபிததான.

இநதபபிரகாரம ஆஜஞாபிதத இநதிரனெனவன தானும ஐராவத நாம தேய வெளளையானையினமீது ஆரோகணஞ்செயது, சமஸதமான தேவகண சமூகஙகளுந தனனைச சூழநது சேவிதது ஆயுதபாணிகளாயவர தனது வஜ ராயுததைத யொருககாற சுழறறி, அதனைச ஜாஜவலய மானமாயப பிரகாசிக கசசெயது, லேசமாததிர மாகிலும பொறுமையிலலாத கோபததை வஹிதது ஊழிபபெருங காறறிறகு அதிதேவதையான வாயுபகவானை மேகஙகளுககுச சகாயமாகக கூட்டி நியமிததான. இபபடி இநதிரபகவான நியமிததமாததி ரததில வாயுபகவானுடைய சகாயததைப பெறறுககொணட அநதச சண்டப் பிரசண்ட ஊழிகாலமேகஙகள ஆயாபாடியினமீது அமோகஙகளாகிய ஆர வாரஙகளுடன ஆகாயவீதியில வியாபிதது, திககு விதிககுகளியாவும பிர மிககுமபடி மினனி, புவனலோகாநதரஙகள நடுஙகுமபடிக குமுறி இடிகளை யும, பெருஙகாறறுகளோடு கூடிய சுழறகாறறுகளையும, மகாநதகாரமாகிய இருளகளையும உணடாககிககொணடு, பூாவததில ஸ்ரீமநநாராயணராகிய ஸ்ரீ திரிவிகரமஸ்வாமி சகல சேதனுசேதன சமூக பாபநிவாரண சாவதேவதா சம்ரக்ஷணப பிரபாவததை வெளியிடுமபொருட்டுத தமது இரண்டாவ தடி யளநதுகொள்ளப்பிரகாசிதத இரணடாவது பாதபத்மாககவேகததினுல் அண்

ட்டாகமானது பிளக்கப்பட்டு அதற்கு வெளிச்சமுத்திர ஜலப்பிரவாகத்தில் நின்றும் திக்கஜாகார அளவாகப் பிரவகித்த தாரைகளைப்போன்ற வருஷதாரைகளையும், கல்மழைகளையும், இடிமுழக்கத்தோடுங்கூடிய பேரிடிகளையுங் கலபித்து வருஷித்தன.

அதனால் மேடு பள்ளங்கள் சமமாயப் போகும்படி பயங்கராகாரமாகிய வெள்ளங்கள் பாய்ந்தோடின. அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீநந்தவிரஜத்திலுள்ள சகலமான விருக்ஷங்களும் புதர்களும் வேர்களுடன் பறிந்து ஆகாயத்தி லெழும்பின. மகாபயங்களை யடைந்த கோவத்சங்கள் நடுங்கிக் கோவினங்களை யாசிரயித்தன. அந்தக் கோவினங்கள் தங்கள் தங்கள் கன்றுகளை நாலுகால்களுக்கு நடுவே சேர்த்துக்கொண்டு, அகராறினங்களுக்கு முகங்களை வளைத்து முகத்திலும் தேகத்திலும் மழைக்குங் காற்றிற்கு மறைவுசெய்தனவாகி, பிரளய பைரவபேரீ பாங்கார சப்தங்களைப்போல் உண்டாகின்ற மகா பயங்கரங்களான மேககர்ச்சிப்புகளால் செவிடுபட்டு, மின்னுபயங்கரங்களுடன் கால்கள் நடுங்கத் தத்தளித்து, ஓடவும் நடக்கவும் சக்தியற்று வருத்தப்படுகின்றன. அப்பசுவினங்களை விட்டுப் பிரியமனமில்லாமல் அப்பசுக்களுக்கு முன்னின்ற விருஷபக்கூட்டங்கள் சகிக்கக்கூடாதவைகளான யுகாந்தகால புருஷனுடைய அஸ்தத்திலகரித்த கதாயுதங்களைப்போன்ற கல்வருஷ தாரைகளால் அடிபட்டு, அந்த ஜீமூதமான வருஷதாரைகளுக்குச் சகிக்கமாட்டாமல், மகத்தரங்களாகிய பிராணபயங்களை யடைந்து, ஸ்ரீஹரிக்கு நமஸ்கரித்து, சரணாகதியாக, இரக்ஷி என்று முறையிடுஞ் சாதகங்களைப் போலத் தங்கள் சரீரங்களை வளைத்துக்கொண்டு, மண்ணும் விண்ணும் அதிரும்படி அம்மா! அம்மா! என்று ஆரவாரங்கள் செய்கின்றன.

அப்போது கோபால சமூகங்கள் அந்த விருஷபங்களையும், கோக்களையும் கன்றுகளையும், ஸம்ரக்ஷணங்கள் செய்துகொண்டு, மகா கல்மழைகளாகிய கோராகாரங்களில் அடிபட்டுச்சகிக்க ஒண்ணாது சரீரங்கள் நலிந்து, உலகமுடிவு நேரிட்டதோ? ஊழிகாலம் வந்துவிட்டதோ? பிரமஹாண்டங் கிழிந்து போயிற்றோ? என்னமோ இப்படி நேரிட்டதே, இனியிதற் சென்னசெய்வோம்? என்று மனங்கலங்கி, நிற்கமாட்டாமல், கால்கைகள் நடுங்க ஸ்ரீமாத வாப்பித சப்தங்களுடன் முறையிடுகின்றார்கள். அந்தக் கோபால புண்ணியவான்களை யாசிரயித்துக்கொண்ட புண்ணியாங்கனைகளாகிய கோபிகாஜன சமூகங்கள் மகாவருஷதாரைகளி லடிபட்டு, நடக்கச் சக்தியற்று, இடுப்புகளை வளைத்துக்கொண்டு, மிகவும் வருத்தமுற்றுச் சகிக்கமாட்டாமல், ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஓ ஸ்ரீகோவிந்தா! ஓ ஸ்ரீமாதவா! இரக்ஷி, இரக்ஷி, என்று தங்கள் கடின குசபாரமத்தியங்களில் தங்கள் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு முறையிடுகின்றார்கள். அடிக்கப்பட்ட பெருங்காற்றினாலும், பெய்கின்ற மழையினாலும் மாளிகைகளும் உருக்குலைந்தன.

இப்படி யடிக்கின்ற பெருங்காற்றினாலும், பெரும்பளிங்குத் தூண்களுக் கொப்பான தாரைகளாலும் பெருங்கனியான பூசினிப் பழங்களை யொத்த

துளிகளாலும், உடல்மெலிந்து கைகால்கள் நடுக்கமுற்று, பொறிகலங்கி, மனநிலைதளர்ந்து தத்தளிக்கின்ற நந்தகோபர் முதலிய கோபால பிரபுஜன சமூகங்களும் கோவத்சங்களும், கோக்களும், விருஷபங்களும், கோபாலர்களும், கோபிகாஸ்திரீகளும், பாலர்களும் படுகின்ற பிரயாசங்களைப் பார்த்தும், ஆரவாரங்களைக் கேட்டும், ஏதென்ன நம்முடைய பாடிக்கு இப்படிப்பட்ட விபத்து நேரிட்டது ? என்று பயமாகிற சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவர்களாய்க் கரைகாணாமல் அவதியுற்று, தீனஜனசமூக சம்ரக்ஷக தெய்வசிகாமணியாகியும், ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷராகியும், தாங்கள் ஜனனமரணபயங்கரப் பிரளயத்தில் நின்றும் கரையேறிச் சுகானந்த வின்பம்பெறக் கருணைசெய்யும்படி எழுந்தருளியிருக்கின்ற வராகியும் விளங்குகின்ற ஸ்வாமிக்குத் தண்டனசமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள்

ஓ தேவதேவனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஓ ஆபத்பாந்தவா! ஓ பரமகாருண்ய உத்தமனே! ஓ தீனதயாளுவே! ஓ ஸ்ரீபுருஷோத்தமனே! உனது சரணாரவிந்தங்களையே அடுத்திருக்கின்ற கோபாலதீன ஜனங்களாகிய யாங்கள்யாவரும் இப்படிப்பட்ட ஆச்சரியகரமான ஊழிகாலவருஷங்கள் வருஷிக்க, அதனாலே மஹாபயங்களையடைந்த எங்களைப் பார்த்து சீக்கிரமாக ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு ரக்ஷிக்காமல் உபேக்ஷை செய்யலாமோ? ஓ எங்களையனே! உன்னையே சரணமென்று நம்பி முறையிட்டுக் கொள்ளுவோமேயல்லாமல் வேறொருவரைக் கண்டிலோம் வாராய் சகலகல்யாண குணரத்ந நிதியாகிய ஸ்ரீஜநார்த்தனஸ்வாமி! நாங்கள் மாதருகர்ப்பத்திலிருந்து ஜனித்துப் புத்தியுணர்ந்தது முதலியவரையிலும் இப்படிப்பட்ட குமுறல்களும், மின்னல்களும், இடிகளும், இடிமுழக்கங்களும், வருஷஜலத் துளிகளும், தாரைகளும் உன்மேற் பிரமாணப்படிக்கு அறிந்திலோம்

வாராய் ஐயனே! ஊழிப் பெருங்காற்றுகளோடுங்கூடிய இந்தக் கோராகார வருஷமானது வரவர உத்பாதங்களாய்ப் பயங்கரமாகத் தோற்றுகின்றது. அதனால் நாங்கள் வரவர அதிகபயத்தைக்கொண்டு தத்தளிக்கின்றோம். இந்த உபத்திரவத்தைச் சகிக்கமாட்டோம் சிலநாளைக்குமுன் யமுனாநதீதீரத்தில் கோபாலர், பாலர்கள், கோபிகைகள், கோக்கள், கோவத்சங்கள் இவைகளுடன் நாங்கள் காட்டுத்தீயின் மத்தியில் அகப்பட்டுக்கொண்டு தத்தளித்தபோது எங்களுக்கெல்லாம் யாதொருகுறைவுமில்லாமல் சந்தோஷமுண்டாக எங்களையும் பசுக்களையும் அந்த அக்னியில் நின்று ரக்ஷித்தாய் அவ்வண்ணமே இப்பொழுதுங் காப்பாற்றவேண்டும் இந்த ஸ்ரீநந்தவிரஜ ஜனசமூகங்களுக்கு இக்கொடிய வருஷ ஆபத்துகளை நீக்கி இரக்ஷிக்கத்தக்குந்த தெய்வம் நீயல்லது வேறில்லை ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷனாகிய நீயே இம்மழையினின்றும் எங்களை இரக்ஷிக்கக் கடவாயென்று பிரார்த்தித்தார்கள்

வாரீர் சந்திரகுல திலகனாகிய அரசனே! அத்தருணத்தில் ஸ்ரீசர்வலோக சரண்யனாகி விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் சிறிது ஆலோசித்து, மகேந்திரனானவன் தன்னைக் குறித்து இவ்வாயர்கள் செய்யும் இந்திரயாகத

தைச் செய்யாமல் அன்யவிஷயமாய்ச் செய்தார்களென்று கோபித்துத் தன் னுஜ்ஞைக்குள்ளடங்கிய பிரளயகால மேகங்களை விட்டுப் பெருங்காற்றுகளைச் சகாயமாகக்கூட்டி இந்தவ்ருஷ்டிகளை வருஷிப்பிக்கின்றானென்றும், அம்மே கங்களுக்குச் சகாயமாய் வந்திருக்கின்றானென்றுந் தமது சர்வஜ்ஞாதிசயத்தி னால் அறிந்து, அவனைக் காப்பாங்களுஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சங்கல்பித்துக் கொண்டவராய்ச் சொல்லுகின்றார் வாருங்கள் நந்தவிரஜ ஜனசமூகங்களே! இப்பொழுது பெய்கின்ற கோரதரமாகிய கல்மழைகளைக் குறித்து நீங்கள் ஒருவரும் அஞ்சவேண்டியதில்லை உங்களுடைய பிராணேசர்களையும், குழந் தைகள் முதலிய சகல ஜனங்களையும், கோக்களையும், கோவத்சங்களையும், பத்திரமாய்ப் பார்த்து அழைத்துக்கொண்டு என்னுடன் வாருங்கள் இதோ வொரு நிமிஷத்தில் ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரானவர் மிகவுங் கிருபையுடனிரட்சிக் கப்போகின்றாரென்று சொன்னார்

வாரீர் அகண்ட பூமண்டலாதிபதியாகிய மகாராஜனே! இவ்விதமாய் ஸ்ரீ பகவான் நியமித்தமாத்திரத்தில் கோபாலவிருந்தஜனங்கள் முதலியயாவரும் ஸ்ரீபகவத் கிருபையினால் தைரியங்கொண்டு, பசுக்களையும் கன்றுகளையும் தங் களுடன்கூட வரும்படி யழைத்துக்கொண்டு, சகல சாமக்கிரியைகளையு மெடுப்பித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுடன் சென்று அவர் நியமித்த

ஸ்ரீகண்ணன் கோவாத்தனகிரியை குடையாகப் பிடித்தது

இடத்தில் நின்றார்கள் அப்பொழுது அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் .... புவன சங்கர்ஷணாத்திக கோபபாகிய ஒரு பீமபராக்ரம ஸ்வரூபத்தை வகித் து, கோவாத்தன மகா பர்வதத்தை வேரோடும் பிடுங்கித் தமது ஒற்றைத்

திருக்கையிற் றூங்கிக் கொடையாகப் பிடித்தார். பூர்வகாலத்தில் ஸ்ரீவராகப் பிரானுகி இந்தப் பூமண்டலாகாரத்தை வெண்மையாகிய தமது தந்தக் கோட்டில் பரித்துவந்து ஸ்தாபனஞ்செய்து பிரமமாதி சகல தேவதைகளும் ஸ்துதிகள்செய்யச் சராசேதன சேதனங்களையும் ரக்ஷித்தவ ராகையால், அந்தப் பகவானுக்கு இந்தலீலையைப்பற்றிப் பத்து ஒருவருத்தமோ? இந்தக் கோவர்த்தன பர்வதமானது இவர் அஸ்தத்தில் ஒருமத்தயானையின் துதிக்கையால் ஒய்யாரமாயும் அவலீலையாயும் உயரவெடுத்த தேந்தப்பட்ட ஒருதாமரை மொக்கைப்போல விளங்கிறது.

வாரீர் பரதகுலோத்துங்கனே! சர்வலோக சரண்யராகிய ஸ்ரீஹரியானவர் அனந்தகோடிப் பிரமமாண்டங்களைப் பந்துகளைப்போலப் பற்றி விளையாடி விநோதங்களைச் செய்கின்றவ ராகையால், இந்தவொரு அண்டத்துளொரு உலகத்தில் ஒருதீபத்தில் ஒருபர்வதத்தைத் தாங்கியது ஆச்சரியமன்று. மேலும் அந்தப் பர்வதமானது அவருக்கு ஒரு சிறுபயலேந்திய ஒருசிறு குடைபோலும், அவன் ஹஸ்தத்திலேந்திய ஒரு சிறு புஷ்பக் கொத்தைப் போலும் விளங்கியது. கோபாலசேகரராகிய ஸ்ரீபகவானனவர் இந்தப் பயங்கரமாகிய பெருங்காற்றுகளோடுங்கூடிய கலமழைகளினுல், நந்தவிரஜத்திலுள்ள சமஸ்தமான கோபீஜன கோபாலர்களும், கோதனங்கள் முதலிய யாவற்றும், கிஞ்சித்தும் வருத்தமுறாமல் செளக்கியமாக விருக்கும்படி அந்தக்கோவர்த்தன பர்வதத்தைக் குடையாகப் பிடித்துப் பாதுகாத்தவராகி, ஸ்ரீநந்தர்முதலிய கோபாலஜன சமூகங்களைக் கடாக்ஷித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் மாதுரு பிதுருக்களே! ஓ கோபால கோபீஜன சமூகங்களே! இந்த மகாபர்வதத்தினகீழ் கோதனங்கள் முதலிய சமஸ்தமான வஸ்து திரவியங்களுடன் யாதொரு குறைவுமின்றி மனசசந்தோஷத்துடன் அவரவர்கள் மனோபீஷ்டப்படிக்கு கிரபயர்களா யிருங்கள். மேலும் நீங்களென்னைக் குறித்து இவன் மிகவும் பாலகனுயிற்றே இந்த மகா பர்வதத்தை என்னமாய் வகிக்கப்போகின்றுன? என்று சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை இப்படிப்பட்ட மகா பர்வதங்கள் அனந்தங்களைப்படைத்த சகல சேதனசேதன சமூகங்களோடு கூடிய அனந்தகோடி பிரமாண்டங்கள் ஏககாலத்தில் புரண்டுருண்டு இந்தப் பர்வதத்தின்மீது வீழ்ந்தபோதிலும், இம்மகா பர்வதத்திற்கு யாதொரு அபாயமில்லை. என்னுடைய ஜலியாது ஆகையால இதனடியில் சமஸ்தமானபோகனுஞ் சந்தோஷமாய்ச் சுகமாக வாசஞ்செய்துகொண் டிருங்களென்றார்.

வாரீர் பதரவதிமனாளனுகிய மகாராஜனே! இவ்விதங்களாகிய ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யவாக்கியங்களைக்கேட்ட அவ்வாயர்களியாவரும், சமஸ்தமான கோவின சமூகங்களுடன் ஸ்ரீஹரியைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு, நிர்பயர்களாய் அந்த மகாபர்வதத்தி னடிவாரத்திற் பிரவேசித்து, ஸ்ரீஜனார்த்தனருடைய கருணுகடாக்ஷ வீக்ஷணயங்களாகிய குணங்களில், தங்கள் மனதைச் சமர்ப்பித்து, பசிதாக மோக சோக மற்றவர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத் கதா விநோத கல்யாணங்களைக் குணுநுபவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்

போது சிகர பந்திகளோடுங்கூடிய கோவர்த்தன பர்வதமானது குடைக்குப் பியோடு கவி வுசிலையுமாகவும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய வலது ஹஸ்தம் ஒரு குடைக் காம்பாகவும், ஜீமூதங்களாய வருஷிப்பதினாலே புரண்டு சுற்றிலும் விழுகின்ற வருஷதாரைகள் முத்துமாலைகளாகிய சுற்றுத்தொங்கற் குஞ்சங்களாகவும் விளங்க, ஸ்ரீகோபீஜனசமூக முகாரவிந்தங்களினுடைய ஒளியும் திவ்யாபரணங்களினுடைய தேஜஸ்களும் பிரதிபலித்துப் பிரகாசிக்கின்றபடியால், அந்தமலையும் கோபால சக்ரவர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானுக்கு நாநாவித திவ்ய ரத்நங்களிழைத்த ஒரு திவ்ய சத்ரம்போலச் சமஸ்தஜன மனோரஞ்சனமாக விளங்கிற்று.

வாரீர் ராஜேந்திர ரத்னமே! மேலும் ஸ்ரீபகவானுடைய அஸ்தத்தில் ஒருமலர்ந்த தாமரைப்புஷ்பத்தைப்போல விளங்குகிற பர்வதத்தின்மீது, வண்டின சிரேஷ்டங்களைப் போலப் பிரளயஜலத்தை வருஷிக்கின்ற ஸம்வர்த்தாதி மேகங்கள் விளங்கின. இவ்விதங்களாக இம்மகா மேகங்களானவை இந்திரபகவானுடைய ஆக்ஞையைச்சிரசாவகித்து, இரவும்பகலு மோயாமல் ஏழுகோராத்திரங்கள் வருஷித்தன, அந்த ஏழுநாளும் கோக்கள்முதலிய சகலகோபால சமூகங்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபையில் சகலசௌக்கியத்துடனும் பிரமானந்த ஸம்பூர்ணத்துடனுஞ் சுகமாக வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதன்பிறகு இந்த ஏழுநாளும் ஸ்ரீபகவானானவர் கோவர்த்தன பர்வதத்தைத் தாங்குவதிற்சலியாமல் மகாலேசிகச் சர்வஜனங்களையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்க, இந்திரனானவன் தேவசாரணர்களால் அதிமானுஷங்களாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத்குண சரித்திரங்களைக் கேட்டு, மனதில் ஆச்சரியமும் பயமுந்தோன்றி, எண்ணங்கள் குன்றி பிரயோஜனமற்றவனாய் மேகஸமூகங்களை யழைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்சேர்ந்து, மேக ஸமூகங்களையும் யதாஸ்தானங்களை யடையும்படிச் செலவுகொடுத்தனுப்பினான்.

அதன்பின்பு ஆகாயவீதியானது பரிசுத்தமாய மகாபுருஷர்களுடைய மனதைப்போலக் களங்கமற்றதாய் விளங்கியது. அப்போது சூரியகிரண சமூகங்கள் ஆகாயவீதியில் வியாபிக்கவும், சமஸ்தமான ஜனங்களும் பயங்கரங்களாகிய ஊழிப்பெருங்காற்றுகளும், மேகங்களும் ஒழிந்தனவென்று ஸ்ரீமாதவப்பிரானை ஸ்துதித்தார்கள். கோவர்த்தன தாரராகிய ஸ்ரீகோபால சக்ரவர்த்தியானவர் சமஸ்தமான கோபாலஜன சமூகங்களைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்: வாருங்கள் தனயர்களாகிய சமஸ்தமான கோபால ஜனங்களே! ஸ்ரீஹரியினுடைய கிருபையினால் காற்றும் மழையும் பரிஷ்காரமாய்விட்டு ஓய்ந்தன. சமஸ்தமான பிரவாகங்களும் நதிகளைச்சேர்ந்து சமுத்திரத்தை யடைந்தன. பூமியெங்கும் ஈரநீங்கிச்கிச்சுப்பிரமாயத் தோன்றுகின்றது. ஆகையால் நீங்களியாவரு முங்கள் புத்திர மித்திர களத்திராதி வாகனங்களுடன் சர்வதிரவியங்களையு மெடுப்பித்து, சகலகோவின சமூகங்களையு மோட்டிக்கொண்டு, ஸ்வஸ்த சித்தர்களாய் வெளிப்பட்டு யதாஸ்தானங்களைச் சேருங்களென்று நியமித்தார்.

'வாரீர் ராஜனே! ஸ்ரீபகவான் அப்படி நியமித்த மாத்திரத்தில் யாவரும் அவரவர்கள் ஸ்தானங்களில் சுகமாகவந்து சேர்ந்தார்கள். பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுனவர் எப்போதும்போல் அந்த மகாபர்வதத்தைச் சகலபிராணிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே எளிதாகத் தனனிருப்பிடத்தில் அசையாமல் ஸ்தாபனஞ்செய்தார். பிறகு ஸமஸ்தமான ஆயர்களும் மிகவும் பக்திசிரத்தையுடன் துதிசெய்து, ஸ்ரீபகவானை ஆலிங்கனஞ்செய்து புகழ்ந்தார்கள். புரோஹிதர்கள்முதலிய பிராமண சமூகங்கள் தம்பதி சமேதர்களாய் மங்கலாக்ஷதைகளைக்கொண்டு, அமோகமான வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி ஆசீர்வதித்து, ததியன்ன கவளங்களை யுபசாரமாக ஸ்ரீபகவானுக்குச் சமர்ப்பித்து ஆனந்தங்களை யடைந்தார்கள்.

நந்தகோபாலரும், மகாபல பராக்ரம சாலியான ஸ்ரீபலராமரும், யசோதாபிராட்டியும், ரோஹிணிதேவியும், மிகவும் பிரீதியுடையவர்களாகி, ஆலிங்கனாதி உபசாரத்துடன் ஆசீர்வாதங்களைச்செய்து துதித்தார்கள். வாராய் மகானுபாவனுகிய ராஜசிகாமணியே! ஆகாயவீதியில் தேவதாசமூகங்கள் புஷ்பவருஷங்கள் வருஷித்து, மகத்தான ஆச்சரியங்களை யடைந்து தேவதுந்துமி முதலிய சர்வதேவவாத்யங்களையும் சப்திப்பித்தார்கள். தும்புரு நாரதாதி மகாபுருஷஜனங்கள் மதுரஸ்வரங்களால் ஸ்துதிசெய்து கானங்களைச் செய்தார்கள். சர்வகோபிகாஜனங்களும் ஸ்ரீபகவானுடைய குணகீர்த்தனங்களை மகாதிவ்ய ஸ்வரங்களாகப் பாடிக்கொண்டுவர, ஸ்ரீபலராம சஹிதராகிய கோபாலஜனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சூழ்ந்துகொண்டு பிரமமானந்த சந்தோஷர்களாய் கோகுலத்திற்கு வந்தார்கள்.

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

அரியினதிவ்ய குணநிசயத்தினைத்
தெரியுங்கோப ஜனசமூகங்களுக்குத்
திரிகுணாந்த கோபர்தெரிந்திட
வகுணனர்பிர பாவமெவானித்ததே.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டித திவ்யகுணங்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமான சந்தோஷமும் அன்பும் சங்கையுமடைந்து பலவாறுக வசனிக்கின்ற கோபாலஜன சமூகங்களைப் பார்த்து நந்தகோபரானவர், கார்க்கேய மஹாரிஷியினால் தாமறிந்திருக்கப்பட்ட ஸ்ரீபகவத் ரஹஸியார்த்தங்களை மனதிற்றியானித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணகுணப் பிரபாவங்களை வர்ணித்தாரென்று சொல்லுகின்றது.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் மகாஜன வல்லபனே! ஸ்ரீநந்தகோபருடைய சபாப்பிரதேசத்தில் கூடியிருக்கின்ற கோபாலஜன சமூகங்களியாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டித லீலாவினோதங்களைக் குறித்து ஆச்சரியானந்த பரவசர்களாகி, ஸ்ரீநந்த கோபரைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள்.

கோபாலர்கள் வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீநந்தகோபரே! நாமெல்லாரும் ஜன்மாந்தரங்களில் என்ன சுகிர்தங்களைச் செய்தோமோ; உமது தபோபலமெப்படிப்பட்டதோ! அறியோம், எங்களுக்குப் பிரபுவாகிய இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் உமது கிருஹத்தில் திருவவதரித்தது, முப்பது திவஸத்தில் தமது திருக்கண்களை நன்றாய் விழித்துப் பார்க்கப் பருவமல்லாத சிறுகுழந்தைப் பருவத்திலேயே மஹா மாயமோகன காமரூப கொடியராக்ஷஸியினது விஷஜ்வாலையுடன் கூடின பாலமுலை அவளுடைய அனந்த ஜன்மங்களின் நோற்று சம்பாதித்த பாபமாகிற அரிஷ்டங்களுடன் பலசத்வாதி சமஸ்த பிராணேந்திரியங்களைச் சோஷிப்பித்து, அவளை ஜன்ம ஸாபல்யஞ் செய்தார் மூன்றாவது மாதத்தில் ஸர்வஜன மனோகர இளங்குழந்தைப் பருவத்தில் ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச் சிறுதொட்டிலுக்கு இரக்ஷகமாக வைத்த சகடவுருவிலே சகடாசுரனென்று ஓரசுரன் மாயாஸ்வரூபத்தாலாவேசித்து அபாயஞ்செய்ய நினைத்ததையறிந்து பொறுக்காமல் கோபித்தழுஞ் சாமான்யக் குழந்தையைப் போலச் செவ்வியதாகிய சிறுகால்களை யுதறியழுது, அச்சகடத்தை யுதைத்து அவ்வசுரனுடைய ஜன்மத்தைச் சுத்தஞ்செய்து முடித்தார்

ஒருவருடத்திய குழந்தைப் பருவத்தில் தம்மை அபாயஞ் செய்யவந்த திருணாவர்த்தனென்னும் ஓரசுரனை அவன் கண்டத்தை இறுகப்பிடித்து, ஆகாசவீதியில் நின்று கவிழ்ந்துவிழச் செய்து ஜன்மத்தைப் போக்கினார். தவழ்ந்துவிளையாடி வெண்ணெய் அபகாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற பருவத்தில் மகாதபஸ் சுசீலசம்பந்தையான ஸ்ரீயசோதாப் பிராட்டியானவள் தனது புத்திர அன்பினால் உரலில் பந்தனஞ்செய்ய, அவ்வுரலை யிழுத்துக் கொண்டு போய் இரட்டையாயிருந்த மருதமரத்திற் சந்திக்கும்படி செய்து, தமது பாதாரவிந்த ஸ்பரிசத்தினால் ஸ்ரீமந்நாரத வாக்கியோத்தாரண நிமித்தம் ஸ்ரீசங்கர கிங்கரர்களாகிய நளகூபர மணிக்ரீவர்களுடைய அந்த மருத விருக்ஷ ஜன்மங்களைப் போக்கினார். கோவத்சங்களினுடைய பாலனப்பருவத்தில் மகா பலவந்தனாகியும் மாயாவியாகியு மிருந்த கொடியதுஷ்ட ராக்ஷஸனாகிய பகாசுரனை மூக்கலகைப்பற்றி இருபிளவாகப் பிளந்து, அவலீலையாக சம்ஹாரஞ் செய்து, அவனசுர ஜன்மத்தைப் பாவனஞ் செய்தார்

பின்னும் அப்பருவத்திலேயே மஹா மாயாவியாகிய கன்றைப்போலக் காமரூபங்கொண்டு தம்மையும் மற்றுமுள்ள கோபால சிறுவர்களையும் அபாயஞ்செய்யவந்த கொடியதுஷ்டராக்ஷசனாகிய வத்சாசுரனென்பவனைச் சமயம்

பார்த்து, அக்கன்றின் ஸ்வரூபக்காலங்களைச் சேர்த்துப்பிடித்துச் சுழற்றி, விளாமரத்திலறைந்து சம்ஹரித்து, அவனது ஜன்மதோஷத்தையுந் தீர்த்து, அச்சிறுவர்கள் வேண்டிய வரைக்கும் விளாங்கனிகளைப் புசிக்கும்படிச் செய்தார். பின்பு பனங்காட்டிற் பிரவேசித்து, அங்கு அனந்தமான ஜ்ஞாதிசமூகப் பந்துக்களுடன் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்த துஷ்ட ராக்ஷசர்களில் முந்தினவனான தேனுகாசுரனைச் சங்காரஞ்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அவ்வனத்தைப் புகுந்து, தம்மையும், ஸ்ரீ பலராமரையும், கோபாலர்களையும். நலியச்செய்யும்படி கழுதைகளாய் ஸ்வரூபித்துவந்த அந்தத் தேனுவினுடைய ஜ்ஞாதிபந்து சமூகங்களைப் பார்த்து, பலராமசகிதராய் தாம் அவ்வனவிருக்ஷங்களை வேரோடே பறித்து, அவைகளையே ஆயுதங்களாகக்கொண்டு, அவற்றால் சிலரைச் சம்ஹரித்து, முஷ்டிகளாற் சிலரைச் சம்ஹரித்து, சிலரை விருக்ஷங்களிலறைந்து சம்ஹரித்து, இப்படி நாநாவிதங்களாக யாவரையுஞ் சம்ஹரித்தபின்பு அந்தத் தேனுகாசுரனோடு பிரபலமான யுத்தஞ்செய்து அவனையுஞ் சம்ஹரித்து, அவ்வனத்தைப் பரிசுத்தஞ்செய்து, அதிலுள்ள பலங்களை யாவரும்புசிக்கச்செய்தது மன்றி யெப்போதும் நிர்ப்பயமாய் வனவாசிகளுக்கு வாசஞ்செய்ய மகோபகாரஞ் செய்தார்.

வாரீர் கோகுலாதிபதியே! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய குண மகிமாதிசயங்களை யோசிக்குமளவில் கேவலம் மனுஷ்யனாகத் தோற்றவில்லையே. இன்னும் ஸ்ரீபகவான் ஸ்ரீபலராம சகிதராய்ச் சமஸ்தமான கோபால சிறுவர்களுடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அத்தனைபேரையும் அபாயஞ்செய்யநினைத்து மாயாகோபால சிறுவனைப்போலக் காமரூபத்தை வகித்துவந்திருந்த கபடனாகிய பிரலம்பாசுரனை விளையாட்டாகவே ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியைக் கொண்டு ஜன்மசாபல்ய மாகச்செய்து யாவரையு மிரட்சித்தார். உடனே தெய்வீகமாய் அவ்வனத்தைச்சூழ்ந்து பற்றியெரிந்துகொண்டு வந்த காட்டுத் தீயானது சமஸ்தமான கோபால சிறுவர்களையும் கோவத்சங்களையுஞ் சூழ்ந்து ஜ்வலித்தபோது, என்ன சாதுரியத்தினாலேயோ அந்தத் தாவாக்கினியைக் குளிரச்செய்து யாவரையு மிரட்சித்து மீட்டுக்கொண்டார். மேலும் அகாசுரன் முதலினோருடைய வ்ருத்தசமாசாரங்களையுங் கேள்விப்பட்டோம்.

இவையன்றி இந்தக் காளிந்திமடுவாகிய புண்யநதியானது தன்னிடத்தில் சகுடும்ப சமேதனாகிவந்து வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த காளியனென்னும் நாமதேயத்தைப் படைத்த மகா சர்ப்பராஜனுடைய விஷஜ்வாலையினாலே ஒருவருக்கும் உபயோகப்படாமலும், சமீபிக்கிறதற்கு ஒருவருக்குக்கூட சவுகரியமில்லாமலும் சமஸ்தமான பேருக்குங் கண்டகமாயும் இருந்ததே. அப்படிப்பட்ட விஷஜ்வாலையோடுகூடிய மடுவிலிறங்கி, அக்காளிய சர்ப்பராஜனுடைய பணாமண்டலங்களை மிதித்து நர்த்தனஞ்செய்து, அவனுடைய விஷமாகிற அக்கினியினாலுண்டான காவங்களை யழித்துச் சாந்தமாகச்செய்து, அவனுக்கு ஸ்ரேயசும் பகவத்பக்தியு முண்டாகக் கல்பித்து, தகுந்த ஸ்தானத்தில் சகுடும்பத்தோடு வாசஞ்செய்ய நியமித்து, அந்த மடுவைப் பரிசுத்தஞ் செய்து சமஸ்தமான பேருக்கு முபயோகமாகும்படி யாசரித்தார்.

வாரீர் சாதுஜனசிரோரத்னமாகிய எங்கள் விபுவே! அன்றிரவில் அர்த்தராத்திரிவேளையில் நாமெல்லாம் பசிதாக ஶ்ராசசிதர்களாய்ச் சோஷித்திருக்குஞ் சமயத்தில் வந்து சுற்றிக்கொண்ட கொடியதாவானலங்களை இந்த ஆபத்பாந்தவராகிய நம்மையாளவந்த ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ண சிம்மமான புருஷோத்தமர் எப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தைக் வகித்தாரோ நாமறியோம். அக்கணத்தில் அக்கொடிய அக்கினிஜ்வாலைகளைப் பானஞ்செய்து நம்மை யாவரையும் ரக்ஷித்தார், ஒருக்காலும் நேரிடாத ஊழிப்பெருங்காற்றுகளும், குமுறல்களும், மின்னல்களும், பேரிடிகளும், கல்மழைகளும், இந்நாளில் ஏககாலத்திலுண்டாக, அவற்றினால் இந்தக் கோகுலத்திலுள்ள கோக்கள் முதலியவைகளோடு நாமெல்லாரும் அலைந்து மெலிந்து அவதிப்பட்டு, பிராணபீதிகளையடைந்து, தீனர்களாய்த் தத்தளித்து, ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! இரக்ஷி இரக்ஷி என்று சரணமடைந்தோம்.

அப்போது ஏழுவயதுள்ள பாலராயிருக்கின்ற இம்மகா புருஷனவர் பரமாபத்தையடைந்த நம்மைக் குவிரசசிப்பாடுமபாதது, மகாகெம்பீரமாக ஓ சனங்களே! பயப்படாமலிருங்கள் சர்வேசுவரராகிய ஸ்ரீஹரியானவர் சமஸ்தமானபேரையு மிரட்சிக்கப்போகின்றார். என்றுசொல்லி உடனே மகுத்திக்கஜமானது ஒருகுளத்திலமர்ந்திருக்கின்ற ஒருதாமரைப் புஷ்பத்தைக் கொடியோடும் பறித்தெடுத்துப் பிடித்தாற்போல, நாமெல்லாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே இந்த ஸ்ரீகோவர்த்தனபர்வத்தை வேரோடே பறித்து உயரவெடுத்து, நமக்குக்குடையாகப் பிடித்து, சகலகோக்களையும் சமஸ்தமான சனங்களையு மிரட்சித்தார் இன்னுமிவற்றின் மத்தியில் அனந்த ஆச்சரியகரமான அதிமானுஷ லீலாசேஷ்டித வைபவாதிசயங்களைச்செய்தார். அவைகளையெல்லா மெடுத்துச்சொல்ல எங்களாலாகாது.

ஆகையால் நாங்களெந்தவிதத்தில் யோசித்தபோதிலும் இவர் மனுஷ்யமாத்திரரென்று தோற்றவேயில்லை காமியதேவதைகளான பிரம்மருத்திராதி தேவதாமச புருஷரில் ஒருவரென்றுந் தோற்றவில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய பரப்பிரம்மமேயென்று நினைத்துச் சங்கையுற்று, டோலாயமானமானசர்களாய்ச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று யாவருமேகக்கண்டமாய்ச் சொல்லவும், இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற கோபாலர்களைப் பார்த்து நந்தகோபர் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ நந்தகோபர் வாக்கியம்.

வாருங்கள் மகாத்ம யோக்யர்களாகிய இஷ்டபந்து சனங்களே! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவவதார காலத்தில் கார்க்கேயமகாமுனீந்திரர் எழுந்தருளி நாமகரண சமஸ்கார திருவிலச்சினை செய்தபிறகு ஒரு ஏகாந்தப்பிரதேசத்தில் என்னை யழைத்து அவர்சொன்ன பிரகாரமே யுங்களுக்கு நான் சொல்லுகின்றேன். நீங்களும் சிரத்தையுடன் கேளுங்கள்.

அஃதெப்படியென்றால் இவர் தமது கிருபாமாத்திரத்தினால் சாக்ஷாத்காரமாகிய ஸ்ரீபகவானே யெழுந்தருளி உமக்குப் புத்திரனாக விளங்குகின்று

ரல்லாமல், சாமானய புத்திரனல்லா இவரை அனாதி நிதனராகிய பரமாத்மாவாகத் தியானியுங்கள் இவர் இவ்வுலகத்திலுள்ள சாதுசஜ்ஜனங்களும் நலிந்து உலகத்தாமங்களும் க்ஷீதித்தபடி, தமது ஆசிரிதசனங்கள் மனது சங்கையுறறுத் தியானிக்கும் காலங்களதோறும், துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டசம்ரக்ஷணங்கள் செய்து ஸாவதாமங்களையும ஸதாபிக்கும் பொருட்டுத் திருவவதரிக்கின்ற பரமாத்ம ஸ்வரூபரேயல்லது மற்றசசிறுதெய்வங்களோடு சமமல்லா தாம சாமானிய மானிடஜனமமுமல்லா இவருக்குண்டாகிய அவதாரங்களையும், அவ்வவதாரங்களின் அனந்த கல்யாண குணகண மகிமாதிசயங்களையும், வேதவேதாந்த புருஷ சூக்தங்களினாலும் அவ்வேதபுருஷனாலும் அளவிட்டுரைக்கக் கூடாது என்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்

வாருங்கள் எனது பிரியமானபந்துக்களே! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை வர பூர்வயுகங்களில் தேதீப்யசுவர்ண காரத்தையும், சுத்தஸ்படிகம்போன்ற வெளுப்பாகாரத்தையும், திவ்யரத்நமய மாணிக்ய செவ்விய புஷ்பாகாரத்தையும் வகித்து பிரஸ்துதத்தில் நீலமேகம்போன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணநாமதேயத்தையுடைய சாவஜ்கன மோகனாகார சுந்தரஸ்வரூபத்தை யுடையவராய் விளங்குகின்றார் இன்னும் இந்த ஸ்ரீமாதவர் பூர்வத்தில் தங்கள் தபோபலத்தினாலே தேவாசுரர்கள் மனிதசனுஷங்களையடைந்து அரசர்களாய அதிகாரங்களையச் செலுத்துமபோது, வேதத்தாம விதிகளமாறி ராஜ்யங்க ளராஜிகமாகி ராஜ சோரர்களால் உலகஜனங்களும் சாதுக்களு நலிவடையுங்காலத்தில், பிருதுருஷப, பரத, துரு, இவர்கள் முதலாகிய ராஜபுருஷ சிரேஷ்டாவதாரங்களையும் பக்தசன சம்ரக்ஷணமாகிய நாநாவித அவதாரங்களையுஞ் செய்து ராஜ சோர சிக்ஷைகளையும், பாஷண்டதாம நிவாரணங்களையும், ஆசிரிதவிரோத நிக்ரகங்களையுஞ் செய்த மகாமகிமைகளையுடைய திவ்யமூர்த்தி இவரா ரென்றுஞ் சொன்னார்

ஆகையால கேளுங்கள ஜனங்களே! இவருடைய சரித்திராதிசயங்களில் ஆச்சரியப்பட வேண்டுவதில்லை. இவைமாத்திரமல்ல இன்னுமனந்த மதிசயங்களுண்டாக விருக்கின்றன இவரால் நமக்கு நேரிடுஞ் சங்கடங்களெல்லா மொழியப்போகின்றன இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான ஸ்ரீமந்நாராயணுமச ஸம்பூதராய்த் திருவவதாரஞ் செய்தருளினரென்று எனக்குப் பிரமாண பூர்வகமாகச்சொல்லி, கார்க்கேயமாமுனி தமதாச்சிரமத்திற்கு எழுந்தருளினார். வாருங்கள் உத்தமர்களே! நீங்களும் என்னைப்போலவே இந்த ஸ்ரீபகவானுடைய அதிமானுஷ லீலா வைபவங்களை மனமுகந்து தியானித்து, ஸ்ரீபகவத் பக்தி ஸகிதர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாய் உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றுசொன்னார்

வாரீர் உத்தரராவதஸல ரதநமே! அந்த கோகுலஜன ஸமூஹங்கள் நந்தகோபரால் இந்தப் பரமரஹஸ்யார்த்தங்க ளெல்லாம விசித்மாயறிந்து சங்கையற்று, பரமானந்த பரிதர்களாய ஸ்ரீபகவானையும் நந்தகோபரையும பூஜித்துக் கொண் டிருந்தார்கள். திரிலோக வந்திதனை இந்திரனவண தனதுயாகத

தைச் செய்யாமல் பாவதபூஜையைச்செய்த கோபாலர்கள் விஷயத்தில் கோபித்துத் தனது அதிகாரத்திலடங்கிய மேகத்தைவிட்டுச் சில வருஷங்களை வருஷிப்பித்தும் பெருங்காற்றாக வடிப்பித்தும் கோகுலத்தவர்களை அதஞ் செய்யநினைத்த நினைப்பையழித்து சாதுக்களாகிய கோபாலஜன ஸமூகங்களையும் கோபிகாஜனங்களையும், கோவின ஸமூகங்களையும், மற்றுமுண்டான சேதனுசேதன ஸமூகங்களையும்கோவர்த்தனகரரா யிரக்ஷித்த பரமகாருண்ய மகோத்தமராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான இந்திரனைக் காவாபஹாரஞ்செய்து க்ஷமித்து, அவ்விந்திரனையும் சமஸ்தமானபேரையும் அநுக்கிரஹித்தார் அதுபோல் நமது இந்திரிய தோஷங்களையும் போக்கி, நமக்கு ஸ்ரீபகவத் பக்தி விலக்ஷணஜ்ஞான யோகத்தை அநுக்கிரகஞ் செய்யக் கடவார்

இருபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

நேருமிந்திர னேமிகத்தவன
சாருந்திவ்ய குணுதிசயமறந்
தேருங்கோகுலத் தோரையுமசிந்தத்தால
பாரபதத பதந்துதித்தானரோ

இந்திரனுனவன் திரிலோகாதிபதித்வ காவத்தால் ஸ்ரீபகவானுடைய கல்யாணகுணங்களை மறந்து கோகுல ஜனங்களை நலியச்செய்கதினுலே அபராதத்தை க்ஷமிக்கச் செய்வதற்காக காமதேனுவை முன்னிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்திற்குவந்து கோவிந்தப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து துதித்தானென்று சொல்லுகின்றது.

வாரீர் கலிபுருஷ காவாபஹாரனுகிய மகோத்தம ராஜவல்லபனே! மகா பிரளயவாதத்க மென்னுமூழிகால மேகங்களைக்கொண்டு கோகுல ஜனங்கள் பிராணபீதியடைந்து நலிபும்படி கல்மழைகளை வருஷிப்பித்து யதாஸ்தானத்தை யடைந்த தேவேந்திரன் தேவசாரணர்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டித கல்யாணகுணங்களைக் கேள்விப்பட்டு, மஹத்தாகிய ஆச்சரியத்தையும் பீதியையும் அடைந்தான், அப்படியடைந்த இந்திரனுனவன் சாந்தசித்தனுகி, அஹோ! என்னகாரியஞ் செய்தேன்! ஸ்ரீபகவான் விஷயத்தில் அபராதங்களை நடத்தினேனே, ஐயோ! இதற்கினி யென்னசெய்யத்தக்கது? என்று சிந்தித்து, மூவுலகராஜ்ய ஐஸ்வரிய விபவத்தை நிந்தித்து நிகாவசிரோமணியாகி, ஓ! ஹோ துஷ்ட நிக்கிரஹ சிஷ்ட பரிபாலனுத்மக சர்வ லோகஜகத்பிரபுவே! யாங்கள் உமது கடாக்ஷவீக்ஷண்ய லேசாமஸங்களை யடைந்து லோகபாலர்களாகி, இந்தப்பிராகிர்தகர்ம விபவைசவரிய மதத்தினுல்

என்னை நாங்கள் மறந்துவிடுகிறோம் அப்படி மறந்து எங்கள் சிரேயசுகளுக்கு இடர் வரும்போதெல்லாம் எங்கள் துஷ்டத் தன்மையைப் பரமகிருபையால் திருவுள்ளத்தில் நினையாமல், எப்பொழுதும் இரக்ஷிக்கின்றீர். ஓ ஸ்ரீ ஹரி! எங்கள் அபராதங்களை க்ஷமிக்கக்கடவீர் என்று அனந்தவிதமாகத் துதித்தனன்.

இப்படி துதித்த இந்திரனானவன் தேவதா சுரபியான காமதேனுவை யழைத்துக்கொண்டு பூமியினிடத்தில்வந்து, பசுக்கூட்டங்கள் பலதிசையினும் பரவிப்பிரிந்துமேய கோபாலகுமாரர்கள் அந்தப்பசுக் கூட்டங்களைக் காத்துப் பலதிசையினும் போயிருக்கத் தனித்தவரா யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருத்துழாயமாலை மார்பராகிய ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தன்னுடைய ஆயிரங் கண்களுங் களிகூரக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு, நல்லசமயம் வாய்த்ததென்று உள்ளமுருகி, ஸ்வாமி சந்நிதியில்வந்து இரண்டுகரங்களையுங்கூப்பி, சூரியமண்டலத்தைப்போல பிரகாசிக்கின்ற அனந்த திவ்ய ரத்நங்களிழைத்த ஸ்வர்ண கிரீடமானது ஸ்ரீ நந்தவத்ஸலராகிய ஸ்ரீ பகவானுடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளுக்குத் திருப்பாதுகையைப்போல அலங்காரமாகும்படி ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, இரண்டு கரங்களையும் உயரவெடுத்து அஞ்சலிசெய்து துதிபூர்வகமாகச் சொல்லுகின்றான்.

இந்திரனுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீஜகதீசுவரராகிய ஸ்ரீபகவானே! தேவரீர் இவ்வுலகத்தில் திருவவதாரஞ் செய்தது பிரமஹா, சிவன், நான் முதலிய சர்வாதமகோடிகளினுடைய அபராதங்களை க்ஷமித்து இரட்சிக்கும்பொருட்டேயல்லது நிகிலஹேயகுண மில்லாதவரான உமது ஸ்வயப்பிரயோஜனங்களுக்கல்லவென்று வேத வேதாந்தங்களாலும், வேதபுருஷனாலும், வேதாந்த தத்வஜ்ஞானிகளினுடைய சம்பூர்ண ஹிருதயங்களினாலும், பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது. வாரீர் துஷ்டசனநிக்ரஹ சிஷ்டசனபரிபாலன வல்லவரே! பிரமன் முதலிய லோகேசர்களுக்கும், அடியேன் முதலிய தேவதாதி சமூகங்களுக்கும், சர்வப் பிரபஞ்சங்களுக்கும், தாயுந் தந்தையுங் குருவுமாயிருக்கின்ற உமது ஆஜ்ஞையினால், நாங்கள் ஒவ்வொரு லோகங்களுக்கு அதிகாரஞ் செலுத்துகின்றோம் இப்படி அதிகாரஞ் செலுத்துகின்ற நாங்கள் எங்களை முழுவதும் மறந்து கர்வித்து மூடமதி கொண்டவர்களாகி, ஸ்ரீசர்வேசுரராகிய உம்முடைய ஆதீனமாகிய பிரபஞ்சங்களையும் வேதோக்த நியமிதங்களான கர்மங்களையுஞ் சிந்தியாமல் ஸ்வதந்தரித்து, விவேகோதய ஜ்ஞானபுத்தி நஷ்டங்களை யடைகின்றோம்.

இத்தன்மைப்பட்ட எங்கள் பொருட்டாகவும், சகலவேததாம ஸ்தாபனத்தின் பொருட்டாகவும், பக்தர்களுடைய இஷ்டமுக விகாஸத்தின் பொருட்டாகவு மன்றோ நீர் திருவவதாரங்களைச் செய்தருளுகின்றீர்? வாரீர் ஸ்ரீவல்லபரே! நீர் சர்வஜ்ஞராகையால் அடியேனுடைய இருதயத்தைக் கிழிக்கும் நிமித்தமாகவன்றோ நீர் இவ்விந்திர யாகத்தைத் தடுத்தீர்? இது மூலமாய் எனக்கு நல்லுணர்வையுந்தந்தீர், இதனாலன்றோ எனது கர்வமழிந்து

உமது மகாமகிம கல்யாண குணங்களுக்குப் பாத்திரனாகும்படி அறிவு விளங்கியது. இப்படிப்பட்ட பரமகாருணிய கிருபாப்பிரவாதி சயங்களை அறியாமல், மகேந்திர போகைசுவரிய மதத்தை யுடையனாயப் பட்டாபிஷேகங் கொண்டிருக்கின்ற யான் செய்த என்னுடைய மகாபராதங்களை க்ஷமித்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர். வாரீர் சர்வலோக விபுவே! இனியாவது ஸ்ரீபரவாசுதேவவிஷயத்திலும், ஸ்ரீபகவத் பக்தியுக்த சமானர்களாகிய ஸ்ரீபரம பாகவதோத்தமர்கள் விஷயத்திலும், அவித்தையினாலுண்டா யிருக்கின்ற அந்தகார மூடபுத்தியானது ஜனித்து அபராதங்களைச்செய்து சிரேயோ நஷ்டமாகாமல், ஞான முடையவனாகி யிருக்க அநுக்கிரகஞ் செய்யக்கடவீர்.

வாரீர் அதோக்ஷஜரே! இவ்வுலகத்தில் உமது திருவவதார மகிமையினால் பூமிக்குப் பாரமாகச் சனமித்துச் சகல சாதுஸஜ்ஜனங்களையும் நலியச்செய்து கண்டகர்களாக விளங்குகின்ற கம்சன்முதலாகிய துஷ்டர்களை நிக்கிரகம் பண்ணி, உமது சரணாரவிந்தங்களை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபகவத் பக்தர்களுக்கு க்ஷேமங்களை யுண்டாக்கக்கடவீர். வாரீர் தேவ தேவோத்தமராகிய தேவதாசக்கரவர்த்தி! சர்வலோக சம்ரக்ஷண குணங்களினால் ஸ்ரீபகவானாகியும், சர்வாத்மாக்களுக்கு மங்களத்தின் பொருட்டுச் சர்வசாக்ஷியாகிய ஸ்ரீ அந்தரியாமியாகியும், சமஸ்தமான பேர்களுக்குங் குணானுபவஞ் செய்து உஜ்ஜீவிக்க மகாமகிம குணங்களையுடைய மகாத்மாவாகியும், சமஸ்த பிராணிகளும் தரிசனமாத்திரத்தில் பாவன மாகும்பொருட்டுச் சர்வலோக நிவாசராகியும், இந்த யயாதி மஹாராஜனுடைய வம்சமான யதுகுலம் பரிசுத்தமாவதற்கும், பூமிபாரநிவாரண மாவதற்கும், வேதபுருஷ தாமஸதாபனத்திற்கும், ஸ்ரீதேவகீ வசுதேவ நந்தகோப யசோதாப்பிராட்டி இந்நால்வர்களுடைய தபோபலம் பலித்து இவர்களிஷ்ட மீடேறவும் திருவுள்ளங் கொண்டு, அனந்த கல்யாணகுண சௌலப்யாதிசயங்களுடனே யதுகுலத்தில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாகியும் விளங்குகின்ற உமக்கு அனந்த தேவோபசார தண்டங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் பரமகிருபா நிதியாகிய பக்தவத்ஸலரே! என்விஷயமாகிற இந்திர யாக பங்கத்தினால் நான் துரபிமானத்தை யடைந்து, மகா சாதுசஜ்ஜனர்களாகிய நந்தகோபர் முதலிய கோபாலஜனங்களை மகாவாயுவேகத்தோடுங் கூடிய சிலாவருஷங்களினால் நலியச்செய்த மகாபராதங்களை க்ஷமித்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர். வாரீர் சர்வலோகசரண்யரே! உமது நித்தியயோகமாயாப் பிரபாவாதிசயங்களை எங்களாலறிந்து உஜ்ஜீவிக்கத் தரமோ? ஆகையால் புத்தி மாந்தியத்தினால் ஜனித்த சுதந்திர குணங்களைப்போக்கி யென்னைக்கும் க்ஷமிக்கும்படியாய் இப்பொழுதே நான் சரணமாக வடைகின்றேன் என்று சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். இவ்விதங்களாகத் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தேவேந்திரனைப் பார்த்து அடுத்தவர்களிடத்தில் அன்புள்ளவராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் மலர்ந்த தாமரைக் கொப்பான முகமுடையவராய்ப் புன்னகைகொண்டு,

நீருண்டகாளமேகம் கர்ஜ்ஜிக்கின்றதுபோல் மகா கெம்பீரத்தோடு இந்திரனுடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்

வாராய் அமராதீசுவரனே! சர்வ பிரபஞ்சங்களினுடைய விருத்தியின் பொருட்டு எனது கிருபையினால் இந்திரலோகைசுவரியங்களை யடைந்து, அவற்றினனுபவத்தினால் மதித்து, என்னையும், வேதசோதிதமான வைதிககர்மங்களையும், இவ்வுலகங்களையும், உலகத்தவர்களையும், க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் மறக்கின்றபடியினால் நான் ஏகந்தபுருஷனை இரட்சிக்க வேண்டுமென்று சங்கல்பிக்கின்றேனே! அந்தப் புருஷனுடைய ரசதமோகுணங்களினால் காரியங்களை விக்கினஞ்செய்து, சர்வதுணங்களை யழித்து, அவனைப் பரிசுத்தனாக்கி இரட்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆனையினால் உனது விஷயமாக விதித்திருக்கின்ற இந்திரயாக பங்கஞ்செய்து, என்னிடத்தில் உனக்குச் சம்பூர்ணமான பக்தியுண்டாகும்படி பாவத்தாசனை செபவித்ததேயல்லது வேறில்லை. உனக்குச் சர்வமங்களமும் முண்டாகக் கடவது. நீ ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞாக்கிரமமாகத் திரிலோகாதிகாரங்களைச் செலுத்தி, அகங்காரமுதலிய சுதந்திரகுணங்களை விட்டு, என்னிடத்தில் பக்தியுடையவனாய் நற்குணங்களை வகித்து, சிரேயோ சம்பன்னனாகிக் கெம்பீர சம்பத்துக்களை யநுபவித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவாய் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் காமதேனுவானது தனது சந்தானங்களான கோவின் சமூகங்களுடன் வந்து, பக்தஜன காமதேனுவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்து ஸ்துதிபூர்வகமாக ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றது.

ஸ்ரீ காமதேனுவினுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் அரவிந்தலோசனராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! அந்தரேந்திரிய பகிரேந்திரிய நிக்கிரகவான்களாகிய பரமமுநீந்திரர்களால் சேவிக்கவுந் துதிக்கவுந்தகுந்த சர்வமங்கள கல்யாணகுணங்களை யுடையவராகியும், சர்வப்பிராணிகளுந் தங்களுழவினைப் பக்குவமான ஜன்மங்களிற் சம்பாதித்த பாவங்களையொழிந்து உய்வதற்கு முக்கியசாதனமாகிய கங்காப்பிரவாகத்திற்கு உற்பத்திகாரணமாயிருக்கிற சரணாரவிந்தங்களையுடைய ஸ்ரீவிஸ்வேசுவரராகியும், சர்வப்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபராகியும் விளங்குகின்ற உம்மை நாங்கள் பரிசுத்த விலக்ஷணஞானங்களை வகித்துச் சாசுவதமாகிய பிரமஹானந்த சௌக்கியங்களை இப்படிப்பட்டதென்று உமது அவதார தரிசனப் பிரபாவத்தால் கண்டு கிருதார்த்தர்களாகின்றோம்.

வாரீர் தேவதேவ தேவதாசிரோரத்நமே! எங்களுக்கும் சமஸ்தமான தேவதைகளுக்கும் சமரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவவதரித்திருக்கின்றவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உமக்கு, இவ்வண்டாதிபதியாகிய சதுர்முகனுவர் என்னையும் இவ்விந்திரனையும் பார்த்து, இவருடைய அபராத க்ஷாபணத்தின்

பொருட்டும், தாமத்தை நிலைநிறுத்துவது முதலிய பூமிபார நிவாரணத்தின் பொருட்டும், தேவதா சக்ரவர்த்தி நாமமாகிய மகேந்திர விபவாதிசய சார்வேந்திராதி தேவபட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து வரும்படி ஆஜ்ஞாபித்து, கோகண சமேதையாகிய என்னையும் இவ்விந்திரனையும் அனுப்பினார் ஸ்ரீயப்பதியாகிய தேவரீர் அங்கீகரித்தருள வேண்டும். என்று துதித்து, ஸ்வர்ண பாத்திரங்களில் தேவாமிர்தத்திற்கொப்பாகிய க்ஷீரங்களைச் சுரந்து, சுகந்தபரிமள திரவியங்களுடன் அமைத்தது.

அச்சமயத்தில் தேவேந்திரனானவன் ஐராவதமென்கிற வெள்ளையானையைச் சமஸ்த பூஷணாலங்காரத்துடன் அழைத்துவந்து, தேவ சாரணர்களையனுப்பிச் சகல புண்ய தீர்த்தங்களையும் அழைப்பித்து, அனந்தமாகிய ரிஷி சமூகங்களும் சகலதேவதாகணங்களும் இந்திராணியும் ரம்பைமுதலிய ஸ்திரி ஜனங்களுஞ்சூழ்க் காமதேனு சகிதனாயிருந்து, ஸ்ரீபுருஷசூக்த வசனங்களைச் சொல்லி, அந்த ஐராவதத்தின்மீது சுரபிக்ஷீரமுதலிய சர்வ புண்ய தீர்த்தங்களையும் தேவதுந்துபி முதலிய சர்வமங்கல வாத்தியங்களுடன் பவனியாகக் கொண்டுவந்து, அதன் துதிக்கையினால்லெடுத்துச் சமர்ப்பிக்க ஸ்ரீபகவானுக்குத் திருவபிஷேகஞ்செய்து, ஈரந்துவட்டி, வஸ்திரபூஷண கந்தபுஷ்பாலங்காரங்களைச்செய்து, கோடிசூரியப்பிரகாச தேவகிரீடத்தைத் திருமுடியிற்சாத்தி, சர்வயக்ஷகின்னரர் கருடகந்தர்வர் முதலியவர்கள் ஜயவிஜயீபவ வென்று துதிக்க ஸ்ரீகோவிந்த நாமத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குச்சாத்தி, அங்குள்ள சமஸ்தமான ஜனங்களோடு ஏககண்டனாய ஸ்ரீகோவிந்தா! ஸ்ரீகோவிந்தா! இரட்சியும் இரட்சியும் என்று துதித்தான்

அத்தருணத்தில் தும்புருநாரதாதிகள் ஸ்ரீபகவந்நாம ஸ்மரணாதி கானங்களைச் செய்தார்கள் அரம்பையர்கள் முதலிய அப்சரஸ்திரீகள் நர்த்தனஞ் செய்தார்கள். மற்றத்தேவதைகள் யாவரும் புஷ்பவருஷங்கள் வருஷித்தார்கள். நிகிலரிஷிகணங்களும் மௌனிகளும் வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஸ்ரீபகவானுடைய ஆஸ்சரிய குணசேஷ்டிதங்களைப் புகழ்ந்து துதிக்கும்போது, இந்த மூன்றுலோகங்களும் சௌக்கியநரங்களாய் விளங்கின சமஸ்தமான கோவினங்களும் தேவாமிர்தத்திற்கொப்பாகிய க்ஷீரஸம்ருத்திகளோடு விருத்தியடைந்தன. நிகிலபுண்ய நதிகளும் ஜலஸம்ருத்தியாய அலைகளோடும் கூடித் தெளிந்து பிரவாஹித்தன. சகலமானவிருக்ஷங்களும் நானாவித ருசிபக்குவங்களான பலங்களோடும் பலித்து மதுக்களை வருஷித்தன. சர்வ சஸ்யங்களும் விருத்தியடைந்து பலித்தன சகலமான கொடிகளும் நானாவித சுகந்த பரிமள புஷ்பங்களுடன் விளங்கின பர்வதாதிகள்யாவும் நானாவித மணிகள் இரத்னப் பிரகாசங்களோடு ஜ்வலித்தன

அந்தப்பிருந்தாவன புண்யப்பிரதேசங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சமஸ்த சேதனாசேதனஸமூஹ சர்வப்பிராணிகளும் ஆசாபாசங்களைவிட்டு, மஹா குணங்களைவஹித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானையே தஞ்சமாகநம்பி விருத்தி

யடைந்து பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தன. இப்படிப்பட்ட லோகங்களைக் கரங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யடைந்து இவ்விந்திர காமதேனு சகிதராய் அனந்தமாகிய தேவருஷி சமூஹங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஸ்ரீகோவிந்த பகவானிடத்தில் தேவேந்திரனானவன் அனுஜ்ஞையைப் பெற்று, ஸ்ரீ பகவானைத் துதித்துக்கொண்டே தனது ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்தான்.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

திருத்திறநந்தகோபர் திவ்யயேகாதசித்தி
னருந்தவமிழைத்துத்தீர்த்த மாடிடுஞ்சமயந்தன்னில்
கருதியநந்தகோபர். காணுமையாலேகண்ணன்
வருணலோகத்திற்சென்ற வாறினைச்செப்புவாமே

நந்தகோபர் ஸ்ரீஹரிதிவசமாகிய ஏகாதசிவிரதம் அனுஷ்டித்துத் துவாதசி பஞ்சவுஷக்கால ஸ்நானத்திற்கு ஸ்ரீயமுனாநதிக்கு எழுந்தருளித் தீர்த்த மாடுகின்ற சமயத்தில் தனுஜசமயமாகையால் வருணப் பிருத்தியனானவன் தனது மாயையினாலே ஸ்ரீநந்தகோபரை வருணலோகத்தில் கொண்டுபோ யொளித்ததும், கோகுலத்தவர்களுடைய முறைகளைக்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் வருணலோகத்திற் கெழுந்தருளி ஸ்ரீநந்தகோபரை மீட்டுவந்ததும், கோகுலத்தவர்களுக்கு ஸ்ரீபரமபத முதலிய சர்வ புண்யலோகங்களையும் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களையும் தமது திவ்யஸ்வரூபத்தில் ஸேவிக்கும்படிக் கிருபை செய்ததும் சொல்லுகின்றன

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் மஹாராஜனே! கோகுல சக்ரவர்த்தியாகிய நந்தகோபரானவர் ஸ்ரீஹரி திவச விரதங்களை மிகவும் பக்தி சிரத்தையோடு அனுஷ்டிக்கின்ற பரமவைதிக ராகையால், ஒரு ஏகாதசி திவசத்தில் ஸ்ரீஹரியைப் பூஜித்துக் கொண்டிருந்து, அன்று இராத்திரிகாலமெல்லாம் கண்விழித்து, தனுஜகால மென்றுணராமல் பஞ்சவுஷக்காலமென்று நினைத்து, சிலகோபால ஜனங்களுடன் கூட ஸ்நானத்திற்கு யமுனாநதிக் கெழுந்தருளி, ஸ்ரீஹரி! என்று சங்கல்பித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீகோவிந்தா! ஸ்ரீபுருஷோத்தமா! ஸ்ரீபக்தவத்ஸலா! சரணம் சரணம் என்று ஸ்ரீபகவந்நாமங்களை ஸ்துதி செய்துகொண்டு தீர்த்தமாடுகின்ற சமயத்தில் வருண தேவனுடைய பிருத்தியர்களில் ஒருவனாகிய ஓர் அசுரனானவன் இந்த ஸ்ரீநந்த கோபரைப் பார்த்துத் தனது பாபசாதுரியத்தினால் இவரைக்கிரஹித்துக்கொண்டு வருணபகவானு

டைய சமுகத்தில் சேர்த்தனன். அத்தருணத்தில் சமஸ்தமான கோபாலர்க ளும் நந்தகோபரைக் காணாமல் திடுக்கிட்டேங்கி, யெங்குந்தேடிக் கலங்கி, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுக்குத் தெரிவித்து, ஆ ஆ காரங்களைச்செய்து முறை யிட்டார்கள்.

வாரீர் ராஜயோகியான பரிக்ஷின் மகாராஜனே! ஸ்ரீசர்வஜ்ஞராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர் பரமஸாது சிகாமணியாகியும் தமக்குப் பிதாவாகியும் விளங்குகின்ற நந்தகோபரைக் குறித்துக் க்ஷணகாலஞ் சிந்தித்து வருணப் பிருத்தியனால் வருண நகரத்தில் வருண பகவானுடைய சமீபத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றாரென்றறிந்து, அந்தக் கோபாலர்களைப் பயப்படாதிருங் களென்று அபயப்பிரதானஞ்செய்து, ஸ்ரீபகவான் தனது யோகமாயாப் பிரபா வத்தினால் அஷ்டதிக் பதிகளில் ஒருவனாகிய வருண பகவானுடைய மகாநக ரத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

ஸ்ரீ வருணன் வாக்கியம்.

ஸ்வாமி யெழுந்தருளின சமாசாரத்தைச் சாரணர்களாலறிந்த வருணப கவானானவன் அர்க்கியபாத்திய வாசமனாதி அனந்த பூஜாதிரவியங்களுடன் ஸ்ரீபகவானுக்கெதிர்கொண்டழைத்துத் தரிசனஞ் செய்து பரமசந்தோஷனாகி, மிகுந்த பக்திசிரத்தையுடன் வேதோக்தக்கிரமமாக ஆராதித்து ஷோடசோபசாரங் களைச்செய்து, திவ்ய புஷ்பமாலிகைகளைச் சமர்ப்பித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றான்.

வாரீர் கருணாபயோநிதியாகிய ஸ்ரீமாதவரே! யோகீசுவரர்களாகிய மகாநு பாவர்களாலும், லோகேஸ்வரர்களாகிய பிரமாதிகளாலும், சரணமடைந்துய் வதற்குரியனவாகியும் அவர்களுக்கெட்டுதற் கரியனவாகியும் விளங்குகின்ற உமது பாதாரவிந்தங்கள், பிரத்தியக்ஷமாக ஒருகோணாதிபதிகளுக்கூடாது என்னை வகித்திருக்கிறாயென்னையும் கடாக்ஷித்து மன்னித்து இரக்ஷிக்கும் பொருட் டு எழுந்தருளினதால், இந்நகரமானது மகாபாவனங்களை யடைந்தது எனது இருகையமும் கிருதார்த்தங்களை அடைந்து பிரமஹானந்த சந்தோ ஷங்களுண்டாகப் பெற்றது உமது ஸேவார்த்தங்களினால் நானசாவுசௌக் யங்களையுமடைந்து, சரீரேந்திரியங்களின் தாபங்களற்று, அவைகளைப் பெற் றுக் கொண்டதற்குரிய மகத்தான சௌக்ய சுகாதிசயங்களை யடைந்துய்ய வும் பெற்றேன் இந்த நந்தகோபர் தேவரீருக்குப் பிதாவென்கிறது தெரியா மல் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த அபராதத்தைப் பொறுத்து அடியேனை இரட் சிக்கவேண்டும் என்று வினவுகிற வருணனைப் பார்த்து சந்தோஷித்த ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவானானவர் அவனிடத்தில் சில்வுபெற்றுக்கொண்டு, நந்த கோபருடன் யமுனைக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

பின்பு நந்தகோபர் கோபாலர்களுடன் தான் வருணலோகத்திற் கண்ட அதிசயங்களையும், அந்த வருணனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பூஜிக்கப்பட்டு பிரதி உத்தரஞ் சொன்னது முதலியதுகளையுஞ் சொல்லி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு

னர். அப்போது சகல கோபாலர்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பூஜித்து உத்தமமான கதியை அடைய விரும்பினார். ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அவர்களுடைய அன்பையறிந்து, நித்ய திவ்விய தேஜோமயமாகியும், சாசுவதமாகியும் ஒன்றினாலுந் தீண்டப்படாததாகியும், ஆதிமத்தியமுடிவில்லாததாகியுமிருக்கிறதம்மிட நிஜரூபத்திலே கோடிசூரிய சமானர்களாயிருக்கிற நித்தியசூரிகளால் சூழப்பட்டும், அதிசயமான ஐசுவரியங்கள், அனேககோடி நடபாவிகள், கிணர்கள், நாநாவிதமான தாமரைத் தடாகங்கள் நந்தவனங்கள், இவைமுதலாகிய நித்தியமான சம்பத்துக்களால் நிறைந்தும், மகான்களால் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் அடையத்தக்கதாயும், சத்புருஷர்கள் சரணாகதி மார்க்கப்படிக்கு ஸ்வாமியைச் சரணாகதிபண்ணி அடையத்தக்கதாயு மிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுந்தமானது வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எண்ணவொண்ணாத பிரபாவமுடையதா யிருந்தாலும்; தன்னைப்போலொத்த அன்பனிருக்கையி லொன்றுங் குறைவில்லை யென்பது தெரியப்படுத்தவேண்டி அந்த யமுனைக்கடுத்த பிரமகிருதமென்னும் பேருடைய மடுவினில் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமியினுடைய ஆக்கினையின்படி ஸ்நானஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அவர்கட்கு கியானக்கண்ணைக் கொடுத்து, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையுந் தம்மிட நிஜரூபத்தையுங் காக்ஷிகொடுத்தனர்.

அதைக்கண்டு சேர்ந்த கோபாலர்களனைவரும் அந்த ஆனந்தத்திலே ஒருமுகூர்த்தம் பரவசர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோபாலர்களை மடுவிலிருந்து கரையேற்றி வீட்டிற்குக்கொண்டுவந்து சேர்ந்தனர். பின்பு யமுனையிற் கண்ட ஆச்சரியங்களை நினைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை ஸ்ரீமந்நாராயணரென் றெண்ணி, சகலகோபாலர்களும் அவரையே ஆராதனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பாலகிருஷ்ணன் சுக்கிலபக்ஷவர்ணனையும்
சாலகோபியர் செய்யுஞ்சம்வாதமும்
ஏலுஞ்சர்வப்பிர பஞ்சத்தின்மன்றனையும்
மாலின்றன்னந்தாத தானமவழுத்துவாம்

இதனுள் சரற்கால சுக்கிலபக்ஷ சந்திரோதய வர்ணனைகளையும், ஸ்ரீபகவானுடைய வேணுகான ஸ்வரமகிமைகளையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண கோபிகாஜன ஸம்வாதங்களையும், இரதிக்கிரீடாதி சயனங்களிலே கோபிகாஜன மனோரதானுபவங்களையும், சர்வப்பிரபஞ்ச மனோலய கோபிகாஜன சித்த சேத்னார்த்தமாக ஸ்ரீபகவ தந்தர்த்தானமுஞ் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் ராஜேந்திரனே! பரமகிருபா பயோநிதியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானவர் சமஸ்தகோபிகாஜனங்களின் இஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்ய நிச்சயித்தவராய் எழுந்தருளி யிருந்தார், இப்படி யிருக்கின்ற காலத்தில் ஒரு திவஸத்தில் அஸ்தமனமாகி, சர்வப்பிராணிகளுக்கும் காமபோகங்களை அனுபவிப்பதற்குத் தகுந்த லட்சணயுக்த மன்மதன் புஷ்பசர வருஷங்களை வருஷிப்பதற்குச் சமயமாகிய இராத்திரிகாலம் வந்தது அப்போது மல்லிகைமுல்லை ஜாஜி சுகந்த புஷ்பங்கள் அலர்ந்து பரிமளித்தன வண்டினங்கள் புஷ்பங்களின்மேல் அணியணியாகப் பாய்ந்து தேனையுண்டு மகரந்தங்களைப் பூசிக்கொண்டு ரீங்காரவிசைகளைப் பாடின சந்திரகிரணங்களைப் புசித்துச் சார்வதா தம்பதிசமேதங்களாய்ப் போகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கத் தக்கசகோரஅன்றிலாதிபட்சிகள் கிழக்குத்திசையை விரும்பிப் பார்க்கின்றன.

மகாசௌந்தரிய வதிகளாகிய கோபிகாஜன சமூகங்கள் இஷ்டங்களை யடையத்தக்குந்த காலலக்ஷணத்திற் குரியவராகியும், சர்வப் பிராணிகளுடைய மோகாதிசய வாஞ்சைகளை விருத்தியடையச் செய்கின்ற ஸ்ரீமன்மத பகவானுக்கு வெண்கொடை உருவராகியும், இராத்திரிகாலமாகிய ஸ்திரீக்கு மணவாளராகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீசந்திர பகவானானவர், கிழக்குத் திக்காகிய உத்தமஸ்திரீயைத் தமது கிரணங்களாகிய கைகளினால் ஆலிங்கனஞ் செய்து, இதுவரைக்கும் பிரிந்திருந்ததினால் அவளுக்கு உண்டாயிருந்த தாபங்களைத் தீர்த்து உதயமாயினார் அந்தச் சந்திரபகவானானவர் அவ்வுதய காலத்தில் கீழ்திசை மகளுடைய முகாரவிந்தத்திற்கு ஒரு குங்குமதிலகத்தைப் போலவும், விரஹிணீ ஜனங்களின்மீது யுத்தத்திற்குச் செல்லுகின்ற மன்மதனுக்குச் சுபத்தைக் காண்பிக்கிறதாக அமைத்திருக்கின்ற பூர்ணகும்பத்திற் கொப்பாகவும், மஹாகாமிகளாகிய ஜனங்களின் மோஹமாகிய கொடிகளை அறுக்கத் தாங்கின மாரனுடைய சக்ராயுதத்திற்கு நிகராகவும் தோன்றினார்

மேலும் இந்தச் சந்திரபகவான் காமகேளிரதிசளில் மூழ்கிப் பிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற விரஹிணீ ஜன மிருகங்களைச் சயிப்பதற்கு மதனன் கொண்டுவந்த ஒரு மோகதீபமென்னவும் யவ்வனமுடைய ஸ்திரீபுருஷ ஜனஸமூஹங்களின் ஊடல்களாகிய கடினமனோர தாரணியங்களைக் கொளுத்த வஸந்தன் கொண்டுவந்த பெருந்தீயின் கொழுந்திற்குச் சமானமாகவும் விசித்ரமான ஸ்வரூபத்தை வஹித்து, விருத்தமாகியும் சிவந்த நிறத்தைக் கொண்டும் தோன்றினார் உடனே சகோராதிபக்ஷி ஸமூஹங்கள் மஹத்தான சந்தோஷங்களை யடையத் தக்கதாகத் தமது குளிர்ந்த கிரணங்களை வியாபிக்கச் செய்தார் வாரீர் இராஜோத்தமனே! ஸ்ரீபுருஷோத்தமராகிய ஸ்ரீபகவானானவர் பிருந்தாவன மகாலட்சுமீ முகாரவிந்தத்திற்கு அலங்காரமாகிய நவகுங்குமாங்கித திலகம்போல விளங்கிய இந்த மண்டலாகார சந்திரோதயத்தையும், இச்சந்திர கிரணங்கள் அவ்வனமெங்கும் வியாபித்துக் குளிர்ச்சியுண்டாக்குதலையும், அதனால் ஆம்பல்முதலிய நானாவித சுகந்தபரிமள

புஷ்ப வனங்கள் சோபிதமாக மலர்ந்து பிரகாசித்துக்கொண் டிருப்பதையும் இவைகளால் அவ்வன லட்சுமி யடைந்திருக்கின்ற சௌந்தரியங்களையும் கண்டார்.

இப்படி கண்ட பகவான் கோபிகாஜனத்தின் இஷ்டத்தை பூர்த்திசெய்யத் தக்கவராய ஸ்ரீயமுனாதீரத்தில் எழுந்தருளி, புன்னகையுடன் மஹாகம்பீர மதுர ஸ்வரங்களோடும் கூடிய வேணுவை தமது திருவதரத்தில் வைத்து கானங்களைச்செய்து விஹரித்துக் கொண்டிருந்தார், அத்தருணத்தில் அந்த வேணுஸ்வரத்தினால் அந்தப் பிருந்தாவனத்தில் விருத்தி யடைந்துக் கொண் டிருக்கின்ற சகல சேதனா சேதனங்களும் பிரமஹானந்த பரவசத்தைக் கொண்டு விளங்கின கோகுலத்தில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமஸ்தமான கோபாலர்களும் கோபிகாஜனங்களும் தங்கள் தங்கள் செவி யாகிய இந்திரியங்களினால் அந்த மதுரமான தேவகீதரஸங்களை வாரியுண்டு வேறேவிஷயங்களில் பிரவேசிக்கத் தக்க சித்தசூன்யர்களா யிருந்தார்கள் இந்த கோபிகாஜனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண விரஹவேதனா தாபங்களைச் சஹிக்க மாட்டாமல், பரம யோகிகளுக்கும் விடக்கூடாத சமஸ்த உலகவாழ்க்கைக் குரிய பிதா புத்திராதி சர்வசம்பந்தங்களையும், திவ்யாலங்காரங்களுக்குரிய தனகனகவஸ்த்ர ஆபரணாதிகளையும், போசன சயனாதி சகலானுபவங்களையும், க்ஷணமாத்திரத்தில் துறந்து விட்டவர்களாய்ப் புறப்பட்டார்கள்

வாரீர் அரசனே! அவர்கள் புறப்பட்டவகையை விவரமாகக்கேளும், சமஸ்தமான கோபிகா ஜனங்களும் தங்கள் தங்கள் கிரஹகிருத்தியங்களி னின்று முள்ளவர்களாய்ப் பசுக்களுடைய பாலைக் கறக்க நினைத்துக் கன்றுகளை யவிழ்த்து விட்டார்கள் அதில் சிலர் கன்றுகளை ஊட்டவிட்டுக் கறந்துகொண் டிருக்கின்றார்கள் சிலர் கன்றுகளை யணைத்துப் பால்கறக்க யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள் சிலர் கன்றுகளை மறுகாலூட்ட விட்டுக் கட்டினார்கள் சிலர் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலர் கட்டயத்தனமா யிருக்கின்றார்கள் சிலர் பாலின்கலசத்தை யெடுத்துப்போய் அடுப்பில்வைத்துக் காய்ச்சுகின்றார்கள் சிலர் காய்ச்சிறக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் காய்ச்சுதற்கு யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலர் பாலைக் காய்ச்சிறக்கினார்கள், சிலர் இறக்கப் போகின்றார்கள், சிலர் இறக்கயத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலர் காய்ந்தாறினபாலைத் தங்கள் குழந்தைகளுக்குவார்த்து ஊட்டினார்கள் சிலர் வார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் வார்த்தூட்டயத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலர் காய்ந்தாறினபாலைத் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு வார்த்தூட்டி மிகுதியிற் பிரை சேர்த்தார்கள், சிலர் பிரைசேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் பிரை சேர்க்க யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் பர்த்தாக்களுக்கு உபசாரங்கள் செய்துக்கொண் டிருக்கின்றார்கள். சிலர் உபசாரஞ்செய்தானார்கள் சிலர் உபசாரஞ்செய்ய யத்தனமா யிருக்கின்றார்கள், சிலர் போஜனஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்றார்கள், சிலர்

புசித்தாய்விட்டார்கள், சிலர் புசிக்க யத்தனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலர் தங்கள் அளகபாரத்தில் சுகந்தபரிமள ஜாஜீ புஷ்பமாலைகளை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலர் அலங்கரித்துக்கொண்டார்கள். சிலர் அலங்கரித்துக்கொள்ள யத்தனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலர் நவரத்னகசிதமான ஸுவர்ணாபரணங்களை யணிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலர் அணிந்துகொண்டார்கள். சிலர் அணிய யத்தனமாயிருக்கின்றார்கள். சிலர் கோதுமையன்ன பாயஸங்கள் முதலிய நாநாவிதருசி வாசுகங்களாகிய விசித்திர சிற்றுண்டிகளைப் பாகஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் சிலர் பாகஞ்செய்து அவரவர்களுக்கு விநியோகித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் விநியோகிக்க வேண்டுமென்று யத்தனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலர், தங்கள் சுந்தரமாகிய நேத்திரங்களுக்கு அஞ்சனங்களிடுகின்றார்கள், சிலர் அஞ்சனங்கள் குழைக்கின்றார்கள், சிலர் குழைக்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சிலர் தங்கள் குசபாரங்களில் திவ்யபரிமள ஸ்ரீசந்தனாதி சுகந்தங்களை யணிந்தார்கள் சிலர் அணிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலர் அணிய யத்தனமாயிருக்கின்றார்கள் சிலர் வஸ்திரங்களை நன்றாயுடுத்தினார்கள் சிலர் உடுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் முன்றானையைச் சொருகினார்கள் சிலர் முன்றானையைச் சொருகுகின்றார்கள் சிலர் அங்கங்கள் கூடிச் சந்தோஷித்தமானஸர்களாயிருக்கின்றார்கள் சிலர் ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலைகளைக் குறித்தும் கிரஹகிருத்தியங்களைக் குறித்தும் வசனித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் இவ்விதங்களாகக் கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் யதாஸ்தானங்களில் விஹரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் இப்படியிருக்குஞ் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய முரளீகான மதுரஸ்வரங்கள் செவிகளில் நுழையும்போது, அவற்றுடன் அதிகதூரிதமாயக் கருமபுஷிலலைவளைத்து மன்மதன் தொடுத்து விடுகின்ற புஷ்பபாணங்களும் அந்தஸ்திரீகளினுடைய மார்பில் நுழைந்தன

அதனால் அந்தஸ்வரங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தங்கள் சரீரஸ்மரணங்களை மறந்து, கிரஹகிருத்தியங்களை யெல்லாம் எவையெவை எப்படியெப்படி யிருந்தனவோ? அவைகளை யப்படியப்படியே விட்டுவிட்டவர்களாகி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் வைத்த மனதுடையவர்களாகி, ஒருவர்க்கொருவர் சகிஜனங்களுக்குஞ் சொல்லாமல், அவரவர்கள் யதேச்சாவிகாரிகளாய பிராதாக்கள், பாத்தாக்கள், மைத்துனர்கள், இவர் முதலிய பந்துஜனங்களால் தகையப்பட்டபோதிலும் லேசமாத்திரமும் அவர்கள் ஆக்ஞைக்கஞ்சாமல், வேலைக்குறைவையும் யோசியாமல், நிராதி தாரணாயச சாவசங்க பரிததியா கிகளைப்போல வெளிப்புறப்பட்டு, அந்தச் சுகீதத்துவனி மார்க்கமாக வேகமாயும், மந்தமாயும், பூரிதகஸ்தனங்கள் குலுங்கவும், கொடிபோன்ற இடைதுவளவும், கூந்தலசோரவும், மேகலைதாழவும் ஸ்ரீகோவிந்த சந்தரிசனார்த்த குதூஹலபரர்களாய் ஸ்ரீயமுனாநதீதீர சமீபத்தில் வந்து சேர்ந்து, சந்திரகிரணங்களைக் குவித்தகொத்த திருக்கின்ற வெண்மணற் குன்றுகளின்மேல் அன்னங்கள் கும்புகும்பாய்வந்து தங்கியதற கொப்பாகவும், அவ்விடத்திருக்

நின்ற சோலைகளின் விருக்ஷங்களின் கீழ் வரிசை வரிசைகளாய்க் கொடிகளிருப்பதற் கொப்பாகவும் நின்றார்கள்.

வாராய் நற்குண விவேகசீல நரேந்திரனே! அந்த ஸ்ரீகோகுலத்தில் இன்னுஞ்சில கிருஹஸ்தர்களாகிய மஹாபாக்கியவான்களினுடைய வீட்டு ஸ்திரீஜனங்களில், சிலர் தங்கள் புருஷர்களுடைய ஆக்கினையால் கிருஹத்தில் நிலவறைகளுக்குள் இருந்தபடியால் வெளிப்புறப்படச் சக்கியமில்லாதவர்களாகி, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவத் குணங்களில் மோஹித்து, தங்கள் மனோவீதியில் ஸ்ரீபுருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீமாதவப்பிரானைத் தங்களன்புக்குரிய ஜாரபுருஷனாகப் பாவித்து அதனாலுண்டாகிய விரஹவேதனையினிற்குச் ஸஹிக்கமாட்டாமல், தங்கள் ஹிருதயங்களில் சர்வஜனமோகனாகார ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவத் திவ்யமங்கல ஸ்வரூபத்தைக் காடாலிங்கனஞ்செய்து, மனோசித்தர்களாகி, ஸ்ரீபகவத்தனுப சுகலீலைகளை மானஸீகங்களாக அனுபவித்து, அதனால் பரமோல்லயமடைந்து, பிரகிருதி பாசபந்த நிமித்தஜன்ம பாபபுண்ணியங்களை நசிக்கத் தக்ஷணமே தேஹங்களை விட்டு சர்வேந்திரிய நிக்ரஹ பரமயோகீந்திரர்களுக்கும் அடைவதற்கரிய முக்திப்பிரதமான் ஸ்ரீபரந்தாமமாகிய பரமபதானந்த வைபவாதிசயங்களை யடைந்தார்கள், என்று கிருபையாகச் சொன்ன சுகப்பிரம்மயோகியை மஹாராஜயோக்யாகிய பரீக்ஷின் மஹாராஜன் பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்வாமி! நிர்மலானந்தகாரணபரிசுத்த ஹிருதயசதாப பிரமஹானந்தானுபவ ஸ்ரீசுகப்பிரமஹரிஷியே! நீரிப்பொழுது சொல்லிய ஸ்திரீஜனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தங்களன்புக்குரிய இனியபோகசுகத்திற்குத் தக்குந்த ஜாரபுருஷனென்று நினைத்தார்களே யல்லது, அளவிறந்த நித்யகல்யாண குணங்களையுடைய சர்வரக்ஷக ஸ்ரீபரமாத்மாவாகிய பரப்பிரமமென்று நினைக்கவில்லையே அப்படியிருக்க இந்த ஸ்திரீஜனங்கள் சர்வபாப விமுக்தர்களாய்ச் சர்வவிகாராஸ்பதங்களுக்குரிய பாஞ்சபூதிகமான இச்சரீர ஜன்மதோஷங்களில் நீங்கி, நிர்மலானந்தகாரணபரிசுத்த ஹிருதயானுபவ மோக்ஷசாம்பிராஜ்யத்தை யெவ்விதமாக அடைந்தார்கள்? இதைக் கேட்கும்படி விருப்பங்கொண்ட அடியேன்பேரில் கிருபைசெய்து, என்மனது சந்தோஷிக்கும்படியாகவும், வேதாந்த தத்வஜ்ஞானிகள் ஆனந்திக்கும்படியாகவும் சொல்லியருளவேண்டுமென்று மஹா பக்திசிரத்தையுடன் துதித்துப்பிரார்த்தித்தான் இவ்விதமாகப் பிரார்த்தித்த அரசனைப்பார்த்து ஸ்ரீசுகயோகீந்திரர் சொல்லுகின்றார்.

வாரீர் மஹாபரிசுத்த குணமுள்ள மஹாராஜனே! இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் முதலிய சமஸ்தமான ஸ்திரீகளுஞ் சாமான்ய காமத்தினாலாவது, ஸ்ரீகிருஷ்ணப் பிரீதிபாத்திரத்துவ மானஸாகாராய அன்பைச் செலுத்தினார்கள் அவர்களுக்கு நித்யானந்த பரமபதங்கிடைத்த தில்லாமற் போகுமோ? ஸ்ரீபகவானானவர் வேதாந்த தத்வஜ்ஞான நிச்சயப்பொருளாகியும், சர்வத்திர சாதாரணராகியும் சர்வபலப்பிரதாதாவாகியு மிருந்தபோதிலும், முக்யமாய்

சமஸ்த பிராணிகளுடைய ஜனமாநதிரததிற செயத பாபஙகளைபபோக்கி இரக்ஷிக்கின்ற பிரபாவசிரேஷ்டரா யிருககினறுா ஆகையாலநதப பகவானுடைய மஹாமகிமாதிசய சுகுணஙகள, ஸ்ரீ அனநதராலும வேதபுருஷராலும அளவிட்டுத துதிபபதறகு அருமையா யிருககினறன ஸ்ரீ அபபிரமேயராகியும தமமுடைய திவயாவதாரஙகளில அதிமானுஷ லீலாசேஷடிதஙகளை யாசரிததும அவைகளின பிரயோஜனஙகளைத தான அடையாதவராகியு மிருககினறபடியால, ஸ்ரீசுகுணமூாததியாயவிளஙகாநினற இநத ஸ்ரீகோவிநதமூாததியினுடைய தியானதரிசனுனுபவஙகள அடுததவாகளாகிய சமஸத ஜனஙகளும தேஹசமபநத சாமானய தோஷஙகள நசிகக மோக்ஷததை யடைவதறகு ஹேதுவாயிருககினறன வென்று நினைககககடவீா

வாரீா பரதகுல சிரேஷ்டனே! இனனும இநத ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய அபேக்ஷைகளிலசுததசதவாதமக திவயகலயாணகுணஙகளை நானறிநத மாததிரஞ சொலலுகினறேன அதனைச சாவதான சிததமாயக கேடபீராக இநத ஸ்ரீபகவானை எநத ஜனமிகளான போதிலும பிதாபுததிர பாதத ஸகோதராதி உலகசாமானய பநது சமபநததநினுலாவது குலைததுருவென்று நினைததாவது, இவருடைய ஜகனமோகனுகார ஸவரூபததினிடததிலும, திவயகுண சகதியிலும, பிரமிதது மோஹிததாவது, இவர்சௌரியாதி குணஙகளுககுப பயநது பீதியை யடைநதாவது, இவருடைய ஹேயபுதிதராஹிதத்திய சுதத ஸதவாதமக பரமகிருபாதிசய நிதயகலயாண குணஙகளுக்கு ஈடுபடடவாகளாகிய பரமபாகவதாகளினுடைய பகதியினுலாவது, இனனும எநதவிததததினுலாவது ஸ்ரீஹரியாகிய பரமாதமாவுககுப பகதாகளாய விளஙகுகினற சமஸத பிராணிகளும மோக்ஷசாமபிராஜயததையே யடைவாாகளென்று நினைகககடவீா

வாரீா சுசிலகுண ராஜரதநமே! இநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவா சாவாதமாககளுககும அநதரியாமியாய இடசிததுக்கொண டிருககினறதினுல ஸ்ரீ பரமபுருஷராகியும, பிரமமாதி ஜீவசமூஹஙகளையும பிரகிருதியாதி பதாாததஙகளையு மடைநது இவவுலகஙகளை விஙகாரசெயபவ ராகையால ஸ்ரீ. அஜராகியும, சகலவேதசிாமித சாவசததகாமஙகளுககும, மகாயோக தபோதான மௌனவிரதமுதலிய சுசிலஙகளினுல அணிமாதி சிததிகளை யடைநத பரம யோகீநதிராகளுககும, பரபபிரமம சபதாதிஙணய வேதாாதத நிசசய ததவஜஞானிகளுககும, இததியாதி சாவததிராகளுககுஞ சாவ பலனகளையுங கொடுககிறவராகையால ஸ்ரீ யோகீஸவ ரேஸவரராகியும திருவவதரிததிருககினற ஸ்ரீஹரிஸவரூபராய் விளஙகுகினறுா. ஆகையால இவருடைய தரிசனஸ்பரிசனஙகளை லபிககபபெறற ஸதாவரஙகளும விமுகதாதமாககளாகி, பரிசுததாநதக் கரணஙகளை யடைநது, மோக்ஷானநத ஷைவபவஙகளைபபெறறு ஆனநதிககும் நீர் உமது சமசயநிவாரணஙகளை யடைநது, ஸ்ரீபகவானுடைய திவய சரிததிரஙகளைச செவிககானநதமாய்க் கிரஹிததுக கிருதாாததததை யடையககடவீர் .

'வாரீர் மகானுபாவனே! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவானுடைய மகாகம்பீர மாதுரிய முரளீகானகீதங்களைக் கேட்டுப் பரவசர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் தாய்தந்தை முதலியவர்களால் தடுக்கப்பட்டும் நில்லாமல் இருக்கிறதியங்களை விட்டு வந்தவர்களாகிய இந்தக் கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்களைப்பார்த்து, சர்வகுண சாதுரிய சுகுணநிசய ஸ்ரேஷ்டராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தமது வாக் வைபவங்கள் விளங்க ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார். வாருங்கள் மகா புண்ய வதிகளாகிய கோபிகாஜனங்களே! ஆயர்பாடியிலொன்றும் உபத்திரவமில்லையே! நீங்கள் இப்படிப்பட்ட இராக்காலத்தில் சிம்ஹ சார்த்தூலாதி நாநா வித பயங்கரமாகிய மிருகங்களும், சர்பாதி நாநாவித கரூரபட்சிகளும், சர்ப பாதி விஷஜந்துக்களும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இவ்வனத்தில் வரக் காரணமென்ன? அசுரர்கள் வெகுவாய் சஞ்சரிக்கின்றார்கள் நீங்களினிமே லிருக்கக்கூடாது.

வாருங்கள் சுகுணவதிகளே! இந்த யமுனைக்கரையில் கொடியின்ற செய்திருக்கின்ற வீடுகளிருக்கின்றன. அதில் நீங்கள் நடந்துவந்த இளப் பைத் தீர்த்துக்கொண்டு போங்கோள். நாணமச்சம் முதலியவைகளைக் கொள் ளாதவர்களாகி உங்கள் யதேச்சையாய் நுழைந்து வரத்தகுமோ? கும்புகும் பாய் வந்து சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்களே இது கூடுமோ? யோசிக்கு மிடத்தில் உங்கள் நடக்கை நன்றாயிருக்கின்றது. சீக்கிரமாக உங்கள் கிரகங் களுக்குச் சந்தோஷமாய்ப்போய்ச் சேருங்கள். நீங்கள் இவ்வனத்திற்கு வந்து விட்டபின்பு உங்கள் தாய்தந்தைகளும் சகோதரர்களும் புத்திரர்களும் இஷ்ட ஜனங்களாகிய சகலபந்துக்களும் உங்களைக் காணாமல், அந்தத் தப்பி யெங்கே யோ போய்விட்டார்களேயென்று யெவ்விதங்களாகத் தேடுகின்றார்களோ? என்ன அவநிந்தைப் பேசுகின்றார்களோ? தெரியவில்லையே.

வாருங்கள் மகாபுண்ணிய சீலிகளே! நீங்கள் இப்படிப்பட்ட நடக்கைக் குரிய குணங்களைக் கொள்ளுதல் உங்களுக்குத்தகுமா? நீங்கள் கொண்ட செய்கையை நினைக்குந்தோறும் அதிசயத்தைத் தரத்தக்கதாய் மிகவும் நன்றா யிருக்கின்றது. இதென்ன வாச்சரியம்? உங்கள் கிரஹங்களுக்கு மங்கல தீபம்போன்ற நீங்கள் வெளிப்புறப்பட்டு, வீட்டைப்பாழாக்கி, உங்கள் பாத் தாக்களினுடைய ஆஜ்ஞாபிமானத்தைக் கடந்து, மாமியார் மாமனாருடைய மனதை நோகச்செய்து, சகோதரர்களினுடைய ரோஷாபிமானங்களைக் கெடுத்து, தாய்தந்தைகளினுடைய ஆசாபாசங்களை வெறுத்து, சமஸ்தமான பந்துக்களும் வெறுப்புற்றுப் பேசும்படிச் செய்து, ஜாரசோர காமினிகளாய் வந்தீர்களே. இந்த நடவடிக்கை யுங்களுக்குத் தக்கதா? நல்ல குலஸ்திரீகள் உங்களை உத்தமிகளென்று சொல்லுவார்களா?

வாருங்கள் கிஷகளங்க பூர்ணசந்திரோதய முகார விந்தங்களை யுடைய அபாங்கனைகளே! ஜாரஸ்திரீகளுக்குண்டாகிய அவதிலக்ஷணத் திறகுரிய சௌக்கியங்களை நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா? பார்த்ததில்லையா? கேள்வி

பார்வையிலலாவிட்டால் நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். இந்த ஜாரஸ்திரீகளினுடைய சோரநடத்தைகளைப் பிராணநாயகன் அறிந்தால் உடனே அந்தஸ்திரீகளுக்குப் பிராணஹானிவரும். நீதியுள்ள அரசனறிந்தால் கோரமாகிய தண்டனைகளை விதிப்பான். மாமியார் மாமனார் அறிந்தால் சனமானங்களெல்லாம் அழிந்துபோகும். ராஜபடர்கள் அறிந்தால் காவலில் வைத்து அவமானங்களைச் செய்வார்கள். தாய் தந்தைகள் அறிவார்களேயானால் தலையிறக்கங் கொள்ளுவார்கள். சஹோதரர்களுணர்வார்களானால் தங்கள் சௌரியங்குலைந்து ஆண்மையழிந்து நாணப்படுவார்கள்.

வாருங்கள் பரமோத்தமா மதிகத்தம பாக்கியவதிகளே! ஓரகஸ்திரீகளிருந்தால் தூற்றித் தெருவில்வைத்து ஏசுவார்கள். வயிற்றிற்பிறந்த பிள்ளைகளறிவார்களானால் ஆதரிக்கமாட்டார்கள். இஷ்டஜன பந்துக்கள் தெரிந்துகொள்ளுவார்களானால் தங்களினங்களில் சேர்க்கமாட்டார்கள். பிறர்களுணர்வார்களாகில் அலக்ஷியஞ்செய்து காரித்துப்புவார்கள். ஆகையால், இகத்தில் இந்த ஜன்மத்திலே சுகமென்பது லேசமுங் கிடைக்கமாட்டாது. பராநுபவத்திலும் ஜன்மாந்திரங்களிலும், நரகத்திற்குண்டாகிய சௌக்கியானுபவங்கள் சற்றும் நேரிடா. உத்தமகுண லக்ஷணங்களுக்குரிய கீர்த்திகளுங்கிடைக்கா. நிரபயானந்த சுகபோகங்கள் இவர்களுக்கு ஒருக்காலும் லபிக்கின்றதில்லை. ஆதலால், அருமையாகிய மனுஷ்ய ஜன்மங்களையெடுத்த உத்தமஸ்திரீகளுக்கு, இந்த ஜார சோர அல்பபுத்திகளையொருக்காலும் அடையத்தகாது.

வாருங்கள் புண்யவதிகளே! உத்தமகுலத்திற்பிறந்த பதிவிரதாபக்தியுள்ள உத்தமியானவள் தன்னுடைய அதிருஷ்டானுகூலமாகத் தனக்கு நேரிட்டவனானவன் உத்தமபுருஷர்களிற் சிரேஷ்டனாயிருந்தாலும், அல்லது தான்பூர்வஞ் செய்திருந்த தவக்குறைவினால் தனக்குநேரிட்ட கணவன் யாதொரு நன்மார்க்க நடவடிக்கைகளில்லாதவனாயினும், நரைமூப்புகளையுடைய வயதுசென்றவனாயினும், அங்கஹீனனானபோதிலும், கேவலம் பாமரனாகியும் புத்திஹீனனாகியு மிருந்தபோதிலும், சம்பாதிக்கத் திறமையற்றவனாயினும், அப்புருஷனைத் தெய்வமாக நினைத்துப் பயபக்தியைச் செலுத்திச் சந்தோஷத்தை யடைந்தவளாகியே இருப்பாளல்லாமல், உத்தமபுருஷனென்ற சந்தோஷத்தைக் கொண்டு பக்தி செலுத்துகின்றதேயொழிய, மத்திம அதம புருஷனென்ற துக்கங்கொண்டு அவமானஞ்செய்து விட்டுவிடுகின்றதென்பதைச் சொப்பனத்திலுங் கொள்கிலாள்.

வாருங்கள் சுபாங்கனைகளே! அந்த வேறுபாடு நினைத்தல் உத்தமஸ்திரீகளுக்குத் தாமமல்ல. இந்தச் செய்கையைக் குறித்துத் தெய்வம் க்ஷமிக்கமாட்டாது. தன்னுடைய புருஷனே தனக்குத் தெய்வமென்று நினைத்து அவனைப் பரிபாலனஞ் செய்யாதவளெவளோ? அவளே மகாபாபத்திற்குரிய துஷ்டஸ்திரீ. அந்தத் துஷ்டஸ்திரீயை ஸ்ரீஹரியானவர் இயமனகையிற் காட்டிக்கொடுப்பார், அந்த இயமனகட்டளைப்படி படர்கள் அவர்களைக்கொண்டு

போய், "செம்பினலியன்ற பாவையைப்பாவி தழுவென" நமன்றமர் பற்றி எனகிறபடி அககினியிலேவெநது ஜவலிததுககொணடிருககின்ற செம்பினல செய்யபபடட பாவையை விடாமல கழுவசசெயது உபததிரவபபடுததுகிறது மல்லாமல, மறுபடி மீளாதநரகஙகளில தளளி எபபோதும அவறறிலுண்டாகிய வேதனையை நீஙகாமல அநுபவிககவுஞ செயவாாகள

வாருஙகள புண்யவதிகளே! இநத ஸ்ரீயமுனநதியானது பூாணமாயப பிரவாஹிதது, இவவனததிலுளள விருக்ஷஙகொடி புதாமுதலியது களையும நாநாவித பரிமளஙகளைத தராநினற விசிதரபுஷபச செடிகளையும விருததியடையசசெயது, அலஙகாரமாகிய தளிாகளாலும விகஸிததிருககினற புஷ்பஙகளாலுஞ சோபிதது, இநதப பூாண சநதிரோதயததினலும குளிாநத காறறினலும சாவஜன இருதயானநதகரமாய விளஙகுகினறது ஆகையால நான மனேவிலாசமாக சஞசரிததுககொண டிருககினறேன. நீஙகளுஙகணடு சநதோஷிததீாகள இனிமேலாவது இவவிடததில நேரபபட லிலலாமல சீககிரமாக உஙகள கிரகததிறகுச செலலுஙகள

வாருஙகள சோபனைகளே! எனசொறபடி கிரகததிறகுச சென்றவுடன வேறேகியாபங கொளளாமல, அழுதுகொண டிருககுங குழநதைகளை யாதரிதது, கோவின கோவத்ஸஙகளுககுப புலலு முதலாகியதுங கொடுதது, பாலைககறநது காயசசிப பததிரஞசெயது, உஙகள பாததாககளுககுப பகதிபூாவகமாகப பணிவிடைகளைசசெயது, கிருதாாதத ததஙகளை வஹிதது நலலமஙகலததைப பெறககடவீாகள கோகுலததிறகுப போயசசேருஙகள் நீஙகள எனது ஜகனமோஹனகார லீலாகுணஙகளுக்கு இசசிதது வநதீாகள். அதனறகுறறமிலலை சமஸதப பிராணிகளும எனககு இஷடவினியோகமாகவே யிருககினறன ஆயினும சாசுவதமான காமஙகளைப போககினற பெரியோாகளின நீதிககு ஒருகுறைவும வராமல சீககிரமாகசசெனறு, உஙகள பதிகளைப பூஜிததுககொண டிருஙகள இனி காலவிளமபனமாகச சஞசரிகக வேணடாம

வாருஙகள நறகுண மடநதையாகளே! எனது திவய குணஙகளில இச்சை கொளளுகினறவாகள எநதப பிராணிகளா யிருநதபோதிலும, அவாகள் விஷயததில எனககுச சநதோஷமேயுணடாகும தியானததினலாவது, உததமபகதி சிரததையுடன ஆனநதததைககொணடு கேளவிசெயவதினலாவது, எனது திவய ரூபாதிசயஙகளைத தரிசிககினறதினலாவது, காலக்ஷேபமாகக் குணனுபவஞ செயகினறதினலாவது, எனனை மனதினுள வஹிததுப பகதி செயவாாகளோயானல, அதுவே அவாகளுககுச சகலாபீஷட மனேரதஙகளாக விருககும. அவாகளுஞ சகலபாப விமோசனாகளாய முகதிபெறுபவர்களாக விளஙகுவாாகள. ஆகையால நீஙகளும மஹாசுகிாதாகளாய சீககிரமா யுங்கள் கிரஹததிறகுச செலலுஙகளெனறு பகவான சொல்லியருளினர்

வாரீர் சத்தியசீலனாகிய மஹானுபாவனே! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவா னானவர் உத்தம தர்மநீதிவசனங்களால் சிக்ஷித்துச் சொல்லுகின்ற வார்த்தை களைக்கேட்ட அந்தக் கோபிகாஸ்திரீஜனங்கள் யாவரும் பயப்பிராந்த சித்தர் களாய்ப் பெருமூச்செறிந்து, முகங்கள்வாடி, ஸ்ரீகிருஷ்ண குணத்தத மானஸ மன்மத விரஹதாபாக்னி ஜ்வாலாபீடிதர்களாய மனமலைந்து, திடுக்கிட்டேங்கி கண்களினின்று தாரைதாரையாய ஜலம்பெருக்கி, ஸ்தனபாரங்களை நீராட் டிக்கொண்டு, பூமியிலும் வழிந்தோட வியசனாக்கிராந்தர்களாகி, கால்களது வள சரீரங்கள் நடுங்க இடைக் கூசலாட நாக்கள்வறள வார்த்தைகள் தவற கன்னத்திற் கைகளை வைத்துக்கொண்டு, துக்கசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவர் களாகி, யாவரும் ஏககண்டமாய ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல லுகின்றார்கள்

வாரீர் பக்தவத்ஸலராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! உமது செளலப்யாதி சய கிருபாமாத்திர பிரசன்னதவாக் குணங்கள், அஹோ! எங்கள் விஷயத் தில் இவ்வளவு கோராகார க்ரூரமாய விளங்குமென்று நாங்கள் கனவிலும் நினைக்கவில்லையே நாங்கள் ஸத்தியமாக உம்மையே நம்பி ஆஸ்ரயித்து, உமதுபரம கிருபையாகிற அன்பினால் எங்கள் கிருஹகிருத்தியங்களையும் சர்வேந்திரிய அனன்யதா விஷயங்களையும் உமக்கே சமர்ப்பித்து, அந்தச் சாமான்ய தர்மகிருத்தியங்களினின்றும் எளிதில் விடுபட்டவர்களாகி, உமது திவ்ய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்களை யாசிக்க நாங்கள் தேடியுங்காணாமல் இம்முரளீ கான திவ்யஸ்வரங்களின் மார்க்கமாக அலைந்து தேடிக்கொண்டு வந்தடைந் தோம்.

வாரீர் அசோதா தநயனே! ஆகையால் சர்வசம்பந்த சர்வபாவன ஸ்வரூப சர்வாதிபத்ய சர்வாட்டியராகியும் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரராகியும் விளங்காநின்ற நீர், தாரேஷண தனேஷண புத்திரேஷணங்களாகிய ஈஷணத்திரயங்களையும் தேவ பித்ரு ரிஷிமானவாதி கணங்களையும் தங்கள் சர்வேந்திரிய வியாபகங்களையும் அவற்றின் விஷயங்களாகிய இந்திரியங்களின் ருசிவாஸனா பிரயோசனங் களையும் அவைகளுக்குரிய ராகத்வேஷங்களையும் துறந்து, சகல சத்கர்மாதி வேதாத்தியயன யஜ்ஞயாக ஜபதபோயோக மௌனவிரதங்களை யாசிரயித்து, அவைகளின் பலப்பிரதங்களைத் தாங்கள் ஸ்வதந்தரித்து இச்சித்தவர்களாகி, இது முதலான சர்வ தர்மகர்மங்களையும் சர்வேஸ்வ ராரப்பணமாக ஸ்ரீஹரி ஸ்வரூபராகிய உமக்கே சமர்ப்பித்து, நிர்ப்பர நிர்ப்பயத்துவானு சந்தானங் களை வஹித்து, சர்வபார தந்திரானு குணங்களை லபிக்கப்பெற்று, சதத ஸாத்மீகர்களாகி யிருக்கின்ற பரமஸாதுஜன பரமேகாந்திகளான முமூக்ஷ ஜனங்களைக் கிருபைசெய்து ரக்ஷிக்கின்றீர்.

வாரீர் ஜகத்பதியே! அதுபோலவே ஸ்ரீகிருஷ்ண குணத்தில் வைத்த மனதையுடையவர்களான கோபிகாஜன ஸமூஹங்களாகிய எங்களை உமது திவ்யாஜ்ஞையாகிய வேதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காம பலங்களைக்

கொடுக்கத் தக்கதுகளாகிய வியவஹார நியதிகளைக்காட்டி அநுதாணை செய்யாமல, நாஙகள் செயத சாவாபராதஙகளையுமமன்னிதது, எங்களுடைய சாவதோஷஙகளையும போககி எங்களை அஙகீகரிதது, எஙகள மனோரதஙகளைத திருபதிசெயது இரக்ஷிககககடவீா தேவரீருடைய உததமகுணஙகளி லீடுபடட ஸதிரீஜனஙகளாகிய எஙகளுககுப பதிகளையும, புததிராகளையும, தாய் தநதைகள ஸஹோதராகள முதலிய சமஸத பநதுகளையும் பரிபாலனஞ செயது, சகலபுணயஙகளையும சமபாதிக்குமபடி ஆஜஞாபிததீா. அவைசததியமே யாகும ஆயினும எபபடிப பட்டவாகளுககும ஆஸரயிபபதறகரிய நீா இபபடிபபடட எஙகளுககுக கூடககிடைதது, சமஸதமான தேஹதாரிகளும ஸ்வரூபஙகளுங குணஙகளுமாக விளஙகுகினறீா

வாரீா தாமஸவரூபராகிய ஸ்ரீபகவானே ! இதுவுமனறியில, தேகசமபநததிறகே யுரிய பிதா பதி புததிராதி வாககஙகளைப பாாககிலும தேஹாநுகுணமாகவும, ஆதமாநு குணமாகவும, உபய தாமததிற கொபபாகிய பதி புதராதி சாவசமபநத திவய ஸவரூபாதி நாமஙகளை நீரே வஹிதது தீனாகளுடைய இஷடபலததைக கொடுககினறவராய விளஙகுகினறீரெனபது எஙகளுககுத தோனறுமபடி அறிவைதநது, இபபோது பூாவதாமஙகளை காடடி மறுபபது எனனதாமமோ ? பரமாதமாவாகிய உமமையே மஹாசாதுரிய புருஷாகளாகிய பரமஸாது ஸஜஜனஙகள சாாவதா சாவபபிரியஙகளுககுரிய சாவாநுபவங்களாகவும, களஙகமறற ஸவரூபமாகிய திவயசுகஙகளாகவும, அநுபவிததுக கொணடிருககினறாாகள நீா சாவஜஞமய சாதுரிய மாயாமூாததியாகையால, இவவுலகததிறகுச சாவகாம தாமஙகளையும ஸதாபிததீா.

வாரீா ஸ்ரீபரமபுருஷனே ! இபபடிககிருகக உமது பகதாகளான மகாஜனஙகளினுள கேவலம சாமானய பாரதநதிர குணஙகளுககுரிய பேதைகளாகிய எஙகள விஷயததில, காமாதி காாிகளினுடைய தாமஙகளையும தேஹசமபநதநாத புததிரா முதலியவாகளையுங காட்டி, ஸ்ரீபகவானாகிய உமமுடைய விஷயததில எஙகளுககு உமது நிஷகாரணமான கிருபையினால உணடான அனபுகளை நிரேயொழிகக நினைபபது எனனதாம சஙசலபமோ ? ஸ்ரீஹரி ! எஙகளைக கிருபைசெயது எஙகள தாபஙகளைத தீாதது இரக்ஷிககககடவீா. உமது ஸ்ரீபாதபதமஙகளைக கணடு சேவிபபதறகு நடையிசைகினற எஙகள பாதஙகள உமது திவயாஜஞைககஞசி, நாஙகள கிரஹததைககுறிததுச செலல நினைககுமபோது நடககச சகதியறறவாகி நடைகூடவிலலையே, உமது ஆகாரமாகிற தாமரைபுஷபஙகளை ஸபரிசிகக வேணடுமெனறு துணிகினற எஙகள கைகள, இதர கிருததியஙகளை யாசரிககச சோருகினறனவே

வாரீா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே ! உமது திவயவாககில நின்றும பிரவஹிககினற மஹாசுகுமார மதுரபாஷணஙகளைக கேட்டுத திருப்தியடைகினற எஙகள் செவிகள், அன்னியவசனஙகளைக கேடக விசையவிலலையே, உமது சாவஜகன் மோஹனாகார திவ்யசுநதர ஸ்வரூபததைச் சேவிதது பிரம்ஹானந்தம்

களை யடைகின்ற எங்கள் நேத்திரங்கள், இதரங்களாகிய அந்நிய ஸ்வரூபங்களைக்காணச் சம்மதிக்கவில்லையே, உமது சர்வபரிவாரண சர்வலோகாரிஷ்டநிரசனுதி திவ்யாத்தங்களைச் சொல்லப்பட்டபடியே இவைமுதலிய திவ்ய நாமங்களைத் தொடுக்கவிசைந்த எங்கள் வாயிலுள்ள நாவானது, அன்ய வசனங்களைப் பிதற்றச் சந்தோஷிக்க வில்லையே நாங்களினி என்னசெய்யப் போகின்றோம்? எங்கள் சர்வேந்திரியங்களையும், மனோகாமங்களையும், கிருபையாக அபகரித்த திவ்யசுந்தராகார நடனமூர்த்தியே! எங்களை அங்கீகரித்து இரக்ஷிக்கக்கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீசர்வலோகைக நாதராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவனே! ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியாராகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி தேவியினுடைய திவ்யமான ஆகாரமாகிற அரவிந்தங்களுக்கும், திவ்ய கமலபத்திர நேத்திரங்களுக்கும், மகாவாசகியாக ளாகிய சமஸ்தாத மாக்களுக்கும் உஜ்ஜீவன ஸ்தானமாகிய திவ்யஸ்தனங்களுக்கும், சமஸ்த அவயவ சமூஹ திருமேனிக்கும், திவ்யாபரணாலங்கார சோபிதமாய் விளங்குகின்ற உம்முடைய திவ்ய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்களை எங்கள் ஜன்மார்ஜித தபோபலத்தினாலேயோ? அல்லது உமது நிர்ஹேதுக கிருபாபலத்தினாலேயோ? இந்த ஜன்மத்தில் இவ்வளவு காலத்திற்குப்பின்பு நாங்கள் பாக்கியவசப்பட்டவர்களாகி ஆசிரயிக்கப் பெற்றோம். இப்படி யாசிரயிக்கப்பெற்ற எங்களுக்குத் தேகதாமங்களாகிய புருஷன் புத்திராள் முதலிய அன்யதாமங்களைக் காட்டி இன்னமுஞ் சோதிப்பது என்னதாமமோ; உமது பரமகிருபா சம்பந்தானுபவங்களைப் பெறாமல் நாங்கள் செல்லுகின்றதில்லை, சிரேஷ்டமாகிய திவ்யதடாகங்களில் நன்றாய் மலர்ந்து பரிமளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற திவ்ய பத்மபுஷ்பங்களையுண்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சிரேஷ்டமான வண்டினங்கள், அன்யபுஷ்பங்களை யடைந்து சுகிக்க நினைக்குமோ? அவை போல நாங்களும் உம்மையொழிய மனமில்லாதவர்களாகி, அன்யவிஷயங்களை விரும்பாதவர்களா யிருக்கின்றோம்.

வாரீர் ஸ்ரீகி(ருஷ்)ணபகவானே! ஸ்ரீமகாலட்சுமியாகிய ஸ்ரீரமாகாந்தாமணியானவள் வெகுகாலந் தபசுசெய்து, பக்திஸாரத்தையுடன் நாநாவிதங்களாகிய சுபவிரதங்களை யாசரித்து, ஸ்ரீஹரியாகிய தேவரீருக்கே சமர்ப்பணஞ்செய்து, உமது விசாலமாகிய வக்ஷஸ்தலத்தில் நித்தியமாய் வசித்து, மிகவும் பரிமளங்களைத் தூராகின்ற நிருத்துழாய் மாலையுடன் கூடி, ஆ அரவிந்தாக்ஷரே! என்று உமது நாமஸ்துதிபூர்வகமாகக் கைங்கரியங்களை யாசரித்துக்கொண்டு, உமது திவ்ய பாத(ாரவிந்த)ங்களினுடைய ஸ்ரீமகாபாகவத ஜனமுகோல்லாச ஸ்ரீபாத தூளிகளை லபிக்கப்பெறாமல் கொள்வதற்கு இச்சிப்பாளே யாகில்; நாங்களடையநினைப்பது குற்றமோ? ஓ சுவாமி! கிருபை செய்யக்கடவீர், உமது திவ்யசுந்தர மந்தகாஸ முகாரவிந்தத்தில் விளங்கிய ஜகன் மாயாமோஹன இளநகைக்கும், பரமகிருபையாகிய அனபிறுல திருவாயமலர்ந் தருளுகின்ற திவ்ய வசனாமிர்தங்களுக்கும், உமது கடாக்ஷ வீக்ஷண்யாதி சயங்களுக்கும் நாங்கள் தோற்று, எங்களுக்குத் தேஹசம்பந்தர்களாகிய தாய்தந்தைகள் முத

ஷிய பந்தங்களை நிராசைசெய்து, உம்மையே ஆஸ்ரயித்து, உம்தப்ரேமான ப்ரேமாதிசயத்தைக் கொண்டு மன்மதபாணங்களால் அடிபட்டு அலைந்து வந்த எங்களுக்கு உமது தாஸ்யருசியை யருளி இரட்சிக்கக்கடவீர்.

வாரீர் புண்யபுருஷரே! இவ்வுலகத்தில் மிகவுஞ் சாதுர்ய சுந்தர விடபுருஷஜனங்களினுடைய மோகபாசங்களி லகப்பட்டு அலைந்த விரஹிணி ஜனங்களாகிய பேதைச்சிறுபெண்கள், மறுபடியும் அந்தப் புருஷர்களால் ஸ்தரிக்கப்பட்டு அவர்களுடன் சுகித்து ஆனந்த சந்தோஷத்தைக் கொள்ளவில்லையா? இந்தப் பேதமைக் குணங்கள் எங்களுக்குமாத்திர முண்டானதல்லவே, வாரீர் சர்வஜன மனோரம்ய திவ்யசுந்தர வதனாரவிந்தரே! உம் நிதயயோக மாயா சாதுரியாதிசயங்களினால் பிரமஹாமுதலிய பிரஜாபதிகளும், தேவாசுர கந்தர்வாதிகளும், ஸ்திரீகளால் வசப்பட்டு மோஹிதாக ளாவார்களேயானால்; சாமான்ய பேதைகளாகிய நாங்கள் வசப்படலைவதும் அருமையோ? என்ன செய்யப் போகின்றோம் ஸ்ரீபுருஷோத்தமரே! மன்மதனுற்ற அக்கினியினால் வருத்தமுற்றுப் பீடிதர்களா யிருக்கின்ற எங்களை ஆதரித்து ஆலிங்கனஞ் செய்து இரட்சிக்கக் கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீ அரவிந்த லோசனரே! இவ்வுலகத்தில் ஜனமங்களை அடைந்த எந்தப் பிராணிகளாயினும் உமது கிருபா வாத்ஸல்யங்களை யடைந்து அறிவு விளங்கப் பெறுவார்களேயானால், உமது திவ்யவிக்ரஹ சேவையைவிட்டுப் பிரியத்தனியார்களே, அப்படியிருக்க, எங்கள் மனதைப் பஞ்சபாணனும் மன்மதன் தனக்கியற்றுமிகிய செங்கரும்புவில்லினிறுந்துப் புஷ்பசர வருஷங்களை வருஷித்துப் பிளக்கின்றது மல்லாமல், எங்களுடைய சர்வேந்திரியங்களையும் அபகரிக்கின்றன அதனால் அதிகவருத்தத்தை யடைகின்றோம் சகிக்கமாட்டோம் உமக்குத் தாஸபூதர்களாய்ச் சரணமடைந்த எங்களை நீர் ஆதரியாமல், அன்னியனாகிய மன்மதனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்து அவன் உபத்திரவஞ் செய்யும்படிப் பார்க்கின்றீரே! இதுபுருஷ தர்மமோ? குமாரா! உம்முடைய கிருபைக்கு சரிந்தாகுமா? ஆகையால் வேடனாலையில் அகப்பட்ட மானேபெடுகளைப்போலக் காமனாலையி லகப்பட்டுக் கலங்குகின்ற எங்களைப் பயப்படாதேயுங்களென்று ஆதரித்து ரக்ஷிக்கக் கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீ ஆஸ்ரிதஜனரக்ஷாமணியாகிய ஸ்ரீபகவானே! உமது திவ்யாதராமிர்த வருஷங்களை எங்களுடன்கூடி எங்களசீர தாபந்திர வருஷிக்காவிட்டாலும், உமது லக்ஷ்மீவிலாச நிர்மலமான விசால வக்ஷஸ்தலத்தை எங்களுடைய குசங்களின்மீது ஸ்பரிசித்து எங்களைச் சோதனையாவிடினும், உமது சர்வ ஸ்திரீஜனமனோரம்ய திவ்யகரங்களினால் எங்கள் அளகபாரத்தில் சுகந்த புஷ்பமாலைகளை முடிக்காவிடினும், உமது பரமகிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணயத்தினால் எங்கள் முகங்களைக் கடாக்ஷிக்காவிடினும், உமது சர்வஜன மனோரஞ்சன ரகசிய வசனங்களினால் எங்கள் செவிகளின் களிதீர வசனிக்காமல் அனுதாவு செய்யினும், நாங்கள் எங்கள் சரீரம் நசித்து ஒடுங்கியழிந்து போவோமே

யல்லாமல் என்னமாய் ஜீவிக்கப் போகின்றோம்? இனியும் உம்மைத்தவிர வேறொருவரை அடிப்போமா? சாவஜங்களுக்கும் சாக்ஷிபூதத்தமனாகிய எங்கள் விபுவே! எங்கள் தீனவசனங்களாகிய எங்கள் முறைகள் கேட்கவில்லையோ? கேட்டும் உபேக்ஷை செய்கின்றீரோ

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! உமது முகாரவிந்த தரிசனத்தினாலும், கடாக்ஷ வீக்ஷணயத்தினாலும், உமது திருவதரங்களினால் ஸ்பரிசித்து ஊதப்பட்ட வேணுவினால் உண்டாகிய மகாமாதுரியமான தேவகான கீதஸ்வரங்கள் எங்கள் செவிவழியாக நுழைந்து இருதயங்களைப் பேதித்துக்கலக்க, பஞ்சபாணாக்னிகள் எங்கள் சரீரங்களைத்தகிக்க, மனமதாக்கினி தாபஜ்வரங்களில் நாங்களகப்பட்டுத் தகிக்கப்படலாமா? இறந்து போகாமல் இப்பொழுதே முன்னதாயத் திருவடித் தாமரைகளுக்குச் சரணமாகவந்தடைந்தோம் எங்களை யாதரிக்காவிடில் சத்தியமாய், உமதுசரணாரவிந்த சாட்சியாய், உமக்கே பிரீதியாய், எங்கள் சரீரங்களை விட்டுவிடுவோம் எங்கள் முறையைக் கேட்டுக் காப்பாற்றக்கடவீர்

வாரீர் அம்புஜாக்ஷராகிய ஸ்ரீகோபிகாஜன வல்லபரே! இந்தப் பிருந்தாவனத்திலுள்ள சமஸ்த ஸ்தாவர ஸ்வரூபங்களாகிய விருக்ஷ லதா குலமாதிகளும், சமஸ்தமான மிருகபட்சி கோகண சமூகங்களும், உம்மைத் தரிசனஞ்செய்த மாத்திரத்திலும், உமது கானஸ்வரங்களைக் கேட்டமாத்திரத்திலும், மனதுகரைந்து, உடலுருகி, சர்வேந்திரியங்களும் லயித்து, தங்கள் வியாபார சஞ்சாரங்களையுமொழிந்து, சித்திரத்திலெழுதிய பிரதிமைகளைப் போல உம்மையே இச்சித்து மனமுருகி நிற்குமானால் விதிபூர்வகமாக ஜன்மங்களையெடுத்து, உனது கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகி, எங்கள் சர்வேந்திரிய வியாபாரங்களையும் உமக்கே சமர்ப்பித்து, உம்மையே சர்வதா தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருந்து, உமது மதுரகீத ஸ்வரங்களைக் கேட்டு ஆனந்தித்திருக்கின்ற நாங்கள் உம்மை வாஞ்சித்தடைவதும் ஓராச்சரியமோ? எங்களுக்கு ஆதரவாயொருவார்த்தையுஞ் சொல்லாமலிருக்கின்றீரே, இதென்னகாரணம்.

வாரீர் ஸ்ரீகோபிகாஜனஸமூக தைரியசித்தாபகாரரே! உமது மகாகம்பீர மாதுரியமாகிய திவ்யவசனாமிர்த வருஷதாரைகள் எங்களுக்கு லபிக்காவிடில், இந்தப் பஞ்சபாணனுடைய புஷ்பசர வருஷாக்னியை எவ்விதத்தில் ஆற்றிக்கொள்ளுவோம்? உமது கிருபா பார்வையாகிய ஓடமானது எங்களுக்கு லபிக்காவிடில், நாங்கள் இந்தமன்மதனாலுண்டான மோகமாகிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டி எப்படிச் சுகானந்தக்கரை சேரப்போகின்றோம்? உமது சந்தோஷமான இளநகையினாலுண்டாகிய சந்திர கிரணங்களை நாங்கள் பெறாவிடில் இந்த அனங்கனுடைய மாயாமோகன இருளை எவ்விதத்தில் கடக்கப்போகின்றோம்? உமது திருவதரத்திலுண்டாகிய திவ்யாமிர்த ஔஷதம் எங்களுக்குக் கிடைக்காவிடில், நாங்கள் இந்தமன்மத ஜ்வரதாபங்களை யெப்படி நிவாரணஞ்செய்து கொண்டு சௌக்கியப்படுவோம்

'வாரீர் ஸ்ரீகிருபா சமுத்திரரே! இந்த மாரனானவன் நம்மையொத்த புருஷர்கள்மேல் நாம் ஆண்மை செலுத்த வேண்டுமே யல்லாமல் ஸ்திரீகள் மேல் புஜபலங்காட்டலாகா தென்கிற எண்ணம் எவ்வளவுங் கொள்ளாமல் நிர்த்தயனாகி, நீர் எதிரி லிருக்கிறதையும் யோசியாமல் அக்கிரமகாரியாய் எங்களைத் தகிக்கின்றானே, இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கல் உம்முடைய சௌரியத்திற்குத் தகுமா? மகாவீரர்கள் தங்களுக்கு யாதொருவிஷயத்திலும் சம்பந்தப்படாத அன்னியர்களை வேறொருவன் வருத்தப்படுத்தக் காண்பார்களாகில் இரக்கங்கொண்டு தங்கள் சொந்தக்காரியமாய்ப் பிரவேசித்து, அவனைச் சயித்து வருத்தப்பட்டவர்களைக் காப்பாற்றுவார்களே, அப்படியிருக்க பந்துவாகியும், சோகுல நாதனுக்குப் புத்திரராகியும், எங்களை யெல்லாந் தாஸர்களாகக் கொண்டவராகியும், எங்களை ரட்சிக்கத்தக்க சாமர்த்தியங்களையுமுடையவராகியும், புருஷோத்தமராகியும், அதிதீரராகியு மிருக்கின்ற நீர் இப்படிப் பார்த்திருக்கலாமா? சுவாமீ! தகாதே, சீக்கிரமாயக் கிருபைகொண்டு உபேக்ஷை செய்யாமல் ரட்சிக்கக்கடவீர். நீர் கிருபைசெய்யாவிட்டால் நாங்கள் என்னமாய் நிர்வகிப்போம்? ஆலசியஞ் செய்யாமல் ஆதரிக்கக் கடவீர்

வாரீர் ஸ்ரீகமலாக்ஷராகிய ஸ்ரீபகவானே! பூர்வம் சமஸ்தமான தேவதா சமூகங்களையும் சாதுசஜ்ஜனங்களையும் விரோத நிக்கிரகங்களைச் செய்து இரட்சித்தாற்போல், இப்போதும் இந்த அவதாரத்தில் எங்களுக்கபயஸ்தங் கொடுத்து, உமது அஸ்தங்களை எங்கள் முடியினும் மாரிலும் வைத்து ஸ்பரிசித்து, எங்கள் மோகன மூர்ச்சைகளைத் தவிர்த்து இரட்சிக்கக்கடவீர் நீர் காட்டுத்தீயானது ஜவாலாமாலைகளை வீசிக்கொண்டுவந்து கோபால கோபீஜன ஸமூகங்களையும் கோக்களையும் வளைத்துக் கொண்டபோது, யாவரையும் யாவையையும் அத்தீயிலின்று நீக்கிச் சமஸ்தப்பிராணிகளையுங் காப்பாற்றினீரே, அப்படிப்பட்ட உமக்கு இந்தச் சந்திரகிரணங்களாகிய வெண்ணெருப்பினால் நாங்கள் துன்பமடையாமல் காப்பாற்றுதலும் அருமையோ? வாரீர் சாமர்த்தியமுள்ள மாதவனே! பிரசண்டக் காற்றுகளோடுங்கூடிய கல்மழையானது சகலபிராணிகளையும் ஏககாலத்தி லழிக்கும்படி யுண்டானகாலத்தில், கோவர்த்தனத்தை யெடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துப் பெருங் காற்றையும் சிலாவருஷத்தையுந் தடுத்து எல்லாப் பிராணிகளையும் கிஞ்சித் திடையூறடையாமல் சுகானந்த பரவசமுறும்படி காப்பாற்றிய உமக்கு, இந்தப் புலிபோற்சீறும் சிறுவாடைக் காற்றையும் மன்மதனால் விடப்பட்டு எங்கள் மேல் அழல்போல்வீசும் புஷ்பமாரியையு நீக்கி நாங்கள் உள்ளக் களிப்படைய ரட்சித்தலும் பிரயாசமோ?

வாரீர் சகலபுவனாதார நாதரே! உமக்கு மிகுமுமாக அசராவஸ்துவாகிய சிறுவேணுவின் குழலுக்கு மதுரஸ்வராமிர்தத்தைக் கொடுக்கக் கருணை கொண்ட நீர், உம்மை அடுத்துப் பிரார்த்திக்கின்ற வினயத்துடன் மதிப்பதக்க எங்களுக்குப் பரவசானந்தசுகபோக பலமும்போன்ற அதராமிர்த அமிர்தரசத்தைக்கொடாமலிருப்ப தென்னகாரணமோ! சௌந்தர்யசாளிப்பிஷ் உபத்ர

வங்களை நீக்கி யமுனாநதிஜலம் சகல சராசரங்களுக்கும் உபயோகமாகும்படிச் செய்த நீர் உமது முரளிகான ஸ்வரத்தைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் எங்களுக்குள் உண்டான விரகவேதனா விஷதாபத்தை நீக்கி, எங்களுடைய ஆத்மாக்கள் குளிர்ச்சியைக் கொள்ளும்படித் தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற கரத்தின் ஸ்பரிசமாகிய சீதளஜலத்தைக் கிருபைசெய்தலுங் கூடாதோ? எங்களுடைய பரிதாப வசனங்களாகிய முறைகளைச் செவிகொடுத்து அங்கீகரியாதவர் போல உபேக்ஷைசெய்வது உமக்கு என்னதர்மமோ? நாங்கள் உம்மை யாஸ்ரயித்த கேவலம் அனன்யருங் காமினிகளான ஸ்ரீஜனங்களாச்சுதே, அநியாயமாய் நாங்கள் அழிந்துபோகலாமா? இப்படி உபேக்ஷை செய்வீரானால் நாங்கள் இந்தவிரகாக்னியில் எங்கள் தேகங்களை யொழித்தாவது உம்மையே யாஸ்ரயித்து உடதனுபவங்களை நாங்களடையாமற் போகின்றதில்லை என்று சொல்லி இரந்தார்கள்.

வாரீர் பரீக்ஷின் மகாராஜனே! இப்படி கோபகன்னியர் ஸ்திரீகள் யாவரும் ஏககண்டர்களாய், சரீரத்தை ஒழிக்க யத்தனித்தவர்களாய், மன்மதனுடைய புஷ்பசரவருஷ பரவசர்களாய் வசனிக்கின்ற தீனவசனங்களைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முகமலர்ச்சியுடன் புன்னகையாக நகைத்து தம்மிற்றும் திருப்தியடைந்து நிர்மலராயிருந்துக் கொண்டு, இந்தக் கோபிகா சனங்களுக்கு அன்புள்ள ரூபத்துடன் அவர்களைக் கலந்துவிளங்கினார். இப்படிச்சர்வ ஜகதீஸ்வரராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுனவர் இந்தக் கோபிகாஜனங்களினுள் பிரசன்னரான மாத்திரத்தில் அவர்களும் அப்படியே அன்னிய விஷயங்களை மறந்து, தாங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் விசாரணைகளையுமற்று, ஏககாலத்தில் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கடைக்கண் பார்வையிலுண்டாகிய கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவர்களாகி, தங்கள் ஸதனபந்தங்களும் அரைநூல்மாலைகளும் தனக்குத்தானே நழுவக் காட்டாலிங்கனங்களைச் செய்து கேளிவிலாசர்களாய் மானஸவியோக தாபங்கள்தீர வசனித்து, திருவதராமிர்த பானங்களைச்செய்து, திருப்தமனதுடையவர்களாய் விளங்கினார்கள்.

பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் மிகவும் மகா சுந்தரவதிகளாகிய கோபிகாஜனங்கள் பிரமஹானந்தங்களை யுடையவர்களாய்த் தம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டு பணிசெய்ய, பூர்ணசந்திரோதய கிரணங்களை வீசாநின்ற இளநகையோடு கூடிய முகாரவிந்தத்தை யுடையவராய் நக்ஷத்திரங்களி னடுவில் பூரணசந்திரன் பிரகாசிப்பதுபோல அந்தக் கோபிகா ஸ்திரீஜன சமூக மத்தியிற் பிரகாசித்தார். ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஸ்ரீ பகவானுனவர் இந்த ஸ்திரீசனங்கள் யாவரும் தம்மைக்குறித்து மாதுரிய குரலோசைகளோடு மதுர கீதங்களைப்பாட அந்தஸ்வரங்களுக்கிசைந்து சந்தோஷித்து, அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி அபிநயாதிகளைக்காட்டி நர்த்தனங்களைச் செய்துகொண்டு, தமது மார்பிலணிந்த ஸ்ரீவைஜயந்தி மாலையுடன் சர்வா பரணங்களும் ஜ்வலிக்க அந்தப் பிருந்தாவனமாகிய மங்கையினுடைய மார்பிலணிந்த பதக்கத்தில் சுற்றுந்தோய்ந்த முத்துக்களைப் போலவும் சுற்றிழைத்த ரத்தினங்களைப்

போலவும் மிகவும் யவ்வனமுள்ள கோபிகா ஜனங்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து உபசரித்துக் கொண்டிருக்க அவர்களிடையில் நடுநாயக ரத்தினத்தைப் போல விளங்குகின்றார்.

வாரீர் சந்திரகுலோத்துங்கனே! செங்குமுதம் வெண்குமுதமெனனும் அல்லிகள் மலர்ந்து பரிமளிக்கச் செய்கின்ற அமுதகிரண சந்திரனுக்கொப்பாகவும் செந்தாமரை வெண்டாமரைகளை மலர்த்திச் சுகந்தம் வீசச் செய்கின்ற ஆயிரங்கிரண சூரியனைப்போலும் யாதொரு பொருளிலுந் தோயாதவராயத் தோய்ந்தவரைப்போலு மிருந்து நடிக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர், சந்திரகிரணத்தைப் போலும் விளங்குகின்ற மந்தகாச சுந்தர வதனாரவிந்தத்திலுண்டாகும் புன்சிரிப்பினாலும், புருகுடிகளுடைய நடிப்பினாலும், யாவருக்கு மகிழ்வைத்தருகின்ற மதுரமான வசனங்களை நயம் பொருந்த உரைத்தலினாலும், தாமரைநிகர்த்த கடைக்கண் பார்வையினாலும், பலவித ஸ்பரிச விநோதத்தினாலும், அந்தக் கோபகன்னிகா மணிகள் யாவருக்கும் தனித் தனிப்பேரானந்த சந்தோஷத்தையுண்டாக்கினார்.

மேலும் சூத்திரதாரியாய்ச் சகலாத்மாக்களையும் நடிப்பிக்கின்ற சர்வ வல்லவராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானனவர் ஒரு ஸ்திரீயின் கூந்தலைத் திருத்தி முல்லைமாலிகையைத் தரிப்பார். ஒருஸ்திரீயின் முகத்திலுண்டாகிய வேர்வையைத் துடைத்துத் திலகந்திருத்துவார். ஒரு ஸ்திரீயின் முன்னெற்றி மயிரைச் சரியாகத் தள்ளுவார். ஒரு ஸ்திரீக்குச் சிரோபூஷணந் திருத்துவார். ஒரு ஸ்திரீயின் மார்பிலணிந்த பவழமாலை, முத்துமாலை, கடலைமணித் தாழ்வடம், கோதுமைப்பைமணித் தாழ்வடம், சந்திரார முதலியவைகளின் சிக்குகளை வாங்குவார். ஒருஸ்திரீயின் அஸ்தபூஷணங்களைத் திருத்துவார். ஒருஸ்திரீக்கு இடைமணி யலங்கரிப்பார். ஒருஸ்திரீக்குச் சரணவணிகளை முறைப்படுத்துவார். ஒரு ஸ்திரீக்கு ஆடை திருத்துவார். ஒரு ஸ்திரீக்குக் குசபந்தனஞ் சீருறச்செய்வார். ஒரு ஸ்திரீயைப் பார்த்து உன்முகத்திற்கு ஒப்பப் படாமையால் சந்திரன் வெட்கி மேகத்தில் மறைகின்றான் பாரென்பார். ஒருஸ்திரீயைப் பார்த்து உன்னுடைய குசபாரங்களுக்குச் சமானப் படாமையால் தாமரை மொக்குகள் உள்ளுடைகின்றன பாரென்பார்.

ஒருஸ்திரீயைப் பார்த்து உன்னுடைய அளகபாரத்திற்கு நிகராகாமையால் மேகங்கள் வெட்கி வெளுத்துத் திசாமுகந்தோறும் அலைந்தோடுகின்றன பாரென்பார். ஒரு ஸ்திரீயைப் பார்த்து உன்னுடைய கரசரணங்களுக்கு ஒப்புப்படாமையால் இளந்தளிர்கள் வெட்கித் தொங்குதலையுள்ளனவாக விருக்கின்றன பாரென்பார். இவ்வண்ணமாக அந்தக் கோபிகா வனிதாரத்தினங்கள் யாவருடனும் விளையாடிக்கொண்டிருந்து, விசாலமாய பனி போன்ற வெளுப்பாகியுள்ள தாமரை நெய்தல் செண்பகமுதலிய மலர்களுடைய வாசனையுள்ள தென்றற் காற்றுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மணற்குன்றிலேறி, சிலஸ்திரீகளினது ஸ்தனங்கள் தம்மிடமார்பினில் படும்படி

ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டும், சிலஸ்திரீகளுடைய ஸ்தனங்களைக் கையி
னாற்பிடித்துக் கொண்டும், சிலர் அரையினிற் கட்டியிருக்கிற வெண்பட்டா
டைகள் தானாயநழுவ அதைப்பார்த்துப் பரிகாசஞ்செய்தும், சிலஸ்திரீக
ளுடைய துடைகளைத் தம்மிடைகைகளினால் தொட்டும், சிலபேருடைய ஸ்தனங்
களைத் தம்மிட நகங்களினால் அலங்கரித்தும், இப்படியாக விளையாடிக்கொண்
டிருந்தார்.

வாரீர் விரக்தசீலனாகிய மகாராஜனே! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீபகவதனுப
வங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற மகாதன்னியர்களாகிய கோபிகாவனி
தாரத்தினங்கள் ஸ்ரீமாதவனிடத்தில் மனதுடைய மன்மத பரவசர்களாய்
மதித்து, ஸ்ரீபகவானானவர் நம்மிடத்தி லாசைகொள்ளும் பிராபகம் லபிக்கப்
பெற்றோம் இனியிவ்வனுபவங்களை யொழிவதில்லையென்று நினைத்தார்கள்.
இப்படி அவர்கள் நினைத்தமாத்திரத்தில் ஜிதேந்திரியரான ஸ்ரீபகவானானவர்
இந்தக் கோபிஸ்திரீ ஜனங்களினுடைய கர்வங்கள் பங்கமாகும்படிச்செய்
து, பின்பு பிரசன்னமாய் ரக்ஷிப்பதற்குத் திருவுள்ளத்தில் நிச்சயித்துக்
கொண்டு, கர்வப்படாதவளாகி யிருந்த ஒரு பூங்கொடிபோன்ற மங்கையுடன்
சற்றுநேரத்திற்குள் அந்தர்த்தானத்தை யடைந்து மறைந்தொழிந்தார்.

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

வாசவனந்தர்த் தானமானவுடன்
ஏசிலாக்கோபி காஜனரெல்லோரும்
தேசுலாவும்பரந்தா வனத்திற்சென்று
மாசிலாவனத் தேடிமயங்கினர்

ஸ்ரீபகவானானவர் அந்தர்த்தானமானவுடனே ஸ்ரீகோபிஜன சமூகங்கள்
யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணானுபவ மானசர்களாய் ஸ்ரீபகவத்விபோக தாபங்களினால்
அந்தப் பிருந்தாரண்யங்கள் தோறுஞ் சஞ்சரித்து விருட்சங்கள் புதர்கள்
கொடிகள் வெண்மணற்குன்றுகள் இவைமுதலான விடங்களிலேதேடி ஸ்ரீகிருஷ்
ணகுணங்களை யநுபவித்தார்களென்று சொல்லுகின்றது

சுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் மகாராஜனே! இவ்விதமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் அந்தர்த்
தானமானவுடனே இந்தச் சுகுமாரவதிகளாகிய கோபிகாஜனங்கள் தங்க
ளுக்குப் பிரசன்னராய்த் தங்களைக் கடாட்சிக்கனுஞ் செய்து மதுரமாக

வசித்துக் கொண்டிருந்து மாயமாய் மறைந்துபோன ஸ்வாமியைக் காணாமல் கஜேந்திர ஸ்ரேஷ்டனைக்காணாத யானைப்பேடுகளைப்போல மிகவுந் தாபங்களை யடைந்து, மதனஜ்வர பீடிதைகளாகி, அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய ஸஞ்சாரங்களாகிய மஹாகம்பீர நடையழகுகளிலும், அவருடைய விலாசபார்வை விளையாட்டுகளிலும் தங்கள் சித்தத்தை வைத்து, தன்மயர்களாய்ப் பித்துப்பிடித்து தங்களுக்குள் தாங்களே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானாகப் பாவித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீபகவத்குண விசேஷவிளையாட்டுகளால் அந்தவன மெங்கும் நிர்ப்பயர்களாய்ச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் அந்தராத்ம ஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீபரமாத்மரைக்குறித்து இந்த கோபிகாஜனங்கள் காளிந்தீதீர வனாந்தரங்களில் விருக்ஷலதாகுல்மாதி ஸகல ஸ்தாவரங்களைப் பார்த்து, யாவற்றையுந் தங்களைப்போலவே நினைத்துக்கேட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ண கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டே தேடிவெகுதூரஞ் சஞ்சரித்தார்கள்.

வாரீர் அரசனே! அவர்கள் ஸ்தாவரங்களைப்பார்த்துச் சொல்லியவற்றை விவரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளும். ஒருமாது, வாராய் புன்னைவிருக்ஷசொரூபியே! ஸர்வ ஸர்ப்பங்களுக்கும் அரசனாகிய நீ ஆதிசேஷ பகவானாலே துதிக்கத்தக்க நமது பிரியராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபரனைக் கண்டதில்லையோ வென்றாள் ஒருநங்கை, வாராய் திலகவிருக்ஷமே! ஸமஸ்தப்பிராணிகளினுடைய லலாடத்திற்கும் அழகான திலகமாகிய ஊர்த்வபுண்டரூபத்தை யுடையவராயும், தமது முன்னெற்றியில் திலகம்போன்ற ரத்தினச் சுட்டியைத்தரித்தவராயு முள்ள ஸ்ரீபகவானைப் பார்க்கவில்லையோ வென்றாள் ஒருவஞ்சி, வாராய் பந்தாகவிருக்ஷமே! ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஆபத்பந்தவாய் விளங்குகின்ற நாதர் அந்நமைந்த கேவலைப ஸ்ரீமாதவப்பிரானை நீ கண்டு வார்த்தைசொன்னதில்லையோ வென்றாள் ஒருபொற்கொடி, வாராய் மந்தாரவிருக்ஷமே! ஸர்வஜகன்மோஹனராய் அனந்தகோடி மன்மதஸ்வரூப அனந்தாச்சரிய குணசேஷ்டித ஸ்ரீநரஸிம்ஹனை நீ கண்டதில்லையோ வென்றாள் ஒரு துடியிடை, வாராய் வம்சவிருக்ஷமே! ஸ்ரீயதுகுலவம்சோத்தாரகராகியும், ஸமஸ்த பிராணிகளினுடைய வம்சங்களை விருத்தியடையச் செய்கின்றவராகியும், மதுரஸ்வரங்களோதுகின்ற வேணுவின் குழலைத் திருவதரத்தில் வைத்துக் கானஞ்செய்கின்றவராகியு முள்ள நமது ஸ்ரீகண்ணபிரானைக் கண்களிக்கக் கண்டதில்லையோ வென்றாள் ஒருபிடிநடை, வாராய் ஸ்ரீசந்தன விருக்ஷமே! ஸமஸ்த பிராணிகளினுடைய இருதயத்தில் நின்று தாபங்களைத் தீர்த்து மனங்குளிரச் செய்து தமது கிருபாவாத்ஸல்யாதி குணங்களினால் கண்ணளியோடு இரக்ஷிக்கின்ற ஸ்ரீகோவிந்த பிரானைக்கண்டு மனமகிழ்வில்லையோ வென்றாள் ஒருவல்லி, வாராய் குருந்தவிருக்ஷமே! மாணிக்க ஒளிகொண்ட பரஞ்சோதி ஸ்வரூபனாகிய ஸ்ரீபரமபுருஷனைப் பார்த்துக் களிக்கவில்லையோ வென்றாள். ஒருபூங்கோதை, வாராய் இந்திரபுஜவிருக்ஷமே! அவனிந்திரனுக்கு வாழ்வளித்த நமது ஸ்ரீதிருவிக்கிரம தேவனைக் கண்டிருந்தால் எங்களுக்குச் சொல்லலாகாதோ வென்றாள். ஒருபூங்குழல் வாராய் குவளைவிருக்ஷமே! ஸர்வகுவலயத்திற்கும் ஸர்வேச்வரனாய் நமக்குப் பிரபுவாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகுவலயேசவரனை நீ

கூடினதில்லையோ வென்றுள். ஒரு தோகை வாருங்கள் பிரியகபாத விருக்ஷங்களே! சகலபிராணிகளுக்கும் நமக்கும் இருதய ரூபமாகிய வாத்ஸல்யாதி பிரியஸ்வரூபராய் விளங்குகின்ற நமது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கண்டால் எங்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டிக்கொடுத்து இரக்ஷியுங்களென்றுள்.

இப்படி பிராத்தனை ரூபமாகத் தேடிக்கொண்டு திரிகின்றவாகளுள், சிலா வாருங்கள் மல்லிகைமுதலிய புஷ்பவனங்களே! எங்கள் மானமாகிற தனங்களை யபகரித்துக்கொண்டு மறைந்து வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை எங்கள் விபுவை நீங்கள் கண்டிருப்பீர்களானால், எங்கள்மீது கிருபை வைத்துச் சொ ிக் காண்பிக்கக் கடவீர்களென்று பிராத்தித்தார்கள். சிலா வாருங்கள் மிகவும் மதுபிந்துக்களையும் மகரந்தங்களையும் வருஷித்துக் கொண்டிராநின்ற வத்ஸக ஜாதீபுஷ்பக் கொடிகளே! நீங்கள் மன்மதனுகிய ஸ்ரீமாதவப் பிரானைக் கண்டதுண்டோ வென்றார்கள். சிலா வாருங்கள் மிகவு மநோரம்யமாகப் பரிமளங்களைத் தராநின்ற அசோகபுஷ்பச் செடிகளே! ஸ்ரீ சுந்தரானந்த கடப்பதரு பஞ்சனைக் கண்ணிலையோ வென்றார்கள் சிலர் வாருங்கள் அருணமயமான இதழ்களோடுங்கூடிப் பரிமளங்களை வீசாநின்ற காஞ்சன நாமதேய புஷ்பச்செடிகளே! சமஸ்த பிராணிகளினுடைய சோக நிவாரண கிருபாவத்ஸலனைப் பாக்கவில்லையோ வென்றார்கள். சிலா வாருங்கள் ஆகாயமளாவிய விருக்ஷங்களை யாஸ்ரயித்துப் படர்ந்து புஷ்பிக்காநின்ற குருவகபுஷ்பஜாதிக் கொடிகளே! திவ்யகாஞ்சனமய கிரீடத்தையுடைய ஸ்ரீ கோவிந்த மூர்த்தியைத் தேடிப்பிடித்துக் காட்டுங்களென்று சொன்னார்கள்.

சிலா வாருங்கள் ஜாஜீபுஷ்பச் செடிகளாகிய எங்கள் சேடிகளே! சர்வ வியாபியாகிய ஸ்ரீஹரியை எங்கு கண்டபோதிலும் எங்கள் ஸகீஜனங்களை விட்டுப்பிரிவது உமக்குத் தாமமோவென்று கேட்கக் கடவீர்களென்றார்கள். சிலா அங்கங்கு உருவெளித்தோன்றுகின்றபடியால், இதோ! இதோ! ஸ்வாமியென்று ஓடி ஓடித் தேடித்தேடித் திரிந்தனர்கள் சிலா வாராய துளசீ பிருந்தாவன புண்யவதியே! நீ ஸ்ரீஹரியின் சரணாரவிந்தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவளாகையி , ஸ்ரீயசோதா நந்தனரானவா உன்னிடத்திற்கு வந்து வஸித்துக்கொண்டிருப்பாரே அவருக்கு எங்கள் சமாசாரங்களைச் சொல்லி எங்கள் இஷ்டங்களைத் திருப்தியடையச்செய்வியா யென்றனர்கள் சிலா வாரீர் சுரபுன்னை விருக்ஷங்களே! சாவத்திராகளாலும் புகழத்தக்க நற்குணங்களையுடைய எங்கள் நாதனைக் கண்டதில்லையோ வென்றார்கள் சிலா வாருங்கள் மல்லிகைமுல்லைகளே!" நீங்கள் கீர்த்திக்கத்தக்குந்த எங்கள் நாயகனைக் காட்டலாகாதோ வென்றார்கள். சிலர் வாரீா கிளிகளே! ஸ்ரீசுகரால வாணித்து ஆனந்திக்கத்தக்குந்த எங்கள் சுகபோகியைக்கண்டு நாங்களிலவதைச் சொல்லுங்களே யென்றார்கள் சிலா வாரீா மான் பேடுகளே! நீங்கள் வெகு தூரசஞ்சாரிகளாய மருண்ட பார்வைகளோடுங்கூடி ஸ்ரீஹரிக்குப் பிரியர்களாய்ச் சந்தோஷத்தோடு வியாபிக்கின்ற வாகளாகையால், எங்கள் நாதராகிய ஸ்ரீஹரி

யிருக்கின்ற விடத்தைச்சொல்லி, அவரை யெங்களுக்குக் காட்டுவீர்களானால் உங்களுக்கு மஹத்தாகிய சுகிர்தங்க ளுண்டாகுமென்று பிரார்த்தித்தனர்கள்.

வாரீர் பரிட்சித்து மகாராஜனே! இவ்விதங்களாகத் தேடிச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் இந்த யமுநாநதீதீரத்தில் ... மயமாகிய மார்க்கங்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்த அடையாளங்களைக்கண்டு ஆனந்தித்து, வாராய பூமிதேவியே! நீ என்னநோன்பு நோற்றனையோ? உன்னைப் பூர்வஜன்மத்தில் இந்த ஸ்ரீபகவானவர் ஸ்ரீவராஹமூர்த்தியாகி உன்னை ஆலிங்கனஞ்செய்து உத்தரித்தனர். பின்பு பிரமசாரியாகிய ஸ்ரீ வாமனமூர்த்தியாகித் தமது ஸ்ரீபாதார விந்தங்களால் அளந்து, இப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணராகி உமது திருமேனிக்குத் திருவாபரணங்களாகத் தமது ஸ்ரீசரணாரவிந்த சின்னங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். ஆகையால் எங்கள்மேல் தயைசெய்து நாங்களும் அந்தப்பெருமானைப்பிரியாதிருக்க நோற்கும்படி அந்தநோன்பை எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பாயாக. இல்லாவிட்டால் எங்களுக்குச் சாலோகப்பிரபு இருக்கின்ற விடத்தையாவது காண்பித்து, அவர் எங்கள் மேற் கிருபைசெய்யும்படி செய்து எங்களை ரட்சிப்பாய் என்று பிரார்த்தித்தனர்கள்.

வாரீர் ராஜேந்திரனே! இந்த ஸ்ரீகோபிஜனங்கள் இவ்விதங்களாகப் பித்தமனதுடையவர்களாகி, வனமெங்கும் தங்களிஷ்டப்படிக்கு திரப்பியாகளாய இதரமனோ விருத்திகளையு மறந்து, ஸ்ரீபகவானைத் தேடித்திரிந்து எங்குங் காணாமல் மறுபடியும் ஸ்ரீயமுனா தீரத்தில்வந்து, அங்குள்ள வெண்மணற் குன்றுகளிலும் ஸங்கேத வனங்களிலுஞ் சேர்ந்து, மகா விரகதாபங்களாயப்பரமேகாந்திகளான முமுட்சுக்களைப்போல ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாசரிதாசரித்துக் கொண்டு ஸ்ரீபகவச் சனுபவங்களை யடைந்தனர்கள். அவற்றைப் பகுத்துச் சொல்லுகின்றேன் கேளும் அந்தச் சுந்தரவல்லிகளில் ஒருத்தி பூதனையைப் போல ஸ்ரீபகவானைத் தேடிவந்தனள். ஒருமாது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானாகிய இளங்குழந்தையைப்போல அவள் மடியிலே படுத்துக்கொண்டு அவளுடைய ஸ்தனங்களைப் பிடித்துப் பாலமுதுண்டனள். அப்போது பூதனையைப்போலிருந்தவள் ஐயனே போதும்போதுமென்றனள்.

வாரீர் நரேந்திரனே! ஒருவனிதை சகடத்தைப்போல ரூபிகரித்துநின்றனள், ஒருபுண்யவதி பாலமுதுண்ணப் பசித்தழுத ஸ்ரீபகவானைப்போல படுத்தழுது தனகாலினால் உதைத்தனள். ஒருவிருத்திலே யசோதைப் பிராட்டியைப்போல உட்கார்ந்து காலைநீட்டினள். ஒருநங்கை ஸ்ரீ கண்ணபிரானாகிய சிறுகுழந்தையைப்போல மடியிற்படுத்தனள். அப்போது அசோதையானவள் அந்தக் குழந்தையானவளை மடியில்வைத்து முதுகடித்து தரையில்விட்டனள். அப்போது ஒருகாந்தை திருணாவர்த்த அசுரனேயாகிச் சுழற்காற்றைப்போல சுழன்றோடிவந்து எடுத்துப்போய் உசரவிருந்து அவனை வீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தனள். ஒருசுந்தரி பகாசுரனைப்போல ஸ்ரீபகவானை விழுங்கப் பார்த்துக்கொண்

டிருந்து வந்து அவன் மூக்கறுகொத்திய சைகையைக்காட்ட, ஒருபத்மமுகி ஸ்ரீபத்மாக்ஷனைப் போல ஒருதிரணத்தைப் பிடித்துக்கிழித்து அவளைத் தள்ளினள்.

வாரீர் பரதகுலோத்பவனே! இரண்டு புண்யவதிகள் ஸ்ரீபலராமரைப்போலும் ஸ்ரீராமானுஜராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்போலும் ஏற்பட்டிருந்து, கோபாலர்களைப்போலும் கோவினங்களைப்போலும் கோவத்ஸங்களைப் போலும் ஏற்பட்டிருக்கிற கோபிகாஜனங்களுடன் நாநாவிதங்களாகிய வனசஞ்சார விளையாட்டுகளை அனுசரித்து, வத்ஸாசுர தேனுகாசுர பிரலம்பாசுராதிகளைக் கொன்றது முதலிய விளையாட்டுகளைச் செய்து, வேணுகான ஸ்வரங்களினால் பசுக்களாயிருக்கிறவர்களை யழைத்து ஆதரித்து, மேய்ப்பவர்களாயிருக்கிறவர்களுடன் சரசங்களைச் செய்து, அவர்கள் தங்களைப் புகழ அவர்கள் மனோபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றினதுபோலாடி, மகாவிருக்ஷ நிழல்களிலும் நதிதீரங்களிலுஞ் சில நேரந் தங்கியிருந்தார்கள். இவ்விதமாக இந்தக் கோபிகா ஸ்திரீஜனங்கள் விளையாடிச் சஞ்சரித்தார்கள்.

வாரீர் மகாராஜனே! ஒருகமலாக்ஷி ஸ்ரீபகவானாகிய சிறுபிள்ளையைப் போலிருந்தனள். ஒரு நிதம்பகல்யாணி யசோதாப பிராட்டியைப்போல ஸ்ரீபகவானையழைக்க சிலசுந்தரிகள் ஸ்ரீபலராமா முதலிய கோபாலச் சிறுவர்களைப்போல வெண்ணெயுண்டான மண்ணை யுண்டானென்று சொன்னார்கள். அப்போது தாயான் நின்றவள் ஏன் மண்ணைத் தின்னாயென்று கேட்க, நான் மண்ணைத் தின்னவில்லையே யென்று அந்த மாதவன் உலகமுண்ட தன்வாயைத் திறந்து சகல சராசரங்களையுங் காட்டினதுபோல கிருஷ்ணன் நானென்று நின்ற அக்கோபிகை தன்வாயைத்திறந்து காட்டினாள். அதைப்பார்த்து ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள் பலபேர்கள்.

வாரீர் பூமீசனே! ஒருராஜீவவதனை ஸ்ரீகண்ணபிரானைப் போல வெண்ணெய திருடப் புகுந்தனள். சிலசுந்தரீரத்னங்கள் வெண்ணெய் திருடன் வந்தானென்று சொன்னார்கள். இவ்வளவில் கண்ணன் களவாடியிருக்கின்ற வெண்ணெயை வழித்து அவர்கள் வாயிற் பூசினதுபோல அவள் செய்தாள். யாவருங்கூடி முறையிட்டதுபோல அங்குச் சிலர் முறையிட்டார்கள். ஒருபுண்யாங்கனை யசோதாப பிராட்டியைப்போல ஒருதாமரைக் கொடியைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு அதட்டினாள். ஒருசுந்தரி கண்பிசைந் தழுதுகாட்டினாள். ஒருமோஹனாங்கி யவர்களுக்குச் சமாதானங்கள் சொல்லினாள். இவ்விதங்களாய உரலிற்கட்டினது முதலிய சமஸ்த கிரீடைகளையும் ஆசரித்தனர்கள்.

வாரீர் விவேகசாலியான நரேந்திரனே! ஒருமாது காளியசர்ப்பராஜனைப் போலவும் சிலகன்னியாரத்னங்கள் நாககன்னிகைகளைப் போலவும் ஒருராஜீவவதனை ஸ்ரீகோபாலகுமாரனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்போலவும் வஹித்துநர்த்தனங்களைச் செய்ய, அந்நாகபத்னீ வேஷதாரிகள் ஸ்துதிக்க ஸ்ரீகிருஷ்ண

வேஷதாரியானவள் அவர்களைக் கிருபைசெய்து ரட்சித்து, காளியனை அமமடு வில் நின்றும் வெளிப்படுத்தி விடைகொடுத்து அனுப்பி, தானுமமமடுவை விட்டு வந்தவரைப்போலவு மாடினள்

வாரீர் புத்தேந்திரனே! ஒருசதுரங்கனை யானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தி யாகவும் மற்றவர்கள் கோபால கோவினங்களாகவும் பாவித்துக்கொண்டு, காட்டுத்தீயானது வந்து சூழ்ந்ததுபோலவும் அகசாலத்தில் கோபாலர்கள் முறையிட்டதுபோலவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணா! இரக்ஷி இரக்ஷி என்று யாவரு முறை யிட்டார்கள் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண ரூபாங்கனை ஆமென்று வாயைத்திறந்து, கண்ணன் காட்டுத்தீயைக் கவளீகரித்தது போல ஆகாயத்தைக் கவளிகரித்துக் காட்டினள் அம்மாத்திரத்தில் யாவருஞ் சந்தோஷித்தனர்கள்

வாரீர் மனுஜேந்திரனே? ஒருமகாகம்பீர சுகுணவதியானவள் ஸ்ரீகோ விந்தனாகவும் மற்றக் கோபிகள் யாவரும் கோபாலர்களும் கோவின கோவத் சங்களு மாகவிருந்து, அகோ! ஈதென்ன ஆச்சரியம்? எந்தக் காலத்திலும் இப்படிக்கு வருஷித்ததில்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீஜனார்த்தனா! அபயம், அபயம் என்று முறையிட்டார்கள், அந்த ஸ்ரீபகவத்ரூப புண்யவதி யானவள் ஒருவரும் பயப்படவேண்டியதில்லை வாருங்கள் இந்தப்பாவத்தி னடியில் நில்லுங்கள் என்று எம்பிரான் கோவர்த்தன மெடுத்துக் குடையாகப் பிடித்ததுபோல தன்முன்றானையை விரித்து உயரவெடுத்துப் பிடித்துக் காட் டினள். அவ்வளவில்யாவரும் சந்தோஷ மடைந்தனர்கள்.

வாரீர் ராஜராஜோத்தமனே! இவ்விதங்களாக இந்த சமஸ்தமான கோபி காஜன சமூகங்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாகுணங்களில் ஆழ்ந்து, தன்மயத்வங் களை யடைந்தவர்களாய் விளையாடினார்கள் மேலும் அந்தக் கோபகன்னிகை கள் அந்தப்பிருந்தாவன மார்க்கங்களிலுள்ள வனவிருக்ஷங்களையும் புஷ்பச் செடிகளையும் துளசியாகிய பிருந்தாவனங்களையும் புஷ்பக கொடிகளையும் பார்த்து, சின்மயங்களான தங்கள் சகிஜனங்களாக நினைத்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வானாகிய எங்கள் உத்தமநாயகரைப் பார்த்தீர்களா? சொல்லுங்கள், என்று வினவிக்கொண்டு, நிரப்பயானந்த பரிதர்களாயச் சஞ்சரித்து, அங்கங்குச் சிலநேரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாவினோதங்களாக விளையாடித் தேடிக்கொண் டிருந்தார்கள்.

வாரீர் உத்தரரத்நமே! இப்படியிருக்கின்ற சமயங்களில் அவ்வன வீதி களிலும் புஷ்பவனப் பிரதேசங்களிலும் தோப்புகளினுடைய அடிவார நிலங் களிலும் எங்கும் வெண்மணற் பாங்குநள ரிருக்கின்ற படியினலே, அவ்விடங் களில் படிந்திருக்கிற சங்கரேகை சக்கிரரேகை முதலிய ரேகைகளோடுகூடிய மகாராஜ லக்ஷண ஸ்ரீசரணார விந்தங்களினுடைய அடையாளங்களை அங்கங்கு கண்டுகளித்து, ஒருவர்க்கொருவர் காட்டினவர்களாய் நெடுந்தூரந் திரிந்து தேடி, ஸ்ரீபகவானைக் காணாதவர்களா யலைகின்ற இந்த ஸ்ரீகோபிகா ஜனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய குணனுபவஞ்சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

வாராய மெல்லிய இடையினையுடைய பூங்கொடியே! இதோ பார்த்தறை யா ஸ்ரீபகவானானவா ஒருநாயகிநிமித்தம அனபுடனே புஷபஙகளைக கொயது கொடுதது அவளுக ஙிதமுணடாகச செயதனா. ஆகையால அவா ஸ்ரீபாதார விநததைை நனருயூனறிநினற அடையாளந தோனறுகினறது

வாராய சுபாஙகி! இவவிடததில ஒரு ஸதிரீயைத் தமது பிரியததினால சுமநது சஞசரிதது லீலைசெயதனா. அதனால ஸ்திரீபுருஷாகளுடைய பாத வடிகள் சிலதூரம வரையில காணபபடடு, இவவிடஙகளில ஸ்திரீயினுடைய பாதவடையாளம மறைநதுபோக ஸ்ரீபகவானுடைய பாதசினனஙகள, மாததி ரம விளஙகபபடடன இதோ இஙகு இறஙகினறபோ லிருககினறது. அநதச சாடைகள இவவடையாளஙகளாலே தோனறுகினறன.

வாராய எனதனபுள்ள சகியே! ஸ்ரீ அசசுதராகிய கணணபிரானவர் இதோவுடகாரநது ஒரு மேனமையை அடைநத ஸதிரீககுக காபபூர தாமபூலப பிரசாதததைக தமது திருவதரததினால கிருபைசெயது காடாவிஙகனஞ செயதிருககினறார இதோபாாததையா இவவிடததில ஸ்ரீகோவிநதனும ஒரு கோபிகையுமாகிய இருவரும உடகாரநது சரசஙகளைச செயதாாகள அத னால ஸ்ரீபகவானுடைய பாதாமபுயஙகளினேரஙக ளழுநதியதா யூனறியிருப பதும, அநதச சுநதரி அஸ்தஙளுனறித தாவியிருபபதும, அவவிருவாகளும சரசமாகச சநதோஷிதத விவரஙகளுந தோனறுகினறன.

வாராய பதமாடசி! ஸ்ரீபதமனாபராகிய ஸ்ரீகிருஷணபகவானானவா ஒரு சுகுணவதியைவரிதது, அவளோடு லீலாவினோதக கிரீடைகளைச செயதாா. அவவிரணடுபேரும நடநதுவநது இநத யமுனாநதியில ஜலகக மாடினாகள. இதோ அவாக ளிரணடுபேரும நதியிலிறஙகின அடையாளமும, மறுபடியும இருவரும நதியைவிடடு வெளிபபடட அடையாளமும இவவிடஙகளில தோனறுகினறன வலலாமல, இறஙகிய துறையும ஏறியதுறையும நேரடியா லும மாறறடியாலும காணபபடுகினறன

வாராய சுநதரவதியாகிய தருணிமணியே! ஸ்ரீவேணுகான லோலராகிய ஸ்ரீகோபால மூாததியானவா ஒரு கலயாணியைவரிதது, அவளோட காமகேளீ விலாசங்களில சநதோஷிககச செயதணைநதனா இதோ பாாததையா அவர் கள பாதவடிகளும, உததரீயததின குசசுகளினடையாளமும, முனறானையி னடையாளமும காணபபடுகினறன அவறறுள சிலகுறிகள நனருயத தோற றுகினறன சிலவடையாளஙகள மறைநது மறையாமலுந தோனறுகினறன. அங்கக்கலபபுகளாகிய அடையாளஙகளுந தோனறுகினறன.

வாராய் கமலாக்ஷீ! மஹானுபாவனாகிய ஸ்ரீபாலகோபாலரானர் ஒரு சகி யுடன் கூடிக்கொணடு போனா. அவாகளிருவரும ஒருவாககொருவா தோள் களில கைகளைப் போட்டுககொண்டு உல்லாசமாக உலாவிக் கிரீடிததனாகள்.

இவர்களின் நான்கு கால்களின் அடையாளங்கள் மாறிமாறிச் சரசங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

வாராய் மனோஹரிணீ! ஸ்ரீகிருபாபரராகிய ஸ்ரீதாமோதர மூர்த்தியானவர் ஒரு சாதுர்யாங்கனையினிடத்தில் கூடியணைந்து சரசமாடினர். அவ்வடையாளங்கள் இதோ தெரிகின்றன. அவற்றுள் புருஷாவயவ ஜாடைகளும் ஸ்திரீயினுடைய அடையாளங்களும் கலந்துமெலிந்து மாறிமாறித் தோற்றுகின்றன.

வாராய் பூமாதே! ஸ்ரீநந்தகோப நந்தனராகிய ஸ்ரீபுருஷோத்தமரானவர் ஒரு சாந்த சித்தையான காந்தாமணியுடன் மிகவும் மனோகரங்களாக விளையாடி, தான் பிரிந்துவர நினைக்கும்போது அந்த யுவதி இங்கிதமறிந்து விடப்பிரிய மனமில்லாதவளாகி ஸ்ரீபகவானுக்குத் தன்னுடன் ஸமாப ஹித்தப் பிரார்த்தித்தாள். அதனால் அவளோடு கலந்தவராய் நடந்தனர். இதோ அவ்வடையாளங்கள் காணுகின்றன பார். மேலும் அவ்விரண்டுபேரும் கலந்தணைந்தவிடமிது. பின்பு ஸ்வாமி செல்ல நினைத்து எழுந்தடிவைத்த விடமிது. அவள் தன்னுடன் சமாபமித்த அடையாளமிது. இருவரும் அமர்ந்திருந்த ஸ்தலமிது. இவையெல்லாம் விசித்திரமாகத் தோன்றுகின்றன.

வாராய் இந்துமுகியே! மகா லக்ஷணவதியான ஒரு ஸ்திரீயானவள் அன்புடன் பிரார்த்திக்குமைக்க ஸ்ரீபக்தவத்ஸலராகிய ஸ்ரீபரமபுருஷரானவர் அவளுக்கெதிரில் பிரியமாக நடக்க, அவளும் மகா விரஹத்துடன் எதிர்கொண்டணைந்து காடாலிங்கனஞ் செய்து அணைந்தனள். இதோ பார்த்தையா ஸ்ரீபகவான் இங்கிருந்து புன்னகையாடிச்சென்ற அடையாளமும், அந்தச் சிறியவளானவள் பாதவடிகளை வேகமாக வைத்து ஓடிவந்த அடையாளமும், அந்த நான்கு சரணங்களும் மொன்றாய்க்கலந்து சரஸமாகத் தோய்ந்த அடையாளமுங் காணப்படுகின்றன.

வாராய் அலிவேணியே! ஒரு மதனவல்லியானவள் ஸ்ரீமுகுந்தரைப் பின்தொடர்ந்து பிரார்த்தித்து அழைத்து, அவர் திரும்பாமல் நடக்கும்போது ஓடிச்சென்று பிடித்துக் கட்டியணைத்தனள். இதோ பார் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதவடிகள் தங்கமாறச் செல்லுகின்ற அடையாளமும், அந்த யௌவனவதியானவள் வேகமாய்ப் பின்னோடிய காலடிகளினடையாளமும், அவ்விருவர் சரணங்களுங்கலந்து காணப்படுகின்ற அடையாளமும், இங்கேநின்று சாவதானமாக அவர்கள் கிரீடித்த அடையாளமுந் தோன்றுகின்றன.

வாராய் சபலாக்ஷியே! ஸ்ரீபகவானானவர் இரண்டு சுந்தரவதிகள் தம்மையடுக்க, அவர்களுடைய மனது திருப்தியடையும்படி கிரீடித்துச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தார். இதோ விசித்திரமாகத் தோன்றவில்லையா? ஸ்ரீகிருஷ்ண பாதாரவிந்தங்கள் நடுவில்தோற்ற, அவ்விரண்டு புண்யவதிகளினுடைய காலடிகள் இரண்டு பார்சங்களிலுந்தோற்ற, ஆறுவித அடையாளங்களுஞ் சுந்தர

மாகத் தோற்றும்படிச் சிலதூரம் உலவி ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றன. என்று இவ்விதமாக அடையாளங்களைப் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

வாரீர் சத்தியசீலனாகிய மகிபாலகனே! இவ்விதங்களாக இந்தக் கோபிகாசுந்தரீரத்நங்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்த சின்னங்களின் அடையாளங்களைக் குறித்து இச்சித்து, அந்த ஸ்ரீபகவத்பாதாரவிந்த மஹிமாதிசயங்களைக் குணானுபவஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள், அவற்றை விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன் கேட்கக்கடவீர்

வாராய் பூர்ணசந்திரோதய முகாரவிந்தையே! இதோ இந்த வனபூமிக்கு ஸலக்ஷணலக்ஷிதங்களாய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபாதபத்மங்களின் அடையாளங்களைப் பார்த்தையா? இத்திருவடிகள் ஸனகஸனந்தன ஸனத்குமார ஸனத்சுஜாதாதி பரமயோகீந்திரர்களுடைய ஹிருதயாரவிந்த பீடங்களில் அமர்ந்திருந்து, அவர்களைப் பிரமஹானந்த பரிதர்களாக ஆனந்திக்கச் செய்கின்றன வல்லவா? இவைப்படும்படி இப்பூமி என்ன தவஞ் செய்ததோ? என்று துதித்தனள் ஒருகோபிகாமணி

வாராய் நித்தியகல்யாணியே! இந்தயோகீஸ்வரேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்கள் வேதங்களின் உலவுகின்றன வல்லவா அப்படிப்பட்ட சரணங்களின் அடையாளங்கள் இந்த வனவீதியினுடைய திருமேனிக்குத் திவ்யாபரணங்களாகப் பிரகாசிக்கின்றனபார். என்று இச்சித்தனள் ஒருமாதர்சிகாமணி

வாராய் இளங்கொடியே! இந்த ஸ்ரீபாதமாகிற தாமரைமலர்கள் திருப்பாற்கடலாகிய சமுத்திர ராஜனுடைய தவபுத்திரியான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி தேவியினுடைய திவ்யாவயவங்களுக்குச் சுந்தரமான திவ்யாபரணங்களாயும், அவளுடைய கைங்கரியோபயுக்தமாகியும் விளங்குகின்றன வல்லவா? அப்படிப்பட்ட சரணசின்னங்கள் நாம் காணக்கிடைத்தன என்று களித்தனள் ஒருமோஹனாங்கி

வாராய் குணரத்நமே! இந்த ஸ்ரீபரந்தாமருடைய சுந்தரமாயிருக்கிற தாமரைநிகர்த்த பதசின்னங்கள் நித்ய ஐசுவரிய ஸ்வரூப மோக்ஷலக்ஷ்மியாகிய முக்திகாந்தாரத்ந மனோ மோஹனங்களாகியும், லக்ஷணமுள்ளகிய பதித்தவ மகாவிபுவாகியும் விளங்குகின்றன வல்லவா? இப்படிப் பட்டவைகளைக் காணப்பெற்றும் அவரையிடைவிடாமல் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கப் பாக்கியஞ் செய்யாமற் போனோமே, என்று மோஹதாபங்களை யடைந்தனள் ஒரு ஸ்ரீகிருஷ்ண தத்தமானசை.

வாராய் சுபாங்கியே! சர்வேஸ்வரனாகிய இந்தக் கோவிந்தனுடைய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்களின் மகரந்தங்களாகிய திவ்யரேணுக்களை பிரமஹருத்ர இந்திராதி சமஸ்தமான தேவதாஸமூஹங்களும் பரமமுநீந்திரர்களும் தங்கள்சிரசில் தரித்து; சகல புண்யபதவிகளையும் அணிமாதி ஐசுவரிய சித்திகளையும்

அடைந்து தன்யர்களானார்கள், அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பேற்றை யடையும்படி ஸ்ரீசரணாரவிந்த ரேணுவை அனுக்கிரகித்த ஸ்வாமியானவர், என்னிடத்தில் உபேக்ஷைசெய்தார் ; ஆயினும் இவற்றைக்கண்டு தரிசிக்கவாவது செய்தாரே இதுவும் அவருடைய கடாக்ஷந்தான் என்று துதித்துச் சந்தோஷித்தனள் ஒருபிடிநடையாள்

வாராய் சர்வஜன மனோரதனுகிய மகாராஜனே! இவ்விதங்களாகச் சமஸ்தமான கோபீஜன ஸமூஹங்களும் அவர்களுக்கு ஸ்ரீபகவத் கிருபையினால் தோற்றின வேதார்த்த நிர்ணய மஹிமார்த்தங்களைத் துதித்துக்கொண்டு சஞ்சரித்தார்கள். இந்தப்படி பலவாறாகப் பிரிந்த கோபிகாஜன ஸமூகங்கள் யமுனாதீரங்களில் ஸ்ரீபகவானைத்தேடிச் சஞ்சரித்துக் கொண்டு வருகின்ற சமயத்தில், அங்கொரு பிரதேசத்தில் தங்களைவிட்டுப் பிரிந்து தங்களைப்போலவே ஸ்ரீகிருஷ்ண பிரானைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிற சிலகோபஸ்திரீஜனங்களைக் கண்டார்கள் பின்பு அவர்களும் இவர்களுங் கூடிக்கொண்டு ஸ்ரீகோவிந்தனைத் தேடுகின்றார்கள் இப்படியிருக்க அந்தவிடத்தில் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் ஆத்மானுபவதிருப்தராகியும் ஜிதேந்திரிய நிர்மலமானஸராகியும் இந்தக்கோபிகாஜன மோகவாஞ்சைகளில் அகப்படாதவராகியுமிருந்தபோதிலும், இந்தக் கோபிகைகளுக்கு இசைந்தவஸ்ரப்போல விளையாடிக்கொண்டிருந்து அவர்கள் யாவரையும் விட்டுப்பிரிந்து, ஒருகோப சுந்தரியுடனே போய்விட்டாரென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றேனல்லவா? அந்தஸ்வாமியானவர் அவளிடத்தில் மிகுந்த ஆசையுள்ளவரைப்போலவளைச் சிலதூரம் அழைத்துக்கொண்டு போய், அவளிடத்தில் புருஷவிசித சேஷ்டாதி சரஸதைரியங்களைக் காட்டி, மோஹபரவசையாகிய் அந்தக் கோபியினது விசையாஸக்தி வெளிப்படும்படிக் கிரீடித்தனர்

அப்பொழுது அந்தக் காதலியானவள் மற்றஸ்திரீ ஜனங்களுள் தன்னையே சிரேஷ்டநாயகியாக நினைத்து ஸ்ரீபகவான் தன் மோகத்தி லகப்பட்டுப் பிரியாமல் எல்லாரையுந் துறந்து தன்னிடத்திலேயே யிருக்கின்றாரெனகிற காவமன துடையவளாய சுவாமியைப் பார்த்து, வாராய் கமலாக்ஷ! நான் நடக்கமாட்டேன் சாலநோகிறது என்னை யெடுத்துக்கொண்டு உனக்கு இஷ்டமான இடங்களிலெல்லாங் கொண்டுபோய ரமிக்கக்கடவாயென்று சொன்னாள் அதைக்கேட்ட பகவான், நல்லது என்மேலேறிக்கொள்ளென்று குனிந்தார். அப்போது இவள் குதித்தேறப்போனாள் அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீபகவான் அந்தர்த்தான மாய மறைந்துபோனார் அவரைக்காணாமல் இவள் மகத்தாகிய விரஹதாபங்களை யடைந்து, ஆ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! எங்கே போயிவிட்டீர்? ஆ பிராணேசனே! ஆ மனோமன்மத ரமணனே! எனக்குப் புத்திவந்தது இனியுமக்குத் தாசானுதாசி யாகின்றேன் என்னைவந்து காப்பாற்றும், என்று பலவாறாகத் துதித்துத் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தாள் அப்படி யிருக்கின்றவளைப் பார்த்து ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தேடிக்கொண்டு வருகின்ற கோபீஜனங்களுள் சிலர், ஸ்ரீபகவத்விஷய சாதுரியங்களுக்குப் பயந்து நின்றனர்கள்.

இன்னுஞ்சிலா ஒருவாககொருவா தஙகள ஸகிஜனஙகளைப பார்த்து இந்தப் படி சொலலுகினறாாகள.

ஓ சகிகளே ! இநதப பூமபுதாினிடததி லலலவா ஸ்ரீபகவானுனவா நம மைசசோநது மனமத ரதிகேளிகளைச செயதனா இநத வெணமணறகுனறு களின மீதலலவா நமது ஸ்ரீபிரியநாதன நமமைக காடாலிஙகனஞ செயது சநதோஷ திருபதிகளைச செயதனா இநதக குளிாநதசோபபின சாயலகளி லலலவா நமது ஸ்ரீசுபமூாததி நமது மானதனஙகளை யபகாிததனா இநதமாத விபபுஷபப பநதலினிடததி லலலவா நமது ஸ்ரீதயிதயாநதக னுனவா நிருவதர பானஙகளையருளினா இநதப புஷபவனததிலலலவா நமது ஸ்ரீரமாரமணன சுகநதபுஷபஙகளைக கொயது நமது அளகாபாரஙகளில முடிதத தலஙகரிதத னா எனறு அவாகளுககுத தோனறியபடி வாயவிடடு அரறறின வாகளாய அமபுஜநயனனுகிய ஸ்ரீகிருஷண பகவானை நினைதது, தஙகள தாபநீரக குணு னுபவஞ செயதாாகள இபபடிக குணுனுபவஞ செயதவாகளும மறறவாக ளும அநதப பிருநதாவனப பிரதேசஙக ளனைததிலு நிரபபயாகளாயத தேடித்திாிநது, எஙகுநகாணக கிடையாமல மறுபடியும ஸ்ரீயமுனை தீரததிறகு வநதுசோநது, ஸ்ரீபகவானுனவா பிரசனனமாக வேணடுமெனறு யாவரும ஏகமாய்சசோநது உததேகிததது, ஸ்ரீகிருஷண கலயாண குணுமிாத திவயகா னஙகளைச செயதனாகள

முப்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

துன்னியமுனைநதிதீரததில
மன்னுஙகோபியா மாதவனைநினைத
தெனனபாவ மிழைததிடடோநாமெலா
மெனறுகணணனை யேறறிததுதிசெயவாா

ஸ்ரீகோபிகாஜன கீதங்கள்

கோபிகாஜன ஸமூகஙகள ஸ்ரீயமுனாநதீ தீரததிலவநது சோநது, ஸ்ரீபக வானை [illegible] வதார அதிசயஙகளையும தங்களை யிதுவரைககும இரட [illegible] னஙகளையும சொலலி, தஙகட்குப பிரசனனராகி இஷடங களைத திருபதி செயது இரடசிகக வேணடுமெனறு பிராாததித்தைச் சொலலுகினறது

வாரீா எங்கள் பிராணவல்லபரே! இந்த நநதவிரஜத்தில் நீர் திருவவதரித்த பினபு கோகுலமானது விருத்தியடைநது மிகவும் லக்ஷமீவிலாசங்களை யுடைய

யதாக விளங்குகின்றது. நாங்கள் யாவரும் உமது குணங்களுக்கும் சௌந்தரியங்களுக்கும் ஈடுபட்டு, எங்கள் சர்வேந்திரியங்களையும் உமக்கே சமர்ப்பித்து உம்முடைய மாதுரியவசனங்களுக்கும் உமது ஜகன்மோகன ஸ்வரூபஸே வைக்கும் சாவதிக்குகளினுந்தேடி யலைந்துகொண்டிருக்கின்றோம். இப்போது நீர் எங்களுக்குப் பிரசன்னமாய்வந்து இரக்ஷிக்கக் கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீவரதராகிய ஸ்ரீபத்மநாபரே! செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின் இதழ்களுக்கொப்பாகிய உமது நேத்திரங்களின் வீக்ஷணய கிருபாதிசயங்களுக்குப் பாத்திரர்களாயிருக்கிற எங்களை, நீர் இவ்விதமாக அலையச்செய்வது உமக்குத் தாமமோ? அபாயஞ்செய்யவந்த விஷஸ்தன முடையவளாகிய பூதனையினிடத்தில் நின்றும், அகாசுர அரிஷ்டாசுர வியோமாசுரன் முதலிய அசுரபாதைகளில் நின்றும், விஷமயமான யமுனாநதி ஜலத்தில் நின்றும், ஊழிப் பெருங்காற்றுகளோடுங்கூடி மின்னல்களைக்காட்டி இடிமுழக்கங்களை வெளிப்படுத்திச் சப்தமேகங்களும் வருஷித்த மஹாவருஷத்தில் நின்றும் யாதொரு அபாயங்களுமில்லாமல் நாங்களும் மற்றக்கோபாலர்களும் கோக்களும் நாசத்தை யடையாமல் பிழைத்திருக்கும்படி எங்களுக்கருளி, யாவருஞ் சௌக்கியங் கொள்ளச் செய்தீர்.

வாரீர் எங்கள் பிராணநாதராகிய ஸ்ரீ அரவிந்தலோசனரே! நீர் நிச்சயமாக யசோதாப் பிராட்டிக்குப் புத்திரரல்லவே, சமஸ்த பிராணிகளினுடைய புத்திவிவேகங்களுக்குச் சாக்ஷிபூதராக விளங்குகின்றவரல்லவா? சதுர்முகனால் இந்தப் பிரபஞ்ச சம்ரக்ஷணார்த்தத்தின் பொருட்டுப் பிரார்த்திக்கப்பட்டு இந்த வம்சத்தில் உமது கிருபையினால் திருவவதாரஞ் செய்தருளினீர். நாங்களும்மை அடுத்து அறிவுவிளங்கிச் சம்சாரபயத்தில் நின்றும் அஞ்சினவர்களாய் உம்மையே சரணமாக வடைந்தோம். ஆகையால் எங்களுக்கு அபயப்பிரதானஞ் செய்து சர்வாபீஷ்டங்களையு மநுக்ரஹிச்செய்கின்ற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ தேவியினுடைய ஸ்ரீ ஹஸ்தங்களை ஸ்பரிசிக்கத்தக்க உம்முடைய கையாகிற தாமரைப் புஷ்பங்களை எங்கள் தலைமீதில்வைத்துக் கிருபைசெய்யக்கடவீர். உமது தாஸபூதராயிருக்கின்ற எங்களுக்கு உமது திவ்யமோகன சுந்தர வதனாரவிந்த சேவையைக் கிருபைசெய்யக்கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீபக்தபராதீனரே! உமது ஆஸ்ரிதஜனங்களாகிய சமஸ்த பிராணிகளினுடைய அனந்த ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த பாபராசிகளை நாசஞ்செய்து இரக்ஷிக்கப்பட்டன வாகியும், மிகவும் புண்ய ஜன்மங்களாகிய பசுவினங்களைப் போஷிக்கும்படி அவற்றின் பின்னே சஞ்சரிக்கத் தக்கனவாகியும், ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மிதேவி செய்யப்பட்ட கைங்கர்யாதிசயங்களுக்கு ஸ்தானமாகியும், காளிய சர்பேந்திரனுடைய பணமண்டல மாணிக்ய மண்டபங்களுக்கு அலங்காரமாகியும் விளங்குகின்ற உமது ஸ்ரீ பாதாம்புஜங்களை எங்கள் ஸ்தனங்களில்வைத்து, எங்கள் மனதிலுண்டாகிய விரகதாபங்களைப் போக்கடிக்கக்கடவீர்.

வாரீர ஸ்ரீ புருஷோததமரே! மகா புதரஞசனியென்று சொல்லப்பட்ட உமது திவயசுருதிகளாலும வேதபுருஷனாலும வேதாநதாாதத நிரணய நிசசய மகாபுருஷாகளாகிய தததவவேதிகளாலும கொணடாடததக்க வாகவிஜரும் பணஙகளாகிய மதுர வசனஙகளை யுடையவராகி விளஙகுகினற உமது திருக கலயாண குணஙகளில மோகன மானசாகளாகியும, உமமுடைய தாஸீ ஜனங களாகியு மிருககினற எஙகளுககு அபபடிபபடட உமது திருவதராமிாத பானஙகளைத தநதருளி, எஙகள மனோஜனித மனமத தாபாககினி யைத தணிதது ரடசிகககடவீா.

வாரீா ஸ்ரீநளினதளாக்ஷரே! நாங்களுமது மகாபாகவத ஜனஙக ளாகிய பகதகோடியில சோநத ஸதிரீஜனஙகளலலவா? எஙகள விஷயததில உம முடைய சாதுரியாதி குணமகிமைகளைக காடடத தகாதோ? ஆகையால் இளநகைககளோடுஙகூடிய உமது சுநதர வதனார விநததைை எஙகளுககுப பிரசனனமாகக காடடி ரடசிககககடவீா

வாரீா கோபீஜன மனோவலலபரே! உமது நிததிய திவயானநத கலயாண குணகளுமகிமைகள ஸ்ரீ பெரிய பிராடடியராகிய ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மீ தேவிககுச சாவமஙகலகரமாகியும, ஸ்ரீ மகாபாகவத பகதஜனஙகளினுடைய செவிகளுக் கானநதகரமாகியும, சாவேநதிரிய நிகரக பரிசுததமானஸ பரம யோகீநதிரர் களினுடைய இருதயாபகார காமாதி ஹரிஷடவாகக் சதருநிரசனஙகளாகியும் பிரமஹ மானசிக புதராகளாய மகா தீரஜனோததமாகளாய நிரபேக்ஷ நிஷ டாமாகளாய பரமசாதுககளாய யதேசசா விகாரிகளாயச சஞசரிதது நிததி யாதமநிருபத ஆதமாராமாகளாய விகரிககத தககவாகளா யிருககினற ஸன காதி பரமமௌனீநதிராகளுககு ஸதுதிசெய்து உஜஜீவிககத தகுநததாகியும, நிரநதரதாஸய சுசீலனாகிய ஸ்ரீ ஆதிசேஷ பகவானுககு ஜீவனாமிாதமாகியும விளஙகுகினறன உமது தாஸயருசியறியாத சுதத தமோததவாமச ஜனிதா சுர மூடஜனஙகளுககுக கிடைபபதறகு அருமையா யிருககினறன

வாரீா ஸ்ரீ ஜனாததனரே! சுததமோததவாமச ஜனிதாகளுககுத தேவ ரீருடைய நிததியானநத கலயாணகுண மஹிமைகிடைககவொடடாமற செய் வதுபோல, எஙகள விஷயததிலும உபேக்ஷ செயயாமல் அனுககிரஹிதது இரக்ஷிககவேணடும. உமது முகாரவிநதஙகளில தோனறும இளநகையை யும, கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணயஙகளையும, உமது திவய நாமஸமரணஙகளை யும, நிதயகலயாணகுணத தியானஙகளையும, எமது மகா மாதுரிய வசனங் களையும, நாங்கள எஙகள மனதில மறைபபிலலாமற கொணடு, எஙகள் பிள ளைகளையுங கணவாகளையு மறநது அனுபவிததுககொண டிருககினறோம இனி ஒருககாலும இசசரீரஙகளைத துறநதாலு மறபபதிலலை ஆகையால நீஙக ளாகிய எஙகளுககுப பிரசனனமாகி ரடசிககக கடவீா

வாரீா ஸ்ரீகோபால சகரவாததீ! நீா கோகுலததிலுள்ள உததம பசுவி னஙகளை ஓட்டிககொணடு இநதப பிருநதாவனததிற பிரவேசிதது அவைக

ளைப் பரிபாலனஞ் செய்யுமபொழுது மிகவும மிருதுவான உமது ஸ்ரீபாதாம் புஜஙகளில அவவன வீதிகளிலுளள பருககாஙகலலுக ளுறுததுமே புலலுகள் குததுமே சிறுமுளளுகள தைககுமே அவறறல திருவடிகளுககு வருதத முணடாகுமே எனறு எஙகள இருதயஙகளில சோகமுணடாக அதனுல புணபடடிருபபோம

வாரீா ஸ்ரீபுருஷஸிரேஷடரே! அபபடி யிருககினற சமயததில சூரியாஸ்தமான காலததைப பாாததுககொணடிருகக, நீா அநதவனசஞசாரஙகளை விடடுச சாவாபரண பூஷிதராய எஙகள இருதயஙகளை அஞசவேணடா மெனறதறகொபபாக நாததனுதிசயததைச செயகினற அழகிய மயிறறோகை களும நீலரதநசுரருள போலப பினனவிடட முனனெறறிமயிாகளில ஊசலாடுகினற பிரகாசசெளநதரிய ரதநசசுடடியும திருப்பவள வதரமததியில விளஙகுகினற புனனகையும கோதூளியினுல பரவியிருககிற நீலரதநாகாரமும விளஙகுமபடியாய எழுநதருளி, கிரமககிரமமாய எஙகளைவருககும உமது திவயசேவையை லபிககசசெயது, எஙகள மனோவியசனததை நாளதோறுந தீாததா ரடசிததுக கொணடிருககினறவ ராசசுதே அபபடிபபடட உமது திவயாபிமானஙகள எஙகொளிததனவோ.

வாரீா சமுததிர தாயாபிராமராகிய சாவ கோபீஜன ஸ்ரீ இருதயேஸவரரே! உமது ஸ்ரீசரணுரவிநத யுகளம மகானுபாவாகளாகிய உமது பகதஜன ஸ்ரீமகா பாகவதாகளுடைய சுபரசனன இருதய பலபபிரத திவய காமதேனுவாகியும, ஸ்ரீசதூாமுகாதித திவிஜாஸனனுத நிததியமஙகல மகோதசவ ஜேகிய மானஙகளாகியும, ஸமரணமாததிரததில சாவ பிராணிகளினுடைய துககமாததனஙகளாகிய ஸ்ரீசுபகரஙகளாகியும, சமஸத லோகஙகளுககும அபயப பிரதஙகளாகிய நிததிய பததிபகரஙகளாகியும விளஙகுகினறன, அபபடிபபடட உமது ஸ்ரீ பதாபஜ சினனஙகளை உமது தாஸிஜனஙகளாகிய எஙகள வக்ஷஸதலததிறகுத திவயாபரணஙகளாக அலஙகரிததது ரடசிககக கடவீா

வாரீா ஸ்ரீருஷீகேசரே! எமது திவயகுணகாநதீ விசேஷப பிரவாள திருவதரபபிரசாத ஜனிதாமிாதமானது ஸ்ரீரமாரமணீ இருதயகுதூஹலசுரதலீலாவரதனஙகளாயும, சமஸத பிராணிகளினுடைய சஞசீவனுதூாதத சோக நிவாரணஙகள செயவதாகியும, மகாதபோபலஜனித சமஸத சேதனுசேதனஹிதமாதுரிய ரஸாமிாத வருஷதாரைகளை வருஷிககாநினற வமச வேணுகானுநத ஸஹகாரியாகியும, சமஸத கோபீஜன மனோகர அனனிய ராகநிவாததமாகியும விளஙகாநினறது. அபபடிபபடட சஞசீவனுததமான திவயௌஷத ரசாயனஙகளை எஙகளுககுக கிருபைசெயதருளி, எஙகள வியோக தாபஙகளைத தீாதது ரக்ஷிககககடவீா

வாரீா ஸ்ரீலக்ஷமீபதீ! நீா நாளதோறும பிருநதாவன பூமியிலபனி மழை காறறு வெயயில இவைகளுககுச சகிததுச சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பகறபொழுதுகளில நிமிஷகாலததை ஒருமகாயுகஙகளாகநினைதது

மனவருத்தத்துடன் கழித்து, இராத்திரி காலங்களுக்கு அங்கு ஸ்ரீர்பயண மாகிய சந்தியாகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, சகல கோவின் கோபால சமூகங்கள் சூழ்ந்துவருகிறதினாலுண்டான தூள்களினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கின்ற உம்மை எங்கள் கண்கள் களித்திருமபடி சேவிக்கும்போது; அடிக்கடி யிமைகொட்டுதலினாலே சேவைக்கு மறைவு நேரிடுவதைக் குறித்து, ஐஐயோ!! அந்தப் பிரம்ஹாவானவர் இந்தக் கண்ணிமைகளை அடிக்கடி மறைக்கும்படி ஏன் படைத்தாரோ? என்று பிரமனைத் தூறிக்கொண் டிருக்கின்ற எங்கள் இருதயங்களை நீர் அறிந்திருந்தும், இப்பொழுது எங்கள் இருதயத்தைச் சோதிப்பது தாமமோ? சீக்கிரமாகப் பிரசன்னமாய் ரக்ஷிக்கக் கடவீர்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானே! உமது ஸ்ரீஹஸ்தவிரல்களின் தந்திர பேதங்களிலுண்டாகின்ற புல்லாங்குழலின் கானரசமாகிற அமுதங்கள் எங்கள் செவித்துவாரத்தில் நுழைந்த மாத்திரத்தில் நாங்கள் மோகங்களை யடைந்து பரவசர்களாகி, கிருஹங்களையும் கிருஹ கிருத்தியங்களையு மறந்து வெளிப்படும்பொழுது எங்கள் தேஹபந்துக்களாகிய கணவர்கள் சஹோதரர்கள் புத்திரர்கள் இவர்கள் முதலிய சமஸ்தமான உறவின் முறையார்களும் இந்த ராத்திரிகாலத்தில் செல்லுகின்றது தாமமல்லவென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லை நாங்கள் எவ்வளவும் லட்சியஞ்செய்யாமல், உமது மஹா தாஸ்யத்தை நம்பிவந்த எங்களை இப்படிக்கு அலையச்செய்வது தாமமோ? இப்படிப்பட்ட நிர்த்தய புருஷர்களும் எந்த லோகங்களிலாவ துண்டோ?

வாரீர் ஸ்ரீகோபீஜன வல்லபரே! உமது பாதாரவிந்தங்கள் மெல்லிய செந்தாமரைப் புஷ்பங்களின் இதழ்களைப் பார்க்கிலும் மிகவு மிருது தரங்களாகியும், மஹாசுந்தரங்களாகியு மிருக்கின்றன வல்லவா? அவற்றை ஒருவேளை எங்களுடைய கடின ஸ்தனங்களால் ஸ்பரிசிப்போமே யானால் அவை சஹிக்கமாட்டாதே யென்று நினைத்து மனதுகிடுகிட்டு அஞ்சிக்கொண் டிருக்கின்ற நாங்கள், இப்பொழுது எவ்விதமான வருத்தத்தை யடைகின்றனவோவென்று வருத்தப்படும்படியாய எங்களை விட்டுவிட்டு, இந்த வனத்தில் கடின பூமியும் உரத்தகல்லுங் கரடுமுள்ளும் உறுத்தும்படியாயச் சஞ்சரிக்கின்றீரே இதனால் திருவடி வருந்தாதா? சர்வ சக்திக்குரிய திருவடிகள் இதற்குச் சலிக்குமா வென்பீரோ? அவை சலியாதிருந்தபோதிலும் எங்களுக்குச் சஹிக்கக்கூடுமோ? பிராணவேதையா யிருக்கின்றதே என்ன செய்வோம்? இந்தக் கோகுலத்துக்குடிப் பெண்களாகிய நாங்கள் அனியாயமாக உமது அன்பினாலுண்டான மன்மதபாணங்கள் எங்களுடைய நெஞ்சிறைத் துப்புதைய நாங்கள் பயந்து உமது ஸ்ரீ பாதாரவிந்தங்களை அடைந்தோமே எங்களை இவ்வரண்யத்தில் அலையவிட்டு நீர் மறைந்திருப்பது என்ன தாமநீதியோ சொல்லுவீர்.

வாரீர் எங்கள் இருதயேஸ்வரரே! எங்களுடைய கடின இருதயங்களைக் கரைத்து மெழுகுபோ லுருகச்செய்து; சர்வதா சர்வபிராணிகளிடத்திலுங்,

தண்ணளியோடுங்கூடி யுருகுகின்ற உமது பரமகிருபாமய இருதயத்தைக் கடின தரமாகச் செய்தீரே இப்படிச்செய்தது எங்கள் சௌபாக்கியத்தினுலல்லவா? இந்த அதிசயத்தைக் குறித்து நாங்க ளென்னசொல்லி எங்களை நிந்தித்துக் கொள்ளுவோம்?

வாரீர் தயாநிதியாகிய ஸ்ரீ வைகுண்டாதிபதியே! இந்திராதி தேவதா ஸமூஹங்களை மஹாசுர ஜனங்கள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து நலியச்செய்கின்ற சமயங்களில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபதியென்று முறையிட்ட மாத்திரத்தில் பிரசன்னத்வத்துடன் யுத்த சன்னத்தராய்வந்து அசுரர்களை வதைத்துத் தேவதா ஸமூஹங்கள் ஜயத்தை அடையும்படிச் செய்கின்றீர் கேவலம் அபலைகளாய் இதர நாதர்களைவிட்டு உம்மையே நாதராகநம்பின எங்களை, இட்சுகோதண்டதரனுகிய பஞ்சபாணன் புஷ்ப சரவருஷங்களினுல் எங்கள் சரீரங்களைத் துளைத்து இருதயேந்திரியங்களைப் பேதித்துப் பிராணவேதைகளைச் செய்யும்போது, ஆ ஸ்ரீ கிருஷ்ணு! ஸ்ரீ கோபீஜன நாதனே! என்று முறை யிடுகின்றேமே இன்னமேனு பிரசன்னமாய் வந்து ரட்சியாமல் உபேக்ஷைசெய்கின்றீர்

வாரீர் ஸ்ரீ புருஷசிரேஷ்டரே! உம்மையே சரணமாகவடைந்து உமது தாஸ்யருசியில் மோகித்துத், தைரியத்தை் வகித்திருக்கின்ற எங்களிட காவாபகாரஞ்செய்ய நீர் எங்களைவிட்டு அந்தர்த்தானமாய் மறைந்த மாத்திரத்தில், இந்தப் பிரபஞ்சங்களை மோகிக்கச்செய்து தன் வசமாகப் படுத்திக்கொள்கின்ற மன்மதனென்பவன் தன்னுடைய தாழைமலராகிய உடைவாளை யுருவிக்கொண்டு, இந்தக் கோபிகாஜன ஸமூகத்தில் நுழைந்து விட்டனனே இனி அவன் செய்யும் பொல்லாங்கை ஸஹித்துப்பிழைக்க எங்களுக்குச் சக்தியுமில்லையே அந்தக்கொடிய மன்மதனுடைய ஸாஹஸங்களுக்குப்பயந்து அன்னிய புருஷார்த்தங்களைக் கோரித் தோஷத்துக் காளாகவு மாட்டோமே நாங்க ளென்னசெய்வோம்? நீர் விரைவாய்வந்து எங்களை ரட்சிக்கவேண்டும். இரட்சிக்காவிடில் நாங்கள் யாவரும் உமதுமே லாணைப்படிக்கு உமக்கே தத்தமாக எங்கள் பிராணனை யொழித்து விடுகின்றேம் என்று இந்தப்பிரகாரம் கோபஸ்திரீ ஜனங்களியாவரும் தனித்தனி பலவாறுகச்சொல்லிக் கதறிப்பதறி முறையிட்டார்கள்

முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

குற்றமற்ற கோபிகாஜனங்களின்
சித்தசுத்தங்க ளாகவேசெய்திட
முக்தியைக்கொடுக்கு மும்முளரிக்கண்ணன்
வெற்றியாய்ரட்சித் திட்டவிதஞ்சொல்வாம்.

ஸ்ரீஹரியானவர் இநதக கோபிகாஜன ஸமூஹஙகளின இருதயங்கள் பரிசுததஙகளாகவும இதர இசசைமுதலியதுகளை ஒழிததததாகவும இருககும படிசெய்து, உடனே பிரசனனராய அவாகளின பூாவஜனமஙகளிற செயத தவததிறகுரிய அனுபவஙகளைத தமது பரமகிருபையினுல தநதருளி, அவா கள ஜனமசாபலய மாகுமபடிசசெயது கடாடசிதது ரடசிததன ரெனறு சொலலுகினறது

வாரீா மஹாராஜனே ! இவவிதஙகளாக இநதககோபிகர் ஸதிரீஜன ஸமூ ஹஙகள மிகவுந துககிதாகளாய ஸ்ரீபகவந நாமஙகளை ஸமரிததது, மதுர ஸவரஙகளோடு கீதஙகளைப பாடியும அவவனமெஙகுந தேடியுங கணடு தரி சிககச சயாததாகளாகாமல வெடகிக காவஙகுனறிப பிரலாபிககத தொடஙகி ஞாகள அததருணததில ஸ்ரீ சாவஜகத பிராணநாயகராகிய ஸ்ரீ ஹரியான வா மூனறுலகுககும மோஹனுகார ராகியும சாக்ஷாத மனமத ஸவரூபராகி யும புனசிரிபபுவிளஙக நகைததுககொணடு, அநதக கோபீஜன ஸமூஹமத தியில ஆசசரியமாயப பிரதயக்ஷமாகச சாக்ஷாதகரிததனா இபபடி பிரசனன மாய்நினற ஸ்ரீ வலலபரை இநதககோபிகாஜன ஸமூஹஙகள கணடு கணகளி கூர்நது, ஆனநத மானஸாகளாகி, தஙகளுககு சோாநதுபோய நின்ற சகல பிராணேநதிரியஙகளையும பெறறுககொணடவாகளாயப பூரிதது, யாவருங குபீலென றெழுநதிருநது, இதோ ஸ்ரீ பகவா னெழுநதருளினு ரெனறு சந தோஷ ஆரவாரஙகளுடன அவரவாகள தஙகளுககுத தோ்னறினபடி துதித து வரிககத தொடஙகினாகள்

வாரீா மஹாராஜனே ! இநதக கோபிகாஜன ஸமூஹஙகள் யாவருந தனிததனியே ஸ்ரீ பகவானை வரிததவகையை விபரமாகச சொலலு கினறேன் கேளும மிகவுமபிரியையான ஒரு கோபியானவள, ஆ எனது பிராணேசரே, வாரும எனறு மிகவும பகதிபூாவகமாகத தனதிரணடு கைகளையுஙகூபபி அஞ சலிசெயது, ஸ்ரீ பகவானுடைய ஹஸதாபஜஙகளைப பிடிததுத தன திரண்டு கணகளிலு மொததிககொண்டாள

ஒரு கோபசுநதரீ ரதநமானவள மிகவும ஆவலுட னேடிவநது, ஆ ! ஜீவி தேஸ்வரரே ! வநதீரா ? எனறு இரணடு ஸ்ரீ கராரவிநதஙகளைபபறறி, தனது சக்ஷுஙகளில சோததுககொணடு ஆனநதிததனள.

ஒரு வனிதாமணி யானவள ஆ எனது மனோவலலபனே ! இவவளவு நேரஞ் சென்றதோ திருவுளள மிரஙகுதறகு ? எனறு காபபூர தாமபூலாதி வாசன திரவியஙகளைத தனது கரஙகளில வைததுக கொணடு, ஸ்ரீ பகவா னுக்குச சமாபபிததனள.

ஒரு பிரிய சுநதரியானவள் ஆ எனது சுநதரப பிரியநாயகரே ! கடாக்ஷி யும என்று ஸ்ரீ பகவானுடைய திவயதிருவடித் தாமரைகளுககுப பகதியுடன சாஷடாஙகமாகத தணடன சமாபபிதது, தனதிரண்டு தன்னஙகளால் திருவடி

ளாகிற தாமரை மலாகளை யொததி விரஹ தாபங்களைத தீாததுக கொணடனள

ஒரு புணய ரமாமணியானவள ஆ எனது வரசிரேஷடரே! இபபடிக குஞ செயயலாமாவெனறு பிணஙகிய மனதுடையவளாகி, நிஷடூர வசனங களைபபேசி, தனது சாயநதபாாவையினுல இடைவிடாமல பாாததுச சேவித துககொணடிருநதனள

ஒரு தருணீ ஜீவரதநமானவள ஆ எனது சுநதரவிபுவே! எமுநதருளும எனறு ஸ்ரீ ஹரியினுடைய திவயமுக சுநதராமிாததததைத தனதிரணடு கண் ணிமைகளையுஞ சிமிட்டாமல கணகளெனனும வாயினுற பானஞசெயது, சற றும திருபதியடையாமல பாாதது ஸேவிததுககொணடிருநதனள

ஒரு சுநதர வனிதையானவள ஆபகதவசசலரே! இரக்ஷியும, இரக்ஷி யும எனறு ஸ்ரீ ஹரியினுடைய திவய ஸ்ரீ பாதாரவிநதஙகளைத தனது நேதர யுகமலாகளினுல பூசிதது, சுஜனசிரேஷடரைபபோல ஸேவிதது ஆசைவறறு நினறுவிடடனள

ஒரு நுடபமான இடையினை யுடைய ஸதிரீயானவள ஆ ஸ்ரீமாதவா! எனறு பெருமூசசெறிநது, பரமயோகீநதிரனைபபோல ஸ்ரீ பகவானுடைய சௌநதாயாதி சயஙகளைக கிரமககிரமமாகத தனதிரணடு கணகளின வழியே கொணடுவநது இருதயததுககுளவைதது, மனது முதலிய இநதிரியஙகளா கிற கொடிகளைப பநதிதது நிறுததி, கண முதலிய ஞானேநதிரியத துவாரங களைச சீககிரமாக மூடிககொணடு ஸ்ரீ கிருஷணததியான கபாடபநத முததி ரைசெயது, நானெனனு மகஙகாரஙகளை வெளியிலே நிறுததிக காவலவைதது நிாமமலககியானததினுல இறுககததழுவிக காடாலிஙகனஞசெயது, சரீர புள காஙகிதையாய பரவசததை யடைநது ஆனநதிததுக கொணடு நினறு விடடனள

ஒரு சுநதர மாதானவள் ஆ! எனது பிராணேசரே! எஙகளை யிபபடி அலையச்செயது நீரெஙகுமறைநது நினறீரோ? சறறும உமககொரு தாமநதா னே? எனறு ஹிதமும வெறுபபும உணடாகத தககதான வாாததைகளைச சொனனுள

ஒரு கலயாண சுநதரியானவள ஆ ஸ்ரீஜலஜாக்ஷரே! ஒரு நிமிஷமாகிலும பிரிய மனமிலலாத வெனனைப பிரிநதுபோக நீா நினைததபோது, ஸ்ரீ பாதார விநதஙகள உமககெபபடி நடகக அனுகூலிததனவோ? எனது மநத பாககி யம அபபடி யிருநதனவெனறு தனனையே நிநதிததுககொண்டனள

ஒரு சுபாஙகியானவள ஆ எனது பிரியமோஹனநாதரே! நீா எனனைப பிரியவேணடு மென்று நினைதத மாததிரததில அநத ஜாடையை யறிநத இந தப் பிராணன உமமுடன கூடவரவேண்டுமே யலலது இநதத தேகததி

யிருக்கலாமா? நீர் பிரிந்தும் இந்தக் கடினப்பிராணன் இதுவரையிலும் இவ்வுடலில் ருசியை வைத்துத் தங்கியிருந்ததே. இதுவும் எனக்கனுகூலமாகிய பிராணனன்றோ? என்று நினைத்து வெறுத்துக் கூறினள்.

ஒரு புண்யாங்கனையானவள் ஆ! எனது பிராணேஸ்வரனே! இதுவரைக்குங் கூடிக்கலந்து உமது மதுரவசனங்களை அனுபவிக்கச் செய்யாமல், உம்மையும் என்னையும் வெவ்வேறு பிரித்துவிட்டதே, என்று தன்விதியைத் தூறினள்.

ஒரு உத்தம தர்மஸ்திரீமணியானவள் ஆ! எனது மனோநாயகாதிபதியே! நீர் என்னைவிட்டுப் பிரிந்து அலையச்செய்வதற்கு நான் உமது விஷயத்திலாவது உமது பக்தஜன விஷயங்களிலாவது என்ன அபராதங்களைச் செய்தேன்? அப்படித்தான் என்னையறியாமல் செய்யப்பட்ட போதிலும், ஸர்வஜ்ஞராகிய நீர் சிக்ஷித்து ஆட்கொள்ளாமல் பிரிந்து அலையச்செய்வதென்ன தர்மமோ? சொல்லுமென்றனள்.

ஒரு விரதசீலையானவள் ஆ! எனது பிராணேஸ்வரரே! பூர்வஜன்மாந்தரங்களில் என்ன நோன்புகளையும் விரதங்களையும் அனுஷ்டித்தேனோ? எந்த மஹானுபாவர்களாகிய பாகவதர்களுடைய அனுக்கிரகங்களைப் பெற்றேனோ? அதனாலேதான் உமது ஸேவை லபிக்கப் பெற்றேனென்று ஆனந்தமடைந்தனள்.

ஒரு மதுரவாணியானவள் தனது தோழியாகிய ஒரு சுபாங்கியைப் பார்த்து, வாராய் சகியே! இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் உன்னைப் பிரிகின்றதில்லையென்று நான் வெகுவாய் நம்பும்படியான பிரதிஜ்ஞைகளைச் சொல்லி அதைத் தாமே தவிர்ந்து என்னை அலையச்செய்தனர். இப்பொழுது என்னைப் பிரிந்ததற்கு ஏதுவான சமாதான வார்த்தைகளைச் சொல்லாவிடில், நான் அவருடன் பலவந்தமாய்ப் பேசுகிறதில்லை என்று கீழ்ப்பார்வையுடன் சில சிங்காரவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தனள்.

ஒரு பாலாமணியானவள் ஒரு பத்மமுகியினுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஆ! என் அன்புள்ள ஸகியே! நமது விபுவாகிய ஸ்ரீமாதவப்பிரானை நாம் இருதய சுத்தியுடன் சுற்றியாகப் பற்றினாலல்லது அவர் லபிக்க வரிதானவரென்று சொல்லி, தன்மனதை ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடியில் சமர்ப்பித்துப் பாவையைப்போல நின்றுவிட்டனள்.

ஒரு மோகனசுந்தரியானவள் இந்த ஸ்ரீகோபாலசூடாமணியானவர் என்னுடன் சொல்லாமல் மறைந்துபோய் என்னை அலையச்செய்துவந்தாரல்லவா? இவரைப் பார்க்கிறதில்லை என்று தலையை வணங்கிக்கொண்டு சில நேரமிருந்தனளாக, அப்போ அவளுடைய மனதில் உண்டாயிருக்கிற மன்மததாபமானது அவளுடைய இருதயேந்திரியங்களைக் கலக்கியதனால், பலவந்த

மாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணா! என்னையேன் பிரிந்தனையோவென்று முறைசெய்தனள்.

வாரீர் மஹாராஜனே! இவ்விதமாக இந்தக் கோபிகாஸ்திரீஜனங்கள் ஸ்ரீபரந்தாம மூர்த்தியைப் பிரசன்னமாக ஸேவிக்கப்பெற்ற முக்தி பந்துக்களைப்போல ஸ்ரீபகவானுடைய கல்யாண குணங்களையும் திவ்யமங்கள விக்கிரக ஸேவையையும் பரமகிருபையினாலே லபிக்கப்பெற்று, ஸ்ரீபகவத் குணாநுபவஞ் செய்தனர்கள். அதின்பிறகு ஸ்ரீரமாகாந்தரானவர் அவ்வனந்தரத்தில் தமது யோகமாயா சாதுர்யங்களினாலே அந்தக்கோபிகா ஜனங்கள் யாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, மல்லிகைமுல்லை மந்தார குருந்தம் பாரிஜாதமுதலிய புஷ்பங்களின் பரிமளங்களோடுகூடிய குளிர்ந்த தென்றற் காற்றுகளையும் மகாவிசித்திர ரூபங்களையுடைய வண்டினங்களின் த்வனிகளையும் சரத்கால பூர்ணசந்திரகிரண நிழல்களையும் யமுனாநதி பிரவாகங்களில் உண்டாகின்ற அலைகளின் பிந்துக்களையும் உடையனவாகிய மகா பரிசுத்தமாயிருக்கின்ற வெண்மணற் குன்றுகளோடுகூடிய ஒரு ஏகாந்தஸ்தலத்தில் வந்து சேர்ந்தனர்.

அந்தப் பிரதேசத்தில்வந்து சேர்ந்தபின்பு இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் வேதத்தில் உத்தர பாகங்களாகிய விஜ்ஞான காண்டங்களிலே யிருக்கின்ற ஸ்ரீசர்வேசுவரனுடைய கல்யாண குண சேஷ்டிதங்களை வர்ணித்து, வேத புருஷனுடைய இருதயங்களிக்கும்போல் இந்த ஸ்ரீஹரியை ஸாக்ஷாத்காரமாக சேவித்து, தங்கள் தாபஜ்வரங்களை யொழித்து, பரிபூர்ண மனதுடையவர்களாகி, மிகவும் குளிர்ந்த பார்வைகளோடுகூடிய நேத்திரங்களை யுடைய இந்தக்கோபிகாஜனங்கள் மிகவும் சந்தோஷத்தை யுடையவர்களாகி, சிலர் தங்கள் முன்றானைகளை அந்தமென்மணற் குன்றின்மீது நன்றாகவிரித்து அமைத்து, ஸ்ரீபரமனைப் பிரார்த்தித்துச் சயனிக்க இருக்கச்செய்து, அவர் ஜனங்களினாலே யாவருக்கும் ஸுப்ரஸன்னராகி, அவரவர்கள் அங்கங்கு தங்கள் இருதயபீடத்திலும் தியானங்களினாலே ஸ்ரீபகவானைச் சுகாசீனராக வசித்தனர்கள்.

வாரீர் மகாராஜனே! மகானுபாவர்களாகிய பரமயோகீந்திரர்களுடைய இருதயகமல பீடங்களில் சுகாசீனராய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் லக்ஷ்மீதேவி யானவள் தமது ஸ்வரூபத்தில் பிரகாசிக்க இந்த கோபிகா ஜனங்களின் முன்றானைகளைத் தமக்குச் சுகாசனமாகக் கொண்டு எழுந்தருளித் தேஜோமயராய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் சமஸ்தமான கோபிகா ஜனங்களும் அவரவர்கள் தங்களிஷ்டப்படிக்கு ஸ்ரீபகவானுடைய சமீபத்திற்கு வந்து, இன்பமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தங்கள் கண்களாற் சேவித்து, நிர்ப்பயானந்தர்களாய்த் திருவடித் தாமரைகளை வருடியும் திவ்ய திருமேனியை ஸ்பரிசித்தும் ஸ்ரீஹஸ்தங்களைப் பிடித்துக்கொண்டும் மகாமதுர வசனங்களான சரசங்களாகிய இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் உபசரித்து, இனிய கோபமுள்ள நயனயுகங்களால் ஸ்ரீ பகவானைக்குறித்து மனஸ் ஸமாதான மாகும்படிச் சில சந்தேக வார்த்தைகளைக் கேட்கின்றார்கள்.

கோபீஜன வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகோபாலகுமாரசேகரே! இவ்வுலகத்தில் விருத்தி யடைந்து விளங்காநின்ற தேவமனிதர்களில் யாவருளரும் செய்து வருகின்ற காமத்தினிலையைக்குறித்து எங்களுக்கு சந்தேக முண்டா யிருக்கின்றது அதைக் கேட்டருளும். தாமதத்தைச் செய்கின்ற சிலர் தங்களை அடுத்தாலும் அடுக்காமற் போனபோதிலும் சாதாரணமாய் உபசரித்துக் கொண்டே யிருக்கின்றார்கள் சிலர் மகாஜனங்கள் தங்களை அடுக்காவிடினும் அவர்களைத் தேடி உபகரிக்கின்றார்கள் தெய்வத் தன்மையாவது பாக்யாதிசயமாவது யாதேனுமொரு அதிகாரங்களை யுள்ள சிலரை, அந்நிலையின்றிய சில ஜனங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் தங்கள் இஷ்டங்களீடேற அடுத்து உபகரித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள் பின்னையுஞ்சிலர்' தங்களை அடுத்தவர்களை ஆசாபிமானத்திறகே அரிதாக வியாத்தாக ளாகும்படி விளங்குகின்றார்கள் ஆகையால் இக்கர்மத்தி னதிசயமென்னமோ? அதனை எங்களுக்குக் கிருபைசெய்து சொல்லவேண்டும் என்று மகா கோபயமாகவும் உபசாரமாகவும் பிரார்த்தித்தனர்கள் இவ்விதங்களாகச் சொல்லிய கோபிகா ஜனங்களினுடைய மதுரமாகியும் உகை ஹிதமாகியு மிருக்கின்ற வாக்கியங்களைக் கேட்ட ஸ்வாமியானவர் ஒருவாக்கியஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்

வாருங்கள் கோபீசுந்தர சகீசனங்களே! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எனது யோகமாயா தத்வத்திறகு ஜனித்த காமாதிகாரங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஜனித்து விருத்தியடைகின்ற தேவமானிடர் முதலிய பிராணிகள், ஜனம விமுகத்தத்தின் பொருட்டாகவும் ஜனமசௌக்கியத்தின் பொருட்டாகவும் ஸ்வர்க்கத்தை யடையும் பொருட்டாகவும் நரகங்களை யடையும் பொருட்டாகவும் முமூட்சுக்கள் அல்லது பிரமஞ்ஞானிகளென்றும், அவித்யா ஜனிதர்கள் அல்லது அஜ்ஞர்களென்றும், கடினர்களாகிய கேவலர்கள் அல்லது சூன்ய சித்தர்களாகிய லோகத்ரோகிகளென்றும், நான்கு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்

வாருங்கள் சுபாங்கனைகளே! இவருள் தங்களை அடுத்தவர்க ளிடத்திலும் அடுக்காதவர்க ளிடத்திலும் அன்பையும் அருளையுங்கொண்டு, அவர்கள் க்ஷேமத்தையே பார்த்துக்கொண்டு, அவர்களாலொரு அபேக்ஷையும் விரும்பாதவர்களாய் விளங்குகின்றவர்கள் முமூட்சுக்களாகிய பிரமஞ்ஞானிகளாம்.

வாருங்கள்சுந்தரவதிகளே! இவ்வுலக ஜனங்களுக்குஇஷ்டத்தைநடாத்துவதில் பிதாவைப்போலும், காருண்ய சித்தர்களாகிய சுகிர்துக்களைப்போலும், தங்களை அடுக்காதவர்களை அடுத்தவர்களைப்போலத் தேடித்தேடி உபகரித்து ஆதரித்துக்கொண் டிருக்கின்றவர்களாகிய போகள ஸ்வர்க்காதி போக்ஷ சௌக்யங்களை யடைந்து சுகிக்கின்றவர்களாகிய பூர்ண காமர்களென்னும் ஆப்த காமர்களாம்.

• வாருங்கள் புண்ணியாங்கனைகளே! ஜனம சௌககியங்களின பொருட்டு ஒருவாககொருவா அடுததுககொணடு தாமகாமமுதலிய உபகாரப பிரதயுபகாரஙகளினால விருததியடைநதுகொண டிருககினறவாகளாகிய சிலா அவிதயாஜனிதாகளாகிய அஜஞாகளென றறியககடவீா.

வாருஙகள விரதசீலைகளே! தஙகள சிததவிருததியை யுணராமல பலததின அபேக்ஷையின பொருட்டுத தஙகள பூாவஜனம குணதோஷஙகளினால வநது அடுததவாகளை, அபிமான சிநேகததையும தாமாதி சுபஙகளுக கேதுவாகிய பலபிரதஙகளையும பெறுமல வியாததாகளாயப போகச செயகினறவாகளே மிருகஙகளை யொததவாகள அவாகளே சடினாகளாகிய கேவலாகளெனனும சூனியாகளாம அவாகள தேவமனித வாககஙகளில யாரெனினும லோகததுரோகிகளெனறு நினைககததகும

வாருஙகள உததம தாமஸதிரீகளே! இவவகைபபடட இநநானகுவித புருஷாகளில நான சோநதவனலலன வேறேயாரெனில சமஸதமான பிரபஞசஙகளுககும, பிரஜாபிமானிகளாகிய பிரமமாதிகளுககும, இபபிரபஞசஙகளிலுளள இநநானகுவித புருஷாகளுககும, காரணனா யிருககினற பரம காருணயனா யிருககினறவனா யான இபபொழுது எனனிடததில் உஙகள் மனோவிருததிகள விருததியாகும பொருட்டும, அனனிய காம மலினஙகள் நீஙகும பொருட்டும, அநதாத தானமாய நினறனன இனனு மெனனை அடுதது, எனது ஊழியருசிகளை யனுபவிககினற மகானுபாவாகளுககு, எனது ஸவரூப ஸேவாாததஙக ளுணடாக நான பிரசனனனாகினற திலலை ஏனெனில எனனை அபேக்ஷையிலலாத புததிபூாவக மிலலாமல எளிதில ஸேவிபபாாகளே யானால, சேவிததவாகள சேவிதத மாததிரததில ஸமபூாண காமாகளாயத திருபபதியடைநது மதிதது, எனனையுந தஙகளையு மறநது, என தருமையான ஸேவாாததஙகளை யொழிநது, மறுபடியும அனனிய காமாபேக்ஷைகளை யடைநது அனனிய சேஷஙகளை அடையப போகினறாாகளெனபதே.

வாருஙகள புணணியாஙகனைகளே! ஆதலால எனனை விருமபினவாகளெவாகளோ? அவாகளை அபேக்ஷையிலலாத பரிசுதத மனதுடையவாகளாககசெயது, அனயசேஷ மலினஙகளையறுதது, சுதத சததவாதமக பரம சாதுர்ய பரமேகாநத நிஷ்டாபூாண முமுக்ஷுககளாக மனோதாமஙகளை யுண்டாககி இரடசிபபேன. அதேனெனில தான கீனனாைபோதிலும ஜீவனை அபேட்சிபபதே சுபாவம. தனமாகிய தேகாபிமானம நசிததாலலலது ஸ்ரீபகவத கிருபைககுப பாததிரனாகமாட்டான அதனாலேதான எனது அன்பாகளாகிய மஹோாததமாகள இவவிதஙகளாகிய பறறுகளொழிநது அபேக்ஷை அறறவாகளாகி, எனனுடைய திவய ஸவரூபாதிசய வைபவஙகளைக குணானுபவஞ செயது தியானிததுககொண டிருபபாாகள

வாருஙகள் கோபகனயா மணிகளே! நீஙகள் என்னிடத்தில் வைத்த மன துடையவர்களாய்த தேகாபிமானங்களை யொழிதது, தாய்தந்தைகள்

பர்த்தா புத்திராதிகளைவிட்டு என்னையடைந்தீர்கள் ஆதலால் உங்களைப்பிரிந்து அலையச்செய்யத்தகாது என்னை மன்னிக்கக்கடவீர்கள், நானெங்குஞ் செல்லவில்லை சர்வவியாபகனாகையால் உங்களுக்குள்ளும் புறம்புமாக விருந்து, உங்களுடைய வியோகதாப வசனங்களைச் சாக்ஷிபூதனாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

வாருங்கள் கோபீஜன காமினிகளே! யாதொரு சன்னியாசிகளுக்கு விடுகிறதற்கரிதாகிய தேஹருண சம்பந்தாபிமானங்களை யொழிந்து, பற்றற உங்களாத்மகுண தாமங்களைப் பரமேகாந்திகளாகிய பரமயோகீந்திரர்களைப் போல எனது பரமாக்ஷ சமர்ப்பித்த உங்களுக்கு, பிரமஹல்ப மஹாயுகங்கள் வரைக்கும் ஆயுள் பிரமாணங்களைத் தந்து இந்தத் திவ்யஸ்வரூப சுகானந்த வைபவாதிசயங்களை யடையும்படிச் செய்தபோதிலும் திருப்தியாக மாட்டாது ஆகையால் எனது பரமகிருபையினால் உங்களுடைய ஹிதார்த்தத்தின் பொருட்டே நான் அந்தர்த்தானமாகி, நீங்கள் என்னிய கிருத்தியங்களொழிந்து பரவசர்களாகும்படி செய்தனன் நீங்கள் சுத்த சாதுக்களாகையால் இக்குற்றங்களை மன்னித்து, தயாபரிபூரணர்களாயக் கிருபை செய்து என்னை க்ஷமிக்கக் கடவீர்களென்று சொன்னார்

முப்பத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

குறைத்தில்வாய்ந்த கோபீஜனமத்தியில்
நிலையிலாயமுனாந்திதீரத்தில்
அலைவொலியினை யாட்டுடையனையோ
ஜலக்கிரீடைகள் செய்துகளித்தனர்

ஸ்ரீஹரியானவர் இந்தப் பிருந்தாவனப் பிரதேசங்களிலும் யமுனாநதியிலும் தம்மைப் பரிசுத்தமானஸர்களாய அடுத்த கோபிகாஜன மண்டலமத்தியத்தி லிருந்துகொண்டு, இராஜக்கிரீடைகளினாலும் ஜலக்கிரீடைகளினாலும் அவர்கள் மனோதாமங்கள் திருப்தியடையும் படியாய ரமிப்பித்தனரென்று சொல்லுகின்றது

வாரீர் மகாராஜனே! மகாதன்யர்களாகிய இந்தக் கோபிகாஜன ஸமூகங்கள் இவ்விதவுகளாக ஸ்ரீபகவானுடைய மகா மாதுரிய மனோக்கியங்களான வாக்கியங்களைக்கேட்டு, அவருடைய ஸ்வரூப கல்யாணகுண வைபவாதிசயத்தினால் யாவரும் பரிபூர்ணமனோரதர்களாய்த் தங்களுக்குண்டாகிய வியோகதாபங்களை யொழிந்து, பூர்ணானந்த பரிதர்களாய் விளங்கினார்கள். அந்தச்

ஸ்ரீ கண்ணன் ஜலக்கிரீடை இராஜக்கிரீடை கோபிகாஸத்ரீகளுடன் செயதது.

சமயத்தில் ஸ்ரீ சர்வலோகைகநாயகராகியும் ஸ்ரீ அனந்தராகியும் விசித்திர விசுவமூர்த்தியாகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர், விமானரூடர்களாய் அம்பரவீதியில் நின்றும் தம்முடைய லீலைகளைச் சேவித்துக்கொண்டிராநின்ற சமஸ்தமான தேவதைகளும் தேவாங்கனைகளும் அப்ஸரஸ்திரீகள் முதலிய திவ்யாங்கனைகளும் ஆச்சரியப்படும்படியாய், இந்தக் கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்கள் மண்டலாகாரங்களாக நின்று ஒருவர் தோள்களின்மீது ஒருவர் கரங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் மற்றொரு ஹஸ்தங்களை ஒருவருக்கொருவர் கோர்த்துக்கொள்ளவுஞ் சொல்லி, அவர்கள் பாதங்களையுஞ் சரியாக வகுத்து, இராஜமண்டலங்களைக் கற்பித்து, அவர்களைப் பதமாகாரமாக நிறுத்தி, தான் பத்மத்தின் காயைப்போல் நடுவிலெழுந்தருளிப் பிரகாசத்தோடும் விளையாடினார்.

இந்தப் பிரகாரம் நானாவித விசித்ரகதிபேதங்களால் சஞ்சரித்து விளையாடுகின்ற இந்தச் சாதுர்ய மாயாமூர்த்தியான ஸ்ரீபகவானென்னும் ஸ்ரீ ஹரியானவர், தமக் கிருபாரிசங்களினும் திவ்யா பரணாலங்கார பூஷிதர்களாகிய அகளங்க நிர்மல பூர்ண சந்திரோதய முகார விந்தங்களையுடைய இரண்டு சுந்தரவதிகள் தங்களிரண்டு கரங்களினும் வீணைகளைப் பிடித்துக்கொட்டிக்காரர்களாய் மகோத ஸாகத்துடன் சம்ஸ்தப்பிராணிகளின் மனோரஞ்சனமாக மதுரத்வனிகளோடு ஸ்ரீ ஹரியென்று பாட, தாம் மிகவும் அளவில்லாமல் அதிமகா விநோத சுந்தர நாதங்களைத் தராநின்ற புள்ளாங்குழலைத் தமது திருவதரங்களில் வைத்து, அந்தச் சுந்தரீஜனங்களினுடைய செங்கழுநீர்ப் புஷ்ப இதழ்களையொத்த விரல்களின் முனைகளாலுண்டாகிய மதுரலயகதி பேதங்களுக்கு மிகவு மனனியோன்ய ஸகாயமாய்த் தமது முரளீகான மிருதுத் த்வனிகளைப் பூரித்துக் கானங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

மேலும் ஸ்ரீபகவானானவர் அந்த இராஜமண்டலாகார தாமரைப்பூவினுடைய காயாகிற மத்தியப்பிரதேசத்தில் கமலகர்ணிகா நடுநாயகமாய் நின்று கொண்டிருப்பது மல்லாமல், இன்னும் அந்தக் கோபிகாஜனங்கள் எத்தனைப் பேரிருக்கின்றார்களோ? அத்தனைப்பேர்களுக்கும் அத்தனை மூர்த்தியாய் அந்தச் சுந்தரீ ரத்நங்களினுடைய கரகமல தோள்களினது ஆலிங்கனத்துக்குள் தாமும் தமது தோள்களின் ஆலிங்கனத்திற்குள் அந்தச் சுந்தரவதிகளுமாகப் பிரகாசித்து, பரதசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி நடனதிகான வித்யாசார மண்டலங்களாகிய இராஜமண்டலத்தை உண்டுபண்ணினார். அதைக் கண்ட மாத்திரத்தில் ஆகாசத்திலநின்று ஸ்வாமியினுடைய லீலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற தேவதா ஸமூகங்கள் யாவரும் ஆச்சரியங்களையடைந்து, ஆனந்த பரவசர்களாய் புஷ்பவருஷங்களை வருஷித்தனர்கள்.

அத்தருணத்தில் ஸ்ரீபகவானானவர் அந்தக்கோபிகா ஜனங்களினுடைய மனோபீஷ்டப் பிரகாரத்திற்கு அனந்த ரூபதரராகி, மிகவும் மிருதுவான தளிர்களோடுங்கூடிய பூங்கொத்துகளினிடைகளில் வாசஞ்செய்து பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சுந்தர வுருவங்களையுடைய புஷ்ப வண்டினங்களைப்

போலவும ஸ்வர்ணமணிமய மலைகளினுடைய மததியில் விளங்காநின்ற நீல சிகரஙகளைப போலவும், புருஷனிடததில் யிச்சையாய்ச் சஞசரிக்கிற ஆனைப பேடுகளுககுத திருபதிகரமாய விளஙகுகினற மததகஜங்களைபபோலவும், மிக வும மனோகரஙகளாயத தளிரநது தழைநது புஷபிதது விருததியடையாநின்ற இருணட விருக்ஷஙகளைப போலவும, மினனற கொடிகளின இடையே தோனறுகினற நீருணட கறுதத மேகஙகளைப போலவும நதி பிரவாகஙகளின மததியில மனோகரங்களாயத தோறறுகினற பாவதததினுடைய சிகரஙகளைப் போலவும விளஙகினா.

இதுவுமல்லாமல் ஜகன்மோகனாகார ஸ்வரூபங்களை அடைந்து எழுநதருளியிருககினற ஸ்ரீபகவானானவா, மலாநத செநதாமரைப புஷபஙகளின் இதழகளுக கொபபாகியும சநதிரோதய நிமலகிரண நகஙகளையுடையனவாகியும சனகாதி யோகிநதிராகளுடைய இருதய தாபஙகளை நிவாரணஞ செய்யததககனவாகியும விளஙகுகினற ஸ்ரீசரணாரவிநதஙகள் அநத மாது ஜனஙகளினுடைய தளிருககொபபான பாதஙகளுடன் ஸமமாகப் பொருநதநின்று, அவாகள யாவரும இரண்டு கரங்களையுஙகூபபி அஞசலி செய்து கொணடிருகக அவாகளின்மீது புஷபஙகளை யிறைதது, அலாநத கமலங்களைபபோனற தமது ஸ்ரீஹஸதஙகளை அநதககோபிகா ஜனஙகளினுடைய மனதை அரிககத தககதுகளாகக கணடஙகளில அமைதது, எவவுயிாகளு மனஙகரைநது உருகுமபடியாக வேணுகானங்களைப் பாடி, மணடலாகார ராஜபநத லீலாவினோதஙகளுடன் நாததனங்களைச செய்தா அநதக கோபிகாஜனஙகளும அவரோடு தககபபிரகாரம நடிததனாகள

இநதப பிரகாரம அநத கோபீஜனங்களும் ஸவாமியுஙகூடி, சஙகபதமம, வஜ்ரகநதுகம, சதுரமுகம, சகரவாளம, சதுரபததிரம, ஸௌபததிரம, நாக சநதியாவாததம, குணடலீகரணம, குளீரபநதம எனறு சொலலபபடட ஒன்பதுவித லக்ஷணஙகள காணபோரககுத தோனறுமபடி ராஜக்கிரீடைகள செயயததொடஙகினவாகளாகி, ஏகபாத சமபாத முதலிய சஞசாரஙகளுடன உலாவிதகிரிநது, வாயுமணடலஙகளினும சநதிரமணடலஙகளினும சுழனறு சுழன றெழுமபி ஸதாவரஙகளைபபோல நினறும, பினபு சலிததும, மீடடும ஸவாண கிங்கிணிகளின சிறறோசைகளால சமஸத ஜனஙகளினுடைய செவிகளுககு ஆனநதஙகளை யுணடாககியும, அனநதவித விசிதரபாத நடனபேதஙகளால நாடடியஙகளைச செயதும, அநதரிக்ஷ ஆகாயததில விளஙகுகினற புணயலோகசஞசார கதிவிசேஷஙகளைத தோனறச செயதுகொண்டும, சுரேநதிர பவனஙகளிலுள்ள தேவகதமப பாரிஜாதாதி விருக்ஷஙகளினுடைய கிளைகளைப போனறு மனோகரஙகளாகியும திககஜஙகளினுடைய முகஙகளி லிருககிற துமபிககைகளை எளிதாகச செய்கின்றனவாகியும மூவுலகுககும க்ஷேமததைப பணணுகினறதுகளாகியும விளஙகுகின்ற கரஙகளிலணிநத இரதந கஙகண பூஷணஙகள ஜவலிகக ஹஸதஙகளினது அபிநய பேதஙகளைத தோனறச் செய்தும நடிததாாகள்.

அப்படி ஸ்வாமிநிர்த்திக்கின்ற தருணத்தில் ஆகாயத்தி லிருக்கிற தேவ கணங்களுக்கும், முனிசிரேஷ்டர்கள் முதலானவர்களுக்கும், சந்திரன்முதலிய நக்ஷத்திர கணங்களுக்கும், ராஜபந்த மஹாநுபவம் வாய்க்கப்பெற்ற கோபி ஜனங்களுக்கும், பிருந்தாவனப் புண்யக்ஷேத்திரத்தி லுள்ள மிருகம், பக்ஷி விருக்ஷம், கொடி, புதா இவை முதலியதுகளுக்கும் ஆனந்தத்தைத் தந்த அந்தராஜபந்த மஹாதிசய வைபவமானது, அமிர்தமதன காலத்தில் சர்வ வோஷதிரசங்களால் மகாவிநோதமாகச் சோபிக்கப்பட்டுச் சகலஜனங்களுக்கும் சந்தோஷத்தைத்தந்து இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டிருந்ததைப் போலவும், சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சம்மதமான ஸ்ரீராமசந்திர ராஜ்ய பரிபாலன காலத்தைப் போலவும், அல்லி ஆம்பல் முதலிய புஷ்பங்களை மலரச் செய்து அனந்தகரங்களாகத் தோற்றச் செய்கின்ற சம்பூர்ண சந்திரோதய மண்டலங்களைப் போலவும், வண்டினங்களால் தோற்றுந் தேவபாரிஜாதங்களோடுங் கூடிய தெய்வ நந்தனவனத்தைப் போலவும், நீதிபுருஷனுடைய சித்தவிருத்தியைப் போலவும், நாநாவித பிரபந்த தாத்பரியார்த்தங்களை பிரகாசிக்கின்ற மஹாகவீஸ்வரனுடைய ஹிருதய பாசுரத்தைப் போலவும், ஸ்ரீவசுதேவ நந்தனருடைய ஸ்வரூபாநுபவங்களுக்குத் தோன்றின சுரலோகத்தைப் போலவும், தரணீமண்டலங்களை யளாவிய கீர்த்தி சோபிதங்களாக விளங்குகின்ற விசிஷ்டபுருஷனுடைய சரிதங்களைப் போலவும், ஹாரமுதலிய பூஷணங்களை யணிந்து மனோகரமாகப் பிரகாசிக்கின்ற சுந்தரீ ரத்நத்தைப் போலவும், தேவர்கள்முதலிய அப்ஸர ஸ்திரீகளினுடைய உபசாரகைங்கர்யங்களுஞ் சஞ்சார சுகுமாரங்களும் அமைந்த ஸ்ரீகௌரீ தேவியினுடைய மந்திரமாகிய நிலயத்தைப் போலவும், சகலஜன மனோரஞ்சனமாய்த் தோற்றப்பட்டிருந்தது.

அந்த ராஜக்கிரீடை செய்கிற சமயங்களில் இந்த கோபிகாஜனங்கள் தங்களுடைய மெல்லிய இடைகள் துவண்டு ஊசலாடவும், மஹாமனோஹரமாகிய முகாரவிந்தங்களில் இளஞ்சிறுநகைகள் விளங்கவும், குறுவியர்வைகள் முத்துக்களுக் கொப்பா யரும்பவும், முத்துமுதலிய நவமணியினாலாகிய மாலைகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து சுழிந்துச் சிக்குப்படவும், உடைமேலுடுத்த மேகலைகள் தளர்ந்து சரியவும், சுந்தரநேத்ரங்களினுடைய பார்வைகள் பிரகாசிக்கவும், அளகபாரங்களி லணிந்த பரிமளங்களோடுங்கூடிய கதம்ப புஷ்பமாலைகளில் நின்றும் புஷ்பங்கள் ஒன்றொன்றாய்ச் சரிந்து நழுவவும் தங்கள் திருமேனிகளி லணிந்த இரத்ந பூஷணங்கள் ஜ்வலிக்கவும், யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸஹிதர்களாய் ஆனந்த பரவசர்களாய் மதுரத்வனியுடன் பாடியும், கதிவிசேஷ லயநிதானங்கள் மாறாமல் சகலதேவஜன நேத்ரோத்ஸவங்களாக நடித்தும், நீலமேகங்க ளிடத்திற்றோன்றி அவற்றைச் சூழ்ந்து விளங்கா நின்ற மின்னற் கொடிகளைப்போல் பிரகாசித்தார்கள் இன்னும் களங்கமற்ற கோபிகாஜனங்கள் ஸ்ரீபங்கஜ லோசனராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடன் கூடி அவருக்குச்சரியாய் லயஜ்ஞானங்கள் வழுவாமல் நர்த்தனங்களைச் செய்யும் பொழுது, அவர்களரையிற் கட்டிய மேகலாபரணத்தி லுண்டாகிய ஓசை

களும் ஹஸ்தங்களிலணிந்த கங்கணங்களின் ஓசைகளும் பாதநூபுரங்களி னுடைய ஓசைகளும் ஒன்றுபடச் சேர்ந்து, வெகுஜனான முறைவிளங்கச் சகல ஜன மனோரஞ்சன சாமோத்ஸவமாக விருந்தன

வாரீர் ராஜனே! மானபேடுகளினுடைய கண்களுக்கொப்பாக மருண்டு பார்க்குந்தன்மையான மிகுந்த சுந்தரத்தைப் படைத்த நேத்திரங்களை யுடைய இந்தச் சுந்தரவதிகளுடன் அதிகசுந்தராகாரராகிய ஸ்ரீஹரியானவர் நடனஞ்செய்துகொண் டிருக்கின்ற மஹாமகிமைகளோடு கூடிய ராஜக்கிரீடாதி சயனங்களைச் சமஸ்த மான தேவதைகளும் தேவதாஸ்திரீகளுந் தங்கள் விமானங்களில் நின்று மஹா ஆச்சரிய கரங்களாகத் தரிசித்து, மகத்தாகிய சந்தோஷானந்த பரிதா களாய் புஷ்பங்களை வருஷித்து, துந்துபிமுதலிய வாத்தியங்களையும் ஆகாயத்தில் மங்கலகரமாகக் கோஷிப்பித்தார்கள் மேலும் ஸமஸ்தமான கருட காந்தர்வாதிபதிகளும் தங்கள் ஸ்திரீகளுடன்கூடி, ஸ்ரீஹரியினுடைய அதிசயானந்த கல்யாண குணங்களை ஸ்துதிசெய்தார்கள், அப்பொழுது சாவக்கிரக நக்ஷத்திராதிபனாகிய சந்திரனானவர், மிகவு மதிசயானந்தத்துடன் தம்மையும் தமது கதிபேதங்களையு மறந்து ஸ்தம்பித்துச் சலியாமல் நின்றுவிட்டார்

அன்றியுமந்த இந்திர பகவானானவர் நாநாவிதமான புஷ்பபரிமளங்க ளைக் கிரகித்து மந்தகமனமாக வந்து, நந்தகோபிகாஸ்திரீ ஜனங்களினுடைய சிறுவேர்வைகளை யாற்றி, இந்த ராஜக்கிரீடாதி சயனங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யடைந்து, தாமுஞ் சகாயமாய் நின்று, மிகவுஞ் சௌக்கியானந்தகரமாகிய குளிர்ச்சியை வீசி, ஸ்ரீபரமனையும் உபசரித்து, அப்புறஞ் செல்லமனமில்லா மல் நின்றுவிட்டனர் அந்தச்சமயத்தில் ஒருத்தியானவள் வீணையி னது தந்திகளைமீட்டி, ஸபைஜனங்களைய நயத்திலே தங்கள் வழுவாமல் ஒரு ராகம் ஆலாபனஞ்செய்யத்தொடங்கி, நாநாவிதங்களாக ஆலாபித்துப் பாடி னள் அப்போது ஸ்ரீபகவானானவர் அந்த ராகத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷித் தார். அவ்வனத்திலுள்ள தருக்களியாவும் அரும்பெடுத்தன. மற்றொரு பூஷணி யானவள் மிகவுஞ் சுந்தரங்களாக நர்த்தனங்களைச் செய்து, மதுரஸ்வரங்க ளாகப் பாடி, தனது பாதநூபுர சதங்கைகளும் கங்கணாதி பூஷணங்களும் மிகவு மினியனவாகச் சப்திக்க ஸ்ரீபகவானுடன்கூடி, தனது ஸ்தனபார முத் திரைகளை அவருடைய ஸ்ரீஹஸ்தங்களிலொத்தி யுபசரித்துச் சந்தோஷமாய் சுகானந்தத்தை யடைந்தனள்.

வாரீர் அர்ச்சுன பௌத்திரனே! ஸ்ரீபகவானானவர் மிகவும் பரிமளங்க ளோடு கூடிய சந்தனத்தையும் பூஷணங்களையு மணிந்து, கம்பீரமான தமது புஜங்களை யொருபுண்யாங்கனையினுடைய தோள்களில் வைத்துக்கொண்டு, மிகவும் இனிப்பான வசனமாய்ச் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவள் சரீரம் புளகித்து ஆனந்தபரவசத்தை யடைந்து சௌக்கியத்தைக் கொண் டாள் ஒருஸ்திரீ நாயகமானவள் தனது கமலம்போன்ற கரங்களினாலே

ஸ்ரீபகவானை ஆலிங்கனஞ்செய்து, முகத்துடன்முகஞ் சேர்த்துக் கொண்டாள். அவ்வளவில் ஸ்ரீபகவானானவர் அவளுக்குத் தமது திருவதரத்தினால் தாம்பூலப் பிரசாத தம்பலங்களைக் கொடுத்தருளினார், ஒரு சுந்தரவதி ஸ்ரீபகவானுடைய குணங்களை யபிநயஞ்செய்து விளையாடினாள். அப்போது அவள் கொங்கைபாரங்களின் மீது அணிந்த ஆணிமுத்துக்களைப் போலத் தேகத்தில் வெயர்வை யரும்பியது அத்தருணத்தில் பாலகோபாலமூர்த்தியானவர் தமது கரங்களினால் அந்தவெயர்வையை நிவாரணஞ் செய்தனர்.

ஒரு சுந்தரவதியானவள் நர்த்தனங்களைச் செய்து அலுத்தாள். அப்பொழுது அவளுடைய பிரியராகிய ஸ்ரீஜனார்த்தனரானவர் தமது ஹஸ்தங்களினால் ஸ்பரிசித்து, இளப்பை நிவாரணஞ் செய்தனர். ஒருபுண்யாங்கனை ஸ்ரீபகவானுடைய நாமங்களைப் பாடியும் ஆடியும் அலுத்தாள். அச்சமயத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி திருவதர பானங்களையருளி யாதரித்தனர். ஒரு சுந்தரீ திலகமானவள் கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டே ஸ்ரீபகவானை அடைந்தாள். அதைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீபுருஷோத்தம ரானவர் காடாலிங்கனஞ் செய்து சந்தோஷித்தனர். தயைக்கிருப்பிடமாகிய ஸ்ரீபகவானானவர் அவ்விதம் விற்செய்த ராஜக்கிரீடானுபவத்தில் இந்த கோபிகாஜனங்களினுடைய தபோபலனிச்சைக் கேற்றத் தக்கதாக உற்பவித்து, அவர்களுடைய நர்த்தன முதலியதினால் சன்மானங்களைச் செய்தனர். அந்தக்கோபிகா ஸ்திரீகளும் சந்தோஷித்தார்கள் இவ்விதங்களாக இந்தக் கோபிகாஜன்ங்கள் தங்கள் தங்கள் தவப்பேற்றினால் ஸ்ரீஹரியினுடைய போகங்களில் மிகவும் பரவசர்களாகி, அரையிலுடுத்திய பட்டாடைகள் நழுவவும் ஸ்தனங்களின் மீது தரித்த முன்றானைகள் சோரவும் தங்களைத்தாங்கள் மறந்திருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் ஆகாயவீதிகளில் வாகனரூடர்களாய்த் தங்கி இந்த அதிசயங்களைப் பார்த்த சமஸ்தமான தேவதைகளும் அவ்விதங்களாகவே மெய்மறந்து, அந்தவிமானங்களின்மேல் சித்திரப் பாவைகளைப்போலச் சோர்ந்து நின்றுவிட்டனர்கள், அதின்பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் கோபஸ்திரீ ஜனங்களெத்தனை பேர்களோ? அத்தனைபேர்களுக்கும் அத்தனைரூபியாய் அவர்கள் இச்சைகளைத் திருப்தியடையச்செய்து, அவர்களுடன்கூடி நர்த்தனங்களைச் செய்து பாடியும், சரசமாய்ப் பேசியும், நகைத்தும், அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்தார். அந்தச்சமயத்தில் கோபீஜனங்கள் யாவரும் தங்கள் பூர்வஜன்ம தபோபயனாய் விளங்குகின்ற எம்பெருமானை ஸ்பரிசித்ததினாலே யுண்டாகிய பேரானந்தக் கடலின் மூழ்கினவர்களாகி, பிறவிக்கடலினின்று மோக்ஷக்கரை யேற்றுதற்குரிய தெப்பமாகிய திருவடித்தாமரைகளை யுடைய அந்த ஸ்ரீபகவானை ஸ்துதிசெய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீ கண்ணனும் கோபிகைகளும் ஜலக்கிரீடை செய்கிறது.

வாரீர் மகாராஜனே! பரம கிருபா மூர்த்தியா யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஸ்ரீஹரியானவர் ராஸக்கிரீடைகளில் திருப்தியடைந்த கோபிகைகளைப் பார்த்து

அவர்வாகளே ஆயாசந்திர யதேசசையாய உலாவசசெயது, காமும இளப பாறறிககொணடு, யமுனாநதியில ஜலககிரீடைசெயய நிசசயிததவராய அமம காநதியிலிறஙகினா அநதசசமயததில கோபிகாஜனஙகள யாவரும ஸ்ரீபகவா னைத துதிததுககொணடு ஆனநதபரவசாகளாகி, அநதநதியில ஸ்ரீபகவானு டன கூட முனனுமபினனுமாக இறஙகினாகள அவருள முழுநதாளாழம ஜலததில சிலா தொடையள வாழததில சிலா அரையளவாழததில சிலா மாாபளவு ஜலததில சிலா இபபடி நாநாவிதஙகளாக ஜலததிலிருநது, ஏக வஸதிர தாராகளாய மஙகல ஸநானஙகளேச செயதுகொணடு, ஸ்ரீபகவானைப பாாதது, ஓ ஸ்ரீகிருஷ்ணா! நீா எஙகளுடைய இரணடு ஸதனஙகளுககும ஆனநதஙகளேத தராநினறீா, உமமுடைய கரமாகிற தாமரை மலாகளால மீடடுமெஙகள ஸதனபாரஙகளேத தொடுவீராக, எனறு சரசவசனங களாக அழைதது அநதஜலததில விளேயாடினாகள

அநதசசமயததில இவாகளுடைய கொஙகைகள சககரவாளப பகூஷிக ளேப போலவும, நீணடு செவவரி பரநதகணகள கெணடைமீனகளுக கொப பாகவும, நாபிகள நீாசசுழிகளுக கொபபாகவும, குணடலஙகள மகரமீனக ளுக கொபபாகவும, அநத நதீபபிரவாகஙகளில தோறறின இனனுமிவாகள அநத நதியிலிறஙகித தீாததமாடுகிற சமயததில அநத நதீதேவதையாகிய காளிநதிதேவியானவள தனது பரிசுததகரஙகளால இவாகளேச சனமானிதது வரவழைதது அாககிய பாததிய முதலிய உபசாரஙகளேச செயது உபசரிக கினறதுபோல அநநதியானது நாநாவித மாகிய அலேகளால அவாகளாயாசங களேத தீாதது, பரிசுததததையும பரமசௌககியததையும அடையுமபடிச செய்து, அவாகள தீாததமாடுதறகு மிகவும அனுகூலப படுமபடி மநதகதி களேககொணடு விளஙகியது பினனும அநதகோகுலநஙகையாகள அநநதியில மிகவு மானநதஙகொணடவாகளா யிருநது, அநதஜலததில வாசஞசெயகினற சாரசபட்சிகளேப பாாதது, ஓ பட்சிகளா! எஙகளுடன விளேயாடவாருஙகள என்று கைகளேநீட்டி யழைததாாகள. சிலா வணடினஙகளே யோட்டியும, சிலா சகரவாகஙகளேபபிடிகக விருமபியும கிரீடிததாாகள

இபபடி நாநாவிதஙகளாக அநத நதியினகண மாாபளவு ஜலத்தி லிருந துக் கொணடு விளேயாடுகினற சமயததில இவாகளுடைய முகபிமபஙகளும அநத ஜலததில அலேகள்தோறுங் காணபபடுகிற சநதிரனுடைய பிரதிபிமபங களும ஒனறாகி, அநதஸதிரீகளின முகஙகளுககுச சமானமாகிய சநதிரனை வா இநத ஜலபபிரவாக மததியிலிறஙகி அனேக கோபிகைகளுடன விளேயாடு கினற சாவலோகேஸவரனாகிய ஸ்ரீகணணபிரானுடைய லீலேகளேக கணடு, சந தோஷததினால மயஙகிய சிததததை யுடையவராய அநநதியில விழுநது, அனேக ஸ்வரூபஙகளே அடைநது, ஒருவிடததிலும நிலேயாயநிறக மனமில லாமல அலேகினறுப போல விட்டுவிட்டுப பிரகாசிததுக கொணடிருநதனர். அப்போது அநநதியில விளேயாடுகினற கோபிகாமணிகள், அதின அலேகள் தோறும காணப்படுகின்ற சநதிரபிம்பங்களேப் பாாத்துச் சநதோஷித்தவர்க

ளாகியும், அந்தப பிரவாகத்தில மலாந்த பரிமளம வீசிககொண்டிருக்கின்ற அலலிமுதலிய புஷபஙகளில வாசஞ்செயது மதுவையுணடு மகரந்தஙகளைப பூசிககொணடு அலைகளினால தெறிககின்ற ஜலபிந்துககளின சிறுதுளிகளால நனைந்த இறகுகளோடுகூடிய மதுபானத்தினு லுணடாகிய மயககத்தைக கொணடு தஙகளுடைய முகபிமபஙகளை மலாந்த தாமரைப புஷபஙகளென றும் வாய்களைவிரிந்த சவவலலிக ளென்றும கணகளைப புஷபித்த குவளை களென்றும நினைதது இவைகளில தேனுணடாயிருககும பானம பணணலா மென்கிற விருபபமுறறு ரீஙகாரவிசை பாடிககொணடு வந்து தஙகள முகத் தில மொயககின்ற வணடுகளுககு அசசமயத்தில வெருணடு பதைததுச சலத்தை வாரி வாரி யிறைதது அவறறைத துறத்தியும விளையாடினாாகள

மேலும இபபடி சபதிக்கக்கொணடு சஞசரிககின்ற வணடினஙகளுடன தாஙகளும மதுரமுள்ள தொனிகளைசசெயது கிரீடிததும, அவவலைகளின ஜலபிந்துககளால தாஙகள நனைந்தும, பூஙகொடிகளைபபோல ஸ்ரீகிருஷண முகாரவிந்த ஸபரிச ஜநிததாந்த ஆனந்தித்தும, அந்தத தெளிந்தஜலத்தில தஙகளிஷடபபிரகாரம மூழ்கி எழுந்து முழுகிக குளிததுசசஞசரித்தும, புஷபங களை ஆயுதமாகப படைதத மனமதன விடட புஷபபாணஙகளினு லுணடாகிய ரணஙகளை அழுந்ததறாசசமூழ்கிக காடடுவதுபோலத, தஙகள திருமேனிச சுந்தர அவயவஙகள விளஙககாட்டியும, அசசலத்திலே லீலாபரவசாகளாய ஸ்ரீபக வானுடன சரசவசனஙகளைப பேசிச சமீபத்தில வந்து சலத்தை வாரிவாரியி றைததும, அவரிறைககும்போது தபபிததுக கொணடும, சிலா தபபித்துக கொள்ளாமல நினறும, அசசலததில தோயந்து தாஙகளும பதிலுககிறைத தும, ஸ்ரீபகவானுடைய கரஙகளால அபிஷேகிககப படடவாகளாகியும, ஆழ்ந்த ஜலததிலிறஙகிக குதிததுவிளையாடிச சஞசரிககின்ற யானைப பேடுகளைப போல ஸ்ரீ பகவானுடன அநந்தியில சஞசரிததுக கொணடிருந்தாாகள இபபடிபபடட ஜலத்தையுடைய யமுனைநதியில ஸ்ரீபகவானுடன இநதப பாலாமணிகளெல்லாரும தீர்ததஙகளாடி, நிரமலமான மனதுடையவாகளாய் அநதியைவிடடு வெளியிலவந்து, வஸதிரஙகளை யுடுததிககொணடு, சுகந்த பரிமளஙகளை யணிந்து, சகலாபரணஙகளையுந தரித்து, சாவாலஙகார சோபி தாகளாகி, மதஜலத்தைச் அடுககு யானைபபேடிகள கநதத்துடன கிரீடிககின்றன போல வெணமையாகிய மணறகுனறுகளி னிடத்தும பூமபொதும்புகளின சாயிலும விருக்ஷஙகளினடிவாரஙகளினு மிருந்து, நாநாவித சுகபோகக கிரீடைகள யனுபவித்தாாகள

வாரீா மகீபதியே! இந்தபபிரகாரம சராககாலத்தில ஸ்ரீபால கோபால மூர்த்தியானவா இந்திரியசலனஙகளை யடையாத பகவானாகி யிருந்தும இந்த ஸ்ரீகோபிகா ஜனஙகளுடன கூடி, அவாகள இஷடததின்படி ரமிததுககொண டிருந்தாா. இபபடிச சொலலிககொணடு வருகின்ற சுகபபிரமம ரிஷியைப் பாாதது பரிக்ஷிதது மகாராஜன ஒருவாாததை சொலலுகின்றான. வாரீா சுகப்பிரமம ரிஷியே! சாவதாமஙகளுககும காததாவாகியும போகதாவாகியும

விளங்குகின்ற ஸ்ரீபகவானானவர் இப்படிப்பட்ட மகாதாமங்களை ஸ்தாபனஞ் செய்யத் துணிந்தாரே! இது எப்படிப்பட்ட தாமமென்று தமது திருவுள்ளத்தி லிசைந்தாரோ? அதை எனது சந்தேகநிவாரணமாகும்படிச் சொல்லியருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்த மஹாராஜாவைப் பார்த்து சுகர் சொல்லுகின்றார்

சுகர் வாக்கியம்

வாரீர் ராஜனே! இவ்வுலகத்தில் சர்வதிரவியங்களினும் பிரவேசித்துச் சர்வதிரவிய போக்கியராகியும் அவற்றின் தோஷங்களை யடையாதவராகியு மிருக்கின்ற அக்கினிபகவானைப் போல, பிறர்மனைவியினது சங்கம சுகபோகங்களை யனுபவிக்கினும் மஹாதேஜோமய ஸ்வரூபர்களாகிய சந்திரன் இந்திரன் முதலிய தேவதைகள் அந்தத்தோஷங்களை யடையார்கள். அவர்களைப்போல மானிடஜனங்கள் பிறர்மனைவியர்கள்மேல் ஆசைகொள்ளுவார்களே யானால், தங்கள் புண்ணியம் நசித்து அதோகதியை யடைவார்கள். சிவனைத்தவிர மற்றவர்கள் யாரெனினும் திருப்பாற்கடலில் வாசுகியினால் கக்கப்பட்டுவந்த தாவானல ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்வார்களாகில் சஹித்தும் பிழைப்பார்களோ? அப்படிப்போல மகா தேஜிகளுக்குத் தவங்குன்றினாலும் மறுபடியும் மீளுவார்கள், அல்பதேஜிகளுடைய தவமழியுமேயானால், மறுபடியுமீண்டு உஜ்ஜீவிப்ப தரிதாயிருக்கும்

வாரீர் நரேந்திரனே! ஸ்ரீ பகவானானவர் ஒரு பிராம்ம முகூர்த்தம் வரையில் கோபஸ்திரீ ஜனங்களுக்குத் திருப்தி யுண்டாகும்படிச் செய்தபின்பு, தம்மையே மணவாளனாக நினைத்துச் சலியாமல் பார்த்துக்கொண்டு விட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவர்களா யிருந்தபோதிலும் ஸ்ரீபகவதாக்கினையின்படி தங்கள் தங்கள் மாளிகைகளைச் சேர்ந்தார்கள் ஸ்வாமியுந் தமது திருமாளிகைகளைச்சேர்ந்தார் அந்தக்கோபாலசிரேஷ்டர்களும் ஸ்ரீபகவானிடத்தில் வைத்த மனதுடையவர்களாகி, இந்தக்கோபிஜன விருத்தாந்தங்களைக் கேட்டவர்களென்று மனதில்தோற்றும்படி நினைத்தவர்களுமன்று அவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணகுண மகிமாதிசயங்களில் மூழ்கிப் பிரமஹானந்த பரவசர்களாய்ச் சந்தோஷித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீ பகவானும் கோபிகா ஜனங்களுஞ் சேர்ந்து நடத்திய புண்ய சரித்திரங்களைக் குணானுபவஞ்செய்து ஸ்ரீ பகவத் பக்தியை அடைகின்ற புண்ய புருஷர்கள் யாரோ? அவர்கள் யாவரேனும் தங்கள் ஜன்மாந்திரங்களிற் சம்பாதித்த பாபங்கள் நசிக்க நித்திய சுகானந்த ஸ்ரீ பகவத் பிராப்தியை யடைவார்கள்

முப்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அம்பிகாவனவுற் சவததிறகரியோடு நநதகோபால கோபியோடும
செமமையாய்சசென்று சோநதவி_ததினிற செய்யவாங கிரசரிஷிசாபத்தால்
அமமலைபபாமபா யுறறுககிடநதிடும அரவினவாயிலகபபடட் நநதரை
பொமமெனவிடுவிததநின சாபததைப போககிரடசிதத வாறைபபுகலுவாம்.

ஸ்ரீ ஹரியானவா அமபிகாவன உதஸவததிறகு நநதகோபா முதலிய சகலஜனஙகளும போயிருநதவிடததில ஆஙகிரசாக னெனனும ரிஷிகளி லுடைய சாபததைப பெறறுககிடநத மலைபபாமபின வாயிலகபபடட நநத கோபரை விடுவிககது அதினசாபததை நிவாரணஞ செயதாரெனறும, குபேர படனுகிய சஙகசூடனெனகிற துஷடருபயகனைச சமமரிதது கோபிகா ஜனங களை இரடசிககதாரெனறுஞ சொலலுகினறன

வாரீா ராஜசேகரனே! ஒருநாள நநதகோபா முதலிய கோபாலாகளும கோபிஜனஙகளும அமபிகா வனததைக குறிததுக கோ ரதஙகளோடு சக டஙகள முதலிய வாகனஙகடாகளாயச சென்று, அநதப் புணய க்ஷேத்திரத தில மகாபரிசுததமாகப பிரவாகிககினற சரஸவதீநதியில தீாததமாடி, மிகவும பகதி சிரததையுடன உமாமஹேஸவராகளைத தியானிதது, காணிககைகளைச சமாபபிதது, மிகவும ஆதாத்துடன ஸ்ரீ அமபிகாதேவி! ஸ்ரீ அம்பிகாமஹே ஹரா! ஸ்ரீ கௌரீ! ஸ்ரீ கௌரீபதே! ஸ்ரீ உமாதேவி! ஸ்ரீ உமாமஹேஸ வரா! ஸ்ரீ சிவசமபோ! ஸ்ரீ சஙகரமஹாதேவா! ஸ்ரீ சைலவாணி! ஸ்ரீ சாமப வி! ஸ்ரீ மஹாகாளீ! கிருபையாக எஙகளை இரக்ஷிககககடவீா என்று பல வாறுக ஸதுதிகளைசசெயது சாஷடாஙகமாகத தணடன சமாபபிததாாகள. பினபு அவவிடததில நநதகோபரானவா பிராமணாகளுககுச சமாராதன பூர் வகமாக அறுசுவை ரசவாககததுடன பககுவானனஙகளைச சமாபபிதது, சந் தனபரிமள புஷபாலஙகாரததுடன கோதானம பூதானம சொான தானம வஸ்திரதானம இவை முதலியவைகளைச செயது, அநதப பிராமமண பூஜை களையு நிறைவேறறி ஸ்ரீ கிருஷணாாபபணமாகத தததஞ செயதாா

பினபு நநதகோபா உபநநதா சநதனகா இவாமுதலிய கோபால பிரபுக் களும மறறுமுளள யாவரும மிகவும பகதிநியமஙகளோடு ஜலததை மாத்தி ரம பானஞ்செயது, புணயக்ஷேத்திர உபவாசமாக அனறிராததிரி அவ் வனததில வாசஞ்செயது கொணடிருநதாாகள அவவிரவில அவவனத்தில் வாசஞ செய்துகொண டிருககினற ஒருமலைப பாமபானது மிகவும் பசியை யுடையதாயச சுவேசசையாக சஞசரிததுகொண்டு வநது, உபவாசராய் நித்தி ரை செய்துகொண்டிருககினற நநதகோபரைப்பறறி விழுங்கத் தொடங்கிற்று

அந்தச் சமயத்தில நநதகோபரானவா ஆ ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஓ ஆர்ததஜன ரக்ஷாமணி! சாபபததிலை கிரகிககபபட்ட என்னை விடுவிதது இரட்சிககக கடவீரெனறு முறையிட்டார். அபபோது அவவாரவாரஙகளைக் கேட்டு விழிததுககொண்ட கோபாலஜனஙகள யாவரும கூககுரலுடன சீககிரமாக ஓடிவநது, நநதகோபரைபபாரதது, மிகவும பரபரபபை யுடைய வாகளாய அமமலைபபாமபைக குறைக கொள்ளிகளாற சுட்டாாகள கோட்டாலிகளால மோதிக கொததினாகள

இபபடிச செயதபோது இவறறினால மிகவும வருததததை யடைநத போதிலும அககொடிய மலைபபாமபானது நநதகோபரைவிட்டாமல விழுஙகிக கொணடிருநதது, அததருணததில ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவா தீவரமாக வநது. அநதப பாமபைத தமது திருவடிக தாமரைகளா லுதைததார். அம மாததிரததில அநதப பாமபானது தனது ஜனமாநதிரததிற சமபாதிகத பாபராசிகளில நினறும விடுபட்டதாகி, அநதச சாபபசரீரததை விட்டு வித தியாதர ஸவரூபததை யடைநது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூாததிககுச சாஷ்டாஙகமா கத தணடன சமாபபிதது, மிகவும பயபகதி விநயததுடன நினறது அப படி நிறகினற விததியாதரனைப பாாதது. ஸ்ரீ கணணபிரான ஒரு வாாததை சொலலுகினறாா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்

வாராய சுநதரபுருஷனே! இபபடிபபட்ட திவய ஸவரூபதரனாகியும, சுபலக்ஷண லக்ஷிதனாகியும விளஙகுகினற நீயாா? உனனுடைய நாமதேய மெனன? உனது வாசஸதல மெஙகேயிருககினறது? இவவளவு தேககாநதி யையுடைய உனககு இநத கோரமான துஷ்ட சாபபரூபம என்ன பாபததி னால நேரிட்டது? இவவிதமாகிய கொடிய ஸவரூபககதைத தாஙகததககதாக நீசெயத பொலலாஙகெனன? இவைபெலலாம விவரமாய எனககுத தெரியச சொலலக கடவாய எனறு கேட்ட ஸ்ரீ பகவானைப பாாதது, அநத விததி யாதரன மிகவும விநயததுடன சொலலத தொடஙகினான.

விததியாதரனுடைய வாககியம

வாரீா ஸ்ரீபகவானே! நான சுதரிசனனெனனும நாமதேயமுடைய விதகி யாதரன் இநதச சுநதராகாரததுடன மிகவும ஐஸவரியததை யடைநதவ னாகி, விமானரூட சஞசாரஙகளினால சமஸதமான திககுவிதிககுகளிலுஞ சஞ சரிததுச சுகபோகஙகளை யனுபவிததுககொணடிருககினற தருணததில, மிக வுங் குரூபிகளைபபோலத தோறறபபடுகினற ஆஙகிரஸாகளெனனும மகாரிஷி களைப்பாாதது ஏளனமாக நகைததேன அவவளவில அநதப புணய சீலாக ளாகிய ரிஷிபுஙகவாகள கோபததைவகிதது எனனைப பாாதது, நீ இநதச சௌந்தரிய ரூபததைககொண டிருபபதினாலலலவா எஙகளை யிகழநதாய? ஆதலால் இந்த ரூபததையிழநது மலைப்பாமபாயக கிடககககடவா யென்று

சபித்தார்கள். பின்பு நான் எனது பாபசிந்தையைக் குறித்து வியாகுலப்பட்டு, அம்மகாரிஷிகளுடைய சரணாரவிந்தங்களுக்குச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனசமர்ப்பித்து, இரட்சிக்கவேண்டுமென்று ஸ்துதிகளைச் செய்தேன். உடனே அவர்கள் கிருபை கூர்ந்தவர்களாய் ஒருவார்த்தை சொன்னார்கள்.

மகரிஷிகள் வாக்கியம்

வாராய் வித்தியாதரனே! ஸ்ரீமந் நாராயணரானவர் பக்தபராதீனராய் யதுகுலத்தி லவதரித்து எழுந்தருளியிருக்கின்றகாலத்தில், நந்தகோபர் முதலிய சமஸ்தகோபால ஜனங்களுடன் தேவதா யாத்திரையினிமித்தியம் இவ்வரண்யத்திற்கு ஓர் தினத்தி லெழுந்தருளுவார். அந்த ஸ்ரீஜனார்த்தனருடைய ஸ்ரீ பாதாரவிந்த ஸ்பரிசம் உனக்குக்கிடைக்கும். அதனால் உனது பாபராசிகள் நசித்து, முன்னிலுமதிக சுந்தராகாரமுள்ள சுகத்தை யனுபவிக்கக்கடவா யென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தார்கள் என்று விண்ணப்பஞ்செய்த அவ்வித்தியாதரனானவன் ஸ்ரீ பகவானை ஸ்துதிக்கத் தொடங்கினான்.

வித்தியாதரன் வாக்கியம்

வாரீர் ஸ்ரீ பரமகிருபாநிதியாகிய வனஜாட்சரே! அந்தத் திவ்ய புருஷர்கள் எனக்கு யதார்த்தமாகவே சாபமுன்னிலையில் எனது ரூபசம்பத்தி னுண்டான கர்வத்தைப் பங்கஞ்செய்து, மிகவும் சாதுசங்கமத்திற்குரிய நற்குணங்களை யடையச்செய்தது மன்றியில் உமது திவ்ய சேவார்த்தத்தைச் சாக்ஷாத்காரமாகச் சேவித்து உஜ்ஜீவிக்கவும் கிருபைசெய்தார்கள். உமது கல்யாணகுணத்தினாலும், காலக்ஷேப விலக்ஷண சாதுசங்கம சகவாசத்தினாலும், உமது நாமங்களை அடிக்கடி ஸ்மரணஞ் செய்வதினாலும், சமஸ்த பிராணிகளும் பூர்வத்திற்செய்த தோஷங்கள் நசிக்கப்பெற்று, மகாதேஜஸ்விகளாய் விளங்குவார்களென்று ஞானிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனபடியினால் உமது சரணாரவிந்த ஸ்பரிசம் எனக்கு லபித்த மாத்திரத்தில் அந்தப் பிராமணோத்தமர்களினுடைய சாபத்தினா லுண்டாகிய சர்ப்ப ஸ்வரூப மொழிந்து, திவ்யரூபத்தை யடைந்து தன்னியனானேனென்று துதித்தான்.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

வாரீர் அரசனே! இந்தப்பிரகாரம் வித்தியாதரன் துதித்து ஸ்ரீ பகவானுக்குப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்து, ஸ்ரீ பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தையடைந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தனது உலகத்திற்குச் சென்றனன். பிறகு நந்தகோபர் மஹாகோரமாகிய மலைப்பாம்பின் வாயில் நின்றும் விடுபட்டு தமது ஆயாசங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் சகலமான கோபாலப் பிரபுக்களும் கோபிகாஜனங்களும் வந்து நந்தகோபருக்கு உபசாரங்களைச்செய்து, தங்கள் மனோதுக்கங்களை யாற்றிக் கொண்டு அந்தத் தேவதைக்கு மற்றவர்கள் செலுத்தவேண்டிய காணிக்கைகளை யாவும்

சமர்பபிததுவிடடு, அநத ஜாதகரோதஸவததைத நடபபிததது, யாவருமமறுநா ளுதயததில பரிசுததராயப பாரஜ்ஜனைசெயது, காபபூரதாமபூல சுகநதபரி மள புஷபஙகளை யணிநதுகொணடு, அவரவாகள தஙகளுககிசைநத வாகனங களில ஆரோகணராகி, சநதோஷதாகளாய ஸ்ரீ கிருஷண மூாததியினுடைய திவயகலயாண குணஙகளைக கீாததனஙகள செயதுகொணடு, மறுபடியும கோகுலததிலயாவருஞ சேனைகளுடன வநது சோநதாாகள

வாரீர மஹாராஜனே! அதனபிறகு ஒருநாளிராததிரி பூாண சநதிரோ தயமான தருணததில ஸ்ரீ பலபததிர மூாததியும ஸ்ரீ கிருஷண பகவானும ருசியான அனனஙகளைப புசிதது, சால அலஙகாரததுடன துளசிககருவியாகிய புலலாஙகுழலை இடையிற் சொருகிககொணடு, சமபிரம வாாததைகளைப பேசி உலாவிககொணடு பிருநதாவனததிலுளள புஷபஙகளால நிறைநத உததியான வனஙகளுககெழுநதருளி, மதுரமாக ஸவரஙகளைப பாடுகினற விசிதர வணடினஙகளின சேனைகளையும மிகவும பரிமளமாகிக குளிரநது வீசா நினற தெனறற காறறுகளையும கணடு அனுபவிதது, சநதோஷாகளாயத தஙகள புலலாஙகுழலகளைக கனிநத அதரஙகளிலவைதது, ஒருவாககொரு வா மஹா மனோகரமாயும ஸகல பிராணிகளினுடைய மனோரஞசன மாகியும இநதப பாடடு காணாமிாத கீதஙகளைச செயதாாகள.

இநத ஸ்ரீ கிருஷண பலதேவ மூாததிகளிருவரும பாடுகினற முரளீ கானதவனியைக கேடட கோபிகா ஸ்திரீ ஜனஙகள மனோலய மடைநது, சரீரஸ மரணையொழிநது, கிருஷணாாததில வைதத மனதுடைய வாகளாகி, அவரவாகள புறபபடடு அவவனவீதியில இநத மூாததிகளினுடைய ஸௌநதாயததை நோககிக அவாகளைக காணாமல, மேகசசையாயச சிலநேரஞ சஞசரிதது, ஸ்ரீ கிருஷண கானாமிாததஙகளைச செவிகுளிர அனுப விததுமலலாமல அஙஙனநதச சிததிரததிலெழுதிய பாவைகளைபபோல நினறு, தஙகள சேலைகள நழுவ அலஙகாரஙகளி லணிநத புஷபஙகள ஒன றொனறாய நழுவியுதிர இநதகானாதிசயஙகளை அநுபவிததுக கொண டிருநதாாகள

அநதசசமயததில குபேரனுடைய தோழனான சஙகசூடனெனகிற உருககுயயகன அவவிடததில சஞசரிததுக கொணடிருநது, இவாகளினுடைய கானஙகளையும இநதககோபிகா ஜனஙகளினுடைய மனோலயஙகளையுங கணடு ஆசசரிய மனதுடையவனாகி, மாயாவிததியா காவிதனாகி, தன மாயா பலததி னால இநதப பலராம கிருஷணாகளால ரக்ஷிககபபடடவாகளாகிய கோபிகா ஜனஙகள யாவரையும அபகரிததுககொணடு உததர திசையை நோககி நட நதான அததருணததில இநத கோபிகா ஜனஙகள யாவரும ஸ்ரீ கிருஷண பகவா னிடததில பகதியுளளவாகளானதினால, அநதக குயயகனுடைய மாயையி லகபபடாமல ஸ்ரீ பகவந நாமஙகளை ஸமரிதது முறையிடடு, புலியினவசததி லகபபடட பசுவினஙகளைப போலக கதறினாாகள.

கேட்டீரோ பரிக்ஷிதமகாராஜனே! தக்ஷணம பலபததிர மூர்ததி ஸஹி தராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவா, வாருஙகள கோபகனனியா மணி களே! பயபபடாதேயுஙகள என்று அபயபபிரதானஞ் செயது, பலபததிர ரொரு ஆசசாமரததைப பிடுஙகிககொணடு கூடவரத தாமொரு ஆசசாமரத தைப பிடுஙகிககொணடு, காலமிருததியு வைபபோல பிரகாசிததவராகி, அடா குயயகனே! ஓடாதே நிறககககடவாய என்று காசசிததுப பின தொடாநதாா. அமமாததிரததில அநதக குயயகன மனஙகலஙகி பிராண பீதியடைநது, இநதச சுநதரீ ஜனஙகளைவிடடு உததரதிசையை நோககி ஓடததொடஙகினான உடனே ஸ்ரீபகவானானவா ஸ்ரீபலதேவரை இநத மாதுஜனஙகளுககு இரக்ஷகமாக நிறுததி, தாமமாததிரம அவனைத தொடாநது, அடா துஷடபபாமலே! நீ யெஙகேபோகிறாய? எஙகுச சென்று போதிலும விடுவதிலலை என்று சென்றா அவன தனது மாயாவிததைகளி னால எநத ஸவரூபததை அடைநது எஙகொளிததபோதிலும, பூமி ஆகாயங களில எஙகு சஞசரிததோடி மறைநதபோதிலும, அஙகஙகு அவனுககெதி ரிலதோறறி நினறாா

அபபோது அவன வாடியேஙகித தனது மாயாவிததைகளழிநது பிர மிததுநினறான உடனே இநத ஸ்ரீபகவானானவா தமது கைகளை முஷடி யாகப பிடிதது, அவனுடைய தலை பிளககுமபடி மோதினாா அது தாககின மாததிரததில அவனிறைநது கவிழநது, பூமியினகண மணகவவி விழுந தான அததருணததில அவன சிரோபாகததில ஒருதிவய ரதநமானது ஜாஜவலயமானமாய திககுவிதிககுகள பிரகாசிககுமபடி ஜவலிததுககொண டிருநதது அதைக கோபீஜனஙகள முதலிய யாவரும பாாததுககொண டிருககையிலே ஸ்ரீபகவானானவா அநத ரதநததை யபகரிதது, அநதச சங்க சூடனைச சமஹாரிதது, அவனுடைய தலையில நினறுங கிரஹிததததாகிய வேதகமணி யெனனுஞ சிரோரதநததைத தமககு மூததபிராணகிய ஸ்ரீபல ராம மூாததிககுக காணிககையாகச சமாபபிததுச சநதோஷஙகளை யுண டாககினாா. அவரும பரமசநதோஷராகி, ஸ்ரீபகவானைக காடாலிஙகனஞ் செயது திருபதியடைநதாா. பினபு ஸ்ரீகிருஷண பகவானானவா உடனே யாவருஞ சநதோஷாகளா யிருகக, அவாக ளெலலாரையும அழைததுக் கொணடு கோகுலததிறகு வநதுசோநது வாசஞ்செயதுக கொணடிருநதாா.

முப்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

பத்தபாவனன் பகற்காலத்திற் பிருந்தாரண்யத்திற்
கத்தமாய சஞ்சரிக்க வவனெழுந் திருக்கும்போது
மதுரச வாக்கியகோபிகா ஜனமாத ரெல்லாம்
துதித்தன ரடிக்கடிக்கருத் தூயனும் பகவனறனை

ஸ்ரீபகவானானவர் பகற்காலங்களிற் பிருந்தாரண்யத்திற் சஞ்சரிக்க வெழுந்தருளி யிருக்கும்போது கோகுலத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலாவிபவாதிசயங்களைத் தியானித்துக்கொண்டு, தங்கள் இருதயங்கள் சகிக்கமாட்டாமல் பகற்காலத்தை வெறுத்து மஹாவியாகூலங்களை யடைந்து, இராத்திரி காலத்தைத் தங்களுக்குப் பரமோத்தாரகமென்று நினைத்துத் துதித்தார்களென்று சொல்லுகின்றது

ஸ்ரீசுக வாக்கியம்

வாரீர் மஹாராஜனே! அப்படி யிருக்கின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீபகவான் நாள்தோறும் பகற்காலங்களெல்லாம் வனங்களிலும், இராக்காலங்களில் கோபகன்னிகைகளுடனும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார். அப்படி லீலாரத்தமாக விருந்திபடைகின்ற காலங்களில் இந்தக் கோகுலத்திலுள்ள சனங்கள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய லீலாவைபவாதிசய குணங்களை ஒரு நிமைப் பொழுதாவது மறவாமல், தங்கள் சகீசனங்களைப் பார்த்து, மனோவேதனைகளாறும்படி அவருடைய குணசீலங்களை யொருவர்க்கொருவர் பிரீதியாகப் பேசிக்கொண்டு பகற்காலங்களைக் கழித்தார்கள். அவைகளை விவரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவீர்.

ஒருகோபசுந்தரியானவள் மற்றொருத்தியைப் பார்த்து, வாராய் சகீமணியே! ஸ்ரீபகவானானவர் அந்த யமுனாநதி தீரத்தையடைந்து சந்தோஷபராயத்தமது திவ்யாம்பரங்களை இறுகப்பிடித்து நன்றாயச் சொருகிக்கொண்டு தமது ஹஸ்தங்களிலும் புசங்களிலு மணிந்த திருவாபரணங்கள் பிரகாசிக்கப் புஜங்களைத் திருத்திக்கொண்டு, ஒருவிருக்ஷத்தி னடிவாரத்தினின்று கால்மேல் காலைவைத்துக்கொண்டு, வேணுவைத் திருவதரத்திற் வைத்து, விரல்களுடைய வைபபுதலினால் கானங்களைக் கற்பித்து தேவகான கீதங்களைப் பாடுவாரல்லவா? அப்படிப்பாடுகின்ற சமயத்தில் ஆகாசவீதிகளில் தேவஸ்திரீகள்யாவரும் தங்கள் பிராணநாயகர்களுடன் கூடி விமானங்களில் நின்று, ஸ்ரீஹரியினுடைய கானருசிகளை யனுபவித்து மதித்து மனோலயமடைந்து, தங்களாடைகள் தளர்ந்து நழுவிக் கொண்டிருக்கச் சோர்ந்து நின்றார்களே, அப்படி நின்றவர்களை நீ பார்க்கவில்லையா வென்றனள்

மறறொருபெணணானவள ஓர கொடியிடையைப பாரதது, வாராய பதுமகநதியே ஸ்ரீகிருஷண பகவானுடைய வேணுநாதமாகிய அமிரதததைச செவியெனனும வாயினால பானஞசெயது இருதயஙகளிரநது சமபிரமானநத பரவசததைக கொணடனவாகிய பசுககூடடஙகளும அவறறின கனறுகளும மறறுமுளள சகலமிருகஙகளும மேயசசலை விடடு நீஙகி, கரணேநதிரியஙகளையும ஸ்ரீமாதவப பிரானுககே சமரபபிததுவிடடு, முகஙகளையும வாலகளையும உயரததூககிக கொணடு நினறு மனதைப பறிகொடுததிருககவிலலையா? எனறு சொலலி அஙகுளள விபவஙகளை நினைககத தொடஙகினாள.

பினனுமொரு புணயாஙகனை ஒருகொடி நஙகையைப பாரதது, வாராய கஞசாயதாக்ஷி! அநதப பிருநதாவனததில சமஸத பிராணிகளுககும மனோரமய முணடாகுமபடி ஸ்ரீபகவானானவர தநதமுகாரவிநத பிரசநநராயச சநதோஷததுடன தேவகான விததையை வெளிபபட முரளீகானததைச செயயும போது, அநத வனததிலுளள சகோரம சகரவாகம கிளி பெணசாம சாரிகை மயில குயில இவைமுதலாகிய பட்சிககூட்டஙகள எலலாம செவிகொடுததுக கேடடு ஆனநததைக கொணடு, தஙகள வியாபாரஙகளை விடடு, இறகுகளை விரிதது, மயிரஙகளைச சிலிரததுக கணடஙகளை நீடடி மேனிலையமடைநதிருககவிலலையா? அவவாறே விருட்சஙகளும, கொடிகளும, புதரகளும, கமபிரமாகநினறு அசையாம லிருநதனவலலவா? மனதாலுமநத சிததததைச சலியாமல மகாயோகியினுடைய இருதயததைப போலத தமபிரமாக விருககுமலலவா? நதிபபிரவாகஙகளெலலாம அதிநத வீசிகளுமபோல சாநதசுருபமுடைய இருதயததைபபோல மாசொழிநது தோறறிக கொணடிருககுமலலவா? எனறுசொலலித தனமனசுசததா லிரகததை யடைநது பெருமூசசு விடடனள.

ஒருசுபாஙகி மறறொருகோதையைப பாரதது, வாராய வனிதாரததமே! இநதப பிரபஞசகததுக கெனனே போதுவிடிகினறது? உதயகிரியின மீது இநதச சூரியபகவான நாளதோறும எனுதிககினறனரோ? இவவுலகததிறகுச சிருஷடிகாததாவான ஸ்ரீசதுரமுகப பரமாததுமா ஆதியிலே சிருஷடிககத தொடஙகுகையில, நிததயராயத தமது காரியோசித காமவிருததியின பொருடடுப பகலுமிரவும படைததபோதிலும, நமது கணணபிரானாகிய ஸ்ரீபகவான திருவவதரிதத மாததிரததில எபபோதும பூரணசநதிரன நிலைததிருககவும வெளிசசமுளள இரவே நிலைததிருககவும போதுவிடியாமலே யிருககவும எனபடைககவிலலையோ? ஸ்ரீகமலாக்ஷராகிய ஸ்ரீகிருஷண பகவானுடைய தரிசனஸபரிசன போகியமான இராததிரியே யிருநதலாகாதோ? இநதப பகறபாலட ஏனுணடாயிறறோ? இபபாறபொழுதுதான எபபோது கழியுமோ? எனறுசொலலி மனதுபதைதது சோரநதனள.

ஒரு வனஜாட்சியானவள ஓர துடியிடையை நோககி, வாராய கல்யாணியே! இநதப பகறபொழுது எபபோது நீஙகும? ஸ்ரீஹரியானவர மேயநது

பசித்திருந்து ஊர்முகமாகத் திரும்பப்பட்ட பசுக்கூட்டங்களை யோட்டிக்கொண்டு கோகுலமுகமாய்த் திரும்பி யெப்போது எழுந்தருளுவாரோ? அவருடைய முகாரவிந்தப் பிரசன்னசந்த்ர சேவார்த்தத்தைப் பெறுவேனோ? அவரெப்போது கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணாமிர்த தாரைகளை யென்மீது வருஷிப்பாரோ? அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய ஸௌவாசந்தோஷங்களைப் பிரிந்திருக்கின்ற வென்னை இந்தப் பகற்காலத்தில் மன்மதனென்பவன் தனது கருப்புவில்லை வளைத்து, சுரும்புநாணேற்றி, தாமரைமலர், மாமலர், அசோகமலர் முல்லைமலர் என்னும் இந்நால்வகைப் பாணங்களைத் தொடுத்து, என்னுடையசரீரங்களைத் துளைத்துத் தாபங்கொள்ளச்செய்து இருதயங்களைப் பேதித்து மனமலையச் செய்கின்றானே இனி ஐந்தாவதாகிய நீலமலரைத் தொடுத்து உயிரை வாங்குவான் போலிருக்கின்றானே எப்படி? என்னசெய்வேன்? இப்படிப்பட்ட தாபத்தை அந்தப் பகவான் எப்போது வந்து தீர்க்கின்றருவரோ? அவரென் சமீபத்தில் வந்து சமாதானித்து, எனது மனக்கவலைகளை யொழித்து, சித்தசஞ்சலங்களை மாற்றி, நீ யஞ்ச வேண்டாமென்று அபயப்பிரதானஞ் செய்து, என்னைக் கௌரவமாக அபிமானித்துப் பிரமஹானந்தங்களை யனுபவிக்கத்தக்க அக்காலமானது இன்னமெப்போதுதான் நேரிடுமோ? என்று சொல்லித் தத்தளித்து முகம்வாடி யிருந்தனள்

ஒருமாசுந்தரியானவள் மற்றொரு கோமளாங்கியைப் பார்த்து, வாராய் சுகுணபூர்ணாலங்காரியான அன்புள்ள சகியே! ஸ்ரீபகவானானவர் என்னைப் பிரிந்தது முதல் இதுவரையிலுஞ் சென்ற துருஷ்காலமாகிய நிமிஷங்கள் ஒவ்வொரு க்ஷணங்களாகவும், ஒவ்வொரு நாழிகைகளாகவும், ஒவ்வொரு முகூர்த்தங்களாகவும், சிலநேரமவரைக்குந் தோற்றமாயிருந்தன பிறகோர் நிமிஷம் ஒரு தினமாகத் தோற்றியது பின்னும் யோசிக்குமளவில் ஒருநிமிஷம் ஒருபக்ஷமாகவும், ஓர்மாதமாகவும், ஓர்வருஷமாகவும் விளங்கியது பின்பு வரவர ஒரு நிமிஷம் அனேக வருஷங்களாகவும், ஒருயுகமாகவும், அந்த யுகங்கள் நான்கும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த ஒரு சதுர்யுகமாகிய மகாயுகமாகவும், பிறகு அந்த மகாயுகங்கள் பலவாகவும், பிறகு அவை யிரண்டாயிரஞ் சேர்ந்த பிரமனுடைய தினமாகவும், பின்பு பிரமனுடைய கல்பாந்தமாகவும் நினைக்கப்பட்டிருந்தது இப்பொழுது அனேகநிமிஷங்களும் அனந்தகோடி கல்பபேதங்களாய்த் தோற்றப்பட்டிருக்கின்றன நானென்ன செய்யப்போகின்றேன்? இந்தக் காலவைஷம்யமிப்படியிருக்குமானால், இந்தப் பிரகாரம் ஒரு நாழிகையை யளவிட்டால் எவ்வளவு காலமாகும்? அந்த நாழிகைகளே எவ்வளவோ பிரமனுடைய கல்பமாகுமாகில், இன்னமிப்பொழுது அனேகமிப்பதற்கு எத்தனைகோடி பிரமனுடைய கல்பங்கள் ஒழியவேண்டுமோ தெரியவில்லையே நானென்னமாய்ச் சகித்திருந்து ஸ்ரீபகவானைச் சேவித்து உஜ்ஜீவிக்கப்போகின்றேன்? என்றுசொல்லிப் பதைபதைத்து, உள்ளஞ்சோர்ந்து உருகி, ஏங்கிப் பரதவித்து, பெருமூச்செறிந்து, கண்களிலிருந்து தாரைதாரையாய்ப்

பெருகுகின்ற ஜலம் ஆறுபோல் ஓட அவ்விடத்திலேயே சோர்ந்து, அங்ஙனே கொஞ்சநேரம் தெளிந்து துக்கித்துக்கொண்டு, பக்ஷகாலத்தை அதிகதுன்பத்துடன் கழித்துக் கொண்டிருந்தனள்.

மற்றொரு சௌந்தரியவதியானவள் ஓரஞ்சன லோசனியைப்பார்த்து, வாராய் மோகனாங்கியே! ஸ்ரீபகவானானவர் ஜகன்மோகனாகார சுந்தரரூபதரராய்ச் சர்வலோகத்திற்கும் சஞ்சனத்தைத் தருகின்ற வேணுகானத்தைச் செய்து, அந்தக் கீதஸ்வரத்தைக் கேட்டு மோஹாய மானசராயடைந்த நம்முடனே அவ்வனாந்தரத்திலுள்ள புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் குளிர்ந்த சோலைகளிலும் புஷ்பவனங்களிலும் மற்றுமுள்ள ஸ்தலங்களிலும் பிரவேசித்து, நமது இஷ்டங்கள் நிறைவேறத்தக்கதாக வேணுகானங்களைப் பாடியும் மகாராஜலக்ஷணங்களாகிய சங்கரேகை முதலிய திவ்யரேகாலங்கிருதங்களோடு கூடிய தமது திருவடிகள் இந்தப் பூமிதேவியினுடைய மங்கல ஸ்வரூபமாகிய இந்தப் பிருந்தாவன ஸ்தலங்கள் முழுதிலும் படவும் அதினால் அந்த ஸ்தானங்களெங்கும் அவ்வடையாளங்களைத் தாங்கி சுபகரமாகிய ரங்கவல்லிகளினால் அலங்காரஞ்செய்திருக்கின்ற பெரிய பிராட்டியாராகிய ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய திருமாளிகையைப்போல அலங்கிருதமாகவும் நிர்த்தனங்களைச் செய்து, தமது திவ்யாவயவ கரசரணங்களால் செய்யப்பட்ட லக்ஷணாபிநயங்களினாலும் சதாசுப்பிரஸந்ந வதனாரவிந்தத்தில் தோற்றுகின்ற இளநகையினாலும் பரமகிருபா பரிபூர்ணதிசயங்களையுடைய தமது கடாக்ஷவீக்ஷணியங்களைப் படைத்த சுந்தரமுகாரவிந்த சோபிதங்களினாலும் நம்மை யாவரையும் மோகிப்பித்து, அவரவர்கள் மனோபீஷ்டங்கள் நிறைவேறத்தக்க சுந்தரரூபங்களை அடைந்து, ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்காலத்தைக்கோரி மனமருண்டு அலையாமலும் ஒருவர்போகத்தை யொருவர்சிந்தித்து எதிர்பார்த்துச் சஹித்துக் காத்திராமலும் ஏககாலத்தில் யாவரும் திருப்தியடையும்படிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அனந்தமாகிய கோபிகாங்கனைகளுக்குத் தாமுமனந்தராய் ஒருவருக்கு மனங்கோணாமல் பிரமஹானந்த சம்போகருசிகளைத் தந்து, உள்ளும் புறம்புமுள்ள தாபங்களை யாற்றி, நமது அனந்த ஜன்மத்தில் சம்பாதித்த பாபராசிகள் நசிக்கும்படி நம்முடன்கூடி, நமக்குத்திவ்யானந்த சுகபோகங்களைத் தந்தருளிய ஸ்வாமியைப் பிரியும்படிச்செய்கின்ற இந்தக் குரூரரூபத்தை அடைந்த பக்ஷகாலம் எப்பொழுது தானொழியுமோ? நமது ஸ்வரூபபாதத்தானை நேத்திரோத்சவமாகச் சேவித்துக் கண்களிக்கச் செய்கின்ற சூரியாஸ்தமானத்தோடுகூடிய இராக்காலம் எப்போதுதான் நம்முடைய மனங்குளிரத் தோன்றுமோ? தெரியவில்லையே என்று சொல்லித் தத்தளித்து, அய்யாமாகிய வார்த்தைகளைத் தன்னுவானது தானே தத்தளித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தனள்.

இவ்விதங்களாக அந்தக் கோகுலத்திலுள்ள வனிதாரத்தினங்கள் யாவரும் ஸ்ரீ ஹரியானவர் திருவவதரித்த தினமுதல் அந்நாள் வரையிற் செய்த

கல்யாணகுணங்களை நினைத்துக் கொண்டவர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களில் பகற்பொழுதெல்லாம் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண குண கீர்த்தனங்களைச் செய்து, அவர் லீலைகளில் தாங்கள் அனுபவித்த சுகானந்தங்களை நினைத்து நினைத்து, எப்பொழுதும் சர்வேந்திரியங்களையும் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கே சமர்ப்பித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளுகின்ற எதிர்காலத்தை மிகவும் ஆதரத்துடன் எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும் சமயத்தில் சூரியபகவானானவர் மேற்குத்திசையிற் சென்றனர். அப்படிச் சந்தியாகாலந் தோன்றின மாத்திரத்தில் அந்தக் கோபஸ்திரீகள் அங்கங்குத் தனித்தனியே இனவினமாகச் சேர்ந்து, பிரமஹானந்த சந்தோஷபரர்களாய் ஒருவரை யொருவர் பார்த்து, வாருங்கள் சகீஜனங்களே! அதோ பார்த்தீர்களா! இதுவரைக்கும் நம்மையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் பிரியச் செய்து நமது ஹிருதயங்களுக்குத் தாபத்தைத் தந்த இந்தச் சூரியபகவானானவர், இராத்திரிகாலம் வரச்செய்யத்தக்கவராய் அஸ்தமான பருவத்தை யடைந்தார்! நமக்கெல்லாருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வரவைத் தெரிவிக்கின்ற அஸ்தமான காலங்கள் தோற்றுகின்றன.

அதோ அந்தப் பிருந்தாரணியத்திற்கு நேரே ஆகாசவீதியில் ஸர்வலோகமங்கலகர சுபசகுனத்தைப்போலே கோவினங்களின் பாததூளிகளெழும்பி, மேஹபடலங்களைப் போலக் குறிகள் தோன்றுகின்றன. வரவர கோவினங்களின் அம்மா வென்னும் ஆரவாரங்கள் இந்த நந்தவிரஜத்திலுள்ள பிரஜைகளினுடைய செவிகள் குளிரத் தானிக்கும் படியாகக் கேட்கின்றன. அந்த நாதங்களைக் கேளுங்கள், இதோ ஸ்ரீபகவான் எழுந்தருளுகின்றார் சீக்கிரமாக வாருங்கள் நேத்ரோத்சவமாக நம்முடைய கண்கள் களித்திரச் சேவிக்காலம் நமது பிரிய நாயகராகிய ஸ்ரீபகவானுடைய திருமேனியைப்பெற்று யாவரும் உஜ்ஜீவிக்கலாம் விரைவில் வாருங்கள். என்று ஒருவரை யொருவர் அழைத்துக் கொண்டு, இனவினமாய் ஆவலுடன் வந்து, திவ்யசேவையைத் தந்து கொண்டெழுந்தருளுகின்ற ஸ்வாமியைத் தரிசித்துச் சந்தோஷானந்தத்தை யடைந்தார்கள். ஸ்ரீபுருஷோத்தமரானவர் ஸமஸ்தமான கோபாலர்களும் கோவினங்களுந் தம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டுவரப் பலராம ஸஹிதராய்க் கோகுலத்தில் பிரவேசித்து, மார்க்கங்களில் தமது கடாக்ஷ வீக்ஷணையாமிர்த வருஷங்களினால் சமஸ்தமான கோபிகாஜனங்களினுடைய மனோரதங்களை யாற்றிச் சன்மானித்துக் கொண்டு, நந்தகோபருடைய கிரகத்தில் பிரவேசித்து, யசோதா ரோகிணி தேவிகளால் சர்வோபசாரங்களுடன் போஷிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

முப்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

விருஷபரூபத்தைக் கொண்ட வெய்யரிஷ்டா சுரன்றனை
அரியவரவனைக் கொன்று அன்பரைக் காத்தாரென்றும்
அரியநாரதரால் கம்சன் அரியின்றன் சரித்திரங்கேட்டு
விரைவினி லவனையிங்கு வழையென்றக் குரூரரை விட்டான்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் விருஷபாகாரத்தை அடைந்து கோகுலத்திலுள்ள கோபாலர்களையும் கோவினங்களையும் நலியச்செய்த அரிஷ்டாசுரனைச் சம்ஹரித்து யாவரையும் ரக்ஷித்தாரென்றும், ஸ்ரீமந்நாரத பகவானால் கம்ஸமகாராஜன் ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யசரித்திரங்களைக்கேட்டுச் சந்தேகமற ஸ்ரீதேவகீ வசுதேவ புத்திரர்களென்றறிந்து ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திகளை மதுராபுரிக்கு அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி மஹா பாகவதோத்தமராகிய அக்ரூரரைப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்புவித்தானென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

சுகர் வாக்கியம்

வாரீர் பரிக்ஷின்மஹாராஜனே! அதின் பிறகு ஒருநாள் அரிஷ்டாசுரனானவன் தனது மாயாவித்தையினால் ஆகாசவீதியில் வியாபித்துப் பரவாநின்ற மேகங்கள் இனவினமாக வந்து தங்களுக்கு ஆதாரமாகத் தங்குகின்ற பர்வதத்திற்குச் சமானமான முசிப்பையும் சமஸ்தப் பிராணிகளுக்கும் பயத்தைச் செய்து கர்ப்பங்களைக் கலங்கப் படுத்தும்படி மேகத்திலிருந்து வெளிப்படுகிற இடிமுழக்கங்களையும் காலபைரவ ஆரவாரங்களையு மொத்த கர்ஜ்ஜனைகளையும் சூரியகிரணங்களை மறைத்துக் காடாந்தகாரமான இருளைத் தரும்படித் தூளெழும்பத் தக்கதாய்ப் பூமிபிளக்க உதைக்கின்ற குளம்புகளுள்ள நான்குபாதங்களையும் வேர்களை யுடைய விருக்ஷங்களையும் குன்றுகளையும் பர்வதங்களையும் எதிர்முட்டி நிர்த்தூளி செய்யத்தக்க வலிபடைத்த பர்வத சிகரங்களை யொத்த இரண்டு கொம்புகளையும் காலபாசத்தையொத்த வாலையுமுடைய விருஷபாகாரத்தை அடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை ஹிம்சிக்க நினைத்துக் கொண்டு, அந்த நந்தவிரஜ ஜனங்களும் கோவினங்களும் பிராணபீதி யடையும்படியாகத் தலையெடுத்து உங்காரங்களைச் செய்து கர்ஜ்ஜித்தும், வாலையுயரத் தூக்கிச் சுழற்றியடித்தும், முன்னங்கால்களினால் பூமியைப் பிளந்தும், பின்னங்கால்களினால் ஒருவருங் கிட்டச் சேரவொட்டாமலுதைத்தும், பர்வதாகாரமான தனது கொம்புகளினால் வளைத்து முட்டியும், இவ்விதங்களாகிய கொடிய கிருத்தியங்களைப் பலபலவாகச் செய்து, கோபாலர்களையும் கோவினங்களையும் மேல் விழுந்து வெருட்டி, எவரையும் எங்கும் நிற்கவொட்டாமல் துரத்தி முட்டி ஓட அடித்துக்கொண்டு

கோகுலததிற பிரவேசிததான அபபோது அவவிடததிலுளள சமஸதபிராணி களும பயநது பிராணபீதி யடைநதன

வரீர மகாதீரனே! இபபடி பலவிதபொலலாஙகுகளைச செய்து கொணடு விருஷப ரூபததுடன வருகினற அரிஷடாசுரனைககணடு மிகவும நடுஙகி, கனறுகளயாவும கோவினஙகளை அடுததன அநதாக கோவினங களை கனறுகளுடனேயோடிவநது, மறற விருஷபஙகளை யாசிரயிததன அநத விருஷபஙகள கோவதஸ கோவினஙகளுடன கோபாலகளை அடுததன, அநதக கோபாலாகளும மறறதாகிய பிராணபீதி யடைநது, சகலமான கோபஸதிரீகளுடனே பசுக கூடடஙகள முதலாகிய சமஸதபிராணிகளு மொனறுயசகூடி ஓடிவநது, ஸ்ரீபகவானைச சேரநது, வரீர ஸ்ரீகிருஷணா! தீனபநதோ! எஙகளியாவரையு மிரக்ஷிககககடவீர எனறு சரணமடைந தாரகள அபபோது தீனஜனரக்ஷகராகிய ஸ்ரீ புணடரீகாக்ஷரானவர தமமை நோககி இரக்ஷிகக வேணடுமெனறு ஓடிவருகினற சமஸதமான ஜனஙகளையும பாரதது, வாருஙகள எனதனபுளள மகாஜனஙகளே! நீஙகள பயபபடா திருஙகள எனறு அபயபபிரதானஞ்செயது, அவாகளயாவரையுந தமககுப பினனதாரமாகப போகசசொலலி, தாமொருவராகததாமே அநதத துஷட னுககு முனனினறு, அநத ஷைபரூபியான கொடிய அசுரனைபபாரதது ஒருவாரததை சொலலுகினறார

ஸ்ரீ பகவான் வாககியம

வாராய விருஷபாசுரனெனனும பாதகனே! அடாதுராதமாவே! சாதுஜனங களாகியும தீனாகளாகியும இருககினற கோபாலாகளையும, பேதைகளாகிய ஸதிரீஜனஙகளையும, சாதுககளாயபசு சநததிகளாகிய கடபுமான கறைகளை யும பறகளையும மேயநது திரிகினற கோவினஙகளையும பயபபடசசெயவது எனன சுததவீரதாபமோ? இநதத திருவாயபபாடியை யுனபோலக கோபாலாகள வாசஞசெயகினற போலவெனறு நினைததாயோ? உனனைப பாரககிலும மிகுநத சௌரியவைரியபிரதாபசாலிகளான கொடிய துஷடாசுராகளாகிய மதககஜஙகளைச சமஹாரஞசெயது வினாசமடைநது சேனைகளையுங கொளளப பணணிகிற சிமமமாயபடைகக ஸ்ரீகோபாலகிருஷணா பெருமானது சஞசரிக கிறபடியெனறு நினைககவிலலையோ? உனது அசுர மாயையினால விரு ஷபாகாரததைத தரிதது கொடிய சேஷடிதஙகளைச செயகினறபடியால, இபபோது உனனைநிலலெனகிறேன இநத ஸ்ரீ விருஷபாசாரததாலமானது நீ தபபிததுககொணடோடினாலும உனனை யிலலிகிகமுதிலலை யெனகிறது.

வரீர மானிடசேகரனே! இவவிதமாகச சொனன இநதக கணணனை வா அநதத துஷடனைபபாரதது, பௌருஷவாககியஙகளைச சொலலிக காஜ ஜனைகளைககாடடி உஙகரிதது, கடடிளையிழுததுக கடடிககொணடு, மஹா பயங்கர ஸவருபமாகிய சாபேநதிரனுக கொபபாகிய தமது புஜபாகுதண் டங்களை நீடடி, மிகவும பிரியமுள்ள சிநேகிதன்தோளில கையைவைததுக்

சன்மானிககிறதுபோல அவனுடைய கணடததினமேல ஸ்ரீஹஸ்தத்தை வைதது வளைதது, அவன கழுததை யிறுக அழுததிப பிடிததுப பராககிரமததுடன நினறார அபபோது அநத அரிஷடாசுரனெனபவன மிகவும கோபமுடையவனாகி, தனது காறகுளமபுகளினால பூமியைச குமபடி யுதைததுப பெருநதூளிக ளெழுமபசசெயது, வாலை உயரததூககிச சுழறறி, ஆகாயததில சஞசரிககினற மேகபடலஙகள யெலலாம சினனாபினனபபடடு ஓடுமபடிப பறககவடிதது, இரணடு கணகளிலும நெருபபுப பொறிகள சிதறததலையை வளைததுககொணடு, அசுராநதகராகிய ஸ்ரீபதமலோசனரை முடடிததளளினன

அநதசசமயததில யாதவகுஞசரியாகிய ஸ்ரீபகவானனவா அநத விருஷபாசுரனுடைய பாவத சிகரஙகளைபபோனற இரணடு கொமபுகளையுமபிடிதது, முனனே சிலதூரமிழுதது வலிதது வருததபபடுத்தி, பினபு மததகஜததுடன் முமமதயானையானது எதிரதது யுததஞசெயது நெடடிததளளினறபோல் பதினெடடு கஜபபிரமாண தூரததிறபோயச சுழனறு விழுமபடி நெடடிததளளினா அமமாததிரததில அவவசுரனனவன [illegible] போன்று போய வீழநது சரீரமவோதது, இநதிரியஙகள கலஙகி, பெருமூசசெறிநது, பினபு சறறேஙிதானிதது ஆயாசநதீரததுககொணடு, முனனிலும அதிக கோபோததீபிதனாய மகததாகிய பராககிரமததுடன ஸ்ரீஜனாததனரை உஙகரிதது முடடிகொடுததுமுடடினன

அததருணததில இநதப பகவானனவா மறுபடியும அநத துஷடவசுரனுடைய இரணடு கொமபுகளையு மிகவும பராககிரமததுடன பிடிதது, மீடடும விடாமல சிலதூரம நெடடிககொணடு போயப பூமியில விழுமபடிததளளி, அதனமீதேறி மிதிதது நினறு, இவவுலகததில லோககணடகாகளாய ஜனிததிருககினற கொடிய வசுரவினஙகளின ஆஙகாரமாகிய கொமபுகளமுறியவும சாதுஜனஙகள முதலிய சமஸதமான தேவாகளினுடைய க்ஷேமமங்கல கரமாகிய கொமபுகள் விருததியடையவும மகா விபவததோடு நேரிட்டசபகூசனைககொபபாக இநத வரிஷடாசுரனுடைய இரணடு கொமபுகளையும வேருடனபறிதது, அவைகளையே வசசிராயுதமாக இரணடு ஹஸதஙகளிலுந தாஙகி யுறுதியாகபபிடிதது, பினபாயசசலகொணடு கிறுகிறெனறு சுழறறி, முனபாயநது வநது மோதியடிதது உதைததார அவவளவில அநத மஹாகொடிய விருஷபாசுரனனவன மூககிலும வாயிலும உதிரததைக ககிககொணடும கிடுகிடெனறு நடுஙகி உதைததுககொணடுப பிராணபீதியையடைநது, மூததிரமலஙகள பெயதுகொணடு, ஒரு தரம கதறி யோரிரைச சவிடடுப பிராணனைவிடடான்

வாரீர் மஹீசனே! அதனபிறகு சமஸ்தமான பிரஜைகளும தங்களாபத்து நீங்கிச் சந்தோஷித்தாகள ஆகாசததில்நினறு ஸ்ரீபகவானுககு ஜயங்கோருன்ற சமஸ்தமான தேவதைகளும் ஆனந்த சநதோஷங்களை யடைந்து,

ஸ்ரீ கண்ணன் அரிஷ்ட்டாசுரனை வதைத்தது

ஸ்ரீகண்ணன் கேசியை வதைத்தது இச்சரித்திரம் 37 வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

திவ்யபுஷ்பங்களை அவர்மேல் வருஷித்தார்கள் ஸ்ரீபகவானானவர் ஸ்ரீபலராமரிடத்தில்வந்து சேர்ந்தார். பின்பு இருவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் அன்புடன் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு, சமஸ்தமான கோபாலஜன ஸமூஹங்களும் மஹாசுந்தரவதிகளான கோபிகாஜனங்களும் தங்களிடத்தில் வந்து சந்தோஷமாகத் துதிக்கக் கொண்டுவரக் கோகுலத்தில் பிரவேசித்து, அவர்களையும் தங்கள் தங்கள் கிரஹங்களை யடைந்து சுகித்துக்கொண்டிருக்கும்படி யனுப்பிவிட்டு, தங்கள் மாளிகை சேர்ந்து சந்தோஷமா யிருந்தார்கள்.

வாரீர் மகாராஜனே! பிறகு ஒருநாள் யதேச்சாவிகாரியாய்த் திரிலோகத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கின்ற வராகியும், ஆசாபாசங்களில்லாதவராகியும், சென்றகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலமாகிய முக்கால குணங்களை யுணர்ந்தவராகியும், மகா தபோநிதியாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமந்நாரதபகவானானவர் ஸ்ரீமதுராபுரியிற்சென்று, கம்சமகாராஜனுடைய சபைக்கெழுந்தருளினார். அந்தக் கம்சனானவன் நாரதர்வருகிறதை யறிந்தமாத்திரத்தில் எதிர்கொண்டுபோய் உபசரித்து, தகுந்த பூஜைகளைச்செய்து அழைத்துக் கொண்டுவந்து, ஒரு உசிதாசனத்தி லிருக்கும்படிக்கு மிகவாய்ப் பிரார்த்தித்தான். அவர் ஆசனத்திலிருந்தார். பின்பு நாரதரைப்பார்த்து, வாரீர் முனிஸ்வரரே! ஏதாவது திசயங்களுண்டா யிருந்தால் சொல்லவேண்டும், என்று மிகவும் வணக்கத்துடனே கேட்டான். அப்போது மகாபாகவதோத்தமராகிய ஸ்ரீமந் நாரத பகவானானவர் அனந்த விசித்திர சமாசாரங்களுண்டென்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஸ்ரீ நாரதர் வாக்கியம்

வாராய் கம்சமகாராஜனே! பூர்வத்தில் ஆகாசவாணியினுடைய வாக்கின் பிரகாரம் ஸ்ரீ ஜகதீஸ்வரனாகிய ஸ்ரீ ஹரியானவர் உன்றனபுள்ள தங்கையாகிய தேவகிதேவியினுடைய திருவுதரத்தி லவதரித்து, ஸ்ரீ வசுதேவரால் நந்தவிரஜத்தை யடைந்து விருத்தி யடைந்திருக்கின்றார். அவ்விடத்தில் யசோதாபிராட்டியினுடைய கர்ப்பத்தி லாவிர்ப்பவித்துப் புத்திரி ரூபத்தைக் கொண்ட ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் யோகமாயா சக்தியாகிய பத்திரகாளியை நீ சம்ஹரிக்கத் தொடங்கினையே, அப்போது அந்தர்த் தானமாய்விட்ட அந்த மகாசக்தியானவள் உனக்குச் சொல்லவில்லையா? அவற்றை நீ யறிந்திருக்கிறாய். மேலும் இந்த மகாபுண்யவதியாகிய தேவகி தேவியினுடைய ஏழாவது கர்ப்ப சங்கருஷணம் சம்பூதரான ஸ்ரீ விஷ்ணுமாயையினால் ரோகிணி தேவியினுடைய திரு வுதரத்தில் அவதரித்து, ஸ்ரீ பலராமரென்னும் நாமதேயத்தை யுடையவராய், ஸ்ரீ ஹரியாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு மிகவும் சகாயமா யிருந்து, இவ்வுலகிலுள்ள கண்டகர்களாகிய அசுரஜனங்களைச் சம்ஹாரஞ் செய்து, அளவிறந்த லீலைகளைக்காட்டி, உனது சிநேகிதர்களாகிய அசுர ஜனங்களைச் சம்ஹரிக்கின்றார். இப்போது அரிஷ்டாசுரனையும் சம்ஹரித்தார். இதுதான் மகத்தாகிய வதிசயமென்று நாரத மகாமுனிவர் சொன்னார்.

வாரீர் ராஜேந்திரனே! ஸ்ரீமந் நாரதபகவான் இவ்விதமாகச் சொன்னது மல்லாமல் இன்னும் அநேக அதிசயங்களாகிய ஸ்ரீ பகவானுடைய விர்த்தாந் தங்களையும் சொன்ன மாத்திரத்தில், அவற்றைக்கேட்ட கம்ச மகா ராஜனானவன் பிராண பீதியடைந்து, மனங்கலங்கி, மீட்டும் தைரியத்தைக் கொண்டு கோபோத்தீபிதனாய்ச் சபிகாகளைப்பார்த்து, வாருங்கள் சபிகர்களே! இந்தக் கிழவராகிய வசுதேவரானவர் என்னை மோசஞ்செய்து தன் வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளையை யொளித்தார் பார்த்தீர்களோ? என்று பற்களை நறநற வென்று கடித்து, உடைவாளை யுருவிக்கொண்டு வெட்டப்போனான் அப்போது வெட் டக்கூடாமல் கையயர்ந்தது அதனால் சோர்ந்து நின்றான் அத்தருணத்தில் நாரதர் அந்தக் கம்சனைப்பார்த்து, வாராய் மகாராஜனே! அவரின்னம் வெகு புண்யங்களைச் செய்பவிருக்கின்றார் அவர் உனது கைக்குச் சக்கியமானவரல் லர் அவரை வெட்டப்போவது மரியாதையன்று, உனது சத்துருவை ஜயிப் பதே உத்தமம் இவரை க்ஷமிப்பாயாக, என்று நிறுத்திச் சமாதானஞ் சொல்லி அந்தர்த்தானமாய் விட்டார்

பின்பு அந்தக் கம்சமகாராஜனானவன் பின்னுந் தாமசனாகி, வாருங்கள் பிருத்தியர்களே! இந்த வசுதேவ தேவகிகள் எங்கேயாவது ஓடிப்போகப் போகின்றார்கள் இவர்களைப் பழையபடியே காராகிரகத்தி லடைத்து விலங் கிடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து, தனக்கு மிகவும் பிராண சிநேகிதனாகியும் மகா மாயாவியாகியும் க்ரூரனாகியு மிருக்கின்ற கொடிய அசுரனாகிய கேசியென் கிறவனை அழைப்பித்து, நந்தவிரஜத்தில் வளர்ந்து விருத்தியடைகின்ற ஸ்ரீபல ராம கிருஷ்ணர்களைச் சம்மாரஞ் செய்து வரக்கடவாயென்று ஆஜ்ஞா பித்து அனுப்பிவிட்டு, பின்பு அந்தச் சபையிலிருக்கின்ற ராஜாக்கள் தவிர மற்று முண்டாகிய மந்திரிகளையும் சுத்தவீரர்களாய் மல்லயுத்தத்தில் கைதேர்ந்த மல்லுஜெட்டிகளாகிய சாணூர முஷ்டிகாதிகளையும் தனக்கு மிகவும் ஆப்தர்க ளாகியும் அசுராம்ச ஜனிதர்களாகியும் மிகவுங் கொடியக்ரூரர்களாகியு மிருந்து ராஜ்யாதி காரங்களைச் செலுத்துகின்ற சாணூவகோசலாதி அனந்த தேசாதி பதிகளையும் வரவழைத்து உபசரித்து, தனது சபையி லாசனங்களி லிருக்கச் செய்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றான்.

கம்ச மஹாராஜனுடைய வாக்கியம்.

வாருங்கள் எனது பிரியமுள்ள சுத்தவீரர்களாகிய ராஜன்யர்களே! இந் தத் திரிலோகங்களிலும் இன்னும் எந்தலோகங்களிலு மிருக்கின்ற தேவேந் திரன் முதலிய தேவதைகளும், அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும், மற்று முள்ள சுராசுரர்களும், சமஸ்தமான அரசர்களும், என்னுடன் யுத்தஞ்செய்து ஜயத் தை யடையமாட்டாமல் மண்ணுண்ணு வார்களென்று உங்களுக்குத் தெரிந் திருக்கலாமல்லவா? அப்படிப்பட்ட என்னை இந்த ஸ்ரீ கோகுலத்தில் விருத்தி யடைந்து பிருந்தாவனத்தில் பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்துத் திரிகின்ற ஸ்ரீ பல ராம கிருஷ்ணர்களென்கிற இரண்டு சிறுபிள்ளைகள் பசுவின் பாலைக் குடித்து, காட்டிலுள்ள கந்தமூல பலாதிகளைத் தின்று கொழுத்து, மதோன் மத்தர்க

ளாய்ச சமமரிககிறேமென்று பௌருஷஙகள சொலலித திரிகின்றார்களாம். இநத ஆசசரிய சமாசாரஙகளைக கேடடீாகளோ? எனறு சொலலித் தனக்குளளிருககின்ற கோபததினலே சிரிதது, அபஹாசியஞசெயது, சாணூரமுஷ்டிகாகளை யழைதது, இனறு முதல இநதச சபாமணடபத துவாரததில ஆயுத, பாணிகளாக ஜாககிரதை யாகவிருநது, அநத ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணாகள இவவிடம் வநது நுழைநத மாததிரததில யுததஞசெயது அவாகளைச சமமரிதது விடுங்களென்று நிருததரவாக ஆஜஞாபிதது, அதிக ஜாககிரதையாகக் காவல வைததனன்.

பின்னும அநத மதுராபுரிககுள ளிருககினற தன்னுடைய பட்டததானை யான குவலயா பீடமெனனும நாமதேயததை அடைநத தேவாசுராகளுக்கும் பிராணபீதி யுணடாகச செயகினற மஹாபராககிரமத தோடுங கூடிய அம்மஹா மததகஜததிறகுப பாகனுகியும மிகவும சுததவீரனுகியு மிருககிற யானைபபாகனை யழைதது, இனறுமுதல நமது படடத்தானையாகிய குவலயா பீடததுககு முமமதஙக ளொழுகுமபடியாகிய ஆகாரஙகளைக கொடுததுப போஷிதது, மஹா பராககிரம கோபகுணஙகளைக கறபிதது, அதன் துதிக்கையினில இருபபுலககையைக கொடுதது, நமது புரததுத துவாரததில அதி ஜாககிரதையாக வைததுககொண டிருநது, ஸ்ரீ பலராம கிருஷணாகள பட்டணததில நுழைகினற சமயததில நிருததரவாக அமமஹாகஜ சிரேஷ்டத்தை அவாகளமேற செலுததி, அவாக ளிருவரையும இடிததுத தளளித துவைததுக் கிழிததுச சமஹரிககுமபடிச செயயக்கடவாய், எனறு கண்டிப்பாக ஆஜஞாபிததான்.

பிறகு அந்தச் சபிகர்களாகிய அவவரசாகளைபபாாதது, வாருஙகள சபிகர்களே! நான மகாதேவராகிய ஸ்ரீபசுபதிககுப பிரீதயாாததமாகவும, எனககு அபஜயங்கள வராமலிருககும பொருட்டாகவும, இநதச சதுாததசி ...யகாலததில தனுாயாகஞ செய்யத தொடஙகுகினறேன. ஆகையால அநத யாக முடியுமளவும நீஙகளயாவரும ஜாககிரதையாக விருநது யாக சமரக்ஷணஞ செயயவேணடும எனறு நலல வாாததைகளால ஆஜஞாபித்து, அவாகளுக்கு விடைதநது, அவாகள போனபினபு தான் ஏகாநதனய் அச்சபையிலிருநது, மிகவும சாதுவாகியும மஹா பாகவதோததம ராகியும் ஏகாந்த சீலராகியு மிருககினற அகரூரரை யழைததுவருமபடி ஏவலாளியை யனுப்பினன் அநத ஏவலாளிபோயச சொனன மாததிரததில அவா வநதாா. அவர் வருவதை யறிநது உடனேமிகவம ஆதரததுடன் அவருககு எதிா கொண்டு சென்று, அவருடைய இரணடுகைகளையும பிடிததுககொணடு அழைதது வநது, அவரைச சுகாசனததி லிருககசசெயது ஒருவாாததை சொலலுகினறுன்.

வாரீர் மஹாநுபாவராகிய அகரூரரே! மஹாகுணசாலியான நீர் சாவப்பிராணிகளுக்கும் சௌமயராகியும, இந்தப போஜவமசத்திறகுப பாரமபரை

யாய் ஹிதஞ் செயயததகக மநதிரி சிரேஷடராகியும, எனது க்ஷேமததை சார்வதா கோருகினறவராகியும இருககினறீர ஆகையால நான எனது ஆநதரியமான இநதக காரியததிறகு உடமையை அடைகினறேன என விஷயததில எவவளவும வஞசனையிலலாமல என காரியஙகளை முடிததுத தரவேணடும். இநதிராதி தேவஸமூஹஙகள யாவரும எனககுப பயநது ஸ்ரீமந நாராயண மூரததியைச சரணமடைநது பிராரததிததாாகளாம அதனால அவா இநத வசுதேவ தேவகி தேவி காபபததிலுதிதது நநதவிரஜததிற சோநது, ஸ்ரீ பலராம ஸஹிதராய எனனைச சமஹரிககும பொருடடு விருததி யடைகினருரெனறு கேளவிபபடடு, நான அனேக மாயாவிகளைக கொணடு அனநத தநதிரஙகளைச செயவிததேன. எனன செயவிததும அவாகள நசிககவிலலை

ஆகையால இபபோது நீ ரவிடததிறகுபபோய, ஸ்ரீ நநதகோப ரிடத்தில கபபம வாஙகிககொணடு, மஹாராஜா தனுயாகஞ செயயப போகினறூர். நீஙகளயாவரும ஆபாலவிருதத கோபால ஜனஙகளுடன வரககடவீாகள. எனறு ஆஜஞாபிதது, அககதியம உமது இரததததினமீது ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணாகளாகிய அவவிரணடு சிறுவாகளையும ஏறறிககொணடு வநது நமது பட்டணததிற சொதது விடவேணடும இவவளவு நீா செயவீரானால மகாமதோன்மதத வேதணட சுணடாதணட துதிககையோடுங கூடிய நமது படடததானையாகிய குவலயாபீடததைக கொணடு சமஹரிததுப போடலாம அதறகுந தபபினால, மிகவுங கடினாகளாயக கோர கிரததியஙக ளோடு கூடிய மலலஜடடிகளாகிய சாணூர முஷடிகாகளைக கொணடு அவசியஞ சமஹரித்துப போடலாம

அவாகளுககுந தபபிபபிழைததால, அபபோது உடனே எனது சநதிராயுததததினால வெடடி யெறிநதுவிடடு ஜனமபபகையைத தீாததுக கொணடு, இநத ஸ்ரீ வசுதேவனையும நசிககசசெயது, யது, விருஷணி, போஜ, அநதக, ஜைன, தாஸா, ஹாகளான ராஜவமசஙகளை நாசஞசெயது எனது தகபபனாகிய உககிரசேனனையும அவாதமபி தேவகனையும பக்ஷபாதமான குணஙகளழியுமபடி விலஙகிலிடடுக காவததையடககி, எனது மாமனாராகிய ஜராஸநத மஹாராஜாவையும, எனககு மிகவும பிராண சிநேஹிதாகளாகிய நரகாசுர, பாணாசுர, ஜமபராசுர, முரகாசுராகள முதலான இனனும அனநத தைததியாதிகளையும, சிசுபால, தநதவககிர, ருகமி, சுயோதன, பவுணடர, சாள்வ, யவை, கோசலாதி பதிகளாகிய அனநதமாயிரந தேசாதிபதிகளையும எனக்குச் சகாயமாக வைததுககொணடு, தேவேநதிராதி தேவதாபக்ஷமாக விருககின்ற மறறத தேசாதிபதிகள யாவரையும ஹதாஹதஞ செயது, அவாகளுடைய இராஜயஙகளை என சிநேஹிதா களுககுப பெருமதியாகக கொடுதது, திக்கு விதிககுகளயாவும ஜயிதது, சததுருபக்ஷ நாமதேயஙகள் எநத லோகததிலுமில்லாமற கருவறுததுப்போட்டு, இநதப பூமண்டலததை எனது ஒரு தவளசசதிர நிழலினகண அடஙகப பெறறுக கொணடு, ஏகசசக்ராதிபதியாய்

ஆஜ்ஞாசக்கரம எஙகுஞ் செலலுமபடி அரசாடசி செலுததிப போக்பாக்கிய சுகாதிசயஙகளை யனுபவிபபேன

வாரீர் அகரூரரே! இபபடிபபடட பாககியாதிசயஙகளை நான் அனுபவிக்கவேணடிய நறகாலம எனககு நேரிடடிருககின்றபடியாலேதான, எனககுள இநத நிசசயமபிறநதது ஆகையால மகாபுருஷராகிய நீரே எனனுடைய நிசசயததை யறிநது நிறைவேறற வேணடும உமமை யலலாமல மறறை யாரறிநது நிறைவேறறப போகினறாாகள? நீா சீககிரமாகசசெனறு, உமது புததிகோசரததால யாக சமாசாரஙகளைச சொலலி, அநத வசுதேவ புததிராகளாகிய ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணாகளை எநதவித தநதிரஙகளாவது செயது அழைததுககொணடு வரவேணடுமெனறு பிராாததிததான இவவித மாய அநதக கமஸமஹாராஜன பிராாததிதத மாததிரததில அநத அரசனைப பாாதது அகரூரா ஒருவாாததை சொலலுகினறாா

அகரூரா வாககியம்

வாரீா கமஸமஹாராஜனே! எனககுமிகவும ஆபதராகிய உமதாஜஞைக்கு ஒருகுறைவுவருமா? வராது ஆயினும எனனுடைய வாககியததைகக கேளும. இவவுலகததி லுளள மானவாகள தஙகளையும பிறரையும யோசிததறிகின்றது மிலலை. தெயவயோகஙகளை லேசமாததிர மாகிலும இனனவிதமெனறு காணவுமாடடாாகள தனபலததையும எதிரிபலததையும தெயவ பலததையு மறியாமல, தனபுததிககுத தோனறினபடி நடககததுணிவாாகள ஆயினும ஸ்ரீசாவேஸ்வரனுடைய சஙகலபததைக கடகக ஒருவராலு மாகாது உமதுபலாபலம அநத ஈசுவரனுககே தெரிநதுகொளளத தககதலலாமல, இநத உலகஜனஙகளுககுத தெரிநதுகொளளத தககதனறு. சமஸத பிராணிகளுககுஞ சுகதுககஙகளுஞ சோகமோகஙகளும தனகடையாக நேரிடுகினறதே யலலது, இவாகள பிராாததிததபோது நேரிடுகிறதிலலை யலலவா வாரீா மகாராஜனே! ஆகையால உமதாஜஞாபிரகாரம பகைவா புததிராகளாகிய ஸ்ரீ பலராம ஸ்ரீ கிஷ்ணநாமதேய சததுருககளை எனது சாகஸததினால அகததியம அழைததுககொணடு வருகினறேனெனறாா

சுகர் வாககியம

வாரீா பரிக்ஷின மஹீபதியே! அநதககமஸராஜனைப பாாதது இவ்விதமாகச் சொனன அகரூரரானவா அவனிடததில உததிரவு பெறறுககொண்டு, திவயாலங்கார ரதாரோஹணஞ செயதாா பிறகு அநதசசபையில கமஸராஜனெனபவன தனதேகாநத சிலாகளாயிருநத சில ஆலோசனைக காததாகளாகிய மநதிரிகளை யெல்லாம அனுபபிவிடடு, யதாபபிரகாரம தனது அநதப்புறததிறகு வநதுவிடடான.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கோரகம்சன்றனாக்கினையால் வந்த கொடியனுமசுர கேசியென்பானையும்
ஆரபாரமதாய் வந்து கோபாலரனைவரையுங் குகையிலொளித்திட
சோரனாகிய வியோமாசுரனைத் தானரிச்சமரித்த தாரிசைவல்
நாரதபகவானால் நடக்கத்திடும் நற்செயலாலுள்ள மகிழ்ந்தாரரி

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் கம்ஸனாலே ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டுவந்த ஒரு கொடிய அசுரனாகிய கேசியென்கிற துஷ்டனைச் சம்ஹரித்தாரென்றும், ஸ்ரீமந்நாரதபகவானால் இனிமேல் நடக்கவருகின்ற மஹாதிசயலீலைகள் யாவையுங் கேட்டுச் சந்தோஷித்தாரென்றும், பின்பு மஹாமாயாவியாய் வந்து சிலகோபாலர்களைப் பர்வதக்குகையி லொளித்த வியோமாசுரனைச் சம்ஹாரஞ் செய்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றனன்.

வாரீர் சாதுஜனோத்தமனே! முன்னமே அந்தக் கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட மிகுந்தகொடிய துஷ்டாசுரனாகிய கேசியென்பவன் அசுவரூபத்தைத்தரித்து, லோகபயங்கரமான கோரகிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டு, தனது சண்டப்பிரசண்டமான வேகத்தோடு நடக்கத்தக்க நான்கு பாதத்திலுமுள்ள குளம்படிகளினால் பூமியைப்பிளந்து, தூளிகளை ஆகாசத்திலெழுப்பி, எங்குங் காடாந்தகாரமாகிய இருளையுண்டாக்கி, இந்தப்பூமியெல்லாம் இடுங்கிடென்று நடுங்கவும் ஸ்ரீ ஆதிசேஷஸ்வரூபமான பணாமுடிகளைச் சாய்க்கவும் சமஸ்தப்பிராணிகளும் பிராணபீதியடைந்து திக்குத்திக்குகள் தெரியாமல் சிதறியோடவும் ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற கேசரர்களும் தேவதா விமானங்களும் அலைந்து சிதைந்து பர்வதசிகரங்களிலும் நகரங்களிலும்போ யொளிக்கவும் தனது பற்களைத் தோற்ற வாயைவிரித்துக் கனைத்து, பிரளயாக்கினியைப்போல் நெருப்புப்பொறிகளைச் சிதறுகின்ற கண்களை விழித்து, மிருத்யுவினுடைய காலபாசமோ இதுவென்று சமஸ்தப்பிராணிகளுடைய இருதயங்களும் பீதிப்படுகிற கிலேசையடையும்படி நீண்டுசுழன்ற வாலசைவினாலே பிரளயகாலத்தில் வாயுவுக்கொப்பாகிய பெருங்காற்றையுண்டாக்கிக் கொண்டு, மிகவும் கொடுமையாகிய இரைச்சலோடும் கோஷ்டத்தில் வந்து பிரவேசித்தான்.

அத்தருணத்தில் அந்த நந்தவிரஜத்திலுள்ளவர்களும் அவ்வசுரனுடைய ஆரவாரத்தினாலும் அவனாலுண்டாகிய வேகத்தினாலும் ஒன்றுந்தோன்றாமல், பயப்பிராந்தசித்தர்களாய் மஹா ஆபத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீபகவானைத் துதித்து அடுத்தார்கள். அப்போது அவ்வசுரனானவன் இந்தக் கோபாலர்கள் முதலிய யாவரையுந் துரத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீபகவான் எங்கிருக்கின்றாரென்று தேடி வந்தான். அப்படிவருகின்ற துராத்மாவைச் சௌரிராஜனானவர் பார்த்து சமஸ்தமான கோபாலர்களையுந் தன்பின்னே யிருக்கும்படி நியமித்து, தான்

முன்னின்று, மிருகராஜனைப போல மகாபிரதாப சௌரியதைரிய பராக்கிரமததுடன கனைததது, அடா தூாதமாவே! யாரைத தேடுகின்றனை? இதோ நானிருககின்றேன சாதுககளை யேன நலிகின்றாய! இனி நீ யெங்குஞ் செலலச் சகதனுகமாட்டாய ஆதலால நீ யிஙகேதானே நிலலுக என்று தமது விசிததிர உததரீயததையும கசசையையும இறுககிககட்டி யுததசனனததராய நின்றூா.

அபபோது அவவசுரன அவரைககணடு, மகாபயஙகரமான சிமமநாததுடன ஆவென்று வாயைததிறநது, சமஸதமான பலலாயிரஙகோடி அணடஙகளையும ஓா கவளமாகவிழுஙகித தமது திருவுதரததில சாசுவதமாகவைதது இரகூிககின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை விழுஙகவும கடிதது ஹிமசிககவும நினைதது, அவாமேற பாயநதுவநதான. அபபடி வரும்போது ஸ்ரீ பகவான அநதககடியைத தபபிததுககொணடாா அவவளவில இநதத துரகஸவரூபதானவன தனது காலகளினால அவரையுததான அவா அதையுந தபபிததுககொணடு, மிகவும பராககிரமததுடன பிருகஸஸாம விதயா விசேஷததால அவன கையில தானகபபடாமல, அவனை இடசாரி வலசாரியாகசசுழன்று அலையும்படிச செயது, சமயமபாாதது அவனுடைய காலகளைசசோததுபபிடிதது வாரிததூககிக கிறுகிறென்று சகராகாரமாகச சுழறறி, ஸ்ரீகருட பகவானுனவா ஒரு கொழுதத சாபபததைபபிடிதது அதன கூாவததை யழிதது வீசியெரிநதாறபோல இககொடியனை நூறுவிறகிடை அளவின பிரமாணதூரததிற போயச சுழன்று விழும்படி வீசியெறிநதாா

அபபோது நெடுநதூரததிலேபோய விழுநத இவவசுரன மறுபடி புரண்டெழுநதிருநது, முனனிலும அதிக உககிரததைக கொணடு உஙகரிதது, நாணமிலலாமல மகா பராகரமததுடன மேலவிழுநது வநதான அதைககணடமாததிரததில இநதக கோபால குலேநதிரராகிய ஸ்ரீ பகவானுனவா, இநதப பூமண்டலததைப பரிததுககொண டிராநின்ற திககஜேநதிரனுடைய சுணடாதணடமகா கமபீரப பிரதாப துதிககையைபபோல விளஙகுகின்ற தமது ஆஜானுபாகு விளபபனமான கையைப பிரசணட பணுமணடல முகததையுடைய சறபசிரேஷ்டன தான வாசஞசெயகின்ற புறறின குகைந்தவாரததில நுழைவதுபோல இநதத தோஷ்டா சுரனுடைய வாயில நிறையும்படி நுழைததாா இபபடி ஸ்ரீ பகவானனவா தமமுடைய ஸ்ரீ அஸததைநுழைததமாததிரததில அநத மகாதுஷ்ட வசுரனாகிய கேசியானவன மகத்தான ரோஷ சாமபிராஜயததை யடைந்து, தனது பறகளால நெறநெறவென்று கடிததான

அபபோது ஸ்ரீ ஹரியானவர் தமது புஜ தண்டததை வஜ்ரதண்டம்போலச் சலியாமல நுழையும்படி அவனுடைய காப்பததில நுழைத்து, அவன் குடலைபபறறினா.* அககாலவனுடைய பறகள் யாவும வஜஜிரததைக் கடித்தாறபொலச் சூாணங்களா யுதிாநதன. அநதச் சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய

இந்த ஸ்ரீ ஹஸ்தமானது அவன் வயிற்றிலுள்ள உறுப்புகளைப் பற்றிக்கொண்டு, சரசர அவனுடைய உதரத்திலேயே விருத்தியடைந்தது. அப்போது அவ்வசுரன் சரீரத்தில் வாயுஸ்தம்பன முண்டாகி, குன்மவியாதி சம்பவித்ததுபோலப் பிராணாவஸ்தைகளை யடைந்து, வீராவேசங்கள் குன்றி, கர்வங்க ளழிந்து, முன்பின் னொன்றுந்தோன்றாமல், இனி என்னசெய்வோமென்று ஏக்கமடைந்து, விழித்துப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கிற கண்மணிகள் பிதுங்கி வெளிவரவும் சரீரமெங்கும் வேர்வைகள் ஒழுகவும் கால்களையுதறி உதைத்துக்கொண்டு, பிராணபீதியடைந்து, பெருங்குரலிட் டிறைக்கவுங் கூடாமல், வெள்ளரிப் பழம்போல வயிறு விரிந்து வெடிக்கப்பிராணனை விட்டான். அவன் மரண மடைந்தபின்பு இந்த ஸ்ரீ மாயாமனுஜ பாலகராகிய ஸ்ரீ ஜகதீஸ்வரர் தமது ஸ்ரீ ஹஸ்தத்தை வெளியில் வாங்கிக்கொண்டார்.

வாரீர் வசுமதீநாதனே! வீராவேசத்தோடே கூடிவந்த கொடிய வசுரனாகிய கேசியை அவலீலையாகச் சம்ஹரித்துப் பரிசுத்தராயப் பராக்கிரமத்தோடு விளங்காநின்ற நளினாக்ஷங்களைப் படைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிரீதியார்த்தமாக ஆகாசவீதியில் விமானங்களில் நின்று இவருடைய ஜயத்தைக் கோரிக்கொண் டிருந்த சமஸ்தமான தேவதைகளும் புஷ்பவருஷங்களை இவர்மேல் வருஷித்து, இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு மங்களமுண்டாகக் கடவதென்று துதித்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் உடனே ஸ்ரீ ஹரிபக்தி விசாரதராகியும் மகா பிரபந்த சிரோரத்னமாகிய ஸ்ரீபரம பாகவதோத்தமராகியும் யதேச்சா விகாரராகியும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ மந்நாரத பகவானானவர் அவ்விடத்திற் கெழுந்தருளி, மிகவும் ஆச்சரிய திவ்யகல்யாண குணங்களையுடைய இந்தக் கோவிந்த மூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்து, ஒரு ஏகாந்தப் பிரதேசத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவரோடும் சுகாஸனராயிருந்து, ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ நாரதவாக்கியம்

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! ஓ பல்லாயிரங்கோடி அண்டஸ்வரூபங்களாகிய சமஸ்த ஜகங்களுக்கும், இந்த ஜகங்களிலுண்டாகிய சேதனாசேதனங்களுக்கும், பரம யோகீந்திரர்களுடைய ஞானேந்திரியங்களுக்கும் விபுவாகிய ஸ்ரீசர்வேஸ்வரரே! உமக்குப் பிரணாமம். வாரீர் பரமாத்மாவே! நீர் காஷ்டங்களில் அக்கினியுந் திலங்களில் தைலமும் இருக்கின்றதுபோல அகிலஜகங்களின் உள்ளும்புறம்பும் வியாபித்து, சர்வமயராகியும் சர்வசாக்ஷி பூதராகியும் தேஜோமயராகியும் விளங்குகின்றீர். அப்படி விளங்குகின்ற உமக்குப் பிரணாமஞ் செய்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! இவ்வுலகத்தில் பூர்வம் ஜனித்திருந்த தைத்ய தானவ யக்ஷராக்ஷஸர் முதலிய அசுரஜனங்கள் தபஸ் ஸம்பன்னர்களாய் அணிமாதி சித்திகளை அடைந்து, லோகாதிகாரங்களைச் செய்து, உலகத்தை நலியப்பண்ணி, பின்பு உம்மாலே அவர்கள் யாவரும் சம்ஹரிக்கப்பட்டு,

அந்த ஹதசேஷத்தினால் இந்தக் காலத்தில் ராஜஜனனியர்களாய்ப் பிறந்து அதிகாரங்களை அடைந்து, சாதுக்களை நலிந்து, அவ்வசுர கிருத்தியங்களையே செய்து பூமிக்குப் பளுவாயிருக்கின்ற படியினாலல்லவா நீர் திருவவதரித்தீர்? அதனாலல்லவா பூபார நிவாரணங்களை ஆசரித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்! இப்போது இந்த அசுவரூபியான துஷ்டாசுர கேசியானவனும் ஹதமாயினன். இன்னமும் வியோமாசுரனும் ஹதமாகவிருக்கின்றான்.

வாரீர் ஸ்ரீஹிருஷீகேசரே? இவையல்லாமல் இனிமேல் மஹாபாகவதோத்தமராகிய அக்ரூரர் வந்து தரிசனஞ்செய்து உம்மை மதுராபுரிக்கு எழுந்தருளச்செய்வார். அவ்விடத்தில் சாணூரமுஷ்டிகாதி அசுரஜெட்டிகளும் சமஹரிக்கப்படுவார்கள். குவலயாபீட நாமதேய மத்தகஜமும் சமஹரிக்கப்படும். தனுர்யாகபங்கமும் நேரிடும். குப்ஜமாலாகாராதி சமரக்ஷணமும் கம்ஸ ஸம்ஹாரமுஞ் செய்வீர். பிறகு கம்சனுடைய வதம், ஜராசந்தயுத்தம், காலயவனனுடைய நிக்கிரகம், முரகாசுரன், நரகாசுரன், பவுண்டரகன், சிசுபால தந்தவக்கிரர்கள் இவர் முதலிய அனந்தமாகிய ராக்ஷஸ சமாரங்கள் நடக்கவிருக்கின்றன. இன்னமும் தேவபாரிஜாத விருக்ஷாபகாரமும், தேவேந்திரனுடைய அபஜயமும் நேரிடும். நிருகுமகாராஜாவினுடைய சாபத்தை நிவாரணஞ்செய்து, அவர் புண்யலோகப்பிராப்தியுள்ளவராய் அதிசயமோக்ஷமடையச்செய்வது மல்லாமல், மகா விரதசீல பதிவிரதா சிரோமணிகளாகிய அனந்த ராஜகன்னியர் விவாக சம்பிரமங்களையும் அங்கீகரிப்பீர்.

மேலும் ஜாம்பவதீதேவி கன்னியா ரத்நத்துடன் சமந்தமணி மாலையாகிய இந்த நகர சங்கிரமுஞ் செய்து, ஸ்ரீ துவாரகாபுரியென்னுந் திவ்ய நகரத்தில் மகாவிப சாம்ராஜ்யாதிசய சந்தோஷராயர் சமஸ்த ராஜனை நேத்ரோத்ஸவராய் எழுந்தருளியிருக்கும்போது ஒரு பிராமணோத்தமனுக்கு அவருடைய பூர்வஜன்ம பாபார்த்தக் கோஷ குணவிசேஷத்தினால் புத்திரர்கள் பிறந்திறந்துபோவான். அதனால் அவர் வந்து முறையிட்டுக் கொள்ளுவார். அப்போது தேவரீர் அவரை யாதரித்து இயமபுரத்திற் கெழுந்தருளி, அந்தப் பிராமண புத்திரனை யழைத்து வந்து, அவருடைய பாபத்தைப் போக்கி, அவருக்குப் புத்திரதானஞ் செய்வீர். இன்னும் அனந்தலீலா விபவாதி சாம்ராஜ்யாதி ஜயங்களை யடைந்து, சமஸ்த தர்மஸ்தாபனங்களையுஞ் செய்வீர்.

அன்றியும் பூபார நிவாரணார்த்தமாகத் தேவதாப்ர ஸ்துதியால் பரமதர்மிஷ்டர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களுக்குச் சகாய பூதராய்க் காலஸ்வரூபத்தை அடைந்து, ஆஸ்ரித பக்ஷபாதியாகியும் கிருபாவசியராகியும் ஸ்ரீ பார்த்த சாரதியாய்ச் சுயோதனாதி அக்ஷோஹிணி தளங்களைச் சங்கரித்து, பூமிபாரத்தை யொழித்து, அசாத சத்துருவாகிய தர்மராசனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வீர். உமது குணங்களை அளவிட்டறிந்து ஸ்துதிசெய்ய ஆதிசேஷனுக்கும் வேதபுருஷனுக்கும் அரிதாயிருக்குமாகில், யார்தான் முழுதுமறிந்து துதித்தனுபவிக்கத் தக்கவர்கள்.

' வாரீா ஸ்ரீசாவலோக வாதிஷணரே ! சமஸத பிரபஞசஙகளையும சிருஷடி ஸதிதி லயாதமகமாகச சாாவதா விளஙகசெயவதற்கு லீலாகுணதமகமான சதவ ரசஸ தமோகுணஙகளை அடைநது, ஹரிஹரபபிரமமாதி ஸ்வரூபங களை வகிதது, ஸ்ரீவிஷ்ணுவாகியும ஸ்ரீஜிஷ்ணுவாகியும ஸ்ரீஹிஷ்ணுவாகியும அளவிறநத திருககலயாண குணஙகளை யுடையவராகியும விளஙகுகினற உமககு சாஷடாஙகப பிரணாமஙகளைச செயகினறேன இரடசிககக கடவீர் என [illegible] பகவான நமஸகரிததுத துதிதது அனுஜஞை பெறறுககொணடு. [illegible] சஞசாரியாகி, ஸ்ரீஹரிநாமஸமரணை செயதுகொணடே பரமானநத ச[illegible]தோஷராகி, அடிககடிச சேவிததுத திருபதிமன துடையவராய அநதாத தானமா யெழுநதருளினா உடனே ஸ்ரீபகவான இநத ஸ்ரீநநதவிரஜஜன கோபாலாகள யாவருககும சாவசுகானநதஙகளை யுணடாககி, பசுககளை ரடசிததுககொணடிருநதாா

வாரீா மஹீபதியே ! உடனே ஒருநாள ஸ்ரீகிருஷணபகவான முதலிய சமஸதம [illegible] கோபாலாகளும பிராதககாலததில கோவினஙகளை யோடடிக கொணடு [illegible]ருநதாரணயததைச சோநது, சிலநேரம பசுககளைமேயதது, அவை [illegible] திருபதியடைநதபினபு ஒருவிடததில மநதையாகச சோததுவிடடு [illegible] ஒருபாவததின அடிவாரததிற சோநது விளையாடததொடஙகின [illegible] , இப[illegible] சிலகோமபாலருஞசோநது விளையாடிககொணடி ருந[illegible] , [illegible] சாகஷாத ஸ்ரீபகவான அரசுமுககு [illegible] களாகவும சிலா ஆடுகளாக [illegible] சோரா[illegible] [illegible] கொணடு விசிததிரமாக விளையா டிககொணடிருநதாாகள

[illegible] மாயாசுரனுடைய பிளளையான மஹாமாயாவியும பலபராக் கிரம சாலியுமான வியோமாசுர னெனபவன இநதச சோரரூபாக ளாகிய கோபால [illegible]லாகளுககுள தானுமோா கோபால சோரனைபபோல உருததாங கிக கொணடு, வெகுநேரம விளையாடிககொண டிருநது, ஆடுகளைப போலும உருவமா[illegible] கோபால சிறுவாகளில நாலைநதுபோ தவிர மறறையாவ [illegible] ஒருவ[illegible]ருவராகக கொணடுபோய ஒருமஹா பாவதக குஹையி லொளிதது, தனது பலாதிசயததினால ஒருபெரும பாறையைக கொணடு வநது அநதககுஹை[illegible] துவாரததை மூடிவிடடு, ஒனறு மறியாதவனைப போல வநது சோரா[illegible] யிருககிற கோபால குமாராகளுடன கலநதிருந தான

இவனையும இவனசெயத கிருததியஙகளையும அறிநது ஒன்றும அறியாத வரைபபோ லிருககினற சாவஜஞராகிய ஸ்ரீ கிருஷண பகவானனவா புனசிரிப் பைக கொணடு, மாயாவியாகிய சோரனைப பாாதது, வாராய் இராகஷ ஸத திருடனே ! உனனைபபோல இவவுலகததில யாரும் இவவளவு சாதுரிய மாயத திருட வலலமை கொணடவாகளிலலை நீ நலலநோபபாய்த திருடி

யாவரையுங் குகையிலொளித்தாயல்லவா? மற்றவர்களையுங் கொண்டு போய் ஒளித்து விட்டாய். என்று பேசிக்கொண்டே அவனருகிற்சென்று, மிகவும் பராக்கிரமமுள்ள ஒருபுருஷசிம்ஹமானது ஒரு அல்ப மிருகத்தைப் பிடித்ததுபோல அந்த வியோமாசுரனுடைய கண்டத்தை உறுதியாகப்பிடித்துக்கொண்டார்.

வாரீர்! மஹாதளாதிபதியே! ஸ்ரீ பங்கஜ லோசனராகிய ஸ்ரீ பகவானவர் பிடிக்கும்போது தப்பித்துக் கொள்ளச் சக்தியில்லாமலும் பிடித்துக் கொண்டபின்பு விடுவித்துக்கொள்ளச் சக்தியில்லாமலும் அகப்பட்டுக்கொண்ட இந்தத் துஷ்டசோரனாகிய வியோமாசுரனுக்குக் கண்கள் பிதுங்கி, மூச்சுப் புறப்படமாட்டாமல் உள்ளடங்கி, பிராணாவஸ்தையான மிகவருத்த முண்டாயிற்று. அதனால் அவன் மாயாரூபத்தை விட்டுக் கோராகாரமாகிய நிஜரூபத்தை யடைந்து, வெகுபராக்கிரமங்களைக் காட்டியும் விடுவித்துக் கொண்டு பிழைக்கத் தன்னாலாகாமல் கால்களை யுதறிக்கொண்டு, 'ஒருதரங்கதறிப் பிராணனைவிட்டான். அதையறிந்து ஆகாயவீதிகளில் நின்ற தேவதா மஹா புருஷர்கள் மிகவும் சந்தோஷத்தை யடைந்து, ஸ்ரீ பகவானுக்கு மங்கலங்கள் கூறினார்கள். ஸ்ரீ ஜனார்த்தனர் அந்தப்பாவத்தக் குகையருகிற்போய் அதன் வாயை மூட்டப்பட்ட அப்பெரும் பாறையைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிவிட்டு அதனுள்ளிருந்த கோபாலர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து வெளியில்விட்டார். பின்பு அவர்கள் யாவரும் தம்மைத்துதிக்கப் பசுக்கூட்டங்களை யோட்டிக் கொண்டு கோகுலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

அரிபஜனைசெய் யக்ரூரரானவ
ரரியையுமவ ரண்ணனையும்நினைந்
துருகிந்தகோ பாலருடனிருந்
தருமையாய்ப்பூசித் தானந்தமெய்தினார்

ஸ்ரீமஹா பாகவதோத்தமராகிய அக்ரூரரானவர் ஸ்ரீ ஸர்வேச்வரருடைய மாயாவதாரமான ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ண மூர்த்திகளுடைய லீலாவைபவங்களை நினைத்து நினைத்து ஆனந்தித்துக்கொண்டு, மிகவும் சிரத்தா பக்தியுடன் சென்று கோகுலத்திற் பிரவேசித்து, நந்தகோபர் முதலியவர்களைத் தரிசனஞ்செய்து தன்யராய்ப் பூசிக்கப்பட்டாரென்று சொல்லுகின்றது.

'வாரீர் பரமதனயனுகிய பாண்டவ வம்ச மஹாரதர்களே! அக்ரூரரானவர் அன்றையதினம் இராத்திரி மதுராபுரியில் வாசஞ்செய்து, மறுநாள் சூரியோதயகாலத்தில் ஸ்ரீ பகவத்பக்தி நியதராய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை மனதில் தியானஞ்செய்துகொண்டுவந்து, ஓரிரதத்தின் மீதேறி, நந்தவிரஜத்தைக் குறித்துப் பிரயாணமாய் வருகின்றார் அப்படி வரும்போது மார்க்கத்தில் தமக்குள் சிந்தனை செய்துகொண்டு, சந்தோஷசித்தராய்த் தமது மனதை உத்தேசித்து வாராய ஸ்ரீ பகவத் தரிசனார்த்தத்திற்குரிய எனது நன்மனதே! பூர்வ ஜன்மங்களில் அருமையான தவஞ்செய்ய நினைத்த எனக்கு நீ எப்படிப்பட்ட சஹாயமாயினையோ? வாராய எனது கர்ணேந்திரியமே! ஸ்ரீ பகவானுடைய திருக்கல்யாண குணனுபவ திவ்யசரித்திரங்களைக் கேட்டு எப்படி மகிழ்ந்தனையோ? வாராய நேத்திரேந்திரியமே! ஸ்ரீ பகவத் விக்ரஹ மஹோத்த ஸ்வங்களையும் மகானுபாவர்களாகிய ஸ்ரீ பாகவதோத்தமர்களையும் எப்படி சேவித்துத் தனயத்தை யடைந்தனையோ?

வாராய் ஹஸ்தேந்திரியமே! நீன் ஜனோத்தமர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட தனங்களைத் தானஞ்செய்தனைபோ? என்றிவைமுதலிய தமது பூர்வஜன்ம தபோசத்காமங்களைத் தியானித்து, இச்சன்மத்தில் ஸ்ரீ பகவானைத் தரிசிக்கப்பெற்ற தமது மனமுதலிய கரணங்களை யெல்லாம துதித்துக் கொண்டு, அகில ச்ஸதரார்த்தங்களை நன்றாயுணர்ந்தவராகையால் பரம முனீந்திரர்களுடைய ஹிருதயார விந்தங்களில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அந்தராத்ம ஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீ பகவானைத் தமது யோக திருஷ்டியினு லறியவல்ல இவர் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பரப்ரம்ஹ மயராகிய ஸ்ரீ ஹரியைப் பிரத்தியக்ஷமாய் ஸேவித்துத் தரிசனஞ்செய்யத் தமது ஜன்மமும் மனமு முதலிய கரணங்களும் லபிக்கப் பெற்றனவே யென்று அவற்றைச் சிலாகித்துத் துதித்துக்கொண்டு வந்தார்.

வாரீர் மஹீபதியே! இப்படிவருகின்ற அக்ரூரரானவர் தமக்குள்யோசித்து, பரிசுத்த மானஸர்களாகிய நித்தியசூரிகளைத் தமதுகிருபா நியமனத்தினுல் இவ்வுலகமுய்யும் பொருட்டுத் திருவவதாரங்கள் செய்யச்செய்து, சர்வலோக சரண்யராகியும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவாகியும் ஸ்ரீஅச்சுதமூர்த்தியாகியும் விளங்கி நின்று, தம்முடைய திவ்யசோபன அனந்தகோடி ரவிப்பிரகாச பிரபாகிரணங்களையுடைய ஸ்ரீபாதார விந்தங்களை யடைந்திருக்கின்ற ஸ்ரீபகவான்யாரோ? அந்தத் தேவதேவ சக்ரவர்த்தியை யழைத்துவர வேண்டுமென்று நிஷ்காரணமாக இந்தக் கம்ஸமகாராஜனுனவன் நமக்கே நியமித்தானல்லவா? இப்படிப்பட்ட மஹோபகாரத்திற்குப் பிரதியாய நம்முடைய அநந்தகோடி ஜன்மதபோபலன்களை இவனுக்குத் தத்தஞ்செய்த போதிலும் நிகராகுமா? ஆகிலும் இவ்வுலகத்தில் ஸ்ரீபகவத் தரிசனார்த்தம் கிடைக்கச் செய்த இந்தக் கம்ஸமகாராஜனையொத்த அருந்துணைவனுகிய சஹா எவ்வுலகத்திலாவது எனக்குக்கிடைப்பானோ! என்று மஹோபகாரமாகத் துதித்தார்.

வாரீர் உத்தராநந்தனனே! இந்த அக்ரூரரானவர் பின்னும் தமது இருதயத்தில் இதனை யோசிப்பதாயினார். அஃதென்னவென்றால் ஸ்ரீஸர்வ ஸ்வதந்திரராகிய ஸ்ரீபகவானானவர் அந்தக் கம்சனுடைய ஏவலினால் அவனுக்குச் சகாயமாய் நம்மை யழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடுக்க வந்தானே ஆதலால் இவனும் ஒரு துஷ்டன்தான் என்று ஒருவேளை நினைப்பாரோ என்னமோவென்று நிமிஷமாத்திரத்தில் மனந்தளர்ந்து ஐயுற்று, உடனே ஐஐயோ! ஓ பேதைநெஞ்சமே! என்னினைத்தனை? ஸ்ரீபகவானானவர் சகலசேதனாசேதனாத்மக சர்வபூத சமூகங்களில் உள்ளும்புறம்பும் வியாபித்து, சர்வாந்தர்ய ஸ்வரூபராயும், ஸர்வசாக்ஷியாகியும் சர்வஜ்ஞராகியும் பரமகாருண்யராகியும் விளங்குகின்ற தயாநிதி யென்கிறதை மறந்தனையோ? வாராய் நன்னெஞ்சமே! ஸ்ரீபகவானானவர் என்ன நினைப்பாரோ? என்ன ஆஜ்ஞாபிப்பரோ? நமது பாக்யாதிசய மெப்படிப்பட்டதோ? என்று நீ சிந்திக்கவேண்டாம். என்று மீட்டுந் தீர்முற்று, தமது இரதத்தை மந்தகமனமாகச் செலுத்திக்கொண்டு, அம்மார்க்கங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வனமிருகங்களின் அம்சத்திற்கு ஆனந்தித்தவராய் இப்படிப் பேசுவதாயினார்.

அஃதெப்படி யென்றால், வாராய் எனது ஜன்மதன்யமான நற்காலமே! நிரவதிக சௌந்தர்யமயரா யிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய அமிர்தங்களாகிய அமிர்தகிரணங்களையுடைய நிஷ்களானந்த திவ்யசந்திர பிம்பமாகியும், அப்போது தானலர்ந்த செந்தாமரைப்புஷ்ப விதழ்களைப்போன்ற திவ்ய நேத்ரங்களையும் இரத்நகுண்டலங்களால் சோபிதங்களான காதுகளையும் படைத்ததாகியும் விளங்குகின்ற திவ்யலக்ஷணங்களோடுங் கூடிய சுந்தரவதனாரவிந்தத்தைச் சத்தியமாகச் சேவித்து உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தனையோ, வாராய் எனது சுகிர்தஹிருதயமே! இன்றைப்பதின் மிராத்திரி நான் நந்தவிரஜத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீமாதவப்பிரானுடைய திருவடித் தாமரைகளுக்குச் சாஷ்டாங்க தண்டன் சமர்ப்பித்த மாத்திரத்தில், அவர் சர்வமங்கல கரமாகியும் சர்வப்பிராணிகளினுடைய ஊழ்வினைப்பயனாகிய காலபுஜங்க துஷ்டநிவாரணமாகியும் பக்தஜனஹிருதய தாபபயநிவாரணமாகியும் ஆஜானுபாகு விளம்பனமாகியும் விளங்குகின்ற கராப்ஜத்தை எனது சிரசின்மீதுவைத்து அபயப்பிரதானஞ் செய்து, கிருபையாக என்னைக்கடாக்ஷித்து இரக்ஷிக்காமல் பராமுகஞ் செய்வாரென்று நினைக்கவேண்டாம்.

இவ்விதங்களாக அக்ரூரரானவர் ஸ்ரீகோவிந்த சந்தர்சன சந்தோஷமனதுடையவராய்த் தமது திவ்யாலங்கார சித்திர இரதத்தை மிகவு மெதுவாக நடத்திக்கொண்டு, அடிக்கடி ஸ்ரீபகவானைத் தியானஞ்செய்து பிரமமானந்தபரிதராய்ச் செல்லும்போது, தமக்கெதிரில் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியினுடைய உத்தியானவனத்தைப்போல் பிருந்தாவனமானது காணப்பட்டது. அதைக்கண்டு சந்தோஷித்தவராய் அதனுட்பிரவேசித்து, அங்கிருக்கிற சந்தனச்சோலைகளோடுங்கூடிய மாமரம், மாமரம், பலாமரம், அகில் விருக்ஷம், குங்குமவிருக்ஷம், தாலவிருக்ஷம், அசோகவிருக்ஷம், வடவிருக்ஷம், ஆகிய இவைகளால்

நிறைந்த தோப்புகளையும், நாநாவித புஷ்பங்களைத் தருகின்ற பூம்புதருகளின் சாலைகளையுடைய சோலைகளையும் யமுநாநதீ பிரவாகங்களையும், அனேக தாமரைத் தடாகங்களையும், கிணறுகளையும், சித்ரவிசித்ர மிருகபக்ஷி சமூகங்களையும், இன்னும் அவ்விடத்தில் விளங்குகின்ற சேதனாசேதனாத்மக சமஸ்தஜந்துக்களும் மிராகத்வேஷங்களற்று அந்யோந்யங்களாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற திவ்ய லக்ஷணங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு, அந்த வனங்களிலும் மனோரம்யமாகிய வெண்மணற் குன்றுகளின்மீதும் தரிசனந்தருகின்ற ஸ்ரீகோவிந்த சரணாரவிந்த திவ்யரேகாங்கிதங்களை நேத்திரங்களாற் சேவித்து ஆனந்தித்துக் கொண்டு, கோகுலத்திற்குச் சமீபமாக வந்தார்.

அங்கு வரும்போது சூரிய பகவானும் அஸ்தமன பர்வதத்திற்குச் செல்ல உத்தியோகித்தான். அந்தச் சாயங்கால சமயத்தில் பசுவின் கன்றுகள் யதேச்சையாக மேய்ச்சலின்மீது ஆவலாகி, பள்ளங்கள் மேடுகள் புதருகளாகிய இவைகளிற் பிரவேசித்து, வெகுதூரஞ் சஞ்சரித்து, நேத்திரங்களுக்கு அகப்படாமல் விருந்தன. அப்போது அவ்விடத்திலுள்ள கோபாலசிறுவர்கள் நான்கு திக்குகளிலும் ஓடித்தேடி, அவைகளின் நாமதேயங்களைச் சொல்லி சாதீக்க சப்தங்களால் அழைக்கின்றார்கள். இப்படி யிருக்குஞ் சமயத்தில் அந்த அக்ரூரரானவர் அந்தக் குரலோசைகளோடு, பசுக்கூட்டங்கள் மிகவும் மிருதுவாகிய புல்லுகள் முதலியதுகளை மேய்ந்து திருப்தியடைந்து திரும்பும்போது கன்றுகளின் வரவைக்காணாமல் மிகுந்த ஆதுராதிசயத்தினால் தேடிப்பார்ப்பது அம்மா வென்கிற அரவங்கள் செய்கின்ற அவ்வோசைகளையுங் கேட்டுக்கொண்டும், கோமயங்களை விட்டுக்கொண்டு கன்றுகளை நினைத்தோடுகின்ற பசுக்கூட்டங்களையும் அவைகளை பலுச்சரித்து அழைத்துக்கொண்டு தங்கள் கைகளிற் கோல்களையுங் கயிறுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு திரிகின்ற கோபாலர்களையும் பார்த்துக்கொண்டும் வருகின்றார்.

இப்படி வருகின்றவர் சிலகோபாலர்கள் பசுமந்தைகளுக்கு இருபாரிசங்களிலும் ரக்ஷகர்களாய் வேல், வாள், குந்தம், தோமரம், குடாரம், பாணம், சராசனம் இவைமுதலாகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிக் காவலாகச் செல்லுகின்றதையும், அச்சாவல்லைக் கடந்து நாநாவிதங்களாகிய புற்களை அபேக்ஷித்துப் பாய்ந்தோடித் திரிகின்ற பசுக்கூட்டங்களையும், அப்பசுக்களை மோந்துகொண்டு பாலையுண்டுதுள்ளி விளையாடித் திரிகின்ற கன்றுகளையும், பொலிப்புள்ள பசுக்களின் மேல்தாவி ஒன்றுக்கொன்று சரசலீலாக கிரீடைகளினிமித்தம் எதிர்த்து முட்டிக்கொண்டு யுத்தங்களைச் செய்கின்ற மற்ற ரிஷபங்களையும், பசுக்கூட்டங்கள் பாடிக்குச் சமீபமாக வரும்போது உண்டாகின்ற ஆரவாரங்களைக் கேட்டுத் தாய்வருகின்றதென்கிற பேராசையினாலே கொட்டாரங்களில் கட்டியிருக்கின்ற கன்றுகள் சிறுதும்புகளை யறுத்துக்கொண்டு புதருகளையும் வேலிகளையுந்தாண்டிப் பசுக்கூட்டங்களை யடைந்து பாலையூட்டி முட்டியுண்கிற வேடிக்கைகளையும், அந்தக் கன்றுகளைப் பார்த்து மிகவுஞ் சீக்கிரமாகப் பிடிக்க ஓடுகின்ற கோபால சிறுவர்களையும், அவர்களுக்கு

அந்தக் கன்றுகள் அகப்படாமையினால் தங்கள் பெரியோர்களாகிய கோபாலோத்தமர்களை மிகவும் அவசரமாக வழைக்கின்ற அச்சிறுவர்களின் குரலோசைகளையும் பார்த்தார்.

மேலும் அந்த ஆயர்பாடிப் பிரதேசங்களில் பாலின் கலசங்களைக் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு பசுக்கூட்டங்களை யழைத்துவந்து ஓரிடத்தில் நிறுத்திக் கன்றுகளை யவிழ்த்து விடுகின்றவர்களையும், கால்களோடு கன்றுகளை யணைத்துக் கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு கறக்கின்றவர்களையும், சிறுகன்றுகளை யணைத்துக் கறந்து பின்னவிழ்த்துப் பாலூட்டவிட்டு ஊட்டியான பின் அந்தக் கன்றுகளைப் பிடித்துக் கட்டுகின்றவர்களையும், பாற்கலசங்களைத் தங்கள் கிரகங்களுக்கு எடுப்பித்து அனுப்புகின்றவர்களையும், ஸ்ரீபகவத்குணகீர்த்தனங்களைப் பாடியும் ஆடியும் குழல்களை யூதியுங் கிரீடித்துச் சந்தோஷமானசர்களாய்ச் சஞ்சரித்துக்கொண் டிருக்கின்ற தேவதாம்சப் புண்யபுருஷர்களாகிய கோபாலர்களையும், தங்கள் தங்கள் அருந்தவப்பேற்றால் ஜனித்து விருத்தியடைகின்ற புத்திரர்களையும் மித்திரர்களையும் மைத்துனர்களையும் மகிழ்நர்களையும் அம்மான்களையும் சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும் தாய்தந்தைகளையும் மற்றுமுண்டான சர்வசுகிர்த பந்துஜனங்களையு மறந்து, கிரஹ கிருத்தியங்களில் கைசோர்ந்து, க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் ஸ்ரீமாதவனிடத்தில் வைத்த மனத்துடையவர்களாய்க் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து அங்கங்கொரு சங்கேதஸ்தலங்களில் வந்து நின்று, பிருந்தாவன மார்க்கங்களை யெதிர்பார்த்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண மஹிமாதிசயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் புண்யவதிகளாகியும் அளவிறந்தவர்களாகியும் தேவ அரம்பையர்களுக்குச் சமானமானவர்களாகியும் தேவாம்சர்களாகியும் விளங்குகின்ற கோபிகா ஜனசமூகங்களின் கூட்டங்களையும் கண்டார்

அன்றியும் பசுக்கூட்டங்கள் வனசஞ்சாரங்களை யொழித்துத் திரும்பி ஆயர்பாடியைக் குறித்து வரும்போது அந்த மார்க்கங்களில் அந்தந்தப் பசுக்கூட்டங்களின் குளம்படிகளினால் கிளப்பப்பட்ட தூளிகள் ஆகாயத்தி லெழும்பி மேகபடலங்களைப்போல எங்கும் வியாபித்து மறைகின்றதையும், அந்தப் பசுக்கூட்டங்கள் அங்கங்கு தடாகங்களில் ஜலபானங்களைச் செய்து சரீரங்களை நனைத்து உதறிக்கொண்டு வருகின்றதையும், அதனால் மார்க்கங்களதோறும் சேறுபடுகின்ற கோதூளிமயமாகிய அள்ளல்களையும், அங்கங்கே தங்குமிடந்தோறும் அந்தந்தப் புண்ய புருஷகோபால ஜனங்கள் கோவினங்களை நிறுத்திப் பாலகலசங்களை யிறக்கிப் பசுக்களின் முலைகளைப்பற்றிக் கறக்கின்றதையும், அச்சமயத்தில் அந்தப் பாலமுதத்தாரைகள் அந்தப் பாற்கலசங்களில் விழுந்தொலிக்கின்ற ஓசைகளையும், அந்தந்தகோஷ அனந்தக் கிரஹ மந்திரத்துவார உன்னதஸ்தம்பங்களில் ஆட்டினங்களுக்கும் மாட்டினங்களுக்கும் காவலாய் இருப்புச் சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட் டிருக்கின்ற நாய்கள் பாஷைசாரிகளாகிய நூதன ஜனகிர்த்தியங்களைக்கண்டு சிலிர்த்துக்

கோபித்துக் குரைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற சபதங்களேயும், பார்த்தும் கேட்டும ஆனந்தத்தை யடைந்தவராய வருகின்றூர்.

அப்படி வருகின்ற அகரூரரானவா ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ண புஜபலபராக்ரம பாருசமரக்ஷணத்தினு லலஙகிருதமாய் விளஙகுகின்ற ஸ்ரீகோகுலமாகிய திரு வாயாபாடியைச சற்றுதூரததிற கணடுசேவிதது, ஆனந்தபரவசராய வரவரச் சமீபமாக வநதார அபபடிவருமபொழுது ஸ்ரீபகவானுடைய ஸ்ரீபாதார விந்தஙகளினது அடையாளஙகள அஙகஙகு வெணமணல குனறுகளில பிரகாசங களாகப பூமஹாலக்ஷ்மி யினுடைய திருமேனிககு மிகவும நிததியசோபன மஙகலாலஙகிருதஙகளான பூஷணஙகளேப போலத தோறறுகின்ற விடமெங கும இரததைவிட்டிறஙகி, தமதிரணடு கணகளுங குளிரத தரிசனஞசெய்து மனஙகளிதது, ஆனந்தபாஷபஙக ளொழுக அபபடியே தியானிததுச் சேவிதது வீழநதுபுரணடு, அநத ஸ்ரீசரணாரவிநத தூளகளேயெடுதது மேலே தூவிககொணடு, பய்லசசை சோகமோகஙகளே விடடு, ஸ்ரீஹரியெனறு புள காஙகிதராயச சறறுநேரநதிததது; அஙகிருநது புறபபடடு ரததநினமீதேறி, ஸ்ரீபலராமகிருஷண மூாததிகளேத தரிசிககவேணடு மெனகிற மிகவுமகததான ஆதராதிசயததுடன ஸ்ரீகிருஷ்ணபததததில பகதியுடையவராய நநதவிரஜத திறகுச சமீபமாகவநது கொணடிருககின்றூர்.

அநதச சாயஙகால சமயததில அளவிறநத புண்ய புருஷாகளாகிய கோபால ஜனஙகளுடனும அனேகமாயிரங கோவின கனறுகளுடனும ஸ்ரீப லராமகிருஷணாக ளிருவரும விசால நேததிரஙகளே யுடைய வாகளாகியும், தஙகள திருமேனியெஙகும கோதூளிகளால மறைநத சுநதர அவயவஙகளே யுடையவாகளாகியும சாவாபரண பூஷிதாகளாகியும், பீதாமபரததையு நீலாமபரததையு முடுததிக கொணடிருககின்ற வாகளாகியும, அனநதவிதஙக ளான புஷபமாலேகளேத தரிததுப பருதது அகன்றுவிளஙகுகின்ற புஜங்களேயு மாாபுகளேயு முடையவாகளாகியும, சாவஜன மனேஹராகளாகியும, கோகுல கோபிகா ஜனஙகளினது இசசைகளேப பூாததிசெயகிற வாகளாகியும பிரகா சிததுககொணடு இவவுலகமாகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி தேவிககு நேததிரோதஸவமாக எழுநதருளுகின்றூாகள அபபடி எழுநதருளுகின்ற இநதமூாததிக ளிருவரை யும அகரூரரானவாகணடு, தமதிரணடு கணகளுங குளிரசசேவிதது, இரதத தைவிட்டிறஙகி, அநதக கோபால கோவினசமூகஙகளில நுழைநது, இநத மூாததிகளின சமீபததிலவநது, விநயகாததிரராய மிகுநதபகதியுடன சாஷ் டாங்கமாகத தணடன் சமாபபிததாா

கேட்டீரோ பரிக்ஷின்மகாராஜனே! அநத அக்ரூரர்பக்தி விநயததை யென்னென்று சொலலுவேன்? பினபு ஸ்ரீ பகவன் மூாததிகளி னுடைய அனுஜ்ஞையைப பெறறு எழுந திருநது, தமது சரீரமெஙகும் புளகாங் கிதங் கொண்டவராய் நேததிரஙகளில நின்று ஆனந்த பாஷபங்க ளொழுக அவ்விருவர்களேயும் பார்த்து, வாருஙகள் திவ்யமங்கல மூாததிகளே! சர்வ

ஜகத்காரணர்களாகியும், சர்வஜகத் பதிகளாகியும், சர்வஜகத் பதிகளுக்கும் நியாமகர்களாகியும், சர்வவியாபகர்களாகியும், சர்வ பூதேஸ்வரர்களாகியும், சமஸ்த சாதுஜன கோபப்பிரமண்ய பிரியர்களாகியும், பிரமன் முதலிய சகல தேவதா பிரார்த்தன பூபார நிவாரணார்த்தமாக எங்கள் ஸ்ரீ வசுதேவ தேவகியின் திவ்யோதரப் பிரகாசாவதார ஸ்ரீ பகவத் பிம்பமூர்த்திக ளாகியும் விளங்குகின்ற உங்கள் ஸ்ரீ சரணாரவிந்தங்களுக்கு அனந்தமான நமஸ்காரங் கள் சமர்ப்பிக்கின்றேனென்று துதித்து நின்றார்.

வாரீர் மஹாராஜனே! ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலராகிய ஸ்ரீ பகவானானவர் சகல சேதநாசேதனங்களோடுங் கூடிய சமஸ்தப் பிரபஞ்சங்களிடத்திலும் இராகத்வேஷங்களற்று மாயா விகிருதிகள் தொடராமல் இரக்ஷிக்கின்றது போல, ஸ்ரீ மஹாபாகவதோத்தமராகிய இந்த ஸ்ரீ அக்ரூரரைத் தமது சக்கராங்கித ஸ்ரீ ஹஸ்தத்தை நீட்டி ஆலிங்கனஞ்செய்து சத்கரித்தார். உடனே ஸ்ரீ பலராமரும் தங்களுக்குப் பிரணாமஞ்செய்து நிற்கின்ற இந்த மகானுபாவராகிய அக்ரூரரைக் கடாக்ஷிக்கனஞ்செய்து, மிகவும் பிரீதியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண சகிதராய் அவரை யழைத்துக்கொண்டு கோகுலத்திற் பிரவேசித்துத் தங்கள் திருமாளிகையாகிய நந்தக்கிரகத்திற்குப்போய் நந்தகோபருக்குத் தெரியச் செய்தார்.

அம்மாத்திரத்தில் அவரும் சீக்கிரமாக எதிர்கொண்டு உபசரித்து, க்ஷேமங்களை விசாரித்து, கைகால்கள் சுத்திசெய்யச் சலங்கொடுத்து, உசிதாசனத்தி லிருக்கச்செய்து, ஆசக்கியாசமனந் தந்து, மதுவர்க்கங்களையுங் கோதானத்தையுஞ் சமர்ப்பித்து, பொற்றும்பாளத்தில் அவருடைய திருவடித் தாமரைகளுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்து, ஸ்ரீ பாததீர்த்த முட்கொண்டு, சற்றுநேரம் லோகோபகார சிலதாமங்களைப் பேசிக்கொண் டிருந்து, உடனே ஸ்நானத்திற்கு விடைதந்து அவரைத் தீர்த்தமாடச்செய்து, அறுசுவை ரஸவர்க்கங்களோடு போஜனஞ் செய்வித்து, திவ்யபரிமள கர்ப்பூர தாம்பூல முதலிய வஸ்திர சந்தன புஷ்ப மால்யாதிகள் சமர்ப்பித்து, அவர் சந்தோஷ மனோரதங்களை யடைந்தபின்பு அவரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

நந்தகோபர் வாக்கியம்.

வாரீர் பரமபாகவதோத்தமராகிய அக்ரூரரே! நீங்களியாவரும் க்ஷேமமா? நமது ராஜாவாகிய கம்ஸ மஹாராஜனானவர் தமதன்புள்ள தங்கையாகிய தேவகி பிராட்டியினுடைய அருந்தவப் புத்திரர்களாகிய சிறுவர்களை யெல்லா மரணமடையும்படிப் பலிசெய்து குரூரகிர்த்தியராய க்ஷேமத்தை யடைந்திருக்கும்போது, அந்தத் தேவகி வசுதேவர்களுக்கும் தாசாரஹர்களாகிய உங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள யது, விருஷ்ணி, போஜ, அந்தகாதி பந்துஜனங்களுக்கும் எப்படி க்ஷேமங்கிடைக்கும்? உங்கள் யாவருக்கும் அந்தக்கொடிய துஷ்டகுணத்தை யுடைய கம்ஸபீதியில நின்றும் விடுதலை யுண்டாக்கி, மிகவும்

சாதி சம்ரக்ஷணார்த்த உலக அரிஷ்ட நிவாரண பரமகிருபாநிதியாயிருக்கின்ற ஸ்ரீ ஹரியினுடைய கிருபையினால் சீக்கிரமாக க்ஷேமகரமாகிய மங்கலங்களுண்டாகக் கடவதென்று சொன்னார்.

வாரீர் மஹாராஜனே! இந்தப் பிரகாரஞ்சொல்லிய நந்தகோப ரானவர் பின்னர் ஸ்ரீ பகவானைப் பிரார்த்தித்து, அக்ரூரரைப் பார்த்து, மார்க்காயாசத்தினால் சிரமங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றீர். சயனித்துச் சுகநித்திரைச் செய்யும் என்று சொல்லி அவரிடத்தில் தாம் செலவு பெற்றுக்கொண்டு சயனக்கிரகத்திற்குச்சென்றார் இந்த அக்ரூரரும் நந்த கோபருடைய மாதுர்யமான வசனங்களால் திருப்தியடைந்து, மார்க்காயாஸங்க ளொழிந்து சந்தோஷமாக விருந்தார்.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

குற்றமற்றவக் குரூரகோதிலாதவனுடன்
சித்தமொத்துமெத்தவே குசலப்பிரஸனஞ்செய்துபின்
சுத்தகோபிகாஜனங்கள் குரூரநிந்தைசெய்ததும்
காத்தனமாமதுரைக்கேக்கக் கனிந்தத்துங்கழறுவாம்

ஸ்ரீபகவானனவர் அக்ரூரருடனே ஏகாந்தமாய்ச் சில குசலப்பிரசனங்கள் செய்து ஸ்ரீமதுராபுரியைக்குறித்துப் பிரயாணமானதும், அப்போது கோகுலத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் மனோவியாகூலத்தினால் அக்ரூரரை நிந்தாஸ்துதிகள் செய்ததும், ஸ்ரீயமுனாநதியில் அக்ரூரருக்கு வியூக வைகுண்ட பிரசங்க தரிசனார்த்தங்களை லபிக்கச்செய்ததும் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்

வாரீர் அபத்திராபௌத்திரனே! அந்த அக்ரூரரானவர் ஒரு சுகுமார சயனத்தில் ஏகாந்தராய்ச் சயனித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானனவர் அவரிடத்திற்குவந்து, அவர்அருகில் உட்கார்ந்து மிகவும் உபசரித்து, வாரீர் ஸ்ரீஹரிபக்தி பாவனராகிய ஸ்ரீ அக்ரூரரே! உங்கள் யாவருக்கும் க்ஷேமமோ? நமது பந்துமித்திர ஜனங்களயாவரும் சௌக்கியமாக விருக்கின்றார்களோ? புரஜனங்களாகிய சர்வப்பிராணிகளுஞ் சுகித்திருக்கின்றார்களோ? நமது கோத்திரஜஞர்கள் யாவரும் மனக்கவலைகளில்லாமலிருக்கின்றார்களோ? எனது நலமமான முக்திபீதியுடனிருக்கின்றாளோ? என்று கேட்டார்.

ஸ்ரீ பகவான் வாக்கியம்.

பின்பு சிலநேரஞ் சும்மாயிருந்து, வாரீர் எங்கள் வம்சசிரேஷ்டராகிய அக்ரூரரே! மிகவுஞ் சகிதுக்களாகவு தீனர்களாகவு மிருக்கின்ற என்னுடைய தாய் தந்தைகளாகிய வசுதேவ தேவகிதேவிகளும், உக்ரசேனமஹாராஜா தேவகர் முதலாகிய மாதாமகர்களும் க்ஷேமமா யிருக்கிறார்களோ? நான் ஜனிக்கப் போகிறேனென்கிற வியாஜத்தை மனதில் தீர்க்கவைரமாக நிறுத்தி என்னமமாமனாகிய கம்ஸமகாராஜன் தீனர்களாகிய என் தாய்தந்தைகளைக் காரா கிரஹத்திலடைத்து இன்னமும் நலியச்செய்கின்று னல்லவா? அவர்களென்பொருட்டு இப்படிப்பட்ட மனத்துயரங்களை யனுபவித்துக் கொண்டு என்னமாயப் பிழைத்திருக்கின்றார்களோ

வாரீர் எங்களுக்கு ஆப்தபந்துவாகியும் தாதாவாகியு மிருக்கின்ற அக்ரூரரே! மிகவுந் துஷ்டனுகியும் குதைத்துரோகியாகியும் குராதமாவாகியு மிருக்கின்ற அந்தக் கம்ஸனென்பவன் உம்மை யிவட்டத்திறகுப் பிரயாணப்படுத்தி யனுப்பும்போது, என் தாய்தந்தைகளறிந்து மிகவும் புத்திரவாத்ஸல்யத்துடன் எனனுடன் சொல்லும்படியான ஆப்தசமாசாரங்களேதாவது சொன்னார்களோ? மிகவுந் தீனர்களாய், இனியென்ன செய்கின்றதென்று வெறுத்தவர்களாய், ஸ்ரீஹரி நம்மை இரக்ஷிப்பாரோ உபேக்ஷை செய்வாரோ வென்று துக்கித்து, தங்கள் இருதயங்கலங்கி, எப்படிப்பட்ட துன்பமுற்றிருக்கின்றார்களோ? விசித்மாக எனக்குத் தயாபரி பூரணராய்த் தெரிவிக்கக் கடவீர். மிகவும் ஆப்தராகிய உமது தரிசனந் தெய்வாதீனமாக எங்களுக்கு ஸ்ரீஹரியினுடைய கிருபையினால் கிடைத்ததன்றே? ஆகிலும் அந்தக் கம்ஸமகாராஜன் என்னகாரியார்த்தமாக அனுப்புவித்தனன் அதைத் தெரியச் சொல்லக்கடவீரென்று சொன்னார்

சுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் பரிக்ஷின் மஹோத்தமனே! இவ்விதங்களாக ஸ்ரீ பகவானனவர் மிகவுங் கிருபா பரிபூரணராய் மகாவாதரவுடன் கேட்டமாத்திரத்தில் அக்ரூரரானவர் ஸ்ரீ பகவானுடைய சௌலப்யாதிசய மஹாமஹிம குணங்களுக்கு ஆச்சரியப்பட்டு, தமது இரண்டு நேத்திரங்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் ஆறுகப்பெருக மிகவும் பயபக்திப் பிரீதி அதிசய மானஸராய் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார். வாரீர் சாவலோக சரண்யராகிய ஸ்ரீ பகவானே! இந்தத் துராத்மாவாகிய கம்ஸ ராஜனென்பவன் யது, விருஷ்ணி, போஜாந்தகாதி வம்சத்தலைவர்களைத் துன்பமுறச்செய்து வைரஞ் சேர்த்துவதை என்னறச் சொல்லி முடியாது. ஒருநாள் ஸ்ரீமந் நாரதபகவானனவர் கம்ஸமகாராஜனுடைய சபைக்குவந்து, வசுதேவருக்குப் புத்திரர்களாய் நீங்கள் திருவவதரித்த உத்தம சரித்திரங்களையும், திவ்ய லீலாமஹிமாதிசய கல்யாண குணங்களையும், யாதவர்களுடைய தேவதாம்ச ரஹஸ்யங்களையும், அக்கம்ஸன முதலிய அசுராம்ச விவரங்களையும் சொன்னார்

அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் ஸ்ரீ வசுதேவர் முதலியவர்களைக் கொலை செய்ய நினைத்து, பின்பு கொல்லாமல்விட்டு, அவர்களைக் காராக்கிரஹத்தில் பந்தனஞ் செய்திருக்கின்றான். மேலும் தனக்கிஷ்டர்களாகிய துஷ்ட நரபதிகளை யழைத்து மந்திராலோசனை செய்து, தனுர்யாகத்திற்கு யத்தனஞ் செய்தான். தனது சத்துருக்களாகிய உங்களை நலியச் செய்வதற்கு மத்தகஜமாகிய குவலயாபீடத்தையும், சாணூர முஷ்டிகாதி துஷ்டமல்ல ஜெட்டிகளையும், இருத்தியாகளா யிருக்கும்படி நியமித்து வைத்திருக்கின்றான். என்னை யழைத்து உங்களிருவர்களையும், நந்தகோபர் முதலாகிய ஜனங்களையும், கப்பத்துடன் அழைத்து வரும்படியாய் ஆஜ்ஞாபித்தனுப்பினானென்று சொன்னார்.

ஸாரீர பரீக்ஷின் மஹாராஜனே! இவ்விதமாக அக்ரூரர் சொன்னமாத்திரத்தில் அப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் அவருகிலிருந்த ஸ்ரீ பலராமருமாகிய இவ்விரண்டு மூர்த்திகளுங் கேட்டு, மந்தஹாஸர்களாய் நகைத்து, அவரை யுபசரித்துச் சுசீத்திரை செய்யச் சொல்லிக்கொடுத்து, தாங்களும் அன்றிராத்திரி நித்திரைசெய்து, மறுநாளுதயத்தில் தங்களன்புள்ள பிதாவாகிய நந்தகோபருக்குக் கம்ஸ மஹாராஜனானவன் தனுர் யாகத்திற்கு வரச் சொன்ன சமாசாரங்களை யறிவித்தார்கள். அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் நந்தகோபரானவர் கோகுலத்திலுள்ள கோபாலர்கள் யாவரையும் அழைப்பித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் கோபால மகாஜனங்களே! நம்முடைய அரசனாகிய கம்ஸ மஹாராஜனானவர் தனுர்யாகஞ் செய்கின்றதாய் நம்மை யாவரையும் வந்து சேரும்படி ஆஜ்ஞாபித்திருக்கின்றார். ஆகையால் நாம் யாகதரிசனார்த்தமாகப் போகவேண்டும். அதனால் அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி பாற் கலசங்களும் தயிர்முதற் குடங்களும் வெண்ணெய்ப் பாத்திரங்களும் நெய்ப்பாண்டங்களும் ஆகிய இவைமுதலாகிய வஸ்துக்களையும், அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கப்பமாகிய காணிக்கைகளையுங் கொண்டு வாருங்கள். நாமெல்லாரும் நாளையுதயத்தில் மதுராநகரத்திற்குப் பிரயாணமாய்ப் போய் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்.

இப்படி யாவருக்கும் ஆஜ்ஞாபித்த நந்தகோபர் பிரயாணோன்முகரா யிருந்தார். அன்றையதினமே அக்ரூரரானவர் நந்தகோபரால் பூஜிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணமூர்த்திக ளிருவரையும் தமது ரதத்தின்மீது ஆரோகணிப்பித்து அழைத்துக் கொண்டு போகும்படி அந்த நந்தகோபரிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு, பிரயாணோன்முகராய் இராத்தலங்காரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இப்படியிருக்க அக்ரூரரானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் ஸ்ரீபலராம மூர்த்தியையும் மதுராநகரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகும்படி பிரயாணமா யிருக்கின்றாரென்கிற சமாசாரத்தையறிந்த கோகுலத்திலுள்ள ஸ்ரீஹரிப்பிரியர்களாகிய ஸமஸ்தமான கோபிகாஜனங்களும்

மனங்கலங்கினவர்களாகி, அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்ரீபகவதனுபவங்களை நினைத்துக்கொண்டு, ஏகாந்தஸ்தலங்களில் இனவினமாய்ச்சேர்ந்து, குணானுபவமாகப் பிரலாபிக்கத்தொடங்கி, ஒருவரையொருவர் பார்த்து இப்படி பேசுவதானார்கள்

வாருங்கள் மஹா சுகுணரதிகளாகிய புண்யாங்கனைகளே! ஸ்ரீபகவானனவர் இந்த நந்தவிரஜத்தில் திருவவதரித்த நாள்முதல் இன்றையவரைக்கும் ஒருநாளாவது நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தவரல்லவே இப்போது பிரிந்துபோகின்றாரே அவரைவிட்டு நாமென்னமாய் ஸஹிந்திருப்போம்? என்று சொல்லி ஸ்ரீபகவானுடைய சுந்தரமுகாரவிந்த ஸேவாதிசயங்களையும், சிறுநகைகளையும் மகாமாதுர்யமான சாதுர்பவாக்யாதிசயங்களையும், ஸர்வஸ்த பிராணிகளினுடைய மனதின் தாபங்களாறும்படியான கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணயாதிசயங்களையும், லீலாகுண வைபவாதிசய அதிமானுஷ சேஷ்டிதங்களையும், பரமதயாகுண விசேஷங்களினுலுண்டாகின்ற சத்காரியங்களையும், அவருடைய கரமாகிற தாமரை பரிசங்களினுலுண்டாகின்ற தங்கள் ஜன்மஸாபல்யமான சுகானந்தங்களையும், அங்கங்கு அந்தந்த விடங்களிலேதோறும் ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு, சிந்தாக்கிராந்தர்களாகி, ஸ்ரீபகவானைப் போகவொட்டாமல் நிறுத்திக்கொள்ளுவதற்கு யாதோருபாயமுந் தோற்றவில்லையே யென்று முகமண்டலங்கள்வாடி, மனந்தளர்ந்து வியசனப்பட்டார்கள்.

வாரீர் பூமீசனே! ஸ்ரீகோபிகாஜனங்கள் வியசனப்பட்டுக் கொண்டு சொல்லியதை விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன் கேளும் அந்த ஸ்திரீஜனங்களில் சிலர் சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில் பற்றின மனமுடைய மங்கையர்களே! இந்த ஸ்ரீபுருஷோத்தமர் இவ்விடத்தில் திருவவதரித்தபின்பு இவ்வுலகத்திற்குச் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய சதுர்முகப் பகவானை நாம் எல்லாரும் நமக்குப் பரமோபகாரியாக நினைத்துத் துதித்துக்கொண்டிருந்தோமல்லவா? அந்தப் பிரமமாவானவர் இப்போது நிர்த்தயராகி, நமக்குச் சாவவிதங்களினும் போஷக போக்கியராகியு மிருந்து நம்மை இரட்சித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை இவ்விடத்தில் வசித்துக் கொண்டிராமல் நம்மைவிட்டுப்பிரிந்து இதரமான ஸ்தலங்களில் சென்று இருக்கும்படியாக வுதித்த விஷயங்களைக்குறித்து யோசிக்குமளவில், இது பாலசேஷ்டிதமாக விருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறில்லையே அகோ ஈதென்ன அகிரத்தியம்? பெண்களின்ருமையறிந்த ஸ்ரீ சரஸ்வதீதேவிக்கானுலுந் தெரிவித்து, அவளைக்கொண்டு அந்தப் பிரமதேவனுக்குச் சொல்வித்து, நமது ஸ்ரீவேணுகோபால ஸ்வாமியை இவ்விடத்தில் நிறுத்தும்படி யாராகிலும் முறையிட்டுக் கொள்ளப் போகாதோ வென்றார்கள்

சிலர் சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் சுசீலைகளான் சுபாங்கனைகளே, நமதருந் தெய்வமாகியும் நமக்குப்பிரிய சகாவாகியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீபகவானனவர் தம்மை நிகிலபுருஷார்த்தங்களாகவும் சாவவித பந்துவாகவும் நம்பியிருக்கின்ற பேதைகளாகிய இந்தக் கோபிகாஜனங்களை என்னமாய்ப்பிரிந்து நாம்

அன்னிய தேசத்திற்குச் செல்லுகின்றதென்று சற்றுகிலும் யோசிக்காமல், அவரழைத்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீமதுரா நகரத்திற்கு எழுந்தருள இசைந்தாரே ஈதென்ன வித்காரணமோ? இந்தக் கோபவிருத்தர்களாகிலும், ஸ்ரீஅம்புஜாக்ஷராகிய ஸ்ரீபகவானைமாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டாம். நாங்களெல்லோரும் வருகின்றோம். என்று நமது ஸ்ரீவிபுவை நிறுத்திவிடலாகாதா என்று துக்கித்தார்கள்.

சிலர் சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் மகாதனயாதிகளாகிய சகிதஜனங்களே! நமது அன்புள்ள மனோவல்லபராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அழைத்துப்போக விரும்பிவந்திருக்கின்ற இந்தமஹா புருஷஸ்ரேஷ்டருக்கு அக்ரூரரென்கிற நாமதேயஞ் சொல்லத்தகுமோ? ஏனெனில் ஸ்ரீசக்கரதரராகிய நமதாதார சுவாமியை நம்மைப் பிரித்து அழைத்துக்கொண்டுபோக நினைத்து வந்தவராகையால், இவரைக் குரூரரென்றே சொல்லவேண்டுமே யொழிய இவரை உண்மையாக அக்ரூரரென்று ஒருகாலுஞ் சொல்லத்தகாது அக்ரூரநாமதேயம் இவருக்குக் கிடைத்தது நிஜமேயானால், நமது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை நமக்காதாரமாக இவ்விடத்திலேயே நிறுத்தி யிருக்கச்செய்து, மற்றக்காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டுபோக இவர் நினைக்க மாட்டாரோ? என்று தங்கள் தாறுமையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்

சிலர் சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் சுந்தரீஜனங்களே! ஸ்ரீஜகன்மோகனாகார ஸ்ரீபரமபுருஷரானவர் அந்தமதுராநகர ராஜமார்க்கங்களில் கம்பீரமாகிய நடைநடந்து செல்லும்போது, தாமரைப் புஷ்பத்தின் இதழ்களுக் கொப்பாகிய நேத்திர சுந்தரத்தையும் களங்கமற்ற பூர்ணசந்திர பிம்பங்களை யொத்த முகாரவிந்த சுந்தரத்தையும் படைத்த புரஸ்திரீஜனங்கள் தங்கள் மாளிகையின் மேடைகளில் நின்று, சாளரங்களை நன்றாகத் திறந்து, ஸ்ரீபகவானைத் தங்கள் கண்களகுளிரச் சேவித்து சுவர்ணமங்கலாக்ஷதைகளையும் புஷ்பங்களையும் வாரிவாரியிறைத்து, ஸ்ரீஹரியினுடைய குணங்களைத் துதிப்பார்களல்லவா? அவர்கள் அப்படித் துதிப்பார்களேயாகில், ஸ்ரீபகவானானவர் அந்த நகரவாசிகளாகிய நாகரீகஸ்திரீஜனங்களை விசுவாசிப்பரேயல்லது இந்த ரேபல்லேயி லிருக்கின்ற நம்மை நினைப்பாரோ? என்று வியாகுலத்துடன் பேசிக்கொண்டார்கள்

சிலர் சிலரைப்பார்த்து! வாருங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணப்பிரிய சுந்தரவதிகளே! நமது ஸ்ரீ அரியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் அந்த ஸ்ரீமதுராநகரத்திற் பிரவேசித்துச் சஞ்சரிக்குந் தருணங்களில், அந்தப் பட்டணத்து ஸ்திரீகளினுடைய திவ்யசுந்தர முகாரவிந்தங்களில் விளங்குகின்ற மிகுந்த சுந்தரமுள்ள அஞ்சன நேத்திரங்களினுடைய நயவிலாசப் பார்வைகளிலும் அவர்களுடைய மகாமாதுரிய ஸரஸஸல்லாபசாதுரிய வசனங்களிலும் விருப்புற்று, அவர்களுடைய சுகுமாரமாகியும் மிகவும் பிரியமாகியு மிருக்கின்ற அதிவினோத விசேஷ ஸரஸஸல்லாபங்களோடுகூடிய சிநேஹ சம்போகாதிசயங்களில்

மனோரதித திருபபாரேயானால இவர இநத வனாநதிரஙகளிலும பலலைகளிலும வாசஞசெயதுக கொணடிருககினற நாகரீகமிலலாத பேதைகளாகிய நமமை மறநதுவிடுவா ரெனபதறகுச சநதேகமுணடா? இவர எநத ஏதுவினால நமமை யஙகீகரிககப போகினறார? இதறகு நாம எனனசெயயலாம? அஹோ! இவவுலகததி லிருககினற ராஜபுததிரரகள நூதனஜனப பிரியரக ளேயனறி வேறிலலை ஆகையால இவரகளை யொருககாலும நமபககூடாதே எனறு வெறுபபுடனே துககிததாரகள

சிலர பிரமஹதேவனுடைய மனஸஸஙகலபமான தெயவகதியைக் குறிதது, வாராய தெயவகதியே! நாஙகள ஜனமிதத நாளமுதல ஸ்ரீஹரி யினுடைய லீலாகுணஙகளை அறியாதவரகளாகிய அநத நகரஙகளில வாசஞ செயதுகொணடிருககினற சுநதரஜனஙகளுககு ஜகதபிரபுவாகிய இநத ஸ்ரீப கவான பதியாகுமபடி விதிதது, சரவகாலசரவதேச சரவாவஸதைகளிலும எஙகள சரவேநதிரியஙகளையும சரவபோகஙகளையும சரவானுபவஙகளையும ஸ்ரீகிருஷணனுககே பாவிதது, அநத ஸ்ரீகிருஷணனையே யனுபவிததுக கொணடிருநத எஙகளை யேன வஞசிததனையே? ஓ தெயவமே! பினனையாரு மகப்படவிலலையோ? இநத ஆயரபாடியில ஸ்ரீபகவ தனுபவஞசெயது கொண் டிருககினற பேதைகளாகிய எஙகளை. வஞசிககத தேடிவநதனையோ? எனறு அநதத தெயவகதியை வெறுததுப புலமபினாரகள

வாரீர மணடலேசுவரனே! இவவிதஙகளாகப பேசிககொணட கோகுலத் திலுளள சகலமான கோபிகாஜனஙகளும ஒனறுகசசேரநது, ஸ்ரீகிருஷணனு டைய பிரிவினாலுணடான மநஸதாபஙகளால பீடிககபபடடு, ஒருவருக கொருவர யோசிததுக கொணடு சொலலுகினறாரகள அவைகளையுஞ சொலலுகினறேன கேளும சிலர சிலரையபாரதது, நாமெலலாரு மிகவும சௌமயராயிருககினற அகரூரரிடததிறசெனறு, எஙகளுநதவமுந தெய வமுமாகிய ஸ்ரீபகவானை எநதவிதததிலாவது இவவிடததிலேயே யெனறைககு மிருககுமபடி நிறுததிவிடடுப போகவேணடுமெனறு பிராரததிககலாமா வெனறு சொனனாரகள

சிலர சிலரைபபாரதது நமது சகலமான இஷட தெயவஙகளைப பூஜிப போமேயானால, அநதத தெயவஙகளாகிலும ஸ்ரீபகவானுடைய பிரயாணத தை விககினஞசெயது நிறுதத மாடடாரோ? எனறு தஙகள குல தேவதை களைப பிராரததிததாரகள பினனுஞ சிலர சிலரைபபாரதது, நாமெலலா ருமொனறாயச சேரநதுபோய ஸ்ரீகிருஷண பகவானுடைய ஸ்ரீசரணாரவிநதங களில சரணாகதியாகத தணடனசமரபபிதது, நமமைபபிரிநதுபோகாம லிருக் கும்படிப பிராரததிபபோம வாருஙகள எனறு சொலலித தஙகள தங்கள் மெய்மறநது, அளகபாரஙகள கலைநது சோர, புஷபஙகளசிநத, இடையி லுடுததிய ஆடைகள நழுவ, நாநாவிதஙகளாகப பேசிககொண்டு வியசனுக் கிராநதரகளா யிருந்தாரகள

வாரீர் ராஜேந்திரனே! இந்த நந்தவிரஜத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் துக்காக்கிராந்தர்களாகி, தங்கள் நாணமிழந்து, வெறிகொண்டவாகளைப்போல் தங்கள் ஹஸ்தங்களைக் கன்னங்களில் வைத்து ஊன்றிக்கொண்டு, கண்களில்ஜலம் தாரைதாரையாய் வருஷிக்கப் பரவசர்களாகி, கொழுகொம்பற்ற பூங்கொடிகளைப்போல் மனமலைந்து துக்கித்துக்கொண்டு, தங்களைமறந்து, வாய்களைத்திறந்து ஆ ஸ்ரீக்ருஷ்ணா! எங்களைக் கிருபையாக இரக்ஷிக்கக்கடவையல்லையோ? ஸ்ரீகோவிந்தா! ஸ்ரீமாதவா! ஸ்ரீதாமோதரா! எங்கள்மேல் கிருபையில்லையோ? என்று அரற்றிக்கூச்சலிட்டு, சுவாமி விஷயமான கீதங்களால் பரிந்துபாடித் துதித்தார்கள்.

மேலும் ஒன்றுக்கச்சேர்ந்திருக்கிற இந்தக் கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணமூர்த்தியானவர் திருவவதரித்த நாள்முதல் அன்றையவரைக்கும் சாது சம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும் பூபாரநிவாரணமாகவும் சர்வஜநமோகனார்த்தமாகவும் அவதரித்த கோமலமாகிய சுந்தராகாரத்தையும், மஹாமதுர பாஷணங்களையும், புன்முறுவலையும் மஹா மனோரஞ்சனமாகவும் நேத்ரோத்ஸவமாகவும் மார்க்கங்களில் சஞ்சரித்து உலாவுகின்ற கதிபேதங்களோடுங்கூடிய நடையினழகையும், இவைமுதலிய ஸ்ரீபகவானுடைய சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் வியசனாக்கிராந்தர்களாய்ப் பேசிக்கொண்டு, ஸ்ரீக்ருஷ்ண விரஹத்தினால் பீடிதர்களாகி இதனைப் பேசுகின்றார்கள்.

வாரீர் சகிஜனங்களே! ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானானவர் பலராமசகிதராய் அனந்தமான கோபாலர்களும் கோவின் கோவத்ஸங்களுங்கூடித் தங்களிருவரையுஞ் சூழ்ந்துவர, அந்தப் பசுவினங்களுடைய குளம்படிகளின் தூளிகள் தங்கள் திருமேனியெங்கும் பதிந்து பூஷிக்கப்பட்டு முன்னெற்றிமயிர்கள் காற்றுகளால் அலைக்கப்பட்டுச் சுந்தரலலாடத்தில் மனோஹரமாகப் பிரகாசிக்க, மகாவினோதவுல்லாசமாய் வேணுகானஞ் செய்துகொண்டு, சாயங்காலசமயங்களில் இந்தக் கோகுலத்தில் புன்முறுவலோடுங் கடைக்கண் பார்வைகளோடும் சர்வகோபிகாஜன மனோஹரமாகப் பிரவேசிப்பாரே அந்த நேத்ரோத்ஸவங்கள் இனிநமக்கு லபிக்கப் போகின்றனவா? என்று அந்த நந்தவிரஜமெங்குங் கூடிக்கூடி, ஸ்ரீக்ருஷ்ண குணமிர்த கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு பிரலாபித்தார்கள்.

வாரீர் பாண்டவ வம்சோத்தமனே! இவ்விதங்களாக அந்தக்கோபிகாஜனங்கள் யாவருந் தங்களனித்யதா சித்த விருத்திகளையும் கிரஹகிருத்தியங்களையும் விட்டு லஜ்ஜையொழிந்து, ஸ்ரீமாதவாவென் றழைத்து, மதுரமான ஸ்வரத்துடன் கீதங்களைப்பாடி வியசனப்பட்டு, ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானுடன் கூடத் தாங்களும் மதுரா யாத்திராபிமுகர்களாய்ச் செல்வதற்குச் சித்தமாய்க் காத்திருந்தார்கள். மறுநாள் சூரியோதயகாலத்தில் அக்ரூரரானவர் தமது நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, இரதாலங்காரஞ் செய்து புறப்படுகின்றார். அச்சமயத்தில் ஸ்ரீபகவானானவர் தம்மைவிட்டுப்

பிரிய மனமில்லாமல் தம்முடன் கூடவர யத்தனமாய்ப் பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் கோபிகா சுந்தரீஜனங்கள் யாவரையும் ஒருக்கால் தமது கிருபாகடாக்ஷ வீக்ஷணனியத்தால் கிருபையாகப் பார்த்து, இதனைச் சொல்லுகின்றார்

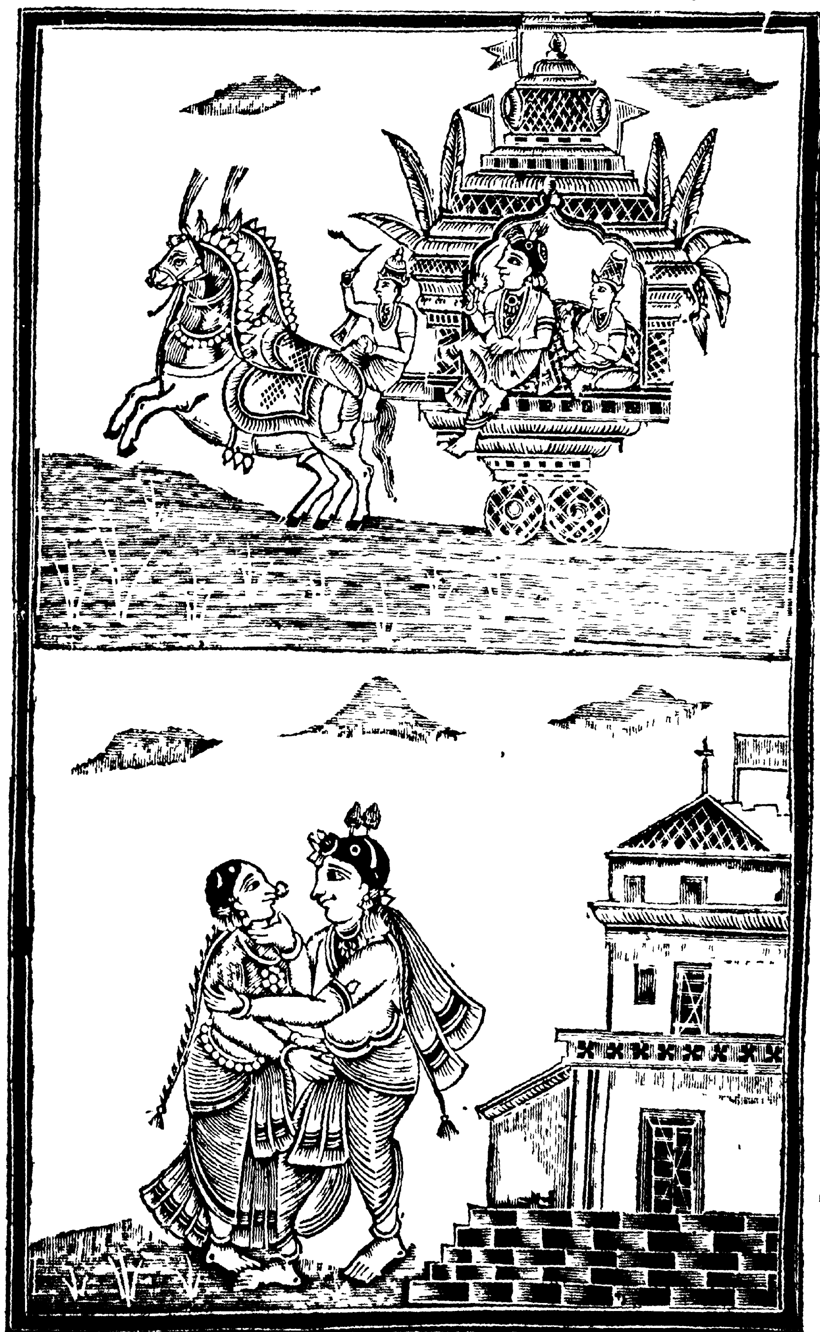
வாரீர் கோபிகாமணிகளே! நமக்கிஷ்டமான அன்புள்ள தூதுவர் முன்னிலையில் இதோ சமீபத்திலிருக்கின்ற மதுராநகரத்திற்குப்போய்த் தனுயாக சந்தர்சனஞ்செய்து, அந்நகரத்தையும் அந்நகரத்திலுள்ள பந்துஜனங்களையும் பார்த்து, அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச்செய்து, மறுபடியும் சீக்கிரமாக வந்து சேருகின்றேன் இதற்கு நீங்களேன் வியாகுலப்படுகின்றீர்கள் நீங்கள் தைரியத்துடனின்று மனஸ் ஸமாதான பராகளாய்ச் செலவுகொடுத்தனுப்புங்கள் என்று அவர்களுடைய இருதயங்களைத் திருத்தி, வியாகுலங்களையாற்றி, அவர்கள் ஒருவித சமாதானமாக விடைகொடுக்க ஸ்ரீபலராம ஸஹிதராய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ரதாரோஹணஞ் செய்தார்

அத்தருணத்தில் நந்தகோபர் முதலிய கோபாலர்கள் யாவரும் தனுயாகத்திற்கு வேண்டிய பால் தயிர் நெய் இவைமுதலிய பாயசங்களைச் சகடங்களிலேற்றிக்கொண்டு, அரசனுக்குக் கட்டவேண்டிய காணிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களும் பிரயாணமாய்ப் புறப்பட்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது ஸ்ரீ பலராம கிருஷ்ணமூர்த்திக ளிருவரும் அக்ரூர சோதிதமான இரதத்தின்மீது சுகாசீனர்களாய மதுராநகராபி முகர்களாக இரதத்தை நடத்திக்கொண்டு சென்றார்கள் அச்சமயத்தில் இந்த நந்த விரஜத்திலுள்ள கோபிகாஜனங்கள் யாவரும் இனவினமாகச் சேர்ந்து, இந்த ரதஞ் செல்லுகின்ற அலங்காரத்தையும் ஸ்ரீ பகவான் மூர்த்திகளினுடைய பின்னடி ஸேவையையும் சேவித்துக்கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் அந்தத் திவ்ய ஸேவார்த்தங்களைக் குறித்து ஸ்துதிபூர்வகமாகச் சொல்லித் திருப்தி யடைந்தார்கள்

வாரீர் அரசனே! அந்தக் கோபஸ்திரீகள் செய்த ஸ்துதியை விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன் கேளும் சிலர் சிலரைப்பார்த்து, வாருங்கள் கோபிகாஜனங்களே! அதோ பார்த்தீர்களா நமது கண்மணிகளாகிய திவ்ய மூர்த்திகளிருவரும் இரதத்தின்மீது பிரகாசிக்கின்றார்கள் அதோ வைசயந்தி மாலை முதலிய திவ்யாபரணக் கடைப்பூட்டுகள் விளங்கி ஜ்வலிக்கின்றன அதோ இரதாசுவ வேகங்களினால் தூளியெழும்பி ஆகாயத்தை மறைக்கின்றது என்று இப்படியே அவரவர்களும் பலவாறுகச் சொல்லிக் கொண்டு, கண்ணுக்கெட்டுந் தூரம் எட்டியெட்டிப் பார்த்துச் சேவித்து, இரதமறைந்த பின்பு இருதயங்களைத் தைரியப் படுத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யலீலா சாரித்ரங்களைப் பாடிக்கொண்டு, தங்கள் தங்கள் கிரகங்களில் வந்துசேர்ந்து, ஸ்ரீ பகவத் குணங்களை மறவாமல் நாளகளைக் கழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாரீர் அரசனே! ஸ்ரீ பகவானனவர் ஸ்ரீ பலபத்திர மூர்த்தி ஸஹிதராய் இரதத்தின்மீது விற்றிருக்க, அக்ரூரரானவர் வாயுவேக மனோவேகமா யிரதஞ்

அக்ரூரரோடு ஸ்ரீ பலராமகிருஷ்ணமூர்த்திகள் மதுரைக்கேகுதல்.

[illegible] நிமிர்த்தியது. 42-வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

செல்லும்படி மிகவும் பிரமஹானந்தத்துடன் சாரத்தியஞ் செய்து, வெகு தூரமாகிய பிருந்தாரணய மார்க்கத்தி லிருக்கின்ற மஹாபாப விநாசனியாகிய யமுனாநதீ தீரத்திற்குவந்து சேர்ந்தார். அவ்விடத்தில் வந்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீ பகவானானவர் அக்ரூரரை யழைத்து, இரதத்தை நிறுத்தச் சொல்லி, ஸ்ரீ பலராமஸஹிதராய் இரதத்தைவிட் டிறங்கி அங்கிருக்கின்ற மஹா விருக்ஷங்களின்நிழல்களில் நடந்துவந்து, மிகவுந்தெளிந்து பிரவஹிக்கின்ற காளிந்தி நதியி லிறங்கி, இந்த இரண்டு மூர்த்திகளும் ஸ்ரீ சரண கராரவிந்தங்களைச் சுத்திகள்செய்து, தீர்த்தங்களைப் புசித்து வெளியில் வந்து, அந்த மஹா விருக்ஷ நிழல்களில் சற்றுநேர மிருந்து, சந்தோஷத்துடன் இரதத்தினருகில் வந்து ரதாரோஹணஞ் செய்தார்கள்

உடனே அக்ரூரரானவர் இந்த மூர்த்திகளுக்குத் தண்டன் சமர்ப்பித்து இரதத்தை யவர்களிடத்தில் ஒப்பித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, அந்தமஹா புண்யநதியிற் பிரவேசித்து, சுத்தாசமனங்கள் செய்து, விதி பூர்வக மாகிய வேதமந்திரங்களை ஜபித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்று சங்கல்ப மந்திரத்தைச்சொல்லி, அந்தக் குளிர்ந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீ பகவத் பக்தி பரவசரா யிறங்கி, ஸ்ரீ கேசவாய நம என்று ஸ்நானஞ் செய்தார் இப்படி ஸ்நானஞ் செய்தான நிமிஷமாத்திரத்தில் அந்த அக்ரூரர் அச்சலத்தினுள் இந்த ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களாகிய திவ்விய மூர்த்திகளிருவரும் பிரத்யக்ஷமாக விளங்கியிருக்கக் கண்டு திடுக்கிட்டு, ஆச்சரியத்தை யடைந்து, இவர்களிங்கே எப்படி வந்தார்களென்று நினைத்து, சீக்கிரமாக வெழுந்து கரையில்வந்து, இரதத்தின்மீதி லிருக்கின்றார்களோ, இல்லையோ வென்று பார்த்தார் பார்க்கும் போது அந்த ரதமத்தியத்தில் இவர்கள் மகாகம்பீரமாக எழுந்தருளி யிருக்கிறதைக் கண்டார்

இப்படி கண்டு சந்தேகித்த அக்ரூரரானவர் நாம இந்தத் தீர்த்தத்தில் கண்டது மனப்பிராந்தியோ? அப்பத்தமோ? என்று மறுபடியும் ஸ்ரீ பகவத் ஸங்கல்ப மந்திரங்களைத் துதித்துக் கொண்டு, அந்தத் திவ்ய தீர்த்தத்தில் மூழ்கினார். அத்தத் தீர்த்தத்தில் முன்போலவே அந்தத் திவ்விய மூர்த்திகளைச் சேவித்தது, சந்தேஹ மனதுடன் கூடினவராயப் பலதரம் அங்கு மிங்குமாகத் தரிசனஞ் செய்து, மனந்திகைத்து, மிகவும் ஆச்சரியானந்த பரிதராகி, இந்தக் கல்யாண சரிதராதிசய மஹாதிவ்யகுணங்களை யுடைய புருஷசிரேஷ்டர்களை இப்படிக்குச் சேவிப்பது இவர்களுடைய கிருபாதிசய மஹிமைதானென்று நன்றாயூகித்துக்கொண்டு, பிரமஹானந்த பரவசத்திலழுந்தி, அடிக்கடிவந்த பாபப்பதை யொழித்து, சர்வேந்திரிய நிக்ரகராய் அந்நதியில்மூழ்கி, அத் திவ்ய புருஷர்களை மானசீகமென்கிற நேத்திரங்களால்சேவித்தார் இப்படி சேவிக்கும்போது அந்த ஜலப்பிரவாகத்தின் மத்தியில் ஸ்ரீ பலராம ரானவர் அனந்த பணாமண்டல மாணிக்கங்களோடுங் கூடிய சிரோபாகங்களை யுடைய ஸ்ரீ ஆதிசேஷபகவத் ஸ்வரூபத்துடன் நீலாம்பரதரராகி, சித்த சாரணாதிகளும் சாப்பசிரேஷ்டர்களும ஸ்துதிக்கும்படி யாயப்பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

• இவ்விதமாக யிருக்கின்ற ஸ்ரீ ஆதிசேஷ பகவானுடைய மடியாகிய சிறிய ஆசனத்தின்மீது ஒரு நீலரத்ந பர்வதத்தைப்போல நீலமேகசியாமல சுந்தர ஸ்வரூப ஸ்ரீ பகவானானவர் பொற்பீதாம்பர தரராகியும், மரகத வர்ணம் போன்ற விசித்ர ஸ்வர்ண ரேகைகளோடுங்கூடிய பச்சைப் பட்டிழைகளால் விளங்கிய உத்தரீயங்களை யுடையவராகியும், திவ்ய மணிகளாலமைந்த கிரீடப் பிரகாச சுந்தரப் பிரசன்ன முகாரவிந்தத்தை யுடையவராகியும், ஆஜானுபாகு வாய நான்கு புஜங்களை யுடையவராகியும், முத்துமாணிக்ய வனமாலிகையும் ஜாஜ்வல்யமான ஸ்வர்ண ஸ்வரூபாகார ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீவத்ஸமும் ஸ்ரீ கௌஸ்துப மணியும் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற விசாலமார்பை யுடையவராகியும், சதுர்முகப் பகவானுக்கும் சேதனாசேதன சர்வப்பிரபஞ்சங்களுக்கும் ஜன்மஸ்தானமாகிய நாபீ கமலத்தை யுடையவராகியும், மகாராஜலக்ஷண சோபிதராகியும், திவ்ய ரேகாலங்க்ருதங்களை யுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை யுடையவராகியும், உபயபார்சுவ ஸ்ரீஹஸ்தங்களில் சங்கு சக்ர சார்ங்காதி பஞ்சாயுததரராகியும், சர்வ பிரபஞ்சசக்கிர்தம இன்பமாகிய கடாக்ஷ வீக்ஷணங்களை யுடையவராகியும் எழுந்தருளி விளங்கினார்.

இப்படி எழுந்தருளிய பகவானைவர் பிரமஹருத்ர ஸனக ஸனந்தன, சனத்குமார ஸனத்சுஜாதாதி முனீந்திர சமூகங்களும், தேவேந்திராதி தேவ தாசமூகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், அக்கினிதேவதைகளும், மருத்கணங்களும், ஏகாதசாதித்ய ருத்ரகணங்களும், பிதுர்தேவதைகளும், தேவரிஷிகளும் பிரமரிஷிகளும், ராஜரிஷிகளும், மனுவாதிகளும், தேவ வைகானிசாதி சித்த சாத்கிய சாரணர் கந்தர்வ உரகாதி தேவகணங்களும், தேவதைத்திய தானவ யக்ஷ ராக்ஷசாதி அசுர கம்போகணங்களும், ஸ்ரீபரம கிருபாநிதியே! என்று சூழ்ந்து துதித்துக்கொண்டிருக்கவும், பிரமருத்ர வாசவாதி லோகேசர்களைப் பாலனமிக்கவும் விநய விதேயர்களாய் ஸ்ரீபுருஷசூக்த வாக்கியங்களினாலே நமோ நமோ பரப்ரம்ம ஸ்வரூபாய வென்றும், பிரகலாத நாரத சனகாதி திவ்ய முனீந்திரர்கள் நமோ நமோ விலக்ஷணவிசிஷ்ட ஞானஸ்வரூப ஸ்ரீபரமபுருஷாய வென்றும், ஸ்ரீவசிஷ்டாதி பிரமரிஷிகள் நமோ நமோ ஸ்ரீயோகீஸ்வரேஸ்வராய வென்றும், மனுமாந்தாதா அம்பரீஷாதி ராஜரிஷிகள் ஸ்ரீபகவதே ஜ்வாலப்பிரகாசாய நமோவென்றும், பஞ்சபூதங்களும் பூதாதிதேவதைகளும், சர்வ பிரபஞ்சஸ்வரூப ஜன்மமூலப்பிரகிருதி தத்வாத்மகாய நமவென்றும், இப்படி நாநாவித விசித்ர ஸ்தவஸ்துதிகளோடு ஆச்சித்துச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கவும் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீபரமேஸ்வரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அக்ரூரரானவர் பிரமானந்த பக்திசம்பிரமத்துடன் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்திருந்து, தமதிரண்டு கைகளையுங் கூப்பிக்கொண்டு, சரீரம்புளகித்து, ரோமாஞ்சிதராகி, தமதிரண்டு நேத்திரங்களில் நின்றும் ஆனந்த பாஷ்பங்கள் தாரைதாரையாய்ப்பெருக மிகவுந் தழைதழைத்த வசனங்களினாலே ஸ்ரீபுருஷசூக்தாதி சுருதிவாக்கியங்களைக் கொண்டு

அந்தத் திவ்யதாசன மஹிமாதிசயங்களைக் குறித்து அனந்தமான ஆற்றுமைகளோடும் ஸ்துதிகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்

நாற்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

பரமபாகவதரான பரிவுள்ளவக்ரூரர்
தீரைசெறியமுனைதனனிற றேவனசாக்ஷாத்கரித்து
விரைவுடனபிரசன்னமான வேணுகானனைவேதாந்த
வரையினறறுதிசெயதாரென றுனனியதனைசசொலவாம.

ஸ்ரீபரம பாகவதோத்தமராகிய அக்ரூரர் அந்த ஸ்ரீயமுனாநதியில் தமக்குச் சாக்ஷாத்கரித்துப் பிரசன்னமான 'சர்வேஸ்வரனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை, சகுணநிர்க்குணாத்மக பரப்பிரமஹ ஸ்வரூபார்த்தமாய வேதாந்தங்களைக்கொண்டு ஸ்துதிசெய்தாரென்று சொல்லுகின்றன.

அக்ரூரர் துதி.

வாரீர் ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியாகிய ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மிதேவியினுடைய மானசாபகாரமாகிய நிதய மங்கலசோபித திவ்யமங்கல விக்ரக சுபாகர சுஸ்லோகஸ்வரூப விபுவே! ஸமஸ்த ஜனங்களுக்கும் ஜகத்பதிகளுக்கும் காரணராகி சர்வசேதன சேதனப பிரபஞ்சங்களையும் ஹஸ்தாந்தரகத்தமான பொருள்களைப்போலத் திவ்ய திருமேனித்தவங்களுள ளொடுங்கிக்கொண்டு, சமஸ்த லோக பயங்கராகாரமாய மகா ஆரவாரங்களுடன மோதியடித்து வீசாநின்ற அலைகளோடுங் கூடிய மஹாதீர்த்தில கேளீவிலாசமாய வடசமுத்திரத்தின் மீது யோகநித்திரை செய்கின்ற ஸ்ரீ மந்நாராயணரான உமக்குப் பிரணாமங்களைச்சமாப்பிக்கின்றேன

வாரா க்ஷீராபதிநாதராகிய ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரே! உமது நாபிகமலத்தில் இந்தப் பிரபஞ்சங்களினுடைய சிருஷ்டிகாரய நிர்வாகராகிய சதுர்முகப்பகவானும், மஹத்ஹங்கார மாயாஸ்வரூப சக்தித்தவங்களும, பஞ்சபூதமயங்களாகிய ஆகாசவாயுவாக்னி ஜலபூமித்தவங்களும, பஞ்சபூதாதி தேவதைகளும், மனமுதலிய அந்தக்கரண சதுஷ்டயங்களும, அவ்வவற்றின அதிதேவதைகளும, மானசாதி ஜ்ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்களும, இந்திரியாபிமான தேவதைகளும, அவ்விந்திரியங்களின விஷயத்தவங்களும, விஷயாபிமான தேவதைகளும, ஆகிய இவை முதலிய உலககாரணங்களாகிய தத்வபீஜங்கள்யாவும ஏகதேசமாகிய உமது திருமேனியினுடைய அவயவஸ்தான மூலப்பிரகிருதி அம்சத்திலஜனித்த அஹங்காரத்தவத்தின் களாம்சலேசாம்ச சித்தசித்துகளுக்குக் காரணமாகிய சத்வரஜஸ்தமோகுண தத்வங்

களும், அவற்றின் காரியங்களாகிய சிருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாராதிப பிரபாவங்களும், இந்திரியகுணங்களுக்கு சாதுருத்வாதி குணாபூதேஸ்வரராகிய உம்முடைய குணாதிஷ்டான தேவதைகளாகிய ஹரிஹரப பிரமஹேந்திர சூர்யசோம அக்கினிமுதலிய சுராசுராநீகங்களும், இவர்களுடைய காமஜனித லோகாலோக அனந்தகோடி பிரமஹாண்டங்களும் ஜனித்தன

வாரீர் ஸ்ரீ பரமாத்மாவாகிய பகவானே! இப்படிப்பட்ட பிரமமாண்ட கடாகங்களில் தோன்றிய ஆத்மாக்கள் கிரமக்கிரமமாய்த் தங்கள் சுபாசுப காமவசத்தினால் பந்திக்கப்பட்டுத் தேவாசுரமனித பசுபக்ஷி ஸ்தாவராதி ஜன்மங்களை யடைந்தும், மகாரிஷி சிரேஷ்ட தபோயோகமோன விரத யஜ்ஞ யாக ஜபதானசத்ய சௌச சீலாதிகளை யுடையவர்களாகியும், மனுவாதி லோகநீதி தண்டநீதி விதி அதிகார புருஷ சிரேஷ்டர்களாகியும், பிரமஹ, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராதி, நாநாவித விசித்திர ஜாதிபேதங்களுள்ளவர்களாகியும், உமது யோகமாயாப பிரபாவங்களால் ஜனித்து விருத்தியடைந்து தங்கள் தங்கள் காமவசத்தில் மோஹிதர்களாகியும், பிரகிருதி பாசபந்த வசத்தர்களாகியும், சுபாசுபகாமங்களால் இகபரலோகஸ்வர்க்க நரகமுதலிய ஸ்தானங்களை யடைந்து மூடஸ்வரூபர்களாகியும், பிரமாதி ஜீவஜாதர்களுக்கும் லோகபாலர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள மகாஜனங்களுக்கும் சர்வாத்மக பீஜத்தைக்கொடுக்கிற சர்வகாரண சர்வசக்தி ஸ்வதந்திர சர்வ வியாபகாதிஷ்டித சர்வமய சர்வாதார் சர்வரக்ஷண கர்த்ருத்வமாய விசிஷ்டைகாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபராய் விளங்குகின்ற உம்மையறிந்து உய்யும்படியான ஞான சக்தியாதிகளில்லாதவர்களாகியும், இவ்வண்டகோசங்களில் நித்யப்பிரவாக ரூபர்களாய்த் தோன்றியும் விருத்தியடைந்தும் ஸ்திதித்துக்கொண்டும் நித்யமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்

வாரீர் கமலதளாக்ஷராகிய பகவானே! இவர்களுள் சிலர் உம்மை அம்போஜஜாப்பாதி லோகேசுவரர்களிடத்திலும், ஸமஸ்தமான பூதசமூகங்களிலும், இவ்வுலகங்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கிறவர்களாகிய அனந்தமான தேவதா சுவரூபங்களிலும், சதாசர்வ சாக்ஷியாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற சர்வாந்தர்யாமித்வ சர்வாந்தர்கத ஜோதி சுவரூபராகிய ஸ்ரீசர்வேஸ்வர ஸ்வரூபாயநமா என்று தியானித்துப் பிரணமங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றார்கள்

வாரீர் அரவிந்த லோசனரே! மூன்றுவித ஸ்வரூப வேதவேதாந்த விதிப்படி உம்மைத் தேவேந்திராதி தேவதா ஸ்வரூபிகளிடத்திலும் சர்வயஜ்ஞயாக தவத்தின் பயன்களைக் கொடுக்கிறவரென்று துதித்து, ஸ்ரீ சர்வபலப் பிரதாய நம என்று பிரணமங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றார்கள்

வாரீர் பத்மநாபரே! சிலர் லோகோபகார விருத்தி லயாதிபல ஸ்வரூபங்களைக் குறித்து, ஸ்ரீ சர்வவியாபகத்வ ஸ்ரீ வாசுதேவாதி பேதகுண பின்னஸ்வரூபராகியும் உமது விசித்திர மாயாமோஹன சைவபாசுபத ஆர்ஹத சார்வாக சாக்தேய பௌத்தாதி மதானுதேவதா ஸ்வரூபராகியும் விளங்குகின்ற

உம்மைத் தங்கள் விதிவசத்தர்களாய் அபிமானித்து ஏத்தித்துதித்து, பிரணாமங்களைச் செய்து, சைவாகம நாரு நீலபடாதிக சோதிடவாடாதி மந்திர யந்திர தந்திர ஜாலாதி சித்திகளை யடைந்து, பெருமைகளை வஹித்து காம்ய யஜ்ஞங்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, விதிப்படி அந்தந்த சாயுஜ்யங்களை யடைகின்றார்கள்

வாரீர் சர்வலோக ரக்ஷகரே! சிலர் ஸ்ரீஹரியாகிய உம்முடைய நிர்ஹேதுக ஜாயமான பரமகிருபா கடாக்ஷ லப்தர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் ஜன்மாந்தரங்களினுடைய ஆரூடகர்மங்களை நசிக்கச்செய்து; ஜன்ம பரணாதி சம்ஸார பீஜ பலப்பிரதத்வாருசர் மனோமலினங்களைப் பொறாக்கி, நிரபேக்ஷ நிர்விகார பரிசுத்தமான சுவிலக்ஷணாத்ம பரமாத்மத்வப் பிரதிபாதகிய மானசர்களாகி, நிஷ்காமர்களையும் சம்யசித்தவர்களையும் சதாசார சம்பன்ன பிரதிபாத்தியமான விசிஷ்ட ஜ்ஞானோபதேசங்களையும் சதாசார சமாசிரயணங்களையுமடைந்து, ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரானுசாரமாக ஸ்ரீவாசுதேவாதி திவ்யஸ்வரூப பேதங்களாகிய ஸ்ரீவாசுதேவ சங்கர்ஷண பிரத்யும்ன அநிருத்தாதி அனந்த திவ்யசுபாசிரய ஸ்ரீபகவத் பிம்பாகார திவ்யமங்கல விக்ரகஸ்வரூபராகிய உம்மைப் பரமவைதீக விதிப்படித் திருவாராதனத்துடன் குணானுபவங்களைச்செய்து, ஸ்ரீ பாகவதாபிமானங்களை யடைந்து, ஸ்ரீமந்நாராயண னென்று பெயரையுடைய மகாமந்திர தத்பரர்களாய், ஸ்ரீமதே நாராயணாயநம என்று சர்வகாலத்திலும் அனுசந்தித்துப் பிரணாமங்களைச் செய்து, சுத்த சத்வாத்மக அப்ராக்ருத திவ்யாவயவ ஸ்வரூபத்துடன் ஸ்ரீபரமாம லோகவாசிகளாய் உம்மையடைந்து, பிரமமானந்த பரர்களாய்ச் சாசுவிதானந்த நித்தியசுகத்தை யடைகின்றார்கள்

வாரீர் ஸ்ரீபரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ பகவானே! உம்மை இவ்வுலகத்திலுள்ள பத்தகேவல ஸ்வரூபங்களாகிய மற்றஜனங்கள் நாநாவித சாஸ்திரமார்க்கங்களைக்கொண்டு, தங்கள் ஜன்மசௌக்கிய பயன்கொடுக்கிறதுகளைக் குறித்து உம்மை அனந்த தேவதாந்தர ஸ்வரூபங்களாகப் பூஜித்து, சர்வதேவதா ஸ்வரூபாயநம என்று தியானித்துப் பிரணாமங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றார்கள்

வாரீர் புண்ணியசொரூபரே! சிலர் சாஸ்திரங்களிலுண்டான சப்த அர்த்தபேதங்களால் சந்திரபிம்பமானது ஜலகடாகாசங்களில் பிரதிபிம்பித்து சலனத்தை யடைந்து தோன்றுகின்ற சந்திரனைப்போலவே, இவ்வாத்மாவுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மப் பிரதிபாத்தியம் பிராமிகமென்றும் பிராமிகந்தெளிந்த கேவலாத்ம ஸ்வரூபமே முக்கியமென்றும் நிர்குணப்பிரதிபாத்ய ஸ்ரீபகவதனுபவசூன்யமே புருஷார்த்தமென்றும் உமது பாவசூன்யமாகிய சத்வசூன்ய நிராசிரய பாவத்தைக்கொண்டு, ஆகாசாந்தர்க்கத அக்கினிமாத்திரத்தைப்போலப் பாவசூன்யப் பெரும்பாழை யடைகின்றார்கள்.

வாரீர் சர்வப்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபராகிய ஸ்ரீ விஸ்வாதாரரே! இவ்வுலகத்தில் பரிசுத்தங்களாய்ப் பிரவஹிக்கின்ற நதிநதங்களானவை வெள்ளத்துடன்

கூடிச் சமுத்திரத்தை யடைகின்றதுபோல, சர்வப்பிரபஞ்ச காமதாமங்களும் உமது திருமேனி தத்வஸ்வரூபங்களிலடைந்து, உமது சங்கல்ப காலாந்தரங்களில் தோற்றுகின்றன.

வாரீர் ஸ்ரீவாசுதேவரே! உமக்குச் சர்வதாமகாம யஜ்ஞாதி ஸ்வரூபராகிய அக்கினிபகவான் முகாரவிந்த ஸ்வரூபியாகியும், ஸோமஸூர்யர்கள் நேத்திரங்களாகியும், திக்கு விதிக்குகள் கர்ணேந்திரியர்களாகியும், பூமியானது திருவடித் தாமரைகளாகியும், ஸப்தசமுத்திரங்களும் காப்ப ஜலமாகியும், பர்வதாதிகள் சல்ய ஸ்வரூபங்களாகியும், விருக்ஷலதாதிகள் உரோமங்களாகியும், இவ்வுலகவியாபகமான வாயுவானது உஸ்வாஸ நிஸ்வாஸங்களோடு கூடிய பிராணேந்திரியங்களாகியும், இந்திராதிதேவதா ஸ்வரூபிகள் புஜங்களாகியும் மேகசமூஹங்கள் கஜங்களாகியும், வருஷதாரைகள் வீர்யங்களாயும், ஆகாச வீதிகள் நாபீ பிரதேசமாகியும், இரவும்பகலும் கண்ணிமையின் ஸ்வரூபமாகியும், பிரமமாவானவர் குஹ்யேந்திரியமாகியும், ஸ்ரீருத்திரபகவான் உமது சௌர்யஸ் தைர்யமாகியும், அண்டமுகடு சிரசாகியும் விளங்குகின்றன

வாரீர் ஸ்ரீவேதமூர்த்தியே! இவைமுதலிய விசுவதத்வங்களும், லோகபாலகர்களாகிய விசுவபுருஷர்களும், உமது திருமேனிதத்வாங்க ஸ்வரூபாகளாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றீர் இவ்விதங்களாகிய சேதனாசேதன ஜந்துசமூகங்களினால் சம்பூர்ணமான அனந்தகோடி அண்டகடாஹங்களும், மஹாபிரவாஹ பிரளய சமுத்திரத்தில் நிரை நிரையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஜலராசிகளைப்போலவும் அத்திமரத்திற்றொத்திய கனிசமூகங்களைப் போலவும் எண்ணிக்கையில்லாத உமது திருமேனியினது ரோமகூபத்தவ ஸ்வரூபங்களாகவும், சிருஷ்டிஸ்திதி லயாத்மகமாகவும், பிரவாகரூபத்தினாலே நித்தியமாகவும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன இப்படிப்பட்ட மஹா மஹிமாதி விசித்திரதத்வஸ்வரூபராகிய உமக்குப் பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ அம்புஜாக்ஷரே! உமது விசுவாகார ஸ்வரூப தமோதத்வாம்ஸங்களில் ஜனித்த தமோகுணப் பிரசுரர்களாகிய அசுரஜன பீடைகளால் நலிந்துகொண் டிருக்கின்ற ஸ்ரீ பகவத் சத்வரஜாதி குணமஸ் சம்பூதர்களாகிய பிரமஹ ருத்திரேந்திராதி ஸமூகங்களுக்கும் திருமேனி ஸ்வ ரூபங்களாகிய சகல விசுவதாமங்களுக்கும் ஹிதவாக மச்சாவதார ஸ்வரூபத்தை யங்கீகரித்து, தினந்தின மகாப்பிரளய ஜலதியில் சஞ்சரித்து, வேதாபகாரியான சோமுகாசுரனை ஸம்ஹரித்து, வேதங்களை மீட்டுக்கொண்டு, ஆதிமனுவாகிய சுவாயம் புவினுடைய விஸ்வஜன ரக்ஷண மகாகம்பீர மரக்கலமாகிய ஓடத்தை இரக்ஷித்த வேதோத்தாரண திவ்யமூர்த்தி ஸ்வரூபராகிய உமக்குப் பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்

வாரீர் ஸ்ரீ பகவானே! அப்பிரபஞ்சாரிஷ்ட சம்பூதர்களாகிய மதுகைடவர்களைச் சம்மரித்து, அந்த ஸ்ரீ சதுர்முகப் பகவானுக்கு வேதங்களை யுபதே

சித்த ஸ்ரீ அயக்ரீவ மூர்த்தியாகிய உமக்குச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ உபேந்திரரே! மிகவும் தபசிரேஷ்டராகிய தூர்வாச மகாரிஷியினுடைய சாபவசத்தினால் தங்கள் பாக்கியாதி சம்பத்துக்களையிழந்த தேவேந்திராதி தேவர்களுக்குச் சம்பத்தைக் கிருபைசெய்யும் பொருட்டு க்ஷீராப்தியில் அமிர்த மதனஞ்செய்த சமயத்தில் மந்தரபர்வதத்தைத் தாங்கி, தேவாமிர்தத்தைக்கல்பித்து, தெய்வசம்பத்துக்களை அந்தத் தேவதைகளுக்குக் கிருபை செய்த ஸ்ரீ கூர்மாவதார மூர்த்தியாகிய உமக்கு அனந்தம் பிரணாமங்களைச் செய்து துதிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ அதோக்ஷஜரே! இந்தப்பூமியை ரசாதலத்தில் மூழ்கிப்போகும்படிசெய்த ஹிரண்யாக்ஷனைக் குறித்துப் பிரமஹாவானவர் பயந்து உம்மைத்தியானித்த மாத்திரத்தில், அவருடைய ஒவாஸ நிஸ்வாஸங்களில் நின்று ஸ்ரீ வராஹப் பிராதுர்பவித்துத் திருவவதரித்து, அவ்வசுரனைச் சம்ஹரித்துப் பூமியை உத்தாரணஞ்செய்த உமக்கு நித்தியமங்கலமாகிய ஸ்துதிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ பக்த வத்ஸலரே! இந்திராதி சாதுஜன சம்ரக்ஷணத்தின் பொருட்டும் மிகவும் பரிசுத்தமானஸ ஸ்ரீ பாகவ தோத்தமராகிய ஸ்ரீ பிரஹலாதாழ்வானுடைய ஸ்ரீ ஹரிபக்தியின் பிரபாவாதி சயத்தின் பொருட்டும் தமருகந்த விடத்தில் ஸ்ரீ நரசிம்ஹ மூர்த்தியாக ஆவிர்ப்பவித்து, ஹிரண்யகசிபனைச் சம்ஹரித்து, பக்தபராதீனராய் இரக்ஷித்த ஸ்ரீ தீனஜன ரக்ஷாமணியாகிய உமக்குச் சரணாகதியாக்த் தண்டன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்

வாரீர் ஸ்ரீ யஜ்ஞமூர்த்தியே! தேவேந்திராதி தேவதா ஸமூஹ பிரார்த்தனையினால் ஸ்ரீ அதிதி தேவியினுடைய சாபத்தில் ஸ்ரீ வாமனாகார மூர்த்தியாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து, மிகவும்சத்தியசீல மஹோதார புருஷசிரேஷ்ட அசுரேஸ்வரராகிய மஹா பலிச்சக்கரவர்த்தியை மூன்றடி ஸ்தலத்தை யாசித்து, இம்மூவுலகத்தையும் மூன்றடியாக அளந்துகொண்டு அவற்றை இந்திரனுக்குக் கொடுத்து, ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலராய் அந்தப் பலிச்சக்கர வர்த்தியை இரட்சித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ திரிவிக்ரம ஸ்வாமியாகிய உமக்கு யுகாயுகங்கள் தோறும் தண்டன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்

வாரீர் பிரமஹண்யாபிமான திவ்ய மூர்த்தியே! நீர்மிகவும் மஹாதபஸ்சீலராகிய ஸ்ரீ சங்கராம்ஸ ஸம்பூத ஜமதக்னி மஹாரிஷி சிரேஷ்டருடைய தவ புத்திரராய்த் திருவவதரித்து, பரசாயுதமேந்தி, இவ்வுலகத்தில் காவிஷ்டர்களாகியும், ராஜ சோரர்களாகியும் விருத்தி யடைந்துகொண் டிருந்த ராஜாக்களைச் சம்ஹரித்து, அந்த ராஜை சுவரியங்களைப் பிராம்மணர் களுக்குத் தானஞ்செய்த ஸ்ரீ பரசுராம மூர்த்தியாகிய உமக்கு அடிக்கடி பிரணாமங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ அம்புஜாக்ஷரே! ஸ்ரீ சதுர்முகாதி சகல தேவதா பிரார்த்தனையினாலும் ஸ்ரீ உமாமஹேஸ்வரர்களுடைய சம்வாத சாக்ஷிபூத சேவார்த்த நிரூபணத்தினாலும் மிகவும் சத்திய சீலராகிய ஸ்ரீ தசரத சக்ரவர்த்தி யினுடைய யாகபயனாய்த் திருவவதரித்து, இராவணாதி இராக்ஷஸ சங்காரங் களைச் செய்து, இந்திராதிதேவதா ஜனங்களை இரக்ஷித்து, ஸ்ரீ உமா மஹேஸ்வரர் களுக்கு ஸ்ரீ ராமவிராட் ஸ்வரூப சான்னியத்தராய் விளங்குகின்ற உமக்குக் கல்பபரியந்தம் பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ விஸ்வமயராகிய ஸ்ரீ கமலலோசனரே! திரிபுரதானவர்கள் அழிய ஸ்ரீ ருத்திர பகவானுடைய யாகபலப் பிரதராய்ப் புத்தமூர்த்தியாகி, திரிபுர தானவ ஸ்திரீகளினுடைய கற்பைப் போக்கியமாக அங்கீகரித்து, அந்தத் தானவர்களையு மழியச்செய்தும்; ஸ்ரீ சதுர்முகாதி தேவதைகளும் பூமிகோ ரூபதேவதையும் பிரார்த்திக்கப் பூமிபார நிவாரணத்தின் பொருட்டும் சர்வா ச்ரிதஜன சௌலப்யாதி சயத்தின் பொருட்டும் ஸ்ரீ வசுதேவ தேவகீதேவி ரோஹிணீதேவி இவர்கள் தபோபலபுண்ய சுஜாதர்களாகிய ஸ்ரீபலராமகிருஷ் ணமூர்த்திகளாய்த் திருவவதரித்து, ஸ்ரீநந்தகோபால யசோதா தேவிகளினது தபோபலப் பிரதராய் விருத்தியடைந்தும், பூமிபார நிவாரணங்களைச் செய் து, சாதுஜனங்களாகிய மகோதயஜ்ஞான ஸ்ரீ பரமபாகவத ஜனங்களுக்குப் பரமஸாதனமாகிய திவ்யார்த்தங்களைப் பிரசாதித்தும்; பிரலம்பாசுராதி சகலா சுர நிரசனங்களைச் செய்தும் இரக்ஷித்துக்கொண் டிருக்கின்ற ஸ்ரீசர்வ ஸ் வாமியாகிய உமக்கு ஊழியூழிதோறும் சரணவரணஞ் செய்து பிரணாமங் களைச் சமர்ப்பித்துக்கொண் டிருக்கின்றேன்.

வாரீர் ஸ்ரீ கலிதோஷாந்தகார நிவாரணரே! பூர்வ யுகங்களில் நஷ்டமான அசுரஜனங்கள் பவிஷ்யாதி கலியுகங்களில் மிலேச்ச ஊணாதிகிராத வம்சங்களில் ஜனித்துப் பூர்வதர்மகர்ம ஆசுரசம்பத்துச் சித்திகளால் இராஜைசுவரிய ராஜா திகாரங்களை அடைந்து அல்பாயுசும் அல்பதேஜசும் அல்பமதிகளு முள்ள வர்களாய் ஜனிக்கின்ற ஜனங்களினுடைய வர்ணாசிரமாசார தர்மங்களை யழித் து, வேதத்தை வேறுபடுத்துகிற பாஷண்ட தர்மங்களையே பரம உத்தமமென் று போதித்து லோகசங்கர தர்மங்களால் வர்த்திக்குங் காலபகவத்திலும் பூபலித்தர்மங்கள் நசித்துச் சர்வபிராணிகளும் நலியுஞ் சமயத்திலும் சர்வ தேவதாகணப் பிரார்த்தனையினால் ஸ்ரீ விஷ்ணுசனனுமதேயப் பிராமஹனோத் தமருக்குக் கற்கிஸ்வரூப மூர்த்தியாய்த் திருவவதாரஞ் செய்து, அசுராம்ச மிலேச்சாதி ஜனங்களைச் சம்மரித்து, கிருதயுகாதி தர்ம ஸ்தாபனங்களைச் செய்து இரக்ஷிக்கக் கடவீரென்று சுருதிபுருஷவாக்கிய நிர்மித தர்மமூர்த்தி யாகிய உமக்கு அனந்தகோடி பிரணாமங்களைச் செய்கின்றேன்.

நமோநமோ ஸ்ரீ பன்னகேஸ்வரராகிய ஆதிசேஷ விமான, சுகபோக ஸ்வ ரூபரே! ஓ பரம கிருபாநிதியாகிய கல்பவிருக்ஷமே! என்னை மன்னித்து என்னு மதிகளை யங்கீகரித்து இரட்சிக்கவேண்டும் என்று திவ்யஸ்துதிகளைச் சமர்ப்

பிககின்ற அகரூரரானவா ஜலததினில சேவைசாதிதத சுவாமியைத துதிசெய்து தணடன சமறபிததனா

நாற்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

செகமகிழநதிடும சீரமதுராபுரிக
ககமகிழநது செலுமநதவேளையிற
றுகிலவெளுககுமவண ணனைததமசனுசெய்த
வகையுஞசுதாமமா வரமுமவழஙகுவாம

ஸ்ரீ கணணபிரானனவா மதுராபுரததிற செழுந தருளினதும, நடுவழியினில வண்ணனைச சமஹரிததுதும, சுதாமாவெனகிறவனுககுச சுவாமியானவா வரஙகொடுததது செசாலலுகினறன

கேளீர பூபதியே! இபபடி அகரூரரால துதிககபபடட ஸ்ரீகிருஷணபகவான் வேஷதாரியைபபோல மறைநதுவிடடாா அபபால அகரூரா ஜலததைவிட்டுக கரையிலவநது, சநதியாவநதன முதலிய காமஙகளை நிறைவேறறி, ஆசசரியததுடன ரததகிலவநது உடகாாநதனா உடனே அவரை ஸ்ரீகிருஷணமூாததிபாாதது, ஓ அகரூரரே! உமமைபபாாககையில எனனமோ ஆசசரியததைக கணடவனபோல இருககினறதெனறு கூறினா இபபடி கூறின சுவாமியை அகரூரா நோககி, பூமியிலும ஆகாயததிலும சகலலோகஙகளிலுமயெனன ஆசசரியமுணடோ! அதுகளையெலலாந தேவரீரிடததிலே தானே கணடேனெனறு விககியாபனஞ செயது, ரததகில குதிரைகளைககடடி, அதிவேகமாய தேரூாநது மதுரையினுடைய சமீபததில வருகையில ஸ்ரீராமகிருஷணாளிருவரையும வழியிலிருககிற கிராமவாசிகள கணடுபணிநது திருபதி அடையாமல கூடவே ஓடிவநதாாகள அபபோ நநதகோபா முதலியவாகள மதுரைககுச சமீபததிலிருககிற நநதவனததில முனனதாகச செனறு சுவாமியை வழிபாாககையில, அபபோ சுவாமியானவா அவிடமவநது, தேரைவிடடுக கீழே இறஙகி, அகரூரருடைய கையைபபிடிதது அவரைநோககி, இனறைக கிவவிடததிலிருநது நாளைககி மதுரைககி வருகிறேன நீாமாததிரமபோ மெனறனா.

அபபோது அகரூரா சொலலுகிறாா வாரீா பகவானே! தேவரீரை விட்டு நானபோகமாடடேன். பகதவதசலனான தேவரீா பக்தனான அடியேனை ஒழிககவேணடாம. யாதொருவருடைய திருவடி தீாததததைச ருததிரன் சாவகாலமும சிரசிலதரிதது பரிசுததரானாரோ? அப்படிபபட்ட திருவடிகளையுடைய தேவரீா பலராமருடன அடியேன குடிசைககுப பொனனடி

சாத்தி, அடியேன் கிருதார்த்தனாகச் செய்யவேண்டும் என்று வினவுகின்ற அக்ரூரரை அனந்தசயனனோக்கி, நீர் சுகமாகக் கிரகத்திற்குச் செல்லும். கம்சனைச் சம்கரித்துப் பந்துக்களுக்கு மனதுசந்தோஷமான உடன் பலராமருடன் கோபாலர்களை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று அருளிச்செய்கின்ற சுவாமிவார்த்தையைக்கேட்ட அக்ரூரர் தன் யோசமியென்று சுவாமியைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவாமியைவிட்டுப் பிரிகிறோமே என்கிற விசனத்துடன் மதுரைக்குச் சென்று, கம்சனுடன் சுவாமிவருகிற சங்கதியைத் தெரிவித்துத் தம்மிட கிரகத்திற்குப் போயினார்.

பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணரானவர் அன்றையதினம் அந்தவனத்தி லிருந்து, மறுநாள் சாயங்காலத்தில் பலராமர்முதலிய கோபாலர்களுடன் ஆகாயத்தை அளாவினபடி கம்பமான கோபுரங்களும் மிகவும் விசாலமாகிய கதவுகளும் பயங்கரமான அகழிகளும் சொர்ணமயமான மதிற்சுவர்களும் நானாவிதங்களான நந்தவனங்களும் அமராபதி பட்டணத்திற் கொப்பான வீதிகள் தோறும் தோரணங்கள் கொடிகள் கட்டித் தூபதீபங்களால் அலங்கரித்து வாசற்படிக்கி இரண்டு பக்கத்திலும் புண்ணியாங்கனைகள் கும்பங்களினாலும் நானாவித புஷ்பங்களினாலும் அலங்கரித்து மிகவும்வேடிக்கையாயிருக்கிற மதுராபுரியை நாலுபக்கத்திலுஞ் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு, அப்பலராம சமேதராய கோபாலர்களுடன் பிரவேசித்தார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பட்டணத்து ஜனங்கள் கேட்டு, மிகவும் பரபரப்புடன் கைகளில் அணிந்து கொள்ளுகிற பூஷணங்களைக் கால்களில் அணிந்துகொண்டும், கால்களில் அணிகிறதுகொள்வதைக் கைகளிலணிந்து கொண்டும், ஒருகண்ணிலைமையிட்டு ஒருகாதில் குண்டலமணிந்தும், சிலர் போஜனம் பண்ணும்போது பாதிவிட்டுவிட்டும், அப்பியங்கனம் பண்ணின போஸ்நானஞ் செய்யாமலும், தூக்கத்தைவிட்டுப் பாதிதூக்கத்தி லெழுந்திருந்தும், இப்படி மெய்மறந்தவர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரத்தியக்ஷமாய் அன்புடன் சேவிக்கவேண்டுமென்று விரும்பி உப்பரிகளிலிருக்கின்றார்கள் இவ்வாறிருக்கிற ஸ்திரீகளை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானபார்த்து, தம்மிடதிரேக சவுந்தரியத்தினுடைய ஒளியினால் அவர்களுடைய மனதை அபகரித்து, தம்மிட கடாக்ஷத்துக்குப் பாத்திரர்களான அவர்களைக் குளிரக்கடாக்ஷித்து, பரிபூரணஇச்சை உடையவர்களாகப் பண்ணினார் இப்படி ராஜவீதியில் வருகிற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணுள்பேரில் சகலமான ஸ்திரீபுருஷ ஜனங்களெல்லாம் உப்பரிகையிலிருந்து பரிமளமிகுந்த புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள்.

அப்போ பிராமமணோத்தமர்கள் தயிர், பால், புஷ்பம், சந்தனம், பூர்ண கும்பம், இவை முதலியவைகளால் பூஜித்துக் கூட்டங்கூடி, இப்படி நரகலோகத்தில் மகோத்சவம்போ லெழுந்தருளுகிற ராமகிருஷ்ணுளைச் சேவித்து திருப்பதியடையாமல், இந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணுளுடன் சதாவாசஞ் செய்யும்படி, இந்த கோபாலர்களும் கோபிகைகளும் யென்னதவஞ் செய்தார்களோ

அறியோமென்று மிகவுங் கொண்டாடினார்கள். இப்படி சகலமானவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு இராஜ மார்க்கத்தில் வருகிற போது, வஸ்திரங்களை நன்றாய் வெளுக்கப் பண்ணுகிறதிலும் சாயம் போடுவதிலும் கெட்டிக்காரனாயும் கம்சனிட வேலைக்காரனாயு மிருக்கிற வண்ணானைக் கண்டு, சுவாமியானவர் அவனை நோக்கி, நீமகா நல்லவன், வஸ்திரங்களை வெளுக்கப் பண்ணுகிறதில் வெகுபிரதி யுள்ளவனாகையால் எனக்கும் என் தமயனான பலராமருக்கும் யோக்கியமான வஸ்திரங்களைக் கொடுத்தால் நீ வெகுசிறப்பை அடைவாய் என்று மெதுவாகக் கேட்டனர்.

இப்படி கேழ்க்கிற சுவாமியை வண்ணானோக்கி, வனங்களிலும் பர்வதங்களிலும் சஞ்சரிக்கிற கோபாலர்களுக்கு இந்த ராஜயோக்கியமான வஸ்திரங்கள் யோக்கியமா? நீங்கள் கர்வத்தினால் பதட்டமாய்ப் பிணந்தி னீர்கள். என்னை வஸ்திரங்கேட்ட சங்கதியைக் கம்சன்கேட்டால் உங்களைக் காவற் படுத்துவன் ஆகையால் இங்கிராமல் ஓடிப்போங்கள் என்று சொல்லுகிற வண்ணான் வார்த்தையைக்கேட்ட தக்ஷண்ம ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம் திரண்டு திருக்கைகளினாலு மவனைப் பிடித்துக்கிழித் தெறிந்து போட்டார். அப்போ தவனுடன் கூடவந்தவர்கள் வஸ்திர மூட்டைகளைப் போட்டு விட்டோடிப் போனார்கள் அப்பால் தம்மிட மனதுக் கிஷ்டமான வஸ்திரங்களைத் தோழன்மார்களுக்குக் கொடுத்து, மற்றதை அங்கேயே போட்டுவிட்டுப் போயினர் இப்படிபோகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் மிகவும் பக்தியுள்ள சேணியன் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாளிருவர்க்கும் நல்ல வஸ்திரங்களால் அலங்கரித்தான

அப்போ ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்கள் கறுப்பும் வெளுப்புமான ஆனைகளைப் போல பிரகாசித்து, அந்தச் சேணியனைநோக்கி, நீ இவ்வுலகத்தில் சகல சம்பத்துக்களும் அடைந்து, பரத்தில் சாசுவதமான பதத்தை அடைவாயென்று அநுக்கிரகித்து, சுதாமாவென்கிற புஷ்ப மாலைக்காரன் வீட்டிற்குப் போனார். அப்போதந்த சுதாமா வென்கிறவன் தன்னிடக்கிரகத்திற் கெழுந்தருளிய ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண ளிருவரையுங்கண்டு, அதிவேகமாக ஓடிவந்து, சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டு, அர்க்கியபாத்திய முதலிய வைகளால் பூஜித்து, ஆசனம் சமர்ப்பித்து, அதில்வாக ளெழுந்தருளின பின்பு சர்வோத்தம மான வாசனையுள்ள புஷ்பமாலைகளை யணிந்து, திரும்பவுந் தெண்டனிட்டு, சுவாமியை நோக்கி விக்கியாபனம் பண்ணுகின்றான.

வாரீர் பகவானே! தேவரீ ரெழுந்தருளியதால் அடியேனுடைய வம்சஸ்தர்களும் யானும் பரிசுத்தர்களாயினோம் சகல லோகங்களுக்கும் மூலகாரணராகியும் சகல பூதங்களிடத்திலும் அந்தரியாமியாகியு மிருக்கின்ற தேவரீரை ஒருதிரம ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில், சகல பாபவிமோசனனாய் மோக்ஷ மடைவான் அப்படிப்பட்ட மகிமையை யுடைய கருணைக்கடலான தேவரீர், அப்பிரயோசகனான வடியேனுக்குத் தேவரீருடைய அனபர்களான பாகவதர்களினது சகவாசமும், தேவரீரிடத்தில் பக்தியும், நிரந்தரமா யிருக்கும்படி

கிருபைசெய்யவேண்டும், என்றுதெண்டனிட்டுத்திருமபவும திவ்வியபரிமளத்துடன கூடின புஷ்பமாலைகளைச சமறபித்தனன அதை அங்கீகரித்த பலராமருந் தாமும அலங்கரித்து, தோழனமாரகளுககுங கொடுத்து, வெகு சந்தோஷத்துடன அந்தச சுதாமனைநோககி, சந்திர சூரியாகளுள்ள வரையில உனனிட சந்ததியானது பூமியிறபிரபலமாகி, உனனிட கோரிககைகளு மீடேறும்படி அனுககிரகித்தேன என்று கிருபைவழங்கி சகல கோபாலாகளுடன் அவனது வீட்டைவிட்டு ராஜமாாககத்திற கெழுந்தருளினா

நாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்

பரிமளமிகுந்த சந்தனத்தைப பாாவேந் தனுககு
உரிமையாயக கொண்டுபோகு முளங்கூந் தனனைககண்ட
அரியாஞே ரதனைவாங்கி யங்கத்திற பூசிககொண்டு
அரிவைகோணலை நிமிாதத தலலால விலலையுமுறித்தாா.

ஸ்ரீ பகவானனவா கமசனுககுச சந்தனங கொண்டுபோகிற கூனியைக் கண்டு அவளிடத்தில சந்தனம வாங்கிப பூசிககொண்டதும, அவளிட சரீரத்திலிருந்த கோணலை நிமிர்த்தினதும, தனுசாலையிறபோய விலலை முறித்ததுஞ் சொலலப படுகினறன

கேளீா அரசனே! இபபடிப்பட்ட ராஜமாாககத்தில ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் வருகிறபோது மிகவும சவுந்தரியமுள்ள முகத்தோடு திவ்வியபரிமளத்துடன கூடின சந்தனங்கொண்டு போகிற ஸதிரீயை ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூாததிகண்டு, வாராய சுந்தரவதியாகிய மாதே! நீ யாருககிப்படிப்பட்ட திவ்வியமான சந்தனங் கொண்டுபோகிறாய? அதை எங்களுககுக கொடுத்தால உனககு க்ஷேமமுணடாகும என்று கணஜாடை காட்டிககேழ்கக, அவள ஸ்ரீ பகவானைச சந்தோஷத்துடன பாாதது, சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டு, கேளீா சுவாமி! அடியேன கமசனுடை ஊழியப்பெண எனபோ திருவககிறையென்று சொலலுவாாகள கமசனுககுச சந்தனம நான கொடுத்தாலன்றி மறற எவாகள கொடுத்தாலும இஷ்டமாகா தாகையால, அப்படிப்பட்ட சந்தனந் தேவரீருக்கே பூசிககொள்ள யோககியமானது. திருவுள்ளம பற்றவேணடும என்று அந்தச சந்தனத்தைச சுவாமிககுச சமாபபித்தனள.

அவரதை வாங்கிப பலராமருந் தாமும பூசிககொணடு, சந்தோஷத்துடன அந்த ஸ்திரீயினுடைய சரீரத்தின கூனை நிமிாதது கிறதற்குத் தம முடைய இரண்டு பாதங்களினாலே அவளுடைய காலவிரலை அழுத்திககொணடு,

தமது கைவிரலால உதடடைப பிடிதது உயரததூககினா. அபபோதவளே மூனறு கோணலகளும நிமிாநது, சாவலக்ஷண சமபனனையாய அபசரஸதிரீயைபபோலானள. அதைச சமஸத ஜனஙகளுஙகணடு ஸ்ரீ கிருஷணனைத தோததிரஞசெயது பூஜிததாாகள அபபோதநதக கூனியானவள ஸ்ரீ கிருஷண ஸவாமியினிடததில கொஞசம புததிசபலிதது, அவருடைய அஙகவஸதிரததைப பறறிககொணடு ஒரு வாாததை சொலலுகினறனள கேளீா சுவாமீ! ஆயிரமனமதனுக கொபபான தேவரீரை விடடு இனி ஒரு நிமிஷமேனும பிரிநதிருகக மாடடேன ஆகையால அடியேனிட சிறுகுடிசைக கெழுநதருளிப பினபு போகலாம எனறு வினவுகினற ஸதிரீயை நோககிப புனனகையுடன பகவான சொலலுகிறாா.

ஓ மாதுசிரோமணி! நான எனது பநது ஜனஙகளுககு உபகாரஞசெயய ஒருவிடததிறகுப போகினறேன. அநதக காரிய மானவுடன அசுததியம உனது வீடடிறகு வருகிறேன நீயெனககு மகததான உபகாரஞசெயதாய நீ மனைவியிலலாமல வழிநடநது இளைபபுடன வருகிறவாகடகுப பணிவிடை செயயெனறு பரிகாசமாயசசொலலி, சுவாமியானவா தமமிட தோழனமாாகளுடன இராஜமாாககததில சமஸதமான வாகளாலும துதிககப படடுக கொணடு, இநதிரதனுசுக கொபபாயும கநத புஷப முதலியவறறால பூஜிககப படடும வெகு ஜனஙகளால இரடசிககபபடடிருககிற தனுசாலைககுள வநதாா இபபடி ஸ்ரீராமகிருஷணு ளிருவரும தனுசாலைககுள வருமபோது, அவாகளை உளளே போகவொடடாமல அவிடததிய காவறகாராகள தகைநதாாகள அபபோ சுவாமியானவா அவாகளை நிராகரிதது, அவவிடததிலிருநத விலலை எடுதது, கருமபஙகழியை ஆனை முறிபபதுபோல விளையாடடாக முறிததுப போடடாா அநததொனி எடடுதிசைகளும நிறைநதன.

அபபோ தவவிடததி லிருககிறவாகளும மூறசிதது, ஒருமுகூாத தததிற்குபபின தெளிநதெழுநதிருநது, சிலா ஸ்ரீகிருஷணனை அடிககவேணடுமெனறும சிலா கொலலவேணடுமெனறும சிலா காவறபடுதத வேணடுமெனறும் சொலலிச சூழநதுகொணடாாகள அபபோ ஸ்ரீ ராமகிருஷணு ளிருவருங கடுஞசினமடைநது, தாஙகள ஒடிததிருநத விலலை இரணடு பேருங கைககொணடு, அவாகளைச சினனாபினனமாக அடிதததுத துரததி, சகல கோபாலாகளுடன நநதகோபரிருககிற உததியான வனஞசெனறு, கால போஜனஞ செயது, அநதக கமசனுடைய செயகையைத தெரிநது கொளள வேண்டுமெனகிற யோசனையாகததானே அநதவனததில வீறறிருநதாாகள இபபால மதுராபுரிஜனஙகள ஸ்ரீ ராமகிருஷணுளுடைய பராககிரமததையும சவுநதரியத்தையும பாாததுத திருபதி அடையாமல வியபபுட னிருநதாாகள

அபபோ கமசனுககுக் கனவிலும கண்ணாடியிலும் சலததிலும் தன்சரீரததில சிரசிலலாததாயும, சநதிரன நாலைநது துணுககைகளாகவும, விருட்சஙகள இலையிலலாமல சூனனியமாகவும், உடக்காாநத விடத்தில் பூமிபள்ள

ஸ்ரீ கண்ணன் தனுசை யொடித்தல்.

கண்ணன் குவலயாபீடமென்னும் யானைவதை 43வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

மாகவுமிருககக கணடதனறி, நிததிரையிலபிணததை ஆலிஙகணஞசெய்து கொளவது போலுமகழுதைமேலேறிச சஞசரிககிறபபோலுமதாமரைத்தணடு களைப படசிககிறபபோலும சபபாததிப பூமாலையைக கழுததில அணிநதுக கொணடாற போலும தைலாபயியஙகளஞ செயதுகொணடாற போலும அனேக துறசொபபனஙகளையும கணடு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாகள விலலையொ டிததுக காவலாளிகளைத துரததினதைக கேடடு மனஙநடுஙகி, இராததி ரியெலலாந தூங்காமல விசனபபடடுக கொணடிருககையில சூரியோ தயமாசசுது

பினபு கமசனனவன மலலயுததஞ செலவதறகு இடமசிஙகாரிதது, படடணததிலுளள நானகுவருணததாரையும வரவழைததான அவாகளில பிராமமணாகள ஆசீாவதிகக, மறறவாகள துதிகக, சகலமநதிரி வாககஙக ளுடன பநதுககள புடைசூழ அவரவாகளுககுத தகுநத ஆசனஙகொடுதது உடகாரவைதது, தூதாகளை அனுபபி நநதகோபரை வரவழைததான அவ ரும சகலகோபாலாகளுடன இராஜாவுககுககாணிககை கொடுதது, ஜயா விஜயீபவாவெனறு சொலலி ஒரு ஆசனததிலிருநதாா அபபோ பேரிமுத லிய சகலவாததியஙகளுந தொனிகக அநதசசபைநடுவி லிருககையிலும கம சனனவன மிகவும பயததுடன நடுககமுறறிருநதான மலலஜெடடிகளிற சிறநதவாகளான சாணூரன முஷடிகள முதலியவாகள யுததமணடபததிறகு வநது வீரகோஷஙகளைக கோஷிததாாகள.

நாற்பத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

பயிலும ராமகிருஷண னெனனும பணபாகள
துயினறெழுநது மலயுததஞ செயவதறகாய
மயலாய வநதிடு மாாககந தனிலயானை
ஒயிலுடனசமா செயதுருணட தனறே.

ஸ்ரீராமகிருஷணனிருவரும தூஙகி எழுநதிருநது அதிககாலையில மலல யுததஞ செயவதறகாகப பிரயாணமாய வருகிறதும, வழியில குவலயாபீட மெனகிற ஆனையுடன போாசெயது சஙகரிததததுஞ சொலலபபடுகினறன

கேளீா மகாராஜனே! ஸ்ரீராமகிருஷ்ண னிருவரும ஸ்ரீகோபாலாகளை அழைததுககொணடு மலலயுததஞ செய்வதறகு ஆயுததமாயப பேரி அடிக் கிற விடததிறகுச செல்லும்போது, ஆயிரஙகஜததிறகுச் சமானமான பல முடையதாயும பர்வதமபோல ஆகாரமுடையதாயு மிருககிற குவலயாபீட

மென்கிற யானை குறுக்காக யிருக்கக்கண்டு, மாவட்டிக்காரனை நோக்கி, இந்த யானையை வழியைவிட்டப்புறம் ஓட்டுகை இல்லாவிடில் உன்னையும் உன்னிட யானையையும் யமபட்டணத்திற்கு அனுப்புவேன் என்றுசொல்லுகிற சுவாமியின் வார்த்தையைக்கேட்ட அந்தமாவெட்டியான மிகவுங்கோபங்கொண்டு அந்தயானையை ஸ்ரீகிருஷ்ணன்பேரில் லேவினன். அப்போதந்த மதயானை ஓடிவந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தனது துதிக்கையினாலே பிடித்திழுத்தது அக்கால ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதைமெள்ளத் விடுவித்துக்கொண்டு, அந்தக்கஜத்தைக் காலாலுதைத்து, அதின்காலிலதானே மறைந்து கொண்டார்

அப்போதுயானை வெகுகோபங்கொண்டு காலின்கீழே மறைந்திருக்கிற சுவாமியை திரும்பவும் பற்ற, அதையும் லகுவாய்த் தப்பித்துக்கொண்டு பின்பக்கத்திற் சென்று வாலைப்பிடித்து இருபத்தைந்து விறகிடைதூர மிழுக்க, திரும்பவும் அதுசுவாமியைப் பிடிக்க வலப்பக்கமாயவர, அப்போ அவர் வாலோடே கூடவே ஓட்டிக்கொண்டு இடப்பக்கமாயிழுத்தார். அப்போதந்தயானை இடத்தில் திரும்பினால் வலத்திலும் வலத்தில் திரும்பினால் இடத்திலுமாகச் சற்றுநேரம் அந்தக்கஜத்துடன் விளையாடி, பின்பு அந்தக் கஜத்திற்கெதிராக ஓடிவந்து அதின்தலைமீதில் குத்தி, அதின்கையி லகப்படாமல் ஓடிப்போனவர்போல க்ஷணப்போது கீழே படுத்துக்கொண்டனர் அதைப்பார்த்த யானையானது மீட்டும் ஓடிவந்து இரண்டுகொம்பினாலு முட்ட அதையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உபாயமாயத் தப்பித்துக்கொண்டு பின்னங்காலப்க் கமமறைந்து கொள்ளுகிறதும், அதுகண்டு பிடித்தால் முன்னே ஓடிவந்து தலையின்மீதுகுத்திக் காதின்சந்தில் மறைந்துகொள்ளுகிறதும், இவ்விதமாக அந்தயானையின் பிரயத்தினம் ஒன்றுஞ் சாயவொட்டாமற் செய்தார்

மறுபடி அந்தக்கஜமானது மாவட்டிக்காரனாலேவப்பட்டு, மிகவுங்கோபத்துடன் சுவாமியைத் துரத்துமபடியாயது அப்படி துரத்துகிறபோது சுவாமி எதிரேவந்து, இரண்டுகைகளாலும் அதின் துதிக்கையைப் பிடித்துக் கீழேதள்ளி, இரண்டு கொம்புகளையும் முறித்துக் கொன்றுபோட்டார் பின்னும் அததுடன்வந்த யானைசனையும் மாவட்டிக் காரர்களையுங் கொன்று போட்டு, உதிரத்தாலும் மதஜலத்தாலும் சரீரமெல்லாம் நனைக்கப்பட்டு, அந்தயானையின் கொம்பைத் தோளினில் சாத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணுளிருவரும் சகலகோபாலர்களுடன் நக்ஷத்திரங்களாற் சூழப்பட்ட சந்திரன் போலும் கம்சனுடைய சபையில் மல்லயுத்தஞ் செய்யவந்தவர்களுக்கு வச்சிராயுதம்போலும் வெளிப்பட்டார்கள் இப்படி பார்க்கவந்தவர்களுக்கு மனோக்கியமாயும், அந்தப்புர ஸ்திரீகளுக்கு மன்மதன்போலும், தேவகீ வசுதேவர்களுக்குப் பாலனாகியும், கோபாலர்களுக்குத் தோழனாகியும், கம்சனுக்கும் அவனைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் யமன்போலும், ஞியானமில்லாதவர்களுக்கு மனிதனாகவும், யோகிகளுக்குப் பரதேவதை பாகவும், யாதவர்களுக்கு ஈஸ்வரனாகியு மிருக்கின்ற சுவாமியானவர் குவலயாபீடமென்கிற யானையைச் சங்கரித்து தடங்கலில்லாமல் தனது சபையில்வருவதைத் தூதர்கள் மூலமாய்க் கம்சன் கேழ்வியுற்று மிகவும்பயத்தை அடைந்தனன்.

அப்பால் சபையிலிருக்கின்ற ஜனங்கள் சுவாமியினுடைய திவ்வியசவுந்தரியத்தைப் பார்த்து, சிலர் சுவாமியைத் தியானஞ் செய்துகொண்டும், சிலர் அந்தசுவாமியின் சரித்திரங்களை நாவினால் சொல்லிக்கொண்டும், சிலர் கண்ணுறப்பார்த்தபடி ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டும், சிலர் கோகுலத்திற் செய்த திவ்ய சரித்திரங்களெல்லாங் கேட்டிருப்பீர்களே அதுவும் போதாமல் இவிடத்திற்குவந்து ஒருவராலும் அசைக்க ஒண்ணாத வில்லையொடித்ததும், மலைக்கொப்பான குவலையாபீடமென்கிற யானையைச் சங்கரித்ததும், பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்திருக்கின்றோம் ஆதலால் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸ்ரீமந்நாராயணராகவும் ஸ்ரீபலராமன் ஆதிசேடனாகவுமிருக்கவேண்டுமென்று மதுராபட்டணத்து ஜனங்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் அந்தச் சபையில் நானாவித வாத்தியங்களுடன் வந்திருக்கிற முஷ்டிகனும் சாணூரனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைநோக்கி, நீங்களிருவருங் கைச்சண்டையில் மெத்தக் கெட்டிக்காரர்களென்று இராஜா கேழ்வியுற்று உங்களை வரவழைத்தார் நீங்களும் நாமுங் கைச்சண்டை போடுவோம் அதைப்பார்த்துக் கம்சன் சந்தோஷிக்கட்டும் என்று சொல்லுகின்ற சாணூரனை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் நோக்கி, நாங்களிருவரும் பாலர்களாகியும் யுத்தசிக்ஷையில்லாதவர்களாயுமிருப்பதால், எங்களுக்குச் சமானமான வர்களுடன் நாங்கள் யுத்தஞ் செய்கிறோமென்று கூறினார் இப்படி கூறுகின்ற சுவாமியைச் சாணூரனோக்கி, மகாப்பிரபலமான வில்லைவளைத்து இருதுண்டாக ஒடித்ததுமல்லாமல் மலைபோன்ற குவலையாபீடத்தையும் பரிகாசமாய்ச் சங்கரித்ததினாலே உங்கள் பலத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன் பலராமனுடன் முஷ்டிகனும் என்னோடே நீயும் யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்துச் சாணூரன்சொல்லினன்

நாற்பத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தம்பி சாணூரனோடு தமையன் முஷ்டிகன் தன்னோடும்
வெம்பிடப் போர் புரிந்து விரைந்தவர்களைச் சேதித்து
தம்பியர் கம்சன் தன்னைச் சங்கரித்த வாக்குச் செய்யும்
சம்பிரமக் கருமந் தன்னைச் சாங்கமாய்ச் செய்தல் சாற்றும்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சாணூரனுடனும் பலராமர் முஷ்டிகனுடனும் போர் செய்து அவர்களைக் கொன்றதும், பின்பு கம்சனையும் அவன்சகோதரர்களையும் சங்கரித்து அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரக்கிரியைகளை நிறைவேற்றினதும், வசுதேவர் தேவகிமுதலியவர்களைக் காராக்கிரகத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தியதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

"கேளீர் பரதவம்சோற்பவனான பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! இப்படிசாணூரனாலழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணரும், முஷ்டிகனாலழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீபலராமரும், யுத்தத்திற்கு யத்தனப்பட்டார்கள் அவர்களை யெந்தச் சாணூரமுஷ்டிகர்கள் பார்த்து, கைகளைத்தட்டி, தொடைகளை அறைந்து, தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டோடிவந்து, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரிருவரையும் இரண்டு கைகளினாலே கட்டிப்பிடித்து இறுக்கி இழுத்துக்கொண்டு விட்டும், ஒருவருக்கொருவர் இடசாரி வலசாரியாய்ச்சுற்றி வெருவாய்க்கட்டி இழுத்துக் கொண்டு கால்களால் கால்களையுங் கைகளால் கைகளையும் பின்னி அதுகளை ஒருவருக்கொருவர் லாகவமாய் விடுவித்துக் கொண்டும், ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல வேண்டுமென்று சந்தியாராய் ஒருவருடைய கருத்தை ஒருவருக்குத் தெரியவொட்டாமல் தலைகளால் தலைகளை முட்டியும், முழங்கால்களால் முழங்கால்களை இடித்தும், மார்போடே மார்பைப்பொருத்தி முஷ்டியினால் குத்தியும், ஒருவருக்கொருவர் ஆகாசத்தில் தூக்கிக் கீழேபோட்டும், ஒருவரையொருவர் கைகள்சலியாமல் பிண்டாகாரமாய்க் கட்டிக்கொண்டு பலத்தினால் திமிரியும் மல்லயுத்தஞ் செய்தார்கள்

இப்படி சரீரமெல்லாம் வேதனையுண்டாகும்படியாகத் திவ்ய சவுந்தரியமுள்ள ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரிருவரும் மல்லயுத்தஞ் செய்கிறதைப் பட்டணத்து ஸ்திரீகள்கண்டு ஒருவரையொருவர் பார்த்து, இந்த ராஜசபையில் வந்திருக்கிறவர்கள் மிகவும் அன்னியாயம் பண்ணுகிறார்கள் வஜ்ராயுதம்போல கடினமாயும் மலைபோன்று பருத்துமிருக்கிற சரீரத்தையுடைய மல்லர்களுக்கும், மெதுவாய திவ்யசவுந்தரியத்தோடே கூடிய முகத்தையுடைய ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கும் யுத்தஞ் சரிப்படுமோ? இப்படிப்பட்ட அன்னியாயத்தை இராஜாவானவன் பண்ணச்சொன்னால் அந்த இந்தச் சபையிலிருக்கின்றவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லாமல் உபேக்ஷை செய்கிறார்களே இவர்களுக்கு மகத்தாகிய பாபமுண்டு சபையிலிருப்பவர்கள் ஞானவைராக்கியத்துடனும், பக்ஷபாதமில்லாமலும், வித்தியாவான்களாயும், சத்தியசந்தர்களாயும், அகங்கார முதலியதுக ளில்லாதவர்களாயும், தர்மாதர்மங்களை உபதேசிக்கத் தக்கவர்களாயுமிருக்கவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சபையில் நாமுமிருக்கவேண்டுமேயன்றி, இந்தச்சபையிலிருக்கக் கூடாது என்று விசனப்படுகிற ஸ்திரீகளின் வார்த்தையை வசுதேவதேவகிகள் கேட்டு, பசங்களுக்கெங்கே அபாயம் நேரிடுகிறதோவென்று மிகவும் விசனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்

அந்தச்சமயத்தில் சாணூரனை சுவாமி ஒருகுத்துக்குத்தினார். அப்போதவன் மிகவும் இளைப்படைந்து பெருமூச்சுவிட்டு, கண்தெரியாமல் கோபித்து, அப்பால் சப்பிராணித்துக் கைகளை உறுட்டிப்பிடித்து, மிகவும் வேகத்தோடே பறந்தானது மார்பைத் தாக்குவதுபோல ஓடிவந்து, சுவாமியினுடைய மார்பினில் குத்தினான் அதைப் புஷ்பமாலையா லடிக்கப்பட்ட யானையைப்போல் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி சட்டைபண்ணாமல், அவனை யிரண்டுகைகளையும் பிடித்துத் தூக்கிக் கிறுகிறுவென்று சுழற்றிப் பூமியிலமோதினார் அந்தச்

சாணூரன வாயினில ரததஙகளைககககிக கணவிழிபிதுஙகி, நாக்கைக்கடித்துப பிராணனையிழநது விழுநதனன முஷடிகனும் பலராமனால மார்பினில குததபபடடு, இரததஙகளைக ககககி கீழேவிழுநது ஹதமானான அவர்களோடிருநத கூடனெனகிற மலலனைப பலராமரும, சலபனையுந தோசலனையும ஸ்ரீகிருஷணமூாததியும பிடிதது, அவாகள் காலகளைபபிடிததுக கிழிததுப போடடாாகள பினனா அவாகளோடேகூட வநதவாகள் பயததையடைநது, பிராணனிருநதால போதுமெனறு திககுகளதோறும ஓடிப்போனாகள்

பினபு ராமகிருஷணு ளிருவருங கோபாலாகளோடே விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறதைச சகலரும பாாததுச சநதோஷிததாாகள அபபோ ராஜாவான கமசனெனபவன மிகவும பயததை அடைநது, படாளோாோககி, துஷடர்களான வசுதேவ குமாராாகளை அவாகளிட தோழன மாாகளுடன இநதப் பட்டணததை விடடுத துரததி, அவாகளுடைய சொததுகளை யாவையும் பிடுஙகிக கொளளுஙகள. புததியிலலாத நநதகோபனைக் காவறபடுததி, சாதுவைபபோ லிருககிற வசுதேவரையும உககிரசேனரையுங கொலலுங்கள எனறு ஆககியாபிககிற கமசன வாாததையைக கேடட சுவாமியானவா மிகவுங கோபததுடன யுததரஙகததை விடடு ஆகாயததில கிளமபி, கமசன உட்காாநதுக கொணடிருககிற ஆசனததில குதிததாா அதைக கமசன கண்டு பயநது, தனககு மிருததியு சமீபிததெதனறு தெரிநது, அநத ஆசனததை விடடு எழுநதிருநது, கததிகேடயததைக கையிலெடுததுக கொணடு, பறநதானது ஆகாயததில இடபுககமாயும வலபபககமாயுஞ் சுததுவதுபோல பூமியில சுததிககொணடிருநதான

இபபடி சுததிககொண்டிருககிற கமசனை ஒருவராலும் சகிககவொணணாத வேகததுடன கூடின சுவாமியானவா பலவநதமாயப பிடிதது, கிரீடததை கீழேதளளி, தலையிலிரைக கையிலசுறறிககொணடு, புறறிலிருநது வெளிபபடட மகாநாகததைக கருடன அபகரிபபது போல அநதத துஷடனை கமசனைபபிடிதது யுததபூமியில இழுததுததளளினா அபபோது கமசன் அநதவேகம பொறுகக மாடடாமல பிராணனை இழநதான அவனுக்குப பிராணனபோயும சுவாமிககுச கோபம அடஙகாமல யுததபூமி யெலலாம் இழுததுவிடடாா. அநதக கமசன சுவாமியைப பகைவ னெனறுவது சாவகாலமும நினைததுக கொணடிருநதபடியால, ஸ்ரீபகவானுடைய சாரூபபியத்தை அடைநதான அபபோது சபையிலிருககிற வாகளெலலாருங கம்சன் இறநது போனதறகு ஆசசரியபபடடுக கொண்டிருநதாாகள்

இபபடி கமசன இறநது போனசஙகதி அவன் சகோதரர்கள் எட்டுபேருங் கேழ்வியுற்றுச் சகிககமாட்டாமல, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனுடன் யுத்ததிற்கு வநது சூழ்நதுகொண்டாாகள். அபபோது பலராமர் பரிகமென்கிற ஆயுதத்தினால க்ஷணபபோதில் அவர்களைச சங்கரிததுப் போட்டார். அக்காலையில்

ஸ்ரீ கண்ணன் கம்சனை சங்கரித்தது

பிரமன் உருததிரன முதலிய தேவாகள புஷபமாரிசொரிநது துநதுபிவாததி யமடிததுக கோலாகலாாபச சநதோஷிததாாகள அககால் இராமகிருஷண ளிருவரும யுதத பூமியில களையாறிககொண டிருநதாாகள பிறகு கமசன முதலியவாகளுடைய மனைவியாக ளிநதசஙகதியைக கேழவியுறறு, எலலாருந துககபபடடுக கொணடு யுததபூமிககு வநதாாகள அவாகளில கமசனுடைய மனைவியாகள அவனைநோககி, எஙகளுக கிஷடனுயச சகலதாமஙகளையும அறிநத நீா ஒரு அபராதமுஞ செயயாதிருநத சிசுககளைச சஙகரிதத தோ ஷததால இநத வாபததை யடைநதீா உமமைப பரிகொடுதது இராச்சி யததையுமிழநது வைதவியததை யடைநத நாஙகளும மறிததவாகளேயனறி வேறிலலை

எனறிபபடி நாநாவிதமாகச சொலலிககொணடு விசனபபடுகிறவாகளை ஸ்ரீபலராம கிருஷணாகள சமாதானஞசெயது, மரணததை யடைநதவாக ளுககுச சமஸகார முதலியதுகள செயயசசொலலி ஆககியாபிதது, தமமிட தாயதநதை முதலியவாகளைக காவலில நினறும விடுவிதது, அவாகளைச சாஷடாஙகமாகத தெணடனிடடு, பயபக்தியோடே கைகடடி எதிரேநினறாா கள. அவாகளை யததாயதநதை முதலியோா சாவலோகேஸ வராகளெனறு தெரிநதுகொணடு, அருகிலழைதது• ஆலிஙகனஞசெயது, மிகவும ஆனநதத தை யடைநதாாகள அபபோ ஸ்ரீராமகிருஷண ளிருவரும மாதாபிதாகக ளைப பினனுந தெணடனிடடுக கைகூபபிககொணடு பககததில நினறாாகள.

நாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

—— ➤ ➤———

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அகமதி லனபு கூாநது அரி கிருஷணனிருவ ராணோ
சகமபுகழ தநதை தாயைச சமாதானஞ செயத பினபு
பகைவரை யொருமை யாககிப பணபுட னேசஞ செயது
வகையிலா திறநத புததிரன வநததும வழுததுவாமே.

ஸ்ரீராமகிருஷண ளிருவரும வசுதேவ தேவகிகளைச சமாதானஞ செய்த தும, தாஙகள ஜகதீஸவராளெனபதை ஒருவருககுந தெரிவிககாமல மாயை யால மறைநதிருபபதும, உககிரசேன் மகாராஜாவை அரசாடசி செய்யச் சொனனதும, வாயவுபகவான தேவலோகததிலிருககிற சுதாமமெனகிற சபை யை மதுராபுரிககுக கொணடுவநததும, கமசனால துரததபபட்டிருநதபநதுக களை வரவழைததுக கொணடதும, கோபாலாகளுககுத தாம வசுதேவபுத்திர ரென்று தெரிவிததும, சாநதீபினியினிடததில விதயாபபியாசஞ் செய்து அவருடைய இறந்துபோன புததிரனைக கொண்டுவநது கொடுத்ததுஞ் சொல் லப் படுகினறன.

கேளீர் உத்தரகுமாரனே! இப்படி பயபக்தியுடன் நிற்கிற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணுளை வசுதேவதேவகிகள் ஜகதீஸ்வராகளென றெண்ணியிருந்தார்கள். அதைச் சாவகக்கியரான சுவாமி தெரிந்துகொண்டு, இவர்களுக்கிப்பவே நம்மிடத்தில ஈஸ்வரபக்தி உண்டாயிற்றுனால இல்லறவாழுக்கையை விட்டு யோகமார்க்கத்தை அனுசரிப்பார்கள் இவர்களுடைய கியானத்தை மாயையால் மறைக்கச்செய்யவேண்டும் என்று கருதி அவர்களைநோக்கி, மதுரமாய ஒரு வார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார் கேளீர் மாதா பிதாக்களே! உங்களுடைய கர்ப்பத்தில நாங்க ளிருவரும் புத்திரர்களாக ஜனித்தும், எங்களாலுங்களுக்கொருவித்ததிலும் சவுக்கியமில்லாமல போசசுது அதுதா னில்லாவிட்டாலும், நாங்கள் சிசுக்களா யிருக்கிறகாலேயில் என்னென்ன விளையாடல்களைச் செய்தோமோ! அதுகளையும் நீங்கள் கண்ணிறை பார்க்கவுமில்லையே உலகத்தில சிசுக்கள் தாயதந்தையர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணி, அவர்கள் சீராட்டுகிறதற்குப் பாத்திரர்களாயிருந்து சுகத்தை அடைவார்கள்.

அப்படியிருக்க நாங்கள் உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து காட்டினில இத்தனை நாள் வெகுகஷ்டங்களை யனுபவித்தும், எங்களுக்கு மகத்தான தாமலோபம் வந்தது. அதாவது சகலபுருஷார்த்தங்களையும் சம்பாதிக்கிறதற்கு முக்கிய சாதனமான தேகத்தை யுண்டுபண்ணி, அந்தத்தேகிக்குப் புத்தி வருகிறவரையில போஷித்தல முதலாகியதும் செய்த மகோபகாரிகளான தாயதந்தையர்களுக்கு அவனுடைய புருஷாயுநூறும் யிடை விடாமல பணிவிடை செய்தாலும் அந்த உபகாரத்திற்கு இணையாகமாட்டாது. அப்படிப்பட்ட தாய் தந்தையர்களுக்கு உபசாரஞ்செய்யாமல உபேக்ஷைசெய்கிறவனை, யமனுதாள அவனுடைய மாமசத்தையே பட்சிக்கச்செய்து நரகங்களை யனுபவிக்கும்படி தொந்திரை செய்வார்கள் அதனறியும் விருத்தாளான தாயதந்தையர்களையும், கற்புள்ள மனைவியர்களையும், புத்திரர்களையும், ஆசாரியர்களையும், தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களையும், பிராமணர்களையும், ஆகிய இவர்களை இரக்ஷிக்கச் சக்தியிருந்தும் உபேக்ஷை செய்கிறவன் செத்தவனுக்குச் சமானன்

இவ்விஷயங்க ளெல்லாந் தெரிந்திருந்தாலும், நாங்கள் கம்சனுடைய பயங்கரத்தினால உங்களுக்குப் பணிவிடை செய்யாம லிருந்தோம் இதைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்த பிள்ளைகளை வசுதேவதேவகிகள் வாரியெடுத்து மடியினில வைத்துக்கொண்டு ஆனந்தபரவசத்தை அடைந்தார்கள் இப்படி அவர்களுக்குத் தங்களுடைய சொரூபக்கியாபகம் வராமலிருக்கும்படியான வார்த்தைகளைச் சொல்லிச் சமாதானஞ்செய்து, பலராமசகித கிருஷ்ணரானவர் மாதாமகனான உக்கிரசேனமகாராஜாவின அருகிற்சென்று, அவரை நமஸ்கரித்து, அவரைநோக்கி உம்முடைய புத்திரன அசுரனுகையால், அநேகம் பசுக்களையும் பிராமணர்களையும் சிசுக்களையும் சங்கரித்த தோஷத்தால அல்பாயுளை யடைந்தான். அவனுக்காகத் துக்கிக்க வேண்டாம் நீரினிமேல் இராசசியபரிபாலனஞ

செய்யவேண்டுமெ என்று மிகுந்த வணக்கத்துடன் சொல்லி அவரைச் சிங்கா தனத்தி லிருக்கச்செய்து, பட்டாபிஷேகமுஞ் செய்வித்தார்.

பின்பு அந்த உக்கிரசேன மஹாராஜனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி நோக்கி வாரீர் எங்கள் மாதாமகரே! யாதவர்களுக்குச் சிங்காதன மில்லாமல் போகக் கடவதென்று யயாதிமகாராஜா சபித்திருந்தாலும், என்னைப் போலொத்த சேவகன் உமக்கிருக்கும்போது அந்தச்சாபமும் உம்மை இனி யணுகாது இந்திரன்கூட கப்பங்கட்டுவான் என்று சொல்லி உக்கிரசேனருக்கு எதிராகவே வாயுபகவானை வரவழைத்து, நீ தேவேந்திர னிடத்திற்குச் சென்று நான் சொன்னதாக உக்கிரசேன மகாராஜாவுக்குச் சுதர்மம் என்கின்ற சபை வேண்டியிருக்கிற தென்றுசொல்லிக் கொண்டுவாவென் றுரைக்கியருளினார். அவனு மப்படியே இந்திர னிடத்திற்சென்று, ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஆக்கியாபித்த சங்கதியைச் சொல்லினன். அதைக்கேட்ட தேவேந்திரன் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமியினுடைய பிரபாவத்தை அறிந்தவனாகையால், அப்படியே வாயுபகவானிடத்தில் அநேகயோசனை தூரம் விசாலமாகிய, நவரத்தின ஸ்தம்பங்களோடுங் கூடி, எவ்விடத்தில் வைத்தாலும் அந்த இடத்திற்குத் தகுந்தபடி பொருந்துமபடியான தன்மையுள்ள, தேவதா நிர்மாணமான, அந்தச் சுதர்மமென்கிற சபையைக் கொடுத்தனுப்பினன். வாயுபகவானும் அந்தச்சபையை உக்கிரசேன மகாராஜாவினது அரண்மனையிற் கொண்டுவந்து வைத்தான்.

பிறகு உக்கிரசேன மகாராஜாவும் அந்தச் சுதர்மமென்கிற சபையிலிருந்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியினது உதவியின்பேரில் அரசாக்ஷி செய்துகொண்டு வந்தார். ஸ்ரீ ஜநார்த்தனரான சுவாமியானவர் கம்சனுடைய பயத்தினால் தேசாந்திரம் ஓடிப்போன பந்துக்களை வரவழைத்து, கம்சனால் பக்ஷிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் யாவையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துச் சந்தோஷிக்கச் செய்து, ஸ்ரீ பலராமர் சகிதராய் நந்தகோபரிருக்கிற உபவனத்திற்குச் சென்று, அவரை ஆலிங்கனஞ்செய்து, பின்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் ஒரு வார்த்தை அருளிச்செய்கிறார் கேளீர் பிதாவான நந்தகோபரே! கம்சனுடைய பயத்தால் வசுதேவரானவர் என்னை உங்கள் கிரகத்தில் கொண்டுவந்து விட்டார் அது முதல் உம்மாலும் மாதாவான யசோதாதேவியாலும் உங்களாத்மாவைக் காட்டிலும் விசேஷ அன்புவைத்து என்னை போஷித்தபடியால், நீங்களே தாய்தந்தையர்கள் ஆகையால் உங்களை நான் ஒருக்காலும் மறக்கமாட்டேன். நீங்களிப்போ கோகுலஞ் செல்லுங்கள் நான் சிலநாள்சென்று வருகிறேன். என்றுசொல்லி அவர்களுக்கும் அவர்களோடேகூட வந்த கோபாலர்களுக்கும் திவ்யமான ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்து ஆலிங்கனஞ்செய்தார்.

அப்போது நந்தகோபர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிரிய மாட்டாமல், விசனத்துடன் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விருவரையும் மடியில் வைத்து உச்சி முகந்து ஆலிங்கனஞ் செய்து, அவர்களனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, சகல கோபாலர்களுடன் கோகுலஞ் சென்றனர் பிறகு வசுதேவரானவர் யாதவர்களுக்கும்

புரோகிதரான காாகயோரை வரவழைததது, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணு ளிருவருக்கும உபநயனஞசெயது, பிராமணாகளுககு அனேகம பசுக்களும் சொர்ணங்களும வஸதிரஙகளும பூரி முதலியவைகளேயும அபரிமிதமாகக கொடுத்து, போஜனஞசெயவிதது, காாகயோருககும அனேக ஆடையா பரணங்களேக் கொடுததுப போஜனஞ செயவிததுத திருபதிசெயதனா இபபடி உபநயனமான பிறபாடு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணு ளிருவரும பிரமமசரிய விரததகதை அனுசரிதது காாகயோருககுப பணிவிடை செயதுகொணடிருக்குமபோது, குருகுலவாசஞசெயது விததியாப்?.ாசஞசெயய நிசசயிதது, அவநதி தேசத்தில வாசஞ செயகிறவராயும், வேதஙகளேயும சாஸதிரஙகளேயும உபநிஷததுக்களேயும, தனுாவேதமுதலிய சகலகலேகளேயு முணாநத சாநதீபினி யென்னும் நாமததை யுடையவராயு மிருககினற பிராமமண ரிடததிற சென்று சாஷ்டாஙகமாகத தெணடனிடடு, கைகூபபிககொணடு ஒருவாாததை சொலலுகினறாாகள

கேளீா சுவாமி! மகானுபாவரே! நாஙக ளிருவரும வசுதேவ புததிராகள். எஙகளுககு இராம கிருஷ்ணாகளெனறு பெயா. நாஙகளிருவருந தேவரீரிடத்தில விததியாபயாசஞ செயயவநதோம என்று விணணபபஞ செய்யவும் அநதச சாநதீபினியெனனு மையரானவா இவாகள வாாததைகளேக கேளவியுறறு, இவாகளபபாாககிறபோது சகலவிததைகளும இவாகளுககுச சொல்லவேணடுமெனறு கருதி, இவாகளுககு நானகு வேதஙகளேயும ஆறு சாஸ்திரஙகளேயும சகல உபநிடதஙகளேயும பிரையோக சாஸதிரம ஐஞஞூறும உபசஙகார சாஸதிரம ஐஞஞூறும அதினுடைய மநதிரஙகளேயும மனு ஸமிருதி முதலிய தாமசாஸதிரஙகளேயும ஆறுவிதஙகள்ான இராஜ நீதிகளேயும ஒருதறஞசொலல, அதிக கூாமை பொருநதிய புததியுளள வாகளாகையால ஒரு நாளேககி ஒரு விததையாக அறுபதது நானகு நாளில அறுபதது நான்கு கலேகளேயும உணாநது, ஸ்ரீ ராமகிருஷணாக ளிருவரும அநதச சாநதீபினியை நோககி ஒருவாாததை அருளிச செயகிறாாகள.

கேளீா சுவாமீ! தேவரீருடைய அனுககிரகப பிரபாவததினுல் சகல கலேகளேயுங கறறுணாநதோம. இனிமேலெஙகளிடததில கிருபைகூாநது தேவரீருககு வேணடியதைக கேட்கவேணடும எனறு வினவுகினற ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாகளுடைய முகததைச சாநதீபினி யானவா உறறுப பாாதது, இவர்களுடைய வாாததைகளேயும அதிமானிட கிருததியஙகளேயும யோசிததுணார்ந்து, இவாகள ஜகதீஸவராகளெனறு நிசசயிதது, இவாகளே நோககி ஒரு வார்ததை அருளிச செயகினறனா. வாரீா மாணுககாகளே! எனது புததிரன் பிரபாச தீாததததில மரணததை அடைநதான. அவனேக கொணடு வநது கொடுப்பதே குருதக்ஷிணையெனறு சொலலினா அதறகிசைநது உததரவு பெற்றுக் கொண்ட ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக ளிருவரும இரததத்தின் மீது யேறிக் கொண்டு, பிரபாச தீாததத்திறகு வநதுகினறாாகள். இதைப்பிநத வருணனுன் அதிக வேகத்தோடு ஓடிவநது, அறகியபாததிய முதலியவறறுல் பூசித்து,

கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு நின்றான் இப்படி நிற்கிற வருணனைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஒருவார்த்தை அருளிச் செய்கின்றனர்.

கேளாய வருணா! முன்பு பிரபாச தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவந்த சாந்தீபினியின் குமாரன் இறந்து போனானே, அவன் எனது குரு புத்திரனாகையால், அவனைக் குருதக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும் ஆதலால் அவனைச் சீக்கிரத்திற் கொண்டுவந்து விடவேண்டு மென்று சொல்ல, அந்த வார்த்தையைக்கேட்ட வருணனானவன் ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷனான கண்ணபிரானை நோக்கி, தேவரீருடைய குருபுத்திரனை நான் காணவில்லை. சமுத்திரத்தில் சங்கு வுருவமாயிருக்கிற பஞ்சஜனனென்கிற அசுரன் உமது குருபுத்திரனைச் சங்கரித்தான். அவ்வசுரனைச் சம்மரிக்க என்னாலாகாது தேவரீரே அவனைச் சம்ஹரிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன வருணனுடைய வார்த்தையைக் கிருஷ்ணமூர்த்தி கேட்டு, பலதேவரை இரதத்திலேயே நிறுத்திப்போட்டு, சர்வலோகேஸ்வரனான அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்வாமியானவர் கீழே இறங்கி, சமுத்திரத்திற் பிரவேசித்து, அந்தப் பஞ்சஜனனைச் சங்கரித்துக் கிழித்துப் பார்த்தார். அப்படி பார்க்கையில் தம்மிட குருபுத்திரன் அவனிடத்தில் தோற்றவில்லை பின்பு அவனுடைய சரீரமாகிய சங்கை எடுத்துக் கொண்டு, திரும்பவும் இரதத்தின் மீதேறி, பலபத்திரருடன் சையமனீ யென்கிற யமபட்டணத்திற்குச் சென்று பாஞ்சசன்னிய மென்கிற சங்கத்தைப் பூரித்தார்.

அந்தத் தொனியைக்கேட்ட யமதர்மராஜன் ஓடிவந்து, அர்க்கியபாத்தியாதி பூசையால் உபசரித்து, தெண்டனிட்டுத் துதிசெய்து, சுவாமியைப் பார்த்து, தேவரீரெழுந்தருளின காரியத்தை இன்னதென்று அடியேனுக்கு ஆக்கியாபிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான் அந்த யமதர்மனைச் சுவாமி நோக்கி, வாராய தர்மராஜனே! எனது குருவாகிய சாந்தீபினியின் குமாரன் பூர்வத்தில் தன் கர்மவசத்தால் மரணத்தை யடைந்திருந்தாலும், என்னுடைய அருளால் பிழைத்திருப்பான் அவனைச் சீக்கிரத்திற் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தனர் அந்தக்ஷணம் யமதருமனும் அந்தப் புத்திரனை அழைத்துவந்து சுவாமியினுடைய சமீபத்தில் விட்டனன் அவனையும் இரதத்தி லேற்றிக்கொண்டுவந்து, சாந்தீபினியின் அருகிற்சென்று, பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி, உமது கிருபையால் பிரபாசதீர்த்தத்தில் இறந்துபோன குமாரனைக் கொண்டுவந்தோம் அங்கீகரிக்கவேண்டும். என்று குருதக்ஷிணையாகக் கொடுத்து இன்னமும் வேண்டியதைக் கேளுமென்று சொல்ல, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்துச் சாந்தீபினி சொல்லுகின்றனர்.

கேளீர் பாலகுமாரர்களே! இறந்துபோன எனது புத்திரனைக் கொண்டுவந்து கொடுத்ததே போதுமானது இனியெனக்கு மகாசந்தோஷம். உங்களுக்குக் கீர்த்தியும் நன்மையும் ஆரோக்கியமும் மென்மேலுமுண்டாகக்கடவன என்று அநுக்கிரகித்து, இனி உங்கள் கிரகத்திற்குப் போகலா மென்று விடைகொடுத்தான் உடனே குருவினுடைய உத்திரவின்படி இரத

ரூடர்களாய் வருகின்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களை மதுரையிலிருக்கிற ஜனங்கள் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள்.

நாற்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

புத்தியான மிருந்த கிருஷ்ண பூபதி யாமேனா நல்ல
உத்தவரை யழைத்து விட்டனே கோகுலத்திற் சென்று
முத்தணி யசோதை நந்த கோபாலர் முதலி யோரை
சித்த மொத்திருக்கச் செய்த செய்திக ளனைத்துஞ் சொல்வாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியானவர் தமக்கு அந்தரங்க பக்தனான உத்தவரை வரவழைத்து கோகுலத்திற்கு அனுப்பி நந்தகோபர் முதலிய கோபாலர்களையும் யசோதைமுதலிய கோபிகைகளையும் சமாதானஞ்செய்ததைச் சொல்லுகின்றது.

சேளீர் வசுந்தராதிபனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! இல்லறவாழ்க்கையை விட்டுத் தம்மிடத்தில் அன்பு செலுத்துகிற வர்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை வகிப்பதே சுவபாவமாக உடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கோகுலத்திலிருக்கிற நந்தகோபரிடத்திலும், யசோதாப பிராட்டியா ரிடத்திலும், இல்லற வாழ்க்கையை விட்டுத் தம்மிடத்தில் பரதேவதா பக்தி பண்ணுவிட்டாலும் பறந்தாவெனகிற புத்தியால் சர்வகாலமுந் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோபிகைக ளிடத்திலும் அன்புகூர்ந்து அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் வருமபடியாயச் சமாதானஞ் சொல்லி அனுப்பவேண்டு மென்று கருதி, யாதவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவராயும், பிருகஸ்பதிக்குச் சிஷ்யராயும், புத்திமான்களுக்குள் சிரேஷ்டராயும், தமக்கு மந்திரியாயும், அந்தரங்கத் தோழராயு மிருக்கின்ற உத்தவரை ஏகாந்தத்தில் கையைப்பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு சென்று, புன்னகையுடனும் கொஞ்சம் சங்கோசத்துடனும் அவரைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை அருளிச் செய்கின்றனர்.

கேளீர் உத்தவரே! நீர் கோகுலஞ்சென்று, என்தாய் தந்தையர்களையும் நம்மைவிட்டுப்பிரிந்து கிலேசப்படுகின்ற கோபஸ்திரீகளையும் நான் இன்னங் கொஞ்சநாளில் வருகிறேனென்று சொன்னதாயத் தேறுதல்செய்து வர வேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தனர். அப்போதந்த ஸ்ரீபகவானுடைய கருத்தையுணர்ந்த உத்தவரானவர் பிரயாணசித்தராகி, தேரின்மீதேறிக்கொண்டு, வெள்ளிமலைபோல்வெளுத்து விளங்குகிற விருஷபங்களாலும் பசுக்களினாலும் நிறைந்தும், கைலாசபர்வதத்தினுடைய கொடிமுடிகள் போன்ற கன்றுகள்

எழும்பித் துள்ளிச்சண்டைபோடுகிற சத்தங்கள் பரிபூரணமாய் நிறைந்தும்,
சிலபசுக்கள் கட்டப்பட்டும், சிலபசுக்கள் தங்கள்வீட்டை உத்தேசித்து
வந்து கொண்டும், சிலகோபாலர்களுங் கோபிகைகளுங் கூட்டங்கூடி ஸ்ரீராம
கிருஷ்ணர்களுடைய மனோஹரமான சரித்திரங்களைக் கானம்பண்ணியும், சிலர்
பாலகறந்து கொண்டும், சிலர் மங்களஸ்நானஞ்செய்து சர்வாலங்காரபூஷி
தர்களாய் சூரியன், அக்கினி பிராம்மணர்கள், பிதுருதேவதைகள் முதலிய
வர்களைப் பிராம்மணர்களைக் கொண்டு பூசித்துக் கந்தபுஷ்ப தீபங்களினலே
உபசரிக்கப்பட்டும், உபவனங்களினலே சூழ்ந்த அலங்காரமாயிருக்கிற கோகு
லத்தின் வீதியில் சூரியாஸ்தமனகாலத்தில் வந்தார்.

இப்படி வருகின்ற உத்தவருடைய வேகத்தைப்பார்த்த நந்தகோபர் மிக
வும் சந்தோஷத்தோடே எதிர்கொண்டுவந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ண தூதனென்று
தெரிந்து ஆலிங்கனஞ்செய்து, கிரகத்திற் கழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரை
ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பாவனைபண்ணி, சகலவித பூசைகளுஞ்செய்து மிகவும்
பரிசுத்தமான போஜனங்களினலே திருப்திசெய்வித்து, கந்தபுஷ்பங்களினல்
அலங்கரித்து, அந்த உத்தவரைப் பார்த்து நந்தகோபர் ஒருவார்த்தை
சொல்லுகிறார் வாரீர் கோஷ்டிகளாயும் பாகவதோத்தமராகியு மிருக்கிற
உத்தவரே! எனக்குத் தோழராகியும் சூரியகுலோத்துங்கராகியு மிருக்கிற வசு
தேவரானவர் பந்தனத்தில் நின்றும் விடுபட்டுப் புத்திரர்களோடே சுகமாக
வசிக்கின்றாரா? மகாபாபியான கம்சன் தான்செய்த பாபவசத்தினலே மரண
மடைந்தானு? ஸ்ரீகிருஷ்ணரானவர் மாதாவான யசோதையையும், பிதா
வான என்னையும், சகாயிகளான கோபாலர்களையும், இந்தக் கோகுலத்தை
யும், பசுக்களையும், பிருந்தாவனத்தையும், கோவர்த்தன பர்வதத்தையும்,
எப்போதாகிலும் நினைத்தாரா? எங்களைப் பார்க்கிறதற்காக இன்னமொரு
தரம் இவ்விடத்திற் குவருவாரா? அப்போதாகிலும் நாங்களந்த சுவாமியைக்
கண்ணுறப் பார்ப்போமா?

ஐயா உத்தவரே! தாவாக்கினியினலவந்த இடரினுலும், பெருங்காற்றினு
லுண்டான உபத்திரவங்களினலும், இந்திரனலநேர்ந்த ஆபத்தினலும்,
இப்படி ஒவ்வொரு உபத்திரவங்களாலேயே நாங்கள் மரணத்தை யடைகு
வோம் அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் இடையூறுவராமல் எங்களை இரக்ஷித்த
ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய சரித்திரங்களையும், புன்னகையுடன் கூடிய முகாம்புஜத்
தையும், சர்வகாலமும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற எங்களுக்கு அந்தசுவா
மியினயாடின பூமியில் சிறுவடிக ளழுந்திருப்பதைப் பார்க்கிறபோது எங்கள்
மெய்மறந்து, அந்தசுவாமியினிடத்திலேயே மனது லயித்துப்போகின்றன.
ஒப்பில்லாத சரித்திரங்களை உடையவர்களான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்க ளிரண்டு
பேர்களும் அந்தமதுராபுரிக்குச் சென்று, அவ்விடத்தில் பதினுயிரம் ஆனை
பலமுள்ள கம்சனையும் மகா பலசாலிகளான மல்லர்களையும் குவலயாபீட
மென்கிற கஜத்தையும் பின்னும் அநேக இராக்ஷதரையும் சங்கரித்து கம்ச
னுல் பூஜிக்கப்பட்டிருந்த வில்லையு முறித்துப் போட்டார்.

இப்படிப்பட்ட ஆச்சரியகரமான சரித்திரங்களைச் செய்திருக்கிறபடியால், கார்க்கேயர் சொன்னவண்ணம் அவர்கள் சர்வேஸ்வரர்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்று நந்தகோபர் உத்தவரைப்பார்த்துச் சொல்லி, அந்தக் கிருஷ்ணசுவாமியினிடத்தில் மிகவும் அனுபுசெனுங்தி ப்ராகையால் அவரைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிறோமேயென்று வியசனமுற்று, சோகமேலிட்டு வாய்விட்டரற்றினார் இப்படியரற்றுகின்ற நந்தகோபருடன் யசோதாப்பிராட்டியாரு மிகவுந் துக்காக்கிராந்தையாகி, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சரித்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு, கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகவிட்டு அழுதனள் இதுகளைப்பார்த்த உத்தவர் மனமசக்கிக்க மாட்டாமல் தாமுங்கொஞ்சம் விசனமுற்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி அருளிச்செய்த சமாதான வார்த்தைகளை அவர்கள் சோகந் தீரும்படி உரைக்கலுற்றார்

வாருங்கள் மகா புண்ணியசாலிகளான நந்தகோப யசோதைகளே! எண்ணிக்கையில்லாத நற்குணங்களையும், பிறர்துர்க்கிருத்தால் தேற்றுதற்சொல்லவல்லவர்களுமான நீங்களே இப்படித் துயரப்படலாமா? மேலும் பூமிக்குப் பாரமாயிருக்கின்ற அசுரர்களில் சிலர் தேவர்களால் சாதலில்லாமல் வரம்பெற்றிருப்பதால் அவர்களைச் சம்ஹரிக்கவேண்டி, மகா பாபியாயிருக்கின்றவன் மரணகாலத்தில் தன்னை க்ஷணகாலந் தியானித்த மாத்திரத்தில் அவனுடைய பாபத்தைப்போக்கிச் சூரியனுக்கொப்பான ஒளியுள்ள விமானத்தோடுள்ள அக்ஷயமான பரமபதத்தை அடையும்படி தந்தருளுகின்ற ஸ்ரீகிஷ்ண ஸ்வாமியானவர் வசுதேவதேவகிகளிடத்தில் புத்திரராக அவதரித்தது, நீங்கள் தாழ்ந்த ஜாதியாயிருந்தாலும் பூர்வஞ்செய்த அருந்தவப்பேறால் உங்களிடத்தில் வாசஞ்செய்தனர்

அதுவும்போதாமல் இப்பவும் சுருதிகளாலும் உபநிஷத்துக்களாலுந் தேடிக் கண்டுபிடிக்கக் கூடாத அந்த ஜகதீசனிடத்தில் விடைவிடாமல் பக்தி செலுத்துகிறபடியால், உங்களுக்கினிமேல் சம்பாதிக்கவேண்டிய புருஷார்த்தம் ஒன்றுமில்லை சமஸ்த பிராணிகளுடைய இருதயங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சர்வாந்தரியாமியாகையால், உங்களுடைய கிலேசங்களையுமுணர்ந்து சீக்கிரமத்திலேயே வருவார் வாரீர் நந்தகோபரே! சமஸ்த பிராணிகளுடைய இருதயத்தில் வாசஞ்செய்கிறது நிஜமானால் எவ்வொருக்கும் சமமாகப் பிரத்தியக்ஷமாகலாமே யென்றால்! தீக்கடைக்கோலில் எப்பொழுதும் அக்கினி யிருந்தும் கடைந்தாலன்றி உதவமாட்டாது அதுபோல ஸ்ரீபகவானும் தியானஞ்செய்தாலன்றி பிரத்தியக்ஷமாகமாட்டார்

அப்படிப்பட்ட சுவாமியானவர் வேதங்களாலும் பிரமன்முதலிய தேவர்களாலும் அறியவொண்ணாத மகிமையை யுடையவராகையால், நம்முடைய பக்தர்களான ஜனங்கள் எப்படி அறிந்து கடைத்தேறப் போகின்றார்களென்று திருவுள்ளங்கொண்டு, மச்சாவதார முதல் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணவதாரம் வரையில் எடுத்த அவதாரமும் காமமும், நாமமும், ரூபமும் இதுக

ளெல்லாம் லீலார்த்தமாகக் கிரகித்து, துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனுஞ் செய்தனர். அப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரன் உம்முடைய கிரகத்தில் புத்திரராக வந்திருந்ததினாலே, மகிமையுள்ள பரமமித்திரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் உம்மைப் பார்க்கிறதற்காகச் சீக்கிரமாக இந்தக் கோகுலத்திற்கெழுந்தருளப் போகிறார் என்று உத்தவரானவர் நந்தகோபருக்கும் யசோதாப்பிராட்டியாருக்கும் உள்ளக்கிளர்ச்சியுண்டாகும்படியாகச் சமாதானஞ் சொல்லித் தேற்றினர்.

இப்படித் தேற்றிய உத்தவரானவர் அன்றிரவைப்போக்கி, மறுநாளுதயமாவதற்குமுன்னம் பரமபாகவதோத்தமைகளான கோபகன்னிகைகளெழுந்திருந்து கைத்தீபங்கொண்டு தங்கள் கிரகங்கடோறுங் கோமயஜலங்களினாலே சுத்திசெய்து மொக்குமுதலியதுகளால் அலங்கரித்துத் தீபங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு தயிர்கடைய, அப்போது தீபவொளியினும் பிரகாசமுள்ள நவரத்தினங்களாற் செய்த குண்டலங்களும் கைகளிலணிந்திருக்கிற கடகங்களுமசைய, தலையிற்சூடிய புஷ்பங்கள் விழ, மிகவும் பருத்திருக்கிற கொங்கைகள் குலுங்க, மார்பிலணிந்திருக்கிற முத்துச்சரங்கள் சிக்குப்பட, உத்தரீயங்கள் ஊசலாட, இரண்டு கன்னங்களிலும் சிறுமுகத்துப்போல வேர்வையுண்டாக, அரவிந்தலோசனரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய பரம பவித்திரமான கீர்த்தியைக் கானஞ்செய்கிற ஸ்வரமுந் தயிர்கடைகிற தொனியும் அவ்வுத்தவரானவர் கேழ்வியுற்று மனமகிழ்ச்சி கொண்டனர். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சகலலோக பூச்சியர்களாகிய பிராமணர்களாலே மூன்று காலமும் ஆராதிக்கப்படுகின்ற சூரியபகவானுதயமாயினர்.

உடனே உத்தவரானவர் காலையிற்செய்யவேண்டிய நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, மிகவும் உயர்ந்ததாகியும் சூரியனைநிகர்த்த காந்தியுடனு மிருக்கின்ற இரதத்தின்மீது வருகின்றார். இப்படி வருகிறபோது அதைக்கண்ட சில கோபகன்னிகாமணிகள் இந்த ரதம் எவருடையதோவென்று சங்கையுற்று, அருகில் வந்தபின்பு மிகவுங் கோபத்தோடொருவரையொருவர் பார்த்து, கேளுங்கள் தோழிகளே! அக்குரூரரென்று பெயருடன்கூடின மகத்தான குரூரன் முன்னாளிவ்விடத்திற்குவந்து, நமக்குப் பிராணனாயிருந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அழைத்துக்கொண்டு போனானே அவனிப்போது நமக்குப்பிராணன்போ விருக்குமல்லவாவென்று கருதி, மதுரையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானால் சங்கரிக்கப்பட்ட கம்சனுக்கு உத்தரக்கிரியைசெய்யவும் நமது சரீர மாமிசங்களைச் சேகரித்துப் பிண்டப்பிரதானஞ் செய்யவும் வந்தவனாகத்தோற்றுகின்றது. இதைத்தவிர இவ்விடத்தில் வேறுவிதமான காரியமொன்றுமில்லை என்று சொல்லுகின்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே உத்தவரானவர் கோகுலத்திற்கு வந்தார்.

நாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

சகல மான கோபிகா சனங்களும்
பகையவன் வந்தா னென்ப பகர்கின்றதும்
தகைமை யாகிய வுத்தவ ரென்றுதாம்
மிகு கிருஷ்ணன் மதுராபுரி மேவினன்

சமஸ்தமான கோபிகாஜனங்களும் அக்ரூரரென்கிற மகத்தான குரூரன் வந்தானென்று கிலேசப்படுகின்றதும், பிறகு உத்தவரென்று தெரிந்து பிரளயகோபத்தினை ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அன்னியாபதேசமாய் நிந்திக்கின்றதும், அவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி அருளிச்செய்த மொழிகளால் சமாதானஞ்செய்து அவர்களிடத்தில் விடைபெற்று மதுராபுரிக்குவந்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீசுகர்வாக்கியம்.

வாரீர் சுபத்திரா பௌத்திரனே! இந்தப் பிரகாரம் காலையிலெழுந்திருந்து காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு நீண்ட கைகளை யுடையவராய் முகத்தினில் நவரத்தின குண்டலங்கள் பிரகாசிக்கத் திவ்விய சவுந்தரியத்தோடிருக்கின்ற உத்தவரைக் கோபிகைகள் கண்டு, இவரைப் பார்த்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சுந்தரத்தை ஒத்தவராய் விளங்குகின்றார் இந்த மகாபுருஷன் ஆரோ! எங்கு வந்தாரோ? என்று சங்கையுற்று, பின்னும் இவருடைய வேஷத்தைப்பார்த்தால் உலகமுண்ட பெருவாயரான கண்ணபிரானுடைய பாதபங்கஜ பரிசாரனாகவும் அந்தப் பகவானாலனுப்பு விக்கப்பட்ட தூதனாகவுந் தோன்றுகின்றனனென்று சகல கோபிகா சிகாமணிகள் தெரிந்துகொண்டு, யாவரும் உத்தவருடைய சமீபத்திற்குவந்து சேவித்து, அவரைச் சூழ்ந்து புன்னகை யுடன் க்ஷேமங்களை விசாரித்து, அவரை யேகாந்தத்திலழைத்துக் கொண்டுபோய் சில்வார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள்

வாரீர் மகானுபாவரே! தேவரீர் யதுகுலோத்பவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் அன்புகூர்ந்த பக்தரென்றும், அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய தாய் தந்தையர்களிடத்தில் மிகவும் அன்புள்ளவ ராகையால் பிதாவான நந்தகோபரையும் மாதாவான யசோதா பிராட்டியாரையும் தேற்றிச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டி அவராலனுப்புவிக்கப்பட்ட தூதரென்றும், நாங்கள் நன்றாய் அறிவோம் அவர்களுக்குமாத்திரம் சமாதானஞ் செய்யச்சொல்லி அனுப்பினாரேயன்றி, மற்ற எங்களை மறந்தனரல்லவா? எங்களிடத்திலந்த ஸ்வாமிக்கெவ்வளவு இன்ப மனுபவிக்க வேண்டுமோ? அவ்வளவு மனுபவித்தார். இப்போ தெங்களாலவருக்குப் பிரயோஜன மொன்று மில்லாத படியால், அவருடைய சமாசாரம் எங்களுக்கொன்றுந் தெரியப்படுத்தவில்லை. வண்டி

THE KUPPUSWAMI SASTRI

ணங்களானது புஷ்பத்தினிடத்தில் தேனுள்ளவரையிலிருந்து பானஞ்செய்து அதைவிட்டு வேறொரு புஷ்பத்தினிடத்தில் பிரவேசிக்குந் தன்மைபோல, புருஷனுந் தன் காரியமானவுடனே வேறொரு ஸ்திரீயினிடத்தில் போய் விடு வான்.

இப்படி உலகவழக்கமாதலால், இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் மாத்திரம் நூதனமான வழக்கத்தை யனுசரித்ததாயில்லை மற்ற புருஷர்களாவனார்கள் ஸ்திரீகளை வஞ்சனையாய் அநேகம் பொய்களைச் சொல்லி மோசஞ் செய்து, காரியமானவுடன் அவர்களைகளை யல்ல விட்டுவிடுவார்கள் என்று சில புண்ணியவதிகள் அந்தச் சுவாமியினுடைய சரித்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு, ஆனந்த பரவசர்களாய்ப் பாடியாடினார்கள் பின்னும் சிலமாதர் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோகுலத்திலசெய்த கிருத்தியங்கள் யாவையும் நினைத்துக் கொண்டு மோகத்தை யடைந்தார்கள் பின்னுஞ் சிலகாமினிகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய லீலாவினோதங்களை உத்தேசித்து, உத்தவரிருக்கிறாரென்று நினைப்புக்கொள்ளாமல் நாணமும் அச்சமுமற்று அந்தரங்க வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள் இப்படியிருக்கையில் ஒரு கோபிகை பானவள் ஒரு வண்டைப் பார்த்து, தன்னைச் சமாதானஞ் செய்யச்சொல்லி சுவாமியினாலனுப்புவிக்கப் பட்ட தூதனைக் வெண்ணிச் சொல்லுவதுபோல "சங்கோசத்தையும் பயத்தை யும் விட்டுச் சொல்லுகின்றனள்.

வாராய் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடமாக விருந்து வந்த வண்டே! நீ யந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குத் தோழனென்றும், அவரா லனுப்பப்பட்டாயென் றும் எனக்கு நன்றாகத்தெரியும் நீ வஞ்சகனான ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமியினுடைய மார்பினில தரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற புஷ்பமாலைகள் எனது சபத்தினிகளா கிய அந்த மதுராபுரியிலுள்ள ஸ்திரீஜனங்களின் மார்பினிலுள்ள வாசனை மிகுந்த குங்குமக்குழம்பில் அழுந்தும்படி காடாலிங்கனஞ் செய்த அந்தப் புஷ்பங்களிலிருக்கின்றதேனையே நீபோய் பானஞ்செய்து, அந்தக் குங்குமங் கள் பொருந்தி சிவந்திருக்கிற மீசைகளுடன் ரீங்காரஞ் செய்துகொண்டு வரு கிறபடியால் நீ யென்சமீபத்திற்கு வரவேண்டாம் அந்த ஸ்திரீகளிடந்தானே போய் நல்லவார்த்தை சொல்லுக அந்த ஜகத்வஞ்சகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அந்த ஸ்திரீகளிடத்திலே தானே இன்பமனுபவஞ் செய்யலாம்

வாராய் சிலீமுகமே! மேலும் நீங்கள் அவருக்குச் சரியான தொந்த முள்ளவர்கள். அந்தக் கபட மனதை யுடையவரது வார்த்தைகளை யென் செவியி லுரைக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிப் பின்னும் உத்தவருக்கு நன் றாய் உறைக்கவேண்டி அந்தவண்டைப் பார்த்து, இப்படிப்பட்ட சபலசித்த ரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப் பெரியபிராட்டியா ரானவள் எப்படி தவஞ் செய்து சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டாளோ அறிகிலேன் அந்தப் பிராட்டி யாரும் இவருடைய நயவார்த்தைகளையும் லீலைகளையும் கேள்வியுற்று அதிக மோசத்தையடைந்தவளாகவேண்டுமே. அவருடைய கபடநாடகங்க ளெங்களுக்கே

நன்றியத தெரிநதிருககிற படியால, அநதப பெரிய பிராட்டியாரைபபோல நாஙகள மோசமபோக மாட்டோம

வாராய வணடினஙகளுககரசே! சொறக முதலிய மூவுலகததிலும் வாசஞ்செயகினற ஸதிரீகளெலலாரும அநத ஸ்ரீ கிருஷணபகவானையே அடைய வேணடுமெனறு தவஞசெயகிறாாகள. பெரிய பிராட்டியாரும அநத சுவாமியி னுடைய திருவடியையே எபபொழுதும இடைவிடாமல ஸமரிககினறமை யால, நாஙகளுமவரையே அடைநதோம. அபபடியிருகக அநத ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுககுத தீனரகூஷகனெனறும உததம சுலோகனெனறும திருநாம மிருக் கினறமையால, எமமபோலியாகளைக காபபாறறுவதும அவருககுக கடமையா யிருநதாலு நீயுமபோய எஙகளையாவரையும இரகூஷிககுமபடியாகச சொல்லுக அவரைபபோல நீயும உபேகைஷ செயதால நாஙகள செயயவேணடியதொன றுமில்லை

வாராய மதுககளையுண்ணுந தேனகளுககரசே! தாய் தநதையாகளோடு அணணனதமபி முதலியவாகளையு மறநது பரலோகததையுந துறநது தமமை கதியாக நமபிககிரீடிகக வேணடுமெனறு வநது அடைநத எஙகளை, எவனுகிலுந தயையிலலாமல விட்டு ஒழிவானோ? அபபடிபபட்ட உபகார நினைபபிலலாத ஸ்ரீ கிருஷணபகவானுககு நீ தூதனானபடியால, நீயும வெனனணடையில வர வேணடாம மேலும இநத ஸ்ரீகிருஷணஸவாமியே இராமாவதாரஞசெயதிருக் கினறகாலையில, நிரபராதியான வாலியை நிஷகாரணமாயச சஙகரிததார். அநத இராமரிடததி லாசைகொணடு அணையவநத சூறபநகியையத தயை யில் லாமல, அவளது மூககையுங கொஙகைகளையுங் கொயதுவிட்டனா வாமன ரூபியாய் மகாபலியினுடைய யாகசாலையிற சென்று, அவனிடததில மூன்றடி மண்ணிரநது, இநத அணட கடாகஙகள பிளககினறுபபோல விசுவ ரூபங கொண்டு, பூமியை ஓரடியாகவும ஆகாயததை ஓரடியாகவும அளநது, மற் றொரு அடிககு அநதபபலிச சககிரவாததியைப பாதாளததி லழிநதிருககச செயதனா.

வாராய மதுகரமே! ஆகலால அவரைப பாாககினும கொடியவரொருவ ருணடோ? அநதப பகவானே இநத ஸ்ரீகிருஷண ஸவாமியாக அவதரிததுச் சொனன வாாததைகளில இனி நமமைவிட்டினை பிரியாரெனறு தோனறும் படிசெயது, இபபோழுது எஙகளை வஞசிததது மதுரைககுபபோய அவவிடத தில பிறநது வளாநதவரைபபோல சுகமா யிருநதுவிட்டனா அபபடிபபட்ட வஞசகரான ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுடைய சிநேகம எஙகளுககுப போதும, போதும வேடனுனவன் வனததில வேணுகானம பணணுமபோது அநதச சப் தங்களைக கேழவியுறறு அரணயததி லுளள மானக ளெலலா மோகததை அடைநது கொலலபபடுவதுபோல, இநத ஸ்ரீகிருஷண பகவானுடைய வேணு கானததிறகும் அவருடைய கரஸபரிசததிறகும விருமபி மோகததை அடைந் து, கபடமாய்ச சொலலிய வாாததைகளை நிஜமாகவெண்ணின யெஙகளை வஞ் சித்துப போய்விட்டார்.

வாராய் கருமபுள்ளே! அந்தச் சுவாமி எங்களை விரும்பாவிடினும், சகல பாபங்களையுந் தாபங்களையும் போக்கிப் பரமானந்த சுகத்தைக் கொடுக்கும் மகாபரிசுத்தமான அவருடைய திவ்விய சரித்திரங்களைக் கானஞ் செய்துக் கொண்டிருந்து காலங் கழிக்கின்றோம் அதை ஒருக்காலும் நாங்கள் விட்டொழியமாட்டோம் அவருடைய வார்த்தை நமக்கென்னத்துக்கு? வேறு வார்த்தை சொல்லுங் என்று கூறுஞ் சமயத்தில் அந்த வண்டானது அதை விட்டப்புறம்போய்ச் சுற்றிக் கொண்டு மறுபடியும் வந்து உட்கார்ந்தது அதைப்பார்த்த அவ்வனிதையானவள் தன்னுடைய விருத்தாந்தத்தை இந்த வண்டரசானது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு அறிக்கை செய்யப் போனதாகப் பாவனை செய்து, ஆனந்த களிப்புடன் பின்னும் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றனள்

வாராய் எனதன்புள்ள வண்டுகளுக்கு நாயகமே! நீ எனக்குப் பிரியநாயகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடத்திற் சென்று, எங்களை அவருடன் கூட்டுறவு செய்யவிரும்பி, வெகு தூரம்போன பிரயாசையையும் பாராமல் திரும்பவும் வேகமாய் ஓடிவந்தமையால்; உனக்கு மங்கள முண்டாகக்கடவது. அந்தக் கபடசித்தரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சொரூபத்தில் பெரிய பிராட்டியானவள் நன்றா யுணர்ந்தவளாகையால் ஒரு நிமிஷமேனும் அவரைப் பிரியாமல், தேவதையா யிருந்தால் தானுந் தேவதையாயும், மனிதனாக அவதரித்தால் தானுஞ் சீதை முதலிய மானிட ஸ்திரீயாகவும் மற்றகாலம் சுவாமியினுடைய திருமார்பிற்றானே வசிக்கின்றாள் அப்படிப்பட்ட மகிமைகளையுடைய ஸ்ரீ கண்ணபிரானைப் பிரிந்து எப்படி க்ஷேமத்தை யடையலாம்?

அந்தப் பரப்பிரமமான ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமியானவர் சாந்தீபினியிடத்தில் சகலகலைகளையு முணர்ந்து, அவருக்குக் குருதக்ஷிணையாக யுகாந்தகாலத்தில் மரணத்தை அடைந்திருந்த புத்திரனை மறுபடியும் அவருக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்து, இரதத்தின் மீதேறிக்கொண்டு, மதுராபுரத்திற்குவந்து, அவ்விடத்திலுள்ள பந்துஜனங்களுடன் எங்களையும் மாதாவான யசோதாப் பிராட்டியாரையும் பிதாவான நந்தகோபரையும் பிரஸ்தாபம் வந்தபோது நினைப்பாரா? இன்னமொருதரம் அந்த தாமோதரனுடைய சேவை எங்களுக்குக் கிடைக்குமா? மிகவும் வாசனை பொருந்தியும் மனோக்கியமாயிருக்கின்ற அந்தச் சுவாமியினுடைய திருமேனியை எப்போது நாங்கள் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொள்ளுவோம்? என்று இப்படி பலவாறாகச் சொல்லி விசனப்படுகிற கோபிகைகளுடைய துக்கத்தைக்கண்டு சகிக்கமாட்டாத உத்தவரானவர், அவர்கட்குச் சந்தோஷம் வரும்படியாக அந்தக் கோபிகைகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

கேளுங்கள் மகாபரிசுத்தர்களாயும் உலகபூச்சியர்களாயு மிருக்கிற மாதுசிரோமணிகளே! உங்களுடைய பாக்கியத்தை நானென்னவென்று சொல்லப் போகின்றேன்? உத்தமசுலோகனாகியும் சர்வேஸ்வரனாகியு மிருக்கின்ற

ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் உங்களுக்கெப்போதும் பக்தியுண்டாயிருப்பதால், அந்தத் தன்மையினாலே சமஸ்த வைதிக கர்மங்களினாலும் தவப்பேற்றினாலும் அடையவொண்ணாத சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் சுலபமாகக் கைக்கொண்டீர்கள். தெய்வாதீனமாய பர்த்தாவினிடத்திலும் புத்திரன் முதலியவர்களிடத்திலும் அன்பு செலுத்தாமல் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடத்திலேயே பக்திசெலுத்துகிற படியால், சகலமானவர்களுக்கு மிந்தப் படிக்குப் பக்தி செலுத்தவேண்டுமென்று உபதேசிப்பதுபோலிருக்கின்றன என்று சொல்லி அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அவர்கட்குச் சொல்லச் சொல்லியதாக இதனைச் சொல்லுகின்றார்.

கேளுங்கள் கோபகன்னிகா ரத்தினங்களே! எனக்கு உங்களைவிட்டுப் பிரிந்துபோனதாகவில்லை. பஞ்ச பூதங்களும் சரீரத்தைவிட்டுப் பிரிதலில்லாமைபோல், யான் சர்வபூதங்களுக்கும் அந்தரியாமியாயிருக்கின்றவன். உங்களுடைய மனதும் என்னிடத்திலேயே லயித்திருக்கின்றமையால், உங்களுக்கு யான் தூரத்திலிருக்கவில்லை. இதனறியும் முன்னே நான் வனத்தில் வேணுகானஞ் செய்வதைக் கேட்டு நீங்களெல்லாரும் கிரகத்தை விட்டு வெளியில் வரும்போது, சில ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் தாய்தந்தையர்கள் முதலாயினோர் தகைய, அதனால் வருகிறதற்குக் கூடாமல் அவர்களென்னிடத்தில் அன்பைச்செலுத்தி மரணத்தை அடைந்து, தூரத்திலிருக்கிற எனது திருவடிகளை அடைந்தார்கள். உங்கள் சமீபத்தில் யானெக்காலமிருந்தபடியால், அவர்களைப்போலுங்களுக்குப் பக்தியுண்டாகாமற் போச்சுது. இப்போ நான் தூரத்தில் வந்துவிட்டபடியால், உங்களுக்குப் பக்தி உண்டாயிற்று. இந்தப் பக்தியோடே அகத்தியம் என்னை யடைவீர்கள். கிலேசப்படாமலிருங்கோள் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளிச் செய்தாரென்று சொல்ல, அந்த வார்த்தைகளைக் கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில் மகாபரிசுத்தக் கியானமுடையவர்களாகி, களிப்புடன் உத்தவரைப் பூசித்துச் சொல்லுகின்றார்கள்.

கேளீர் எங்களன்புக்குரிய தோழனே! சுவாமியானவர் கம்சனைச் சங்கரித்துப் பந்துக்களுடைய உபத்திரவங்களை நிவர்த்தித்து, தம்முடைய சிநேகிதர்களுடன் சுகமாகவசித்து, மதுராபுரியிலுள்ள ஸ்திரீகளைத் தமது கடைக்கண் பார்வைகளினாலே கடாக்ஷித்து அவர்கள் நடுவிலிருந்தும் அந்த யமுனாதீரத்தையும் அவரிடத்தில் பக்திசெய்த மனதுடையவர்களாய் எப்பொழுதுங் கிலேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற எங்களையும் எங்கள் துயரத்தையும் தீர்க்கிறதற்கு இன்னமொருதரமிவ்விடத்திற்கெழுந்தருளிச்சேவைசாதிப்பாரோ? அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு இந்தக் கோகுலத்தைவிட்டு வேறு இடமும், எங்களைத்தவிர வேறு ஸ்திரீகளு மில்லாதிருந்தமையால் இவ்விடத்திலேயேயிருந்தார். இப்போ உக்கிரசேனருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துப்போட்டு மகாராஜ கன்னிகைகளுடன் சுகித்திருக்கிறபோது, இப்போ எம்மாலவருக்கென்ன காரியமாகவேண்டும்? அவருடைய மார்பினில் பெரியபிராட்டியார்

ராகிய ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி வசிக்கின்றமையால், அந்த இராஜ ஸ்திரீகளாலும் அவருக்கொரு பிரயோசனமு மில்லை.

நாமும் அந்தப்பகவானை மனதில் நினையாமலிருப்போமென்றால் ? பூர்வம் அவர் யேகாந்தத்தில் திருவாய் மலர்ந்தருளியதாக ளெல்லாம் இருதயத்தை விட்டு நீங்காமலிருக்கின்றமையால், அவனை இன்னமும் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சேவி [illegible] விருப்ப முண்டாகின்றது வைராக்கியம் பிறக்க வில்லை [illegible] வி அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தம்முடைய இருதயத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணரென்றுணர்ந்து கொண்டு, உத்தவரைச் சாஸ்திக உபசாரங்களுடன் பூசிக்கசார்கள் உத்தவரானவர் சிலநாள் பிருந்தாவனத்திலே வாசஞ்செய்து, அந்தக் கோபிகைகள் யாவருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்திலிருக்கிற பதிவிரதத்தைகளைப் பார்த்து, இந்தக் கோபிகைகள் பெரிய பிராட்டியாருடைய அம்சமாயிருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அவர்களை மூன்றுகாலமும் பூஜைசெய்து தண்டன் சமர்ப்பித்துக்கொண்டு வந்தனர்.

கேளீர் பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! அந்த உத்தவரானவர் உத்தமமான க்ஷத்திரஜாதியிற் பிறந்த பகவத்பக்தி உள்ளவராயிருந்தாலும், இழிகுலத்தோர்களான அந்தக் கோபிகைகளுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் நிரந்தரமான பக்தியிருப்பதாக தவிர அந்தப் பகவத் சம்பந்தமுமிருந்து பிரகாசிப்பதினால் அவர்களே ஜாதியிற் சிறந்தவர்களென்று கருதி, பக்திமிகுந்துள்ள இந்த ஸ்திரீகளாலே மோக்ஷசாம்ராஜ்ய மடையக்கூடுமென்று அவர்களைப் பணிந்து பூசித்து, பெரியபிராட்டியாருக்கும் அரிதான விசித்திரமா யிருக்கின்ற இராசக்கிரீடையால் இந்தக் கோபஸ்திரீகளோடே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அனேகவருஷங்களை ஒரு இராத்திரியாக அநுபவிக்கும்படி ஆருக்குக்கிடைத்ததென்று நன்குயுணர்ந்து, அந்த உத்தவர் அவர்களைப் பிரார்த்திக்கத் தொடங்கினார்.

வாரீர் பரீக்ஷித்துமகாராஜனே! இப்படி உத்தவரானவர் கோபிகாஸ்திரீ ஜனங்கள் தங்கள் தாய்தந்தையர்கள் மாமன் மைத்துனன் இவர்கள் முதலியவர்களையும் விட்டு, வியபசாரிகளென்று யாவருஞ் சொல்லுவார்களென்கிற கூச்சமுமற்று, ஒரே நினைவாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் முக்கியமாய் செலுத்துகின்ற அன்பைக் கண்டார் பின்பு அவர்களுடைய சமீபத்தில் நேராகச்சென்று தண்டனிட்டுத் தன்னை ஆட்கொண்டருளும்படி பிரார்த்தித்தால், அவர்கள் நேராக ஒப்புக் கொள்ளவார்களோ அவர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற வனத்தில் செடிகொடிகளா யாகிலும் எனக்கு ஜன்மமவந்து, அவர்களுடைய பாதஸ்பரிசங் கிடைத்தால் சாசுவதமான பரமபதத்தை யடையலாமே என்று அடிக்கடிசேவித்து, பெரிய பிராட்டியாராலும் சனகாதி யோகிகளாலும் சர்வகாலமும் பூசிக்கின்ற அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய திருவடிகளை இராஜகோஷ்டியில் யாதொருகோபிகைகள் மார்பினில் வைத்துக்

கொண்டு மனதிலிருந்த விரகதாபத்தை யொழியச்செய்து கொண்டார்களோ? அப்படிப்பட்ட கோபிகாஜனங்களுடைய பாதங்களைச் சதாகாலமுந் திரிகரணசுத்தியாய்ச் சேவிக்கிறேன்.

மேலும் அந்தக் கோபிகைகள் பகவானுடைய சரித்திரத்தை நிரந்தரமாய்க் கானஞ்செய்வதை இந்த ஜனங்கள் கேள்வியுற்றால், அவர்களுடைய பாபத்தையும் போக்கி மோக்ஷத்தையு மடையும்படியாய்ச் செய்யவல்லதன்றோ? என்று ஸ்துதிசெய்தவராய் அந்தக் கோபிகைகளை அடிக்கடி சேவித்து, அவர்களனுமதி பெற்று, நந்தகோபர் யசோதாப் பிராட்டியாரையும் பணிந்து, அவர்களிடத்திலும் இதரகோபாலர்களிடத்திலும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு சகலாலங்காரத்துடனிருக்கின்ற தமது இரதத்தின்மீது ஆரோகணித்து, நந்தகோபர் முதலியவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட வெகுமானங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களைக் கோகுலத்திற்குத் திருப்பிவிட்டு, தாம் மதுரைக்கு வந்து, ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய கிரகத்தின் சமீபத்தை யடைந்து, இரதத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி, சுவாமியைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, கோபாலர்களுக்குங் கோபிகைகளுக்குந் தாம் சமாதானஞ் சொன்னதும் அவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் செலுத்துகின்ற பக்தியின் சிறப்பையுஞ் சொல்லி, அப்பால் வசுதேவர் பலராமர் உக்கிரசேனர் இவர்கட்குத் தண்டனிட்டு அவர்களுடனுஞ் சொல்லி, அந்தக்கோபாலர்கள் கொடுத்த வெகுமதிகளை இராஜாவான உக்கிரசேனருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, பின்பவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தமது கிரகத்திற்கேகினர்.

நாற்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

ஆண்டவனந்த கூனிகிருகஞ்செல
வேண்டியவுப சாரமியற்றினள்
பாண்டவர்கள் தன் க்ஷேமம் பகர்ந்திட
மீண்டு மக்ரூரரை மேவிவிடுத்தனர்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் தமக்கு முன்னுறை சந்தனங்கொடுத்த கூனியின் வீட்டிற்கு உத்தவருடன்சென்று அவளால் பூஜிக்கப்பட்டதும், பலராமருடன் அக்ரூரருடைய கிரகத்திற்குப்போய் அவராலும் பூஜிக்கப்பட்டு அந்த அக்ரூரரைப் பாண்டவர்களுடைய க்ஷேமமறிந்துவர அஸ்தினாபுரத்திற்கு அனுப்பினதுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் பூபதியே! சர்வஜ்ஞியரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் தம்மைப் பிரார்த்திக்கின்ற அவர்களுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்கின்ற தயாளுவாகையால் தமக்கு முன்னுற சந்தனங்கொடுத்த கூனியினுடைய மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக உத்தவரையுங்கூட அழைத்துக்கொண்டு, மகா பரிசுத்தமாயும், இந்திர புவனம்போல மிகவும் அலங்காரமாயும், சுவர்களெல்லாம் நாநாவித சித்திரங்களெழுதிச் சந்தனுதி தைலங்களால் தீபங்களமைத்து நான்குபக்கமும் புஷ்பங்களினால் அலங்கரித்து மிகவும் ஆச்சரிய கரமான விசித்திர மாகவுமுள்ள அந்த கூனியினுடைய கிரகத்திற் கெழுந்தருளினார். அக்கால் அந்த மாதரையென்று பெயரையுடைய கூனிகண்டு மிகவுங் களிப்படைந்து, ஆனந்த பரவசமாய் தன் தோழிகளோடேகூட ஓடிவந்து, அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய திருவடிகளை அர்க்கிய பாத்திய முதலிய வைகளால் பூசித்து, ஆசனத்தி லெழுந்தருளப் பண்ணி, சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, பிறகு உத்தவரையும் பூசித்து ஆசனம் சமர்ப்பிக்க, அவரும் அந்த ஆசனத்தைக் கையினுற்றொட்டுக்கொண்டு பூமியில் உட்கார்ந்தனர்.

பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் மிகவுங் களிப்புடனிருக்கிற கூனியினால் அந்தப்புரத்திற் கெழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்யப் பெற்று, உடனே அருளிக்கொண்டு கிரகத்திற்குள்ளே போயினர். அங்கே பவழங்களினால் கால்களமைத்து நவரத்தினங்களை விழைக்கப்பட்ட கட்டிலுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் முத்து சரங்களினால் ஜாலர்கள் தொங்கவிட்டு நாநாவிதமான பட்டுகளால் மேல்கட்டுகள் கட்டி உத்தமமான மகமல் மெத்தைத் திண்டு தலைகாணிகளை யிட்டிருக்கின்ற அக்கட்டிலின்மீது அந்தக் கூனியானவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியை எழுந்தருளப் பண்ணி, மங்கள ஸ்நானஞ் செய்து, நறுமலர் முதலியவற்றால் கூந்தலைத்திரித்தி, நெற்றியிற் றிலகமிட்டு, திவ்ய வஸ்திரங்களையும் நவரத்தின வாபரணங்களையும் அணிந்து கொண்டு, காதிற் குண்டலங்களசைய அன்னம்போன்ற நடையினையுடையவளாகி, புன்னகையோடு நாண முடையவளாய் அங்கவஸ்திரத்தால் சரீரத்தை மறைத்துக்கொண்டு, மிகவும் வணக்கத்துடன் வருகின்றாள்.

இப்படி வருகின்றவளை சுவாமி கடாக்ஷித்து, இவளுக்கு நாம் நூதனமானபடியால் வெட்கப்படுகிறாளென்று தெரிந்துகொண்டு, கங்கண முதலிய சகல ஹஸ்தாபரணங்களைக் கைகளி லணிந்துகொண் டிருக்கின்ற அவளுடைய கையைப்பற்றித் தம்முடைய பக்கத்தில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு, அவளுக்குத் தம்மிடத்திலுள்ள கூச்சந் தீரும்படியாய் சிலவார்த்தை களைச்சொன்னார். அதன்பின்பு அவள் கூச்சம் நீங்கி, அந்த கண்ணபிரானைத் தன திரண்டு கைகளினால் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, வெகுநாளா யபேக்ஷித்திருந்த இஷ்டத்தை இராத்திரிமுழுதும் அந்தப் பகவானுடன் கிரீடித்துத் திருப்தியடைந்து, மறுநாள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றனள். வாரீர் சுவாமி! தேவரீர் அடியேனுடைய குடிசையிற் சிறிது நாளிருந்து அடியேனுடைய இஷ்டத்தை இன்னமும் பூர்த்தி செய்யவேண்டு

மென்று விரும்பிக் கேட்டனள். இப்படி கூனியினுடைய வார்த்தையை வின விய சுவாமியானவர் அவளைப்பார்த்து, கொஞ்சம் புன்னகையுடன் அவளிடத் தில் நின்றும் அனுபவித்துக் கொண்டு, உத்தவரோடேகூட சகல சம்பத் துக்களுக்கும் நிதியாகிய தம்முடைய கிரகத்திற் கெழுந்தருளினார்.

இப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியைப் பிரிந்த குப்ஜையானவள் சிந்திக் கின்றாள். எப்பொழுதும் பெரியோர்களுடைய சகவாசமே செய்யவேண்டும் அற்பர்களான கம்சன் முதலியவர்களிடத்தில் சகவாசஞ் செய்த படியால், தாம் பிரமன் முதலிய சகல தேவர்களுக்குந் தேடியுங் கிடைக்காத பொருளா யிருந்தும் நாம் கொடுத்த அற்பமான சந்தனத்தை வெகுவாக எண்ணிப் பிர சன்னமாகி நமது கிரகத்தில் பலவந்தமாய் எழுந்தருளின ஸ்ரீ பகவானிடத் தில் மோக்ஷத்தை விரும்பாமல், இந்தத் துச்சமான காம்மிய போகத்தை விரும்பினால் அவர் எப்பொழுதும் நம்மை விட்டுப் பிரியமாட்டாரென் றெண் ணிக்கொண்டு மோசம் போனோம். இதுதான் அந்தச் சகவாசத்திற் குரிய செய்கையென்று வியாகூலங் கொண்டிருந்தனள். பின்பு மாதவப் பிரானென வர் பலராமரையும் உத்தவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, அக்ரூரருடைய கிர கத்திற் கெழுந்தருளினார். அப்போதந்த அக்ரூரர் இவர்களைப் பார்த்து, மிக அன்புடனோடிவந்து தண்டத்தைப்போலச் சேவித்து, ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணர்க ளுடைய திருவடிகளை விளக்கி, அந்தத் தீர்த்தத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்துக் கொண்டு, அர்க்கியபாத்திய முதலியதுகளைச் சமர்ப்பித்து ஆராதித்து, உத்தம மான வஸ்திரங்களாலும் பூஷணங்களாலும் சிலாக்கியமான சந்தன புஷ்ப மாலைகளாலும் அந்தப் பகவானை அலங்கரித்து, திவ்விய மான ஆசனத்தி லெழுந்தருளப் பண்ணி, திருவடிகளைக் கரங்களால் வருடி, அந்தச் சுவாமி யைப்பார்த்து அக்ரூரர் விக்கியாபனஞ் செய்கின்றனர்.

வாரீர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தேவரீராலே மகாபாபியான கம்சனும் அவனுடைய சினேகிதர்களுஞ் சங்கரிக்கப்பட்டார்களே, இனிமேல் யாதவர்கள் மகத்தான சந்தோஷத்தை அடைந்து சுகப்படுவார்கள். பரந்தாமனாகியும், சகல தேவர் களோடு மானிடர் முதலியவர்கள் ஒருதரம் ஸ்நானஞ் செய்த மாத்திரத்தில் சகல பாபங்களையும் போக்கிப் பரிசுத்தஞ் செய்யத்தக்க பிரபாவத்தோடே கூடின கங்காநதிக்கு உற்பத்தி காரணமா யிருக்கின்ற திருவடிகளை உடையவ ராயும், பிரமன் முதலிய தேவர்களாலுந் தேடியுங் காணக்கூடாத அருந் தெய்வமாயு மிருக்கின்ற தேவரீர் அடியேன் குடிசையில் பொன்னடிசாத்தின படியால்; அடியேனுடைய பிதுர் தேவதைகளும் யானுந் தன்னியனானேம். இனி அடையவேண்டிய புருஷார்த்தம் மொன்றுமில்லை. ஆனால் நானென்றும் என் புத்திரனென்றும் என் வீடென்றும் என் சினேகிதனென்றும், துரபிமா னத்துடனிருக்கிற அடியேனுடைய அக்கியானத்தைப்போக்கி, தேவரீருடைய திருவடிகளிலும் தேவரீருடைய பக்தர்களான ஸ்ரீ பாகவதர்களிடத்திலும் அசஞ்சலமான பக்தி உண்டாகும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டும்.

தேவரீரைப பக்தி சிரத்தையோடே பஜனை செய்து எவவிதமான பலனை அடையவேணடுமென்று விருமபினுலும, அநதபபடிசசுதத தநது அவாகட குப புததிரனுகவும பிறநது பணிவிடை செயகினறீரே இபபடிபபட்ட சவுலபபிய குணமுளள தேவரீரைவிடடு அனனிய தேவதையைத தொழுகினற வன, சாவோததமமான அமுதப சுலபமாயக கிடைததிருககையிலும அதை விடடுப பிரயாசபபடடு விஷததைச சமபாதிபபதுபோ லாகினறது மேலும, அடியேன ஸ்ரீ பாகவதாளுடைய கைஙகரியததிறகும ஸ்ரீ பகவதாராதனததிறகும உபயோக மாகுமபடியான தனததை வைததுககொணடு, மற்றதைச சதபுருஷாக ளிடஙகளில விநியோகஞ செயதுவிடடால அவாகளுடைய கிருபையினுலே தேவரீருடைய திருவடிகளைக சுலபமாக அடையலாம அபபடிககுச செயயாமல, நமமுடைய புததிரனெனறும நமமுடைய பாரியை யெனறும அபிமானஙகொணடு, இவாகளை நமககுப பிறகாலததில ஆகாபபாறறப போகிறாகளெனகிற துரபிமானததை வைதது, பரலோக சாதகமான காரியஙகளொனறையுஞ செயயாமல, நரகயாதனைககுரிய புததிரதாராதிக ளிடததிலுந தனததி னிடததிலும ஆசையைவைததுக காலஙகழிததேன்

இனியேனும அதையொழிதது, நிமமலமான தேவரீருடைய திருவடிகளிலும பாகவதாகளிடததிலும நிரநதரமாயப பகதியிருகக வேணடுமெனறு ஸ்ரீ கிருஷண பகவானைத தெணடன சமாபபிதது பிராாத திககினறூ. இபபடி பிராாததிதத அககுரூரரை ஸ்ரீ வாசுதேவரான ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுவா கடாககூிதது, அவருககுச சநதோஷம வருமபடியாய ஒரு வாாததை அருளிச செயகினறூ வாரீர சிறிய தகபபனுரான அககுரூரரே! நீ ரெஙகளாலே பூஜிககபபடடவராயும், உமககுப புததிராகளாய உமமாலே நாஙகள போஷிககப படடவாகளாயு மிருககினறேம அபபடி யிருநதாலும யான சொலவதைத தளளாம லொருகாரியஞ செயய வேணடும உமமைபபோலொதத பாகவதாகள பரோபகாரததையே செயதுசகொண டிருபபாாகள. உமபாகள தஙகளுடைய பிரயோஜனததையே முககியமாயககோரிப பிறருககு உபகாரஞசெயய விருமபுவாாகள பாகவதாகள பிறருடைய பிரயோஜனததையே விருமபாமல உபகாரஞ செயவதே முககியமாக உடையவாகளாதலால, தேவாகளுககும பாகவதாகள சிறநதவாக ளானுாகள

கஙகைமுதலிய புணணிய தீாததஙகளில ஸநானஞசெய்து விககிரக ரூபியான பகவானைச சேவிததால வெகுநாட செனறு பரிசுததனுவான பாகவதாகளைச சேவிததால தககூணததில பரிசுததனுககச செயவாாக ளாகையால, நீா பநது ஜனஙகளுககுளளே சிறநதவராயும பாகவதோததமராயு மிருககின்றமையால இபபோது அஸதினுபுரததிறகுபபோய், கிநதமருடைய சாபததினுல பாணடு மகாராஜாவானவா மரணததை அடைநத பிறபாடு பாண்டவர்கள தாயாரோடேகூட அஸதினு புரஞசோநது யிருபபதால அவாகள் திரிதராஷ்டிரனுல் என்ன அநாதரணை செயயப படுகினறுாகளோ அறிகிலேன் அவர்களெனககு அததை குமாரர்களாயும மெதத அனபர்களு மாகையால,

அவர்களுடைய க்ஷேமததை நீரபோய விசாரிதது வரவேண்டும என்று சொலலி அநத அகரூரரை அஸதிஞ புரததிற கனுபபிவிடடு, ஸ்ரீ பலராம ருடனும உததவருடனும தமமுடைய கிரகததிற கெழுநதருளிஞா

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அரியவகரூர ரஸதிஞ புரஞ சென்று
திருத் ராட்டிரனுகிய தீயன செய
துரியன வீட்டுமன துயநற கானனே
டறிய வார்ததைக ளாடிவந தாரரோ.

அகரூரா அஸதிஞபுரததிறகுச சென்று திருதராஷ்டிரன வீஷமன கர்னன துரியோதனன இவாகள முதலியவாகளைககணடு வாரததை யாடினதும கிலேசப படுகின்ற குநதிதேவியை விதுர ருடனகூட யிருநது தேறறித திரித ராஷ்டிரனுககு நியாயோபதேசஞ் செயது திருமபி மதுரா புரததிறகு வநதது சொலலுகினறன

கேளீா புருஷ வமசோறபவனே! இபபடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுல ஆக்கி யாபிககபபடட அகரூரரானவா பலமுளள இரததததினமீதேறிககொண்டு, வாயு வேகமாக அஸதிஞ புரததிறகுபபோய சபையி லிருககினற அமபிகா புத்திரனுகிய திரிதராஷ்டிரன, வீஷமன, துரோணன, அசுவததாமன, கானன், துரி யோதனன, தாமபுததிரா முதலியவாகளைககணடு, எவரெவாகளுக கெபபடி உபசரிகக வேணடுமோ அவரவாகளுககு அபபடிககி உபசரிதது, அவா களுக்கு மதுராபுரியின விருததாநதஙகளைச சொலலிககொணடு, பிறகு பநதுஜனங் களாற கொணடாடக குநதிதேவி யிருககினற அரணமனைககுச சென்று அநத தேவியைக கணடுகொணடாா அபபோதநதக குநதிதேவி யானவள் அநத அகரூரரைககண டொருவாாததை சொலலுகினறுள

வாரீா பிராதாவான அகரூரே! மதுரையி லிருககபபட்டவாகள யாவ ருமக்ஷேமமா யிருககினருாகளா? எனனுடைய தாயாரும, பிராதாககளும, தங கைமாாகளும, தோழிகளும, நினைககினருாகளா? என பிராதாவான வசு தேவருககுக குமாராகளாயும சாவலோக சரணயாகளாயும ஸ்ரீயபபதியாயு மிருககினற ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக ளிருவரும, நாயககூட்டத்தி லிருககினற மானைபபோல கிலேசபபடுகினற எனது புததிரர்களையும யெனனையும வநது

சமாதானஞ் செய்து காப்பாற்று வார்களோ? என்று அக்குரூரரைப் பார்த்துக் கேட்டு, அப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பரமபதனென ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று தெரிந்து கொண்டு அவரைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றாள்

வாரீர் விசுவாத்துமாவாகியும், சர்வ ரக்ஷகராகியும், ஜகத் பதியாகியுமிருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே! தேவரீர் அநாதைகளாயும் பாலர்களாகியுமிருக்கின்ற இந்தச் சிசுக்களோடே கிலேசப்படுகின்ற அடியேனைக் கடாட்சிக்க வேண்டும். அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தவிர வேறே இரக்ஷகரள் கிடையார்கள் சம்சாரமாகிய மிருத்தியுவினுடைய முகத்தில் விழுகின்ற ஜனங்களைக் கரையேற்றத்தக்க பிரபாவத்தையுடைய திருவடிகளை வாய்ந்த தேவரீரைச் சேவிக்கின்றேன் என்று குந்தி தேவியானவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்து தனது உறவின் முறையார்களை நினைத்து அக்குரூரரைப் பார்த்துக் கிலேசப்படுகிறபோது, விதுரரும் அக்குரூரரும் கூட விசனத்தையடைந்து, அப்பால் பாண்டவர்கள் தேவாம்சங்களென்பதை மறந்திருந்த குந்திதேவிக்குக் கியாபகப்படுத்தி, பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப் பாண்ட வர்களிடத்திலுள்ள அன்பை விஸ்தார மாகச் சொல்லி அவளைச் சமாதானஞ்செய்து, திருத ராட்டிரனுடையநடத்தைகளை அறிய வேண்டுமென்று அக்ரூரர் அஸ்தினா புரியில் சிலநாள் வாசஞ் செய்தனர்

அப்போழுதுபாண்டவர்களுடைய சர்லாகவ வித்தையையும் பராக்கிரமத்தையும் அவர்களிடத்தில் ஜனங்களிருக்கின்ற சினேகத்தையும் விதுரரிருக்கின்ற அன்பையும் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டாத பாபிகளான சகுனி, கர்னன், துரியோதனன் முதலியவர்கள், அற்ப புத்தியை யுடையவனும் மகா கண்டகனுமிருக்கின்ற திருதராஷ்டிரனுக்குத் துற்போதனை செய்ய, அவனைக் கேட்டு பாண்டவர்கட்குச் சகல வித்தத்திலும் வஞ்சனையாய் நடாத்துகின்றதை அக்குரூரர்பார்த்து, திருதராட்டிரனுடைய சமீபத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை அந்தச் சபையிலுள்ள சகலருங் கேழ்க்கச் சொல்ல லுற்றனர்

வாரீர் திருதராட்டிர மகாராஜனே! குருவம்சத்திற் பிறந்தவர் கட்குக் கீர்த்தி விருத்தியாகும்படி அரசாக்ஷி செய்து கொண்டுவந்த பாண்டு மகாராஜா மரணத்தை யடைந்தபிறகு, அவர்களுடைய புத்திரர்கள் சிங்கக் குட்டிகளைப்போல அரசாக்ஷி செய்யும்படியான வல்லமையுடன் சுகமாகப் பிழைத்திருக்கையில் தானே நீர் அவர்களுடைய இராச்சியத்தைப் பகவத் கிருபையால் சுலபமாய் அபகரித்து அரசாக்ஷி செய்தபோதிலும், இராச்சியத்தைத் தாமமாயாவது பரிபாலனஞ் செய்து உம்முடைய நல்லொழுக்கத்தினால் ஜனங்களுக்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்துப் பக்ஷபாதமில்லாமல் யாவரிடத்திலும் சமமான புத்திசெலுத்தி அரசாக்ஷி செய்தால், சகல ஐசுவரியத்தையும் சாசுவதமான கீர்த்தியையும் முடிவில் சொர்க்கத்தையும் அடைவீர் இது தப்பி

நடந்தால், இவ்வுலகத்தில் சமஸ்த ஜனங்களாலும் நிந்திக்கப்பட்டு, பரத்தில் கோரமான நரகம் சம்பவிக்கும் ஆகையால் உமது புத்திராகளிடத்தில் செலுத்து கின்ற அன்பின்படி பாண்டவர்களிடத்தில் பக்ஷபாத மில்லாமல் நடத்தினால் நீர் க்ஷேமத்தைத அடைவீர். இல்லாவிடில் மகத்தான விசனத்திற் காளாவீர்

ஒரு மனிதன் கியான மில்லாமல் வியாஜமா யிருக்கிற சத்துருக்க ளாகிய பெண்டீர் புத்திராக ளிடத்தில் அன்பு பாராட்டி, அவாகளைப் போஷிக்க வேண்டியதாய் தான் பாபசம்பந்தமான வகையில் சம்பாதித்த பொருளை வியாத்தமான அவாகள் விஷயத்தில் ஆடைகளுக்காகவும் ஆபரணங்களுக் காகவும் விரயஞ்செய்து பராரியாகி, அந்தப் பாபங்களுக் குரியவனாய்த் தனது தேகத்தையும் பந்துக்களையு நீங்கி மரணத்தை யடைந்து கோரமான நரகத் தை யனுபவிக்குங் காலையில், அந்தப் புத்திர தாராதிகளால் என்ன உதவி செய்யக்கூடும்? ஆகையால் நீரும்படி மோசம் போகாமல், பாண்டு மகா ராஜாவினுடைய இராசசியத்தைப் பாண்டவாகளுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் பக்ஷபாதமில்லாமல் நடந்தீரானால், மகத்தான சிறப்புடன் சாசுவதமான பத வியை அடைவீர் என்று சொல்லிய அக்ரூரா மொழிகேட்ட திருதராஷ்டி ரன் சொல்லுகின்றான் .

கேளீர் அக்ரூரரே! நீரெனக்குச் சத்தியமாகியும், ஹிதமாகியும், ! மொருகரம் கேளாமோவென்று தோணும் படியாய் யிருக்கின்ற வார்த்தை களைச் சொல்லியும், நான் புத்திராகளிடத்தில் மிகவும் அன்புடையவ னாகை யால் என்மனது சஞ்சலமாயக் கலங்குகின்றது நானென்ன செய்வேன்? ஸ்ரீ பகவதாக்கினையைப் பிரமதேவன் முதலியவாகளாலுந் தள்ளக்கூடாமலிருக் க, நானெப்படி அதிக்கிரமிப்பேன்? இந்தச் சஞ்சலந் தீரும்படி அந்தப் பக வானைத்தானே சேவித்துப் பிராாத்திக்கிறேன் என்று ஸ்ரீ பகவானைச் சேவித் துப் பிராாத்திக்கின்ற திரிதராஷ்டிரனுடைய கருத்தைத் தெரிந்து கொண்ட அக்ரூரரானவா திரிதராஷ்டிரன் முதலிய பந்துக்களிடத்திலும் விதுரர் குந் திதேவி யிடத்திலும் சிலவு பெற்றுக்கொண்டு, இரதத்தின் மீதேறி மதுரா புரத்திற்குவந்து, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக ளிடத்தில் திரிதராஷ்டிரனுடைய கருத் தைத் தெரியப்படுத்திப் போட்டு, அவாகளிடத்தில் விடைபெற்றுத் தமது கிர

ஐம்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

நாதன் வேதமுடிவில் நடனஞ் செய்யும்
பாதன் தனனிட பக்தரைக் காத்திடும்
சூதன் துஷ்டர்க ளான வசுரரைச்
சேதித்தே தாம் சிந்தையு வந்தனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் துஷ்டர்களான அசுரர்களைச் சங்கரித்தது, அதாம் சிந்தையுள்ள ஜராசந்தனை ஜயித்தாரென்று சொல்லுகின்றது

சுகர் வாக்கியம்.

கேளீர் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! ஜராசந்தனுடைய மகளான அஸ்தி யென்றும் பிராப்தை யென்றும் இருக்கின்ற இரண்டு பேர்களைக் கம்சன் விவா கஞ் செய்திருந்தான் அவர்களிருவருந் தங்களுடைய பர்த்தாவான கம்சனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கொன்றநிலை மிகவும் விசனத்துடன் தங்க ளுடைய பிதாவான ஜராசந்தனண்டையிற் சென்று, கம்சனுடைய வதத்தைச்சொல்லி விசனப் படுகின்ற அப்பெண்களைப் பார்த்த ஜராசந்தன் சகிக்க மாட் டாமல், பூமியில் யாதவர்களென்கிற நாமதேயமில்லாமற் செய்கிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்து, மிகவுங் கோபத்தோடு இருபத்து மூன்றக்குரோணி சேனை களைக் கூட்டிக்கொண்டு மதுரையை நானகுபக்கத்திலும்வந்து சுத்திக்கொண் டான் அதை யாதவர்கள் பார்த்து நடுங்கினார்கள்

இதுகளைப் பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் தாம் அவதாரஞ் செய்தது பூமிபார நிவாரணஞ் செய்யவந்தவராகையால், ஜராசந்தனைக் கொல் லாமல் சேனையை மாத்திரங்கொன்றுபோட்டால் மறுபடியு மிந்தஜராசந்தனுல் அனேக சேனைகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு வரப்படுமாகையால் சேனைகளைத் தானே சம்மாரஞ் செய்வோமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில், இரண்டு சூரியர்களுக்கொப்பான ஒளியுடன் நவரத்தினத்தால் இழைக்கப்பட்டு சாமரா லங்கார சோபிதமாயும், மிகவும் உயர்ந்த துவஜத்துடன் கூடியும் வாயுவுக் குச் சமானமான வேகத்துடனும், கத்தி, சக்தி, கதை, சங்கு, சக்கிரம், அம்பு ராத்தூணி இவை முதலிய ஆயுதங்களினுல் நிறைந்தும், மகா சமர்த்தர்க ளான சாரதிகளை யுடையதாயு மிருக்கின்ற இரண்டு இரதங்கள் சுவாமிக்கெதி ரே வந்தன அதைப்பார்த்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் சமீபத்தி லிருக் கின்ற பலதேவரை நோக்கி ஒருவார்த்தை அருளிச் செய்கின்றார்

கேளீர் சர்வக்கியரான சுவாமி! தேவரீருக்குத் தெரியாத அம்சமொன்று மில்லாவிடினும், இப்போது நடக்க வேண்டியதற்கு அடியேனுக்குத் தோன்றி

னைக் கியாபகப் படுத்துகிறேன். அதைக் கிருபைசெய்து கேழ்க்க வேண்டும். இப்போ தேவரீரை நாதனைக வடைந்திருக்கின்ற யாதவர்கட்கு மகத்தான ஆபத்து வந்திருக்கின்றது. அதைக் தேவரீரே போக்கடிக்க வேண்டும். மேலும், தேவரீர் பூமிபார நிவாரணஞ் செய்யத்தானே அவதரித்தீர். ஆகையால் தேவரீருக்கு இரதமும், சமஸ்த ஆயுதமும், கவசமும் வந்திருக்கின்றன. இந்த இரதத்தின்மீது தேவரீர் ஏறிக்கொண்டு, இந்தச் சத்துருக்களைச் சமஹாரஞ் செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய வார்த்தைக்குப் பலராமரிஸைந்து, அவருடைய மதுர வார்த்தைகளைச் சிலாகித்து, யுத்தத்திற்குப்போக இரண்டு பெயரும் கவசங்களைப் பூண்டு கொண்டு இரதத்தின் மீதேறி, தங்களுடைய திவ்வியாயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு நகரத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டு வந்தார்கள்.

கேளீர் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! இப்படி இராம கிருஷ்ணாகளிருவரும் வெளிப்பட்டு வந்த பிறபாடு கிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் சந்திரன் போன்ற வெண்மையையுடைய சங்கத்தை யெடுத்துப் பூரித்தார். அந்தத் தொனியை ஜராசந்துனுடைய சேனைகள் கேட்ட மாத்திரத்தில் தங்களுடைய காதுகளடைபட்டவர், குதிரைகள் பயந்து மலஜலத்திரங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டும், ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் கீழே சுழன்றும் விழுந்தனகள். ஜராசந்தனும் சோர்வடைந்து, ஒரு முகூர்த்தத்தின் பின்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாளிருவரையும் கண்டு, மிகவுங் கோபத்தோடே இவ்வார்த்தையை சொல்லுகின்றான்.

வாராய் அடா கிருஷ்ணா இதுவரையில் காட்டிலுஞ் செடியிலும் மலைகளிலுந் திரிந்து காலங்கழித்த நீங்களா யுத்தஞ்செய்பவர்கள்? இது விந்தையே ஆனாலும் நீ மிகவும் பாலனையும் அவிவேகியாயு மிருக்கின்றமையால், உன்னுடன் நான் யுத்தஞ் செய்கிறதில்லை என்று சொல்லிய பின்பு மீட்டும் பலராமனைப் பார்த்து இதனைச் சொல்லுகிறான்.

வாராய் அவிவேகியே! நீ என்னோடே யுத்தஞ் செய்யவந்தா யல்லவா? என்னுடைய பலந் தெரியாமல் வந்துவிட்டாய். தைரியமுந் துணிவுங்கொண்டுவந்த உன்னை இதோ ஒரு க்ஷணத்திற்குள்ளே மார்பு பிளக்க அடித்து, இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு கீழேவிழுந்து பிராணனைவிட்டு வீர சொர்க்கத்தை அடையும் படிச் செய்கிறேன். உனக்குப் பிராணனிடத்தில் ஆசையிருக்குமாகில் இதைவிட்டுச் சீக்கிரமாக ஓடிப்போய்விடு. எந்தக் காலத்திலாவது யாதவர்கள் யுத்தஞ்செய்து ஜயித்தார்களென்கிற பெயருண்டோ? நீங்களிரண்டு பேரும் பாலர்களாயிருந்தும் கோகுலத்தில் இடையன் வீட்டினில் நன்றாயத்தின்ற கொழுப்பினால் உங்களை நீங்கள் மறந்து, யமனைப்போ லிருக்கின்ற யென்னோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்ய வந்தீர்கள். என்று சொல்லுகின்ற ஜராசந்தனுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் புன்னகை கொண்டு அருளிச் செய்கின்றார்.

வாராய் அடா ஜராசந்தா! உலகத்தில் அதிசூரர்களாயிருக்கின்றவர்களி லொருவரும் இப்படி வாயினால் பிதற்றமாட்டார்கள். செய்கையில் தன்

சமர்த்தியத்தைக் காட்டுவார்கள். உன்னுடைய சூரத்துவமிதினாலேயே நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன். நீ ஒரு நாழிகையில் யமபுரத்தை அடையப்போகிறாய். நீ எனக்குச் சுத்தவீரனாகத் தோன்றவில்லை என்று சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஜராசந்தன் கண்களை உருட்டி விழித்துப்பார்த்து சகலசேனைகளோடுங்கூட ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களிருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூரியனை மேகஞ்சூழ்ந்துகொள்ளுவதுபோல வந்து சுற்றிக்கொண்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய இரதத்தில் கட்டியிருக்கின்ற கருடத்துவஜமும் ஸ்ரீபலராமருடைய இரதத்தில் கட்டியிருக்கிற சொர்ண பனைக்கொடியும் தெரியாமல் மறைந்துபோகும்படி பாணவருஷங்களை வருஷித்தான்.

அதை மதுராபட்டணத்தின் கோபுரங்கள் பேரிலும் கொத்தளங்கள் பேரிலும் ஏறி வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற மாதர்கள் கண்டு மிகவும் மனவருத்தமுற்று அயர்ந்தார்கள். பின்னும் ஜராசந்தனுடைய சூரர்கள் தேராளர்களாகிய சேனைகள் பாணங்களை ஓயவில்லாமல் விடுத்து, யாதவசேனைகளைச் சின்னபின்னமாய்த் தலைவேறு கால்வேறு கைவேறு உடல்வேறாக அறுபட அடித்துத் துன்பஞ்செய்தார்கள். அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்து சாரங்கமென்கிற தமது வில்லையெடுத்து நாணேற்றி டங்காரஞ்செய்து, பாணங்களைச் சந்தானம்பண்ணிக் காதுவரையிலிழுத்து, சத்துருசேனைகள் இதோடு நாசமாகும்படி சொரிந்தார். அப்போது பலம்பொருந்திய ஆனைகள் கால்களொடிந்தும், தலைகள் பிளந்தும், துதிக்கைகளறுந்தும், மலைகளைப்போலக் கீழே விழுந்தன. குதிரைகள் தலைகள் வெட்டுண்டும், சரீரம் அறுபட்டும் போய்விட்டன. காலாள்களிலும் தலைபோனவர்களும், கால்போனவர்களும், மார்பு பிளந்தவர்களுமாகி யுத்தபூமியில் விழுந்து மறைந்துபோயினார். இரதங்களுங் குத்துக்கால் முறிந்து, அச்சுகள் பிளந்து, வண்டிகள் சிதைந்து, துவஜங்களறுபட்டு, குதிரைகளும் போய் சாரதிகளும் அதமாயினார்.

அப்போது சுவாமிகையிலிருந்த வில்லானது அக்கினியைக் கக்கிக்கொண்டு மண்டலாகாரமாய்ச் சுழன்றுகொண்டிருந்ததேயன்றி, பாணப்பிரயோகஞ் செய்வதாய்ப் பிறருக்குத் தெரியாமலேயிருந்தது. யுத்தகளத்தில் வெட்டுப்பட்ட வீரர்களுடைய கைகள் அனேகபாம்புகளாகவும், தலைகள் ஆமைகளாகவும், வெட்டுப்பட்ட கஜங்கள் சிறியகுன்றுகளாகவும், வீரர்களணிந்த பூஷணங்களிலிழைத்த நவரத்தினங்கள் சுக்கான் கல்லுகளாவும், பெருக்கெடுத்து வோடும் இரத்தவெள்ளம் பெரியநதிபோலவுங் காணப்பட்டன. இப்படி இரண்டுசூரர்களும் ஜராசந்தனுடைய இருபத்து மூன்றக்குரோணி சேனைகளையுங் கொஞ்சமாவது வருத்தப்படாமற்றானே சங்கரித்து ஜராசந்தனுடைய இரதம், குதிரை, சாரதி, துவஜம், வில்லு இவைமுதலியவெல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பங்கஞ்செய்து, பின்பு பலராமரானவர் அவனைப்பிடித்துக்கொள்ள அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்து, இன்னம் அவனால் அனேககாரிய மாகவேண்டுமென்று அந்த ஜராசந்தனை விட்டுவிடச் சொன்னார்.

இப்படிக்கு இராமகிருஷ்ணர்களால் விடப்பட்ட ஜராசந்தன் வெகுதுயர முற்று, மிகுந்த அவமானப்பட்டு, மறுபடியும் தன் இராசசியத்திற்குப் போகிறதாவென்று மிகுந்த வெழுக்கத்துடன் வனத்தை நோக்கித் தவத்திற்குப் போகப் பிரயத்தனஞ் செய்ய, அப்போ சில இராஜாக்கள் கூடி அவனைமறித்து நயவார்த்தைகளினாலே சமாதானஞ்செய்து பட்டணத்திற்கு அழைத்துவந்தார்கள். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களிருவரும் யாதவர்களுக்கோர் உபத்திரவமின்றி சமரட்சித்து, தேவர்கள் புஷ்பமாரிசொரிய, கந்தருவர் கானஞ்செய்ய அப்சரஸ்திரீகள் நடிக்க, ரிஷிகள் வேதபுராணஞ்சொல்ல, சங்கமுதலிய அனேக வாத்தியங்கள் முழங்க, மார்க்கங்களில் தோரணங்கள் கட்டித் தீபஸ்தம்பங்களை நட்டு வீதிகளிற் புஷ்பங்களிறைக்க, நான்குபக்கத்திலுந் தூபங்கள் தீபங்கள் போட்டு வீடுகடோறுந் துவஜங்களெடுத்துக்கட்டி சர்வாலங்காரமுஞ் செய்ய, வேதியர்கள் சுவஸ்திவாஜனங்கூற, விருஷ்ணிகள் முதலிய யாதவர்கள் மாதர்களோடேகூட பூரணகும்பங்களையும் புஷ்பங்களையு மெடுத்துக் கொண்டு காணிக்கைகொடுக்க, மற்ற நாகரீகஸ்திரீகள் யாவருங் கடைக்கண்ணுறப்பார்த்து பரமானந்தத்தை அடைய, மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பலராம சகிதராய் மதுராபுரியிற் பிரவேசித்து, ஜராசந்தனுடைய சேனையில் நின்றுங் கொண்டுவந்த பூஷணங்களையாவும் உக்கிரசேன மகாராஜனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தமது கிரகத்திற் கெழுந்தருளினார்.

கேளீர் பூவலயனே! இந்தஜராசந்தன் இப்போ தெத்தனையக்குரோணி சேனையுடன் யுத்தத்திற்கு வந்தானோ? அத்தனை சேனைகளுடன் பதினேழு தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடன் யுத்தஞ்செய்யவந்து, அந்தச் சுவாமியினுடைய பிரபாவத்தினால் ஜராசந்தன் பராரிபாய்ப் போய்விட்டனன் பிறகு பதினெட்டாவதுதரம் அந்தப்படி அவன் தோழனாகிய காலயவனென்னும் அசுரன் மூன்றுகோடிமிலேச்ச சேனைகளுடன் கூடவந்து; மதுராபுரியைச் சுற்றிக்கொண்டான். அதையறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் பலராமனைப்பார்த் தொருவார்த்தை சொல்லுகின்றார் கேளீர் சர்வக்கியரான சுவாமி! இந்தயாதவர்களுக்கு நம்மைப்பற்றி அனேக ஆபத்துக்கள் வந்தன அவைகளெல்லாந் தேவரீருடைய கடாக்ஷத்தினால் நிவர்த்தியாயின இப்போது சூரனான காலயவன் பட்டணத்தைவந்து சுற்றிக்கொண்டான் ஜராசந்தனும் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வரப்போகிறான், நாமிருவரும் இந்தக் காலயவனுடன் யுத்தஞ்செய்கின்ற தருணத்தில் அந்தஜராசந்தன் நம்முடைய பந்துக்கள் யாவரையும் சம்ஹரித்துப் போடுவான் அல்லது தனது பட்டணத்திற் காவது கொண்டுபோய் விடுவான்.

ஆதலால் மனிதர்கள் பிரவேசிக்க ஒண்ணாத ஒருதுறக்கம் உண்டுபண்ணி அதில்யாதவர்களை வைத்துப்போட்டு, பிறகு யிந்தக்காலயவனுடன் யுத்தஞ் செய்வோம். என்று இருவரும் யோசித்து, மேற்றிசையிலுள்ள சமுத்திர மத்தியில் தெற்குவடக்கு பனிரண்டுயோசனை யகலமும் கிழக்குமேற்கு இருபத்துநாலுயோசனை நீளமுமுள்ளதாக ஒருதுறக்கம் நிர்மாணசெய்ய விசுவ

காமனுககு ஆககியாபிததனா. அவனுந தனனுடைய புருஷாாததையும அந தபபடடணம நிாமிபபததில செலுததவேணடுமெனறு நினைதது, மேகமண டலததை அளாவுமபடி நவரததினஙக ளிழைதத உபபரிகைகள சமைதது அறைகளதோறும படிகஙகளாற படிகளகடடி, அமராவதி படடணததிற கொபபாய மகரதோரணஙகளை அலஙகரிதது தெருககளில மரகதஙகளாற கதவுகளிடடு, பவழஙகளாற காலகளநாடடி, முததுசசரஙகளினால வீடுக டோறும ஜாலாகளவிடடு, நிததியமா யிருககததககதாய நலலவாசனை பொ ருநதிய சாமராணி தூபஙகளபோடடு, தீபமுமவைதது, அதனமததியில சாவசிரேஷடமாக இராஜககிரக முணடுபணணி, அதறகிருபககுமம துவார தேவதைக ளிருககுமபடிக கமைதது, இபபடி அனேகவிசிததரமாக உணடு பணணின விசுவகாமமா வான்வன ஸ்ரீ ணணபிரானுடைய சமீபததிற குவநது தணடனிடடு, அஞசலிகூபபி ஒருவாாததை விணணபபஞ செயகினறான

கேளீா ஜகதபதியானசுவாமி! தேவரீருககுத தாசனாயிருககினற அடியே னால துவாரகையெனறு பெயரையுடைய் ஒருபடடணம நிாமிககப படடது அநதப படடணததிறகுத தேவரீா கிருபைசெயது எழுநதருள வேணடும எனறு விஞஞாபனஞ செயயவும ஸ்ரீகிருஷணபகவானு மபபடியே அஙகீகரித தனா பிறகு தேவேநதிரனனவன முனபு தானமதுரைககுச சுதாமமெனகிற சபை அனுபபவிருநததை இபபோது துவாரகைககு எடுததனுபபிவிட, வரு ணன ஒருகாது பசுமையாய மறற அவயவஙகள வெணமை பொருநதியதா யிருககினற ஆயிரங குதிரைகளை சுவாமிககு வெகுமதியாகத துவாரகைககு அனுபப குபேரனும அநதபபடடணததை நவநிதிகளால நிறைததுபபோட, மறறலோகபாலாகளுந தஙகள லோகஙகளில அரிதாயிருககினற வஸதுககளைக கொணடுவநது அநதபபடடணததை நிறபப, இதுகளயாவையும அங கீகரிதத ஜகதகுருவான ஸ்ரீவாசுதேவரானவா தமது யோகசகதியினால மது ரையிலுளள சகலபநதுஜனஙகளையுங கொணடுவநது துவாரகாபடடணததில சேரசசெயது, பலராம சகிதராய மதுரைககெழுநதருளி, அநதபபடடணத தில நினறும வெளிப புறபபடுகிறவாபோல நிராயுதராயப புறபபடடாா

ஐம்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பதித பாவன னென்னும பரநதாமன
கதிததிடும நலல காலயவன றனை
முதிரும நலல முசுகுநதனால போககி
விதியுடன் மோக்ஷ வீட்டினைத் தநதனர்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானனவா காலயவனை முசுகுநதனால் சமஹாரிப்பிதது, பிறகு அநதமுசுகுநதன ஸதோததிரஞசெயய அவனுககு மோக்ஷபிரதானஞ் செயது, அபபடியே துவாரகாபுறததிற கெழுநதருளினாரெனறு சொலலு கினறது.

கேளீா அபிமனனியு குமாரனான பரிக்ஷிததுமகாராஜனே! ஒருநாள் யாதவாகளுககுப புரோகிதரான காாககேயரானவா வைராககியததுடன் இநதிரிய நிககிரகஞ செயதவராகி யாதவாகளுடைய சபையிலிருககையில் அவருடைய மைததுனன இநதக காாககேயரை நபுமசகனெனறும, இவ ரால ஸதிரீகளுககொனறும பிரையோசன மிலலையெனறும பரிஹாசஞசெய் தனன அவனை யாதவாகளிலொருவரும சொலலவேணடாமென்று தடுககா மல, தாஙகளும அவவணணம பரிஹாசஞ செயதனாகள் அதுகணட காாககே யருககுக கோபமீறி, யாதவாகளை நோககி, கேளீா யாதவாகளே! நீஙக ளுஙகொஞசஙகூட பயமிலலாமல, இபபடிககு எனனைப பரிகாசஞ செயத படியால உஙகளை நாசஞசெயய ஒருபுததிரனை யுணடு பணணுகிறேனெனறு பரமசிவனைக குறிதது உககிரமான தவஞ செயது அநத உமா மஹேஸவர னுடைய அனுககிரகப பெறறு, தமது மனைவி யிடததில புததிரோறபததி செயயவருகிறாா.

அபபடி வருமபோது அவரைநெடுஙகாலம புததிரனிலலாத யவநதேசத தரசனானவனகணடு, சாஷ்டாஙகமாகச சேவிதது, மிகவும நயமுறபபேசி, தனது பததினியிடததில புததிரோறபததி செயயவேணடு மெனறு விரும பினன அவவணணமே அநத இராஜாவின மனைவி யிடததில புததி ரோற் பததி செயதனா அநதப புததிரனே இநதக காலயவனனையால, தோழ னான ஜராசநதனுககுச சகாயமாய யாதவாகளைக கொலல வேணடு மெனறு மதுரா புரியைவநது சுறறிககொணடான அநத மாமநதெரிநத ஸ்ரீ பகவா னானவா துவாரகையில யாதவாகளை வைததுபபோடடு, தாம பலராம சகித ராய மதுரையில நினறு வருபவாகளபோல நிராயுதராயும, பூரண சநதிரன போனற முகததினை யுடையவராயும, திவய பீதாமபரதரராயும, ஸ்ரீவதசமறு வோடு கௌஸததுவா பரணததுடன விளஙகு கினற கணடததை யுடையவ ராயும, முழஙகால வரைககுந தொஙகுகினற நானகு கைகளும மிகவும சுந தரமுளள திருககணகளும கஸதூரி திலகமுந தரிதது, திவயலக்ஷண சமபன னராயப புனனகையுடன கால நடையாகப புறபபடடு வருகினறாா.

இபபடிவருகினற ஸ்ரீகிருஷணபகவானை முனனாலதனககு நாரதா சொலலி யிருநத குறிகள சரியாக யிருகககககணட காலயவனனவன இவனே கிருஷண பகவானாகவேணடு மெனறு கருதி, அநதத திரேகசவுநதரியததைபபாாததுத திருபதியடையாமல ஆசசரியமுறறு, தானுங காலநடையாகவே அவரோடு யுத தஞசெயய வேணடு மெனறு எதிராக ஓடிவநதான அவனைப பாாதத பகவா னானவா பயநதவரைபபோல ஓடினாா. அபபோதநதக காலயவன் தனககுப

பயந்து ஓடினதாகவே எண்ணிக்கொண்டு, அடா கிருஷ்ணா! உனது பராக்கிரமம் இவ்வளவுதானா? சூரனான நீ இப்படி யோடலாமா? என்று பின்னோடே சொல்லிக்கொண்டு துரத்தினான். அப்போது சுவாமியானவர் கையிலகப்படுகிறவர்போல வெகுதூரம் ஓடி, முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி தூங்குகின்ற குகையினிற் புகுந்து மறைந்து கொண்டார். அந்தக் காலயவனும் குகையினிற்சென்று, அதில் சகலாலங்காரத்துடனிருக்கின்ற ஓர்கட்டிலின் மீது மலைபோன்ற சரீரத்துடன் நித்திரை செய்கின்ற முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக வெண்ணி, கோபத்துடன் காலாலோங்கி மார்பினிலுதைத்தனன்.

அப்போதந்த முசுகுந்தன் அனேக நாளாய் நித்திரை பண்ணிக்கொண்டிருந்தவனாதலால் மெல்லென வெழுந்து, கண்களை விழித்து, நான்கு திசையிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தான். இப்படி பார்க்கையி லருகாமையிலிருக்கின்ற காலயவன் கண்ணிற் பட்டான். அப்போ தன்னுடைய வயிற்றினிலிருக்கின்ற ஜடராக்கினியால் காலயவன் பஸ்பமாய்த் தகிக்கப்பட்டான். இப்படி அருளிச் செய்கின்ற சுகமுனிவரை நோக்கிப் பரீக்ஷித்து மகாராஜன் வினவுகின்றான். கேளீர் பிரமமரிஷியே! அந்த முசுகுந்தன் எவனுடைய புத்திரன்? அவன் இந்தக் குகையினி லென்ன நிமித்தமாகவந்து நித்திரை செய்தான்? அவனது கண்ணுற்ற பார்த்த மாத்திரத்தி லிந்தக்காலயவனெப்படி சாம்பலாகினன்? இந்த விருத்தாந்தங்களை அடியேனுக்கு விசிதமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும் அவ்வரசனை நோக்கிச் சுகமுனி அருளிச்செய்கின்றார் கேளீர் அரசனே! இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் மகாபுண்ணிய சாலியாகி மாந்தாதா வென்றொரு அரசனிருந்தான். அவனுடைய மைந்தன் முசுகுந்தனென்கிறவன்

அவனோ சக்கிரவர்த்தியாய், மிகவுந் தாமசிந்தையுடையவனாய், தேவேந்திரனுக் கொப்பான பராக்கிரமத்துடன் அயோத்தியாபட்டணத்தை அரசு செலுத்திவந்தான். அப்படிவரும் நாளில் ஒருகாலத்தில் தேவர்கள் அசுரர்களாலடிக்கப்பட்டு, அந்தவருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமல் மகாதயாளுவான முசுகுந்தனண்டையிலோடிவந்து இரட்சிக்கும்படி முறையிட்டார்கள் அப்படியே அத்தேவர்களோடே சொர்க்கலோகத்திற்குச் சென்று, அசுரர்களுடைய அச்சமில்லாமல் யாவரையும் சங்கரித்து, தேவர்களுடைய பயத்தை நிவாரணஞ்செய்து, சுப்பிரமணியன் தேவசேனாதி பத்தியத்திற்கு வருமளவும் தானசேனாதிபதியாக அந்தச் சொர்க்கத்திற்றானே வாசஞ்செய்தனன் பின்பு சுப்பிரமணியன் தேவசேனாதிபதியாக வந்தபின்பு, சகலதேவர்களுடன் தேவேந்திரன் இந்த முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தியைப்பார்த்து தோத்திரஞ் செய்து சொல்லுகின்றான்

கேளீர் ரவிகுலோத்துங்கனான முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தியே! உம்மால் யாங்கள் அசுரர்களுடைய துன்பத்தில் நின்றும் நீங்கி இரட்சிக்கப்பட்டோம் எங்கள் நிமித்தம் உம்முடைய இராச்சியத்தையும், பெண்டீர் புத்திரர்களையும்

பநதுககளேயும, சுகததையும, நிததிரையையும ஒழிததது வெகு கஷடப் படடீா. ஆதலால உமதிஷட ததைப பூாததிசெயயவேணடு. மோக்ஷததை அருளுமபடியான பிரபு ஸ்ரீ மநநாராயணனைதலால, அதை மாததிரம விரும் பாமல உமககு வேணடுவதைககேளும எனறுசேழகக முசுகுநத சககிரவாத் தியானவன சொலலுகினறன இபபோ யெனககு மிகவும ஆயாசமாயிருக் கினறது நனறுய நிததிரைசெயயவேணடும எனறு சொலலவும அபபோ தேவாகள அபபடியே நிததிரை செயவீராக வெனறருளி, பினனும உமமை மததியிலெழுபபுவோ னெவனுனலும சாமபறுயப போககடவதெனறு அனுககிரகஞ செயதாாகள அநதப பலததினுல காலயவன தகிககப் படடான

ஊனே ஸ்ரீகிருஷண மூாததியானவா முச்குநத சககிரவாததிககு விராட் புருஷ லக்ஷணரூபமாகப பிரததியக்ஷமாயச சேவைநநதனா அபபோ தவ ரைபபாாதது ஆசசரியமடைநத சககிரவாததியானவன சறறு நிதானிதது, வாரீா பகவானே! வாகனரூடராயச, சஞசரிகாததகக தேவரீா ரிவவனததில் இருளடைநத குகையிலுங குறநசாஙகளிலுங காலநடையாக யெனன நிமித்த மாகச சஞசரிககினறீா? ஒளிககு ளொளியாகிய சூரியனே? அககினியோ? சநதிரனே? தேவேநதிரனே? தேவதேவனன ஸ்ரீயபபதியோ? தேககாநதி யால இககுகையிலுளள இருளை நாசமடையச செயகினறதேதேவரீருடைய ஜனமகாமஙகளை விசிதமாகத தெரிநதுகொளள எனமனதில அனபு மேலிட் டும, உமமுட சொரூபததிலை பயமுணடாய சோாவுறச செயகினறது எனறு சொலலுகினற முசுகுநதனைப பகவானபாாதது, புனனகையுடன மேகம் போல கமபீரமாய ஒருவாாததை அருளிசசெய்கினறா

கேளாய முசுகுநதச சககிரவாததியே! எனனுடைய ஜனம காமமஙகளே ஒருவரு மறியமாடடாாகள ஜகததை சிருஷடிததல இரடசிததல சஙகரித் தல இவைகளிலெனககு ஜனமமுங காமமமு மிருககும அதைசசொலல ஆரம் பிததால உனககுசசேழகக ஆயுளுமிலலை அறிநறதுக கியானமுமிலலை ஆயி னும சஙகிரமமாகச சொலலுகிறேனகேள இபபுவியில அசுராகள மேலிடடு சகலஜனஙகளேயும துனபுறசசெயது கொணடிருநதாாகள அவவசுரபாரத் தைப பொறுககமாடடாமல பூமிதேவி பிரமனிடததில முறையிடடனள. பிர மன அபபூமிதேவியைச சகலதேவாகளுட னழைததுககொணடு, எனனைக் குறிததுத தபசெயது, பூபாரததைத தீாககவேணடுமெனறு பிராாததித் தான அவனிஷடததைப பூாததிசெயவதறகாக நான வசுதேவருககுப புதத ரனுக அவதரிததேன எனபேயா வாசுதேவனெனறு சொலலுவாாகள.

இபபால காலநேமியெனகிற அசுரன கமசனுயபபிறநதிருநதான் அவன் எனனல பரிவாரததுடன கொலலபபடடான் நீ முனபு எனனை மிகுநத பகதியுடன ஆராதனஞ செயதிருநதாயாதலால, உனககுப் பிரததியக்ஷமாய் அனுககிரகஞ செயயவேணடியும, இநதக் கணடகனன காலயவனைக் கொல்ல

வேண்டியும், இந்தக்குகையினிற் பிரவேசித்தேன். அந்தக்காலயவனும் நாசமனான். என்னை ஆராதித்தவனும் நன்மையை யடைவானாதலால், உனக்கு வேண்டுவதைக் கேட்டுக்கொள்ளுக என்று அருளிச்செய்யவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அமிர்த வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்ற முசுகுந்தசக்கிரவர்த்தி மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் எழுந்திருந்து, ஸ்ரீகண்ணபிரானைச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, அஞ்சலிகூப்பி, இந்தப்பிரகாரம் பக்தியுடன் விக்கியாபனஞ் செய்கின்றான்.

கேளீர் சுவாமி! ஓ தேவதேவா! தேவரீர் ஸ்ரீமந்நாராயண னென்றிப்போதுதான் தெரிந்துகொண்டேன், அடியேன் அரசாக்ஷி செய்யுங்காலையில் விருத்த கார்க்கரென்கிற ஒரு மகாரிஷியானவர், இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவவதாரஞ்செய்து உனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகப்போகுமென்று சொல்லியிருந்தார். அவ்வண்ணமே தேவரீரை யிப்போ பிரத்தியக்ஷமாயச் சேவிக்கக் கிருதார்த்தனானேன். அடியே னிதுவரையில் அற்பமாயும் உத்தமமாயு மிருக்கின்ற மானிடஜன்மத்தை யடைந்திருந்தும், அதற்குரிய மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான தேவரீருடைய திருவடியையும் பாகவதர்களுடைய சகவாசத்தையு மறந்து, நரகத்திற்குக் காரணமான சமுசாரசுகத்தைப் பரம புருஷார்த்த மென்று நினைத்து, அறிவினமையால் பசுவானது கிணற்றில் முளைத்திருக்கின்ற புல்லைத் தாவி விழுவதுபோல மோசம போனேன்.

எனக் கிதுவரையில் பொல்லாங்கான காலமாயிருந்ததால், இராசசியத்தினிடத்திலாசை ஒழியவுமில்லை; தேவரீர் பிரத்தியக்ஷமாய சேவைசாதிக்கவுமில்லை. இப்போ தடியேனுக்கு நற்கதிக்குரியகாலமாதலால், இராசசிய சமபந்தமுமற்றுத் தேவரீருடைய சேவையுங் கிடைத்தது. இனிமேலு மப்படி மோசம்போகாமல், சாசுவதமாகியு கோடிசூரியப் பிரகாசமாகியும் ஆனந்த மயமாகியு மிருக்கின்ற மோக்ஷத்தைத் தராநின்ற தேவரீருடைய திருவடியில் பக்தியும், பாகவதர்களுடைய சகவாசமு நிரந்தரமா யிருக்கும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டும். என்று பிரார்த்திக்கவும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் கபடமாய் முசுகுந்தனைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்

ஸ்ரீ கண்ணன் வாக்கியம்

கேளாய் முசுகுந்த மகாராஜனே! உனக்கு வேண்டியதைக் கேளென்று சொன்னால் வேறொன்றையும் விரும்பாமல் என்னுடைய திருவடியில் பக்தியிருக்க வேண்டுமென்று கேழ்க்கின்றாய். அதனு லென்னப்பிரயோஜனத்தை அடையப்போகிறாய்? என்று கேட்டருளுகின்ற ஸ்ரீகண்ணபிரானைப்பார்த்து முசுகுந்தன் சொல்லுகின்றான். கேளீர் தீனபந்துவான சுவாமி! அடியேன் பூர்வஞ்செய்த காமவினையால் வெகுகிலேசங்களை அனுபவித்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் வெல்லமாட்டாமல், அதுகளால் நாநாவிதங்களாக இழுக்கப்பட்டுள்ள பிசையாசையினால் தேவரீரைக்கண்டு சரணமடைந்தேன். இப்போதும்

உபேக்ஷைசெய்யாமலடியேனை எவ்விதமாயாவது இரட்சிக்கவேண்டும், என்று சாஷ்டாங்கமாகச் சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பற்றிக்கொண்டு மெத்தத்துயரத்துடன் பிரார்த்தித்தான். இப்படிப் பிரார்த்தித்த முசுகுந்தனைப் பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்கின்றார். வாராய் சார்வபூமனான முசுகுந்தராசகிரவர்த்தியே! நீ விரும்பியபடியே நம்மிடத்தில் நீ க்ஷத்திரிய தாமத் திலேதானே யிருந்து தவஞ்செய்து, உன்னுடைய மற்ற ஆயுளையும்போக்கடித்து, மறுஜன்மம் பிராமணனாய்ப்பிறந்து, கிபாஞ்சிசயத்தா னென்னு டைய பதவியை அடையப்போகிறாயென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தனர்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அரியமுசுகுந்தனுக்கு அனுக்கிர
  கஞ்செய்து பின்பு அவ்விடம் விட்டு
விரைவுடன் துவாரகை நண்ணி
  குண்டின நாரகற்கதிபன் வீஷ்மகராஜன்
அருந்தவக்கி லுதித்திடும் ருக்குமணி
  தேவிக் கவியான மதனைச் செப்பக்
குரிசிலான வ னெண்ணண கோதையு
  ருக்குமணி பகரு குறைய பித்தாளே

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் முசுகுந்தனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தபின்பு அவ்விடத்திலிருந்து துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளினதும், குண்டினபுரத் திற்கதிபனான பீஷ்மகராஜன் தனது அருந்தவப் பெண்ணாகிய ருக்கு மணிதேவிக்கு விவாகஞ்செய்யப் பிரயத்தனஞ்செய்ததும், அப்போ ருக்கு மணிதேவியானவள் ஒருபிராமணனிடத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குச் சமா சாரஞ்சொல்லியனுப்பினதும், அதைச் சுவாமியானவர்கேட்டுச் சந்தோஷித் துப் பிரதி உத்தரஞ்சொல்லி அனுப்பினதுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் பரதவம்சசோதபவனே! இப்படிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானால் முசுகுந்தன் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டுக்கொண்டு, அவரைத் தண்டன் சமர்பித்து விடைபெற்று, பர்வதக்குகையில் நின்றும் வெளிப்பட்டு, குறுகியும் அற்பபல முமுடைய மனிதர்களையும் அற்ப க்ஷீரங்களையுடைய பசுக்களையும் அதிக சூக்ஷ்மமான விருக்ஷங்களையும் பார்த்து, மனதில் வைராக்கியம் பிறந்து, ஸ்ரீ பகவானுடைய திருவடிகளில் மனதைச் சலிக்கவொட்டாமல் தியானித்துக் கொண்டு, கந்தமாதன பர்வதத்தி லிருக்கின்ற நரநாராயணாசிரமத்திற்குப் போய்த் தவஞ்செய்யலானான். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பர்வதக்குகை

யினிலிருநது வெளிவநது மதுரா புரததிறகுபபோய காலயவனுடன கூடவநத மூனறுகோடி துலுககரை ஏககாலததில சஙகரிததுச சநதோஷபபாய மதுரை யிலிருக்கையில, ஜராசநதன திருமபவும இருபதது மூனறககுரோணி சேனை களோடே மதுரையைவநது வளைததுககொணடனன

அபபோ ஸ்ரீபகவானானவா அநத ஜராசநதனையும சேனையையும பாரதது பயநதவரைபபோல பலராமருடன கோமநத பாவததைநாடி ஓடினா அவா களைபபாரதத ஜராசநதன பரிகாசஞசெயது பின தொடாநதோடி வநதான அபபோ ஸ்ரீ ராமகிருஷணாளிருவரும அமமலைககுப பினபுறததி லொளிததுக கொணடாாகள ஜராசநதன பதினொருயோசனை அகலமும உயரமுமுளள அமமலையின அதியநதம தேடியுங கணடு பிடிககமாடடாமல, இமமலையை நெருபபிடடுக கொளுததிவிடடோமானால ராமகிருஷணாளிருவரும சாமபலாவாாக ளெனறு நினைதது, அநேககோடி விறகு சுமைகளைக கொணடுவநது சுறறி லும போடடுத தீமூடடினன அததீயானது அமமலையின நானகு திசையி லும பறறிக்கொணடு பிரளயகால அககினியைபபோல விளஙகியது அபபோ ஸ்ரீ ராமகிருஷணாகளிருவரும ஆகாயமாாககமாக ஜராசநதனுககுத தெரியா மல பூமியிலிறஙகி, ஜராசநதனுடைய சேனைகளைச சஙகரிததுபபோடடு, ஏகாநதமாய துவாரகா படடணததிறகுச செனறனா

பிறகு ஜராசநதன ஸ்ரீ ராமகிருஷணாளிருவரு மிநத அககினியில மாண டாாகளெனறு நிசசயிதது, திருமபி வநதுபாாதது, தனது சேனைகளெலலாம மாணடிருபபது கணடு மனககளாசசியுறறு, ஆசசரியததுடன தனது படட ணததிறகுச செனறான இபபடி துவாரகா படடணததிறகுபபோய ஸ்ரீராம கிருஷணாகள் சுகமா யிருநதுகொணடிருககுங காலையில, ஆனாகத தேசததிற கரசனான ரைவதனெனறு பெயருடைய மகாராஜனானவன பிரமமதேவனுடைய அனுக கிரகததா லுணடான ரேவதியெனகிற தனது கனனிகையை ஸ்ரீ பலராமருக்கு விவாகஞசெயது கொடுததனன அதின பிறகு ஸ்ரீ கிருஷண பகவானானவா ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியை ஆசுரவிதியினால விவாகஞ செயததைச சொலலு கிறேன கேளும விதாபதேசததில மகா தாமசிநதையுளள பீஷமகனெனகிற மகாராஜன அரசு செலுததிநதான அவனுககு உருககுமி, உருககுமிரதன உருககுமிபாகு, உருககுமிகேசி, உருககுமிநேததிரன, எனறு ஐநது குமாரா களும, ஸ்ரீ மகா லடசுமியினுடைய அமசமாயச சலலக்ஷண சமபனனையான உருககுமணி தேவியெனறொருபெணணும பிறநதிருநதாாகள

ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியானவள தனது கிரகததினில வரபபடட பெரி யோாகள ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுடைய திவ்விய கலியாண குணஙகளைச் சொலலக கேளவியுறறுப பரமானநதமடைநது, அநதக கணணபிரானை பக வானையே தனககு உகநத நாயகராக நினைதது, அவருடைய திருவடிகளில் மனமுடையவளாயத தியானிததுககொண டிருநதனள் அககருததை ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியினுடைய தாய்தகதையா களறிந்து, அநத ஸ்ரீ கிருஷ்ண-

பகவானுக்கே விவாகஞ செயதுகொடுககச சமமதித திருநதனாகள் இவவாறே ஸ்ரீ கிருஷண பகவானும இநத ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியினது சவுநதரியங களையும நறகுணஙகளையும கேளவியுறறு, அவளே தமககு உகநத நாயகி யென்று கருதி விவாககாலததை எதிரபாாததிருநதனா. இபபடி யிருககை யில அநத பீஷமகனுடைய முதற புததிரனும ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுககு விரோதியாயிருககினற உருககுமி யானவன அநத ஸ்ரீகிருஷணனுககு இநத ஸ்ரீருககுமணி தேவியினைக கொடுககககூடாது சேதிதேசததிற கரசனான சிசுபாலனுககே கொடுககவேணடும என்று நிசசயிததிருநதனன

அதையறிநத ஸ்ரீருககுமணி தேவியானவள இதைச சுவாமிககு விஞஞாபனஞ செயயவேணடுமென்றுகருதி, ஒரு பிராமமணனை வரவழைதது, அவருடனிநதச சஙகதிகள யாவறறையுஞ சொலலி, அவருககு வேணடிய வெகுமதிகளைக கொடுதது, ஒருபததிரிகையும விபரமாயெழுதி அனுபபினள அவவேதியரும தடசணமே விதரபதேசததில நின்று பிரயாணமாய துவாரகாநகரததிறகுச சென்று, ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுடைய திருமாளிகையின அருகிறபோய அவவிடததிலுளள காவலாளிகளுடன தாம விதரப தேசததிலிருநது அரவிநதாக்ஷனைத தணடன சமாபிககவநத சஙகதியை ஸ்ரீ பகவானுடைய சனனிதியில விஞஞாபனஞ செயயசசொலலி யனுபப, அவாகளுமபபடியே விஞஞாபனஞசெயய, அதைககேடட ஸ்ரீ கிருஷண மூாததியும அவவநதணனை அநதப புரததிற கழைததுவரச சொலலி, நவரததினததாலிழைதத பொன சிஙகாதனததை விடடெழுநது எதிர கொணடுவநது, அநதப பிராமமணனுககு அறகியபாததிய முதலியதால பூசிதது, தாமெழுநதருளியிருநத சிஙகாதனததினி லுடகாரவைதது, அனேக ரனிவறக முதலியவறறால திருபதியும கநத புஷபஙகளால, அலஙகாரமுஞ செயவிதது, தாமபூலங கொடுதது, கடடிலினமீதவரைப படுககசசொலலி, அவருடைய பககததிற றுமுடகாாநது, அவரைபபாாதது தொருவாாததை அருளிச செயகினறனா

கேளீா பூசுரோததமரே! உமககுத தாமமானவை விகாதமிலலாமல விருததியடைகினறனவா? உமது மனோபீஷடஙகள எபபொழுதும சநதுஷடியை யடைநதிருக கினறனவா? உலகததினில தனககுக கிடைதத மடடுககும மேனமையாகப பாவிததுச சநதுஷடனாய தனனுடைய தாமஙகளொனறையும விடாமல எவன அனுஷடிககினறானோ? அவனிவவுலகததில சகல இஷடததையும சுலபமாகவடைநது பரலோகததிலும சுகததை அடைவானாதலால, அபபடிபபடட தாமஙகள தேவரீருககுக குறைவற நடநதுவருகினறனவா? என்றுகேடடருளிய ஸ்ரீபகவானுடைய வாாததைகளைக கேழவியுறறு, அநதப பகவானைபபாாதது அவவேதியா சொலலுகினறனா கேளீா சுவாமி அரவிநதாக்ஷா! தேவரீருடைய அனுககிரகபலததினால சகலதாமமும ஒருகுறைவு மில்லாமல நடநதுவருகினறன. என்றுசொலலி அபபால ஸ்ரீருககுமணி தேவியானவள் சொல்லியிருநத சஙகதிகளைச சுவாமிசனனிதியில் விஞ்ஞாபனஞ் செய்யலுற்றனா.

வாரீர்ஸ்வாமி! ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் தேவரீரிடத்தில் விசேஷ அன்பு செலுத்தியிருக்கின்றவண்ணம் அவள் தாய்தந்தை முதலிய பந்துக்களாலும் தேவரீருக்கே தன்னைக் கன்னிகாதானஞ் செய்து கொடுக்க இசைந்திருக்கிறார்கள். தனக்கு முதற்றமையனான உருக்குமியென்பவன் சிசுபாலனுக்குக் கொடுக்க யத்தனஞ்செய்திருக்கின்றான். இதனைத் தேவரீருடன் உருக்குமணி தேவியானவள் சொல்லச்சொன்னாள் என்று சொல்லியபிறகு ஏகாந்தத்தில் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினுடைய கையெழுத்துப்பட்ட எழுதிக்கொடுத்திருக்கின்ற விக்ஞாபனப் பத்திரிகையை ஸ்ரீபகவானுடைய திருக்கையினிற் கொடுக்க, அதை யந்த அந்தணரைத்தானே வாசிக்கச் சொல்லினர். அப்போதந்தப் பிராமணர் வாசித்தனர்.

கேளீர்ஸ்வாமி! ஓ தேவதேவனான ஸ்ரீபகவானே! விதற்பதேசாதிபனான பீஷ்மகனுக்குப் பெண்ணாகிய உருக்குமணியென்று பெயரையுடைய வடியேனுக்கு விவாககாலஞ் சமீபித்திருக்கின்றமையால் தேவரீர், சராசராத்மகமான இம்மூவுலகிலும் மிகுந்த சவுந்தரியமுடையவரென்றும், அச்சுதனென்கிற திருநாமத்துடன் விளங்குகின்றவரென்றுங் கேள்வியுற்று, தேவரீரைச் சீக்கிரத்தில் அடைவதற்கிலாமல் காலதாமசமாயிருக்கின்றனவே யென்று மனது வெப்பங்கொண்டு, தேவரீருடைய சரித்திரங்களாகின்ற அமுததாரையைச் செவியின்வழியாகக் கிரகித்து அந்தத் தாபத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிப்பட்ட மகிமையையுடைய தேவரீருக்கு அடியேன் கொஞ்சமேனும் இசைந்தவளாகாவிடினும், சுயம்பரிபூரண சுவாமியாதலால் கிருபைகூர்ந்து அங்கீகரிப்பீரென்கிற வாசையால் விரும்புகின்றேன்.

அன்றியும் சிங்கத்துக்கொப்பான தேவரீருக்கென்று சிருஷ்டித்திருக்கின்ற வடியேனை நரிக்கொப்பான சிசுபாலன் வந்து தொடுகிறதற்கு முன்னம் தேவரீர் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டும். அடியேன் முன் ஜன்மத்தில் தடாகப் பிரதிஷ்டையும், பிராமணர்களுக்கு அன்னதானமும், கங்கைமுதலிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானமும், சாந்திராயண முதலிய விரதங்களும் நிறைவேற்றி ஸ்ரீபகவானாகிய உம்மையும் ஆராதித்திருந்தால் விவாகஞ்செய்வதற்கு முன்னதாகப் பார்வதி பூசைசெய்வதற்காக அடியேனுடைய அந்தப்புரத்தைவிட்டுத் தோழிகளுடன் கால்நடையாக வெளியினில்வருவேன். அப்போது கிருபையாய் கதாக்கிரஜனை தேவரீரெனது கையைப்பற்றக்கடவீர். தேவரீருடைய திருவடித்தூளியைச் சம்புவானவர் சிரசில்தரித்த பிரபாவத்தால் கபாலம் எலும்பு இவைகளைப் பூஷணமாக வணிந்திருந்தாலும் அசுத்தியை யடையாமல் பரிசுத்தராகினர்.

அப்படிப்பட்ட பிரபாவத்தையுடைய திருவடிகளை அடையாமல் அடியேன் ஜநித்ததற்கென்னபலம். சகலவித்தத்திலுந் தேவரீரையே புருஷனாக வடைய விரும்புகின்ற வடியேனுடைய கோரிக்கை யீடேறாவிட்டால் பிராணனைவிட்டு எத்தனை ஜன்மமும் அடியேனை அனுக்கிரகிக்க யில்லையோ? அத்தனை ஜன்மமும் வேறொருபுருஷனைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமல் தேவரீருடைய

திருவடியிற்றானே மனைத்தவைத்துச் சரீரத்தைமாத்திரம் விட்டுவிடுவேன். அப்படி செய்கின்றபோது தேவரீர்தானே அடியேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து அனுக்கிரகிக்கப் போகின்றீர், ஆதலால் இனி நடக்கப்போகின்ற வடியேனுடைய கருத்தை விக்கியாபனஞ் செய்தேன் இப்பால் தேவரீருடைய திருவுள்ளக் கருத்தின்படி நடந்துகொள்ளுகிறேனன் என்று ஸ்ரீ உருக்குமணிதேவியால் மகாவினயத்தோடும் எழுதியிருந்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் சுவாமி சன்னிதியில் வாசித்துக் காண்பித்து, ஆக்கியாபப்பிரகாரம் நடந்து கொள்ளுகிறேனென்று மறையோனான பிராமமணன் விக்கியாபனஞ்செய்து கொண்டனன்

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

அரிய கிருஷ்ணனு மந்தணர் தன்னுடன்
தெரிவைக் கோதெனச் செப்பி யனுப்பிய
பரிவாய்ப் பூசுரன் பாவைக்குச் சொல்லிட
உரிய கௌரிநோன் புள்ளத் திழைத்தனள்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் பூசுரனுடன் அந்த ஸ்ரீருக்குமணியின் கருத்தின்படி நிறவேற்றுகிறேனென்றதும், அந்த ருக்குமணிதேவியானவள் பிராம்மணனவரவை எதிர்பார்த்திருக்கையில் அவ்வந்தணர்பகவானுடைய கருத்தைத் தெரிவித்ததும், ஸ்ரீருக்குமணிதேவி கவுரிபூசைசெய்ததும், அப்போ ஸ்ரீருக்குமணிதேவியைக் கிரகித்துக்கொண்டு போனதும், அரசர்கள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர் உத்தரகுமாரனே! அந்த ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினது கருத்தைப் பிராம்மணனால் கேழ்வியுற்ற ஸ்ரீபகவானானவர் கொஞ்சம் புன்னகையுடன் அம்மறையோனை நோக்கி ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார். கேளீர் பூசுரோத்தமரே! அந்த ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினது கருத்தின்வண்ணம் யானும் இராப்பகல் நித்திரையில்லாம லிருக்கின்றேன் உருக்குமி என்பவன் தனது தங்கையாகிய ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைச் சிசுபாலனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்திருப்பதும், அந்தச் சுவயம்வரத்தினில் வந்திருக்கின்ற சகல வரசர்களையும்விட்டு ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் என்னையே தியானித்துக்கொண் டிருப்பதும் யானறிவேன் தீக்கடைக்கோலைக் கடைந்து நெருப்பை யெடுப்பதுபோல சகலவரசர்களையும் ஜயித்து அந்த ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைக் கொண்டுவருவேன் என்று அந்தப் பிராம்மணனுடன் சொல்லி, தமது சாரதியான தாருகனைப் பார்த்துத் தேரை அலங்கிரதஞ் செய்துகொண்டு வரும்படி ஆக்கியாபித்தனர்

அவணவவாறே சைனியம, சுககிரீவம, மேகபுஷபம, வலாஹும், எனறு பெயரையுடைய நானகு குதிரைகளை இரதததிறபூடடி, சகல அலஙகாரத்துடன அரணமனை வாசலிற கொணடுவநது நிறுததி, சுவாமி சனனிதியில் வநது விககியாபனஞ செயதனன அவரதுகேடடு ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியாலனுபபிவிககபபடட பிராமமணனுடன இரதததினமீ தெழுநதருளி துவாரகாபுரததைவிடடு, ஒரு இராததிரியிறருளே விதாபப தேசத திறகுவநது சோநதனா அநத விதறபதேசததிற கதிபனுன பீஷமகன தனது குமாரனுண உருககுமியினுடைய வாாததைதயை அதிககிரமிகக மாடடாமல, சிசுபாலனுககே தனது அருநதவப பெணணுகிய ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியைக கொடுகக வேணடுமெனறு நிசசயிதது, தெருவுகளெலலாம ஜலநதெளிததுப புஷபஙகளிறைததுநானகு பககஙகளிலுந தீபஙகளைப போடுவிதது, வீதிகளில துவஜஙகளுந தோரணஙகளுங கடடுவிதது, பிதாககளையுந தேவாகளையும பிராமமணாகளைக் கொணடு விதிபபடி பூஜிததான

இவையனறியும அனேக பிராமமணாகளுககுப போஜனஞ செயவிதது, ஸ்ரீ ருககுமணி தேவிககி மஙகளஸநானஞ செயவிதது, விலையுயாநத நூதன வஸதிரஙகளாலும பூஷணஙகளாலும அலஙகாரஞசெயது, நானகு வேதஙகளால பிராமமணாகளைக கொணடு இரக்ஷா பநதனஙகளும புரோகிதாகளாலும அதாவண வேதமநதிரததினுலும ஹோமமும மறறககிரக சாநதிமுதலிய காமஙகளயாவறறையும கிரமபபடி செயவிதது, பிராமமணாகளுககு அனேக சொாணஙகள வஸதிரஙகள பூஷணஙகள தாமபூலம, பசு, பூமி, இவைமுதலிய தானஙகளை கொடுததான அபபோ பட்டணததிலுள்ள சகல ஜனஙகளும பரிசுததமாக ஸநானஞசெயது, கநத புஷபஙகளால அலஙகாரஞ செயது கொணடு சாவாபரண பூஷிதாகளாயிருநதாாகள அபபோது சேதிதேசததிற கதிபனுன சிசுபாலனெனவன அனேக அநதணாகடகு வஸதிரம, பூஷணம, தனம, பசு, இவைமுதலிய அனேகதானஙகளை வெகுவாககொடுதது, தனது இரதகஜ துரகபதாதி சேனைகளோடே கூடி சேதி தேசததைவிடடுப புறபபடடுக் குணடின புரததிறகுவநது சோநதனன

அபபோ பீஷமகனெனவன அநதச சிசுபாலனை அறகியபாததிய முதலியவறறுற பூசிதது, தனது அரண மனையிறருளே நேமிதத விடுதியி லிருககச் சொலலி, பிறகு அவனுடன கூடவநத சாலவன, ஜராசநதன, இவாளமுதலிய வரசாகளையும பூசிததனன இபபடி நாநாதேசத தரசாகள வநதிருபபதை ஸ்ரீ பலராமா தெரிநதுகொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷண னெணடியாயப போயிருபபதால ஒருவேளை பிரமாதம வருமெனறு யோசிதது, யாதவசேனைகளைக் கூட்டிக்கொணடு அவருமொரு பககலிலவநது சோநதனா அபபோ ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவியானவள தான துவாரகைககு அனுபபின பிராமமணன வராமையால மிகவும யேசுகமுறறு, ஒனறுந தோனறுமல மனக்கவலைகொணடு, நாம் அனுபபின பிராமமணன துவாரகைககுப போயச சோநதாரோ ? அலலது வழியினில நினறு விடடாரோ ? இலலை அநத கிற்தோஷரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண

பகவானுக்குத் தாய தந்தையாக இருக்கையில நாமெழுதியதைக் குற்றமாக வெண்ணி அதிலை விவாகஞ் செய்யக்கூடாதென்று திருவுள்ளத்திற் கொண்டாரோ?

அல்லது காம பிரயாணமாய வருகிறவராயிருந்து இந்தப் பிராமணரையுங் கூட்டப் போகலாமென்று நிறுத்திக் கொண்டாரோ? அல்லது என்னுடைய துரபாக்கியத்தால பிரயாணமாய வரும்போது மார்க்கத்திலேதேனும் உபத்திரவம வந்ததோ? பாக்கியஹீனயான வென்னிடத்தி லீஸ்வரனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ய மனமில்லையோ? அந்தோ! போன பிராமமணனும வரவில்லையே! விவாகசாலமும் சமீபித்ததே! இந்தப் பார்வதி தேவிக்கும் மென்னிடத்தில அருளில்லையோ? என பாக்கிய மென்னமா யிருக்கின்றதோ? தெய்வமே! என்று பலவாறாக நினைத்து மிகவுந் துயரத்தையடைந்து மனஞ்சோர்ந்திருக்கையில், தன்னுடைய இடப்பக்கத்துக்கண், கரம், தொடை, கால இவை முதலியதுகள் துடிக்க, அதுகள் நற்சகுனமாக விருப்பதையுன்னி யோசித்திருக்கிற அந்தச்சமயத்தி ல் தன்னால் அனுப்பப்பட்டிருந்த பிராமமணர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில விடைபெற்று, மிகவும் சீக்கிரமத்துடன் ஓடிவந்து அந்தப் புரத்தினிற் பிரவேசித்து, விசனப்பட்டுக்கொண் டிருக்கின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைக் கண்டார்.

அப்போது அந்த பிராமணருடைய முகக்குறியை ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் கண்டு, போன காரியத்தை அனுகூலஞ்செய்துகொண்டு வந்தவராக நினைத்து நமஸ்கரித்து, உபசாரத்துடன் கொஞ்சம் புன்னகைகொண்டு நாணத்துடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றனள் கேளீர் வேதவித்தான பிராமமணோத்தமரே! அந்த தீனதயாளுவான ஸ்ரீகண்ணபிரான் வந்தனன் மெழுந்தருளினாரா? என்று மெல்லிய தொனியுடன் கேட்ட ஸ்ரீருக்குமணி தேவியை அந்தப் பிராமமணர் பார்த்து, அந்த ஜகதீசுவரனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான சமீபத்தினில வந்திருப்பதையும், சகலவரசர்களும பார்த்திருக்கையில தன்னைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறேனென்று அருளிச்செய்ததையுஞ் சொல்லினார், அதுகேட்ட ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஆனந்த சமுத்திரத்திலாழ்ந்து. இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ மொழியைப் பகர்ந்த மறையோனுக் கென்னவெகுமதிசெய்யலாமென்று தேடி, அதற்கிசைந்ததாகத் தனக்கு யாதேனு மொன்றைக்கொடுக்கத் தோன்றாமலிருந்தாள்.

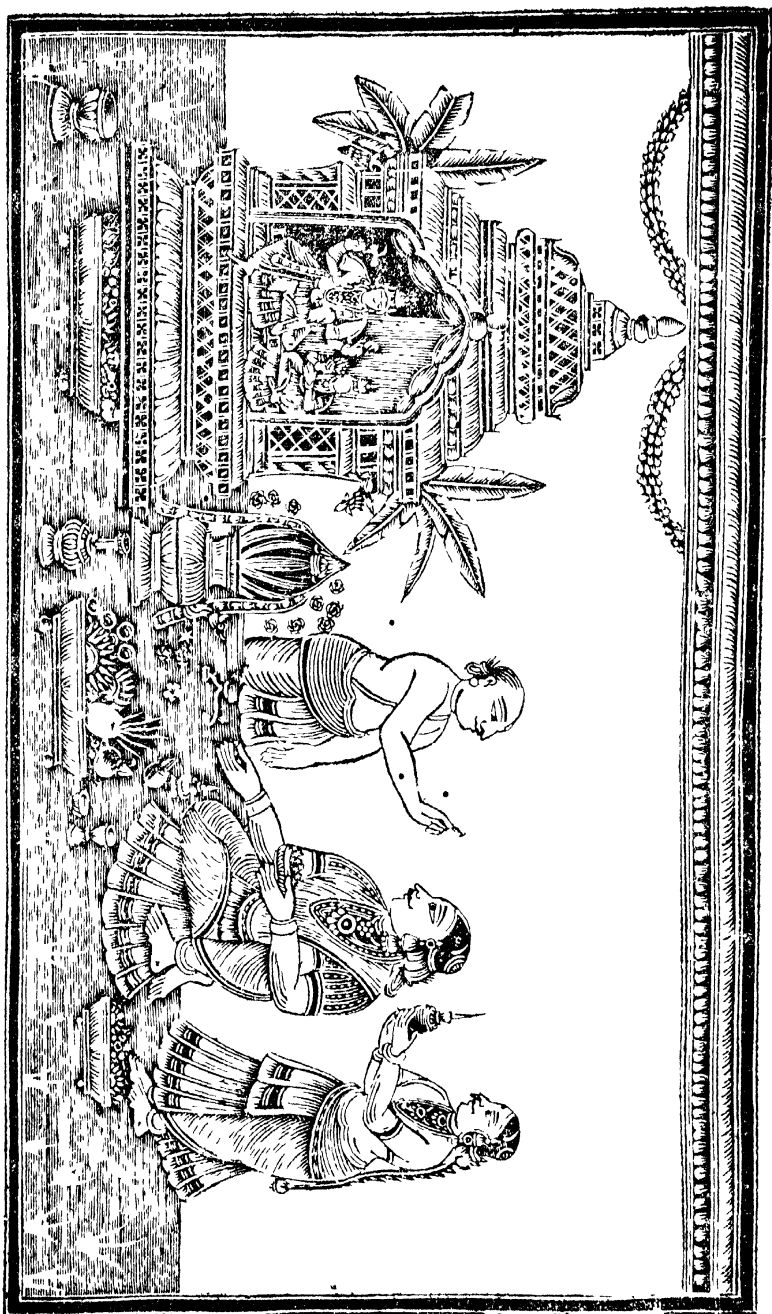
பின்பு ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஒருவாறு தேறினவளாகி, தன்னுடைய கடாக்ஷ மெவனுக்கிருக்கின்றதோ அவனுக்குச் சகல செல்வச்செருக்கு மெனமேலும உண்டாகின்றனவல்லவா? அப்படிப்பட்ட மகிமையையுடைய நாமே இவரைப் பணிந்தா லிவருக்குப்பாதிவுங் குறைவின்றி யிருப்பாரென்று கருதி, அவ்வந்தணரைப் பக்தியுடன் பிரதக்ஷணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன சமர்ப்பித்தனள் இப்படி யிருக்கையில விதர்ப்பதேசத்தரசனை பீஷ்மகன் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் இருவரையுங் கண்டு, மிகுந்த களிப்புடன் ஸ்ரீ

கண்ணபிரானைவர் மருமகனாகயிருக்க மனங்கொண் டிருந்தா லதற்குத் தகுந்தபடி அவர்களுக்கு மரியாதைகளை நடத்தவேண்டு மென்று கருதி, அர்க்கிய பாத்திய முதலியவற்றால் பூசித்து, வஸ்திரபூஷணங்களால் அலங்கரித்து தனது அரண்மனையினின்றும் விடுதிவிட்டு வெகுமரியாதையுடன் அவர்களை அதிலிருக்கச்சொல்லி, அவர்களுடனே கூடவந்த யாதவர்களுக்குத் தகுந்த உபசாரத்துடன் அவரவர்களுக்கு யோக்கியமான விடுதி யிருக்கச்சொல்லி நேமித்து, அந்தப் பீஷ்மகனானவன் தனது அரண்மனைக்குச் சென்றனன்.

அப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் தாங்கள் கண்கள்படைத்த தற்குப் பிரயோசனம் இன்றைக்குத்தான் வாய்த்ததென்று சொல்லி, புருஷசிம்மமாகியும் மகாசவுந்தரியவானாகியு மிருக்கின்ற ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய முகாரவிந்தத்தை நன்றாகச் சேவித்தாணாது ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்ளுகின்றார்கள் நமக்குக் கொஞ்சமேனும் புண்ணிய முண்டென்கிறது நிஜமானா லிந்தத் தாமரைக் கண்ணனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நமது மாதுசிரோமணியான ஸ்ரீருக்குமணிதேவியை மணம்புரியக்கடவர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது அன்னம்போன்ற நடையினையுடையவளும், மின்னற் கொடியை நிகர்த்த மெய்யினை வாய்ந்தவளும், குயிலினது தொனியினை வாய்ந்த வாக்கினை யுடையவளுமாகிய ஸ்ரீருக்குமணிதேவியானவள், கௌரி கோயிலுக்குப் போகும்படி பிரயாணமாயினள்

இப்படி பவழம்போன்ற உதடுகளும், வலம்புரிசங்கம்போன்ற கழுத்தும், சந்திர பிம்பம்போன்ற முகமும், இருண்டமேகம்போன்ற சுருளான தலைமயிர்களும், கலசம்போன்ற தனங்களும், நெய்தல் புஷ்பம்போன்ற கண்களும், வில் போன்ற புருவங்களும், சிங்கத்தினிடைபோன்ற இடையும், மணற்குன்று போன்ற புட்டமும், மாதளம்விரைபோன்ற பல்வரிசைகளும், எள்ளுப்பூ போன்ற மூக்கும், தாமரைபோன்ற கால்களின் ஒளிகளும், கற்பகக்கொடி போன்ற கைகளும், கண்ணாடிபோன்ற கன்னங்களும் வாழைமரம்போன்ற துடைகளும், சந்தனக் குழம்புபோன்ற குளிர்ச்சியான கடைக்கண் பார்வை களும், கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான புன்னகையும், ஆகிய சகலாலங்காரத் துடன் விளங்குகின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் கௌரிபூசை செய்யக் கோவிலுக்குப் போகவேண்டு மென்றுகருதி, அந்தப்பூசைக்குரிய சாமான் களை யெடுப்பித்துக் கொண்டனள்

இப்பால் அந்த ஸ்ரீருக்குமணிதேவியானவள் அலங்காரத்துடன் அழகிய தோழிகளும் பிராம்மண ஸ்திரீகளும் புடைசூழ, புன்னகையுடன் அரையினி லொட்டியாணமின்ன, காதில் குண்டலங்களசைய, கையினிற் கங்கணங்க ளொலிக்க, கால்களிற் றண்டை சதங்கை கலீல் கலீலென்று தொனிக்க, அரண்மனையினின்றுந் தனது தாயாருடன் கால்நடையாய் வெளிப்பட்டு, சர்வாந்தரியாமியான ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய திருவடிகளிற் பொருந்தின மன முடையவளாகி, மவுனத்துடன் பேரி, நகாரா, நகபத்து, மத்தளம், நாகசுரம்,

உருககுமணி தேவி கௌரிபூசை செயதல

வீணை இவைமுதலிய பதினெண்வாத்தியங்களும் முழங்க, பட்டர்கள் வம்சபரம்பரைகளைச் சொல்லித் துதிக்க, சூரர்கள் ஆயுதபாணிகளாக முன்னும் பின்னுமாகக் காக்க, இப்படி சகலாடம்பரத்துடன் பார்வதிதேவியினது கோவிலினருகிற் சென்று கைகால்களைச் சுத்திசெய்து, சுத்தாசமனத்துடன் கோவிலினுட் பிரவேசித்து, பிராமணஸ்திரீகளினால் அந்தப் பார்வதிதேவியினது தரிசனஞ் செய்விக்கப் பக்தியுடன் நன்றாய்த் தரிசித்து, அவ்வம்மனை விதிப்பிரகாரம் தூபதீப நைவேத்தியங்களாலும் சந்தனபுஷ்ப குங்கும கர்ப்பூர தாம்பூலங்களாலும் வஸ்திர பூஷணங்களாலும் உபசாரமாய்ப் பூசித்து, மிகவும் பயபக்தியுடன் கைகட்டிக்கொண்டு எதிரில் நின்று விநயத்துடன் இப்படி பிரார்த்திக்கின்றனள்.

கௌரீ! மகாப்பிரசாதியான பார்வதி தேவியே! என்றனக்குரிய புருஷோத்தமமான வசுதேவகுமாரன் என்னை மணம்புரிய வேண்டும் என்று மிகவும் பிரார்த்தித்து, பிறகு பிராமணஸ்திரீகளையும் நமஸ்கரித்து அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பின்பு அந்தப் பார்வதிதேவியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து நமஸ்கரித்து வெளியிற் புறப்படுகிறபோது நவரத்தினம் இழைத்த மோதிரங்களணிந்து விளங்குகின்ற கரத்தினால் தனது தோழியினுடைய கரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு வருகிறாள். இப்படி நடந்துவருகின்ற ஜகன்மோகினியாய ஸ்ரீபகவானுடைய மாயையைப்போல வருகின்ற ஸ்ரீருக்குமணிதேவியைச் சிலவீரர்களான அரசர்கள் கண்டு, மன்மதபாணங்களால் அடிபட்டு, மனந்தாளாமல் மோகித்து, சிலர் நினைவுதப்பிக் கீழேவிழுந்தார்கள். சிலர் கையினிற் பிடித்த ஆயுதங்களைப் பூமியில் நழுவவிட்டார்கள். சிலர் வாகனத்தின் மீதிருந்து விழுந்தார்கள். சிலர் சித்திரத்தில் எழுதிய பாவையைப்போல அசைவற்று நின்றார்கள்.

இப்படி பலவாறான அவஸ்தைகளை அடைந்த அரசர்களை ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் கடைக்கண்ணாற் பார்த்து வருகிறபோது, அந்த ராஜமண்டலத்திற் கப்புறத்திலிருக்கின்ற ஜநார்த்தனரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கண்ணுற்றுக் கண்டு, மானசீகமாய்ச் சம்சேவித்து மகிழ்ச்சியுடனிருந்தனள். அப்போது சுவாமியானவர் அவளது கருத்தையுணர்ந்து, மூடர்களாயிருக்கின்ற அரசர்களை அவமதித்து, அவர்களின் மத்தியில் கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாமல் இரதத்தை நடாத்தி, பாவைபோன்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியுடைய மெல்லிய தளிர்போன்ற கரத்தைப் பற்றித் தமது இரதத்தின்மீது வைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீபலராமரை முன்னிட்டுக் கொண்டு தேரை மெல்லென நடாத்தினார். இப்படி நடத்துகிறதைப் பார்த்துச் சகலவரசர்களும் இந்த அவமானத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல், பார்த்தீரா இந்தக் கோபாலன் சிங்கத்துக்கென்று வைத்த பலியை நரியானது கொண்டு போவதுபோலக் கொண்டுபோகப் பார்த்திருக்குறோமே நம்மைப்போல மூடர்கள் ஒருவருண்டோ? என்று தங்களைத் தாங்களே நிந்தித்துக் கொண்டார்கள்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கண்ணனொடு யுத்தஞ் செய்யுங் காவல
ரண்ணலாரை யத்தஞ்செய்து துவாரகையில்
நண்ணி ருக்குமணி நாணிட்ட கல்யாணம்
பண்ணிக் கொண்டாரென்ப பகர்கின்றதே

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தம்மோடே யுத்தத்திற்குவந்த இராஜாக்கள் யாவரையும் ஜயித்துத் துவாரகைக்குவந்து ருக்குமணிதேவியைக் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

கேளீர் உத்தரர்நந்தனனான பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! ஸ்ரீ பகவானானவர் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியை எடுத்துக்கொண்டு போவதைச் சகலவரசர்களும் பார்த்து, இந்தத்துஷ்டனான கோபாலனை விடக்கூடாது இவனுடன் யுத்தஞ்செய்து கொன்றுவிட்டு ருக்குமணிதேவியைத் திருப்பிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதி, எல்லாரும் ஒருமுகமாய்ச்சேர்ந்து, கடுஞ்சினத்துடன் கவசங்களைப் பூண்டு, இரதாரூடர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு, வில்லினாணேற்றிக் குணத்தொனிசெய்து பாணவருஷங்களைச் சொரிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் துரத்திக்கொண்டோடிவந்தார்கள். அவர்களைக் கண்ட யாதவசேனைகளுந் தங்கள் வாகனங்களபேரிலிருந்து வில்லை வளைத்து நாணேற்றிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, ஏககாலத்தில் மலையின்பேரில் வருஷதாரைகளை வருஷிப்பதுபோலப் பாணவருஷங்களை வருஷித்தார்கள்.

அப்போது ஜராசந்தன் முதலிய வரசர்கள் சத்தி ஈட்டி கண்ட கோடாலி முதலிய வாயுதங்களை யாதவசேனைகளின் பேரில் பிரயோகஞ் செய்தார்கள். அதுகண்டு அபலையான ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் கொஞ்சம் பயந்து, மாதவனான ஸ்ரீபகவானுடன் வார்த்தைசொல்ல வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு அவருடைய முகத்தைப்பார்த்தனள். அப்போ சுவாமியானவர் ஸ்ரீருக்குமணிதேவி பயந்திருப்பதாக நினைத்து, அவ்வம்மனை நோக்கி, உன்னுடைய பட்டாளான யாதவர்கள் இந்தவரசர்களடிபட்டுப் போவார்கள் நீயொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம் என்று சமாதானஞ் செய்தனர். அப்போது யாதவர்க ளடிபட்டதை ஸ்ரீ பலராமனுஞ் சாத்தகியுங் கண்டு, கடுஞ்சின மடைந்து, கண்கள் சிவந்து, வில்லைவளைத்து நாணேற்றிட்டுக் குணத்தொனி செய்து, நாளிகாபாணம் நாராசபாணமுதலிய பாணசமூகங்களால் இரதகஜ பதாதிசேனைகளைச் சின்னபின்னமாக வடித்தார்கள்.

அப்போ தவர்கள் வாகனங்கள்பேரில் நின்றுந் தலைகள் வெட்டுப்பட்டு கவரத்தின் குண்டல கிரீடங்களோடுங் கீழேவிழுந்தார்கள் சிலர் வில் பிடித்த

வண்ணம் கைகளறுபட்டவர்களும், கால்களறுபட்டவர்களும், சரீரங்கள் துண்டுதுண்டாகக் கண்டிக்கப்பட்டவர்களும், பனம்பழம்போல் தலைகளறு பட்டுப் பூமியில் விழுந்தவர்களுமானார்கள். பின்னும் அநேக ஒட்டகங்கள் யானைகள் குதிரைகள் பதாதிகள் இவைமுதலிய சேனைகளும் மடிபட்டு மடிந் தன. இப்படி யாதவசேனைகளால் நஷ்டமாய்ப் போனவர்போக மற்றவர சர்களுமெதிர்க்கமாட்டாமல், ஜராசந்தனை முன்னிட்டுக் கொண்டு விதர்ப்ப தேசத்திற் கோடி, அவ்விடத்தில் தைரியமடங்கிச் சந்தோஷமிழந்து மேனி குலைந்து வாயுலர்ந்து சரீரமெலிந்து மனைவியைப் பறிகொடுத்தவன்போல விசனமுற்றுச் சோங்கியிருக்கின்ற சிசுபாலனுடைய சமீபத்தினிற் சென்று ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள்.

கேளீர் சேதிதேசத்திற் கரசனான சிசுபாலமகாராஜனே! நீரிப்படி விசனப்படுகிறது? உம்மைப்போலொத்த தைரியசாலி இப்படி விசனப்பட லாமோ! மனிதனுக்கு வாழ்வானது கொஞ்சனாளைக்குக் குன்றிடும்படியாயும், கொஞ்சனாளைக்கு உயர்ந்திடும்படியாயும், ஈசுவரன் உண்டுபண்ணினான். அதற்கு நாம் விசனப்பட்டாகவேண்டியதென்ன? என்றுசொல்லிக்கொண் டிருக்கையில் அப்போது ஜராசந்தன் சிசுபாலனைநோக்கி ஒருவார்த்தை சொல் லுகின்றான். கேளாய் என்கண்போன்ற தோழனே! நான்பதினேழுதரம் இரு பத்துமூன்றக்குரோணிசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு இந்தக் கோபாலனான கிருஷ்ணனுடன் யுத்தஞ்செய்கிறதற்குப் போயினேன். அவன்பதினேழுதரமும் சேனை களனைத்தையுங்கொன்று என்னைமாத்திரம் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான். அவ்வாறே பதினெட்டாவது தரமும் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போ னேன். அப்போதந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனே எதிர்க்கமாட்டாமலோடிப்போனான். ஆதலா லிதெல்லாந் தெய்வசங்கற்பத்தினா லுண்டானதேயன்றி நம்மாலொன் றுமில்லை என்று ஜராசந்தன் சமாதானஞ் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்ட சிசு பாலனானவன் தனதுபரிவாரங்களுடன் சேதிதேசத்திற்குச் சென்றனன். அவ் வாறே சகலவரசர்களுந் தங்கள் தங்கள் தேசத்திற்குச் சென்றனர்கள். பின்பு விதர்ப்பதேசத்திற் கரசனாகிய பீஷ்மகராஜாவினது குமாரர்களுக்குள் முதல் வனான உருக்குமியானவன் தனது தங்கையாகிய ஸ்ரீருக்குமணிதேவியை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானெடுத்துக்கொண்டு போனது மனம் பொறாமல், அவரைக் கொல்லவேண்டுமென்று கருதி, ஒரு அக்குரோணி சேனையைச் சேகரித்துக் கொண்டு தனது இரதத்தின்மீதேறிச் சாரதியைநோக்கிச் சொல்லுகின்றான்.

கேளாய் சாரதியே! இப்போ கிருஷ்ணன் வெகுதூரம் ஓடிப்போய் விட் டான். ஆதலால் நீ சீக்கிரமத்தில் நமது இரதத்தை நடாத்தினால், அவனை யென்னுடைய தீக்ஷணங்களான பாணசமூகங்களா லடித்து, அவனுடைய கர் வத்தையும் போக்குகிறேன் என்று உரைக்க அந்தச் சாரதியும் அவ்வண்ண மே தைத்தியாந்தகனான ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய சமீபத்தினிற் கொண்டுவந்து நிறுத்தினன். அப்போ மூடனான உருக்குமியானவன் சர்வாந்தரியாமியான சுவாமியைநோக்கி, கேளடா கோபாலர்களுக்குள்ளே நிகிருஷ்டமானவனே!

நீ முந்துக்காட்டாமல் எனக்கெதிரில் நில்லு. உன்னை நான் யெனது பாணத்தால் மாரைப்பிளந்து ஒரு நிமிஷத்திற் சங்கரிக்கிறேன் என்று வில்லைவளைத்து நாணேற்றிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, மூன்று நாராசபாணங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது மார்பினிற் பிரயோகஞ்செய்து சொல்லுகின்றனன்.

கேளாய் திருட்டுப்பயலே! நீயாருடைய பலத்தை அடுத்து யெனதன்புள்ள தங்கையான ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவியை எடுத்துக்கொண்டு போகின்றனையோ? அந்தப் பலத்துடன் உனது மார்பையும் பிளந்து சம்ஹரித்துப்போடுகின்றேன். உனக்குப் பிராணன் பேரிலாசையிருக்குமாகில் எனது தங்கையைக் கீழேவிட்டு, நீயும் இரதத்திலிருந்து கீழேயிறங்கி, வில்லையுங் கீழே போட்டுவிட்டு, பாதசாரியாயோடினால் பிழைத்தாய் இல்லாவிடில் என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப்பார் என்று இப்படி நாநாவிதமாயப் பினத்திக் கொள்ளுவதை ஸ்வாமியானவர் கேட்டு, கொஞ்சம் புன்னகையுடன் தமது சாரங்கமென்கிற வில்லை நாணேற்றிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, அந்த உருக்குமியினுடைய வில்லை ஆறுபாணத்தாலும், அவனுடைய நான்கு குதிரைகளை எட்டுபாணத்தாலும், சாரதியை இரண்டு பாணத்தாலும், மூன்று பாணத்தால் கொடியையும் அறுத்துப்போட்டார்.

அப்போ உருக்குமியானவன் வேறொருவில்லை யெடுத்து நாணேற்றிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, ஐந்து பாணத்தால் ஸ்வாமியினுடைய திருமார்பினில் தைக்கவெய்தனன். அதுகளை ஸ்ரீகண்ணபிரானவர் கண்டித்து, அவனது கையினின்றிருந்த இரண்டாவது வில்லையுங் கண்டித்துவிட்டார். இப்படிக்கு வில்லைக் கையினிலெடுக்கையிலே தானே கண்டித்துப் போடுவதைப் பார்த்து உருக்குமியானவன் கடுஞ்சினமடைந்து, வேறொருவில்லை எடுத்தான். அதையுங் கண்டித்துப்போட்டார். இப்படி இருபத்தொருதரம் எடுத்தவில்லை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கண்டித்துப்போட, அப்போதந்த உருக்குமியானவன் வெகுகோபத்துடன் பரிகமென்கிற ஆயுதத்தை எடுத்து, தனது பலங்கொண்டது சுழற்றி, ஸ்ரீபகவான் மீதினிற் பிரயோகஞ்செய்தனன். ஸ்வாமியானவர் அதையும் பாணங்களாற் கண்டித்துவிட்டனர்.

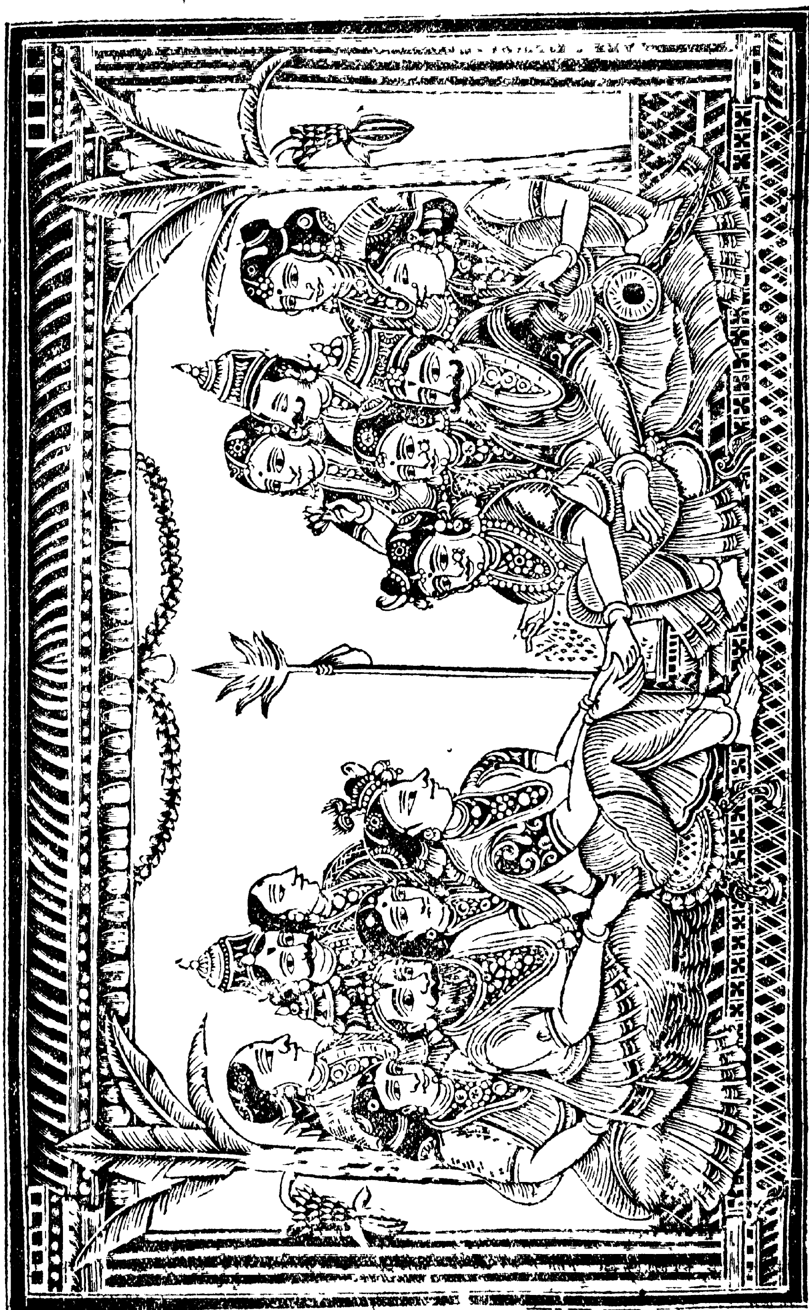
அப்பால் கதை, எறிஈட்டி, உலக்கை, சூலம், இவை முதலிய மகத்தான வாயுதங்களை ஜநார்த்தனர்பேரிற் பிரயோகஞ் செய்தனன். அதையுந் தம்முடைய பாணங்களாற் கண்டித்துவிட்டனர். பிறகு ஒரு கத்தியைக் கரத்தினிற்கொண்டு, இரதத்தை விட்டுக் கீழேகுதித்து, ஸ்ரீ பகவானை வெட்ட வேண்டுமென்று ஓடிவந்தனன். அதையும் லோகாராட்டியரான ஸ்ரீ பகவானவர் அணுக்களாகக் கண்டித்து, அவனது தலையை யறுக்கத் தமது நந்தகமென்கிற கத்தியைக் கரத்தினிலேந்தினார். அதையறிந்த உலகமாதாவான ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவியானவள் பயந்து நடுநடுங்கி, சரண்ணியரான ஸ்ரீ வாசுதேவனது திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு, மிகவும் சோகத்துடன் ஸ்வாமியைத் துதி செய்கின்றனள்.

கேளீா சுவாமி! யோகிகளுககெலலாங கதியான, அபபிரமேய சொரூபததோடுங்கூடிய, மஙகள குணங்களை வாயநத, தேவரீரே அடியேனுடைய தமையனை உருககுமியைச சங்காரஞ செயயலாமா? அவனதான கியானமிலலாமல தேவரீருடைய திருவடிகளில அபராதஞசெயதால், தேவரீரைச சரணமடைநத திருககினற வடியேனிடததில கிருபைகூாநது அவனை இரக்ஷிகக வேணடாமோ? எனறு மிகவும பயநது முகமவாடி, தனது கணடததி லிருககினற மாலைகள நழுவ சுவாமியினுடைய இரணடு திருவடிகளையும பிடிததுககொணடு பிராாததிததனள அககால மாது சிரோமணியான ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியினிடததிற கிருபைகூாநது, அநத உருககுமியைக கொலலாமல, அவனைபபிடிததுத தமது தோசகாலிறகடடி விரூபமாக க்ஷவரஞ செயது விடடனா

அபபோா யாதவசேனைகள அநத உருககுமியி னுடைய ஒருஅககுரோணி சேனையைச சமஹரிததது, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய சமீபததில வநது காாததுககொண டிருநதாாகள அததருணததில மூததபிரானான ஸ்ரீ பலராமரானவா வாமனரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண டகவானுடைய சமீபததில துறையாகசசெனறு, சவமபோனற மெயயினை வாயநது மேனி குலைநது தைரியமடஙகி விகாரமான மொடடநதலையை அடைநது விசனததினுற கணகள சிவநது தீனனுயிருககினற உருககுமியைககணடு, மிகவுநதயைகூாநது அவனை விடுவிதது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப பாாததுக கொஞசங கோபததோடே ஸ்ரீ பலராமரானவா அருளிச செயகினறனா

கேளாய ஸ்ரீ கிருஷ்ணு! நீ சிறுபிளளை விளையாடடாக எபபொழுதும பதடடமான காரியககதையே செயகினருய இபபோது நமககுப பநதுவாயும சமபநதியாயு மிருககினற இநத உருககுமியைத தேரினிறகடடி மிகவும இழிவாயிருககினற க்ஷவரஞ செயவிததாயே! இது நமககேறகுமா? நீ சகல வேத சாஸதிரஙகளும அதினுடைய தததுவஙகளும நனருயுணாநத கியானவானெனறு பெயாபெறறும, இபபடிபபடட அயோககியதையான காரியஞ செயதையே! எனன பிரையோஜனம? எனறு கோபிததுககொணடு, ஸ்ரீ ருககுமணிதேவிககுச சமாதானமாகச சிலவாாததைகள சொலலுகினறனா

கேளாய பதிவிரதா சிரோமணியான ஸ்ரீ ருககு மணிதேவியே! நீ யெஙகளிடததில மனவருததபபட வேணடாம உனனுடைய தமையன இநத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடததில அகாரணமாய விரோதஞ செயதுகொண டதறகுள்ள பயனையடைநதான அதைபபொறுததுககொளள வேணடும. எனறு அனேக விதமாய ஸ்ரீ பலராமரானவா சொனனா அபபால உருககுமி யானவன ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச சஙகரிககாமலும, ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியைத திருபபிககொணடு போகாமலும, படடணப பிரவேசஞ செயகிறதிலலை யெனறு நாணமுறறு விசனததுடன குண்டின புரததிறகுபபோகாமல தான நூதனமாய போஜகடமெனறு ஓா படடண முணடுபணணி, அவவிடததிலே தானே வாசஞ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவியை விவாகஞ் செய்தல்.

40

கேளீர் சூரசிகாமணியான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான ஸ்ரீ ருககுமணிசமேதராய யாதவாகளோடு ஸ்ரீ பலராமரை முனனிடடுக கொணடு எழுநதருளுவதை வேவுகாராகள மூலமாய உககிரசேன மகாராஜன கேழவியுறறு, வசுதேவ தேவகிகளுடன களிகூாநது, காரியத தலைவாகளை நோககி, இபபோது நமது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான ஸ்ரீ ருககுமணி சமேதராய நகரப பிரவேசஞ செயயபபோகினறூா ஆதலால நமதரணமனை முதல பட்டணத்திலுளள வீதிகளயாவும ஜலநதெளிதது, புஷபஙகளிறைதது, மகர தோரணஙகளகடடி, அஙகஙகு பூபபநதலகள போடடு, தூபஙகளுந தீபங்களும வைதது, வீடுகளதோறும வாழை கமுகு முதலிய மரஙகளால அலங்காரஞ செயவிககுமபடி கடடளை யிடடனன.

இபபால வசுதேவாமுதலிய சகலயாதவாகளும வேதியா ஆசீாவதிகக சூதமாகதாகள தோததிரஞசெயய, வநதிகள ஜயா விஜயீபவா வெனறு கட்டியஙகளகூற, வேசிகள நடிகக, நகாா, நகபதது, மேளம, நாகசுரம, வீணை இவைமுதலிய பதினெணவாததியஙகள முழஙக, சததிர சாமரமுதலிய பிருதுகளுடன ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை எதிாகொணடுபோய படடணம வலமவருகிறாாகள அபபோது அபபடடணத்திலுளள மாதாகள சகல அலஙகாரத்துடனே மெததைகள பேரிலும உபபரிகைகளின பேரிலுமிருநது, சாளரங்களால மினனலுடன கூடின மேகததிற கொபபாயிருககினற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும ஸ்ரீருககுமணி தேவியையுங கணடு களிதது ஆனநதிததாாகள

இபபடியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணமூாததியானவா மகாவைபவததுடன ஸ்ரீருககுமணி தேவியோடு வநது தமது அரணமனைககுச சரியாய இரதமவிட டிறஙகுகிற சமயததில, வணமையுளள பிராமமண ஸதிரீகள வநது திருஷடிகழிதது அவாகளை உபசாரததுடன அழைததுக கொணடுபோய நலல முகூாததததில அவாகளுககு நலஙகிட்டு மஙகளஸநானஞ செயவிதது, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுககுப பிரமமசரிய விரதததைப போககி, கிரகஸதாசிரமததிறகுரிய கிருததியஙகளைச செயவிதது, மாலைமாறறி, கனனிபூசலாடி, விவாகஞ செயகினற வீட்டினில ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானையும ஸ்ரீ ருககுமணிதேவியையும உபசாரததுடன பிரவேசிககச செயது, அவவிடததினில புரோகிதரான காாககேயா முதலிய வேதியாகள்சொலலு மநதிரவிதியினபடி ஓமம செயவிதது, அநதப பிராம்மண ஸதிரீகள லக்ஷமிகலயாணஙகூற விதிவழுவாமல ஸ்ரீகணணபிரானனவா ஸ்ரீருககுமணி தேவிககுத திருமாஙகலய தாரணஞ செயதனா.

அபபொது பட்டணததிலுளள ஜனஙகள யாவரு மஙகளஸ்நானஞ செயது, மடி வஸதிரஙகளுடன சகலாலஙகாரஙகளையுஞ செயது கொண்டு, தங்கள தஙகள மனைவியாகளுடன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுககும ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவிக்கும் காணிககைகளகொணடு வநது சமாபிததாாகள் அபபால ஸ்ரீ கண்ணபிரானனவா பிராமமணாகளுககு அனேகம வஸதிரம, பூஷணம, பூமி, பசு, சாளககிராமம, பூரி, தக்ஷணை இவை முதலிய தானஙகளால திருப்தி செயது. அவர்களுடைய சநதோஷ ஆசீாவாதததைதக கைக்கொணடு, விருஷ

ணிகள், குரூராள், தாசார்காள், சாத்துவதாள், போஜாள் இவாள்முதலிய யாதவசமேதராய்ச் சந்தோஷத்துடன் போஜனஞ்செய்தனா் இப்படி ஏழுநாளாய முகூர்த்தமு மானபின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி ஸ்ரீருக்குமணி சமேதராய சங்கீத மேளவாத்தியங்களுடன் பாலிகைகளை எடுப்பித்துக்கொண்டு, யாதவாகள் புடைசூழ வசந்தமாடிக் கொண்டு தடாகத்தினிற் சோபித்தது பின்பு கிரகப்பிரவேசமாய் வந்து சகலசம்பிரமத்தோடும் சுகமாகவிருந்தனா்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

கோதை தன்னிடங் குமாரன் பிறந்ததும்
சூதுசெம்பரா சுரனெடுத் தாழியிற்
காக்லோடு யெறிந்திடக் கான் முனைப்
போது சூரனைப் போக்கின் துரைசொலவாம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியிடத்தில் பிரத்தியுமனன் பிறந்ததும் அவனைச் சம்பராசுர னெடுத்துக் கொண்டேகிச் சமுத்திரத்தினிற் போட்டதும், அவனை யொருமீன் விழுங்கிப் பின்பு வெளிப்பட்ட பிரத்தியுமனன் அந்தச் சம்பராசுரனைக் கொன்று ஸ்ரீ கண்ணபிரானிடத்தில் வந்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீா் குருகுலோத்துங்கனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! முன்பு ஒரு காரண வசத்தினால் மன்மதனானவன் சிவனால் தகிக்கப்பட்டது முதல் தேகமில்லா திருந்து, இந்த ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியிடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கொப்பான உருவத்துடன் வொரு குழந்தையாய்ப் பிறந்தனன் அவன் பிறந்த பத்துநாளைக்குள்ளாக மகா மாயாவியான சம்பராசுரன் அவனைத் தனக்குச் சத்துருவென்று கருதி, காலம்பார்த்து அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய சமுத்திரத்தினிற்பொட்டு, பிழைத்தோமென்கிற களிப்புடன் தனது பட்டணத்திற்குச் சென்றனன் அந்தக் குழந்தையை ஓர் மீன் விழுங்கியது

அந்த மீன் செம்படவன் வலைபோட, அதில் அனேக மீன்களுடன் சொர்ணம்போன்ற வோளியைவிளக்க, அம்மீனை வலைக்காரன்பார்த்து அதிக வியப்புடன் இராஜாவான சம்பராசுரனுக்குக் கொடுக்க, அவனதைக் கண்டு வியப்புற்று தனது பாகசாலைத் தலைவனிடத்திற் கொடுத்துச் சமையல் செய்யச்சொல்ல, அவனு மதைக்கொண்டுபோய்ச் சேதிக்க, உள்ளே சிறுகுழந்தை யிருக்கக்கண்டு அதி பயத்துடன் அச்சிசுவை அந்த வீட்டினி லிருக்கின்ற மாயாவதி யென்கிற மாதுசிரோமணியினிடத்திற் கொடுத்தனன்.

அவளும் அக்குழந்தையி னுடைய சவுந்தரியத்தைப் பார்த்து மனங்களி கூர்ந்து வியப்புடன் அதை வளர்த்து வருகையில், அவளிடத்திற்குச் சகல கலைகளையு முணர்ந்த நாரதமகா முனியானவர் வந்தனர். அப்போதவ ளவரைக்கண்டு திடுக்கிட் டெழுந்திருந்து, அர்க்கியபாத்திய முதலியவற்றாற் பூஜித்து, ஆசனஞ் சமர்ப்பித்து, அதிலவரை எழுந்தருளப் பண்ணினள். நாரதர் எதிரேநிற்கின்ற மாயாவதியைப் பார்த்து, கேளாய் மாதர் சிரோமணியே! இந்தப்பாலன் முன்பு உருத்திர பகவானால் தகிக்கப்பட்டிருந்த மன்மதன். இவன் யதாப்பிரகாரம் சரீரத்தை யடைய வேண்டுமென்று ஜகன்னாதரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கும், உலகமாதாவான ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவிக்கும், மைந்தனாக ஜனித்தனன்.

இவனுக்கு நீ மனைவியாகுதல் நன்றுதலால், உன்னைச் சம்பராசுரன் மனைவியாக்கிக் கொள்ளக் கருதிக்கொண் டிருக்கின்றனன். அவனுக்கு நீ உடன்பட வேண்டாம். இக்குழந்தைக்கு யவ்வனப்பருவம் வருகிறவரையில் அந்தச்சம்பராசுரனுக்கு ஒரு நோன்பு உண்டு. என்று சொல்லி பிறகு இவனைக் கொண்டவனைக் கொன்று போட்டு, துவாரகைக்குச்சென்று, இவனைக் கணவனாக வரிக்கக்கடவாய். என்று சொல்லி நாரதமகா முனியானவர் அந்தர்த்தானமானார். அப்பாலந்த மாயாவதிக்குப் பூர்வஞ்ஞானமுண்டாகி, தனது புருஷன் சிவனால் தகிக்கப் பட்டதை நினைத்துக்கொண்டு, சம்பராசுரனால் சமுத்திரத்திற் போட்டுவிடப்பட்ட புருஷன் தனக்கு ஏகாந்தத்தில் தெய்வ கதியால் வாய்த்தானென்று மிகவுங்களிப்புற்று, அச்சிசுவைச் சகல உபசாரத் துடன் போஷித்துக் கொண் டிருந்தனள்.

இப்படி யிருக்கையில் மகாமாயாவியான சம்பராசுரனானவன் அந்தக் கன்னியா இரத்தினமாகிய மாயாவதியை நோக்கி, உன்னை நான் மணம்புரியக் காதல் கொண்டு போஷிக்கின்ற வென்னுடைய கருத்தை நீ கனவிலு மெண்ணாதிருக்கக் காரணம் யாதென்றனன். அதற்கவள் உம்மையே யான் மணம் புரியக் கருதியிருக்கின்றேன். ஆனாலு மெனக்கிப்போ பதினைந்து வருடம் புருடனை விரும்பாதிருக்க ஓர் விரதமுண்டு. அதனை யனுஷ்டித்து முடிவானபின்பு உமது கருத்தின் வண்ணம் இசைவேனென்று கூறினள். அதை உண்மையாக நம்பின சம்பராசுரன் விரதமொழியுங் காலத்தை எதிர்பார்த் திருந்தான்.

இப்படிக்குச் சிலநாள்சென்றபிறகு இக்குழந்தை யான பிரத்தியும்ன னுக்குப் பாலியம்போய் யவ்வனப் பருவமடைந்து, செந்தாமரையை நிகர்த்த கண்களும், நீண்ட கைகளும், புன்னகையுடன் கூடிய முகமும் பெற்று, சவுந்தரிய வான்களுக்குள் சிறந்தவனாய்ப் பார்க்கிறவர்கள் மோகங்கொள்ளத் தக்கவனா யிருந்தான். அந்தப் பிரத்தியுமனனை அந்த மாயாவதிகண்டு, கொஞ்சம் நாணத்துடன் காம லீலைகளுக்குரிய செய்கைகளைப் பாராட்டி னள். அதுகண்ட பிரத்தியும்னன் அந்த மாயாவதியைநோக்கி, உன்னை

யான் அன்னையாகக் கருதியிருக்க இப்போ உனது செய்கை மனைவியாகக் குறித் தான்தா யிருப்பதினால், இது யோக்கிய மல்லவென்று சொல்லினன் அவ னைப்பார்த்து மாயாவதி சொல்லுகின்றனள்

கேளீர் பர்த்தாவே! பூர்வத்தில் மன்மதனான நீர் சங்கரராலெரிக்கப் பட்டு அங்கமில்லாதவ ராயினீர் இப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு மைந் தனாய் அவதரித்துப் பத்துநாளைய குழந்தைப் பருவமா யிருக்கையிலேதானே, சம்பராசுரன் தனக்குச் சத்துருவென் றெண்ணிச் சமுத்திரத்தினிற் போட அதையோர் மீன் விழுங்க, அது பாகசாலைத் தலைவனிடத்தில் வர, அவன் மூல மாய் என்னிடத்தினில் வந்தீர் யான் உமது பாரியையான இரதிதேவியாத லால், மனைவியாகக் குறிய செய்கையா லுமக்கு ஞாபகப் படுத்தினேன் இப் போது ஸ்ரீருக்குமணி தேவியம்மன் உம்மைக்காணாமல் சோகங்கொண் டிருப் பாளாதலால் சீக்கிரத்தில் அந்தச் சம்பராசுரனை வதைத்துத் துவாரகைக்குச் செல்லவேண்டும் அவனைக் கொல்லுவதற்கு வேண்டிய உபாயமான மாயைகளை உமக்குக் கற்பிக்கின்றேன் அந்த மாயையா லிவ்வசுரனைக் கொல்லலாம் என்று சிலமாயைகளைக் கற்பித்து அவ்வசுரனை வெல்லச்சொல்லி அனுப்பினள்.

அப்போது அந்தப் பிரத்தியும்னன் சம்பராசுரனண்டையிற் சென்று, அவ னுக்கு ரோஷம் பிறக்கும்படியான பேச்சுகளுரைத்தனன் அவனதுகேட்டுக் கடுஞ்சின மடைந்து, எட்டு பட்டைதீர்ந்த கதையைக் கரத்தினிற்றாங்கி, கண் களில் நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி பார்த்தோடிவந்து, இடி இடித்தாற் போல பிரத்தியும்னன் மீதிற் போட்டு அட்டகாசஞ் செய்தனன். அப்போது பிரத்தியும்னனுங் கடுஞ்சினங்கொண்டு, தனது கதையினால் சம்பராசுரனு டைய கதையைப் பொடிசெய்து அவன்மீது பிரயோகஞ் செய்தனன், அதை அவன் பார்த்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற் கிளம்பி, தனது மாயையால் கல்மழைபொழியச் செய்தனன். அதனைப் பிரத்தியும்னன் மனவருத்தமுற்று, சத்துருவாத்துமனியென்று பெயரையுடைய தனது மாயையைப் பிரயோ கஞ்செய்து அந்தக் கல்மழையைத் தடுத்து, பின்னனுக்கொப்பான கத்தியைக் கரத்தினிற்றாங்கிச் சம்பராசுரனுடைய உரத்தசிரசை இரண்டுபிளவாகக் கண் டித்து விட்டனன்

அதைப்பார்த்த தேவர்கள் களிப்புற்று, அந்தப் பிரத்தியும்னன் மீது புட் பமாரிசொரிந்து துதிசெய்தார்கள். அப்பால் பிரத்தியும்னன் தன் அரண் மனையிற்சென்று, இந்தச் சங்கதிகள் யாவும் அந்த மாயாவதிக்கு உரைத்து, இருவரும் சந்தோஷத்துடன் ஆகாயத்தினிற் கிளம்பி, மின்னலோடுங்கூடிய மேகம்போல விளங்கிக்கொண்டு,-ஸ்ரீவாசுதேவருடைய அந்தப்புரத்தில் அனே கஸ்திரீகளி னடுவினில்வந்து குதித்தனர்கள் இவர்களை அவர்கள்பார்த்து. ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக் கொப்பான வண்ணமும் உருவமும் ஆபரணமும் சரியாயிருந்தமையால் ஸ்ரீகண்ணபிரானென்றே பிரமித்து, மாதர்கள் யாவரும் "மூலைக்குமூலையாயோடி" யொளித்துக் கொண்டார்கள் அப்பால் சற்றுநேரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி அல்லவென்று தெரிந்து வியப்புடன் பார்த்துக்கொண்

டிருக்கையில், ஸ்ரீமகாலட்சுமியான ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் அந்தப் பிரத்தியும்னனைக் கண்டு அன்பு அதிகரித்துச் சொல்லுகின்றாள்

ஆ! ஆ! வடிவினிற்சிறந்த இவனுரோ? எந்தப் புண்ணிய வதியினுடைய மைந்தனே? இந்தப் பாக்கியவான் என்னகாரணமாக இவ்விடத்திற்கு வந்தானே? நமக்கு முன்பிறந்த புத்திரன் பிழைத்திருந்தால் அவனும் இவ்வண்ணமான வயதும் வடிவும் வாய்ந்தவனாகி யிருப்பானே இவனைப்பார்த்தால் அந்த மைந்தனைப்போற் காணுகின்றதே இல்லாவிட்டால் நமக்கிவனிடத்தில் விசேஷ அன்பும், இவனைப் பார்த்ததினாலுண்டான உத்சாகமும், இடதுபக்கந்துடிக்கின்றதுமான இப்படிப்பட்ட செய்கைகளுண்டாகமாட்டா. ஆதலாலிவன் நமதுபுத்திரனாகவே யிருக்கலாம் என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானனவர் வசுதேவரையுந் தேவகீதேவியையுங் கூட்டவழைத்துக் கொண்டு அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளி, தமக்கிந்தப் பிரத்தியும்னனுடைய சரித்திரங்களியாவுந் தெரிந்திருந்தும் ஒன்று மறியாதவரைப்போல மவுனியாயிருந்தனர்

அந்தச் சமயத்தில் சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யத்தக்க மகானுபாவனான நாரதர் அவ்விடத்திற்கெழுந்தருளினர் அவரை ஸ்ரீபகவானனவர் கிரமப்பிரகாரம் பூஜித்து ஆசனம் சமர்ப்பிக்க, அவர்தனமீதிருந்து அவர்களை நோக்கி, அந்தப் பிரத்தியும்னனுடைய உற்பத்தி முதல் அவ்விடத்திற்கு வந்தவரையிலுண்டான சங்கதிகள் யாவுமுரைத்து அவர்களாற் பூஜிக்கப்பட்டு தம்முடைய யதாஸ்தானத்திற் கெழுந்தருளினர் அப்பால் வசுதேவர் தேவகிதேவி முதலானவர்கள் அந்தப் பிரத்தியும்னனிடத்தில் மிகவும் அன்புடையவர்களாகி, அவனுக்கும் மாயாவதிக்கும் யதாவிதியாய் சாலாலங்கார சம்பிரமத்துடன் மணம்புரிவித்து, மகாசந்தோஷத்துடன் சுகமாயிருந்தார்கள்

ஐம்பத்தாறுவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

சத்திர சித்தாற்பவாதனு சார்ந்தும
நித்தனு சியமந்தக மணியால் நிவர்த்தித்து
சத்திய பாமையும ஜாம்பவதி கனைக
கத்தன கல்யாணஞ் செய்ததுங் காட்டுவாம.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சத்திராஜித்தனால் அபவாதமடைந்ததும், அதைச் சியமந்தகமணியால் நிவர்த்தித்துக்கொண்டு ஜாம்பவதி சத்திய பாமைகளை விவாகஞ்செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

சேளீா பரதகுலோததுஙகனை பரீக்ஷிதது மகாராஜனே' துவாரகாபுரத தில் சததிராஜிததனெனறு சூரியபகவானுககு மிகவும அனபனுகியும, பகதனு கியும, ஒரு அரசனிருநதனன அவனிடததிற சூரியபகவான அருளகூாநது ஒரு நாளைககு எடடுபாரம சொானம கொடுககததககதாகியும, வியாதிமுதலிய தைப போககததககதாகியும, ஒளியினை வாயநததாகியு மிருககினற சியமநதக மெனகிற ஓா மணியைககொடுகக அவனதைவாஙகித தனது ஆரததினில வை ததுக கணடததிலணிநது கொணடு படடணததிறகு வருகிறபோது, அவனைப பாாதது ஜனஙகள ஸ்ரீகிருஷணபகவானிடததிற சென்று, உமமைச சேவிககி றதறகாக சூரியபகவான வருகிருனெனறுரைகக, அதுகேடட சுவாமியானவர் புனனகையுடன அவாகளைபபாாதது, அவன சூரியனலலன சூரியனுற கொடுககபபடட மணியினது ஒளியுடன விளஙகுகினற சததிராஜிததனென றருளிசசெயதனா

அநதசசததிராஜிததன தனது கிரகததிறகுச சென்று வேதியாகளை வர வழைதது, வேதமநதிரஙகளை ஜபிககச்சொலலி, தேவதாராதனததில அநத மணியையுங கூடவைததுககொணடு பூசிதது, அவவேதியாகடகு அளவிறநத பூரி தக்ஷிணைகளைக கொடுததனுபபிவிடடுச சநதோஷததுடன சுகிததிருந தான ஸ்ரீகிருஷணபகவானனவா அநதமணியை உககிரசேன மகாராஜனுககு வாஙகிககொடுகக மனஙகொணடவராய அதைக கொடுககசசொலலிக கேட் டருளினா அநதச சததிராஜிததன அநதமணியினபேரில அதிக ஆவல் கொணடிருபபவனனதால அதைககொடுபபதற கிசையாதிருநதனன இப படிசிலனுள சென்றபிறகு அநதச சததிர்ாஜிததனுககுத தமபியான பிரசே னன அநதமணியின ஆரததைக கணடததி லணிநதுகொணடு காடடிறகு வேடடையாடபபோகையில, அவனைககுதிரையுடன ஒருசிஙகங்கொனறது. அசசிஙகததை ஜாமபவான கொனறு அநதமணியின ஆரததைத தானவசிக கும ஓாபிலததினி லிருககினற தனகுடடியின தொடடிலுககு நடுவில கடடி வைததனன

அபபால சததிராஜிததனனவன வேட்டையாடபபோன தமபி வராதிருககககணடு மிககிலேசமுறறு, முனனால ஸ்ரீகிருஷண னிநதமணியைக கேடடதறகுக கொடாதிருநதமையால இபபோது நமது தமபியைககொனறு அநத மணியைக கிரகிததுககொணடாா. எனறு சொலலுவதை ஜனஙகள கேழவிபபட்டு, ஒருவருககொருவா இரகசியமாய பேசிககொணடிருபபதை ஸ்ரீகிருஷணபகவானனவா கேடடு, அநத அபவாததைத விலககிககொளள வேணடி அநத ஜனஙகளிற சிலரையழைததுககொணடு, அநதபபிரசேனன் சென்றவழியே காடடிறகுபபோய குதிரையுடன மாயநதுகிடககினற அவ னுடைய கழுததில அமமணியைககாணும லவவிடததில சிஙகததின காலடி யைககணடு, அவவடிபோகினற மாாககமே சென்றனா. அபபடி செலலவும அது குகையினிடமவிட, அஙகேபாாககையில அவவிடததும மரிததுக கிடக் கினற சிஙகததி னிடததும அமமணியைக காணுமல, அவவிடததி லொருமணி

தன்காலடி தென்பட, அதன் பின்றொடர்ந்து போகையில் அது ஓர் பிலத்தி னடியிற் கொண்டுபோய் விட்டது.

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்முடன் கூடவந்த ஜனங்களை பிலத்தின் புறத்தினில் நிறுத்திப்போட்டு, தாம்மாத்திரம் அந்தப் பிலத்துவாரத்தினிற் பிரவேசித்துப் பார்க்கையில் அங்கு ஒருகுழந்தையினது தொட்டிலின் மீதிற் கட்டியிருக்கின்ற சியமந்தக மணியைக்கண்டு அருகிற்சென்றிருக்க, அதை யக்குழந்தையின் தாதிபானவள் கண்டு ஓவென்று கூச்சலிட்டனள் அதுகேட்ட ஜாம்பவான் அதிசீக்கிரமத்தி லோடிவந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் கேவலம் மானிடனென்றெண்ணி ஒருகுத்துக்குத்தினன் அப்போ ஒருவருக்கொருவர் கைகலந்து, ஆயுதங்களாலும் கரங்களாலும் விருக்ஷங்களாலு மடித்துக் கொண்டு, நகங்களாற்கிள்ளியும், பற்களாற்கடித்தும், இப்படிக்கி அதிகபயங்கரமாய் இரவும் பகலும் வோய்வில்லாமல் வொருவருக்கொருவர் இளைக்காமலும் எவ்வளவுஞ் சோர்வில்லாமலும் பலவைகைபாக யுத்தஞ் செய்தார்கள் இப்படி செய்துவருகையில் இருபத்தேழுநாளாயின இருபத்தெட்டாவது தினத்தில் ஜாம்பவான் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்குச் சரியா யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமல், இளைப்புற்றுத் தேகமெலிந்து பின்னிடவந்ததை யோசித்து, இவன் மனிதனல்ல ஈசுவரனாக விருக்கவேண்டுமென்று கருதி, அவரைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றான்

கேளீர்சுவாமி தீனதயாளுவே! தேவரீர் பிரமனாயிருந்து சகல தேவர்களையும் சிருஷ்டித்து, காலனாயிருந்து சகலபூதங்களையும் இராவணன்முதலிய இராக்கதரையுஞ் சங்கரிக்கத் தசரதனுக்கு மைந்தனாக அவதரித்து, விராதன் கரதூஷணன் இவர்முதலிய வர்களை வென்று, வாலியையு மொருபாணத்தினாலெய்து, சுக்கிரீபனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி, வானரசேனைகளைக் கொண்டு ஐந்துநாளில் சமுத்திரத்தில் அணைகட்டி இலங்கையிற்சென்று வெற்றிபெற்று விபீஷணனுக்கு இலங்கையை மகுடஞ்சூட்டி, வானரவீரர்முதலிய சேனைகளுடன் சீதாசமேதனாய் திருவயோத்திக் கெழுந்தருளி பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்ட சக்கிரவர்த்தித் திருமகனான ஸ்ரீராமனென்றறிந்துகொண்டேன் தேவரீர் யாதுகாரணமாக யிவ்விடத்திற் கெழுந்தருளியது? என்று அடக்க மொடுக்கத்துடன் பக்தியாய் வினவுகின்ற ஜாம்பவானைப் பகவானோக்கிச் சொல்லுகின்றார்

வாராய் ஜாம்பவானே! இந்தத்தொட்டிலிற் கட்டியிருக்கின்ற மணியானது சத்திராஜித்தனுடையது இதை அவனதுதம்பி பிரசேனனென்கிறவன் கழுத்தினிற் போட்டுக்கொண்டு வேட்டையாடப் போயினன். அவனை ஒருசிங்கங் கொன்றுபோட்டு இம்மணியைக் கொண்டுபோயது அதனை மாய்த்து நீ கொண்டுவந்திருக்க, அந்தப்பிரசேனனை யான்கொன்று இம்மணியை யெடுத்துக்கொண்டதாக சத்திராஜித்தன் அபவாதமாகச் சொன்னமையால், அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள யான்சிலஜனங்களுடன் இம்மணி

இவ்விடத்திற்குவந்த மாறகத்தைப்பற்றிக்கொண்டுவர, இந்தப்பிலத்திலுள்ள அந்த ஜனங்கள் பிரவேசிக்கக்கூடா திருந்தமையால அவர்களப் பிலத்தின் புறத்தினில நிறுத்திப்போட்டு யானமாத்திரம இம்மாமணியைக் கொண்டு போக வந்தேன என்று சொலலி முவடியுத்தத்தினுலை சரீர முழுமையும் நோயகொண்டகாத்திரத்தைத வாயந்திருக்கின்ற ஜாமபவானைச சகலபாபத்தையுமபோக்கி சகல இஷடத்தையுந தந்த நளாநின்ற தமது திருவடிகளால வருடி ரிணமிலலாதிருக்குமபடி செய்தனா அப்பால ஜாமபவான மிருந்தகளிப்புடன தனது குமாரத்தியான ஜாமபவதியை ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுத்துவிட்டனன

இப்பால ஸ்ரீ கிருஷணபகவான பிலத்துவாரத்தினில நிறுத்தி வைத்த ஜனங்கள பனிரெண்டுநாளவரையில காத்திருந்து, அப்பால துவார கைக்குச் சென்று வசுதேவா தேவகிமுதலியவாகட்கு இசசேதியைசசொலலி, பிறகு கிலேசத்துடன ஹநாதேவிகோவிலுக்குச சென்று அவளைப பூஜித்துப பலி கொடுத்துப்பணிந்து, ஸ்ரீகிருஷணபகவான நலமுடன வருவாராவென்று வினவினாகள அவளும சீக்கிரத்திலேயே வருவாரென்றுரைத்தனள் அது கேட்ட ஜனங்கள கொஞசம சநதோஷமாக யிருக்கையில ஸ்ரீகிருஷணபகவானுவா ஜாமபவதி சமேதராய அந்தச சியமந்தகமணியையுங கிரகித்துக் கொண்டு, ஜாமபவானிடத்தில செலவுபெற்றுத துவாரகைக்குவந்து வசுதேவர் தேவகிமுதலியவாகளைப பணிந்து, அவாகளையும சகல ஜனங்களையும சநதோஷபபடுத்தி, சகல யாதவாகள புடைசூழச கொலுவீறறிருக்கின்ற உக்கிரசேன மகாராஜாவினிடத்தில வந்து சாஷடாங்கமாக நமஸகரித்து அஞசலிகூப்பி ள்திரேநின்றனா இப்படி நிற்கின்ற ஸ்ரீகிருஷணபகவானை உக்கிரசேன மகாராஜாவானவன கட்டிக்கொண டானந்தங்கொண்டு சநதோஷித்தனன

அப்போ ஸ்ரீகிருஷணபகவான அந்தச சபைதனில சத்திராஜித்தனை வரவழைத்து, அவனை நோக்கி யான உனது தமபியைக கொலலவிலலையென்று நடந்தசங்கதிகளைத தமமுடன கூடவந்த ஜனங்களால தெரியபபடசசொலலி அந்தமணியை அவனிடத்திற கொடுத்தனா அவனதைப பெற்றுக்கொண்டு தனது வீட்டிற்குப்போய வீணுன அபவாதத்தை இந்த ஸ்ரீகிருஷணபகவான பேரில சொனனோமே இதை யெவவிதமாய நிவாத்திசெய்து கொளளுகிறது ? என்று தமது புத்திரியான சத்தியபாமையை ஸ்ரீகிருஷண சுவாமிக்குக கொடுத்து அவளுக்குச சீதனமாக இந்த மணியைக் கொடுத்துவிட்டா லந்தபபழி தீரும, இலலாவிட்டால தீராது என்று நிசசயித்துமாதுகிரோமணியான தனது புத்திரியையும அந்த சியமந்தகமணியையும ஸ்ரீகிருஷணனுக்குக கொடுத்தனன் ஸ்ரீகணணபிரானனவா அந்தச சத்தியபாமையை மாத்திரம அங்கீகரித்து, அவனைநோக்கி நீ புத்திரஹீன ஞதலால உனக்குணடான சமபத்துக்கள்யாவும இந்தச சத்தியபாமையைத்தான சேரும அபபோது யான பெற்றுக்கொளளுகிறேன இபபோவேணடுவதிலலை என்று அமமணியை அவனிடத்திலேயே நிறுத்திவைத்து, ரூபங்களிற்சிறந்த சத்தியபாமையை விதியாக விவாகஞ் செய்துகொணடனா

ஐம்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

சத்திராசித்தனைச் சததன்வன்கொன்றதும்
சத்யபாமையும் சாமிக்குச்சொன்னதும்
அத்தனைக்கண்டவனைச் சம்மரித்ததும்
சுத்தமா யிதில் சொல்லின தாமரோ

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு மாமனாரான சத்திராஜித்தனை சததன்வன் கிருதவர்மன், அக்குரூரன் இவர்களுடைய துற்போதனையால் இராக்காலத்தில் சங்கரித்ததும் சத்தியபாமை யானவள் அஸ்தினாபுரத்தி லிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியிடத்திற் சென்று பிதாவினுடைய மரணத்தைக் குறித்துச் சொல்லிக்கொண்டதும், அப்பால் சுவாமியானவர் சததன்வனைச் சங்கரித்ததும் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் உத்தராநந்தனனான பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! அஸ்தினா புரத்திலிருந்த பாண்டவர்களையும் குந்திதேவியையும் திருதராஷ்டிரனானவன் வாரணாவதத்தி லிருக்கின்ற அரக்குமாளிகைக்கு அனுப்ப, அவர்களதில் நெருப்புப்பட்டிறந்தார்களென்று சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீ சுவாமியானவர் தமக்குப் பாண்டவர்களுடைய க்ஷேமந் தெரிந்திருந்தும் உலகத்தோடொத்துக் கொஞ்சம் விசனப்பட்டு, ஸ்ரீபலராமர் சகிதராய் இரதத்தின்மீ தேறிக்கொண்டு அஸ்தினாபுரத்திற்குச் சென்று பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரன், விதுரன் இவர் முதலியவர்களைக் கண்டு, பாண்டவர்களுக்குவந்த துன்பத்தைக்குறித்து மனம்வருந்தி துக்கித்திருந்தனர்.

அத்தருணத்தில் அக்குரூரனுங் கிருதவர்மனும் சததன்வனிடத்திற் சென்று அற்பனான சத்திராஜித்தனிடத்தில் சூரியனீகாத்த ஒளியினையாந்த சியமந்தகமணியிருப்பது நன்றாயிருக்கவில்லை; உன்னிடத்திலிருந்தால் அழகாயிருக்கும். என்று சொன்ன துற்போதனைகளைக்கேட்ட சததன்வன் இராக்காலத்தில் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கின்ற சத்திராஜித்தனிடஞ் சென்று, அவனுடைய சிரசை இருதுண்டமாகக் கண்டித்துச் சியமந்தகமணியைக் கைக்கொண்டனன்.

அதை அவன் புத்திரியாகிய சத்தியபாமை தெரிந்து, அதிகமனோதுக்க முண்டானவளாய், அச்சவத்தை எண்ணெய்க் கொப்பறையில் சாவதானமாய் வைக்கத் திட்டஞ்செய்துபோட்டு இரதாரூடையாய் அஸ்தினாபுரஞ் சென்று பிதாவின் சங்கதிகள் யாவும் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்குச் சொல்லிக் கண்ணீர்விட்டழ அவரதைக்கேட்டு சத்தியபாமைக்காகக் கொஞ்சம் விசனப்பட்டவர்போல அபிநயஞ்செய்து பீஷ்மர் முதலியவர்களிடத்தில் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு துவாரகைக்கு வந்து, மாமனாருக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை நிறைவேற்றிவிட்டுச் சததன்வனைக்கொல்ல யோசித்தனர்.

அவன்து தெரிந்துகொண்டு அக்குரூர னிடத்துங் கிருதவர்மனிடத்துஞ் சென்று, ஸ்ரீசுவாமியுடன் யுத்தஞ்செய்யச் சகாயமாய்வரவேண்டு மென்று அழைத்தனன் அவர்கள் எங்களா லாகாதெனவே அக்ரூரனிடத்தில் வந்த மணியைக் கொடுத்துவிட்டு, வெகுவேகமாகச் செல்லத்தக்க குதிரையின் மீது ஆரோகணித்துக்கொண்டு விதர்ப்பதேசமலையிற் சென்று, அப்பால் குதிரைநடக்கமாட்டாமல் தளர்ச்சிகொள்ளவும் கால்நடையாக ஓடத் தொடங்கினன்

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சததன்வனை வதைக்கப்போனவிடத்தில் அவனைத் துவாரகையிற் காணாமல் ஸ்ரீபலராமசகிதராய் இரதமேறி விதர்ப்ப தேசத்திற்குச் செல்ல, அவனைப் பலராமர் கண்டிறக, சுவாமி அவனைத் தூரத்திற்கொண்டுபோய் சக்கிரப்பிரயோகஞ்செய்து அவனது சிரசைத் துணித்துவிட்டுப் பார்க்க, அப்போது அவனிடத்தில் அந்தச் சியமந்தக மணியைக்காணாமல் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானவர், பலராமர் தம்மை நினையாமல் அந்த மணியைத் தமக்குக் காட்டக்கூடாதென்று மறைத்தானென்று கிருபபதார்க்கருதி சுவாமியிடத்திற் கோபமாய் அவருடன் சேராமல் விதர்ப்பதேசத் திற் சென்று, அவ்வரசனாற் பூஜிக்கப்பட்டு அவனிடத்திலேயே நின்றுவிட்டார். ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியுந் துவாரகாபுரிக்குச்சென்று சுகித்திருந்தனர்.

அப்போ அக்குரூரன் தன்னிடத்தி லிருக்கின்ற சியமந்தக மணியை எங்கே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிடுங்கிக் கொள்ளுவாரோவென்று நினைத்து, தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போகிறேனென்று உபாயமாய் ஸ்ரீபகவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காசிக்குச்சென்று, கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து, யாகஞ்செய்துகொண் டவ்விடத்திலேயே வாசமாயிருந்தனன் அப்போது துவாரகாபுரத்து ஜனங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி சததன்வனைக்கொன்று மணியை ஒருத்தருக்குந் தெரியாமல் மறைத்துவைத் திருக்கிறாரென்று முன்போல அபவாதமாய்ச் சொல்லுவதை சுவாமி கேள்வியுற்று, அதையு நிவர்த்திசெய்து கொள்ளக் காசியிலிருக்கின்ற அக்குரூரனைச் சபைக்குவர வழைத்து அவனிடமாயிருந்த மணியை யெல்லோரும் அறியவாங்கிக் காண்பித்து அவனிடத்திற்றானே கொடுத்துவிட்டனர்

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

கண்ணனவர் காளிந்திமுதலிய
நண்ணுமொண்டொடி நங்கையரைவரை
விண்ணினுள்ளோர் வியந்திடக்கலியாணம்
பண்ணிக்கொண்டா ரெனப்பகர்கின்றதே.

ஸ்ரீகிருஷணபகவான காளிநதிமுதலிய ஐநதுகனனிகைகளை விவாகஞ செயதுகொணடதை சொலலுகினறது

கேளீா அபிமனனியு புததிரனுன பரிகூஷிததுமகாராஜனே! ஒருநாள ஸ்ரீகிருஷணபகவான பாணடவாகளைப பாாககவேணடுமெனறு சாததகி முதலிய யாதவாகளோடே இரதாரூடராயக காணடவபிரஸததிற கெழுநதருளினா அவரைககணட பாணடவாகள தஙகளாசனமவிட டெழுநதிருநது, அதிவேகமாக ஓடிவநது, சுவாமியைக காடாலிஙகனஞ செயது பூசிதது, அநதத திருமேனி சமபநதததினுலுணடான ஆனநதபாஷபஙகளை யுதிாதது, மனமகிழசசியுடன ஆசனஞசமறபிதது, அவருடனகூட வநதவாகளையும கிரமமாகப பூசிததாாகள அபபோ சுவாமியானவா சூரசிகாமணியான தாமபுததிரரையும, கதாயுதததிற சிறநதவனுன வீமசேனனையும, மகாபாககியவதியான குநதிதேவியையுந தணடனிடடு விலலாளிகளிறசிறநத அாசசுனனை ஆலிஙகனஞ செயது ஆசனததி லெழுநதருளி யிருநதனா அபபால மனமதனுககொபபான அழகுடைய நகுலனும, சாஸதிரஙகளை முறறுணாநத சகாதேவனும, மாதுசிரோமணியான துரோபதையும ஸ்ரீகிருஷணபகவானை தண்டன சமாபிததாாகள

இபபடி யிருககையில பாணடவாகளை நோககி ஸ்ரீகிருஷண பகவான் க்ஷேமஙகளை விசாரிகக, அபபோ குநதிதேவியானவள சொலலுகினறனள கேளீா சாவேசுவரனுன ஸ்ரீகிருஷணு! தேவரீரை ஒருககால நினைததால அவனுடைய பாபஙகளைபபோககிப பரிசுததனுககிவைககுந தனமையை வாயநத தேவரீரைச சாாவகாலமுந தியானிததுக கொணடிருககினற எஙகளுடைய கஷடநஷடஙகளுககு உரியவா தேவரீரா யிருகக, அநதககடமை எஙகளுககிலலையெனறு சொலலினள. பினபு தாமபுததிரரானவா சனகாதியோகிகளும காணககிடையாத அருமபொருளான ஸ்ரீகிருஷணபகவானை எளிதில சேவிககப பூாவததி லெனனதவஞசெயதோமோ? எனறு தமககுளதானே ஆனமஸதுதிசெயதனா இபபடி மழைககாலமான நானகுமாதமும ஸ்ரீகிருஷண பகவானுடன சுகிததிருநதாாகள

இபபடி யிருககையில அாசசுனனுனவன கவசகுண்டலததுடன ஸ்ரீகிருஷணசமேதனுய இரதமேறி மனிதசஞசாரமிலலாத காடடிறகு விளையாடசசெனறு, புலி, காடடுபபனறி, முளளமபனறி, மான இவைமுதலிய மிருகஙகளையெயது, அவவனுபபினுல தாகமடைநது இரததததைவிடடுக கீழேயிறஙகி, யமுனையாறறின ஜலததில காலகைகள சுததிசெயது, ஆசமனமபண்ணித தீாததபானஞசெயது, அவவிடததிலேயே உலாவிககொண டிருநதான். அபபடியிருககையில மினனறகொடிபோல சகலாபரண பூஷிதையாய் ஒரு கன்னியாரததினததைககண்ட சுவாமியானவா அாசசுனனைபபாாதது, இவளாருடையபெண? யாதுகாரணமாக இவவனத்தி லிருக்கின்றுள அதைத தீரவிசாரிதது வாவென்றனுபபினா அவனுமபபடியேபோய் விசாரிகக, அந்தக் கன்னிகையானவள சொலலுகின்றுள்

ஐயா விஜயமகாராஜனே! லோகசாக்ஷியான சூரியனுக்குப் பெண்ணாகிய காளிந்தியென்கிற நாமதேயத்தை வாய்ந்த அடியேன் தேவதேவனான ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பர்த்தாவாக அடையவேண்டுமென்று இவ்வனத்தில் என்பிதா சூரியபகவான் நிர்மித்துக் கொடுத்திருக்கின்ற கிரகத்திலிருந்து தவஞ்செய்கின்றேனென்று சொல்லினள். அதை அர்ச்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் அறிக்கைசெய்ய, அவரும் அவள் சமீபத்திற்சென்று, அவளாற் பூஜிக்கப்பட்டு, அவளையும் தமது இரதத்தில் வைத்துக்கொண்டு அர்ச்சுனனுடன் காண்டவப் பிரஸ்தஞ்சென்று சிலநாளிருக்க, அப்போது சுவாமியைப் பாண்டவர்கள் நோக்கி, தங்கள் பட்டணத்தைச் செவ்வையாய் தேவசில்பியான விசுவகர்மனைக்கொண்டு நிர்மித்துக்கொடுக்கும்படி பிரார்த்தித்தார்கள்.

அப்படியே பகவான் அதிசௌபாக்யமுள்ள இந்திரப்பிரஸ்தமென்று பெயரையுடைய ஓர்நகர முண்டுபண்ணிக் கொடுப்பித்தது, அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயராகிக் காண்டவவனத்தை அக்கினிக்குத் திருப்திசெய்வித்தது, அவனைக்கொண்டு அனுமக்கொடியுடன் இரதம், தனுசு, அம்பறாத்தூணி முதலாகிய தும் அர்ச்சுனனுக்குக் கொடுப்பித்தது, அந்தக் காண்டவவனத்தில் தப்பிப் பிழைத்த மயனைக்கொண்டு ஒரு சபை நிர்மித்துத் தர்மபுத்திரருக்குக் கொடுப்பித்தது, அவர்கள் கையில் செவ்வுபெற்றுக்கொண்டு இரதாரூடராய்ச் சாத்யகிமுதலிய யாதவர்களுடன் காளிந்தியை அழைத்துக்கொண்டு துவாரகாபுரத்திற்குச் சென்று, நல்லசுப முகூர்த்தத்தில் காளிந்தியை விவாகஞ் செய்துகொண்டனர்.

அப்பால் அவந்திதேசத்திற்கரசனும் துரியோதனனுக்கு அன்பாகளாயுமிருக்கின்ற விந்தானுவிந்தாள் தமக்குத்தங்கையான மித்திரவிந்தைக்குச் சுயம்வரஞ் சாட்டினார்கள். அதற்குச் சகலவரசர்களும் வர, அவர்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே முக்கியமாகப் பார்த்து மணம்புரிய வேண்டுமென்று கொண்ட மித்திரவிந்தையின் எண்ணத்தையறிந்த விந்தானுவிந்தாள் அப்படி கூடாதென்று வெகுவிதமாய்த் தடைசெய்தும், அதைக்கேளாமல் உறுதியாய்க் கருத்துக்கொண்டிருக்கிற அம்மித்திரவிந்தையை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சகலவரசர்களும் பார்க்கத் தேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு துவாரகைக்குச்சென்று, நல்லமுகூர்த்தத்தில் விவாகஞ்செய்துகொண்டு சுகமாயிருந்தனர்.

அப்பால் அயோத்தியாதிபதியான நக்னஜித்து மகாராஜனுக்கு மகா சவுந்தரியவதியாகிய சத்தியவதியென்றொரு கன்னிகையிருந்தனள். அவளைச் சகலவரசர்களும் வந்து, தங்கள் தங்களுக்குப் பாரியையாகக் கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்போதந்த இராஜாவானவன் யாருக்கு இந்தக் கன்னிகையைக் கொடுக்கிறது? ஒருத்தனுக்குக் கொடுத்தால் மற்றவர்களொன்றுசேர்ந்து யுத்தத்திற்கு வருவார்கள் என்று யோசித்தவனாய தன் பசுக்களைக் காக்கிறவனும் யசோதாதேவிக்குத் தம்பியாயுமிருக்கின்ற கும்பாண்டனென்று பெயரையுடைய கோபாலனிடத்திலிருக்கின்ற விருஷ

யங்கள் ஏழையும் ஆர் ஜயிக்கின்றானோ? அவனுக்குத் தன் துகன்னிகையை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கிறேனென்று சுயம்வரஞ் சாட்டினன்.

அதுகேட்ட சகலவரசர்களும் வந்து, கைலாசபர்வதம்போல் வெண்மை பொருந்தியும் அசுராம்சமாயுமிருக்கின்ற அந்த ரிஷபங்களுடன் போர்செய்ய மாட்டாமல் அபஜயப்பட்டுப் போனார்கள், அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யாதவசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு அயோத்தியா பட்டணத்திற்கெழுந்தருளினார். அதுகேட்ட நக்னஜித்து மகாராஜன் பூர்ணகும்பத்துடன் எதிர்கொண்டு பூசித்து, ஆசனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, திவ்வியாலங்காரத்துடனிருக்கின்ற விடுதியமைத்து அதிலிருக்கச் செய்து தகுந்தபடி உபசரித்தான். அப்போ சத்தியவதியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சவுந்தரிய பராக்கிரமமுதலிய கல்யாணகுணங்களைக் கேள்வியுற்று பெருமோசங்கொண்டு, தான்பூர்வஜன்மத்திலாவது இந்த ஜன்மத்திலாவது குருவுக்குப் பணிவிடையும், உத்தமபாத்திரத்தில் தானமும், பக்தியால் ஸ்ரீபகவானை ஆராதித்ததும் சத்தியமேயானால், அந்தவசுதேவ குமாரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எனக்குப் பர்த்தாவாகக் கடவரென்று ஹோமஞ்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தனள்.

அப்போ நக்னஜித்து மகாராஜாவானவன் அரவிந்தலோசனனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அடைந்து, அவரைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு, கேளீர் சகலஜீவ தயாபரமூர்த்தியே! தேவரீர் அடியேனுடைய குடிசைக்குப் பொன்னடிசாத்தினபடியால், அடியேனும் அடியேனுடைய மூதாதைகளான முன்னோர்களும் பரிசுத்தர்களானோம். சகலசெல்வத்திற்கும் நிதியான ஸ்ரீமகாலட்சுமியை அடிமைகொண்டவராயும் சாவல்லவராயுமிருக்கின்ற தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பிரையோஜனமற்றவனாயிருக்கின்ற அடியேனிடத்தில் யென்ன பிரையோஜனத்தை அடைவதற்காக எழுந்தருளியது? அதைக் கிருபைகூர்ந்து அருளிச்செய்யவேண்டும், என்று வினவிய அரசனை ஸ்ரீபகவானவர் நோக்கி, யான் உமது கன்னிகையை விரும்பிவந்தேன். எனக்குக் கன்னிகாதானஞ் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டனர்.

அதற்கவ்வரசன் ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து, பெரிய பிராட்டியாருக்கிருப்பிடமாயும், சகலகுணங்களுக்கு நிதியாகியும், புருஷோத்தமனாயுமிருக்கின்ற தேவரீரைப்பார்க்கிலும், எனது கன்னிகைக்குப்புருஷன் வேறொருத்தனிருக்கின்றானோ? ஆனாலிந்த அரசர்களுடைய உபத்திரவத்தினால் ஒரு சிபந்தனை செய்திருக்கின்றேன் அதாவது கும்பாண்டனிடத்தில் ஏழு எருதுகளின்றன அதுகளை ஜயிக்கின்றவனுக்கு எனது கன்னிகையைக் கொடுக்கிறேனென்று பிரதிக்கினை செய்திருக்கின்றேன் ஆதலால் தேவரீர் அதுகளை வெல்லவேண்டியிருக்கிறதென்று வினயமாய் விக்கியாபனஞ்செய்த நக்னஜித்து மகாராஜனுடைய வார்த்தைக்குப் பகவானிசைந்து, தாம் ஏழு உருவமாகி அந்தவிருஷபங்களேழையுங் கொம்பைப்பற்றிக் கீழேதள்ளி, மிகவும் எளிதாக சுலபத்திற் கட்டிப்போட்டனர். அப்போ அந்த நக்னஜித்து மகா

ராஜன் வெகுசந்தோஷத்துடன் சர்வாலங்கார பூஷிதையான தனது கன்னிகையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தனன்.

அந்த விவாகமானபின்பு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சத்தியவதி சமேதராகித் துவாரகாபுரிக்குப் பிரயாணமாகினார். அப்போ நக்னஜித்துமகாராஜன் அறுபது வயதுள்ளதாய் சுவர்ணத்தினால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய அறுபதினாயிரம் யானைகளும் மகாவேகமுள்ள நான்கு குதிரைகள் கட்டின பதினாயிரம் இரதங்களும் ஒன்பதுகோடி குதிரைகளும் எண்ணிக்கையில்லாத ஆபரணங்களும் காலாள்களும் கொடுத்து, நவரத்தினமிழைத்த இரத்தினமீது கன்யாவாகப் பெண்ணையும் பிள்ளையையும் உட்கார வைத்து பட்டணத்தை வலம்வரச்செய்தான். அதைக் கோசலநாட்டார் கேட்டு, தங்கள் வீடுகளில் களிப்பாணம் வந்ததாக வெண்ணீ மங்கள ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தர்களாகி, விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை அணிந்துகொண்டு, இரதங்கள் ஓடும் தெருக்களில் ஜலந்தெளித்து, புஷ்பங்களிறைத்து, தூப தீபங்கள் போட்டு, தோரணங்களும் கொடிகளும் வாழை கமுகு முதலிய மரங்களுங் கட்டி, புஷ்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து, வெகு விசித்திரமாய்ச் சிங்காரித்து, அந்தச் சத்தியவதிக்கும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கும் காணிக்கை சமர்ப்பித்து ஆலஞ்சுழற்றினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட வைபவங்களுடன் வருவதை அரசர்கள் கேட்டு, பொறாமையால் அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடன் யுத்தத்திற்கு வந்து, யாதவர்களால் அடிக்கப்பட்டு சின்னாபின்னமாய்ப் போனார்கள். அப்பால் சுவாமியும் சகலசேனைகளுடன் துவாரகைக்கு எழுந்தருளி சத்தியவதியோடே சுகித்திருந்தனர். பிறகு தன்னுடைய சகோதரியின் புத்திரியான கைகேயதேசாதிபதியான மகாராஜனுக்குப் பத்தினியென்கிற பெண்பிறந்திருந்தனள். அவளைச் சந்தர்த்தனன் முதலிய தமையன்மார்கள் ஒருமித்து ஆலோசித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்குப் பலவந்தமாயக் கொடுக்கார்கள். அவரும் துவாரகாபுரிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் யதாசாஸ்திரமாக விவாகஞ் செய்துகொண்டனர். பிறகு மத்திர தேசத்திற் கரசனுக்கு லக்ஷ்மணை யென்கிற ஓர் பெண்ணிருந்தனள். சகல அரசர்களும் வந்திருக்க, பகவானவர் அந்தக் கன்னிகையைப் பலவந்தமாய்த் தூக்கிக்கொண்டு துவாரகைவந்து விவாகஞ்செய்து கொண்டனர். இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானவர் ஸ்ரீ ருக்குமணி, சத்தியபாமா, ஜாம்பவதி, காளிந்தீ, மித்திரவிந்தை, சத்தியவதி, பத்திரை, லக்ஷ்மணை, இந்த எட்டுப்பட்ட மகிஷிகளுடன் சுகமாக யிருந்தனர்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

சந்தவிருத்தம்

திருமாலநரகாசுரனறனனைச சேதிததவனிடமாயிருநத
அறுவைபபதினாயிரததறுநூறவாகளதமைககடிமணஞ்செய்து
திருவாளசுவாககநதனிலிருநத திவயபாரிஜாதமதனை
அரியானவாசததியபாமை யகநதனிறகொணாநதுநாட்டினரே

ஸ்ரீ கணணபிரானானவா நரகாசுரனைச சஙகரிததது அவனிடமாயிருநத பதினாறாயிரதது அறுநூறு ஸ்திரீகளை விவாகஞ்செயது கொணடதும, சொறககததிலிருநத பாரிஜாதவிருக்ஷததை சததிய பாமையினுடைய கிரகததிற கொணடு வநது நாட்டியதுஞ சொலலபபடுகினறன.

கேளீா அரசசுன பவுததிரனான பரிக்ஷிததுமகாராஜனே! ஒருநாள தேவ ரிஷிகளிற சிறநத நாரதமகாமுனியானவா ஸ்ரீகிருஷண பகவானைச சேவிகக வேணடுமெனறு கருதி, பாரிஜாதபுஷபததைக கையிறகொணடு துவாரகை சென்று, மகாபகதியாய சுவாமிதிருககையில சமறபிதது நமஸகரிததாா அயபோ ஸ்ரீருககுமணி தேவியானவள அநதப பாரிஜாத புஷபததைப பாாதது அதைத தனககுக கொடுககசசொலலி சுவாமியைப பிராாததிததபடியால அபபடியே கொடுததுவிட்டனா அதைபபாாதத நாரதரானவா சததிய பாமை யண்டையில வநது, தான கொணடுவநது கொடுதத பாரிஜாத புஷபத தை உனககுக கொடாமல ஸ்ரீ ருககுமணிதேவிககு மாததிரம தநதாா அநத சுவாமியினுடைய பட்சபாத மிபபடியிருககிறது எனறு சொலலி அவளால பூஜிககபபட்டுக கொணடு சொறககததிறகுச சென்றனா.

அபபால ஸ்ரீகிருஷணபகவான சததியபாமையினுடைய கிரகததிற கெழுநதருளினா அபபோது சததியபாமையானவள அநத அரிதான பாரிஜாத மலரை உருககுமணிதேவிககு மாததிரமகொடுததது தனககுககொடாம லிருந ததைககுறிதது மனககவலைகொணடு ஊடலாயிருநதனள அபபோ ஸ்ரீபகவா னானவா உருககுமணிககுப பாரிஜாதமலரைக கொடுதததறகு நீ விசனபபடா தே உனனுடைய புறககடையில அநத விருக்ஷததையே கொணடுவநது நாட்டு கிறேனெனறு பிரதிககினை செயதருளினா அநதச சமயததில தேவராஜா வான தேவேநதிரனானவன நரகாசுரனால துனபபபடுவதை ஸ்ரீகிருஷணபகவா னிடததில விஞ்ஞாபனஞ செயயவேணடுமெனறு சததிய பாமையினுடைய கிரகததிறகுவநது, சுவாமியைச சாஷ்டாஙகமாகத தணடன சமறபிதது உரைககலுறறனன.

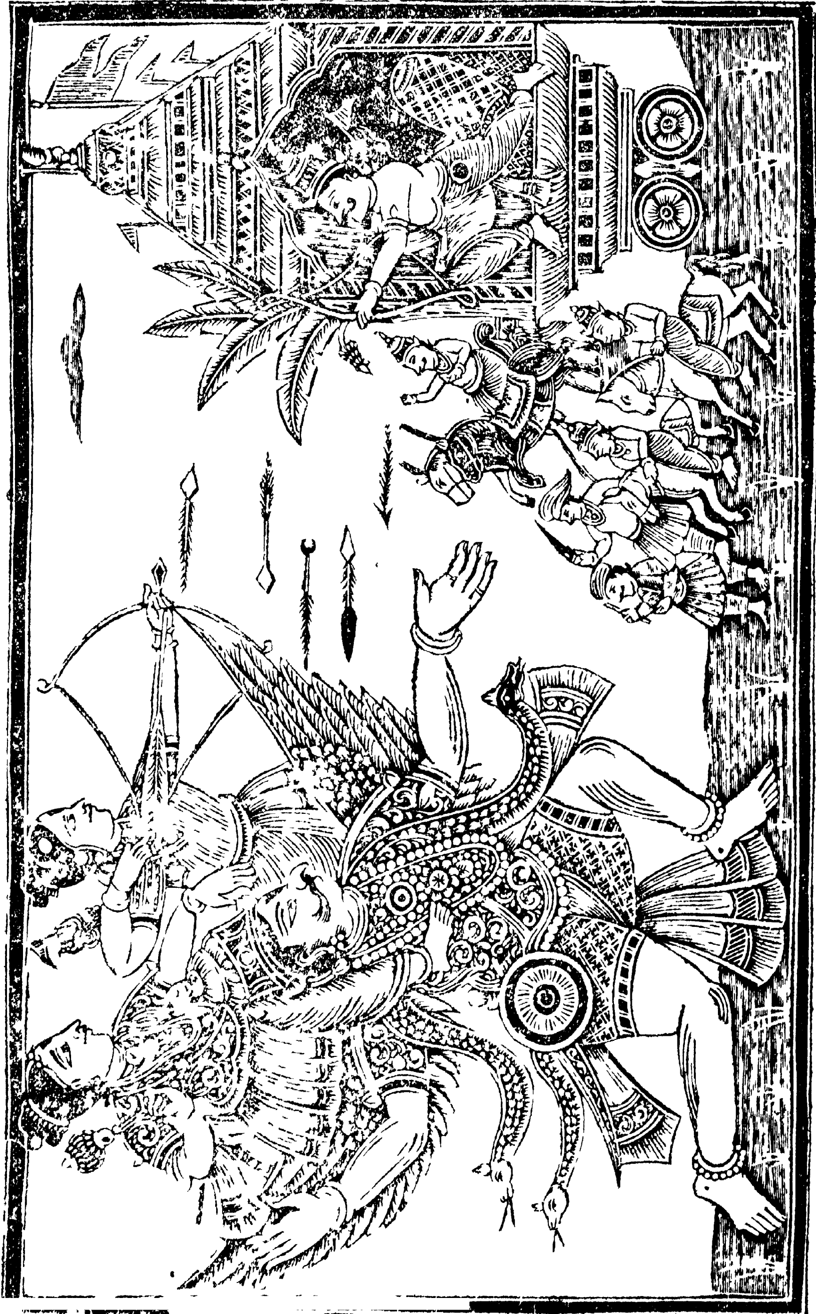
வாரீா சுவாமி! நரகாசுரனானவன எனது தாயாகிய அதிதி தேவியினு டைய குணடலததையும, எனககு விளையாட்டுக்குரியதாயிருநத மணிகூட,

பாவத்தையும், வருணனுடைய வெண்குடையையும், இன்னமனேகந் தேவர்களுக்குரிய வஸ்துக்களையும் பறித்துக்கொண்டதுமன்றி, அடிக்கடி யெங்களைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய உபத்திரவத்தைச் சகிக்க எங்களாற் கூடவில்லை என்று வருத்தப்படுகிற தேவேந்திரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேள்வியுற்ற பகவானானவர் அத்தேவராஜனைப் பார்த்து, நீ ஒன்றுக்கும் வருத்தமடைய வேண்டாம். அவனைச் சீக்கிரமத்திலேயே நிக்ரகிக்க யோசிக்கிறேன் என்று அவனைத் தேற்றி அனுப்பிவிட்டு, பிராக்ஜோதிடமென்கிற நரகாசுர பட்டணத்திற்குப்போக நினைப்புக் கொண்டனர்.

கேளீர் பாண்டுவம்சோத்துங்கனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! பூர்வத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணரானவர் வராகரூபியாய்த் திருவவதாரஞ் செய்தருளின போது, பூமிதேவியானவள் அந்த வராகரூபியான சுவாமியினிடத்தில் மோகித்து, நரகாசுரனென்கிற புத்திரனையடைந்தனள். பின்பவள் அவன் சாகாமலிருக்கும்படி கிருபை செய்யவேண்டுமென்று ஸ்ரீபகவானை விரும்ப, அப்போது அவர் பூமிதேவியை நோக்கி, இவன் அசுரனாகையால் இவனுக்கு அவ்விதமான வரங் கொடுக்கக்கூடாது. இவனை நிக்கிரகிக்கிற காலத்தில் இவனுடைய தப்பிதத்தை உனக்கு மேவுதலே சொல்லி நிக்கிரகிக்கிறோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியதால் அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாகவும் அந்தப் பூமிதேவியினுடைய அம்சமே இந்தச் சத்தியபாமை யாதலால் அவளுக்கு அவனுடைய தப்பிதத்தைத் தெரிவித்தனர்.

பின்பு இச் சத்தியபாமையின் உத்திரவின்பேரில் அவனைச் சங்கரிக்க வேண்டுமென்றும், இவளுடன் தேவலோகஞ்சென்று பாரிஜாத விருக்ஷத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றுங் கருதி, சத்தியபாமை சமேதராய்க் கருடன்மீது ஆரோகணித்து, நால்வகையான துற்கத்துடன் பாதாளலோகமுதல் சொற்கலோகம் வரையில் பரவியிருக்கின்ற பிராக்ஜோதிட பட்டணஞ் சென்று, கௌமோதகி யென்கிற கதையால் முதலி லிருக்கின்ற கிரிதுற்கத்தைக் கண்டித்து, அப்பால் அக்கினி துற்கத்தையும், ஜலதுற்கத்தையும், வாயுதுற்கத்தையும் வரிசைக்கிரமமாகச் சின்னாபின்னப்பட்டுப் போகும்படியாகக் கண்டித்து, சக்கிரப் பிரயோகத்தினாலும் நாந்தகமென்கிற கத்தியாலும் நரகாசுரனுடைய மந்திரியான முரனுடைய பாசத்தைத் துணித்துவிட்டு, கதையாலந்தப் பட்டணத்தினுடைய மதில்களைப் பேதித்துக் கொண்டு போய் பாஞ்சசன்யமென்கிற சங்கத்தைப் பூரித்தார்.

அதுகேட்ட முரனென்கிற அசுரன் கடுஞ்சினமடைந்து, தானிருந்த விடம்விட்டெழுந்திருந்து, கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்க விழித்துக் கொண்டு, மூன்றுலகத்தையு மெரிக்க உருத்திரன்போல யமதண்டத்திற் கொப்பான சூலத்தைக் கருடன்மீது பிரயோகஞ்செய்தனன். அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மூன்றுபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து நான்கு துணுக்கைகளாகக் கண்டித்து விட்டனர். அப்போ முராசுரனுக்குக் கோபமீறி,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சத்தியபாமை சமேதராய நரகாசுரனை சம்ஹரித்தது

ஆயிரம்பாரம் எழுகிறை செய்யப்பட்டும் நாலுபக்கமும் தங்கப்பட்டங் கட்டியும் அநேகமுளைகளடித்தும் தேவர்கள், யக்ஷர்கள், இராக்ஷதர்கள், மனிதர் இவர்கள் முதலியவர்களுடைய உதிரங்களாற் பூசப்பட்டு யமதண்டம்போலு மிருக்கின்ற கதையை இரண்டுகைகளாலுந் தூக்கிச் சுழற்றிக்கொண்டு, ஸ்ரீபகவானுக்கெதிராக ஓடிவந்து நின்று, அடா கோபாலா! உனக்கிப்போ இதனாலேமரணமென்று சொல்லி எறிந்தான். அதைச் சாவசந்திமானான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்முடைய கௌமோதகி யென்கிற கதையாலடித்துப் பொடி செய்து போட்டார்.

அப்போ முராசுரனவன் கையை உற்றடிப் பிடித்துக்கொண்டு, சுவாமியைக் குத்தவேண்டுமென்றோடி வந்தனன். அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சக்கிரப் பிரயோகஞ் செய்து அவனுடைய சிரசைத்துணித்து விட்டார். மலைபோன்ற தேகத்தையுடைய முராசுரன் அஸ்தமானதை அவனுடைய குமாரர்களான தாமிரன், அந்தரிக்ஷன், சிரவணன், விபாவசு, வசு, நபசுவான், அருணன் இவரேழுவருங் கேட்டு, துக்கமடைந்து, தங்களுடைய பிதாவைக்கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைக் கொல்லவேண்டுமென்று கத்தி, சூலம், உலக்கை, உடுக்கம் முதலிய ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு, பீடனென்கிற சேனாபதியை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமிமேல் அஸ்திர வருஷங்களை வருஷித்தார்கள்.

அப்போ சுவாமியானவர் புன்னகையுடன் வருஷாகாலத்து மேகம்போல சப்திக்கின்ற தம்முடைய சார்ங்கமென்கிற வில்லை வளைத்து, நாணேற்றிடுங் குணத்தொனிசெய்து, அவர்கள்மீது ஸ்ரீகிருஷ்ணசர்ப்பங்களைப் போற சீறி விஷாக்கினிகளைக் கக்கிக்கொண்டு தீக்ஷணங்களாயிருக்கின்ற பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அவர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்களைச் சின்னபின்னமாகக் கண்டித்துவிட்டு, அநேக நாராசபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அவர்களைக் கைவேறு காலவேறு உடல்வேறு தலைவேறாகக் கண்டித்துத் துணித்து விட்டனர். இந்தச் சங்கதிகளை நராசுரன் கேட்டு, மிகுந்த கோபத்துடன் கண்கள் சிவந்து, நெருப்புப் பொறிபறக்கப் பற்களாலுதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு, மதக்கட்டக்கூடிய ஐராவதம்போல விளங்குகின்ற அநேக ஆனைக் கூட்டங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு, மின்னலுடன்கூடின மேகத்தைப் போல சத்தியபாமை சமேதராயக் கருடன்மீது விளங்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது மார்பில் சதக்னியென்கிற ஒருசக்தியைத் தன்பலங்கொண்டு சுழற்றி வேகமாக எறிந்தான். அவனுடன் கூடவந்த சேனைகளும் நானாவிதமான ஆயுதங்களை ஏககாலத்தில் பிரயோகஞ் செய்தார்கள்.

அப்போ சுவாமியானவர் சார்ங்கமென்கிற தனுசில் கழுகிறகுகள் கட்டின அநேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்து, அந்தச் சேனைகளைக் கைவேறு காலவேறு உடல்வேறு தலைவேறாகக் கண்டித்து, இரதம், யானை, குதிரை இதுகளின் மீதிருந்து யுத்தஞ் செய்பவர்களைச் சக்கிரப் பிரயோகஞ் செய்து சிரசைச் சேதித்துவிட்டார். அப்போ கருடனானவர் தமது உபய

பக்ஷஙகளால ஒரு அடிககு நூறு இருநூறு யானைகளாக அடிகக ஆரம்பிதத னா அபபோதந்த யானைககூட்டஙகள கருடனுக கெதிாநினறு யுததஞ செயயமாட்டாமல வீறிட்டு, வநதவழியைப பிடிததுககொண டோடிப் போசசுதுகள இபபடி கருடனால பராரியாயோடுகிற யானைகூட்டஙகளை யும ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது பாணததாலடிபட்ட சேனைகளையும பாாதத நரகாசுரன கொடியகோபஙகொணடு, வசசிராயுததததை ஸதமபிககச செய்த மகாபபிரதாப முளளதனது சகதியெனகிற ஆயுததததைக கருடனமீது பிரை யோகஞ செயதனன மேருபாவததததையும திரணமாககததகக அசசததியி னலடிபட்டுங கருடபகவானனவா கொஞசமேனும லக்ஷியஞசெயயாம லிருநதனா.

அதுகணட நரகாசுரன வெகுபொறுமை யுடையவனுகி, யமதண்டத திறகுச சமானமாயும நூதனமாயும சாணைபிடிககபபட்டும பாறகப பயஙகர மாயு மிருககினற சூலததைக கையிலெடுததுக, அதிலகட்டி யிருககினற கிங கிணிகளைத துடைததுச சபதிபபிததது,' அநத ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக கொனறு போடுவோ மெனறு ஓஙகினன அதைபபாாதத சுவாமியானவா இனி உபே க்ஷை செயயககூடாதெனறு மனதில நிசசயிததது, அநதச சூலமவருவதறகு முனனமே கோடிசூரியனுககுச சமானமான ஒளியினைவாயநத சககிரததினுல கஜாரூடனு யிருககினற நரகாசுரனுடைய நாநாவித இரததினமயமான கிரீ டததை வாயநதும, குணடல முதலிய ஆபரணஙகளால அலஙகரிககபபட்டு மிருககினற சிரசானது அறுககபபட்டு பூமியில விழுநதது அபபோ ஆகா யததில சகலதேவாகளும புஷபமாரிசொரிநதது, துநதுமிமுதலிய அனேக வாததியஙகளுடைய சபதஙகள எட்டுததிசைகளும நிறமபுமபடி அடித தாாகள. அபபோ பூமிதேவியானவள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானால அதமாய கிடககினற நரகாசுரனுடைய புததிரனை பகததததனைக கூட அழைததுக கொணடு, ஜகதீசுவரனை ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய மகிமைகளை யுணாநத வளாதலால அவரைககணடு சாஷ்டாஙகமாகத தணடன சமாபபிதது தோத திரஞ செயய ஆரமபிததனள

கேளீா தேவதேவோததமனன சுவாமி! சமஸத தேவாகளாலும பூசிக் கப்படுகினற பிரமம ருததிரா களால சாவகாலமும ஆராதிககப பட்டவரா யும, பகதாகளைக காபபாறறுவதறகுச சஙகு சககிர முதலிய பஞசாயுதங்க ளைத தரிததும, மானிடதேகததை அடைநதவராயு மிருககினறீா. பிரம னுககு உறபததிகாரணமாகிய தாமரைப புஷபததை நாபியில தரிததிருககினற மையால பதமநாபனெனறு திருநாமமுடையவராயும, செநதாமரை மாலை யைக் கண்டததிலணிநது கொணடிருககினறமையால பஙகஜமாலியெனறும, தாமரை இதழைபபோல மிருதுவாயும திவ்வியரேகைக ளோடுஙகூடின திரு வடிகளையுடையவராதலால பஙகஜாஙகிரி யெனறும, இபபடிபபட்ட அனேக நாமங்களுடன விளஙகுகினறீா தேவரீருடைய திருவடிகளை இடைவிடாமல் தியானஞ செயதவாகளுககு அககியானமாகிற அநதகாரததைப போக்கிக்

யொன்மாகிற சூரிபோதயததை யுணடுபணணிக கடைத தேற்றும்படியான தயாளுவாயும சாகஷாதபரபபிரமம சொரூபியாயு மிருககினறீர

அனறியும இவவளவு பிரமாணமுடையவ ரெனறு மனதினால அறிய ஒணணாதவராகியும, சகலப பிராணிகளுககும அநதரியாமியாகியும, இநதிரன முதலிய தேவாகளும, திககுபபாலகாகளும தேவரீருடைய அனுககிரக பலததால லோகாதிபததியஙகளை அடைவிககபபடடவராயு மிருககினறீர அபபடிபபடடமகிமைகளையுடைய தேவரீரைமரநது, நானேயஜமானன. எனனாலேதானிநதக குடுமபம போஷிககப படுகிறது எனறு எணணிக கொளளும படியான அககியானம அடியேனுககு வராமலிருககுமபடி கிருபைசெயய வேணடும எனறு பூமிதேவியானவள அனேகவிதமாய துதிதது விசகியாபனஞ செயது, நரகாசுரனுககுப புததிரனும தேவரீருககுப பவுததிரனாயு மிருககினற இநதபபகதததன தேவரீரிடததில பயததினால சேவிககபாடடாமல சஙகையுறறவனாய கிலேசபபடுகினறான இவனிடததில கிருபைகூாநது, தேவரீருடைய அமுதபபாாவையால் கடாடசிதது, அனபாகளிடததில அபயபபிரதானஞ செயகினற திருககைகளினால ஸபாிசிதது, இவன மேனமை யடையுமபடி அருளசெயயவேணடும எனறு பகதிசிரததையுடன பிராாததிததாள

இபபடி பிராாததிககினற பூமிதேவிககுச சநதோஷமுணடாகுமபடி அநதப பகததனுககுப பகவான அபயபபிரதானஞ செயது, அவனையுங கூட அழைததுககொணடு குபேரனுடைய சமபததிலும அதிகரிததிருககினற நரகாசுரனுடைய படடணததினுட பிரவேசிததனா முனபு அநத நரகாசுரனால சகல அரசாகளையும ஜயிததுககொணடு வநது வைததிருககபபடட பதினாயிரதது அறுநூறு இராஜகனனிகைகளும சவுநதரியசிகாமணியான ஸ்ரீகணணபிரானைக கணடு மனஙகளிதது, நாம பூாவஞசெயத தவப பேறறால இபபடிபபடட மகானுபாவனுடைய தரிசனஙகிடைததது. நாம் கணபடைததறகு இனறைககுததான பயனைககணடோம இநத மகாபுருஷனுடைய கிருபை வெகுதவஞ செயதாலனறி கிடைகக மாடடாது நாமும பூாவததில ஸ்ரீபகவானைப பகதிபூாவகமாய பூஜிததது நிஜமானால, இநத வசுதேவகுமாரனான ஸ்ரீகிருஷணனே நமமை விவாகஞ செயயவேணடும இலலாவிடில நாமபிராணததியாகஞ செயவதே யோககியமெனறு சொலலிக கொணடாாகள.

இவவாறு சொலலிககொளளுகிற அவாகளுடைய கருததைச சாவககியரான ஸ்ரீகிருஷணபகவான தெரிநதுகொணடு, அவாகளிடததில கிருபை கூாநது, அவாகளை வாகனததின மீதேறறி துவாரகாபட்டணததிற கனுபபி நரகாசுரனால அபகரிததுக கொண்டுவநது வைததிருநத வருணனுடைய வெண்குடையையும தேவேநதிரனுடைய மணிகூட பாவதததையும இன்னும் வெவவேறவாகளிடததிலெநதெநத வஸ்துககள அபகரிககபபடடனவோ அவைகளை யாவையும அவரவாகளிடத்தில் கொடுத்துவிட்டு, அதிதியினுடைய

குண்டலங்களிரண்டையு மெடுத்துக்கொண்டு தேவலோகத்திற்குச் சென்று, அங்கே தேவேந்திரனால் பூஜிக்கப்பட்டு, அவனையுங்கூட அழைத்துக் கொண்டு காசியபருடைய ஆசிரமத்திற்குச்சென்று, காசியபரையும் அதிதிதேவியையுந் தெண்டனிட்டு அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, குண்டலங்களிரண்டையும் அதிதிதேவிக்குக் கொடுத்து அவளிடத்தில் நின்றும் விடைபெற்றுக்கொண்டு மறுபடி தேவலோகத்திற் கெழுந்தருளினார் இப்படி சத்தியபாமை சமேதனா யெழுந்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானை இந்திரனும் இந்திராணியும் கந்தபுஷ்ப தூபதீப நைவேத்திய தாம்பூல முதலியவற்றால் பூஜித்தார்கள்

அப்போ சத்தியபாமையானவள் ஸ்ரீ கண்ணபிரானை நோக்கி, கேட்டீரா ஸ்வாமி மகானுபாவரே! இந்த இந்திராணியும் அடியேனைச் சாமான்னியமான மானிடஸ்திரீயாயெண்ணி யென்கையில் பாரிஜாத புஷ்பத்தைக் கொடாமல் ஒளித்துவைத்தாளாதலால் இந்த அவமானத்தை யான் சகிக்க மாட்டேன் என்று வெகுவிதமாய் விசனப்படுகிற சத்தியபாமையைப் பகவானோக்கி, நீ யாது காரணத்துக்காக இப்படிக்கு விசனப்படுகிறாய்? உன் இஷ்டத்தைச் சொல்லு அப்படியே செய்கிறேனென்று வெகு விநயமாய்ச் சொல்லினார். இப்படிச் சொல்லுகிற ஸ்ரீபகவானைச் சத்தியபாமை பார்த்து, கேளீர் என்தனன் புள்ள பரந்தாமனே! இந்த இந்திராணியானவள் தனக்குப் பாரிஜாத புஷ்பமிருக்கிறதென்கிற கர்வத்தினால் அடியேனையிப்படி அவமதித்தாள் அந்த மரத்தை வேரோடே பிடுங்கிக்கொண்டு நமது துவாரகா பட்டணத்திற்குக் கொண்டுபோனாற்றான் அவளுக்குக் கர்வபங்கமாகும் அடியேனும் இஷ்டத்தின்படி முடித்துக் கொள்ளுவேன் என்று சொன்ன சத்தியபாமையினுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட பகவானானவர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று பிரதிக்கினைசெய்து, இந்திரனிடத்தில் சிலவு பெற்றுக்கொண்டு துவாரகா பட்டணத்திற் கெழுந்தருளினார்.

அப்பால் சிலநாள் சென்றபிறகு நாரதரானவர் மறுபடியும் ஸ்ரீ ருக்குமணி சமேதரான ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவானுக்கு ஒரு பாரிஜாத மாலையைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்தனர் அதை ஸ்ரீ பகவான் கிருபையாகக் கிரகித்து, ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவிக்குக் கொடுத்துவிட்டார் இதையெல்லாம் சத்தியபாமையினுடைய தோழிப் பெண்ணானவள் பார்த்திருந்து, சத்தியபாமையிடஞ் சென்று, தான் உருக்குமணி தேவியினது கிரகத்திற்குச் சென்றதும் அவ்விடத்தில் நாரதமாமுனிவர் பாரிஜாதமாலை கொண்டுவந்து ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்குச் சமர்ப்பித்ததும் அதை ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவிக்குக் கொடுத்ததும் அவ்வம்மன் சூடிக்கொண்டதும் அவர்களை நாரதர் தோத்திரஞ் செய்ததும் யான் கண்டேனென்று சொல்லினள் இப்படி தோழிப்பெண் சொல்லக்கேட்ட சத்தியபாமையானவள் கொடிய கோபத்துட னிருக்கிற சமயத்தில் நாரதரானவர் ஸ்ரீ பகவானிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு சத்திய பாமையினுடைய கிரகத்திற்குவந்து, அவளால் பூஜிக்கப்பட்டு, அந்தச் சத்தியபாமையைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றனர்.

வாராய் சுபாங்கையான சத்தியபாமையே! யான் சொர்க்கத்தி லிருந்து அரிதான பாரிஜாத மலரைக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமிக்குக்கொடுத்தேன் அதையும் உருக்குமணிதேவிக்கே கொடுத்து விட்டார் நீ சுவாமியோடு சொர்க்கத்திற்குச் சென்றபோது இந்திராணி பாரிஜாதமலரை உனக்குக்கொடாமல் அவமதித்ததும் சுவாமிக்குச் சம்மதிதான் என்று சொன்ன நாரதருடைய வார்த்தையைச் சத்தியபாமை யானவள் கேள்வியுற்றுக் கடுஞ்சினமடைந்து, நாரதரைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றனள் கேளீர் தேவரிஷிகளிற் சிறந்த நாரதமாமுனியே! இப்போ அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பாரிஜாதவிருக்ஷத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தாலாச்சுது இல்லா விடில் பிராணத்தியாகஞ் செய்கிறேன் என்று கூறி நாரதரை அனுப்பிவிட்டு, தன் சரீரத்தில் அணிந்துகொண் டிருந்த ஆபரணங்கள் யாவையும் கழற்றிப்போட்டு, நல்லவஸ்திரமு மில்லாமல், குரோதாகாரகத்தினிற் பிரவேசித்திருந்தனள்.

அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீ பகவான் ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியினுடைய கிரகத்தைவிட்டுச் சத்தியபாமையினது கிரகத்திற் செழுந்தருளி, அலங்கார மண்டபத்தில் சத்தியபாமையைக் காணாமல் சமீபத்திலிருக்கின்ற ஊழியப் பெண்ணைக்கேழ்க்க, அப்போதவள் மிகவும் பயபக்தியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்து என்னமோ கோபமா யிருக்கிறாப்போல் காணுகிறதென்றுகூற, அது கேட்டு அவளிருக்குமிடஞ்சென்று அவளை நோக்கி, கேளாய் சத்தியபாமா! நீ யாதுகாரணத்திற்காக ஒருவிதமா யிருக்கின்றாய்? இப்படி யிருக்கிறது சரியல்ல என்று சுவாமி சொல்லக்கேட்டு சத்தியபாமை கடுஞ்சினமாய் சுவாமியை நோக்கி ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றனள் கேளீர் ஜகத்ரக்ஷகரான சுவாமீ! ஒன்று மறியாதவர்போற் கேட்பது தேவரீருக்குத் தகுமோதான்? நாரதமாமுனியானவர் முதல் தடவை பாரிஜாதமலரைக் கொண்டுவந்தபோது அடியேனுக்குக் கொடாமல் வஞ்சித்து, உனக்கு அந்த விருக்ஷத்தை வேருடன் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து நாட்டுகிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்தீர் பிறகு தேவலோகத்தி லிந்திராணியா லவமதிக்கப் பட்டபோதும் அந்த மரத்தையெனது கிரகத்தில் நாட்டுகிறேனென்று பிரதிக்ஞை செய்தீர்

இப்போது நாரதர் கொண்டுவந்த மலரை முறைப்படிக்கு யெனக்குக் கொடுக்கவேண்டியது. அப்படிக் கில்லாவிட்டாலும் அந்த உருக்குமணிக்கும் அடியேனுக்குமாவது கொடுக்கவேண்டும் அப்படிக்கு மில்லாமலந்த உருக்குமணிக்கே கொடுத்துவிட்டீர் இப்படிப்பட்ட அவமரியாதையான சகித்துக்கொண்டு பிராணனை வைக்கமாட்டேன் என்று ஒரேபிடிவாதமாய்ச் சொல்லுகிற சத்தியபாமையினுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அருளிச்செய்கின்றனர் கேளாய் மாதுசிரோமணியே! இன்னமேதாகிலும் என்னாலபராதங்கள் செய்யப்பட்டனவோ வென்று எண்ணியிருந்தேன் இதற்காகவா யிவ்வளவுகோபமா யிருக்கின்றாய்? இதோ அதிசீக்கிரமத்தி லழைப்பிக்கிறேன். என்று தேறுதல் சொல்லி யிருக்கும் சமயத்தில்

பிரமம நிஷடாகளிறசிறநத நாரத மகாமுனியானவா துவாரகைககு எழுநத ருளினா.

அவரை ஸ்ரீ பகவான் சததியபாமை சமேதராயக கிரமபபடி பூஜிதது ஆசனததி லெழுநதருளப்பணணி, தாம சததியபாமைககுப பாரிஜாத விருக்ஷததைத தருவிககிறேமெனறு சொலலியிருநத பிரதிககினையை நாரதருககுச சொலலி, நீா தேவராஜாவி னிடததிற சென்று பாரிஜாத விருக்ஷததைச சிலநாளைககுப பூமியிலிருககுமபடி அனுபபிவைகக வேணடு மெனறு யான் சொனனதாகச சொலலி அனுபப வேணடு மெனறு கூறினா. இபபடி ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுடைய வாாததைகளைக கேழவியுறற ஸ்ரீ நாரதா ஒரு வாாததை அருளிச செயகினறனா கேளீா சுவாமி பரநதாமா! தேவேநதிரன அநதப பாரிஜாத விருக்ஷததி னிடததில அனபுளளவனாய உருததிரனை வெகு வாயப பிராாததிதது, அவருடைய உததியானவன ததில நின்று தேவலோகத திற கொணடுபோய வைததிருககினறனன அதனிடததில இநதிரனும இநதிராணியும மெதத அனபுளளவாகளாக யிருபபதினால, அவாகளொருககாலும அதைபபூலோகததிறகு அனுபப மாடடாாகளெனறு தோனறுகினறது

எனறு கூறின நாரதருடைய வாாததையைக கேளவியுறற பகவானனவா, நீாபோய யானசொனனதாயச சொலலும, அவன அனுபபா விடடால யெனது கௌமோதகி யெனகிறகதையால அவனுடைய மாாபைப பிளநது அநத விருக்ஷததை அபகரிபபேன எனறு சொனன ஸ்ரீ கிருஷண சுவாமியினுடைய வாாததையைககேடட நாரதரானவா அபபடியே தேவ லோகத திறகுச சென்று, இநதிரனைககணடு அவனால பூஜிககபபடடு, ஆசனம சமறபிகக அதினிடமா யிருநது இநதிரனைப பாாதது, ஸ்ரீ கிருஷணபகவான உனனைபபாரிஜாத விருக்ஷததைத துவாரகாபுரததிற கனுபபச சொனனாரெனறா. அதுகேடட தேவேநதிரன பரிகாசமாய மானிடன பாரிஜாத தருவை விரும்பினால கிடைககுமா? அதைப பூலோகததிறகுததான அனுபபககககூமா? அவா தான சொனனாலும நீரும கினைவுமறநது சொலலலாமா? எனறு கூறின தேவேநதிரனைபபாாதது நாரதா திருமபவுஞ சொலலுகினறாா

ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுடைய ஆககினையினபடி பாரிஜாத தருவை அனுபபினலாசசுது இலலாவிடடால தமது கதையால உனது மாாபைபபிளநது பாரிஜாததருவைக கொணடு போகிறதாக உனனுடன சொலலச சொனனாா. எனறு சொலலவும அதைகேடட தேவேநதிரன கடுஞசின மடைநது நாரதரை நோககி, அநத ஸ்ரீகிருஷண பகவான யெனது மாாபைப பிளநதாலனறி பாரிஜாத தரு அவருககுக கிடட மாடடாதெனறு கூறினன அதுகேடட நாரதா துவாரகைககுச சென்று, ஸ்ரீ கிருஷண பகவானுடன தேவேநதிரன கூறினவணண முரைததனா அபபோது ஸ்ரீ கிருஷண பகவானனவா தமது வாகனமான கருடாழவானை நினைததருளினா கருடனும அதிகவேகமாக ஓடி வநது ஸ்ரீ கிருஷண சுவாமியைப பிரதக்ஷணஞ செயது, சாஷடாஙகமாகச சேவிதது, கைகட்டி வாயபொததிககொண டெதிரே நினறா.

அப்போ சுவாமியானவர் ஸ்ரீ ருக்குமணி குமாரனுன பிரத்தியுமனனையும் சாத்தகியையும் கருடன மீதேற்றிக்கொண்டு, கருடாரூடராய் துவாரகையில நினறும பிரயாணபபட்டு சொாக்கத்திற்குச சென்று பாரிஜாததருவை வேரு டன பிடுங்கிக்கொண்டு துவாரகைக்கெழுநதருளினா அப்போது அதைக் காவலாளிகள கணடு தேவேநதிரனுக்கு குறைகக, அதுகேட்ட இநதிரன வச்சி ராயுதபாணியாய ஐராவதத்தின மீதேறிக்கொண்டு, தனது புத்திரனுன ஜயந்தனையும, சினேகிதனுன பிரவரனென்கிற பிராமமணனையு மழைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷணசுவாமியுட னெதிாததது யுததஞ்செயது, அவராலடிக்கப்பட்டு பூமியிலொரு மலையினமீது விழுநதனன. அப்பால பிரத்தியுமனன ஜயநதனை யும, சாத்தகி பிரவரனென்கிற பிராமமணனையும ஜயித்தாாகள

பினபு மறுநாளுதயத்தில யதாபபிரகாரம இநதிரனும ஸ்ரீகிருஷணபகவா னும அகோரமான யுததஞ்செயய ஆரமபித்தாாகள அநதச சமயத்தில அவ விருவாகளுக்கும தாய தநதையாகளான காசியபபிரமமாவும அதிதி தேவியும் வநதாாகள அவாகளைககணட இநதிரனும உபேநதிரனுன ஸ்ரீகிருஷணபகவா னும யுததத்தை நிறுததி, வாகனத்தில நினறுங கீழேகுதிதது, ஆயுதங்களைக் கீழவைதது, அவாகளிருவரையும சாஷடாங்கமாகத தணடன சமாபபிதது, அஞசலி கூபபிக்கொணடு, அவாகளைபபாாதது நீஙகள யாது காரணத்திற காக இவவிடத்திற கெழுநதருளினீாகள? அதைச சொலலவேணடுமென்று வினவினாாகள. இபபடி வினவுகின்ற ஸ்ரீ கிருஷண பகவானையும இநதிரனை யும அககாசியபப பிரமமாவும அதிதி தேவியும பாாதது, நீஙகள யுததஞ் செயவதை வேணடாமென்று நிறுததுவதறகாக இவவிடத்திறகு வநதோ மென்றாாகள அதறகு ஸ்ரீ கிருஷணசுவாமி அருளிச செயகின்றனா

கேளீா பிதாவான காசியபரே! முனபு யான சததியபாமை சமேதனாய் இநதத தேவேநதிரனுடைய சபைக்குப போயிருநதேன அப்போ இநதிரா ணியானவள பாரிஜாத புஷபத்தைக் கொடாமல அவமதிததனள அதுகிமித் தங்கிலேசததை அடைநத சததியபாமைக்குப பாரிஜாததருவைக் கொணடு வநது தருகிறேமென்று பிரதிக்கினை செயதிருநதேன, அதை நாரதாமூலமா யிநதத தேவேநதிரனுக்குப பாரிஜாததருவைக் கொஞசனுளைக்குப பூமியிலி ருக்குமபடி அனுபப வேணடுமென்று தெரிவிததேன அதறகு யிவன பரிகா சஞ்செய தனுபபினுன அதுகேட்ட நான அநதப பாரிஜாததருவைக் கொணடுபோக வேணடி வநதேனேயன்றி, இநதிரனுடன யுததஞ்செயய வநதவனலல என்று கூறுகின்ற ஸ்ரீகணணபிரானுடைய வாாததைகளைக் கேள வியுறற காசியபரானவா தேவேநதிரனைப பாாததுச சொலலுகின்றாா.

வாராய மகேநதிரா! உனது தமபியான ஸ்ரீகிருஷணபகவானுடைய கருத் தினபடி பாரிஜாத தருவை அவரிடமாயக கொடுததுவிடு அவரெதுவரையில பூமியில நிறுததிக்கொளளுகிறாரோ? அதுவரையில நீ அதைவிருமபாமல் இருக்கவேணடியது அவா சாக்ஷாத ஸ்ரீமநநாராயண னெனபதைச சாப

மித்தத்தால் உனக்குத்தெரியாமற்போய்ச்செய்தாய். அவர் சகல உலகங்களையும் இரக்ஷிக்கவேண்டி மானிடரூபியாய் அவதரித்திருக்கின்றார். அவரோடுனக்கொருநாளும் விரோதஞ் செய்துகொள்ளக் கூடாது. இப்போ அவரோடு நீ விரோதஞ் செய்துகொண்டபடியால், அவரைப்பணிந்து அபராதக்ஷாபணஞ் செய்துகொள்ளுக என்றுகூறி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து, ஓ ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இது சொர்க்கலோகந்தவிர இதரலோகங்களுக்கரிதான பாரிஜாதமாதலால், கொடுக்கக்கூடாதென்று தெரியாமற் சொன்னாலும் அவனைச் சமாதானப்படுத்தி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்க இப்படி யுத்தஞ் செய்வது உன்னைப்போலொத்தவர்களுக்கு தர்மமல்லவென்று கூறினர்.

அந்தச்சமயத்தில் இந்திரனானவன் நவரத்தினமிழைத்த தனது கிரீடத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய திருவடிகளை ஆலஞ் சுற்றுவதுபோல அனேகதண்டம் சமர்ப்பித்து, சாபத்தினால் கியானமில்லாமலென்ன அபராதஞ் செய்தபோதிலும் க்ஷமித்து இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று அனேகவிதமாகப் பிரார்த்தித்து பாரிஜாதவிருக்ஷத்தை சுவாமிக்குக்கொடுத்து விட்டு, அவரிடத்தில் அனுமதிபெற்று, காசியபப்பிரஜாபதியையும் அதிதிதேவியையுங் கூட்டவழைத்துக்கொண்டு சொர்க்கத்திற்குச் சென்றனன். இந்தப் பாரிஜாதாபகரணத்தை அரிவம்சத்தில் விசதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளி, வசுதேவர் தேவகி பலராமர் முதலிய பெரியோர்களைப் பணிந்து, சத்தியபாமையினுடைய கிரகத்திற்குச் சென்று, அவளது தோட்டத்தி லந்தப்பாரிஜாத தருவை நாட்டி, மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடன் வாசஞ்செய்துகொண் டிருந்தனர். அப்பாலந்த பாரிஜாத தருவுஞ் சிலநாளில் காற்றினால் அலைந்து, ஸ்ரீருக்குமணியினது கிரகத்தின் பக்கமாகச் சாய்ந்து புஷ்பம் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியதும் விருக்ஷம் சத்தியபாமையதுமாகி இருந்தன.

இப்படி யிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் நரகாசுரனுடைய நகரத்திலிருந்து கொண்டுவந்த பதினாறாயிரத்து அறுநூறு இராஜ கன்னிகைகளைத் தனித்தனி வீடுகளில்வைத்து வைத்து, நல்ல முகூர்த்தத்தில் ஒவ்வொரு மடந்தைக்கு ஒவ்வொரு உருவமாகத் தாமிருந்து, அவ்வண்ணமே தாய்தந்தைகள் பந்துக்கள் முதலிய யாவரும் அந்தந்தக் கிரகங்கடோறு மிருக்கும்படியாயும் அந்தமாதர்கள் தம்மிடம் கல்லியாணத்திற் கெல்லோரும் வந்திருக்கின்றார்களே யன்றி மற்றவிடங்களுக்குப் போகவில்லையென்று நினைக்கும்படியாயும் அமைத்து, அவர்களைச் சாஸ்திரவிதியின்படி மணஞ் செய்து சந்துஷ்டியாயிருந்தனர். பிரமன் முதலியவர்களா லறியக்கூடாத பிரபாவமுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனை அந்த மடந்தையர்கள் யாவரும் புருஷனாகவடைந்து, அவருடைய திருமுகமண்டல சேவையையும் புன்னகையோடு தம்மைக் கருதுகிறாயப் பார்க்கின்ற பார்வையையும் பார்த்து அவரோடு பேசுவதிலும் ஆலிங்கனஞ் செய்வதிலும் கொஞ்சம் நாணமுடையவர்களாகி, அந்தச் சுவாமியின் பணிவிடைகளில் ஜாக்கிரதையா யவருக்கு ஆசனமும

திருவடிவிளக்கத் தீர்த்தமும் அறுசுவைமுதலிய உணவும் தாம்பூலமும் சமர்ப்பித்துத் திருவடிகளை வருடுகிறதும் திருவாலவட்டம் சேவிக்கிறதும் சந்தனம் சமர்ப்பிக்கிறதும் புஷ்பம்சாத்துகிறதும் தலைப்பயிர்களை நன்றாய்க்கோதித் திருமஞ்சனஞ் செய்விக்கின்றது முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு, அவரோடு சதாகாலமும் சுகித்திருந்தனர்கள்.

அறுபதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

திங்கள் போன்ற உருக்குமணி தேவியை
பங்கமான பரிகாச வார்த்தையால்
எங்கள் நாதன் னியம்பிடக் கோபித்த
மங்கை தன்னைச் சமாதான மாக்கினார்.

ஸ்ரீகண்ணபிரானவர் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியைப் பரிகாசவார்த்தையால் கோபமுறும்படி செய்ததும், அதினால் கிலேசத்தை அடைந்த உருக்குமணி தேவியை யேகாந்தத்தில் சுவாமியானவர் சமாதானஞ் செய்ததும், அப்பால் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுடைய இரகசியமாயிருக்கின்ற பிரபாவங்களை வருணிப்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

கேளீர் புவனேசனான பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! அந்தத் துவாரகாபுரத்தில் மிகவுமுயர்ந்து, சொர்க்கலோகம்போல மகா அழகுபொருந்திய ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினுடைய கிரகத்தில் சொர்ணத்தால் சுவர்வைத்து மகா அற்புதமாய் நிருமித்ததும், பணிநீர்தெளித்து அகில சாம்பிராணித்தூபம்போட்டு நந்தவனத்திலுள்ள பாரிஜாதமுதலிய நறுமலர் வாசனையுடன் தென்றற்காற்று வீச, சந்திரகாந்திகள் சாளரத்தினாலவர, கிளிகள் சுவாமியினுடைய பிரதாபவரிசைகளை மனோகரமாய்ச் சப்திக்க, இப்படி அதிகவினோதமா யிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில் சொர்ணமயமாயும் நவரத்தினமயமாயு மிருக்கின்ற கட்டிலுக்குச் சந்திரமண்டலம்போன்ற மேற்கட்டுகள் கட்டி நான்குபக்கத்திலும் முத்துச்சரங்களைத் தொங்கவிட்டு முகமலின்றச் செய்திருக்கின்ற பஞ்சணையின் மீது வீற்றிருக்கின்ற சகலலோகேசுவரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு மின்னற்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய அந்த சாக்ஷாத்மகாலக்ஷ்மியான ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் பணிவிடைசெய்து வருகின்றாள்.

இப்படிச் செய்து வருகிறநாளிலொருநாள் அந்த ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள் தனது காதினில் சூரியன் போன்ற ஒளியினையுடைய இரத்தின குண்டலங்களசைய, நவரத்தினத் தோள்வளைகள் விளங்க, மார்பினில் நக்ஷத்திரமண்

டமைபோல முத்துச்சரங்கள் பிரகாசிக்க, கால்களில் சிலம்பு, தண்டை முதலிய பாதாசரங்கள் ஒலிக்க, மெய்யினில் சந்தியாகால செவ்வானத்திற்கு நிகாத்த வஸ்திரந்துலங்க, அதன்மீது நவரத்தின ஒட்டியாணமின்ன, பிராணிகளுடைய தாபத்தைப் போக்கடிக்கின்ற சந்திரமண்டலம் போன்ற முகத்தினிற கஸ்தூரிதிலகம் விளங்க, கரங்களில் பூண்டிருக்கும் நவரத்தின கங்கணங்கள் கலகலவென்று ஒலிக்க, இவ்வளவு வைபவத்துடன் அனேக ஊழியப்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்கத் தானே சுவாமிக்குக் கைங்கரியஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி, நவரத்தினமிழைத்த சாமரத்தைப் பரபரப்புடன் சேவிக்கின்றாள் இப்படி சேவிக்கிறபோது கொண்டை தளர்ந்து புஷ்பங்கள் விழ, முகத்தினிற சிறு முத்துபோலவேர்க்க, முன்னுச்சிமயிர்கள் நெற்றியில்விழ, அதைத் தன்னுடைய இடதுகையினு லொதுக்கிக்கொண்டு தாமே கதியென்று ஒரே மனதாய் நம்பியிருக்கிற ஸ்ரீருக்குமணிதேவியைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவானுனவர் புன்னகையுடன் ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்

கேளாய் மகாராஜாவினுடைய புத்திரியான உருக்குமணியே! நீயிப்படிப்பட்ட அயோக்கியமான காரியஞ்செய்வதேன? உன்னைப்போல வைத்தியக்காரிகளெனக்கு காணகிலேன குபேரசம்பத்துக்கு கொப்பான ஐஸ்வரியமுடையவர்களாயும் மகாகுலத்திற பிறந்தவர்களாயும் சூரர்களாயும் ரூபவான்களாயும் உதாரிகளாயு மிருக்கின்ற சிசுபாலன்முதலிய அரசர்கள் உன்னை விவாகஞ்செய்ய வனுவிலவர, அவ்வண்ணமே உனது தாய்தந்தை அண்ணன் முதலிய பந்துக்கள் சிசுபாலனுக்கே நிச்சயித்திருக்க, அதற்கு விரோதமாய் அவ்வரசர்களுக்குச் சமானனுகாதவனுயும், சகல வரசர்களுக்கும் பயந்து சமுத்திரத்தை அடைந்திருக்கின்றவனுயும், ஒருவரிடத்திலும் சம்பந்தமில்லாதவனுயும், பலவான்களுக்கு விரோதியாயும், ஒருவாநடத்தையும் அனுசரியாதவனுயும், சிம்மாசன மில்லாதவனுயும், குணஹீனனுயும், தரித்திரனுயும், தரித்திரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுயும், தனவான்களால் பூஜிக்கப்படாதவனுயும், தரித்திரர்களைப் பூஜிக்கிறவனுயும், உனக்குச் சமானனுகாதவனுயும், பிச்சைக்காறர்களால் துதிக்கப்படுகிறவனுயு மிருக்கின்ற வென்னையேன் விவாகஞ் செய்துகொண்டாய்?

யான் சிசுபாலன் முதலியவர்களுடைய காவத்தைப் பங்கஞ்செய்வதற்காக உன்னைக் கொண்டுவந்தேனேயன்றி, விருப்பத்தினலல்ல மடந்தையாகளுக்கு விருப்பமில்லாத கணவனிடத்தில் வாசஞ்செய்வதிலு மரணமேயோக்கியம். ஆதலாலிப்போது உனதிஷ்டத்தின்படி யெங்கேயாவதுசென்று சவுக்கியமடைவதைப்பார் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் நாராசங் காதிற சொரிகின்றபோ லருளிச்செய்த வார்த்தைகளைக்கேட்ட உருக்குமணி தேவியானவள் மகத்தான துயரத்துடன் செந்தாமரை இதழ்போன்ற தனதுகால் விரலால் பூமியைக்கீறிக்கொண்டு, பரத்துவாஜபட்சிக்கு நிகாத்த கண்களிலிருக்கின்ற மைகரைந்து சொறனகலசம் போன்ற கொங்கைகளை நனைத்து நம்மையிப்படி சொல்லலாமாவென்கிற சோகமாகிற சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவளாகி

மூறசித்து, கையிலிருந்த சாமரமும விசிரியும நழுவத துயரபபடுகிருள இபபடி துயரபபடுகிற ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியினுடைய சோகததை ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூாததி பாாதது, யாம பரிகாசமாயச சொனனதை நிஜமாக வெணணிக கொணடாளெனறு அவளுடைய கோரமைககுச சகிகக மாடடாதவராகி, பரபரபபுடன சபபிர மஞசததிலிருநது கிழே குதிதது, சீககிரமததில தேறறவேணடு மெனறு நாலுதிருககைகளை வாயநதவராகி, ஒரு திருககையினுற றாககியும, ஒரு திருககையினுல ஆலிஙகனஞ செயது கொணடு, ஒரு திருககையினுல கூநதலைச சீாதிருததியும, ஒரு திருககையி னுல உடமபில படிநத தூளைததுடைததும, இபபடி பலவகைபபடட உப சாரததை அதி சீககிரமததிறசெயது மூறசை தெளிவிதது, மடியினில வைதது கொணடு மிகுநத ஆதரவுடன ஒரு வாாததை அருளிசசெயகினருா

கேளாய யெனதனபுளள விதறபராஜ கனனிகையே! நீ யெனனிடததில சமபூாணமான பததியுளளவளெனறு யான நனரு யுணாநதிருநதும, உன னைப பரிகாசஞசெயதால அதறகென்ன உதாரணஞ சொலலுகிறையோ கேளுபபோமெனறு சமசாரிகளுககுரிய வழககததினபடி சொனனதே அனறி யதாாததமாகச சொலலவிலலை அதறகாக யெனமேறில கோபிகக வேண டாம எனறு சொலலுகிற கணணபிரானுடைய வாாததையைககேளவியுறற உருககுமணிதேவியானவள இனி நாமமை நிவாததி செயயமாடடா ரெனகிற தைரியததினுலே, முனபு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபிரானனவா தமமை இழிவாயசசொல லிககொணட வாாததைகளைப பகவுதகுணமாகச சொலலலுறருள.

சேளீா தீனதயாளுவான சுவாமி! தேவரீா அடியேனை நோககிச சிசுபா லன முதலிய அரசாகளுககுச சமானஞகாத யெனனையேன விவாகஞசெயது கொணடா யெனறு அருளிசசெயதீரே அதறகு உதாரணஞ சொலலு கிறேன கிருபையாயக கேடடருளவேணடும எனறு கூறிசசொலல ஆரம பிததனள

வாரீா பகவானே! பிரமனமுதலிய தேவாகள யேவறபணிசெயயக கோ டானுகோடி அணடஙகளைச சிருஷ்டிக்கிற படைததிருககினற தேவரீா, முதற காரணததிறகாக இலலற வாழககையாகிற சமசாரததைப பரம சுக மெனறு நினைதது மோசம போகிறவாகளையும, கழுதைபோல சுமையெடுததும, செக கிறபூண டிருககினற யெருதுபோலச சுழனறும, நாயபோல அவமானபபட டும, சேவகனபோல யேவலசெயதும, தோலகளாலும, மயிாகளாலும, நகஙக ளாலும, எலுமபுகளாலும, புழுககளாலும, மல மூததிரஙகளாலும, வாத பிதத சேததுமஙகளாலும நிறைநது, ஜீவனேடு கூடின சவமபோல திரிகிற ரெணடுகால மாடுகளான அவவரசருககுச சரியாவீரோ? அபபடிபபடட அரசாகளைத தேவரீருடைய கடாக்ஷததிறகுப புறமபானவாகள அடைவாா களே அனறி, தேவரீருடைய திருவடிகளில இடைவிடாமல பகதிசெலுதது கிற அடியேன அடைவேன்?

இராஜாக்களுக்குப் பயந்து சமுத்திரத்தை அடைந்தவனென்றீர். சாத்துவிகமுதலிய முக்குணங்களுக்கும் மனது முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் மாத்ராஸ்தானமான்ற இராஜாக்களுக்கு எட்டாத அகாதமாய், ஒருவராலும் அளவிடக்கூடாத ஆழமுடைய பிராணிகளின் இருதயமாகிற சமுத்திரத்தை அடைந்திருக்கின்றீர்.

ஒருவரிடத்திலும் சம்பந்தமில்லாதவனென்றீர். பிராணிகளுடைய தேகத்திலும் ஆன்மாவினிடத்திலும் சம்பந்தமில்லாமற்படிக்கு, கிரகத்திற்குள்ளே வைத்த தீபத்தைப்போல் ஞானவான்களுக்குத் தேஜோமயமாயப் பிரகாசிக்கின்றீர்.

பலவான்களுக்கு விரோதியென்றீர். இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யாதவர்களாகிற பலவான்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகாத விரோதியென்றி வேறல்ல.

சிம்மாசன மில்லாதவனென்றீர். இராஜ ஆசனத்திலிருந்தால் பகவானுடைய திருவடிக்குப் புறம்பாவோமென்று உமது முன்னோர்களால் நிக்கிரகிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையால், அச்சிம்மாசன மில்லாமையால் தேவரீருக்கென்ன இழிவு?

குணஹீனனென்றீர். தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளில் பெருகிய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்கிற பாகவதர்களுடைய மார்க்கத்தையே இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யாதவர்கள் லறியக்கூடாமலிருக்க, தேவரீருடைய குணத்தை ஆரறியப்போகின்றார்கள்?

தரித்திரர்களால் பூசிக்கப்படுகிறவனென்றீர். இகலோகத்திற்குரிய ஐஸ்வரியத்தை நிலையில்லாததென்று விரும்பாத ஞானிகளாகிற தரித்திரர்கள், பரலோகத்திற்குரிய மோக்ஷமாகிற ஐஸ்வரியத்தை விரும்பித் தேவரீரைப் பூஜிக்கின்றார்கள்.

தனவான்களால் பூஜிக்கப்படாதவனென்றீர். நரகத்திற்குரித்தாயிருக்கின்ற ஐஸ்வரியத்தை விரும்பிப் பிரமன்முதலிய தேவர்களைப் பூஜித்து அந்த ஐஸ்வரியத்தையடைந்து, தனவான்களென்று பெயர்பெற்றவர்களால் தேவரீரேன் பூஜிக்கப்படுவீர்.

தரித்திரனென்றீர். தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுகிற பாகவதர்கள் பிரமன்முதலிய தேவர்களுடைய பட்டணத்தையும் நிக்கிரகித்து, அதற்குமேலான மோக்ஷைஸ்வரியத்தை விரும்பித் தேவரீரைப் பூஜிக்கின்றார்கள். அப்படியிருக்கத் தேவரீரெப்படி தரித்திரராவீர்?

தரித்திரர்களைப் பூஜிக்கிறவனென்றீர். இல்லறவாழ்க்கையும் சொர்க்காதிபோகமுதலிய ஐசுவரியமும் நிலையில்லாததென்று நிக்கிரகித்து இயம நியம

முதலிய அஷ்டாங்கயோக நிஷ்டாகளான தரித்திராகளாகிற பரமயோகிகளை வெகு ஆதரவுடன பூஜித்து, தேவரீருடைய திருவடிகளிற சோபித்துக கொளளுகிறீா

ஒருவா நடததையும அனுசரியாதவ னெனறீா தேவரீருடைய நடத்தையை வேதமுதலிய சாஸதிரஙகளனுஷ்டிததிருகக, உபயோகமறற மானிட நடததையை யாதுகாரணததிறகாக தேவரீா அனுசரிககபபோகினறீா

உனககுச சமானமாகாதவ னெனறீா. பிரமனமுதலிய தேவாகளால் சாவோததமமாயிருககிற மோக்ஷைசுவரியததை விருமபிப பூஜிககபபடுகிற தேவரீருககு, எளிதான ஐசுவரியமும சொறகாதிபோகமும அபேக்ஷிததுப பூஜிககபபடுகிற யான சரியாவேனோ

பிசசைககாரனால துதிககபபடுகிறவ னெனறீா இலலறவாழககையையும நரகததிறகுறிய ஐசுவரியததையுந துறநது பிசசைககாராகளாயிருககிற சனனியாசிகளால சாவகாலமுங கீாததனஞ செயயபபடுகினறீா

பதடடததினு லெனனை விவாகஞசெயதாயெனறீா பாபஙகளைபபோக்கததககதான தேவரீருடைய திருவடிகளில மனததைவைதது, உலகஙகளை நிதானிததுபபாாதது, அதில சாரமானபொருள தேவரீரெனறு நனறுயுணாநது அடைநதவளே அனறி பதடடததினாலலல

எனனிடததிலிருநதால கஷடபபடுவாயெனறீா தேவரீரை அடைநது கஷடபபடுவதா யிருநதால, அகணடமணடலாதிபதியாக யிருநது சுகததை அனுபவிதத பிருதுசககிரவாததி, பரதசககிரவாததி, நளசசககிரவாததி, யயாதி முதலியவாகள தஙகள சுகததிறகுரிததான நாடுநகரததைத துறநது காடடிறகுச சென்று, அனேககாலந தவஞசெயது யாதுகாரணததிறகாகத் தேவரீருடைய திருவடிகளை அடைநதாாகள ?

யான் உனனை விருமபாதவ ளெனறீா தேவரீருககு அடியாளா லாக வேண்டிய தொனறுமிலலா விடினுா, கருணைககடலான தேவரீா யெனனையே பறறாவாகக கோரினவளெனறு கிருபைகூாநது அஙகீகரிததலே போதுமானது

நீ யெவனையாவது தேடிககொளளெனறீா. அடியாள தேவரீரையே பற்றாவாக முககியமாயக கோரியிருகக, இதரமானவாகளை வரிததே னெனறு சொனனால காசிராஜபுததிரியான அமபைபடட பாடுக கிணையாகுமலலவா ? அமுததைவிடடு விஷததை அபேடசிபபது போல அபபடிபபடட அபாககியததை யான செய்யவிலலை எனறு ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியானவள ஸ்ரீ கண்ணபிரான அருளிசசெயத வாாததைகளை யெலலாம பகவததுணமாகச சொனனதைககேடட சுவாமியானவா சநதோஷ சிததராகி,. ஸ்ரீ ருககுமணி தேவியைப பாாதது ஒருவாாததை அருளிசசெயகினறாா

கேளாய் மாதுசிரோமணியே! இப்படிப்பட்ட உனது மதுர வார்த்தை யைக் கேழ்க்கக்கருதி, உன்னையான பரிகாசஞ் செய்தேன் நீ அகாரணமாயப் பிராணிகளிடத்தி லன்புகூர்ந்து உனது கடைக்கண் பார்வையாற் பார்த்து சகல சம்பத்துக்களையும் அடையும்படி செய்கின்றாய் உனது சுயம்வரத்தில் சகல அரசர்களும் வந்திருக்க, அவர்கள் யாவரையும் விரும்பாமல், இரகசிய மாய் உனது கருத்தைப் பிராமமண ரிடத்தில் பத்திரிகை மூலமாய் இரவும் பகலும் நித்திரையில்லாமல் உன்மீது மயலாகியிருக்கின்ற னெனக்குத் தெரி யப்படுத்தினையே அதற் கிணையாய யான் என்ன உபகாரஞ் செய்யப்போ கின்றேன்?

மேலும் உன்னை இரதத்தில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு துவாரகா புரத் திற்கு வருகிற சமயத்தில் உனது சகோதரனை உருக்குமியானவன் யுத்தஞ் செய்யவந்து, என்னால் பரிகாசமாய ஐங்குடிமி வைத்து க்ஷவரஞ்செய்து அவ மானப் படுத்தினபோது கொஞ்சமேனும் யென்னிடத்திற் கோப மில்லாம லிருந்ததையே அந்தப் பொறுமையினாலுன்னால் நான் ஜயிக்கப்பட்டேன் உன் னைப்போல மாதுசிரோமணி உலகத்தில் நானொருத்தி காணகிலேன் நீ என்னது பதவியையடைந்து சுகமாக யிருக்கக்கடவாய் என்று அனுக்கிரகித்தருளி னா

அறுபத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பெற்ற பிள்ளையும் பேரன் றன்மார்களும்
வெற்றி பெற்ற பிரத்தியும்ன விவாகமும்
பற்றி லாப்பல ராமரு ருக்மியை
வெற்றி செய்த விதமும் விளம்புவாம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்குப் பதினாறாயிரத் தறுனூற்றெட்டு மனைவியர் களிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளும், பேரன்மார்களும், பிரத்தியும்ன னுடைய விவாகமும் அப்பால் அனிருத்தனுடைய கலியாணஞ் செய்யும்போது பல ராமரானவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சுவாமியினுடைய மைத்துனனை உருக்குமியைச் சங்கரித்ததுஞ் சொல்லப் படுகின்றன.

கேளீர் மகாராஜனே! இப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் பதினாயிரத் து அறுநூற்றெட்டு மனைவியர்களுக்கும் தனித்தனி வீடுகள் அமைத்து வைத்து, தாம் அத்தனை உருவமாய் தங்களிடத்தில் இடைவிடாம லிருக்கிற தாக நினைக்கும்படி ரதிக்கிரீடையில் சிறந்தவர்களாயும் இந்த அண்டத்துக்

குள்ளிருக்கின்ற சகலப் பிராணிகளுடைய மனதைக் கலக்கும்படி செய்ய வல்லமை யுடையவர்களாயு மிருக்கின்ற அந்த மாதர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டுவந்தார் அப்போது ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் பத்து பிள்ளைகள் வீழுக்காடு தமக்குச் சமானமான உருவமு மேனியும பூஷணமு முடையவர்களாயப் பிறந்தார்கள்

அவர்களில் ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவிக்குப் பிரத்தியுமனன் முதலியபத்துப் பிள்ளைகளும், சத்தியபாமைக்குப் பானு முதலிய பத்துப்பிள்ளைகளும், ஜாம்பவதிக்குச் சாம்பன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், நக்னஜித்தைக்கு அசுவ சேனன் முதலிய பத்துப்பிள்ளைகளும், காளிந்தி யென்பவளுக்குச் சோமகன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், லக்ஷ்மணைக்குக் கோத்திரவான் முதலிய பத்துப்பிள்ளைகளும், மித்திரவிந்தைக்கு அரன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், பத்திரை யென்பவளுக்கு அனலன் முதலிய பத்துப் பிள்ளைகளும், இப்படியாக அந்தப் பதினாயிரத் தறுநூற்றெட்டு மடந்தையர்களுக்கும் உற்பத்தியானார்கள்

அவர்களில் சவுந்தரிய சிகாமணியான மன்மதனாகிய பிரத்தியுமனனானவன் தனது மனைவியாகிய இரதி தேவியானவள் தன்னுடைய அம்மானாகிய உருக்குமிக்கு மகளாகப் பிறந்திருந்தனள் அவளுக்கு விவாகஞ் செய்யச் சகல அரசர்களும் வரவேண்டிச் சுயம்வரஞ் சாட்டியிருந்தான். அது கேட்ட ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியானவள் தனது குமாரனான பிரத்தியுமனனுக்கு அந்த உருக்குமவதியைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று, தனது தமையனான உருக்குமிக்கு இரகசியமாய்ச் சொல்லி யனுப்பியிருந்தனள் அதுகேட்டு தனக்குத் தங்கையாகிய ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியிடத்தி லன்புகூர்ந்து, அவ்வண்ணமே கொடுக்க நிச்சயித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தனக்கு எவ்வளவு சத்துருவா யிருந்தாலும் அதை லட்சியஞ் செய்யாமல் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தனன்

அந்தச் சுயம்வரத்திற்குப் பிரத்தியுமனன் போஜகூடமென்கிற பட்டணத்திற்குச் சென்று, அந்தச் சுயம்வரத்தில் வந்திருக்கின்ற அரசர்களை யெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது அனுக்கிரகபலத்தால் மதிக்காமல் கோபமடைந்து, மகாதைரியத்துடன் அவ்வரசர்களைக் கொசுவாக நினைத்து, பருந்தானது மாமிசத்தைக் கிரகிப்பதுபோல அவ்வரசர்கள் சபையினடுவி லிருக்கின்ற உருக்குமவதியை எடுத்தனன் அப்போ உருக்குமியானவன் விரோதத்தைப் பாராட்டாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலிய யாதவர்கட்குத் தெரியப்படுத்தி வரவழைத்து, அந்தப் பிரத்தியுமனனுக்குத் தனதுகுமாரத்தி உருக்குமவதியை மணஞ்செய்து கொடுத்தனன் அப்படியே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தமது கன்னிகைகளைத் தகுந்தவிடத்தில் விவாகஞ்செய்து கொடுத்துச் சுகமாக விருந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில் பிரத்தியுமனனுக்கு உருக்குமவதியிடத்தில் அநிருத்தன் உற்பவித்தனன் அவனுக்கு உருக்குமியானவன் தனதுடைய பவுத்

யான ரோசனே யெனபவனே அநத ஸ்ரீருககுமணி தேவியிடததிலுளள அனபினுல விவாகஞ செயதுகொடுகக நிசசயிதது, அபபொழுதும விரோ தததைப பாராடடாமலஸ்ரீ கிருஷணபகவான முதலியவாகளுககுத தெரியப படுததி, பததினிசமேதாகளா யெலலாரையும வரவழைதது, அவாகளே விதிப பிரகாரம பூஜிதது, சாஸதிர விதியினபடி விவாகம நிறைவேறறி, பினபு சகலமான சமபநதிகளுககும விருநதுசெயவிததுச சநதோஷமா யிருநதனன இபபடி யிருககையில அநத உருககுமியெனபவனுககுத தோழனுன கலிஙக ஞனவன அவனேடே கூடவநத அரசாகளோடு உருககுமியைப பாாத தொருவாாததை சொலலுகினருன.

கேளீா யெனதனபுளள தோழனே ! இநதப பலராமருககுச சொககட டாடடத தெரியாது நமமோடு சொககடடாடட வேணடுமென று கருதது மாததிர மெததயிருககினறது இவரை நாம பநதயம வைககச சொலலி, அந தச சொககடடாடடததி லிவரைத தோறகடிதது, 'பநதயததைப பறித துக கொளள வேணடும என று பலராம்ரை ஆடடததிற கழைதது, அவரு டன ஆடுமபோது முதலபநதயம விராகன நூறும இரணடாமபநதயம விரா கன ஆயிரமும மூனறும பநதயம விராகன பதினுயிரமுமாகப பநதயம வைததாடினுாகள அதுகளே உருககுமியானவன ஜயிததான. அபபோது சாலவன முதலியவாகள கைகொடடிச சிரிததாாகள அதைப பலராமரான வா பொறுததுககொணடு, லகூமவராகன பநதயம வைதது அநத ஆடடத தைத தாம ஜயிததாா

அபபோது உருககுமியான்வன தானே பலராமரை ஜயிததாகச சபை நடுவிறசொனனுன அதறகும பலராமா பொறுததுகொணடு, கோடிவிராகன பநதயம வைததாடிப பலராமரே ஜயிததாா அபபொழுதும உருககுமியா னவன தானே ஜயிததாகச சொனனபோது, ஆகாசவாணி பலராமா ஜயித தாரேயனறி உருககுமி ஜயிககவிலலையெனறு கூறினள. அதையுமநத உருக குமி கேளாமல பலராமரைப பாாதது, கேளீா பலராமா ! இநத ஆடடம புத திமானகளாடததககது உஙகளுககுக கானகநதிரிநது மாடுமேயககவும, கழுதையையுங, கொககையுங, கொலலவுந தெரியுமேயனறி சொககடடாடு டததெரியுமோ ? எனறு உருககுமியானவன சபைநடுவிற பரிகாசமாயச சொனனுன

அதுகேடட ஸ்ரீபலராமா கடுஞசினமடைநது, தமது கையிலிருநத கலபபையால அநத உருககுமியை அடிததுச சஙகரிததுப போடடார் அப போ கலிஙகதேசாதிபன வெகுவாயப பயநது சபையைவிட்டோடினுன அப போ பலராமா பினசெனறு அவனேபபிடிதது, சொககடடாடடத தெரியா தென று பரிகாசஞசெயத அவனுடைய பலலே உதிததுபபோடடாா. தன் னேப பரிகாசஞசெயயசசே கேடடுகொண்டிருநத அரசாகளேயுஞ சினு பினனமாக வடிதது, கைபோனபோகளும, காலபோன போகளும, மாாபுபி

ளந்தவர்களுமாகச் செய்து, திக்குவிதிக்குகளிற் சிதறிவிழும்படி யெறிந்தார். இவைகளைக்கண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது மைத்துனனான உருக்குமியை யேன் சங்கரித்தீரென்று கேட்டால் பலராமருக்குக் கோபமுண்டாகு மென்றும், அவனைச் சங்கரிக்கிறது புகழ்ச்சியாயிருந்தால் ஸ்ரீருக்குமணி தேவிக்குக் கோபமவருமென்றும், மகானுபாவனான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மவுனமாகி, சகலயாதவர்களுடன் வாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்துத் துவாரகைக்குச் சென்று சுகித்திருந்தனர்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

விந்தையாகிய விஷ்ணுவின் பேரனாம்
அந்தமானவ னநிருத்தனைப் பற்றிட
பந்தபாணாசுரன் பந்தனத்தினில்
தொந்தமாய் வைத்த சோர்பினைச் சொல்லுவாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்குப் பேரனான அனிருத்தனென்பவன் பாணாசுரனால் பந்தனத்தில் வைக்கப்படுவதைச் சொல்லுகின்றது.

கேளீர் பரதவம்சோத்பவனான பரீக்ஷித்துமகாராஜனே! மகா பலியென்றொரு அசுரனிருந்தான். அவனுக்கு நூறுபேர் குமாரர்களுண்டாகினர். அவர்களில் முதல்வனான பாணாசுரனென்பவன் மிகுந்த பயபக்தியுடன் சிவனைப் பூஜித்தான், அவனது பூஜைக்குச் சிவன்மெச்சி, உனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளென்று கூறினர். அப்போதக்கப் பாணாசுரனென்பவன் மிகுந்த களிப்புடன் அம்மஹாதேவனை நோக்கி ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றனன். கேளீர் எம்தாண்டவனான பரமசிவனே! நீர் பிரமதகணங்களுடன் எனது பட்டணத்திற்குக் காவலாளியாயிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். இப்படி பிரார்த்திக்கின்ற பாணாசுரனுடைய கருத்தின்படி கண்ணுதலிசைந்து வரங்கொடுத்து, அவன்பட்டணத்திற் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் பாணாசுரனென்பவன் சிவபெருமானைக் குறித்து, உமதருளினால் அடியேனுக்குப் பலமுதலிய சகலசம்பத்தும் மென்மேலும் பெருகி உண்டாயிற்று, தேவரீர்தவிர மற்றயாவரும் எனக்கு நிகராக யுத்தஞ்செய்ய மாட்டார்கள். தேவரீர்கொடுத்த ஆயிரங்கைகளும் யுத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகின்றன. ஆதலால் லெம்பெருமானே! நேரிடுமே? என்று கூறுகின்ற பாணாசுரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்ற பரமசிவனானவர் கடுஞ்சினமாகி, அந்தப் பாணாசுரனைப் பார்த்து, நீ எனனை

அகங்கொண்டு கேட்டமையால் உனது பட்டணத்தி லிருக்கின்ற கொடி எப்போதறுந்து கீழேவிழுகின்றதோ? அப்போ நீ யென்னிலும் அதிகமானவனுடன் யுத்தஞ் செய்து உனக்குக் காவபங்க முண்டாகப்போகின்ற தென்று தெரிந்து கொள்ளுக என்று கூறுகின்ற சிவபெருமானுடைய மொழியைக் கேட்ட பாணாசுரன் தனது அரண்மனைக்குச் சென்றனன்.

அப்பாலவனுக்கு உஷையென்றொரு குமாரத்தி பிறந்து, நாளொரு வண்ணமாக மிகுந்த ரூபலாவண்ணியத்துடன் வளர்ந்திருந்தனள் அவளொருநாள் தனது அந்தப்புரத்தில் நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்கையில் தனது கனவில் ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது பவுத்திரனான அனிருத்தன் தன்னுடன் ஆலிங்கனஞ் செய்ததாகக் கண்டு நித்திரைதெளிந்து விழித்துப் பார்க்கையில் அந்தமணவாளனைக்காணாமல், அவன்மீது மயலாகிக் காதல்கொண்டு, உணவு நித்திரை முதலிய சுகத்தை நிவாத்தித்து வியசனப்படுகிறாள் இப்படி வியசனப்படுகின்ற அந்த உஷாதேவியை அவளது தோழியான சித்திரரேகையானவள் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றனள் கேளாய் யென்தனயுள்ள தோழியே! உனது மெலிந்திருக்கிற சரீரத்தையும் நடக்கையும் பார்த்தால், கொழுனன்மீது விருப்பமுள்ளவளாயத் தோன்றுகின்றன அதனை யெனக்குக் கூறினால் உனது கருத்தின் வண்ணங் கூட்டுறவு செய்கிறேன் என்று கூறின கும்பாண்டனுடைய குமாரத்தியான சித்திரரேகையினது வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்று, அவளைப்பார்த்து உஷாதேவி ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றனள்.

கேளாய் யென்தனயுள்ள தோழியே! உனக்குச் சொல்லத்தகாத வார்த்தை யாதொன்றுமில்லை ஆகிலும் ஒரு இரகசியமான வார்த்தை சொல்லுகிறேன்கேள் எனது கனவில் பசுமையான சரீரம் படைத்தவனும், தாமரை நிகர்த்த கண்ணுடையவனும், மஞ்சளாடையை மருங்கிற்றரித்தவனும், வாசுகிபோன்று உருண்டு திரண்டு நீண்டு எழுகுபோன்றிருக்கிற கைகளையுடையவனும், மடைந்தையர்களுடைய பாக்கியமாகிற உருவங்கொண்டிருக்கின்ற ஒருதிவ்ய புருஷன் தனது உதடாகிற அமுதத்தை எனக்குத்தந்து உண்ணச் செய்து, இப்போது யெங்கேயோ ஒளித்துக்கொண்டான் ஆதலால் யெனக்கு உணவு நித்திரை முதலிய சுகத்தில் விருப்பமில்லாம லிருப்பதால், என் தேகம் மெலிந்து கிருசமாகினேன் என்று கூறின உஷாதேவியினது வார்த்தைகளைக்கேட்ட சித்திரரேகை சொல்லுகின்றனள்

கேளாய் யென்தனயுள்ள சகியே! நீயாதொன்றுக்குஞ் சிந்தனைப்பட வேண்டியதில்லை உனது துக்கத்தை யான் ஆற்றுகிறேன் என்று தேற்றிய சித்திரரேகை யானவள் உடனே அவ்விடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, பூமியிலுள்ள சகல அரசர்களையும் தேவதானவா முதலியவர்களையும் துவாரகாபுரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பிரத்தியுமனன் அனிருத்தன் முதலிய சகலயாதவர்களையும் படத்தி லெழுதிக் கொண்டுவந்து உஷாதேவிக்குக் காட்டினள், அவளு

தனைப்பார்தது, படங்களை யாவையு நிவாததிதது, பிரதநியுமனனுடைய படததைமாததிரம மாமனுரெனறு கருதி, அபபால தனது கினவினிறகணட அனிருததனது படததைபபாரதது நாணமுறறிருநதனள.

அததனைககணட சிததிரரேகையானவள இவளதுகினவிற றேனறியவன அனிருததனெனறு கருதி, உஷாதேவியைநோககி, இதோ அநதமகாபுருஷனை உனதருகிற சோபபிககிறேனெனறு கூறி, ஆகாயததிற கிளமபி துவாரகாபுரஞ்சென்று, திரஸகரிணியெனகிற விததையால அனிருததனைச சபபிரகூடமஞசததுடன தூககிககொணடு, சோணிதபுரமெனகிற பாணாசுரனுடைய பட்டணததில புருடனுற கணணெடுததுப பாரகக ஓவவாத உஷாதேவியினது அரணமனையிற கொணடுவநது சோதது, அவவுஷாதேவிககுக காட்டினள

அபபோ உஷாதேவியானவள மரணததை அடைநதவள பிழைததெழுநதிருபபதுபோல எழுநதிருநது பாரதது ஆநநதககடலி லாழநதவளாகி, அவனைக கினவினிற கணடநாளமுதல் காணுநிருநத விரகநதணிய ஆலிஙகனஞ்செயது, இரதிகரீடையில தனதிஷடததினபடி அவனுடன போகிததுச சுகிததிருநதனள அனிருததனும ரூபலாவணணியததிற சிறநத அமமாது சிரோமணியினது போகததில திருபதிமிகுதியாகி, இரவெனறும பகலெனறும இததனைநாளாசசுதெனறுந தோறறுமல மோகாநதகாரததில மூழகியிருநதனன

இபபடி யிருககையில அநத அநதபபுரததைக காககிற காவலாளிகள் அநத உஷாதேவியினது அஙகஙகளிலிருககினற விததியாசமான குறிகளையும் அதைத தெரியவொட்டாமல நாணததுடன மறைககினற செயலையுஙகண்டு கடுஞ்சின மடைநது, தாமாய அநதபபுரததைப பரிசோதிககக கூடாதென்று பாணாசுரனுடைய அணடையிறசென்று, அவனைச சாஷடாஙகமாகப பணிநது அஞசலி கூபபிககொணடு, அவனைபபாரத தொருவாரததை சொலலுகினறனர்கள் கேளீர மகாராஜனே! தேவரீர குமாரததியினுடைய அநதபபுரததைக காககச்செ◌லலி நேமிததபடி காததிருநதோம, இபபோ தவளுடைய அஙகஙகளின குறிகளைபபாரததால உமது குலததிறகு யோககியமாகயிருககவிலலை, அதை விசதமாய ஆராயநதுணர உமதாககினை யிலலாததினால தேவரீருககுத தெரியபபடுததினேம, எனறு கூறினாகள.

இபபடி கூறுகினற அநதபபுரக காவலாளிகளினது வாரததைகளைக கேழ்வியுறற பாணாசுரனனவன நமககும யிபபடிவாயககுமா வெனறு மன வருததததுடனெழுநதிருநது, தனது குமாரததியாகிய உஷாதேவியினது அரண்மனையிற பிரவேசிததுப பார்ககிறுன. அபபோது உலகஙகளுககுள் முககியமான அழகைவாயநதவனும பசுமபொன னிறமபோனற தேகததையுடையவனும பீதாமபரதாரியாய மகரகுணடலஙகளை அணிநது தெளிவு பொருநதிய புன்னகையுடையவனுயு மிருக்கினற அனிருத்தன் சவுக்தரிய

சிகாமணியான உஷாதேவியுடன் ஒரே ஆசனத்திலுட்கார்ந்து சொக்கட்டா னாடுவதைக்கண்டு, வெகுகாயிதாவுடன் கட்டுக்காவலா யிருக்கின்ற காவலாளி களுக்குந் தெரியாமல் வந்தானென்றும், இந்தக் கன்னிகையினது கற்பையு மழித்துக் கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல் சொக்கட்டானாடுகிறான் பார்த்தையா வென்று திகைத்து நின்றனன்

இப்படி சமீபத்தில் வந்து நிற்கின்ற பாணாசுரனைப்பார்த்து அநிருத்த னானவன் திடுக்கிட்டு சொக்கட்டானாடுவதை நிவர்த்தித்து அவ்விடத்திலிருந்த ஒருகதையைக் கரத்திற்றாங்கி யெதிரேநின்றான் அப்போ பாணாசுரனுடன் கூடவந்த ஜனங்கள் தங்களாயுதத்தினா லநிருத்தனை யடிக்க யத்தனஞ் செய்தார்கள். அவர்கள் யாவரையும் அவனடித்துத் துரத்திவிட்டான் அதைப்பார்த்த பாணாசுரனுக்குக் கோபமீறி, அநிருத்தனை நாகபாசத்தாற் கட்டிச் சிறைச்சாலையிற் போட்டுவிட்டான் அதனைக்கேட்ட உஷாதேவியா னவள் மிகவும் மனவருத்தமுற்றிருந்தாள்

அறுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

உந்துகண்ணபிரானுடனேகியே
அந்தபாணாசுரனையுத்தஞ்செய்ச
சிந்தைகூர்ந்து சிவபெருமானுடன்
தொந்தவுஷ்ண சுரமுந்துதித்ததே

ஸ்ரீகண்ணபிரானானவர் பாணாசுரனோடெதிர்த்து அவனது ஆயிரங்கைக ளைத் துணித்ததும், சிவபெருமானும் உஷ்ணசுரமும் ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் துதித்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன

கேளீர் குருகுலோத்தமனான பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! துவாரகாபுரத்தில் நித்திரைசெய்த அநிருத்தனைக் காணாமையால் அவனை நினைத்துக்கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலிய யாதவர்களும் ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலிய மாதர்களும் நான்குமாதமாய் விசனப்பட்டுக்கொண் டிருக்கின்றார்கள் அந்தச் சமயத்தில் அவர்களண்டையில் மூன்றுகாலமுஞ் சொல்ல வல்லமையுடைய நாரதமாமுனியானவர் வந்தனர் அவரை யவர்கள்கண்டு விதிப்படிக்குப் பூசித்து ஆசனஞ் சமர்ப்பிக்க அவர் அதன்மீது உட்கார்ந்து, கேளீர் யாதவர் களே! சோணிதபுரத்திற் கதிபனான பாணாசுரனது குமாரத்தி உஷாதேவி யென்பவள் அநிருத்தனை அபகரித்துக் கொண்டுபோய் தனது மனமத்தாபத் தைச் சாந்தஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். அதுகேட்ட பாணாசுரன் அநி

ருத்தனைப்பிடித்து நாகபாசத்தால் கட்டிச் சிறைச்சாலையில் வைத்திருக்கின்றான் இது யானறிவேன் என்று கூறினார்

இப்படி நாரதமுனிவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்ற பிரத்தியும்னன், சேகிதானன், சாத்தகி, கதன், சாம்பன், சாரணன், நந்தன், உபநந்தன் இவர்கள் முதலிய யாதவர்கள் பனிரெண்டு அக்குரோணி சேனைகளுடன் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, இரதாரூடர்களாய் அதித்துறையாய்ப் புறப்பட்டுச் சோணித புரஞ்சென்று, அந்தப் பட்டணத்தை நான்குபக்கத்திலுஞ் சுற்றிக்கொண்டு, நந்தவனத்திலுள்ள தருக்களைத் துணித்து அகழைத் தூற்று மதிற் சுவரைப் பொடிப்பொடியாய் யிடித்தார்கள் இப்படி யிடிப்பதைப் பாணாசுரன் கண்டு கடுங்கோபங்கொண்டு தானும்பனிரண்டு அக்குரோணிசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வெளிப்பட்டான் அப்போ உமாமகேஸ்வரனானவர் விநாயகன் சுப்பிரமணியன் முதலியவர்களோடு பிரமதகணங்களையுங் கூட்டவழைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களோடே யுத்தஞ்செய்ய வந்தார்

இப்படி பாணாசுரனானவன் சிவனுடைய சகாயத்தை யுத்தத்திற்கு வந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன் உருத்திரனும், பிரத்தியும்னனுடன் சுப்பிரமண்ணியனும், ஸ்ரீபலராமருடன் பாணாசுரனுடைய மந்திரியான கும்பாண்டனும் கூபனும், சாம்பனுடன் பாணாசுரனும், சாத்தகியுடன் விநாயகரும், இப்படியாக யுத்தஞ்செய்தார்கள், இந்த யுத்தத்தைப்பார்க்க ஆகாயத்தில் பிரமன்முதலிய தேவர்களும் நாரதர்முதலிய தேவரிஷிகளும் வந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் இப்படி பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் சிவனோடுகூடவந்த சாகினி, டாகினி, பேதாள முதலிய பிரமதகணங்களை யாவையும் சின்னபின்னமாகச் சிதற அடித்தார்

அப்போ பார்வதிபதியானவர் தமது பிரமதகணங்களைத் துறத்தினதைப் பார்த்து கடுஞ்சினமடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்மீது அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தார், அவைகளைப் பிரதி அஸ்திரங்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் துணித்துப்போட்டு, அந்தச் சிவன்மீது பிரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தனர். அவரும் அந்தப் பிரமமாஸ்திரத்தையே பிரயோகஞ் செய்து, உடனே வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார் அதனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பர்வதாஸ்திரத்தால் அடித்துப்போட்டார், அதற்குச் சிவன் அக்கினியாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார் அதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வருணாஸ்த்திரத்தால் தடைசெய்தார் பின்பு சிவன் பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார் அதனை ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி நாராயணாஸ்த்திரத்தைப் பிரயோகித்துத் தடுத்துவிட்டு, மோகனாஸ்த்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து சங்கரரை மோகிக்கும்படி செய்தார்

அப்போ சம்புவானவர் வெகு மோகத்தை அடைந்து, இந்தவேளையில் இந்தக்காரியஞ் செய்யவேண்டுமென்று உணராமல் திகைப்பூண்டு மிதித்தவன்

போல மயங்கியிருநதார அபபடியிருக்கையில ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அவரை விடடுப பாணாசுரனுடைய சேனையைத தமது ஆயுதஙகளால லடிததுபபோடடு பாணாசுரனுககெதிராக வநதார அபபோது பாணாசுரன சாததகியுடன யுத தஞசெயவதைவிடடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுக கெதிராக ஓடிவநது, தனது ஆயிரஙகைகளால பாணவருஷஙகளை ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானமீதுவருஷிததது; சுவாமியினது திருவடிமுதல திருமுடி வரையில ஊசிநாடட யிடமிலலாமலடிததான அபபோ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தமது சாரஙகமெனகிற விலலைவளைததது, அதில னேக பாணஙகளைச சநதானஞசெயது, அவனவிடட பாணஙகள யாவையுந துணிததது, அவனுடைய ஐஞஞூறுதனுசையும இரததததிலிருககுஞ சாரதி குதிரை, கொடி, குததுககால, அசசுககள, நுககததடி இவைமுதலியதுகளையு முறிததுபபோட்டு, நாராசபாணததைப பிரயோகஞ செயது அவனது மாரபைபபிளநது, தமது பாஞசசனனிய மெனகிற சஙகததைப பூரிததார.

அதைப பாணாசுரனுடைய அனனையான கொட்டரியெனபவள கேட்டு, தனது புததிரனைப பிழைபபிகக வேணடுமெனறு வஸதிரமிலலாமல நிர்வாணமாகத தலையை விரிததுககொணடு ஸ்ரீகிருஷ்ணனுககும பாணாசுரனுககு நடுவில ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைப பாரததுககொணடே வநது நினறாள அபபோ சுவாமி அவளைபபாராமல முகததைத திருபபிககொணடார அநதசசமயத் தில பாணாசுரன யுததபூமியைவிடடு, காலநடையாகப பட்டணததிற கோடிபபோயினன அபபோ உருததிரமூரததியானவர தாமும தமது பிரமதகணஙகளும அபஜயபபடட தறகு வியபபுடனிருககையில, அவரிடததி லுண்டான தாபசொரமானது மூனறுதலை மூனறுகாலுடன அதிக பயஙகரமாய வநது; ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடன யுததஞசெயது ஜயிககவேணடுமெனறு கருதி எதிரேசினறது இபபடி நிறகிறபோது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர தம திடததில நினறும சீதசொரததை யுணடுபணணி, சிவபிரானுடைய தாப சொரததுடன யுததஞ செயயசசொலலி யனுபபினார.

அநதச சீதசொரவேகததில தாபசொரம நிறகமாட்டாமல மிகவுந துனபததையடைநது யாம ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத தானே சரணமபுகாவிடில, சுகமுணடாகமாட்டாதெனறாலோசிததது, அதிவேகமாக ஓடிவநது, ஸ்ரீகிருஷ்ணஸசுவாமியை சாஷ்டாஙகமாகப பணிநது மிகவும பயபகதியுடன தோததிரஞசெயய ஆரமபிததது கேளீர ஜகதீசனே! அனநதசகதிமானான தேவரீரைச சேவிககினறேன சாவேஸவரனாய சகல ஜகதகாரணனா யிருககினற தேவரீர அடியேனிடததில கிருபைகூரநது, தேவரீருடைய ஒளியில நினறும விருததியடைநத சீதசொரததினுடைய தொநதிரை யிலலாமல அடியேனை இரக்ஷிததருளவேணடும காலரூபியாகியும, காமரூபியாயும, காமததினுணடான பல சொரூபியாகியும, சகல ஜகததுககும சாக்ஷியாகியும, சூததிரதாரியைபபோல ஜீவாததமாவைத திருபபுகிறவராகியும, மசசமுதலிய அவதாரங்களை யடைநது, யோகிகளையும், ரிஷிகளையும, சாதுககளையும, சமரக்ஷணஞ செயது, பூமிக்குபபாரமாயிருககினற ஜராசநதன் முதலியவர்களைச் சங்கரிக்

கிறதற்காக அவதரித்த தேவரீரைச் சரணமடைகின்றேன் என்று சொல்லுகின்ற சிவனுடைய தாபஜ்வரத்தைப் பார்த்து ஸ்ரீபகவானருளுவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

கேளாய் தாபமே! உனது துதிக்கு யான் மெச்சினேன். இனி உனக்கு என்னுடைய சீதஜ்வரத்தினால் துன்பமுண்டாகாது. உனதிஷ்டத்தின்படி செல்லுக என்று கூறவும் அது சுவாமியைத் தெண்டன் சமர்ப்பித்துப்போட்டு சிவபெருமானிடத்தில் லயித்துப்போயது. அப்பால் பாணாசுரன் இளைப்பாறி வேறொரு இரதத்திலாரோகணித்துக்கொண்டு, சுவாமிக்கெதிரே வந்து நின்று பாணவருஷங்களை வருஷித்தான். அப்போ ஜகதீசனான சுவாமியானவர் சக்கிரப் பிரயோகஞ்செய்து, அவனது ஆயிரம் கரத்தையும் கண்டித்து விட்டார். அதைச் சிவபெருமான் கண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானண்டையி லோடிவந்து, தாம் பாணாசுரனுக்குக் கொடுத்தவரம் பொய்யாகப் போகிறதென்று பரதேவதையான ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைத் துதிசெய்ய ஆரம்பித்தனர்.

கேளீர் சுவாமி ஸ்ரீகிருஷ்ணா! மூடஜனங்கள் தேவரீருடைய மாயையிலகப்பட்டு மோகிதர்களாகி, பரப்பிரம்மமான தேவரீரைமறந்து, அடியேன் முதலிய தேவதைகளைப் பரதேவதையென்று பிரமித்துப் பூசைசெய்து நிலையில்லாத சொர்க்கமுதலிய போகத்தை அடைகின்றார்கள். தேவரீரால் யாதொருவர் சம்பூர்ணமாக அனுக்கிரகிக்கப் படுகின்றார்களோ? அவர்கள் தங்களுடைய யோகபலத்தினால் இருதய கமலத்தில் சங்குசக்கிர கெதாபாணியாய்ச் சேவைசாதிக்கிற தேவரீரைக் காணுவார்களேயன்றி, மற்றவர்களப்படிக்குக் காணமாட்டார்கள். விராட்புருஷரான தேவரீருக்குச் சொர்க்கம் நாபியும், முகம் அக்னியும், திக்குகள் காதுகளும், பூமி திருவடிகளும், ஜலம் சுக்கிலமும், சந்திர சூரியர்கள் திருக்கண்களும், அடியேன் தேவரீருடைய கோபமும், சமுத்திரம் உதரமும், இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகர்கள் திருக்கைமுதலிய அங்கங்களும், சகல ஔஷதிகள் சரீரத்தின் ரோமமும், ஆகாயம் சிரசும், மேகங்கள் தலைமயிர்களும், பிரமதேவன் புத்தியும், விசர்க்கம் பிரஜாபதியும், தர்மமே யிருதயமுமாகின்றன.

இப்படி மூவுலகையும் சரீரமாகப்படைத்த தேவரீர் அடியேன் முதலிய தேவர்களை இரக்ஷிக்கவேண்டி யிப்படிக்கு அவதரித்திருக்கின்றீர். ஆதிமூலப் பொருளாகியும், சுயம்பிரகாசராகியும், ஆப்தபாந்தவராகியு மிருக்கின்ற தேவரீருடைய திருவருளினால், நாநாவிதமான பாபயோனிகளில் ஜனித்த தோஷங்களைப்போக்கி, மேன்மையான மானிட ஜன்மத்தை அடைந்து மோக்ஷத்தைக் கிரகிக்கும்படியான பிராணிகளில் தேவரீருடைய திருவடியை மறவாமல் ஆராதனைசெய்து துதிக்கின்றவனே மேன்மையானவன். அவனுடைய ஜனனமும் சபலம், அவனது வம்சமும் உத்தமமாகும். அவனுக்கு நிகரான பாகவதோத்தமன் ஒருவனுங்கிடையான். சகலப் பிராணிகட்கும் இஷ்டமா யிருக்கின்ற ஆன்மாவுக்கொப்பான தேவரீரை விட்டு வேறொருதெய்வத்தைத்

தொழுகிறார்கள். கையிலிருக்கின்ற அமுதத்தை யெறிந்துபோட்டுப் பிரயாசைப்பட்டு விஷத்தைச் சம்பாதிப்பதுபோ லாவார்கள் அப்படிப்பட்ட மகிமையைவாய்ந்த தேவரீருடைய திருவடிபஜனை செய்கின்ற மகாயோகிகள் பரமபுருஷார்த்தமா யிருக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைகிறார்களென்று கருதி, அடியேனும் பிரமன் முதலிய தேவர்களும் தேவரீரைச் சரணமடைந்து மோக்ஷத்தை விரும்புகிறோம்

மேலும் இந்தப்பாணாசுரன் அடியேனுக்கு மிகவும் அன்பன் அவனுடைய நிமித்தத்தில் வெகுவாய் வரங்கொடுத் திருக்கின்றேன். அது பொய்யாகாமலிருக்கத் தேவரீர் நம் அனுக்கிரகித்து இரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று துதிக்கின்ற உமாபதியான சிவனைப் பார்த்து வசுதேவகுமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான் ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார் கேளீர் சங்கரரே உமது கருத்தின்படி இந்தப்பாணாசுரனை யானும் அனுக்கிரகித்தேன் மேலும் இவனுக்கு இரண்டாம் பாட்டனான பிரகலாதனுக்கு உனது வம்சத்தாரை யான் கொல்லுகிற தில்லையென்று வரங்கொடுத் திருக்கின்றேன். அதினாலும் நானிவனைச் சங்கரிக்காமல், இவனது கர்வத்தைப்போக்க ஆயிரங்கரங்களையுந் துணித்து நான்குகைகளை நிறுத்தினேன் அந்நான்கு கைகளோடு தேவர்களைப்போல் ஒருவராலும் ஜயிக்கக்கூடாமல், உமது பிரதமகணங்களுக்குள் முதல்வனாகி யிருக்கக்கடவனென்ன றனுக்கிரகஞ் செய்தனர் சுப்பிரமணியன் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்கின்ற பிரத்தியும்னனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்கள் சரீரத்தைப் பிளக்க, அதனால் இரத்தங்களைப் பெருக்கிக் கொண்டு ஓடிப்போனான்

பாணாசுரனுடைய மந்திரிகளான கும்பாண்டனும் கிருபகர்ணனும் ஸ்ரீபலராமரோடு யுத்தஞ்செய்து, அவரது ஆயுதமான கலப்பையா லடிக்கப்பட்டு, சரீரங்கள் பிளந்து, இரத்தங்களை வாயினாலும் மூக்கினாலுங் கக்கிக்கொண்டு மூர்ச்சித்து விழுந்தார்கள் அப்போ பாணாசுரனுடைய சேனைகள்யாவும் சின்னாபின்னமாய் மூலைக்குமூலை ஓடிப்போயின அக்கால் பாணாசுரனானவன் சிதறிப்போன சேனைகளை ஒருமிக்கச் சேர்த்துப்போட்டு, தனது நகரத்தினுட் பிரவேசித்து, அனிருத்தனையும் உஷாதேவியையும் இரதத்தின் மீதேற்றிக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானண்டையில் விட்டு, சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டன்சமர்ப்பித்து, அடியேன்செய்த அபராதத்தை மன்னித்து அடியேனுடைய புத்திரியான உஷாதேவியை அங்கீகாரஞ்செய்து அடியேனை இரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்

இப்படி பிரார்த்திக்கின்ற பாணாசுரனுடைய கருத்தின்வண்ணம் அவன் செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்து, சிவபெருமானுடன் அவனுக்கு விடை கொடுத்து, தாம் தமது பவுத்திரனான அனிருத்தனையும் உஷாதேவியையும் அப்படியே இரதத்தின் மீதேற்றிக்கொண்டு சகலவாத்தியங்கள் முழங்க வேதியர்களாசீர்வதிக்க, தேவர்கள் புட்பமாரி சொரிய, அப்சரஸ்திரீகள் நடிக்க,

கந்தருவர் கானஞ் செய்ய, இது முதலிய வைபவத்துடன் த்வாரகைக்குச் சென்று அரண்மனை முதலிய பட்டணங்களையாவும் அலங்கரிப்பித்து, சாஸ்திரவிதியின்படி அநிருத்தனுக்கும் உஷா தேவிக்கும் விவாகமஹோற்சவம் நிறைவேற்றினார்.

அறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஆதவன் றவழுகின்ற வயோத்திமா நகர்க்குவேந்தை
வேதமாற் பூசுரன்றன் விரிவுளவோர் ஞானகப
போதவே சபிக்கக்கண்ட புண்டரீகாக்ஷன்பேர்
வேதனை தன்னைநீக்கி விளங்கிடும் வாறுசொல்வாம்

அயோத்தியா பட்டணத்திற் கரசனான நிருகமகாராஜன் அநேகம் பசு முதலிய தானஞ்செய்துகொண்டு வந்தவனை ஒருபிராமமணன் அநேககாலம் ஓணானாயிருக்கும்படி சபித்ததும், அதை ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் நிவாரணஞ் செய்து ஐசுவரியத்தினால் களித்திருக்கின்ற பார்த்திவர்களுக்குப் பிராமணர்களுடைய மகிமையைத் தெரிவித்துப் பிரமஸ்வத்தை அபகரித்தவனொருக்காலும் கடைத்தேற மாட்டானென்று சொன்னதையுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் பரதவம்சோத்பவனான பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவானுடைய கிருபையினால் சகல யாதவர்களும் பயமற்றவர்களாய் த்வாரகாபுரத்திற்குச் சமீபத்திலிருக்கின்ற நந்தவனத்தில் விளையாடி இளைப்புற்று, தாகத்திற்குத் தீர்த்தம் வேண்டுமென்று வனமெல்லாந் திரிந்து, ஓரிடத்தில் பெரியதுரவு யிருக்கக்கண்டு, ஜலத்தைவிரும்பி ஆவலோடு கிட்டிப்பார்க்கையில் மலைபோன்ற தேகத்தையுடைய ஒரு ஓணானைக் கண்டு வியப்புற்று, பிரத்தியும்னன் முதலிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானுடைய குமாரர்கள் யாவரும் மிகுந்த தயை கூர்ந்து, அந்த ஓணானை வெளிப்படுத்த அநேக வடங்கயிறுகள் முதலியவற்றால் கட்டித் தங்கள் பலங்கொண்டமட்டும் தூக்கிப்பார்த்து, அசக்கமாட்டாமலோடிவந்து ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவானுடன் சொன்னார்கள்.

அதைக்கேட்ட ஸ்வாமி அக்ஷணத்திற்றானே புறப்பட்டுப்போய் அந்த ஓணானைக்கண்டு, தமது இடதுதிருக்கையினால் லெளிதாக வெளியிலெடுத்து விட்டுவிட்டார். அந்த கரஸ்பரிசப் பிரபாவத்தினால் சாபத்தில் நின்றும் நீங்கினவனான அந்த நிருகமகாராஜன் தனது நிஜரூபத்தோடு கூடிய சரீரத்தை வாய்ந்து, தனது மணிமயமான கிரீடம் ஸ்வாமியினது திருவடியிற் படும்படியாய்த் தெண்டனசமர்ப்பித்து, களங்கமற்றவனாய் எதிரேநின்றான். இப்படி

நிற்கின்ற நிருகமகாராஜனை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்து ஒருவார்த்தை அரு ளிசெய்கின்றார் கேளீர்மகாபுருடனே! உமது ரூபததைப பாாததால் தேவ தையைபபோல காணகிறது உமககு இபபடிபபட்ட நிகிருஷ்டமான ஜன்மம வரக் காரணமென்ன ? அதையெனககுச சொலலககூடுமானால விசிதமாய்ச் சொல்லும என்று கூறுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப பாாதது நிருகமகாரா ஜன் ஒருவார்ததை சொலலுகின்றான்.

கேளீர் தேவோததமனான சுவாமி! அடியேன் இட்சுவாகு வமசததிற் பிறநத நிருகமகாராஜாவென்று பெயரையுடையவன், தானஞ்செய்பவாக ளில் அடியேனைப பெரியவாகள் நினைககுமபடியாக, நறகுணமுடைய தலை யீறறுக கிடாரிகளாயும நலல அழகுளளதாயும காமதேனுவுக கொபபாய் பாலகறககத தககதுகளாயும, கொமபுகளுககு சுவாணப பட்டஙகளோடு குளமபுகளுககு வெள்ளிப பூண்களடிததும பரிசுததமான வெளளை வஸததி ரததினால அலஙகரிததும, பாலகறகக வெணகலப பாததிரததுடன எண ணிககையிலலாத பசுககளையும, பூமி, சொானம, இரதம, யானை, குதிரை, கன்னிகை இவை முதலியவைகளையும, உததமகுலததிற பிறநதவாகளாயும, நற்குணம நலலொழுகக முடையவாகளாயும, வைதிகநிஷடை ஆகிதாககினி உடையவாகளாயும், குடும்பிகளாயும, தரிததிராகளாயும, தவபபேறறுமை யுடையவாகளாயும, நானகுவேதம ஆறுசாஸததிர முதலியவைகளைக கறற வாகளாயும, பிரமமததினுடைய நிசசயததை நனறாய ஆராயந துணாநத வர்களாயும, பிரசிததாகளாயும, மனைவியாகளுட னிருககின்ற பிராமமணர் கட்கு உததமமான க்ஷேததிரததில நலலபுணணிய காலஙகளில் தானஞ் செயது கொணடிருநதேன

ஒருநாள தானஞ்செய்யும் பசுககூட்டததில அதறகு முநதினநாள் தானஞ்செய்த பசுககூட்டததில நின்றும ஒருபசுதபபிக கலநதது, அதுதெரி யாமல தானஞ்செயது போட்டேன அதை அநதப பிராமமணோததமன ஓட் டிக்கொணடு போகையில, பசுவைப பரிகொடுதத பிராமமணன அபபசு வைத தேடிககொணடு வருமபோது இநதககுமபலில தனது பசுவிருககக் கண்டு, அநதவேதியரை நோககி, உமககிபபசுவேது ? எனது மநதையில நின்றும யெபபோ திருடிககொணடுபோனீர் ? என்று கூறுகின்ற வேதியனை அநத வேதியன நோககி, நிருகமகாராஜன இபபோதான இநதப பசுககூட் டஙகளைத தானஞ்செயதான உமது பசுவை யான திருடவிலலை உமக்குச சநதேகமிருநதால நிருகமகாராஜாவினிடததில வநதால ருசுபபடுததுகிறேன் அப்படிககி ருசுபபடுததாவிடில ஒருபசுவுககுப பததுபசு தருகிறேனென்று வாதாடிக் கொணடுவநது, எனது சமுகததில அனேகனுள காததிருநது மென்னைககாணமற போகையாலவாகள கடுஞ்சினமடைநது, யாசகாகளா யிருக்கின்ற வெஙகளுககுத தரிசனங்கொடாமல அநதப புரததிலேயே யிருப் பாதால நீ இன்றுமுதல அனேககோடி வருடம் ஒருவர்கண்ணுக்குந் தென் படாத ஒரு பாழுங்கிணற்றில ஓணான் யிருக்கக்கடவா யென்று சபித்தார்கள்.

'இயான் அதுகேட்ட மாத்திரத்தில் அவர்கள் சமீபத்திற்குச் சென்று, அவர்களைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருபசுவுக்கு லக்ஷம்பசு தருகின்றேன்; எனது சாபத்தை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று வெகுவிதமாய்ப் பிரார்த்திக்கையில், அவர்கள் அடியேனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, பக்தவத்சலனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாக அவதரிக்கப்போகின்றார் அவரது கரஸ்பரிசத்தினால் உனது சாபவிமோசன மாகுமென்று கூறி, அந்த விவாதப்பட்ட பசுவை வேறொரு பிராம்மணனுக்குத் தானஞ்செய்துபோட்டுப் போய்விட்டார்கள். பிறகு எனது புத்திரனுக்கு இராசசியபாரஞ்செய்யப் பட்டங்கட்டிப்போட்டு சாபத்தை அனுபவிக்கச் சித்தமாயிருக்கையில், பிணியால் தேகத்திற்கொரு உபத்திரவம் நேர்ந்து அதுமூலத்தில் யமதூதர்களால் அழைக்கப்பட்டு யமசபைக்குச் சென்று நிற்கையில், அப்போ யமதருமராஜன் என்னைநோக்கி, நீர் அநேக கோதான முதலியன செய்திருந்தாலும் பிராம்மணசாபம் நேர்ந்திருக்கின்றமையால் அந்தச்சாபத்தை முன்னே அனுபவிக்கின்றீரா? அல்லது தானஞ்செய்ததினா லுண்டான புண்ணியப்பயனை அனுபவிக்கின்றீரா வென்றுகேட்டார், அப்போ தடியேன் சாபப்பயனை முன்னே அனுபவிக்கின்றேனென்று சொன்னேன் தக்ஷணம் என்னைக் கீழ்த்தள்ளச் சொல்லிப்போட்டு, அந்தர்த்தானமாய்ப் போயினார்

பிறகு அடியேன் இப்படிப்பட்ட விகாரரூபமான ஓணானின் உருவங்கொண்டு, இந்தக் கிணற்றிலேதானே தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அந்த மகிமையினால் சனகாதியோகிகட்கும் காணக்கிடைக்காத அருந்தெய்வமான தேவரீருடைய சேவைகிடைத்தது, அடியேனைப் போல அதிருஷ்டசாலி ஒருவருங்கிடையாது, வாக்கினாலும், மனத்தினாலும், அளவிடப்போகாத மகிமையை வாய்ந்த திவ்வியசக்திமானான தேவரீர் கவைக்காகாத அடியேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து சேவைசாதித்தபடியால், அந்தணர்சாபமும் அடியேனுக்கு விமோசனமாயது தேவோத்தமனே, சகல ஜகத்திற்கும் சுவாமியாய், புருஷோத்தமனாய், உத்தமசுலோகனா யிருக்கின்ற தேவரீர் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வதற்காக தேவகீகர்ப்பத்தில் அவதாரஞ்செய் தருளினீர் அடியேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து இரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தோத்திரஞ்செய்து, அநேகமுறை தெண்டனசமர்ப்பித்து அஞ்சலி கூப்பிக்கொண்டு நின்றான், அப்படி நிற்கையில் அங்கே மிகவும் வியப்புள்ள ஓர்விமானம் ஆகாயவீதியில் வர, அதுகண்ட ராஜன் சுவாமியிடத்தில் விடைபெற்று, அந்த விமானத்தின் மீது ஆரோகணஞ்செய்து, சகல யாதவர்களும் பார்க்கத் திவ்விய சரீரத்துடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அனுக்கிரகத்தினால் சொர்க்கலோகஞ் சென்றனன் அதைப் பார்த்த சகல யாதவர்களும் வியப்பை அடைந்தார்கள்.

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யாதவர்களைப்பார்த்து, கேளுங்கள் யாதவர்களே! உலகத்திலிருக்கின்ற வஸ்துக்கள் யாவும் தெரிந்தாலும், பிரம்ம

சொத்து ஒரு நாளும் செரிக்காத ஆலகாலமென்கிற விஷத்தினைப் புசித்தால் புசித்தவனைமாத்திரம் கொல்லும், அதற்கு மருந்து மகப்படும். பிரமசொத்தை யபகரித்தால் அபகரித்தவனையும், அவனது தாய் தந்தையர்களுடைய வர்க்கத்தையும் கொல்லும். அதற்கு மருந்து யாதொன்றுமில்லை. ஆதலால் நமது யாதவர்கள் யாவரும் பிரமசொத்தை விரும்பவேண்டுவதில்லை. பிராமணர்கள் துர்ப்பாஷையாய்த் திட்டினாலும், அடித்தாலும், அவர்களிடத்தில் சினங்கொள்ளாமல் பணியவேண்டுமே அன்றி, ஒன்றும் செய்யலாகாது. அந்தப் பிராமணனிடத்தில் எவன் அபராதஞ்செய்கிறானோ? அவன் எனக்குப் புறம்பானவன். ஆதலால் நீங்களெல்லோரும் சகலவித்த்தாலும் யானெப்படி பிராமணர்களைச் சேவிக்கின்றேனோ? அப்படியே நீங்களும் பணியுங்கோள். என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் பிராமணர்களுடைய பிரபாவங்களை யாதவர்களுக்கு உரைப்பவர்போல உலகுக்குத் தெரியப்படுத்தி, சகல யாதவர்களுடன் துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளினார்

அறுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணனுலவிரகங்கொண்ட கற்புள்ள ஸ்திரீகள் தம்பால்
அண்ணனும்பலராமமேந்திரன் அவர்கள் தம்மிடத்திற்சென்று
தண்ணளிக்கிருபைசெய்து சமாதானஞ்செய்வித்தபின்
புண்ணியநதியைத்தம்மால் போக்கியவிபரஞ்சொல்வாம்

ஸ்ரீபலராமர் கோபிகைகளிடத்திற்குச் சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினுடைய விரகத்தினால் துன்பப்படுகிற கோபிகைகளைச் சமாதானஞ் செய்ததும் யமுநாநதியை ஸ்நாநார்த்தமாய் தம்மிருப்பிடத்திற்குக் கலப்பையாகிற ஆயுதத்தினால் வரவழைத்ததும், பிறகு அவர்கள் துதிசெய்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

சுகர்வாக்கியம்.

கேளீர் தருமசீலனான பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! சகல யாதவர்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது சகாயத்தினால் தேவர்களுக்கும் அரிதான ஐசுவரியமுடையவர்களாய் சுகமாக யிருக்குங்காலையில், ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியால் அனுப்பிவிக்கப்பட்டவராய ஸ்ரீபலராமரானவர் தமக்கிஷ்டர்களான கோபாலர்களையுங் கோபிகைகளையும் பார்க்கவேண்டுமென்று இரதாரூடராய்க் கோகுலத்திற்குச் சென்று, பிதாவான நந்தகோபரையும் மாதாவான யசோதாப் பிராட்டியாரையும் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து எதிரே

நின்றார். இப்படி நிற்கின்ற ஸ்ரீபலராமனை நந்தகோபரானவர் ஆலிங்கனஞ்செய்து, மடியிலே வைத்துக்கொண்டு, உடம்பெல்லாந் தடவி, மிகுந்த களிப்புடன் அவனைப் பார்த்து, வாராய் குழந்தாய்! யாதவர்களுக்கெல்லாம் இரக்ஷகனாகி இராமனென்கிற திருநாமத்தோடே விளங்குகின்ற நீ, உனக்குச் சகோதரனும் எங்களுக்குப் பிராணனுமிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனோடே சுகமாயிருந்து யாவரையும் இரட்சிக்கக்கடவாயென்று வாழ்த்தினார்கள். அப்பால் ஸ்ரீபலராமன் பெரியோர்களாயிருப்பவர்களைப் பணிந்து, சிறியவர்களால் பணியப்பட்டுப், சமானவயதுடைய கோபாலர்களால் ஆலிங்கனம் பண்ணப்பட்ட பிறகு, அவரைப்பார்த்து அந்தக் கோபாலர்க ளொரு வார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள்.

கேளீர் பலராமரே! துவாரகாபுரத்தில் வசுதேவர், உக்கிரசேனர், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இவர் முதலிய சகலயாதவர்களும், ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலிய சகலமாதர்களும் சுகமாயிருக்கின்றார்களா? என்று க்ஷேமங்களை விசாரித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தங்களைப் பாலியத்தில் அநேக ஆபத்துக்களினின்றும் இரட்சித்தது முதலிய விளையாட்டுகளை நினைத்துத் துக்கித்துக்கொண்டு, அந்த ஸ்ரீகண்ணபிரான் எங்களை யெப்போதாவது நினைப்பாரோவென்று கேட்டார்கள். அப்போ கோபிகைகள் யாவரும் ஸ்ரீபலராமனைக் கண்டமாத்திரத்தில் ஆனந்தபரவசர்களாய் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, கேளீர் பலராமரே! துவாரகையில் வசுதேவர் தேவகி முதலியவர்கள் க்ஷேமமாக யிருக்கின்றார்களா? ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான் சகல ஸ்திரீகளோடே கூட இஷ்டமாய் விளையாடுகிற காலத்தில், எப்போதாவது பெண்களையும் தாய்தந்தையர்களான யசோதை நந்தகோபரையும் நினைக்கின்றாரா? நாங்கள் தாய், தந்தை, மாமன், மைத்துனன் இவர்கள் முதலியவர்களைத் துறந்து, நிலையில்லாத யிவருடைய சிநேகத்தை நம்பி மோசம்போயும், அவரிடத்தி லிருக்கின்ற அன்புமாத்திரம் எங்களைவிட்டு ஒழியவில்லை.

அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான் சனகாதியோகிகளையும் மோகப்படுத்துந் தன்மையுடையவராதலால், ஞானமில்லாதவர்களாயும் பேதைகளாயுமிருக்கின்ற நாங்கள் மோசம்போகக் கேழ்க்கவேண்டியதென்ன? அவரென்ன மோசக்காரராயிருந்தாலும் அவருக் கிணையாக ஒருவரையுஞ் சொல்லக்கூடாது. துவாரகாபுரத்திலிருக்கின்ற மாதர்கள் மெத்தவும் புத்திசாலிகளாதலால், எங்களைப்போல மோசம்போக மாட்டார்கள். சுகம் அனுபவிக்கிற அவர்கட்கும், துக்கம் அனுபவிக்கின்ற எங்களுக்கும், பொழுதுமாத்திரம் சமமாய்ப்போகிறது என்று சொல்லித் தங்களுடன் ஏகாந்தவார்த்தை சொன்னது அவர் கிரீடித்தது முதலியதுகளையு நினைத்துக்கொண்டு குரலைவிட்டழுதார்கள். அதைப்பார்த்த பலராமர் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி சொன்ன வார்த்தைகளால் அவர்களைத் தேற்றி, பிரதக்ஷணஞ் செய்து நமஸ்கரித்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மதுராபுரத்திற் கெழுந்தருளின பிறகு ஜநித்த கோபிகைகளோடே யமுனாதீரத்தில் பூரணகலைகளுடன் கூடிய சந்திரனை வாய்ந்த

தாய் மிகுந்த வாசனைபொருந்திய புஷ்பங்களினுடைய வாசனையுடன் தென்றலும் வீச மகாரமணீயமான வெண்மணற்குன்றினில் ஸ்ரீபலராமர் கிரீடிக்கின்றதை வருணன் தெரிந்துகொண்டு, தனது புத்திரியாகியும் அந்த ஆதிசேடனான ஸ்ரீபலராமருக்கு மனைவியாகியு மிருக்கின்ற வாருணியென்பவளை யமுனாநதி தீரத்திற்குப் போகச்சொல்லி அனுப்பினான்

அப்போது அந்த வாருணியானவள் யமுனை ஆற்றின் அருகிலிருக்கின்ற கடம்பவிருக்ஷத்தின் அருகிற் சென்று, பொதரிலிருக்கின்ற தேன்கூண்டானது பரிபக்குவகாலத்தில் வெளியினிற் பெருகுவதுபோல தேனுருவமாகப் பெருகினள். அந்தவாசனையுடனும் தாமரை ஓடைகளுடைய புஷ்பங்களின் வாசனையுடனும் தென்றல்வீச, அந்த ஆக்கிராணித்துக் கொண்டே அவ்வாறு உற்பத்தியான கடம்பமரத்தின் அருகிற்சென்று அந்தத் தேனைப் பானஞ் செய்தனர் இப்படி தமக்கு மனைவியான வாருணியென்கிற மத்தியத்தைக் கோபிகைகளோடு பானஞ்செய்து பெண்ணானைக் கூட்டங்களி னடுவில் விளங்குகின்ற ஐராவதம்போல நின்று கானஞ்செய்கின்ற ஸ்ரீபலராமரை ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சகல தேவர்களும் பார்த்து வியப்புற்று புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள் துந்துமிமுதலிய அனேகவாத்தியங்கள் முழங்க தேவரிஷிகள் அந்த ஆதிசேடனுடைய பிரபாவங்களைச் சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்

அப்போது கோபிகைகளுடன் மத்தியபானஞ் செய்து மதித்துக் கண்கள் சிவக்க அனேகவிதபுஷ்பங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, நீலவஸ்திரமும் கவசகுண்டலமும், வைஜந்தியென்கிற புஷ்பமாலையுந் தரித்துப் புன்னகையுடன் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபலராமர் அம்மடந்தைமார்களுடன் ஜலக்கிரீடைசெய்ய விரும்பி, பெருந்தூரத்திலிருக்கின்ற யமுனையைத் தமது அருகிலழைத்தனர் அதை அவள் கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ் செய்யாமற் போனதையில் அது கண்ட பலராமர் கடுஞ்சினமடைந்து தமது கலப்பையைப் பிரவகிக்கின்ற யமுனாநதியிற்போட்டிழுத்தார். அந்த வேகம் பொறுக்கமாட்டாமல் அதித்துறையாக ஓடிவந்து, ஸ்ரீபலராமரைத் தெண்டன் சமர்ப்பித்து, அஞ்சலி கூப்பி ஒருவார்த்தை விக்கியாபனஞ் செய்கின்றனள்

கேளீர் சுவாமி உலகரக்ஷகரே! கியானமில்லாத பேதையான அடியேன் தேவரீருடைய பிரபாவத்தை அறியாமலிப்படிப்பட்ட அபராதஞ்செய்தேன் அதை மன்னித்துத் திருவுள்ளத்திற் கோபமில்லாமல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தை யின்னபடியென்று ஆக்கியாபித்தால், அந்தப்படிக்கு நடந்துகொள்ளுகிறேன். என்று யமுனையால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீபலராமரானவர் அவளைத் துன்பப்படுத்தாமல், அம்மாதர்களோடு அம்மகாநதியில் ஜலக்கிரீடை செய்து வெளியில் வருகிறார் அப்படிவருகிற ஸ்ரீபலராமருக்கு அவருடைய மனைவியான காந்தியென்பவள் நீலவஸ்திரங்களும் பூஷணங்களுங் கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்து அலங்காரஞ் செய்தனள். சொர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைபோல விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமர் அம்மடை

நதையர்களுடைய யிஷடததைப பூாததிசெயதனா அமமாதாகளும் சொற கலோகததிலும அடையபபடாத யினபததைப பலராம ராலடைநது, சதாகா லமும சுகிததிருநதாாகள

அறுபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

சந்தக் கலிவிருத்தம்

ஓதிடுமபவுணடரீக வாசுதேவனெனறிடும
ஆதவனிடததிறபஞச சாயுதஙகளுளளதால
நீதநினனிடததிருககு மாயுதஙகளுககென
தூதனெருவன சுவாமிபாலில வநதுசொலவ தாயினன

ஸ்ரீகிருஷணபகவானிடததில பவுண்டரீகவாசுதேவ னெனகிறவனுடைய தூதனவநது சுவாமியைபபாாதது, எமதாண . வனென பவுணடரீக வாசுதேவ னுடைய சஙகு சககிர முதலிய பஞசாயுதஙகளையும வாசுதேவனெனகிற பெய ரையும நீா வைததுககொண டிருககின றமையால அதை நிவாததிததுத தம மைபபணிநதா லனறி உமமைப பிராணனுடன வைககமாட்டோ மெனறு சொலலச சொனனுரெனறு கூற அதுகேடட ஸ்ரீகிருஷணபகவான அவ னுடன யுததததிறகுபோய ஜயிததாரெனறு சொலலபபடுகினறது.

கேளீா பரதசிரேஷடனென பரீக்ஷிததுமகாராஜனே ! குருதேசததிற கதி யனென பவுணடரீகனெனகிற அரசனென வன தான வாசுதேவனெனறுந் தனககு நிகரானவாகள உலாததில யாருமிலலை யெனறுங கருதி, புலியைப் பாாததுப பூனை சூடிககொணடது போல ஸ்ரீகிருஷண சுவாமியைபபோல் பாஞஜசனனியம எனகிற சஙகு, சுதரிசனம எனகிற சககிரம, கௌமோத கியெனகிற கதை, சாரஙகமெனகிற தனுசு நாநதகமெனகிற கததி, இவை முதலிய பஞசாயுதஙகளாடு ஆகாயததில பறககுமபடியான ஒருயநதிர கருடனும தஙகததினுற செயது, கவுஸதுப மெனகிற இரததினததைக் கழுததினிற பூணடுகொணடு, இபபடி நாநாவிதமாயிருககிற பகவதசின்னங் களைத தரிதது, தனனிடததிலிருககினற ஒருதூதனை அழைதது இநதபபிர காரஞ சொலலுகினறுன.

கேளாய தூதா ! நீ துவாரகாபுரஞ சென்று கிருஷ்ணனெனகிற கோ பாலனுடன் இதை யான சொனனதாகச சொலலுக அதாவது, நீ நநத கோபனுடைய புத்திரனுதலால உனது குலததிற் குரியதான மாடுமேய்க்குங்

தொழிலைவிட்டு, தின்றுகொழுத்துக் கண்டவனையெல்லா மடித்து, உலகத்தி லுள்ள மகாசனருடைய கற்பையழிக்க, உலகெலாம் பழிக்கும்படியான காரியங்களைச் செய்கிறாய். இதுவுமன்றி உலகத்திற் கேசவனென்ற வெனது வாசுதேவ நாமதேயத்தை உலகத்தாரைப்போல வைத்துக்கொண்டாலும், எனது பாஞ்சஜன்னியமென்கிற சங்கம், சுதரிசனமென்கிற சக்கிரம், கௌமோதகியென்கிற கதை, சாரங்கமென்கிற தனுசு, நந்தகமென்கிற கத்தி, கவுஸ்துபமென்கிற இரத்தினம், வைஜயந்தியென்கிற பூமாலை, ஆகாயத்தினிற் பறக்கும்படியான சொர்ணகருடன், இவைமுதலிய விருதுகளை நீயாய்ச் சிருஷ்டி செய்துகொண்டு யென்னைப்போ லாகவேண்டு மென்று கருதியிருக்கின்றாய்.

கொக்கானது எத்தனை வெண்மைபொருந்தியதா யிருந்தாலும் அன்னப் பறவைக் கிணையாகுமோ? அதுபோல வெனக்கிணையாவையோ? என்போ லுனக்கு ஈஸ்வரனென்கிற கணிசமுண்டாகுமோ? நீ யிப்படித் தகாதவேலை செய்துகொண் டிருக்கின்றமையால் உன்னைச் சிட்சிக்க யாருமில்லையென் றெண்ணவேண்டாம் யான் சித்தமாயிருக்கின்றேன் அதை யறிந்து உனது பிராணனிடத்தி லாசையுண்டா யிருந்தால், எனது வாசுதேவனென்கிற நாமதேயத்தையும் பஞ்சாயுதமுதலிய சகலவிருதுகளையு நிவர்த்தித்து இந்த வேலைகள் தெரியாமற் செய்தேனென்று என்னைப் பணிந்தால் உன்னிடத்தில் அனுக்கிரகித்து அந்தத் தப்பிதத்தை மன்னித்து இரட்சிக்கிறேனென்று சொன்னதாய் நீ போய்ச்சொல்லென்று தூதனுடன் சொல்லியனுப்பினான். அவனுமவ்வண்ணம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரா னண்டையிற்சென்று அம்மொழியாவையுமுரைக்க, அதுகேட்டு அச்சபைதனிலிருந்த யாவரும் நகைத்தார்கள்.

அப்போ புன்னகையுடன் தூதனைப் பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவா னொரு வார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்: கேளாய் தூதா! நீயெந்தவிருதை யென்னை நிவர்த்திக்கச் சொன்னாயோ? அதினுடைய மகிமையையும், எந்த வாசுதேவனென்கிற நாமதேயத்தை மாற்றிக்கொள்ளச் சொன்னாயோ? அதையும் நாளையுத்தத்தில் காண்பாய் யான் யுத்தத்திற்குச் சன்னத்தமாயிருக்கின்றேன். அவனையும் ஜாக்கிரதையாக வரும்படி யான்சொன்னதாகச் சொல்லென்று கூறினார் அதுகேட்ட தூதன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து, அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, பவுண்டரீக வாசுதேவ னண்டையிற்சென்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்த வார்த்தைகள் யாவும் உரைத்தனன் அதுகேட்ட பவுண்டரீக வாசுதேவன் நான்கு அக்குரோணி சேனைகளுடன் காசிதேசத்திற் கதிபனையுங்கூட அழைத்துக் கொண்டு யுத்தத்திற்கு வந்தான்

அதற்குமுன்னமே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சன்னத்தமாகப் புறப்பட்டு, சக்கிரம், கதை, கோதண்டம், இவைமுதலிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டு, ஸ்ரீவத்சமென்கிற மறுவைத் திருமார்பினில் வாய்ந்தவராய், பீதாம்

பரதாரியாய வனமாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய், கருடக்கொடியுடனிருக்கின்ற திவ்விய இரதமேறி, விலையில்லாத இரத்தினங்களிழைத்த கிரீடத்தையும் குண்டலத்தையுந்தரித்துக்கொண்டு வருகின்றார். இப்படி வருகின்ற ஸ்ரீகண்ணபிரானைக்கண்ட பவுண்டரீகனும் வேஷதாரியைப்போல தனது வாசுதேவலக்ஷணத்திற்குரிய பிருதுகளுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிக்கெதிரே வந்து நின்றான். அதுகண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி வியப்புடன் சிரித்துக்கொண்டிருக்கையில் பவுண்டரீக வாசுதேவனுடைய சேனையானது ஸ்ரீபகவான்மீது சூலம் கதை முதலிய ஆயுதத்தையும், நாராசமுதலிய பாணத்தையும் பிரயோகஞ்செய்தார்கள்.

அதற்கு ஸ்ரீபகவான் சொஞ்சமேனும் சலியாமல், தமது நாராசபாணங்களாலும், சுதரிசனமென்கிற திவ்வியாயுதத்தினாலும், அவர்களுடைய பாணங்கள் ஆயுதங்களியாவையும் சூர்ணித்து, அந்த நான்கு அக்குரோணி சேனைகளையுமாய்த்து அவர்களது தேர், குதிரை, சாரதி, கேடகம், இவைமுதலியதுகளைத் துணித்து, அவனைப் பாரியாயப் பூமியில் நிறுத்தி, அவனைப் பார்த்து ஒருவார்த்தையருளிச்செய்கின்றார். கேளாய் பவுண்டரீகனே! நீ முன்பு தூதனுடன் சொல்லியனுப்பிய வண்ணம் யான்செய்கிறேன். அதைக் கண்டுகொள்ளுக என்று அவனது சக்கிரமுதலிய ஆயுதங்களியாவையுந் துணித்து, கருடனையுந் தமதுகத்தியினால் கண்டித்து, அந்தப் பவுண்டரீகனையும் அவனுக்குச் சகாயமாய்வந்த காசிராஜனையுமாய்த்துப்போட்டு, சகல தேவகந்தருவ சித்தசாத்தியர் முதலியவர்களால் துதிக்கப்பட்டு துவாரகாபுரஞ்சென்றனர். அந்தப் பவுண்டரீகன் சர்வகாலமும் சுவாமியைத்தானே துதித்துக்கொண்டிருந்தமையால் 'யோகிகளுடைய பதவியை அடைந்தான்.

அப்பாலந்தக் காசிராஜாவின் குமாரனான சுதக்ஷணன் தனது தந்தை இறந்ததற்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரக்கிரியைகளை நிறைவேற்றி, தனது தந்தையைக்கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கொல்லவேண்டுமென்று புரோகிதருடன் சிவபெருமானை உத்தேசித்துத் தவஞ்செய்தனன். அவனுக்குச் சிவன் பிரசன்னமாகினர். அவரை சுதக்ஷணன் பயபக்தியுடன் பணிந்து, தேவரீர் யென்றன்புள்ள தெய்வமே! என்றந்தையைக் கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கொல்லவேண்டும் அதற்குத்தக்க உபாயத்தை அனுக்கிரகிக்கவேண்டு மென்று கூறினன். இப்படிகூறிய சுதக்ஷணனுடைய வசனத்தைக் கேட்ட சிவபெருமானொருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார். கேளாய் சுதக்ஷணா! தக்ஷிணாக்கினியில் அபிசாரவிதியினாலே ஓமஞ்செய்தால் உனது கருத்தின்படி பயனடைவாயென்றுகூறி அந்தர்த்தானமாகினர். பிறகு சுதக்ஷணனும் புரோகிதருடன் தட்சிணாக்கினியில் ஓமஞ்செய்தான்.

அதிலிருன்றும் ஒருபூதமானது சிகப்புக் கம்பளிபோல் தலைமயிரும், அக்கினிபோன்ற கண்களும், பயங்கரமான உருவமும், திகம்பரமாய தலையு

விரித்துக் கொண்டு சூலத்தைக் கரத்தினிற்றாங்கி ஒருபனைமரப் பிரமாணமான கால்களுடன் பூமிக்கடியிருந்து வெளிப்பட்டது. அந்தப் பூதத்தை சுதக்ஷணனபார்த்து, துவாரகாபுரத்தைத் தகிக்கச்சொல்லி அனுப்பினன். அதுகேட்ட அந்தப்பூதமானது அநேககோடிபிரம பிசாசுகளுடன் துவாரகாபுரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு எரிக்க, அதுகண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஜனங்கள் பயந்து. சபைதனில் சதுரங்கமாடிக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீகண்ணபிரானண்டையிற் சென்று, ஜகதீசா! ஏதென்ன? யுகாந்தகாலம் போல ஒரு அக்கினியானது நமது பட்டணத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு தகிக்கின்றது. ஆதலாலெங்களை இரட்சிக்கவேண்டும் என்று கிலேசப்படுகின்ற ஜனங்களைக் கண்ணபிரான் பார்த்து, அவர்கட்கு அபயப்பிரதானஞ் செய்து தமது வலதுபக்கத்தில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டிருக்கின்ற சக்கிரத்தாழ்வாரை நோக்கி, கேளாயசுதர்சனா! நீ அந்த அக்கினியைப்போக்கி இவர்களுடைய துன்பத்தை நிவாரணஞ் செய்யென்று ஆக்கியாபித்தனர்.

அதுகேட்டு மகாபாக்கியமென்று சொல்லி, கோடிசூரியனை நிகர்த்த ஒளியினைவாய்ந்த அந்தச் சுதர்சனாழ்வான் வெகுவேகமாக ஓடிவந்து அந்தப் பூதத்தைச் சுற்றிக்கொண்டார். அப்போதந்தப் பூதமானது சக்கிரத்தாழ்வானுடைய வெப்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடத்தொடங்க, அதைவிடாமல் பின்றொடர்ந்துபோய அந்தக் காசிராஜாவினது மைந்தனான சுதக்ஷணனையும், அவனது புரோகிதனையும், அங்குள்ள ஜனங்கள் யாவரையும், அந்தப் பூதத்துடன் தகித்துச் சாம்பலாக்கச் செய்துபோட்டு, அந்தச் சுதர்சனாழ்வான் செயப்பிரதாபத்துடன் யதாப்பிரகாரம் ஸ்ரீகண்ணபிரானுடைய சன்னிதானத்தில் வந்துசேர்ந்தனர்.

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

பாரியபலரா மேகதிரன ரைவதகபா வதத்தில
நாரியர் தங்களோடு நண்ணிடுஞ் சமயந்தனனில
சீரியதுவித னென்போன ஸ்ரீபலராமா தனனை
நேரினிற பரிகாசத்தால நிந்தித்ததனைச் சொல்வாம்

ஸ்ரீபலராமர் ரைவதகபாவதத்தில கோபிகைகளுடன் விளையாடும்போது வானர துவிதனென்பவன் ஸ்ரீபலராமரைப் பரிகாசஞ்செய்ததும், அவனை ஸ்ரீபலராமர் மாய்த்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர் இராஜசிகாமணியான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! பிராக்ஜ்ஜோதிடாதிபதியான நரகாசுரனுக்கு இஷ்டனாயும், சுக்ரீவனுக்கு மந்திரியாயும், மயிந்தனென்கிற வானரனுக்குத் தம்பியாயுமிருக்கின்ற த்விவிதனென்கிற வானரன் தனக்கு அன்பனான நரகாசுரனை ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி கொன்றாரென்றுணர்ந்து, அந்த விரோதத்தினால் நானாவிதங்களான தேசங்கள் பட்டணங்கள் முதலிய விடங்களெல்லாம் நெருப்புகளைப் போட்டுக் கொளுத்தி, சிலவிடங்களில் பருவதங்களைப்போட்டு நாசஞ்செய்கிறதான அக்கிருத்தியங்களை அனேகமாகச் செய்துகொண்டு, துவாரகைமுதலிய சகலதேசத்தையும் உபத்திரவித்து, சமுத்திரமத்தியிலிருக்கிற பட்டணங்கள் முதலியதுகளை முழுகடித்து, கோவர்த்தன பர்வதத்தில் ரிஷிகளுடைய ஆசிரமத்திலிருக்கின்ற மரங்களைமுறித்து, மானிடரைப்பிடித்து, குகைதனி லடைத்து. அக்குகையின் வழிதனைப் பாறைகளால் மூடி, அப்பால் ரைவதக பர்வதத்திற்குச் சென்று, கோபஸ்திரீகளுடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமரைக்கண்டு, ஒருமரத்தின் மீதேறி புஷ்பங்களை உதிர்த்து அட்டகாசஞ்செய்தனன்.

அதுகேட்ட கோபஸ்திரீகள் வியப்புடன் நகைத்தார்கள். அவர்களை அவ்வானரன் பார்த்துப் புருவங்களை நெறித்துக்கொண்டு, அவர்கள் யாவரையும் பரிகாசஞ்செய்து துடுக்குச்செய்யலுற்றான். அதைப்பார்த்து ஸ்ரீபலராமர் அவன்மீது ஒருகல்லை யெறிந்தனர். அதை அவன் தப்பித்துக்கொண்டு ஸ்ரீபலராமருடைய அருகினிற்சென்று, அவரிடத்திலிருந்த மத்தியத்தினுடைய குடத்தையுமுடைத்து, அவருடைய வஸ்திரத்தையும் பறித்து, கோபிகைகளுடைய ஆடையையும் பிடுங்கிச் சின்னாபின்னமாகக் கிழித்தனன். இதுகளைப்பார்த்த ஸ்ரீபலராமர் கடுஞ்சினமடைந்து, இனியிவனைச் சங்கரிக்காவிடில் உலகத்தை நாசஞ்செய்வானென்று கருதி, உலக்கையுங் கலப்பையுங் கரத்தினிற் றாங்கினர். அதுகண்ட அந்தத்துவிதன் வேகமாக ஓடிவந்து, ஒரு ஆச்சாமரத்தை வேருடன் பிடுங்கித் தனது பலங்கொண்டு சுழற்றி ஸ்ரீபலராமரது சிரசின்மீது மோதினன். அதைப்பலராமர் கரத்தினிற்றாங்கி, தமது சுநந்தமென்கிற உலக்கையால் அந்தவானரனுடைய சிரசிலடித்தார். அந்த அடியினால் தலைபிளந்து, இரத்தம் பெருகுவதையும் லட்சியஞ்செய்யாமல் வேறொரு விருக்ஷத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு பலராமரை அடித்தான். அதையும் ஸ்ரீபலராமர் முசலத்தினாற் பிளந்து போட்டார்.

அப்போவானரன் கடுஞ்சினமடைந்து, தனது இரண்டு கரத்தினால் ஸ்ரீபலராமரைக்குத்தினன். அதையுமவர் லட்சியஞ்செய்யாம லிருப்பதுகண்டு பாறைகளைக்கொண்டு அவர்மீது கல்மழையாகப் பொழிந்தனன். அதையும் உலக்கையினால் சூரணித்து, கலப்பையையும் உலக்கையையுங் கீழேவைத்துப் போட்டு, வச்சிராயுதத்திற் கொப்பான தமது முஷ்டியினால் அந்தவானரனுடைய கழுத்தினி லோங்கிக்குத்தினர். அந்தக்குத்தினால் வானரனுக்குத் தலைபிளந்து, வாயினாலும் மூக்கினாலும் இரத்தங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு

பிராணனிழந்து அதமானான். அதைப்பார்த்த சகலரிஷிகளும் ஸ்ரீபலராமரைத் துதிசெய்தார்கள். தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள் துந்துபி முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. இப்படி ஸ்ரீபலராமரானவர் சகலசம்பிரமத்துடன் கோபிகைகள் சம்பந்தராய் கோகுலஞ்சென்று, சகலகோபாலர்களையுங் கோபிகைகளையும் சந்தோஷப்படுத்தி, அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, இரதாரூடராய் சகலவிஜயவீர பராக்கிரமத்துடன் தமது துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளினார்.

அறுபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

சூதுசெய்துரி யோதனராஜனும்
மாதுலக்ஷ்மணைக்கு மணஞ்செய்வதாய்
சோதித்தேசருஞ் சுயம்வரஞ்சாட்டிட
சேதசாம்பனுக்கு மணஞ்செய்தனர்

அஸ்தினாபுரத்திற் கதிபனான துரியோதன மகாராஜன் தனது குமாரத்தியான லக்ஷ்மணைக்குச் சுயம்வரஞ்சாட்டினதும், அதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுடைய குமாரன் சாம்பனென்பவன், சென்று அக்கன்னியைப் பலவந்தமாயெடுத்துக்கொண்டு போனதும், அவனைக் கவுரவர்கள் பிடித்துக் காவற்படுத்தியதும், ஸ்ரீபலராமரெழுந்தருளி அவனை விடுவித்துத் தமது பட்டத்தில் கட்டித்த துரியோதனனுடைய அஸ்தினாபுரி பட்டணத்துடன் கங்கையிற்கவிழ்க்க யத்தனித்ததும், அப்போ சகல கவுரவர்களும் ஸ்ரீபலராமரைப் பணிந்து துதிசெய்து அந்த லக்ஷ்மணையைச் சாம்பனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்ததனுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் புருவம்சோற்பவனான பரீக்ஷித்துமகாராஜனே! உமது கூட்டல் தனான திருதராஷ்டிரனுடைய மைந்தனான துரியோதனனுக்கு லக்ஷ்மணையென்கிற கன்னிகையிருந்தாள், அவளுக்குத் துரியோதனன் சுயம்வரஞ்சாட்டுகிறபோது, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பட்டமகிஷிகளில் ஜாம்பவதியினுடைய மைந்தனான சாம்பனென்கிறவன் சகலவரசர்களும் பார்த்திருக்கப் பலவந்தமாய் லக்ஷ்மணையைத் தூக்கிக்கொண்டேகினன் அதுகண்ட வீஷ்மன், துரோணன், துரியோதனன், இவர்முதலிய கவுரவர்கள் கடுஞ்சினமடைந்து, அச்சாம்பன் பாலனாயிருந்தாலும் நம்மை லக்ஷியஞ்செய்யாமலெவ்வளவு தைரியத்துடன் நமது கன்னியாரத்தினத்தை எடுத்துக்கொண்டேகினன்? இவனைக் காவற்படுத்த வேண்டும், என்று கருதி அவன் பின்றொடர்ந்து [illegible] வருவித்தார்கள். அப்போ சாம்ப

பின் கொடிய கோபங்கொண்டு, அக்கவுரவர்கள்மீது சரவருஷங்களை வருஷித்து நாநாவிதமான சங்கடத்தை யுண்டுபண்ணி, சிங்கமானது மான்கூட்டத்தைப் பார்ப்பதுபோல் பார்த்துக்கொண் டிருந்தான்.

இப்படி பார்த்துக்கொண் டிருக்கையில் அவனுடைய கரவேகத்தையுந் தைரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் பார்த்து வியப்புற்ற கவுரவர்கள் அவனது சமீபத்திற்சென்று, ஒருவன் வில்லையும், ஒருவன் குதிரைகளையும், ஒருவன் கொடியையும், ஒருவன் சாரதியையும், இப்படி பலவாறாகச் சின்னபின்னஞ்செய்து, அவனைப் பிடித்துக் காவற்படுத்தினார்கள். அதைச் சகல வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் தத்துவத்தை உணர்ந்து சொல்லவல்லவரா யிருக்கின்ற ஸ்ரீநாரதமாமுனிவர் கண்டு, துவாரகாபுரஞ்சென்று, இந்த விருத்தாந்தங்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனும் உக்கிரசேன மகாராஜாவுடனும் முறைப்படி அறிவித்தார்கள். உடனே அவர்கள் யுத்தத்திற்கு சன்னத்தரானார்கள். அப்போது ஸ்ரீபலராமர் அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, உத்தவருடன் இரதாரூடராகி அஸ்தினாபுரஞ் சென்று, கவுரவர்களால் அர்க்கியபாத்திய முதலியவற்றால் பூஜிக்கப்பட்டு, திருதராஷ்டிரன் முதலிய பெரியோர்களைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, அவர்களுடைய உத்திரவின்மீது ஆசனத்தி லெழுந்தருளி, திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

வாரீர் மகாராஜனே! நீர் மேன்மையான குலத்திற்பிறந்து, மிகவுந் தர்மசிந்தை யுடையவர்களென்று பெயர்பெற்ற பெரியோர்களான உங்களுக்கு நியாயஞ் சொல்லவேண்டுமோ? மிகவும் பாலனாகியும் ஒண்டிக்காரனாகியு மிருக்கின்ற சாம்பனுடன் யுத்தஞ்செய்து அவனைக் காவற்படுத்தலாமா? நீங்கள் யாதவர்களுக்குப் பந்துக்களும் இஷ்டர்களாயு மிருப்பதால், உங்களுக்குப் பொறுத்தும் சகலமாகுமென்று மன்னிக்கிறோம். இனி ஒரு நிமிஷமேனும் அட்டிசெய்யாமல் சாம்பனை அனுப்பிவிடச் சொல்லி, எமதாண்டவனான உக்கிரசேனமகாராஜா ஆக்கியாபித்தார் என்று ஸ்ரீபலராமர் அருளிச்செய்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு வியப்புற்ற கவுரவர்கள் கடுஞ்சினமாகி, ஸ்ரீபலராமரைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள்.

கேளீர் பலராமா! உக்கிரசேன மகாராஜா ஆக்கியாபித்தது வேரத்தின மிழைத்த கிரீடந்தரித்துக்கொண்டு சிரசின்மீது பாதரக்ஷையை வைத்துக்கொள்வது போ லிருக்கின்றது. சகலைசுவரியங்களும் பூரணமாய்ப் பொருந்திய யாதவர்கள் பாவிரீடத்திலும் பணிவிடைசெய்யக் காத்திருப்பவர்கள். இவர்களை யாங்கள் மேன்மைப்படுத்தி யானைமகாராஜாவுக்குக் குகதியை விவாகஞ்செய்து, சமபந்தியென்று உபசரித்து, போஜனம் பங்கலக்கமுதலிய உபசாரங்களைச் சமமாகச் செய்து, உபய சாமரங்கள் விசிறியாதிய சங்கங்கள், வெண்குடைகள், நவரத்தினமிழைத்த கிரீடங்கள், இவைமுதலியவை தரித்துக்கொண்டு, சிங்காதனத்தி லிருந்து அரசாக்ஷிசெய்ய அவைகளுக்கெல்லாம் உபேக்ஷை

செயது மேன்மைபபடுததியபடியால, பாம்புககுப பாலவார்த்து வளாத்தது போலாயிறறு இவாகள மெதத இழிகுலததோராதலால அககுலததிற குரிய தாக யெமமைததானே வளாகதுககொணடு இபபடிபபடட அறபமானவாாத்தைகளைச சொலலுமபடியாகிறறெம ஆதலாலிபபடிபபட்ட துஷடாகளுக்கு மகாராஜயோககியமான சிஙகாதனமுமம, வெணகுடையுமம, யோககியமலல. ஓ நண்பினாகளே ! நீஙகள் யாவருமபோய சீககிரததில யாவையுமபறிததுக் கொணடு வாருஙகள எனறு சொனனவாாததைகளை ஸ்ரீபலராமா கேழவியுற்று, மிகுநத கோபததுடன அககவுரவாகளைககுறிதது ஒருவாாததை அருளிசசெயகினறாா.

கேளீா கவுரவாகளே ! இபபோ நீங்கள கூறினது நிஜநதான கொடிய துஷ்டாகளான உஙகளை யாக்ததிறகுரிய பாததிரததை ஸபரிசிதத சுனகத்தை அடிபபதுபோல அடிககடி சிக்ஷிகக யததினஞசெயத சாவசகதிமானான ஸ்ரீகிருஷணபிரானைச சமாதானபபடுததி யாவரும ஒருமிததிருககவேணடுமெனறு யானே யிவவிடததிறகு ஒருமைபபாடு செயயவநதிருகக, எனது கருததை அறியாமறபோயினீா மேலும, தேவேநதிரனிருநது அரசாடசி செயகினற சுதாமமெனகிற சபையிலிருநது செஙகோலசெலுததுகினற உககிரசேன மகாராஜனுடைய ஆககினையை இநதிரன முதலிய திககுபபாலாகள சிரசாக வகிததிருகக, அபபடிபபடட மேனமையுளள உககிரசேனமகாராஜாவையும இழிவாகச சொனனீாகள அதுவுமனறி, ஜகதீஸவரனான ஸ்ரீ கிருஷணபகவான சுதாமமெனகிற சபையையுமம, தேவதா யோககியமாயும திருபபாறகடலிற பிறநததாயுமிருககினற பாரிஜாததருவையுமம, பூமியிற கொணடுவநது அனுபவிககினறாா

யானுமம, பிரமன, உருததிரன, ஸ்ரீ மகாலக்ஷமி, இவாள முதலியவாகளுமம, அவருடைய திருவடித தூளைச சிரசிலதரிததது, அவரது திருவடியிலுணடான கஙகாதீரததில ஸநானஞசெயது, அநதப பிரபாவததாலவாகள மேன்மையடைநதிருககினறாாகள அபபடிபபடட மகிமையினையுடைய அநத ஸ்ரீ கிருஷணபிரானையுமம, உககிரசேன மகாராஜாவையுமம, பலவாறாக நிநதிததபடியால, நீஙகள யாவரும வததததிறகுரியவாகளே யனறி வேறலல எனறு கடுஞசினமாய ஆதிசேடனாகிய ஸ்ரீபலராமா சீககிரமததி லெழுநதிருநது, இவாகளை லக்ஷியஞசெயது போாசெயயககூடாது இநத அஸதினாபுரததையே போததுக கஙகையிற கவிழததுபபோடுவோம எனறு தமது ஆயுதமாகிய கலபபையை அநத அஸதினாபுரததிறகுத தெனபுறம நாட்டிக கிளபபினாா. அபபோ அநத அஸதினாபுரம ஜலததின மீதிருககினற தெபபததைப போல் அசைவதைபபாாதது, துரியோதனாதிகள மிகவுந திகிலடைநது, இநதப பலராமரைச சரணமடைநது சமாதானஞசெயதாலனறி நமககுப பிராணன தக்கமாடடாதெனறு கருதி, யாவருமோடிவநது, ஸ்ரீபலராமருடைய திருவடிகளைபபறறித தெணடன சமாபிதது, அஞசலிகூபபிக கொண்டு துதிககின்றாாகள்.

ஞ்கேளீர் சுவாமி பலராமா! தேவரீருடைய திவ்விய சக்தியை யாங்களுணராமற்செய்த அபராதத்தை மன்னிக்கவேண்டும். சகல உலகுக்கும் ஆதாரமாகி சிருஷ்டிக்கவும், இரக்ஷிக்கவும், சங்கரிக்கவுமாக விருக்கின்ற தேவரீருக்கு நாங்கள் செய்யவேண்டியகாரிய மொன்றுமில்லை. அக்கியானத்தினாற்செய்த அபராதங்களை மன்னித்து இரட்சித்தருளவேண்டும், என்று வினவுகின்ற துரியோதனாதிகளிடத்தில் பலராமர் அருள்கூர்ந்து, தமது கலப்பையை வாங்கிப்போட்டார். இப்போதும் அந்த ஸ்ரீபலராமருடைய பிரபாவ மிப்படிப்பட்டதென்று தெரியும்படி, அந்த அஸ்தினாபுரத்திற் றென்றிசை கிளம்பினபடியே யிருக்கின்றது. அப்பால்வர்கள் சாம்பனையும் லட்சுமணை யென்கிற கன்னிகையையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு அங்கவணியாக சொத்தினுடைய ஆபரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரண்டுலக்ஷம் யானைகளும் சாவாலங்காரங்களோடுங் கூடிய லக்ஷத்திருபதினாயிரங் குதிரைகளும், சூரியனைநிகர்த்த ஒளியினையுடைய ஆயிரம் இரதங்களும், நல்ல ரூபலாவண்ணிய சவுந்தரியவதிகளான ஆயிரம் ஊழியப்பெண்களும், அனேக ஆடையாபரணங்களுங் கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தினார்கள். ஸ்ரீபலராமர் அதுகளியாவையும் பெற்றுக்கொண்டு, தமது குமாரனை சாம்பனையும் லக்ஷ்மணையையும் இரதத்தின் மீதேற்றிக்கொண்டு, சகல கவுரவர்களாலும் துதிசெய்யப்பட்டு, துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளி, நடந்த விருத்தாந்தங்கள் யாவையும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக் குரைத்து, சாம்பனுக்கும் லக்ஷ்மணைக்கும் சகலமான ஜனங்களுங் கொண்டாடும்படியாக சாஸ்திரவிதியின்படி விவாகஞ்செய்து சுகித்திருந்தனர்.

அறுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஏககாலத்தி லெஞ்சலிலாககண்ணன
மோகமாக விவாகமுடித்ததை
வேகமாகயாழ வல்லோனதைக்கேட்டு
சோகமுற்றுத் துதி நதைச் சொல்லுவாம

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பதினாறாயிரத்து அறுநூறுமாதர்களை ஓரேமுகூர்த்தத்தில் விவாகஞ்செய்ததை தவத்திற்சிறந்த நாரதமாமுனிவர் கேழ்வியுற்று, அவர்கள் யாவரிடத்திலும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வாசஞ்செய்த ஆச்சரியத்தைக்கண்டு சேவித்துத் துதிசெய்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லுகின்றது.

கேளீர் ஜனமேஜயனுக்குத் தந்தையாகிய பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நரகாசுரனை அதஞ்செய்து கொண்டுவந்த பதினாறாயிரத்து

அறுநூறு இராஜகன்னிகைகளை ஒரு முகூர்த்தத்தில் விவாகஞ்செய்ததை தபோநிஷ்டரான நாரதர் கேள்வியுற்று, அம்மடந்தையர்கள் யாவருடனும் வியாபித்திருக்கின்ற ஸ்ரீ கண்ணபிரானது ஆச்சரியமான செய்கையைக் கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்று கருதி, மிகவும் மனங்களிக்கத் தக்கதான தளிர்களாலும், புஷ்பங்களாலும், கனிகளாலும், பூரணமாய் நிறைந்திருக்கின்ற விருக்ஷங்களினது புஷ்பங்களிலிருக்குந் தேனையுண்டு மகிழ்ந்து ரீங்காரஞ் செய்கின்ற வண்டினங்களால் மலிந்தும், மிகவு மனதை அபகரிக்கத் தக்கதாயத் தொனிக்கிற குயில்கள், மயில்கள், தாமரையோடைகளிலிருக்கின்ற அன்னங்கள், இவை முதலியவைகளால் நிறைந்தும்; அனேக புஷ்பவாசனைகளுடன் வீசுகின்ற தென்றலுடனுங் கூடிய அநேக நந்தவனங்களை வாய்ந்தும், சொர்ணமயமாயும் நவரத்தினங்க ளிழைக்கத்தக்காயு மிருக்கின்ற ஒன்பதுலக்ஷம் உப்பரிகைகளும், படிகமயங்களான எழுலக்ஷம் உப்பரிகைகளும், வெள்ளியினுலுங் காரையினாலும் அனேக உப்பரிகைகளும், விசாலமான தெருக்களும், வித்தியாசமில்லாமல் நூல்பிடித்தது சொர்க்கத்திற்குச் சமானமாகச் சகல சம்பத்துக்களால் நிறைந்தும், இராஜவீதி முதலிய தெருக்களில் பனிநீர் சந்தன முதலிய வாசனைவஸ்துக்களைத் தெளித்தும், புஷ்பங்களிறைத்தும், தூபதீபங்கள் போட்டும், தோரணங்களுங் கொடிகளுமெடுத்துக் கட்டியும், நான்கு பக்கத்திலுந் திவ்வியாலங்காரங்களுடன் கூடிய துவாரகாபுரியைக் கண்டார்.

அந்தத் துவாரகாபுரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவியர்களின் வீடுகளிற் சிறந்தும், விசுவகர்மாவால் நிருமிக்கப்பட்டும், சூரியமண்டலத்திற்கு நிகர்த்த உயர்வினைவாய்ந்தும், உத்தமங்களான பவழஸ்தம்பங்கள் நாட்டியும், படிகமயங்களான போதிகைகள் வைத்தும், மரகதமயங்களான சுவர்கள் சமைத்தும், அதிக விப்புடைய மேற்கட்டுகள் கட்டியும், அதற்கு நான்கு பக்கத்திலும் முத்துக்களினால் ஜாலதொங்கவிட்டும், பச்சைகளினால் தளவரிசைசெய்தும், நவரத்தினமிழைத்த அனேககட்டில்களுக்கு முகமலினால் மெத்தை திண்டு தலையணைகள் போட்டும், திவ்வியமாகிய கண்ணாடிகள் கட்டியும், நல்ல உத்தம வம்சத்திற் பிறந்து மிகுந்த சவுந்தரிய சாலிகளாயும், சகலாபரண பூஷிதர்களாயும், யவ்வனவதிகளாயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினது பரிசாரக ஸ்திரீகளால் நிறைந்தும், மிகவும் பலபராக்கிரமசாலிகளாயும், திவ்வியாபரணங்களைத் தரித்தும், திவ்வியாயுத பாணிகளாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பரிசாரகர்களால் மலிந்தும், நான்குபக்கத்திலும் நவரத்தின தீபங்களை வைத்தும், அதில் சாம்பிராணிப்புகைகள் சாளரத்தினால் வருதலை மயில்கள் கண்டு மேகங்களென்று பிரமித்து நடித்தும், இப்படி சகலசம்பத்துக்களுக்கும் நிதியாயிருக்கின்ற ஸ்ரீருக்குமணி தேவியினுடைய கிரகத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற சர்வலோகேசுவரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மிகவும் பயபக்தியுடன் சகல தர்மத்தையுமறிந்து உபதேசிக்கத்தக்க நாரதரானவர் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்தார்.

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சகலப் பிராணிகளிலும் பிராமணர்கள்

மேலானவர்களென்றும், அவர்களுடைய மகிமைக ளிப்படிப்பட்டதென்றும யாவரும உணாநது பூஜிததுக கடததேற வேணடுமெனறு கருதி, அனேக ஊழியககாரரகள தமமை உபசரிககவும அதை நிவாததிதது, சபபரகூட மஞ சததிலிருநது எழுநதிருநது, தாமே நவரததினமிழைதத ஆசனம சமறபிதது அநத நாரதரை அதிலெழுநதருளப பணணிச சாஷடாஙகமாகச சேவிதது, அவருடைய திருவடியைவிளககி, அநதத தீாததததைச சிரசினில் புரோ க்ஷிததுககொணடு, அடியேன இனறைககுக்நான தனனியனுனேன அடி யேனுடைய திரேகம இனறைககுப பரிசுததமாசசுது எனறு சதபுருஷாளா னவாகள தாஙகளெவவளவு மேனமையுடையவாகளாயிருநதாலும காவத் தை அடையாமல பெரியோாகளைப பூஜிபபதுபோல பூஜிதது, புனனகையு டன் ஒருவாாததை அருளிசசெயகினறா

கேளீா பிரமமததையுணாநத நாரதமா முனிவரே! அபூாவமாய யாதுகார ணததிறகாக எழுநதருளினீா? உமமாலாகவேணடிய காரியததை அருளிச் செயயவேணடும எனறு விருமபுகிற ஸ்ரீபகவானை நாரதமுனிவாநோககி கே ளீா சாவாநதரியாமியான சுவாமீ! தேவரீா அடியேனுடைய கௌரவததைப் பாாததுப பூஜிததலல தேவரீா செயகிற பூஜையால மகிழசசிகொணடு அலஙகார மடைநது கெடடுப்போகுமபடி செயததுபோல தோனறுகினறது அடியேனுககு தேவரீரிடததி லிடைவிடாமல பகதியிருககுமபடி அருளசெய் யவேணடும எனறு துதிசெயது தணடம சமறபிதது விடைபெறறு, மற் றொரு கிரகததினிற பிரவேசிததாா, அஙகிடததில ஸ்ரீகிருஷணபிரான உத்த வரெனகிற மநதிரியுடன சதுரஙகமாடுவதைவிட டெழுநதிருநது, ஸ்ரீருககு மணி தேவியினுடைய கிரகததில பூஜிததது போல பூஜிதது, ஸ்ரீருககுமணி தேவியினது கிரகததினில வநததை அறியாதவரைபபோல க்ஷேமஙகளை விசாரிததாா.

அதுகேடட நாரதா வியபபுறறு, உததரஞ சொல மாட்டாமல பின் னொரு கிரகததிற சேகினா அஙகு ஸ்ரீகிருஷணபகவான தமது மனைவியு டனபுததிரனைத தாலாடடுவதைப பாாதது, மறறொரு கிரகததினிற சேகினர் அஙகு மனைவியோடு மஙகளஸநானஞ செயது அக்கினிஹோததிரஞ செயது அவாகள அமுதுசெயத சேடததைத தமது புததிராகளுடன அமுதுசெயய வும, மறறொருகிரகததில மநதிரிகளுடன மநதிராலோசனை செயதுகொணடி ருககவும, மறறொருகிரகததில புணணியகதைகளான இதிகாசபுராணஙகளை ரிஷிகளிடததில நினறுப கேடடுககொணடிருககவும, மறறொருகிரகததில அனேகமாதாகளுடன ஜலககிரீடை செயயவும, மறறொருகிரகததினில தமது மனைவியைப பககததில வைததுக கொணடு அவளை நாநாவிதமாயப பரிகா சஞசெயது கொணடிருககவும, மறறொரு கிரகததில ஸநானஞசெயது பரிசுத தமாய அநதணாகடகுத தானஞசெயது கொணடிருககவும, மறறொருகிர கத்தில் தாமததிறகுரிய காரியததை அனுஷடிததுக கொணடிருககவும, மற் றொருகிரகததில பிரமமததியானஞ செயயவும, மறறொருகிரகததில வசுதேவ

ருககுப பணிவிடைசெயயவும, பினனையொரு கிரகததில உயுததததிறகுச் சனனகமாக யிருககவுங கணடார

இபபடி பகவான செயலைக காணுநதோறும பரமஸவரூபரான அநத நாரதமகாமுனிவர பினனுமோரிடததிற சென று, அஙகே அநத ஸ்ரீகிருஷண பகவான தமது தமயனுகிய ஸ்ரீபலராமருடன அனபாகளுககு க்ஷேமததைக கோரிககொண டிருககவும, மறறொருவிடததில தமது குமாரததிககுங குமாரனுககும மணஞசெயவிததறகுத த தநதயிடம விசாரிததுககொண டிருககவும மறறொரு இலலததில தமது புததிரிகளை அவாகளுடைய வீடடிறகு அனுபபவேணடியததறகுரிய ஆடையாபரணஙக ளமைததனுபபவும, மறறொரு அகததினில யாகஞசெயது தேவாகளைப புகழசசெயயவும, மறறொருவீடடினில தடாகபபிரதிஷடை செயதுகொணடிருககவும, மறறொருவிடததினில தேவாலயப பிரதிஷடை செயயவும, மறறொருகிரகததினில மிகவும வேடடையாடி இளைபபுறறிருககவும, மறறொருவளவினில தமது மனைவியுடன சிஙகாதனததி லெழுநதருளியிருககவும, மறறொரு இலலததினில வீறறிருககையில அபமனைவிபால சாமரம வீசபபடடுககொணடும, இபபடி பலவாறுகக கிரகஙகடோறும ஸ்ரீகிருஷணபகவான சேவைசாதிபபதைக கணடு, ஸ்ரீபகவானுடைய யோகமாயையினது பிரபாவ மிபபடிபபடடதென று உணாநது வியபபுறறு, ஸ்ரீபகவானை நோககி, தேவரீருடைய அனுககிரக பலததினுல பிரமனமுதலிய சகல தேவாகளாலும அறிய வொணணுத தேவரீருடைய பிரபாவததை யான உணாநதேன தேவரீருடைய திவவியநாமததைக காணமபணணி, தேவரீருடைய கீாததியைப பரிசுததமாகிய ஸதலஙகளில விநியோகஞ செயதுகொண டிருககுமபடி அடியேனுககு அருளபுரிய வேணடும, என று சாஷடாஙகமாக தெணடமசமாபிதது விடைபெறறுச சொாககததிற கேகினா

எழுபதாவது அத்தியாயம.

கலி விருத்தம்

கணணனுனே னனுஷடிககுஙகாமமும
துணணெனசசரா சநதன சிறையினில
நணணிடசசெயத ராஜரினறுனபமும
பணணிமநதிராலோ சனையுமபகருவாம.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அனுஷடிககும் நிததியகாமஙகளையும், ஜராசந்தனற சிறையினில வைததிருககபபடட அரசர்கள தாஙகள் துன்பபபடுவதைத்

தூதன்மூலமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குத் தெரியப்படுத்தினதும், அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமி மந்திராலோசனை செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர் பூபதியான பரீக்ஷித்து மஹாராஜனே! துவாரகாபுரத்தி னருகி னில் உத்தியானவனத்தி லிருக்கின்ற காலத்தையுணர்ந்த கோழிகள் விடிய ஆறுநாழிகைக்குக் கட்டியக்காரர்கள் அரசர்களைத் துதிப்பதுபோலக் கூவுகின்றதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவியர்கள் கேள்வியுற்று கடுஞ்சின மடைந்து, சர்வேசுவரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் தங்களுடைய விரகத்தைத் தணித்துக்கொள்வதற்கு முன்னமே அவருக்குப் பொழுது விடிவதைத் தெரியச்செய்து வெளிப்படுத்துகிறபடியால் உலகத்தாருக்கு நீங்கள் யாதொருதுன்பமுஞ் செய்யாம லிருக்கையிற்றானே அவர்களுங்களை மாய்க்கக்கடவார்களென்று கோழியைச் சபித்தார்கள்.

அக்காலையில் ஸ்ரீபகவான் சயனத்தைவிட் டெழுந்திருந்து, முதல் செய், கண்ணாடி, கருங்குரங்கு, பசு, எருது, இதுகளைத் தரிசித்து, கைகாலசுத்தி செய்து, ஸ்ரீபகவானைத் துதித்து, தடாகத்திற்சேக்கிப் பல்துலக்கி, ஸ்நானஞ் செய்யச் சங்கற்பித்து ஸ்நானஞ்செய்து, தேவரிஷி பிதுர்தர்ப்பணம் பண்ணி, திவ்விய பீதாம்பர மணிந்துகொண்டு, ஸாத்துவ புண்டரத்துடன் சந்தியா வந்தனமும் ஜபோப ஸ்நானமுஞ் செய்து, அக்கினிஹோத்திரமும் ஔபாசனமு நிறைவேற்றி, பிரம்ம யக்கிய முதலியதுகளைச் செய்து, மிகவும் வெண்மைபொருந்திய தேகத்தினைவாய்ந்ததாயும், கொம்புகளில் சொர்ண பூஷணங்களை அலங்கரித்ததும், சாதுவாயும், வெகுவாகப் பால்கறக்கத்தக்க தலையீத்துக்கிடாரியாயு மிருக்கின்ற பசுக்கள், மான்தோல், எள்ளு, இவை முதலியவைகளை அந்தணர்கட்குப் பதின்மூன்றாயிரத்து அறுநூற்றெட்டு வீடுகளிலிருந்து தானஞ்செய்து, அவர்களை வலம்வந்துபணிந்து, குருபூஜை தேவபூஜைகளைச்செய்து, தாம் சகலாலங்காரத்துடன் கூன், குருடு, மொண்டி, சப்பாணி, இவர்கள் முதலியவர்கட்குப் பூரிகள் கொடுத்து, பெரியோர்களான அந்தணர்கட்குச் சந்தனம், புஷ்பம், தாம்பூலம், இவை முதலியதுகளைக் கொடுத்தனுப்பி, நவரத்தின மயமாயிருக்கின்ற ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருந்தார்

அந்தச் சமயத்தில் சாரதியான தாருகனென்பவன் சைன்னிய சுக்கிரீவ மேகபுஷ்ப வலாஹகமென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு குதிரைகளையும் இரதத்தினிற் பூட்டிக்கொண்டுவந்து நிறுத்தி, சுவாமியினது அருகிற்சென்று சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, மிகவும் பயபக்தியுடன் இரதம் சன்னத்தமாயிருக்குதென்று கூறினன் அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி யானவர் உடனே யெழுந்திருந்து, அந்தச் சூதனுடைய கையைப் பற்றிக்கொண்டு, அனேகரூபியான சுவாமி ஒருருவமா யிருந்து, சகல தையலார்களுடைய மனதை அபகரித்து, உத்தவர் சாத்தகிகளுடன் இரதமேறி, பசி, தாகம், சோகம், மோகம். கிழத்தனம், கோபம், இது முதலியதுகளை நிவர்த்திக்

குந் தன்மையை யுடையதாயும உககிரசேன மகாராஜனுக்கு அரசாட்சிசெய் வதறகுரியதாயு மிருககினற சுதாமமெனறிறசபையி லெழுநதருளி, உககிர சேனரை ஜயதமொனியால சநதோஷபபடுததி, நகஷததிரமததியில விளஙகு கினற பூரணசநதிரனபோல சகல யாதவாகள மததியில நவரததின சிஙகா தனததி லெழுநதருளி யிருநதாா

அப்படி யிருககையில அபபோ வநதிகள கடடியஙகூற, நாடகாள் நடிகக, காயகாகள பாட, ஹாசியககாராகள பரியாசவாாததைகளுரைகக, வாததியககாராகள சகல வாததியஙகளு முழகக, வேதியாகள வேதாநதஙக ளுரைகக, இபபடிபபடட நாநாவிதஙகளான செயகைகளைப பகவானபாாத துககொண டிருககையில ஒருநாளுஙகாணுத வேடமுடைய ஒரு புருடன ஸ்ரீபகவானைக காணவிருமபி துவாரபாலகருடன சொலலியனுபப, அவவண ணம சுவாமியோடுரைகக, அவரதுகேடடு அவனைவரவழைகக, அபபோ அநதப புருஷன சுவாமியைச சாஷடாஙகமாகப பணிநது கைகூபபி, ஜரா சநதனுல சிறையினில வைததிருககினற 'அரசாகள தாஙகள துனபபபடுவ தைத தேவரீருடைய சனனிதானததில விஞஞாபனஞ செயயசசொலலி அடியேனை அனுபபினாாக ளாதலால, அதைக கிருபைகூாநது கேடடருள வேண்டுமெனறு கூறுகினறனன

சேஷீா சுவாமி! தேவரீரைச சரணமடைநதவ னெனறு தெரியாமல, சமசாரமாகிற கானகததில புததிரன பெணடீா முதலியவாகளாகிற மிருகஙக ளாற பீடிககபபடடு, பொருள சமபாதிககிற ஆசையாகிற பலததினுல அநதக கானகமெலலாநதிரிநது விஷயஙகளாகிற புலிகளுககுப பயநது திகிலடைநது, சுருதி ஸமிருதிமுதலிய ஸ்ரீபாஞசராததிர சமஹிதையில தேவரீ ராககியா பிததிருககிற ஆசாரததிறகு விரோதமாயச செயயவேணடிய காமஙகளில விருபபமிலலாமல, துஷகாமஙகளைச செயதால காலரூபியாயிருககிற தேவ ரீா சஙகரிககபபோகிறீரெனறு தெரியாமல, சரீரபநதுவாயும நரகததைக கொடுககிறவாகளாயு மிருககினற புததிரன மனைவி முதலியவாகளிடததில விருபபமா யெததனையோ அகிருததியஙகளைச செயதோம இககாலததில யாவரும உதவுவாாகளிலலை

ஆதம பநதுவாயும மோகஷததை அருளுமபடியாயு மிருககினற தேவரீ ரடியேனகளிடததி லனபுகூாநது மோகஷததைக கிருபைசெயய வேணடு மெனறு சரணமடைகினறோம பெரியோாகளை இரடசிககவும துஷடாகளை சிகஷிககவும தேவகிகறபததி லவதரிதத தேவரீரைச சாாவகாலமுந தியானித துக்கொண டிருககினற அடியேஙகள கஷடபபடுவதையும, தேவரீருககுப புறமபான ஜராசநதனமுதலிய துஷடவரசாகள சவுககியமாக யிருபபதை யுமபாாத்து மிகவும ஆசசரியபபடுகிறோம ஆனுல பூாவததில யாஙகளசெயத கர்ம்மவினையை அனுபவிதது சாசுவதமான மோகஷததை அடைவோம, அவர்கள் பூர்வததில் ஐசுவரியததை விருமபிசசெய்த காமததிறகுரியபயனை

யிப்போ அனுபவித்து தேவரீரிடத்தில் புறம்பா யிருப்பதற்குரிய பயனைப் பின்னிட்டு அனுபவிக்கப் போகின்றார்கள்.

அடியேங்களுக்கிந்தச்சரீரத்தித்துத் தேவரீருடைய திருவடிசேவையின் பலத்தினால் களங்கமற்றவர்களாகி, அறசராதி மார்க்கமாய் வெளிப்பட்டு, ஒளியினாலும், பகலினாலும், சுக்கிலபக்ஷம், உத்தராயனம், வருஷம், இதுகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு, அப்பால வாயு, சூரியன், சந்திரன், வருணன், இவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு வழியனுப்ப சொற்கலோகஞ்சென்று, இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு அவர்கள் வழியனுப்ப பிரமலோகஞ்சென்று, அவரால் பூஜிக்கப்பட்டு வழியனுப்ப அப்பிரமனுக்கும் பிரவேசிக்க ஒண்ணாத அந்தகாரத்தினில் கோடி சூரியப் பிரகாசம்பொருந்திய விமானத்தின் மீதேறிக்கொண்டு, அண்டபித்தியைப் பேதித்துத் தாசாரணங்களையும் பிரகிருதிமண்டலத்தையுங் கடந்து விரஜாநதியினில் ஸ்நானஞ்செய்து, அம்மாநதியினுடைய ஸ்பரிசத்தினால் நிஸ்சேஷமாய் சமசாரக்லேசமற்று, தில்லமென்று பெயருடைய அரசமரத்தண்டையிற்சென்று, அநேககோடி அப்சரஸ்திரீகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீமந்நாராயணரான தேவரீருக்குச் சரியான உருவமடைந்து, ஸ்ரீவத்சமென்கிற மறுவுமாத்திரமில்லாமல் ஆயிரங் குதிரைகள் கட்டின திவ்விய இரதமேறி, அநேக நித்தியசூரிகளாற் சூழப்பட்டு ஸ்ரீவைகுண்ட நகரஞ்சென்று, ஆனந்தமய சரீரத்துட னிருக்கின்ற தேவரீருடைய சாயுச்சியத்தை அடைவோம்

இப்படிப்பட்ட நித்தியானந்தமா யிருக்கின்ற மோக்ஷத்தை யடையாமல் நிலையில்லாத இம்மானிடதேகத்தை நிஜமென்று நம்பி, நானே அரசனென்றும், எல்லாம் எனது தனமென்றும், நானே பலசாலியென்றும், நானே சீமானென்றும், நானே குணவந்தனென்றும், துரபிமானியாகி, மிகவுங் கோறமாயிருக்கின்ற உதிரமாம்ச வெலும்பினால் நிரம்பிக்கப்பட்டுத் தினந்தோறுங் கழுவாவிடில் நாற்றமெடுக்கத் தக்கதாய் மேலுக்கும் பரிசுத்தமாகியதுபோல் காற்றையே ஆதாரமாகவாய்ந்த நிலையில்லாத இவ்வூத்தை உடலுக்கு மனைவி மைந்தர்களாலொருசவுக்கிய மிருப்பதாகப் பிரமித்து அவர்களை இரட்சிக்கக் கருதி, மதுபானஞ் செய்தது போல கிருத்தியமென்றும் அகிருத்தியமென்றும் முணராமல், அந்தச் சுகத்தை யுண்டுபண்ணிக் கொள்ளச் சுவர்களுக்கொப்பாய அயலானுக்குச் சுவாதீனப்பட்டும், இஷ்ட நிறைவேறும் லாசையும் ஒழியாமல் கெட்டலைந்தும், கூண்டுக்குள்ளிருக்கின்ற கிளியைப்போல இந்த ஜராசந்தன் போட்டபட்ட ஆஹாரத்திற்குக் காத்திருக்கின்றோம். யாங்கள் அரசாட்சி செய்யுங்காலையி லுண்டாயிருந்த மனைவி மைந்தா முதலியவர்கள் இந்த அவதிப்படுங் காலையிலிருந்தும், எங்களுக்கிப்போ சகாயஞ் செய்யாதவர்கள் இறந்தபின்பு சகாயஞ்செய்யப் போகின்றார்கள் ? ஆதலால் தேவரீர் அடியேங்களிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து, தேவரீருடைய திருவடிகளில் இடைவிடாமல் பக்தியிருக்கும்படி கிருபைசெய்து, ஜராசந்தனென்கிற காமபாசத்தாற் கட்டப்பட் டிருக்கின்ற அடியேங்களைக் கஜேந்திராழ்வானை இரட்சித்தாற்

போல இரட்சிககவேணடும என்று அவவரசாகள கூறினவண்ணம் தூதன் விஞ்ஞாபனஞ செயதனன

அநதச் சமயததில சநதியாகால சூரியனை நிகாதத ஒளியினைவாயநத ஜடையினைபபடைதத ஸ்ரீநாரதமாமுனியானவா எழுநதருளினா அவரைக் கண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சகலயாதவாகளுட னெழுநதிருநது சாஷடாஙக மாகப பணிநது அறகியபாததிய முதலியவறறால பூசிதது ஆசனமசமாபபிதத னா அதனமீதந நாரதமுனிவா எழுநதருளினபிறகு ஸ்ரீகணணபிரான அவரைநோககி தேவரீா சகல உலகததிலுள்ள விருததாநதஙகளை நனறு யுணாநதவராதலால, இபபோ பாணடவாக ளெஙகே யிருககினறாாகள ? அவாகளுடைய க்ஷேமததைச சொலலவேணடும, என்று ஒன்றுமறியாதவாபோல கூறினா இபபடி கூறுகினற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப பாாதது ஸ்ரீநாரதா ஒருவாாததை விஞ்ஞாபனஞ செயகினறாா தேவரீருணராதவிருததாநத மொன்று மிலலாதிருநதும, அடியேனைக்கேடடபடியால தெரிநதமடடுககுங் கியாபகப படுததுகிறேன இநதிரபபிரஸததில பாணடவாகள சுகமாயிருககினறாாகள அவாகள இராஜசூயமெனகிற யாகததில தேவரீரைப பூசிகக வேணடுமென்று கருதியிருககினறாாகள

சகலஜகத பரிசுததராகிய தேவரீருடைய திருவடியின் கடைவிரலிலினின்று முணடான தீாததம சொாககலோகததில மநதாகினியென்றும. பூமியில கஙகையென்றும. பாதாளலோகததில போகவதியென்றும பெயாபெற்று மூன்றுகலததையும பரிசுததஞ.செயயுமபடியாயது இபபடிபபடட பிரபாவததையுடைய தேவரீா இராஜசூய யாகததில சேவைசாதிககிற போது, பிரமமனமுதலிய தேவாகள, ரிஷிகள, அநதணா, பரமபாகவ தோததமாகளான அனேக அரசாகள அடியேஙகள ஆகிய யாவருந தேவரீரைசசேவிததுப பரிசுததாகளாககக காததிருககினறோம. என்று விஞ்ஞாபனஞ செயதனா, இவவாறு விஞ்ஞாபனஞசெயத நாரதருடைய வாாததைகளை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான கேழவியுறறு ஜராசநதனைச சீககிரமததில மாயகக வேணடுமென்று மனதில நிசசயிததது, தமககுப பநதுவாயும, மநதிரியாயும, திருககண்ணுயு மிருககினற உததவரைபபாாதது, இபபோதிநத இராஜதூதன் சொனனதும நாரதா உரைததது மஙகேடடிருநதீா, இனி நடககவேணடியதறகு ஆலோசிததுச சொலலவேணடு மென்று கேடடருளினா இபபடி சர்வஞ்ஞரான ஸ்ரீபகவானு லாககியாபிககபபடட உததவரானவா மிகவும வினயததுடன தலையை இறககிககொணடு, இரணடு கரததையும சிரசினிறகூபபி ஒருவாாததை விஞ்ஞாபனஞ செயகினறாா

எழுபத்தோராவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அந்தவுத்தவ ராலோசனையினால்
இந்திரப்பிரஸ் தத்துக்கெழுந்தும்
கந்தவாண்டக வனத்தைக்காண்டவனால்
வெந்திடச்செய் தனையுமிளம்புவாம்

ஸ்ரீபகவானுடைய மந்திரியான உத்தவருடைய ஆலோசனையின் மீது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்திரப்பிரஸ்தத்திற் கெழுந்தருளினதும், அர்ச்சுனனைக்கொண்டு காண்டவவனத்தை அக்கினிக்குத் திருப்திசெய்வித்து மயனால் தருமபுத்திரருக்குச் சபைநிருமித்துக் கொடுப்பித்ததுஞ் சொல்லுகின்றன.

கேளீர் அரசனே! புத்திமான்களிற் சிறந்த உத்தவரானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானது திருவுள்ளக் கருத்தையும் யாதவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையுந் தெரிந்துகொண்டு, ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து விக்கியாபனஞ் செய்கின்றார். வாரீர் சுவாமியே! பூமண்டலத்திலுள்ள சகல அரசர்களையும் ஜயித்தாலன்றி இராஜசூயஞ் செய்யக்கூடாதென்று கருதி தேவரீருடைய சகாயத்தை விரும்புகின்ற பாண்டவர்கட்குச் சகாயஞ்செய்கிற நிமித்தமாக, யாதவர்களால் ஜராசந்தனை ஜயிக்கக்கூடாதென்று பூர்வம் ஆகாசவாணி உரைத்ததும் பொய்யாகாமல், அவனை ஜயிக்கத்தக்க பலமுடைய வீமசேனனைப் பிராம்மண வேடத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, சேனையிற் பெருத்த ஜராசந்தனைச் சேனையில்லாமல் தனிமையாய் யுத்தத்திற்கு வரும்படி செய்து அவனைப் பட்டணம் விட்டு வெளிப்படுத்திப் போரினில் மாய்த்துச் சிறையினிலிருக்கின்ற அரசர்களுடைய துன்பத்தைப் போக்குவது அடியேனுக்கு யோக்கியமாகத் தோன்றுகின்றது.

இதுவன்றி சர்வஞ்ஞரான தேவரீருக்கு அடியேன் யென்ன விக்கியாபனஞ் செய்யப்போகின்றேன்? என்று நிர்தோஷமாகியும், சித்திகரமாகியும் சகல ஆபத்துக்களையும் போக்குகிறதாகியுமிருக்கின்ற உத்தவருடைய வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்ற ஸ்ரீகண்ணபிரான் தாருகனைப் பார்த்து, இரதசன்னத்தஞ் செய்யச்சொல்லிக் கட்டளையிட்டு, ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலிய மனைவியர்களை வாகனத்தின் மீதேற்றிக்கொண்டு, வசுதேவர் தேவகிதேவி பலராமர் முதலியவர்களிடத்தில் விடைபெற்று, தாருகனாற் கொண்டுவரப்பட்ட இரதத்தின்மீ தெழுந்தருளினார். இப்படி யெழுந்தருளுகின்ற சுவாமிக்கு ஜராசந்தனை வதைசெய்வதில் இச்சையுண்டாயிருக்கிறதென்கிற கருத்தையுணர்ந்த ஸ்ரீநாரதர் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து சொர்க்கத்திற் கெழுந்தருளினார். பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரான் ஜராசந்தனால் துன்பப்படுகிற அரசர்களனுப்பிய

தூதனைப்பார்த்து, கேளாய் தூதனே! அந்தத் துராத்துமாவான ஜராசந்தனைச் சீக்கிரமத்திலேயே மாய்த்துப் போடுகிறோம். நீங்கள் யாதொன்றுக்குங் கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாம லிருங்கோள் என்று அருளிச்செய்தனர்.

இவ்வா றருளிச்செய்த ஸ்ரீகண்ணபிரானை அந்தத் தூதன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்று, சிறையினிலிருக்கின்ற அரசர்களிடஞ் சென்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்த வார்த்தைகள் யாவுமுரைத்தனன். அதனைக்கேட்ட அவ்வரசர்கள் சந்தோஷமடைந்து, சுவாமி எப்போ தெழுந்தருளப் போகிறாரென்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அப்பால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் துவாரகாபுரத்திலிருந்து பிரயாணப்பட்டு, ஆநர்த்ததேசத்திலொரு இராத்திரி தங்கி, மறுநாள் சவ்வீரதேசத்திலிருந்து பிரயாணப்பட்டு, மூன்றுநாள் குருக்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று, திருஷ்டத்துவதி யென்கிற நதியைக்கடந்து, பாஞ்சாலதேசஞ்சென்று, அவ்விடத்தில் நின்றும் இந்திரப்பிரஸ்தத்திற் கெழுந்தருளினார். அந்தச் சங்கதியைக் கேட்ட தருமபுத்திரர் முதலியவர்கள் பிரமன்முதலிய தேவர்களும், சனகர்முதலிய யோகிகளும், நான்குவேதங்களுந்தேடிக் காணக்கூடாத அருந்தெய்வமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நமக்கு எளிதில் சேவைசாதிக்கக் கிடைத்ததென்று ஆனந்த பரவசர்களாகி, தமது இஷ்டர்களுடன் புரோகிதரான தவுமியாசாரியரை முன்னிட்டு, அர்க்கியபாத்திய முதலிய பூஜைக்குரிய வஸ்துக்களையும், பூரணகும்பங்களையுங் கைக்கொண்டு, வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ் செய்யப் பதினெண் வாத்தியங்களுடன் எதிர்கொண்டு போனார்கள்.

அப்போது தருமபுத்திரர் ஸ்ரீபகவானைக்கண்டு, தமது இரண்டுகரங்களாலும் ஸ்ரீமகாலக்ஷுமிக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்ற திருமார்பைத் தமது மார்பினிற்படும்படியாக ஆலிங்கனஞ் செய்து, அதினால் சகல பாபங்களுந் தொலைத்து, சரீரமெல்லா மயிர்க் கூச்சிட்டு, ஆனந்த பரவசராய் மெய்ம்மறந்து பிரமித்திருந்தனர். வீமசேனனும் அவ்வண்ணஞ்செய்து பிரமித்திருந்தனன். பிறகு அர்ச்சுனனும் நகுலசகாதேவர்களும் கிரமமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைக் கண்டு, கண்களில் ஆனந்தஜலம்பெருகச் சேவித்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தருமநந்தனையும் வீமசேனனையும் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து, அர்ச்சுனனை ஆலிங்கனஞ் செய்து, நகுலசகாதேவர்களால் சேவிக்கப் பெற்று பெரியோர்களான பிராம்மணர்முதலியவர்களை அவரவர்க்குத் தக்கபடி பூசித்தார்.

அப்போ சூதமாகதர்கள் சுவாமியைத் துதிசெய்ய, ஆகாசத்தில் யக்ஷகின்னரகந்தருவர் முதலியதேவர்கள் புட்பமாரிசொரிந்து துந்துபிவாத்திய முழக்க, அப்சரஸ்திரீகள் நடிக்க, மகாரிஷிகள் துதிக்க, வேதியர்கள் பின்புறத்தினில் வேதபாராயணங் கூறினர். அக்கால் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் வீதிகளில் ஜலந்தெளித்து, ஆகாயமளாவிய துவஜங்களும், சொர்ணமயமான தோரணங்களுங்கட்டி, யாவரும் பரிசுத்தமாய் ஸ்நானஞ்செய்து, சர்வாலங்காரத்துடன் தம்பதிசமேதராய் பூரணகும்பங்களுங் கொழுக்கட்டை

களும் பழங்களு மெடுத்துக்கொண்டுவந்து, புண்ணியசுலோக சிகாமணியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொண்டார்கள் இப்படிப்பட்ட சகலசம்பிரமத்துடன் பாண்டவர்களோடு இரதகஜ துரக பதாதி சேனைகளால் நிறைந்திருக்கின்ற இந்திரப்பிரஸ்த நகரத்தின் இராஜமார்க்கத்தில் இரதத்தின்மீ தெழுந்தருளுகிற சுவாமியைக்கண்ட அங்குள்ள மாதர்கள் யாவரும் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து, புஷ்பமாரிசொரிந்து, ஒருவருக்கொருவர் இவ்வாறுசொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள்

ஓ எமதுதோழிகளாகிய வனிதாரத்னங்களே! நாம் வியர்த்தமாய் ஸ்திரீஜன்மமெடுத்தது ஆருக்கென்னப் பிரயோஜனம்! இந்தப் புருஷனிற்சிறந்த ஸ்ரீகண்ணபிரான் ஆலிங்கனம் அதரபானமுதலிய காமலீலைகளைச்செய்ய இம்மடந்தையர்கள் பூர்வஜன்மத்தில் யெத்தனை தவஞ்செய்தார்களோ அறிகிலோம் இவர்களைப்போல் அனுபவித்தாலல்லவோ நாம் ஜன்மமெடுத்ததற்குப்பயன்? என்று, மாதர்களுரைப்பதைக் கேட்டுக்கொண்டே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் தருமபுத்திரருடைய அரண்மனையிற் சென்று, அங்குள்ள ஜனங்களின் அதிகாரனுகுணமாகப் பூசிக்கப்பட்டு அந்தப்புரத்தினிற்பிரவேசித்து, அங்குள்ள மாதர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு, தமது அத்தையான குந்திதேவியைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்தனர் அப்போதந்தக் குந்திதேவியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானை இரண்டுகரத்தினலும் மடியினிலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, உச்சிமுகந்து ஆனந்தபாஷ்பம் உதிர்த்தனள்

அந்தச் சமயத்தில் திரோபதை, சுபத்திரை இவர்களால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நமஸ்கரிக்கப்பட்டு, அவர்களை மெத்த ஆதரவுடன் உபசரித்து, குந்திதேவியினது சமீபத்தில் யிருக்கின்ற நவரத்னமயமான சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி யிருந்தனர் அப்பால் குந்திதேவியா லாக்கியாபிக்கப்பட்ட திரோபதை, சுபத்திரை, இவர்களிருவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியினது மனைவியர்கள் யாவரையும் நாநாவித பூஷணங்களாலும், வஸ்திரங்களாலும், சந்தனம், புஷ்பம், தாம்பூலம், இவைமுதலியதுகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டுசுகமாகயிருந்தார்கள் இப்படி பாண்டவர்களாலும் குந்திதேவி முதலிய மாதர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டு சகல மனைவியர்களுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயே சுகமாகயிருந்தார்

இப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனர்ச்சுனன் இரதத்தின்மீது ஆரோகணித்துக் கொண்டு, தேவேந்திரனுடைய நந்தவனமான காண்டவவனத்தை அக்கினிதேவனுக்குத் திருப்திசெய்வித்து, அந்த அக்கினிதேவனிடத்தில் நின்றும் அர்ச்சுனனுக்கு இரதமும் காண்டீவமென்கிற தனுசும் வாங்கிக்கொடுத்து, அந்தக் காண்டவவனத்திலிருந்த அசுர சிற்பியான மயனை அந்த அக்கினியில் நின்றுந் தப்பவைத்து, அவனால் தருமராஜாவுக்கு தேவராஜாவினுடைய சபைக்கு நிகர்த்த ஒருசபை நிருமித்துக் கொடுக்கச்சொல்லி அர்ச்சுனனுடன் சிலநாள் வாசஞ்செய்தருளினார்.

எழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

உத்தவராலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு
ஒன்றான கடவுளித் துராத்மாவாகப்
பெற்றசராசந்தனை வஞ்சனையினாலே
பீமசேனனைக்கொண்டு மாய்க்கவெண்ணி
ஒத்தபீமார்ச்சுனர்களோடு தானுஞ்சென்று
உயர்ந்தகுலவேதியராய வேடங்கொண்டு
யுத்தமதற்கெங்களுடன் தனிமையாக
ஒருவனேவரவேண்டுமென விசைத்தார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உத்தவருடைய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு துராத்மாவான ஜராசந்தனை வஞ்சனையால் வீமசேனனைக் கொண்டு மாய்க்கவேண்டுமென்று கருதி, தாமும் வீமார்ச்சுனர்களும் பிராமண வேடங்கொண்டு ஜராசந்தனைத் தனிமையாய் யுத்தத்திற்கு வரவேண்டுமென்று யாசித்ததைச் சொல்லப்படுகின்றது

கேளீர் மேதினீபதியான பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! ஒருநாள் உமது பிதாமகனான தருமபுத்திரர் பிரமத்தையுணர்ந்த வேதியர்கள், ரிஷிகள், அனேக மகுடவர்த்தனர், சேனைத்தலைவர், படைத்தலைவர், பொருளுடைய அனேக வைசியர்கள், வீமசேனன் முதலிய தம்பிமார்கள், இவர்களுடன் சபையினில் கொலுவிருக்குங்காலையில், யாகத்திற்சிறந்த இராஜசூயமென்கிற மகாயாகம் எவ்விதமாக நிறைவேறப் போகுமென்று பலவாறாகச் சிந்தித்து, ஜகதீசுவரனான ஸ்ரீகண்ணபிரானாலாகவேண்டுமேயன்றி மற்றவர்களாலாகாதென்று நன்றாயுணர்ந்து, சபையிலுள்ள யாவருங்கேட்கக் ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து, ஒருவார்த்தை விக்கியாபனஞ் செய்கின்றனர்

கேளீர் சகலஜீவ தயாபரமூர்த்தியான சுவாமி! யாகத்தினிற்சிறந்த இராஜசூயமென்கிற மகாயாகத்தினால் சகலதேவர்களுக்குந் தேவராகியும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவராகியுமிருக்கின்ற தேவரீரைப் பூஜிக்கவேண்டுமென்று கருதியிருக்கின்றேன். மித்திருவென்றும் சத்துருவென்றும் பேதம் வையாமல் யாவரிடத்திலும் வாசஞ்செய்துகொண்டு, எவர்கள் எவ்விதமாக விரும்புகின்றார்களோ அவர்களுடைய கருத்துக்கிசைந்தபடி கற்பகத்தருப்போல கிருபைசெய்தருளுகிற தேவரீருடைய அருளுக்குப் பாத்திரனாயிருக்கின்ற அடியேனுக்கெந்தப் புருஷார்த்தத்தில் குறையிருக்கும்? ஆதலால் தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து, சக்கிரவர்த்திகளாலுஞ் செய்யக்கூடாமலிருந்த யாகசிரேஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதாலுண்டாகிய செல்வச்செருக்கை மேன்பாடுசெய்து, தேவரீ

ருடைய அருளுக்குப புறமபான சிசுபாலன ஜராசநதன முதலிய வாசஞு டைய நிககிரகததையும யாவரு மறியததககதாகக கிருபைகூாநதருள வேண் டும எனறு விருமபுகிற தருமபுததிராைபபாாதது ஸ்ரீபகவா னெருவாாததை அருளிசசெயகினறுா.

கேளீா மகாராஜாவான தருமபுததிரரே ! உமககெபபோ இராஜசூயயா கஞசெயய யிஷடமுணடாயிறறே ? அபபவே இநதிரனமுதலிய தேவாக ளுககும சகல ரிஷிகணஙகள முதலிய அனபாகடகும எனககும சநதோஷ மாயிறறு இநத யாகஞசெயவதினுல உமககு மகததான கீாததியுணடாகப் போகிறது. நெடியகடலசூழநத லடசமயோஜனை விஸதாரமுடைய பூமணட லம யாவையும அரசுசெலுததுகிற சகல அரசாகளையும ஜயிதது, வருஷந தோறுங கபபஙகடடுமபடி சுவாதீனஞ செயதுகொணடால அநத மகாயாகம் நிறைவேறும ஜிதேநதிரியரான தேவரீருககு இநதிரனமுதலிய லோகபாலா களுடைய அமசஙகளாகியும, மகாபல பராககிரமசாலிகளாகியும, நினைதத மாததிரததில மூவுலகததையும ஜயிசக்ததககவாகளாகியு மிருககினற தமபி மாாகளும அடியேனும சுவாதீனமாக யிருநது, எநதவேலையி லெநதககாரி யததில ஆககியாபிககிறீரோ வெனறு காததிருகக உமககெநதக காரியததில் குறைவுவரும ?

எனனிடததில பகதியுளளவன தரிததிரனுயிருநதாலும மகததான ஒளி யிலைவாயநது, தேவாகள கொணடாடுமபடி மேனமையான ஸதிதியினி லிருபபானேயனறி கேவலம சாமானயனுக யிருககமாடடான. பகதியிற் சிறநதவராயும சகல சமபததுககளுககும இருபபிடமாயு மிருககினற உமககு இவவரசாகளை ஜயிதது சுவாதீனஞ செயதுகொளவது பெரியகாரியமலல அநத மகாயாகததிறகுரிய அலுவலகளை யெலலாஞகொணடே நிறைவேறறி கொளளும. எனறு ஸ்ரீகிருஷணபகவான அருளிசசெயத வாாததைகளைக் கேழவியுறறு மிகவுமகளிகூாநத தாமமபுததிர ரானவா சுவாமியினுடைய கடாக்ஷ பாாவையினுல ஒருவராலுங கணணெடுததுபபாாகக வொணணுத மகாபபிரபாவததை யுடைய பீமசேனனமுதலிய தமபிமாாகளில சகாதேவ னை அழைதது, அவனுடன சிலசேனைகளையுங கூடடித தெனறிசையில திககு விஜயஞ செயயவனுபபினா நகுலனையும சிலசேனைகளையுங கூடடி மேறறிசைக கனுபபினா அாசசுனனையும சிலசேனைகளையுங கூடடி வடதி சைககனுபபினா பீமசேனனையும சிலசேனைகளையுங கூடடி கிழததிசைக் கனுபபினா

அவாகள் அநதநத திசையிலிருககினற சகல அரசர்களையும் ஜயிதது வெகுவாகததனஙகளைத தருமபுததிரருககுக கொணடுவநது கொடுதது, வரு டநதோறுங கபபஙகொடுககுமபடி திடடஞசெயது வநததையும தருமபுததிர ருக குறைததாாகள அதுகேட்ட தருமபுததிரா மிகவுமகளிகூாநது, மகாப் பிரதாப சாலியான ஜராசநதனெருவன நமக்கு அடங்காம லிருக்கிறானே

அவனை யெவ்விதமாகச் சுவாதீனப் படுத்திக்கொள்ளுகிறது? என்று. வியாகுலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் தருமபுத்திரரைக் கண்ணபிரான் பார்த்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கின்றார் வாரீர் உதிஷ்டிரரே! பீமசேனனையும் அர்ச்சுனனையும் என்னுடன் கூட்டினால் நான்போய் அந்த ஜராசந்தனை வென்று, உமதிஷ்டத்தை நிறைவேற்றுகிறேனென்றுரைத்தனர் இவ்வாறுரைத்த ஸ்ரீபகவானுடைய கருத்துக்கிசைந்த தருமநந்தனர் அப்படியே அனுப்பினார் உடனே பகவானானவர் அவர்களைக்கூட அழைத்துக்கொண்டு, தாங்கள் மூவரும் பிராம்மண உருவமாய் வேடந்தரித்துக்கொண்டு. கிரிவிருஜமென்கிற ஜராசந்தனுடைய பட்டணத்திற்குச் சென்று, வெகுதூரத்திலிருந்துவந்த அதிதிகளைப்போல் அந்த ஜராசந்தன் பூஜைசெய்யும் சமயத்தில் அவனிடஞ்சென்று இவ்வாறு பேசுவதானார்கள்.

கேளீர் மகாதயாளுவாயிருக்கின்ற ஜராசந்த மகாராஜனே! நீர் அதிதிகளுடைய கருத்தின்படி நிறைவேற்றி அனுப்புகிறகீர்த்தி உலகெல்லாம் வியாபித்திருக்கின்றது அதுகேட்டு யாங்கள் வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தோம். உம்மைப்போல் அதிதிகளுடைய யிஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்வார் யாருமில்லை. எமக்கிணையான அதிதிகளும் இதற்குமிஞ்சின காலமுங் கிடைக்கமாட்டா. உலகத்தில் புத்திரனையும், அரசர்களுக்குரிய கிரீடத்தையும், புதைத்துவைத்திருக்கிற தனத்தையுங் கேட்கக்கூடாது கேட்டாலுங் கொடுக்கக்கூடாது. பொறுமையுள்ள மனிதனுக்குப் பொறுக்கக்கூடாத காரியமென்பதும், துஷ்டனுக்குச் செய்யக்கூடாத அலுவலென்பதும், ஈகையுள்ளவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாத வஸ்துவென்பதும், ஞானியானவனுக்குச் சத்துருமித்துருவென்பதுங் கிடையாதாகையால் மகாதாதாவான உமக்கு யாவுங்கொடுப்பதற்கிசைவதாயிருக்கின்றமையால் இன்னவஸ்துவைக் கேட்கிறோமென்று முன்னதாயத் தெரிவிக்கவில்லை

ஐயாபிரபுவே! நிலையில்லாத இச்சரீரத்தைக் கொடுத்தாகிலும் சாசுவதமான கீர்த்தியைச் சம்பாதிக்கிறவர்கள் புருஷரிற் சிறந்தவர்கள் அவர்களாரெனில்? அரிச்சந்திரமகாராஜன் விசுவாமித்திரனுக்கு வாக்குக்கொடுத்துவிட்டு, அது பொய்யாகாமலிருப்பதற்காக இராச்சியத்தையும் சகலசம்பத்துக்களையுந் தோற்று, புத்திரனையும் மனைவியையும் விக்கிரயஞ்செய்து, தானுஞ்சண்டாளனுக்கு அடிமையாகிப் பணிவிடைசெய்து கொண்டிருக்கவும் சொன்ன பேச்சு தவறாமலிருப்பதற்காகத் தான்படுகிற துன்பத்தைக் கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ் செய்யாமலிருந்த மகிமையால், தனது அயோத்தியா பட்டணத்திலுள்ள சகல ஜனங்களுடன் இந்திரலோகத்தை அடைந்தனன்

இதன்றி, ரந்திதேவனென்கிற புண்ணியவான் கானகத்தினிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு நாற்பத்தெட்டு நாள் ஜலபானஞ் செய்யாமலிருந்து ஒருநாள் கொஞ்சம் ஆகாரங்கிடைக்க அதனைத்தேவேந்திரன் யாசகனைப்போல வந்து கேட்கக், அவன் தனது சம்சாரத்துடன் உபவாசமாய் யாதைப்படுவதைக்

கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ் செய்யாமற் கொடுத்துவிட்ட பிரயாவத்தினால், குடும்பசமேதனாய் சொர்க்கலோகஞ்சென்று பிரமலோகத்தை அடைந்தனன்.

இதன்றி, சிபிச்சக்கிரவர்த்தி அரசாக்ஷி செய்யுங் காலையில் ஒருமாடப்புறாவும் டேகையும் சச்சரவுபட்டு, அந்த மாடப்புறாவானது சிபிச்சக்கிரவர்த்தியைச் சரணமடைந்தது. அதைக் காக்கவேண்டுமென்று கருதியிருக்கின்ற சிபிச்சக்கிரவர்த்தியை நோக்கி டேகை சொல்லுகின்றது: கேளீர் மகாராஜாவான சிபிச்சக்கிரவர்த்தியே! யான் வெகுபசியோடே இப்புறாவைப் புசிக்கலாமென்று காதலாகிவந்தேன். அதைநீர் காக்கிறேனென்று உம்மிடஞ்சேர்த்துக் கொண்டமையால் யான் பசியுடன் மரணமடையவேண்டியிருக்கின்றது. அப்படியான இறப்பது உமக்குச் சம்மதமாயிருந்தால் உமதிஷ்டத்தின்படி செய்யும் என்றுகூறின டேகையைப்பார்த்து சிபிச்சக்கிரவர்த்தி சொல்லுகின்றான். கேளாய் டேகையே! அந்தமாடப்புறா என்னைச் சரணமடைந்தபடியால், எனது பிராணனுள்ள வரையில் யான் விடுகிலேன். உனது பசிதணிவதற்கு வேண்டிய மாமசத்தைத் தருகிறேன். அதைப்புசித்து உன்றிருப்பிடஞ் செல்லுக என்றுகூறின அரசனை அந்தடேகை பார்த்து, கேளீர்பிரபுவே! உமது கருத்தின்வண்ணம் யான் இசைகிறேன். அப்புறாவெவ்வளவு இடையிருக்கின்றதோ? அவ்வளவுமாமசம் உமது சரீரத்திலிருந்து கொடுத்தாலன்றி யான் புசியேன் என்று கூறவும் அரசன் அக்கருத்துக்கிசைந்து, அவ்வண்ணம் அம்மாடப்புறாவை ஒருதட்டினில்வைத்து, தனதுமாமசத்தை ஒருதட்டினில் வைத்து நிறுத்தான். அப்படி நிறுக்கையில் அப்போ மாடப்புறாவினது இடை அதிகமாயிருக்கக்கண்டு, பின்னுந்தனது சரீரத்தினிலிருக்கின்ற மாமசங்கள் யாவையுந் துணித்து வைத்தான். இப்படி வைக்குந்தோறும் போதாமலிருக்கையாலும் சரீரத்தில் மாமசமில்லாததினாலும் பிராணனை விடுவதே யோக்கியமென்று தனதுமைந்தனுக்கு மகுடஞ்சூட்டுவித்து இடசித்தனாகி, திராசுதட்டினில் அம்மாடப்புறாவுக்குச் சமதையாயத் தானே யுட்கார்ந்தனன். அப்போது இடை சரியாயிற்று. அரசன் அதுகண்டு டேகையைநோக்கி, இனி உன்திஷ்டத்தின்படி புசித்துப் பசியைத் தணித்துக்கொள்ளென்று கூறினன். அதுகேட்ட டேகை ஏழுகடலுக்கும் ஏழுதீவுக்கும் அரசனாகிய நீர் கவைக்காகாத இந்தமாடப்புறா நிமித்தத்தில் பிராணனை விடத் துணிவது நன்றாயிருக்கவில்லை. ஐயோ! எனக்கு நீர் அந்தமாடப்புறாவின் இடைக்குச்சரியாய எனது மாமசத்தைக் கொடுக்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தபோதிலும், எனது சரீரத்தில் மாமசமுள்ளவரையில் தந்தேன். இல்லாததற்குயான் என்னசெய்வேன்? என்றுரையாமல் இப்படியுஞ் செய்வாருண்டோ? என்றுகூறின டேகையைப்பார்த்து அரசன் சொல்லுகிறான். நிலையில்லாத இச்சரீரத்தை நம்பிச் சாசுவதமாயிருக்கின்ற கீர்த்திக்கிடமான சத்தியத்தைவிட்டு என்னமேன்மை அடையப்போகின்றேன்? ஆதலால் சத்தியத்தினின்றும் அகலுகிலேன் என்றுகூறின சிபிச்சக்கிரவர்த்தியின் வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்ற டேகையானது மிகவும் களிகூர்ந்து அவ்வரசனை நோக்கி, யாங்களிருவரும் இயமனும் அக்கினியுமென் றறியக்கடவீர். உம

னமைப பரிக்ஷிக்கவேண்டி இவவுருவமாகவநது சோதிததோம. உமதுசத்தி யததிறகு மெசசினோம எனறு தஙகள நிஜரூபததைத அடைநது எதிரில நினறனா. அநதசசமயததில சகலதேவாகளும பிரமமதேவனை முனனிட டுககொணடு வநது, சிபிசசககிரவாததியை அநேகவிதமாகக கொணடாடி, விமானததினமீதேறறிககொணடுபோய வழியனுபபி பிரமமலோகஞ சென்ற னர்கள

இதனறி, மகாபலிச சககிரவாததியினது யாகசாலையில ஸ்ரீமநநாராய ணன வாமனரூபமாய வநது, தனதுசகல ஐசுவரியததையும பரிதது இநதிர னுககுக கொடுககவேணடுமெனறு கருதி யாசகமாகக கேடடனா அதனைத் தனதுபுரோகிதரான சுககிரனலகெடடும தானும நனறுயுணாநதிருநதும அவ வேதியனுககு மூனறடிமண தருகிறேனெனறுரைதது, அவவணணம நடததிய பிரபாவததால வருணபாசததால கடடபபட டிருநதும முடிவில தேவேநதிர படடததிற குரியவனுய பெரியோாகளால துதிசெயயுததககதாகிய கீாததி யைச சமபாதிததான.

இதனறி, கானகததினில ஓாமரததினமீது மாடபபுராககள ஆணும பெணணுமாய வாசமாகி விளையாடிக்கொணடிருககையில அதை ஒருவேடன கணடு, அதுகளைககொனறு புசிபபோமெனறு அநேகநாளாய ஆகாரமிலலா மல அவவனமெலலாந திரிநது மூறசிதது அமமரததினடியில •விழுநதனன. அதுகணட ஆணபுராவானதுபெடடையைபபாாதது, கேளாய யெனகருவிழி யாளே ! இவவேடன நமமைககொனறு தனது பசியைததணிததுககொளள விருமபி வெகுநாளாய் இமமரததி னடிவாரததில காததிருநது தனது கோ ரிககை நிறைவேறாததால மூாசசிததுப பிராணனை விடுவதாயிருககினறுன. ஆதலால, யான அககினியிலவிழுநது யெனதுமாமசததா லவனைக காபபாறறு கிறேன எனறு கூறின ஆணபுராவைநோககிப பெடடைபபுரா சொலலுகி ன்றது. கேளீா யெனதனபுளள பறதாவே! உலகததில கறபுளள மஙகையா கள கணவனுடன உடனகடடையேறுவது சகஜமான தாமமாதலால, யானும உமமுடனயெனதுசரீரததை அககினியிலபோடடு, அநத மாமசததா லவ வேடனைக காபபாறறுகிறேன எனறுகூறின பெணபுராவினுடைய வாாததை யைக களிபபுடனகேடட ஆணபுராவானது அவவணணமிசைநது, இரணடு பக்ஷிகளும அககினியில விழுநது, தஙகளுடைய மாமசததால அவவேட னுககுத திருபதிசெயவிததது, அநத மகிமையால அவவிரணடு பக்ஷிகளும விமானததினமீதேறி சொாககலோகஞ் செனறதுகள பிறகு அவவேடனுக குஞ் கியானமவநது, அபபடிபபடட புராககளைப புசிததும பூமியிலிருக்கிற துவெனறுதானும அககினியிலவிழுநது, சகல பாவஙகளுந தொலைநது விமா னததினமீதேறிககொணடு சொாககலோகஞ்செனறனன

இதனறி முககலனென்கிற ஒருவேதியன் சமசாரததுடன் உபவாசமாய் வயலில உதிாநத நெறகளைபபொறுககி, அமாவாசைதினத்தில அந்த நெற்

களைக் குத்திப் பாகஞசெயது, பகவன் நிவேதனமான பிறகு அதிதிகளைவிசாரிதது, மீநத அனனததைத தாஙகள புசிபபுகதுகொளவாாகள அபபடிக்குமிகாவிட்டால பினனும உபவாசமா யிருநது, அமாவாசை வருகிறவரையில் நெறபொறுககிச சோதது அவவணணமே விரதமாக நடததிவநதார்கள். அதுகண்ட இநதிரன அமாவாசைகள தோறும அதிதியாகவநது, கொஞசமேனும அனனம மிஞசவொட்டாமல ஆறு அமாவாசை பக்ஷிததான அதற்குமவாகள கொஞசமேனும சளையாமல சநதோஷமாகக கொடுததுககொண்டு வநதாாகள அபபோ தேவேநதிரன சநதோஷிததது, அவவேதியரைக் குடும்பசமேதமாய அழைததுககொணடு சொறகததிற கேகினன

வாரீா மகாராஜனே! இபபடி வெகுபோ அனேகம பெரியோாகளைச் சநதோஷபபடுததி மேலானலோகததை அடைநததுபோல, நீரும வெங்களிஷடததை நிறைவேறறி மேனமைபெறும எனறு கூறின ஸ்ரீகணணபிரானுடைய வாாததைகளை ஜராசநதன கேழவியுறறு, இவாகளை எஙகேயோ கணடாறபோலிருககினறது இவாகள மூவரும விலபிடிதது காயபபுளள காஙகளை வாயநதவாகளா யிருககினறாாகள இவாகள க்ஷததிரியாளே அனறி அநதணரலல எனறு கருதினவன பினபு இவாகள யாவராயிருநது நமது பிராணனை கேட்டாலும கொடுககவேணடு மெனறு நிசசயிதது, அவாகளை நோககி கமபீரமா யொருவாாததை சொலலுகினறான கேளுஙகள் அநதணாகளே! உஙகள மனதிலெனன இஷடமிருககினறதோ? கேளுங்கள தருகிறேன. எனறு கூறின ஜராசநதனைப பாாதது கணணபிரா னொருவாாததை அருளிசசெயகினறாா

கேளாய ஜராசநதா! இவாகளிருவரும வீமாாச்சுனாகள் யான் வசுதேவகுமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன யாஙகளமூவரும உனனை யாசிபபதுயாதனில? நீ சேனையிலலாமல தனிமையா யுததஞசெய்ய வேணடுமெனறு கருதிவந்தோம எனறு கூறின ததைககேட்ட ஜராசநதன கோடையிடியிடிததாற போல் கெட்டியாயச சிரிதது, ஸ்ரீ கிருஷணபிரானைபபாாதது ஒருவாாததை சொல்லுகினறான் கேளாய கிருஷணா! எனனிடததில நீ அடிபடடது கணககேயிலலை தெபபல படமாட்டாமல மதுரையைவிட்டோடிபபோய சமுததிர மததியில துவாரகையெனகிற பட்டண மூணடு பணணி அதனில வாசஞசெய்கிறாயாதலால, பயநதவனான உனனுடன யான யுததஞசெயய மாட்டேன் இநத அாசசுனன மிகவும பாலனாய பலததிலெனக கிணையாகாதவனாதலால். அவனோடும யுததஞசெய்ய மாட்டேன இநத வீமன யெனககிணையாகததோறறுகினறமையால இவனோடு யுததஞசெயகிறே னெனறு கூறினன.

இபபடி கூறிய ஜராசநதன் உடனே தனது மைநதனான சகதேவனுக்குப் பட்டஙகட்டி, வீமசேனனுககொரு கதைகொடுதது, தானுமொரு கதையை எடுததுக்கொண்டு யுதததிறகு ஆரமபஞசெய்து, வலம்புரி இடம்புரியாயும், மண்டலாகாரமாயும், நாட்டியஞ்செய்பவாகள நடிப்பதுபோலும்

இடியிடிததாறபோல சபதிததுககொணடும, மலையினமேற பட்டால் சூரண பாயப போகுமபடியான அடிகளை ஒருவரையொருவா வேகமாகத தோளக ளிலுங கைகளிலும மாாபிலுந துடைகளிலும பாதஙகளிலும அடிததுக கொணடு, சரீரங கொஞசமேனு மிளையாமல கதைகளைச சூரணஞ செயது கொணடாாகள இவவாறிருவரும யுததசனனததராகி, கைகளாகிய கதா யுதங்களோடு வீஙகி வெளிபபுறபபடடு யுததபூமிககு வநதாாகள அபபோ வீமசேனனைநோககி ஜராசநதன சொலலுகிறான அடா வீமசேனா! நான தருமததை முனனிடடு உனனோடு யுததததிறகு வநதேன ஜாககிரதையா யுதத ஞசெய எனறு சொலலவும வீமசேனன நானுமபபடியே தருமததை முனனிடடு வநதே னாகையால, நீதான ஜாககிரதையா யிருககவேணடு மென று சொனனான.

இவவாறு இருவரும ஒருவரையொருவா திககரிததுககொணடு, மஙக லச்சடஙகுகள செயதுகொணடு, யுததததிறகுச சிததராகி, ஒருவாமேலொரு வா பாயநது, மதயானைகளபோலும, மலைகளபோலும, இடமாகவும வல மாகவுஞ சுறறி, ஒருவனையொருவன பிடிததுததளளுகிறதும, எழுமபி யடிக கிறதும, கீழேதளளுகிறதும, உயரவெறிகிறதும, கையைபபறறியிழுததுச சுழறறியெறிகிறதும, கைகளால குததுகிறதும, காலகளால தளளுகிறது மாக நெடுநேரம யுததஞசெயதாாகள இபபடி செயயவே இவாகளுடைய காலகளால புடையுணடு பூமியினினறும எழுமபிய தூளியானது அநதகாரம போல சூழநதுகொளள, இவாகளுடைய அடடகாசத தொனிகளினால எதி ரிரைசசல போடடனற மலைகளிலிருககும சிஙகமுதலிய மிருகஙகள பயநது வீறிட, ஆகாசஙக ளதிாநது பிரளயகால ஸதிதிபோ லிருநதது முனதே வேநதிரனுககும விருததிராசுரனுககு நடநத யுததததைக காடடிலு மிது விசேஷமாகியதெனறு, ஆகாசததில தேவா, சிததா, சாரணா, இவாள முதலாகியவா வியநது பாாததுக கொணடிருநதாாகள

இவவிதமாக யாவரும ஆசசரியபபடுமபடியாய வீமசேனனும ஜராசநத னும காாததிகைமாசததுக கிருஷணபக்ஷததுப பிரதமையினனறு யுததததுக கு ஆரமபிதது, பதினைநதுநாளவரையில ஓயாமலயுததஞ செயதுகொணடு வருகிறாாகள அபபடிவருகையில ஒருநாள யுததததிலே ஜராசநதன வீமசே னனைச சமயமபாாததுச சுறறிததளளி, கையால இடிககுசசமானமாக அவனமாாபி லொருகுதது குததினான, குததவே அநத வீமன பதைபதைத து, க்ஷணகாலம சோாநது, மனதில தைரியததை முனனிட்டுககொணடு, மிகுநத ஆககுரோஷததுட னெழுமபி ஜராசநதனமேல விழுநது, மகா லாக வததினால அவனைக கீழேதளளி மாாபிலொரு குததுகுததினான அககுதததி னால ஜராசநதன வசசிராயுதததினா லடிககபபடட பருவதமபோல சிதைப புண்டு, க்ஷணகாலம மூாச்சையடைநது, மீட்டும பெருமூசசுவிட் டெழுநது காசசித்து, ஆகடடமடா வீமசேனா! இநத நிமிஷததிலுனனை நாசமசெய்கி றேன. சறறேநிலலு என்று சொலலிச சநதுபாாதது வீமசேனனைக் காலைப் பறறிதூககிச சுழறறியெறிநதான.

அப்போது அந்த வீமனும் ஆகாசமார்க்கத்திற் சுழன்று, லாகவமாய் அவன் தலைக்குச் சரியாய் வந்து மயிரைப்பிடித்து இழுத்துக் கீழேதள்ளிக் கொண்டேதானும் பூமியிற் குதித்து, சத்துருவை யப்படியே பறபறவென்றிழுத்துக் கரகரவென்று சுழற்றியெறிந்தான். அக்கால் ஜராசந்தன் சமீபத்திலிருந்த மலைகளின் தடங்களில் மோதுண்டு காயமடைந்து, தேகமெல்லாம் உதிரம்பெருக வோடோடியும் வந்து, புலிபோற்பாய்ந்து, வீமனுடைய மிடற்றைப்பற்றி நெட்டித்தள்ளினன். அப்போது வீமன் நாலைந்து குண்டாங்கரணம் போட்டுக்கொண்டு விழுந்து, கைகால்களிலறைபட்டும் லக்ஷியஞ் செய்யாமல் எழுந்து நல்லது நல்லது ஜராசந்தா! நீ வெகுசாமர்த்தியவான் போல் சண்டைசெய்கிறாய். உன்னைப் பிதுர்லோகத்துக்கு அனுப்புகிறேன். பயப்படாதே என்று வீரவாதஞ் செய்தான். இவ்வாறே தினந்தோறும் தங்கள் சாமர்த்தியங்களையும் பலபராக்கிரமங்களையும் காட்டி ஒருவனையொருவன் கொல்வதற்குத் தருணந்தேடிக்கொண்டு, இராப்பகல்களில் ஒருகணப்பொழுது மோயவில்லாமல் யுத்தஞ்செய்து வந்தார்கள்.

கேட்டீரோ பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது ஒளியினால் வீமசேனன் இளையாமலிருக்கும்படி இரட்சித்து, ஜராசந்தனைக் கொல்வதற்கு ஆலோசிக்கின்றார். அதாவது, பூர்வத்தில் ஜராசந்தனுடைய தகப்பனான பிருகத்திருதனென்பவன் தனக்குப் புத்திரனில்லாமல் ஒரு பிரமரிஷியை அடுத்து, புத்திரனைவிரும்பி வெகுநாளாய்ப் பூஜித்துப் பிரார்த்தித்தனன். அவர் தற்கு மெச்சி, தமது ஆசிரமத்திலிருக்கின்ற மாங்கனி ஒன்றைக் கொய்து கொடுத்து, இதை உனது மனைவிக்குக் கொடுத்தால் புத்திரனுண்டாகுமென்று வாழ்த்தி அனுப்பினார். அவனு மவ்வண்ணமே தனது இரண்டு மனைவியாகட்கும் அக்கனியைப் பகிர்ந்துகொடுக்க, அவர்களதைப் புசித்துக் கர்ப்பந்தரித்து, ஒருசிசுவை ஆளுக்குப் பாதியாக ஒரு கண், ஒரு காது, ஒரு கை, ஒரு கால், இப்படி இருபிளவாகப்பெற்றார்கள். அதைக் கண்ட மருத்துவச்சிகள் நாற்சந்தியிற் போட்டுவிட்டு, அவ்வரசனுக்குக் கர்ப்பங் கலங்கிவிட்டதென்று கூறி சும்மாயிருந்தார்கள். அந்நகரவாசியான ஜரையென்கிற காளியானவள் மிகவும் சவுந்தரியமுள்ள அத்துண்டங்களைப் பார்த்து, இரண்டையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து ஒட்டிப் பிராணனுண்டாகச் செய்து, இக்குழந்தை பதினாயிரம்யானை பலமுடையதாகவும் இப்போ ஒட்டினபிரகாரம் பிளந்தாலன்றி மரணமில்லாதிருக்கும்படியாயும் வாழ்த்தி விட்டேகினள்.

அக்கால் அவ்வரசன் நகரிசோதனைக்குப் போய்வர, அப்போது அக்குழந்தை அழுவதைக்கண்டு, இன்றையதினம் எமக்குச் சுவாமி கிருபை செய்தாரென்று வெகு சந்தோஷத்துடன் வாரியெடுத்து, பட்டத்தானையின் மீது ஏற்றிக்கொண்டு, அரண்மனைக்கேகிச் செல்வமாய் வளர்த்தனன். இம்மர்மங்களை ஸ்ரீகண்ணபிரான் நன்றாயுணர்ந்தவராதலால், வீமசேனனுக்குத் தெரியும்படியாக ஒரு கிளையை ஒடித்து, அதை இரண்டாகக் கிழித்து

வீமசேனனுக்கெதிரில் போட்டார், அக்கருத்தை வீமன் தெரிந்துகொண்டு, ஜராசந்தனைப்பற்றி இழுத்துக் கீழேதள்ளி, இருபிளவாக உறப்பத்தியானவண்ணம் பிளந்துபோட்டான். அப்போ ஜனங்கள் ஸ்ரீபகவானையும் வீமசேனனையு மிகவுங்கொண்டாடி ஆனந்தித்தார்கள். ஸ்ரீபகவான் ஜராசந்தனுடைய குமாரனுன சகதேவனுக்குப் பட்டங்கட்டி, சிறையிலிருந்த அரசர்களைவிடுவித்து, அந்தச் சகதேவனைக்கொண்டு அவ்வரசர்களைப் பூஜைசெய்வித்துச் சந்தோஷப்படுத்திவித்தார்.

எழுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

கலி விருத்தம்.

சித்தமொத்த சராசந்தனுறசிறை
வைத்திருந்த வரசர்களைத்தேற்ற
பத்தியாகப் பகவானையேத்திட
சுத்தக்கியானோபதேசஞ் செய்துவைத்தாரரோ

ஜராசந்தனுற சிறையினில் வைத்திருந்த அரசர்களைத்தேற்றி சகதேவனைக்கொண்டு அவர்களை உபசரிக்க அவர்கள் கண்ணனைத் துதித்ததும், அவர்கட்கு ஸ்ரீபகவான் கியானோபதேசஞ் செய்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

கேளீர் சந்திரவம்சோற்பவனுன பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் ஜராசந்தனுடைய குமாரனுன சகதேவனுக்குப்பட்டங்கட்டி அவனைக்கொண்டு சிறையினில் வைத்திருந்த இருபதினாயிரத்து எண்ணூறு அரசர்களையும் வெளிப்படுத்த, அவர்கள் சிறையினிற் பிரவேசிக்குங்காலையில் எந்தவஸ்திரத்துடன் பிரவேசித்தார்களோ? ஜீரணமடைந்து அழுக்கடைந்திருக்கின்ற அந்தவஸ்திரத்தையே அணிந்துகொண்டு, அன்னமில்லாததால் தேகத்தில் உதிரமாமசமற்று, எலும்பும் நரம்புமேலிட்டு, முகம்சீம்பி, வெகு வருத்த மடைந்தவர்களாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சேவித்து, சகல துன்பங்களையும் போக்கிக்கொண்டவர்களானார்கள். அப்போதவர்கள் ஸ்ரீகண்ணபிரானை எவ்வண்ணம் தியானித்திருந்தார்களோ? அவ்வண்ணமே திவ்விய பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டும், ஸ்ரீவத்சமென்கிற மறுவுடன் செந்தாமரைக்கண்ணனுய் கார்மேனிவண்ணனுய் தெளிவுபொருந்திய திருமுகத்தை உடையவராய் காதினில் நவரத்தின குண்டலங்களை அணிந்துகொண்டும், கரத்தினில் திருவாழி திருச்சங்கேந்தி நவரத்தினகிரீடத்தைச் சிரசினில் தரித்துக்கொண்டும், திருமார்பினில் நக்ஷத்திரம்போன்ற முத்தாரங்களும் சொர்ணமயமான தோளவளைகளும் கண்டத்தினில் திவ்விய வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலைகளும் வனமாலைகளும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைச் சேவித்துத் திருப்தியடையாமல், அந்தச்சுவாமியினது திவ்வியரூபத்தை

ளைக் கண்ணுறக்கண்டு சேவிக்கிறவர்களைப்போலும் அவரது நாமாம்ருதத்தை நா வினால் பானஞ்செய்பவர்களைப்போலும், திருவடியில் அர்ச்சித்த துளசியை மூக் கினால் முகருகிறவர்களைப்போலும், கரங்களினால் சுவாமியை ஆலிங்கனஞ்செய்து கொள்ளுகிறவர்களைப்போலும், இப்படி ஸ்ரீபகவானுடைய சேவையினாலுண் டான ஆனந்தத்தினால் களங்கமற்றவர்களாய் சுவாமியைநோக்கித் துதிசெய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

கேளீர் தேவதேவோத்தமனான சுவாமி! மகாபலசாலியான அந்த ஜரா சந்தனெங்களுக்கு நல்ல உபகாரஞ்செய்தானேயன்றி, அபகாரங் கொஞ்ச மேனுஞ் செய்யவில்லை அவனெங்களைக் கொண்டுவந்து இச்சிறையில் வைத்த படியால் தேவரீரிடத்தில் மிகுந்த பக்திபிறந்து, வாக்குக்குமனதுக்கும் எட் டாத அருந்தெய்வமான தேவரீருடைய சோணங்கிடைத்தது கானல்போன்ற இந்த ஐசுவரியத்தினிடத்தி லாசையில்லாமலும், துக்கத்திற்கும் ரோகத்திற் கு மிருப்பிடமான இந்தத் திரேகத்தினிடத்தில் ஆசையற்று மிருக்கும்படி யாயுங் கிருபைசெய்யவேண்டும் எத்தனைகோடிவருடம் அனுபவித்தாலும் மறுபடியும் க்ஷயிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்ற சொற்கமும்வேண்டாம் ஒருநா ளும் அழிவில்லாதிருக்கின்ற மோக்ஷத்திற்குரிய தேவரீருடைய திருவடியி லிடைவிடாமல் பக்தியிலிருக்கும்படி அருள்செய்யவேண்டும். என்று சுவா மியினுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் பற்றிக்கொண்டு பிரார்த்தித்த அரசர் களைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்கிறார்

வாருங்கள் அரசர்களே! முன்புசிலர் இராச்சியத்தினிடத்தி லாசையை வைத்துக் கெட்டுப்போனார்கள் அவர்களில் கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் ஜமதக் கினியினுடைய காமதேனுவைப் பலவந்தமாய் அபகரித்ததினால் பரசுராமனால் வெட்டப்பட்டான் நகுஷன் தேவராஜாவாக யிருக்குங்காலையில் இந்திராணி யை மனைவியாகவரித்து அவளண்டைக்குச் செல்ல சப்தரிஷிகளையும் வாகன மெடுக்கச்சொல்லி அவமதித்தபடியால் மலைப்பாம்பாகி அநேகநாள் பூமியில் வசித்தான் வேனன்னென்பவன் ஐசுவரியமதத்தினால் யாகஞ்செய்வதில் தனக் குப் பாகங்கொடுக்கச்சொல்லிப் பிராம்மணர்களைத் தொந்திரைசெய்த அ னியாயத்தால் அந்தணர்களால் கொல்லப்பட்டான் இராவணன் ஐசுவரிய மதத்தினால் சீதாபிராட்டியாரை எடுத்துக் கொண்டுபோய் அசோகவனத் தில் வைத்த அனியாயத்தால் சக்கிரவர்த்தித் திருமகனான ஸ்ரீ ராமனாற் கொல்லப்பட்டான் நரகாசுரனென்பவன் அதிதிதேவியினுடைய குண்டலத் தையும் வருணனுடைய வெண்குடையையும் அபகரித்தபடியால் என்னாற் கொல்லப்பட்டான் நீங்களிதுகள் யாவற்றையும் நன்றாயுணர்ந்து, சமசாரத் தினிடத்தி லாசையை ஒழித்து, நெறியாக அரசுசெலுத்தி, லாபநஷ்டங்க ளைச் சமமாகவெண்ணி, என்னிடத்தில் வைத்தமனதை வேறொருவிடத்திலே செலுத்தாம லிருப்பீர்களாகில்; முடிவிலென்னுடையபதவியை அடைவீர்கள்.

இவ்வாறு வாழ்த்திய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானவர் ஜராசந்தனு டைய புத்திரனான சகதேவன்மூலமாய் அனேக தாசிதாசர்களைக்கொண்டு

அவ்வரசர்களுக்கு மங்கலஸ்நானஞ்செய்வித்து, தலைமயிர்களைச் சீர்திருத்தி, உத்தமமான ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்து, அறுசுவை ரசவர்க்கத்துடன் போஜனஞ்செய்வித்து, திவ்வியசந்தன புஷ்பங்களினால் அலங்காரஞ்செய்வித்து, தாம்பூலங்கொடுப்பித்து, சரத்காலநக்ஷத்திரங்கள்போல ஒளிபின்வாய்ந்த அவ்வரசர்களை இரதத்தின்மீதிலேற்றி அவர்களுடைய தேசத்திற்கனுப்பினார். அவர்களும் சுவாமியினுடைய திவ்விய கல்யாணகுணங்களைத் துதிசெய்துகொண்டே தங்களுடைய தேசத்திற்குச்சென்று, ஸ்ரீபகவானுடைய ஆக்கினையின்வண்ணம் அரசுசெலுத்திவந்தார்கள். பிறகு சகதேவன் அநேகம்யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், இரத்தினங்கள், ஆபரணங்கள், இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி முதலானோர் இருக்குமிடத்திற்குவந்து இவ்வாறு பேசுகிறான்:

ஓ மகாபுருஷர்களே! எனக்கிசைந்தமாத்திரம் இந்தத் திரவியங்களைக் கொண்டுவந்தேன். மனம்பெரிது பண்ணி இவைகளை அங்கீகரித்து, யுதிஷ்டிர மகாராஜாவினுடைய யாகத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கக்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி முதலிய மூவரும் மிகவும்மகிழ்ச்சிகொண்டு, அவைகளை கைக்கொண்டு, அவனிடத்தில் செலவுபெற்று இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்குச்சென்று சங்கத்தைப் பூரித்தார்கள். அதுகேட்ட தருமபுத்திரர் சத்துருசங்காரஞ்செய்து வருகிறார்களென்று களிப்படைந்திருந்தார். அப்படி இருக்கின்றவரை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பீமார்ச்சுனர்களுடன் வந்து தெண்டன்சமர்ப்பிக்க, அவர்களைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரர் பல ஆசிகள் கூறித்தழுவி அணைத்துச் சந்தோஷப்பட்டார்.

எழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

செய்பராஜசூய யாகத்தைச்செய்ததுங்
கையிலாழியை வைத்திடுங்கண்ணனை
பையவேசிசு பாலன்பகர்ந்ததும்
ஐயனவனையதஞ் செய்ததுஞ்சொல்லுவாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியானவர் தருமபுத்திரரை இராஜசூயயாகஞ் செய்யச்சொல்லி ஆக்கியாபித்து வேதியர்களைக்கொண்டு யாகத்திற்கு ஆரம்பஞ்செய்ததும், அக்கிரபூஜா நிமித்தமாய் கலக்முண்டானதும், அப்போசிசுபாலன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அநேகவிதமாய் தூஷித்ததும், அவனை ஸ்ரீபகவான் சங்கரித்ததுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

கேளீர் புவனபதியான பரீக்ஷித்துமகாராஜனே! பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுதிஷ்டிரனைப் பார்த்து, ஓ மகாராஜனே! உமதனுக்கிரக பலத்தினால் வீமசேனன் ஜராசந்தனைச் சங்காரஞ்செய்து, சிறையிலிருந்த அரசர்களை விடுவித்து, வெகுதிரவியங்களைக் கொண்டுவந்தான். உமதாக்கினையின்படி யானும் அர்ச்சுனனும் கூடப்போயிருந்து, ஒருதீங்குமவர் ஓட்டாமற் காத்து வந்தோம், என்று சொல்லக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர், ஆ கிருஷ்ணா! உம்முடைய பரிபூரண கிருபையை நாங்கள் பெற்றிருக்குமளவில் ஒருகுறைவுமநேரிடாது. சகலகாரியங்களும் நிறைவேறும். ஆனபடியால் ஜராசந்தன் முடிந்தது அதிசயமோ? பீமசேனனாலேயும் அர்ச்சுனனாலேயும் என்னாகும்? எல்லாம் உமது தேஜோபலமேயன்றி வேறில்லை. இயல்பாக அடுத்தவரைக் காப்பவராகிய உமதுபெருமை யென்னென்று புகழத்தக்கதோ? சகல மேன்மைகளு மென்றனுக்குக் கிடைத்தன. இதைக்குறித்து யென்னாலுமக்குச் செய்யத்தக்கது யாதுண்டு? இப்படியே யெல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிக் காத்தருளவேண்டும்.

வாரீர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீ ரெங்களிடத்தில் பரிபூரண கிருபைவைத்துச் செய்த சகாயத்தினாலே சகலராஜாக்களுங் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டார்கள். பூமியெல்லாம் சுவாதீனத்திலிருக்கிறது. தனங்கள் அளவற்றதுகளாயிருக்கின்றன. மேன்மையும் புகழுமுண்டாயிருக்கின்றன. ஒருகுறைவுமில்லை. ஆனபடியினாலே இந்தத் தனங்களையெல்லாம் பிராம்மணார் விஷயத்திலும் அக்கினிவிஷயத்திலும் உபயோகித்துக் கிருதார்த்தனாகவேண்டு மென்று நினைக்கின்றேன். அதற்குநீர் கட்டளையிட்டுக் கூடவேயிருந்து சகலகாரியங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டும். எக்காலத்திலும் எக்காரியங்களுக்கு மெங்களுக்கு உம்மைவிட்டுத் கதி வேறில்லை. ஆகையால் எனக்கு இராஜசூயயாகத்திற்காகக் கட்டளையிட்டு, என்தம்பிமார்களைக் கூடவைத்துக்கொண்டு, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று விநயத்தோடு தருமபுத்திரர் சொல்லும் வார்த்தையைக்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார்.

ஓ மகாராஜனே! உமது நன்னெறியினாலே சகலமுங்கூடிவரும். அந்தச் சாம்பிராச்சியத்திற்கு நீரே தகுந்தவரன்றி மற்றையார்தான் தகுவார்? ஆதலாலே அவசியம் நீர் எந்தக்கட்டளையிட்டாலும் சிரத்தால் வகித்து நடத்தக் காத்திருக்கின்றேன். உமக்கு வரும் மேன்மைதான் எங்களுடைய மேன்மை. உமக்கு இந்தக்காரியம் நிறைவேறின் பின்புதான் நாங்களெல்லாம் கிருதார்த்தராவோம். ஆனபடியினாலே விசாரப்படாமல் யாகத்தை யாரம்பித்து நடத்தவேண்டும், என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்லியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் வெகு சந்தோஷப்பட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து, ஓ கிருஷ்ணா! எங்களிடத்தில் மிகுந்த கிருபையினாலே நீர் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்க மிகவுமானந்தமாயிற்று. அந்தப்பிரகாரமே சகல பாரங்களையும் வகித்து யாகத்தை நிறைவேற்றும். என்றுசொல்லித் தம்பிமாரையழைத்து, யாகத்துக்கு வேண்டிய வைகளைச் சித்தப்படுத்தும்படி கட்டளையிட்டார்.

அப்போது தமையனிட்ட கட்டளையின்படி சகாதேவனானவன் யாகத்துக்குவரும் பிராமணர்முதலிய நாலுசாதியாருக்கும் வேண்டிய சகலபதார்த்தங்களைச் சித்தம்பண்ணும்படியாயும், யாகஞ்செய்கிறபோகளை விசாரிக்கும்படியாயும், தங்கள் சாரதிகளுக்குக் கட்டளைசெய்து, தான் தவுமியமகாமுனியின் சொற்படி நல்லபூமியில் வெகுவிசாலமாகவும், அழகாகவும், பலமாகவும், சாஸ்திரவிதிக்கு ஒத்ததாகவும், யாகசாலையை நிருமித்தான் அன்றியும், வரும் ஜனங்களுக்கு வாசத்திற்காக வெகுவீடுகளை நிருமாணஞ் செய்வித்தான். அவனிருமித்த யாகசாலையானது சொர்ணத்தினாலும், வெள்ளியினாலும், பவழங்களாலும், ஸ்தம்பங்கள் நாட்டி, பந்தலுக்கு முகமலினால வஸ்திரங்கட்டி, முத்துச்சரங்களினால ஜாலாதொங்கவிட்டு, அநேக நவரத்தினமயமான தோரணங்களோடு வாழை கமுகு முதலியவற்றால் அலங்காரஞ்செய்து, யாகத்திற்குறிய சிருக்கு சிருவமுதலிய பாத்திரங்கள் யாவும் சொர்ணமயமாகச் செய்து, சொர்க்கலோகம்போல விளங்கியிருந்தது.

அப்போ பாகவதரிற்சிறந்த தருமபுத்திர மகாராஜாவினது யாகசாலையில் தேவேந்திரன் முதலிய சகலதிக்குப பாலகரும் பிரமமன் உருத்திரன் முதலானோரை முன்னிட்டுக்கொண்டுவந்து சேர்ந்தார்கள் அநேககோடிகாலந் தவஞ்செய்தாலும் பிரத்தியக்ஷமாகாத பிரமமன் உருத்திரன் முதலியவர்கள் எளிதிலெப்படிவந்தார்களென்றால்? சர்வஸமர்த்தபரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தருமநந்தனருடைய காரியத்தில் சேவகனைப்போல வேற்றுபணி செய்கையில், அவர்கள் வந்தது ஆச்சரியமே அல்ல, இப்படி யாகத்துக்கு வேண்டிய காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கையிலே ஸ்ரீவேதவியாச மகாமுனி அவ்விடம் எழுந்தருளினார் அவரையுதிஷ்டிரர் நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி! எங்கள் குலகுருவே! தேவரீர் முன்னம் ஆக்கியாபித்த திருந்தபடிக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சகாயத்தினாலே சகலராஜாக்களையுஞ் செயித்து, வெகுதிரவியங்கள் கொணர்ந்து, இராஜசூய யாகத்துக்கு ஆரம்பஞ் செய்திருக்கின்றேன். தேவரீரதை எப்படி நடத்தவேண்டுமோ? அப்படி நடத்தும்படி தயைசெய்யக்கோருகிறேன், என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

அதுகேட்ட வியாசபகவான் அப்படியே யாகட்டுமென்று அங்கீகரித்து யாகத்துக்கு வேண்டிய ரித்துவிக்குகளை யேற்படுத்தினார், யாராரை எப்படியென்றால்? சுசாமா என்கிற மகாமுனிவரை உத்காதாவாகவும், பைலவரென்கிறவரையும், தவுமியரென்கிறவரையும் ஹோதாக்களாகவும், யாக்கியவல்கியரை அத்துவரியுவாகவும், சைபபியரென்கிறவரைப் பிரமமாவாகவும் நியமித்து, தாமும் பிரமமாவாகவிருக்க வொப்புக்கொண்டார் இந்தரிஷிகளுடைய புத்திரர், பவுத்திரர், இவரெல்லாம் அந்த நான்கு ரித்துவிக்குகளுக்குக் கணமாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவ்விதமாக வேதவியாசர் சிஷியபரமபரையோடு கூட வைதிகர்களை நடத்தச் சித்தமாயிருந்தார். பின்பு மகாராஜாவினுடைய ஆக்கினையினாலே சகாதேவன் சகலதேசத்து ராஜாக்களையும் அழைத்து வரும்படி யோக்கியராகிய தூதரையனுப்பிவித்தான். அன்றியும் தங்கள் தேசத்திலும்

ஆங்காங்குள்ள ஆசிரமங்களிலும் இருக்கிறபிராம்மணர் க்ஷத்திரியர்முதலிய யாவரையும் அழைத்து வரத் தகுந்தபேரை யேவினன்

இப்படி செய்யவேண்டிய சகல காரியங்களையும் சகாதேவன் சாக்கிரதைசெய்து, தமையனிடத்தில் சென்று, கட்டளையின்படி எல்லாம் சித்தமாயிற்றென்று சொன்னான் இப்படி சொல்லக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் திருப்தியடைந்து, தவுமிய முனிவரையும் வியாசர்முதலாகிய பேர்களையும் பார்த்துக் கைகூப்பிக்கொண்டு, சுவாமிகளே! யாகத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களெல்லாம் சித்தமாயின இனி யடியேனுக்குச் செய்யவேண்டியதைக் கட்டளையிட வேண்டும் என்று சொல்லவும் அதுகேட்ட வேதங்களே மூர்த்திகரித்து வந்தனவென்று சொல்லத்தக்க முனிவர்கள் புண்ணியாகவாசனஞ் செய்து, யாகசாலையைச் சுத்திசெய்து, வேதிகைகளமைப்பிட்டு, இராஜாவைப்பார்த்து, இனி நீர் தீட்சையிற் பிரவேசிக்கலா மென்றார்கள் அதுகேட்ட யுதிஷ்டிரர் நகுலனையழைத்து, நீ அஸ்தினபுரி பட்டணத்துக்குப்போய் வீஷ்மர் முதலாகிய வர்களை யழைத்துக்கொண்டு வாவென்று கட்டளையிட்டு ரிஷிகளைப் பார்த்துச் சித்தமாயிருக்கிறேனென்று சொல்லினர்.

உடனே அந்த மகாரிஷிகள் கேட்டை நட்சத்திரத்தின் நாலாம்பாதத்தோடு கூடிய நல் முகூர்த்தத்திலே யுதிஷ்டிரமகாராஜனுக்குப் பூர்ணமாகிய கிருஷ்ணாஜினம் போர்த்து மான்கொம்பைக் கையிற்கட்டி, விதிப்படி தீக்ஷை செய்வித்தார்கள் அந்த மகாராஜன் அவர்களால் தீக்ஷைசெய்விக்கப்பட்டு, மகாநுபாவராகிய வெகுப்பிராம்மணர் சொஸ்திவாசனஞ் சொல்லிச் சூழ்ந்து வர யாகசாலையிற் பிரவேசித்தார் அப்போது வீமசேனார்ச்சுனர்கள் மந்திரிகளோடுகூடி, யாகசாலைக்குவந்து வெகுதக்ஷிணைகள் கொடுத்தார்கள் இப்படியிருக்க, நாநாதேசங்களிலிருந்து பிராம்மணர் முதலாகியபேர்கள்வரத் தலைப்பட்டார்கள் அஸ்தினபுரியிலிருந்து துரியோதனனென்பவன் துச்சாதனன் முதலிய தம்பிமார்களுடனே வெகுகாணிக்கைகள் கொண்டுவந்தான் வீஷ்மர், திருதராஷ்டிரன், விதுரர், துரோணர், கிருபர், அசுவத்தாமர், பாகலிகன், சோமதத்தன் பூரிசிரவன் முதலாயினர்களும் உசிதமாக அனேகந் தனங்களைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

இவர்களை யெல்லாம் வீமார்ச்சுனதிகள் கிருஷ்ணபகவான் முதலானருடனே சேர்ந்து எதிர்கொண்டு, தகுந்தபடி மரியாதைசெய்தார்கள். அவர்களும் ராஜாவைக்கண்டு, சுந்தரமாய யாகத்திற்கு வேண்டிய சன்னாகங்களி லிருந்தார்கள். இவர்களுமன்றி கர்ணன், சல்லியன், சகுனி, பலராமர், துருபதன், இவர்கள் முதலாகிய சகல ராஜாக்களும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடனே வந்தார்கள் பாண்டியமகாராஜன் தன்மகளையும் பேரனையு மழைத்துக்கொண்டுவந்தான் இவ்வாறு வந்த ராஜாக்களுக்கெல்லாம் சகாதேவன் தனித்தனியே விடுதிகளைச் சித்தப்படுத்தி, வேண்டிய வுபசாரங்கள் செய்தான். அப்போது அந்த இந்திரப்பிரஸ்த நகரமானது யானை, குதிரை, மணி

தர்களால் நிறைந்து, கடல்போல இரைச்சலடைந்து, இதுவே மெரு லோகமென்னும்படி விளங்கிற்று.

கேட்டீரோ பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! வந்தராஜாக்களெல்லாரும் அனேகரத்தின முதலாகிய காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து, மகாராஜாவைப்பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார்கள். அந்த யுதிஷ்டிரர் யாவராலுஞ் சூழப்பட்டு, ஆகாசத்தில் சகல கிரகங்கள் சூழச் சூரியன் எப்படி விளங்குவானோ? அப்படிவிளங்கினார். அந்த யாகசபையில் ஒருபக்கத்தில் வேதகோஷமும், ஒருபக்கத்தில் வித்துவான்களுடைய பிரசங்ககோஷமும், ஒருபக்கத்தில் வந்திகள் விருதோதுங்கோஷமும், ஒருபக்கத்தில் வாத்திய கோஷமுமாகி நாதமே முற்றும் வியாபித்ததுபோ லிருந்தது, இப்படிப்பட்ட யாகசாலையிலே யாகம்நடக்க ஆரம்பமாயிற்று. அப்போதருமபுத்திரர் விதுரரைச் சகலவஸ்துக்களும் ரசவர்க்கங்களும் வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கச்சொல்லியும், அசுவத்தாமாவையும், கர்ணனையும், வந்த பிராமணரை விசாரிக்கச் சொல்லியும் யுயுத்சு என்கிறவனையும்; வீமசேனனையும், சாத்தகியையும், மட்டபள்ளியை விசாரிக்கச்சொல்லியும், வீஷ்மத் துரோணாதிகளை எல்லாவற்றையும் மேல்விசாரணை செய்யும்படிக்கும், துச்சாதனனைப் பந்திவிசாரிக்கும்படிக்கும், துரியோதனனை அவரவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய தானவெகுமான வஸ்துக்களைச் சித்தப்படுத்தும்படிக்கும் கிருபாசாரியரை வருந்திரவியங்களை வாங்கிவைக்கும் படிக்கும், இப்படியே அந்தந்தக் காரியங்களிலே யவரவர்களை நியமித்தார்.

அப்படியே யாவருந் தங்கள் தங்களுக் கிட்டபணிவிடையை ஜாக்கிரதையாய் நடத்தி வந்தார்கள். குந்தி, சுபத்திரை இவாள்முதலாகியஸ்திரீகள் யாகத்திற்குவந்த பிராமண க்ஷத்திரிய ஸ்திரீகளுக்குச் சகல வுபசாரஞ்செய்து பூசிப்பதிற் சித்தமாயிருந்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வருமவேதியர்களுக்குப் பாதப்பிரக்ஷாளனஞ் செய்கிற காரியம் என்னதென்று தாமேயேற்றுக்கொண்டு, மிகவுமன்போடு அந்த நற்செய்கையைச் செய்துவந்தார். இவைகளினாலே வந்தவர்களெல்லா மிருந்த திருப்தியடைந்து, இப்படியொருகாலத்திலும் மோரிடத்திலும் போஜனமுதலாகிய வைகளின் விசாரணை நடந்ததில்லை, ருசியுமிருந்ததில்லை, செலவமுங் கண்டதில்லை என்று புகழ்ந்தார்கள். அன்றியும் அந்தப்போஜனசசாலையில் கொடுங்கள் கொடுங்களென்றும், புசியுங்கள் புசியுங்களென்றும், பாண்டவர்களுடைய ஜனங்களசொல்ல, வந்தபேர்கள் போதும் போதும் திருப்தி திருப்தி என்று மறுமொழி சொல்லப் பெருங்கூச்ச லுண்டாயிற்று.

இப்படிக்கு ஒருகுறைவுமின்றி அந்த ராஜசூயம நடந்துவருகையில், ரித்துவிக்குகள் விதிப்படியே காருகபத்தியம், ஆகவநீயம், தக்ஷிணாக்கினி, ஸப்பியாக்கினி, ஆவசதாக்கினி, தாரியாக்கினி என்கிற ஆறு அக்கினிகளையும் வளர்த்திப் பூசைகளசெய்து, அனேக சமித்துக்களாலும், நெய் முதலாகிய

வைகளாலும், ஆகுதி செய்தார்கள். வேதியர்கள் நான்கு வேதங்களையும் பாராயணஞ் செய்துவந்தார்கள் இந்தயாகத்தில் வானத்திலிருக்கும் தேவர்களும் பூமியிலிருக்கும் தேவர்களும் பூரணதிருப்தி யடைந்து மகிழ்ந்துவாழ்த்தினார்கள். இப்படியிருக்க, சுத்தியை என்கிற ஒருவித யாகசசடங்கு செய்யவேண்டியநாள் வந்தது அன்றைக்கு மகாசபைக்குப் பூசைசெய்யவேண்டியதானபடியினாலே, நாரதர்முதலாகிய பிரமரிஷிகள் சனகர்முதலாகிய ராஜரிஷிகள் இன்னுமிகவும் யோக்கியராகிய எல்லாவருணத்துப் பெரியோர்களும் சபையில் நிறைந்திருந்தார்கள்.

அப்படிப்பட்ட சபையையும், அதில் வந்திருக்கிற மகாபுருஷர்களையும், பூமியின்பாரத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அவதரித்திருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணனையும், நாரதமகாமுனிபார்த்து, இப்படிப்பட்ட சபையை நாம் பிரமலோகத்திலுங் கண்டதில்லையென்று மனதில் வெகு ஆச்சரிய சந்தோஷங்களையடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ,ஏனினும் துஷ்டசங்காரஞ் செய்யவில்லையென்று நினைத்தார், இந்த நினைப்பைச் சுவாமியறிந்து சிரித்துக்கொண்டிருக்க, அந்தச்சபைக்கொரு நாயகமணிபோலவிளங்கி நடுவில் ஒரு பொற்பீடத்தில் நீலமலைபோன்ற திருமேனியும், கிருபாரசம் பொழிகின்ற தாமரைமலரையொத்த கண்களும், கவுத்துவம், வநமாலை, சங்கு, சக்கரம், இவை முதலியவைகளுமாயக் கோடிசூரியப் பிரகாசம்பொருந்தி உட்கார்ந்திருக்கிற அவரை யாகம்பார்க்கவந்த பேர்களெல்லாம்பார்த்து, சிலரிவருடைய வடிவழகுக்கும், சிலரிவருடைய மகிமைக்கும், சிலரிவருடைய சாமர்த்தியத்திற்கும், சிலர் இவருடைய அடுத்தவரைக் காப்பாற்றுந்தன்மைக்கும், சிலர் இவருடைய திவ்வியகுணங்களுக்கும், சிலர் இவருடைய கடவுட்டன்மைக்கும் வசப்பட்டு; பலவாறுகத் துதித்து மனமகிழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் தருமபுத்திரரும் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி சபையிலிருக்கு முல்லாசத்தைக் கண்டு, நம்முடைய சகல பிரயோஜனங்களும் நிறைவேறிற்றென்று நினைத்து ஆனந்தப்பெருங்கடலி லாழ்ந்திருந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் அவரவர் நினைப்புக்குத்தக்கபடி யவரவர்களைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

இப்படிக்குத் தேஜோமயமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபையிலே அந்தச் சுத்தியாஹமென்னுநாளிலே பிராதாசசவனம், மாத்தியந்தினசவனம், என்கிற இரண்டுகாலச் சடங்குகளுமானபின் சாயம், சவனமென்கிற சடங்குக்கு ஆரம்பமாகும்போது, தீக்ஷிதராயிராநின்ற தருமபுத்திரனைப் பார்த்து வீஷ்மர் சொல்லுகின்றார் அப்பா தருமபுத்திரா! இப்போது சபைக்குமுன்னே பூசிக்கவேண்டியதானபடியினாலே, அந்தந்த வர்ணத்தாரையுந் தனித்தனியே பூசைசெய்யவேண்டும் அதற்காக அர்க்கியபாத்தியாதிகள் கொண்டுவந்து நடத்துக என்று சொல்லக்கேட்ட தருமநந்தனர், அப்படியே சகலமாகிய பூஜாவஸ்துக்களையுமழைப்பித்து, கோஷடியில் நின்றுகொண்டு, யாருக்கு முதலில் பூசைசெய்யவேண்டியதோ? அதனைக் கட்டளை

பிட வேணடுமெனறு கேடடனா இபபடி கேட்கவே சபையிலுளளோாக்கு முதலில இனனாைப பூஜிககலாமெனறு சொலலத தோனறுமலிருக்க, அது கணடு கியானவானகளிற்சிறநத நகுலனுடைய சகோதரனன சகாதேவன சொலலுகினறான

இநதச சபையிலிருககும யாவருககுநடுவில அநேககோடி நக்ஷததிரங களுககு நடுவிலே சநதிரனைபோலவும, நவககிரகஙகளின நடுவில சூரியனைபோலவும, யாாசிரேஷடராய விளஙகுகிறோா? பலம, சவுரியம, சாமாததியம, புததி, தைரியம, தேஜசு, கமபீரததனமை, தயை, பொறுமை, அறிவு, விநயம, இபபடிபபடட சகல நறகுணஙகளும யாரிடததிற குடியிருககினறனவோ? எவருடையமகிமை சொலலத தபமலலாததோ? எவருடைய தேசோபலததைபபறறி இநதயாகம நிறைவேறிவருகிறதோ? அநத ஸ்ரீகிருஷண பகவானையனறி அககிரபூசைககு யாாதகுவாா? ஆதலால, அவரையே பூசிககவேணடியது எனறு சொலலககேடட தருமநநதனா சகாதேவனை ஆககிய முதலியவைகளை யெடுததுககொணடு வரசசொலலி, ஸ்ரீகிருஷணன சமீபததிறசெனறு நமஸகாரஞசெயது, அவருடைய திருவடிததாமரைகளை ரததினமயமாகிய பீடததிலவைதது, திவவிய பரிமளஙகளசோதத தணணீாினால சுததிசெயது, கநதபுடப தூபதீபாதி சோடசோப சாரஙகளாலும பூசிதது, அநத ஸ்ரீபாததீாததததைச சிரததினமேற புரோக்ஷிததுககொணடு, புனிதனானேனெனறு கணகளிலானநத பாஷபமபெருகத தேகமபுளகமுறறுக களிததுரினறாா

இவவிதமாக ஸ்ரீகிருஷணபகவானுககு முதலிற பூசனை நடநததைககணட தேவரிஷிகள, யாவரும, தருமம தருமம எனறு சொலலிச சகாதேவனையும தருமபுததிரனையும கொணடாடினாாகள க்ஷததிரியரில சிலா பொறுமை கொணடு, உளளமவெநது, சகிககமாடடாமல பெருமூசசுவிடடுககொணடு, ஒனறுஞசொலலத தைரியமிலலாமல நாலுபககஙகளையும சுமமாயப பாாததுககொணடிருநதாாகள இநதக குறிபபையறிநத சகாதேவன ஸ்ரீகிருஷண பகவானுககுப பூசைநடநததறகாக யாாசமமதிககாமற பொறுமைபடுகிறாாகளோ? அவாகளின சிரததினமேலெனன இடதுகாலை வைபபேனெனறான. இதைககேடட சேதிதேசததுராஜனாகிய சிசுபாலன பிறபபுமுதல கிருஷண பகவானிடததில கொடிய பகைகொணடவனானபடியினாலே மனஙகனறி, முகஙகறுதது, கணசிவநது, உதடுதுடிககச சபையைபபாாதது ஒருவாாததை சொனனான.

ஓ ராஜாக்களே! இநதச சபையில சகலராஜாககளுக்கு மவமானமும இடையனுககுப பூசனையுங கிடைததது சரிதான இசசபையில அநேகம் பெரியோாகள வநதிருககிறாா்களே குறைவுண்டா வென்கிறீாகளோ? உண்டு: எபபடியெனறால, இநத யாகத்திற்கு நலல சற்குலததிறபிறநத க்ஷததிரியனைத தககவன் இநத யுதிஷ்டிரனோ பாணடுமகாராஜனுடைய மனைவியாகிய குநதிககு விபசாரததாற பிறநதவன் யாககர்த்தாவினசெய்தி இபபடியாயிற்று

இவனுககு தாமம உபதேசிததவன மிகவும பாலனுகியும புததியிலலாதவனுகி யுமிருககிறவன பூசனையடைநதவன ஜாரசோரசிகாமணியாகிய இடையன இபபடிபபட்ட சபையில பெரியோாகளுககுப பூஜைநடககுமா ? எனறு சொலலிச சகாதேவனைபபாாததுச சொலலுகினறுன

ஓ சகதேவா ! நீ க்ஷததிரியனெனறும வெகு புததிமானெனறும பெயா பெறறு, பூசனைககு யோககியனைக கணடுபிடிதது நனறுயதெரிவிததாய உனனை இதுவரையில விவேகியெனறு நினைததேன உனனைபபோ லறியாத வனை நான கணடிலலை ஆனுல சிறுபிளளைததனமாய சொனனதாயிருக கும இபபடிககுவாயததது கோபாலனுடைய அதிருஷடவசநதான நீதான மதிமயஙகிச சொனனுலும இசசபையிலிருநத புததிசாலிகளுஙகூட ஊமை களபோலிருநதாாகளே அவாகளுககு மதிமயஙகிறதோ ? அலல அநத மாயா வியாகிய கோபாலன மதியை மயககிவிடடான ? எனறுசொலலித தரும புததிரனைப பாாததுச சொலலுகிறுன

ஓ தருமபுததிரா ! நீ யிநதசசபையை யுறறுநோககவிலலையெனறு தோற றுகிறது நோககியிருபபாயேயாகில எனனைபபோனற வாகளைபபாாத திருநதால இடையனைப பூசிபபாயோ ? மகாபுததிமானகளெலலாமி ருககு, ஒரு மூடசசிறுவன பேசசைககேடடு இவவளவு ராஜாககளையும அவ மானமபணணினுயே இது உனககுதத தகுமா ? நீ விவேகியெனறு போபெற றது யுகதமனறு. நலலது நீ பூசிததவன குலததிலுயாநதவனு ? செலவததி லுயாநதவனு ? புததியிலுயாநதவனு ? நடககையி லுயாநதவனு ? ஒருவிதத திலு முயாவிலலாத ஒரு அறபனிடததில உனககு மதிபபுணடாகியது கால பலநதான. ஆ ! எனன ஆசசரியம ? மகா மணடலாதிபதிகளெலலாமிருககு, இராசசியமேயிலலாமல திரிகிறவனுககு வெகுமானம வநததே வயதினுற பெருமையை நோககினுல, அவனுடைய பிதா வசுதேவனிருககிறுன ஆபத பநதுத தனமையை நோககினுல, துருபதமகாராஜனிருககிறுா ஆசாரிய னெனறுல, தனுாவேதமே மூாததீகரிததது போலத துரோணுசாரிய ரிருககி றுா. மகாததுமாவெனறுல, சாக்ஷாத வியாசமகாமுனிவா எழுநதருளியிருக கிறுா குலவிருததன எனறுல, பீஷமனிருககிறுன ஆசாரியபுததிரராகிய அசுவததாமனிருககிறுா

அனறியும, கிமபுருடருககெலலா மாசாரியனுகிய துருமனிருககிறுா இனனுஞ சவுரியததிலும பராககிரமததிலும மிகுநதவரை நோககினுல அாச சுனனேடு சமானனுகிய ஏகலவியனிருககிறுன இவாகளையெலலா மவமா னம பணணததகாது அனறியும, பரசுராமசிஷியனுய தனுாவேத பாரஙகத னுகிய காணனையும லக்ஷியஞசெயயாமற போனதறகுக காரணமெனன ? எனக்கு அவனிடததிலதான இஷடம பூசிததேனெனகிறுயோ ? அதறகு இபபடிபபடட மகாராஜாககளை யாகததுககு வரவழைகக வேண்டிய தென்ன ? அலலது உன்வீட்டிலே அவனுககு வேணடியபடி பூசைசெயயா

மல், மண்டலாதிபதிகள்முன்னே சேவகனுக்குச் சமானமாகிய அவனைப் பூசிப்பது உனக்குத்தகாது நீ யாவரும்பயந்து கப்பங்கட்டியதாகக் கருதித் திருக்கிறாய் அப்படிக்கு நினையாதே நீ தருமசீலனாயிருந்ததைப்பற்றிக் கொடுத்தார்கள் இல்லாவிட்டால் இங்கேவந்திருக்கிற வீரருக்கு நீ எவ்வளவு? ஒருமூடன் காக்கத்தைப்பற்றி அன்னங்களோடு பகைப்பதுபோல, கிருஷ்ணனைப்பற்றி மகாராஜாக்களோடு பகைக்கிறாய் இப்படிச் செய்வது னுக்கு வெகுசீக்கிரத்தில் தீமையைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் உன்குலத் திறகேற்ற புத்தியுனக்குண்டாயிற்று. ஒருகுணமுமில்லாத அற்பனைப் பூசித்ததற்குப் பயன் சீக்கிரத்திலேயே கிடைக்கும் என்றுசொல்லிப் பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து நேரிலே சொல்லுகிறான்.

அடா கிருஷ்ணா! அவர்கள்தான் தெரியாமற் பூசித்தாலும் நீ இவ்வளவு மகாபுருஷருடைய சபையில் அச்சமில்லாமலும், உன்குல முதலியவற்றை யோசிக்காமலும், அப்பூசனையை யேற்றுக்கொள்ளலாகுமா? பெரியோர்களுக்காகச் சமைத்துவைத்த சோற்றை நாய்தின்னக்கூடுமோ? அந்தப்பூசையை யேற்றுக்கொள்ள வெட்கமாயிருக்கவில்லையா? லோகத்திலே ஒருவன் தனக்குத் தகாதனவற்றை யடைவதினால் அவமானமேயல்லது வெகுமானஞ் சம்பவிக்கமாட்டாதே அடா பைத்தியக்காரா! அடா மூடா! நீ பூசனைபெறுவதுபெருநகைப்புக்கிடமென் றறியாமற்போனாயே துரியோதனாதிகள் சிரிக்கிறார்களே, ஆனால் இந்தச்சபையில் பாண்டவர்களும், பீஷ்மனும், நீயுந்தான் இருக்கயோக்கியமே யல்லது; மற்றொருவரும் யோக்கியரல்லர் என்றுசொல்லி மற்றராஜாக்களைப் பார்த்து, நீங்களிந்தச் சபையிலிருப்பது நன்றாயிருக்கவில்லை எழுந்திருங்கள் என்றுசொன்ன சிசுபாலன் வார்த்தைகளைக்கேட்டுச் சகாதேவன் சொல்லுகிறான்

இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பகவானானபடியினாலும், சவுரியம், சீலம், செய்கை, மேன்மை, நற்குணங்கள், இவைகளாற் சிறந்தவரானமையாலும், இவரே பிதா, மாதா, குரு, பந்து, தெய்வம், ராஜன், யாவருமென்றெண்ணி முதற் பூசைசெய்தோம் அது பெரியோர்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதியாயிருக்கிறது இதிற் சம்மதியில்லாமற் பொறாமைகொண்டவனெவனோ அவன் ஆண்மையுள்ளவனாகில் கையிலாயுதமெடுத்துச் சண்டைக்குப் புறப்படட்டும் எவனப்படிப் புறப்படுகிறானோ? அவன் தலையை மிதிக்கிறேன் பாருங்களென்று சொன்னான் இவன்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட மகாமுனிவரும், ராஜரிஷிகளும், தேவர்களும், வெகு சந்தோஷமடைந்து கொண்டாடினார்கள் நாரத மகாமுனிவர் இந்தச் சிசுபாலனுக்கு முடிவுகாலங் கிட்டியதென்று வீணை மீட்டிக் கோலாகலஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அந்தச் சிசுபாலன் சகாதேவன் பேச்சைக்கேட்டுக் காலாக்கினிபோல மிகுந்த கோபத்தையடைந்து, முகம்படபடத்து நின்றான் அவனைச்சார்ந்த அரசர்களுமுகங்கன்றி, ஒருவர்முகத்தை யொருவர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அரசர்களை நோக்கிச் சிசுபாலன் யுத்தஞ்செய்ய வேண்டிய சமயத்தைக்காட்ட

அவவரசாகள் யாவருமகிருஷணபகவானேடு யுத்தஞ்செய்ய யத்தினபபட்டாரகள அதையறிநதும பகவான சுமமாயிருநதாா

அநதச சகாதேவன பினபு முறைபே பிராமமணா க்ஷததிரியர் முதலாகிய யாவரையும தகுநதபடி பூசிதது, அநதயாகசசடஙகை நிறைவேறறினுன் இதைககணட சிசுபாலன வெகுபொறுமை கொணடு, தனனேடிணஙகிய அரசரைநோககி, ஓ ராஜாககளே! நீஙகளேன அஞசுகிறீரகள ? நீஙகளே வெகு சாமாாததிய முளளவாகள நான உஙகளுககுததகுநத சேனதிபதியாயிருககிறேன ஆனபடியினலே நமமை யாவரையும அவமானஞ செயத பாணடவாகளையும, அவாகளைச சாாநதவாகளையும, பீஷமனமுதலான துஷடரையும, இஙகேதானே கொனறு கீழேதளளிபபோடடு யாகததையுங் கெடுததுவிடுவோம எனறு சொலலவும அதைககேடட துஷட அரசாகளெலலாம சணடைககு யததினபபடடு ஆரவாரஞசெயதாாகள அபபடி செயயவே தருமபுததிரா தமதுயாகததிறகு இடையூறு நேரிடடதெனறு மனஙகலஙகி, மிகுநத பயததுடனே 'பீஷமாசாரியரைப பாாதது, பிதாமகரே! இபபோது ராஜமணடலம மிகவுஙகோபிதது யுததததிறகு ஆயுததமாயிருககிறதே இதனலே வெகுபோகள வீணுய நசிககிறதுமனறி நமமுடைய யாகததிறகும விரோதம வருகிறதுபோல காண்கிறதே இபபடிக கெலலாம நேரிடாம லிருககுமபடி நானசெயயவேணடிய உபாயம யாதோ ? அதனை நீர் உரைககவேணடுமெனறு கேட்டனா அதறகநதக குருகுலபிதாமகா சொலலுகினறாா.

அபபா தருமபுத்திரா! நீ யொன்றுககு மஞ்சவேண்டாம ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானெனனுஞ சிஙகம அதோயிருக்கிறதுபாா இவவளவு ராஜ கோலாகலததிலும ஏதாகிலுஞ சறறஞசிக கணணெடுததுப பாாககினறதா ? அலகூஷியமாகவே நினைததுப புனனகைகொணடு விளஙகுகினறது இநத நாய்க்கூட்டஙகளுககு காலஙகிடடியபடியால வீணுயககுலைககினறது சுகமாயக குலைக்கடடும அதனல யாருககெனன ? கிருஷணபகவான இநதபபாவிகளையெலலாம ஒருநொடியிற சஙகரிககபபோகிறாா ஆனபடியினலே நீயோசிகக வேண்டாம எனறு சொலலககேடட தருமபுததிரா சமாதானமாயிருகக, சிசுபாலன பீஷ்மரைப பாாதது அடாகிழவா! உனககேதது புததி இபபடிககெடடது ? இதத னைநாளும நீ வெகுவிவேக முளளவனெனறு நினைததிருநதேன, இபபோது நீ சொலலிய பேசசைககேட்டால சிறுபிளளைககுங கீழபபடடவனுகததோற்றுகிறது அலலது பயததியநதான பிடிததததோ ? அலலது காலஙகுறுகியபடியால தாறுமாறுகப பிதறறுகினறனையோ ? அடாபாவி! கொஞசமும குலாபிமானமும சூராபிமானமுமிலலை தைரியசாலிகளாகிய இராஜாககளையுங் கூடப பொய்சொலலியேன பயமுறுததுகிருய ? இதில உனககு வெடகமுண்டாகாமற போனதறகு யான ஆசசரியபபடுகிறேன.

அடாகிழப பிரேதமே! நீ இழிகுலப பிறபபையுடையவனுதலால், அற்ப

னாகியும் அயோக்கியனாகியு மிருக்குமொரு இடையனைப் புகழ்ந்தாய் ஐயோ ஏனிப்படி உன்பிழைப்பு வீணாய்ப்போச்சுது? இப்படிப்பட்ட மகா மூடனாகிய உன்னிடத்தில் தருமோபதேசங் கேழ்க்கவந்த பாண்டவர்களுக்கும் அது தகுதிதான் இல்லாவிட்டால் அந்தக்கடைக்குட்டிப் பயல் காலைத் தலைமேல் வைக்கிறேனென்று பிதற்றுவானா? அவன் அற்பனென்று உபேக்ஷைசெய்தேன். இல்லாவிட்டால் நீதான் எனக்கெவ்வளவு? இந்தப்பாண்டவர்கள் தான் எவ்வளவு? மற்றவர்தா னெவ்வளவு? ஆகிலும் பாம்புக்குட்டிகளைக் கண்டவிடத்தில் தலையை நசுக்க வேண்டுமென்று பெரியோர் சொல்லுவது போல், உங்களையெல்லாம் தலையெடுக்க வொட்டாமல் அடிக்கவேண்டியது அவசியந்தான், அதற்கு இத்தனைநாளும் காலம்நேரிடாமற் போயிற்று. இப்போது நேரிட்டபடியால் அப்படியே செய்கிறேன் இதெல்லாமிருக்கட்டும்

அடா வாதத்திகப் பேயே! நீ எவனைப்புகழ்ந்தாயோ? அதைக்கேட்ட இக் தக்குண்டகர் எவனைப்பூசித்தார்களோ? அவன் அற்பனென்றும், மோசக்காரனென்றும் துடுக்கனென்றும், யாவரும் அறிவார்கள் நீயும் அறிவாய், அறிந்திருந்தும் கெடுமதியினாலேயோ? கெருவத்தினாலேயோ? மயக்கத்தினாலேயோ? சிறப்பித்துச் சொன்னாய். நீ சொல்லிய சரித்திரங்களில் பலவும் வெறும் பொய்தான் ஆகிலும் அவைகளாலும் இவனுக்கு மிகுந்த பெருமையைக்காணேன் இவனைத் தெய்வமாகச் சொன்னாய் இவன் வெண்ணெய்க்கும், பாலுக்கும், தயிருக்கும், ஆய்ச்சியர் மத்தினால் மொத்துண்டதும், திருடியகப்பட்டுக் கட்டுண்டதும், கோவலரும் கோவியரும் இட்டபணிசெய்து கோணக்கூத்தாடி இரந்துண்ணதும், பிறர்மனைவியராகிய கோபிகைகளோடு கூசாமல் காமசுகங்களைப் புணர்ந்ததும், யாவருமறிவார்கள்? இவனா தெய்வமென்று சொல்லத்தக்கவன்? என்று இவைமுதலியவைகளை நிந்தையாகச் சொன்ன பேச்சைச்கேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நரியினுடைய பேச்சை லட்சியஞ்செய்யாத சிங்கத்தைப்போலிருந்தார்

ஸ்ரீபகவானுடைய நிந்தையும் பாகவதர்களுடைய நிந்தையுங் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவனுக்குச் சகல புண்ணியமும் க்ஷயித்துப் பாபத்திற் குரியவனாவானென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருப்பது தெரிந்த பெரியோர்கள் செவிகளை இரண்டு கரங்களால் மூடிக்கொண்டு, இந்தப் பாவிக்கு எப்போ மரணம் வரப்போகுதென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தச் சபையை விட்டு அப்பாலே போய்விட்டார்கள் அதுகண்ட பாண்டவர்கள், கேகயர்கள் இவர்கள் முதலானோருக்குக் கோபமுண்டாகி, தனுர் பாணங்களை எடுத்துக் கொண்டு இரதாரூடர்களாய் யுத்தத்திற்கு சன்னத்தரானார்கள். அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பாண்டவர்முதலானோரை யுத்தத்திற்குப் போக வேண்டாமென்று தடுத்து, தமது சாரதியான தாருகனைத் தேர்கொண்டு வரும்படி நியமித்தார் அவன் சைனிய, சுக்கிரீவ, மேகபுஷ்ப, வலாகமென்கிற நான்கு குதிரைகள் கட்டி, கருடத்துவசம் நாட்டி, வெகுப்பிரகாசமாய் விளங்காநின்ற ரதத்தைக் கொண்டுவந்து சித்தப்படுத்த, அதைச் சுவாமியாதது,

வெகுசந்தோஷத்துடனே பெரியோர்களெல்லாந்துதிக்க, பாண்டவர் ஜயஜய வென்றுகூற, வீஷ்மா கைலாகுகொடுக்க, சபையைவிட்டுவந்து திவ்வியரதத்தினமேலேறினா சிசுபாலனும ரததகினமேலேறித தன பரிவாரததுடனே சபையைவிட்டு யுத்தம பண்ணும்படியாகிய விடத்திறகு வந்தான, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும அவ்விடம வந்துசோந்தா

இவவாறாக அந்த யுததபூமியில உதயபாவததகின சிகரததில சூரியனுதித்தா லெப்படியோ? அப்படிககுத திவ்வியரததகிலேறி விளஙகாகினற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பாாதத சகலமானபேரும அவா தேஜசுககு அஞ்சி இவர் சாக்ஷாத நாராயண மூாததி தான சநதேகமில்லை இநதச சிசுபாலன் இனிப பிழைககமாட்டான என்று நினைதது, சுவாமியைக கும்பிட்டாாகள், சததுருககளும அநதப பிரகாசததைத நோககி மனஙகலஙகினாாகள அப்போ பாண்டவாகளும, மற்றுமனேக யோககியராஜாககளும, சுவாமியைச சூழநது நிறக, அவாகளைச சுவாமியானவா பாாதது, ஓ மகாராஜாகளே! நீஙகள இடைநதிருநது யுததவேடிக்கையைப் பாருஙகள நெருஙகவேண்டாமென்று கூறினர் அநதச சமயததில யுததபூமியில நிறகும சிசுபாலனுககுச சில அபசகுனஙகளுண்டாயின அவைகளைச சொல்லுகிறேன கேளும கொள்ளி வாயநரிகள அவனைச சுறறி ஊளையிட்டன, பூமி நடுஙகிறறு, எதிர்முகமாகப பெருஙகாறறு வீசிறறு, வெறுவானததினின்றும இடிகள விழுநதன, குறைக கொள்ளிகள, விழுநதன, பூமியில பயஙகரமாகிய ஓசையொன்று உண்டாயிறறு, பாவகாலமில்லாம லிருககப பகலிலேயே இராகுசநதிரனை மறைததது அவனதேரில கட்டியிருககிற கொடியின' நுனியில கழுகுவநதுட்காாநதது. இன்னுமாமிசநதினனும பலவகையான பறவைகளும அவனதேரைச்சுறறிச சஞசரிததன

இவ்விதமாக அனேக உறபாதஙகள உண்டாகப பாாததும சிசுபாலன லக்ஷியஞசெய்யாமல, கவசமுதலானவைகளைப பூண்டு, கையில விலலெடுததுககொண்டு கொசசசெய்து நின்றான வீஷமா பாண்டவா முதலியபோகள இவவுறபாதஙகளைக கண்டு வெகுசநதோஷப பட்டாாகள மறறுஞசிலா பயபபட்டாாகள இப்படியிருகக, சிசுபாலனானவன உதடுதுடிககக கிருஷ்ணபகவானைநோககிச சொல்லியதாவது, அடாகிருஷ்ணா! எனககு நீ யொருவனதான முககியசததுரு உன்னைககொன்று நாறகடலசூழநத இப்பூமியைச் சததுருவின உபததிரவமில்லாமல ஆளுகிறேன வெகுநாளாய இநத அபிப்பிராயமிருநதது. அதறகு இன்றைககுததான தைவாதீனமாய ஏது உண்டாயிறறு இப்போ எஙகேயும ஓடாமல நிலலு சீககிரததில உன்னைச சஙகாரஞசெய்து அப்பால இநதக் கிழப்பாவியையும மூடப்பாண்டவாகளையும் கொன்று திருபதியடைநது, அரசன அபகீாததியைப போககடிக்கிறேன் என்று சொல்லிக கையிலிருககும விலலைவளைதது நாணேறறி நாணோசை கொண்டு, கூாமையுடைய வைகளும், கணுககுறிகியவைகளும, பொறபட்டஙகட்டியவைகளும, வெகுபளபளப்போடு கூடியவைகளுமா யிராநின்ற

அனேகபாணஙகளைச சநதானஞசெயது, அமபெடுககிறதும, விலலிலதொ டுககிறதும, விடுகிறதும, ஒருவருககாணககூடாம லிருககுமபடியாகிய வேக மாயக கண்ணனமீதில கோடைமழைசொரிவதுபோற சொரிநதான

அபபோது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அவைகளை யஙகீகரிததது; தமது சாரங கவிலலில அனேகபாணஙகளைத தொடுதது, சிசுபாலனைநோககி, அடா சிசு பாலா! நீ இததனைநாழிகைச சரஙகளை வருஷிததாயே, இபபோ நானுன மேறிற சிலசரஙகளைப போடுகிறேன அவைகளின திறததைபபார எனறு சொலலி பதது, இருபது, நூறு, இபபடிககுக கூடடஙகூடடமாயப பிர யோகிததார. அநதப பாணஙகள இடிவிழுநதாற போல மாரபினமேல விழ வே அநதசசேதிராஜன ஒருமுகூாததகாலம நெருபபில விழுநத புழுபபோல துடிதது, மறுபடியும தனவலிமையோடு உதடடைக கடிததுககொணடு குரூ ரமாகிய பாணஙகளை வருஷிததான கிருஷ்ணபகவான அவைகளையெலலாம துண்டிதது, அவன மீதில மறுபடி நூறுபாணஙகளைபபிரயோகிததார அவை களைச சிசுபாலன கிடடவரவொடடாமற் றடுததுததளளி, ஆறுபாணஙகளைப பிரயோகிததான அவவாறுபாணஙகள மேலே விழுநதமாததிரததிலே கண ணன வெகுகோபமடைநது, ஆககினேயம, பாஞசசனனியம, வாயவியம, இவைமுதலாகிய சில அஸதிரஙகளை விடுததார சேதிராஜன அநத அஸதி ரஙகளை யெலலாம பதிலஸதிரஙகளினாலே தடுதது. கிருஷ்ணபகவானுடைய தோ, குதிரை, கொடி, சாரதி, சககரம, இவைகளிலொனறுந தெரியாமலிருக குமபடி அமபுகளைச்சொரிநது சிஙகநாதஞசெயது, கணணனைககுறிதது இத னைச சொலலுகிறேன

அடா கிருஷ்ணா! இதோபார ஒரு பாணததை யெயகிறேன இதுதான உனனை யமலோகததிறகு அனுபபபபோகிறது மாரபுபிளநது நீ கீழேவிழ, இநதப பீஷமனும பாணடவாகளும துககிதது உடனே நீ போகுமிடததிறகு வரபபோகிறாகள இபபடிசெயது, நான கமசன, ஜராசநதன, நரகன, இவாள முதலாகிய போகளுககு மிததிரனு யிருநத கடனைததீாததுக கொள ளுகிறேன எனறு சொலலி தீக்ஷணமாகிய ஒரு நாராசபாணததைப பிர யோகிதது, இநதிரசிததைபபோல மாயாபலததினாலே தேரோடுகூட ஆகாயத தில மறைநதிருநது கொணடு ஓயாமல சரமாரிபொழிநதான, யாதவசிரோ மணி அநத நாராசபாணததையும, மறறுமவன விடட பாணஙகளையும பொ டிபபொடியாகச சிதைததுததளளி, சிசுபாலனைககுறிதது, அடா சேதிபதிக ளில அதமனாகிய பேதாய! ஓடாதே நினறு சூாததனததைககாடடு, நீ வெகு குணசாலியானபடியினாலே தான ஜராசநதன முதலாகிய சினேகிதருககுக கடனதீாககிறேனெனறு புறபபாடடாய நீ அஞசாதே அபபடிக கடன்தீாப பதைககாடடிலும அவாகளோடுகூட சேருவது நனமை யாதலால, ஒருநிமி ஷததில அபபடியே உனனை யனுபபுகிறன எனறுசொலலித தாமும அவ னைபபோலவே மாயையில மறைநதுநினறு, அனேக அஸதிரஙகளை விடுத தாா. அவைகளை அவன பிரதி அஸதிரஙகளாலே தடுததான

இவ்விதமாக இருவரும் மாயையால் ஆகாசத்தில் மறைந்து, இரண்டு சிங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று யுத்தஞ்செய்வதுபோல் யுத்தஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள் பூமியிலிருக்கிற பேர்களெல்லாம் வீரர்களைக்காணாமல் அம்புகள் மாத்திரம் மேலேழும்பிப் போய்க்கொண்டு ஆகாசத்தை மூடிக்கொண்டுபோகிறதே என்று, ஜயாபஜயம் ஒன்றும் தெரியாமையால் திகைத்து, மனதில் தங்கள் தங்கள் பக்ஷத்திற்கு நன்மை கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுதே ஆகாசத்தில் தேவர்முதலிய பேர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடி, ஓகோ! இப்படிப்பட்ட அதிசயயுத்தத்தை நாமிதுவரையில் கண்டதில்லையே ஜயிப்பும் தோற்பும் இருக்கட்டும் நாம் சண்டையைப்பார்க்கவந்தோமே அது கூடவன்றோ கிடைப்பது அரிதாயிற்று என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது மாயையினால் அந்தமாயாயுத்தத்தைக்காண முயன்றார்கள் அப்படியிருந்தும் சிசுபாலனை மூன்று நாராசபாணங்களினால் கிருஷ்ணபகவான் அடித்தான் அவரும் மூன்று நாராசங்களினாலே அவைகளைத்துணித்து, வேறு மூன்று நாராசங்களாலே அவனை மார்பில் அடித்தார், இப்படி யடிக்கப்பட்ட சிசுபாலனை கண்ணன் ஏழுபாணங்களாலே ஒருதரமடித்து, மற்றொரு நாராசத்தினாலே மார்பிலடித்து, வேறு நாலுபாணங்களாலே நான்கு குதிரைகளையும், ஐந்துபாணங்களினாலே சாரதியையும், அடித்து அட்டகாசஞ் செய்தான்

இப்படி யிருவரும் நெடுநேரம் போர்செய்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அனேக அம்புகளைப்பொழிந்து, சிசுபாலனுடைய தேர் குதிரை, சாரதி, குடை முதலானவைகள் மறைந்து போகும்படியாகவும் அவன் மெய்சோரும்படியாகவும் அடித்துக் கொக்கரித்துச் செய்யவே அந்தத் தமகோஷபுத்திரன் மிகுந்த ரோஷமும் பொறாமையுங்கொண்டு, இனிப் பாணங்களினால் நாம் சண்டைசெய்யத் தரமில்லையென்று நினைத்து, மகாதீக்ஷ்ணமாகிய ஓரம்பில் ஆக்கினேய அஸ்திரத்தைத் தொடுத்தான் அதைக் கண்ணன் வருணாஸ்திரத்தினாலே தடுக்க, அவன் கும்பராஸ்திரம் பிரயோகம்பண்ணினான் அதையுமவர் மற்றொரு கும்பராஸ்திரத்தால் தடுத்தனர் பின்பவன் யமாஸ்திரம் பிரயோகஞ்செய்ய, அதையவர் யமாஸ்திரத்தினாலேயே தடுத்து, அவன் காந்தருவாஸ்திரம் பிரயோகிக்க, அவரதை யவ்வஸ்திரத்தினாலேயே தடுக்க மறுபடி மானவாஸ்திரமவிட, அதைவாயவா அஸ்திரத்தினால் நிறுத்த, பின்பவன் ருத்திராஸ்திரமவிடுக்க, அதையவர் மற்றொரு ருத்திராஸ்திரத்தால் தடுக்க, அவன் இந்திராஸ்திரத்தைவிட, அவர் அதை இந்திராஸ்திரத்தாலே தடுக்க பின்பு வைஷ்ணவாஸ்திரம் பிரயோகிக்க, அதைமற்றொரு வைஷ்ணவாஸ்திரத்தால் தடுத்தார்

இவ்வாறு சிசுபாலனும், கிருஷ்ணபகவானும், பிரயோகாஸ்திரங்கள் ஐஞ்ஞூறும், உபசம்ஹாராஸ்திரங்கள் ஐஞ்ஞூறும் பிரயோகிக்கவே அவ்வஸ்திரங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று அழிக்கிறநிமித்தம் வியாபித்தகதினாலே உலகெல்லாம் தீமூட்டப்பட்டதுபோல் தவித்துநின்றது. அப்போது சிசுபாலன் தான் பிரயோகஞ் செய்த அஸ்திரங்களெல்லாம் கிருஷ்ணனுடைய அஸ்திரங்

களாலே நாசமானதைககணடு ஒருமாயையைவிடுததான அநத மாயையினு
லே கதாயுதஙகள, குணடாநதடிகள், குறுநதடிகள, கததிகள, சுருளகததிகள,
சிறுகததிகள, படடாககததிகள, ஈடடிகள, எறியீடடிகள, வலலயஙகள,
வேலாயுதஙகள, சூலாயுதஙகள, இவைமுதலாகிய சகல ஆயுதஙகளு நாலு
பக்ககளிலுமிருநது, பலசாலிகளாகிய வீரரால எறியபபடடாலெபபடியோ
அபபடிககு ஓயவிலலாமல கிருஷணபகவானமீதில வநதுவிழுநதன அபபோ
து பூமியிலுளளோருமம, வானததிலுளளோருமம, கிருஷணபகவானுககு அபா
யம நேரிட்டதென றஞசினாகள அநதபபகவானோ ? அவவளவாயுதஙகளை
யும் தன்மீதில விழவொட்டாமல அமபுகளினுல தடுததது, துணடநதுணடமா
கத துணடிததுப பூமியில தளளினா.

பினபு சேதிராஜன மறறொருமாயையைப பிரயோகிததான அதனுலே
வெகு உயரததிலிருநது அளவறற பெரிய பாறுஙகலலுகள வெகுவேகமாயக
கணணனதோமீதில வநதுவிழுநதன அவைகளையும கிருஷணபகவான சககி
ராஸதிரப பிரயோகமபணணிச சூரணமாககிபபோடடாா இபபடிககு அது
வும வீணாயபபோகவே அவன மறுபடியு மொருமாயையை விடுததது, ஊழிகா
லததி லெபபடிபெயயுமோ? அபபடிககு அவா இரததததினமேல மழைபெய
யசசெயதான. அதையவா வாயுவாஸதிரததினுற சிதற அடிததாா. இவவண
ணமாக ஸ்ரீகிருஷணபகவானனவா சிசுபாலனுடைய சகல மாயைகளையும
வீணாககிச சிஙகமபோல ஆரவாரஞசெயயவும, அபபோது கிரணமவிடட
சநதிரனைக கணடா லெபபடியோ? அபபடிககுக கணணனைககணடு தேவா
கள களிதது மலாகளைச சொரிநதாாகள. இபபடிககுக கிருஷணபகவான்
கொசசிததனைச சிசுபாலன கேட்டு, தனமுயறசிகள யாவும வீணாயபபோன
தையுமபாாததுப பொறுமைமிகுநது, மறுபடியும மாயையிலலாமல விளககமா
கவே விலலெடுததுககொணடே சணடைககுவநதான இபபடிககு வரவே
யாதவசிகாமணியும அபபடியே விலலெடுதது ஒககுமுகூாதத காலம சண்
டைசெயதாா

பினபு சிசுபாலன அளவிலலாமல வெகுணடு எதிரியைநோககி, அடா
இடையா! அடா மூடா! அடா திருடா! அடா மோசககாரா! அடா பழி
காரா! அடா வறியா! அடா அறபா! நீ இனிமேல இவவுலகததை விட்டு
லோகாநதரமடைநது, புணணிய புருஷா அனுபவிககு மேன்மைகளையும
பாவசசெய்கைகளுக் கீடாக உனககுக கிடைககும பயனகளையும பாாதது
வயிறெரிநது, நெஞசழுனறு, மெயசோரப பலதுனபஙகளையும அனுபவி.
எனறு உதடுதுடிகக முகமபடபடாககப பேசி, பலவித அமபுகளையும வில
லிலதொடுதது விடுததான அநத அமபுகளினுலே கணணனுடைய திருமேனி
யெலலாம ஜலலடைக்கணபோல துளைபபட்டுப புணணாகி உதிரம்பெருக,
மறுபடியும அபபுணகளிலேயே மேனமேலும அமபுகளேறவுங் கணதிறககக்
கூடாமலும மூசசுவிடக்கூடாமலும போனதுமனறி, தேரெனறுங குதிரை
யெனறு மொன்றுந தெரியாமல முழுவதும் அம்புகளாகவே காணபபட்டன

அதனுலே சுவாமிசோாநது, தோததடடினமீதில கமபததைக கைளாற பிடித துககொணடு மெயபதைக்க விருநதா இதைககணட சிசுபாலன அடடகா சனுசெயது, ஆ கிருஷ்ணு ! போயவிடடாயா ? எனறு மகாடாிகாசததோடுஞ சொனனன இதையெலலாம பாாதகயாவரும, ஐயையோ ! ! அனியாயம அனியாயம எனறு கணகளினின றும நீாவடியக கதறினாகள.

இபபடி அனபாகதறுவதையும, பகைவா களிததுப பேசுவதையும, சுவாமி சோாநதிருபபதையும பாாதத அவருடைய சாரதியாகிய தாருகன அவரை நோககி சுவாமி ! அடியேன தேவரீா மகாமகா சூராகளான எததனையோ் களோடே யுததஞசெயயப பாாததிருககிறேன ஒருயுததததினும தேவரீா இபபடிககுச சோாநதுபோனதிலலை இபபடிபபடட யுததமும பாாததிலலை இநதபபாவி யாவரும அதிசயிககச செயகிருனே இதெனன ஆசசரியம இபபோது நானும குதிரைகளும தேவரீருடைய மகிமையினுலே உயிாவைத துககொண டிருககிறோமே யலலது, எஙகளுடைய சகதியினுலிலலை அது ஒழிநதது இனி உயிறநிறபது வருததமாயிருககிறது தேவரீருடைய அனபா யாவரும கதறுகிருாகள ஏனிபபடி யுபேகைஷசெயகிறது தேவரீருடைய பிரபாவததிறகு இவனொருபொருளோ ? இபபடிககுச செயவதை நோககினுல ஒருவிலலையெனறு காணகிறது உபேகைஷககு இதுசமயமனறு ஆதலால இநதபபாவியை இபபோதே சஙகரிதது விளஙகவேணடும. எனறு சொலலவும அதுகேடட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சாரதியைபபாாததுச சொலலு கினருா.

அடா தாருகா ! நானிபபோ உபேகைஷசெயய விலலை மறறெனனவென் ருல ? அவனுககு ஆயுளின முடிவாகிய முகூாததததை எதிாபாாத திருககிறேன. இவனயாரெனருல ? முனனம கிருதயுகததிலே எவன இரணியகசிபுவாக யிருநது நரசிஙகரூபியாகிய எனனுலே கொலலபபடடு, பினபு திரேதா யுகததில இராவணனு யிருநது ஸ்ரீராமரூபியாகிய எனனுலே கொலலபபட்டானே ? அவனதான இவன, ஆனபடியினுலேதான இவனுககு இவவளவு சவுரியமும, பலமும, செருககும இருககினறன இனனமுஙகேள, இவன் எனனுடைய லோகததிலிருககுந துவாரபாலகரி லொருவன துருவாசமகாமுனியின் சாபததினுல பூமியிற பிறககவேணடி எனககுமிததிரனுயிருநது, வெகுகாலம பூமியிலிருபபதைக காடடிலும சததுருவா யிருநதுகொல்லப் பட்டால் சீககிரததில திவயலோகஞ சேரலாமெனறு சததுருவாகப பிறககும் படி ஒபபுககொணடு மூனறு சென்னஙகளும சததுருவாகவநது பிறநதான இநத முகூாததததிலே அநதசசாபம விமோசனமாகி நறகெதி யடையபபோகிறுன யாவரும பாாககபபோகிறுாகள ஆகையால இதோ அவனைசசஙகரிககிறேன். அஞசாதே எனறுசொலலி உறஙகிககொணடிருகத சிஙகம விழித்துப் பிடரிமயிாகளைச சிலிாதது நிமிாநது காசசிபபதுபோல இரததின தட்டில இறுமாபபுட னுட்காாநது அடடகாசஞசெய்து, சஙகததையெடுதது ஆகாசமும் திசைகளும் பிளநது போகும்படி தவனிசெய்தனா உடனே

யாவரு மனஙகளிபபடைநது, ஸ்ரீகிருஷ்ணா ! ஜயமஜயம என்றுகூறினாகள்.

அநத மஙகளகோஷததைக கணணன கேடடு, வெகுசநதோஷததோடு சுதரிசனமெனனுஞ சககரததைக கையிலெடுததுப பிரயோகிததா பிரயோகிககவே அநதசசககரமானது அனேககோடி சூரியா உதிததது போல சொலலககூடாத பிரகாசமபொருநதி, ஆயிரமகரஙகளி லிருநது ஆயிரஞசுவாலைகள எழுமபி, திசைகளிலிருககு மிருளையுந துரததி, பிரளயகாலருததிரன அனேகமவாயகளைத திறநது நாககுகளை நீடடிககொணடு வருவதுபோல பயஙகர ரூபததோடு சொலிததுககொணடு, தேவாகளு முனிவாகளும போறறபபுறப படடது அபபடி புறபபடககணட சிசுபாலன தைரியததைவிடாமல, தன வலிமை முழுவதையுஙகொணடு, இனனதெனறிலலாமல சகல ஆயுதஙகளையும கூடடங கூடடமாய வருஷிததான அவைகளை யநதசசககிரம விழுங கிககொணடே சமீபததில வருகையிலும சிசுபாலன மறறுமாயுத ராசிகளைப பொழிய, அவைகளும காயநத இருமபில வீழநத நீாததுளிகள போல அச சககராயுததததில சுவறிபபோயின. அதுகணடயாவரும இனிசசிசுபாலன பிழைபப திலலையெனறு கோலாகலமாயப பேச, அபபேசசுகளைக கேடட சிசுபாலன அநதசசககரததின மீதில வெகுபொறுமை கொணடவனுகித தடுககுமபடியாகிய பிரயததினஞ செயதுகொண டிருநதான

அவவா றிருககையிலேயே அநதத திவயாயுதமானது அநதச சிசுபாலனுடைய சிரததையறுததுக கீழேதளளிவிடடது வசசிராயுதததினால வெடடபபடட பெரியமலையின சிகரமபோல அநதததலை கிரீடகுணடலஙகளோடு கீழேவிழுநதபோது, மறற சததுருககளுடைய கணணீாததுளிகளும கீழே வீழநதன உடனே ஸ்ரீகிருஷணபகவான மீதில யாவருடைய பாாவைகளும தேவாகளசொரிநத கறபகமலாகளும வீழநதன இவவாறு உலகஙகளுக கெலலாம மாாபிலடிதத ஆணிபோனறிருநத சிசுபாலனை சஙகரிததது கணட தேவாகளும, முனிவாகளும, அரசாகளும, கிருஷணபகவானைத தோததிரஞ செயதாாகள தேவதுநதுமி வாததியஙகள முழஙகின அபசரமாதாகள ஆடினாாகள கநதிருவாபாடினாாகள பாணடவா முதலாகிய இஷடாகள வநது ஆலிஙகனஞ செயதாாகள பகைவா பறகடிததுக கையடிததுப பெருமூசசுவிடடுத தீயவிழிதது நோககினாாகள இபபடிககுக கோலாகலமா யிருககுஙகாலததில அநதச சிசுபாலனுடைய தேகததி னினறும ஒருசோதியானது யாவரும பாாததுககொண டிருககையிலே கிளமபி ஸ்ரீகிருஷணபகவானை வலமாகவநது அவா திருமேனியில புகுநது மறைநதது

இநதச்சிசுபாலன மூனறுஜனமததிறகுமுன இரணியககிபனுகப் பிறநதிருநதான் அவனைச சஙகரிகக ஸ்ரீமநநாராயணன நரசிஙகமூாததியாக அவதரிததுச் சஙகரிகக, அவனபிராணனை விடுமபோது இநத ஜநதுவுககுப பதினமடஙகு ரூபமாயிருநது சஙகரிககவேணடு மெனறு நினைததுககொண்டே பிராணனை விட்டான. அதினலபததுதலை இராவணனுகப பிறநதான். அப்

போ ஸ்ரீமந்நாராயணன ஸ்ரீராமாவதாரஞ் செயதருளியுததததிற சங்கரிககும போது அநத ஸ்ரீராமனை பலவாறுன க்ஷததிரியனெனறு கருதி, இவனுக கிணையாக விருநது சஙகரிககவேணடுமெனறு நினைததுககொணடே பிராண னை விடடபடியால உததமமான க்ஷததிரியஜாதியில சிசுபாலனுகப பிறநதான் இநதசசிசுபாலனை அநத ஸ்ரீமந்நாராயணனே இநத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக அவதரிததுச சஙகரிககும்போது, சாவேசுவரனெனறு பாவனைசெயது பிரா ணனைவிடட படியால அவனுடைய ஆவி தோஜோமயமாய ஸ்ரீபகவானிடததி லேயே லயிததுபபோயது

அதைககணட சகலமானபேரும ஆசசரியபபட்டுத திபபிரமைகொணடு இதெனன அதிசயம ? எஙகுஙகணடதிலலை பீஷமாசசாரியா சொலலியது சரியே இவா சகல சராசரஙகளையும படைதது அளிதது அழிககுங காரணப பொருளேயனறி வேறலல எனறு நினைதது மனோவாககுக காயஙகளினுலே சுவாமியை வணஙகி, பீஷமா முதலானோரையும துதிததாாகள அனறியும யோகிகளும, முனிவாகளும, தேவாகளும, வேதஙகளினுலே தோததிரஞ் செயதாாகள கினனரா, கிமபுருடா, கநதிருவா, முதலாயினோா யாழிசைத துப பாடினாாகள சிததா, சாரணா முதலியோா விருதுகூறினாாகள இபபடி யிருககத், தருமபுததிரா ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைககணடு ஆனநதபாஷபததுட னே துதிதது, அவா முககுறிபபினுலே தனதமபியாகிய சகாதேவனைநோககி சிசுபாலனுககுச செயயவேணடிய பிரேதககிரியைகளைச செவவையாக நடத துமபடி ஆககியாபிததாா, அபபடியே அநதச சகாதேவனும, பீமாாசசுன நகுலரும, அநதச சிசுபாலனுககு அவனபுததிரனுகிய திருஷடகேது என்ப வனைககொணடு சரமககிரியைகளை வெகுசிறப்பாய நடததினாாகள பினபு கிருஷ்ணனும பாணடவாகளும அநதத திருஷடகேதுவுககுச சேதிராசசிய பட்டாபிஷேகஞ் செயவிததாாகள

இவவிதமாகச சததுரு சஙகாரமானவுடனே, தருமபுததிரா சகலமுனி வாகள, மறையோா, அரசா, இவாள முதலாகிய பேரகளுடனேகூட யாகத தைநிறைவேறறததுவககி, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுககு முதறபூசை செயதபின னே முறையே நாரதா, பருவதா, வியாசா, தவுமியா, பைலவா, வைசமபா யனா, சுமநது, ஜயமுனி, இவாளமுதலான பெரியோாகளுககும, பாகிலி கன சோமதததன, முதலாகிய அரசாகளுககும, வைசியாகளுககும, சூத திரருககும தககுநதபடி பூசைசெயது, பலதானஙகளும தக்ஷிணைகளும கொ டுதது, யாவருககும அறுசுவைகளோடுகூடிச சிறநத அனனமுதலிய வற் றை இடுவிததாா அநதயாகததில அனனஙகளும, கறிகளும, பணியாரஙக ளும, மலைமலையாககக காணபபடடன. நெய, தயிா, பால, முதலானவைகள மடுமடுவாகததேஙகின வநதஜனஙகளெலலாம தருமவானகளும, கலவியுடை யவாகளும, நலலொழுகக முடையவருமாகவே யிருநதாாகள வேதியரெல லாம நான்குவேதஙகளையும, ஆறு அஙகஙகளையும், சகலசாஸதிரஙகளையுங் கறறவராகவே யிருநதாாகள மேலும ஆவாகள் நன்குயப்புசிதது, மனகக

ளிப்புடனே ஒருவரோடொருவர் சாஸ்திரங்களிற் கக்ஷிசொல்லிப் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றியும், அந்தயாகத்தில் லக்ஷம்பிராமணர் புசித்தால் அதற்கடையாளமாகச் சங்கத்தை ஒருதரம் ஊதுகிறதுண்டு. அப்படிக்குச் சங்கமூதியதற்குக் கணக்கில்லாம லிருந்தது. அன்றியும் மகாராஜாக்க ளெல்லாம் பெருமையும் நாணமுமவிட்டு, தாங்களேதானே மனக்களிப்புடன் புசிப்போர்க்கு அன்னமுதலாகிய வைகளைப் பரிமாறுவதும் உபசரிப்பதுமாக இருந்தார்கள் யாகத்திற்குவந்த யாவரும் தத்தமது இஷ்டங்களைப்பெற்று, வெகுசந்தோஷத்துடன் நல்லபூஷணங்களினாலும் வஸ்திரங்களினாலும் அலங்காரம் பொருந்தித் தேவதைகள்போல விளங்கினமையால் அந்தயாகசாலை சுவர்க்கலோகத்தோடொத்திருந்தது அவ்விடத்தில் சகலகாரியங்களுக்கும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் பொற்பாத்திரங்களுமே இருந்தன. யூபஸ்தம்பங்களும், வேதிகைகளும், அதின் சாமக்கிரிகைகள் யாவும், சுவர்ணமயங்களாகவும் ரத்தினமயங்களாகவு மிருந்தன அந்தயாகசாலையைச் சுற்றி இலங்கையிலிருந்து கொண்டுவந்த பொற்பனைகளை நாட்டி அவைகளில் முத்துத்தோரணங்களும் பவளத்தோரணங்களும் கட்டப்பட்டிருந்தன தானத்திற்காகக் காமதேனுவுக்கொப்பாகிய அனேகம் பசுக்கூட்டங்களும், திரவியங்களின் குப்பைகளும் மற்றும் வஸ்திரபூஷணங்களின் ராசிகளும், அந்தயாகசாலைக்கு ஆபரணம் போலிருந்தன இப்படிப்பட்ட பலசிறப்புடனே அந்த மகாயாகத்தை ரித்துவிக்குகள் வேதவிதிப்படி ஒருகுறைவுமின்றி ஐந்துதினங்களிலே நிறைவேற்றினார்கள்

எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

தருமராஜன் ராசசூய யாகஞ் செய்தத்தன்பின்பு
திருநிறைந்து விளங்குஞ் சீரைக்கண்டிடுந் துரியனும்
மருமமாக மனதில்வைத்து மயங்கிநுக்கும் வேளையில்
கருதிபீமனோடு பாஞ்சாலி கலுக்கென நகைத்தனர்

யுதிஷ்டிரமகாராஜா இராஜசூயயாகஞ் செய்தபிறகு அவப்ருதஸ்நானஞ் செய்ததும், அந்தத்தர்மபுத்திரருடைய சம்பத்தைப்பார்த்துப் பொறுக்கமாட்டாத துரியோதனன் மயனிர்மமித்த சபைதனில் பிரமித்துநின்றதும், அதுகண்ட பீமசேனனும் திரௌபதையும் நகைத்ததும் அதுமூலமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பூபாரநிவாரணஞ் செய்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

கேளீர் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! உனது பாட்டனான தருமபுத்திரன இராஜசூயயாகத்தை நிறைவேற்றினபிறகு அவபிரத ஸ்நானஞ்செய்யக் கங்கைக்குப் போகும்போது, அநேகலக்ஷ ஜனங்கள் பேரிகை சொர்ணங்களாலும் வெள்ளிகளாலுஞ் செய்த நகாரா நகபத்துக்களையும் அனேக ஒட்டகங்கள் குதிரைகள்மீதில் நாநாவிதமான வாத்தியங்களு மடித்துக்கொண்டு முன்னே போனார்கள். அதன்பிறகு அணி அணியாய் அனேக அரசர்கள் நால்வகைச் சேனைகளாற் சூழப்பட்டு முன்செல்ல, யுதிஷ்டிரனுக்குப் பந்துவான யாதவவீரர்கள் முதலானோர் தாமரைமலருக் கொப்பான வண்ணமுடைய பனிரெண்டுலக்ஷம் யானைகளின் மீதில் ஆயுதபாணிகளா யேறிக்கொள்ள கணக்கிலலாத காலாள்கள் இராஜாவுக்கு பிரக்ஷிணமாய்ப் புடைசூழ்ந்தன. ரித்துவிக்குகள், பெரியோர்கள், உபாத்தியாயர், பிராமமண சிரேஷ்டர்கள் இவர்கள் சொஸ்திவசனங்கூற, கந்தருவர்முதலானோர் வீணைபாட, அப்சரமாதர்கள் நடனஞ்செய்ய, தேவர்கள் மலர்சொரிய, அந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தர்களாய் சர்வாலங்காரத்துடன் உத்தமமான வஸ்திரங்களைத்தரித்து தம்பதிசமேதர்களாய்ப் பின்செல்ல, விலைமாதர்கள் சகலாலங்காரஞ் செய்து கொண்டு தங்களுடைய சோரபுருஷர்கள் மீதில் மஞ்சணீரை இறைத்துக்கொண்டு போனார்கள்

பாண்டவர்களுடைய மனைவியராகிய சுபத்திரை முதலியவர்களும், ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய மனைவியராகிய ஸ்ரீருக்குமணிதேவி முதலானோரும், வாகனங்கள் மீதேறிக்கொண்டு, ஆகாயத்தில் விமானரூடர்களாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற அப்சரமாதர்கள் போல மிகவும் சவுந்தரியசாலிகளாய் ஒருவருக்கொருவர் மஞ்சணீரையும், குங்குமக்குழம்பையும், பேசசானகுழலால் வசந்தமாடிக் கொண்டு, கொஞ்சம் நாணத்துடனும் மகத்தான சந்தோஷத்துடனும் தெளிவுபொருந்திய முகமுடையவர்களாய் பரிகாசஞ் செய்துகொண்டது மன்றி, கொழுந்தன்மார்களையும் மைத்துனன்மார்களையுங் குங்குமஜலத்தினாலும் மஞ்சணீரினாலும் பீச்சாங்குழலால் வசந்தமாடி, தேகமாத்தியந்தம் நனைத்து, தாங்களும் அவர்களால் நனைக்கப்பட்டு, அதினால் சகல அங்கங்களுந் தெரியும்படியாயும், கூந்தலவிழ்ந்து அதில் நின்று மலர்கள்சோரவும், இப்படி வெகுவித விநோதவிளையாட்டினால் காமுகர்களை மோகிப்பித்துக் கொண்டு விளையாடினார்கள் இப்படிவருகிற மாதர்களாற் புடைசூழப்பட்டு சமராட்டான யுதிஷ்டிரன மகா ஒளியினையுடைய இரதத்தின்மீதில் துரோபதிசமேதரா யேறிக்கொண்டு, புண்ணியாஹ கோஷங்களுடன் கங்காஸ்நானத்திற்குப் போகின்றார்

இவ்வாறு போகின்றபோது ரித்துவிக்குகள் தருமபுத்திரருக்குப் பத்தினி சமயாஜமென்கிற யாகவிசேஷத்தைச் செய்வித்து, ஆசமனஞ் செய்யச் சொல்லி, மந்திரவித்தாய் அவபிரதஸ்நானஞ் செய்யச்சொல்லினர், அந்தச் சமயத்தில் தாமபுத்திரர் முன்போலவே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலான யாவருக்கும் பூசைசெய்து, பதினென் வாத்தியங்கள்முழங்க, கந்திருவர் முதலா

ஞோர் வீணைபாட, அப்சரமாதர்கள் நடனஞ்செய்ய, வந்திகள்புகழ, வேதியர்கள் சொஸ்திவாசனஞ்சொல்லிச் சூழ்ந்துவர, அரசர்களெல்லாம் சத்திரசாமர முதலாகிய பணிவிடைகள் செய்துவர, ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் மங்கல வஸ்துக்களைக் கையிலேந்திக் கோலாகலத்துடன்வர, துவசபதாகைகளும் நால்வகைச்சேனைகளும் சுற்றிக்கொண்டுவர, தமதுபத்தினியுடனே யாகசாலையினின்றும் புறப்பட்டுப் பரிசுத்தமாகிய நதியில் அவபிரதஸ்நானஞ் செய்து, வெகுதானங்கள் வழங்கி, யாவரும் சம்ராட்டென்று புகழும்படி விளங்கினார்.

கேளும் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! இவ்விதமாக அந்தராஜசூய யாகமென்னும் பெருங்கடலைக் கண்ணனென்னுங் கப்பலினாலேகடந்து தருமமும் புகழுமாகிய பொருள்களைத்தேடி வெகுசிறப்புப் பொருந்தி விளங்காநின்ற தருமபுத்திரமகாராஜன் யாவரையும் நோக்கி, உங்களாலே நான் இப்பெருமை பெற்றேனென்று உபசாரமாகச்சொல்லி, அவரவருக்குத் தக்கபடி பரிசுகொடுத் தனுப்பினார் பின்பு பீஷ்மாசாரியர், துரோணாசாரியர், கிருபாசாரியர், அசுவத்தாமர், பாகலிகன், சோமதத்தன், பூரிசிரவண், சல்லியன், துரியோதனன், அவன் தம்பிமார்கள், திரிதராஷ்டிரன், விதுரன், சகுனி, கர்னன், இவர்கள் முதலான பேர்களுக்கெல்லாம் வெகுசிறப்பாகப் பூசைசெய்து கொண்டாடி உபசரித்து, அனேகம்யானைகள், குதிரைகள், ஆடைகள், ஆபரணங்கள், முதலாகிய பரிசுகள் கொடுத்து அனுப்புவித்தார் அப்படியே பலராமர், வசுதேவர், அக்குரூரர், பிரத்தியுமனன், அனிருத்தன், சாம்பன், கதன், சாருதீக்ஷணன் முதலான யாதவர்களுக்கும் பூசைசெய்து பரிசுகொடுத் தனுப்பி வித்தார்

மேலும் துருபதன், பீஷ்மன், பாண்டியன், பகதத்தன், விராடன், சகதேவன், திருஷ்டகேது, முதலானோருக்கும் பரிசளித்தனுப்பினார் அன்றியும் தமது தம்பிமார்களை நால்வரையும், சாத்தகி, திருஷ்டத்யுமன், இவர்கள் முதலான பேர்களையும். தங்கள்தேசங்களுக்குப் போகின்ற அரசருக்கு வழிவிட்டு உபசரித்துவரும்படி கட்டளையிட்டார் அதின்படியே அவர்களும் வெகுதூரம் கூடப்போய் வழிவிட்டு உபசரித்து, அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுவந்தார்கள் அன்றியும் நாரதர், பருவதர், தவுமியர், இவர்கள்முதலாகிய மகாமுனிகளுக்குத் தேவோபசாரஞ்செய்து, தாமேகூடப்போய் வழிவிட்டுவந்தார் இவ்வண்ணமாக சகலதேசங்களையும் ஜயித்துக் கொணர்ந்தவைகளும், யாகத்திற்கு உலுபபையாக வந்தவைகளும், பொக்கசத்தி லிருந்தவைகளும், ஆகிய எல்லாப்பொருள்களையும் யாகத்திற்காகச் செலவுசெய்து, யாவரையும் அனுப்பிவிட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானோடு தேரின்மேலேறிப் புரத்தையடைந்து, வீதிவலமாக மாளிகைசேர்ந்து களித்திருந்தார்

இப்படியிருக்கையில் கிருஷ்ணபகவான் தருமபுத்திரரைப் பார்த்து, இராஜாதிராஜனே! நீர் மகாநுபாவராதலால் படியினுமேல் இந்தப்பெரிய யாகத்தைத்

நிறைவேற்றி, சத்துருக்களில்லாமல் அகண்ட மண்டலாதிபராகி, உமது பிதாவின் குறையை நீக்கி, தேவசில்பியான விசுவகர்மாவினால் நகரமும், அசுரசில்பியான மயனால் சபையும் படைத்திருக்கின்றீர். தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் அருமையாயும் மேன்மையாயுமிருக்கின்ற உமது சம்பத்தைப்போல நான் எங்கும் காணகிலேன் என்று கூறுகின்ற ஸ்ரீபகவானைத் தருமபுத்திரர் நோக்கி, கேளீர் சுவாமி! ஸ்ரீகிருஷ்ணா! நான் கேவலம் அசேதனத்தோடொத்தவன். எனது தம்பிமார்களுக்கும் மற்றவருக்கும் என்ன மகிமையிருக்கின்றது? உமது கிருபாகடாக்ஷம் பெற்ற மகிமையொன்றிருந்தபடியினாலே மேன்மைகளெல்லாம் அடைந்தேன். உம்மைப் பூசிப்பதற்கும் உமது பெருமையைப் புகழ்வதற்கும் நான் வல்லவனோ? ஓ கிருபாசமுத்திரரே! என்று பதினாறாயிரத்து அறுநூற்றெட்டு மனைவியர்களுடன் புடைசூழ்ந்திருக்கிற சுவாமியைத் துதிசெய்தனர்.

அப்பால் சொர்க்கலோகத்தில் அப்சரமாதர்கள் புடைசூழ இந்திராணியால் பூஜிக்கப்பட்டு அரசாளுகிற தேவேந்திரன்போல இரண்டாவது லக்ஷ்மிக்கொப்பாய உபசரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற துரோபதி சமேதரான தருமபுத்திரர் நவரத்தினமிழைத்த சிங்காதனத்தின் மீது உட்கார்ந்து, இராச்சியத்தைத் தருமவழுவின்றி வெகுபயபக்தியோடு நடாத்தி, வேதசாஸ்திரங்களையும், உலக இயற்கைகளையும், நீதிகளையும் நன்றாய்க் கற்றறிந்து சரியாய் நடக்கத்தக்க வேதியர்களைத் தமது சபையில் நிரந்தரமாகயிருக்கச் செய்து அவர்களின் அனுமதிப்படி குடிகளுடைய யோகக்ஷேமங்களை நடத்திவந்தார். இப்படியிருக்கும்போது காலங்களில் தப்பாமல் மழைபெய்து வந்தபடியால் பூமியெல்லாம் பயிர்நிறம்பி, யாவரும் குறைவற்ற செல்வமடைந்து, தத்தமது நெறிகளில் வழுவாது நடந்துவந்தார்கள். இப்படிக் கிருதயுகமென்னும்படி தருமத்தைப் பூரணமாக நடத்திச் சொல்லத்தரமில்லாத செல்வச்சிறப்போடு தருமபுத்திரர் அரசாக்ஷிசெய்து வந்தார்.

இப்படியிருக்க, துரியோதனனென்பவன் தருமபுத்திரருடைய இராஜசூயயாகங் கழிந்தவுடனே ஒருநாள் அவருடைய சபையைப் பார்க்கவந்து, அதினுடைய உயர்வையும், சிறப்பையும், பிரகாசத்தையும், நவமணிமயமாகிய வேலைப்பாடுகளையும், விசித்திரமயமாகிய விலாசத்தையுங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, அதில் ஓர்புறத்தில் படிக்கக்கல்லாற் செய்த ஒருதாமரைத் தடாகமிருக்க அதை நீர்போற்காணாமல் நிலம்போலக் காணப்பட்டபடியால் அதில் சாதாரணமாய்ப் போய் ஜலத்தினில் வீழ்ந்து, வஸ்திரங்களை நனைத்துக்கொண்டு பிரமித்துநின்றான். இப்படி நிற்பதைக்கண்ட சில யாதவர்களும், பீமசேனனும், துரோபதையுஞ் சிரித்தார்கள். அப்போ தருமபுத்திரர் அவர்களைப் பார்த்து, நகைக்கவேண்டாமென்று நிறுத்தினார். துரியோதனன் முதலானோர் மிகவும் விசனமடைந்து, நாணத்துடன் தலையைக் குனிந்துகொண்டு அஸ்தினபுரஞ் சென்றனர். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பூபாரநிவர்த்தி செய்யக் காரணமிதுதானென்று தமக்குத்தாமே நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒன்றும்பேசாது மவுனமாயிருந்தனர்.

எழுபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

அருமையாக ருக்குமணித் தாயவளிட விவாகந்தன்னில்
பெருமைகொள் சால்வனென்னை பிரபலயாதவரை
விரைவிலோர் பூண்டிலலாமல் விளக்கிட வெண்ணங்கொண்டு
பிரத்தியும்னனை மூர்ச்சை போக்கிடச் செய்ததாமே

சவுனகராஜாதிபதியான சால்வன் ஸ்ரீருக்குமணிதேவியின் விவாகசமயத்தில் ஸ்ரீபலராமனால் அபஜயப்பட்டு, யாதவர்களென்கிற பூண்டில்லாமற் செய்வதற்குச் சிவனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து, அவரதுகிருபையால் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும்படியான இரும்பினாற்பட்டணம் நிர்மித்துக் கொடுக்கப் பெற்று, அதில் சகலசேனைகளையும் அமைத்து துவாரகைக்குச் சென்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுடைய குமாரனை பிரத்தியும்னனுடன் போர்செய்து, தன் மந்திரியான த்யுமந்தசேநனால் மூர்ச்சிக்கச்செய்து, பின்புதெளிந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

கேளீர் பரதவம்சோற்பவனான பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஸ்ரீருக்குமணிதேவியை ஆசுரவிதியினால் கிரகித்துக்கொண்டு துவாரகைக்குப்போகும்போது ஜராசந்தன் முதலியவர்களுடன் அபஜயப்பட்டு, அந்தப்பகையினால் யாதவர்களென்கிற பெயரைப் பூமியிலில்லாமற் செய்கிறேனென்று பிரதிக்கினைசெய்து, பசுபதியாகிய பரமசிவனைக் குறித்துப் புழுதியை ஆகாரஞ்செய்துகொண்டு, ஒருவருஷம் வெகு உக்கிரமான தவஞ்செய்தனன் அத்தவத்திற்கு மெச்சிய சிவபெருமான் அவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாயினார். அப்போதவன் ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்தவனாகி, சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து கைகூப்பித் துதிசெய்து நின்றான் அப்படி நிற்கிறவனைச் சிவபெருமான் பார்த்து, உன் இஷ்டத்தைக்கேள் தருகிறேனென்று கூறினார்

அதற்கவன், ஓ கருணைக்கடலான சுவாமீ! வெகுதுஷ்டர்களான யாதவர்கள் அனேகர் இருக்கின்றார்கள் அவர்களை மாய்ப்பதற்காக ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும்படியாயும், மூன்று யோசனை நீளமும் ஒருயோஜனை அகலமுமுள்ளதாயும், வெகு உயரமான மதில்களுள்ளதாயும், யக்ஷர், கின்னரர், கிம்புருடர், உரகர், இவர்கள் முதலிய தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் அபேத்தியமாய் ஒருவராலும் கண்டெடுத்துப் பார்க்கப் படாததாயும், இரதம், கஜம், துரகம், பதாதி, இவைமுதலாகிய சேனைகளை அமைந்து நினைத்தவிடத்தில் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் படியாயும், இரும்பினாலொருபட்டணம்

நிர்மிததுத தரவேண்டுமென்று வினவினன. இப்படி வினவுகின்ற சாலவனு டைய கருததுககுச சிவபிரானிசைந்து, அப்படியே பட்டணம நிர்மிததுக கொடுககசசொலலி அசுர சிலபியான மயனுககு ஆககியாபிததுப போட்டு அந்தர்த்தானமாயினர் மயனும சிவபெருமானுடைய ஆககினையின வண் ணம நிர்மிததுக கொடுததனன

அதைபபெறற சாலவன இனி சகல யாதவர்களையும வெலலலாமென்று தைரியமடைந்து, அதில நாலவகைச சேனைகளையும அழைததுககொணடு, துவாரகாபுரததினமீது தணடெடுததுவந்து, கோட்டைகள பேரிலும, கொத தளஙகள பேரிலும, நந்தவனததிலுள்ள தருககள பேரிலும, ஐந்திராஸதிரம யாமியாஸதிரம, வருணாஸதிரம, ஆககினேயாஸதிரம, குபேராஸதிரம, இவை முதலிய அஸதிரஙகளையும, சததி, சததி, கண்டகோடாலி, உலககை உழல தடி, கதை, இவைமுதலிய ஆயுதஙகளையும, ஓயவிலலாமல ஆகாயததில நின்றும வருஷிததார் இப்படி வருஷிககிறபோது அந்தத துவாரகா பட்ட ணததிலுள்ள ஜநஙகளகணடு, இதென்ன விபரீதகாலமோ வென்று மனங கலஙகி, திகைததபபி, திடுககிட்டேஙகி, திரிபுரதஹதை யெரிககுஙகாலையில உருததிரனைககணடு பயந்த ஜநஙகளைபபோல பயந்தார்கள இபபடியாவ ரும பயந்ததைப பாரதத ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய குமாரனை பிரத தியுமனன அவாகளைப பயபபடாதேயுஙகோளென்று தேற்றி, தாருகனுடைய குமாரனை இரததததைச சனனதம செயயசசொலலி ஆககியாபிததனன

அவனு மவவண்ணமாகக கொணடுவந்து நிறுதத அதினமீது பிரததியும னன ஆரோகணிததது, சாததகி, சாருதேஷ்ணன், சாமபன, அககுரூரன, பானுவநதன, கதன, இவாளமுதலிய சூராகளான யாதவசிரேஷ்டாகளுடன வெளிபபட்டு சாலவனோடெதிராததனன அபபோ சாலவன யாதவர்கள் மீதில மாயையை அனுசரிததது, அனேகபாணஙகளைப பிரயோகஞ்செயது விடுததனன பிரததியுமனன அதுகளயாவையுந தனதுமாயையால சூரிய னைககணட இருளைபபோல பறககடிததது, அவனுடைய சேனாதிபதியான சுததியுமனனமீது இருபததைந்து பாணஙகளை விடுததது மாாபைப பிளந்த னன அந்த தெபபல பொறுககமாட்டாத அததச சுததியுமனன உதிரஙகளைப பெருககிககொணடு மூறசிததுப பூமியில வீழந்தனன பினனும பிரததியும னன் நூறுபாணஙகளைப பிரயோகிததது, சாலவனுடைய படைகளைச சிதற வடிததது, அவனதுசாரதியைப பததது பாணஙகளாலும, குதிரையை மூன்று பாணஙகளாலும, அடிததது நோகசசெயதனன.

அபபோதிநதப பிரததியுமனனுடைய கரலாகவததைபபார்த்த தேவர் கள் துதிததது மலாசொரிந்தார்கள் அதை யாதவாகள கண்டு களிததது வியப் பை அடைந்தார்கள. அதைபபார்த்த சாலவன பொறாமைபபட்டு கடுஞ்சின மடைந்து, இவனுட னிப்படியுததஞ் செய்வதால பிரையோஜனமிலலை இவ னை மாயையால மோசபபடுததி வெலலவேண்டும, என்று கருதி அபபடியே

ஆகாயததில படடணத்தோடு கிளமபி, அனேக பாணவருஷஙகளை வருஷித்து உடனே பூமியிலவநது அனேககணைகளை விடுததான, அபபோ பிரததியும னன பததில கணைதொடுககிற சமயததில கணணுககுககாணாமல மறைநது, மே கததிலிருநது சரவருஷஙகளை வருஷிததான பிரததியுமனன பாணபபிர யோகஞ செயயுஞசமயததில ஒருபடடணததில அனேக சேனைகளுட னிருப பவனபோல தெனபடடு, திருமபவும அனேகபடடணஙகளில அனேகசேனை களோ டிருபபவனபோலுந தெனபடடான

அநதநத சமயததிறகுத தகுதியாய யாதவாகளுடன பிரததியுமனன பாணஙகளை விடுததுக கொணடுவநதான அதுகளைச சாலவன தபபிததுக கொணடு, பாவததததின மீதிலிருநது சிலகணைகளைப பொழிநதான அதறகு பிரததியுமனன பாணபபிரயோகஞ செயயுஞ சமயததில ஜலததில மறைநது அனேக கணைகளை யெயதான இபபடி நினறவிடததில நிலலாமல ஓடிமறைந து யுததஞசெயகிற சாலவனை யாதவவீராகள தெனபடுகிற விடததில சரவ ருஷஙகளை வருஷிததுயெயதாாகள அதுகள யாவையுஞ சாலவன தபபித துககொணடு. சூரியாககினிபோல பிரகாசம பொருநதிய விஷஙகளைக கககிக கொணடிருககிற அனேக பாணஙகளை யாதவாகளமீதில பிரயோகிதது மாயு மாய மறைநதனன அபபோ யாதவாகள இநத சாலவனை ஜயிததால சகல மேனமைகளும பெறலாம மரணததை அடைநதால வீரசொறகததை அடையலாம ஆதலால இவனுடன யுததஞசெயதால இரணடுவிததததிலும சவுககிய மிருககிறதெனறு கருதி நிலையாக நினறு யுததஞசெயயத தொடங கினாாகள.

அநதச சமயததில முனபு பிரததியுமனனுடைய பாணபபிரயோகததி னால் மூறசிததிருநத சுததியுமனனெனவன தெளிநதெழுநதிருநது, ஒரு கதை யைககரததிறறாஙகி ஓடிவநது, பிரததியுமனனுடைய மாாபினிலோஙகி அடித தான அநதவடியினால மாாபு நொறுஙகி மூறசிதத பிரததியுமனனை அவனது சாரதிகண்டு, இரததததைக திருபபிககொண டபபுறஞசெனறனன அநதச சுததியுமன னெனபவன தேவதானவ கநதருவாசுளாற சாவிலலாமல வரம பெறறு சாவோததம பவததை வாயநதவனுகி இரணடாயிரந துலாம எழுகி றறசெய்த கதையை எடுததுத தனது பலஙகொணடது ஓஙகி அடிததததறகு இநதப பிரததியுமனனனபடியால பிராணனோடேகூடி மூறசையடைநதான. மறறொருவனுனால சூரணமாயபபோய விடுவான. ஆதலால அநதப பிரததியும னன ஒரு முகூாததததிறகுமேல மூறசைதெளிநது, தனது சுராதியைப பாாததுச சொலலுகிறான

ஓ சாரதி, இபபடிபபட்ட சததுரு எதிரில் நிறகிறபோது யென்னை அப புறததிற கொணடுபோய் விட்டையே இது முகததான அபபிரதிஷ்டையலல லோ? யாதவவமசததிற் பிறநதவனில யெவனுகிலும யுததததிற பினவாஙகின துண்டோ? எனது புதைவனுககுச சநதோஷமவருமபடி யென்னைப் பேசு

பான் யஜமானனென்றெண்ணி இரதத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்ததையே இந்த யுத்தந்தீர்ந்து நமது நகரஞ்சென்றவுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் ஸ்ரீ பலராமரையுங் கண்டு சேவிக்கும்போது அவர்கள் கேள்விக் கென்னவுத்தரஞ் சொல்லப்போகிறேன்? என்னது சகோதரர்கள், அவர்களுடைய மனைவியர்கள் முதலானோர் இதனைக்கேட்டால் நகைப்பார்களே என்று சொல்லுகிற பிரத்தியும்நனை அந்தச்சாரதிபார்த்து, ஐயா! தருமத்தினுடைய இரகசியத்தை அறிந்து நானிப்படிக்குச் செய்தேனே அன்றி, எனதிச்சையாய உமக்கு ஆயாசமவரும்படி நான்செய்யவில்லை யஜமானன் ஆபத்தை அடைந்திருக்கிற சமயத்தில் சாரதி இரக்ஷிக்கவேண்டும் சாரதியைச் சர்வகாலமும் யஜமானன் பாதுகாக்கவேண்டும் ஆதலால் இப்போ நீர் இளைப்படைந்திருந்தபடியால் அது தீருகிறவரையில் அப்புறத்திற் கொண்டுபோனேன் இனியென்னிடத்திற் கோபத்தைப் பாராட்டாமல் யெவ்விதமாக ஆக்கியாபிக்கின்றீரோ அவ்வண்ணம் நடக்கச் சித்தமாய்க் காத்திருக்கிறேனென்று விக்கியாபனஞ் செய்தனன்

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

அந்தநற் பிரத்தியும்நன் ஆச்சரியத்தியு மத்சேனனை
கொந்திட மாயத்துவிட்டுக் கோபால ராஞ்ரைப்போ
இந்திரப் பிரஸ்தத்திலிருந்து எழிலதுவாரகைக்கு நண்ணி
பொருந்துசாலுவன் றனோடு போர்புரிந்ததனைச் சொல்வாம்.

அந்தப் பிரத்தியும்நன் தியுமத்சேனனை மாய்த்ததும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலிருந்து துவாரகாபுரத்திற் கெழுந்தருளி சால்வனோடெதிர்த்துப் போர்செய்ததும், அவன் தனதுபட்டணத்துடன் மாய்ந்ததுஞ் சொல்லுகின்றன

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

கேளீர் குருவம்சோற்பவனான பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! அந்தப் பிரத்தியும்நனானவன் இப்படிசொன்ன சாரதியைநோக்கி, அந்த தியுமத்சேனன் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ? அவனருகில் இரதத்தை நடத்தென்று ஆக்கியாபித்தனன் அவனும் அவ்வண்ணம் அதிவேகத்துடன் அவன் சமீபத்திற் கொண்டுபோய் நிறுத்த, அப்போ தனது சேனைகளைமாய்த்த அந்த தியுமத்சேனனைக்கண்டு கடுஞ்சினமடைந்து, வில்லை வளைத்து நாணேற்றிட்டுக் குணத்தொனிசெய்து, எட்டு நாராசபாணங்களைப் பிரயோகித்து, நாலுபாணத்தால்

நான்கு குதிரைகளையும், ஒருபாணத்தால் சாரதியையும், ஒருபாணத்தால் தனுசையும், ஒருபாணத்தால் டெக்கபத்தையும், ஒருபாணத்தால் அந்த தியுமத்சேனனுடைய சிரசையும் அறுத்துத் தள்ளிப்போட்டான். அப்போது கதன், சாத்தகி, அக்குரூரன், இவர்கள் முதலிய யாதவர்கள் அந்தச் சால்வனுடைய படைகளை யேககாலத்தில் சின்னாபின்னமாக அடித்து ஆகாயத்தினின்று சமுத்திரத்தினில் விழச் செய்தார்கள்.

இப்படி இருபத்தொன்பதுநாள் தேவாசுர யுத்தம்போல் ஓய்வில்லாமல் மகத்தான யுத்தஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், தருமபுத்திரருடைய இராஜசூயயாகத்திற்குப்போன ஸ்ரீபலராம கிருஷ்ணர்களுக்குத் துவாரகாபுரத்தில் வாசஞ்செய்கிற யாதவர்கள் யாவரையும் சங்கரிக்கவேண்டுமென்று சால்வன் வந்து போர்செய்வதை யறியாதவர்களாகத்தானே இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் சிலநாள் வாசஞ்செய்து, தருமபுத்திரரைப் பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லுகின்றார்: ஐயா தருமபூபதி! நானிவ்விடம்வந்து நெடுநாளாயிற்று உமது உத்சவங்களை யெல்லாங் கண்களிக்கப் பார்த்தேன் அவ்விடத்தில் சால்வன்முதலிய துஷ்டர்கள் வந்து துன்பப்படுத்துவார்கள் ஆதலால் துவாரகைக்குச்செல்ல விடைதரவேண்டும், என்று சொன்ன ஸ்ரீகண்ணபிரானைத் தருமராஜனோக்கி, ஓ கருணாகடலே! உம்மைவிட்டுப் பிரிந்து நானிருக்க மாட்டேன். ஆகிலும் உமதுகருத்தையுந் தடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிக் கண்களில் நீர்ததும்ப எழுந்து ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, சரீரமாத்யந்தமும் புளகமரும்ப ஸ்தம்பம்போல் நின்றான்.

பின்பு கண்ணபிரான் அவருடன்கூட குந்தியிடத்திற்குச்சென்று தண்டனிட்டு, அத்தாய்! நீ புத்திரரால் வெகுசிறப்பைப்பெற்றாய் நான்போய்வருகிறேன் என்றுசொல்லி அவளிடத்தில் ஆசீர்வாதத்தோடு விடைபெற்றுத் துரோபதை சுபத்திரை யிடத்திற்சென்று, அவர்கள் பணிந்ததற்கு ஆசீர்வதித்து, அவர்களிடத்தும் மற்றபந்துக்களிடத்தும் விடைபெற்று, கிருதவர்மன் முதலிய யாதவர்களுடனே பாண்டவர்கள் சூழ்ந்துவரத் தேர்மேலேறிப் புறப்பட்டு, சிலதூரஞ்சென்று தருமபுத்திரரைப் பார்த்து, ஓ மகாராஜாவே! இராசசியத்தைச் செவ்வையாக ஆண்டு யாவரும் புகழும்படியிரும் என்று சில நீதிவசனங்கள் சொல்லி அனுப்பிவித்துத் துவாரகா புரிக்குப் போகின்றார் அப்படி போகும்போது மார்க்கத்தில் நாநாவிதமான உற்பாதங்களைக் கண்டு கலவரப்பட்டு துவாரகாபுரத்தினில் வந்து, அவ்விடத்தில் யாதவர்களில்லா திருப்பதையும் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் கிலேசப்படுவதையும் பார்த்து, துவாரபாலகனுடைய வசனத்தினால் சால்வன்வந்து யுத்தஞ்செய்வது தெரிந்து, பட்டணத்தை இரக்ஷிக்கும்படி பலராமரை வைத்துப்போட்டு சால்வன் யுத்தஞ்செய்கிற விடத்திற் கெழுந்தருளினார்.

அவரைக்கண்ட பிரத்தியும்னன் முதலிய சகல யாதவர்களும் தரித்திரனுக்கு நிதிதென்பட்டாற்போல வெகுகளிப்பையடைந்தார்கள். சால்வனும்

சுவாமியைப்பார்த்து, ஓரேதரமாய் யாதவபூண்டைக் கருவறுக்கச் சமயம் வாய்த்ததென்று சந்தோஷத்தை அடைந்திருந்தனன் அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் தாருகனைப்பார்த்து, அந்த மாயாவியான சால்வனெங்கே யிருக் கின்றனோ? அவவிடத்திற்குச் சீக்கிரமாக இரதத்தைக் கொண்டுபோவென்று ஆக்கியாபித்தனர். அவனுமவ்வண்ணந் தனது சிக்ஷாபலத்தினாலே வெகுசீக் கிரமாக இரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்த, அதுகண்ட சால்வன் கடுஞ்சி னமடைந்து, சுவாமியின் மீதில் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்து, தாரு கன் மீது யமதண்டத்திற் கொப்பாயும் சர்வகாலமும் சத்துருக்களுடைய உதிரங்களாற் பூசப்பட்டு மிருக்கின்ற சக்தியைவிடுத்து வெகுகோபத்து டன் பிரயோகித்தனன். அதை சுவாமி ஆகாயத்தில் வரசசேதானே நூறு துண்டமாகக் கண்டித்து, சால்வன்மீதில் பதினாறுபாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தனர்.

இப்படி கரலாகவமாயப் பிரயோகித்த ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியினது பாணங் களைச் சால்வன் துண்டித்து, ஒரு நாராசபாணத்தால் சுவாமியினுடைய கரத் திற்கிலக்காய விடுத்தான் ; அதினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வெகுவருத்தமடைந் து, கரத்தினின்றிருந்த வில் கீழ் [illegible] ரம ஆறுயப்பெருக, இப்படி சங்கடப்படும்படி செய்ததைச [illegible] தவாகளும் பார்த்து ஹாஹாகாரஞ் செய்து முறையிட்டார்கள் சால்வனும் அவனுடன் கூடவந்த சேனைகளும் வெகுசந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் அந்தச் சமயத்தில் சால்வன் அட்ட ஹாஸஞ்செய்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான் கேளடா மூடனே கோபா லா! எனது தோழனை சிசுபாலனுக்கு பீஷ்மகன் குமாரத்தியான உருக்கு மணியை விவாகஞ்செய்து வைக்கவேண்டுமென்று அந்தச் சுயம்வரத்தில் வந்த நாங்களெல்லாரும் பார்த்திருக்க, கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல் அவ ளைத்தூக்கி இரதத்தில் வைத்துக்கொண்டு போனாயல்லவோ? அப்போ மன் னித்து விட்டுவிட்டோம்

அன்றியும் இராஜசூயயாகத்தில் சகல அரசர்களும் வந்திருக்க யாவ ரையும் அவமதித்து, ஹீனஜாதியிற் பிறந்தோமென்கிற நாணமுமற்று வெகு மானம் பெற்றாய் இதனால், சிசுபாலனை என்போலியதோழன் பக்கமில்லாத சமயத்தில் சங்கரித்தாய், அந்த அபிப்பிராயத்தினா லிப்போ யெந்தனருகில் வந்துகிட்டினாய், உன்னைச் சீக்கிரத்தில் யமபுரத்திற் கனுப்புகிறேன். என்று கூறிய சால்வனைநோக்கி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் புன்னகையுடன் சொல்லுகின் றார். அடா மூடப்பதரே! நீ வெகு அழகாயக் கொக்கரிக்கிறாய். உன் நடக் கையெனக்கு நன்றாய்த்தெரியும், நீ வாயினாலே பிதற்றுவதில் யான் பயப்பட மாட்டேன் கிரியையினாலே காட்டு, என்று தமது கவுமோதகியென்கிற கதை யை எடுத்துப் பூமியிலூன்றி, ஒருகிளம்பாய ஆகாயத்திற் கிளம்பி, சால்வ னுடைய மார்புக்குங் கழுத்திற்கு நடுவில் மோதி அடித்தார் அதினாலவன் மார்பு பிளந்து உதிரம் பெருகுவதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குத் தெரியவொட் டாமல் ஆகாயத்தில் பட்டணத்துடன் கிளம்பி, ஒருமுகூர்த்தம் மறைந்து,

மாயையால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பிதாவான வசுதேவருடைய வேலைக்காரனைப்போ லொருவனைச் சிருஷ்டித்து, தேவகிதேவி அனுப்பினதாகச் சுவாமியின் சமீபத்திற் கனுப்பினான்.

அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ண சுவாமியின் சந்நிதானத்திற்குவந்து கைகூப்பிக் கொண்டு சொன்னவார்த்தை யாவது தேவரீருடைய பிதாவான வசுதேவரைச் சால்வன் வந்து பாசத்தாற்கட்டிக் கொண்டுபோனான் அவரையெந்த விதத்திலும் விடுவித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று உமமுடன் உமது தாய் சொல்லச்சொன்னாள் என்று விக்ஞாபனஞ் செய்தான் அதுகேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வியந்து, அ! [illegible] மகா பலசாலியான பலராமரை ஜயித்து சால்வன் எனது தந்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு போனானென்ற ருல, இதென்னமோ மகா ஆச்சரியமா யிருக்கிறது என்று சங்கையுற்றுக் கொஞ்சம் விசனத்துடன் பலவாறுகச் சிந்தித்துக்கொண் டிருந்தார் அப்படியிருக்கையில் ஆகாயத்தில் சால்வனனவன் வசுதேவரைப் பாசத்தினற் கட்டி சுவாமிக்கெதிராகக் கொண்டுவந்து, கேளடா கோபாலா! உனதுபிதாவான வசுதேவன் என்னுற் கட்டிக்கொண்டு வரப்பட்டான் நீ சூரனுனு லிவனைவிடுவித்துக்கொள் என்றுரைத்து அவர்பார்த்துக்கொண் டிருக்கையிற்றுனே கத்தியினுல் சிரசைக்கண்டித்துப் போட்டான்.

அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சாதாரணமான மானிடன்போல விசனப்பட்டு, கொஞ்சநேரத்தில் அந்தச் சவுபமென்கிற நகரத்திலிருந்த சால்வனையும் அவனுல் வெட்டுண்ட வசுதேவருடைய சரீரத்தையுங் காணுமையால் ஈதெல்லா மாயையென்று நிச்சயித்து, இனிச் சால்வனை வைக்கக்கூடாது. சீக்கிரத்திலேயே சங்கரிக்கவேண்டும் என்றிருக்கையில் அந்தச் சால்வன் கண்ணுக்கெதிரே வந்துநின்று, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பேரிலும் சாரதிமுதலிய சேனைகளின்மீதிலும் சரவருஷங்களைப் பொழிந்தான். அதுகண்டு ஸ்ரீபகவான் ஒரு அர்த்தசந்திர பாணத்தால் அவனுடைய கவசத்தை அறுத்து, தமது கதையால் அவனது சவுபமென்கிற பட்டணத்தைப் பொடிப் பொடியாகத் துண்டித்துப் பூமியில் தள்ளினார்

அப்போ சால்வன் பதாதியாய் ஒருகதையைக்கையி லெடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை மாய்க்கவேண்டுமென ரோடிவந்தான் அப்போ ஸ்ரீகண்ணபிரான் இரண்டர்த்தசந்திர பாணங்களைப் பிரயோகித்து, அவனதுகதையுடன் இருகரத்தையுந் துணித்து, திருவாழிப் பிரயோகத்தினுல் சிரசையுஞ் சேதித்தனர் அக்கால சகல யாதவர்கள் கொண்டாட, தேவர்கள் மலர்சொரிந்து துந்துபிவாத்தியம் முழக்க, அப்சரமாதர்கள் நடிக்க, இப்படிவெகு ஆடம்பரத்துட னிருக்கிறசமயத்தில் சால்வனுக்கும் சிசுபாலனுக்குந் தோழனும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானுக்கு அத்தையின் குமாரனுயும், மகாபராக்கிரம சாலியாயுமிருக்கிற தந்தவக்கிரன்கேட்டு, கடுஞ்சினத்தோடு ஸ்ரீகிருஷ்ண்பகவானை மாய்த்துத் தனது தோழன்மார்களுடைய கடனைத்தீர்த்துக் கொள்ள

வேண்டுமென்று ஒருகதையை எடுத்துக்கொண்டு காலநடையாக ஓடிவந்தான்

எழுபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தந்தவக்கிரனையும் விதூரதனறனையும்
　சங்கரித்ததும் பலராமர்
அந்தமாந்தீர்த்த யாத்திரைபோன
　அவ்விடத்திற சூதறமேறகடிந்து
பந்துபோறறலையை யிருபிளவாக
　பணணதும மகாரிஷியானோர
முந்துசூதரை முனபோலபிழைக்க
　முனிந்திடச்செய்தது முரைப்பாம

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தந்தவக்கிரனையும விதூரதனையுஞ் சங்கரித்ததும் ஸ்ரீபலராமர் தீர்த்தயாத்திரை போனவிடத்தில சூதபுராணிகரிடத்தில், கோபித்துக்கொண்டு சிரசைத்துணடித்ததும, திருமபி மகரிஷிகளெல்லா மெபபோதுமபோலச் சூதரைப்பிழைப்பிக்கச் செய்ததுஞ் சொல்லப்படுகினறன

கண்ணனுக்கும தந்தவக்கிரனுக்கும யுத்தம்

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம

கேளீர் சந்த்னுவ பெளத்ரனான பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! சிசுபாலனுக்கும, சாலவனுக்கும, பவுணடரீகனுக்குந தோழனான தந்தவக்கிரனென்பவன தனது சினேகிதாகள யாவரையும ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சங்கரித்ததைச் சகிக்கமாட்டாமல, கதையைக் கரத்தினிற்றாங்கி ஓடிவந்தான, இப்படி வருகிறவனைப் பார்த்தபகவான தாமும இரதத்தைவிட்டுக் கீழேகுதித்து, தமது கவுமோதகியெனகிற கதையை எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கெதிரே நின்றார். அவரைப் பார்த்த தந்தவக்கிரன கடுஞ்சினத்தோ டொருவார்த்தை சொல்லுகின்றான. கேளாய் அடா மூடனானவனே! இவவளவுகாலெனது கண்ணிலகப்படாமல திருடனைப்போ லொளித்திருந்தாய. இன்றையதினம யெனது கண்ணிற பட்டபடியால யெந்தன் குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன. இனி யுன்னை விடுகிறதில்லை. யெனது சினேகிதாகள போனவழி உன்னையும அனுப்பிவிடுகிறேன், நீ யெனக்கு அம்மான் மைந்தனாயிருந்து எனக்குத்தானே யித்

திர துரோகததைச செயதபடியால, அதறகுபபயனை யிபபோதே காணப் போகிறாய என்று தனது கதையாலோங்கி ஒரு அடி அடிததான.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான தாமரைககொடியினு லடிககபபட்ட மததகஜம போல அதை லக்ஷியஞ செயயாமல, தமது கதையால அவனது மாாபினில ஓங்கி அடிததனா அதைதத தநதவககிரன சகிககமாட்டமல, மாாபுபிளநது, சரீர முழுதும நொருங்கி, வாயினால உதிரங்களைக ககிககொண்டு, தலையைபிரித து, கைகாலகளைப பரபபிககொண்டு மிருதனாயபபூமியில விழுநதனன சிசுபா லனைபபோல இவனும துவாரபாலக னாதலால இவனிடததிலும ஒருஜோதி உண்டாகி, ஸ்ரீகணணபிரானுடைய திருவடியில லயிததுபபோயிற்று, அதைச சகலயாதவாகளுந தேவ தானவ கருட கநதருவ சிதத சாததியா முதலியவர் களுங கணடு மிகவும வியபபை அடைநதாாகள அவன தமபியான விடூரதன தனது சகோதானிறநததைப பாாததுச சகிககமாட்டாமல, மிகவும சோகத தோடுங் கோபததோடுங கததி கேடயததை எடுததுககொணடு, ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை நிலலு நிலலென்று திககரிததுககொண டோடிவநதான

அபபோ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான வேகமாய சககிரபபிரயோகஞ செயது, அவனது சிரசைத துணிததுவிட்டாா அபபோ தேவரிஷிகளும பிரமமரிஷி களும ஆனநதககூததாட, அமபரததினி லுமபா மலாசொரிநதாட, யோகி களும வேதபாராயணஞ்கூற, சகலயாதவாகளும பதினெண வாததியங்களு டன புடைசூழ, இபபடி கோலாகலததுடன ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான எழுநத ருளுகிறபோது பூதனை முதல தநதவககிரன விடூரதன வரையில அசுராகளாத லால அவாகளைத தாமன்றி யாருங கொலலமாட்டாாகளென்று தாமேகொன று, இனியெவனாவது தபபியிருநதாலும அவனை யாரையாவதுகொணடு சங்கரிததுபபோடுவோம இனி ஆயுதமெடுககத தேவையிலலை என்று நிசச யிதது சகலஜநங்களாற துதிககபபடடுககொணடு துவாரகாபுரஞ் சோநது, உருககுமணி சததியபாமை முதலியவாகளுடன கூட சுகமாயிருநதனா

அநதச சமயததில பாணடவாகளும கவுரவாகளும யுததஞசெய்ய ஆரம் பிததிருபபதை தூதாமுகமாயக கேழ்வியுறற ஸ்ரீபலராமா, இங்கிருநதால யெவாகளுககாவது சகாயஞ செயயவேணடிவரும ஆதலால நாமிங்கிலலாம லிருபபதே யோககியமென்று கருதி, தீாதத யாததிரைககுபபோக யததனஞ செயது, அனேகா வேதியாகளையும பிரமமரிஷிகளையுங கூட்டிககொணடு பிரயாணபபட்டு, முதலில பிரபாச தீாததததில ஸ்நானஞ்செயது, தேவ ரிஷி பிதுருகணங்களை யுததேசிதது தாபபணஞ்செய்து, சரஸ்வதி நதிக்குச் சென்று பிரதூதகமெனகிற சரசிலும, பிநதுசரசிலும, திருணகூபமென்கிற சரசிலும, சககிரதீாததததிலும, ஸ்நானஞ்செயது, அவவிடததிற செய்ய வேணடிய தாபபணங்களைச செய்துபோட்டு யமுனையிலெததனை புண்ணிய தீாததங்க ளிருககின்றனவோ ? அதுகளிலும் கங்கையிலுள்ள தீாததங்களி லும் ஸ்நானஞ்செய்து, அனேக தானங்களை வேதியர்கட்குக் கொடுதது, சகல

ரிஷிகணங்களுடன் நைமிசாரணணியததில சவுநகாமுதலிய ரிஷிகள் சததிர யாகஞ செயதுகொண டிருககிற விடததிற கெழுநதருளினர்.

அவரைககண்ட சகலரிஷிகளு மெழுநதிருநது, சாஷடாஙகமாகப் பணிநது ஆசனம சமற்பிததது, அவா அதிலெழுநதருளின பிறபாடு அநதப் பிரமமரிஷிகளயாவருங கைகூடபபிககொண டிருககிறாகள அசசமயததில் ஸ்ரீபலராமா வியாசருடைய சிஷியனுயும உரோமமஹரிஷிககு மைநதனுயு மிருககினற சூதா தமககு எழுநதிருநது மரியாதை செயயாமல, உயாநத ஆசனததில அசட்டையாய உடகாாநதிருபபதைககணடு கடுஞசினமடைநது பிராமமண ஸதிரீயினிடததில க்ஷததிரியனுககுப பிறநத சஙகரஜாதியாகவுந தேரோடடுவதறகுரியவனுகவு மிருககினற இநதச சூததிரனுககு இநதரிஷி கள உயாநத ஆசனஙகொடுததது வேதவியாசராயப பாவனைசெயதுகொண டிருககினறாகளலலவாவெனறு யோசிததது, அநதரிஷிகளைபபாாததது, கண கள சிவகக, கைகளபதைகக, உதடுகளதுடிகக ஒருவாாததை அருளிச செய்கிறா

கேளீா பிரமமநிஷடாகளான மகரிஷிகளே! சஙகரஜாதியிறபிறநத யிவ னுககுஉயாநத ஆசனஙகொடுததுப பிரமமநிஷடாகளான நீஙகள தாழநத ஆதனததி லிருபபதினுலேயே, இவன சுவயம ஜாதியிற சிறநதவனுகவும இதி ஹாஸமுதலிய பதினெண புராணததையும மகாரிஷிகளான உஙகளுககு உபதேசிககிறே மெனறுங காவிததிருககிறுன வேஷதாரியானவன உததமப் பிராமமணனைபபோல யெமது மகிமைகளைக கணடுணாவனே? எவவளவு விததை கறறிருநதாலுஞ சாதிககுரிய புததியிருககுமே யனறி, யோககிய தையுணடாக மாடடாது தருமததை நிலைநிறுததுவதறகும, இபபடிபபட்ட துஷ்டாகளை நிககிரகிபபதறகும, அவதரிததிருககினற எமபோலியவாகளை அலக்ஷியஞசெயத இநதத துராததுமனைச சஙகரிககிறேன எனறு தமது திருககையிலிருநத தாபபததை அஸததிரமாக அபிமநதிரிததது, அநதச சூத னுடைய சிரசினிற பிரயோகிததனா அதனால சூதன பிராணனிழநது பூமி யிலவிழநதனன அதைச சகலரிஷிகளுஙகணடு மகாவிசனததை அடைநது ஸ்ரீபலராமரைபபாாதத தொருவாாததை சொலலுகினறாகள.

வாரீா ஸ்ரீபலராமரே! இநதச சூதா எஙகளுககுப புராணஞ சொலவதற காக இவருககுப பிரமமாசனமும் தீாககாயுவுங கொடுததது உயாநத ஆசனத தில வைததிருநதோம அவரை நீா சஙகரிததபடியால உமககுப பிரமமஹத தியாகிய மகாபாபமவநது சமபவிததது நீரே யீசுவரனுகவும, உமமையே வேதங்கள் ஸ்துதிககிறதாகவும, உமதாககினையே வேதமாகவு மிருநதாலும் அநத வேதததினுற சொலலபபட்டிருககினற பிரமமஹததி உம்மை யொனறுஞ் செய்யாவிடினும, அநதவேத நியமனபபடிககு நீா பிராயச்சிததஞ செய்துக் கொள்ளாவிடில் யாரும் பாபங்களுக்குப பிராயசசித்தஞ செய்துகொள்ள மாட்டார்கள். ஆதலால் உலக சமரக்ஷணாத்தமாக நீா பிராயசசிததஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

என்று கூறுகிற மகாரிஷிகளை ஸ்ரீபலராமர் பார்த்து, இந்தபாபத்திற்கென்ன பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டு மென்று இஷ்டமிருக்கின்றதோ? அதைச்சொல்லுங்கோள் அவ்வண்ணஞ் செய்கிறேன் என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபலராமனை அந்தரிஷிகள் பார்த்து, இந்த ரோமஹர்ஷணருக்குத் தீர்க்காயுவும் பிரம்மதேஜசும் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம் அதுவும், நீர் பிரயோகித்த தாபபாஸ்திரமும் அந்த அஸ்திரத்தின் விவருக்கு நேர்ந்த மிருத்தியுவும் பொய்யாகாய் விருக்கும்படி தகுதியாயோசித்து நடத்தவேண்டும் என்று விக்ஞாபனஞ்செய்த மகருஷிகளை ஸ்ரீபலராமர் பார்த்து, உங்கள் கருத்தின் வண்ணம் அந்தச்சூதன் உக்கிரசிரவசென்று பெயருடையவனாகி, ஆயுளுள்ளவனாகவும் தேஜசுள்ளவனாகவும் ஞானியாகவு மிருந்து, உங்கள் கேள்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லத்தக்கவனு யிருக்கக்கடவனென்று ஆசிகூறி யவரைப் பிழைப்பித்தனர்.

கேட்டீரோ பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! பின்பு அவரும் நித்திரைவிழித்தவன்போ லெழுந்திருந்து, ஸ்ரீபலராமரைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து, சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து கைகூப்பி எதிரில்நின்றுகொண்டு, புத்திஹீனனாய தேவரீருடைய மகிமையைமறந்து அபராதஞ்செய்ததை மன்னிக்கவேண்டும், உலகத்திற்குத் தந்தையான தேவரீர் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வெகுவிதமாகத் துதித்துப் பணிந்த சூதபுராணிகரிடத்தில் ஸ்ரீபலராமர் அருள்கூர்ந்து, அவருடைய தப்பிதத்தை மன்னித்து, அவருக்குவேண்டிய புத்திகளைச்சொல்லி, அந்த ரிஷிகளைநோக்கி, இந்தச் சூதனிடத்தில் நீங்கள் பிரம்மதேஜஸை ஆவாகனஞ் செய்திருப்பது தெரியாமல் சங்கரித்தபடியால் அந்த அபராதத்திற்கு உங்களுக்கு வேண்டுவதை விரும்புங்கோள் அதை நிறைவேற்றுகிறேன் பின்பு இந்தபாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் விதியுங்கோள் என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபலராமர் வார்த்தைகளைக் கேழ்வியுற்ற அம்முனிவர்களவரைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகிறார்கள்.

வாரீர் யதுகுலசிகாமணி! வாதாபியென்றும், வில்வலனென்றும், இரண்டு இராக்கதர்களிருந்தார்கள் அவர்களை அகஸ்தியமாமுனிவர் மாய்த்து விட்டார் அவர்களில் வில்வலனென்கிற புத்திரனிருக்கின்றான். அவனெப்பொழுது முதிரங்களாலும், மலமூத்திரங்களாலும், மதுமாம்சங்களாலும், வேள்விகளின் குண்டங்களை நிரப்பி, எங்களை ஒருகருமங்களையுஞ் செய்யவொட்டாமல் விகாதஞ்செய்கிறான் அந்தப்பாபியைச் சங்கரித்தீரானால் எங்களுக்கு வெகுமேன்மைக் கிடமாயிருக்கும். என்றுகூறி பாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுங் கூறினார்கள் அஃதெப்படி யென்றால்? பாரதவருடமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்பதினாயிரம் யோஜனைதூரத்தையும் ஒருதரம் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, அதின் மத்தியிலிருக்கின்ற புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானமும் திவ்விய ஸ்தலங்களில் சென்று ஸ்ரீபகவானுடைய தரிசனமுஞ் செய்தால், உமதுபிரம்மஹத்திபாபம் நிவர்த்தியாகுமென்று சொன்னார்கள் அதனை ஸ்ரீபலராமர்கேட்டு, அவ்வண்ணஞ் செய்வதற்கிசைந்து மிகவும் சந்தோஷத்தை அடைந்திருந்தனர்.

எழுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

வில்வலனைப பலராமா சங்கரித்துப
பலபலதீாத்தங்களிலும ஸநானஞ்செய்து
நலலதேசங்களையும சேவித்துபபின
நாட்டமுடனகுருக்ஷேத்திரந்தன்னில வந்து
மலலயுத்தஞ்செய்துரி யோதனனுமபீம
மகாராஜனதனையும வேண்டாமெனறோத
வலலவாகளிருவாகளு மதைக்கேளாமல
மனனினாதுவாரகையை நணணினரே

ஸ்ரீ பலராமா வில்வலனைச சங்கரித்து, சகல புண்ணிய தீாத்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, சகல திவ்விய தேசங்களையும சேவித்து, துரியோதனனும் பீமசேனனும கதாயுத்தஞ்செய்கிற குருக்ஷேத்திரத்திறகு வந்து, அவாகளைத் தாம யுத்தஞ்செய்ய வேண்டாமெனறு சொலலியுங கேளாமல யுத்தஞ்செய் வதைப பாாத்து, தைவகதிபெரிதெனறு துவாராகைக்குச சென்றதும சொல்

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

கேளீா விசித்திரவீரிய குலோற்பவனான பரீக்ஷித்துமகாராஜனே ! இப் படி சகலரிக்ஷிகணங்களுடன பலராமா சமபாஷித்துக்கொண டிருக்கையில அந்த வில்வலனெனகிற அசுரனானவன பெருங்காற்று உருவமாகி, ஒருமு கூாத்தகாலம மலமூத்திரங்களையும மதுமாமசங்களையும அபரிமிதமாக அடித் துக்கொண்டு வந்து அந்தமகாரிஷிகளுடைய யாகசாலையை நிரப்பினான். அந்த துறகந்தங்களை அங்குள்ளரிஷிகள சகிக்கமாட்டாமல அப்புறம போய்விட் டாாகள. அப்போதந்த வில்வலன ஒரு சூலத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு அஞ்சனமலைபோன்ற சரீரமும, சிகப்புகம்பளிபோன்ற மீசையும, யுகாந்த காலத்து இயமனபோல கோரரூபியாய ஸ்ரீபலராமரெதிரில நின்றான இப்படி நிற்கிற வில்வலனை ஸ்ரீபலராமாபாாத்து, அடாதுராத்துமாவான வில்வலா நீ யிப்படிக்கி ரிஷிகளுடைய வேள்விகளைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறபடியால் கூறினா

அதுகேட்ட வில்வலன கொடியகோபங்கொண்டு, ஸ்ரீபலராமரைச சூலத் தாலொரு குத்துக்குத்தினான அதையவா சமாளித்துக் கொண்டு, தமது உலக் கையையுங் கலப்பையையு நினைத்தாா அவ்விரண்டு ஆயுதங்களும அருகில் வந்துநிற்க, அதுகளைக் கரத்தினிலேந்தி அந்த அசுரனுக் கெதிரிலவந்து அவன கழுத்தினில கலப்பையைமாட்டி, உலக்கையால்வன் தலையினமீதடித்

தார அவனது பொறுக்கமாட்டாமல அதிபயங்கரமாக வீறிட்டுப் பிராண னைவிட்டான. அதுகண்ட மகாரிஷிகள் யாவரும ஸ்ரீபலராமரை அநேகவித மாய்த்துதித்து, ஒருகுடத்தினில தீரத்தத்தை அபிமந்திரித்து, சகலபாபங் களுந்தொலைய அவருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து, எப்பொழுதும வாடாமலும வாசனைபோகாமலு மிருக்கின்ற துளசிகளாலும புஷ்பங்களாலும கட்டின வைஜயந்தியென்கிற வநமாலையும, தாமரைப பூமாலையும, இரண்டு வஸ்திரங் களும, திவ்வியாபரணங்களும, வெகுமதி கொடுத்தாரகள

அதன் பினபு ஸ்ரீபலராமா அவாகளிடத்தில சிலவுபெறறுக கொண்டு, பிரமமரிஷிகளுடன பிரயாணபபட்டு, கவுசிகியென்கிறநதிக்குவந்து அவவிடத் தில ஸநானஞ் செய்து, சரயூநதியிலும பிரயாகையிலும ஸநானஞ்செய்து, தேவரிஷி பிதருதாபபணங் களைசசெய்து, பிரகலாத ராசிரமத்திற்குசசென்று ஹரிக்ஷேத்திரத்தைச சேவித்து, கோமதிநதியிலுங கண்டகிநதியிலும் ஸநா னஞ் செய்து, சாளக்கிராம ரூபமாயிருக்கிற ஏரியையுஞ் சேவித்து ஆராதனஞ் செய்து, கயையில கயா வரஜனைசசேவித்து, மகேந்திரகிரியில தவஞ் செய் கிற பரசுராமனைச சேவித்து, சபதகோதாவரியிலும பினாகியிலும ஸநானஞ் செய்து, பமபாநதியிலும பீமநதியிலு மூழ்கி சுபபிரமணணியனைக கண்டு, ஸ்ரீசைல மெனகிற பாவதத்திறகு வந்து, அவவிடத்தில பிரத்தியக்ஷமா யிருக் கிற சிவனைத்தரிசித்து, வெஙகடகிரியென்று பெயருடைய முக்திக்ஷேத்திரமா ன திருமலைக்கு வந்து, அவவிடத்திலுள்ள தீரத்தங்கள யாவிலும ஸநானஞ் செய்தார

கேட்டீரோ பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! அநத வெஙகடகிரி யென்னுந தலத்தில அபரிமிதமான தனங்களை வேசியாகட்குத் தானஞ்செய்து, ஸ்ரீநிவாச னையும சேவித்து, கடிகாசலமெனகிற சோளசிஙக புர்த்திற கெழுந்தருளி நர சிஙக மூர்த்தியைத் தரிசித்து, காஞ்சி க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து திருவநந்தசர சில ஸநானஞ் செய்து, வரதராஜனைசசேவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்து, காவேரிதீரத்தத்திறகுபபோய காவேரியில ஸநானஞ்செய்து, ஸ்ரீரஙகநகரத் திறகுச சென்று ஸ்ரீரஙகநாதனைச சேவித்து, அவவிடத்திலிருந்து விருஷபர் வதமென்கிற அழகா சன்னதிக்குப போய நூபுரகஙகையில ஸநானஞ்செய்து சுந்தரராஜனையும சேவித்து, தென மதுரைக்குபபோய் வைகைநதியில ஸ்நா னஞ்செய்து, அநதணாகட்குக கோதானமபணணி கிருதமாலையெனகிற நதியி லுந தாமபிரபரணியெனகிற நதியிலும ஸநானஞ்செய்து, பொதியமாமலை யில் அகஸதியரைககணடு சேவித்து, திருவநந்தசயனத்திறகுசசென்று ஸ்ரீ பதமநாபனைச சேவித்தார.

பினபு மேறகுசசமுத்திரத்தின ஓரமானகேரள தேசத்தையுந திருகறத தேசத்தையுந்தாணடி சிவசானனித்தியமாயிருக்கிற கோகரண க்ஷேத்திரத்திற குசசென்று, அவவிடத்திலிருக்கின்ற புணணியதீரத்தஙகளில ஸ்நானஞ் செய்து, திருநாராயண புரத்திறகுச சென்று செலவபபிள்ளை இராயரையும்

சேவித்து. திரும்பவும் பிரபாசதீர்த்தத்திற்குவந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்ற வேதியர்களை யாவரையும் பணிந்து, பாண்டவர்களுங் கவுரவர்களும் யுத்தஞ் செய்து யாவருமாண்டபின்பு பீமசேனனுந் துரியோதனனும் கதாயுத்தஞ் செய்வதைக்கேட்டு குருக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தார், அவரைக்கண்ட பாண்டவர்கள் அர்க்கியபாத்திய முதலியவற்றாற் பூஜித்து ஆசனத்திலெழுந்தருளச்செய்தார்கள் பின்பு ஸ்ரீபலராமர் துரியோதனனையும் பீமசேனனையும் பார்த்து இந்த கதாயுத்த சிக்ஷையிருவருக்கும் சமமாயிருந்தாலும், பீமசேனன் பலத்தில் அதிகன் உபாயத்தில் துரியோதனன் அதிகன் ஆனதால் யுத்தஞ் செய்வதி லிருவரும் சமானமாகவே யிருப்பார், ஜயாபஜயமிருவருக்கும் சந்தேகமா யிருப்பதினாலே யுத்தத்தில் நின்றும் ஒழிவது நன்மை என்று பலராமர் அருளிச்செய்ததற்குத் துரியோதனனும் வீமசேனனு மிசையாமல் யுத்தஞ் செய்தார்கள்

அந்த யுத்தத்தில் பீமசேனன் துரியோதனனுடைய துடைமுறிய அடித்துப் பூமியில் தள்ளி, தனது பகைதீர அவனது மவுலியின்மீது உதைத்துக் கொண்டிருந்தனன் அதுகண்ட தருமநந்தனன் அந்த பீமசேனனைப்பார்த்து, கேளாய் பீமா! தெரியாதபுத்தியால் யோசிக்காம லிப்படிசெய்து விட்டாய் இனிமேலும் எந்தக்காலத்திலும் வேண்டாம் என்று இரங்கி இரு விழிகளிலும் ஜலம் தாரையாய்ப் பெருகியோட நின்று வாடித்தளர்ந்தார். அதை ஸ்ரீபலராமர் பார்த்து மனம்பொறாமல், மனந்தாளாமல், ஆறாதகோபம் மண்டிக்கொண்டு இப்படிச்சொல்லுகின்றார். அடா கொடும்பாபியாகிய பீமா! இவ்வுலகில் கதைப்போர் தெரிந்தவர்கள் பழித்துத் தூஷிக்கும் படிக்குத் தருமந்தப்பி முறைபுறண்டு இடுப்பின்கீழாகிய துடையி லடித்தாயே ஒருவேளை தப்பிப் பட்டதோவென்றுஞ் சொல்லக்கூடவில்லையே இரண்டுபேர் கதாயுத்தஞ் செய்யுங்காலையில் அரையின்கீழடிக்கலாகாதென்றும், சோர்ந்து நின்றுவிட்டா லப்போதுந் தொடலாகாதென்றும், நூல்களிற் பேசியிருக்க அதை உணர்ந்தவர்கள் மார்க்கந்தப்பி நடக்கக் கூசுவார்கள். நீ அச்சமுங்கூச்சமு நாணமுமற்றுச் செய்தபோதே எனக்கு வந்தகோபத்தை அடக்கிப் பொறுமையாயிருந்தேன்

இப்போதும் அந்தத் துரியோதனன் கீழேவிழுந்திருக்கிற காலையில் அவனது கிரீடத்தின்மீது நீ உதைக்கலாமோ? இப்படியாக வித்தை உனக்கெவன் கற்றுக்கொடுத்தான்? என்ன பலத்தைக் கண்டு இப்படிக்குச் செய்தாய்? இதோ அந்தத் துரியோதனனுக்குப் பதிலாய் நானே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து உன்னைக் கொல்லுகிறேன், அப்பால் துவாரகைக்குச் செல்லுகிறேன் என்று கலப்பையைக் கையிலேந்திக் கொண்டு திடுக்கென்று வந்தார் இந்தப் பிரமாதத்தைக் கமலநாபனாகிய கண்ணன் கண்டு எதிர்சென்று அண்ணன் முன் நின்று, மண்ணின்மேல் வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து, வெள்ளை வண்ணனாகிய மூத்தோனைப்பார்த்து, அண்ணா! இவ்விடத்தில் வீமன் அடித்த கதையால் வீழ்ந்துவிட்ட துரியோதன மகாராஜன் பாண்டவர்களுக்

குச் செயத பொல்லாஙகுகளை இவவளவென றெணணததுலலையா. அக்கினி யிற பிறநத பேதையாகிய துரோபதையைச சபையேறறி, அவளுடைய துணியை யுரிநது பஙகபபடுததி வைததான அககாலததி லுஙகளைபபோ லொததவாகள கணணுற பாாததிருபபீாகளாகில, இபபோது வீமன உதைத் ததிலுங கோடிபஙகாக உதைதது அன்றைககே உயிரை மாய்தது விடு வீாகள்.

அநதக காலததில வேறுதிக்கிலலாமல, ஆதெய்வமேயென்று இரைநத ழுத அநத உததமியானவள அஙகிருநத இராஜகூட்டஙகளெலலாரு மறியும் படியாக, பீமனுடைய கதையால உனதுதுடை முறிநது இறககககடவா யெனறு சபிததிருககினறுள அநதப பதிவிரதையினுடைய சாபசசொல் லானது வீணபோகுமோ ? இதன்றி, பூாவததில ஒருமுனிவா இவன துடை முறிநது இறககும்படி சபிததிருககிறா இவனுககும வினைபபயனபடி அனு பவிககக கூடியது. ஆதலால பீமசேனனை வெறுபபதிற காரியமிலலை மேலும பாணடவாகளிபபோதுசெயத யுததததில இநதப பாவியாகிய துரியோதனன செயத கொடுமைகளை ஆாசொலலத தககவாகள ? அபிமனனனை ஒணடியாக வளைததுககொணடு. கோடிவீராள குவிநதுநினறு, நலல கைககாரனுகிய கர் ணன், துரோணுசாரி, இவாகளெலலாரு மறைநது மாறுபாடகப பினபககம வநது, விலலையுநதேரையு மழிதது, ஆளைமுழுககாடடி உயிாகலஙகி விழுக் காட்டியது தாமமோ?

இபபொழுதும இநதத துரியோதனன் விதிகிழிநது மாளாமல பீமசே னன் தொடைமேல அடிததிஞலேயா செததான ? வேறொரு விததகினல் சாகமாட்டானே ? ஆரெபபடிபோனுலும நமககென்ன ? நாம வநதவழியை நாம பாாபபோம எனறுரைத்த வாசுதேவனுடைய வாாததையைக கேட்ட பலராமா கொதிபபாறியடஙகி, குளிாநதஜலமபோல கோபமாறி, நெடிய தோமேலேறி, யுததபூமியைவிடடு தெயவகதி பெரிதென்று நினைதது நைமி சாரணணியததிறகுச செனறுா அககால அஙகுளள ரிஷிகள பலராமருக் குத தகுநத மரியாதையுடன் யாகஞசெயவிகக, அதறகவா மெசசி பிரமமக்ஞி யானததை அவாகளுககு உபதேசிதது, அவாகளுடன அவபிருத ஸ்நானஞ் செய்து, சநதோஷ மனமுடையவராய அவாகளிடததில சிலவுபெறறுக் கொணடு துவாரகாபுரிக்குச செனறனா.

எண்பதாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்தணர் குலத்துதித்த அரிய குசேலனென்போன்
சுந்தர துவாரகைக்குச் சுவாமியி னிடத்திற்சென்று
சிந்தையி லன்புகூர்ந்து சிறப்புடன் பூசைசெய்து
வந்தவரிளைப்பு நீக்கும் வாழ்வினை வழுத்துவோமே

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குத் தோழனான குசேலனென்கிற மறையோன் ஐசுவரியத்தை விரும்பித் துவாரகைக்குச் சென்றதும், அவரை ஸ்ரீபகவான் சாஸ்திரவிதியின்படி பூஜித்து இளைப்பாறினபிறகு தாம் குருகுலவாசஞ் செய்தபோது செய்த காரியங்களையும் ஆசாரியனும் சிஷ்யனுமிருக்க வேண்டிய முறைமையை வெளியிட்டதையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கேளீர் உத்தரன் மருமகனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! திருமாலுக்குத் தோழராகியும், பிரமத்தை நன்குணர்ந்தவர்களிற் சிறந்தவராகியும், மகா விரக்தராகியும், வஸ்துக்களி லாசையற்றவராயும், வெகு சாந்தராகியும், தவத்திற் சிறந்தவராகியு மிருக்கின்ற குசேலரென்கிற ஒரு பிராமணோத்தம ரிருந்தார். அவர் ஒருத்தரையும் யாசிக்காமல், தன்னடையாய் நேர்ந்த ஆகாரத்தினிடத்தில் வெகு ஆசையுடையவராகி, தருமத்தில் நின்றும் வழுவாது கிருகஸ்தாசிரமத்தை நடத்திவந்தார். அவருடைய மனைவி கற்புடையவர்கட்குள் சிறந்தவளாய், பர்த்தாவைப்போல அன்னமில்லாமல் இளைத்து, நரம்புக் கூடான சரீரத்தை வாய்ந்தவளாய், கட்டினு லுகிருப்படியான கந்தலாடையை உடுத்திக்கொண்டு வெகுதரித்திரத்தை அனுபவிக்கையிலும் கற்புவழுவாமல், கொழுநருடைய ஆக்கினையின்படி பணிவிடைசெய்வதில் வெகு வாஞ்சையுடையவளாய், பாகஞ்செய்கிற அன்னத்தைக் கணவனுக்கிட்டு, அப்பாத்திரம் அலம்பின தீர்த்தத்தைத் தான்புசித்து, எப்பொழுதும் உபவாசத்துடனிருக்கிறவள்.

ஆதலால், ஒருநாள் மூர்ச்சித்து விழுந்து, மெய்மறந்து, முகம்வாடி, கைதுவண்டு, காலலைந்து, மேனிகுலைந்து, நினைவுதப்பி, வெகுநேரமிருந்து தெளிந்தெழுந்திருந்து, இந்தத் தரித்திரத்தை எத்தனைநாளைக்கு நாம் அனுபவிக்கலாம்? யென்னசெய்தால் தரித்திரம் நிவர்த்தியாகும்? என்று யோசித்து, நாமிப்படிக்குப் புசிப்பில்லாமல் கஷ்டப்படுவதை மகானுபாவராகிய நம்மை அடிமைகொண்டவருக்குத் தெரியப்படுத்தினால் ஏதாவது கோபித்துக் கொள்ளுவாரோ? அதிக்மேலென தெரியப்படுத்தாமலிருப்பது சரியல்ல என்று மனத்தைத் திடப்படுத்தி, அரையினில் சொல்ப ஆடையும் அச்சமும் உடையவளாதலால் கணவன்முன் வராமல் சரீரத்தை மறைத்து, வெளியினில்

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் குசேலரை உபசரித்தல்

கொஞ்ச் முகக்தெரியும்படியாக மிகவும பயபக்தியுடனே ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றாள

சுவாமி! தேவரீருககுத தோழராகியும, ஸ்ரீயபபதியாகியும, மகா பிரம் மண்ணியராகியும, மகா தாதாவாகியும, தயாளுவாகியும, உலகபூசசியராகியும், மகானுபாவராகியு மிருககினற ஸ்ரீ கணணபிரானைத தேவரீ ரொருககாலெ ழுநதருளி சேவிததால, சகல புருஷாாததஙகளும பெறலாமெனறு தோனறு கின்றன அபபால தஙகளுககிசைநதபடி நடததலாம எனறு வெருவினையமா யும, நயமாயும, பயபகதியுடன மெதுவாய உரைத்த மனைவியின வசனஙகளைக் கேழவியுறற குசேலரானவா சநதுஷட மனதுடையவராகி, இவள சொன்ன படி செயதால ஜகதீசுவரனுன வாசுதேவனுடைய சேவை நமககுககிடைககும் ஆதைககாடடிலும நமககெனன புருஷாாததம் வேணடும? ஆதலால துவார் கைக்குச செலலவேணடும எனறு நிசசயிதது அநதக கறபுடைய மஙகை யையப பாாதது இதனைசசொலலுகினறாா

பெணணே! வேநதனிடததிலும, சிசுவினிடததிலும, கடவுளிடததி லும, வெறுஙகையோடு போககககூடாது அநத ஸ்ரீ கிருஷணபகவான அரச னுயுங கடவுளாயு மிருபபதால, வெறுங்கையோடு காணலாகாது. அதறகுக் கிரகததிலேதாவது யிருககினறதா? வெனறு கேட்டனா. அதறகமமாது சிரோமணி இருககினறது தருகிறேனெனறு சொலலி, அநதக்ஷணததில் ரிஷிகளுடைய நானகு ஆசிரமததிறகேகி, நானகுபிடி அவல வாஙகிககொண்டு வநது, அதனைக சுறறிக கொடுகக வஸதிரமிலலாமல கிரகஙகடோறுந திரிநது அதறகு ஆதாரமய வைககக ஒருதுணடு சமபாதிதது அதனிலவைதது, அதன் மேல அநேககநதைகளைச சுறறி, அதனமேல மரவுரியைசசுறறித தனனுத் துன அநதணரிடததிற கொடுததனள அதையவா பெறறுககொணடு துவார் கைககுப பிரையாணமாயப போகையில, மகா தரிததிரனுகியும உபயோக மறறவனுகியு மிருககினற நமககு அநதச சாவேசுவரனுன ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா னுடைய சேவையெபபடி கிடைககப்போகிறது? எனறு பலவாருகச சிநதித் துககொண்டபடியே துவாரகாபுரததினிற பிரவேசிததனா.

இப்படி பிரவேசிககும போது வீதிகளுடைய அலஙகாரததையும், அங்குள்ள மானிடா மடநதையாகளுடைய அழகையும், கடைவீதிகளுடை ய சிறபபையும, கோட்டை கொததளஙகளுடைய பநதோபஸதையும, இவை முதலிய செல்வசசெருககைக கண்களிககப் பாாதது, ஆனநதிததுக் கொண் டே மூன்றுகோட்டை வாசல்களையுந தாண்டி, ஸ்ரீ கிருஷணபகவானுடைய பதினாறுயிரதது அறுநூறறெட்டு மனைவியர்களின கிரகங்களிற்சிறநத ஒரு கிரகத்தினுட் பிரவேசிதது, அநேகமாயிரங் காவறகாரர்கள் காாததிருககை யில் தடைபடாமல் நாலாங்கட்டினுட் பிரவேசிததுப போயினா. அபபடிபோ கையில் அரததில் ஸ்ரீருக்குமணி தேவியுடன் நவரததின மயமான சப்பிரம டமஞ்சததின்மீது எழுந்தருளியிருக்கினற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவா னிநத குசேல

ரைக்கண்டு எழுந்திருந்து, அதிவேகமாய் ஓடிவந்து, அவரைக் காடாலிங்கனஞ் செய்து, தமக்குத்தோழராயும் பிராம்மண சிரேஷ்டராயுமிருக்கின்ற அந்தக் குசேலருடைய சரீரசம்பந்தத்தினால் ஆனந்தபாஷ்பங்களை உதிர்த்து, தேகம் புளகிக்க அவர் கையைப்பற்றி அழைத்துக்கொண்டு தமது மெத்தையின் மீது உட்காரவைத்து, அர்க்கியபாத்திய முதலிய வஸ்துக்களைத் தாமே கொண்டுவந்து சாஸ்திர விதிப்படிக்குப் பூசித்தார்.

பின்னும் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தைக்கொண்டு அவரது திருவடிகளை விளக்கி, அந்தத்தீர்த்தத்தைத் தமது சிரசில் தரித்து, உத்தமமான ஸ்ரீ சந்தனாதி திவ்விய புஷ்பங்களாலும் அலங்கரித்து, நான்கு பக்கத்திலும் அகிற் தூபங்களைப் போட்டு, சுகந்த தைலத்தினால் தீபங்களை வைத்து, விடுதி புஷ்பங்களாலும் துளசிகளாலும் வெகுவாக அர்ச்சித்து, திவ்வியமான உண்டிகளை புசிப்பித்து தாம்பூலங் கொடுத்து, ஓ! எனது பிரியபாங்கவரே! நல்வரத்தாய் வந்து சேர்ந்தீரே! இதுவே போதுமானது என்று கூறி அந்தணர்களுடைய பங்மைகளையும் சிநேகிதர்களிடத்தில் செலுத்தவேண்டிய அன்பையும் வெளிப்படுத்தவேண்டி அவருடன் சமமாக உட்கார்ந்து, அவரது திருவடிகளைத் தமது மடியினில் வைத்துக்கொண்டு வந்த இளைப்புதீரும்படியாக வருடினார். அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீ ருக்குமணி தேவியானவள் கண்ணன் செய்த உபசாரங்களுக்குத் தானும் உடந்தையாக வெகு விநயத்துடன் கைத்திய உபசாரமாகத் திருவாலவட்டம் சேவித்துச் சாமரம் வீசினாள்.

அதை அங்குள்ள மாதர்கள் கண்டு வியப்படைந்து, இந்தத்திகம்பரனை வேதியனால் பூர்வஜன்மத்தில் என்ன தவஞ் செய்யப்பட்டதோ தெரியவில்லை. தரித்திர சிரோமணியான இந்த மறையோன் யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டவனாயிருந்தும், சகல லோகபாலகனான மகாதேவனால் வசுதேவர் பூஜிக்கப்படுவது போல வெகு ஆதரவுடன் பூஜிக்கப்படுகிறார். இதென்ன மகிமையோ அறியோம் என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது கண்ணபிரான் அம்மறையோனை நோக்கி, நீர் குருகுலவாசஞ்செய்து சகல வித்தையுங் கற்றுணர்ந்து குருதக்ஷிணை கொடுத்தபின் உமக்குச் சரியொத்த மனைவி விவாகமாயிற்றா? தேவரீர் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொருளாசை, அற்றவரென்றும், நானெப்படி ஒன்றிலும் சம்பந்தப்படாமலிருக்கிறேனோ? அப்படியிருக்கத் தக்கவரென்றும், நான் அறிவேன்.

உலகில் முதற்குரு பிதாவென்றும், இரண்டாவதுகுரு உபநயனஞ் செய்வித்துப் பிரம்மோபதேசஞ் செய்கிறவனென்றும், மூன்றாவதுகுரு பிரம்மக்ஞானத்தை உபதேசிக்கிறவனென்றும் சொல்லுவார்கள். அவர்களில் பிரம்மக்ஞானத்தை உபதேசிக்கிற ஆசாரியனாக நானேயிருந்து, வர்ணாச்சிரம ஆசாரந் தப்பாமல் நடத்துகிற சிஷ்யனுக்குக் ஞானோபதேசஞ் செய்து மோக்ஷத்தை அடையச் செய்வேன். இந்தச் சம்சாரமாகிற சமுத்திரத்தைத் தாண்டுகைக்குத் தெப்பம்போல் ஆசாரியன் உபகாரியாயிருக்க, சிலர் அதையறியாமல்

அகண்ட சாமபிராசசியததையுந துறநது, அநேக கோடிவருஷம வனததில
வெய்யல் கானலமழை யெனபதிலலாமல காறறையுஞ சலத்தையும் சருகுகளை
யும் ஆகாரமாகக கொணடு வருததபபடுவாாகள அபபடி வருததபபட்டுங்
கொஞசம் பிரமாத முணடானல அநேகஜனமஙகள ப்ோகப பிரஷடராகி, பூர்
வஜன்ம நினைபபுடன யோகிகளுடைய மாாககததை அனுசரிதது, அநேககால
விளமபனததினல மோக்ஷ மடைவாாகள

அபபடிபபட்ட பிரயாசமான மாாககததில பகதி செலுததுகிறவன்
புத்திமா னுகமாட்டான. ஒருஜனமததில தானே நலல ஆசாரியனைச சரணம
டைநது, அவருடைய கிருபையினல் சுலபமாய் மோக்ஷ மடைகிறவனதான இ
யானி அபபடிககு உபதேசிககுமபடியான குருகிடைபபதரிது அபபடிககுக்
கிடைததாலும அவனிடததில பகதிபிறவாது பகதிபிறநதாலும அதறகு அ
நேகவிதவிகாதம வரும. அபபடிககு விககினமிலலாவிடினும உபதேசமபெற
மனமவராது அபபடிககு மனமவநதாலும உபதேசிககிறே மெனகிறவாகளுங்
கிடையாா உபதேசிககிறேனெனறு ஒருவனேறபட்டால அவனுககுயோககிய
தை யிராது இபபடிககு அநேகவிதமான விகாதம வருமேயனறி சுலபமாயக
கிடைககாது கலியுகததில அநேகாகள டமபததை யனுசரிதது, தாஙகள்
மோக்ஷங கொடுபபவாகளாக எணணி, உதரபோஷணைககாக தனனிடததில்
பக்தியிலலாதவனை வரவழைதது அவனுககு உபதேசஞ செயவிதது, அதனல
தானுங்கெட்டு அவனையுங்கெடுபபான.

வாரீா அனபிறசிறநத நணபரே! அதில் சரியாயிருக்கிறவன நீறபூதத நெ
ருபபுபபோல ஒருததனுககுத தனயோககியத்தையைத தெரியபபடுததுவதில்
பிரயோஜனமிலலையெனறு தனது சகதியை வெளிபபடுததாமல, நீககடைக்
கோலி லிருககிற அககினியைக சடைநதாலனறி வேளிபபடாததுபோல தஙக
ளுடன சகவாசஞ செயதாலனறி தஙகளுடைய யோககியதையைத தெரியப்
படுததாாகள் அபடிபபட்ட மோக்ஷாதி காரிகளான கியானவானகளிடததில்
ஒரு வருடமாகிலும ஆறுமாசமாகிலும பணிவிடைசெயது மெயபபிதது உப
தேசமபெறறால, மோக்ஷம வருவதற கென்ன சநதேகம? குருயிருககவேண்
டிய கிரமம எபபடியெனறல? எபபொழுதும ஆசார முடையவனும, ஸ்ரீமந
நாராயணனை பரதேவதையெனறு நிசசயககியானமுடையவனும, பாபபமற்
றவனும, சகல வேதஙகளையும, வேதததினுடைய தததுவததையும, நனறுக
அறிநதவனும, பிரமமககியானியாயும, சாநதனும, சகலகுண முடையவனு
யும், சததியவாதியாயும, வாணததினுடையவும ஆசிரமததி னுடை யவுமான ஆ
சாரததை வழுவாதவனும, யோககியமான ஜீவன முடையவனும, டமபமற்ற
வனும, இநதிரியநிககிரகஞ செயதவனும, வேதாநத காலக்ஷேபததுடன
கூடினவனும, சகலஜீவராசிக ளிடததிலும அனபுள்ளவனும, சததுருமித
துருகக ளிடததில் சமபுததியுடையவனும, பாபஞ செயபவரிடததி லனபு
கூர்ந்து பிராயச்சிதத முதலியவைகளைச செய்விதது சனமாாககத தில்
கொண்டுவாரத தக்கவனும் சகலசாஸ்திரங்களையு மறிநதவனும், வணக்க

முள்ளவனும், படாடோபமாய் வெளிப்படத்திரியாதவனுமிருக்கவேண்டும்.

சிஷ்யக்கிரமம் எப்படியென்றால்? நல்லபுத்தியுடன் குருவுக்குப் பணிவிடை செய்கிறவனும், நல்லஜீவனத்துடன் கூடினவனும், பிரமமக்கியானத்தை அறியவேண்டுமென்கிற ஆவலகொண்டவனும், அகங்காரமற்றவனும், கர்வமில்லாதவனும் எப்போ குருவினுடைய அருள்பெருவோமென்று எதிர்பார்க்கிறவனும், இந்திரியநிக்கிரக முள்ளவனும், பொறாமை அற்றவனும் சொரசொரப்பானவனும், வணக்கமுள்ளனு மிருக்கவேண்டும் குருசிஷியர்களிப்படிக்கில்லாமல் ஆயிரம்வருஷம் வருத்தப்பட்டாலும் ஒன்றும் லபிக்கமாட்டாது அப்படிப்பட்ட குரு நானே அன்றி வேறில்லை எனக்கு எப்போ ஆரிடத்தில் கிருபை உண்டாகிறதோ? அப்போ அந்தக்கியானிகளான பெரியோர்களிடத்திற் பிரவேசித்து, அவர்களுக்குக் கியானோபதேசஞ் செய்து மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பேன், உலகத்தில் பிராணிகள் பக்திசிரத்தையுடன் அன்புகூர்ந்து யென்னை ஆராதிப்பதுபோலகுருவினிடத்திலும் மானிடனென்றெண்ணாமல் ஆராதித்தார்களேயானால், சாசுவதமான மோக்ஷத்தை அடைவார்கள் அப்படிசெய்யாமல் கேவலம் மானிடனென்றெண்ணினால் அனேக கல்பகாலம் நரகத்தில் விழுந்திருப்பார், எனக்கு குருவினிடத்தில் அன்புகூர்ந்துபணிவிடைசெய்பவனிடத்தி லுண்டாயிருக்கிற அன்பு, ஆயிரம் வேள்வி செய்தவனிடத்திலும் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவஞ்செய்தவனிடத்திலு மிருக்கமாட்டாது.

அப்படிப்பட்ட ஈசுவரசுவரூபியான குருசிசுரூஷை, பகவத கிருபையால் உமக்கு நிறைவேறினதல்லவா? நாமந்தக் குருவினிடத்தில் வாசஞ்செய்கிறபோது ஒருநாள் நம்மைக் குருபத்தினியானவள் எரிகரும்பு கொண்டுவரச் சொன்னதற்கு, காட்டிற்குப்போய் விறகுவெட்டி சூரியாஸ்தமனமாகிற சமயத்தில ஆளுக்கொருசுமை எடுத்துக்கொண்டு புறப்படுகையில், பிரளய கால சமுத்திரம்போ லிருளுடன மழையுங்காற்றுமிடியுமின்னலு முண்டாய் நடுக்கமெடுத்து, திக்குவிதிக்குகள தெரியாமல ஒருவர் கையை ஒருவர்பற்றிக் கொண்டு இராத்திரி முப்பது நாழிகையில் நனைந்து அலைந்தோமன்றோ? அப்படி அலைந்திருப்பதை மறுநாள் காலையில நமது குருகேழ்வியுற்று, நம்மைத் தேடிக்கொண்டு காட்டிற்குவந்து வருத்தப்படுகிற நம்மைப்பார்த்து வியப்படைந்து பாலர்ளான நீங்க ளென்னிமித்தமாக இஷ்டமான பிராணனைக்கூட வெண்ணிப்பாராமல், இப்படியும் பணிவிடையே பெரிதாகவெண்ணிச் செய்பவருமுண்டோ? உங்களிடத்திலெனக்கு மகத்தான சந்தோஷமாயிற்று உங்களுக்குச் சகலவேதங்களும், சாஸ்திரங்களும், உபநிஷத்துக்களுடன தெரிந்து, இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும், சகலபயன்களையும் சுலபமாக அடையக்கடவீர்கள் என்று அனுக்கிரகித்தாரே அதுகளையும் நமது தோழனமாகளையும் அந்த குருவினிடத்தில் கற்றுணர்ந்த கல்விகளையும் மறவாமல் நினைத்துக்கொண் டிருக்கிறீரா? என்று வினவுகிற ஸ்ரீகண்ணபிரானை ஸ்ரீதாமாவெனனும் பெயருடைய குசேலர்பார்த்து ஒருவார்த்தை விக்கியாபனஞ் செய்கின்றார்.

ஐயா! அன்னேயொத்த தென்னுள்ளமாந்த நண்பரே! சத்திய சங்கல்பனும் ஜகத்குருவாயிருக்கிற தேவரீருடைய கிருபை அடியேனுக்குப் பாலியத்தில் தானே வாய்த்தபடியால், அப்பொழுதே சகல அக்ஞானமும் பாபமும் விலகிப்போய் பரிசுத்தனுய இகத்திலும் பரத்திலும் அடையவேண்டிய புருஷார்த்தங்களைச் சுலபமாக அடைந்தேன் ஆனல் வேதசொரூபியான கருடபகவானே தேவரீருக்கு வாகனமாக யிருக்க, வேத சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணாவதற்குக் குருகுலவாசஞ் செய்தீரென்பது மாத்திரம் உலக விளம்பனமா யிருக்கிறதேயன்றி வேறல்ல என்று ஒருவருக்கொருவா பாலியத்திற் செய்த கிருத்தியங்களையும், ஆசாரிய பணிவிடைகளையும், மற்ற காலக்ஷேபங்களையு நினைத்துக்கொண்டு சம்பாஷித்தார்கள்

எண்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

அந்தமாகிய குசேல வந்தணா கொண்டு வந்த
சுந்தரவவலே சுவாமி பிடிங்கியே வாயிற் போட
விந்தையா மாட கூட மேன்மையா மைஸ்வா யத்தை
தந்துபோ கென்றனுப்பத் தான் சென்றத் தனேச் சொல்வாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தமக்குச் சகாவான குசேலா தானகொண்டுவந்த அவலேகொடுக்க வெழுந்கப்பட்டிருந்தையில் தாமாய்வாங்கி ஒருபிடி பட்சித்து இரண்டாவதுபிடி படசிக்கப்போனதை ஸ்ரீ ருக்குமணிதேவி தகைந்ததும், அந்த ஒருபிடி அவல் பட்சித்ததற்கு இந்திரன் முதலிய தேவாகளுக்குந் துல்லபமான ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்து அதை சொல்பமென றெண்ணி குசேலருடன் சொல்லாமல் அனுப்பினதும், அப்பால் குசேலா தமதாசிரமத்திற்கு வந்து பாாத்து ஆச்சரியத்தை அடைந்த விருத்தாந்தங்களையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன

கேளீர் உத்தரானந்தனனை பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! சாவபூதாந்தர்யாமியான சுவாமியானவா அந்தக் குசேலாகொண்டுவந்த அவலேத் தமக்குக் கொடுக்க வெழுக்கப்பட டிருப்பதையும், ஐயசுவரியநிமித்தமாய தம்மை ஒருக்காலும் பூஜிக்காம லிருப்பதையும், ஐசுவரியத்தைக் கொளுசமேனுஞ் சிந்தையில் வையாமலிருப்பதையுந் தெரிந்துகொண்டு, இவருக்கு இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்கும் அரிதான சம்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று நிச்சயித்து, அந்தக்குசேலரைநோக்கிப் புன்னகையுட னெருவார்த்தை அருளிச் செய்கிறூர்

ஐயா! அனபிறசிறநத நண்பரே! தேவரீா வெகுநாள்பொறுதது இவ்விடத திறமெழுநதருளின படியால, அடியேனுககேதாவது பலகாரஙகொணடுவநதிருககவேண்டுமே! எனனகொணடுவநதீா? விசேஷமாயக கொணடுவராததினால யெனனமாகக கொடுககிறதெனறு சஙகோசிககிறுபபோ லிருககின்றது எனக்கு வஸது விசேஷமெனறும, அலபமெனறும, பேதமிலலை. அவரவாகளுடையகருததினமீதி லெனககு திருஷடியேயனறி, பதாாததததிலடததில திருஷடி யிலலை அனபுடன ஒரு துளசிதளமாகிலும, ஒருபுஷபமாகிலும, ஒரு கனியாகிலும, பரிசுததமாகிய தீாததமாகிலும கொடுபபதை விருபபமா யஙகீகரிபபேனே யனறி, அனபிலலாமல அமுதததைக கொடுததாலும் அஙகீகரிககவே மாடடேன். எனறிபபடி வெகுவிதமாகசசொன்னா

இவவாறு வெகுவிதமாகச் சொலலியுங குசேலரானவா தாமகொணடுவநததைக கொடுகக வெழககபபடடுத தலையைக குனிநதிருபபதை சுவாமிபாாதது, அவாகையிலிருநத அவல முடிசசைத தானே இதெனன முடிசசெனறு பலவநதமாகவாஙகி, தமது மடியில வைததுககொணடு, அதையவிழததுபபாாதது, ஒய சகாவே! எனககுமிகவும இஷடமான இநத அவலைககொணடு வநதும யெனககுக கொடாமலிருநதீரலலோ? இநத அவல யெனது குக்ஷியிறபோனால, அநேககோடிப பிராணிகளைத திருபதிசெயவிககும எனறு சொலலி ஒருபிடி அவலை எடுததுப பக்ஷிதது, இரணடாவதுபிடி எடுததார்.

அப்போது ஸ்ரீருக்குமணி தேவியானவள ஒருபிடி அவலுககே இகததிலும பரததிலு முணடான சகலசமபததுககளு மிவருககுச சுவாதீனமாகப் போயிற்று இநத இரணடாவது பிடி அவலுககு நாமலலோ வசியமாகவேணடுமெனறு தடுததாள அபபடி தடுதததை சுவாமி நிவறதிதது, அநதககுசேலருககுக கொடுதத சமபதது அவாகொடுதத ஒருபிடி அவலுக கிணையாகாதெனறு தமககுளளே திருபதி யிலலாமையா லதை அவருடன சொலலாமல், ஒரு நாளவரை வைததிருநது, மறுநாளகாலையில வெகுதூரங கொணடுவநது வழியனுபபிச சேவிததுப போடடு துவாரகைககுச் செனறனா.

அபபாலநதக குசேலரும சுவாமியினாலனுபபி விககப படடவராய் மாாக்கத்தில வருமபோது, அநதப பிரமமணணிய தேவனானவன கணணபிரானுடைய கிருபையையும, அவருடைய அனபையும, அவா பலராமரை வெகு உபசாரததுடன பூஜிபபதுபோல தமமைப பூசிதததையும நினைதது, பிரமன் முதலிய சகல தேவாகளாலும அறியவொணணாத திருவடிககமலததையுடைய பெரிய பிராடடியாரானவா சாாவகாலமும வாசஞ்செயகிற திருமாாபில தரிததிராகளில முதலவனான யெனது மாாபும சோதது ஆலிங்கனஞ் செயயுமபடி பாககியம பெறறேனே இதைவிட புருஷார்த்தம் வேறுண்டோ ?

இதன்றி வாக்குக்கும் மனதிறகு மெடடாத மகிமையையுடைய நவரத்தினமிழைத்த சப்பிரகூட மஞசததினில, சூரியகாநதியின ஒளியினைவாய்ந்த

திண்டு தலைகணிகள் போட்டிருக்கிற மெத்தையின்மீது, மாணிடரில் நிகிருஷ்டனான என்னை உட்காரவைத்து, அனேக பரிசாரகர்கள் புடைசூழ்ந்திருக்க அவர்தாமே என் துகாலைவருடி, சந்தனபுஷ்ப தூபதீபங்களினா லுபசரித்துப் பூஜித்ததுமன்றி, சகலபாபமுங் கரிந்திரமும் விலகிப் போகும்படியான பார்வையையுடைய ஸ்ரீருக்குமணி தேவியாலும் அநேகவிதமாக உபசரிக்கப் பட்டோமே இவ்வளவெல்லாஞ் செய்த சுவாமியானவர் நமக்கேன் தனத்தைக் கொடுக்கவில்லை ?

ஏனென்றால் தனத்தைக் கொடுத்தால் நல்லபோஜனங்களைச் செய்து, அதனால் சரீரம் தத்து, காமமேலிட்டு, மூத்திரத்திற்கும் நாற்றத்திற்கு மிருப்பிடமாய வாயினால் சொல்லுதற்கும் ஒவ்வாத அசுத்தயான யோனியைப் பரமசுகமென்று நினைத்து, மாதர்களை வெகுவாய்ச் சிபாதிக்க விருப்பமுண்டாகி, தூண்டிமுள்ளி லிருக்கிற மாம்சத்தைக் கிரகிக்கவந்து மரணமடைகிற மீன் போல மாயையில் சிக்கிக் கெட்டுப்போகப் போகிறேனென்று திருவுள்ளத்திற் ஞேன்றிக் கொடாமலிருந்தாரே யன்றி உலோபத் தனத்தினாலல்ல

அன்றியும் ஜனகசக்கிரவர்த்தி முதலியவர்கள் யோகிகளைப்போல சமசாரத்திலேயே சமசாரபந்த மற்றவர்களாய் லாபநஷ்டத்தில் சமபுத்தியுடையவர்களாய ஞானியா யிருந்தபடியால், அவர்களுக்கு ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தால் கெட்டுப்போக மாட்டார்களென்று திரண்ட ஐசுவரியத்தைக் கிருபை செய்தருளினார் நம்மைப்போ லொத்த நிகிருஷ்டனுக்குச் சம்பத்திருந்தால் அந்தக் கருணைக்கடலான சுவாமியை நினைக்கும்படியாயிராது அதினால் கெட்டுப்போகப் போகிறேனென்று கிருபைகூர்ந்து தனத்தைக் கொடாமலனுப்பினார் என்று சந்தோஷமாகத் தமது ஆசிரமத்திற்கு வந்தார்

அப்போதங்கு ஆசிரமம் சந்திரசூரியாக்கினிகளுடைய ஒளியினை வாய்ந்த ஆயிரம் ஸதூபிகளையும், குபேரனுடைய சைத்திரரதமென்கிற நந்தவனம்போன்று நான்குபக்கத்திலும் நிறைந்த வனமும், இப்படி அலங்காரமாயிருக்கிறவனத்தில் மயில்கள் குயில்கள் முதலிய பட்சிகள் மனதை அரிக்கும்படி கூவுதலோடு அல்லி ஆம்பல் கருநெய்தல் தாமரைமுதலியதுகளோடும் அன்னப் பறவைகளோடும் பூரணமாய ஜலம் நிறைந்து வைடூரியம் போல தெளிந்திருக்கிற அனேக தடாகங்களும், சகலாபரண பூஷிதர்களாய அப்சரமாதர்களை நிகர்த்த ஊழியப்பெண்களால் வியாபிக்கப்பட்டும், இப்படி மிகவுந் தேஜோமயமா யிருக்கிற தமதாசிரமத்தைப் பார்த்தார்

இவ்வாறு பார்க்கவும் இதுயின்னதென்று அறியமாட்டாமல் பிரமித்து கொஞ்ச நிதானத்தின் பேரில் தமதாசிரமமென றறிந்துகொண்டு, மெல்லன அருகில்வருகின்றார். இப்படிவருகின்றவரை ஊழியப்பெண்கள் பார்த்து வேகமாக ஓடி, குசேலருடைய வரவை அவரது மனைவியோடுரைத்தனர். [illegible] அம்மா பதிவிரதையானவள், நமது மணவாளன் இதுவரை

யில் வெளியினில் போகாதிருந்தமையால் வெகுகஷ்டத்தை அனுபவித்தோம். இப்போ தொருதரம் அந்த மகானுபாவன் வெளிப்பட்டபடியால் அகண்டசாமராஜ்யத்தை அடைந்தோம் அப்படிப்பட்ட மகிமையையுடைய பாதத்தாவருகிறார்

என்று வெகுசந்தோஷமாய் சகல லக்ஷணத்துடன் விளங்குகிற ஸ்ரீமகாலக்ஷிமியைப் போல அறக்கியபாதத்தியத்திற்குரிய சாமக்கிரிகைகளை எடுத்துக்கொண்டு, அநேக தோழிப்பெண்கள் புடைசூழ ஸ்ரீருக்குமணி தேவியாலும் ஸ்ரீபகவானாலும் உபசாரமாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமேனியுடையவராய் சாக்ஷாத் தேவதையைப்போல சிறப்பாய் விளங்குகிற தனது நணவரைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, அர்க்கியபாத்திய முதலியவற்றால் பூஜித்து எதிரில் நின்றாள்

இப்படி நிறபவளை குசேலரானவர் தமது மனைவிதானென்று நிதானித்து, அவளுடன் இந்திரனுடைய கிரகம்போ லிருக்கிற தமது கிரகத்தினுள் பிரவேசித்து, சொர்ணத்தினால் சுவர்வைத்துப் பவழத்தால் கால்களைநாட்டி அனேக விசித்திரமாயிருக்கிற மெத்தைமேடைகளும் மாடமாளிகைகளும் அணி அணியாயிருப்பதையும், நவரத்தினமிழைத்த மஞ்சத்தின் மீதில் திவ்விய பீதாம்பரத்திற் கொப்பாகிய மெத்தை திண்டு தலைகணிகள் போட்டிருப்பதையும் பவழக்கால், நாட்டி முத்துச்சரங்களை ஜாலராகத் தொங்கவிட்டு தந்தத்தினாற்செய்து நவரத்தினமிழைத்த அனேக ஆசனங்களையும், சொர்ணக்காம்புடைய அனேகங்கொடைகளையும், அவ்வாறே விளங்கும் அனேக சாமரங்களையும், படிகமயமாயிருக்கிற சுவர்களில் அநேக இரத்தின தீபங்களையும் உடைத்தாய் விளங்குகிற தமது கிரகத்தைப் பார்த்து தாம் முன்னிருந்த இருப்பையும் நினைத்து, இப்படி தமக்குத்தமே யோசிக்கின்றார்

அந்தோ! இவ்வளவு சம்பத்து உண்டாகிறதற்கு நாமொன்றும் பிரயத்தனிக்க வில்லையே வியவசாயஞ்செய்கிற ஜனங்கள் தங்கள் கருத்தைச் சொல்லாம லிருக்கையிற்றானே மேகமான தெப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டிய ஜலத்தை இராக்காலத்தில் வருஷித்துச் சொல்லாம லிருக்கின்றதோ? அப்படியிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும் யெனது கருத்திற் கிசைந்தபடி நடத்தி, நாம் சொல்பமாய் ஒருபிடி அவல் கொண்டு போனதை மேருவாக எண்ணி நமக்கிவ்வளவு சம்பத்தைக் கொடுத்தும் அதற்கிணையாகாதென்று நம்முடன் சொல்லாம லிருந்துவிட்டார் கருணைக்கடலான அந்தச் சுவாமியை ஒருதரம் சேவித்தாலும், ஒருதரம் அவர் நாமத்தைக் கீர்த்தனஞ் செய்தாலும் அதையவர் வெகுவாக எண்ணிக் கடத்தேற்றத் தக்கவரேயன்றி வேறல்லர். என்று தமக்குள்ளே நிச்சயித்து, இந்தப் பகவானுக்கு அடியார்களா யிருக்கின்ற ஸ்ரீபாகவதர்களிடத்தி லிடைவிடாமல் நிரந்தரம் பக்தியிருக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகவானிடத்தில் தானே பக்திசெலுத்தி, முடிவில்தமது மனைவியுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மேலான பதவியை அடைந்தார்

எண்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

சகலபந் துக்களோடுஞ் சாந்திடுஞ் சியமந்தத்தில
பகலவன் கிரணத்திற்குப் பரிந்துஸ் நானத்திற்குப்போய்
தக்கதென் றுளிருமபஞ்ச பாண்டவா தங்களோற்கும்
பகவன் கோபியாகளுக்கும் பரிந்து கியானுபதேசஞ் செய்தார்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சகல பந்துக்களுடன் சூரியகிரகணத்திற்குச் சியமந்த பஞ்சகமென்கிற புண்ணியதீர்த்தத்திற்கு ஸ்நானஞ்செய்யப் போனதும் அவ்விடத்தில் பாண்டவாகளும், கவுரவாகளும், இன்னம் சகல தேசத்த ரசாகளும், நந்தகோபாமுதலிய கோபாலாகளும், யசோதைமுதலிய கோபிகைகளும், சுவாமியைக் கண்டதும், அந்தக் கோபிகைகளுக்குச் சுவாமி கியானுபதேசஞ்செய்தது அதினலவாகள் மோக்ஷத்தை யடைந்ததுஞ் சொல லுகின்றன

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்

கேளீா பறகுனபவுத்திரனன பரிக்ஷித்துமகாராஜனே ! ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வான் துவாரகாபுரத்தில் சுகமாக வசிக்கிறபோது ஜோதிடரிற்சிறந்த கறகா சாரியரானவா சூரியகிரகணம் பூரணகிரணமாய வருகிற தென்று தெரியப் படுத்த, அதுகேட்ட ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ணாகள் தமபதி சமேதாகளாய சகல யாதவாகளையும் புஷ்பகவிமானமபோன்ற இரதத்தினமீ தேறறிக்கொண்டு, சியமந்த பஞ்சகமென்கிற புண்ணியதீர்த்தத்திற்குச் சென்று, இரதம்விட்டி றங்கி, வேதியாகள மூலமாயச சங்கற்பித்துக்கொண்டு, அந்தப் புண்ணிய தீர்த்தத்தில ஸ்நானஞ்செய்து, உபவாசத்துடன அந்தணாகளுக்கு அநேக விதமான தானங்களைக் கொடுத்து திருப்திசெய்து, சுத்தமண்டல ஸ்நான மானபின்பு சகலரும போஜனஞ்செய்து ஒரு மரத்தி னிழலில வீற்றிருந்தா கள அத்தருணத்தில சகலதேசத்தரசாகளும வந்து சுவாமியைக் கண்டு கொண்டாாகள.

அப்போ குந்திதேவியானவள் தனது சகோதரனன வசுதேவா தேவகி முதலிய சகல யாதவாகளையுங் கண்டுகளித்து, வசுதேவரைப்பாாத்து, நாங் கள மகத்தான ஆபத்தை அடைந்திருக்குங்காலையில நீங்களென்னை விசாரிக் காம லிருந்தீாகள. தைவபல மிருக்குங்காலையில யாவரும சகாயப்படுவாாகள. தைவபலம விலகினுல யாவரும விலகிப்போவாாகள் நீங்களும அந்த தைவ பலத்தை அனுசரித்து சகாயப்படுகிறவாகளே அன்றி, எனது சுகதுக்கத் திற் குரியவரல்லீா. என்று சொலலுகிற குந்திதேவியைப்பாாத்து வசுதே வர் சொல்லுகிறாா. வாராய் அம்மணி ! எனது சகோதராகளுக்குள நாங்

உன்னிடத்தில் விசேஷ அன்புடையவனா யிருந்து, கம்சனால் நேர்ந்திருந்த துன்பத்தினால் உன்னை விசாரிக்கக் கூடாமையாயிருந்தேன். அதை மன்னிக்கவேண்டியது என்று சமாதானஞ்சொல்லிக்கொண் டிருக்கையில் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், திருதராஷ்டிரன், துரியோதனன், முதலியவர்கள், பாண்டவர்கள், கேகயர்கள், விராடன், துருபதன், விதுரன், பீஷ்மகன், நக்னஜித்தன், இவர்கள் முதலிய சகல அரசர்களும் வந்தார்கள்.

இப்படிவந்த அரசர்கள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சகல லட்சுமிவிலாச ஸ்தானமாகிய திருமேனியைக்கண்டு, தங்கள் மனைவியர்களுடன் சேவித்து, அந்தக் கண்ணபிரானால் பூஜிக்கப்பட்டு, அந்தச்சுவாமிக்கு எப்பொழுதும் ஊழியஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற இந்த யாதவர்களுடைய பாக்கியத்தை யென்னசொல்லப் போகிறோமென்று உக்கிரசேன மகாராஜனை நோக்கி பிரமன்முதலிய தேவர்கள் இந்திரிய நிக்கிரகத்துடன் அனேககாலந் துதிசெய்தால் ஒருக்ஷணங்கூட காக்ஷிகொடாமல் ஆகாசவாணியைப்போல உத்தரஞ்சொல்லி மறைந்துபோகிற சுவாமியாயும், சகல உலகத்தையும் பரிசுத்தஞ் செய்யத்தக்க கங்கையைத் திருவடியிற் படைத்தவராயும், தமது வசனங்களே வேதமாக உடையவராயு மிருக்கிற இந்தக் கேசவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நீர் நரகத்திற்குரிய சம்சாரத்திலிருந்தும் அவர் சுலபராய உமக்குச் சர்வகாலமும் ஏவற்பணி செய்யும்படி பூர்வத்தி லென்ன பாக்கியஞ் செய்தீரோ? என்று உக்கிரசேன மகாராஜாவையும் யாதவர்களையும் பலவாறாகத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி யிருக்கையில் நந்தகோபர்முதலிய கோபாலர்களும், யசோதை முதலிய கோபஸ்திரீகளும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானண்டையில் வந்தார்கள். அவர்களைக்கண்டு வெகு சீக்கிரமாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்கள் சகல யாதவர்களுடன் எழுந்திருந்து, எதிரில்வந்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து, அவர்களுடைய க்ஷேமங்களை விசாரித் தார்கள் அத்தருணத்தில் நந்தகோபர் வசுதேவரைக்கண்டு, ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கனஞ்செய்து ஆனந்தபரவசர்களா யிருந்தார்கள் இப்படி யிருக்கையில் யசோதையானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணராமர்களைக்கண்டு, வெகு ஆவலுடன் அழைத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களை வெகுநாளாய்க்காணாதிருந்த கிலேசத்தைவிட்டு வெகு சந்தோஷமாய் உச்சிமுகந்து முத்தாடி ஆனந்தித்துக்கொண் டிருந்தாள் அச்சமயத்தில் தேவகி ரோகிணிதேவிகள் இரண்டுபேரும் யசோதை அண்டையில்வந்து, நீ இந்தப் பிள்ளைகளிரண்டையும் உன்பிள்ளைகளாகப் பாவித்துக் காப்பாற்றினதற் கிணையாக நாங்க ளென்ன செய்யப்போகிறோம்? இவர்களுங்களை மாதாவாயும் பிதாவாயும் நினைக்கும்படி, இமைகள் கண்களை இரக்ஷிப்பதுபோல் பேதமில்லாம லெப்படி இரட்சித்தையோ அறிகிலோம்.

என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் கோபிகைகள் யாவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானண்டையில் வந்து, தாங்களவரை வெகுநாளாய்க் காணும

விருநத விசனததை நிவற்றிதது, அவரைச சாஷ்டாங்கமாகச சேவிததுத் திருபதிபிறவாமல கணகொட்டாமல பாததிருநதாாகள் இபபடி பார்ததி ருககையில நடுவில இமைகொட்டவேணடி, ஐயோ ' பிரமமதேவன் நமக்கே னிநத இமைகொடடுதலைச சிருட்டிததானெனறு அவனை நிநதிதது, நேததி ராங்கததினுல தஙகள இருதயததி லிருககினற கமலததில அபபகவான் எழுநதருளி யிருககிறதாகப பாவனைசெயது தியானஞசெயதாாகள். அவர்க ளுடைய கருததைககணட ஸ்ரீகிருஷணபகவான அவாகளை யேகாநததில் அழைததுககொணடுபோய, அவாகளுககுச சநதோஷமவரும படியாயப் புனனகையுடன ஒருவாாததை அருளிசசெயகிறாா.

கேளீா எனதனபுளள தோழிமாாகளே ' வசுதேவா தேவகி முதலியவாக ளுடைய துனபததை நிவறதிகக மதுரைககுபபோய வரககூடாமல தடைபட் டிருநத யெனனை தூஷிககாதீாகள நாம யாவருந தெயவததிறகுச சுவாதீ னப படடவாகளேயனறி, சுதநதிராகளலல, நமமைக கூட்டிவைததது மிபபோ பிரிததுபபோட்டதுந தெயவசசெயலேயனறி நமமால வருகிறதலல, ஆகாயததில மேகமிலலாம லிருககையில வாயுவானவன ஒரு க்ஷணததிலே சோததுக கலைபபதுபோலும, ஆறறினில பலவாறுக வரபபடட திரணஙகள் சுழியி லொனறுசோநது பிரிவதுபோலும. மானிடசஞசாரமிலலாத காட்டி னில மானிடாகளைச சோககவேணடுமெனறு ஈசுவரனுக கிசசை யுண்டாகி னுல தக்ஷணம ஒரு பிரபுவினிடததி லாவேசிதது ஒரு நகரமாயச சிருஷடிப் பிதது தனகடையாய ஜனஙகளவநது சேருமபடிச செய்வான அநத ஜனங் களைப பிரிகக யிசசை உணடானுல ஏதாவதொரு பிரமாததை ஜனிபபிதது க்ஷணததில ஒருவரோடொருவா சேர வொட்டாமற செயவன்

இதனறி, ஒருவீட்டினில யஜமானனு யிருககிறவன தனககுவேண்டிய போது ஒருததனைப பிறபபிககசசெயயவும, பிறநதவனை வேணடாமெனறு சொலலவும, ஒருததனுககுப பிராணன போவதாயிருநதால அதைததடுகக வும வலலவனுவனே ? அபபடிககிலலாவிடினும வீட்டிலுளளவாகளுககுப பிணிவநது வருததமடைவதை இவன யேறறுககொளளுவனு ? அநத வியாதி யானதைக கொடுககவும பெறறுககொளளவுங கூடாமையா யிருநதாலும, ஒருததருககு இராஜீகமாய ஒரு ஆபததுவநதால அதைததான யேறறுக் கொளளுவனு ? இபபடியிருகக, யஜமான னெனபதற கெனனவடையாளம் அநத யஜமானனுனவன வெகு கஷடபபட்டு பொருள சமபாதிததுக கொண்டு வநதால, அதறகு மனைவி தானபாததியஸதியெனறும, மைநதன தானபாத் யஸதனெனறும, வெகுவாயச சொலலிககொண டிருபபாாகள அதைத் திருடன அபகரிததுக கொணடுபோனுல, கூலிவாஙகி வேலைசெயபவனுககுக் கூலிகொடாமல நிவாதிபபதுபோல அநத மனைவி மைநதாகள நலலவாாத தை சொலலி யழைததால வெகுப பிரயாசததுடன ஒருகரம யேனெனபார் கள் இரணடாவதுதரம கூபபிட்டால எபபொழுதும உன்னலைபபுததா. னென்று வெறுததுக கொளளுவாாகள.

இப்படிப்பட்ட மனைவி மைந்தாகளிடத்தில புருஷனானவன் என் மனைவி யெனமைநதனென்று அனபுசெலுத்தி, அவாகளால வெகுப பிரயோஜனத்தை அடைவதுபோல பிரமிக்கிறான அநதமனைவி யெஙகே யிருநதவள் ? இவனுக கெவவிதமாய்க கிடைததாள ? இதெல்லாம ஈஸவரனுடைய கட்டளையேயனறி நமமா லொன்றுமாகாது இநதபபுததிரனு மனைவியுந் தேகத்திதகுப பாததியஸதாகளேயன்றி ஆனமாவுககுப பநதுவாக மாட்டார்கள் உயிா போய்விட்டால உலகததாாமெசச ஒருதரம அழுவார்கள் ஆன்மாவுக்குப பநது ஸ்ரீமநநாராயணனுதலால, புததிமானானவன மகா பாகவதர்களிடததில அனபுசெலுததி, அவாகளுடைய அருளபெறறு மோக்ஷமடைய வேண்டுமேயனறி வேறேமார்ககமிலலை

சாவசக்திமானன ஈசுவரன என்னை உஙகளுடன கூட்டுறவுசெயது பிரிததுவிட்டாா உஙகளிடததிறகு யான வரவேணடுமெனறு வெகுவிதபிரயத்தினஞ்செயதாலும, நிரபபநதமான வேலையை ஜநிபபிககிறாா நானுஙகளிடத்தில் வராமலிருநததறகும ஒரு சுதுண இருககின்றது அதாவது, எனனை ஆதி மத்தியாநத மறறவனும முததொழிலுடையவனுமு மிருககிற ஈசுவரனென்றறியுஙகள எனனிடததில நீஙகள ஈசுவரனெனறு பகதி செயயாவிடினும் பாததாவெனறுவது பகதிசெலுததிய படியால சாசுவதமான பரமபததை அடைவீாகள எனறருளிசசெயததைக கேளவியுறற கோபிகைகளானவாகள் அநதச சுவாமியைநோககி, யோகசிரேஷடாகளான சனகாதிகளாலே தியானஞ் செயயததககவரான தேவரீருடைய சரணாரவிநதததில நின்றும் இடைவிடாமல பகதிபிறககுமபடி கிருபைசெயய வேணடுமெனறு பிராாததிதது, அநத தியானபபிரபாவததினுல ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிகளை அடைநதாாகள

எண்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

சந்தகலி விருத்தம்

திருநுதன்மனைவியராகியருகமணி தேவிகளமுதலானோர
புருவவிலாாநதிடுமபுணணியகிருஷணனைப புகழுடன்மணஞ்செய்த
அருமைசோககதைகளைதரெளபதையிடததினி லனபுடனதைக்கூற
தெரிவையமாருவரோடொருவாகளபுனனகை செயதிருநததைச்சொல்வாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மனைவிகளான ஸ்ரீ ருககுமணிதேவி முதலியவர்கள, துரோபதைககு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தங்களை விவாகஞ்செய்த கதைகளைச் சொலலிககொண்டதை சொலலப்படுகிறது

கேளீர் பார்த்திவ பவுத்திரனை பரிக்ஷித்து மகாராஜனே ! ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான கோபிகைகளுககுக கியானேபதேசஞ் செய்தபினபு தரும புத்திரனடையிற சென்று அவாகளுடைய க்ஷேமங்களை விசாரிக்க, அபபோதவர்கள சுவாமியைநோககி, தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளி லுண்டாயிருக்கிற தேனைப பாகவதாகள மூலமாயப பானஞ்செயகிற அடியேஙகளுக் கொருநாளும அமஙகள முண்டாகமாட்டாது என்று சொலலிக கொணடிருககிற தருணததில் அநத உததமசுலோக சிகாமணியான ஸ்ரீகிருஷணபகவான காதினில உறைககுமபடி துரோபதை யானவள ஸ்ரீ கிருஷண சுவாமியின மனைவியாகளான ஸ்ரீ ருககுமணிதேவி முதலிய வாகளைநோககி, உஙகள யாவரையும் சுவாமி யெவவிதமாக விவாகஞ் செயதருளினீரோ ? அதைவிசிதமாகத தெரியசசொலல வேணடு மென்று வினவினள இபபடி வினவிய துரோபதையை நோககி ஸ்ரீ ருககுமணிதேவி உரைககினறாள

அம்மா துரோபதா ! என்னைச சிசுபாலனுககு விவாகஞ்செயது கொடுக்கவேண்டுமென்று சகல அரசாகளும யததினமாயிருககையில, இநதப் பகவானனவா தனககுவைதத பலியைச சுறறிககொணடிருககிற ஆடுகளை லட்சியஞ்செயயாமல சிஙகமெடுததுக கொண்டு போவதுபோல யெனனை இராக்ஷசவிதியி லெடுததுககொணடு, தமது திருவடிபபணிசெயய அஙகீகரிததாரென்றாள. அபபால சததியபாமை சொலலுகிறாள அமமா பாஞசாலி ! எனது சிறியதகபபனான பிரசேனன சியமநதகமணி ஹாரததைக கழுததினிற பூணடு வேட்டைககேக, அவனைச சிஙகமகொன்று அமமணியைக கிரகிததுத தனது குகைககுசசெலல, அதனை ஓர் கரடி மாயததது அமமணியைத் தனது குகைககுக கொண்டுபோனது தெரியாத யெனது தகபபனான சத்திராஜிததன, தனனை ஸ்ரீகிருஷணபகவான அநத மணியைககேட்டுத் தான் கொடாமலிருநதபடியால தனது தமபியை மாயததுச சுவாமி அமமணியை அபகரிததாயச சொனனான்

இநத அபவாததைதககேட்ட பகவான் சகிக்கமாட்டாமல், அம்மணி சென்றவழியைத தெரிவிககச சிலரைக கூட்டிககொண்டு, அநத ஜாம்பவானிருககும குகையினுடசென்று அவனைவென்று, அவன மகள ஜாமபவதியை விவாகஞ்செயது, அவளுடன அமமணியைபபெறறு எனது தநதைககுக் கொடுததனா அது கணடென்றநதை இககணணனுடைய பகையாகாதென்று அம்மணியுட னெனனை விவாகஞ்செயது கொடுககப்பெறறாரென்றாள பினபு ஜாமபவதி திரௌபதியைப பாரதது, அமமா ! என றநதையான ஜாமபவநத னணடையில சியமநதகமணி நிமிததமாய் தனககடையாயெழுநதருளின கணணனைத தசரதன மைநதனென றுணராமல, போரினில் இக்கண்ணபிரானே ஸ்ரீராமனென்றறிநது சாஷ்டாஙகமாகப பணிநது, அநத சியமநதகமணியுடன் விவாகஞ் செய்துகொடுகக யென்னை அஙகீகரித்தாரென்றாள்

இப்பால் காளிந்தியானவள் திரௌபதியை நோக்கி, வாராய சகியே! கன்னிகைப பருவத்தில ஆதிமூலப பொருள என்னை மணமபுரிய வேணடு மென்று தவஞ்செய்த வென்னிடததில அருள கூர்ந்து, அர்ச்சுன சமேதராய் இரததினமீதேறிக்கொண்டேகி தாசியததிறகுரியவளாக வென்னை அங்கீக ரிததாரென்றாள. மிததிரவிந்தையென்துசுயமவரத்தில சகல அரசாகளையும அவமதிததுவென்னை இரததினமீதேறிக்கொண்டேகி விவாகஞ் செயது கொண்டாரென்றாள. சததியையானவள யெனதுபிதா தனவசததில வெகு கூர்மை பொருந்திய கொமபுகளை வாயந்திருக்கின்ற ரிஷபஙகளேழையும வென்றவனுக்கு கன்யகாதிரியைக கொடுக்கிறே னென்று பிரதிக்கினைசெய திருபபதுகேட்ட அரசாகள அபஜயபபட்டோட, கண்ணபிரான அவைகள் யாவையும வென்று என்னைத் தமது பணிவிடைக்குத திருவுளம பற்றினா ரென்றாள.

பினபு பததிரையானவள யெனதுமாமன மைந்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பிரா னிடத்திலனபுகூாந்திருந்த வென கருததுக்கிசைந்தபடி என்றந்தை கன்னி காதானஞ்செயது கொடுததாரென்றாள. லக்ஷ்மணையானவ ளென்து சுயம வரததினில மச்சயந்திரங்கட்டி அதையெய்தவனுக்கு யென்னைக் கொடுக்கிறே னென்று கருதியிருந்த என்றந்தையின கருததினவண்ணம அந்த யந்திர தையெயது, சகல அரசாகளையும வென்று பணிவிடைக்கென்னை வரிததா ரென்றாள. மற்றககோபிகைகள ஸ்ரீகருஷ்ணபிரான நரகாசுரனைவென்று அவன சிறையினில வைததிருந்தபதினாறாயிரததறுநூறுபோகளாகிய எஙகளை ஓரே முகூாததததில விவாகஞ்செய்தா ரென்றாாகள.

எண்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

கோகுல கிருஷ்ணன் சேவை கொண்டிட ரிஷிக ளெல்லாம
மாகுரு க்ஷேததிரததில வநததும மகதைஸ வாய
யாகததை வாசுதேவ ரவாகளைக கொணடு செயது
வேகமா யவாகளில்லம புககிய விபரஞ சொலவாம

சகலபிரமமரிஷிகளும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சேவாாததமாக குரு ... வசுதேவ ரவர்களைககொணடு யாகததை நிறை ... யும சகலபநதுக்களையும் பூஜித்து அவரவாகளிருபபிடததிற் கனுப்பியதும் சொலலுகின்றன.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

கேளீர் கிரீடிபவுத்திரனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! ஸ்ரீ ருக்குமணிமுதலிய சகல மாதர்களையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் விவாகஞ்செய்ததை குந்தி, காந்தாரி, சுபத்திரை, துரோபதை, இவர்கள் முதலியவர்கள் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், வியாசர், நாரதர், சியவநர், தேவலர், அசிதர், விசுவாமித்திரர், சதாநந்தர், பரத்துவாசர், கவுதமர், பரசுராமர், அவருடைய சிஷியர்கள், வசிஷ்டர், சாலவர், பிருகு, புலஸ்தியர், புலகர் அத்திரி, மார்க்கண்டேயர், பிரகஸ்பதி, திவிதர், சதுரர், பிரம்ம புத்திரர்களான ஷோடசப்பிரஜாபதிகள், சநகாதியோகிகள், அங்கிரசு, ஆகஸ்த்தியர், யாக்கியவல்கியர், வாமதேவர், இவர்கள் முதலியரிஷிகள், தாமத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களைச் சேவிக்க வேண்டுமென்று குருக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலிய சகல அரசர்களுங்கண்டு, வேகமாக எழுந்திருந்து எதிர்கொண்டுபோய் அர்க்கிய பாத்தியங்களால் பூஜித்து, ஆசனத்திலெழுந்தருளச்செய்து குசலங்கேட்டிருந்தார்கள். அக்கால் அந்தமகாசபையிலிருக்கிற யாவரையும் பார்த்து ஜகதீசுவரனான கண்ணபிரானொருவார்த்தை அருளிச்செய்கிறார்.

கேளீர் பிரம்மவித்துக்களான மகாரிஷிகளே! புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்களும், விக்கிரகரூபியான பகவானைத் தரிசிப்பவர்களும், சீக்கிரத்தில் பயன்பெறார்கள். பாகவதர்களுடைய சேவைகிடைத்த க்ஷணம் சகல பாபங்களையும் போக்கி மகாமோக்ஷத்திற்குரியவர்களாவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபியான அடியார்களைப்பழித்து, ஔபாசன வைசுவதேவங்களால் அக்கினியையும், சந்தியாவந்தனாதி கர்மங்களால் சூரியனையும், இன்னமநேகமாக தேவர்களைப் பூஜித்தபோதிலும், ஒருக்காலும் பயனடைய மாட்டார்கள். பாகவதர்களைச் சாமானியமான மானிடரென்றும் அவர்கள் பணிகளைச் சாமானியமான பணிகளென்றும் நினைத்தவன் இரண்டுகால் கழுதையோடொத்தவன். மகாபாகவதர்களான உங்களுடைய சேவையெங்களுக்குக் கிடைத்தபடியால், நாங்கள் ஜன்மமடைந்ததற்கு இன்றைக்குத்தான் பயனடைந்தோம், என்று அருளிச்செய்த ஸ்ரீபகவானப்பார்த்து அம்மகாரிஷிகள் மனங்கலங்கி, வெகுநேரமாலோசித்து இதனைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே! தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தினால் சகல வேதாந்தங்களையுணர்ந்திருந்தும், பானைமுதலிய பாண்டங்களுக்கு அநேகவிதமான பெயரிருப்பதினால் மண்ணென்கிற ஞானமற்றிருப்பதுபோல, யாங்கள் தேவரீரை எங்குநிறைந்த திருமேனியென்பதை மறந்து பிரமிக்கும்படி செய்தீர். இந்தயாதவர்கள் அருகிலிருந்தும் தேவரீருடைய அருளுக்குப் புறம்பாயிருப்பதினால், காக்ஷிக்கும் புறம்பாகவே யிருக்கின்றார்கள். அடியேங்கள் தொலைவிலிருந்தும் யாங்கள் செய்ததவப்பேற்றினால் தேவரீருடைய அரு

ளுக்குரியவாகளா யிருநது காட்சிககுப பாததிராகளானேம அபபடியிருக்க தேவரீா அருளிசசெயததில யாவரும பாகவதாகளிடததி லிவவணணம அனபுசெலுத்த வேண்டுமெனறு ஆககியாபிததது போலிருககிறது எனறு சொலலி சகல ரிஷிகளும சுவாமியைப பிரதகூஷணஞ்செயது தணடம சமறபிதது, இவரிடததில விடைபெறறுப பிரயாணமா யிருநதாாகள அககால வசுதேவர் அவாகளைப பிரதகூஷணஞ் செயது தணடனிடடு, அவாகளைப பாாதது, சகலகாமமததில நினறும விடுபடுவதற கெநதகாமஞ் செயயவேணடும? அதை யெனககுபதேசிகக வேணடுமெனறு கேடடனா.

இவ்வாறுகேட்ட வசுதேவரை மகாரிஷிகள பாாதது, சமீபததி லிருக்கிற சர்வசகதஞன ஸ்ரீகிருஷணபகவானைககேளாமல தஙகளைக் கேட்டதறகுச சநதேகப்படடுககொணடிருநதாாகள இவவாறிருககிறரிஷிகளை நாரதா பாாதது பிரமமததினுடைய தததுவததை யறிநத நமமைபபோலொததவாக ளிபபோது நத பகவதவாககியததைககேடடுப பிரமிததிருகக, அநதபபகவானை இநத வசுதேவா கேவலபபுததிரனெனறு பிரமிததிருபபதுமனறி அருகிலும வாசஞசெயகிறபடியால, அவரைககாடடிலும நமமைப பெரியோாகளென றெணணிககேட்ட கருததிறகும சுவாமி அஙகீகரித திருநதமையால, அவாகளிககு நாம உததரஞ் சொலலவேணடியதாக யிருககினறதெனறு கூறினா. பிறகு ரிஷிகளயாவரும அநத வசுதேவரைநோககி, மிகவும அனபோடு பகவதாராதனஞ் செயதுவநதா லதறகு மிஞசின காமம மொனறுமிலலை அநதக் காமஞ்செயவதி லொருபயனையும அபேடசியாமல பகவதபிரீதி செயதுப் போடடால மேனமையான பயன பெறலாம.

இதனறி அநதணா முதலிய நான்கு வாணததாரும மூனறு கடனுடன் பிறநதிருககினறாாகள அககடன தீாநதாலனறி மேனமைபெறாா அதாவது பிரமம சாரியாயிருநது குருவுககுப பணிவிடை செயது மெய்பபிககின்றது ரிஷிகளுடையகடன நறகுலததினி லொரு கனனிகையை விவாகஞ் செயது புததிரனைப பெறுவது பிதிாககளுடைய கடன அபபடி புததிரன் பெறுவது தெயவசசெயலாயிருநதாலும, காலததில விவாகஙகாப்பாதான முதலிய புருஷப பிரயததனஞ்செயது தெயவகதியால புததிரன பெறுவிடில் இவனிடததில தோஷமிலலை. பிதுருதேவதைகளும வாழததுவாாகள. யாகஞ் செய்து தேவாகளைச சநதோஷிபபிககினறது தேவாகளுடைய கடன. இம மூன்றுகடனில் உமக்கு ரிஷிகளுடைய கடனும பிதுருகக ளுடைய கடனும நிவாததியாயின. இனி யாகஞ்செயது தேவாகளுடைய கடனையு நிவறதித் துக்கொளளும. எனறுரைதத ரிஷிகளுடைய கருததிறகிசைநத வசுதேவர் அவர்களைநோககி, ஓ மகானகளே! நீஙகள ரிததுவிககுகளாக யிருந்து அநத யாகத்தை நடப்பிகக வேண்டுமெனறு சொல்லி நிருததிக்கொண்டனர்.

பின்பு வசுதேவர் யாதவர்களை யாகததிற்குரிய வஸ்துக்களைச் சேகரியுஞ் சேனென்னுக்கெவாயிக்க, அவர்களு மவ்வண்ணஞ்செய்க, எல்லா ரிஷிகளும்

வசுதேவருக்கு க்ஷவரஞ்செய்வித்து மையிட்டு, நவநீதம் பூசி, தீக்ஷை செய்வித்து, சாலாலங்கார பூஷிதர்களான மனைவியர்களுடன் அக்கினியில் ஓமம் முதலிய கிரியைகளை விதிப்படி முடித்து, பதினெண் வாத்தியங்களுடன் அவபிருத ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள். யாதவர்கள் பாண்டவர்களுடன் வேதியர்கட்கு தக்ஷிணைகொடுத்து திருப்தி செய்வித்து, அவர்க ளாசீர்வதிக்கப் பெற்றுக் களித்திருந்தனர். வசுதேவர் ஸ்ரீகருமாணிக்க பிரானுடைய பிரபாவத்தினால் யாகமாகிற சமுத்திரத்தைத் தாண்டி, இராகுவினிடத்தில் நின்றும் விடுபட்ட சந்திரன்போல தெளிவு பொருந்திய முகமுடையவராயினர்

அப்பால் வசுதேவர் ரிஷிகளுக்கும் பாண்டவர்கள் முதலிய பந்துக்களுக்கும் ஆடை யாபரணங்களைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய இருப்பிடத்திற்கனுப்பி, நந்தகோபரைநோக்கி, நீமகத்தான உபகாரஞ் செய்திருந்தும் மறந்துபோகிற யெங்களிடத்தில் அன்பு கூர்ந்து இந்த யாகத்தை நிறைவேற்றினதே போதுமானது என்று உபசரித்து சிலநாள் நிறுத்தினர். பின்பு நந்தகோபரும் அவன்சசேர்ந்தவர்களும் தங்களுக்கு வசுதேவ ராதியரால் வேண்டிய வெகுமதி செய்தனுப்பப்பெற்று, வெள்ளைவண்ணனையும் நீலவண்ணனையும் விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவர்களாகி, விசனத்துடன் சகலகோபால கோபிகைகளுடன் ஆய்பாடிக்குச் சென்றனர் யாதவர்களும் சகல சேனா சனத்துடன் இரதகஜ துரகங்கள் மீதேறிக்கொண்டு துவாரகா புரஞ் சென்றனர்.

எண்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஆசிலா ராம கிருஷ்ணர்கள் வசுதேவர் தேவகிகள் துதித்ததும்
மோசஞ்செய்கம்ச னான்முன்மரித்திடும்
தேசுலாம்பிள்ளைதன்னைத் தந்ததுஞ்சொலும்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாக ளிருவரையும் வசுதேவர் தேவகிகள் துதித்ததும், கம்சனாலிறந்துபோன ஆறுபுத்திரர்களை விரும்பினதும், அவர்களை யவர்கள், கொண்டுவந்துவிட்டு வசுதேவர் தேவகி தேவிகளைச் சந்தோஷிப்பித்ததுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

கேளீர் வேதவாசனன் பவுத்திரனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! வசுதேவர் யாகஞ்செய்து துவாரகைக்குச் சென்றபிறகு ஒருநாள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களிருவரும் வசுதேவரைச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, வெகுவிநயமாய்

THE KUPPUSWAMI SASTRI

துடனே நின்றார்கள் அப்படி நிற்கிற புத்திரர்களிடத்தில் பக்திகூர்ந்து, ரிஷிகளுடைய வார்த்தைகளை நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி, நீர் அவதரித்தகாலையில் அடியேனுக்கு மூன்று ஜன்மத்தினுடைய காரணத்தைத் தெரியப்படுத்தி நிஜரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்திருந்தும், மாயையால் மறைக்கப்பட்டு சமீபத்திலிருக்கிற தேவரீருடைய மகிமையைமறந்து, கேவலம் புத்திரனென்றே எண்ணி, நரகத்திற்குரியதாயும் அனேக ஜன்மங்களுக்கு இடமாயுமிருக்கிற இந்தச் சம்சாரத்தில் சிக்கி, நாமில்லாவிடில் இவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்களில்லையென்று பிராந்திகொண்டு சுழலுகிறேன். எனக்குப் பிரமமகியான மிலலாவிடினும் சம்சாரத்தினிடத்தி லுண்டாயிருக்கின்ற ஆசையை ஒழிப்பித்துச் சீர்திருத்தி, முத்தியுண்டாகும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டும் என்று சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து விநயத்துட னிற்கிறார்.

இப்படி நிற்கிற வசுதேவரைக் கண்ணபிரான் பார்த்து, அன்பிற்சிறந்த என்னையாவே! அசையும்பொருள் அசையாப்பொருளாயிருக்கின்ற இந்தச் சமஸ்தப் பிரபஞ்சங்களிடத்திலும் சர்வாந்தரியாமியான ஈசுவரன் பரவியிருப்பதுபோல, என்னிடத்திலும் பரவியிருக்கின்றார். அப்படியிருக்க தேவரீர் என்னைச் சாக்ஷாத்தான ஈசுவரனென்று பாவனைசெய்து துதிப்பதுபோல யாவரிடத்திலும் பக்தி செலுத்துவீராகில், மோக்ஷத்திற்குரியவராவீர் என்று அருளிச்செய்த கருங்கடல் வண்ணனுடைய சுவாமிவார்த்தையைக் கேழ்வியுற்ற வசுதேவர் மனதிற்குள் களித்திருக்கையில், தேவகிதேவியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபிரானைநோக்கி! நீர் குருதக்ஷிணையாக இறந்து போனமைந்தனை குருவுக்குத் தந்ததுபோல, கம்சனால் இறக்கப்பட்டிருக்கிற புத்திரர்கள் ஆறுவரையும் பார்க்க விரும்புகிறேன், ஆதலால் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டாள். இவ்வாறு சொன்ன மாதாவின் வார்த்தைக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களிருவரும் இசைந்து, பாதாளலோகஞ் சென்று, பலிச்சக்கிரவர்த்தியானவன் கொலுவிருந்தரசாக்ஷி செய்கின்ற மகாசபைக்கேகினர்.

அப்போ பலிச்சக்கிரவர்த்தி இவர்களைப்பார்த்து, வெகுகளிப்புடன் அர்க்கிய பாத்திய முதலியவற்றால் பூஜித்து, ஆசனத்தி லெழுந்தருளச் செய்து, அவர்களுக்குச் சர்வசொத்தையுந் தனதாவியையும் அர்ப்பணஞ்செய்து, மேகவண்ணனைப்பார்த்து, சகலவேதங்களுந் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வொண்ணாத மகிமையை வாய்ந்த தேவரீர், மூடனுக்கு மரத்தினின்றிருக்கிற தேனபோல் வாய்த்தீர். சர்வ நிகிருஷ்டனாகிய தேவரீரைச் சேவிக்கக் கருத்துக்கொள்ளாத அடியேனிடத்திலன்புகூர்ந்து எழுந்தருளிய தேவரீரைச்சேவிக்க, இந்த அக்கியானக்கண் போக்கியமல்ல. தேவரீர் வாமனாவதாரஞ் செய்தருளி யாசகனைப் போல் அடியேனை யொருபிரபுவாக எண்ணி யாசிக்கிற சமயத்தில், மூடத்தனத்தினால் சொற்காதி போகத்தை விரும்பி தேவரீருக்குத் தானங் கொடுத்தேனே யன்றி, மோக்ஷத்தை விரும்புதற்குக் கியானமில்லாமற் போயிற்று. அந்தச் சொற்காதிபோகங் கிடைப்பதற்கும் இப்போது இருபத்தெட்டுச் சதுர்

யுகமாயிற்று இன்னும் நாற்பத்துமூன்று சதுர்யுக மாகவேண்டும். அப்பால் இந்திரத்துவம் கிடைக்கும்.

பின்பு அந்த இந்திரத்துவமும்போய் மகாலோகஞ் சென்று, பிரமனுடைய ஆயுள்வரையிலிருந்து, அப்பாலந்தப் பிரமனுடன் மோக்ஷ மடையும்படியான காலவிளம்பனமாச்சுதே அன்றி, சத்துருக்களாயிருந்தும் சீக்கிரத்தில் மோக்ஷமடைந்த சிசுபாலன் முதலியவர்களுக் கிணையாகாமல் மோசம் போயினேன். இனியாவது தேவரீருடைய திருவடியி லிடைவிடாமல் பக்தியிருக்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டும், என்று அநேகமுறை தெண்டஞ் சமர்ப்பிக்கின்ற பலிச்சக்கரவர்த்தியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நோக்கி, சுவாயம்பு மன்வந்தரத்தில் மரீசிப் பிரஜாபதிக்கு ஊர்ணையென்கிற மனைவியிடத்தில் ஆறு புத்திரர்கள் பிறந்திருந்தனர். பிரமன் சரசுவதியைச் சிருஷ்டித்து மனைவியாகக் கொண்டதற்கு அவர்கள் பரிஹாசஞ் செய்ததபடியால், அசுரர்க ளாகும்படி பிரமன் சபித்தனன். அதனாலவர்கள் ஹிரண்யகசிபனுக்குப் புத்திரர்களாய்ப் பிரஹலாதனுக்குத் தம்பிகளாயப்பிறந்து, தந்தையைப் போல தாங்களும் அகண்ட சாம்பிராச்சியத்தை அனுபவிப்பதற்குத் தவஞ்செய்தார்கள்.

அசுரர்கள் அவர்களைப் பந்தித்துப் பாதாளத்திலழுத்தினார்கள், அவர்கள் ஆறுமனுவந்தரம் பாதாளத்திற்கிடந்து, ஏழாவது மனுவந்தரத்தில் நமது யோகமாயையால் கிரகிக்கப்பட்டார்கள். உடனே தேவகிகர்ப்பத்தின் வழியாகப் பிறப்பித்தேன். அவர்களைக் கம்சன் உடனே சங்கரித்தான். தேவகி தேவிக்குக் காட்டுவதற்கு இவ்விடத்திலேயே வைத்திருக்கின்றேன். அவர்களை நீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்தனர். உடனே பலிச்சக்கிரவர்த்தி அவர்களாறுவரையும் அதிசீக்கிர மத்தில் சுவாமிசன்னதியிற் கொண்டுவந்து விட்டுப் பணிந்து நின்றனன். அவர்களை சுவாமி தேவகியிடத்திற் கொண்டுவந்து விட்டனர். தேவகிதேவியானவள் அப்புத்திரர்களைக் கண்டு களிப்படைந்து, பகவான் மாயையால் முலைகளிற் பால்சுரந்துவீச ஆவலுடன் அவர்களையெடுத்து மடியினில்வைத்து, உச்சிமுகந்து முத்தாடி முலை கொடுத்தனள். முன்பு சுவாமியின்று பானஞ்செய்திருந்த முலையை இப்போதிவர்கள் உண்ட பிரபாவத்தினாலும், அவருடைய திருக்கண்ணோக்கம் பலித்ததபடியினாலும் அவர்கள் சாபவிமோசனர்களாய திவ்வியதேகத்தை அடைந்து, வசுதேவர் தேவகிதேவி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்களிடத்தில் விடைபெற்று தேவர்களைப்போல விமானரூடர்களாய்ச் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றார்கள்.

எண்பத்தாருவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்.

போர்விஜயன் யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டு
சோர்விலாத் துவாரகைக்குச் சென்று
ஏர்பொருந்துஞ் சுபத்திரையெனு மின்னை
நேர்பெறக்கவர் யாணம் நிகழ்த்தினன்.

விஜயன் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டு துவாரகாபுரஞ்சென்று வெள்ளைவண்ணனை அறியாமல் அவனுடைய சகாயத்தைச் சுபத்திரையை மணஞ்செய்ததை ரேவதீரமணன் கேள்வியுற்று கடுங்கோபமடைந்ததும், அவரைக் கண்ணபிரான் சமாதானஞ்செய்து சுபத்திரைக்கு அங்கனி முதலியதுகளை எடுப்பித்து அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தியதும், அப்பால் மிதிலா பட்டணத்திற்சேர்ந்து சுருததேவனையும் பகுளாசுவனையுஞ் சந்தோஷிப்பித்ததையுஞ் சொல்லுகின்றன

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்

இப்படி அருளிச்செய்கிற சுகயோகியைப் பார்த்து பரிக்ஷித்து மகாராஜன் கேட்கிறான் வாரீர் மகானுபாவரே! எனது பாட்டனான தனஞ்சயன் கண்ணபிரானுடைய சகோதரியான சுபத்திராதேவியை யெவ்விதமாக விவாகஞ்செய்தார்? அதை அடியேனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து தருளிச்செய்ய வேண்டும் என்று வினவுகிற அரசனைநோக்கி சுகமுனிவர் அருளிச்செய்கின்றார் அர்ச்சுனன் ஒரு காரணத்தினால் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் பிரயாணப்பட்டு சகல புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பிரபாசதீர்த்தம் வந்து சேர்ந்து, அதிலும் ஸ்நானாதிகளைச் செய்து அந்தணர்களைப் பூஜித்தனுப்பிவிட்டு அன்றிராத்திரி படுத்திருக்குங்கால், யாதவகுலத்தாரான கதனென்கிறவன் சுபத்திரையின் ரூப முதலானவைகளைக் குறித்துச் சொல்லியிருந்ததை நினைத்து, அவளைப்பார்க்கக் கருத்துக்கொண்டு, யாரும் தன்னை அறியாமலிருக்கச் சன்னியாசிவேஷத்துடன் பிக்ஷைசெய்துகொண்டு போனால் எவ்வித்திலும் கிருஷ்ணபகவான் மாளிகைக்குள்போய்ச் சுபத்திரையைக்காணலாமென்று மனதில் நிச்சயித்து, திரிதண்டமும், காஷாம்பரமும், கமண்டலமும், ஜபமாலையுமாக யோகிபோலாகினன்

அக்காலத்தில் மேகங்கள் ஆகாயமெல்லாம் படர்ந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் திருமேனிபோலக் கறுத்தும், அவர் திருக்கையிலிருக்கும் சக்கிரத்தின் ஒளிபோன்று மின்னியும், அவரது சங்கத்தொனிபோன்று யிடித்தும், அவருடைய சாரங்கமென்கிற வில்லில் நின்றும் புறப்படுகிற பாண தாரைகள்

போன்று வருஷதாரைகளை வருஷித்ததும், அவருடைய பேரருள்போல் பூமியெங்கும் ஜலப்பிரவாக நிறைந்துமிருந்தன. அப்போது அர்ச்சுனனுடைய மனது காமத்தி லமிழ்ந்ததுபோல தாமரைகள் நீரினில் அமிழ்ந்திருக்கவும், முன்னம் அழகினால் தன்னை வென்றிகொண்ட அர்ச்சுனனைக் காமனிப்போது சுபத்திரையென்கிற ஒரு அஸ்திரத்தினால் வென்றிகொள்ளப் போகிறானென்கிற மகிழ்ச்சியினாலே அவன்கொடியாகிய மீன்கள் துள்ளிக்கொண்டிருக்கவும் சாயலபற்றித் தங்களுக்குத் தோழியாகிய சுபத்திராதேவிக்கு அர்ச்சுனனென்கிற மகாபுருஷன் வாய்க்கப் போகிறானென்கிற சந்தோஷத்தினால் மயில்கள் நாத்தனஞ்செய்யவும், செந்தாழை, குடமல்லிகைகள்மலர்ந்து வண்டுகளுக்கு விருந்திடவும், ஆறுகள் பூரணவெள்ளங்களுடன் சமுத்திர நீரைத் தங்கள் வடிவமாக்கவும், பயிர்கள் கதிர்களின் பாரத்தினால் தங்கள் ஜீவனைக் காப்பாற்று மேகங்களைக் கும்பிடுவதுபோ லிருக்கவும், இவ்விதமாக மாரிக்காலமானது விளங்கியது

இப்படி. ஸ்ரீ நந்குமாளவில அர்ச்சுனன் ஓர் ஆலமரத்தின் பொந்தினிலுட்கார்ந்து கண்ணனை நினைத்தான் அப்போ கண்ணன் தாமொருவராய்ப் பிரபாசத்தீர்த்தத்திற்கு வந்து, அர்ச்சுனனைக் கண்டொருவருக்கொருவர் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, சந்தோஷத்துடன் மனோரம்மியமாகிய காடுகளும், அருவிகளும் மடுக்களும்பெரும்பாறைகளும், பொருந்திய பலவித மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் வாசஞ் செய்யுமிடமாயிருக்கின்ற ரைவதகபர்வதத்திற் கொண்டுவந்தமைத்து, அவனை அங்கிருக்கும்படியாயும், ஒருவருடன் பேசாமலிருக்கும்படிக்கும், திட்டஞ்செய்து, இரகசியமாகத் துவாரகாபுரஞ் சென்றனர். சிலநாளைக்குப்பின் அந்த ரைவதகபர்வதத்தில் யாதவர்கள் வருடந்தோறுஞ் செய்கிற திருவிழா நேரிட்டது அம்மலையைச் சுற்றிலும் அழகான வீடுகளினாலும், தீபங்களின் வரிசைகளினாலும், இன்னும் பல அலங்காரங்களினாலும் கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் விளங்குமம்மலையில், யாதவர்கள் மங்களஸ்நானஞ்செய்து நல்ல ஆடையாபரணங்களைத் தரித்து, வேதியர்கட்குப் பலவிதமான தானங்களை வழங்கி, திவ்வியபோஜனங்களைப் புசிப்பித்து, சந்தனபுஷ்பதாம்பூல முதலானவைகளுடன் வேடிக்கையாய் வாகனங்களி லேறிக் கொண்டு, அனேக ஜனங்களுடனே பல வாத்திய கோஷங்களோடும், சங்கீதங்களோடும், நாட்டியங்களோடும், நான்குபுறங்களிலும் சுற்றிவந்தார்கள்.

அக்கால பலராமர் ரேவதி தேவியென்கிற தன்மனைவியோடு மதுபானஞ் செய்து, மதத்தினால் கண்கள் சிவந்து சுழலமிடும்படி பலபேர்களுடன் சுற்றிவர, பிரத்தியும்னன் சாம்பன் முதலிய பேர்கள் வேடிக்கையா யிருக்க அப்போ ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அனேக மாதர்களுடன் தாமுஞ் செய்யவேண்டிய தானமுதலியவைகளைச் செய்து, சந்நியாசிவேடம் பூண்டிருக்கிற அர்ச்சுனனைப் பார்த்து அங்கு உலாவிக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயத்தில் திருவிழாவுக்காக அழகாகச் சிங்காரித்துக்கொண்டு சுபத்திரையானவள் தோழிமார்களுடனே அந்த மலையில் சஞ்சரிக்கக்கண்ட அர்ச்சுனனானவன் காமவிகாரமடையவே, கிருஷ்ணபகவான் அக்குறிப்பைஅறிந்து, அந்தக்

சன்னியாசியைப்பார்த்து, காட்டில் தவசியாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற உன்மனம் காமத்தில்மயங்குகின்றதுபோலிருக்கின்றது, இந்தப்பெண் சுபத்திரை யென்னும் பெயருடையயென்தங்கை, என்றந்தைக்கிந்தப்பெண்ணிடத்தில் மிகவும் அன்பாகையால், உனக்கிந்தப் பெண்ணிடத்தில் கருத்துண்டா யிருந்தால் சொல்லு எங்கள் தகப்பனுக்குச் சொல்லி உன்கருத்தின்படி நடப்பிக்கிறேனென்று சொன்னார்.

அத்தற்கார்ச்சுனன் சொல்லுகிறான். ஐயா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே! நீரென்ன வென்னைப் பரிகாசஞ்செய்கிறீர் நான்வந்தகாரியமே இதுவாயிற்றே! இந்தப் பெண்மணியைப் பார்த்து மகாதீரமுடைய தவசிகளும்மயங்குவார்களே! நான் மயங்குவதரிதோ! அவளெனக்கு மனைவியாவாளேயாகில் சகல மங்களங்களும் வந்தாற்போலேயாம் ஆதலா லென்னிடத்தில் பரிபூரணகடாக்ஷம் வைத்து, அவளை நான் கலியாணம் பண்ணும்படியாகிய வகையைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான் அதுகேட்ட மாயோன் அவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார் ஓ அர்ச்சுனா! அரசர்கள்பெண்களை வலிமையினால் கொண்டு போகிறதுண்டு அதைப் பெரியோர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் வலிமையினாலெடுத்துக்கொண்டு போய்விடு அதற்குச் சமயமிருக்கிறது சொல்லுகிறேன் இப்படி நாம் செய்திருக்கிற நிச்சயத்தை யாரறியப் போகிறார்கள்? பின்பு பார்த்துக்கொள்வோம் என்று நிச்சயஞ் செய்து இந்தச் சேதியைத் தருமராசனுக்குத் தெரிவிக்கிற நிமித்தம் ரகசியமாய்ச் சிலமித்திரரை அனுப்புவிக்க, தருமராசன் முதலானவர்களும் இச்செய்திகேட்டு, நல்லகாரியம் அப்படியே நடக்கட்டுமென்றுசொல்லி யனுப்பிவித்தார்கள்.

இப்பால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனை அவ்விடத்திலேயே யிருக்கச் சொல்லி நியமித்துப்போட்டு, தாம் முன்போல எல்லாருடனேயும் கூடிக்கொண்டு, திருவிழா கழித்தவுடனே துவாரகாபட்டணம் போய்ச்சேர்ந்தார். பற்குனனும் கிருஷ்ணன் தங்கையைக்கண்டது முதல் காமவேதனைகொண்டு, அழகாகிய சோலைசூழ்ந்திருக்கிற ஒரு பாறாங்கல்லின்மீது உட்கார்ந்து சுபத்திரையைத் தியானஞ்செய்துகொண் டிருந்தான் இப்படியிருக்க ஒருநாள் கிருஷ்ணன் வேட்டைக்குப் போயிருக்க, பலராமர், கிருதவர்மர், சாம்பன், சாரணன், பிரத்யுமனன், கதன், சாருதேஷ்ணன், விடூரதன், பானு, நிசிதன், விபுருது, இவர்கள் முதலாகிய சிலயாதவவீரர்கள் வேடிக்கையாய் அந்தப்பருவதத்திற்குப்போ யிருக்கும்வளவில் அவ்விடத்திலிருக்கும் அர்ச்சுன சன்னியாசியைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டு, அவர் பக்கத்திற்போய் மிகவும் வினயத்துடனே பணிந்து நின்றார்கள். அந்தச் சன்னியாசியும் அவர்களை ஆசீர்வதித்து உட்காருங்களென்று சொல்ல, அவர்கள்யாவரு மங்கிருக்கும் பாறைகளின்மீதில் உட்கார்ந்துகொண்டு, இவர்யாரோ மகானுபாவர் மிகவும் சாந்தமூர்த்தி என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டு இருந்தனர்.

அக்காலர்ச்சுன சன்னியாசி அவர்களைப்பார்த்து, என் யாதவவீரர்களே! க்ஷேமமா? என்றுகேட்டான். அதற்குப் பலராமர், சுவாமியினுடைய

அநுக்கிரகததினலே க்ஷேமநதான தேவரீர யாரோ? எவவிடததினின்றும ஏதறகாக இஙகே எழுநதருளினீர்? தெரியவிலலே ஆகையால அதை அருளிச செயயவேணடும என்று கேடகவும சனனியாசியானவன சொலலுகிருன். ஐயாபிரபுவே! நமககோரிடமென்றுணடா? பூமியெலலாம நமமுடைய வீடுந தான தீரததக்ஷேததிரஙகளே யெலலாம பாரததுககொணடு மழையாகை யால இவவிடமவநதிருககிறேன என்று சொலலக கேட்டபலராமா, ஆனல் சுவாமி! அடியேஙகள செயததவததால தேவரீர இவவிடம எழுநதருளியது. தேவரீர அனேகபுணணிய தீரததஙகளேயும ஸதலஙகளேயும கணடவராகை யால, அவைகளின சரிததிரம சொலலியருள வேணடுமென்று கேடடுக் கொணடனா அதறகுச சனனியாசி அநதச சரிததிரஙகளேயும, மறறும தரு மததுக கடுததஙகளேயும, தெயவபகதிககடுதத காரியஙகளேயும, எடுததுப் பிரசஙகிகக, அவையனேததுஙகேடட பலராமா இவா மகாபெரியவரென்று நினேதது, எழுநது வநதனமபணணிஞா பினபு மறற வாகளெலலாம கூடி, இவா மகா சனனியாசி. வெகுயோககியா, நாமசெயத புணணியவசததிஞல தான நமதுதேசததுககு வநதாா ஆகையால இவா இநத மழைககாலமெல் லாம சவுககியமா யிருககுமபடியாய நாம எநதவிடததிலே இருககச்செயய லாம என்று யோசிததுககொண டிருநதாாகள

அநத வேளேயில வேடடைககுப போயிருநத ஸ்ரீகிருஷண பகவான அவ் விடததுககு வநதாா அவரைபபலராமாகணடு, அபபா குழநதாய! இஙகே ஒரு சனனியாசி வநதிருககிருா அவா இவவிடததில மிகவும வருநதுகிருா அவரை நமது படடணததுள எவவிடததி லிருககச செயயலாம சொல லென்று கேடடனா அதறகுக கணணன், அணணு! நீரிருகக நான் சொலவ தெபபடி? உமககு எவவிடததில வைகக இஷடமோ? அவவி டததில வைககலா மென்று சொலலினா அதுகேடட பலராமா தமபி சொனன விநயவாககியததுககுச சநதோஷபபடடு பினபு சறறுயோசிதது, கிருஷணு! எனககுத தோறறுகிறதைச சொலலுகிறேன கேள, இவா நமது சுபததிரையினுடைய கனனிபாமடததில போஜனம பணணிககொணடு, நம முடைய தோடடததிலே கொடிகளிஞல கடடியிருககும அறைகளிலே இநத மழைககாலம கழிகிறவரைககும வாசஞ செயதுககொண டிருககடடும உனக் கெனன தோறறுகிறது சொலலுக யாதவாகளெலலாம உனசமமதியை எதிர் பாாக்கிருாகள என்றுசொலலவும கணணனவா, அண்ணு! உமமுடைய சமமதிககும உததரவுககும எதிரிலலே நீரோ எலலாமறிநதவா மகாபததியுள் ளவா எஙகளுககுப பெரியவா ஆகையால நானென்று மறுததுசசொலலக் கூடவிலலே ஆகிலும இபபடி செயவதில ஒரு குறைவுமவராம லிருபபதைக் குறிததுக கொஞசம் யோசிகக வேண்டியதாயத தோறறுகிற தென்று சொன்ஞர்

அதுகேட்ட பலதேவர் கிருஷ்ணு! சரிதான் நீ சொல்லுகிறது ஆனல் இந்தச் சன்னியாசி வெகுபடிததவ ராயும, வெகுயோககிய ராயும், சாந்த

மூர்த்தியாயும் காணப்படுகிறார். உள்ளமெப்படி யிருக்கிறதோ யாருக்குத் தெரியும்? ஆகையால் கண்ணே! நீ இவரை யழைத்துக் கொண்டுபோய்க் கன்னியா மாடத்தில் விட்டு, சுபத்திரைக்குச் சொல்லி அன்ன பானமுதலான உபசாரங்கள் பண்ணிவரும்படி திட்டம் பண்ணுக என்று சொல்லக்கேட்ட பகவான் ஆனால் அப்படியே செய்கிறேனென்று சம்மதித்து அந்தக்கபட சன்யாசியைக் கூப்பிட்டு அழைத்துக்கொண்டு, வழியில் ஒருவரோடொருவர் வேடிக்கையாய்ப் பேசிச் சிரித்துக்கொண்டே நடந்து, காரியமெல்லாம் சித்தமாய்ப் பயன்படுமென்னுஞ் சந்தோஷத்துடனே பட்டணத்துக்குட் சென்று முன்னம் அந்த அர்ச்சுனனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் தன்மனைவிகளாகிய உருக்குமணி சத்தியபாமைகளைக் கூப்பிட்டு, நாணமுற்றுத் தலைவணங்கி நகைத்துக்கொண்டு நிற்கிற அர்ச்சுனனைக் காட்டித் தானு நகைத்துக்கொண்டு, ஆ பெண்களே! இவரைப்பார்த்தீர்களா? இவர் மகா பெரிய சன்னியாசி மேலே தரித்துக் கொண்டிருக்கிற காஷாயத்துக்குச் சரியான ரூபம் உள்ளத்திலேயு முண்டு மகானுபாவர் சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி யிருப்பார் இவரிடத்தில் கபடக்லேசங் கிடையாது இவரின்னாரென்று இதுவரைக்கு மொருவருக்குந்தெரியாது இவர் மெய்யான தனஞ்செயன். சந்தேகமில்லை

ஆகையால், இவருக்கு நீங்கள் மருமகனுக்குச் செய்யத்தக்க உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும் அண்ணாவின் உத்தரவின்படி சுபத்திரையின் கன்னியாமடத்தில் இவரை யிருக்கச்செய்து, சுபத்திரையைப் பணிவிடை செய்யும்படி நியமிக்கப்போகிறேன் என்றுசொல்லவே அந்த ருக்குமணி முதலான போகளெல்லாம் கொங்கை குலுங்கச் சிரித்துக்கொண்டு ஆ, ஆம், பார்க்கும்போதே தெரிகிறது, வெகுபெரியவர்தான் இப்படிப்பட்டவர் இனிகிடைக்கமாட்டார் சுபத்திரை நல்லபாக்கியம் செய்திருக்கிறாள் சந்தேகமில்லை இவரெப்படி யிருந்தாலு மிருக்கலாம் போலிருக்கிறது சன்னியாசத்துக்குப்பலன் கிடைத்தால் மறுபடி யில்லறத்தானைய விடலாம் ஐயா துறவியே! வாரும் உட்காரும் தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டு வெகுநாளாயிருக்குமே, இப்போ தாம்பூலம் போட்டுக் கொள்ளுகிறீரா? இனிப் பரவாயில்லை. வந்தகாரியம் பலிக்கும் காஷாயத்தைக் களைந்து நல்லவஸ்திரம் உடுத்திக்கொள்ளும் நாங்கள் வெளிப்படுத்துகிறதில்லை மறுபடி போகும்போது காஷாயங்கட்டிக் கொள்ளலாம் எங்கள் வீட்டிலேதான் முதலில் மருவுண்ணவேணும். ஆகையால் சாப்பிடும் பிக்ஷை இன்றைக்கு வேண்டாம்

எப்போதும் நீர் உயர்ந்த வேஷம்போட்டால் பெண்கிடைக்கிறது. அஃதெப்படி யென்றால், பிராமணவேஷம் போட்டபோது துரோபதிகிடைத்தாள் தபசிவேஷம் போட்டபோது நாகக்கன்னியும் பாண்டிய கன்னியும் கிடைத்தார்கள். அப்படியே இந்தச் சன்னியாசி வேஷத்துக்கும் பயன்கிடைக்கும். என்று பரிகாசமாய்ப் பேசவும் அர்ச்சுனன் புன்சிரிப்புகொண்டு, நீங்கள் சொல்வதெல்லாஞ் சரிதான் உங்கள் நாயகருடைய ஸ்நேஹபலத்தினாலே

தான எனககு யிபபடிபபடட சாமாாததியமே தவிர வேறிலலெயன றிவ விதம பலவிதமாயப பரிகாசபபேசசுகளைப பேசினன பினபு அநதக கணண னுடைய மனைவிக ளவனைபபாாதது, அாசசுன ! நெடுநாளாய உனனை எஙகள் வீட்டிலவரக காணவேணடுமெனறு ஆசைகொணடிருநதோம இனறைககுத் தான அதுபலிததது எனறு மிகவும அனபுடனே போஜனமுதலான உப சாரஙகளைச செயதாாகள பினபு கணணன அாசசுனனைக கனனியாமாடத துக கழைததுககொணடுபோய தன தஙகையை யழைதது அயயா சுபத திரா ! இவா மகாபெரியவா நமது தேசததுககு அதிதியாய வநதவா இவரை நீ உனமாளிகையில வைததுப பூசிததால மிகவுநலலது உனககுநலல பலன் கிடைககும

இபபடி தான முறகாலஙகளில நமது கனனியா மாடஙகளிலே வெகு பெரியோாகள வநது தவஞசெயது கொண டிருநதாாகள அவாகளை யெல லாம நமதுசநததியிற பிறநத அனேகமபெணகள பூசிததுவெகுநனமைகளைப பெறறாாகள ஆகையால இநதச சனனியாசியை நீ வெகு பயபகதிகளுடனே பூசிதது வரவேணடியதாய நமமுடைய அணணு நியமிததிருககிறா ஆகை யால நீ இநதப பெரியவா எநத வேளையில எனன சொலலுகிறாரோ ? அதைத தவறாமல தகுநதபடி போஜன முதலானவைகளால உபசாரஞ செய் துவரவேணடும இவருககுத தவஞசெயய நமது தோடடததிலிருககும கொடிகளால கடடியவீடு தகுநததா யிருககிறபடியினாலே, அஙகேயே வாசம பணணிககொண டிருககடடும எனறு சொலலககேடட சுபததிரை இசைநது அபபடியேசெயது இவாசநதோஷபபடுமபடி நடநதுகொளளுகிறேனெனறு சொனனாள அதுகேடட யாதவகுலதிலகராகிய கிருஷண மூாததியானவர் அநதக கபடசனனியாசியைத தோடடததிறகு அழைததுபபோய இருகக வேணடிய விடஙகளையும காணபிதது, சுபததிரையையும பணிவிடைககு அவ ரிடததில ஒபபுவிதது, சனனியாசி யிருபபிடததில உததரம பெறறுததிருமபி, இசசெயதியைத தமயனாருககும அறிவிததாா

பினபு அநத அாசசுனனனவன் தினநதோறும விடியற காலமுதல் இராததிரி சயனிததுககொளளுகிற வரைககும சுபததிரையினாலே வேணடிய வுபசாரஙகள செயயபபடடுவருஙகாலததில, இடைவிடாமல சுபததிரையைப பாாததுககொணடிருபபதினாலும, அவளோடுபேசுகிறதினாலும, அவளுடைய நடை சிரிபபு பேசசு முதலாகிய செய்கைகளைக காணபதினாலும, அவ ளைக காண்பதறகு முனனிருநததைவிட அதிகமாககாமததீயானது எழுமபி அநதப பாணடு குமாரனுடைய மனதை யெரிககவே நாழிகைககு நாழி கை தேகமானது இளைதது வெளிததுத துவணடுபோயிறறு இவவாறாகக் காமநோயினாலே மிகவும் வருத்தமடைநது, மிகுநத தாபததைச் சகிக்கமாட் டாமல பெருமூசசுவிட்டு, நீரிலமிழ்ததிய சுரைக்காயைப்போல எவ்வளவு அடக்கினாலும அடங்காமல் தனது கபடமவெளிககுவர அதை யெல்லாம் வெவ்வேறு பாவனையினுல் மறைததுக்கொண்டு, தன்வேஷத்திற்குத் தகுந்த

படி ஸ்ரீஹரீ! மாதவா! கோவிந்தா! என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையே கூவிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்தச் சுபத்திரை மனதிலே அர்ச்சுனன் பேரிலேயே நெடுநாளாய்க் காதல்கொண்டிருந்தாள். அதேனென்றால், வசுதேவருடைய குமாரர்களில் ஒருவனாகிய கதனென்பவன் முன்னொருகால் பாண்டவர்கள் பிறந்ததையும், அர்ச்சுனனுடைய ரூபம், சாமர்த்தியம், பெருமை, முதலானவைகளையும் சுபத்திரைக்கு நன்றாய்ச் சொல்லியிருக்கிறான். அன்றியும் அந்த யாதவர்களுக்குள்ளே ஒருவரோடொருவர் வீரவாதம் பேசுங் காலத்திலே அந்த அர்ச்சுனனே எனக்கு நிகரல்லவே நீ எவ்வளவென்றும், வில்வித்தை கற்குங்காலத்தில் நான் அர்ச்சுனனுக்கு அதிகமாகிறேன் பாரென்றும், எவனாகிலும் சவுரியத்தினால் கெருவமடைந்தால் அப்போது அவனைப் பார்த்து நீயென்னடா அர்ச்சுனனாக நினைத்துக் கொண்டாயோ வென்றும், வில்வித்தை கற்கிற பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிக்குங்கால் அர்ச்சுனனுக்குச் சமானமாகக் கடவாய் என்றும் அவ்விடத்தில் பேசுவார்கள். இவைகளையெல்லாம் சுபத்திரை பலதரம் கேட்டிருக்கிறவளாகையால், புருஷர்களுக்குள் அர்ச்சுனனே உயர்ந்தவனென்று எண்ணி, அவனையே விவாகம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தாள்.

ஆதலாலே குருதேசத்தினின்று யாராகிலும் வந்தால், அவர்களை அர்ச்சுனனுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லச்சொல்லிக்கேட்டு, அவர்கள் சொல்லுமளவில் மனதில் மிகவுங் களிப்படைவாள். அன்றியும் வெண்மையான வஸ்துவைக்குறித்து யாராகிலும் அர்ச்சுனமென்கிறசொல்லைச் சொல்லும்போது அதையுற்றுக்கேட்பாள். இன்னும் யாராகிலுந் தவசிகள் சோதிடர் குறிசொல்வோர் முதலானபேர்கள் வந்தால் அவர்களுக்கு உபசாரஞ் செய்து, நான் நினைத்திருக்கிற காரியம் கூடிவருமா வராதா வென்று கேட்டு, அவர்கள் கூடிவருமென்று சொல்லுமளவில் அர்ச்சுனனை விவாகஞ் செய்துகொண்டது போலவே களித்திருப்பாள். இப்படிக்கெல்லாம் ஜாக்கிரத்திலும், சொப்பனத்திலும், அர்ச்சுனனைப் பாவனையினாலே கண்டு, அவனிடத்திலேயே மனமழுந்தியிருப்பவளன்றோ? ஆனபடியினாலே தினந்தோறும் கபட சன்னியாசியை யுற்றுப்பார்க்குமளவில் தான் கேட்டிருக்கிறபடியும், சொப்பனத்தில் காண்கிறபடியும், இவனுடைய ரூபமிருப்பதினாலும், கைகளில் நாணிரைச்சலாலுண்டாகிய காய்ப்பு காணப்படுகிறபடியினாலும், அர்ச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரையாய்ப் பிரபாசமவரைக்கும் வந்திருக்கிறானென்று கேட்டிருப்பதினாலும் அந்த யாதவப்பெண்ணின் மனதிற் சந்தேக முண்டாயிற்று.

அப்படியிருக்க ஒருநாள் இந்தச் சன்னியாசியானவன் காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆசனத்திலுட்கார்ந்துகொண்டு ஜெபம் பண்ணியிருக்குங் காலத்திலே, வசுதேவருடைய மகளாகிய சுபத்திரைபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி! தேவரீர் வெகுதேசங்களையும் நதிகளையும் மற்று மனேகங்களையும் கண்டவரானபடியினாலே, அவைகளின் சரித்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும்

மென்று கேட்டாள். அர்ச்சுனனும் மிகவும் சந்தோஷித்து, சாம்பாரவை முதலாகிய விலாசங்களுடனே அனேகங் கதைகளையெல்லாஞ் சொல்லி வந்தான். அப்படி சொல்லிவரும்போது நடுவில் குருதேசத்துச் சங்கதி வருமளவில் சுபத்திரையானவ ளவனைநோக்கி, சுவாமி! அவ்விடத்தில் முன் காண்டவப் பிரஸ்தமென்றும் இப்போது இந்திரப் பிரஸ்தமென்றும் பெயருடைய பட்டணத்தில் எங்கள் நல்லத்தை குந்திதேவி யென்பவளைக் கண்டீரா? அவளும் அவளுடைய குமாரர்களும் க்ஷேமமா யிருக்கிறார்களா? அவர்களில் துரோபதிக்காக ஏற்பட்ட நிபந்தனையின்படி அர்ச்சுனனுக்குத் தீர்த்தயாத்திரை நேரிட்டதாமே. அந்த மகாபுருஷன் மகாசவுக்கியமா யிருந்தவர் நெடுநாளாய வனாந்தரங்களில் திரிந்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இந்த மழைகாலத்திலே எங்கேயிருக்கிறார்? தேவரீரும் தீர்த்தயாத்திரை வந்தவ ராகையால் அவரை யெங்கேயாகிலும் கண்டதுண்டா? அல்லது கேட்ட துண்டா? இதுகளையெல்லாம் தயைசெய்து சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டாள்.

அப்படி கேட்கும்போது அர்ச்சுனன் குறிப்பினாலே அவளுக்குத் தன்னிடத்தில் ஆசையிருப்பதையறிந்து, மிகுந்த காமவெழுச்சியினால் உடம்பெல்லா மயிர்க்கூச்சடைந்து, தேகநடுக்க முற்றதொனி தழுதழுக்கச் சிறுநகைப்புடனே சொல்லுகின்றான்: அடி யதுகுலத்தோர் தவத்தினா லுதித்த மின்னரசே! உங்கள் அத்தையாகிய குந்தியைக் கண்டேன். க்ஷேமமா யிருக்கிறாள். அவள் புத்திரர் முதலான பேர்களும் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்கள். அந்த அர்ச்சுனனோ? தீர்த்தயாத்திரை முடிந்தும் இன்னும் தன் தேசம்போய்ச் சேரவில்லை. ஆனாலெங்கே யிருக்கிறானென்றால்? இப்போது துவாரகா பட்டணத்திலேயே சன்னியாசி வேஷம்பூண்டு ஒருவருக்குந் தெரியாமல் வாசஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்றான். அடிபொற் கொடியே! நீ தினம் பார்த்துக் கொண் டிருக்கச்சேயும் அவனையறியாம லிருக்கிறாய். என்று சொல்லக் கேட்ட சுபத்திரை திடுக்கிட்டாற்போல பெருமூச்செறிந்து, முகத்தை வணங்கிக்கொண்டு, தரையைக்காலால் கீறிக்கொண்டு நின்றாள்.

இப்படி நிற்கு மவளைக்கண்ட அர்ச்சுனன் மிகவன்புடனே நோக்கி, அடி பூங்குழலே! நான்தான் அர்ச்சுனன். உனக்கெப்படி என்னிடத்தில் கருத்திருக்கிறதோ? அப்படியே யெனக்கும் உன்னிடத்தில் பதின்மடங்கதிகமாய கருத்தமைந் திருக்கிறது. உனது பணிவிடைக்குக் காத்திருக்கிறேன். நல்ல நாளிலே தருமவிதிப்படி சாவித்திரி யென்பவளைச் சத்தியவா னென்கிறவன் விவாகஞ்செய்து கொண்டதுபோல உன்னை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, உன்னுடன் கூடி வாழ்வேன். என்று சொல்லிக்கொடிகளால் கட்டிய அறைக்குள்ளே பிரவேசித்தான். பின்பு சுபத்திரையானவள் மிகவு மதிகலங்கிமெய் துவண்டு, தனது பள்ளியறைக் குள்ளேபோய் கட்டிலின்மீது சயனித்துக்கொண்டு, மூர்ச்சை யடைந்தவள்போல ஒன்றுந்தெரியாம லிருந்தாள். இப்படியிருக்க ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் இச்செய்தியை யெல்லாம் தமது பேரறிவினால் அறிந்து, சுபத்திரைக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் போஜனமிடும்படி

ருக்மணி தேவியை யனுப்பினார். அவளும் இருவருக்கும் போஜனத்தைக் கொணர்ந்து பரிமாறி, இவ்விருவருடைய மனோவியாதியை முற்றுமறிந்து போனாள். அர்ச்சுனனும் அந்தக் கொடியறையிலேயே யிருந்துகொண்டு உன்மாதம்பிடித்தவன்போலிருந்தான்.

இப்படி யிருக்குமளவில் சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடையவே, அர்ச்சுனனையும் சுபத்திரையையும் மோகமென்பது கௌவிக் கொண்டது போல இருளானது பூமியைக் கௌவிக்கொண்டது. அதைப்பார்த்தால் ஒருவன் மிகுந்த புண்ணியஞ்செய்து சுவர்க்கலோகமடைந்து மகாபோகங்களை யெல்லா மனுபவித்து, அந்தப்புண்ணியம் நீங்குமளவில் மறுபடியும் அவனைப்பிறவிப் பாவம் சூழ்வதுபோ லிருந்தது. உடனே ஆகாசத்தில் நட்சத்திரங்கள் புறப்பட்டன. அதைப்பார்க்குமளவில் சுபத்திரையின் தேகத்து வெப்பம் வீசி ஆகாயத்தில் கொப்புளங்கள் புறப்பட்டது போலத் தோற்றிற்று. அதனால் குளிர்ச்சியும் வெண்மையுமுடைய கிரணங்களை வீசி இருளைக் கதாரக்கி யடித்துக்கொண்டு சந்திரன் உதயமாகியதைப் பார்த்தால், முகத்தினழகினாலே தன்னை ஜயித்தவளாகிய சுபத்திரையைத் தன் தோழனாகிய மன்மதன் மிகவும் வருத்துகிறானே இத்தருணத்தில் நாமும்போய் வருத்தி அவள்முகத்தை வாட்டச்செய்ய வேண்டுமென்று வந்ததுபோலத் தோன்றிற்று.

இவ்வாறாகச் சந்திரன் உதித்து நிலவுவிளங்குமளவில் அந்த யதுகுலப் பெண்ணானவள் மன்மதன் பிரயோகிக்கிற புஷ்பபாணங்களினாலே தேகமெல்லாம் துளைக்கப்பட்டு, சகிக்கமாட்டாமல், தான் சயனித்திருக்கின்ற புஷ்பசயனமெல்லாம் கருகிப் போகும்படியாகிய தாபத்தை யடைந்து, மூக்கினுனியில் அணிந்திருக்கிற ஆணிமுத்து நீலமணிபோ லாகும்படியாகிய பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, தன்னைத் தொந்தரவு செய்கிற மன்மதனையும் அவனுடைய தோழனாகிய சந்திரனையும் குயில்களையும் மலய மாருதத்தையும் சோலைகளையும் தூஷித்து மெய்சோர்ந்து மூர்ச்சித்துக் கிடந்தனள். இப்படி கிடக்கவே இவளுடைய தோழிமார்களெல்லாம் இதைக்கண்டு விசனமடைந்து தேவகீதேவிக்கு அறிவித்தனர். அந்த அம்மனும் ஓடிவந்து மிகுந்த துயரத்துடனே மகளைப்பார்த்து, பெண்ணே! நீயேன் இப்படி வருந்துகிறாய்? உனக்குண்டாகிய வியாதிக்குத்தக்குந்த சிகிச்சை செய்விக்கிறேன். தைரியத்தை யடைந்திரு.

மேலும் நீ இப்போதிருக்கிறபடி இன்னம் சிலநேரம் இருப்பாயேயாகில், நாங்களெல்லாம் பெண்ணை இழப்பதுமன்றி உயிரையு மிழப்போம். ஆதலால் மகளே! கொஞ்சம் தைரியமடைந்து உயிரைக்காப்பாற்று. உன்கருத்தை உன்னண்ணன்மார் தகப்பனார் முதலானவர்களுக்குத் தெரிவித்து அப்படியே நடத்துகிறேன். துயரப்படாதே என்று சொல்லி வசுதேவரிடத்திற்கு வந்து, ஏகாந்தத்தில் அவரைப்பார்த்து, கேட்டீரோ? நமது தோட்டத்தில் வந்திருக்கிற சன்னியாசி அர்ச்சுனனென்று தெரியவருகிறது. அதினாலே நம்முடைய

சுபத்திரை அவனிடத்தில் காதலாலே மிகுந்த வருத்தமடைந்திருக்கின்றாள். ஆகையாலே இதற்குத் தகுந்தயோசனை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னாள். வசுதேவரும் அதை அக்ரூரன், ஆகுகன், கிருஷ்ணன், இவர்கள் முதலாகிய பேர்களுக்குத் தெரிவித்தார். அதுகேட்ட உக்கிரசேனன், அக்ரூரன், கதன், சினி, கிருஷ்ணன், பிருதுசிரவன், தேவகி, ரோகிணி, ருக்குமணி, சத்தியபாமை, இவர்களெல்லாங்கூடி நன்றாயோசித்து, இரகசியமாகப் புரோகிதரை யழைப்பித்து, இதையவருக்கும் அறிவித்து, அவர் யோசனையையும் கேட்டுக்கொண்டு பன்னிரண்டாவது நாளில் முகூர்த்தம் வைத்துக்கொண்டார்கள்.

பின்பு கிருஷ்ணன் இந்தப்பெண்ணை அர்ச்சுனனுக்குக் கொடுக்கப் பலராமர் உத்தவர் முதலான பேர்களுக்குச் சம்மதியில்லாமையால், அவர்கள் இச்செய்தி யறியாதிருக்க வேண்டியதற்காக யோசித்து ஒரு விளம்பரம் செய்து பறைசாற்றுவித்தார். அதாவது, நம்முடைய சுபத்திரைக்குத் தேகத்தி லென்னமோ தெய்வீகமாய உபத்திரவம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே, சமுத்திரத்தினடுவிலிருக்கிற தீவில் சிவனுக்கு முப்பத்துநான்கு நாள் மகா வுற்சவம் நடக்கப்போகிறது. அதற்காக இன்றைக்கு நாலாநாளே யாவரும் தங்கள் குடும்பங்களுடனே அந்தத்தீவு போய்ச் சேரவேண்டியது. அன்றியும், யாதவர்களும் தங்கள் தங்கள் சேனைகளுடனே போய்ச் சேரவேண்டியது என்பதைக் கேட்ட ஸ்ரீபலராமர் முதலாகிய சகலயாதவர்களும் பட்டணத்திலிருக்கும் ஜனங்களும் வஸ்திராபரணங்களைப் பூண்டு, குதூகலத்துடனே அழகாகிய சீலைகளைக்கட்டிய கொடிமரங்களுடனே கூடி நல்லயந்திரங்களுடைத்தாய உட்காரவும் படுக்கவும் விளையாடவும் உபயோகமாயிரா நின்ற இடங்களையுடைய கப்பல்களின்மேலேறி, அந்தத்தீவு போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கச் சுபத்திரையானவள் கண்ணனிடத்திற்கு வந்து, அண்ணா! நம்முடைய தோட்டத்திலிருக்கிற சன்னியாசி இன்னம் பன்னிரண்டு தினங்களிவ்விடத்திலேயே இருக்கப் போகிறாராமே, அவருக்குச் சிசுருஷை யார் செய்வார்களென்று கேட்டாள். அதற்குக் கண்ணன், அம்மணி! உன்னையல்லாது யார் செய்வார்கள்? நீயே செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிப் பேரிகைமுதலாகிய வாத்தியங்களுடனே புறப்பட்டுக் கப்பலேறி, ஏழுயோஜனை அகலமும் பத்துயோஜனை நீளமுமுள்ள அந்தத்தீவை யடைந்து, எல்லாருடனே கூடி அவ்விடத்துத் திருவிழாவை நடத்தினார். அப்போது சகலமான பேர்களும் தானதர்மங்களைச் செய்து, வேடிக்கையாய்த் தோட்டங்கள், அணைகள், குளங்கள், வாவிகள், முதலான இடங்களிலே வாசஞ்செய்து, திருவிழாப் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறாக முப்பத்துநாலுநாள் அங்கேவுற்சவம் நடந்துகொண்டிருந்தது. இப்படியிருக்க், அர்ச்சுனனவன் காரியம் சித்தியாயிற்றென்று மனதிற் சந்தோஷ மடைந்து, சுபத்திரையைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றான்.

அடி தேன்மொழியே! இபபொழுது உன தகபபனர் முதலிய யாவ ரும திருநாள பாாககப போயிருககிறாாகள. இநதசசமயததிலேதான நாம் விவாகம செயது கொள்வதுயுகதம ஆனுல விவாகஙகளைப பெரியோர் கள எட்டுவிதமாய பேசியிருககிறாாகள. எனனுடைய பநதுககளோ தேசாந தரததி லிருககிறாாகள ஆகையால அநத எட்டுவித விவாகஙகளுளளும் ஐநதாவதாகிய காநதருவ மெனபதுதான நமககு இபபோது இசைநததாய்க் காணகிறது அனறியும, கனனிகையை ஒருவனுககுக கொடுபபதறகு முறை யே தகபபன, உடன பிறநதான, தாயாா, அமமான, தகபபனுடன கூடப் பிறநதவன, ஆசாரியன, இவாகளெலலாம அதிகாரிகளா யிருககிறாாகள் அன்றியும பெரியோாகள விவாகமுறமைமையைக குறிததுச சொலலியதைக் கொஞசஞ சொலலுகிறேன கேள

அஃதெபபடி யெனறால, பெணணைப பெறறவன் யோககியனை யழைதது விதிப்படி கனனிகையைக கொடுததால, அநதககனனிகை பததினியெனகிற பெயருடையவளாகிறாள ஒரு பெணசாதி மரிததபின தனனையும தனனை அடுததபோகஙகளையும காபபாறறுகிற நிமிததம தானே யொருபெணணைத தேடிக கலியாணஞ செயதுகொண்டால, அநதபபெண பாரியையெனறு பெயருடையவளாகிறாள பிளளைககுத தகபபனுனவன குலமுதலான யோக்கியதை யுளள கனனிகையைத தேடி விவாகஞ செயவிததால, அநதக கன்னிகை தாரமயெனறு பேருடையவளாகிறாள சநததி நிமிததமாக ஒரு வன் ஒரு பெணணை விவாகஞசெயது கொணடால, அவள வசியையெனறு பெயரையுடையவளாகிறாள அன்றியும, அவளுககு ஜாயை எனகிறபேரு முணடு இபபடியிருககிற படியினுலே ஆசையுளள பெணணை ஆசையுளள புருஷன் ரகசியமாயச சேருகிறது தருமமாயிருககிறது

அடி மான்விழியே! இபபோது நான சொலலுகிற காநதருவ விவாகமா னது அககினிமுனபாகச சடஙகுகள நடததிச செயதுகொளளத தககதா காமற போனுலும, நீ தயைசெயது அதை அஙகீகரிககவேணடும ஏனென் றால், உறசவததிறகுப போயிருககிற போகளெலலாம வாராமலிருபபதறகு முனனமே நலலநாளொனறிருககிறது உததராயணம, வைசாகமாசம, சுக்லபக்ஷம, ஹஸ்தநக்ஷததிரம, திரிதியைதிதி, மகரலககினம, பவகரணம், மைததிரமுஹூர்ததம, இதைகளெலலாம கலியாணததிறகு எடுதத முகூாததங் கள், இவையெல்லாம இன்றிராததிரிக கிசைநதிருககினறன சூரியபகவா னும் அஸ்தமயததுக்குச சமீபததிருககிறாா ஆகையால, நீ மனதைப பெரிது பண்ணவேண்டும. ஸ்ரீ கிருஷணபகவானே சருவமுமறிநதவாதான, ஆனுல் இந்தவிஷயததை யறிநதிருககிறாரோ இலலையோ தெரியவிலலை என்றிவவித மாகப் பற்குனன தருமசஙகட மடைநது காமனுல வருததபபட்டுப புலம்பா நின்ற என்னைக்காபபாறற என்னயோசிக்கிறாயோ சொல்லடி என் கண்ணே! என்று கேட்டான்.

அர்ச்சுனனுக்கும் சுபத்திரைக்கும் திருக்கலியாணவிபவம்.

இவ்வாறு அர்ச்சுனன் சொல்லக்கேட்ட சுபத்திரை கண்ணனை மனதில் நினைத்து, ஒன்றுஞ் சொல்லாமற் கண்ணீர்மல்க நின்றுகொண்டிருந்தாள் அர்ச்சுனனும் பரிதாபத்துடனே கொடிவீடுசென்று தன் பிதாவாகிய இந்திரனை நினைத்தான் இப்படி அர்ச்சுனன் நினைத்தமாத்திரத்திலே தேவேந்திரனானவன் இயமன், வருணன், குபேரன், அக்கினி, வாயு, சூரியன், சந்திரன், அட்டவசுக்கள், ஏகாதசருத்திரர், சித்தர், சாத்தியர், கின்னரர், கிம்புருடர், முதலாகிய சகலதேவர்களோடும், நாரதர், வசிட்டர், முதலாகிய ரிஷிகளோடும், சசிதேவிமுதலாகிய தேவஸ்திரீகளோடும் கூடி, ஐராவதத்தின் மீதி லேறிக்கொண்டு தன்மகனிருக்கு மிடம்வந்து சேர்ந்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சுபத்திரையின் நினைவையறிந்து, அக்ரூரன், ஆகுகன், கதன், வசுதேவன், தேவகி, ரோகிணி, ருக்குமணி, சத்தியபாமை, முதலாகியவர்களை அழைத்துக்கொண்டு, பலராமர் முதலானபேர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்குந் தருணத்திலே புறப்பட்டு அவ்விடம் வந்து சேர்ந்து, தேவேந்திரன் முதலான பேர்களைக்கண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து நலவரவு கேட்டனர்

அப்போது தேவராஜன் முதலானவர்களும் க்ஷேமவிடைகொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்து, நல்லது என்சாவகாசம் பண்ணுகிறீர், சீக்கிரத்தில் காரியத்துக்கு யத்தினப்படவேண்டும் என்று சொல்லவே, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்முடையவர்களைக்கொண்டு கலியாணத்துக்கு வேண்டிய சகல சாமக்கிரியைகளைச் சித்தப்படுத்தி, தேவர்களுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தனர். தேவராஜன் தன் மகனுக்கு மங்களஸ்நானஞ் செய்வித்து, நவமணிகளிழைத்துப் பளப்பளென்விளங்கும் கிரீடம், தோள்வளை, ஆரங்கள், வளைகள், முதலான பலவாபரணங்களாலும் திவ்விய பீதாம்பரங்களாலும் அலங்காரஞ் செய்து, நாரதர், வசிட்டர், முதலான மகா முனிகளைக்கொண்டு சுபச்சடங்குகளைச் செய்வித்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தன் தங்கைக்கு நல்ல அலங்காரஞ் செய்வித்துச் சித்தம்பண்ணினர் அப்பால் சகல வாத்திய முழக்கங்களுடனே பெண்ணையும் பிள்ளையையும் கலியாணமண்டபத்து நடுவே ரத்தினங்களழுத்திய பொற்பீடத்தி லுட்காரவைத்து, காஸ்யப மகாமுனிவர் விதிப்படி அக்கினியை வளர்த்தி ஓமஞ்செய்ய, வசிட்டர் முதலாகிய ரிஷிகளெல்லாம் மந்திரங்களைக் கோஷிக்க, நாரதர்முதலாகிய ரிஷிகளெல்லாம் சபையாய் வேதிகையைச்சூழ்ந் துட்கார்ந்திருக்க, அருந்ததி முதலாகிய ரிஷிபத்தினிகளும், இந்திராணி முதலாகிய தேவபத்தினிகளும், இருபுறத்தும் மங்கள வாழ்த்துக் கூறி நின்றார்கள்.

அக்கால் தேவகி, ருக்குமணி, சத்தியபாமை, சாம்பவதி, இவர் முதலாகிய யாதவபத்தினிகளிற் சிலர் பாலிகைகளில் விரைகளை விதைத்துப் பால் கலந்த நீரிடவும், சிலர் பூரணகும்பங்களும் தீபங்களுமேந்தி மங்கலப் பாடல்களுடனே சூழ்ந்துவரவும், தேவதுந்துபி முதலாகிய பதினெட்டு வாத்தியங்

கள் முழங்க, அரம்பாஸ்திரீகள் நர்த்தனஞ்செய்ய, கந்திருவர் முதலான பேர்களெல்லாம் பாட, மகாவிபவமாகக் கலியாணத்தை இந்திரன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் முதலாகிய பேர்கள் நடத்தினார்கள். அர்ச்சுனனும் புரோகிதர் சொற்படியே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ருக்குமணியுமாகத் தாரைவார்த்துக் கன்னிகாதானஞ்செய்த சுபத்திரையைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு, அக்கினியையும், வேதிகையையும், ரிஷிகளையும், வலம்வந்து உட்கார்ந்து மங்கிலியங் கட்டி, அம்மி மிதிப்பித்துப், பொரியிட்டுச் சந்தோஷத்துடனே விவாகஞ் செய்து கொண்டான்.

உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நாரதர், காசிபர், வசிஷ்டர், இவர்கள் முதலாகிய மகாரிஷிகளையும் அருந்ததி முதலாகிய ரிஷிபத்தினிகளையும் பூசித்துப் பலதானங்கள் வழங்கி, இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் இந்திராணி முதலாகிய தேவஸ்திரீகளுமாகிய சம்பந்திகளுக்குச் சகல வுபசாரங்களுஞ் செய்து பூசித்து, பின்பு சகலருக்கும் விருந்துசெய்தனர். அர்ச்சுனன் தன் பெண்சாதியுடனே ரிஷிகளையும் அவர்களுடைய மனைவிகளையும் நமஸ்கரித்து அவர்களால் ஆசீர்வாதம் பெற்று, பின்பு இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களையும் அவர் மனைவிகளையும் நமஸ்காரஞ்செய்தனன். அப்போது அவர்களெல்லாம் பெண்ணுக்குத் தகுந்த பிள்ளை, பிள்ளைக்குத் தகுந்த பெண் இப்படியமைந்தது அதிசயம் ஆகையால் ஒருகுறைவுமின்றி இவ்விருவரும் நன்மக்களைப்பெற்று, நற்செல்வங்களடைந்து, நல்லோர்களுக்குநன்றி செய்து கொண்டு நெடுநாள் வாழ்கவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்து, மணக்கோலத்துடன் விளங்குகின்ற மகனையும் மருமகளையும் எடுத்து முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து, மருமகளுக்குப் பலபணிகளும் வழங்கினார்கள்.

பின்பு அர்ச்சுனனும் சுபத்திரையும் வசுதேவர் தேவகி முதலானவர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களாலும் பல ஆசிகள் கூறப்பட்டு மணவிருந்திடப்பட்டார்கள். இப்படிச் சுகக் கலியாணம் நிறைவேறிய பின்னர் இந்திரன் முதலானபேர்களெல்லாம் யாதவர்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைக் கூப்பிட்டு, நீ கலியாணத்தைச்சேர்ந்த மற்றத்தீக்ஷையை நிறைவேற்றிப்போட்டு, இன்னும் இருபத்திரெண்டு தினத்திற்குள்ளே நீ சுபத்திரையை அழைத்துக் கொண்டு நமது தேரின்பேரிலேறி இந்திரப்பிரஸ்தம் போய்ச்சேர்ந்துவிடு அன்றியும், இவ்விடத்தில் நீ யிருக்கிறவரைக்கும் சன்னியாசி வேஷத்தோடே யிருக்க வேண்டும் நாங்கள் பலபத்திரர் நித்திரைவிட்டு எழுந்திருக்கு முன்னமே அவ்விடம் போகவேண்டும் ஆகையால் சிலவுகொடு என்று சொல்லிச் சுபத்திரைக்கும் திட்டஞ்செய்து, சகல யாதவர்களோடு புறப்பட்டுத் தீவுபோய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்.

பின்பு அர்ச்சுனன் சுவர்க்கராச்சிய மடைந்தவன் போல் மகாசந்தோஷத்துடனே சுபத்திரையோடு கூடிப் பலபோகங்களையு மனுபவித்துக்கொண்டு

மகா காந்தியடைந்து, இருபத்தொருநாள் கழிந்தவுடனே தன் மனைவியாகிய சுபத்திரையை யழைத்து, அடி யென் பிராணநாயகி! இனி நாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய உத்தரவின்படி இந்திரப்பிரஸ்தம் போய்ச் சேரவேண்டும். ஆகையால் நீ இன்றைக்கு விரதமுடிவுநாளென்று சொல்லி, வேதியர் முதலான பேர்களுக்கு அன்னதான முதலாகிய பலதானங்களையுஞ் செய்து, நீ உன் தோழிமார்களுடனே நல்லஆபரண முதலானவைகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, வேடிக்கையாய்ப் புசித்து, நகரியைப் பிரதக்ஷணம் வரவேண்டும். அன்றியும் சகல ஆயுதவாகனங்களோடு கூடிய திவ்விய ரதத்தைச் சித்தப் படுத்திக் கொண்டுவரவேண்டும்

என்று சொல்லவும் அந்தப் பூங்கொடியும் அப்படியே யோக்கியர்களாகிய பிராமணரை அழைப்பித்து, அவர்களுக்கு அன்னவஸ்திர தட்சிணை தாம்பூல முதலானதுகளை யெல்லாங் கொடுத்துப் பூசித்து, அவர்களால் ஆசீர்வாதங்க ளைப் பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு தன் பந்துக்கள் தோழிமார்கள் முதலான பேர்களோடு சரசசல்லாபங்களுடனே போசனஞ்செய்து, அவர்களுக்கும் சில பரிசுகொடுத்து, ராஜாவின் ஊழியக்காரரை யழைத்து, நமது ரதத்தைச் சகல ஆயுதவாகனங்களோடு நன்றாய் அலங்கரித்துக் கொண்டுவரச் சொல்லி அதில் தன் வஸ்திர முதலானவைகளைத் தாதிகளைக்கொண்டு ஏற்றுவித்து, அர்ச்சுனனிடத்திற்கு வந்து, ஓ என் பிராணநாயகனே! உமது உத்தரவின்படி இரதத்தைச் சித்தப்படுத்தினேனென்று சொல்லினள்

அதுகேட்ட மாத்திரத்தில் அர்ச்சுனன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனே அவளைக்கட்டி முத்தமிட்டுக்கொண்டு போவோம் வாவென்றழைக்க, அப் போது அவள் தன் நாயகனை நோக்கி என்னுயிராகிய புருஷசிங்கமே! அடி யாள் விண்ணப்பத்தைக்கேட்டு அங்கீகரிக்க வேண்டும். அதாவது, குதிரை யின் கடிவாளம் பிடித்துத் தேர் நடத்துவதில் எனக்குச்சமானம் ஒருவரும் பூமண்டலத்தி லில்லையென்பார்கள் ஆதலால் நான் சாரத்தியஞ் செய்கி றேன் அதை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்றாள். அதற்கப்பாண்டவ வீரனவளை நோக்கி, அடிபெண்ணரசே! மிகசந்தோஷமாயிற்று ஆனால் முன்னமே போயேறு என்று சொல்லித் தான் காஷாயங்களைக் களைந்து திவ்விய வஸ்தி ரந்தரித்து, கவசகுண்டல கேயூரங்களையு மணிந்து, கத்தி கேடய முதலாகிய ஆயுதங்களுங் கட்டி, தூணிகளைத் தோள்களில்தாங்கி, கையில் வில் பிடித்து கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் முன்னமேறின் கடிவாளங்களைக் கைப்பிடித்து நிற்குஞ் சுபத்திரையினால் விளங்காநின்ற தேரின்மேலேறினான்.

இவனேறிய மாத்திரத்திலே சுபத்திரை குதிரைகளைச் சவுக்கினாலடிக்க அந்த உத்தம அசுவங்கள் கருடனுங் காற்றுந் தோற்றுப்போகும்படி தேரை யிழுத்துக்கொண்டு போயின அப்படி போகுமளவில் மாரிகாலத்தில் வானத் திலே மேகங்கள் முழங்கினாற்போல்படி யிருக்குமோ? அப்படிப்போலே இடியி டென்று இரதம் கோஷித்துக்கொண்டு செல்ல, சுபத்திரையின் தோழிகள்,

அவளைப்பார்த்து, எம்முடைய நாயகி! உனக்குத் தகுந்த புருஷன் கிடைத்ததற்காகவும், நீ அவனோடு கூடிவாழ்வதற்காகவும், சுவாமியைத் தோத்திரஞ் செய்கிறோம், அன்றியும், நீ மக்களைப்பெற்று மகராஜியாய் வாழுங்கால் நாங்களுன்னைப் பார்க்கும்படி நீ தயைசெய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்போது இரதவிரைச்சலைக் கேட்டு பட்டணத்திலும் அரண்மனையிலுமுள்ள அனேகர் ஓடிவந்துபார்த்து, நமது சுபத்திரையை யாரோ எடுத்துக்கொண்டு போகிறானென்று ஓ வென்று கூச்சல் போட்டார்கள்.

அக்கால் யாவரும் கும்புகூடி, ஆரடா இவன்? நாமெல்லாமிருக்க அரண்மனையிற்புகுந்து பெண்ணை யெடுத்துக்கொண்டு போகிறானே! யென்றார்கள். சிலர் இவன் அரண்மனைத் தோட்டத்திலிருந்த சன்னியாசியாமென்ன, சிலர் ஆம், ஆம், முன்னமே அந்தச்சன்னியாசியைப் பார்க்கும்போதே சந்தேகமுண்டாயிருந்தது, சரியாய் முடிந்ததென்றார்கள் சிலர் இவன் பாண்டவரில் ஒருவனாகிய அர்ச்சுனனாமென்ன, யாவரும் சரிதான் அப்படித்தான் காணகின்றது என்று பேசிக்கொண்டே ஆயுதங்களைவீசிப் பின்றொடர்ந்தோடினார்கள் அர்ச்சுனனும் அவர்களாயுதங்களைத் தடுத்துக்கொண்டே போக, இரதம் ரைவதககிரிக்குச் சமீபத்திற் போயது அங்கு போகும்போது அர்ச்சுனன்தானிருந்த குகையைத் தன் காதலிக்குக்காண்பிக்க, அவளும் அது நல்லகுகை அதைநான் நமஸ்கரிக்க வேணும் என்று கொங்கைக்குலுங்கச் சிரித்துக்கொண்டே விரைவாய்த் தேரையோட்டினாள்

இப்படியிருக்க பட்டணத்தைக்காக்கிற நிமித்தம் ரைவதக பருவதத்தினருகில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற விபிருது என்பவனித்தேரிரைச்சலையும் பட்டணத்தாரிரைச்சலையுங்கேட்டு ஓடிவந்து பார்க்க, ஜனங்களெல்லாம் ஐயையோ! அர்ச்சுனன் சன்னியாசி வேஷம்போட்டு மோசஞ்செய்து நமது குலத்துக்கு இலக்குமிபோலிருந்த சுபத்திரையைத் தூக்கித் தேர்மேல் வைத்துக்கொண்டோடிப்போகிறானென்று கூவுதலையும் சுபத்திரை தேரோட்டுகிறதையும் பார்த்து, முன்னம் கண்ணன்சொன்ன சங்கதியை யறிந்திருந்தவனானாலும் வெளிக்குக் காட்டக் கூடாதென்று மிகவிரைவாய்த் தன்சேனைகளைச் சன்னகப்படுத்திக்கொண்டு சரமாரி பொழிந்துகொண்டே பின்றொடர்ந்து வருவதைக் கண்ட சுபத்திரையானவள் தன்கணவனைநோக்கி, அதோ நால்வகைச் சேனைகளுடனே விபிருது துரத்திக்கொண்டு வருகிறார் அவர்களுடனே உமக்கு யுத்தம் நேரிடுங்கால் நெடுநாளாய என்மனதிலிருந்த கோரிக்கை யீடேறுமென்று சந்தோஷப்படுகிறேன்

அஃதென்ன கோரிக்கையென்றால்? மகா பலபராக்கிரமங்களுடைய அர்ச்சுனனுக்கு நாம் யுத்தத்திலே சாரதியாகி நமது சாமர்த்தியங்களையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தவேணுமென்றதுதான். என்றுசொல்லவும் அர்ச்சுனனவளையணைத்து, பெண்ணே! மிகவும் சந்தோஷமாயிற்று. இப்படிப்பட்ட சாரதியை யடைந்த வீரனாகிய என் புஜபராக்கிரமத்தைப் பார்த்து நீ, சந்-

தோஷப்படககடவை சேனைகள் வரட்டும தேரையோட்டும் என்று சொலலவே அவனும தேரைசசீககிரமாய் ஓட்டினை.

விபுருதுவனுககும அர்சசுனனுக்கும் யுத்தம்

இபபடிக்குத தோ பட்டணததை விட்டுச சீககிரமாயப போவதைக் கண்ட விபிருது வானவன விலலைவளைதது நாணேறிட்டு நாணோசைகொண்டு, வரிசைவரிசையாய அமபுகளைத தொடுதது விட்டான அாசசுனனும தன் விலலில நாணபூட்டி பாணஙகளைசசநதானஞசெயது, தனபேரில எதிரிவிட்ட பாணங்களை யறுததுத தளளினை இபபடி தளளவே விபுருது கோபங் கொண்டு, மறுபடியு மகா கூாமை பொருநதிய சிலபாணஙகளைத தொடுதது விட்டான அவைகளை அாசசுனன துண்டந்துண்டமாய அறுததது எதிரியைக் கண்விழிததுப பாாகக வொட்டாமல சரஙகளைப பொழிநதான

அககால சேனைகளெலலாம ஒரேமுகமாயத திருமபிச சூழநதுகொண்டு கோடைகாலததிடிபோல காசசிததது கததிகள, ஈட்டிகள, சூலஙகள, குண் டாநதடிகள, முதலான பலவாயுதஙகளைச சழறறியெறிய, யானைகள் உலக் கைகளைத துதிககைகளாறபறறிச சுழறறித தேரினபேரில மோத, குதிரை கள தஙகள பேரிலிருககிற வீராகளைத தூககிககொண்டு பாயநது தேக்குதி ரைகள மேலவிழ, ரதஙகளி லிருககும வீரரெலலாம விலலுகளை வளைதது அமபுகளைத தொடுததுச சரமாரி பொழிய, அநதச சேனைகளுககுத தலைவ னாகிய யாதவவீரன சஙகததையெடுததுப பூரிததுச சிஙகநாதஞசெயது, மிக லாகவததுடனே விலலில அமபுகளைபபூட்டி மலையினபேரில மேகம மழையைப் பொழிவதுபோல அததேரினபேரில பாணவருஷஙகளை வருஷிததது எளளளவு சநதும தெரியாமல மறைததுவிட்டான அககால அாசசுனன மிகவுமாககு ரோஷததுடனே சஙகமெடுததூதி வீரகொசசிதஞ செயது, சூரியன மூடிக் கொண்டிருககும பனிகளைத தன கிரணஙகளினாலே ஒரு நிமிஷததில நீககு வதுபோல அநதபபாணஙகளின கூட்டததைத தனனமபுகளினாலே துணிதது நீககி, தனனைச சூழநதிருககிற சேனையிலிருககும யானைகள குதிரைகள முத லாகியவைகளை வீழ்ட்டோமபடி யடிதது, வீராகளை யெலலாம கவசகிரீட குண்டல வாயுதஙக ளிலலாதவாகளாயப பதைபதைககச செயது, தோகளின் சக்கரம, நுகததடி, இருசு, முதலானவைகளைத துளைததுப பொடியாககித் தொமிசஞ செயது, தலைவனாகிய யாதவவீரனை நோககிச சொலலுகிறான

ஓய வீரனே! ஓடாதே, அாசசுனனுடைய வலிமையைககண்டு போகலாம் என்றுசொலலி அட்டகாசஞசெயது சிலசரஙகளைப பிரயோகிதது, அவன் தேர்க்குதிரைகளுடைய அழுததையும சாரதியினகழுததையு மறுதது, துவ சத்தைத துணிதது, கவசததைபபிளநது, விலலையொடிததுச் சின்னபின்ன மாக்கி, தன்மனைவிககு உன்சேனைகள படுமபாட்டைப பாரென்று காண்பித் தான்: அவனும சநதோஷப்பட்டுத தேரையோட்ட வாரம்பிககக்கண்ட விபு

ருதுவானவன திககுதோறந தலைவிரிகோலமாய ஓடுகிற தனசேனைகளை யெல்லாம நிறகுமபடிக கையமாததி, தான இரததததினின்றந திடலெனறுகுதிததது, அாசசுனா! நிறகவேணுூம, குழநதாய சுபததிராய! நிலலு எனறு கூவிககொணடுபோய் அாசசுனனைக கட்டிககொணடு சொலலுகிறான. அபபா சுததவீரனாகிய விஜயனே! எனககிபபோது மிகவுஞ சநதோஷமாயிறறு ஏனெனறால், நீ நமது மருமகனாகவநதாய நீ இவவிடததில சனனியாசி வேஷததுடனே மறைநதிருநத சஙகதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால நானறிநதிருககிறேன. மேலும எபபடியாவது உனககுச சுபததிரையைப பாரியாளாகக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுககு மனதிருநதது அவரனறோ குணாகுணஙகளை நிசசயிககவலலவா.

ஆகையாலே உனவிஷயததிலே நடநதசரிததிர மெலலாம எனககுததெரியும இபபோது நீ சுபததிரையுடனே அஸதினாபுரி படடணததிறகுபபோகவேணடியதுந தெரியும ஆனாலும ஜனஙகளுடைய சோஷததுககாக உனனோடு யுததஞசெயயவநதேன அாசசுனா! நான சொலலவேணடிய வாாததையொனறிருககிறது அதெனனவெனறால, இநதிரன சசிதேவியைக கலியாணஞ செயதுகொணடதுபோல நீ யெஙகள பெணணைக கலியாணஞ செயதுகொணடு விளஙகுகிறாய, ஆகையால எஙகள பெணமுககியோனுடல நடககவேணுமெனறு கோருகிறேன நீ சுகமாயபபடடணமபோயசசோநது, உனனணணன தமபிமாா முதலாகிய யாவரும சநதோஷபபடுமபடி வாழநதகடவாய, என்று சொலலிச சுபததிரையைபபாாதது, பெணணே! நீ நலல புருஷனையடைநதாய மிகவும பாககியசாலி நீ மாமியாா முதலாகிய பநதுககளும புருஷனும உவககுமபடியாய நறசெயகைசெயது வாழநதகடவாய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான இவவிடம வநதவுடனே சகலவரிசைகளும இநதிரபபிரஸதத நகாததிறகு வநதுசேரும நீஙகளிருவரும சுகமாயப போஙகள எனறுசொலலவே அாசசுனன விபுருதுவை நமஸகரிதது விடைபெறறு, திவவியரததத்தி லேறிககொணடு முனபோலவே புறபபடடுபபோயினான

இபபடி போகுமபோது சகல சைனனியஙகளும இது மிகவும அனியாயம ஊரிலொருவரு மிலலாதிருககுமபோது பெணணைத திருடிககொணடு போகலாமா? இதுதானா ராஜகுமாரனுககு லடசணம? இநதச சேனாதிபதி கையிலாகாதவா ஒருவனைததமது சேனையோடெதிாததுப பிடிககமாடடாமற போனாா எனறு கூவிககொணடு திருமபித துவாரகாபுரிககுவநது சிததங கலஙகி, சுதாமையெனனுஞ சபைககுச சமீபததில வநது அசசபையின அதிகாரிககுத தெரிவிததாாகள அததசசபையதிகாரியு மிகுநதொலிககத தகுநத பெரிய பேரிகையை அடிகக வுததிரவுபணணினான அபபடியே யுததகாலததுககு அடையாளமாகிய அநதப பேரிகையை அடிககவே, அநதசசபதம கேடடமாததிரததில தீவு நடுவிலிருநத யாதவாகள் யாவரு மிகவும கலககமுறறு, ஒருகாரியமும தோறறாமல, எவனெவன எநதெநதவேலை செயதுகொணடிருநதானோ? அநதவேலையை அபபடியேவிடடு, ஆசனஙகள பாததிரஙகள், வஸ்திரஙகள், ஆபரணஙகள, முதலான சகல சாமககிரிகளையும்

போட்டுவிட்டு, ஒருவரோடொருவர் பேசாமல் அங்கிருந்து ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளாக மேற்படிசபையை வந்தடைந்தார்கள்.

அந்தச் சபையதிகாரி இவர்களுக்கு ஆசனங்கொண்டு போனதும், விப்ருது தூரத்தி பங்கப்பட்டதும், ஆகிய விசேஷயதிகளெல்லாம் தெரிவித்தான். அதுகேட்ட யாதவர் யாவரும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, கண்கள் சிவக்க உதடுகளைக் கடித்துக்கொண்டு, ஆசனத்தில் பொருந்தாமல் எழும்பி எழும்பி, ஓய் சேனாதிபதிகளே! ஏன் சும்மாயிருக்கிறீர்கள் சீக்கிரம் ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள், என்கிற நால்வகைச் சேனைகளும் சித்தப்படுத்துங்கள் கவசங்களைத் தரியுங்கள், கத்தி, கேடயம், ஈட்டி, வேல், வல்லயம், கட்டாரி, வில், தூணி, முதலியவைகளையு மெடுத்துக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று கூவவே, சேனைகளைச் சேனைத்தலைவர்கள் சித்தப்படுத்தினார்கள் சிலவீரர்கள் தாங்களே யெழுந்திருந்து தங்கள் தங்கள் வாகனங்களைச் சித்தப்படுத்தி, கவசகுண்டல ஆயுதமுதலானவைகளுடனே சன்னத்தப்பட்டு வந்தார்கள்.

இப்படிக்குச் சேனைகளும் வீரர்களும் சூழ்ந்து நிற்க, சங்குகள், காகளங்கள், பேரிகள், கரிகளின் பிளிகாரங்கள், பரிகளின் கனைத்தல்கள், வீரருடைய சிங்கநாதங்கள், ரதங்களுடைய கோஷங்கள், இவையாவுமெழும்பித் திக்குகளைச் செவிடுபடச்செய்ய, மதுபானஞ்செய்து மதித்திராநின்ற பலராமர் யாதவவீரர்களை நோக்கி, ஓய் வீரர்களே! என்ன நீங்கள் அறியாதவர்கள்போல் குதிக்கிறீர்கள் கிருஷ்ணர் சும்மாயிருக்க உங்களுக்கேனிந்தயோசனை? ஆகையால் அவர் சொற்கேட்டு பின்பு இந்த முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும் ஆனபடியினாலே மகாபுத்திமானாகிய கிருஷ்ணன் தன்கருத்தை வெளியிட்டபின்பு அவர் கருத்துக்கிசைந்தபடி நடப்போம் என்று சொல்லக்கேட்ட யாவரும், நன்று! நன்று! அப்படியே செய்யவேண்டும் என்று அங்கீகரித்து முன்போல் யுத்தத்திற்சாதகங்களைக் களைந்து இரையாமல் ஆசனங்களில் உட்கார்ந்தார்கள்.

பின்பு பலதேவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து, அப்பா கிருஷ்ணா, நீ மூன்றுலோகங்களுக்கும் கர்த்தராகியும், மூன்றுகால மறிந்தவனாகியுமிரானின்றாய் இந்த ஜனங்கள் இரையுமிரைச்சலையும் நடந்த காரியங்களையும் அறிந்திருந்தும், நீ என்ன சும்மாயிருக்கிறாய்? அர்ச்சுனனுக்கு உன்னைப்பற்றி மரியாதை செய்கிறோமேயல்லது வேறில்லை. அந்த மடையனுக்கு நாம் மரியாதை பண்ணத்தக்கவர்களோ அவனோ கெட்ட நினைப்பும் நடக்கையு முடையவன் மூலத்தைக்கெடுக்கப்பிறந்தவன் இல்லாவிட்டால் எவனாகிலும் உண்டவீட்டுக்கு இரண்டு நினைக்கிறவனுண்டோ? அவன் நற்குலத்தில் பிறந்தவனாயிருக்க, ஆபத்துக்களிலுபகாரிகளாகிய நமக்கு இப்படிப்பட்ட அபகாரஞ் செய்யலாமா? மேலும் இவர்களுக்கும் நமக்கும் பெரியவர்கள் நாள்முதல் சம்பந்தம் நடந்துவருகிறது.

இதுவரையில இவனபோல யாராகிலும இபபடிபபடட சாகசகாரியஞ் செய்திருபபாரகளா? இவனிபபடிககுச சாகசகாரியஞ செயயலாமா? நலலது அநதத துஷடன எனனையும உனனையுஙகூட எளளளவேனு மதியாமல வீட்டுககுளளே புகுநது, திருடனைபபோலே பெணணை யெடுததுககொணடு போனனைத நாம எபபடி சகிததிருககலாம? அநதப பஞசை மனிதன என தலைமேல காலைவைககப பொறுபபேனோ? ஆகையால இபபொழுதேபோய இநதபபூமியில கவுரவ வமிசமே இலலாமற செயதுவிடுகிறேன நீ சுமமாயிரு கிருஷணா! அவனசெயத அககிரமததைக கொஞசமும பொறுககமாடடேன எனறு மிகவும ஆககுரோஷததுடனே பிரளயகால மேகமபோல காசசியாநினற பலராமரை யாதவாகளெலலாம அநுசரிததுத, தாஙகளும அபபடிச செயவது தான நனறெனறு கூடவே இரைநதுபேசினா.

அககால ஸ்ரீ கிருஷணசுவாமியானவா யாவரையுமபாாதது, சறறே நில்லுஙகள் எனககுததோனறினதைச சொலலுகிறேன ,அதை நீஙகள ஞாபகமாயக கேடகவேணும நானுபப ஒனறுஞ சொலலககூடாதென றிருநதேன அணணாவே எனனிஷடததைச சொலலசசொலலி நியமிததாராகையால சொலலுகிறேன ஆதியில அநத சுபத சனனியாசியைக குறிநது நீஙகளெலலாம கேடடபோதே எனககுச சநதேகமாயிருநதது அநதபபுரததிலே கொணடுவநதுவைககவேணடாமெனறு சொனனேன. அதை நீஙகள கேளாமல உஙகளிஷடபபடி செயதுபோடடீாகள அதனாலே இபபோது இவவளவு வருததம நேரிடடது போனது போயிறறு இனியெனன அநதயோஜனை வேறுயோஜனை செயயவேணடும எபபடியும சுபததிரை அாசசுனனுககு அமமானமகள கலியாணததுககு முறைதான அவன குலம, விததை, சாமாததியம, இவை முதலான குணஙகளினாலே தகுநதவனதான ஆனால அவன மோசமானகாரியஞ செயதுவிடடதற்காக நாம கோபிககவேணடியதாயிருககிறது ஆகிலும பதறாமல எதையுஞ செயயவேணடும

இபபடி அாசசுனனசெயத காரியததினாலே நமது குலததுககு மேனமையேயலலது சிறுமை எவவளவுமிலலை எபபடியெனறால, அாசசுனனோ மிகுநத பலசாலி அவன நமமோடெதிாததே இநதப பெணணைக கொணடுபோகலாம அபபடியிருககப ரகசியமாயக கொணடுபோனதினாலே நாம மகாவீரரெனறு மேனமையேயாகிறது அனறியும, அவன நாமெலலாம பணததிலே மதிபபுவைததுக கனனிகையை விறகப புகுநதவாகளெனறு நினைதது, க்ஷததிரிய தருமததிற கேறறபடி கனனிகையைப பலவநதமாய எடுததுககொணடு போனதாயக காணபபடுகிறது இனி நாமெலலாஞ சேனைகளைக கூடடிககொணடு யுததததுககுத தான போனோம, அவனை ஜயிககப போகிறதிலலை இபபோதிருககிறபடியிருநதால அவனுககு நாணம நமககுக கவுரவமசணடைககுபபோயத தோறறுவநதால அதைவிடடத தாழவு நமககுவேறிலலை. போனது போயிறது. நமதுபெண தகுநதபாததிரததில சோநததேயனறி வேறிலலை

ஆகையால் அமைவுடனே நாமுமதறகுச சமமதிததவாபோல போயநடதத வேண்டியதை நடததினால நலலது, இதுதான எனககுத தோறறுகிற யோஜனை யுகதமாயிருநதால அஙகீகாரஞ செயயுஙகள இலலாவிடடால உஙகளிஷடபபடி நடவுஙகள என்று பகவான சொனன சொலலைககேடட பலராமா முதலாகிய யாதவவீராகள ஸ்ரீகிருஷணபகவான சொலவது யுகதியோடு கூடியதாயிருககிறதெனறு தெரிநது, பெரிகைபாடிததது யுததததுககாகவே சிததபபடடாாகள இபபடியிருகக இநத பணபெரிகை சபததைககேடட மாததிரததில அாசசுனன சுபததிரையைப பாாதது, அடி பெண்ணே! உனது பநதுககளெலலாம யுததததுககாக வருகிறதுபோல காணகிறது யுததபேரிகையினசததம கேடகிறது, ஆகையால நீ பாபு ரதததை நடததும குடியருமாகிய அவாகளையெலலாம தொமிசபபணணிப போகுகிறேன மூடாகள தஙகளுடைய யோககியதையும எதிரியினுடைய யோககியதையும அறியாமல விளககைககணட விடடில பூசசிகளைபோல ஓடிவருகிறாாகள

என்று கோபததுடனே பேசியதைக கேடட சுபததிரை மனஙகலஙகி முகமவாடி, தன கணவனுடைய பாதஙகளைப பிடிததுககொணடு, ஓ! யென்னுயிராகிய நாயகனே! இபபோதெனபோரில தலைவைதது என வாாததையினபடி நடககவேணடும என்ன வென்றால, யாதவாகளை நீா சஙகரிககப புறபபடலாகாது, யாதவாகுலததுககு மருதயு சுபததிரை யென்று எனககுப பெருநத நிநதைவநதுவிடும, சநதேகமிலலை அபபடி குலததுககெலலாம நாசமாகிய நிநதையைப பெறறு உலகததில பிழைததிருககலாமோ? ஆகையால மனமிரஙகி பொறுததருளி, இநதிரப்பிரஸத படடணததுககே திருமபும என்று வேணடிககொளளவே அாசசுனனை மிகவும இரஙகி, அவளைக கடடிககொணடு அடி மினனிடையே! பயபபடாதே உன வாாததைககுக குறைவிலலை என்றுசொலலி மறுபடியும தன படடணததுககு இரததததை நடததக கடடளையிடடான

அககால யாதவாகளும புறபபடடுப படடணததைத தாணடி வருமபோது, மெததைகளிலும, மேடைகளிலும, பிராகாரஙகளிலும, கோபுரஙகளிலும, சாயபஙகள போல விழுநதிருககிற அாசசுனனுடைய அமபுகளைக கணடு ஆசசரியமடைநது, ஸ்ரீகிருஷணபகவான சொனனவாாததை மெயதானென்று எணணிககொணடு ரைவதக பருவததநின பககததில வநது, அஙகிருககிற சேனதிபதியாகிய விபுருது என்கிறவன தான யுததம செயது தோறறுப போனதையும அாசசுனனுடைய பராககிரமததின விசேஷததையுஞ சொலலக கேளவிபபடடு, ஆகிலும அாசசுனனைப பின தொடரவேணடுமென்று நினைதது, பினபு அவன மிகவும தூரமாகச சென்றானென்று நிராசைசெயது திருமபித துவாரகாபுரிககுவநது சோநதாாகள

அபபோது அாசசுனன துவாரகையைச சோநத உத்தியான வனஙகளையும், கிரிவிருசமெனகிற படடணததையும, அனேகபலைச செறிவுகளை

யும், உச்சயனியென்கிற பட்டணத்தையும், அனேகங் காடுகளையும், தேனுமதியென்கிற தீர்த்தத்தையும், அசுவரோகிதமென்கிற தடாகத்தையும், உத்விருத்தமென்கிற மலையையும், அற்புதமென்கிற மலையையும் கடந்துபோய் புரோசசிருங்கமென்கிற விடத்திலிருந்து, கவுரவதீ யென்கிற ஆற்றைத்தாண்டி சாளவதேசம்போய் அங்கிருந்து நிஷததேசத்துக்குச் சென்று, அங்கிருக்கிற தேவாபிருதமென்கிற பட்டணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே தேவாரணியமென்கிற ஆரணியம் போய்ச் சேர்ந்தான். அந்த தேவாரணியத்திலிருக்கும் முனிவர்கள் அர்ச்சுனனைக் கண்டமாத்திரத்திலே மிகவுமுபசாரஞ்செய்ய, அவ்வுபசாரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு குருதேசம்போய்ச் சேர்ந்து, தன்னண்ணன் தம்பிமாராகிய சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்யுங் குகைபோன்ற தன் பட்டணத்தைத் தூரத்தில் கண்டு களிப்படைந்தான்.

பின்பு அந்த இந்திரப்பிரஸ்த புரிக்குச் சமீபத்திலிருக்கும் ஓர் இடைச்சேரியிலிறங்கி, போஜனமுதலானவைகளைச்செய்து, சுபத்திரையை நோக்கி அடி யது குலத்து மின்னரசே! இனி நாம் சேரவேண்டியது இந்திரப்பிரஸ்தபுரிதான். ஆகையால் நான்சொல்லும் ஒரு வார்த்தையை நீ யங்கீகரிக்கவேணும். அதாவது, நீ இடைச்சிபோல வேடம் போட்டுக்கொண்டு நமது நகரத்திற்குச் செல்லவேண்டும். ஏனென்றால், என்னுடன்கூட நீ மெய்யான ரூபத்துடன் வருவாயாகில், ஒருவேளை திரௌபதி மனநொந்து ஏதாகிலும் கடூரமாகிய வார்த்தை சொல்லுவாள். நீ தனியே வேறு ரூபத்துடன் போய் அவளைப் பணிவாயேயாகில், நல்ல வார்த்தை சொல்லுவாள். அவள் முதலிற் சொன்ன வார்த்தைக்கு வேறாக நடக்கமாட்டாள். ஆகையால் நீ மாறுவேஷத்துடனே வரவேண்டும் என்று சொல்லக்கேட்ட சுபத்திரையவனை நோக்கி, ஓ என் கணவனே! உமது உத்தரவுக்குக் கடங்கல் செய்வதுண்டோ? எப்படி நியமித்தால் அப்படி நடக்கிறேனென்றனள்.

அதுகேட்ட அர்ச்சுனன் மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு, அவ்விடச்சேரியிலிருக்கும் இடையரைக் கூப்பிட்டு, இச்சுபத்திரையோடு இடைச்சிகள் யாவரும் நமது நகரத்திற்குக் கூடச்செல்லவேண்டுமென்றனன். இடையரெல்லாம் ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளே தங்கள் ஸ்திரீகளையெல்லாம் சித்தப்படுத்தினார்கள். பின்பு அர்ச்சுனன் [illegible] ஆய்ச்சிவேஷம் போட்டு, அவ்வுருவத்திலும் மிக வழகுடன் விலாசம் பொருந்தி விளங்கும் அவளைக் கட்டியணைந்து, ஆய்ச்சியரெல்லாருடனேயுங் கூட்டியனுப்பிவிட்டான். அவளும் அப்படியே இந்திரப்பிரஸ்தம்போய் அரண்மனைக்குட் சென்று, தனது அத்தையாகிய குந்திதேவியை நமஸ்காரஞ் செய்து அவளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பின்பு திரௌபதியின் பாதங்களில் தெண்டனிட்டு நானுனது பணிவிடைசெய்பவளென்றனள். அந்தப் பாஞ்சாலி இத்தக்கன்னியினுடைய ரூபத்தைக்கண்டு வியப்படைந்து, சந்தோஷத்துடனே அவளைப்பார்த்து, அடி பெண்ணே! நீ உனக்குத்தகுந்த உத்தமபுருஷ

ளோடு கூடி நன்மக்களைப்பெற்றுச் சக்களத்தியின் விரோதமின்றி வாழக் கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தனள்

அதுகேட்ட சுபத்திரையானவள் நீ சொன்னவாக்கு சரியாயிருக்க வேணுமென்று சொல்ல, அப்படியே யாகட்டுமென்று அவளை வாரியெடுத் துத் தன்மடியின்மீதி லுட்காரவைத்து உற்றுப்பார்த்து, அவளைச் சுபத்தி ரையென்றறிந்து, மனதிற் கோபமில்லாமல் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு கண்ணனை நினைத்து, நல்ல காரியஞ் செய்தார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் என்று மிகவுங் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தாள். இப்படியிருக்க, அர்ச்சுனனா னவன் அந்த இடைச்சேரிவிட்டுப் புறப்பட்டுப் பட்டணம் பிரவேசிக்கும்போது யாதவசேனைகளும் கடல்போல் விரைந்துகொண்டு பின்னோடே வந்துவிட்டன அர்ச்சுனன் அந்தச் சேனைகளோடு கூடிப் பட்டணத்திற் பிரவேசிக்க, பட்ட ணத்திலிருப்போரெல்லாம் அர்ச்சுனனைக் கண்டு நெடுநாளான படியினாலே காணாதுகண்டதுபோல அர்ச்சுனனைப்பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டார்கள்

பின்பு அர்ச்சுனன் தனது பட்டணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே அரண மனைவாசலில் தேர்விட்டிறங்கி, புரோகிதராகிய தவுமியரையும், தமயன் மார்களாகிய தருமபுத்திர பீமசேனர்களையும், தாயாகிய குந்தியையும் நமஸ் காரஞ்செய்து, தம்பிமார்களாகிய நகுல சகாதேவர்களாலே நமஸ்கரிக்கப் பட்டு அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்து, பின் தன்மனைவியாகிய சுபத்திரை யையும் அவளுக்காகவந்த யானை, குதிரை, ஒட்டை, முதலானவைகளையும் மகாராஜாவாகிய தன் அண்ணனிடத்தில் ஒப்புவித்தான் அந்த யாதவசே னைவீரர்களும் மகாராஜாவுக்குச் செலுத்தவேண்டிய மரியாதைசெய்ய, அவ ரும் இவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதைகள் செய்து சபையிலுட்காரவைத்து தன் தம்பிமார்களுடனே தாமுமிருந்து, சுபத்திரையைத் தங்கள் மனைக்கு வந்த லட்சுமிதேவியென்று நினைத்து மிக வானந்தத்தைப் பெற்றிருந்தார். இவ்வாறுந்தத் தருமபுத்திரர் முதலானவர்களும் குந்தி துரோபதி முதலான வர்களும் சுபத்திரையொருத்தியைப்போல மிகவு மிஷ்டமாயிருந்தனள்

இவ்வாறாக அர்ச்சுனன் சுபத்திரையையெடுத்துக்கொண்டு யாதவசேனை களை ஜெயித்துப்போட்டுத் தந்நகரம்வந்துசேர, பலராமகிருஷ்ணர் முதலான வரும் தீவிலிருந்து துவாரகைக்குவந்து இச்செய்தி கேட்டு மிக்ககோப மடைந்து தண்டெடுக்க யத்தனப்பட்டுக் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய யோ சனையினாலேயும் அர்ச்சுனனுடைய பராக்கிரமத்தின் பெருமையை நினைத்தி னாலேயும் அந்தப் பிரயத்தனத்தை விட்டுச் சுமமாயிருந்தார்களன்றோ? இப்படியிருக்கத் துவாரகாபுரியிலே சகலமானபேரும் அர்ச்சுனன் சுபத்திரை யைக்கொண்டுபோனதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உளவில்லாவிட்டால் இப்படி நடக்காது தன் தங்கையை அர்ச்சுனனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்படிப்பட்ட காரியஞ் செய்வித்தாரென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்

அதுகேட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவர்களைநோக்கி, யாவரும் இப்ப டிச்சொல்லும்போது நானில்லையென்றால் ஒத்தமாயென்று சமாதானஞ்

சொல்லி, தமது தமயனாரிடத்திற்கு வந்து, அண்ணா! இதற்கு யாவரும் எனபேரில் அபவாதஞ் சொல்லுகிறார்கள் சொல்லட்டும், இனி யாதான செய்யவேண்டுவதென்ன? காரியம் மிஞ்சிப்போயிற்று ஆகலால் நான் பாண்டவாகளுடைய பட்டணத்துக்குப்போய் சுபத்திரையைக் குறித்து நடப்பிக்க வேண்டியதுகளை நடப்பித்துவருகிறேனென்று விடைகேட்டனா. அதற்கவா, தம்பி கிருஷ்ணா! எனக்கும் அது கடமையாகையால் நானும் வருகிறேன் போவோமென்றனா பின்பு இருவரும் உக்கிரசேனன் முதலானவர்களுடன் இசசெய்திசொல்லிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு, நாலவகைச் சேனைகளையும் ஆயத்தப்படுத்தி, பல ஆபரண முதலானவைகளை யெடுத்துக் கொண்டு பலவாத்தியங்களு முழங்கப் புறப்பட்டார்கள்

அப்போது சில அடையாளங் களினாலேயும், சுபத்திரையின் தோழிகள் சொன்ன ஜாடைகளினாலேயும், இந்திரன் முதலானவாகள் வந்து அாசசுனனுக்கும் சுபத்திரைக்கும் விவாகத்தை நடப்பித்தார்களென்று தெரிந்து, யாதவாகளெல்லா மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு, முன்னுத்தாய சுபத்திரை தனியேபோகலாகாதென்று கொஞ்சம் சேனையை அனுப்பினார்கள். அதுதான அாசசுனன பட்டணம் பிரவேசிக்கிற, தறகுளளேபோயச் சேர்ந்தது இப்படியாகச் சேனையையனுப்பி, அக்குரூரன், கிருதவாமா, உத்தவா, சத்தியகன், சாத்தியகதி, பிரத்யும்னன், சாம்பன், நிசிதன, சங்கு, சாருதேஷ்ணன், சுதேஷ்ணன், சலடி, விபுருது, சாரணன், கதன இவாள முதலாகிய யாதவாகளெல்லாம பலராம கிருஷ்ணாகளுடனே மகாசேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு, வெகுசீக்கிரத்தில இந்திரப் பிரஸ்தம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வண்ணமாக இவாகள வருகிறசேதி கேட்ட தருமபுத்திர மகாராஜன மிகவும பரபரப்புடன புரோகிதா பிராமமணா முதலாகிய போகளுடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொள்ள நகுல சகாதேவாகளை யனுப்பி, தாம பீமனுடனே பலதேவரை யெதிர்கொண்டாா இவவாறாகப் பாண்டவாகள எதிர்கொள்ள ஒருவரை யொருவாகண்டு மகிழ்ந்து க்ஷேமங்களை விசாரித்துக் கொண்டு, மூத்தவாகளைத் தண்டனிட்டு இளையவாகளை ஆசீாவதித்துப் பட்டணத்துக்குப் போய அரண்மனையைச் சேர்ந்தார்கள பின்பு தருமபுத்திரா சகலயாதவாகளுக்கும அவரவாகளுக்குத் தகுந்தபடி பூஜைகளைச் செய்து விருந்து செய்வித்தாா பலராமகிருஷ்ணாகள வந்ததினாலே குந்திக்கும துரோபதிக்கும உண்டாகிய சந்தோஷத்துக்கு அளவில்லை பாண்டவாகளும இவவிருவரையுங் கண்டு பேரானந்த மடைந்திருந்தார்கள யாதவர்களும பாண்டவாகளால மரியாதை செய்யப்பட்டு, மகளாகிய சுபத்திரையைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு வாழ்ந்திருந்தார்கள

பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான தன தங்கைக்கு நவரத்தினங்க ளிழைத்த சகல ஆபரணங்களும், விசித்திரமாகிய வஸ்திரங்களும், அனேகம பாத்திரங்களும், குதிரைகள், யானைகள், ஒட்டகங்கள, தேவாகள், பசுமாடுகள்

பல்லக்குகள், கட்டில்கள், பெட்டிகள், இவை முதலானதுகளை யனேக
மாய் ஸ்ரீ தனங்கொடுத்தார் மருமகனாகிய அர்ச்சுனனுக்கும் பல பூஷணங்கள்,
ஆசனங்கள், வேலைக்காரர்கள், முதலான உலுப்பைகளைக் கொடுத்தார் பலராம
மா விசேஷமாக அர்ச்சுனனுக்கு ஒரு பாதபீடங் கொடுத்தார் இப்படியெல்
லாம் வரிசைகொடுத்து, தங்கையைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு, துரோபதி
யினிடத்துக்கு அவளை யழைத்துக் கொண்டுபோய் நமஸ்கரிக்கச் செய்து,
அடி பாஞ்சாலி! இவள் உன்னுடைய அடைக்கலம் நீதான் இவளைக்காப்
பாற்றவேணும் என்று சொல்லிக் குந்தியையுங்கண்டு சொல்லி, இப்படி
சிலகாலம் அவ்விடத்திலே பாண்டவர்களோடுகூட மகிழ்ந்துகொண்டு மிகவி
ஞேகமா யிருந்து, சகலமான யாதவர்களும் பாண்டவர்க ளிடத்தில் விடை
பெற்றுக்கொண்டு தங்களூருக்குப் புறப்படுமளவில் அர்ச்சுனனும் சுபத்திரை
முதலானபேர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை யிருக்கச்சொல்லி பலாத்காரம்
பண்ணினார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அப்படியே யிருக்க மனதாயிருந்த
படியினாலே யாதவர்கள் அவரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு துவாரகா
புரிக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனுடன்கூட
ஆற்றின் கரையில் தினந்தோறும்போய் விளையாடிக்கொண்டு வேடிக்கையா
யிருந்து வருவார்

இவ்வாறிருக்கிற நாளையிலே பாண்டவர்களுக்குத் தோழனும், அந்த
சுவாமியிடத்தில் ஏகாந்த பக்தியுடையவனும், தவத்திற் சிறந்தவனும்,
சகல வேதசாஸ்திரங்களை நன்றாயறிந்தவனும், ஒருவரையும் யாசிக்காமல்
தற்செயலாய் நேர்ந்த ஆகாரத்திலன்பு கூர்ந்து அதிதிகளைத் திருப்திசெய்
வித்து சர்வகாலமும் ஸ்ரீகிருஷ்ணத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருப்பவனுமு
முள்ள சுருதகேவனென்கிற மறையோன் மிதிலாபட்டணத்தில் வாசஞ்
செய்துகொண் டிருந்தான் அந்த மிதிலாபட்டணத்திற் கரசனான பகுளா
சுவனென்பவன் ஆண்மாவினிடத்தி லாசையும் அலங்காரமு மற்றவனாய்
ஸ்ரீபகவானிடத்தில் நிரந்தரபக்தி செலுத்துகிறவனாய், அந்த சுருதகேவ
னென்கிற அந்தணனுக்குத் தோழனாயிருந்தான் அவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவான் அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று கருத்துக்கொண்டு, தாருகனை இரதத்
தைச்சித்தப் படுத்தச்சொல்லி அதன் மீதுட்கார்ந்து, வியாசர், நாரதர்,
வாமதேவர், அத்திரி, பரசுராமர், அருணி, பிரகஸ்பதி, கண்வர், மைத்தி
ரேயர், சியவநர், இவர்கள் முதலிய ரிஷிகளுடனெழுந்தருளினார் அப்போது
உதயகாலத்தில் பிராம்மணோத்தமர்கள் அர்க்கியப்பிரதானஞ் செய்து சூரிய
னைக் காணுவதுபோல, மார்க்கத்திலிருக்கிற குருஜாங்கலதேசம், மச்சதேசம்,
பாஞ்சாலதேசம், காசிதேசம், கேகயதேசம், இவ்விடங்களிலுள்ள ஜனங்கள்
அர்க்கிய பாத்தியங்களாற் பூஜித்து, புஷ்பங்களை இறைத்துக் கண்டு
கொண்டார்கள்

அந்த ஜனங்களுடைய பாபத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் தமது
நோக்கினா லாக்கிரமித்து தேவர்கள் பதினெண்வர்த்தியங்கள முழுமை

வெகு வைபவத்துடன மிதிலாபட்டணத்திற கெழுந்தருளினார். இப்படி யெழுந்தருளுவதை அப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் கேள்வியுற்றுச் சந்தோஷித்து, அர்க்கியபாத்திய முதலிய வஸ்துக்களும பூரணகும்பங்களு மெடுத்துக்கொண்டு பூஜித்து ரிஷிகளையுஞ் சேவித்தார்கள் பிறகு சுவாமிக் குத் தோழனான சுருதகேதவனென்கிற வேதியனும், அப்பட்டணத்திற கதிப னான பகுளாசுவனனும், இவர்களிருவரும அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபக்தர்களிலும தோழன மார்களிலும சிறந்தவர்களாகையால, அவர்க ளிந்தச்சுவாமி நம மை அனுக்கிரகிக்க வேண்டி இவ்விடத்திற கெழுந்தருளினாரென்று அதிவேக மாக ஓடிவந்து, சகல புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கத்தக்க சுவாமியைச சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து, சகலவித பூஜைகளையுஞ் செய்து, தங்கள் கிரகங் களுக கெழுந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள் அப்போ சுவாமி இரண்டு ரூபமாக வடிவுகொண்டு இரண்டுபேருடைய அகத்திற்கு மெழுந் தருளினார்

அப்போதரசன சுவாமியை அர்க்கியபாத்திய முதலியவற்றால பூஜித்து, நவரத்தின சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, அந்த மகாரிஷிகளையும பூஜித்து ஆதனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கி, அந்த தீர்த்தத்தைத் தனது குடும்பத்துடன சிரசில தரித்துக் கொண்டு, தூப தீப நைவேத்தியங்களாலும தாம்பூல முதலியவைகளாலுந திருப்திசெய்வித்து, சுவாமியைச சப்பிரகூடமஞ்சத்தின மீது திருக்கண வளர்த்தி, அவருடைய திருவடிகளை வருடிக்கொண்டே அந்தப பகவானைப பார்த்து இதனைச்சொல்லுகிறான, வாரீர பகவானே! சகல பூதாந்தரியாமி யாகியும், சர்வசாக்ஷியாகியும, யோகிளுக்குத் துல்லபமாகியும அடியார்களுக் குச சுலபமாகியும, சத்திய சங்கல்பராகியு மிருப்பதால, ஆதியிலருளிச்செய்த வார்த்தை பொய்யாகக்கூடாதென்றும ஏகாந்தமாய பக்திசெலுத்துகிற வர்க ளிடத்தில விசேஷ அன்புடையவனென்றும அருளிச்செய்தபடி தப்பாம லெழுந்தருளினீர என்று மிகவுந்துதிசெய்து வியப்படைந்தனன

அந்தச சுருதகேதவனென்கிற மறையோன ரிஷி கணங்களை விசேஷ மாயப பூஜிக்காமல, மாதவனைமாத்திரம விசேஷமாயப பூஜித்தான அத னால அந்தப்பகவான அம்மறையோனைநோக்கி, இந்தரிஷிகள எந்த ஜலத் தைத் தொடுகிறார்களோ ? அதுவே புண்ணியதீர்த்தமாகும்படி செய்யத்தக்க மகிமையை யுடையவர்கள சகலதேவர்களுடைய சுவரூபமான என்னு டைய சொரூபம வேதம அந்தவேதங்களுடைய சுவரூபம மறையோர். இவர்களுக்கு மிஞ்சினவர்கள உலகிலில்லை இவர்களைச சாமானிய மானி டர்களென்றெண்ணி இவர்களைப்பழித்து என்னைப பூஜிப்பார்களாயின அவர் கள ஒருபயனையு மடையமாட்டார்கள இவர்கள தான புறம்பு இந்த வேதி யர்களிடத்திலிருக்கிற அன்பு எனக்கு யாரிடத்திலுமிராது இப்படி வேதங் களிலும முறையிட்டிருக்கிறது இந்த வேதியரைப பூசிக்கிறவனதான பெரியவன அவனே எனக்கு மிகவும் இஷ்டன என்று ஸ்ரீபகவானுலாகியோ

பிக்கப்பட்டு, இந்தச்சுவாமியின் எதிரிலேதானே அந்தரிக்ஷிகளை அனேகவித மாகப் பூசித்து உபசரித்து சந்தோஷப்படுத்தினார். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவ்விடத்தில் சிலநாள் வாசஞ்செய்து, அந்த ரிஷிகணங்களுடன் தமது துவாரகாபட்டணத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

எண்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அரிய நாரா யணரிஷி யாருக்கும்
உரிய நாரத ருக்கு முண்டாகிய
பெரிய சம்வாதப் பேச்சின் பெற்றிபால
சுருதி கீதையை வர்ணித்துச் சொல்லினார்

நாராயணரிஷிக்கும் நாரதமகரிஷிக்கும் உண்டான சம்வாதத்திலே சுருதிகீதையானது வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

பரீக்ஷித்து வாக்கியம்.

பரீக்ஷித்து மகாராஜாவானவர் சுகப்பிரம்மரிஷியை நோக்கி, சுவாமிகளே! வாக்குக்கு விஷயமாகாததும், நிர்குணமாயும், ஒன்றிலும் யாதொரு சம்பந்த [illegible] மிருக்கிற பரப்பிரம்மத்தின் சுருதிகள் [illegible] சக்திகளானவை, ரூடி, லக்ஷணை, யோகம், [illegible] அதுகள் சாக்ஷாத்தாய் [illegible] டிருக்கின்றதுகளோ? அதுகளை [illegible] கேட்க பிரம்மரிஷி சொல்லுகின்றார்.

சுகர் வாக்கியம்.

ஓ அரசனே! சர்வேசுவரான பரமாத்துமாவானவர் ஜீவர்களுக்கு ரூபாதிவிஷயங்களை யறியும் நிமித்தமாகவும் [illegible] கவும், சன்மமெடுக்கும் நிமித்தமாகவும், மோக்ஷத்தின் பொருட்டாகவும், புத்தி, இந்திரியங்கள், பிராணன், இதுமுதலான உபாதிகளைச் சிருஷ்டித்தார். சுருதிகள் சாவகாசமாயும், சாவகாசமில்லாமலும், சச்சிதானந்த ரூபராயிருக்கிற இப்பரமாத்துமாவையே பிரதிபாதித்துக் கொண்டி ன.

இப்படிப்பட்ட வேதத்தை எவர்கள் ஆக்ஷேப குதர்க்கங்களைப் பண்ணாமல் சிரத்தையுடனே அத்தியயனம் பண்ணித் தரிக்கின்றார்களோ? அவர்கள் நிஷ்காமிகளாய் யாதொரு பற்றில்லாதவருமாகிப் பரமபதத்தையே யடை

வர்கள் இதுவிஷயங்களில் நாரதமகாரிஷிக்கும், நாராயணரிஷிக்கும், சம்வாத ரூபமாயியும் அதற்கு ஸ்ரீமந்நாராயணனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இதிஹாசத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். ஒருகாலத்தில் பகவானுடைய யேகாந்தபக்தரான நாரதமகாரிஷியானவர் உலோகசஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு வருகிறபோது, இந்திரிய நிக்ரஹஞ்செய்து தருமத்தியானத்துடன் மானிடருக்கு க்ஷேமமுண்டாகும் பொருட்டு கற்பகாலபரியந்தமும் தபசு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நாராயணரிஷியைத் தரிசனஞ்செய்து வரவேண்டுமென்கிற வாஞ்சையினால் அவருடைய ஆசிரமமடைந்து, அவரைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணி, நீர் இப்போது எதுவிஷயங்களைப்பற்றி என்னைக் கேட்டீரோ? அந்த அர்த்தத்தையே அவரைக்கேட்டார் அப்போது நாராயணரிஷி சொல்லுகின்றார்.

ஓ நாரதமுனியே! முன்னொருகாலத்தில் சனலோகவாசிகளாய பூர்வீகரான பிரமரிஷிகளுக்குப் பிரமவாத முண்டாயிருந்து, அதற்குப் பகவானவர் சொல்லியருளியபடி பூர்வத்தில் சனலோகத்தில் வாசஞ்செய்யா நின்ற பிரமாவினுடைய மானசபுத்திரரான சிரேந்திரர்களாகிய ரிஷீஸ்வரர்களுக்கு வேதங்களில் முடிவாகச்சொல்லும் பிரமத்தைப் பற்றிய பிரஸ்னையுண்டாச்சுது அங்கிருந்தவர்கள் கியானம், தபசு, சீலம், இவற்றில் சமானர்களாயிருந்தாலும் தங்களில் ஒருவரைச் சொல்லுகின்றவராகவும் மற்றவர்கள் கேட்பவர்களாகவும் கற்பித்து விசாரிக்கதில் சனந்தனர் சொல்லுகின்றார் ஓ ரிஷிகளே தம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சத்துவ ரஜஸ தமோ மயங்களான சக்திகளோடு மகாப்பிரளய காலத்தில் உபசங்காரம்பண்ணி யோகநித்திரைசெய்பவர் போலிராநின்ற பரமாத்துமாவினுடைய அனந்த கல்யாண குணங்களைச் சொல்லும் வாக்கியங்களினால் அவரை யெழுப்பியதுகள்.

அஃதெப்படியென்றால், வாரீர்களாமி! ஸ்தாவர சங்கமங்களைச் சரீரங்களாகவுடைய சீவர்களுக்கு அனந்நாதி குணங்களை மறைக்கதின் பொருட்டு சத்துவ ரஜஸ தமோகுணங்களாகிய அக்கியானத்தை நாசம் பண்ணக்கடவீர் தேவரீர் சுவரூபத்தினாலேயே சமஸ்த அயிஸ்வரியங்களையும் அடைந்திருக்கின்றீர் நீரே சமஸ்தசீவர்களுக்கும் அந்தரியாமியாயிருந்து சக்திகளை விருத்திசெய்து வைக்கின்றீர் ஆகையினால் சீவர்கள் கியானமுதலான திகளினால் சுதந்திரர்களாகாம லிருக்கின்றார்கள் வேதமானது சிருஷ்டியாதி காலங்களில் மாயையினாலே கிரீடைபண்ணிக்கொண்டிராநின்றும் சத்தியக்கியானந்த ஸ்வரூபத்தினாலேயு மிராநின்ற தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றது அன்றியும், இந்திரன்முதலான சீவராசிகளுடன் கூடியிருக்கிற இந்தப் பிரபஞ்சம் பரப்பிரமத்தினுடைய சேஷமாகையால் பரப்பிரம மென்றே அறியாநிற்கிறது கடமுதலான காரியங்களுக்கு மண்ணினுற்பத்தி லயங்கள் எப்படியுண்டாகிறதுகளோ? அப்படிபோல விகாரமில்

லாத்தாயும் சர்வத்திற்கும் காரணமாயு மிருக்கிற யாதொரு பிரம்மத்தினிடத்தினின்று சமஸ்தமும் உண்டாயிருக்கின்றது.

வேதங்கள் உம்மையே சர்வகாரணரென்றும், பரமார்த்தபூதரென்றும் சொல்லாநிற்கின்றன. திரிகுணமான மாயையாகிற நாட்டியப்பெண்களை நர்த்தனம் பண்ணிவைக்கிறவரே! விவேகிகள் தேவரீர் சர்வகாரணரான படியினாலே பரமார்த்தரென்று நிச்சயித்து சகலலோகங்களுடைய பாபங்களை நாசம்பண்ணுந் தேவரீருடைய கீர்த்தியாகிற அமிர்த சமுத்திரத்தில் முழுகிச் சகலதாபங்களையும் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஓ பரமபுருஷரே! உம்முடைய திவ்விய ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரமாகிய ஆநந்தசரணத்தினுடைய தாமங்களான ராகத்வேஷாதிகளையும் வார்த்திகமுதலானதுகளையும் விட்டவர்களாய் சர்வகாலமும் பரிபூர்ணானந்தானுபவத்தை யுடையதான தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தையே சேவித்துக்கொண்டிருக்கிற அவர்கள், சகல துக்கத்தையும் விட்டொழிந்தவர்களாகின்றார்கள்.

யாதொரு பிராணிகள் தேவரீரிடத்தில் அசஞ்சலமான பக்தியையுடைத்தாயிருக்கின்றார்களோ? அவர்களே ஜன்மசாபல்யத்தை யுடையவர்கள். தேவரீர் அந்தர்யாமியா யிருப்பதால் உம்மிடத்தில் ப்ரீதி யில்லாதவர்களுடைய அஹங்கார முதலானதுகள் ஸாமாநாதிகரண்யத்தை யுடையதுகளாய சமஷ்டிரூபமான பிரமாண்டத்தையும், வியஷ்டிரூபமான தேகத்தையும், சிருஷ்டிக்கத்தக்கதுகளா யிருக்கின்றது. அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம் விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் ஆகிய தேகமுதலான பஞ்சகோசங்களுக்கு மப்பால் யாதொரு பிரம்மம் சர்வசாக்ஷித்தன்மையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ? ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களான மகதாதிகளைக்காட்டிலும் பரமாயும், சாக்ஷியாயும், நித்தியமாயும், சத்தியமாயும், தேகமுதலானதுகளின் சம்பந்தமில்லாமலு மிருக்கிறதாய யாதொரு பிரம்மம் சொல்லப்படுகிறதோ? தேவரீர் அந்தப்பிரம்ம மயமே யாகாநிற்கிறீர். ரிஷீஸ்வரர்களுடைய சம்பிரதாய மார்க்கங்களிலே எவர்கள் இரஜோகுணத்தினாலே மறைக்கப்பட்ட கியானத்தை யுடையவர்களா யிருக்கிறார்களோ? அவர்கள் மணிபூரக மென்னப்பட்ட ஸ்தானத்தி லிராநின்ற பரப்பிரம்மத்தைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

கியானிகள் நாடிகளுக்கு ஆசிரயமான ஹிருதயத்தி லிருக்குஞ் சூக்ஷ்மமான பிரம்மத்தையே உபாசிக்கின்றார்கள். அந்த ஹிருதயத்தினின்றும் உம்முடைய ஆவிர்ப்பாவத்திற்கு ஸ்தானமாயும் சிரேஷ்டமாயு மிருக்கிற நாடியானது மூலாதாரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, ஹிருதயமத்தியினின்று, பிரம்மரந்திரத்தைக் குறித்துண்டாயிருக்கிறது. அந்தச் சூக்ஷ்ம நாடியைக் கியானிகளடைந்து மிருத்தியுவுக்கு ஹேதுவான சம்சாரத்திற் றிரும்பவும் விழாமல், பரப்பிரம்மமான தேவரீரையே உபாசிக்கின்றார்கள். தேவரீரால் நிருமாணிக்கப்பட்டு உத்தம மத்திம அதமங்களாக விருக்கிற தேவ மனுஷ்யாதி

தேகமுதலானதுகளில அதுகளுக்குக காரணமாய முனனமே அதுகளிலிருந தாலும் திரும்பவு மதுகளிற பிரவேசிததது, உததம மததிமாதி ஸவரூபமாய் விளஙகாநிறகிறதுபோல தேவரீா அதுகளில அனுபிரவேசிததது அநதநதப பிரகாரம பிரகாசிககினறீா ஆகையால அசததுககளான இநதத தேகமுத லானதுகளில சததியமாயும பரிபூரணமாயும ஏகருபமாயு மிருககிற உமமு டைய ஸவருபததை நிாமலமான புததியை யுடையோாகளறிநது, இக லோக பரலோகததிலு மிசசையிலலாதவாகளாய உபாசிககினறாாகள

தஙகள தஙகளுடைய காமஙகளாலவரு மிநதத தேகஙகளில சுகதுககங களை யனுபவிககாநினற சிவனுடைய ததுவததை நனறாயறிநத ஞானிகள தேவரீருடைய திருவடிகளைச சாவகாலமுஞ சேவிததுககொணடிருககினறாா கள பூமியிலிருநதே உசித காலமாக யிருககினறது ஆரியசகடாக ஆததும தததுவததை யறிபசசெயவிககிறதின பொருட்டு மாநானகள தேவரீருடைய சரிததிரமான மகததான அமிாதசமுததிரததில மூழகி, சிரமபரிகாரததை யுடையவாகளாயத தேவரீருடைய பாதாரவிநதஙகளில அமஸஙகள போல ரமிததுககொணடிராநினறாாகள அவாகள பரம பாகவதகோஷடிகளிற சோததினால கிரகமுதலானதுகளையும விடடு மோகததைதையும விருமபாம லிருககினறாாகள உமமிடசேவைககு யோககியமான இநதச சரீரமானது ஆததுமாவைபபோலவும, பிரியம போலவும, சுவாதீனமாக யிருககிறதானா லும, பிரசனனராயும பிரியராயும பரமாததுமாவாயு மிருககிற உமமிடததில நடபுணடானதினால அதனை உபசரியாமலிருககினறாாகள

அசததான தேகாதிகளை நடபாகவுடைய விவேகயீனாகள அநதத தேகாதி உபசரணையிலேயே மிகவும காமவாசனை யுடையவாகளாகி, நிநதி தமான மகாபயததையுடைய சமுசாரததிற சுழனறுகொணடிருககிறாாகள அதினாலே அவாகள ஆததுமகாதகாகளாகினறாாகள பிராணன, மனது, இந திரியஙகளாகியதுகளை நிககிரகிததவாகளும திணணமான யோகததையுடைய வாகளுமாகிய ரிஷிகளுடைய இருதயததில யாதொரு ததுவததை உபாசிக கிறவாகள உமமிட ஸமரண வைராககியததினால அநதத தததுவததை யடை கினறாாகளோ? ஒபபிலாத உமது புஜதணடஙகளில சாபபுததியையுடைய ஸதிரீகளும அநதத தததுவததையே யடைகிறாாகள சாவததிர பரிபூரண ரான உமமையே பாததுககொணடிருககிற நாஙகளும உமமுடைய பாதார விநத அமிாததததை நனறுபானம பணணிக்கொணடு, உமமுடைய கிருபையினால அவாகளுககுச சமானமான தனமையை யடைநதோம ஓ பகவானே! இநதச சகததில பூாவமேயிராநினற உமமைப பிறபாடு வுறபததி நாசஙகளையுடைய எநதப்புருஷனதான அறிவான? உமமிடததில நினறும பிரமனும, பினபு ஆதிதெயவிகமெனறு பிரசித்தாளான தேவகணஙகளுமுண டானாாகள

தேவரீா எபபோ சமஸ்தப பிரபஞசததையும ஆகரிஷிததுக கொணடு சயனிததுக கொள்ளுகின்றீரோ? அபபோது ஸதூலமான ஆகாசமுதலா

னதும சூடசுமமான மகததுவமுமிலலை ஸதூல சூடசுமஙகளாலாகிய சரீர முமம, சிருஷடிககு நிமிததமான காலவேகமுமம, இநதிரியம பிராணனமுதலா னதும ஒனறுமிலலை இதுகளைச சொலலாநினற சாததிரமுமிலலை ஆகை யால தேவரீரே சரணமெனறு சிரவணகீாததன முதலானபகதியே பணணத் தககது யாதொரு வைசேஷிகாள அசததெனறும, யாதொரு பாதஞச லாள பரபபிரமமமெனறும, யாதொரு நையாயிகாள இருபததொருவித மான துககஙகளையுடைய நாசமே மோகூமெனறும, யாதொரு சாஙகியாள முதலானவாகள ஆததுமாவில பேதததையும, யாதொரு மீமாமசகாள் காமயல விவசாரததைச சததியமாகவும சொலலுகிறாகளோ ? ஆகிய யிவர் கள ஆரோபிதஙகளான பிரமமஙகளாற சொலபவாகளே யலலாமல உளள படியறிநது சொனனவாகளனறு

புருஷனைவன சததுவ ரஜஸ தமோகுணமய மெனறுகொளளும பேதம உணமையறியாததினலுணடாகும அஞஞானததினலே பணணபபட டது டனதினலமாத்திரம பிரகாசிககபபடடு திரிகுண ஸவருபமான சீவ னோடே கூடிககொணடுமிருககிற இநதப பிரபஞசமானது அசததாயிருநது கொணடே சததியமா யிருககிற உமமிடததில சததுபோல விளஙகாநிறகின றது ஆததுமககியானிகள போகதாககளான சீவாள போககியஙகளான வஸதுககள மயமான யிநதபபிரபஞசததை, பரமாததும சொருப மானபடி யினலே பரமாததுமா வெனறே அறிகினறாகள சொாணததில ஆசையை யுடையோாகள சுவானததால கலபிதத குணடல முதலானதை ஸவான மெனறே கிரகிககினறாகளனறோ ? அபபடி உமமாலே நிருமாணிககபபட்டி ருககிற இநதபபிரபஞசம பரமாததும சொருபமாகவே நிசசயிககப படடிருககினறது எவாகள உமமையே சகல ஆததுமாககளுககும அநதரி யாமியாக உபாசிககிறாகளோ ? அவாகள மிருததியுவைச செயிதது முகதா ளாகினறாகள எவாகள உமமிடததில பததிபணணுகிறாகளோ ? அவாகள உணமையாயத தனனையும இதராளையும பாவனமாகப பணணுகிறாகள

தேவரீா இநதிரியசமமநத மிலலாமலே சமஸத சீவாளுடைய இநதிரிய சததிகளைப பிரவிததிததுக கொணடு சுவயமபிரகாசராகவே விளஙகுகினறீா உமமுடைய மாயையான அஞஞானததை யடைநத இநதிரனமுத லான தேவாகளும, ஜகத காததாககளான பிரமன முதலானவாகளும, தேவரீரைப பூஜிததுக கொணடிருககினறாகள பூகணடஙகளுககு அதிபதி களானவாகள அநதநத மணடலததிலுளள பிரசைகளால கொடுககபபடட கபபஙகளை யனுபவிததுககொணடு அகணட மணடலாதிபதியான சககிரவாத தியை எபபடிப பூசிககிறாகளோ ? அபபடிபோல பிரமமாதிகளும பிரசைக ளால கொடுககபபடட அவவிய கவவிய ஸவருபமான பூசையை யனுபவித துககொணடு தேவரீரையே பூசிககினறாகள எநத எநதககாமததில ஆககியா பிககபபட் டிருககிறார்களோ ? அவாகள உமமிடததில நினறும பயபபடடவர் களாய அநதநத காமததைச செய்துகொண டிருககின்றாகள அவாகளுககு

உம்முடைய ஆககியாபிரகாரம நடககினறதே உமமுடைய பூசையாகா

வாரீா நிததியமுகதரே! மாயையைப பாாககிலும பராயும சஙகமிலலா தவராயு மிருககிற உமமுடைய கடாடசததினால உமகது பெபபோ மாயையி னாலே லீலையுணடாகிறதோ? அபபோ ஸதாவரசஙகம சாதிகளான தேகஙக ளையுடைய சீவாள உமமுடைய அநதக கடாடசததினாலேயே உணடாகா நினற காம; நிமிததமான சரீரஙகளை யுடையவாக ளாயவிடுகினறாகள பரமகிருபாசாலியாயும மனனுவாககுகளுககெடடாதவராயு மிருககிற உமக குச சீவாளில அபேதமானதுக ளிலலையனறோ? சீவாதமாககள தனதன சுவரூபததினாலேயே நிததியாளாயும சாவ பரிபூரணாளாயு மாருாகளேயானால, அவாகளுககுப பரதநதிரததுவமானது கூடாது அவாகள உடமபால சிடசிக கத தககவாகளனறு அபபடியானால ஈஸவரன வேறெனறும சீவாள பரதநதி ராளெனறும கூடுமெனறால, பிரமமததை யறிவோமெனறு சொலலுபவாகளுககு யாதொரு பிரமமம அறியககூடாததான படியினால அவாகள அறிநததனறு.

பிரமமமானது தனவிகாரமான சீவனுககுக காரணமான படியினாலே அதைவிடாமல அததுடனே கூடயிருநதுகொணடு சீவனுககு நியநதாவாக விருககினறதினால, அநதப பிரமமமானது உபாதியினால சீவனெனறபேருடை யதாசசுது வேதததில சனனமிலலை யெனகிற பிரகிருதி புருஷாகளுககு உற பததியானது கூடாது அவாகளிருவா கூடினதினால வாயுவும, ஜலமும, சமபநதபபடடதினாலே குமிழிகளுணடாகினறதுபோல பிராணன முதலான உபாதியையுடைய சீவாளுணடாகினறாகள இதனால அவாகளுககுச சனம மானது உணமையாகாமறபோசசுது ஆகையால இநத ஜீவாள காரண ஸவரூப மான தேவரீரிடததில காரியகாரண சுவரூபஙகளான உபாதிகளோடுகூட லயததை யடைகினறாகள. சீவாளிடததில உமமுடைய மாயையினால உண டாகாநினற சமுசாரமானது தேவரீரைச சரணமாக அடையாதவாளிடததில சனனமரண முதலான பயததைச செயகிற தானபடியினாலே, அதைத தெ ரிநது அது வொழியுமபொருடடு கியானிகள தேவரீரிடததிலேயே பகதி பணணுகினறாகள

உலோகததில ஆசாரியருடைய திருவடிகளை ஆசிரயிககாமலே இநதிரி யஙகளின செயலகளை வெலலமாடடாமல மனதாகிற குதிரையை அடககு கைககுஎவாகள எததனருசெயகினறாகளோ? அவாகள மிகக சிரமததை யும விசனததையு மடைநதவாகளாய சமுசாரததி லழுநதிககிடககினறாகள தேவரீா சாவானநத ஸவரூபரான பரமாததுமாவாக யிருககையில மனுஷி யாள துஸஸஙகஙகளான சுவஜனம, புததிராள, தேகம, பாரியை, தனம, கிரகம, பூமி, பிராணன, ஆகிய இதுகளிடததில உணடாகுமாசையானது எனன பிரையோசனததைக கொடுககும? பரமாாதத சுகததையறியாமல ஸ்ரீகளுடைய விஷையாததிசுகததின பொருடடு பிரவாததியாநினற புருஷாளை

உண்மையாக நசித்துப்போகச்செய்யும் இந்த சமுசாரத்தில், எந்த அர்த்தந்தான் கிடைக்கப்போகின்றது? யாதொரு ரிஷிகள் தேவரீருடைய திருவடிகளி லிடைவிடாமல் ஹிருதயத்தை வைத்தவர்களாய் பாபத்தைப்போக்கடியாநின்ற தேவரீருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை யுடையவர்களா யிருந்தாலும் பூமியில் மிகவும் புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் க்ஷேத்திரங்களையும் அன்புடனே சேவிக்கின்றார்கள்.

யாதொரு பிராணிகள் நித்திய சுகஸ்வரூபராயும் பரமாத்துமாவாயுமிருக்கிற தேவரீரிடத்தில் ஒருதரம் இந்திரியத்தின் வசத்தால் விடாமல் மனத்தைத் தரிக்கிறார்களோ? அவர்கள் கிரகமுதலானதினால் வருமாசையை விட்டுவிடுகிறார்களன்றோ? ஆகையால் ரிஷீஸ்வரர்கள் சதாகாலமும் சிந்தையை அப்படிவிடுவது ஆச்சரியமன்று அழகிய சொர்ணத்தினின்று முண்டான குண்டல முதலான ஆபரணங்கள் சொர்ணமாகவே காணப்படுகிறதுபோல காணப்படாநின்ற இந்தப் பிரபஞ்சமானதும் சத்தென்று சொல்லத்தக்கதே அப்படியானாலும் அதற்குச் சத்தென்பது சித்திக்கமாட்டாது, அஃதெப்படியென்றால்? பிதாவினாலுண்டான புத்திரர்கள் முதலானவர்களிலும், குலாலனாலுண்டான கடமுதலானதிலும், காரணஸ்வரூபமா யிருத்தலைக் காணப்படாதபடியினாலே அப்படிச் சத்தென்பதுங் கூடாது காரணமே காரியரூபமா யிருக்கிறதென்பதுங் கூடாது பழுதையிற் தோன்றும் பாம்பு பழுதையேயல்லது பாம்பல்லாததுபோல, பிரபஞ்சமும் அசத்தேயன்றிச் சத்தன்று. பழுதையிற் பாம்பென்கிறது எப்படி யதார்த்தமான வஸ்துவாகவில்லையோ? அப்படிபோல அவித்தையென்கிற பிரகிருதியுடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மா காரணமாக நிற்கின்றது

இப்படி யிரண்டினாலுமுண்டாகின்ற பிரபஞ்சம் வஸ்துவன்று ஆகையால் பதார்த்தத்தினுடைய விகாரத்தின் பொருட்டு பிராந்தியானது அக்கியானத்தினால் ஊசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது வாரீச பகவானே! தேவரீருடைய வேத ஸ்வரூபமான வாக்கானது காமத்திலே சிரத்தையுடைய புத்தியீனர்களை இப்பிரபஞ்சம் சத்தென்றே மோகிப்பிக்கின்றது இந்தப் பிரபஞ்சமானது சிருஷ்டிக்கு முன்னும் மகாப்பிரளயத்துக்குப் பின்னும் அநித்தியமாகையால் மத்தியில் ஆனந்த ஸ்வரூபியான தேவரீரிடத்தில் அசத்தாகவே விளங்குகிறதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது மிருத்திகையிலும் சொர்ணத்திலு முண்டாகும் கட குண்டல முதலானதுகளுக்குக் கடமென்றும் குண்டலமென்றும் பெயர் மாத்திரமேயன்றி மிருத்திகையென்பதும் சொர்ணமென்பதும் எப்படி யதார்த்தமா யிருக்கின்றதோ? அதுபோல பிரமத்தினின்று முண்டாகும் ஆகாசமுதலான தத்துவங்களும் நாமமாத்திரமே யாகையினால் பிரமமென்பதே சத்தியம் இதினால் அசத்தைச் சத்தியமென் றெண்ணுபவர்கள் புத்தியீன ராகின்றார்கள்

சீவாத்துமாவானவன் தேவரீருடைய மாயையினாலே அக்கியானத்தை

யடைந்து, சத்துவாதிகுணங்களையும் தேகேந்திரியாதிகளையு மடைந்து,
பின்பு அந்தங்களின் தாமங்களையு மடைந்து, மறைக்கப்பட்ட ஆனந்தாதி
குணங்களை யுடையவனுடைய சமுசாரத்தை யடைகின்றான் தேவரீர் சர்ப்ப
மானது தன்னுடைய தாயிருக்கிற தன் சருமத்தையே அபிமானமில்லாமல்
எப்படி விட்டுவிடுகின்றதோ? அதுபோல மாயையினிடத்தில் அபிமான
மில்லாம லிருக்கின்றீர் நித்தியமாக அடையப்பட்ட கியான அயிஸ்வரி
யாதி குணங்களையும் அளவில்லாத அணிமாதி யஷ்ட அயிஸ்வரியங்க
ளையுமுடைய தேவரீர் பரமபதத்தில் மிகவும் விளங்காநிற்கின்றீர் யாதொரு
எதீஸ்வரான மனதிலுள்ள கோரிக்கையாகிய வாசனைகளை யொழிக்காம
லிருக்கின்ற அசத்துக்களான அவர்களுடைய ஹிருதயத்தில் தேவரீர் அந்
தரியாமியா யிருந்தாலும், அவர்களுக்கு அடையப்படாதவராகவே யிருக்
கின்றீர் இந்திரியாதி விஷயங்களில் ஆசக்தர்களாயும் யோகமென்கிற வியா
சத்தை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற அக்கியானிகளுக்கு, சுஜனங்களை ஆசிர
யிக்கிறதும் க்ஷுத்ரமான பொருள்களைச் சம்பாதிக்கிறதுமாகிய யிக்லேசத்
தினால் இந்லோகத்திலும் - (பரமேஸ்வரரான உம்முடைய திருவடிகளை ஆசி
ரயிக்காததினால் பரலோகத்திலும்) - துக்கமே யுண்டாகின்றது

தேவரீருடைய ஸ்வரூபக்கியானத்தை யுடைய புருஷர்கள் பூர்வபுண்ணிய
பாபரூபகர்மங்களுடைய பலன்களான சுகதுக்க சம்பந்தங்களையும் பிரவர்த்தி
நிவர்த்தி மார்க்கங்களையும் போதியாநின்றும், வேதவாக்கியங்களை அறியாமலே
யிருக்கின்றார்கள் வாரீர் பகவானே! சொர்க்காதி பதிகளான பிரமன் முத
லானவர்களும் தேவரீருடைய அந்தத்தை யறிந்தவர்களன்று தேவரீரும்
தேவரீருடைய அந்தத்தை யறிந்தவரன்றென்கிற சொல்லவேண்டுமானாலு
மீதாச்சரியம் யாதொரு காரணத்தினாலே மென்மேலும் அதிகமான ஆவ
ரணங்களையுடைய பிரமாண்ட சமூகங்கள் காலசக்கரத்தினால் தேவரீர் மகத்
தில் ஆகாசத்தில் புழுதிகளானதுபோல ஏககாலத்தில் கூடவே சுழன்று
கொண்டிருக்கின்றதல்லோ? ஆகையால் தேவரீருடைய அனந்தகல்யாண
குணங்கள் அனந்தங்களான படியாலும், நிர்குண பிரமவிஷய மான
படியாலும், வேதங்கள் பிரபஞ்ச நிஷேதமுகமாய் தேவரீரிடத்தில் சம்பத்
தியை யுடையதுகளாய் நிற்கின்றன

வாரீர் நாரதமகாரிஷியே! பிரம்ம புத்திரர்களான சனகாதிகள் இந்தப் பிர
காரம் பரமாத்தும விஷயமான தத்துவங்களைக்கேட்டு, பரமாத்துமாவி
னுடைய கதியை யறிந்து, சித்தர்களாய் பின்பு சனந்தனமகாரிஷியை நன்று
க பூஜித்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் வேதங்கள் - உபநிஷத்துகள் - புராணங்
கள் - இவைகள் பிரம்மபுத்திரர்களாயும் ஆகாசத்திலே சஞ்சரியாநின்றும்
மகானுபாவர்களாயு மிருக்கிற சனந்தனர் முதலான யோகிகளாலே நிச்சயம்
பண்ணப்பட்டன ஓ பிரம்ம புத்திரரான நாரதமகாரிஷியே! நீரும் இந்தப்
பிரகாரம் ஆத்துமதத்துவத்தைச் சிரத்தையுடனேகூட தரியாநின்று, பர
மாத்துமாவினிடத்திலேயே ஸ்திரமான சித்தத்தை யுடையவராய்ச் சஞ்சரித்

துககொணடிருக்ககடவீா வாரீா பரிக்ஷிதது மகாராஜனே! மிகவும நயிஷடிகரான அநத நாரதமகாரிஷியானவா இநதபபிரகாரம குருவான ஸ்ரீமந நாராயணரிஷியினலே சொலலபபடட ஆததுமததததுவததைதக கிர கிதது, மிகவுஞ ஞானததைத யுடையவராய கிருதகிருததியராய சகல பிராணி களுககும மோக்ஷததின பொருடடு மஙகளாரஙகளான லீலாவதாரஙகளைத தரிதத பகவானையும நிாமமலமூாததியுமான ஸ்ரீ கிருஷணபகவானுககுப பிரணாமம பணணுகிறேனெனருா

இநதபபிரகாரம அநத நாரத மகாரிஷியானவா ஆதிரிஷியான பகவா னைப பிரணாமம பணணி, நிாமமலமான ஆததுமாவையுளள அவருடைய சிஷியாளையும பிரணாமமபணணி, அவாகளையில அனுககிரகத்தை வாஙகிககொணடு எனககு சாக்ஷாதபிதாவான வியாசபகவானுடைய ஆசிரமததை வநதடைநது, அவராலே விருநதுகொணடு, தான நாராயணரிஷியினிடம கேடட அாததத் தை விபாசாபொருடடுச சொனனா. வாரீா மகாராஜனே! யாதொரு தததுவத்தைககேடடு தததுவககியானமடைநது இபபடியெனறு சொலலககூடாத நிாககுணமான பிரமமததில மனது பிரவாததிககுமோ? அநதத தததுவமானது உமககு நமமால வாணிககபபடடது. யாதொரு பகவானானவா சீவாளுககு சமஸதப புருஷாாதத சிததியினபொருடடு சிருஷடி, ஸதிதி, லயஙகள் பணணககததககதெனறு ஆலோசிதது இநதப பிரபஞசததினுடைய சிருஷடி, ஸதிதி, சமஹார கிருததியஙகளில பிரவாததிதது இருககிருரோ? யாதொரு பகவானானவா பிரகிருதி புருஷாளுககும ஈஸவரரா யிருககிருரோ? யாதொரு பகவானானவா சீவாளுககுப போசாாககமாக இநதப பிரபஞசததைச சிருஷ் டிதது சீவனேடுகூட அனுபபிரவேசிதது இருக்கிருரோ? யாதொரு பகவானானவா சீவனகளுககுப போகஸதானஙகளான சரீரஙகளைச சிருஷடிததாரோ? யாதொரு பகவானானவா அநதச சீவனகளுககுப போகததைக கொடுததுக் கொணடு அதுகளைப பரிபாலனம பணணுகிருரோ? அபபடிபபடட பிரமம சொரூபியான பகவானைச சாருபபியமடைநது, காரணகாரிய ஸவரூபமான அவிததையைவிடடு, பகவானிடததில இடைவிடாத கியானததை வகிததுச சீவன முகதனாயிருககககடவீா அறிவிலலாத சுவானநத சொரூபததினலே மாயாசமபநதமிலலாத அபபடிபபடட ஸ்ரீ ஹரியைச சதாகாலமும தியானம் பணணககடவீா

எண்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

சிவபெருமானைமுன் பத்மாசுரனுக்கு
நவமதாய வரங்கொடுத்துக் கலிந்திட
பவத்தை நீக்கும் பத்பாக்ஷ நாராயணன்
அவனை வென்ற வருங்கதை சொல்லுவாம்

சிவபெருமான் பத்மாசுரனுக்கு வரங்கொடுத்துச் சங்கடப்பட்டு ஐவலிக்காயினி லொளித்திருந்தவரை நாராயணமூர்த்தியானவர் அவ்வசுரனை வென்று வெளிப்படுத்தியதைச் சொல்லுகின்றது

இப்படி அருளிச்செய்கின்ற சுகமுனிவரைப் பரீக்ஷித்துமகாராஜனோக்கி சிவபக்தர்கள் ஐசுவரியவான்களாயும் விஷ்ணுபக்தர்கள் விரக்தராயுமிருக்கின்றார்கள் யாதுகாரணத்தினாலிப்படியிருக்கின்றார்கள்? அதை அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று வினவுகிற அரசனைநோக்கிச் சுகயோகி சொல்லுகின்றார் வாரீர் மகாராஜனே! சிவனுக்குப் பாதிசரீரமடந்தையாயிருப்பதினால் தன்னைக்குறித்துத் தவஞ்செய்வோர்க்குச் சீக்கிரத்தில் பிரத்தியக்ஷமாய் அவர்களுடைய யோக்கியதையை விசாரியாமலே இஷ்டமான வரத்தைக் கொடுத்துவிடுவார் இப்படி இராஜஸ தாமசகுணங்களையுடையவர்களில் அநேகம்பேர்கள் வரம்பெற்றுச் சங்கடப்பட்டிருக்கின்றார்கள் கேசவபிரான் சாத்துவிகர்களையன்றி மற்றவர்களை மெச்சார் யாரை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறாரோ ? அவனுடைய சகல ஐசுவரியத்தையும் பறித்துக்கொண்டு, அகங்காரமுதலிய துர்ச்செய்கைகளை கருவறுத்து ரக்ஷிப்பரேயன்றி, எளிதில் இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்யமாட்டார் அவர்களால் பின்னிட்டு ஒரு துன்பமும் நேரிடாது

சிவபெருமான் வரங்கொடுத்ததில் எதிரிட்டவனைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், சகனென்கிற ராக்ஷசனுடைய மகன் பத்மாசுரனென்பவன் இவன் யாரைச்குறித்துத் தவஞ்செய்தால் சீக்கிரத்தில் பயனடையலாமென்று யோசித்திருக்கையில் நாரதமாமுனிவர் அவ்விடம்வந்து, அவனுடன் சிவபெருமானைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தால் சீக்கிரமத்தில் பயனடையலாமென்றுரைத்தனர் அதைக்கேட்ட அவனும் தவத்திற்குரிய வேடங்கள் பூண்டு, ஹிமவத்பர்வதத்தின் தாழ்வரையில் சிவனைக்குறித்து அகோரமான தவஞ்செய்து பின்பு தனது சரீரத்தினி லிருக்கின்ற மாம்சங்களைத் துண்டித்து அக்கினியில் ஹோமஞ்செய்து, பின்பு தனது சிரசைத்துணித்து ஆகுதிசெய்ய யத்தனித்தான், அப்போது சிவபெருமான் அவன் கையைப்பற்றி, உன் தவத்திற்கு மெச்சினேன். வேண்டியதைக்கோருக என்றுரைக்க, அவன் என்கையை

யென்றலையில் வைக்கின்றேனே? அவன் சாம்பலாகும்படி வரங்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டான்.

அக்கால் சிவபெருமான் தீர்க்கமா யோசனைசெய்யாமல் அப்படியே தந்தேனென்று சொல்லிவிட்டார். அவனந்த வார்த்தையைச் சோதிக்க வேண்டி சிவன்றலையிற் றன் கையை வைக்கப் போயினன். அப்போதவர் தன்னுடைய மெய்ப்பு தனக்கே தீங்காய் வந்ததென்று ஓடிப்போகையில், பஸ்மாசுரனும் பின்றொடர்ந்தான். அப்படியே உலகெல்லாம் ஓடி நிவர்த்தித்துக் கொள்ளமாட்டாமல் ஐவலிக்காயினி லொளித்தனர். அத்தருணத்தில் பஸ்மாசுரன் இலையில்லாயச் சோதித்துக் கொண்டிருந்தான். இதைக் கண்ட ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியானவர் இதென்ன பிரமாதமாயிற் றென்று சீக்கிரத்தில் பிரமசாரியாய் வடிவுகொண்டு அங்கே வந்து நின்று, அவ்வசுரனை நோக்கி, இப்படிக்கேன் அலைகிறாயென்று கேட்டனர். அதற்கவன் தனது விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லக்கேட்டு, மாதவனானவர் கலகலவென்று நகைத்து, அவனைச் சிவபிரானிடத்தில் வைத்த துவேஷம் நீங்கும்படி இப்படி சொல்லுகிறார்.

அப்பா அசுரவீரனே! நீ விருதாவில் மோசம் போனையே அவனுடைய யோக்கியதையை யறியாமலிவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுப் பிரையோஜனமில்லாமற் போயினையே அவனது அயோக்கியதையை யானென்ன சொல்லப்போகிறேன்? அந்தச் சிவனுக்குச் சத்தியமேது? சவுசமேது? போசகநாருஞ்சசந்த மேலும் தக்ஷப்பிரஜாபதியால் பிசாசுகளுக்கு யஜமானனாகும்படி சபிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அதற்குத் தகுந்த புத்திதானே யிருக்கும். உனக்கவன் வரங்கொடுத்தது நிஜமேயானால் எதிரில் நின்று உத்தரவு சொல்லமாட்டானோ? அவன் யோக்கியதையை இதிலறிந்துக் கொள்ளுக. இந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள அவனைக்கூடத் தேடவேண்டுமா? உனக்குள்ளேபார்த்துத் தெளியக்கூடாதா? என்றுரைக்கவே அந்த மூடன் இவர் சொல்வது சரிதானென்றெண்ணி, தன் தலையின் மீதில் கையை வைத்துக்கொண்டு சாம்பலாகினன். அதுகண்டு சிவபெருமான் வெளிப்பட, அவரை மாதவன் நோக்கி, ஓ பசுபதே! தேவரீர் இப்படிப்பட்ட துஷ்டனுக்கும் வரங்கொடுக்கலாமோ? இனியாவது நிதானித்து வரங்கொடும் என்று சொல்லி இருவருந் தங்களிருப்பிடஞ் சென்றனர்கள்.

எண்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

தமனியச்சாரலினிற் பிரமஹுவாதிகளான
  தபரிஷிகளொன்றுசேர்ந்து
தனியாகசாலையை யியற்றியாகாதிகளை
  தான்செய்துகொண்டிருந்து
அமலமாம்பிரமசபையதனில் சாஸ்திராதிகளை
  யாராய்ந்திருக்குநாளில்
அந்தமுள்ளசகதீசாதிரிமூர்த்தியவர்களில்
  அதிகரினுரகளென்று
சம்பிருகுமாமுனீந்திரரார் பரிட்சித்து
  சந்தேகமதைதெளிந்து
சந்தோஷமானதுமதுவாரகா நகர்சேர்ந்து
  சகோதரப்பிராமணர்களை
விமலகிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள் வைகுந்தநண்ணியே
  விளங்கும்பிள்ளைகள்தமை
விரைவினிற்கொண்டுவந்தவர் பிதாமகிழ்வுற
  விடுத்ததுஞ்சொல்லினனரோ.

சரசுவதிநதி தீரத்திலிருந்த மகாரிஷிகளுக்குள் மும்மூர்த்திகளிற் சிறந்தவர் யாரானவரென்று பிரியாமல் சந்தேகித்து பிருகுமகாமுனிவரை யனுப்ப, அவரதைத் தெளிவாக விசாரித்து வந்ததைச் சொல்லுகின்றது

இது மேருமலைச்சாரலில் பிரமமாதிகளாகிய மகாரிஷிகள் யாவருஞ் சேர்ந்து ஒருயாகசாலைகற்பித்து அநேக மற்றுயாகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து அந்த பிரமசபையில் சகலமான புராணயிதிகாச சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும்போது ஜகதீசர்களாகிய திரிமூர்த்திகளுக்குள் எவர் சுத்த சத்வாத்மாக முக்கியப்பிரம்மதா சிரேஷ்டரென்று சத்வாகஞ் செய்து பிருகுமகாமுனீந்திரரால் பரிட்சிக்கப்பட்டு சந்தேகநிவாரண பரத்த வதிாயணஞ்செய்து சந்தோஷித்தாக ளென்பதையும், ஸ்ரீமத்துவாரகாநகரத் தைச் சேர்ந்த குசஸ்கலியெனனு மொருபிரதேசத்தில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்த ஒரு பூசுரோத்தமருக்கு இறந்துபோன சிசுக்களை ஸ்ரீகிருஷ் ணபகவானனவர் அர்ச்சுன சகிதராய ஸ்ரீயூகவைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளி அந்தப்பிராமமண சிசுக்களைக்கொண்டுவந்து அவருக்கு சமர்ப்பித்துச் சந் தோஷிப்பிக்கச் செய்தா ரென்பதையுஞ் சொல்லுகின்றது.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்

வாரீர் சாதுஜனப்பிரிய மகாராஜரே! இனிப்புராதன புண்ணிய சரித்திர மொன்றிருக்கிறது, அதைச்சிரத்தையுடன் கேட்கக்கடவீர் பூர்வத்தில் மிகவு மகிமாதிசயத்தை தபோமூர்த்திகளாகிய மகரிஷிகணங்கள் மகமேரு மலைச் சாரலிற்சேர்ந்து மகாயக்கிய யாகாதி கிருத்தியங்களைச் செய்துமுடிக்க ஆலோசித்துப் பின்பு ஒரு திவ்யமாக வேதிகையைக் கற்பித்து யாகங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறகாலத்தில் அம்மகாரிஷிகளுடைய சபா ஸ்தானத்தில் வேதவேதாந்தப்பிப்பிராய நிகிலபுராணேதிகாச புண்ணிய குணானுபவஞ் செய்கிறவர்களில் தாமசபுராணங்கள் பற்பலவாறாய்க் கூறுகின்றமையால் தங்கள் தங்களுக்குள் சங்கையுண்டாகி ஒருவருக்கொருவர் இவ்வுலகத்தில் சிருஷ்டி ஸ்திதி லய காரணநாதர்களாகிய திரிமூர்த்திகளுக்குள் ஒருவன் அகிலகாரண சுத்தசத்வாத்மக பரமாத்ம ஸ்வரூப முத்குண முக்கியதேவதா மூர்த்தியா யிருக்கவேண்டும் அவன் சுத்த சாத்வீக லட்சண முடையவனும் ராசஸ தாமஸ குணமில்லாதவனுமா யிருப்பன் அப்படிப்பட்டவனே பரமபொருளாவான் அவன் இன்னானென்று ஆராயப்புகுவோமென்னில் அத்திரிமூர்த்திகளில் எந்த மூர்த்தியாவது கோபங்கொண்டால் நம்மைக்கொல்வானே அதற்கு நாம் என்ன செய்கின்றது பின்னே எவன்பரமபொருளா யிருந்தாலென்ன, பரமபொருளாகா விட்டாலென்ன இந்த ஆலோசனை நல்லதல்லவென் றெண்ணி ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு பயசித்தர்களா யிருந்து விட்டார்கள் அப்படி யஞ்சிய முனிகணங்களில் பிருகுவானவர் ஸ்வேத பர்வதம்போல நின்று அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் வாரீர் தபோநிதிகளே! நிர்த்தோஷ சுத்த சாத்வீக லட்சணக் கியான நாயகன் எவர் யாதுகுற்றஞ் செய்தாலும் அதைத் தோஷமாகத் திருவுளத்தில் கொள்ளுந்தலை யில்லை, தாமஸ ராஜஸகுண முடைய தேவதாஸ்வரூபிகள் நாம் செய்யும் பக்ஷபாதகம் நம்மை நலியக்கோபிப்பார்களே யானால், நாமென்ன அவர்களுக்கு குறைந்த தபோ மகிமையுடையவர்களோ நாம் அந்தத் தாமஸ ராஜஸங்களுக்கு எதிர்சாபந்தந்து நலியச் செய்யக்கூடாதோ, இந்தப்பிரம்ம சோதனைக்கு மகிமை மூர்த்திகளாகிய உங்களுடைய பரமகிருபையால் யான் ஒருத்தனே போதுமென்று முனிகணங்களுக்கு நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு சாட்சியாக சிலமுனிகணங்களை யழைத்துக் கொண்டு சென்று திரிபுரதகனஞ்செய்த ஸ்ரீ உமேசருடைய ஸ்வபாவத்தை முன்னே யறிவோமென்று சகல பூதவேதாளாதி பிரமதகணங்களும் வானமணிமயகிரீடிதர யட்சகின்னர கந்தர்வாதி தேவதாகணங்களும் கரகமலங்களைக் குவித்து வணங்குகின்ற கைலாசகிரியைச்சேர்ந்து மகாதோரணங்களா லலங்கரிக்கப்பெற்று அநந்தமாயிர கனகசிரகங்களையுடைய கோபுரவாயிலைச்சார்ந்து ஸ்ரீநந்தியைநோக்கி எமது வரவை ஸ்ரீருத்திரபகவானுக்குத் தெரிவிக்கக் கடவாயென்று சொல்ல, ஸ்ரீநந்தியானவர் ஓமுநீந்திரரே! நீர் வந்தசேதியை ஸ்ரீலோகேசராகிய உமாகாந்தருக்குத் தெரிவிக்கத்தக்க சமயமன்றென்று சொல்லினார். அதுகேட்டுப் பிருகுமுனிவர் ஸ்ரீகைலாசத்தி

லேயே ஏழுநாள்காததிருநதும ?சிவதரிசனஙகிடையாமல அதிகவருததமுற் றுக தமது கியானசடசுவினல பாாககையில சாமலோக காணமேலாலராகிய ஸ்ரீபரமசிவனுனவா ஸ்ரீஉமாதேவியோடு சமபோக மோகசாகரததில மூழகி யிருபபதையறிநது கோபோததீபிதமானசராய யான ஏழுநாளமடடும இங கோபுரவாயிலில வநதுகாததிருககவும தாமசகுணததினலே எனககுச சததகாரம சிறிதுஞ செயயாமல காமாநதகாரததில மககினாகளாயிருககிற ஸ்ரீஉமேசருககும, ஸ்ரீஉமாதேவிககும இலிஙகமும, யோனியும அறறு விழக கடவதெனறு சபிததுசசெனறனா மேலபோலும நேததிரஙகளையுடைய சௌரியுடனே சமபோகசுகததைககடநது லோகேசுவரராகிய ஸ்ரீபரமசிவ னுனவா வாயில வநதுசோநதனா உடனே நநதியானவா ஸ்ரீபசுபதியினு டைய பதாமபுஜஙகளுககுத தணடன சமாபபிததெழுநது நினறு ஸ்ரீபிருகு மகா முனிவாவநது காததிருநததையும அநநதரம அவா சபிததததையுஞ சொலலககேடடருளிய நிாமலானநத சஙகரபகவானுனவா அஙகுஙகு நினற கணநாதாகளைக கடடளையிடடுத தலைசிரேஷடராகிய பிருகுமுனிவரை அழைத து வாருஙகளெனறு சொலலியருள அநதப பூதநாதாகள அதிதுரிதமாகச சென்று அநதமுனிவரை யழைததுவநதனா அமமுனி புஙகவருடைய வர வைககணட ஸ்ரீகிரீசரானவா அவருடைய கோபததை உபசமமானமபணண வேணடி எதிாகொணடுபோய ஆலிஙகனஞ செயய நெருஙகினமாததிரததில நெறறியில புருவஙகைகள மேல நிமிரவும, அதி உககிரகோபாககினியானது அதிகரிககவும இரணடு நேததிரஙகளும சாதிலிஙகம போலச சிவககவும, பிருகுமுனிவா திருநேததிரருடனே சொலலுவாா மசானததில வாசஞசெய தும, பைசாசதுாசசஙக சகவாசஞசெயதும, சாமஹாஸதிகளைத தரிததும, சாமபலை உடலிலபூசியும, காமமோகததில பரவசபபடடும, அசுசியாயிருக கிற நீ நாம மூலதாமரை மலரில உறபவனுகிய பிரமதேவனுடைய புததிர னென்னும மமதைகொணடு தபஸசுசீலனுகிய எனனை ஸபரிசிதது ஆலிஙக னஞசெய்யவநதயோ தீணடாதே, தூரநில நிலலெனறுசொலல, அதுகேடடுப பரமயோகியும மெயஞஞானச செலவருமாகிய சூலபாணியானவா தமது இலவமலாபோனற இதழதுடிகக, ரோமராசிகள சிலிாததுககொளள, மேக முழக்கமபோல பறகளை நறநறவெனறு கடிததுத தமது திருமேனியில அணிநத சாபபஙகளெலலாம விஷஙகளைககககக, நெறறியிலுளள அககினி மயநேததிரததைத திறநதனா, அதுகணடு நினற பிருகுவும அதி உககிரா காரராயத தமமுடைய பாததகின பெருவிரலிலுளள நயனககினியால சிவநேத திராககினியைச செயஙகொணடு முனனிடடசாப மலலாமலும ஓ ருததிரபங வானே ! நீ இனிப பிராமமணய தெயவமாகாமற போககடவாய உனககு நிவேதிதத நிவேதனமும பிராமமணுஙகீகாரமகாமற போககடவதெனறு சபிததுவிடடு அஙகுநினறும புறபபடடுச சததியலோகததுககுபோய ஸ்ரீசதுர் முகபகவானைககணடு மமதையாலு வணககமுஞ செயயாமல நினறனா அநதப பராதிகாயகா தமமுடைய புததிரனுயிருநதும இநதபபிருகு நமககு யா தொ[illegible]ருஞ செயயாமல நிருககினறுனெனறு மனவெறுபபுடனிருநத னா ஸ்ரீபிருகுமுனிராஜா [illegible] மாதேவரிடததில ராஜசகுணமிருககககணடு

சாபத்தைப்போலச்சிறித் தம்முடைய பிதாவெனபதையும் சிறிதும்மதியா மல் ஓ சத்ராமுகனே! இன்றுமுதலாக உனக்குப்பூலோகத்திலே ஆலயப்பிரதிஷ் டையில்லாமற் போகக்கடவதென்று சாபந்தந்து அகன்றுசென்று அதிசீக்கிர மாக ஸ்ரீவைகுண்டத்திற் சென்று ரத்தினசிரேஷ்டமாகிய பத்மராகத்தினா கசிதமாகிய வியூகவைகுண்டத் திருக்கோயிலுக்கு கெழுந்தருளுதலும் ஜயவிஜ யாகளாகிய திருவாயில் காப்பவாகள இவா ஸ்ரீபகவத்பக்திப்ரேமாதிசய மக் நிதகியமூர்த்தி யென்று பயந்து யாதோராட்டங்கமுஞ் செய்யாதிருக்க உள்ளே பிரவேசித்து அநேகஸ்திரியா சேவித்தராய ஸ்ரீவேத ஸ்வரூபியாகிய வைநதே யா பின்பக்கத்தில் இருசிறகையும் விரித்துக்கொண்டு காத்துநிறக, ஸ்ரீபெரி யபிராட்டியாா திருவடிக்கமலங்களைக் கராம்புஜங்களால் மெல்லெனவருடக் கோடிசூர்யப் பிரகாசமவீச நீலமகமேரு கிடந்தாற்போல ஸ்ரீயநந்தசய நத்தின்மேல் திருக்கண்வளர்கின்ற சத்துசித்தானந்த ஸ்வரூபனை தமது பாதத்தினால் எட்டியுதைத்தனா ஸ்ரீபக்தபராதீனராகிய பகவானுமவா புத்திரா மேலேவிழுந்தாய உள்மகிழ்வதுபோல அம்முனீந்திரருடைய அல்பபுத்தியைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் புளகாங்கிதராய பொருக்கென எழுந்து என்னையனே! இன்று என்னிமித்தமாக உன்னுடைய பாதச ரோருகம்நொந்து வாட்டமுற்றதேயென்று இரங்கிக்கொண்டு நின்றனா

வாரீா சத்வகுணநிதியாகிய சத்புருஷசிரேஷ்ட மகிபதியே! ஸ்ரீபுண் டரீகாட்சரானவா இந்தப்பிரகாரம் கேட்டுக்கொண்டிருக்க இந்த ஸ்ரீஹரியே சுத்தசாத்விகபரஞ்சோதி யென்று உண்மையுணர்ந்து பிருகுமஹாரிஷியான வா அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய பரமகிருபாவாத்சல்லியாதிசய அதியாதர மிருது மதுர கம்பீர வசனங்களால் பரமசுகாநந்தராய ஸ்ரீமுகுந்தரே! ஸ்ரீமதநந்தகலயாணகுணநிதி என்று தியான பூர்வகமாகத்துதித்துத் தமது திவ்ய நேத்திரங்களில் ஆனந்தபாஷ்பங்கள் வருஷிக்கப் பரமபக்தி பரவ சத்தராய்த் தண்டன் சமாப்பித்தெழுந்து இரண்டு கரங்களையுஞ் சென்னி யின்மேல் குவித்துக்கொண்டு ஸ்ரீசக்கரதரரே! சர்வஜகத்காரணப் பரம பொருளை அறியாமையினாலடி அடியேன் புத்தியீனத்தால் மகாபாதகஞ்செய்த தோஷத்தை க்ஷமிக்கத்தருஞ்சென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்முடன் கூடவந்திருக்கிற மகரிஷிகணங்கள்சூழ மேருமலைச்சாரலில் யாகங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிற பிரமஹவாதிகளான முனீந்திரர்களுடைய சபா சனத்தில் வந்துசோந்து இவ்வுலக காத்தாக்களாகிய மும்மூர்த்திகளுடைய குணநிச்சயமின்னதென்றும் அவர்களுள் ஸ்ரீ அச்சுதரே பரப்பிரம்ம ஸ்வ ரூபரென்றும் அந்தமகரிஷிகள் யாவருக்கும்சொல்ல அவாகள்கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியமானசித்தத்துடன் அருநதெய்வ பாத்துவ பிரபுத்வ சந்தேகநிவா வாணமான தேகத்தையுடைத்தனா உடனே அவ்விடத்திலிருந்த அந்த மகாயோகிகள் யாவரும் இந்தத் திருமூர்த்திகளுக்குள் ஸ்ரீசின்மயாகாரராகி யும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீசதீசராகியும் நிருபாணந்த நிவாத்தியராகியும் நித்ய கலயாணகுணநிசய ஸ்வரூபராகியும் ஆத்மதத்தியாநந்தரகிதராயும் விளங்கிக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரைத் தவிர விதிசிவாதி சாவப்பிராணி

களுடைய பரமபரிசுத்த நிர்தோஷபோக்கிய அருந்தெய்வ ஸ்வரூப விவேக ஜனனியக்கியான யோகபரமபக்தி யதிசய வரப்பிரதானங்களை அருளிச் செய்யாநின்ற ஸ்ரீசர்வசுவாமி வேறுகிடையாரென்று யதார்த்த கியான சித்தர்களாய்ச் சாந்தசமதமாதி குணங்களைவகித்து சர்வேந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்து காமக்குரோதாதி அஷ்டவர்க்க குணரகிதர்களாகி நிரபேக்ஷக்கியான போக சித்தியடைந்து மஹாசாது மூர்த்திகளாய் விளங்கினார்கள்

அவ்வாறு விளங்கிய மஹாரிஷிகள் யாவரும் ஸ்ரீ அரிபாதாரவிந்தத் தியான யோகமானசர்களாயும் ஸ்ரீபகவானைக்குறித்து அனந்தமான யாகாதிகளை நிரபேக்ஷர்களாய்ச்செய்து அந்த யாகங்களை ஸ்ரீ அரிப்பிரீதி யார்த்தமாகச் சமர்ப்பித்து தங்கள் வாழுநாளுள்ளளவும் வேதவேதாந்தாபிப்பிராய சகல புராணேதிகாச சத்சங்க சத்புண்ய குணனுபவர்களான சீஷர்களாயும் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரருடைய திருமேனிச் சம்பந்தமாகிய பிரபஞ்சத்தினிடத்திலும் ராகத்துவேஷமில்லாமல் மஹாமந்திரஸ்வரூப ஸ்ரீமந்நாராயணராகிய பரப்பிரமத்தினிடத்தில் தங்களாத்துமாவைக் காணிக்கையாக ஈடுசெய்து அந்த ஸ்ரீமுகுந்தமூர்த்தியினுடைய நிர்ஹேதுக பரமகிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகவுமிருந்து ரஜஸ்தமோயினகுணராகி மிதய சுத்த சத்வாத்மக ஸ்ரீபரந்தாம பரமைஸ்வரிய பரமபரப்பிரமம சுகாநந்த வைபவோநந்த பதத்தினையடைந்தார்கள்

வாரீர் ராஜமகேந்திரராகிய மகிபதியே, மகமமேருச்சாரலில் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த வேதவ்ரதிகளாகிய அம்மஹாரிஷி சிரேஷ்டர்களிவ்வுலகத்தினகண் இந்தப்பிரகாரம் எம்மைப்போலப் பரமசத்வ சமாசிரயண பரப்பிரமம தத்வ நிச்சய சந்தேக நிவாரண கயானப்பிராரத்தனு சிந்தனையுடையவர்களாயினார்களன்றே அந்தச் சர்வஜ்ஞோபகாரார்த்தமாகக் குணத்திரைய தேவதாநிச்சயஞ்செய்து சுகத்தியடைந்த சரித்திரமே உமக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக் கடவதென்று அருளிச்செய்தனர்

ஸ்ரீசூதபுராணிகா வாக்கியம்.

வாருங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளான மகாரிஷி சிரேஷ்டர்களே! ஸ்ரீவேதவியாசருடைய அருந்தவபுத்திரராகிய ஸ்ரீசுகப்பிரமமரிஷியினுடைய திவ்வியவாக்கினின்றும் உண்டாகாநின்ற திவ்யாமிர்தத்திற்குச்சமானமாயும் அநந்த ஜன்மார்ச்சித புண்யபாபத்தினுலுண்டாகின்ற சம்சாரபய விமோசனமாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீபரம புருஷோத்தமருடைய திவ்யசரித்திரங்களை அடிக்கடிச்செவியுற்றுத் தியானஞ்செய்கின்ற புண்ணிய சிரேஷ்டர்கள் ஜனனமரணுதி சம்சாரபய விமோசனர்களாய் ஸ்ரீ அரிபதத்தியான மானசக்கியானத்தையடைந்து ஸ்ரீமுகுந்தருடைய ஸ்ரீபரந்தாம வைபவோனந்த சுகத்தை யடைவார்களென்று கூறி மேலுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீசுகா வாக்கியம்.

வாரீர் திவ்யகுணப்பிரதீப மஹிபதியே! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் ஸ்ரீமத்துவாரகாநரத்தில் சர்வ யாதவபந்துசனங்களுடன் சந்தோஷ சாம்பிராஜ்ஜிய அதிசயத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அத்திவ்ய நகரத்தைச்சார்ந்த குசஸ்தலி என்னும் உபநகரத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பூசுரோத்தமருடைய பத்தினிக்குப் பிரசவமாய் ஜனித்த சிசுவானது அப்பொழுதே மிருத்திவாய்விட்டபடியால் அவ்விப்ரோத்தமர் மிகவும் சோகாகுலிதசித்தராய் இந்த மிருத்தியடைந்த குழந்தையை ஏந்தி வந்து ராஜத்துவாரத்தில் வைத்து அங்கிருக்கின்ற ராஜபந்துக்களையும் துவாரபாலர்களையும் பார்த்துத் துக்கித்துக்கொண்டு சொல்லுகின்றனர்.

பிராம்மணோத்தமருடைய வாக்கியம்.

வாருங்கள் புண்ணிய புருஷர்களே! அரசனானவன் தர்மசாஸ்திர முறைமையறிந்து நீதிவழுவாமல் அதிகாரஞ்செலுத்துவானேயாகில் பிரஜைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட துக்கம் நேரிடமாட்டாதென்று உத்தம சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றமையால் நம்மை யாவரையும் பரிபாலனஞ்செய்கின்ற அரசனுடைய நன்னீதிவழுவாமலிருக்குமாகின் இப்போது எனது சிசுவுக்கு இப்படிப்பட்ட அவாந்தரமிருத்யு நேரிடுமோ க்ஷத்திரியோத்தமனாகியும் உத்தமதருமசாஸ்திரப்படி நீதிதானஞ்செய்யும் துராசாரனாகியும் இந்திரிய ஜயமன்றி விஷயாசத்தனாயும் விவேகசூனியனாயும் அரசுசெலுத்துமவனுடைய ராஜ்ஜியத்தில் வாழ்கின்ற குடிகள் என்றைக்கும் சுகத்தை யடையமாட்டார்களென்று நிந்தித்துக்கொண்டு மறுபடியும் அந்தச் சிசுவை ஏந்தித் தமது யதாஸ்தானம்போய்ச் சேர்ந்தனர்.

ஸ்ரீசுகா வாக்கியம்.

வாரீர் பூசுரோத்தம பிரியகுணபூபதியே! இந்தப்பிரகாரம் அந்தப் பிராமணோத்தமருக்கு கிரமக்கிரமமாய் எட்டுச் சந்ததிகளுண்டாக அந்த எட்டுக்குழந்தைகளும் முன்சொன்னபடி மரித்துப்போக அவர் ராஜத்துவாரத்தில் வைத்துத் துக்கித்து ராஜநிந்தனைசெய்து சென்றனர் பின்பு ஒன்பதாவது சந்ததியுண்டாகி இறக்க அந்தச் சிசுவையும் முன்போலவே ராஜத்துவாரத்தில் வைத்து இராஜநிந்தனை செய்யாநிற்கையில் அங்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய தரிசனார்த்தமாக இந்திரதனயராகிய அர்ச்சுன மகாராஜா வந்திருந்தனர் தமது பூர்வகாமத்தினால் சிசுக்களை இழந்து ராஜத்துவாரத்தில் ரோதனஞ்செய்து ராஜ நிந்தனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த விப்ரோத்தமரைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்

அர்ச்சனமகாராஜன் வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீ பூசுரோத்தமரே! பிறந்த சிசுக்களை அநியாய அவாந்தர மரணமாகக் கூற்றுவனிடத்தில் பறிகொடுத்துத் தீனராய்த் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கின்ற உமது வசனத்தை யோசிக்கையில் உம்முடைய துக்கத்தைத் தீர்ப்பதற்கும் சிசுக்களை மிருதியடையாமல் ரக்ஷிப்பதற்கும் இம்மாநகரத்தில் தனுர்த்தனனாகியும் சுத்தவீரனாகியும் உத்தமக்ஷத்திரிய தருமநீதிகளையுணர்ந்து நடப்பிக்கின்ற ஒரு ராஜனும் இல்லாததுபோலல்லவா தோன்றுகின்றது எந்த ராஜ்யத்தில் பிராமணர்கள் முதலிய சர்வ சேதனங்களும் ஜார சோர வியாதி துர்ப்பிக்ஷங்களையும் அவாந்தர கற்பமாலிய மரணாதி அவஸ்தா சோகதுக்கங்களையும் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த ராசியமானது நசிந்து விடுவதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை அவ்வரசனும் ராஜவேஷந்தரித்து வயிறுவளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற கூத்தாடியென்றே மதிக்கத்தக்கவர்.

வாரீர் தீனவதனராகிய விப்ரோத்தமரே! நீர் இனிச்சோகிக்கவேண்டாம் உமது பத்தினியிடத்துக் கர்ப்பமுண்டாய்ப் பிரசவிக்கின்ற சமயத்தில் எனக்குத்தெரிவித்தால் நானவ்விடம் வந்திருந்து உனது சிசுவை ரட்சித்துப் பிழைக்கும்படி செய்கிறேன் நானப்படி உமது சிசுவை உயிர்ப்பிழைக்கச் செய்து ரட்சிக்காவிடில் அக்கினியிற் பிரவேசித்துச் சரீரத்தியாகம் பண்ணக்கடவேனென்று பிரமாணபூர்வமாகச் சொல்லினர்

பூசுரோத்தமர் வாக்கியம்.

வாரீர் பாண்டவபுத்திரராகிய பற்குனமகாராசரே! இம்மாநகரத்திற் கதிபதிகளாகவும் அளவிறந்த புஜபலபராக்கிரம வீரதீர சௌரியசம்பன்னர்களாகவும் தெய்வீகதேவதாம்ச சம்பூதர்களாயும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீபலராமகிருஷ்ண பிரத்தியும்ன அநிருத்தாதி யாதவவீரர்கள் கேட்டிருந்தும் அவர்கள் என்னகாரியத்தை யோசித்தோ இதற்குப் பிரதியுத்தரஞ் சொல்லாதவர்களாய் உபேட்சித்துக் கொண்டிருக்க ஜகதீசர்களாலும் ஆசரிக்கவரிதாகிய இந்தமகத்தான காரியத்தைக்குறித்து நீர் இப்படிப்பட்ட பிரதிக்கினைசெய்வது நலமாகத்தோற்றவில்லை இது உம்மாலாகுவது மகா துஸ்தரமாகுமேயென்று பேசினர் அப்படிபேசுகிற பிராமணோத்தமரைப் பார்த்து மறுபடியும் அர்ச்சுனமகாராஜா பிரதாபமான சத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினர்

இந்திரதனயர் வாக்கியம்.

வாரீர் பிராமணோத்தமரே! நீ என்னை ஸ்ரீபலராம முராசுராந்தக பிரத்தியும்ன அநிருத்தாதி யாதவவீர யூதபதிகளைப்போல நினைக்கவேண்டாம்.

நரன் எபபடிபபட்டவனெனறால விரோதிஜனசமூக விருதயபீஷ்ணஜவல காணடபனெனனுந தனுசுனிடததில விஜய அடசய தூணிரோதபவ திவயாஸதிர பரமபரைகளை அனுசநதானஞசெயது வருவிததது சததுருசைனனியஙகளை பிணககாடாககச செயதெரிககினற மகாவிஜயபபிரதாப வீரதீரசௌரியஸவருப பாரததிவ மகாராஜனெனறு நீ நினைததுககொளளும அனறியும திரிபுராநதகனாகிய பிரகாபருககிர மூரததியிடததில யுததஞசெய்து ஜயிதத ரணரஙகவிஜய தீரபராககிரம புருஷனெனறு நீ நமபததககது நான விருததியுதேவதையை ஜயிதது உமது சநததியை ரடசிககிறேனெனறு அவருககுச சமாதானஞ சொலலியருளினா

ஸ்ரீசுகர் வாககியம்.

வாரீர் விஜயபவுததிரராகிய விவேகோதய மகாராஜரே! உமது பிதாமகராகிய அாசசுனமகாராசருடைய பராககிரம வசனஙகளை நடபி அநதபபூசரோததமரானவா மிகவும விசுவாசததுடன சநதோஷிததராய அவருககு ஆசீாவசனஙகளைக கூறித துதிதது விடைபெறறுககொணடு தமது கிருகததிறகுவநது சுகிததுககொணடிருநத சிலநாளுககுபபினபு மறுபடியும அவவிபபிரோததமருடைய பததினியானவள காபபநதரிததுக கிரமமாயப பதது மாதமுஞசெனறு பிரசவகாலம நேரிடடமாககிரததில பிராமமணோததமரானவா விருததியும விரைவாக அாசசுனமகாராசனிடததிறகு வநது ஆசீாவதிததுப பிரசவசமயம நேரிடடிருககினறது பிறககுங குழநதையைப பாதுகாததுரடசிகக இது சமயமெனறு பிராாததிகக அநதத தனுாததனரும மிகவுஞ சீககிரமாய தீாததமாடி ஆசமனஞசெயது சூரியபகவானுககு ஆக்கியங கொடுததுப பரிசுததாநதககரணராய ஒரு ஸதலததிலிருநது ஸ்ரீஉமாமகேஸவரனைத தியானஞசெயது நமஸகாராதி வநதனஙகளை ஆசரிததுத தனுாவேத விதிபபடி மகாஸதிர சஸதிரஙகளுககு அிமமநதிர மநதிரஙகளால மறறதேவதைகளையும பூசிததுத தியானஞசெயது காணடீபமெனனுந தனுசைக கரததிலேநதி நாணேறறி திவயாஸதிர சஸதிரஙகளுடன கூடிய அடசயதூணீரஙகளைத தரிதது அநதபபூசுரோததமருடனகூட அவருடைய கிருகததிறகுவநது சூதிகாகிருகததிறகு வெளியிலிருநதுகொணடு விலலை வளைதது நாணேறிடடுக குணதகொணிசெயது மகாஸதிராதி ஆயுதசமூகஙகளைபபிரயோகிதது அநதப பிரசவகிருகததிறகு தசதிககிலும நாலநுழையாத நெருககமாகச சரககூடுகட்டி அககூறறுவனைச சிடசிகக நினைததுத தனுசினிடததில ஓா திவயாஸதிரததைததொடுதது எதிாபாாததிருக்கையில அபபூசுரோததமருடைய பததினிககுப பிளளைபிறநது இரணடு மூனறு தரமகததியழுது ஸவசரீரததுடன அநதரததானமாயச சென்று மறைநதது அபபொழுதநதப பிரசவகிருகததிலிருநத ஜனஙகள ஆ ஆ வெனறு ஆசசரியமானசததுடன ஸ்ரீகிருஷ்ண கிருஷ்ண வெனறு பிறநதகுழநதையானது பொநதியுடன போயவிடடதே எனனசெயவோமெனறு துககிதது அழுதனாகள். அநத விபபிரோததமரானவா சோகாக்குலிதமானசராய இங

தப் பிமானுஜரை மதியாமல ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திவயசமுகததிற்கு ஓடி வநது முனனினறு சுததசததவாதமக பரமவியோம திவய சுகோனனத பிரமமானநத பரநதாம பிரபுவாகிய ஸ்ரீமுகுநதரே ! ஸநக ஸநநதனுதி திவய முனிஜனவினுத ஸ்ரீநநதகோபாலதநய அகிலகலியாண குணாமிர்தானநத சநதிரகிரணபிரவாதிசய ஸ்ரீகிருஷ்ண ! கோவிநதா ! ஸ்ரீஹரி ! யென்று துதிதது வாரீர் எஙகள சுவாமியே ! நான எனது புததிரசமரக்ஷணாததமாகத தமது பிரதிககியா வசனததைக காததுககொளளச சகதியிலலாத அரசசுனமகா ராசருடைய வாககியததை நமபிச சநதோஷிததுக கொணடிருநதேன் ஓகோ ! எனது மூடபாசபுததியை எனனெனறு விணணபபஞ செயதுகொள் வேண இவவுலகததில சாவாரிஷடநிவாரண தாமஸதாபனததின பொருட்டு நிகில விஸவ ஸதிதி லயஙகளுககுக காரணபூதாகளான நீஙகள சாவசகதி ஸவரூப சாமாததாகளாக விருநது எனனகாரணததினாலோ உபேட்சையா யிருகக ஒரு மனுஷியனாகிய இநதப பாணடுதநயாகளில மததிமராகிய அரசசுனமகாராசா தமமுடைய தனுாததா பிரபாவததையும சததியவசனததையும அவரால பிரயோகிககுந திவய சஸதிராஸதிரஙகளின மகிமாதிசயததையும ஸ்ரீசஙகரபகவானை ஜயிதது கீாததியடைநத தமது பராககிரமததையும தாமே துதிதது எனனையும நமபுமபடிசசெயது தமமாலாகாது யோசிததுககொணடு நிறகினறாா இதறகு நானே காரணனா யிருககிறேனெனறு நிநதாஸதுதிகளைச செயது துககிததுக கொணடிருகக, உடனே அஙகுவநத தேவேநதிரதநயரானவா அநதப பிராமமணருடைய வாக்கியஙகளெனனும சஸதிரஙகளினால பாதிககபபடட மனசையுடையவராய அஙகுநிறக சகிககாமல தமக்குத தேவதேவதா வரபபிரசாததினால கிடைதத யோகவிததியாப பிரபாவததினால அநதக்ஷணததில ஸ்ரீபகவதாககியஸவரூபராகிய யமதாமராஜனுடைய ஸமயமனீபடடணததைசசோநது அஙகு அவரால சதககரிககபபடடு பிராமமணபுததிராகளை யாராயநது அங கிலலையெனறறிநது கொணடபினபு கிரமககிரமமாய இநதிரன, அககினி, நிருதி, வருணன, வாயு, ஈசானன முதலிய திககுத்தேவதைகளுடைய திவய நகரஙகளுககுடசெனறு அஙகஙகு அநதத திககுபபாலகாகளாகிய திககுபபதிகளினால சதகாரததை யடைநது அவவிடஙகளிலும இநதப பூசரோததமருடைய தநயாகளிலலாமையை யறிநது மேலும இவவாசசுனமகாராசா நரபதிகளுடைய புணணியலோக நிவாஸஸதலஙகள முதல சுரபதிகள யக்ஷாகள, கிமபுருடாகள, நாகலோக நிவாசாகள, நிசாசராகள, சிததாகள, சாததியாகள, விஹஙகேநதிரபதிகள, குயயகாதிபூதஜாலஙகள, பைசாச மணடலஸதலஙகள மறறுமுண்டான காமகதிஸவரூபானுபவஙகளைததரா நினற லோகஙகள அனைததிலுஞ் சென்று அஙகுளளவாகளால பூசிககபபடடுத தேடியும இவவிபபிரதநயாகளைக காணாமல மனமழனறு தமமைத் தாமே வெறுத்துககொணடு ஸ்ரீமததுவாரகா நகரததையடைநது அஹோ கான செயதபிரதிககினை வியாததமாசசே யெனறு துககிதது தமது ஜனமததைநிநதிததுக கொணடவராய ஒரு அக்கினி குண்டததைக கற்பிததுக்

குரூரமான அனற்சுவாலைகளை வீசிப்பெரிய மூட்டுவித்துத் தமது இஷ்டதெய்வத்துதியுடன் பிரகடசணப் பிரணாமங்களைச்செய்து அனலத்தில் பிரவேசிக்கும் சமயத்தில் ஸ்ரீகமலாக்ஷராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் சமீபத்திற்குவந்து திவ்யசுந்தர மந்தஹாசவதனரா விநதராய் வாராய் எனது பிரிய சகாவாகிய பற்குனமகாராசனே! உனது சரீரத்தை இவ்வனலத்திற்கிரையாக்கவேண்டாம். உன்னைவெறுத்து நிந்தித்த இப்பூசுரோத்தமர் சந்தோஷத்தையடைந்து துதிக்கும்படியாய் அவ்விப்பிர தநயர்களிருக்கும் ஸ்தலத்தை யுனக்குக் காண்பித்து மீட்டுத்தருகிறேன்

வாராய் அர்ச்சுனா! யென்று சமாதானஞ் செய்து அவ்வனலத்தை யாற்றிவிட்டு ஸ்ரீபகவானானவர் தமது திவ்ய சங்கல்பத்தினால் வாயுஸ்வரூபமாகிய ஒருதிவ்யரதத்தை நிர்மித்து மந்திரஸ்வரூபங்களாகிய அசுவங்களைக் கட்டி மாதலி தநயனைச் சாரதியாக வமைத்து அத்தெய்வீகரதத்தின்மேல் ஸ்ரீபுரந்தர தநயனுடனே உதயகாலத்திலுதிக்கும் சூரியபகவானைப்போல் ஆரோஹணஞ்செய்து வாயுமண்டலமார்க்க கதியாக இப்பூமியிலுள்ள புண்ணிய நகரங்களையும் வனங்களையும் பர்வதங்களையும், நதிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு ஏழுசமுத்திரங்களையும், ஏழுதீவுகளையும், அங்கங்கு நிற்கின்ற குலாசலபர்வதங்களையும் கடந்து சக்ரவாளகிரி சமீபத்திலிராநின்ற தமோமண்டலத்தில் பிரவேசித்துச் செல்லும்போது அங்கு அம்மந்திராஸ்வங்களுக்குங் கதிதப்பும்படி அந்தகாரமாயிருந்தமையால் அவ்விடத்தில் ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷராகிய சக்ரபாணியானவர் அநந்தகோடிரவி கிரண தேஜோமய பிரபாவாதிசயத்துக்கு ஒப்பென்னலாம்படியான தமது திவ்யாயுத ஸ்வரூப ஸ்ரீ சுதர்சனப்பிரானாகிய திருவாழியாழ்வானைப் பிரயோகித்து அம்மகாந்தகாரத்தைப்பிளந்து முன்னடக்கச்செய்து அம்மார்க்கத்தின் வழியாகத் தமது திவ்யரதத்தை நடப்பித்து மகாந்தகார மண்டலத்தைக்கடந்து வருஷகால நீருண்டகாளமேகத்தில் நின்றுந் தோன்றுகின்ற மின்னற்கொடிகளைப்போல் ஒரு மகாஜோதிமண்டலமானது தோன்றினமாத்திரத்தில் அந்தத்திவ்ய தேஜோமய மாதிசயத்தைப்பார்த்து இந்தக்காண்டீவதனுர்த்தரனாகிய அர்ச்சுன மகாராசாவானவர் தமது கண்களால் அத்தேஜோமயத்தைப் பார்க்கச் சக்தியற்றவராய்ப் பிரமித்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டு பயந்து உடல்நடுங்கும் பொழுது ஸ்ரீபகவானானவர் அவர்முகத்தை ஸ்பரிசித்து அஞ்சவேண்டாமென்று திடஞ்சொல்லிப் பார்த்துச் சகிக்கும்படியான சக்திகொடுத்த பின்பு சந்தோஷசித்தர்களாய் அப்படிப்பட்ட ஜோதிர்மண்டலத்தை நீக்கி அவ்விடத்தில் மஹதாதி பஞ்சபூதாத்மக பிரகிருதி சம்பந்த காரணத்தினாலுண்டாகிய இருவினைகளுக்கீடான ஜனனமரணங்களென்னும் சமுசாரதாபத்திரய மகானலச் சுவாலைகளின் அதியுஷ்ண தாபஜ்வராதி துக்கத்தை நிவாரணஞ்செய்யத்தக்க மிகவும் குளிர்ந்த மகாமாருதம் வீச இப்படிப்பட்ட திவ்யமாருத வேகவியாபகத்தாலுண்டாகிய அலைகளுடன்கூடிய மகாப்பிரவாக கம்பீர அமிருதஸ்வரூப வாரிதியைக்கண்டு மகதாச்சரிய குதூகலபார்க

ளாய் அததிவயவாரிதி மததியபாக மாாககமாகசசிறிது தூரஞ செனறபினபு அவவிடததில அநநதகோடி சூரியோதயப பிரபமயவிசேஷ ஜோதிஸவரூப மான ஒரு திவய மாநகரததைக கணடனாகள மாணிககிய விமானஙகோபுர மணடலப பிரகார பிராசாதாதி மணிமயாகார சகஸதிர ஸதமப நிாமித சோபிதமாயும, மிகவும ரமணீயமான நவரததின மாலிகாலஙகிருதமாயும, மஹோததியான வன வாபி கூப தடாகாதி விசிததிர நிாமிதமாயும சூரியசநதிர கிரணமய அநநத தேஜோவிராஜிதமான மஹோனனத சௌ பானஙகளுடனகூடிய மாடமாளிகைகளுடையதாயும அவவியயானநதகர நிததியைஸவரிய பிரதமாயும பரமயோகீநதிர கமனகமன பரமபாகவத நிததிய நிவாஸததுத புனராவிருததி ரகிதமாயும விளஙகுகினற அத திவயபுரததினுள பிரவேசிதது அஙகு அநநத திவயமணிமயாலஙகார அநந தபஞசமணடல முகபிமபஙகளில அநநதவேதசாகாஸததமாகிய அநநத சிகவேநதிரியஙகளையுடைய வராகியும சரதகால பூரண சநதிர கிரணங களுககுச சமானமான திருமேனிக காநதியையுடையவராகியும பிரகாசித துககொணடிருககினற அநநத நாமதேய ஸ்ரீ ஆதிசேஷபகவானுடைய திருமேனியாகிய சிமமாசனஸவரூப ரஜிதபாவததின மீது ஒரு நீலரததின கிரி அமைநதிருபபதுபோல சாவமஙகளசுபாஙக நேததிரோதசவத திரு மேனியையுடையவரும சாவாசிரிதஜன இருதய சநதாப நிவாரண கிருபா மாததிரப பிரசனன திவயமஙகள குணருமஸனக சனநதனுதி பரம யோகீநதிர இருதயோலலாஸ சமபூரண சநதிரகிரணப பிரபாவ முகார விநதரும நிகிலஜகதத சாரிததிர கருணைலோக ஸ்ரீபதுமகயாள தாடசரும ஸ்ரீ இநதிரா இருதயாரவிநத, விகசித அருணோதய பிரபாவிசேஷ மகா மனோகர அதரததை யுடையவரும கடிதடததினில பொறபீதாமபரததை யும திருததோளகளில கௌசேயமெனனும கனகரததின காநதியுளள படடுததரியததினையும அணிநதவரும தமது திவயதிருமேனி ஆபாதமஸதக பரியநதமும ஹாரகுணடல கடக சேயூர திவவியமணி யலஙகிருத மகுட கஙகணாஙகிதமணி முநதிரிகாவிநூதன நவரததினகசித நூபுராதி விசேஷ பூஷிதரும சாவசனபாப மகாரஷண சாது சஜஜன சதபகத போஷகரும ஜயவிஜய சணடபிரசணட கஜமுகவிஷவகசேன சுமுக சுமநதாதி பாா சுவதா பரிஜனநிரநதரசேவிதரும ஸ்ரீ மதநதகருடாதி நிததியமுகதஸ தானுபவ நிததியமஙகளமகோசசவ போஜகியமானரும சாஸவத சதானந தநதளித இருதயாரவிநதரும அரவிநதவாச ஸ்ரீமத லகஷமீஸவரூபசுநதரீ வடசஸதலரும ஸ்ரீமநநாரதாதி பரமயோகீநதிர சஙகீாததனைநதரும் அநக அநநத அபபிரமேய அசித அவிகார ஆதியததியாநதரகிதரும சாவலோக பாப விமோசன குணமகானுபாவரும பரமகருணாசுதாசமுத திரரும் ஸ்ரீ அசசுத பரமபுருஷோததம ஸ்ரீமதநநதசுலோக நாமகதிரு தரும சாவஜகதுத பததிஸதிதிலயகாரண ததவ ஸவரூபரும கௌஸத துவாபரணாலஙகிருத ஸ்ரீவதசவிசாலவடசஸதலரும அஷடதிகதேவ ஆதி தேவதாஸவரூப அஷடபுஜப பிரகார பராககிரம தேஜோவிராஜிதரும

சங்கு சக்கர கதா பத்ம சார்ங்காதி ஆயுததரரும் அணிமாதிசர்வைசுவரிய சம்பன்னசர்வசக்தி ஜாலசேவிதரும் சங்கரபிதாமகரும் பரமேஷ்டி சனகருமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணராகிய பரப்பிரம்ம ஸ்வரூப திவ்ய தேவமூர்த்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் தங்கள் நேத்திரோத்ஸவானந்தமாகக் கண்டு பரமபக்தியதிசய பரகிமோல்லாச இருதயாரவிந்தர்களாய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து விடைபெற்றெழுந்து நின்று தங்கள் சிரத்தின்மீது இரண்டுகராரவிந்தங்களையும் கூப்பி ஸ்ரீ புருஷசூக்தவேத வேதாந்தவாக்கியங்களால் துதித்துக்கொண் டிருந்தனர்கள் அவ்வாறு துதித்துக்கொண் டிருக்கின்ற இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரையும் தமது கருணாவலோக வீக்ஷணத்தினாலே கடாட்சித்து அவ்வாதி தேவசிகாமணியாகிய சர்வவிசுவாத்மக விசுவம்பர விராட புருஷ தேவதாசக்கிரவர்த்தியானவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

ஸ்ரீவிராட்புருஷபகவான் வாக்கியம்.

வாருங்கள் ஸ்ரீகிருட்ணார்ச்சுன திவ்வியசிரேட்டர்களே! நீங்கள் பூலோகத்தில் சர்வபிராணிகளுடைய அரிட்டஸ்வரூபர்களாய் ஜனித்த அசுரஜனங்களைச் சிட்சித்துத் தாமஸதாபனார்த்தமாக சாதுசஜ்ஜன ஸ்வரூபசிட்டர்களை ரட்சிக்கும்பொருட்டு என்து சுவாம்சா சம்பூதர்களாய் நாராயணசொரூபர்களாய் திருவவதரித்து உங்களால் ஆசரித்துவரும் ஆதி அற்புத அதிமானுஷ சரித்திரங்களை வேதவேதாந்த தாபிப பிராயங்களினுல் குணானுபவஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற இம்மகா முநீந்திரர்கள் உங்களிருவரையும் தரிசனஞ்செய்ய இச்சித்துப் பிரார்த்தித்தபடியால் நீங்களிவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுகின்ற நிமித்தம் அந்த பூசுரோத்தமருடைய குழந்தைகளை நமது யோகமாயா பிரபாவத்தினுல் இங்கு அழைப்பிக்கும்படியிருந்தது ஆகையால் அந்தப் பிராமணோத்தமருடைய குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்குக்கொடுத்துத் தாமதத்தை நிலைநிறுத்திச் சர்வஜகத்பரிபாலனத்தைச் செய்து வரக்கடவீர்களென்று நியமித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீநாராயணபதபக்தமானஸ நராதிபதியே! அந்த ஸ்ரீமகநீய பிரபாவாதிசயஸ்வரூப ஸ்ரீவிஸ்வம்பர மூர்த்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ச்சுனர்களிருவரும் அநந்த பிரதட்சண பிரணாமங்களைச்செய்து வேதசூக்திராபிப பிராயவசனங்களினுல் துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு இப்பூசுரோத்தமருடைய தநயர்களையங்கீகரித்து அந்த விபூஹவைகுண்ட புரத்திலிருந்து கிரமக்கிரமமாய் அம்மகா மார்க்கத்தைக்கடந்து ஸ்ரீமத்துவாரகா நகரத்திற்கு அதிகுதூகலத்தோடு எழுந்தருளின உடனே மிகுதியும் சீதகரும் சுசீலராகிய அந்தப்பூசுரோத்தமரை அழைப்பித்து அவருடைய குழந்தை

களைச் சமர்ப்பித்தமாத்திரத்தில் அந்தப்பிராமணன் மிகுந்த மகத்தான சந்தோஷ சம்பிரமானந்த மானசீகராய் இவர்களைத் துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தமதுகிரகத்திற்குவந்துசேர்ந்து புத்திரோத்சவ சம்பிரமானந்தபரிதராய் அநந்த தான தருமங்களைச்செய்து பந்துசன சமாராதனபரி திருப்பதராய் வாழ்ந்து சுகித்திருந்தனர்.

அநந்தரம் அர்ச்சுனமகாராசரானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பரம கிருபாகுண மகிமாதிசயத்தினால் அந்த திவ்யதரமாகிய வியூகவைகுண்டத்திற்குச் சென்று மகாத்புஜனங்களாலும் தியானித்து துதிப்பதற்கரிய சகலசுபாசிரய வைபவோன்னத நிரவதிக தேசோமய சுத்த சத்துவ நிரவதி கைசுவரிய மகிமாதிசயத்தை ஸ்ரீ சர்வசரண்ய மஹநீய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபுண்டரீகாட்சருடைய சுந்தர மந்தகாச பிரசன்ன வதனாரவிந்த தரிசனத்தையும் அடிக்கடி நினைத்துத் தியானித்து அத்யத்புதானந்த மானசீகத்துடன் துதித்துக்கொண்டிருந்தார்.

வாரீர் ஸ்ரீவாசுதேவ வரப்பிரசாத ஜனிதவசந்த ராதிபதியே! உமது பிதாமகராகிய பார்த்திவமகாராஜரால் நிஜாவரித்தஜனகலப விருட்சஸ்வரூப ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்யகுண மகிமாதிசயத்தை ஸ்ரீமத்துவாரகாநகரத்திலுள்ள சர்வாஸ்ரித பந்துசனங்களுக்குஞ் சொல்லி அவர்களும் தாமும் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதாரவிந்த சுபக்திமானசர்களாய் அநந்தப்பிரணாம வந்தனங்களோடு துதித்து ஆனந்தபரவசர்களாய்ச் சுகித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் ஸ்ரீமத்வேதவேதாந்தார்த்த சர்வகஞ்சுண ஸ்ரீ அரிநாமதேய ஸ்ரீமதநந்த சர்வேஸ்வரூப ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் உத்தமவிக்கிரகமே தியாய்ப் பரமோத்தம கிருகஸ்த தருமத்தை வகித்து மகேந்திர மகாசாமபிராசகிய விபவாதிசய மஹதைஸ்வரிய மகிமாதிசயத்துடன் யதாஸ்திர விதியுக்தக்கிரமமாக வேதத்திலுண்டாகிய யாகாதிவிரதானுஷ்டானங்களனைத்தையும் சம்பூரணமனோரதராய்த் தம்மைக்குறித்துத் தாமே சர்வலோகத்தவர்களுக்கும் அனுஷ்டிக்கும்படி ஆசரித்துக் காண்பித்து இவ்வுலகாரிஷ்ட ஸ்வரூபர்களாகிய துஷ்டஜனங்கள் முதலிய ஜாவஜனங்களையும் சங்கரித்துச் சாது சஜ்ஜனதி சர்வோத்தம சனங்களைப்பரிபாலனஞ் செய்து சத்தர்மஸ்தாபன ஸ்வரூபராய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டு பஞ்சலட்ச ஷோட்சநூகத்திர அஷ்டோத்திரஸத்திவ்விய சுந்தரீரத்னகளத்திர ஸ்ரீமகாலட்சுமீ அம்சஸ்வரூபர்கள் அநந்தகோடி புத்திரபௌத்திராதி பந்துசனங்களோடுகூடி நித்திய சுகாநந்த வைபவாதிசயத்தை அனுபவிக்க அருள்செய்து சர்வசாட்சி பூதசமன விதராய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர்.

தொண்ணூறாவது அத்தியாயம்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிபகவானெனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனவர்
அற்புதத் துவாரகையிலுள்ள
அரியமங்கள திவ்ய மஹோத்சவங்களுக்
கானந்த சம்பூர்ணமனந்தாய
சோதிசர்வைஸ்வர்ய சம்பத்கரத்துடன்
சுகபோக பாக்யாதியாம
சுந்தரபதினாயிரத் தறுநூற்றெட்டு
சுகுணமா மகிஷியர்களும்
நீதியாதவபந்து மந்திரிபுத்திரமித்ர
கிங்கரி பாலனார்த்தம்
மாதுபலசேதனர்களுக்கு மகதாச்சரிய
மானநேத்ர ரோத்சவமதாய்
மங்களமதாகவே விளங்கியிருந்ததை
மாமயிழச்சியோருரைப்பாம்.

இது ஸ்ரீபகவானனவர் ஸ்ரீமத்துவாரகா நகரத்திலுள்ள சர்வசுபாசிரய திவ்யமங்கள மகோத்சவங்களுக்குரிய சம்பூர்ணமனோரத போகபாக்கியாதிசய சர்வைசுவரிய சம்பத்கரத்துடன் பதினாயிரத்தறுநூற்றெட்டு திவ்ய சுந்திரமஹிஷிகளும் சகலயாதவ பந்துஜனங்களும் மந்திரிபுத்திர பவுத்திரபுரோகித ஸசிவாதி சர்வோத்தம பிருத்தியசனங்களுஞ்சூழ மகோத்தம கிருஹஸ்தகருமத்தை வகித்து லோகாரிஷ்டஜன நிவாரண சாதுசஜ்ஜன பரிபாலனார்த்தம் அநந்தயாகங்களைச் செய்து சர்வதேவதாபாகங்களைச் சமர்ப்பித்து நித்தியநைமித்தியாதி தர்மார்த்தங்களை யாசரித்து நித்தியானந்த சர்வசேதனர்களுக்கும் மகதாச்சரியகரமான நேத்திரோத்சவமாக விளங்கிக்கொண்டிருந்தாரென்பதைச் சொல்லுகின்றது.

வாரீர் ஸ்ரீ அரிசரணாரவிந்த சத்பக்தமான மகீபாலகோத்தமரே! ஸ்ரீநித்தியவிபூதி லீலாவிபூதி நாயகராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் ஸ்ரீமத் துவாரகா நகரத்தில் சகலதேவதாம்ச ஸம்பூதர்களாயும் மகாரதிக சிரேஷ்டர்களாயும் *தெய்வசம்பத்கர வைபவானந்த சுகசீலர்களாயும் மகாபராக்கிரம சௌர்யாதிகுண சுத்தவீரர்களாயுமுள்ள யாதவராசபந்துக்களாகிய வீரயூதபதிகளும் மந்திரி புரோகிதர்களும் சூழ்ந்து வீற்றிருக்க வந்தி மாகதாதி பரிஜனங்கள் புகழ்ந்து துதிக்க ராஜ்ஜியாதிகாரத்தை வகித்து மகாமகிமகேந்திர போகபாக்கியாதிசய பரமசுகானந்தானுபவ திவ்யஸ்வரூபராய் விளங்கிக்கொண்டிருந்தார் சூரியசந்திரர்கள் ரெண்டங்களைப்பிரிக்கத்

த்தக தேஜோமய சுவர்ணரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகையினிடத்தும் விமானமண்டப கோபுரபிரகார சிகரங்களில் கற்பித்திருக்கின்ற பொன்னூஞ்சல்களினிடத்தும் அந்தப்புர மாடமாளிகைகளின் உப்பரிகையின் மேலிடத்தும் சந்திரகாந்தநிர்மிதசுவர்ண கிருகங்களினிடத்தும் வேதிகைகளினிடத்தும் அரசவன்னங்கள் அன்னப்பேடுகளுடன் கூடி சம்பிரமானந்த குதூகலத்துடன் சஞ்சரிக்கின்ற குளங்களினிடத்தும் மதித்த யானைக்கன்றுகள்போல் வாளை மீன்முதலிய ஜலசரங்கள் குதித்திரிகின்ற செங்கழுநீரோடைகளினிடத்தும் ஆமைக்குட்டிகள் செருக்கடைந்து ஓடியொளித்து விளையாடுகின்ற கல்லூற்று ஜலம் பெருகுகின்ற வாபி கூப தடாகங்களில் மிகவும் நானாவித மகாமாதுரிய விசித்திர சுஸ்வரமாகச் சப்திக்கிற சக்கிரவாக, சாரங்க, கிரௌஞ்ச, பாரத்துவாஜ, குக்குட, கருட, கோகிலாதி பட்சிகள் வாசஞ்செய்து சுகிக்கத்தக்க மகாமாதுரிய ரசம் நிறைந்து பரிபக்குவப்பலங்களையும் சாகோபசாகபத்திர புஷ்பங்களையும் உடைய தேமா, மருது, விளா, புளி, மா, நாவல், புந்நாகம், தெங்கு, கமுகு, கதலி, கற்பூர, காசகூரபலாச, ஜம்பு, சமீர, தால், தக்கோலம், பாதிரி, சந்தனாதி விருக்ஷ சமூகங்களையுடைய சோலைகளினிடத்தும் திருத்துழாய், சதபத்திரம், மரு, மதனபாணம், மல்லிகை, முல்லை, சம்பங்கி, இருவாட்சி முதலிய பூஞ்செடிகளையுடைய நந்தவனங்களினிடத்தும் செங்கழுநீர், செவ்வாம்பல், நீலோற்பலம், நெய்தல், கனகாம்பராதி திவ்விய புஷ்பங்கள் மலர்கின்ற தடாகங்களினிடத்தும் மகாமணிமய நவரத்தின கசித சுவர்ண சௌபானநிர்மித சந்திரகாந்த வேதிகைகளினிடத்தும் திவ்ய பரிமளத்தைத் தருகின்ற வெட்டிவேர்களினாலே கற்றுப்பக்கங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்டு அமைத்திருக்கும் உசிதாஸனசயனங்களில் இருந்துகொண்டு ஸ்ரீமத்துவாரகாநகர ராஜபந்துக்கள் முதலிய சுஜனங்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபா சமுத்திரத்தில் நனனீராடிப் பரிசுத்தா நந்தகரணபக்தியோக மகனீய தபோபலானுபவர்களாய ஸ்ரீகிருஷ்ண குணானுபவமான சிந்தையுடன் அநந்த போகஸ்தலங்களுக்குத் தக்க சகலபோகபாக்கியாதிசயத்தையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் பரமோத்தம கிருஹஸ்த தருமத்தை வகித்துக் கிருகமேதியாய வேதவேதாங்க விதிவதபூர்வக அநந்தமான யாகாதி முகாந்தரத்தால் சகலதேவ சமூகங்களையும் அசுவனனியாதி பிதாதேவதைகளையும், மகாரிஷிகளையும் சர்வ பூசுரோத்தமர்களையும், சகலசத்புருஷர்களையும், பசு பட்சி மிருகாதி பலபிராணிகளையும் திருப்திகரமாகப் பரமசுகானந்தவைபவாதிசயத்தை அனுபவிக்கச்செய்து தாமும் தமது மஹோர்ந்ததெய்வ சம்பத்கர சுசீலாதி நற்குணங்களையுடையவர்களாயும் திவ்ய தேவப்ஸர தேவதாஸதிரீகளைப் போன்ற சுந்தரவதிகளாயும் மகாபதிவிரதா சிரோமணிகளாயும் விளங்குகின்ற பதினாயிரத்தறுநூற்றெட்டு மகாபத்தினிஜனங்களோடுகூடி அவரவர்களுடைய மனோபீஷ்டமஹாரமணீய ப்ரதேசங்களில் சகலகேளிவிஹாரராய் லீலாவினோத போகாதிசயங்களால்

அத்தனை மகிஷிகளுக்கும் அத்தனை திவ்வியநாயகஸ்வரூபத்தை வகித்து அவர்களுடைய இருதயாரவிந்தங்களைத் திருப்தியடையச் செய்து கொண்டிருந்தனர். அந்த ஸ்ரீபகவானுடைய திருப்பத்தினிகளும் ஸ்ரீ அரவிந்தாக்ஷருடைய திவ்விய பாதாரவிந்த சேமாதிசய கைங்கர்ய விசேஷ பக்திமான்சீகர்களாய் அவருடைய சுந்தர மந்தஹாச வதனார விந்தத்திலுண்டாகாநின்ற மகாமிருது மதுரவசனத்தாலே பரமசுகானந்தத்தை யடைந்து அவருடைய கடாக்ஷவீக்ஷணயத்துக்குப் பாத்திரர்களாகிய பெரும்பாக்கியாதிசயத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வாரீர் ஸ்ரீமாதவாரபித பக்திமானஸ மகாராஜரே! இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபாதாரவிந்த சேவானந்த கைங்கிரிய பக்தியோக்கிய மானஸர்களாய் ஸ்ரீபகவத ஜனரத்னங்களானவர்கள் ஸ்ரீகமலாக்ஷருடைய சுந்தர மந்தகாஸ கருணாகடாக்ஷ விக்ஷணய மிருது மதுரபாஷணங்களாலே திவ்ய நித்தியபோகாதிசயத்தை யனுபவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணானுபவானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி கோவிந்த் தாமோதர மாதவாதி திவ்யநாம சங்கீர்த்தன மான ஸோத்ஸவ தற்பரர்களாய் இவ்வுலக தாமங்களையும் தங்கள் தேகானுபக்திகளையும் மறந்து ஸ்ரீபகவத்குணானுபவங்களைச் செய்து திருப்திமானஸத்தோடு ஒருவர்க்கொருவர் பிரசாதிக்க திவ்யவசனங்களைப் பேசுகிறேன் கேட்க்கக்கடவீரென்று சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீபகவதபத்தினீஜனங்கள் வாக்கியம்.

ஒரு வதூமணியானவள் வார்ராய அன்றிலே! ஏனே இந்த ராத்திரியில் எவ்வளவேனும் நித்திரிக்காமல் ஸ்ரீகிருஷ்ணா! ஜனார்த்தனா! மாதவாவென்க் குணானுபவஞ் செய்வதுபோலச் சுஸ்வரமாக அரற்றிக்கொண்டிருக்கின்றாய், நாங்கள் எந்தவிதத்தில் ஸ்ரீயப்பதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மகா கம்பீரமான இளநிலாவிலிருக்கும் நகையிலும், திவ்யகருணைபெருகுகின்ற கடைக்கண் பார்வையிலும், மிருதுமதுர சம்பாஷணங்களாலும், அபகரிக்கப்பட்ட மானசீகத்தை யுடையவர்களாய்க் கண்ணுறக்கமிழந்து ஸ்ரீபகவானுடைய சப்பிரசன்ன முகாரவிந்த சேவார்த்தத்தற்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோல நீயும் எங்களிலொருத்தியாய் ஸ்ரீபகவத் குணங்களில் ஆழ்ந்து கண்ணுறங்காமல் வருத்தமுற்றிருக்கிறாய். ஆகையால் இதோ சர்வேசுவர நம்பெருமாளாகிய ஸ்ரீமாதவப்பிரானவர் தாமரசபுஷ்ப இதழ்களுக்கொப்பான நேத்திரங்களைவிழித்து நம்மை யாவரையும் கடாட்சித்துப் புன்சிரிப்புடனே மகாமதுர சம்பாஷணங்களாலே நம்மை யாதரித்துச் சந்தோஷிக்கச்செய்வார் நீ வருத்தமுறாமல் எங்களுடன்கூடி ஸ்ரீபகவானுடைய் சேவார்த்தத்தை வகித்துக் காத்துக்கடவாயென்று அந்த அன்றிலுடைய துவனிக்கு மருண்டு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்.

ஒரு வாராங்கனையானவள் வாராய சக்கரவாகப்பட்சியே! நீயும் அக்தகாரமான இரவில் கண்ணுறக்கமின்றிக் கண்களை மூடிக்கொண்

மிகவும தைரிய இருதயததோடு ஸ்ரீமகநீய கமலாடச ஸ்ரீஅசசுதனது குணானுபவஞ செயவதுபோல சுஸவரமாகக கூபபிடுகினருயே, நாஙகளோவெனருல ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய தாசியருசி அறிநதவாகளாயக கணணுறககமெனபதிலலாமல திவவியசுகபோகஙகளுககுரிய ஸ்ரீபகவதகுணானுபவ திவவியப பாவினஙகளை ஸ்ரீஅசசுதருககு சமாபபிதது அவா தமமுடைய திவயத திருமுடியிலுந திவய திருவடிததாமரைகளிலும அணிநத புடபமாலைகளைக கிருபையாகவருளிசசெயய எஙகள அளகததில தரிததுச சமபிரமிததுச சநதோஷிககுமாபபோல நீயும இசசிககிருயெனறு தோனறுகினறது ஆகையால நீ எஙகளுடனகூடிக குணானுபவஞ செயவாயானுல ஸ்ரீமுகுநதரானவா சுபபிரசனன இருதாயரவிநதராய அவரணிநத திருமாலையினை தநது சனமானிபபாரெனருள

ஒரு சுகுணவதியானவள வாராய சமுததிரமே! நாஙகள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சமசிலேஷபோகததினுல அவா திவயவிசாலவக்ஷஸதலததில அணிநத சநதனகுஙகுமம ஸ்ரீமகாலடசுமி கௌஸதுவாதிகளுடைய சினனஙகளையடைநது அவரது வியோகததினுல வருததமுறறு ஜாகரணததையுடையவாகளாய அவருவடைய திவயநாமசஙகீாததனஞ செயதுகொணடிருககிரும நீயும ஸ்ரீலடசுமீகாநதருடைய திவயசினனஙகளைபபெறறு அவராலே அபகரிககபபடடமனதை யுடையவளாயிருககினருயோ கணணுறககமினறிச சுவவிரதசீலையாய ஜாகரணததுடன ஜயது, ஜயது, தேவோ, தேவகீநநதனு எனபதாகச சபதிததுககொணடிருககினருய எஙகளுடனசோநது ஸ்ரீபகவான் நாமசஙகீாததனஞ செயயககடவாயெனறனள

ஒரு ஸவாஙகியானவள வாராய மலயமாருதமே! நாஙகள ஸ்ரீகோவிநதருடைய கடைககணபாாவையினுலே அபகரிககபபடட மானசீநததோடு இனறிரவில அவருடைய சமசிலேஷததினுல வருததமுறருத தளாாடிய நடையையுடையவாகளாயத தபிததுககொணடிருகக ஸ்ரீபகவான எழுநதருளியிருககும இடஞசெனறு அவரை யழைததுககொணடுவாராமல நீயும எஙகளைபபோலவே மநதகமனததைபபெறறு மிகுதியும தபிககிறதுபோலக காணபபடடு எஙகள சாளரவாசலினவழியாய மெலல நுழைநது அநதப புருஷோததமருடைய திவயபுஷபவனயாலிகா கநத ரசததைககொணடு எஙகளமீது தெளிதது வருததமுறசசெயகினருயே இதெனன உனககுத தருமமோவெனருள

ஒரு மஙகையாககரசியானவள வாராய சநதிரனே! ஸ்ரீமுகுநதரானவா எங்களைப பிரியாமல சனமானிபபதறகுச செயயும விரதோபவாசததினுல் இளைதத இராததிரிகாலஙகளில ஒரு நிலையிலிராமல உலாவிககொணடு கணணுறககமிழநது ஸ்ரீகிருஷ்ணகுணானுபவததைச செய்துகொண்டிருக்கின்ருேம் நீயும எங்களைபபோலவே அவருககாக விரதஙகளை அனுஷடித்து இளைத்தசரீரியாய் ஒருநிலையிலலாமல உலாவுகிறதாகக் காணபபடுகிருய் அப்படிப்பட்ட எங்களிடததில எவவளவேனும இரககமிலலாமல் எங்களுக்குக்

சகிக்கக்கூடாத உனதமுத கிரணங்களினால் எங்கள் காலதருமததைப பாரா'மல வருததமுறச செயகின்றாயே இதுவும நீதியோ! இபபடிச செயவதை யோகிகளுளளில எங்களைபபோல ஸ்ரீஹரியை யடையவேணடுமெனபதினா லலலோ ஸ்ரீஉமாநாயகருடைய சிரசினமேலிருககினறாயெனனுங காலததினால ஸ்ரீமுராநதகா பககல அனபுடையவாகளிடததில இவவித அபசாரபபடடு அதுகாரணமாக க்ஷயரோகததையடைநது நாளுககுநாள கலைகள குலைநது காநதியீனமாய இளைததுபபோகினறாய நான சொலவதைக கேடகினற இபபோதாவது உனககு நீதியலலவெனறு தோறறுமாயின எங்களுடனகூட ஸ்ரீசனாததன பிரீதியாததமாகச சுவிரதங்களை யாசரிதது ஸ்ரீபகவான பகவதபகத மகாஜனங்களின கருணையையடைநது வாழககடவாயெனறாள்

ஒரு சுகுணாங்கியானவள வாராய ஸ்ரீமானன மேகமே! உனனைக கணட மாததிரததில கிருஷணவிரகததால சிதைநதுகிடைககினற எங்கள நெஞசுககு ரமணியமாகததோறறுகினறாய அனறியும ஸ்ரீஅரிபகதிமானசாகளாகிய ஸ்ரீமகாபாகவதாகள ஸ்ரீஅரிசமானாகளெனறு சததசாஸதிரங்களிற சொலலியபடி நீயும இவவுலகததில சனிதத சாவபபிராணிகள விஷயததிலும தயாதிகுணங்களை வகிததுச சராசராதமகமான இபபிரபஞசததினை உனது மஹோவுதார ஸவபாவசீதளஜல பிநதுககளால சகலோஷணங்களையுந தணிதது ஆனநதிபபிககினறாய, சாவபிராணிகளினுடைய சீவனாதாரமாகிய சகல சஸயங்களையும விருததியடையசசெயகினறாய இககாரணததால ஸ்ரீஅரியைபபோல பரமோபகாரியாயிருககையில நாங்கள ஸ்ரீயாதவகுலாதீஸவரராகிய ஸ்ரீகிருஷணபகவானையே, எங்கள பிராணாதாரமாகவும சனாதன தருமமாகவும நமபினவாகளாய அவருடைய வாதஸலலியாதி திவயகலியாண குணானுபவங்களை ஸாவகாலங்களிலும நிததியானுசநதனமாகத தியானஞசெயதுகொணடு அவருடைய சுபபிரசனன வதனாரவிநத திருபபவள திவயவாககில நினறும உணடாகாநினற தேவாமிரததிற கொபபெனனலாமபடியான மிருது மதுரசமபாஷணங்களை விருமபி இரவே பகலாகக கணணுறககமினறி மனமலைநது வருததமுறறு அடிககடிக கணணீாபெருகாநினறேமெனறு ஸ்ரீமகாலக்ஷமி புருஷாகாரமாக அவருடன் விணணபபஞசெயது இபபொழுது விடிதறகுமுனனமே அழைததுவநது எங்களுடன சமசிலேஷிககசசெயது ரடசிககககடவாயெனறனள

ஒரு மகாபாவகியானவள வாராய சுகபடசியே! நாஙகள ஸ்ரீபகவானைப பிரிநது அவரையே தியானிததுககொண்டிருககினற தருணததில மிருதசஞ்சீவனமாகியும மகாமதுரமாகியும எங்கள இருதயதாபநிவாரணமாகியும விளங்காநினற கிருஷணபகவானுடைய திவயவசனங்களைபபோல எங்கள் செவிகுளிர வசனிததுககொணடிருககிறாய இம்மட்டோ அவருடைய திருமேனியைபபோல மேனியும, அதரமபோல மூககுமுடைததாயிருககின்றாயே; [illegible] விபபடிபபட்ட மஹோபகார ஸமிருதிககு நிகரான பிரியததைக்

செயது உனது இருதயகமலததை எவவிதமாகத திருபதிசெய்யபபோகிறே னென்று வசனிததுககொண்டிருநதனள

ஒரு சுநதரமணியானவள வாரராய பருபபதமே! நீ ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஹேயகுணராகிதய திவயநிராகார நிககுணப பரதிபாதய அகாராாதத ஸநதனமாதராதி நிராலமப ததவயோக சிததாநதபரனுய மௌனவிர ததலதை யவலமபிததுச சலியாமல நினறு பரோபகார சாவசதமகித சகுணப பிரதி பாதகியாநநத அகிலகலயாண குணுதமகஙகளான ஸ்ரீபகவதகுணனு பவததை யொழிதது தனியனுபவயோகசிததியினுல ஸ்ரீகிருஷணபகவானு டைய திவய சரணுரவிநதஙகளை உனது சிகரஙகளால தரிதது பிரமமான நததைய டைய இசசிககினருயெனறு தோனறுகின்றது நீ எஙகளுடனகூடி ஸ்ரீவசுதேவகுமாரருடைய மகாமகிமாதிசய அதிமானுஷசேஷடித திவயசரித திரகுண கதாமிாதஙகளைக குணனுபவஞசெயது நாஙகள அவருடைய ஸ்ரீபாதாரவிநதஙகளை எஙகள குசபாரஙகளில வகிதததத திருபதியடைநதது போல நீயும சுதேசகரண ஸவரூபியாயக குசபபிரதிப்தகிய பகதி எனனும மிரகததில வகிததுச சாவாதமாயித குணனுபவஞ செயயககடவாயென றனள.

ஒரு சரோசாடசியானவள வாருஙகள நதிகளே! நாஙகள எஙகள் பிரியபாததாவான ஸ்ரீகிருஷணபகவானுடைய கடாடசவீடசணய அமிாத வருஷதாரைகளை யடையாமலிருககுஙகாலததில சரீரம வெளுததுச சுஷ் கிதது இளைதது முகமானதுவாடி மனவருததமுறறிருபபதுபோல நீஙகளும ஜனுரிஷட சகலஸவரூப அனுவிருஷ்டிதோஷததில அலைகளுடனகூடிய பிர வாகஸரூபததை இழநது மிகவும மணலமேடிட்டு உலாநதுபோகாமினறை மடிததுறைகளையுடையீாகளாய உஙகள திருமேனிஸவரூபஙகளாகிய வாபி கூப தடாகாதிகளில ஜலசமுாததி யறறுச செவவாமபல செஙகழுநீா கமல முதலிய சமபததிலலாமல மகாதரிததிரனுடைய கிருகததைபபோல விளங கிப பரிதபிககினறீாகளாகையால இபபோதாவது சீககிரமாக எஙகளுடன கூடி ஸ்ரீகணணபிரானுடைய திவவியநாம சஙகீாததனஙகளைசசெய்து சுவ விரதஙகளை யனுஷடிபபீாகளாகில ஸ்ரீபகவதாககியாபபிரபாவததினுல சாவ ஜனுரிஷடநிவாரணாததமாக ஸ்ரீவசுதேவகுமார கிருபாசமுததிரயானது மகோததமசுகுண மேகசமூகஙகளின மூலமாய வருஷஙகளை வருஷிதது உஙகளை மகாபபிரவாக ஸவரூபிகளாகப பிரகாசிபபிதது உஙகள இருதயங களைச சநதோஷிபபிககசசெயது ரடசிபபதறகுச சநதேகமிலலை எனறனள்.

ஒரு மகாசிலையானவன் வாராய ஹமஸமே! நீ ஸ்ரீசாவலோக சரண்ணி யராகிய ஸ்ரீமாதவபபிராணிடததிலிருநது வநதாயாகையால அவரும அவ ருடைய நிததியான பாமினியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமிதேவியும குசலமாயிருக் கிறாகளா? நீசேஷமமா! நாங்கள நமதுகணணபிரானுககுத் திருவாராதனஞ செய்து சமாப்பிதத தேவாமிாததிறகொபபான இநதபபாலமுதைபும் இவவினிய கனிவாககஙகளையும உனக்கு மிகவும் பத்தியுடன் சமாபபிக்

இன்றோம். அங்கீகரித்துப் புசித்துத் திருப்தியடைந்தபின்பு ஸ்ரீ அஜிதராகிய நமது ஸ்ரீ அச்சுதப்பிரானுடைய திவ்விய கதாசுதாரங்களைக் குணானுபவமாக எங்களுக்குச்சொல்லி எங்கள் இருதயங்களுக்கு குதூஹலமுண்டாக்கக்கடவாய் நீ அவரிடத்தில் ஸ்ரீ பெரியபிராட்டியாரால் போஷிக்கப்பட்டு உபயவேதாந்திய யனங்களைச் செய்விக்குந்தருணத்தில் அவர் எங்களைநினைத்து எங்களுக்குச் சேஷத்துவக்கியானத்தைப் போதித்துத் தம்மைத்தவிர ஸ்வஸ்வாமி சம்பந்தமில்லையென்று தம்மைக்காட்டித் தம்மையுந் தந்து இப்போது எங்களைப்பிரிந்து வருத்தமுறச்செய்கிற காரணங்களுக்குரிய ரகசியவசனங்களைச் சொல்லியிருந்தால் நீ எங்கள் குருசிகாமணியாயிருந்து எங்களுடன் சொல்லித் திருப்தியடையச்செய்வதுமன்றி ஸ்ரீமகாலட்சுமீதேவியானவள் நமது புருஷகாரபூதையானையால் தாம் அகலகில்லேனென்று திருமார்பில் வீற்றிருந்து எங்களைப் பிரியச்செய்வது தருமமல்லவென்று அவரிடம் சொல்லக்கடவாய் நீ இப்போது எங்கள்பட்சத்திலிருந்து எங்களை ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரர்களாகச்செய்வதற்குத்தானே யல்லவோ நீ இவ்விடம் எழுந்தருளியதும் என்றனள்

ஒரு மானினிமணியானவள் வாராய் பிரமமாவே! நீயோ சைதேடுகின்றாய் இதோ நாங்களிருக்கின்றோம், ஸ்ரீகமநீய ஸ்ரீகமலாட்சராகிய எங்கள் ஸ்ரீமாதவபிரானுடைய திவ்யாக்கினையால் எங்களிடம் எழுந்தருளியது மெய்யானால் அவருடைய ஸ்ரீசரணாரவிந்தங்களில் சதுர்முக பஞ்சமுகாதி தேவதாசமூகங்களால் அர்ச்சித்திருக்கப் பட்டிருந்ததுமாய முதலிய திவ்ய மலர்களின் மகரந்தங்களை எங்கள்மீதிறைத்து நாங்கள் ஸ்ரீபகவானைப்பிரிந்திருக்கும் தாபங்களாறும்படி அவருடைய அநந்தகல்யாணகதாசுதா ரசங்களைக் கியாணஞ்செய்து எங்கள் மனவருத்தங்களை யொழிப்பதுமன்றி நாங்கள் ஸ்ரீவசுதேவகுமார திவ்ய பாதாரவிந்த தாசியாபேட்சித ருசிமானசர்களாயும் அநாதிகாம வாசனாதி ருசிபேதங்களினுண்டாகின்ற அன்னியதாகியான சனக சம்பந்தாதி இதரதாமங்களைக் கைவிட்டவர்களாயும் சாவாதம பரமவைதிகநிர்ணய சுஸ்வவிபத சுசீலர்களாயும் ஸ்ரீகிருஷ்ணசம்சிலேஷித்திய சுகானந்தத்தை யடையும்பொருட்டுப் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்கின்றோமென்று புருஷகாரஞ்செய்து அந்த ஸ்ரீகோவிந்தப்பிரானை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து எங்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யக் கடவாய் என்றனன்

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகோவிந்த பதபக்திமானஸ மகிபதியே! இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீ அரவிந்தலோசனருடைய பத்தினீரத்தினங்களாகிய பதிவிரத தருநாறெண்மராகிய, ஸ்ரீமகாலட்சுமீ அம்ச திவ்விய சுந்தரஸதிரீ சனங்கள் ஸ்ரீயோகீஸ்வரேஸ்வரராகிய ஸ்ரீபகவானிடத்தில் தங்கள் இருதயங்களைச் சமர்ப்பித்து அவரைப்பிரிந்த காலத்தில் இவ்வாறு பேசினது அவரோடெடு

ஷிருக்குங்காலத்தில் ஸ்ரீஅரவிந்தாட்சருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைப் பூங்கொத்துக்களைப்போன்ற தங்கள் கராரவிந்தங்களினால் பிடித்து உபசரித்துக்கொண்டு சகலோபசார பணிவிடைகளையுஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றதுமன்றிச் சர்வகால சர்வாவஸ்தைகளிலும் அவரையே தரிசனஞ்செய்து அவருடைய நித்தியமங்கள கல்யாண குணகணமகிமாதிசயத்தைக் கானஞ்செய்துகொண்டு தங்களுக்குப்பரமோத்தம நிஜபர்த்தாவென்கிற புத்தியினால் அவருடைய சுந்தர மந்தகாச திவ்விய கிருபாகுண ரஸார்ணவத்தில் மூழ்கி ஸ்ரீபகவான் மாயாமோகன சிந்தா தத்பரவசர்களாய்ச் சரஸ ஸல்லாபாதி மிருது மதுரவாக்கியங்களால் சம்பாஷித்துக்கொண்டு சரீரசுகானந்த போக பாக்கியாதிசயங்களை அனுபவித்து இதரசம்போகாநந்த பந்தங்களையும் சரீராபிமானவிமுகராய் சுகவார்த்தைகளையும் மறந்து சரீராந்தியத்தில் ரஜஸ்தமோமய பிரகுணரகித சுத்தசத்வாத்மக பரமவியோம பரந்தாமத்தில் ஸ்ரீமகாலட்சுமீ திவ்வியாம்சத்தில் கலந்து பரப்பிரமமாநந்த தற்பரர்களாய்ப் பேறுபெற்றனர்கள்,

வீர! நற்குணபூஷண நராதிபதியே! இவ்வுலகத்தினிடத்தில் நராதமர்களானபோதிலும் ஸ்ரீபகவானுடைய நிர்ஹேதுக கிருபாபரவசத்தினால் தங்கள் சரீராபிமானங்களைவிட்டு ஸ்ரீஅரிநாமாங்கிதங்களாகிய கீர்த்தனங்களைக் கானஞ்செய்து திருப்தியடைந்தவர்கள் மகாமங்கோன்னதமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைந்து வாழ்வார்களாயின் ஸ்ரீபகவானையே நிஜபர்த்தாவென்கிற புத்தியினால் இதரவார்த்தைகளற்றுச் சகல சிசுருஷைகளையுஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகல்யாணகுண கதாசுதாரசங்களையனுபவிக்கும் திவ்விய பத்தினிஜனங்கள் அடைந்ததை எடுத்துச்சொல்லவும் வேண்டுமோவென்று சொல்லி மேலும் அருளிச்செய்கின்றனர்

வீர! ஸ்ரீமாதவார்ப்பிதப்பிராணசமங்கிபதியே! இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானென்பவர் பரமோத்தமகிருகஸ்த தருமங்களைவகித்து வேதவைதிகானுஷ்டானங்களை அனுஷ்டித்து இவ்வுலகத்திலுள்ள சர்வப்பிராணிகளும் தர்மார்த்தகாமிய மோட்சங்களை அடையச்செய்வதுமன்றி மகாத்தும பராணுபாவர்களாகிய சாது சஜ்ஜனங்களுக்கு ஆசிரயித்து அடையத்தக்குந்த திவ்வியோன்னத தபஸ்தானம் தமது திவ்விய கல்யாண குணானுபவங்களாலே ஸ்தாபித்து உலகத்தவர்களுக்கு ஒரு கேவல சம்சாரியைப்போல நடத்தினர் இவ்விதமாக இந்த ஸ்ரீஅரியானவர் தமது திவ்விய பத்தினிகளாகிய பஞ்சலக்ஷ சத்தோத்தர ஷோடச ஸஹஸ்திர சுந்தரீ ஜனங்களிடத்தில் தாம் அவர்கள் மனோபீஷ்டப்பிரகாரம் அத்தனைத் திவ்விய சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வரூபங்களை வகித்து அவர்களுடைய இருதயாரவிந்தங்களைக் களிக்கச்செய்து ஒவ்வொரு பத்தினிமனையினிடத்திலும் பத்துப்பத்துச் சுபுத்திரர்களைப் பெற்று வாழச்செய்து அவர்களில் ஸ்ரீருக்குமணிபிராட்டியார் முதலிய அஷ்டமகிஷிகளுக்குள் பதினெட்டுபேர் மிகவும் பிரசித்தமான பாகுபலபராக்கிரம விசயசம்பத்விசேஷ* கீர்த்திகளை வகித்தவர்கள் அவர்களுடைய நாமதேயங்களை

பிரத்யும்னர், அநிருத்தர், தீப்திமான், பாநுதேவர், சாம்பர், மித்திரர், விருசத்பானு, பானுவிந்தர், உருகர், அருணர், புஷ்கரர், தேவபாகு, சுருததேவர், சுனந்தனர், சித்திபாகு, வரூதர், மது, விஷிந்குமோதனர், என்பவர்களாம் இந்தப்பதினெட்டு ராமதேயத்தவர்களும் மகாகீர்த்திமான்களாயும் மகாரதிகசிரேஷ்டர்களாயு மிருந்தார்கள் திரிவக்கிரியெனனும் குப்ஜாதேவியினிடத்தில் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரராயப் பிறந்தயுபசுலோகரானவர் சகலசற்குணங்களாலும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்குச் சமானராகியும் ஸ்ரீமந்நாரதமகா முனீந்திரருக்குச் சிஷ்யராகியும் விளங்கி ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் அசஞ்சலமானபக்தி யோகவிலக்ஷண ஞானமான ஸரமபாகவத நிஷ்டராயத் தாமே ஆசிரயித்தவர்களுக்கு வேதவேதாந்த வேதசூத்திராபிப்பிராய ஸ்ரீமகாலக்ஷண பகவத்பக்திபோக அநவாடிந் திவ்ய ஞானத்தங்களைப் போதித்து வைணவ விலக்ஷணதபரம காமீகர்களாக உஜ்ஜீவிப்பிக்கச் செய்வதுமன்றிப் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராதி ஜனங்களும் ஸ்திரீசனங்களும் இராசாதிசனங்களும் பங்கு பதிராந்தகாதி புண்ணியஹீன ஜன்மங்களும் இன்னும் எப்படிப்பட்டவர்களும் ஸ்மரண மாத்திரத்தில் பரமபாகீந்திரர்கள் பரமேகாந்திகள் அடையத்தக்குந்த பரமவிசேஷமாய ஸ்ரீபரநாமமூர்த்தி பக்தத்தையடைந்துய்வதாகத்தக்க காரணமாகிய சாத்துவதந்திரமென்னும் சந்தசாத்வீக வைஷ்ணவ ஸ்மிருதி நாமாங்கித திவ்யக்கிரந்தத்தைச் செய்து அந்தத் திவ்ய கிரந்தபோதனையினால் சகலரையும் ராகத்துவேஷ ரஹிதர்களாக்கி ஸ்ரீ அச்சுதபகவானுடைய திவ்ய பாதாரவிந்த பரிசுத்தாத்மராயிருந்தனர்.

வீரர் குந்தலாதிபதிபே திவ்யதேவத்ஸம மகாபலதேஜோ வந்தர்களாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அருத்தசவ தநயர்களில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீ பகவானுடைய பட்டமகிஷிரத்தினமாகிய ஸ்ரீருக்குமணி பிராட்டியாரிடத்தில் ஸ்ரீ ஹரிக்கியான குணங்களுக்குச் சமானமான பிரத்யும்நர் திருவவதரித்துத் தமது அம்மானாகிய ருக்மியினுடைய புத்திரிகாரத்தினத்தைத் திருமணஞ்செய்தனர் இந்தத்திவ்ய தம்பதிகளிருவருக்கும் பதினாயிரம்யானை பலத்துடன்கூடிய மகாபராக்கிரம சாலியாகிய அநிருத்தர் ஜனனஞ்செய்தனர் அவர் மகாதீர குமாரத்தமராய விருத்தியடைந்து அந்த ருக்மியினுடைய பௌத்திரியாகிய கன்னிகையைத் திருக்கலியாணஞ் செய்தனர். இவர்களுக்கு மிகுந்த தேஜோபல சாலியாகிய வஜ்ரஸ்வரூபரெனபவர் உதித்து மகாரிஷிகள் சாபகாரணமான மௌஸல யுத்தகாலத்தில் யாதவ வம்சத்தவர்கள் லயமடைகின்ற சமயத்திலும் இந்த வஜ்ரஸ்வரூபமாகத்திரம் ஸ்ரீ பகவத் கடாக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷிரூபமாக அந்தச் சாபகாரணவத்தத்தில் அகப்படாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தனர் இவருக்குச் சுபாகுவென்கிற சுபத்திரர் ஜனித்தனர் அவருக்கு உக்கிரசேனர் பிறந்தனர் இந்த உக்கிரசேனருக்குச் சுருதசேனனென்பவருதித்து விருத்தியடைந்தனர். இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீபகவத்குடும்பத்திலே ஜனித்த மகோதயபுத்திர சிகாமணிகள் பரமபாவன பவித்திரர்களாயும் நிஜாஸ்ரித்ஜன தாரித்திர ஹந்த

போக பாக்கியாதிசயங்களை யுடையவர்களாயும் மகாதேஜோபல பராக்கிரம வீரதீர யூதபதிகளாயும் விளங்கி யாதவ வம்சோத்தரர்களால் விருத்தியடைந்துக் கொண்டிருந்தார்கள். லீலாமனுஷ விக்கிரகஸ்வரூப ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யயோக மாயாப்பிரபாவாதி சயத்தினால் புத்திர பௌத்திர பாரம்பரைகளாக ஜனித்துப் பிரசித்தர்களான மகாபுருஷருடைய வேத வேதாங்க தனுர்வேத வித்தியாப்பியாச முயற்சிக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட உபாத்தியாயர்கள் மூன்றுகோடி எண்பத்தெட்டு லக்ஷத்து எண்பத்தெண்ணாயிரத் தொறுநூறு பேரென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேனன்றோ? உபாத்தியாயர்களுடைய லக்கம் இவ்வளவென்றபோது இந்த மகானுபாவர்களாகிய குமார ரத்தினங்களைக் கணக்கிட்டறிவதற்கு எப்படிப்பட்டவர்க்கும் அருமையென்றே தோற்றுகின்றது. ஆயினும் யாதவ பூமீசர்களுள் அநேகலட்சம் பேர்களுக்குப் பின்பு ஆகனென்கிற ஒரு மகானுபாவராய்ப் பிரசித்தமான கீர்த்திவந்தராய்ப் பிரகாசித்தாரென்று சொல்லத் தரமேயல்லாது இந்த யாதவவீரயூதபதிகளுடைய சரித்திரங்களை ஒருவராலும் சொல்லத்தரமன்று.

வாரீர் சுகுணசந்திரோதய கீர்த்திவந்தராகிய மகாராஜனே! பூர்வகாலத்தில் தேவாசுரயுத்தத்தில் இறந்த மிகவுங் குரூரர்களாகிய சில துஷ்ட அசுரபதிகள் இந்த யுகத்தில் ராஜவம்சங்களிலும் இதரவானங்களிலும் ஜனித்து அவரவர்களுடைய சுகிர்த துஷ்கிர்த பலத்திற்குத் தகுமான தேஜோபல சௌரியபராக்கிரமாதி ராசசியாதிகார ஸம்பத்குணங்களைவகித்துக் கர்வமானஸர்களாய், இக்காலத்திலும் தெய்வப்பிரார்த்திதமானசர்களாகிய சாதுசனங்களை நலியச்செய்து பூமிக்கும் பாரமாய் விருத்தியடைந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆகையால் ஸ்ரீஹரியானவர் பரமோத்தம தர்மஸ்தாபனமாகவும் அவர்களைச் சம்ஹரித்துப் பூபாரநிவாரணஞ் செய்வதற்காகவும் சகலமான தேவகணங்களையும் யாதவகுலத்தில் சனமிக்கச் செய்து தாமும் திருவவதரித்து உலகாரிஷ்ட துஷ்டப்பிராணிகளை நாசஞ் செய்து ரட்சித்தனர். அப்படிப்பட்ட யாதவகுலமானது யது விருஷ்ணி, தாச, போஜாதி நூற்றொரு வம்சங்களாய் விருத்தியடைந்தது. இந்த வம்சத்தவர்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தினால் அவரையே அனுவர்த்தித்துத் தானென்னுஞ் சுதந்திரமமத புத்தியில்லாதவர்களாய் அவருடைய போஜன வசன நிரீக்ஷண சயனாசனாதி கிரீடாவிநோதங்களைக் கூடியனுபவித்துக்கொண்டு பாவனர்களாய்ப் பரமானந்த சத்சத்கதிக்கு யோக்கியர்களாயிருந்தார்கள். அந்த ஸ்ரீபகவானானவர் சர்வ வேதாந்த சங்கிரகஸ்வரூபமான தமது ஏகாக்கியேஸ்வர ஸ்வரூபதருமத்தை யுத்தேசித்துத் தம்முடைய யோகமாயையினாலே சர்வப்பிராணிகளுக்கும் சுகாதாரமாய் நியமிக்கப்பட்ட யக்கிய யாகாதி கிருத சத்தங்களையும் யதாசாஸ்திர விதிப்படி வேதவியாசர், காக்கேயர், அசிதர், அகஸ்தியர், பரசுராமர் முதலிய சில பரமவைதிகோத்தம மகாரிஷிகணங்களை ரித்விக்குகளாகக் கொண்டு தமது அஷ்டமஹிஷிகளுடனே தாமும் தீக்ஷைவகித்துப் பதின்மூன்று வருஷ

காலம இடைவிடாமல பிராமணாகள முதலிய சாவபபிராணிகளையும சநதாபபண சமாராதனுதிகளால திருபதிசெயது அவாகளுககு ஷோடசோனனத மகாதானுதிகிரம அநதிய தானஙகளையும கொடுததுச சாவ யககியங்களையும நிறைவேறசசெயது அவபிருத ஸநான விரத ரனனீராடினா

வாரீா குணசிரேஷட மகாராசரே! இநத ஸ்ரீ புருஷோததமருடைய நிததியாநநதகலியாணகுண மகிமாதிசய மாஹாாணவ தீாததப பிரபாவமானது அவருடைய திருவடிததாமரையி லுணடாயச சாவலோகததிலும மகாபுணயகஙகாநதி ஸவரூபமாகப பிரவேசிததுக கொணடிருககினற மகாநதியைபபாாககிலும பாவனமாய விளஙகியதாகையால சததுரு மிததுருககள விபாகமறச சாவபபிராணிகளும பாபவிமோசனமாய ஸ்ரீஹரி சாரூபபிய சுகாநநததலதையடைவிததது ஸ்ரீசதுாமுகப பஞசமுகேநதிராதி சாவதேவதாசமூகஙகளும சனகாதி மகாமுனீநதிராகள மறறுமுணடான சாவபிராணிகளும பெரியபிராடடியாராகிய ஸ்ரீமகாலடசுமி தேவியினுடைய திவய கிருபாகடாடச பலபிரதத வதறிறகுத தவஞசெயதுகொணடிருககஅபபடிபபடட ஸ்ரீமகாலடசுமியானவள தமது சாபூாணமனோரத நிததிய கலியாண சுபாகவததகதின பொருடடு, அநத ஸ்ரீபுணடரீகாடசருடைய பரமசதது விசமாசிரணயமான இருதயாரவிநத நிவாசததின பொருடடும தவஞசெயது கொணடிருககினறாளெனறு வேதகிதஙகள கானஞசெயது கொணடிருககினறன வலலவா? ஸ்ரீபகவானுடைய மகாபுணய சுலோகதிவய நாமஸமரணமானது பரமவைதிகநிஷட பரகநதிரஸவரூபிகளாகிய காமயோகிகளின வமசபரமபரைகளையும சததியதாமானுஷடான நிரதிகளாகிய ராஜவமசபரமபரைகளையும மறறுஞசகல பிராணிகளையும பாவமசெயயுமபொருடடு அசேதனாகளுககுப பிரமாதவசமாய நேரிடட சாவாரிஷடஙகளையும போஷிககினறதுபோல ஸ்ரீசகரபாணியினுடைய சாவசமஹாரமூாததிஸவரூபசககராயுத நாமாஙகித ஸ்ரீசுதாசனப பிராஞனவா சாதுசஜஜனபிஷட சாவலோகாரிஷட நிவாரணாததமும தாமஸதாபனாததமும இவவுலகததைப பரிபாலனஞ செயது கொணடிருககினறா

வாரீா ஸ்ரீமதுசூதனபபிரிய மானஸமகாராஜரே! இநத தேவகீபுததிர அருநதெயவ ஸவரூபரானவா யாதவபநது சனஙகளமுதலிய சாவபபிராணிகளையும தமது ஆஜானுபாகு விஸமபனமான புஜபராககிரமாதிசய குணஙகளினால சததுருக்ஷய நிவாரணாததஙகளைசசெயது சகல தாவரஜஙகமாதி சாவபபிராணிகளுடைய சகலபாபஙகளையும நிவாரணஞ செயதருளினா

சாதுசஜஜனதி சாவாஸரித ஜனஙகளையும ஸ்ரீகோபிகா ஜனஙகளையும ஸ்ரீமதுராபுரி நிவாஸரான கனனியா சுநதரீரததினஙகளையும ஸ்ரீமத தமது திவய சுநதரமநதகாஸ மனோகர மிருது மதுர சலலாப சரசவசனுதிகளாலும தரிசனஸபரிசன போகபாககியாதி சயஙகளினாலும திருபதியடையசசெயது அவர்களால் யாவரும பாவனாகளாய பிரமமாநநத பதஸவரூபததையடைநது சுகிக்கக் கிருபைசெயதனா

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீபரமபுருஷராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் சர்வலோகஹிதத்தின் பொருட்டுத் தமது லீலாகடாக்ஷ லேசமாத்திரத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமச்சகூர்மாதி அனந்தாவதார மகிமாதிசய திவ்ய கதாசுதாரஸகுணானுபவங்கள் செய்யுமவர்களுடைய ஜன்மஜன்மார்ஜித பாபராசிகளை நிவாரணஞ்செய்வது மன்றி அவர்கள் ஸ்ரீஹரிபக்திமான் ஸோத்தமர்களாய ஸ்ரீ அச்சுததிவ்யானந்த பதமாகிய ஸ்ரீ பரந்தாம வைபவானந்த சுகாநந்தத்தை அடையவும் அருள்செய்வார்

ஸ்ரீசூதருடைய வாக்கியம்.

வாருங்கள் ஸ்ரீசௌனகாதிமகாமுனி கணசமூகங்களே! இவ்விதமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணகதாமிர்த சுதாரசங்களை ஸ்ரீவேதவியாச புத்திரரத்தினமாகிய ஸ்ரீசுகரானவர் அபிமன்யுதனய சிகாமணிக்குக் கிருபையாக வருளிச்செய்தபடி நானுங்களுக்கு அவருடைய கிருபாகடாக்ஷ பிரகாசத்தினால் குணானுபவஞ்செய்தே னென்று குருவந்தனஞ்செய்தார். இந்த ஸ்ரீபகவத்குண திவ்ய சரித்திராதிசய சுதாமிர்தத்தை இவ்வுலகத்தில் யாராயினும் ஸ்ரீபகவத்பக்தி மான்களாகியும் நம்மைப்போல் வேதசம்மதமாக நன்னீராடித் துவாதசஷ்டாக்ஷரியை செபித்தும் த்வயானுசந்தானஞ் செய்தும் சுகிர்தபூதர்களாகி அடிக்கடிச் சர்வதா காலையிலும் மாலையிலும் சத்சங்கத்துடன் சத்காலக்ஷேபஞ்செய்து ஒருவர்க்கொருவர் யோசித்தும் குணானுபவஞ்செய்தும் அனுபவித்தவர்கள் சகலபாபவிமுக்தர்களாய் இகத்தில் தெய்வசம்பத்கரமாகிய அநந்தபோக பாக்கியாதிசயங்களை யனுபவித்துச் சரீராந்தியத்தில் ஸ்ரீஹரிபதாரவிந்த பக்திமான்களாய் ராகத்துவேஷயுக்த ரஜஸ்தமோகுணரகித சுத்த சத்வாத்மக நித்திய ஸ்ரீமங்கள மகோன்னத திவ்யபரந்தாம வைபவாதிசயத்தை யடைந்துய்யக் கடவர்களென்று அருளிச்செய்தனர்.

சந்தவிருத்தம்.

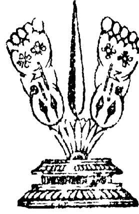
வேதமாமறையோதிடும் நல்ல வேள்வியாளரும் வாழியே
வெற்றிபெற்றிடும் ராஜராஜரும் வேதமாமுனி வாழியே
ஆதிபாரதக் கதையைக்கேட்கும் அன்பன்பரிட்சித்து வாழியே
அரிய சூதமாமுனி வரிருடிக ளவர்குழாத்துடன் வாழியே
மாதவன்சத்திய பாமைருக்மணி மாதர்கோபிகா ஜனங்களும்
மன்னும்வசுதேவர் தாய சோதையும் மாபலராமர் வாழியே
காதலாகிய பாகவதந்தனில் கண்ணன்சரித்திர மாதலால்
கருத்துடனிதைக் கேட்கும்பாகவதக் கணயர்களும் வாழியே.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அரியபரவெளியை வேதாந்தமுடி வினிநிர்த்தமாடிடும் அரியும்வாழி
துரியமணிப்பூரகச் சோதியிலெழுந்திடும் துகளில்க்குமியும்வாழி
அரனயனொடு மரீசித்திராதியருஞ் சித்தசாத்தியர்களனைவர்களும்வாழி
தெளிவேயாகுமிதையச் சிலிட்டநந்திடும் தியாகனனுதினம் வாழியே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணவசனம்.

பதினொருவதுஸ்கந்தம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

அற்புதத்தொடு யாதவர்களுக்கு விப்ரசாபம் விளம்பப்படுகின்றதே.

யாதவர்களுக்கு விப்ரசாபமானது சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாராய் பரீக்ஷித்து மஹாராசனே! பலராமருடனேயும் யாதவர்களுடனேயும் கூடிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானானவர் இராஜாக்களுக்குள்ளே மஹாகலஹமுண்டாகும்படிச் செய்துகொண்டு தைத்தியர்களைச் சங்கரித்துப் பூமிபாரத்தைப் போக்கடித்தார். அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானானவர் சத்துருக்களான துரியோதனன் முதலானவர்களாலே கபடமான சூதாடி அவமதிக்கும் த்ரௌபதியினுடைய தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்ததும் விஷத்தைக் கொடுத்ததும் அரக்குமாளிகையில் தகனஞ்செய்வித்ததும் இப்படிப்பட்ட துஷ்டக்ருத்தியங்களினாலே மனம் வருந்திக் கோபிக்கப்பண்ணி யாதொருபாண்டவர்களை நிமித்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டு இரண்டுசேனைகளில் வரும்படியான அரசர்களைச் சங்கரித்துப் பூமிபாரத்தை நிவாரித்தார்.

சொல்லுதற்கரிய அப்ரமேயமான பகவானானவர் பின்னும் எவராலும் ஜயிக்கக்கூடாத யாதவகுலம் நாசமடையாதிருக்குமேயானால் பூமிபாரம் நீங்கினதாகவிராது என்னையே ஆச்ரயித்து நித்தியமாக மகாவிபவங்களா

லே கருவமடைந்திருக்கிற இந்த யாதவகுலத்துக்கு இந்திராதி தேவர்களிடத்திலின்றும் மகாப்பிரயாசத்தினாலேயும் திரஸ்காரமென்பது உண்டாக மாட்டாது ஆகையினாலே மூங்கிற்புதருக்குள்ளுண்டாகும் அக்கினியைப்போல இவர்களுக்குள்ளேயே கலகத்தையுண்டாக்கி நாசமடையச்செய்து ஸ்ரீ வைகுண்டமென்னும் நம்முடைய லோகமடையவேண்டுமென்று இந்தப்பிரகாரம் நிச்சயித்தவராய் அப்படியே பிராமணர்களுடைய சாபமென்கிற வியாஜத்தினாலே தமது குலத்தை லயப்பண்ணிவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் உலகங்களுக்குச் சவுந்தரியத்தைத் தருகின்ற தமது திவ்யமங்கள மூர்த்தியினாலே மனிதர்களுடைய கண்களையும், தமது மதுரமான வாக்குகளினாலே அவர்கள் வாக்குகளையும், தம்மை ஸ்மரிக்கும் அவர்களுடைய மனதையும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற வர்களுடைய கிரியைகளையும் ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு மேல்சனிக்கின்ற பேர்களுக்குண்டாகும் துக்கங்களினின்று மீளும்பொருட்டு பூமியிலே கவீஸ்வரர்களாலே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள கீர்த்தியை வியாபிக்கச் செய்து அதினாலே துக்கநிவாரணமாமென்கிற கீர்த்தியை நிலைக்கச்செய்து வைகுண்டமடைந்தாரென்று சொல்லுகின்ற சுகப்பிரம்மரிஷியைப்பார்த்து பரிக்ஷித்துமஹாராஜன் சொல்லுகின்றார்

பரிக்ஷித்து வாக்கியம்.

பிராமணர்களையே தெய்வமாகவும், பெரியோர்களை நித்யமாக சேவை பண்ணிக்கொண்டும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்திலேயே மனதைப்பொருந்தியவர்களுமாகிய அந்த யாதவர்களுக்குப் பிராமணசாபமும் தங்களுக்குள்ளே கலகமுண்டானதும் இது முதலானதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கும் அரசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

ஓய் அரசனே! ஜனங்களுடைய சகலபாபங்களைப் போக்கடிக்கிறவராயும், காமங்களைப்பண்ணி காலரூபியாய் வசுதேவருடைய கிரகத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாலே கருமநிமித்தமாக அழைப்பிக்கப்பட்டும், அதை நிறைவேற்றித்திரும்பவும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டு மிருக்கிற ரிஷீஸ்வரர்கள் பிண்டாரகமென்கிற க்ஷேத்திரத்தை யடைந்தார்கள். அவர்கள் விசுவாமித்திரர், அசிதர், கண்ணுவர், துருவாசர், பிருகு, அங்கிரசு, காசியபர், வாமதேவர், அத்திரி, வசிஷ்டர், நாரதர் முதலானரிஷிகளும் அந்தக்ஷேத்திரத்தை யடைந்திருந்தார்கள் அப்போது அவ்விடத்தில் லீலைபண்ணிக் கொண்டிருக்கும் யாதவகுமாரர்கள் சாம்பவதியினுடைய புத்திரனை சாம்பனைக்கொப்பமுள்ள ஸ்திரீயைப்போல் அலங்காரம்பண்ணி மிருந்த வணக்கமுள்ளவர்களைப்போல அந்த ரிஷிகளுடைய சமீபத்தில் வந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணிச் சொல்லுகின்றார்கள் ஓ உத்தமர்களே! இந்தக்கறுத்த கண்களையும் கர்ப்பத்தினையுமுடைய பெண்ணானவள்

தானே கேழ்க்க நாணமுடையவளாய் எங்களைக் கேழ்க்கச்சொல்லுகிருள். அதினால் சுவாமிகளே! புத்திரகாமியாய் பிரசவகாலஞ் சமீபத்திருக்கிற இந்தப் பெண்ணானவள் பெண்ணைப்பெறுவாளா? பிள்ளையைப்பெறுவாளா? அதைச் சொல்லவேண்டு மென்ருர்கள் இப்படி பரியாசம் பண்ணப்பட்ட அந்த யாதவர்களைப்பார்த்து ரிஷிகள் மகா கோபங்கொண்டவர்களாய் ஓ புத்தியீனர்களே! இந்தப்பிரதி பெண்ணானவள் பிள்ளையைப் பெறுவதில்லை உங்கள் குலத்தை நாசம்பண்ணத்தக்க இருப்புலக்கையைப் பெறப்போகிருளென்று சொன்ன சாபத்தைக்கேட்டு சாம்பனுடைய வயிற்றிலே கொப்பிணிபோலக் கட்டியதையவிழ்க்க அந்த வயற்றிலே இரும்புமயமான உலக்கைத் தடியைப்பார்த்துப் பிரமித்துப் பின்பு பயப்பிராந்தி யுடையவர்களாய் அந்த முசலத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாடினமுகத்தராய் யாதவர்களால் சூழ்ந்திருக்கிற உக்கிர சேனனாகிய தம்முடைய அரசன் முன்னாக வைத்து நடந்த விருத்தாந்தத்தையுஞ் சொன்னார்கள் துவாரகையிலுள்ள சமஸ்தமானவர்களும் பிராமண சாபத்தைக்கேட்டும் அந்த முசலத்தைப் பார்த்துப் பயந்தவர்களானார்கள் அப்போது அந்த யதுகுலராஜனான உக்கிரசேனனானவன் அந்த முசலத்தைச் சூரணமாக்கிச் சமுத்திரத்திலே எறியச்செய்தான் அப்படியே செய்து மீந்த துணுக்கையையும் சமுத்திரத்தி லெறிந்தார்கள். அந்தப்பொடிகள் சமுத்திர அலைகளாலே கரையில் ஒதுங்கி அங்கே கோரைகளாக முளைத்தது, பின்னும் சில மச்சியங்களுடனே செம்படவர்கள் வலையிலகப்பட்டது அவர்கள் அந்த இரும்புத்துணுக்கையை எறிந்துவிட அது உலுபகனென்கிற வேடனுடைய பாணத்தினுனியில் கூர்மையாகப் பண்ணிவைத்துக் கொண்டிருந்தான் ஸ்ரீ பகவானானவர் அந்தப் பிராமணசாபத்தை தள்ளிப்போடச் சமர்த்தரானாலும் தன்னுடப்படி இச்சியாதவராய் அதை இஷ்டமாகவே அங்கீகரித்தார்

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

புவியினில் நிமிச் சக்கிர பூபதிக்
கவிஹரி யெனக் கழறும் யோகிகளால்
தவர்கள் சொல்லும் பாகவதத்தின் தர்மமும்
அவர்க் ளட்சண மும்மறை வாமரோ

நிமிசக்கிரவர்த்திக்கு கவிஹரியென்கிற யோகிகளாலே பாகவததர்மமும் பாகவதாளுடைய லட்சணமும் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்

வாராய் பரீக்ஷித்துமகாராஜனே! ஸ்ரீஹரிகோவிந்தருடைய புஜங்களாலே இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கின்ற துவாரகாபட்டணத்திலே ஸ்ரீநாரதமகாரிஷியானவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசிப்பதில் மிகவும் இச்சையுடையவராய் அடிக்கடி வந்துகொண்டிருந்தனர். ஒருகால் வசுதேவரானவர் தமது கிருகத்திலேவந்த நாரதமஹாரிஷியை மிகுந்த அன்புடன் நன்றாகப்பூசித்து சுகமான ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணிச் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீவசுதேவர் வாக்கியம்

தபோநிதியே! பாகவதோத்தமரான உமது சஞ்சாரமானது நீளா யிருக்கிற பிராணிகளுக்கு மங்களத்தின்பொருட்டு உண்டாகிறது. தேவதைகளுடைய சஞ்சாரமானது பிராணிகளது துக்கத்தின் பொருட்டு உண்டாகிறது. அச்சுதரிடத்திலேயே மனதையுடையவர்களான உம்மைப்போலொத்த பாகவதர்களுடைய சஞ்சாரமோ சுகத்தின் பொருட்டே உண்டாகிறது. ஆகையினாலே நான் உம்மைத் தரிசித்ததினாலேயே கிருதார்த்தனானேன். சுவாமி! ஆனாலும் யாதொரு தருமங்களாலே உமக்கு ஸ்ரீபகவான் பிரசன்னமானாரோ அப்படிப்பட்ட பாகவததருமங்களைக் கேட்க வேண்டியிச்சிக்கின்றேன். பூர்வத்திலே நான் தேவமாயையினாலே மோகிக்கப்பட்டவனாய் பூமியிலே புத்திரனாய் வரவேணுமென்கிற இச்சையையுடையவனாக முத்தியைக் கொடாநின்ற ஸ்ரீபகவானை உபாசித்தேனேயல்லாமல் மோக்ஷசாம்ராச்சியத்தைக்கோரி உபாசியாமற்போனேன். ஆகையினாலே மகாவிசனங்களையுடையதாயும் பயமுள்ளதாயுமிருக்கிற சம்சாரத்தினின்றும் உம்மாலே அனுவசிகமாக நானெப்படி விடுபடுவேனோ அப்படி என்னை ரட்சிக்கக்கடவீர். தேவரீர் யாதொருதருமங்களாலே ஸ்ரீபகவான் பிரசன்னமானாரோ அப்படிப்பட்ட தருமங்களைக் கேட்கவேணுமென்று இச்சிக்கிறேன் சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அந்த சோபனமான விருத்தத்தையுடைய நாரதமகாரிஷியானவர் ஸ்ரீஹரியினுடைய கல்யாணகுணங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டு மிகவும் பிரீதியுடையவராய் அந்த வசுதேவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீநாரதர் வாக்கியம்.

வாராய் சாத்துவித சிரேஷ்டனே! பரமகலியாணராயும், புண்ணியமான கீர்த்தனங்களையுடையவராயும், பகவானுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணரைப்புகழ்ந்து ஆரிஷபரென்னப்பட்ட ராஜாக்களுக்கும் மகானுபவனும் விதேககுலத்திலே சனித்தவனுமிருக்கிற நிமி சனகனுக்கும் உண்டாயிருந்த சம்வாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவாய். சுவாயம்புமனுவினுடைய புத்திரன் பிரியவிரதன், அவனுடைய புத்திரன்

ஆக்கினீத்திரன், அவனுடைய புத்திரன் நாபி, அவன் புத்திரன் ரிஷபன், அந்த ரிஷபனை மோக்ஷதருமத்தைப் பிரவர்த்திப்பிக்க வேணுமென்கிற இச்சையினாலே அவதரியாநின்ற வாசுதேவருடைய அம்சமாகச் சொல்லுவார்கள். அந்த ரிஷபருக்குச் சகலவேதங்களையுங் கற்றுணர்ந்த நூற்றுபிள்ளைகளுண்டானார்கள். அவர்களில் சிரேஷ்டனாகிய பரதனென்பவன் அநேகநாளரசாண்டு அதைவிட்டு ஸ்ரீமந்நாராயணரிடத்தில் பக்தியுடையவனாய் தபசினாலே அவரை உபாசித்து மூன்று ஜன்மங்களாலே பகவானுடையலோகத்தை யடைந்தான். அவனுடைய நாமத்தினால் பூர்வம் அஜநாபமென்று பெயரையுடைய இந்தப் பூகண்டமானது பாரதவருஷமென்று சொல்லப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்குள்ளே ஒன்பதுபேர் பிரமவர்த்தமுதலான ஒன்பது பூகண்டங்களுக்கும் பதிகளாகவானார்கள். எண்பத்தொருபேர் இந்தப் பாரதவருஷத்துக்கு நான்கு பக்கத்திலும் காமமார்க்கத்தைப் பிரவிர்த்திப்பியாநின்ற பிராமணர்களாக வானார்கள்.

அந்த ஒன்பது பூகண்டபதிகளானவர்கள் பரமார்த்தங்களை நிரூபித்து பரமாத்துமத் தியானப்பியாசத்தினாலே மிகவுஞ் சிரத்தையுடையவர்களாயும் நிஷ்காமர்களாயும் அந்தப் விதத்தையிலே சமர்த்தர்களாய ரிஷீஸ்வரர்களானார்கள். அவர்கள் கவிஹரி, அந்தரிக்ஷன், பிரபுத்தன், பிப்பிலாயினன், ஆவிர்கோத்திரன், திரவிடன், சமஸ, கரபாஜனன் என்று நாமங்களுடையவர்களாய ஸ்தூலசூக்ஷ்ம ரூபமான பிரபஞ்சத்தைப் பகவானுடைய ரூபமாகப் பார்த்துக் கொண்டு பூமியிலே சஞ்சரித்துக்கொண்டு ஓரிடத்திலும் ஆசக்தியில்லாதவர்களாயும் தேவர்கள், சித்தர்கள், சாத்தியர், கந்தருவர், எஹார், நரர், கின்னரர், இவர்களுடைய லோகங்களிலும் முனீஸ்வரர்கள், சாரணர், பூதநாதர், வித்தியாதரர், பிராமணர், பசுக்கள் இவர்களுடைய லோகங்களிலேயும் யதேச்சையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருகாலத்தில் பாரதவருஷத்திலே ரிஷீஸ்வரர்களாலே பண்ணப்பட்டிருக்கிற மகானுபாவனான நிமிச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய எக்கியசாலையிலே அந்த ஒன்பதுயோகிகளும் யதேச்சையாகவே வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து உடனே நிமிச்சக்கிரவர்த்தி சமஸ்த மரியாதைகளுடனும் பிராமணர்களுமாய் எதிர்கொண்டு உபசாரமாக வரவழைத்துப் பூசித்து உயர்ந்த ஆசனங்களி லிருக்கச்செய்து சாஸ்திரமாகப் பூசித்துவணங்கி அந்த மஹாயோகிகளைப்பார்த்து பிரீதியுடையவனாய் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணி மகானுபாவர்களே! சமுசாரத்தில் க்ஷணமேனுமுண்டாயிருந்தாலும் சச்சங்கத்தியானம் நீதியாவதுபோல மனிதர்களுக்கு மிகவுமானந்தத்தைச் செய்யாநிற்கிறது. ஆகையினாலே எங்களுக்குக் கேட்கிறதற்கு யோக்கியமேயானால் நீங்கள் ஸ்ரீஹரியானவர் யாதொரு கர்மங்களாலே பிரசன்னராய் பக்தனபொருட்டு தமமுடைய சாரூபியத்தையுங் கொடுப்பாரோ அப்படிப்பட்ட தர்மங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான் நிமிச்சக்கிரவர்த்தியானவனென்று நாரதமுனிவர் வசுதேவரைப்பார்த்துப் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்.

நிமிசக்கிரவாத்தி கேட்டதைப்பற்றி அந்த ஒன்பதுயோகிகள் கொண்டாடி அவனைப்பார்த்து அவர்களில் கவியோகிசொல்லுகின்றார் ஓய் அரசனே! இந்தச் சமுசாரத்திலே அசத்தான தேகமுதலானதில் ஆத்துமபுத்தியினாலே சாவகாலமும் பயந்த புத்தியை யுடை[illegible] புருஷனுக்கு ஒருவிடத்திலேயும் பயமில்லாததான அச்சுதனுடைய பாதாரவிந்த உபாசனமே பண்ணத்தக்கதென்றும் அதினாலே [illegible] நிவர்த்தி [illegible] மனு முதலானபேர்களுடைய முகத்தினாலே [illegible] சொல்லி அதிரகசியங்களான தாமங்களானதுகள் பகவானால் தன்முடைய முகத்தினாலேயே அக்கியானிகளான புருஷர்களுக்குச் சுகமாக ஆத்துமலாபத்தின் பொருட்டு உபாயங்களாகச் சொல்லப்பட்டதுகளோ அந்தத் தாமங்களைப் பாகவத தாமங்களென்று அறியக்கடவாய் புருஷனானவன் சரீரத்தினாலேயும், வாக்கு, மனது, இந்திரியங்களாலேயும், புத்தியாலும், அகங்காரத்தினாலும், சுபாவத்தாலும் யாதொரு காமங்களைப் பண்ணுகிறானோ அச்சாஸ்த கருமங்களையும் ஸ்ரீமந்நாராயணார் பொருட்டு சமர்ப்பணம் பண்ணிப்போடுகிறதே பாகவத தாமமாக நிற்கிறது யாதொரு காரணத்தினாலே [illegible]த்தில் அபக்தி அவர் சொரூபக்கியானம் [illegible] விபரீதக்கியானத்தையு முடையவனாயிருக்கிற அக்கியானமுள்ள புருஷனுக்கு பகவானுடைய மாயையினாலே பயமுண்டாகாநிற்கிறது ஆகையினாலே விவேகியானவன் ஆசாரியனையே பரமாத்துமாவாகப் பாராநின்றுகொண்டு ஏகாந்தபக்தியினாலே அந்தப் பகவானையே ஆஸ்ரயிக்கக்கடவன் கியானம்பண்ணுகின்ற புருஷனுக்கு மனதில் சொற்பனம்போலவும் மனோரதம்போலவும் இல்லாமலிருந்தாலும் இந்தப்பிரபஞ்சமானது தோற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது [illegible]வன காமங்களைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு விகாபிகத்துக் கொண்டுமிருக்கிற மனதை நிரோதம் பண்ணக்கட[illegible] [illegible] மனோநிரோதமென்னப்பட்ட ஏகாந்தபக்தியினாலே செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ[illegible]வானுடைய பஜனையினாலே அபயமுண்டாகாநிற்கும் புருஷனானவன் லோகத்திலே ஸ்ரீஹரியினுடைய அவதாரங்களும் சரித்திரங்களுமானதை வாணிக்கநின்ற [illegible]களையும், நாமங்களையும், கானம்பண்ணிக்கொண்டு லஜ்ஜையின்றி இச்சா பங்கமில்லாதவனாய் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவன்

இந்தப்பிரகாரம் விரதத்தையுடையவனாய ஸ்ரீஹரிநாம கீர்த்தனங்களிலே பிரீதியையுடையவனாயும் அதினாலே மிகவும் மனதையுடையவனாயும், ஒருசமயம் [illegible] கண்டவன் போல நகையாநின்றும், அந்தப்பகவானை [illegible] [illegible]பண்ணப் பட்டேனென்று அழாநின்றும், [illegible] [illegible]ர்க்கின்றும், சந்தோஷத்தினாலே கானம்பண்ணுகின்றும், ஜ[illegible] [illegible]த்தனம் பண்ணுகின்றும், பேயபிடித்தவன்போல பரவசனைகா[illegible] ஸ்ரீஹரியையே கதியாக அடைந்தவனாய் ஆகாசம், [illegible] [illegible]ி, சந்திர சோதிகணங்கள், இதரபிராணி[illegible] [illegible], சமுத்திரங்கள் இன்னு முள்ள சயலத வஸ்துக்களையும் ஸ்ரீஹரியினுடைய சரீரமென்றெண்ணிப்

பிரஹ்மம் பண்ணக்கடவன். இப்படி அச்சுதனுடைய திருவடிகளைப் பஜனை பண்ணுகிற பகவானுக்கு அந்த திடமான உபாசனையினாலே பக்தியும் விரக்தியும் பகவானுடைய சொரூபசாக்ஷாத்காரமும் உண்டாகிறதும், அதினாலே பரமமான சாந்தியையடைந்து சாக்ஷாத் பரமபதத்தையே அடைவன். இப்படிச்சொல்லிய கவியோகியின் வார்த்தையைக்கேட்டு மிதிலசக்ரவர்த்தியானவன் பின்னுங்கேட்கிறான். வாரீர் மஹானுபாவர்களே! மானிடர்களுக்குள்ளே பாகவதனானவன் எப்படிப்பட்ட காமநிஷ்டையை யுடையவனாயிருப்பன் எவ்வகையான சுபாவத்தையும், ஆசாரத்தையும் உடையவனாயிருப்பன் எந்த சின்னங்களாலே பகவானுக்கு இஷ்டனாகவிருப்பன். அதைச்சொல்லவேண்டுமெனக்கேட்க ஹரியோகிசொல்லு கின்றார்.

வாராய் ராஜனே! யாதொருபுருஷனானவன் சமஸ்தபிராணிகளிலேயும் பகவான் அந்தரியாமியாயிருக்கிறாரென்றும் கலியாணகுணங்களையுடைய பரமாத்மாவினிடத்தில் சமஸ்த பிராணிகளுமிருக்கிறதென்றும் பார்க்கிறானோ அவனே பாகவதோத்தமனாகிறான். யாதொரு புருஷனானவன் ஈஸ்வரனிடத்திலே பக்தியையும், பாகவதாளிடத்தில் சிநேகத்தையும், அஞ்ஞானிகளிடத்தில் கிருபையையும், சத்ருக்களிடத்தில் உபேக்ஷையையும் பண்ணுகிறானோ அவன் மத்தியபாகவதனாகிறான். யாதொருபக்தனானவன் ஸ்ரீஹரியினுடைய பிரதிமையிலேயே சிரத்தையுடனேகூட பூசையைப்பண்ணிக் கொண்டு பாகவதாள் இதரபிராணிகளிடத்திலேயும் பூசியாமலிருக்கிறானோ அவன் பிராகிருத பாகவதனாகிறான். யாதொருவன் இந்திரியங்களாலே விஷயங்களைக் கிரஹித்தாலும் அந்த விஷ்ணுவினுடைய மாயாவிலாசமென்றே பார்த்து அந்த விஷயாதிகளில் வெறுப்பு விருப்பின்மையாயிருக்கிறானோ, எவன் ஸ்ரீஹரியினுடைய அனுபவத்தினாலே தேகம் இந்திரியங்கள், மனது, புத்தி, ஜென்மநாசம், பசி, தாகம், பயம், சோகமுதலான சம்சாரதர்மங்களாலே மோகத்தை யடையாமலிருக்கிறானோ, எவன் காமாகாமமுதலான வாசனைகளும் அணுகாமல் அதுகளுக்குப் புறம்பாகிறானோ, எவன் தவசினாலேயும், வாணாசிரமத்தாலும், அகங்கொள்ளாமல் உத்தமகுலம் தபசு முதலானதுகளை யுடையவனாயிருக்கிறானோ, எவன் ஸ்ரீஹரியினுடைய ஏகாந்த பக்தனாகிறானோ, எவன் தன்னுடையதென்றும் இதராளுடையதென்றும் அபேதமுள்ள மனதுடையவனோ, எவன் ஸ்ரீபகவானுடைய பாதாரவிந்தமே கதியென்று பிரியாத தியானத்தையுடையவனாய் எப்படிப்பட்ட விஷயாதிகளிலும் சிந்தையை வேறுபடுத்தாதவனாய் ஹரிபஜனையினின்று நிமிஷமேனும் சலியாமலிருக்கிறானோ அப்படிப்பட்ட சத்குணங்களுடையவனே பாகவதோத்தமன், அவனே வைஷ்ணவோத்தமன், அவனே ஸ்ரீஹரியினுடைய ஏகாந்தபக்தனென்று சொல்லாநிற்கிறான்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்

அரியநிமிச சககிரவாததிககு அநதரிஷியோகியாஞேனுதிக
சூரியபகவானிடமாயா வசனததையும பிரபுததவுயா யோகீநதிரன்
பெருமையைத தாணடு முபாயததையும
பகவானுராதனக கிரமமும பகாநதிட்டாரே

நிமிசககிரவாததிககு அநதரிஷி யோகியானவா மாயையைததாணடு முபாயததையும, பிபபிலாயினயோகியானவா பரததவததையும, ஆவிரஹோத்திரயோகியானவா பகவானுடைய ஆராதனக கிரமததையும சொனனு ரெனறு சொலலபபடுகினறது

நிமிசககிரவாததி வாககியம்.

வாருஙகள மகானுபாவாகளே! பிரமமாதிகளையும மோகிபபியா நினற ஸ்ரீ விஷ்ணுவினுடைய மாயையை அறியசசொலலவேணடுமெனறு கேடக, அநதரிஷி யோகியானவா சொலலுகிறா

அநதரிஷி வாககியம்.

ஓ அரசனே! மகாபரிசுததரா யிருககிற அநதபபரமாததுமாவினிடத தில யாதொருகாரணததினுலே பரமாததும புததிதோனறுமல பிரபஞசத தோறறநதோணிக கொணடிருபபதே அவருடைய மாயையாக நிறகிறது அநத ஈஸவரரானவா யாதொரு மாயையினுலே இநதபபிரபஞசததைச சிருஷடிததாரோ ஆதிபுருஷரான பகவானுனவா தமமாலே தமமுடைய அமசாளான சீவாளுககுப போக மோகூஷஙகளபொருட்டு பிரிதிவு முதலான மகாபூதஙகளாலே அனேகஙகளாயும சராயுசமுதலான பிராணிகளைச சிருஷடிததாரோ இதுவே அவருடைய மாயையாகநிறகிறது பினனையும இநதபபிரகாரம சிருஷடிககபபட்டிருககிற பிராணிகளிலே அநதரியாமியாகப பிரவேசிததிராநினறு மனதுமுதலான இநதிரியஙகளிலேயும அனுப் பிரவேசித திராநினறும சபதாதிகுணஙகளைச சீவாததுமாவைக கொணடு அனுபவிககிறுரோ அதுவே ஸ்ரீபகவானுடைய மாயையாக நிறகிறது அநதச சீவனுனவன இநதிரியஙகளினுலே விஷயஙகளை யனுபவியாநினற இநதச சரீரததைத தானெனறெணணிககொணடு ஆசகதியையுடைவனுய காமேநதிரியஙகளால வாசனைகளோடே கூடியிராநினற காமஙகளைசசெய்து சுகதுககரூபமான அநதப பலனகளை யனுபவிததுக்கொண்டு இநதசசமுசாரததிலே பிரமிததுககொணடிருககிறுன. இபபடியாக அநதசசீவனுன வன் அனேகதுககததைக் கொடாநினற காமகதிகளை யடைநதவனுய்

மக்ப்பிரளயபரியந்தம் சனனமரணாதிகளை பரதந்திரனாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான் பிரிதிவு முதலான பூதங்களுக்குப் பிரளய ஹேதுவான துண்டாகுகையில் பகவானானவர் காரியகாரணமாயும் ஸதூலமாயுமிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சத்தைக் காரணமான பிரகிருதியை யடைவிப்பிக்கிறதற்கு ரிஷியாகி றிறகிறா பிரளயகாலத்தில் பூமியிலனேக வருஷம் மகாகோரமான அனாவிருஷ்டியானது உண்டாகப்போகிறது அக்காலத்தில் சூரியனானவன் மூன்றுலோகங்களையுந் தகிக்கப்போகிறான். அப்போது சங்கருஷணனுடைய முகத்திலே நின்றுண்டாகா நின்ற காலாக்கினியானது அதிக சுவாலையுடையதாய் பாதாள முதல வாயுவினாலே தகித்துக்கொண்டிருந்தியாயிருக்கும் பிறபாடு பிரளயகாலத்தைப் பண்ணுகின்ற சமவார்த்தமென்னப்பட்ட மேகக்கூட்டமானது யானைத்துமபிக்கை யளவாயுள்ள வருஷ தாரைகளாலே அனேக சமவச்சரங்கள வருஷிக்கப்போகிறது அதில பிரபஞ்சமானது லயத்தையடையும் அந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானியான இரணியகர்ப்பனானவன் சூட்சுமகாரணமான பிரகிருதியையடைவன அப்போது சகலமும் லயித்து பராணமாத்திரமே யுண்டாயிருக்கும்.

பிரிதிவுமுதலான மகாபூதங்களுக்கு லயம் எப்படி யென்றால வாயுவினாலே கெந்தகுணமானது அபகரிக்கப்பட்டுப் போகையில பூமியானது ஜலத்திலே லயத்தையடையும், அந்தஜலமும் வாயுவினாலே அபகரிக்கப்பட்ட ரசோகுணத்தையுடையதாய அக்கினியிலே லயத்தையடையும், சமவர்த்தமென்னப்பட்ட தபசினாலே ரூபகுணமானது அபகரிக்கப்பட்டுப் போகையில அந்த அக்கினியானது வாயுவிலே லயத்தையடையாநிற்கும், ஆகாசத்தினால ஸ்பரிசகுணமானது அபகரிக்கப்படுகையில அந்தவாயுவானது ஆகாசத்திலே லயத்தையடையாநிற்கும், தனக்குக் காரணமாயும் காலரூபியாயுமிருக்கிற ஈஸ்வரனாலே சப்தகுணமானது அபகரிக்கப்பட்டுப் போகையில அந்த ஆகாசமானது தாமச அகங்காரத்திலேயும், இந்திரியங்களும், புத்தியும், ராஜச அகங்காரத்திலேயும், மனதானது இந்திரியாபிமானி தேவதைகளோடேகூட சாத்துவீக அகங்காரத்திலேயும், லயத்தையடையாநிற்கிறது கள இந்தப்பிரகாரம் தன்னுடைய காரியங்களுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த அகங்காரமானது மகத்தத்துவத்திலே லயத்தையடையாநிற்கிறது மகத்தத்துவமானது பிரகிருதியினாலே லயத்தையடையாநிற்கிறது.

பரமாத்துமாவைக் காட்டிலும் மிகவும்வேறாய பரமாணுமுதலான ஜகத்காரணமான திருக்கின்றது என்கிறகியானமும், சிருஷ்டிக்குப் பூர்வம் அசத்தான பிரிதிவுமுதலான பூதங்களுக்குக்காரண வியாபாரத்தினாலே ஜனமமுண்டாச்சுதென்றறிவதும் காணப்படாநின்ற பிரிதிவுமுதலான இந்த ஜகத்துக்கு நாசகாரணத்தினாலே லயிக்கிறதென்றறிவதும் இதுவே பரமாத்துமாவினுடைய மாயாவிலாசமாகநிற்கிறது

வாரசப் ராஜனே! சிதலுஷ்ணமுதலானதினாலே உண்டாகிற கிலேசமும் மரணபேதுக்களான சாபபய, சோகங்கள் முதலான துஷ்ட விகாரங்க

களுடைய தரிசனத்தினலே உண்டாகாநின்ற பயமும், இதினல் மேலும் மேலும் உண்டாகாநின்ற கிலேசப்பிரவாகமும், பயப்பிரவாகமு மியா தொன்றுண்டோ இதுவே ஆத்மாவினுடைய அஞ்ஞானமாக நிற்கிறது. வைதீகாள் அசத்தான பிரபஞ்சத்துக்கு உற்பத்தியையும், அசத்துக்கு நாசத்தையும், பரமாத்துமாவைக் காட்டிலும் பிரபஞ்சம் வேறென்றும், பிரமாணிக்கமாகச் சொன்னர்களேயானுல் அந்த வைதீகாளுக்கு வேதமானது அஞ்ஞானத்தை நாசம்பண்ணி வஸ்து தத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருக்கும், இருந்தாலும் துஷ்டாளான சோராள் சாராளிவர்களுக்குச் சூரியோதயமானது வஸ்துதத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருந்தாலும் க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகாத தெப்படியோ அப்படிபோல் அவர்களுக்கு க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகமாட்டாது

ஜலமுதலானதில் காணப்படாநின்ற சந்திரப்பிரதிபிம்பமும் பர்வத முதலியதுகளில் கேழ்க்கப்படாநின்ற பிரதித்தொனியும் சிப்பியினிற் காணப்படாநின்ற வெள்ளியும், இதுகள் விகாரமில்லாததாயுமிருக்கிற பிம்பத்திலேயும், அதிஷ்டானத்திலேயு மில்லையன்றோ அந்தப்பிம்பமும் அதிஷ்டானமும் பரிபூரணவஸ்துவான சத்திலே யில்லையன்றோ ஞானத்தைத்தவிர பதார்த்தமென்கிறதும் அதாவர்சயில்லையன்றோ அந்தக் ஞானத்துக்கோ வென்றால் அனுதியான படியினுலேயும் சுயம்பிரகாசமான படியினுலேயும் வேறுகாரணமில்லை ஓய அரசனே! யென்றார் அந்தரிஷி யோகியானவர்.

நிமிச்சக்கிரவர்த்தி வாக்கியம்.

மகாரிஷிகளே! மனேசய மில்லாதவர்களாலே தாண்டுதற்கரிதான ஈஸ்வரனுடைய இம்மாயையைச் சரீரத்திலே நானென்கிற புத்தியையுடையவர்களானபோதள சுகமாக எப்படித் தாண்டுவார்களோ அந்த உபாயத்தை யருளும்படி நிமிச்சக்கிரவர்த்தி கேட்க அவர்களில் பிரபுத்தயோகியானவர் சொல்லுகிறார்

பிரபுத்தயோகி வாக்கியம்

யாதொரு புருஷனனவன் துக்கநிவர்த்தியாய்ச் சுகத்தையடையும் பொருட்டு காமங்களைப்பண்ணியும் ஸ்திரீயுடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற தினுசு முண்டாகும் வித்தியாசங்களைப் பார்க்கக்கடவன் நித்தியமாக துக்கத்தைக்கொடுத்தும் மிருத்தியுரூபமாயுமிருக்கிற தனங்களாலே அனித்தியமான கிரகம், புத்திராள், ஆப்தாள், பசுக்கள் இதுகளாலே ஆத்மாவுக்கு என்ன பிரீதியுண்டாகாகிறது காமத்தினுல சம்பாதிக்கப்பட்ட சமஸ்த போகங்களையும் அநித்தியமென்றே அறியக்கடவன் உத்தமமான சிரேயஸையறியவேண்டியவன் சகலவேதார்த்தங்களுடைய தத்துவத்தையும் பரமாத்துமவனுபவத்தையும் அறிந்த ஆசாரியனை ஆசரிக்கக்கடவன். அந்த ஆசாரியனுடைய சந்நிதியிலே அவரையே பரமாத்துமாவாகப் பாவனை பண்ணி ஸ்ரீஹரியானவர் சந்தோஷமடையும்படியான அப்படிப்பட்ட பாகவதர்மங்களைக் கபடமில்லாமற்கேட்டு கிரகிக்கக்கடவன.

சமஸ்த விஷயங்களில் விரக்தியும் சாதுக்களுடைய சங்கத்தையும், நிக்ருஷ்டாளிடத்தில் தயையும், சமானாளிடங்களில் ஸ்நேகத்தையும், உத்தமாளிடத்தில் வணக்கத்தையும் பண்ணக்கடவன். சரீரத்தை மிருத்திகை ஜலமுதலியதுகளாலே சுசிசெய்வதையும், அந்தரங்கத்திலே டம்பம் அகங்காரங்களை விட்டிருக்கையும், ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் பொறுமை வேதாத்தியயனம் முதலானதையும் பிரமசரியத்தையும் சீவகாருண்ணியம் சுகதுக்கமுதலான தொந்தங்களில் சமானமனதும், சர்வப்பிராணிகளிலும் பரமாத்துமா அந்தரியாமியாயிருக்கிறனென்கிற தியானமும், ஏகாந்தசீலனாயிருக்குகையும், கிரகமுதலானதுகளில் அபிமானமில்லாதிருக்கையும், ஆரண்ணியங்களில் விழுந்திராநின்றும் பரிசுத்தமாயிருக்கிற மரவுரியைத்தரித்துக்கொள்ளுவதையும், பகவானைப் பிரதிபாதியாநின்ற சாஸ்திரங்களில் ஸாரத்தையும், இதர சாஸ்திரங்களைத் தூஷியாதிருத்தலையும், பிராணயாமங்களாலே மனோநிக்கிரகத்தையும் வாக்குநிக்கிரகத்தையும், காமியகாமாதி யாகத்தினால் காயநிக்கிரகத்தையும், சத்தியவசனத்தையும், இந்திரிய நிக்கிரகத்தையும், ஆஸ்ரயித்து பண்ணக்கடவன், அற்புதமான லீலையையுடையவரான ஸ்ரீஹரியினுடைய அவதாரம், சரித்திரம் குணம் இதுகளுடைய சிரவணத்தையும், கீர்த்தனைகளையும், தியானத்தையும் பண்ணக்கடவன், ஸ்ரீஹரிக்குப் பிரீதியார்த்தமாகவே யக்கியமுதலான காமங்களைப் பண்ணக்கடவன் யாகம், தானம், தபசு, தடாகப் பிரதிஷ்டை முதலான கருமங்களையும், இஷ்டமான கெந்தபுஷ்பமுதலியதுகளையும், பாரியை, புத்திரர்கள், கிரகம், பிராணன் இதுகளையும் பகவானுக்குச் சமர்ப்பணம் பண்ணக்கடவன்.

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையே நாதனாகவுடைய ஸ்தாவரசங்கமங்களான பிராணிகளிலே ஸ்நேகத்தையும், பூசையையும், வைக்கக்கடவன். பாவனமான பகவானுடைய யஸஸை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு, ஆநந்தித்தும், சகலதுக்கங்களினின்று நிவர்த்தியாய சுகித்திருக்க அப்பியாசிக்கக்கடவன். பாகவதர்களானபேர்கள் சகலபாபசமூகங்களையும் போக்கடியாநின்ற ஸ்ரீஹரியை ஸ்மரித்துக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் புளகாங்கிதமான சரீரத்தை பக்தியினாலே தரியாநின்றும் ஒருவேளையில் ரோதனம் பண்ணியும், நகைத்தும், ஆநந்தித்தும், நிர்த்தனம் பண்ணியும், கானம்பண்ணியும், ஒருவேளையில் ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலைகளை அபிநயம் பண்ணுவார்கள். இப்படிச் செய்யும் அந்தப் பரமபுருஷரையடைந்து சுகதுக்கத்தை விட்டவனாய வேறுசிந்தையின்றி பாகவத தர்மங்களை யாசரிக்கக்கடவன் இதினாலுண்டாகின்ற பக்தியினாலே ஸ்ரீமந்நாராயணரே கதியென்று வெல்லுதற்கரிய பகவானது மாயையை சுகமாகவெல்லுவான். என்றிப்படி பிரபுத்தயோகியானவர் சொல்லக்கேட்டு நிமிச்சக்கிரவர்த்தி சொல்லுகிறான்.

நிமிச்சக்கிரவர்த்தி வாக்கியம்.

கேளுங்கள் மகானுபாவர்களே! பரப்பிரமமென்றும் நாராயணரென்றும் பகவானென்றும், பரமாத்துமாவென்றும் சொல்லப்படுகின்றதனரே, நாரா

யணரென்று பெயரையுடைய அந்தப் பரப்பிரமஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்கின்ற அந்த வரசனைப்பார்த்துப் பிப்பிலாயன யோகியானவர் சொல்லுகின்றார்.

பிப்பிலாயனயோகி வாக்கியம்.

வாராய அரசனே! யாதொருபகவானனவர் இந்தப்பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்குக் காரணமாயும் காரணசூனியராயும், சொற்பனமுதலான அவஸ்தைகளில் அந்தரியாமியாயும், தேகம் இந்திரியங்கள், பிராணன், மனது இதுகளில் பிரேரேபணைப் பண்ணப்பட்டு சீவனுடனேகலந்து விஷயாதிகளில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மிருக்கிற அந்த நாராயணரைப் பரப்பிரமமமென்று றறியக்கடவாய் அப்படிப்பட்ட பரப்பிரமத்தை நேத்திரமுதலான இந்திரியங்களாலும் மனதினாலும் புத்தியாலும் அடையக்கூடாது வேதமானது தான பிரமாணமாக நின்று கொண்டு அந்தப் பரமாத்துமா வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாதவரென்றும் சொல்லாமலே அப்பரமாத்துமாவைத்தவிர மற்றவைகளை நிஷேதியாநின்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது ஆதியிலே ஏகமாக அப்பரப்பிரமமஹமே சத்துவ ரஜஸ தமோகுண ரூபமான மூன்று விதமாய் கிரியாசக்தியினாலே விராட்புருஷனென்றும், ஞானசக்தியினாலே மகத்தத்துவமென்றும், சீவனென்றும், அகங்காரம இந்திரியம் தேவதைகள் விஷயங்கள் சுகமுதலான காமம பலனகளாகவுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. காரியகாரணங்களுக்கு பரமகாரணராயிருக்கிற அந்தப் பரப்பிரமஹமே சர்வ ஸ்வரூபமாக விளங்காநிற்கிறது, இந்தப்பரமாத்துமா வானவர் பிறந்ததுமில்லை, இறந்ததுமில்லை, விருத்தியுமில்லை நாசமுமில்லை அல்லாமல் பால்யம் யவ்வனமுதலான தேக அவஸ்தைகளுக்குச் சாட்சியாய் அநந்தக காலங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் சர்வதேசத்திலும் காலத்திலும் நாசமடையாதவனாய் ஞானமாத்திர ஸ்வரூபனாயும், சர்வசாட்சியாயும், நித்தியனாயு மிருக்கின்றான் இப்படிப்பட்ட அந்தப் பரமாத்துமாவாகிய நாராயணரையே பரப்பிரமஹமென்று அறியக்கடவதென்றார் நிமிச்சக்கிரவர்த்தி பின்னும் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

நிமிச்சக்கிரவர்த்தி வாக்கியம்.

தபோநிதிகளே! புருஷனானவன காமபோகத்தினால் சமஸ்த சாரத்தையுடையவனாய இந்த லோகத்தில சீக்கிரமாகக் காமபந்தங்களை விட்டுவிடக்கூடிய நிவர்த்திசாதனமான ஞானத்தைச் சொல்லக்கடவீர்கள். அல்லாமல் பூர்வத்தில என்பிதாவான இட்சுவாகுமகாராசனுடைய சமீபத்திலே பிரமஹபுத்திரரான சனகயோகி முதலானபேர்கள் சிரவக்கியாளாயிருந்தும் நானிந்த பிரசனத்தையே கேட்டேன் அவர்கள் சொல்லாமற்போன அந்தக் காரணத்தையுஞ் சொல்லக் கடவீர்களென்றான். இப்படிக்கேட்ட அரசனைப்பார்த்து ஆவிர்கோத்திர யோகியானவர் சொல்லுகிறார்.

ஆவிர்ஹோத்திரயோகி வாக்கியம்.

ஓ நிமிசக்கிரவர்த்தியே! கேளும், வேதமானது ஈஸ்வரனிடத்திலே யுண்டானது அது எந்த தாற்பரியத்தினாலே எந்த அர்த்தத்தைச்சொல்ல ஏற்பட்டதோ அந்த அர்த்தத்தையே வேறொருபிரகாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது எப்படியானால் பிதாவானவன் பாலனுக்கு அவுஷதத்தைச்சாப்பிடச் செய்வதற்கு லட்டுகம் முதலானவைகளாலே இச்சை யுண்டாக்கி அவுஷதத்தைச் சாப்பிடச்செய்து அந்த அவுஷதபானத்துக்கு லட்டுகம் பலப்பிராப்தியே பலமாகாமல் ஆரோக்கியமும் பலமாகா நிற்கிறதன்றோ அப்படிப்போலவே வேதமும் புருஷனைக்குறித்து சொர்க்க போகமுதலான பலன்களாலே ஆசையையுண்டாக்கி காமத்தியாகத்தின் பொருட்டே காமங்களை விதியாநிற்கிறது. இந்திரியஜயமில்லாத மூடப்புருஷனானவன் வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட காமத்தை ஆசரியாமற்போனானே யானால் விகிதகாமத்தை ஆசரியாமற்போனதாகிற அதர்ம காமத்தினாலே மறிக்கிறதும ஜனிக்கிறதுமான துக்கத்தையடைவன் ஆசையினாலே ஈசுவரார்ப்பிதமான காமங்களைச்செய்து காமத்தியாக ரூபமான கியான சித்தியடைவன் யாதொரு புருஷனானவன் சோதிஷ்டோம முதலான காமங்களைப் பண்ணும்படி வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற சொர்க்காதிபலமானது காமத்தைச்செய்கிறதிலே பிரவிர்த்தியின் பொருட்டு ஆகாநிற்கிறது, யாதொரு புருஷனானவன் சீவனுடைய அகங்காரபந்தத்தைப் போக்கடிக்கவேணுமென்று இச்சிக்கிறானோ, அவன் பாஞ்சராத்திரமுதலான ஆகமசாஸ்திரத்திலும் வேதத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதிகளாலே தேவதேவரான ஸ்ரீகேசவரை ஆராதிக்கக்கடவன் ஆராதனக்கிரமமாவது ஆசாரியனிடமாக அனுக்கிரகம்பெற்று அவர் காட்டிக்கொடுக்கின்ற பூசாவிதிக்கிரமத்தை யுடையவனாய் அர்ச்சாவதாரமூர்த்திகளிலே தனக்கு எந்தமூர்த்தி இஷ்டமாகாநிற்கிறதோ அந்த மூர்த்தியினாலே பரமபுருஷனை ஆராதிக்கக்கடவன் ஆராதனகாலத்தில் சுசியாக ஸ்ரீபகவானுடைய மூர்த்திக்கு எதிராகவிருந்துகொண்டு பிராணாயாமமுதலானதுகளாலே தேகமுதலாகியதுகளைச் சுத்திசெய்துகொண்டு அங்கனியாசங்களாலே ரக்ஷையை யுடையவனாய் ஸ்ரீஹரியை ஆராதிக்கக்கடவன் பிரதமத்திலேயே புஷ்பமுதலான பூசாதிரவியங்களைக் குற்றமில்லாது சோதனை செய்துவைத்துக்கொண்டு பூமியைக் கோமயத்தினாலே சுத்திசெய்து மனதை விஷயாதிகளில் செல்லாமல் சரீரத்தை ஸ்நானாதிகளால் சுத்திபண்ணிக்கொண்டு ஆசனத்திலிருந்து பாத்தியமுதலான பாத்திரங்களை யருகில் வைத்துக்கொண்டு இருதயத்திலேயாவது அர்ச்சாவதார விக்கிரகத்திலாவது பூசிக்கக்கடவன் இருதயத்திலே பூசிக்கப்படாநின்ற ஸ்ரீஹரியை விக்கிரகத்திலே ஆவிர்ப்பவித்ததாய் தியானம்பண்ணி இருதயம், சிரசு, சிகை, கவசம், நேத்திரம், அஸ்திரம் இந்த மந்திரங்களால் தேகத்திலே செய்யப்பட்ட அங்கனியாசத்தை யுடையவனாய் சாவதானசித்தனாய் மூலமந்திரத்தினாலே ஸ்ரீபகவானை ஆராதிக்கக்கடவன் இருதயமுதலான அவயவங்களோடும் சுதரிசனமுதலான பஞ்சாயுதங்களோடும் பரிவார

தேவதைகளோடு யிருக்கிற அந்தந்த மூர்த்தியை அவரவர்களுடைய மந்திரங்களாலே அர்க்கியபாத்தியம், ஆசமனியம், ஸநானம முதலானதுக ளாலேயும, வஸ்திரம, கந்தம, புஷபம, திலகம, தூபதீப நைவேத்தியங்க ளாலேயும, எதாசாஸத்திரத்துடன சமபூரணமாகப பூசித்து ஸதோத்திரஞ செயது ஸ்ரீஹரியை பிரணாமமபணணக்கடவன தனனை அந்த ஸ்ரீபகவா னுடைய ரூபமாகத தியானம பண்ணிககொண்டு ஸ்ரீஹரியினுடைய மூர்த் தியைப் பூசிககககடவன

இநதபபிரகாரம் எதாஸதிரமாகப் பூசைபணணி ஸ்ரீபகவானுக்கு அர்ச்சிககபபட்ட துளசி முதலானதை சிரசில தரித்துக்கொளளககடவன. இநதபபிரகாரம பூசிககபபடாநினற அநதபபகவானைத தனனுடைய இருத யத்திலேயும, அநத விககிரகத்தை கோவிலாழவாாகளிலேயும, ஏளபபண்ணி அநதபபூசையை முடிககககடவன யாதொருபுருஷனனவன அககினி, சூரியன், ஜலம இது முதலானதுகளிலானாலும அதிதியினிடததிலானாலும இருதயததிலானாலும பரமாததுமாவான ஈஸவரனை ஆராதிககிற அநதப புருஷன் சீககிரமாக முததியை யடைவன மேலும நீ பாலனாயிருநததனா லும் வேதத்திலசொலலும காமஙகளை எநத அாததஙகளினால சொன்னா லும், உனககு அவகாணபபடாதெனறே அநதசசனகயோகி முதலான பேர்களால் அப்போது சொலலவிலலை யெனறு நீ யறியககடவாய்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபிரான்.

நான்காவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பகரு மாதிற மிடயோகி பகவானுல
நிகரிலா நிமிச சககிர வாததியைப
பகைபி லாமற பாரதது பகவானிட
தகை யுறுதவ தாரததைச சாறறுவாம

திறமிடயோகியினுல நிமிசசககிரவாததிககு ஸ்ரீபகவானுடைய அவதார சரிததிரஙகள சொலலபபடுகினறது

நிமிசசககிரவாததி வாககியம்

வாருஙகள மகாயோகிகளே! ஸ்ரீ பகவானுடைய ஆசசாவதாரஙகளிலே இஷடமான மூாததியை ஆராதிககுமபடி சொனனீாகள. ஸ்ரீஹரியானவர் சுயவிசசையினுலே பணணபபடட எநதெநத அவதாரஙகளாலே இநத லோகததில எநதெநத லீலைகளைபபணணினுரோ, பணணிககொணடிருககிறுரோ, பணணபபோகிறுரோ, அவைகளைச சொலலுமபடி நிமிசசககிர வாததி கேடகினறதை திறமிடயோகியானவா பாாததுசசொலலுகிறுா

திறமிடயோகி வாககியம்

ஓய் நிமிசசககிரவாததியே! கேளும யாதொருபுருஷனுனவன அனநதருடைய அனநதகலியாண குணஙகளை எணணிககொளளக கருதுகினறவன மகாமநத புததியையுடையவன பூமியிலுளள துகளகளை மகாபிரயாசைகொணடு எணணிககை கொணடாலும கொனனுவன ஸ்ரீபகவானுடைய குணஙகளை எணணததொலையாது ஸ்ரீமநநாராயணரானவா தாமே பிரிதிவு முதலிய பஞசமகாபூதஙகளாகிய பிரமாணடமெனகிற படடணததை நிாமாணமபணணி அதில தமதமசமாகவே புருஷனெனகிற நாமததையுடையவராயிருககிறுா அவருடையசரீரமே மூனறுலோகமாயும, அவருடைய இநதிரியஙகளே சமஷடி, வியஷடிகளாகிய சீவனகளுககு கியானேநதிரிய காமேநதிரியஙகளாகவும, அவருடையதததுவககியானமே சமஸதசீவாகளுக குஞ கியானமாகவும, அவருடைய பிராணனே சமஸதசீவாளுககும தேகசததியும, இநதிரியசததியும, கிரியாசததியுமாகியும, அவருடைய முககுணங்களே பிரபஞசததில சிருஷடி ஸதிதி சஙகார கிருததியஙகளும, ஆதிகாததாவாகவும திறகினறுா. அநத ஸ்ரீபகவானுடைய ரசோகுணமே சிருஷடியில பிரமமாவாகவும, அவருடைய சததவகுணமே ஸதிதியில விஷணுவாகவும, அவரது தமோகுணமே சஙகாரததில உருததிரனுகவும உண்டாயிற்று.

ஆதிபகவானும ஆதிபுருஷருமவரே யாதொருபகவானனவா தட்சனுடைய பெணணும மூாததியெனறு பெயரையுடையவளாயு மிருககிற தாமபததினியினிடததிலே நரநாராயணாகளாக அவதரிதது சமதமாதி குணஙகளே யுடையவராய நாரதா பொருட்டு நிவர்ததி ஸவரூபமாயிருககிற காமயோகததை உபதேசியாநினறு தாமும ஆஸரயிததாரோ யாதொரு பகவான் இபபோதும காமததையே அநுஷடானம பண்ணு நினற பாதாரவிநதஙகளே யுடையவரா யிருககிறுரோ தேவேநதிரனனவன தபசினல தன ஸதானததைக கிரகிககவேணுமெனறு இசசிககிறுரெனற சஙகையை யுடையவராய, அவருடைய தபசை விககினஞ செயவதறகு அபசரஸதிரீகள முதலான பரிஜனஙகளோடு செலலுமபடி மனமதனேயேவ அவன அபபடியே வசநதரிது மநதமாருதம இதுகளோடு அநத பதரிகாசிரமததையடைநது பகவானுடைய மகிமையை யறியாதவனுய ஸதிரீகள் கடைககண் பாாவையாகிய பாணஙகளே எயதான ஆதிதேவரான அநதப பகவானனவா தேவேநதிரனுலேவபபட்ட மனமதனெனறறிநது குளுசிறிபபு கொணடு அநத மனமதன முதலானவாகளேப பா்ததுசசொலலுகிறுா. மெததசமாததனன மனமதனே! பயபபடாதே, மநதமாருதமே! பயபபடாதே, அபசர ஸதிரீகளே! பயபபடாதீாகள நமமுடைய ஆதிததியததைககிரகிதது இநத ஆசிரமததைச சபலமாகப பணணுஙகளெனறு அபயபபிரதானம பணணி ஸ்ரீமநநாராயணா சொலலுகையில, மனமதன் முதலான அநத தேவாள மனநடுககஙகொணடு வணஙகிச சொலலுகிறுாகள. விபுவே! ஆததுமநிஷடாகள சேவிககுமபடியான பாதபதுமஙகளேயுடைய உமமிடததிலே யுணடாயிருககிற இநத இநதிரியஜயமும் இநதககிருபையும ஆசசரியமனறு உமமையே சேவிதது உமமுடைய பரமபதததையே யடைகினறபோகளுககு தேவேநதிரன முதலானவாகள செயயும விககினஙகளனேகமாயிருககிறது உமமிடததில பகதியிலலாமலும எககியாதிகளில அவிாபபாகம தேவாளுககுக கொடுததுக கொணடு மிருககிற புருஷனுககு அவாகளால யாதொரு விககினஙகளுணடாகிறதிலலே. உமமிட பகதாளுககு உணடானுலும அநத விககினஙகள வாராவணணம திரஸகரிதது உமது பரமபதததை கொடுககினறீா உமமிடததில் பகதியிலலாதபுருஷாள பசிதாகமுதலான பாதைகள, ஸ்ரீபோகமுதலான போகங்கள், ரூபமாயிருககிற எஙகளேச செயிததவாகளானுலும கரையிலலாசமுததிரததைததாணடி ஓருகுளபபடியில முழுகுவதுபோல முழுகுகினறுாகள் கோபததை நிராகரியாமல அரிதான தபசை விட்டுவிடு கிறுாகளெனறு சொனனுாகள

அந்த மன்மதன் முதலானவர்களுடைய சௌந்தரியததினு லுண்டாயிருககிற காவம பஙகமாகுமபொருட்டு பகவான் தமமுடைய யோகமாயையினுலே சாவாபரண பூஷிதாளாய நிரமாணமபண்ணபபட்ட ஸதிரீகளேக் காணபித்தா. அவாகள சாக்ஷாத ஸ்ரீமஹாலட்சுமிக் கொப்பாய் விளங்க அவாகளேபபார்தது அவாகளுடைய சுநதரம அவுதாரியகுணமு பிரதாச

முள்ளதை நோக்கி மோகத்தையடைந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம் பண்ணுகின்ற அந்த மன்மதன முதலானபோகளை பகதவச்சலரான ஸ்ரீபக வானனவா கருணைகூாநது சொலலுகினறா மன்மதனே! இந்த ஸ்திரீக ளில உஙகளுககு எவளபேரில இசசையுணடா யிருக்கிறதோ, அனுருபை யான அந்த ஸதிரீயை வரிககககடவீாகள் இநத ஸதிரீகளும சவுநதரியமீ ளுளான எஙகளுககு அனுருபாளெனறு நாஙகளும சவுநதரிய முள்ள இநத ஸ்திரீகளுககு யோககியாளன றெனறு சொனனீாகளேயானுல் சொாக்கததுககுப பூஷணமாயிருகிற இவாகளுககுளளே ஒரு ஸதிரீயை வரிககக கடவீாகளென்றுா.

அதைககேட்டமனமதன அபபடியே ஒபபுக்கொணடு அநதபகவானைச் சாஷடாஙகமாகப பிரணாமமபணணி அநதஸதிரீகளில உததமியாகிய ஊருவசி யையழைததுககொணடு சொாககததையடைநது தேவசபையில தேவேந திரனை நமஸகரிதது ஸ்ரீமநநாராயணருடைய தபோபலததைச சொனனாாகள் அபபோது தேவேநதிரனும ஆசசரியமுறறு மிகவும பயததையடைநதான். பகவானான ஸ்ரீமகாவிஷணுவானவா ஜகததுககு மஙகளமுண்டாகும் பொருடடு அவருடையகலையினல அமசரூபியாகவும தததாததிரேயராகவும், சனகாதி யோகிகளாகவும, எஙகளுடைய பிதவான ரிஷபயோகியாகவும் அவத ரிதது ஆததுமததததுவததைசசொனனா அநத விஷணுவினுடைய அயககிரீவ அவதாரததிலே சகலவேதஙகளும கிரகிககபபடடதுகள ஜகதமங்களததின பொருடடு அவதரிதத மசசியாவதாரததில மனு பூமிதேவி ஔஷதிகள இது களை மகாபிரளயததில இரடசிததாா வராகவதாரததிலே ஜலததினினறு பூமியை உததாரணமபணணி இரணியாடசதனைச சஙகரிததாா கூாமாவ தாரததில க்ஷீரசமுததிரததைக கடையுமபோது முழுகிபபோகாநினற மநதரகிரியைத தமமுடைய முதுகினில தாஙகியருளினாா தமமையே சரணமடைநத கஜேநதிரனை முதலைவாயினினறு ரகூடிததாா காசிபபபிர சாபதிககு சமிததுகளை கொணடுவரபபோய அஙகு சமுததிரததில முழுகிபபோகாநினற வாலகிலலியாயெனற ரிஷிகளை உததாரணம பணணி ஆபததினினறு விடுவிததாா விருததிராசூரன வதையினு லுணடான பிரமம ஹததியில முழுகின தேவேநதிரனை அதினினறு விடுவிதது ரகூடிததாா. இரணியகசிபுவியினுடைய கிரகததில தகையபபடடிருநத தேவஸதிரீகளை விடுவிதது ரகூடிததாா தேவாகள அபயமடைநததினுலே நரசிமமாவதாரத தில அசுரசிரேஷடனான இரணியகசிபுவைச சஙகரிததாா பினனும் வாமனரூபியாக அவதரிதது பலிசசககிரவாததியி னிடததினினறு பூமியைக கிரகிதது தேவாகளுக களிததாா பரசுராமராக அவதரிதது இருபததொரு தரம பூமியில சாவக்ஷததிரியாகளை நாசம பணணினா. ஸ்ரீராமாவதாரங் கொண்டு சமுத்திரததில் சேதுபநதனஞ் செயது இலஙகைக கரசனான இராவணனைச் சங்கரித்தாா. அநதச சீதாபதியான ஸ்ரீராமரானவா இப்போது சர்வேசுவரராக விளங்குகிறார்.

அந்த ஸ்ரீபகவானானவர் பூமிபாரத்தை தீர்க்கிறதின்பொருட்டு எமது வம்சத்தில அவதரித்து தேவர்களாலும் பண்ணக்கூடாததான சரித்திரங் களைப் பண்ணப் போகின்றார் எக்கியத்துக்கு யோக்கியாளாய் எக்கியங்க ளைப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அசுரர்களை புத்தராயவதாரம்பண்ணி பாஷண் டவாதங்களாலே மோகிப்பிக்கப்போகின்றார், உகாந்தத்தில் கற்கியாயவதாரம் பண்ணி சூத்திரர்களாயும் பூமியை யனுபவியாநின்று மிருக்கிற இராசா க்களைச்சங்காரம் பண்ணப் போகின்றாரென்று சொல்லி இப்படி அளவில்லாத எஸ்வரியமுடைய ஜகத்பதியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீபகவானுடைய அனேகமாயிருக் கிற அவதாரங்களும் லீலைகளும் வாணித்துச் சொல்லவுங் கூடியதோ நிமிசக்கிரவர்த்தியே யென்றார்

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

சமச யோகியாற் சாற்றும் பாகவதர்
தமப தியுங்கற் பாசன யோகியால
அமச நான்கு யுகத்திலு மரியினற்ன
விமசை யாரா தனமும் விளம்புவாம

சமசயோகியினாலே பாகவதர்களுடைய கெதியும் கற்பாசனயோகியி னாலே நான்குயுகத்திலும் ஸ்ரீபகவானுடைய ஆராதனக்கிரமும் சொல்லப் படுகின்றது

நிமிசக்கிரவர்த்தி வாக்கியம்.

வாருங்கள் ஆத்துமநிஷ்டர்களே! யாதோருபுருஷாள் ஸ்ரீஹரியை உபாசியாமலும் ஒழியாத்காமத்தை யுடையவர்களாய் இந்திரிஜய மில்லாத வர்களாயுமிருக்கிற அந்தப்புருஷாளுக்கு என்னகதியென்று பிரசினம் பண்ணுகின்ற நிமிசக்கிரவர்த்தியைப் பார்த்து சமசயோகியானவர் சொல்லுகிறார்

சமசயோகி வாக்கியம்.

வாராய் ராஜனே! புருஷோத்தமரான அந்தப்பகவானுடைய முகத்தில் அவருடைய சத்துவகுணத்தினால பிராமணனும், அவரது பாகுகளில் சத்துவ ரசோகுணங்களாலே க்ஷத்திரியரும், அவருடைய துடைகளில்

ரஜஸ் தமோ குணங்களாலே வைசியர்களும், அபரதுபாதங்களில் தமோகுணத்தினால் சூத்திரர்களும் ஆகிய நான்கு வர்ணங்களும் தனித்தனியே யுண்டானார்கள். இந்த வர்ணங்களில் நியந்தாவான பகவானை அஞ்ஞானத்தினால் உபாசியாமலிருக்கிற அவர்கள் வர்ணாசிரம தர்மங்களினின்றும் பிரஷ்டர்களாய் அதோகதியை யடைவார்கள். அச்சுதருடைய கதையைக்கேளாமலும் நாமகீர்த்தனங்களைச் செய்யாமலுமிருக்கிற சூத்திரர் யாவரும் வியர்த்தமான ஜன்மத்தை யுடையவர்களானார்களே யென்று உன்னைப் போலொத்த மகானுபாவர்களுடைய கிருபைக்கு யோக்கியர்களாகவிருக்கிறார்கள். பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் இவர்கள் உபநயனம் அத்தியயனம் ஹரி உபாசனைக்கு உத்தமமான அதிகாரமடைந்திருந்தாலும் வேதங்களிலே யிராநின்ற அர்த்தங்களில் புத்தியையுடையவர்களாய காம பலன்களிலே மோகத்தையடைகின்றார்கள். அந்தக் காம விஷயத்திலும் பந்த ஏதுவாகாமலிருக்கிற காமத்தைச்செய்யத் தெரியாமல் மூர்க்கர்களாய் நாமென்கிற அகங்காரத்தைக்கொண்டு அந்த வேதவாக்கியத்தினாலேயே அப்சரஸ்திரீகளோடும் கிரீடித்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறோமென்றும், அச்சுதருடைய பக்தர்களைப்பீடித்தும், ஸ்திரீசம்போக சௌக்கியத்தையே சிரேஷ்டமாகவும், சகலமும் தம்மாலே அதிதிபூஜை யில்லாமலிருக்கிற கிருகங்களில் சாதிக்கப்படுகிறதென்றும், உண்டாகிறதென்றும், உண்டாயிருக்கிறதென்றும், வரப்போகிறதென்றும், இவ்விதமாக ஒருவருக்கொருவர் மனோரதங்களைச் சொல்லியும் இது முதலான அஞ்ஞானத் தன்மையுள்ள வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அன்னதானம் முதலான சாஸ்திரோக்தமான விதிகளைவிட்டு டம்பமாக எக்கியங்களையும் இம்மையிலும் பாபத்தைக்கப்பறியாமல் பசுக்களை வதைசெய்வதுமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அன்னமுதலான சம்பத்து, பிரபுத்துவம், குலம், கல்வி, தியாகம், ரூபம், பலம், கர்மம் இவைகளால் உண்டாகின்ற கர்வத்தினாலே ஈஸ்வரனோடு கூடிக்கொண்டும் சாதுக்களாகிய பாகவதர்களை அவமானம் பண்ணுகிறார்கள்.

லோகத்திலே ஸ்திரீசம்போகம், மது, மாமிசம் இவைகளை யனுபவிக்கிறது பிராணிகளுக்குள் ஆசையினாலே நித்தியமாக வுண்டாயிருக்கிறது. அனுபவிக்கும்படி விதியில்லை. விவாகமான ஸ்திரீயுடனே சம்போகமும், எக்கியத்தில் மாம்சத்தையும், சௌத்திராமணியாகத்தில் மதுவும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று நியமனம் பண்ணப்படுகின்றது. இவைகளை விவாதிப்பதே வேதத்துக்கு இஷ்டமாயிருக்கிறது. தர்மத்தினாலே கியானமும், பரமாத்துமசாக்ஷாத்காரமும் உண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட தர்மத்தை முக்கியமாக வுடையதான ஒருவராலேயும் அபகரிக்கக்கூடாத பராக்கிரமத்தையுடையவனாயுமிருக்கிற மிருத்யுவை எண்ணிப்பாராமலிருக்கிறார்கள். சௌத்திராமணியாகத்திலே மத்தியத்துக்கு ஆக்கிராணமே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பானமானது விதிக்கப்படவில்லை. அப்படியேதானே யாகத்திலே தேவதைகளை யுத்தேசித்துப் பசுவுக்கு ஆலம்பனமானது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பக்ஷண

கிரிகரியாசாபண்ணப்பட்ட அந்தப பசுவதையானது வேதததிலே விதிக் [illegible] ஸநீ சமபோகமும பிரசா விருத்தியமாகவே விதிக்கப்பட்டி [illegible] ஆசையினபொருட்டு விதிக்கபபடவிலலை. ஆகையி [illegible] பிராணிகள பரிசுததமான இநத சுதாமததை அறியாத வாகளாய [illegible] தாஙகளை தெரிநதவாகளெனகிற அககாரத தை யுடையவாகளாயும பசுககளைக கொலலபபட்ட அநத அககியானிகள ஸ்ரீஹரியைத துவேஷிததவாகளாய புததிராதிகளுடனே அதோகதியை யடைகிறாகளெனறு சொலலாநினற சமசயோகியைபபாாதது நிமிசககிர வாததியானவா சொலலுகினறாா

நிமிச்சகக்கிரவாதத்தி வாக்கியம்.

வாரீா மகாயோகியே! எநதெநதககாலததிலே அநதப பகவானானவா எபபடிபபட்ட வானததையுடையவராயும எபபடிபபட்ட மூாததியை யுடையவராயும மனுஷியாளால எநத நாமஙகளினால பூஜிககபபடுகினறீரா அதுகளை எனககுச சொலலககடவீரெனறு பிரசினமபண்ணுகினற ராஜா வைபபாாததுக கறபாசனயோகியானவா சொலலுகினறாா.

கற்பாசனயோகி வாக்கியம்.

வராய மகாராஜனே! கிரேதாயுகம, திரேதாயுகம, துவாபரயுகம, கலியுகம இநத நானகு யுகஙகளிலேயும நாலுவிதஙகளான வானஙகள நாமஙகள ஆகாரஙகள இதுகளையுடையவரான ஸ்ரீஹரிகேசவரானவா நாலுவிதஙகளான மாாககஙகளினாலே பூஜிககபபடுகிறாா கிரேதாயுகததிலே பகவானானவா சுககிலரூபியாயும நானகு கைகளையுடையவராயும சடையை யுடையவராயும, மரவுரியை வஸதிரமாகவுடையவராயும, கிருஷ்ணாசனம, எககியோபவீதம, ஜபமாலை, தணடம, கமணடலம இதுகளை தரிததுக கொணடு பிரஹமசாரியாயிருககிறாா அபபோது மனுஷியாள சமதமாதி குணஙகளை யுடையவாகளாயும மனோநிககிரகம, இநதிரியநிககிரகம இதுக ளோடு [illegible] தேவதேவரான ஸ்ரீஹரியை, அமசரெனறும சுபா [illegible], காமரெனறும, யோகீஸவரரெனறும, அமலரெனறும, ஈஸவரரெனறும, புருஷரெனறும, அவவியகாததரென றும, பரமாததுமாவெனறும இநத நாமஙகளினால பகவானை ஸதோததிரம் பணணுகினறாாகள

திரேதாயுகததிலே பகவானானவா இரகதவானராயும, நான்கு கைக ளையுடையவராயும, மூனறு புரியையுடைய அரைநூல மாலையையுடையவ ராயும, பொனவானமான கேசஙகளை யுடையவராயும, வேதமூாததியாயும சிறுகது சுறுவ் முதலான எககிய பாததிரஙகளை அவயவமாக யுடையவ ராயும, எககியமூாததியாக விருக்கிறாா அப்போது தாமிஷ்டாளாயும் வேதவாதிகளாயு மிருக்கிற மனுஷியாள சர்வதேவஸவரூபரான ஸ்ரீஹரியை

மூன்றுவேதங்களாலேயும் சொல்லப்பட்ட நாமங்களாலே ஆராதித்து விஷ்ணுவென்றும், எக்கியனென்றும், பிரச்னிகர்ப்பனென்றும், சர்வதேவனென்றும், உருக்கிரமனென்றும், விருஷாகபியென்றும் செயந்தனென்றும், உருகாயனென்றும் இந்தநாமங்களாலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்கள்.

துவாபரயுகத்திலே பகவானானவர் காயாம்பூ வர்ணத்தை யுடையவராயும், பீதாம்பரதாரியாயும், சக்கிரமுதலான ஆயுதங்களை யுடையவராயும், ஸ்ரீவத்சமுதலாயும் பாதம், அஸ்தம் இதுகளிலே யிராநின்ற பத்மரேகை முதலான சின்னங்களோடேயும், கௌஸ்துபம் முதலான சின்னங்களோடும் விளங்குகின்றார். அப்போது மனுஷியர்கள் பரமாத்துமாவை அறிய வேணுமென்கிற இச்சையை யுடையவர்களாய் மகாராசனுடைய சின்னங்களான சத்திர சாமர முதலானதுகளோடு கூடிக்கொண்டு பரம புருஷராயிருக்கிற பகவானை வைதீகமார்க்கத்தினாலேயும், பாஞ்சராத்திரமுதலான ஆகம மார்க்கத்தினாலேயும் ஆராதிக்கிறார்கள். தேவனென்றும் சங்கருஷணனென்றும், பிரத்தியும்னனென்றும், அனிருத்தனென்றும் பகவானென்றும், நாராயணனென்றும், ரிஷியென்றும், புருஷனென்றும், மகாத்மாவென்றும், விஸ்வேஸ்வரனென்றும், விஸ்வனென்றும், சர்வபூதாத்மாவென்றும், இந்தநாமங்களினாலே ஸ்ரீஹரியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்கள்.

கலியுகத்திலே இந்திரநீலமணியையொத்த காந்தியையுடையவராயும், இருதயமுதலான அங்கங்கள், கௌஸ்துபமுதலான சின்னங்கள், சுதர்சன முதலான ஆயுதங்கள், சுநந்தநந்தாமுதலான பாரிஷதர்கள் இதுகளோடு கூடிய ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரரான பகவானை, நாமகீர்த்தனம், ஸ்தோத்திரம் இதுகளாலே முக்கியமாக ஆராதிக்கின்றார்கள். வாராய் ராஜனே! பகவானாயிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவர் இந்தப்பிரகாரம் யுகங்களுக்கு அனுரூபமாயிருக்கிற நாமரூபங்களாலே அந்தந்த யுகதர்மத்தை அனுவர்த்தித்து மனுஷியர்களால் ஆராதிக்கப்படுகிறார். கலியினுடைய குணத்தை அறிந்த பெரியவர்கள் கலியுகத்தையே சிலாகிக்கிறார்கள். யாதொரு கலியுகத்திலே சம்சாரத்தில் சுழன்றுகொண்டிராநின்ற மனுஷியர்களுக்கு ஸ்ரீஹரியினுடைய நாமகீர்த்தனத்தைப் பார்க்கிலும் பரமமான லாபம் வேறொன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தம் உண்டாகிறபடியினாலே கலியுகத்தை சிலாகிக்கிறார்கள். கிருதயுகமுதலான யுகங்களிலேயிராநின்ற பிரஜைகளும் கலியுகத்தில் ஜனனத்தையிச்சிக்கின்றார்கள். இந்தக் கலியுகத்திலே ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய பக்தர்கள் ஒவ்வோரிடங்களிலே யிருப்பார்கள். சகல இடங்களிலு மிருக்கமாட்டார்கள். திராவிடதேசத்திலே பகவத்பக்தர்கள் விசேஷமாயிருப்பார்கள்.

நாரதர் வாக்கியம்.

வாரீர் வசுதேவரே! அந்த மிதிலேஸ்வரனான நிமிசக்கிரவர்த்தியானவன். இந்தப்பிரகாரம் பாகவத தர்மங்களைக்கேட்டு மிகவும் பிரீதியுடைய

வனுய புரோகிதரோடிருந்துகொண்டு பாகவதாளான அநதரிஷிகளை நன்ருகப பூஜிகதான பிறகு அநதரிஷிகள சமஸதமான ஜனஙகளும பாரததுககொணடிருககும்போதே அவவிடததிலே அநதர்ததானமானுாகள அநத நிமிசககிரவாததியும அநத பாகவத தாமஙகளை அனுஷடானம பணணிககொணடு பரமகதியை அடைநதான நீயும இநதப பாகவததாமஙகளை அனுஷடானம பணணிககொணடு பரமகதியை அடைநதான நீயும இநதப பாகவத தாமஙகளை அனுஷடானம பணணிககொணடு பலததிலே யிசசையிலலாதவனுயும ஸ்ரீஹரியினிடததிலேயே பகதியை யுடையவனுயு மிருநதுககொணடு பரமகதியை யடையபபோகிருய ஸதிரீபுருஷாளான உஙகளிருவருடைய எசசினுலே ஜகததானது பூரிககபபடடிருககினற தலலவா, அநதக காரணததினுல சாவஙியநதாவாயும பகவானுயுமிருககிற ஸ்ரீஹரியானவா உஙகளுககுப புததிரனுகபபோகிறுா அபபோது ஸ்ரீஹரியினிடததில புததிரஸ்நேகததைப பணணுகினற உஙகளுடைய ஆதமாவானது அநத ஸ்ரீகிருஷண பகவானுடைய தரிசனம, ஆலிஙகனம, சமபாஷணம, சயனம, ஆசனம, போஜனம இதுகளாலே பாவனமாகப பணணபபடடது அபபோக கொதத ஸ்ரீகிருஷணபகவானை உனனுடைய புததிரனுக நினைககவேணடாம. பூமிககுப பாரமாயும அசுராளாயுமிருககிற ராஜாககளைச சஙகரிககிறதின பொருட்டும சதபுருஷாளை ரக்ஷிககிறதினபொருடடும அவதரியாநினற ஸ்ரீகிருஷணபகவானுடைய எசசானது லோகததிலே பிரசிததமாயிருககினறதெனறு ஸ்ரீநாரதா சொனனுா.

ஸ்ரீசுகா வாககியம்

வாராய பரிக்ஷிததுமகாராஜனே! மகானுபாவனுன வசுதேவரும மகானுபாவையான தேவகிதேவியும இநத பகவத சரிததிரததைககேடடு மிகவும ஆசசரியததை யுடையவாகளாய தஙகியானததை விடடுவிடடாாகள. யாதொருபுருஷனுனவன நிசசயமான சிததததைககேடடு நனருக அறிகிருனே அநதப புருஷனுனவன இநதத தேகததிலேயே சகல பாபஙகளையும அககியானததையும விடடு மோக்ஷததையடைவன

ஆறுவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

தெரியும் பிரமருத்திரர்கள் முதலாந் தேவர்கள்
அரிய துவாரகை நண்ணி யரிதனைப்
பிரியமாயத் தோத்த தரிசித்துப் பிரார்த்தனைத்
துரியமா மனத்தராற் றுதித்த தாரரோ

பிரம்மருத்திரர்கள் முதலான தேவர்கள் துவாரகைக்குவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பிரார்த்தித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்களென்று சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்

வாராய் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! பிறபாடு ஜனகாதியோகீஸ்வரர்கள் முதலான தக்ஷப்பிரஜாபதிகள் இவர்களாலே சூழப்பட்ட பிரஹ்மதேவனும் பூதகணங்களுக்கு ஈசனான ருத்திரனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசனம் பண்ண வேணுமென்கிற இச்சையினாலே துவாரகையைக்குறித்து வந்தார்கள் தேவகணங்களோடு கூட பகவானான இந்திரனும், துவாதசாதித்தர்கள் அஷ்டவசுக்கள், அசுவனிதேவதைகள், சமஸ்தமானபேர்களும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசனம்பண்ண வேணுமென்கிற இச்சையினாலே துவாரகைக்குவந்து துவாரகையில் அற்புதமுள்ள தரிசனத்தை யுடையவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துத் தரிசனம்பண்ணி பிரமமாமுதலான அந்தத் தேவர்கள் சுவர்க்கத்திலுடைய உத்தியானவனங்களிலே உண்டாகாநின்ற புஷ்பங்களாலே யதுசிரேஷ்டரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அர்ச்சித்து விசித்திர முள்ள அர்த்தங்களையுடையதுகளான ஸ்தோத்திரங்களால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்கள்

பிரம்மாமுதலான தேவதைகளுடைய ஸ்துதி.

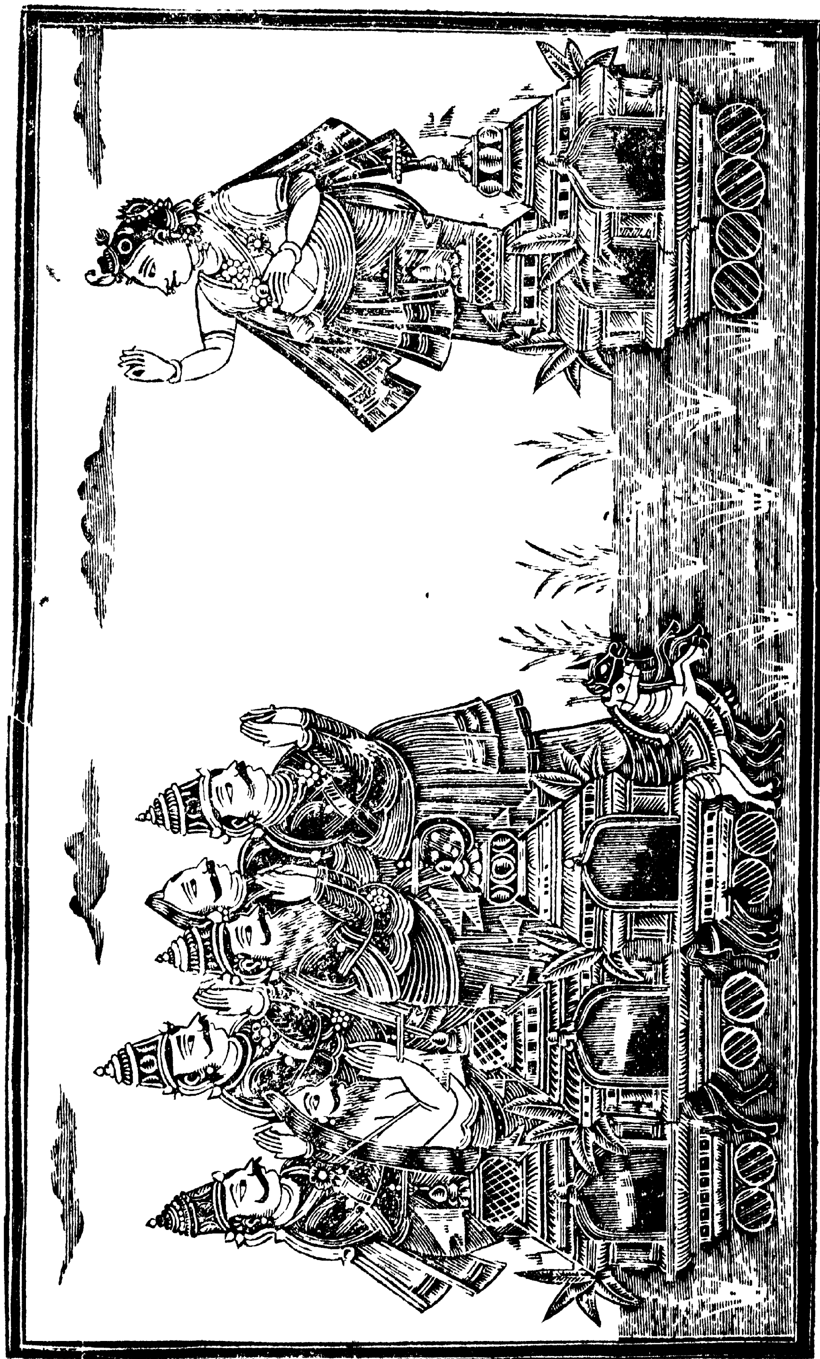
வாரீர் நாரதனே! தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்தை புத்தி, இந்திரியங்கள், பிராணன், மனது, வாக்கு இதுகளாலே சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம் பண்ணுகிறோம், சர்வேந்திரியமான பாசத்திலே நின்றும் விடுபட வேணுமென்கிற இச்சையை யுடையவர்களாயும் உம்மிடத்தில் ஸ்திரமான பக்தியை யுடையவர்களாயிருக்கிற யோகிகளாலே இருதயத்துக்குள்ளே யாதொரு பாதாரவிந்தமானது தியானம்பண்ணப் படுகிறதோ அந்தப்பாதாரவிந்தத்தை நாங்கள் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம் பண்ணுகிறோம். வாரீர் அச்சுதரே! தேவரீர் சத்துவ ரசஸ் தமோகுணங்களை யுடையதான உம்முடைய

டைய மாய்கையினலே அநத மாயகையினுடைய குணஙகளில தியநதா வாயிராநினறு உமமிடததிலேயே ஒருததராலேயும, மனதினலேயும, வாககி னலேயும எணணககூடாதான மகததததுவமுதலான இநதபபிரபஞசத தைசசிருஷடிககிறம, ரகூஷிததும, சஙகரிததுமிருககிறீா ஆனலும தேவரீா சிருஷடி திதி சஙகார ரூபஙகளாக இநதககாமஙகளாலே சமபநதிககப படாமலே யிருககிறீா. அபபடிபபடட தேவரீருடைய பாதாரவிநதமானது எஙகளுடைய விஷயவாசனைகளைத தகிததுபபோடககடவது வாரீா ஈசனே ! தேவரீருடைய யாதொருபாதார விநதமானது எககியமபணணுகிறபோக ளாலே பரிசுததமான கைகளால அவிசை எடுததுககொணடு எககியததில ஆகவனியமுதலான அககினியில வேதததினலே சொலலபபடடிருககிற இநதிரன முதலான தேவதாரூபமாகத தியானமபணணபபடுகிறதோ பரமாதமாவான தேவரீருடைய மாயகையை அறியவேணுமெனகிற இசசையையுடையவாகளான யோகீஸவராளாலே யோகாபபியாசததில யாதொரு பாதார விநதமானது தியானம பணணபபடுகிறதோ அநதத திருவடியும எஙகளுடைய விஷயவாசனைகளை நாசமபணணககடவது.

வாரீா அமோகமான வீரியததையுடையவரே ! விராடபுருஷனனவன உமமிடததில நினறும சகதியையடைநது யாதொருமாயகையோடுகூட இநதபபிரபஞசததினுடைய கெறபததைபபோல மகததுவததைத தரிததுக கொணடிருககிறன உமமை அநதரியாமியாகவுடையவனன அநத விராட் புருஷனனவன அநதமாயகையோடு கூடினவனய தனககுவெளியிலே அகங காரமுதலான ஆவானஙகளோடு கூடிககொணடு இரணியகறபனுடைய சரீரமாயுமிருககிற பிரமமாணடததைச சிருஷடிததான. அபபடிபபடட தேவரீா விஷயஙகளாலே சமபநதிககபபடாதவராகவே யிருககிறீா அனறியும தமது அமிாதசொரூபமான கதையாகிய ஜலததைப பெருககா நின்ற கீாததியுளள நதிகளும, தமது திருவடிகளில நினறும உணடாகா நினற கஙகைமுதலான நதிகளும, மூனறுலோகஙகளுடைய பாபஙகளைப போககடிககிறதறகுச சமாததஙகளாக விருககிறதுகளெனறு இநதபபிர காரம பிரமமா முதலான சமஸதமான தேவாகளாலே ஸதோததிரம பண ணபபட்டவராய ஸ்ரீஹரியானவா அவாகளைப பாாதது சநதோஷபபடடு ஒருவாாததை சொலலுகிறா.

ஸ்ரீபகவானுடைய வாககியம்.

வாருஙகள தேவாகளே ! என்னைககுறிதது யாதொரு அாததத்தைச சொன்னீாகளோ இநத அாததமானது அறியபபடடேயிருககினறது. சமஸத மான தேவகாரியமும நிறைவேறறபபடடு பூமியினுடைய பாரமுநதீர்ககப் பட்டது. வீரியம சவுரியம உடைய இநத யாதவகுலததை சஙகரியாமல் ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைவேனேயாகில மரியாதையை அககிரமிதது நடவா நினற இநத யாதவகுலததினலே லோகமானது நாசததையடைநதுபோம் ஆகையினல் இப்போதிந்த யாதவகுலததிற்குப் பிராம்மண சாபததினல்

யாதவர்களுக்கு சுவாமி துவாரகையி னழிவுகூறுதல்.

நாசமானது சமீபத்திலிருக்கிறது. வாராய பிரம்மாவே! இந்த யாதவகுலமானது நாசத்தையடைந்து போனபிறபாடு பரமபதத்தையடைந்து உன்னுடைய லோகத்திற்கு வருகிறேனென்று ஸ்ரீபகவான் சொன்னமாத்திரத்தில் பிரம்மாவானவர் சமஸ்தகணங்களோடுகூட தேவோத்தமரான அந்த ஸ்ரீபகவானைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணித் தம்முடைய லோகத்தையடைந்தார். பின்பு பகவானானவர் அந்தத் துவாரகா பட்டணத்திலே யுண்டாகாநின்ற மகோற்பாதங்களைப் பார்த்து யாதவர்களை யழைப்பித்து அவர்களுடன் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கள் யாதவர்களே! இவ்விடத்தில் ஆகாயம், பூமி, திக்குகள் இதுகளில் நின்றும் பிரஜைகளுக்கு நாச ஏதுக்களான வெகு உற்பாதங்களுண்டாகிறது. ஆகையினால் பிழைத்திருக்கவேணுமென்கிற இச்சையையுடையவர்களான நாம் இவ்விடத்திலே வாசம்பண்ணத்தக்கதன்று. இப்போதுதானே தாமசம்பண்ணாமல் மகாபுண்ணியமான பிரபாசக்ஷேத்திரத்தை யடைகுவோம். தக்ஷப்பிரஜாபதியினுடைய சாபத்தினால் க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனானவன் யாதொரு பிரபாசதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி அந்தக்ஷணத்தில் அந்த ரோகத்தில் நின்றும் முக்தனாய்த் திரும்பவும் கலைகளுடைய விருத்தியை யடைந்தானோ அந்தப்பிரபாச தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி தேவரிஷி பிதாக்களுக்குத் தர்ப்பணத்தைச்செய்து மகாயோக்கியர்களாயிருக்கிற பிராமணர்களுக்கு இஷ்ட ரசங்களோடுகூடிய அன்னங்களால் போஜனம்பண்ணுவித்து மிகவும் யோக்கியர்களான அந்தப் பிராமணர்களிடத்திலே மகாதானங்களைப்பண்ணி அந்த தானங்களால் ஓடத்தாலே சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதுபோல சகல துக்கங்களையுந் தாண்டுவோமென்று இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீபகவானானவர் சொன்னமாத்திரத்தில் அந்த யாதவர்கள் அந்தப் பிரபாச தீர்த்தத்தைக் குறித்துப் போகவேணுமென்று நிச்சயம்பண்ணினவர்களாய் ரதங்களை அலங்கரித்தார்கள்.

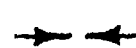
ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வாராய ராஜனே! நித்தியமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை உபாசியாநின்றும் ஏகாந்தபக்தராயுமிருக்கிற ஸ்ரீஉத்தவரானவர் அந்த யாதவர்களுடைய எத்தனத்தையும் பார்த்து, ஸ்ரீபகவானாலே சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையுங்கேட்டு, கோரங்களான அந்த உற்பாதங்களையும் பார்த்து, ஏகாந்தத்தில் ஜகதீஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரரான ஸ்ரீபகவானையடைந்து சிரசினாலே அவருடைய திருவடிகளை ஸ்பரிசித்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணி கையைக் கூப்பிக்கொண்டு அந்த ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் தேவதேவோத்தமரே! சகலலோகேஸ்வரரே! புண்ணியசிரவண கீர்த்தனரே! தேவரீர் யாதொரு காரணத்தினால் பிராமமணசாபத்தைத் தள்ளிவிடுகிறதற்குச் சமர்த்தரானாலும் தள்ளாமல் அங்கீகரித்தீரோ ஆகை யினால் இந்த யாதவகுலத்தைச் சங்காரம்பண்ணிக்கொண்டு மனுஷியலோ கத்தையும் விட்டுவிட்டப்போகிறீர். நான் தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்தை அரைக்ஷணமானாலும் விட்டுச் சகிக்கமாட்டேன் வாரீர் நாதனே! என்னை யும் உம்முடையலோகமான ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைவிக்கக்கடவீர்! தேவரீ ருடைய ஜனனமானது மனுஷியாளுக்குப் பரமமங்களமாயும், காணுமிர்த மாயுமிருக்கிறது அவர்கள் மனமானது தேவரீருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டு மற்றொருவஸ்துக்களில் ஆசையைவிட்டுவிடுகின்றது சயனம், ஆச னம், சமசாரம், ஸ்நானம், லீலைகள், பக்ஷணம் இதுமுதலானதுகளில் தேவரீரை நித்தியமாகச் சேவித்துக்கொண்டிராநின்ற பக்தாளாயுமிருக்கிற நாங்கள் பிரியசுகுர்தராயும் அந்தராத்மாவாயுமிருக்கிற உம்மை எப்படி விடுவோம். உம்மாலே கொடுக்கப்பட்ட புஷ்பமாலைகள், சந்தனங்கள், வஸ்திரங்கள், அலங்காரங்கள் இதுகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாயும் உம்முடைய நிவேதனசேஷத்தைப் புசியாநின்றும் தாசாளாயுமிருக்கிற நாங்கள் உமது மாயகையை ஜயிப்போம் பிராண நிரோதத்தையுடையவர் களாயும், யோகாப்பியாச சிரமத்தை யுடையவர்களாயும், ஊர்த்தரேதசுக் களாயும், சாந்தர்களாயும், சன்னியாசிகளாயுமிருக்கிற ரிஷிகள் பிரமஹ மென்று பெயரையுடையதான் உம்முடைய ஸ்தானத்தை யடைகின்றார் கள் இந்தலோகத்தில் காமமார்க்கங்களிற் சுழன்றுகொண்டிராநின்ற நாங் களோவென்றால் உம்முடைய பக்தாளோடுகூட உமது கதைகளாலே தாண் டக்கூடாத சமசாரத்தைத் தாண்டப்போகிறோமென்று இந்தப்பிரகாரம் விக்கியாபனம்பண்ணுகின்ற ஏகாந்தபக்தரான உத்தவரைப்பார்த்து பகவா ரெய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்.

பவத்தை நீக்கும் பகவானு லுத்தவற்
கவதூத சரிதையை யறைந் தாரரோ.

ஸ்ரீ பகவானாலே, உத்தவருக்கு அவதூதசரிதையானது சொல்லப்படு கின்றது.

ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரான மகானுபாவரே! நீரென்னை இந்த யாதவகுலத்தைச் சங்காரஞ்செய்துகொண்டு ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையப்போகிறீரென்று சொன்ன அர்த்தமானது என்னால் சங்கல்பிக்கப்பட்டதுதான். பிரம்மாவும், ருத்திரனும், லோகபாலர்களும் என்னை ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையும்படி பிரார்த்திக்கின்றார்கள் நான் அம்சத்தினால் ஒருகாரிய நிமித்தமாக இந்தப்பூமியிலவதரித்து அந்தத்தேவகாரியங்கள் சமஸ்தமும் நிறைவேறப்பட்டதுகள் இந்த யாதவகுலமானது பிராம்மணசாபத்தினால் தக்கிக்கப்பட்டதாய் ஒருவர்க்கொருவர் கலகத்தினால் நாசத்தை யடையப்போகிறது சமுத்திரமானது இன்றைக்கேழாந்தினத்தில் இந்தத்துவாரகாபட்டணத்தை முழுகடிக்கப்போகிறது

வாரீர் சாதுவே! இந்த லோகமானது என்னாலென்றைக்கு விடப்படுகிறதோ, அன்றைக்கே நஷ்டமங்களமாயும் கலியுகத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாயும் ஆகப்போகிறது அப்படி என்னால் விடப்பட்ட இந்தப்பூமியில் நீரும் வாசம்பண்ணத்தக்கதன்று வாரீர் உத்தவரே! ஜனமானது கலியுகத்தில் அதர்மத்திலே ருசியையுடையதாக ஆகப்போகிறது நீரோவென்றால் சுவஜனங்களிலிராநின்ற சமஸ்த சினேகத்தையும் விட்டுவிட்டு மனதையென்னிடத்தில் ஸ்திரமாகவைத்து சமபுத்தியாய் பூமியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கக்கடவீர் மனதினாலும் வாக்கினாலும் கண்களாலும் சிரவணமுதலான இந்திரியங்களாலும் கிரகிக்கப்படாநின்ற இந்தப்பிரபஞ்சமானது மனதினுடைய விகாரமானபடியினாலே மாயையென்றும் அனித்தியமென்றும் அறியக்கடவீர் விஷயங்களிலே ஆசக்தமான மனதையுடைய புருஷனுக்கு பிரபஞ்சத்தின் புத்தியானது அக்கியானமாக விருக்கின்றது. அந்த அக்கியானமானது சுகதுக்க ரூபமான குணதோஷங்களோடு கூடிக்கொண்டிருக்கும். இந்திரியங்கள் உண்டாக்கப்பட்ட சுகதுக்கமுள்ள குணதோஷபுத்தியையுடையவனும் அக்கியானியாயுமிருக்கிற புருஷனுக்கே விகிதகாமமென்றும் நிஷித்தகாமமென்றும் விகிதகாமத்தியாக மென்னப்பட்ட அதர்மமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஜயிக்கப்பட்ட இந்திரிய சமூகங்களையுடையவனும் விஸ்தாரமான இந்த ஜகத்தை ஆத்மாவிலேயும் அந்த ஆத்மாவை பரப்பிரம்மரூபமான என்னிடத்திலேயும் பார்க்கக்கடவீர். சத்காமமென்றும் நிஷித்தகாமமென்றும் இந்த பேதபுத்தியில்லாதவனான கியானியானவன் தோஷபுத்தியினாலே நிஷித்தகாமத்தில் நின்றும் நிவர்த்திக்கிறதில்லை குணபுத்தியினால் விகிதகாமத்தைப் பண்ணுகிறதுமில்லை எப்படியானால் பாலனானவன் சங்கல்ப விகற்பரகிதனாய் சிலகாமங்களைப் பண்ணினவனும் சிலகாமங்களைப் பண்ணாதவனும் நிவர்த்தித்து மிருக்கிறானோ அதுபோலவே கியானியானவன் குணதோஷபுத்தியில்லாதவனாய் காமங்களைச்செய்துக்கொண்டும் காமங்களில் நின்றும் நிவர்த்தித்தவனுமிருப்பன், சர்வபிராணிகளுக்கும் சுகிர்தனும் சமஸ்தமான

குணஙகளையுடையவனுயும வேதாநதககியானம ஆதமானுபவம இதுகளை யுடைய வனுயுமிருககிற கியானியானவன பிரபஞசததை எனனுடைய ஸவரூபமாகபபாாதது மறுபடியும சமசாரதுககததை யடையமாடடா னெனறு இநதபபிரகாரம பகவானுலே சொனனதை மகாபாகவதரான உததவரானவாகேடடு தததுவததை யறியவேணுமெனறு இசசையை யுடையவராய அசசுதரைச சாஷடாஙகமாகப பிரணுமமபணணி ஒரு வாாததைசொலலுகினருா

ஸ்ரீ உததவர் வாககியம்

வாரீா யோகபலபபிரதரே! யோகமாகிற ரகசியமான நிதியை யுடைய வரே! சனனியாச ரூபமான சாவசஙக பரிததியாக மானது எனது மோக்ஷததின பொருடடு சொலலபபடடது வாரீா பரிபூாணரே! விஷ யஙகளில ஆசகதமான மனதை யுடையபோகளாலே இநத சமஸத கா மஙகளுடைய தியாகமானது பணணபபட மாடடாது உமமிடததில பகதியிலலாத போகளால இநத சமஸத காமததியாகமானது பணணப் படமாடடாதெனறெணணுகிறேன எனனதெனறும நானெனறும இப் படிபபடட மூடபுததியையுடையவனுய புததிரமிததிராதிகளோடு கூடிக கொணடும உமமுடைய மாயயையினுல பணணபபடடிருககிற இநதத தேகததில முழுககிடககிறேன ஆகையினுல உமமால சொலலபபடடி ருககிற இநதயோகததை நானெபபடி சீககிரமாகச சாதிககககூடும அதை பகதனுன எனககு சிடசிககககடவீா, உமமுடைய மாயயையினுலே மோகிக கபபடட புததியையுடையவாகளான பிரமமாமுதலான சமஸதபிராணி களும விஷயஙகளிலே பாரமாாததமெனகிற புததியையுடையவாகள ஆகை யால சகலதோஷ சூனியராயும சாவககியராயும ஸ்ரீவைகுணட லோகததை ஸ்தானமாக வுடையவராயுமிருககிற தேவரீரை நான சரணமாக அடைகிறே னென்று சொலலாநினற உததவரைபபாாதது ஸ்ரீபகவானுனவா சொலலு கின்ருா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்

வாரீா உததவரே! லோகததிலே லோகததினுடைய தததுவததைப பரிசோதிதது அறிநதிருககிற மனுஷியாள தாஙகள தாமே தஙகளுடைய ஆதமாவை விஷயவாசனைகளில நினறும உததாரணம பணணுவாாகள. புருஷனுககுத தனனுடைய ஆதமாதானே தனககு இதாயிதஙகளை யறிகிற தில குருவாயிருககிறது. சமஸத ஜனஙகளோடு கூடிககொணடு மிருக்கிற என்னை யோகானநதததிலே சமர்ததாகளான கியானிகளே மிகவும சாக்ஷாத கரிப்பாகள். ஒருகால், இரண்டுகால, மூன்றுகால, நானகுகாலையுடையது களையும அநேகம காலுகளையுடையதுகளாயும காலிலலாததுகளாயு மிருக்கிற வெகு சரீரங்கள் பூாவததிலே சிருஷடித்திருக்கிறதுகள். இநத

சரீரங்களுக்குள்ளே மனுஷிய சரீரமானது எனககு இஷடமாயிருககினறது அநதபபுருஷ சரீரததில விவேகியானவாகள அகஙகாரமுதலானதுகளை க காட்டிலும வேறாக யிராநினறும சாவஙியநதாவாயுமிருககிற எனனை என னாலே பிரகாசிககபபடடுளள புததி அநதககரணமுதலானதுகளால பிரதகி யக்ஷமாக அறிகினறாாகள இநத விஷயததில பெரியோாகள மகாதேஜஸை யுடையவரான சடவாதருபமாகி அனுதியாகி இநத இதிஹாசததைச சொலலு வாாகள எபபடியெனறால விததுவானுயும தாயககியனுயுமிருககிற எது மகாராஜனைவன ஒருவிடததிலேயும பயமிலலாதவராய சஞசரிததுக் கொண டிராநினறும எவவன வயதையுடையவராயுமிருககிற ஒரு அவ தூதப பிராமமணனைபபாாதது ஒருவாாததை சொலலுகினறாா

எதுமகாராஜன் வாக்கியம்

வாரீா பிராமணோததமரே! சாவககியராயிருககிற நீா எநதபபுததியை ஆஸரயிதது பாலனைப்போல இநதலோகததில சஞசரிததுககொணடிருக கிறீா, உமககு சாவலோக விலக்ஷணமான இநதபபுததியானது யாரிடத தில நினறும உணடாசசுது லோகததில மனுஷியாள தாமாாததகாமங களிலேயும பரமாாதமவிசாரததிலேயும ஆயுசு, எஜசு, சமபதது இதுகள நிமிததியமாகப பிரவிாததிககிறாாகள லோகததில தன சகதியிலலாததினு லேயும கியானமிலலாததினுலேயும அருபததினுலேயும காமஙகளைச செயயாாநிரபபாாகள நீரோவெனறால சகதிமானுயும, கியானவானுயும, நலல ரூபததையுடையவராயுமிருநது ஒரு தாமததையுஞசெயய இசசியாமல மூட னைபபோலும உனமததனபோலும பிசாசமபோலும சஞசரிததுககொணடு காமககுரோதலோபஙகளாகிற காட்டுததீயினுல தகிககபபடாதவராய மகா ஆனநததையுளளவராயும விஷயபோகஙகளிலலாத வராயுமிருககிற உமக கிநத ஆனநதமானது உணடானகாரணததை எனககுசசொலலககடவீ ரெனறு மிகவும வணககததுடனே கேளாநினற எதுமகாராஜனைப பாாதது அவதூதபபிராமமணரானவா சொலலுகினறாா.

அவதூதபபிராம்மணருடைய வாககியம்

வாராய எது மகாராஜனே! எனககு உபதேசமிலலாமல புத்தியினு லேயே குருவாகக கிரகிககபபடடவாள ஆசாரியாளனேகம பேரிருககிறாா கள அவாகளிடததில நினறும இநதபபுததியைககிரகிதது முகதனும் இவ்விடததில சஞசரிததுககொணடிருககிறேன அவாகளாரெனறால பூமி, வாயு, ஆகாசம, ஜலம, அககினி, சநதிரன, சூரியன, புறா, மலைபபாமபு, சமுத்திரம, பதங்கம, வணடு, யானை, தேனீ, மான், மசசியம, பிஙகளை யென்னபபட்டதாசீ, குற்றிபபட்சி, பாலன, குமரி, அமபுசெயகிறவன, சா்பபம், சிலநதி, குளவி இநத இருபததினுலுபோ்களும எனககு குருவா யிருநதவா்கள் மகானுபாவாளான இவாகளுடைய நடததைகளாலே ஞான

அறியததகக அர்ததஙகளை அறிநதவனானேன அதுகளை உனக்குச் சொல்லு கிறேன கேழககக்கடவாய்

எபபடியானால பூமியானது பிராணிகளாலே பீடிககபபட்டாலும அநத சமஸத உபததிரவஙகளையும சகிததுககொணடிருககிறதோ அதுபோல தயிரியசாலியான புருஷனானவன தெயவாதீனஙகளான பிராணிகளால் பீடிககபபடடிருநதாலும அநதபபிராணிகள தெயவாதீனமாயிருககுகையை யறிநது பூமியினுடைய விருததததை ஆசரிதது சனமாரககததில நினறும சலியாமல சாவகாலமும பரோபகாரததின பொருட்டு உணடாகாநினற சமஸத இசசைகளையும உடையவனாயும பரவுபகாராாததமாகவே ஜன மததையுடையவனாய பராதீனனாகவேயிருநது சகிக்ககககடவன

மகாவாயுவினாலே சிட்சிககபபடடதைச சொலலுகிறேன எபபடி யானால பிராணரூபமானவாயுவானது பாசரூபமான ' இநதிரியவிஷயஙகளை அபேக்ஷியாமல கேவலம ஆகாரததி லிருககிறதுபோல கியானியான புருஷனானவன ரூப சாதி விஷயஙகளை அபேக்ஷியாமல பிராணாதாரண மாததிரததில தானே சநதுஷடனாக விருககககடவன எபபடியெனறால கியானமானது நசியாமல விஷயஙகளிலே ஆசகதமாகாமலிருககுமோ அந தபபிரகாரம இநதிரியஙகளுககு இஷடஙகளான விஷயஙகளில பிரீதியை யுடையவனாகாம லிருககககடவன மேலும வாயுவானவன வனததிலேயும அககினியிலேயும தான சமபநதிககபபடாமல சஞசரிககிறானே அது போலக்கியான புருஷனானவன ' சுதேக்ஷணமுதலான குணஙகளையுடையது களாகிய சமஸத விஷயஙகளிலேயும பிரவாததிதது இஷடம அனிஷட மெனகிற புததியிலலாதவனாக விஷயஙகளில அகபபடாமலிருககககடவன.

ஆகாசததினாலே சிட்சிககபபட்டதைச சொலலுகிறேன். எபபடி யெனறால சாவததிர வியாபகமாயிருககிற ஆகாசத்திறகுக கடமுதலானது களுடனே ' சமபநதமும இவவளவெனகிற பிரமாணமுமிலலையோ அது போல சாவகாலமும பகவானிடததிலே சிததததையுடையவனான யோகி யானவன ஸதாவரசஙகமஙகளிலே அநதரியாமியாயிராநினற பரமாதமா வினுடைய தியானததினால பரிபூரணனான அநதபபரமாதமாவுககு ஸ்தா வராதி தேகஙகளோடு சமபநதமிலலாமலிருபபதினாலும இவவளவென்கிற பிரமாணமிலலாமலிருபபதினாலும ஆகாசததைபபோலவே பாவனைபண்ணக கடவன எபபடியானால வாயுவினாலே ஏவபபடாநினற மேகமுதலானது களால ஆகாசமானது ஸபரிசிககபபடாமலிருககிறது போல பிரிதிவு, அபபு, தேஜோவிகாரஙகளாகியும காலததினாலே சிருஷடிக்கப்படடு மிருககிற தேக முதலானதுகளாலே புருஷனானவன ஆகாசமபோலவே ஸ்பரிசிககப்படா மலே யிருககிறானெனறறியததககது.

ஜலத்தினுலே சிட்சிக்கப்பட்டதைச் சொலலுகிறேன் அதெப்படியாளுல் நிர்மலமாயும பவித்திரமாயும மாதுரியமுதலான குணஙகளோடு கூடிக் கொண்டுமிருக்கிற ஜலமானது ஜகததைபபாலனம பணணுகிறதோ அது போலநிமலனும் சுபாவமாக சமஸதஜீவாகளிடததிலே பிரீதியையுடையவ னுயும மதுரமானவாககையுடையவனுயும மனுஷியாளுககுளளே தீாததம் போலபரிசுததனுயுமிருககிற கியானியானவன ஜலததைபபோல தரிசனம் ஸபாசனம இதுகளாலே ஸ்நேகிதனைபபாவததில நினறும பரிசுததனுகப் பண்ணுவனென்று அறியததககது

அக்கினியினுலே அறியபபட்டதைச் சொலலுகிறேன் கேளும், எப் படியாளுல மகாதேஜஜையுடையதாகியும, ஒருவராலேயும கிட்டககூடாத தாயுமிருககிற அககினியானது சாவததையும பரிட்சிககத தககதாயிருந் தாலும தோஷததையடையாமலே யிருககிறது அதுபோலவே கியாளுதி ஜயததையுடையவனுயும மிகவுந தபசியினுலே விளஙகாநினறும அணடக கூடாதவனுயும பிரிதிககிரகம பணணுதவனுயும பகவானிடததில ஸ்திர மான சிததததை யுடையவனுயுமிருககிற கியானியானவன அககினிபோலவே சாமபட்சகனுயிருநதாலும தோஷததையடையான ஒருவிடததிலே பிரகா சனுயும ஒருவிடததிலே அபபிரகாசனுயும சிரேயசைககோருகினற பேர் களுககு உபாசிககததககவனுயுமிருககிற கியானியானவன அககினியைப் போல தாதாககளுடைய சஞசிதபாபஙகளையும வரபபோகிற பாபஙகளை யும தகிததுவிட்டு சாவததையும அனுபவிததுககொணடிருககிருனென்று அறியததககது

சநதிரனுலே அறியபபட்டதைச சொலலுகிறேன் எபபடியெனருல் அறியககூடாத கதியையுடைய சநதிரனது கலைகளுககே விருததி க்ஷயங் களுணடா யிருககிறதுகளலலாமல சநதிரனுககிலலை (அதுபோல) ஜனனம், நாசம, விருததி க்ஷயம, இதுமுதலானதுகளும தேகததுககுணடாகிறதே யலலாமல ஆதமாவுககிலலையென்று அறியததககது

சூரியனுலே சிக்ஷிக்கபபட்டதைச சொலலுகிறேன எபபடியென்ருல் சூரியனானவன கிரணஙகளால ஜலததைக கிரகிததுத திருமபவும வருஷ காலததிலே விடுகிருன அபபடிககிரகிததுவிடுவதினுல நானிதைச செயதே னென்ற அகஙகாரமிலலாதவனு யிருககிருனே அதுபோலக கியானியானவன் இநதிரியஙகளால விஷயஙகளைக கிரகிததும திருமபுஙகாலஙகளில அதிதி களின்பொருட்டுக கொடுததும எனனுலே இது அடையப்பட்டது இது கொடுககபபட்டதென்கிற அகஙகாரததை யடையாமலிருககககடவன.

புருவினுலே அறிநததைச சொலலுகிறேன் கியானியானவன் ஒரு விடத்திலேயும ஒரு பிராணியுடனேயும மிகவும ஸநேகமும ஆசக்தியும் பண்ணததககதனறு பணணினுனேயாகில் சினனமான புததியையுடைய

வனும் புறாவைபபோல மிகவும, விசனததையடைவன எப்படியாஞல் ஒரு கபோதபக்ஷியானது காட்டில ஒருவிருட்சததில கூண்டுககட்டிககொண்டு தன னுடைய ஸதிரீயோடுகூட சிறிதுசமவசசரம அதிலவாசமபணணிககொண்டி ருநதது சினேகததினல கட்டபபட்டிருககிற இருதயஙகளையுடையது களாகவும கிரகஸத தாமததை யுடையதுகளாகவுமிருககிற அநதக கபோத பக்ஷிகள ஒன்றுககொன்று திருஷடியோடு திருஷடியையும, சரீரத் தோடு, சரீரததையும, புததியோடு புததியையும, இணைவிடாமல வைததுக கொணடு சயனம, சஞசாரம, ஸநானம, வாரததைகள, கிரீடைகள, பட் சணம இது முதலானதுகளை பிரீதியோடு செயதுகொணடு அநத வனங களிலே நிறபயஙகரமாகச சஞசரிததுககொணடிருநததுகள அநதக கபோத ஸ்திரீயானது பிரதமகொபபததைததரிதது பிரசவகாலததிலே அநதக் கூணடில முடடைகளிடடது. சிலநாளில அநத முடடைகளிலிருநது மனேகஞயமான சரீரஙகள இறககைகள இதுகளையுடையதுகளான பக்ஷி கஞணடாசசுது அநதக குஞசுகளுடைய மனோகஞயஙகளான இறககை களாலேயும மதுரஙகளான சபதஙகளாலேயும மாதாபிதாககளான அநதப பக்ஷிகள மிகவும ஆனநததததையடைநது குஞசுகளைப போஷிததுககொண டிருநததுகள ஒருநாள குடுமபிகளான அநதபபக்ஷிகள குஞசுகளுககுப பட்சஞாததமாகப புறபபட்டுக காட்டினிறபோய நாலுபககததிலேயும வெகுநேரமாய ஆகாரததைத தேடிககொணடிருநததுகள. அபபோது அநதககாட்டில சஞசரிததுக கொணடிருநத ஒருவேடனவன அநதக குஞசுகளைபபாரதது தனனுடைய வலையைபபரபபி அநதக குஞசுகளைப பிடிததுககொணடான அநத இரணடு பட்சிகளும அநதக குஞசுகளுககு ஆகாரததைச சமபாதிததுககொணடு தஙகளுடைய கூணடிறகுவநததுகள அபபோது அநதக கபோதஸதிரீயானது வலையினல சூழபபட்டும மிகவும துககததையுடையதாயும கூபபிட்டுக கொணடிருககிற தனனுடைய சிசுக களைபபாரதது புததிரவாசசலயததை யுடையதாயும தீனமானமனதை யுடையதாயுமிருககிற அநதப பெணபக்ஷியானது மோகததை யுடையதாய அநதவலையிலவிழுநது அகபபட்டுக கொணடது அபபோதநதப புருஷப க்ஷியானது மிகவும இஷடமாயிருககிற அநதப புததிராளையும இஷடை யான பாரியையும அநத வலையிலகபபட்டிருககிறதைப பாரதது மகததான துககததையுடையதாய ரோதனம பணணி நான உஙகளை எலலாம இழநது இநதச சூனியமான கிரகததில எனனததிறகுப பிழைததிருககவேணும, ஆகையினலே வலையினல சூழபபட்டதுகளாயும மிருததியுவினல பிடிககபபட் டதுகளாயு மிருககிற அநதப பாரியாபுததிராளைபபாரதது மிகவும மோகத தை யுடையதாய அநதவலையிலே தானும விழுநதுவிட்டது. குரூரனன அநதவேடனவன அநதபபுருஷ பக்ஷியையும, பெணபக்ஷியையும, குஞ்சு களையும பிடிததுககொணடு பூரணமனோரதனய் தனனுடைய கிரகததை யடைநதான. இநதபபிரகாரம இநதிரியஜய மில்லாதவனும விஷய சுகத்திலேயே ஆசசக்தியை யுடையவனுமிருககிற புருஷனனவன் குடுமபத தைப போஷிதது அநதக கபோதபட்சியைபபோல குடுமபத்தோடே

நாசத்தையடைகுவன் யாதொரு புருஷனானவன மோட்சத்துக்கு முக்கியசாதனமான மனுஷிய சனமததையடைநது கபோதபடசியைபபோல கிரகததிலேயே ஆசகதசுததனு யிருககிருனே அவனை ஆருடபதித னென று சொலலுவாாகள

எட்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அநதமாமவ தூதவேதியரால
முநதிடுமமலைப பாமபுமுதலான
செநதுவாலே யறிநதவிராததததை
விநதையாக விளமபிடுகினறனா

அநத அவதூதபபிராமமணராலே மலைபபாமபு முதலானதினுல அறிநத ஆாததததைச சொலலபபடுகினறது

அவதூதபபிராம்மணா வாக்கியம்.

வாராய எது மகாராஜனே ! பிராபத காமததினுடைய அனுபவம் அவசியமுணடாம ஆனபடியினுலே அனிததியமான வியாபாரஙகளால விருதாவாக ஆயுாக்ஷயமானது பணணததககதனறு எபபடியானுல மலைபபாமபினலே அறிநததைசசொலலுகிறேன வாராய ராசனே ! புருஷனுக்கு இநதிரியஙகளினுல உணடாகாநினற சுகமானது சுவாககததிலேயும நரகததிலேயும உணடாகிறது துககமானது எபபடி பிரயதனமிலலாமல உணடாகிறதோ அதுபோல சுகமுமுணடாகிறது ஆகையினுல விவேகியானபுருஷன அநதச சுகதுககததை இசசியாமலே யிருககககடவன புருஷனானவன மலைபபாமபினுடைய விருததிபோலே விருததியையுடையவனுப பிரயததின மிலலாதவனுய மகா மதுரமாயிருநதாலும, ரசமிலலாமலிருநதாலும, அதிகமாயிருநதாலும, கொஞசமாயிருநதாலும எதிாசசையாக லபியாநினற ஆகாரததைப புசிககககடவன ஆசாரமானது எதிாசசையாகக கிடையாமறபோசசுதேயானுல மலைபபாமபு போலவே பிரயததினமிலலாதவனுய் வநதானே கொடுபபிககிறதெனறு தயிரியததையுடையவனுய அனேகதினமானுலும நிராகாரனுய சயனிததுககொணடு ஒனறையும இசசியாமலிருககககடவன்

சமுததிரததினுலே அறிநத ஆாததததைச சொலலுகிறேன கியானியானவன வெளிககுமிகவும பிரசனனராயும உளளே இபபடிபபட்ட

னென்று அறிவதற்கு அசக்கியனாகியும் ஒருத்தராலேயும் அதிக்கிரமிக்கக் கூடாதவனாயும் பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபானுபவத்தினாலே தேசகாலங்களால் அளவிடக் கூடாதவனாயும் ராகத்வேஷாதிகளில்லாத படியினாலே கலக்கமில்லாதவனாயு மிருந்துகொண்டு நிச்சலமாகிய தேகத்தையுடையதான சமுத்திரம்போல விருக்கக்கடவன் எப்படியானால் சமுத்திரமானது வருஷகாலங்களின்மேல் நதிகளால் சம்பூரணமாய்ப் பூரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் விருத்தியடையாமலிருக்கிறது. கிரீஷ்மகாலத்தில் நதிகளால் பூரிக்கப்படாமலிருந்தாலும் வடிந்துபோகாமலிருக்கிறது. அதுபோல ஸ்ரீமந்நாராயண பக்தனான கியானியானவன் சந்தோஷியாமலும் சம்பத்தில்லாதவனாயிருந்தாலும் விசனப்படாதவனாயு மிருக்கக்கடவன்.

விட்டிற்பூச்சியினால் அறியப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் இந்திரிய ஜயமில்லாத புருஷனானவன் ஸ்ரீபகவானுடைய மாயாஸ்வரூபமான ஸ்திரீயைப்பார்த்து அந்த ஸ்திரீயினுடைய விலாசங்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டவனாய் மகா அந்தகாரத்திலே விழுகின்றான் எப்படியானால் விட்டிற்பூச்சியானது அக்கினியினுடைய ரூபத்தைப்பார்த்து அதினால் மோகிக்கப்பட்டதாய் அந்த அக்கினியிலே விழுந்திறந்துபோகிறதோ அதுபோல மூடனானவன் ஸ்ரீபகவானுடைய மாயகையினால் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸ்திரீகள், சுவர்ணம், ஆபரணம், வஸ்திரம் இது முதலான திரவியங்களில் மோகிக்கின்ற மனதையுடையவனாய் அதுகளை அனுபவிக்கவேணு மென்கிற புத்தியினால் விட்டிற்பூச்சியைப்போல விவேகமில்லாதவனாய் நசித்துப்போகிறான்

வண்டினாலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் கியானியானவன் வண்டு போல இந்தத்தேகமானது எந்தமட்டு மிருக்கிறதோ அந்தமட்டும் நாலு திக்கிலேயும் கொஞ்சம் ஆகாரத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு கிரகஸ்தாளைப் பீடியாதவனாய் வண்டினுடைய விர்த்தியை ஆசரிக்கக்கடவன் பிரமரமானது சமஸ்தமான புஷ்பங்களில் நின்றும் சாரத்தைக் கிரகிக்கிறது போல சமர்த்தனான புருஷனானவன் கொஞ்சமாயும் மகத்துக்களாயு மிருக்கிற சமஸ்த சாஸ்திரங்களில் நின்றும் சாரத்தைக் கிரகிக்கக்கடவன். கையையே பாத்திரமாக வுடையவனாயும் வயிறுகொண்டமட்டும் புசித்துக்கொண்டு மிருக்கக்கடவன்.

யானையினாலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் யானையானது பெண் யானையின்பேரில் மோகத்தினால் படுகுழியிலே விழுந்து அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறதுபோல சன்னியாசியானவன் மரத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்திரீயையும் ஸ்பரிசியாமலிருக்கக்கடவன் ஸ்பரிசித்தானே யானால் யானைப்பேடினுடைய சம்பந்தத்தினால் யானையைப்போலக் காமத்தினால் கட்டப்படுவன். விவேகியானவன் தனக்கு நாசயேதுவாயிருக்கிற ஸ்திரீயை ஒருக்காலும் அடையாமலிருக்கக்கடவன்.

தேனீக்களாலே அறிந்ததைச் சொல்லுகிறேன் தேனீக்களால் சேர்க்

கப்படிருககிற தேனகூணடை யழிககினற புருஷனுனவன புசிபபதுபோல ஷுததாளாலே சமபாதிககபபடடும ஒருததருககும, கொடுககபபடாமலும தானனுபவியாமலு மிருககிற தனததைப பலவானுன வேருருபுருஷன் அனுபவிபபன அவனுககும பலவானுயும கிரகிககிறவுபாயததை யறிநதவ னுயுமிருககிற மறறெருரு புருஷனுனவன அதைககிரகிதது அனுபவிபபன். மகாபிரயாசஙகளினுல சமபாதிககப படடிருககிற திரவியஙகளால கிரகத் திலே சவுககியஙகளைக கோரிககொணடிராநினற கிரகஸதாளுடைய அன் னததை முனனே சனனியாசியானவன புசிககினருன எபபடியானுல் தேனீயானது பிரயாசபபடடு சமபாதிககபபடட தேனகூணடையழிககினற புருஷனுனவன எபபடி புசிககினருனே அதுபோற புசிககினருன.

மானுலே அறிநததைச சொலலுகிறேன வனததிலேயே சஞசரிததுக் கொணடிராநினற எதியான சனனியாசியானவன ஸ்ரீபகவத கதைகளைக கேழககிறதை விடடு ஒருகாலததிலேயும பிராகிருதகானஙகளை கேளாம லிருககககடவன கேடடானேயானுல வேடனுடைய கானததில மோகிக கபபடடிராநினற மானுனது அநதவேடனுலே அடிககபபடடுப போகிறது போல பிராகிருத கானததைக கேழககிறவனும கெடடுப போவானெனறு அறிநதுகொளளககடவன

மசசியததினுலே அறிநததைச சொலலுகிறேன மசசியமானது தூண டில முளளிலே வைககபபடட மாஙகிஷததினுடைய இசசையினுல அநதத் தூணடில முளளைபபிடிதது நாசததையடைகிறதோ அதுபோல ஜனமா னது ரசததினுல மோகிககபபடடதாய ஜயிககககூடாததான நாவினுடைய சாபலலியததினுல மிருததியுவை யடைகிறது. விவேகிகளானபோகள ஆகாரத தை இசசிததவாகளாய ரசனேநதிரியம தவிர மறற இநதிரியஙகளைச சீககிரமாக ஜயிபபாாகள அநத ரசனேநதிரியமோ வெனருல ஆகாரத தை இசசிததிருககிறவனுககு விருததியடையும ரசனெநதிரியம தவிர மறற இநதிரியஙகளினது ஜயததையுடைய புருஷனுனவன எநதமடடுக கும ரசனேநதிரியததை ஜயிககமாடடாம லிருககிருனே அநதமடடுககும இநதிரியஜயததை யுடையவனலலன ரசனேநதிரியம ஜயிககபபடடதே யாகில சமஸத இநதிரியஙகளுநம ஜயிககபபடடதாய விடும

பிஙகளையெனகிற ஸதிரீயினுடைய கதையைச சொலலுகிறேன பூரவத தில மிதுலாபட்டணததில பிஙகளையெனறு ஒரு தாசி யிருநதாள அவளி டததினினறும ஒரு அாததததை அறிநதேன அதெனனவெனருல விப சாரியான அநத ஸதிரீயானவள ஒருநாள ரதிஸநானததில நாயகனுனவன வரபபோகிருனெனறு உததமமான ரூபததைததரிததவளாய தெருவாசல படியிலவநது பாாததுககொணடிருநது மாாககததிலே வராநினற தனவான களான புருஷாளைபபாாதது ‘எவனுகிலும ஒருவன தமமைககுறிததுப போகிருனுவென்று நின்றுகொண்டு அாததராததிரிமடடும பாாததுககொண்

டிருநதும ஒருவனும வராமையினால அநத ஸ்திரீயினிடததில மிகவும் உததமமான வயிராககிய மொனறுணடாகி சிலவாாததைகள சொனனாள அதாவது ! ஐயமிலலாதவாகளான எனனுடைய மோகபரமபரையைப பாருஙகள நான விவேகமிலலாதவளாய துசசனான நாயகனிடததில தின றும மனோரததைதயடைய வேணுமெனறு கோரிககொண டிருககிறேன சமீபததில அநதரியாமியாயும நிததியமாயும ரதிசவுககியததைக கொடா தினறும தனபபிரதராயு மிருககிற இநதப பரமாதமாவாகிற நாயகனை விடடுவிடடு அதிரஷடததைக கொடுககமாடடாதவனும துககம, பயம, சோகம, மோகம இது முதலானதுகளைக கொடுககிறவனும துசசனாயு மிருககிற நாயகனை கோரினேனலலவா நிநதிதமான சீவனததையுடைய எனனுலிநத ஆதமாவானது ரதிகரீடாவியாபாரததினால வியாததமாகத துககததை யடைநததாகையினால இநதலோகததிலேயும பரலோகததிலேயும பரமாதமாவான அசசுததைரககாடடிலும அனனியமான மறறோா புருஷ னையும சேவிககததககதனறு அநத ஸ்ரீஹரியினாலுணடாகிய வயிராககி யததை சிரசாயவகிததுககொணடு பிராகிருத மனுஷியாளிடஙகளிலும விஷ யஙகளிலும உணடான துராசைகளை விடடுவிடடு அதீசுவரரான ஸ்ரீஅரியையே சரணமாக வடைகிறேனெனறு அநதபபிஙகளை எனனபபடட தாசியான வள நாயகனுடைய இசசையினாலுணடாகினற துராசையைவிடடு சாநதி யையடைநது சயனததிற சோநதாள வாராய ராசனே ! அநதபபிஙகளை யானவள எபபடி நாயகனுடைய ஆசையை விடடுச சுகமாக நிததிரை பணணினளோ அதுபோல ஆசையே மிகவும துககம நிராசையே மிகவுஞ சுகமுமாயிருககினறது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்.

குறறமறற குறறிபபடசிகளாற
சொறறிமொாததததைச சொலவதாயினா

அநத அவதூத பிராமமணராலே குறறிபபடசி முதலானதுகளின லறிநத அாததததைச சொலலபபடுகினறது.

அவதூதப் பிராம்மணர் வாககியம்.

குற்றிப் பகஷியினாலறிநததைச சொலலுகிறேன மதுரமாயும புஷடி மாயுமிருக்கிற மாஙகிஷததை யுடையதான குறறிபபடசியை மாஙகிஷ ததியமாகக் கொனறுபோடுகிறாாகள. விசேஷிததது, மாஙகிஷமிலலாத

மறறபபகூஷிகள சுகமாயிருக்கிறதுகள. ஆகையிஞல மாஙகிஷ புஷ்டி யில்லா மலிருககிற பகூஷிகள சுகபபடுவதுபோல மனுஷியாளுககு எநத வஸது மிகவும இஷடமாயிருககிறதோ அநத வஸதுவைக கிரகிபபதிஞல மிகவும துககமேயாம இதை யறிநத புருஷனுனவன அநதநத வஸதுககளைக கிர கியாமலிருபபதிஞல ஆனநதமான சுகததையடைவன

பாலனுலேயறிநத ஆததததைச சொலலுகிறேன எபபடியாஞல் பாலனுககு மானுபிமானஙகள கிரககிநதை முதலானதுகளிலலேயோ அது போலவே எனககும மானுபிமானஙகளிலலாமல பரமாதமாவினிடததிலே பிரீதியை யுடையவனுய நானிவவிடததில பாலனபோலவே சஞ்சரிததுக் கொணடிருககிறேன அககியனுயும இதரா இததைககுறிதது பிரயததின மிலலாதவனுயு மிருககிற பாலனுனவனும் பிரகிருதியைககாடடிலும பர னுன ஈஸவரனையுபாசிககினற யாதொரு புருஷனும இவாளிரணடுபேரும நிாவிசனுளாயும பரமமான ஆனநதததில பரிபூரணுளாயு மிருபபாாகள

குமரியினுடைய கதையைச சொலலுகிறேன ஓரிடததிலே ஒரு குமரி யானவள தனனுடைய மாதபிதாககள முதலானபோகள ஒருகாரியாாத தமாகத தேசாநதரம போயிருககையில அநதச சமயததிலே தனனைவரிக கிறதின பொருடடு கிரகததிலே வரா நினற புருஷாளை தானதானே பூசித து அநதப புருஷாளுககுப படசஞாததமாக ஏகாநத ஸதலததிலே சம பாநெலலுகளைக குததுகிற அநதககுமரியினிட கையிலிராநினற சஙகவளை கள மிகவும சபதிததுகள பிறபாடு புததிமதியான அநதக குமரியான வள பூசசியாளானபோகள வநதிருககுமபோது தானதானே நெலலுகுத துவது தாரிததிரததுககுச சூசகமெனறும நிநதிதமெனறும எணணி மிக வும லசசையை யுடையவளாய ஒவவொரு வளையலா யுடைததுவிடடு இரணடுகையிலும இரணடிரணடு வளையலகளை மீதியாகவைததுககொணடு திருமபவும நெலலைககுததினள அபபோது அநத இரணடு வளையலகளும மிகவும சபதிததுகள அநதக குமரியானவள அதில ஒவவொரு வளையலை யுடைததுவிடடு நெலலுகுததவே சபதமுணடாகாம லிருநதது அது போல வெகுபோகளுடைய மததியிலே வாசஞ்செயவது கலகததுககு ஏதுவாகவிருககும இரணடுபோகளாய வாசமபணணிஞல ஒருவருககொரு வா வாாததை யுணடாயிருககும ஆகையிஞல அநதக குமரியினுடைய சஙகவளையலகளைப போலவே விவேகியானவன ஒருவனுகவே சஞ்சரிததுக் கொணடிருககககடவன.

அமபு பணணுகிறவனு லறிநததைச சொலலுகிறேன அமபினுடைய துவயவிடுகிற பககுவததிலே நிசசலமான சிதததைதயுடைய அமபுபணணு கிறவனுனவன பேரிமுதலான வாததிய சபதஙகளுடனேகூட சமீபததிலே போகாநினற இராசாவையும் பாராமலிருககிறுனே அதுபோல பரமாதமா விணிடததிலே நிசசலமான சிதததைதயுடையவனுன யோகியானவன

வெளியில்தரிசன முதலானதிகளினுலேயும மறறொரு தியானமிலலாதவனுய் ஸ்ரீபகவானுடைய ரூபததையே யனுபவிததுக கொணடிருபபன

சாபததினுலே தெரிநதுகொணடதைச சொலலுகிறேன எப்படி யானுல சாபபமானது ஒணடியாய சஞசரிததுககொணடும ஸதான நியம மிலலாததாயும ஜாககிரதையுடையதாயும ஏகாநத வாசியாயும போனயாக கததில விஷததையுடையதோ விஷமிலலாததோ வென று ஒருவராலேயும அறியபபடாததாயு மிருககும அதுபோல தியானியானவன ஒருவனுகச சஞசரிததுககொணடும நியதமான விடமிலலாதவனுயும ஆதமானுபவததை யுடையவனுயும ஏகாநதவாசியாயும ஒருவராலேயு மறியபபடாத மகிமை யையுடையவனுயும மிதபாஷியாயு மிருககககடவன.

கிலநதிப பூசசியினுடைய திருஷடாநததகதைச சொலலுகிறேன கிலநதிப்பூசசியானது தனனுடைய இருதயததினின று முணடாகின றநூலை முகத தினுல வெளியிலே பரபபி சிறிதுகாலம அதிலேயிருநது கிரீடைபணணி திருமபவும தனககுளளேயே கிரகிததுககொளளுகிறது போல மகேஸவர ரான ஸ்ரீமநநாராயணரும தமமுடைய மாயையினுல பிரபஞசததைச சிருஷடிபணணி திருமபவும தனககுளளேயே கிரகிததுக கொளளுகிறா

ஊதுவணடினுலறிநத அாததததைச சொலலுகிறேன ஊதுவணடி னுலே சுவறறிலே கொணடுபோய ஒடடவைககபபடடிருககிற புழுவானது பயததினுல அநத ஊதுவணடுப பூசசியைததானே தியானமபணணிக கொணடு பூரவதேகததைவிடாமல அநதவணடினுடைய சாரூபபியததை யடைவதுபோல ஸ்ரீபகவானுடைய திவவியமஙகள மூாததியாலே சமாபபிக கபபடட மனதையுடைய புருஷனனவன அவருடைய சாரூபபியததை யடைகினறுன

வாராய எது மகாராஜனே ! இநத இருபததினுலு ஆசாரியாகளில நின றும இநதக தியானஙகளை நானறிநதுகொணடேன எனனுடைய தேகததி னுல் அறியபபடடதைச சொலலுகிறேன கேழககககடவாய வயிராககியம விவேகம இதுகளுககுக காரணமாயும சாாவகாலமும துககததையே யுளள தான ஜனனமரணஙகளை யுடையதாயுமிருககிற இநததேசமானது எனக குக குருவாயிருககினறது இநதத தேகததில தததுவஙகளை எதாாததமாக அறிநதேன தததுவஙகளை அறிவதறகு இபபடி உபகாரியாயிருநதாலும இநதத தேகமானது நாய நரிமுதலானதுகளுககுப படசியமாக விருககிற நிசசயததையுடையவனுய இநதத தேகததில ஆசககியிலலாதவனுய சஞச ரிததுக கொணடிருககிறேன புருஷனனவன யாதொரு தேகததிறகுச சுகததைச சமபாதிகக வேணுமெனகிற இசசையினுல பாரியா, புதத ரா்ள, தனம, பசுககள, கிரகம, பநதுககள இவாகள முதலான போக ஙகளைச சமபாதிததுப போஷிககிறுனே அபபடி பிரயாசததினுலே சமபா

திக்கப்பட்ட தனங்களை யுடையவனான அந்தப் புருஷனும் அந்தத் தேகமும ஆயுசுனுடைய அநதததில நசிததுப போகினறது எப்படியானால விருடசமானது தனனைபபோல இனனம ஒரு விருட்சமுண்டாகும படிககு பீசததையுணடாககி விடடு நாசததை யடைகிறதோ அது போல அநதத தேகமானது அநதப புருஷனுககு எதுவான காமபீசத்தைத் யுணடாககிவிடடு நாசததையடைகினறது ஆனபடியினால சாமாததிய புருஷனானவன அடிககடி மிருததியுவையுடையதான இநதச சரீரமானது நாசததை யடைவதறகு முனனமே சீககிறமாக மோக்ஷததினபொருடடு எத்தனம பணணககடவன, இநதபபிரகாரம உணடாகாநினற வயிராககியததை யுடையவனாயும கியானஸவரூபரான பரமாதமாவினிடததில நிசசலமான மனததையுடையவனாயும சஙகம அகஙகாரமிலலாதவனாயும நானிநதப பூமியில் சஞசரிததுக கொணடிருககிறேன இநத இருபததுநனகுபோகளும குருவாக உபதேசமபணணினவாகளெனறு பினனையெபபடியெனறால, தனனிடததிலுணடாகாநினற சமுசயம விபரீதககியானம இதுகளை அவாகளுடைய நடததையைககணடு போககடிததுக கொணடபடியினாலே அவாகளெனககுக் குருவாயிருககினறாாகள நிசசயமான கியானமானது ஒருவனாலுணடாகிறதிலலை பலபேருடைய ஆசாரஙகளைப பாாதது நிசசயககியான முண்டானபடியினால அவாகளெலலாரும குருவானாகளெனறு அவதூதபபிராமமணராலே எதுமகாராஜனுககுச சொலலபபடடது

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வாககியம்

வாரீா உததவரே! அநத அவதூதபபிராமமணரான தெததாததிரேய மகாயோகியானவா எதுமகாராஜனுககு இநதக கியானோபதேசஙகளைச் சொலலி அவனால பூசிககபபடடு சநதுஷடராய அவன கையில அனுககையைப் பெறறு எதேசசையாகப புறபபடடுப போனாா நமமுடைய பூாவீகாகளுககும பூாவீகனான எதுமகாராஜனானவன அநத தெததாததிரேய மகாயோகியினுடைய வாககியததைககேடடு சாவசஙகபரிததியாகததை யுடையவனாயும சமசிததனுமானான

பத்தாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

உத்தவறகு வுரியபகவானற
றததுவததைசசொனனாரெனறுசாறறுவாம

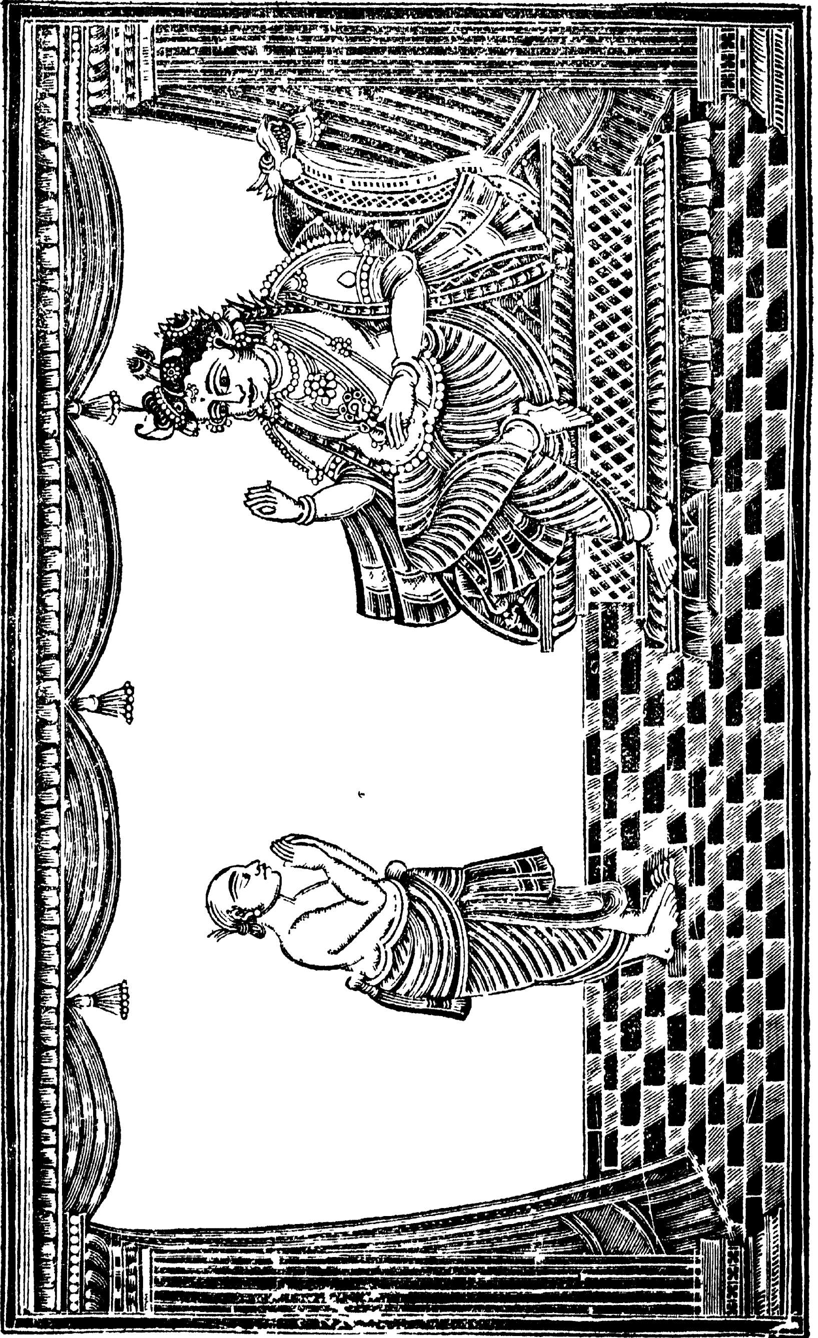
ஸ்ரீபகவானானவா உததவருக்குத் தததுவத்தைச சொன்னாரென்று சொல்லபபடுகினறது.

ஸ்ரீபகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர உததவரே! எனபகதனானவன என்றை சொலலபபட்டிருக்கிற வைஷணவ தாமஙகளிலே ஸதிரமான புததியையுடையவனாய அநதத தர்மததுககு விரோதமிலலாமல் வாணாசிரம குலாசாரஙகளை அனுஷ்டிக் ககடவன மீமாஙிசகாள மததைதபபறறி காமகாததாககளாயும சுகதுக் கஙகளை யனுபவிததுக கொணடு மிருககிற சீவாளனேகாகளெனறும போகஸ தான லோகஙகள நிததியமெனறும ரூபரசாதிவிஷயஙகளும மாயாஸ்வரூப மெனறும நிததியமெனறும போககாலம நிததியமெனறும லோகஙகளை யடைவதறகு உபாயஙகளைச சொலலாநினற ஆகமசாஸதிரங்கள நிததிய மெனறும போகதாவான ஆதமமெனறும எதாாததமெனறும எணணி னீரேயானால அபபடிதானே ஞானமானது கடபடாதி ஆகரிபேதததினால உணடாகிககொண்டே யிருககினறது ஆகையால பிரவாக ரூபககியான மானது நிததியமாகவும வேறுவேறாகவு மாகினறது நிததியககியான ஸவ ரூபனாயும ஈஸவரனாயுமிருககிற பரமாததமாவானவா வேறேயிலலையெனறு எண்ணினீரேயானால சமஸதமான சீவாளுககும தேகசமபநதததினால் ஜனனமுதலான குணஙகள, சமவசசரம, மாதம இதுசள ரூபமானகாலததி னுடைய அவயவததினால அடிககடியுணடாகிறதுக ளெனறு சொலலாநினற ஸ்ரீபகவானைபபாாதது உததவாசொலலுகிறாா

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீா ஸ்ரீபகவானே! புருஷனானவன சாவாதிகுணஙகளுடைய காரிய மானது இநதிரியஙகளில சூழபபட்டவனாய யிருநதாலும இநதிரியஙகளு டைய காரியமான காமஙகளிலேயும சுகமுதலானது களிலேயும எபபடி அகபபடாமலிருபபன இநதபபிரசினததை எனககுச சொலலைககடவீா. ஒரு ஆதமாதானே நிததியமாகப பநதததையுடையவனாயும நிததியமுதத னாயு மிருககிறானெனறால இநதவிஷயததில எனககுச சநதேகமுணடா யிருககினறது. இநதசசநதேகமானது நிவாததிககும படியாகச சொலலைக கடவீரெனறாா

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உத்தவருக்குத் தத்துவம் உபதேசித்தது.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

சுத்த தத்துவத்தைச் சுந்தர கிருஷ்ணனும்
உத்த வற்கு வுரைத்தனா தாமரோ

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர உததவருககுத தததுவததைச் சொன்னு ரென்று சொலலபபடுகினறது

ஸ்ரீ பகவா னுடைய வாக்கியம்.

வாரீர உததவரே ! சீவாதமாவானவன பததனென்றும் முகதனென்றும் சொலலுகிறசொலலானது என்னுடையசததுவாதிகுணஙகளுக்கு பரதநதரனாயிருககையினால் சமபவிககினறது, சுபாவமாக வுணடான தல்ல அநத சததுவாதிகுணஙகள மாயாமூலமான படியினாலே அநத குணஙகளுககு நியநதாவான எனககுப பநதமுமிலலை மோக்ஷமுமிலலை. புருஷனுககு, சோகம், மோகம, பயம, துககம, தேகவுறபததி இதுகள என்னுடைய மாயையினாலுணடாகிறது எபபடியானால சொறபனமானது புததியினுடைய விகாரமே தவிர வேறொன்றுமிலலை (அதுபோல) ஜனனமரண ரூபமான சமசாரமானது என்னுடைய மாயையேயகவிர சுவாபீகமலல புருஷனுககுப் பநதம் மோக்ஷம இதுகள எனது மாயையினாலே நிரமிககபபடடதுகளாயுமிருக்கிறதுகள விததை அவிததை யெனனபபட்ட கியானாகியானஙகள என்னுடைய சகதிகளாயிருககினறதுகள ஆகையினால கியானியானவன இநதிரியஙகளினால கிரகிககபபடாநினற விஷயஙகளினமேல ராகததுவேஷ முதலானதிலலாதவனாயு மிருபபன கியானமிலலாதவனோ வெனறால பிராரபத காமாதீனமான இநதசசரீரததில அபிமானததை யுடையவனாய இநதிரியஙகளினால பணணபபடாநினற காமததினாலே நான பணணுகிறேனென்று அகஙகாரததினால பததனாயிருபபன வயிராககியததை யுடையவனாயும இநதிரியஙகளுடைய காமஙகளை யலலாமல காமசமபநதமே தனககிலலையென்று இநதபபிரகாரம கியானததை யுடையவனாயுமிருககிற புருஷனானவன அககியானிபோலவே சயனம, ஆசனம, சஞசாரம, ஸநானம, தரிசனம, ஸபரிசனம, ஆககிராணம, போஜனம இது முதலான காமஙகளினமேல பநதபபடுகிறதுமிலலை. அநதவிஷயஙகளை இநதிரியஙகள அனுபவிககிறதென்று அதுகளை அனுபவிககசசெயது கொணடு அதுகளுககுச சாடசியாக விருபபன. எபபடியானால வாயுவானவன எஙகும சஞசரிததுக கொண்டிருநதாலும ஒன்றிலேயும சமபநதமிலலாமலிருககிறானோ அதுபோல கியானியானவன பிரகிருதிகுணஙகளுடனே கூடிககொணடிருநதாலும அககுணஙகளின சமபநதமிலலாதவனாகவேயிருபபன. மானுபிமானஙகளாலே வாசிககபபட்டவனாயும ராகதது

வேஷாதிகூனியனுயும சமபுத்தியாயுமிருக்கிற கியானியானவன் தன்னை பூஜிக்கிறபேர்களையும சமமாக எணணக் கடவனெனறு இநதபபிரகாரம சொலலாநின்ற பகவானைபபாாததது உததவர் சொலலுகிறுர்.

உத்தவா வாக்கியம்

வாரீர் லோகநாதரே! சத்புருஷர்கள் தங்கள் தங்கள் புத்தியினுலே கற்பிக்கப் பட்டவாகளாய வெகுபேரிருககிறாாகள. எபபடிபபட்டவன் சத்புருஷனெனறு உம்மாலே நிசசயிககப பட்டிருககினறது? லோகததிலே பகதியும் நானுவிதமாயிருககினறது எபபடிபபடட பகதி உமக்குப பிரீதியாயிருக்கும்? நாரதாமுதலான சதபுருஷாகளாலே பூஜிக்கபபட்ட பக்தியானது எப்படிப்பட்டது? இநத அாததததை எனககுச சொலலக கடவீரென்று பிரார்ததியாநின்ற உததவரைபபாாதது ஸ்ரீபகவானுனவா சொலலுகினருா.

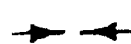
ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீா உததவரே! தயாளுவாயும பிறருடைய துககததைச் சகியாதவனும் சமஸ்தபிராணிகளிடததில துரோகததை நினையாதவனுயும, க்ஷமையையும, சததியததையும பலமாகவுடையவனுயும, சுகதுககஙகளைச சமமாக நினைககின்றவனுயும, இநதிரிய நிககிரகததையுடையவனுயும, சுவதர்ம அனுஷ்டானபரனுயும, எனனையே முககியமாக ஆஸ்ரயமாக வுடையவனுயும், பசி, தாகம, காமம, சோகம, மோகம, ஜரா, மரணம இதுகளைச சயிததவனுயு மிருககிற புருஷனுனவன் மிக்வும கியானியாக விருபபன தேசகாலங்களாலே அளவிடக கூடாதவனுயும சாவாநதரியாமியாயும சசசிதானநதரூபியாயுமிருககிற எனனை நனருக அறிநதாகிலும அறியாமலாகிலும ஏகாநதபக்தியினுல யாதொருவா பூஜிககின்றாகளோ அநதபபுருஷாள என்னுடைய பகதாளுககுளளே வுததமாகளாவாா இது நிசசயமெனறு இநதபபிரகாரம் சாதுவினுடைய லட்சணததைசசொலலிப பகதியினுடைய லட்சணததைச சொலலுகிறுா

வாரீா உத்தவரே! எனனுடைய அாசசாவதாரஙகள், பக்த ஜனங்கள் இவர்களுடைய தரிசனம, பரிசனம, அாசசனம, பரிகாரம, ஸதுதி, பிரணமம, ஜனமாஷடமி முதலான எனனுடைய அவதாரததினஙகளிலே ஆனநதபரவசனுயிருககிறது, எனது ஆலயஙகளிலே உசசவம பணணிவைககிறது, புஷ்பம திருததுழாய முதலானதுகளை எனககுக கொணடுவந்து சமர்ப்பிக்கிறது, சதுாமாசியமாகிய ஏகாதசி முதலான விசேஷதினங்களில் எனது பூஜாபிரதிஷ்டை இதுகளில சிரததை யுண்டாயிருக்கிறது, வைதீகதீட்சை பாஞசராததிரி முதலான ஆகமஙகளிலே சொலலப்பட்ட தீட்சை விரதங்கள் இதுகளிலே பிரீதியாயிருககிறது, என்னுடைய ஆலயங்களில் செத்தை குப்பையிலலாமல் பெருக்குகிறது, கோமயததினுல் சுத்திசெய்கிறது, கோமயவுத

கத்தினாலே புரோக்ஷணம் பண்ணுகிறது, மொக்கிட்டு அலங்கரிக்கிறது, தீபங்களைப் பிரகாசம் பண்ணுகிறது, இதுகள் என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட பக்தி லட்சணமென்று அறியத்தக்கது. வாரீர் உத்தவரே! சூரியன் அக்கினி, பிராம்மணாள், பசுக்கள், வைஷ்ணவாள், ஆகாயம், வாயு, சலம், பூமி, ஆத்மா, சர்வ பூதங்கள் இந்தப் பதினொருபேரும் என்னைப் பூஜிக்கின்றார்கள். எப்படியானால் சூரியனிடத்தில் வேதசூக்தங்களினாலேயும், அக்கினியினிடத்தில் அவிசினாலேயும், பிராம்மணாளிடத்தில் ஆதித்தியத்தினாலேயும், பசுக்களிடத்தில் திரணமுதலானதைக் கொடுக்கிறதினாலேயும், வைஷ்ணவாளிடத்திலே பந்துவைப்போல் சன்மானத்தினாலேயும், இருதயாகாசத்தில் தியான நிஷ்டையினாலேயும், வாயுவினிடத்தில் பிராண திருஷ்டியினாலேயும், ஜலத்திலே ஜலமுதலான திரவியங்களால் தர்ப்பண முதலானதினாலேயும், பூமியில் சரசீயமந்திர நியாயங்களாலேயும், ஆத்மாவில் அந்தரியாமியான என்னை சர்வ பூதங்களிலேயும் அந்தரியாமி பரமாத்மாவென்கிற சம்புத்தியினாலேயும் என்னைப் பூசிக்கக்கடவன். இந்தப்பிரகாரம் இந்த ஸ்தானங்களிலே சங்கம், சக்கரம், கதை, பத்மம் இதுகளோடு கூடிக்கொண்டும் சதுர்ப்புஜராயும் சாந்தராயுமிருக்கிற என்னுடைய ரூபங்களைத் தியானம்பண்ணி என்னிடத்தில் நிச்சயமாயிராநின்ற சித்தத்தை யுடையவனாய் ஆசரிக்கக்கடவன். வாரீர் உத்தவரே! நீரெனக்குத் தாசனாயும், சிநேகனாயும், பந்துவாயுமிருக்கின்றீர். ஆகையினாலே சொல்லக்கூடாத ரகசியமானாலும், அதை யுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று பகவானானவர் சொல்லுகின்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

இதுவுங் கிருஷ்ண னியம்பிடுந் தத்வத்தைப்
பதித்தராமுத்த வற்குப்பகாந்தனா

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப் படுகின்றது

பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! சர்வ சங்கத்தையும் நாசம் பண்ணுகின்ற சாதுசங்கதியானமானது எப்படி என்னை வசியனாகப் பண்ணுகிறதோ அப்படி ஆசனப் பிராணாயாமாதி யோகாப்பியாசமும் தத்துவவிவேகரூபமான சாங்கியக்கியானமும், அமசமுதலான தர்மமும், வேதாத்தியயனமும், கிரிச்சிர முதலான தபசும், சன்னியாசமும், அக்கினி கோத்திர முதலான யாகமும்

களும், தடாகம, தோபபுகள இதுகளுடைய நிாமாணமும, தானமும, ஏகாதசி யுபவாசமுதலான விரதஙகளும, தேவதா ஆராதனமும, ரகசியமநதிரஙகளும, கங்கை முதலான தீாததஙகளும இயம நியமஙகளும, எனனை வசியம பணணமாடடாதுகள, சதசஙகததினால தயிததியாகள, ராக்ஷசாகள், மிருகஙகள, படசிகள, கநதாவாகள, அபசரசுககள, நாகஙகள, சிததாகள், சாரணாள, ராஜச தாமச சுபாவங்களான மனுஷியாகள், அநத யுகங்களிலே சசசஙகததினால எனனுடைய பதததை யடைநதார்கள். விருததிராசுரன, பிரகலாதனன, விரஷபாவர், பலிசசககிரவாததி, பாணாசுரன, மயன, விபீஷணன, சுகரீபன, அனுமான, சாமபவன, ஜடாயு, துலாதர னென னபபட்ட வைசியன, காமவியாத னெனனபபடட வேடன, திரிவககிரி யெனனபபடட குபசை, கோபாலாள, கோபஸதிரீகள், நமககு அனனததைக் கொண்டுவநது கொடுதத தீடசதாகளுடைய பாரியைகள, இவாகள வேத சாஸதிரங்களை அததயயனம பணணினவாகளுமனறு, விரதஙகளையுடையபோகளுமனறு தபசுபணணின போகளுமனறு அபபடிபபட்ட இவாகள் சசசஙகததினால எனனை யடைநதாாகள.

யோகாப் பியாசததினாலேயும, சாஙகியக கியானததினாலேயும, தானம், விரதம், தபசு, தனம இதுகளாலேயும; மநதிர செபஙகள, வேதாததியானஙகள, சனனியாசம இதுகளாலேயும, மனுஷியாகள எனனுடைய சாரூபயததை யடைநதாாகள. ஆகையினால நீா சுருதி ஸமிருதிகளால சொலலபபடடிருககிற பிரவிரததி மாாககம நிவாததிமாாககஙகளையும விடடு சாவபபிராணிகளுககும அநதரியாமியான என ஒருவனையே சாவ பிரகாரததினாலேயும சரணமாக அடையககடவீரெனறு சொலலாநினற ஸ்ரீபகவானைபபாாதது ஸ்ரீ உததவா சொலலுகிறாா.

ஸ்ரீ உத்தவா வாககியம்.

வாரீா போகீஸவராகளுககு ஈஸவரரே! முனனே விகிதகாமானுஷடானத்தை செய்யசசொலலியும இப்போது சாவகாமஙகளையும விடடு உனனையே சரணமாக அடையுமெனறு சொலலாநினற உமமுடைய வாாததையைக்கேடடு எனனுடைய மனதிலிராநினற சநதேகமானது நிவர்ததியாகாமலிருககிறதெனறு சொலலாநினற உததவரைபபாாதது ஸ்ரீபகவான் சொலலுகிறாா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீா உததவரே! சீவனுககு அநதரியாமியான ஈஸ்வரனானவர் ஆதியில் சூட்சுமரூபமான ஒருவராகவே யிருநது காலசக்தியினால அஙகீகரிககபபட்ட மாயசக்தியை யுடையவராய் சததுவாதி குணஙகளுககு ஆசிரியராயும் லோகமாகிற பத்மத்திக்குக் காரணமாயும வெகுரூபததை யுடையவர்யோல

விளங்கினர். எப்படியானல் வித்தானது க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து விருட்சம், சாகை, இலைகள முதலான அனேக ரூபமாகக் காணப்படுகிறதோ அப்படிப்போல பரமாத்மாவானவர் தம்முடைய சக்தி ஸ்வரூபமாய் பிரகிருதியை ஆஸ்ரயித்து வெகுரூபமான பிரபஞ்சம்போலப் பிரகாசிக்கின்றார். வஸ்திரமானது நூல்களினால் குறுக்கும் நெடுக்குமா யிருக்கிறது போலப் பரமாத்மாவினிடத்தில் வியஷ்டி சமஷ்டிரூபமான இந்த சமஸ்தப்பிரபஞ்சமும் குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் காணப்படுகின்றது யாதொரு புருஷன் ஆசாரியர்களால் இந்தப்பிரகாரம் வெகுரூபமாயும் பிரகிருதிக்கு ஆஸ்ரயராயுமிருக்கிற பரமாத்மாவை யறிகின்றானே அந்தப்புருஷன வேதங்களுடைய தத்துவார்த்தத்தை யறிந்தவனாவன. விவேகியான நீர் இந்தப்பிரகாரம் குருவினுடைய உபாசனையினாலேயும் ஏகாந்தபக்தியினாலேயும் உண்டாகின்ற தத்துவக்கியானமாகிற மகா தீட்சணமான கோடாலியினால் சீவனுக்கு ஆவரணமாயும் திரிகுணஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற லிங்கசரீரத்தைச் சேதித்துப்போட்டு பரமாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையை யுடையவனாய் அவருடைய சாரூப்பியத்தை யடைந்து பிறபாடு தத்துவக்கியான ரூபமான சாதனத்தையும் விட்டுவிடக் கடவீர

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

பின்னுங் கிருஷ்ணன பேசிடு முத்தவர்க்கு
இன்ன வின்றி யியம்பினர் தத்துவத்தை

இதுவும ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானானவர் உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப் படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! சத்துவம், ரஜசு, தமசு, என்னப்பட்ட இந்த மூன்றும் பிரகிருதியினுடைய குணங்கள், ஆத்மாவினுடைய குணங்களன்று, ஆகையால் சாத்விக விருத்தியினால ரஜசு தமோ குணங்களைச ஜயிக்கக் கடவன். அந்த சாத்விககுணத்தை சாந்திஸ்வரூபமான சத்துவ குணத்தினாலேயே ஜயிக்கக்கடவன புருஷர்களுக்கு சாத்விகர்களுடைய உபாசனையினால பரிசுத்தமான சத்துவகுணமானது உண்டாம. அந்தச சத்துவகுணத்தினால என்னுடைய பக்தி ஸ்வரூபமான தர்மமான துண்டாகும, அந்தத் தர்மமானது ரஜோகுண தமோகுணங்களை நாசமபண்ணிப்போடும. சர்வோத்தமமான சத்துவகுண விர்த்தியான துண்டாகும். ரஜோகுணம் தமோகுணம நசிக்கப்பட்

டுப்போகையில் அதினலே வராநின்ற அதாமமும நசித்துப்போம. சாஸ்திரம், தீரத்தம், ஜனமம, பிரதேசட, காலம, காமம, தீட்சை, தியானம, மநதிரம், கியானம, இநதப பததும, குணத்துக்குக காரணஙகள இதுகளுக குள்ளே எதைப பெரியோாகள சிலாகிககிறாாகளோ அது சாத்விகமாகும, எதை நிந திககிறார்களோ அது தாமசமாகும, எதைச சிலாகிககாமலும நிநதியாமலு மிருககிறாாகளோ அது ராஜசமாகும, புருஷனைவன சததுவகுணவிாததியின் பொருட்டு சாததுவிகஙகளான சாஸதிரஙகள முதலானதுகளையே சேவிக்கக கடவன் சாததுவிகங்க ளெதுவெனறால பிரவிாததி சாஸதிரம் பாஷண்ட சாஸ்திரம இதுகளைசசேவியாமல நிவர்ததி சாஸதிரஙகளையே சேவிககிறதும சநதனம மததியம் இதுகளைச சேவியாமல ஸ்ரீபாத தீாததம கங்கை முத லான தீாததஙகளைச சேவிககிறதும பிரவிாததிமாாகக நிஷடாளாயும துரா சாராளாயுமிருக்கிற பெயரைச சேவியாமல நிவாததிமாாகக நிஷடாளான பாகவதாளைச சேவிககிறதும, ராசவீதிகளில சூதுஸதானஙகள் இதுகளை யாசரியாமல் ஏகாநததேசததை ஆசரிககிறதும, கியானமுதலானதிலே பிர தோஷகாலம அாததராததிரி இதுகளை ஆசரியாமல பிராமமண முகூாததத தையே ஆசரிககிறதும, காமியம அபிசாரமுதலான காமஙகளைசசெயயாமல பகவதபிரீதியாக நிததியகாமங்களைச செய்கிறதும; ஸ்மாாததாள, சூத்தி ராள், இவாளமுதலான தீடசை ஆசரியாமல வைஷணவ தீடசையை ஆசரிக் கிறதும, ஸதிரீகள, சததுருக்கள இவா முதலான போகளைத தியானமபண் ணமல ஸ்ரீமந நாராயணரையே தியானம பணணுகிறதும், காமியமநதிரஙகள் சூததிரமநதிரஙகள இதுகளைச சேவியாமல பிரணவம அஷடாடசரமநதி ரஙகளையே சேவிக்கிறதும, தேகம, கிரகம முதலானதுகளைச சிநதியாமல பரமாதம சிநதையைப பணணுகிறதும, சாதவிகஙகளான இதுகள புருஷ னுககு சததுவகுண விாததியினபொருட்டு ஆகினறது. எபபோது பரமாதமா வினுடைய சாடசாதகார முணடாகுமோ எபபோது ஸதூலதேக சூடசும தேகஙகளுககுக காரணஙகளான சததுவாதி குணஙகள நசிககுமோ அநத மட்டுக்கும சாததுவிகஙகளான நிவாததிசாஸதிர முதலானதுகளை ஆஸரயிக ககக்கடவன எபபடியானல மூஙகிலகள ஒனறுகொனறு உரைபடுகிறதின லுண்டாகாநின்ற அககினியானது அநத மூஙகில வனததைத தகிததுப போட்டு தானும சாநதியை யடைவதுபோலச சததுவாதி குணஙகளுடைய விததியாசததின லுணடாகாநின்ற தேகமும கியானததினலே தகிககபபட்ட தாய தானே சாநதியை யடையுமென்று சொலலாநினற பகவானைபபாாதது உததவா சொலலுகினறாா.

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணரே ! மனிதாகள சபதாதிவிஷயஙகளை மிகவும ஆபத் துக்கு ஸதானமெனறறிந திருககிறாாகள அறிநதிருநதாலும நாயகளானது மிரட்டி அடிததாலும திருமபவும வீடுகளில பிரவேசிபபது போலவும, கழு தைகளானது பெண் கழுதையினுடைய புறஙகால்களாலே உதைபட்டாலும

திரும்பவும் அதுகளை அனுவாததிபபது போலவும், ஆடுகளானது கொல்லு கைககுக கொண்டுபோகும்போது லசசையிலலாமல உசசாகத்துடனே யிருககிறதுபோலவும, சபதாதிவிஷயஙகள ஆபததுககு ஸ்தானமெனறு அறிநதிருநதாலும அநதவிஷயஙகளை மனுஷியாகள எனன விதமாய் அனுப விககின்றாாகள எனறு பிரஸனமபணணுகினற உததவரைபபாாதது ஸ்ரீபகவா னுனவா சொலலுகினறாா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உததவரே! விவேக சூனியனான புருஷனுககுத தேகாதிகளில் நானென்கிற விபரீதபுததியானது இநதயததில நிசசயமாக உணடாகினறது. அநத அகஙகாரததினால சததுவகுணப பிரதானமாயிருநதாலும மனதை துககரூபமான ரசோகுணமானது வியாபிககிறது. ரசோகுணததுடன் கூடிக் கொணடிருககிற மனதினுடைய விகலப சஙகலபமானது உணடாகிய அநத சங்கலபததினால இநத விஷயததினது ரூபம மகாவுததமமா யிருககிறது. இதினுடைய சுபாவமானது மிகவும ஆசசரியகரமா யிருககிறதெனறு குணத தைதத தியானம பணணுகிறதினால புருஷனுககுப பரிகரிககககூடாத காமமா னது உணடாகினறது பிறபாடு இநதிரிய ஜயமிலலாதவனும காமவசியனு யும ரசோகுணததினுடைய வேகததினால மோகிககபபடடிருககிற புருஷனான வன காமஙகள துககஏதுககளெனறு அறிநதிருநதாலும அநத விஷயங் களை யனுபவிபபதறகுத துககததையே உணடாககாநினற காமஙகளைப் பண்ணுகிறான புருஷனானவன ரசோகுண தமோகுணஙகளால வியாபிககப் பட்ட புததியையுடையவனாகவே யிருபபன, ஆனாலும விவேகியான புருஷ னேயெனறால சாககிரதையுடையவனாய விஷயஙகளில தோஷபுததியினால மனதை நிககிரகிதது அநத விஷயஙகளில அகபபடாதவனாயிருபபன வியாத தசஞசாரஙகளை விடடு ஸதிரமான ஆசனததை யுடையவனாயும பிராண நிரோததததை யுடையவனாயும ஆலஸய மிலலாதவனாயும யோகதாரணையை யுடையவனாயுமிருககிற புருஷனானவன திரிகாலததிலேயும பரமானநத ரூப னான எனனிடததில மனதைசசமாபபிததுக கொணடு மெளள மெளள சமாதிநிஷ்டனாய் யிருபபன விவேகியானபுருஷனானவன சமஸதவிஷயஙகளில நினறும மனதை யிழுதது பரமானநத ஸவரூபனான எனனிடததில மனதை நிசசலமாகச சமாபபிககபபடுவன (அதுபோல) எனனுடைய சிஷயாகளான ஜனகா முதலான யோகிகளால செயயபபடட யோகாபயியாச மென்றுஞ் சொலலபபடுகினறதெனறு சொலலுகின்ற ஸ்ரீபகவானைபபார்தது ஸ்ரீஉதத வர் சொலலுகினறார்

ஸ்ரீ உததவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் பகவானே! தேவரீா எபபோதெநத ரூபததினால ஜனகாதியோகி களுக்கு யோகத்தை உபதேசிததீரோ அநத காலததையும, அநத ரூபத்தை

யும் எனக்குச்சொல்லக் கடவீர் என்று பிரார்த்தியாநின்ற உத்தவரைப் பார்த்து ஸ்ரீபகவானானவர் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீபகவான் வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! பிரம்மாவினுடைய மானச புத்திரர்களான ஜனகாதி யோகிகள் பிதாவான பிரம்மாவைப் போயடைந்து யோகமார்க்கத்தினுடைய அறியக்கூடாத நிஷ்டையைக் கேட்டார்கள் (அதாவது) வாரீர் பிரபுவே! மனதானது ராகத்துவேஷாதிகளால் விஷயங்களும் வாசனாரூபமாக மனதில் பிரவேசித்திருக்கிறது. அந்த விஷயங்களை அதிக்கிரமிக்க வேணுமென்று இச்சையுடையவனாயும் மோக்ஷத்தில் ஆசையை யுடையவனாயுமிருக்கிற புருஷனுக்கு விஷயங்கள் மனதில் விழாமல் எப்படியிருக்கும் அதைச் சொல்லக்கடவீர்களென்று கேளாநின்ற சனகாதியோகிகளைப் பார்த்து பிரம்மாவானவர் கர்மத்திலேயே புத்தியையுடையவராய் யாதொரு பரமாத்மாவை அறியாமலிருப்பதினால் இப்படிப்பட்ட பிரஸ்னம் பண்ணினார்களென்று நினைத்து அந்தப்பிரம்மாவானவர் அவர்களுடைய பிரசனத்துக்கு உத்தரவை யறிய வேணுமென்கிற இச்சையினால் என்னைச் சிந்தித்தார். அப்போது நான் அம்சரூபமாய் அந்த பிரம்மாவினுடைய சமீபத்தில் ஆவிற்பவிக்க அந்த ஜனகாதி யோகீஸ்வரர்கள் பிரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு அம்சரூபியான என்னைப் பார்த்து சமீபத்தில்வந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணி நீரார் என்று கேட்டார்கள் அப்போது தத்துவத்தை யறியவேணுமென்று இச்சையுடையவர்களான அந்த ஜனகாதி யோகிகளின்பொருட்டு நான் சொன்ன வசனத்தை நீர் கேழ்க்கக்கடவீர் அதென்னவெனில்,

வாருங்கள் பிராமணோத்தமர்களே! உங்களுடைய பிரசினமானது பரமாத்மாவிஷயமாகப் பண்ணப்பட்டதா? இல்லாயிட்டால் பரமாத்மாவுக்கு உபாதியான தேகங்கள் விஷயமாகப் பண்ணப்பட்டதா? பரமாத்மா ஒருவரானபடியினாலே பிரஸ்னம் பண்ணுகின்ற உங்களுக்கும் உத்தரவு சொல்லுகிறவருக்கும் அந்தரியாமியாய் ஆஸ்ரயராயிருக்கிற பரமாத்மா ஒருவரல்லவா? பஞ்சபூதரூபமான தேகவிஷயமாகப் பிரஸ்னம் பண்ணப்பட்டாலும் பஞ்சபூதங்களாலுண்டாகாநின்ற தேவமனுஷ்யாதி தேகங்கள் பஞ்சபூதகாரியங்களாயிருக்கையில் நீயாரென்று கேளாநின்ற உங்களுடைய இந்தப் பிரஸ்னமானது வாக்கினுடைய ஆரம்ப மாத்திரமே தவிர பிரயோஜனமில்லையல்லவா? மனதினாலேயும் வாக்கினாலேயும் மற்ற இந்திரியங்களாலேயும் எந்தெந்த வஸ்துவானது கிரகிக்கப்படுகிறதோ அந்தந்த வஸ்துவானது நானாகவே யிருக்கிறேன். என்னைக் காட்டிலும் வேறேயொன்று மில்லையென்று பரமாத்ம சிருஷ்டியினா லறியக்கடவீர்கள். வாருங்கள் புத்திரர்களே! மனதானது விஷயங்களில் பிரவேசித்திருக்கின்றது விஷயங்களும் மனதிலே பிரவேசித்துக்கொண்டே யிருக்கிறதுகளென்று சொன்னது எதார்த்தமே. இந்த விஷயங்களும் மனதும் இரண்டும் கூடிக்கொண்டு

என்னுடைய ஸ்வரூபனான சீவனுக்கு தேகமாயிருக்கின்றது. மனதானது அடிக்கடி விஷயங்களுடைய சேவையினால் அந்த விஷயங்களில் விழுகின்றது. விஷயங்களும் வாசனாரூபமாகச் சித்தத்திலே யுண்டாகிறது. இப்படியிராநின்ற இவ்விரண்டையும் ஞானனுடைய ஸ்வரூபஞ்ஞானத்தை யுடையவனை விட்டுவிடக்கடவன். சாக்ரம், சொற்பனம், சுழுத்தி யென்னப்பட்ட இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் சத்வாதி குணங்களா லுண்டாகின்ற புத்தியினுடைய விருத்திகள் சீவனேயென்றால் அந்தச் சாக்ரம முதலான அவஸ்தைகளுக்கு விலட்சணனையும் அந்த அவஸ்தைகளில்லாதவனையும் அதுகளுக்குச் சாட்சியாயும் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறான். எப்போது சீவனுக்கு சங்கார காரணமான புத்தியினுடைய சம்மந்த முண்டாயிருக்கிறதோ அந்தப் புத்தி சம்மந்தமானது சீவனுக்குக் குணவிருத்திகளான சாக்ராதி அவஸ்தைகளைக் கொடுக்கின்றது. ஆகையால் பரமானந்தரூபனான என்னிடத்தில் நிச்சலமான மனதை யுடையவனை சங்கார ஏதுவான புத்தி சம்மந்தத்தை விட்டுவிடக்கடவன். எப்போது விட்டுவிடுகிறானோ அப்போதே விஷயங்களுக்கும் மனதுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்த மில்லாமலிருக்கும். ஞானியானவன் அகங்காரத்தினால் செய்யப்பட்ட இந்த புத்தி சம்மந்தத்தைத் தனக்குப் பரமாத்மாவினுடைய ஆனந்தானுபவத்துக்கு விரோதமானபடியினால் அனர்த்த ஏதுவென்றும் துக்க சாகரமென்றும் அறிந்தவனையும் என்னிடத்திலேயே ஸ்திரமான மனதையுடையவனைச் சங்கார ஏதுவான புத்தியில் அபிமானத்தையும் அதினால் பண்ணப்படாநின்ற போகங்களில் ஆசையையும் விட்டுவிடக்கடவன்.

இந்த ஜகத்துக்கு விசாலமானது மனோவிகாரமானபடியாலும், நாசத்தை யுடைத்தானதாலும் சொற்பனம்போலவும் மிகவுஞ் சஞ்சலமானபடியினால் சுழற்றப்பட்ட கொள்ளியினுடைய சக்கிராகாரம்போலவும் பிரமமென்று பார்க்கக்கடவன். ஞானஸ்வரூபனான ஒரு பரப்பிரம்மமே அநேகம்போல விளங்குகின்றது. யாதொரு மூன்றுவிதமான சத்வாதி குணங்களுடைய பரிணாமத்தினால் பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்ச பேதமானது மாயையாயிருக்கின்றது. ஆகையினால் காணப்படாநின்ற இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் திருஷ்டியை வையாமல் சங்கல்ப சூனியனையும் இச்சையில்லாதவனையும் மனோவாக்குக் காரியங்களுடைய வியாபாரத்தை விட்டவனைப் பரமாத்மாவின் சுகானுபாவத்தை யுடையவனாக விருக்கக்கடவன்.

வாருங்கள் பிராமணோத்தமர்களே! ஆத்மானாத்ம விவேகம், அஷ்டாங்க யோகம், இதுகளுடைய தாமத்தை யறியவேணுமென்கிற இச்சையினால் வந்திராநின்ற என்னை சாக்ஷாத் விஷ்ணுவென்று அறியக்கடவீர்கள். ஞான சாங்கிய ஞானத்துக்கும், அஷ்டாங்க யோகத்துக்கும், சத்தியத்துக்கும், அறியப்படாத தாமத்திற்கும், பிரபாவத்துக்கும் ஸ்ரீமகா லட்சுமிக்கும், கீர்த்திக்கும், இந்திரிய நிக்கிரகத்துக்கும், இதுகளுக்கு முக்கிய ஆஸ்ரயனாகநிற்பனென்று சொன்னதைக்கேட்டு என்னால் சந்தேக நிவாரத்தி பண்ணிக்

கொள்ளாநின்ற ஜனகா முதலான ரிஷிகள பரமமான பக்தியால் என்னைப் பூஜித்து தோத்திரம பண்ணினார்கள். அந்த ரிஷிகளால ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட நான பிரமமாவை பார்த்துக கொண்டிருக்கும் போதே என்னுடைய ஸ்தானமான ஸ்ரீ வைகுந்தத்தை யடைந்தேன்.

பதிநான்காவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்.

மேலுங் கண்ணன் மிகுத்திடு முத்தவற
கேலவே தத்து வத்தை யியம்பினா

இதுவும ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானனவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொனனாரெனறு சொலலப படுகின்றது

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீா ஸ்ரீகிருஷ்ணரே! வேதவாதிகள சிரேயசுக்குச்சாதனங்களை வெகுவாகச சொலலுகிறாாகள அந்தச சாதனஙகளுள சிரேயஸைக குறித்து சமஸத சாதனஙகளும விகலபரூபமாக முக்கியமா யிருக்கின்றனவா? இலலாவிட்டால ஒன்றே முக்கியமாக விருக்கின்றதா? யாதொரு பக்தியோகத்தினால மனதானது சமஸத விஷயஙகளிலேயும சங்கத்தை விட்டு விட்டு உமமிடத்திலேயே பிரவேசிக்கின்றதா? ஏதுவிலலாய உணடாகினற அந்த பக்தியோகமானது உமமாலே சிரேயசுக்கு முக்கிய சாதனமாகச சொலலப்பட்டிருக்கின்றது இதுகளெலலாம சிரேயசுக்கு முக்கிய சாதனஙகளா? இலலாவிட்டால ஒன்றே முக்கியமா? அதைச சொலலக் கடவீரெனறு கேளாநின்ற உத்தவரைப பாாத்துப பகவானனவா சொலலுகின்றாா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீா உத்தவரே! பிரளயத்திலே வெகு காலத்திற்குமுன நஷ்டமாயும் வேதமெனறு பெயரையுடைய தாயுமிருக்கிற இந்தவாக்கானது ஆதியில என்னால பிரமமாவினபொருட்டுச சொலலப்பட்டது அந்தப்பிரமமாவினாலே தமக்கு ஜேஷ்டபுத்திரனான மனுவின பொருட்டு அந்த வேதமானது சொல்லப்பட்டது பிறபாடு பிருகு மகாரிஷி, மரீசி, அத்திரி, ஆங்கிரச, புலஸதியா, புலகா, கிருது என்னப்பட்ட இந்த ஏழுபிரமரிஷிகளும அந்த வேதத்தை கிரகித்தாாகள. அவாகளிடத்தில நினறும அவாகளுடைய புத்திராளான தேவாகள், தானவாள, குப்பகாள், மனுஷியாள், சித்தாள், கந்தர்வாள் முதலான சமஸ்த ஜனங்களும் கிரகித்தார்கள். சத்துவ ரசஸ்த மோகுணங்களுக் காரணமாக வுடையவர்களான அந்தத்தேவர்கள் முதலான

பேர்களுடைய பிரகிருதிகள் அநேகவிதங்களாயிருக்கின்றது. தேவர்கள், அசுரர்கள், மனுஷியர்கள் முதலான பிராணிகளும் அவர்களுடைய புத்திகளும் வேறுவேறாயிருக்கின்றது. சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் அவனவனுடைய பிரகிருதி எப்படிப்பட்டதோ அந்தப் பிரகிருதிக்கு அனுகுணமாக வேதார்த்தவியாக்கியான ரூபங்களாயிருக்கிற வாக்குகளும் விசித்திரங்களாக வுண்டாகிறது. இந்தப்பிரகாரம் பிரகிருதிகள் வேறுவேறாயச் சித்திரங்களாயிருக்கிறபடியால் அத்தியயன மில்லாதவர்களா யிருக்கின்ற சில மனுஷியர்களுடைய மனங்கள் உபதேசபரம்பரையினால் வேறுவேறாய இருக்கின்றது. சிலபேர்கள் வேதங்களுக்கு விருத்தமான அர்த்தத்தில் புத்தியையுடையவர்களாக விருக்கின்றார்கள். என்னுடைய மாயையினால் மோகிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய புருஷர்கள் தங்கள் தங்கள் சர்வானுகுணமாகவும், இச்சானுகுணமாகவும் சிரேயசுக்குச்சாதனத்தை நானாவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். மீமாம்சகர்கள் தர்மத்தைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமாகவும், காவியலங்கார கர்த்தர்கள் எச்சை சிரேயசுக்குச் சாதனமென்றும், யோகசாஸ்திரக்கியர்கள் சத்தியத்தைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமாகவும், நீதிசாஸ்திரக்கியர்கள் ஐஸ்வரியத்தையே புருஷார்த்தமென்றும், பௌத்திரர்கள் தியாகபோகங்களைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமென்றும், வைதீகர்கள் எக்கியம், தானம், தபசு, விரதங்கள், இயமனியமங்கள் இதுகளைச் சிரேயசுக்குச் சாதனமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள்.

வாரீர் உத்தவரே! என்னிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவனும் சர்வவிஷயங்களிலேயும் அபேட்சை யில்லாதவனுமா யிருக்கிற புருஷனுக்குப் பரமானந்தரூபனான என்னுடைய ஸ்வரூபானுபவத்தினாலே யுண்டாகின்ற சுகம்யானது விஷயங்களில் மனத்தையுடைய புருஷர்களுக்கு எப்படி யுண்டாகப்போகிறது. நிஷ்காமனும் சமதமாதி குணங்களை யுடையவனும், சர்வத்திலேயும் பரமார்த்த புத்தியையுடையவனும் என்னுடைய ஸ்வரூபானுபவத்தினால், சந்துஷ்டமான மனத்தையுடையவனுமா யிருக்கிற புருஷனுக்குச் சமஸ்த திக்குகளும் ஸ்வரூபங்களாக விருக்கும். என்னிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனத்தையுடைய புருஷன் பிரம்மலோகாதிபத்தியத்தையும் சுவர்க்கலோகாதிபத்தியத்தையும் இச்சியான். வாரீர் உத்தவரே! புருஷனானவன் ஜிதேந்திரியனாய் ஸ்திரீகளின் சங்கத்தையும் ஸ்திரீசங்கம் பண்ணுகிறவர்கள் சங்கத்தையும் விட்டு நிர்ப்பயமாயும் நிர்சனமாயுமிருக்கிற தேசத்திலிருந்துகொண்டு ஆலஸ்ய மில்லாதவனாய் என்னைத் தியானம் பண்ணக் கடவனென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஸ்ரீஉத்தவர் சொல்லுகிறார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீ அரவிந்தாட்சரே! மோக்ஷத்தைக் கோருகின்ற புருஷனானவர் உம்மை எந்தப்படிக்கு ஸ்வரூபத்தை யுடையவராகத் தியானம்பண்ணு

வன் தியானம் பண்ணுகிற கிரமத்தை எனக்கு நீர் சொல்லக் கடவீரென்று பிரார்த்தியாநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து பகவானானவர் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! மிகவும் உயர்ந்திராமலும் தாழ்ந்திராமலும் சமமாயிருக்கிற ஆசனத்திலே அப்படி இப்படி அசையாமல் சமமான சரீரத்தையுடையவனாயிருந்து கைகளைமடியில் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய மூக்குநுனியிலே திருஷ்டியை வைக்கப் பட்டவனாயும், ஜிதேந்திரியனாயும், பிராணனுடைய மார்க்கத்தைப் பூரககும்பகரேசகங்களாலேயும் ரேசககும்பக பூரகங்களாலேயும் சோதித்துக்கொண்டு மெள்ளமெள்ள யோகாப்பியாசம் பண்ணக்கடவன். மூலாதாரத்தைப் பிடித்துச்கொண்டு சிரசுபரியந்தம் தாமரைக்கொடிநூல்போலவும், சூக்ஷ்மமாயும் இடைவிடாமல் கண்டாநாதத்துக்குச் சமானமாயுமிருக்கிற ஓங்காரத்தை மனதில் பிராணனால் பிரகாசம் பண்ணிவைத்துபிற்பாடு அந்த ஓங்காரநாதத்தில் உதாத்த நாதத்தை ஸ்திரமாகப் பண்ணக்கடவன். இந்தப்பிரகாரம் பிரணவத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற சுவாச நிக்கிரகத்தைத் திரிகாலத்திலேயும் பத்துத்தரம் அப்பியாசம்பண்ணுகிற புருஷனானவன் ஒரு மாதத்துக்குப் பிற்பாடு ஸ்வாசஜெயத்தை யுடையவனாவன். சரீரத்துக்குள்ளே யிராநின்றும் ஊர்த்துவ நாளமாயும் அதோமுகமாயு மிருந்துவான வாழைப்பூப் போலவுமிருக்கிற இருதய கமலத்தை ஊர்த்துவ முகமாயும் மலர்ந்திருக்கிறதாயும் அஷ்டதளங்களை யுடையதாயும் உள்ளே கர்ணிகையை யுடையதாயுமாகத் தியானம்பண்ணி அந்தக் கர்ணிகையிலே முன்னே சூரியனையும் அதன்பிறகு சந்திரனையும் அதின்பிறகு அக்கினியையும் தியானம் பண்ணக்கடவன். இந்த அக்கினியினுடைய மத்தியத்தில் தியானத்துக்கு விஷயமாகவும் மங்களகரமாயும் பரிபூரணமாயும், மனோக்கியங்களாயுமிருக்கிற சதுர்புஜங்களையும் சுந்தரமாயுமிருக்கிற கண்டத்தையும், சோபனங்களான கபோலங்களையும், மனோக்கியமான புன்சிரிப்பையும், கர்ணங்களிலேபிரகாசியாநின்ற மகரகுண்டலங்களை யுடையதாயும், பீதாம்பர தாரியாயும் நீலமேக சாமளமாயும், ஸ்ரீவத்சசின்னத்தை யுடையதாயும், ஸ்ரீமகாலக்ஷமிக்கு வாசஸ்தானமாயும், சங்கம், சக்கரம், கதை, பத்மம், வனமாலை இதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் நவரத்தினமயமாயும் சிலம்புகளால் மிகவும் பிரகாசியாநின்ற திருவடிகளையுடையதாயும் கௌஸ்துவாபரணத்தினுடைய தேசினால் பிரகாசியாநின்ற கிரீடம் கடகம் கடிசூத்திரம் தோள்வளைகள் இதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மிருக்கிற என்னுடைய ரூபத்தைத் தியானம் பண்ணி சர்வாங்கங்களிலேயும் மனதைச்சமாப்பிக்கக் கடவன். இந்தப்பிரகாரம் மிகவும் தீக்ஷணமான தியானத்தினால் மனதையென்னிடத்திலேயே லயம்பண்ணுகின்ற யோகக்குதிஷ்டா வென்றும் திரிசியமென்றும், தெரிசனமென்றும் இந்தப் பிரமமானது மிகவுஞ் சாந்தியையடைகின்றது

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

மேதினியில மிருததிடுஙகிருஷணனும
ரூதிலததததுவததைச் சொலலினரரோ.

இதுவும ஸ்ரீகிருஷணபகவானனவா உததவாக்குத தத்துவததைச் சொனனரென்று சொலலபபடுகினறது

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர உததவரே! சிதேநதிரியனையும, ஸ்திரசிததனையும, சுவாச ஜயத்தையுடையவனையும எனனிடததில ஸதிரமான மனததைச சமாபபிததிராநினறயோகிககு அணிமாதி சிததிகளுணடாகுமெனறு சொலலாநினற ஸ்ரீ பகவானைபபாாதது ஸ்ரீ உததவா சொலலுகினறாா

ஸ்ரீ உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர ஸ்ரீ அசசுதரே! யோகிககு எபபடிபபடட தாரணையினாலே சிததிகளுண்டாகும அநதத தாரணை எபபடிபபடடது? சிததிகள எததனை? இதுகளை எனககுச சொலலககடவீரெனறு பிரசனம பணணுகினற உததவரைபபாாதது பகவானனவா சொலலுகினறாா

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர உததவரே! சிததாகள பதினெடடு விதமெனறும யோகதாரணைகள பதினெடடு விதமெனறும யோகசாஸதிரஙகளை அறிநத பெரியோாகளால சொலலபபடுகிறது அநத சிததிகளுககுளளே எனனை ஆஸரயமாகவுடையதுகளான எடடுவித சிததிகள முககியஙகளாயிருககினறதுகள. மறறபதது சிததிகளும சததுவகுண உதகிருஷடததைக காரணமாக வுடையதுகளாயிருககினறதுகள அஷட சிததிகள எபபடியெனறால, அணிமை, மகிமை, லகிமை இநத மூனறும தேகததினுடைய சிததிகள சமஸதபிராணிகளுடைய இநதிரியஙகளோடுகூட அநதநத இநதிரியாபிமானி தேவதாரூபமாகச சமபநதபபட்டிருககினறது பிராபதி யெனனபபடட சிததி, பரலோகததிலே உண்டாயிருக்கிற வஸதுககளிலேயும பூமிககுளளே காணபபடாமல் வைததிருககபபடட வஸதுகளிலேயும போகதெரிசன சாமாாததியமானது பிராகாமிய சிததியெனறு சொலலபபடுவது மாயையானது சததியென்னபபட்ட சிததி அநத மாயையினுடைய அமிசமாயிருககிற பிராணிகளுக்கும் அந்த மாயைககும நியாமகனாயிருககுகை. ஈசிதாவெனனபபட்ட சித்தி சபதாதிவிஷய போகததிலே சஙகைப படாமலிருககுகை வசிதை

என்னப்பட்ட சித்தி, எந்தெந்த சுகத்தைக்கோருகிறானோ அந்தச் சுகத்தினுடைய கரையைக்காணகிற பிராகாமியமென்னப்பட்டசித்தி, வாரீர் உத்தவரே! இந்த எட்டுசித்திகளும் எனக்கு சுபாவசித்திகளாயும் நிரதிசயங்களாயு மிருக்கிறதுகள் சத்துவ குணத்தை ஏதுவாக வுடையதுகளான பத்து சித்திகள் எப்படியென்றால், இந்தத்தேகத்திலே பசிதாகங்களை ஜயித்திருக்குகை, தூரதேசத்திலே உண்டாகாநின்ற வஸ்துவைப் பார்க்குகை, மனோவேகமாகத் தேகம் சஞ்சரிக்குகை, தானகோரின ரூபத்தை எடுக்குகை, பரகாயப்பிரவேசம் பண்ணுகை, தனக்கு வேணுமென்றபோது மரணத்தை அடையுகை, தேவர்கள் அப்சரஸ்திரீகளோடுகூட கிரீடை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பார்க்குகை, சங்கல்பானுரூபமாக இஷ்டத்தை அடையுகை, எங்கும் தடையில்லாமலிருக்கிற ஆக்ஞை பத்துசித்திகளும் சத்துவகுணநிச்சயத்தினாலே சித்திக்கிறதுகள்.

க்ஷுத்திரசித்திகள் ஐந்து எப்படியென்றால், பூதபௌஷிய வர்த்தமானங்களை அறியுகை, சீதோஷ்ணாதிகளைச் சயிக்குகை, பிறருடைய இருதயமுதலானதுகளை அறியுகை, அக்கினி, சூரியன், சலம், விஷம் முதலானதுகளை ஸ்தம்பிக்கப்பண்ணுகை, ஒரிடத்திலேயும் அபஜயப்படாமலிருக்குகை யோகதாரணையினால் உண்டாகாநின்ற இந்தச்சித்திகள் உமக்கு நமமாலே சொல்லப்பட்டதுகள், எந்த யோகதாரணையினால் எந்த சித்தி எந்தப்பிரகாரமாக உண்டாகுமோ அதைச்சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர்

பிருதிவியாதி பூதங்களில் சூட்சமரூபியான என்னிடத்திலே சூட்சமரூபமானதை ஸ்திரமாகச் சமாபித்தும் சூட்சமரூபியாக வுபாசியாநின்ற புருஷனானவன் என்னுடைய அணிமையென்னப்பட்ட சித்தியை யடைவன் ஆகாசாதி மகாபூதஸ்வரூபனாயும் பரமாத்மாவாயு மிருக்கிற என்னிடத்திலே மகத்தத்துவரூபமான மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபித்தும் அந்தந்த ஆகாசாதி பூதங்களுடைய மகிமை யென்னப்பபட்ட சித்தியை யடைகுவன் வாயுமுதலான மகாபூதங்களுடைய பரமாணு ஸ்வரூபனான என்னிடத்தில சித்தத்தை ஸ்திரமாகச் சமாபித்த யோகியானவன் காலபரமாணுரூபனான மகிமை என்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன். வைகாரிகனென்னப்பட்ட அகங்காரஸ்வரூபனான என்னிடத்திலே மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபித்திராநின்ற புருஷனானவன் சர்வேந்திரியங்களுக்கும் அபிமானி தேவதாரூபமான பிராப்தி என்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன் கிரியாசக்தியும் க்ஷுத்திரரூபமாயுமிருக்கிற மகத்தத்துவ ஸ்வரூபமான என்னிடத்தில் மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபிக்கின்ற யோகியானவன் எனது சர்வோத்கிருஷ்டமான பிராகாமியமென்னப்பட்ட சித்தியை யடைகுவன்- திரிகுணமான மாயைக்கு நியந்தாவாயும் காலஸ்வரூபனாயும் சர்வாந்தரியாயு மிருக்கிற என்னிடத்தில் மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபிக்கின்ற யோகியானவன் ஜீவர்களுக்கும் சரீரமுதலானதுகளுக்கும் பிராணரூபமான இசித்வமென்னப்பட்ட சித்தியையுடையவன் விராட்டு இரணியகர்ப்பன் காரணமென்னப்பட்ட இந்த மூன்றுக்

கும் பராயும் சம்பூர்ணமான ஐஸவரியம, தாமம, எஸஸ், ஸ்ரீமகாலட்சமி, சம்பூர்ணக்கியான வயிராககியஙகள இநத ஆறுகுணஙகளை யுடையவரான படியினால பகவானெனறு சொலலபபடடு மிருககினற ஸ்ரீமநநாராயணரான என்னிடததிலே மனதை ஸதிரமாகச சமாபபிககிற யோகியானவன எனது சாரூப்பியததை யுடையவனாய வசிததுவமெனனபபடட சிததியை யடைகுவன. நிறகுண பரபபிரமம ரூபமான எனனிடததிலே நிரமலமான மனதை ஸ்திரமாக சமாபபிககின்ற யோகியானவன பரமானநதரூபமான பிராகாமிய மெனனபபட்ட சிததியையடைகுவன.

சத்துவகுணததை ஏதுவாகவுடையதுகளான சிததிகளைச சொல்லுகிறேன்கேளும் சுவேததவீபபதியாயும, பரிசுததமான தாமசஸவரூபனாயும சததுவகுணப பிரதானனாயுமிருககிற எனனிடததில சிததததை ஸதிரமாக வைககிற புருஷனானவன காமக குரோதாதிகளை விடடவனாய ஜராமரணமிலலாதவனாய சுததசாதவிக ரூபததையடைவன. ஆகாச ஸவரூபனாயும சமஷ்டி ரூபனாயுமிருக்கிற எனனிடததில மனதிலே நாதததைத தியானம் பண்ணுகினற புருஷனானவன அநத ஆகாசததிலே வியாததஙகளாயிருககிற சகலபிராணிகளுடைய வாககுகளையும தூரவிருககையிலும கேட்டுக்கொண்டிருபபன நேததிரததை சூரியனிடததிலேயும சூரியனை நேததிரத்திலேயும ஏகரூபமாகத தியானமபண்ணுகிற புருஷனானவன் சகலபிரபஞ்சததையும பாாபபன. மனதையும தேகததையும அதுகளை யனுவாததிததுக்கொணடிருககிற வாயுவோடுகூட எனனிடததில வியாபிதது என்னுடைய தியானமானது பணணபபடுகிறதோ அநதத தியானததினுடைய பிரபாவத்தினால அநத மனது எவவிடததிலே போகிறதோ அவவிடததிலே தேகமும திரிநதுகொணடிருககும எபபோது மனதைக காரணமாகபபண்ணி எநதெநத தேவதாரூபமாக ஆகுகைககு இசசிககிறானோ அநதநத ரூபமாக ஆகுவன. யோகியானவன புறஙகாலினால குதததை நிரோதனம பணணிக்கொணடு பிராணசரீரியான ஆதமாவை இருதயம, மாாபு, கணடம, சிரசு இதுகளிலடைவிபபிதது பிரமமரநதிரததினால ஆதமாவை பிரமமததையாவது பரகாயததையாவது மனதினாலடைவிபபிதது சரீரததைவிட்டுவிடக்கடவன் தேவாகளுடைய உததியானவனததிலே கிரீடிககவேணுமென்கிற யோகியானவன எனது ஸவரூபமான சுதத சததுவரூபததைத் தியானம பண்ணககடவன. அபபோது அநத சததுவ ரூபததினுடைய அமிசபூதாகளான தேவஸ்திரீகள் விமானததுடன கூடவநது பூஜிப்பார்கள் என்னையே ஆஸ்ரயமாகவுடைய புருஷனானவன புததியினால் எபபடி எப்படி சங்கலபிககிறானோ சததிய சஙகலபமான எனனிடததில மனதை ஸ்திரமாகச் சமாபபிககின்ற புருஷனானவன் அநதநத இஷ்டததை அநதந்தப்பிரகாரம் அடைவன். யாதொருபுருஷனானவன சாவஙியநதாவான என்னுடைய ஸ்வரூபததை யடைகிறானோ அநதபபுருஷனுடைய ஆக்கினையானது எனது ஆக்கினை எப்படியோ அபபடியே. ஒருவிடததிலும ஒருவராலும்

திரஸ்கரிக்கப் படாமலிருக்கும் என்னுடைய பக்தியினால் பரிசுத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாகவும யோகதாரணையை யுடையவனாயுமிருக்கிற யோகிக்குத் தன்னுடைய பூர்வஜன்மங்கள் மரணங்கள் இதுகளை யுடையதுகளான திரிகாலவிஷயக ஞானமும் முண்டாயிருக்கும். பிரகிருதியினுடைய குணவிகாரங்களிலே சங்க மில்லாதவனாயும், ஞான ஸ்வரூபனாயும பரமாத்மாவாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில புருஷனானவன சுகதுக்கமுதலான தொந்தங்களால் திரஸ்கரிக்கப்படாமலிருப்பன

வாரீர உத்தவரே! இந்தப்பிரகாரம யோகதாரணையினால் என்னை உபாசியாநின்ற யோகிக்கு பூர்வம சொல்லப்பட்ட சமஸ்தமான சித்திகளுமுண்டாகும் என்னிடத்திலே ஸ்திரமாக மனதைச் சமர்ப்பித்து உத்தமமான யோகத்தையுடைய புருஷனுக்கு இந்த சித்திகளையு முத்திக்கு விக்கினங்களாகச்சொல்லுவார்கள இந்தச் சித்திகளானதுகள என்னுடைய சாரூப்பியத்தையடையாநின்ற யோகிக்கு சரக்ஷேப ஏதுக்களாக யிருக்கின்றதுகள. ஜனமம, அவுஷதம, தபசு, மந்திரங்கள இதுகளாலே யாதொரு சித்திகளுண்டாகிறதுகளோ யோகாப்பியாசத்தினால அந்தச்சமஸ்த சித்திகளையும அடைகுவன் இந்த ஜன்மாதிகளாலே என்னுடைய சாலோக்கிய முதலான முக்தியை யடையமாட்டான் நான சமஸ்த சித்திகளுக்கும காரணமாயும, பிரபுவாயும, ரட்சிதாவாயு மிருக்கின்றேன நான மோட்சத்துக்கும சாங்கிய ஞானத்துக்கும, தாமத்துக்கும வேதவேதிகளான பிராமணர்களுக்கும, சமஸ்த ஜீவர்களுக்கும அந்தரியாமியாயும, ஆத்மாவாயும, ஒன்றினாலேயும மறைக்கப்படாமலும, பரிபூரணமாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவாக விருக்கின்றேன.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

இதுவுங் கிருஷ்ண னியம்பிடு முத்தவற
கதிதமாக வாற்றின தாமரோ.

இதுவும ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீ உத்தவர் வாக்கியம்.

வாரீர் கிருஷ்ணபகவானே! தேவரீர சாக்ஷாத் பரப்பிரம்மமாயும், ஆதியந்த சூனியராயும், சுதந்தரராயும், சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்கார கர்த்தாவாயு மிருக்கின்றீர நானாவிதங்களான பிராணிகளுக் குள்ளே

இந்திரிய ஜயமில்லாதவர்களாலே அறியக்கூடாதவரான உம்மை வேதாந்தத்தையறிந்த மகானுபாவாள் சர்வ பிராணிகளுக்கும் காரணமாக வுபாசிக்கிறார்கள். ரிஷீஸ்வரர்கள் எந்தெந்த பிராணிகளிலெந்தெந்த ரூபமாக உம்மையுபாசித்துக்கொண்டு பரமமான சித்தியை யடைகிறார்கள் அந்த மகிமைகளை எனக்குச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரணாமம் பண்ணுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! குருக்ஷேத்திரத்தில் சத்துருக்களோடு யுத்தம்பண்ண வேணுமென்கிற இச்சையை யுடையவனான அர்ச்சுனனென்பவன் இராச்சிய நிமித்தமாக உண்டாகின்ற கியாதிகளுடைய வதத்தை அதர்மமாயும் நிந்திதமாயும் அறிந்து இதனால் நான்கெட்டுப் போனேனென்று அந்த கியாதிவதத்தில் நின்றும் நிவர்த்தித்தவனும் பிராகிருத புத்தியை யுடையவனும் அப்போது என்னாலே யுக்திகளால் போதிக்கப்பட்டவனாக நீர் எப்படி கேட்டீரோ, இந்தப்பிரகாரமே யுத்தமுகத்திலே அந்த அர்ச்சுனனென்பவன் என்னைப் பார்த்து பிரசினம்பண்ணினான். அப்போது நானந்த அர்ச்சுனனுக்கு எப்படி சொன்னேனோ அந்தப்பிரகாரம் உமக்குச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக் கடவீரென்று சொல்லுகின்றார்.

வாரீர் உத்தவரே, இந்தப் பிராணிகளுக்கு நான் அந்தரியாமியாயும், ஆத்மாவாயும், சுகந்தாவாயும், ஈஸ்வரனுமாயிருக்கிறேன். நானே சமஸ்த பிராணிகளாகவும் இந்தப் பூதங்களுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரங்களுக்குக் காரணமாகவும் வசிகரணம் பண்ணுகிற போகளுக்குள் காலமாகவும், கதியையுடைய போகளுக்குக் கதியாகவும், சத்வாதி குணங்களுக்குள்ளே சத்துவமான பிரதானமாகவும், மகத்தான வஸ்துக்களிலே மகத்துவமாகவும், வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிற போகளுக்குள் இரணியகர்ப்பனாகவும்; மந்திரங்களுக்குள் திரிமாத்திரையான பிரணவமாகவும், அக்ஷரங்களுக்குள்ளே அகாரமாகவும், சமஸ்ததேவாகளுக்குள்ளே இந்திரனாகவும், வசுக்களுக்குள் அக்கினியாகவும், ஆதித்தியரில் விஷ்ணுவாகவும், ஏகாதசருத்திராளுக்குள் சங்கரனாகவும், பிரமரிஷிகளுக்குள் பிருகுவாகவும், இராஜரிஷிகளுக்குள் மனுவாகவும், தேவரிஷிகளுக்குள் நாரதராகவும், தேனுக்குள் காமதேனுவாகவும், சித்தேஸ்வராளுக்குள் கபிலரிஷியாகவும், பக்ஷிகளுக்குள் கருடனாகவும், பிரஜாபதிக்குள் அரியமாவாகவும், தயித்தியாகளுக்குள் அசுரேஸ்வரனான பிரகலாதனாகவும், பிரமசரியமுதலான ஆசிரமங்களுக்குள் சன்னியாஸாசிரமமாகவும், சதுர்வர்ணங்களுக்குள் பிராமணனாகவும் அஷ்டாங்க யோகங்களுக்குள் மனோதாரணாரூபமான சமாதியாகவும், பிரமநிஷ்டர்களுக்குள் சனற்குமாரராகவும், தாமங்களுக்குள் உம்முடைய ரூபமாகவும் இரத்தினங்களுக்குள் பத்மராகமாகவும் சுந்தரவஸ்துகளுக்குள் தாமரை மொக்காகவும் வியாபாரத்தை யுடைய போகளுக்குள் தனசம்பத்தாகவும், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் இவர்களுக்குள்

காந்தியாகவும், வீரர்களுக்குள் அர்ச்சுனனாகவும், பிராணிகளுக்குள் உற்பத்தி ஸ்திதி பிரளய ரூபமாகவும் நானே யிருக்கின்றேன். ஆகையால் வாக்கையும், மனதையும், பிராணனையும், இந்திரியங்களையும், புத்தியையும், நிக்கிரகம் பண்ணி சத்துவகுணத்துடனே கூடிக்கொண்டிருக்கிற புத்தியினாலே அந்தப்புத்தியையும் நிக்கிரகம் பண்ணக்கடவீர். இப்படியிராநின்ற நீர் திரும்பவும் சம்சார மார்க்கத்தை யடையாமலே யிருப்பீர். யாதொரு சன்னியாசியானவன் வாக்கு மனது இதுகளைப் புத்தியினால் நன்றாக நிக்கிரகியாமலிருக்கிறானோ அந்தச் சன்னியாசியினுடைய விரதம், தபசு, தியானம் இதுகள் பச்சைப்பானையில் வைக்கப்பட்ட சலத்தைப்போல வியர்த்தமாக நசித்துப்போம். ஆகையினாலே என்னையே ஆஸ்ரயமாகவுடைய புருஷனானவன் என்னிடத்தில் பக்தியினாலே வாக்கு, மனது, பிராணன், இந்திரியம் இதுகளை நிக்கிரகிக்கக்கடவன். இதனாலே கிருதகிருத்தியனாக ஆவானென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர் உத்தவருக்குச் சொன்னார்.

பதினேழாவது அத்தியாயம்

மட்டு விருத்தம்

பேதமின்றிப் பின்னுமுத்தவருக்குத்
தீதிலாத தத்துவஞ் செப்பினாரரோ,

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்ரீஉத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! இந்தக் கல்பாதியிலே வர்ணாசிரம ஆசாரங்களையுடையவர்களான சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் உம்முடைய பக்தி சாதனதர்மமானது உம்மாலே சொல்லப்பட்டது. எந்தப்பிரகாரமாக அனுஷ்டானம் பண்ணப்படாநின்ற அந்தச் சுதர்மத்தினாலே மனுஷியர்களுக்குள் உம்மிடத்தில பக்தியானது உண்டாகும், பூர்வத்திலே அம்சரூபியான உம்மால் பிரம்மாவுக்கும் பரமமாயுமிருக்கிற யாதொரு தர்மமானது சொல்லப்பட்டதோ பூர்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்த தர்மமானது இப்போது வெகுகாலஞ்சென்றபடியினாலே மனுஷியலோகத்திலே விசேஷமாயிருக்க மாட்டாது. யாதொரு பிரம்மசபையில் வேதமுதலான வித்தைகள் சரீரத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பிரம்மசபையிலேயும் இந்த தர்மத்தைச் சொல்லுகிறவனும் அனுஷ்டானம் பண்ணுகிறவனும் பரிபாலனம்

பண்ணுகிறவனும் உம்மைத்தவிர வேறொருவனுமில்லை அப்படி உம்மாலே விடப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பூதலத்தில் நஷ்டமாய்ப்போன இந்தத்தர்மத்தை எவன் சொல்லப்போகிறான் ஆகையால் தேவரீர் மனுஷியர்களுக்குள் உம்முடைய பக்தி சாதனமான இந்தத் தர்மமானது எந்தப்புருஷனுக்கு எப்படி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அந்தப்பிரகாரம் எனக்குச் சொல்லக் கடவீரென்று பிரார்த்தியாநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவானனவர் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! உம்முடைய இந்தப் பிரசினமானது தர்மத்தோடு கூடின வர்ணாசிரம ஆசாரங்களை யுடையவர்களான மனுஷியர்களுக்கு பக்தி சாதனமா யிருக்கின்றது ஆகையினாலே அந்த தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர். பூர்வம் கிருதயுகத்திலே மனுஷியர்களுடைய வர்ணமானது அம்சமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கும். அப்போது சமஸ்த பிரஜைகளும் ஜன்மத்திலேயே கிருத கிருத்தியர்களாக விருப்பார்கள் ஆகையினாலே அந்த யுகத்தைக் கிருதயுகமென்று சொல்லுவார்கள் அந்த யுகத்திலே பிரணவம் ஒன்றே வேதமாகவும் நானே விருஷப்மான தர்மமாகவு மிருந்தோம். மனது இந்திரியங்கள் இதுகளுடைய தாரணரூபமான தபசில் நிஷ்டையை யுடையவர்கள் சகல பாபங்களையும் நீங்கினவர்களாய பரிசுத்தனான என்னையே தியானம் பண்ணுவார்.

பிறபாடு திரேதாயுகப் பிரவேசத்திலே விராட்புருஷனான என்னுடைய சுவாசத்தில் நின்றும் இருதயத்தில் நின்றும் மூன்றுவேதங்களும் ஆவிர்ப்பவித்ததுகள் நானே அந்த வேதத்தில் நின்றும் அத்வரியூ, உத்காதா, ஹோதா இவர்களை யுடையதான யக்ஞரூபமாக வானேன் விராட்புருஷ ரூபியான என்னுடையமுகம், பாகு, துடை பாதம் இதுகளில் நின்றும் சுவதாமத்தைச் சின்னமாக வுடையவர்களான பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்கள் என்னப்பட்ட நான்கு வர்ணங்களு முண்டானார்கள் எனது இருதயத்தில் நின்றும் பிரமசரியாசிரமும், ஜகமென்னப்பட்ட அரையில் நின்று, கிரகஸ்தாசிரமும், மார்பில் நின்று வானப்ரஸ்தாசிரமும், சிரசில் நின்று, சன்னியாசாஸ்ரமும் உண்டாச்சுதுகள் மனுஷியர்களுடைய பிராமமணாதி வர்ணங்கள் பிரமசரியாதி ஆசிரமங்கள் இதுகளுடைய ஸ்வபாவங்களுக்கும் ஜன்ம ஸ்தானங்களுக்கும் அனுரூபமாக உத்தம மத்திம அதமங்களாக நின்றதுகள். மனோ நிக்கிரகம் பாகியேந்திரிய நிக்கிரகம் தபசு, சவுசம், சந்தோஷம், பொறுமை கபடமில்லாம லிருக்குகை என்னிடத்தில் பக்தி, சத்தியம் இதுகள் பிராமமணருடைய சுபாவங்கள். பிரதாபம், பலம், தயிரியம், சவுரியம், பொறுமை, அவுதாரியம், உத்யோகம், சலியாமலிருக்குகை, பிராம்மணபக்தி, அயிஸ்வரியம்; இதுகள் க்ஷத்திரிய சுபாவங்கள். உண்டானவனுயிருக்கை, தானபரனுயிருக்கை, டம்பமில்லாம லிருக்கை,

பிராமமணசேவை, தனவிர்த்தியினால திருப்தியில்லாம லிருக்கை இதுகள் வைசியனுடைய சுபாவஙகள, கோபபிராமமண தேவாகளுககு கபடமிலலா மல சிசுரூருஷைபண்ணுகை, அதினாலே லபிததததைகொணடு சநதோஷப் படுகை, இதுகள சூததிரனுடைய சுபாவஙகள, அனுசாரம, அசததியம, திருட்டு, இலலையெனபது, காரணமிலலாத கலகம, காமககுரோதம, ஆசை இதுகள சண்டாளருடைய சுபாவஙகள சததியம, திருடாமலிருககை, காமக்குரோத லோபஙகஙக லிலலாமலிருககை, சமஸத பிராணிகளிடததில பிரியம இதுகள சமஸதவானஙகளுககும பொதுவான தாமம

பிரமம க்ஷததிரிய வைசிய குலததிலுண்டான புருஷனானவன கெறபா தான சமஸத சமஸகாரஙகளையும அடைநது கிரமமாக உபநயனம என் னபபட்ட இரணடாம ஜனமததைதயடைநது குருகுலததிலே வாசமபண் ணிககொண்டு சமதமாதிகுணஙகளை யுடையவனாய ஆசாரியனால அழைக் கப்பட்டவனாய் வேதததைத அததியயனமபணணி வேதார்தத விசாரததை யும பண்ணககடவன் முஞசி, அரைநாண கிருஷ்ணாசனம், தெணடம, ஜப மாலை, எககியோபவீதம, கமணடலம, குசதாபடை இதுகளை தரிததவனாயும அபபியஙக ஸ்நானமிலலாத படியினாலே சடையையுடையவனாயும, அழுகக டைந்த பலலுகள, வஸ்திரஙகள இதுகளையுடையவனாயும செவநதவான மான பீடததை வாசகிததவனாயு மிருநதுகொணடு பிரமமசாரியானவன் ஸ்நானம, போஜனம, ஓமம, ஜபம, மூததிர புருஷ விசறகம இதுகளிலே மௌனததையுடையவனா யிருககககடவன. நகஙகளையும பாகுமூலஙகளிலே யிருககிற ரோமஙகளையும சேதியாம லிருககககடவன. பிரமமசரிய விர ததததையுடையவன புததிபூாவகமாக ஒருககாலும றேததை விடாமலிருக் கககடவன தானே ஸகலிதமானால தீாததஙகளிலே ஸ்நானம்பணணி பிராணாயாமததை யுடையவனாய காயததிரி ஜபமபணணககடவன சநதியா காலங்களிலே மௌனததை யுடையவனாய ஜபிததுககொண்டு அககினி, சூரியன், ஆசாரியன, கோபபிராமமணன, குரு, விருததாள, தேவாள. இவா களைபபரிசுததனாய உபாசிககககடவன, இபபடிபபட்ட விரததததையுடைய வனாய் போகசவுககியததை விட்டவனாய எநதமட்டுககும அததியயனம சமபூாணமாகப பணணபபடுகிறதோ அநதமட்டுககும நியமததை விடாத வனாய் குருகுலததிலேயே வாசமபணணககடவன, இநதப பிரமமசாரியா னவன் மூாததிகரிததிருககிற வேதஙகளையுடைய பிரமமலோகததை யடை யவேணுமெனறு இசசிபபானேயானால நயிஷ்டிக பிரமமசரியததை யுடை யவனாய வேதததியானததின பொருட்டே தேகததை ஆசாரியனுக்குச் சமாபபிக்கக்கடவன்.

இநதப்பிரகாரம நயிஷ்டிகபிரம்மசரிய விரதத்தை யுடையவனாய் தீவிரமான தபசினாலே காமவாசனைகளைத தகித்து நிஷ்காமனாயிருககிற பிரம்மசாரியானவன் மகாதேஜஸையுடையவனாய் என்னுடைய பகதனாயிருப் பன். பிற்பாடு எதாஸதிரமாக அறியப்பட்ட வேதார்த்தங்களை யுடைய

வுபகுருவான பிரம்மசாரியானவன் கிரகஸ்தாசிரமத்தை யடையவேணு மென்று இச்சையை யுடையவனும் ஆசாரியனாலே அனுக்ஞை பண்ணப் பட்டவனும் அபபியங்கஸ்நான முதலானதைப பண்ணிககொண்டு விரதாச மாவாததனஞ்செய்து கொள்ளக்கடவன் பரிசுததமான அநதக்கரணத்தை யுடைய பிராம்மணனானவன கிரகஸதா சிரமததை யடைநது வானபபிரஸ் தாசிரமததை யடையககடவன. பரிசுததமான சிததததை யுடையவனு யிருநதால சன்னியசிததுக கொள்ளககடவன். எனனுடைய பகதனானவன் ஏதாகிலும ஒரு ஆசிரமததைபபறறி யிருககககடவன கிரகஸதாசிரமத்தைக் கோராநின்ற புருஷனானவன சமானமான ஜாதியையும லக்ஷணததையு முடையவளாயும வயதிலே தனக்கு இளையவளாயுமிருககிற ஸதிரீயைக் கலியாணம பணணககடவன காமததினாலே அனனியஜாதியில கலியாணம பணணவேணுமெனறு இசசையிருநதால தன்சாதியிலே கலியாணம பண்ண பிறபாடு க்ஷத்திரிய வைசிய வானததிலே கிரமமாகக கலியாணம பணணக் கடவன எககியம, அததியயனம, தானம இநத மூனறும பிராமணாள், க்ஷத் திரியாள, வைசியாள் இநத மூனறு வானததுககும சாதாரணதாமம. பிரதிக் கிரகம, அததியாயனம எககியமபணணி வைபபது இநதமூனறும பிராமண ளுககே தாமமாக விருககினறதுகள பிரதிககிரகம, தபசு, தேஜசு, எசசு இதுகளுககு நாசகரமாக எணணுகிற பிராமமணனானவன பிரதிககிரகம பண் ணுகிறதை விடடுவிடடு எசனம அததியா பனஙகளாலேயே சீவனமபண்ணக் கடவன். எசன அததியா பனஙகளாலேயும காாபபணணிய முதலான தோ ஷததைபபாராநினற பிராமமணனானவன பலததிலே உதிாநது போனதுகளா யும எஜமானனாலே விடடபபடடுமிருககிற தானியஙகளைப பொறுககி அதினால சீவனம பணணககடவன. பிராமணனுடைய இநததேகமானது துசசமான காமததின பொருட்டு உண்டாகப படடதனறு பினனையோவெனறால இநத லோகததில் மகாகஷடததின பொருடடும தபசின பொருடடும பரலோகத தில அனநத சுகததின பொருடடும உணடாயிருககினறதுகள புலஙகளிலே உதிாநதுபோன தானியததைப பொறுககி அதினால சீவனம பணணுகிறது சீல விருததியெனறு சொலலபபடும கடைததெருவில இறைநதுபோய அதற்கு எஜமானனாலே விடடபபடடு மிருககிற தானியததைப பொறுககி சீவ னஞ்செயகிறது உஞசவிருததியெனறு சொலலபபடும இசசீல விருததினா லேயும் உஞச விருததினாலேயும சநதுஷடமான சிததததை யுடையவனாயும ஆதிததிய முதலான நிமலமான சுவதாமததை யனுஷடானமபணணி என னிடததிலே சமாபபிககபபடட மனதை யுடையவனாயும கிரகஸதா சிரமத தையுடைய புருஷனானவன் முகதியையடைவன அபபடிக்கிலலாமல ஆபத் துக் காலமாயிருநதால பிராமமணனானவன வாததகனுடைய வியாபாரததி னால மததிய முதலானதுகள தவிர மறற கிரையவிககிரைய யோககியமானது திரவியங்களாலே வியாபாரத்தினாலாவது அலலது க்ஷததிரியனுடைய விருத் தியினாலேயாகிலும ஆபததைததாண்டககடவன். மகா ஆபததிலேயும நீசசே வை பணணாமலிருககக்கடவன. ஆபததை யடைநதிருக்கிற வைசியனானவன

சூத்திரவிருத்தியை ஆஸ்ரயித்து ஜீவிக்கக்கடவன். சூத்திரனானவன் எஜமாந்தக்காரருடைய பாய்முடைகிறது முதலான விருத்தியை ஆஸ்ரயித்து ஜீவிக்கக்கடவன் ஆபத்தைத்தாண்டின புருஷனானவன் ஆபத்துகாலத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற நிந்திதகாமத்தினால ஜீவிக்க இச்சியாம லிருக்கக்கடவன்.

பின்னும் கிரகஸ்த தாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கிரகஸ்தாசிரமத்தையுடைய புருஷனானவன பிரமம எக்கியத்தினால ரிஷிகளையும் சுதாகார மென்னப்பட்ட காமங்களாலே பிதுர்க்களையும், சுவாகார மென்னப்பட்ட காமங்களாலே தேவாளையும பலியினால பூதங்களையும, அன்ன முதலானதுகளாலே மனுஷியாளையும் விபவானுசாரமாக திருபதிபண்ணி வைக்கக்கடவன. தேவாள் பிதுாக்கள், ரிஷிகள், பூதங்கள், மனுஷியாள் இவர்களை எனது ரூபமாகப்பார்த்துக்கொண்டு பிரமமயக்கிய முதலானதுகளில் நாள்தோறும் ஆருதித்து என்னிடத்திலேயே மனதை யுடையவனாயும கிரகங்களிலே அதிதிபோலவே வாசமபண்ணிக கொண்டும மமதை அகங்கார மில்லாதவனாயுமிருக்கிற புருஷனானவன கிரகபாகங்களால கட்டப்படாத வனாயிருப்பன் யாதொரு புருஷனானவன கிரகத்திலே ஆசக்தமான புத்தியை யுடையவனாய் எனது மாதாபிதாக்களமிகவும விருத்தாள எனது பாரியைமிகவும பாலியான சிசுவை யுடையவள எனது புத்திராள மிகவும பாலாள நானில்லாமறபோனால இவாகள மிகவும தீனாளாயும அனாதாளாயும துக்கத்தை யுடையவாளாய் எவவிதமாய் ஜீவனம பண்ணப் போகிறாகளென்று இந்தப்பிரகாரம் கிரகத்திலே மிகவும ஆசையினால ஆசக்தமான இருதயத்தை யுடையவனாய் நானென்கிற மூடபுத்தியையுடைய புருஷனானவன கிரகத்தில திருப்தியில்லாதவனாய அந்தப்பாரியா புத்திராளை கானம பண்ணிக்கொண்டு மரித்து மூடமான தாமசஜனமத்தை யடைவன.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

இந்நரா போற்றும் கிருஷ்ண பகவானும
மனனுந தததுவக கியானம வழுததினர்.

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவர் உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! வனத்திலே தபசுபண்ண வேணுமென்கிற இச்சையையுடைய புருஷனானவன் புத்திராளிடத்திலே பாரியையை விட்டாகிலும் அல்

லது தன்னோடு கூடவாகிலும அழைததுககொண்டு வனததிற்போய் சமத மாதிகுணஙகளை யுடையவனுய ஆயிசிலுடைய மூனறும பாகததை அநத வனததிலேயே வாசமபணணி அவவிடததிலுணடாகாநின்ற கநதமூல பலங களாலே சீவனமபணணி மரவுரி, திரணஙகள, சாகைகள, கிருஷ்ணுசனம இது களை வஸதிரமாகவும; தலைமயிர, சரீரரோமஙகள, நகம, மீசை, தேகததி லழுககு இதுகளோடு தநததாவனம பணணுமல, திரிகாலமும ஜலததிலே அழுககுகளைத தேயததுக கொளளாமல ஸநானமும, பூமியில சயனித்துக் கொளளுதலும, கோடைககாலததில நானகு பக்கததிலும அக்கினியைப் போட்டு சூரியனிடததில திருஷடியை வைததுககொணடும, வருஷகாலததி லே வருஷதாரைகளைச சகிததுககொணடும், பனிககாலததில கழுததுமட்டும் ஜலததிலிருந்துகொணடும,

கொண்டும தபசுபணணககடவன

வானபிரஸ்தாசிரமததை யுடைய புருஷனவன எப்போது சரைரீ ஞலே சரீரததில நடுககலை யுடையவனுய நிததியகாமானுஷடானததிலே சகதி யிலலாதவனுகிறுனே அபபோது அககினியோததிரததை ஆததுமாவில ஆரோ பணம பண்ணிககொணடு எனனிடததில ஸதிரமான சிததததை யுடையவ னுய அககினிபபிரவேசம பணணககடவன. காமததினுடைய பலனகளாயும் நரகஸவ ரூபஙகளாயுமிருககிற சுவாககாதி லோகஙகளிலே எபபோது மிகவும் வயிராககிய முணடாகிறதோ அபபோது அககினி ஹோததிராதி முதலான சமஸத காமஙகளையும விடடு விடடு சனனியாசம பணணிக கொளளக் கடவன.

சனனியாசாஸ்ரம மெபபடியெனறுல எதாசாஸதிரமாக அஷடகம் பிர ஜாபததியமுதலான நியிஷடிகளாலே எனனைககுறிககு எசிதது சாவசொத் தையும பநதுககளின பொருடடு கொடுததுவிடடு அககினியைத தனனு டைய ஆதமாவிலே ஆரோபணம பணணிககொணடு நிஷகாமனுய சனனியா சம பணணிக கொளளாநின்ற பிராமமணனுககு தேவாள புததிரதாராதி ரூப மாக விருநதுகொணடு இநதப புருஷனவன நமமைவிடடு பரபபிரமமத் தை யடையப போகிறுனெனகிற அபிபபிராயததினுல விககினமபணணுவார் கள் அபபடி விககினம பணணினுலும அவாகளை யெணணுமல சனனியா சம பண்ணிக கொளளககடவன சனனியாசியானவன வஸதிரததைத தரித் தானேயாகில கவுபீனமறைய எவவளவு வஸதிரம வேணுமோ அவவளவு வஸதிரததைத தரிககுகை உததமம ஆபததிலலாத காலததிலே தெண்டங் கமணடலஙகளைததவிர மறறென்றைக கிரகியாமலும, மாககத்திலே ஜந்து முதலானதுகளிலலாமல பாரதது நடநதும, வஸதிரததினுல சோதிககபபடடு பவிததிறமாயிருககிற ஜலததை ஆசமனம பானமபண்ணியும, மனதினுல நன் றுக விசாரிதது பரிசுததமான ஆகாரததை ஆஸ்ரயிககககடவன சனனியா சிககு மவுனமெனனபபட்ட வாககுதெணடமும, காமிய காமததியாக மென் னப்பட்ட தேகதெண்டமும, பிராணுயாம மென்னபபடட மனோதெணட

மும் இந்தமூன்றுமில்லாமல் கேவலம் தரிக்கப்பட்ட மூங்கில் தெண்டத்தினுல் மாத்திரம சன்னியாசியாகமாட்டான பிராமமணாகளில் பதிதாள முதலான போகங்ளை விட்டுவிட்டு இநதகிரகத்திலே இன்னது அகப்படுமென்கிற சங்கல்ப மில்லாதவனுய் ஏழுகிரகிகத்தில் பிட்சை பண்ணிக்கொண்டு எவவளவு லபித்த தோ அதினுல சநதுஷ்டனுய கிராமததுககு வெளியிலிருக்கப்பட்ட தடாகத் திறகுப போய அவவிடத்திலே பாதப்பிரக்ஷாளனம் ஆசமனம் பண்ணிக் கொண்டு புரோக்ஷுணுதிகளால பவித்திரமாகப்பண்ணப்பட்டிருககிற பிக்ஷான் னததை விஷ்ணு, பிரம்மா, அகனி பிராணிகள் இவாகளுக்கு பாகம பண் ணிககொடுதது மிகுதி அன்னததை மவுனததை யுடையவனுய புசிதது இதர சங்கததை விட்டவனுயும எனனுடைய தியானததினுல நிர்மலமான இரு தயததை யுடையவனுயும என்னையே சதாசிந்திதது பகதியினுல இநதிரியங் களை நிககிரகிதது காமகக்ரோதாதிகளை ஜயிததவனுய சஞ்சரித்துககொண்டு அலபஙகளாயிருககிற விஷய சவுககியஙகளை நீககினவனுய மகததான ஆதது மானுபவ சவுககியததை யடைநதவனுய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள, நதிகள் பாவதஙகள, வனஙகள இதுகளில சஞ்சரிதது வானப்பிரஸ்தாகளுடைய ஆசிரமங்களிலே பிக்ஷை பணணிககொணடு சமஸ்தப பிரயோசனததில நின் றும ஒழிநதவனுய விவேகததை யுடையவனு யிருநதாலும பாலனபோல மானுபிமானமில்லாதவனுய லீலைபண்ணிககொண்டும மிகவும சமாததனுயிருந தாலும மூடனபோல சஞ்சரிததுககொணடும விததுவானுயிருநதாலும பித் தன்போலே ஏதாகிலும சொலலிககொணடும வேதாாததஙகளை அறிநதவனு யிருநதாலும நியமாசார மில்லாதவனுய் சஞ்சரிததுககொணடும பிரயோசன மில்லாத பிரசஙகஙகளிலே ஒரு பட்சததையும ஆசரியாமலும அன்னியர்க ளால் பண்ணப்பட்ட தூஷணஙகளைச சகிததவனுய ஒருவனையும அவமானம பண்ணுமலு மிருககக்கடவன எபபடியெனறுல ஒரு சநதிரனுனவன் அநேக ஜலபாததிரஙகளிலே அநேகமாகக காணப்படுகிருனே (அதுபோல) ஒருவரா யிருககிற பரமாதமாவே சகல தேகஙகளிலேயும ஆதமாவிலேயு அநதரியாமி யாய அநேக ரூபமாயிருககின்ருா. அநதத தேகஙகளும பஞ்சபூத விகாரங் களாய் ஏகரூபஙகளா யிருககினறதுகள் ஆகையினுல் தேகததை யுததே சிதது துவேஷம பணணுமலும திடசிததனுய காலததினுலே அசன மகப படாமறபோனுல விசனபபடாமலும அகபபட்டாற சநதோஷப படாமலு மிருககககடவன். இநதப்பிரகாரம் சநநியாச தாமததைச சொலலிப பின் னும் வயிராககியததை யுடையவனுயும பரமாதம தததுவததை அறியவேணு மென்று இசசையுடைய புருஷனுககுச சொலலுகினருா

மேலுமேலும துக்கததை யுடையதாயிருககிற சுகங்களிலே உண்டாகா நின்ற வயிராககியததை யுடையவனுயும பரமாதம தத்துவததை அறிய வேணுமென்கிற இசசையை யுடைய ஆததுமக்கியானததை யுடையவனுயும என்னுடைய சாரூபபியததை அடையுகைககு சாதனததை அறியாதவனுயு மிருககிற கியானியானவன் ஆசாரியனை அடைநது அநத ஆசாரியனை பரமாத மாவெனறெணணி மிகவும ஆதரவை யுடையவனுய் தான் பரபபிரமம ஸ்வ

ரூபத்தை அறிகிறவரைக்கும் அந்த ஆசாரியனுக்கு சிசுரூஷை பண்ணிக் கொண்டிருக்கக் கடவன் சன்னியாசிக்கு மனோஜயமானது முக்கிய காம மாகவிருக்கின்றது வானபிரஸ்தனுக்கு அயிமசை தபசு பரமார்த்தக்கியா னம் இதுகள் முக்கியதாமமாக விருக்கின்றது கிரகஸ்தனுக்கு யாகாதி தர்ம மும் பிராணி ரக்ஷணமும் முக்கிய தாமமாக விருக்கின்றது பிரமமசாரிக்கு ஆசாரிய சிசுருஷை முக்கிய தாமமாக விருக்கின்றது. இந்தப்பிரகாரம் யா தொரு புருஷனானவன் சுவதாமத்தினால் நித்தியமாக என்னை ஆராதித்து மற் றொருவனையும் ஆசரியாமலிருக்கிற அந்தப புருஷனானவன் சீக்கிரமாக என் னிடத்திலே திடமான பக்தியை அடைகுவன் வாரீா உத்தவரே! சுவதாம நிஷ்டனாயிருக்கிற புருஷனானவன் எப்படி என்னுடைய பக்தனாய் பரமாத்மா வான என்னை அடைகுவனென்று நீர் பிரசினம் பண்ணினதற்கு இந்த அர்த் தமானது உனக்கு நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

துன்னு நாரதா தோததிரஞ்செய கிருஷ்ணன்
தன்னிக ரில்லாத தத்துவஞ் சொல்லினா

இதுவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானானவா உத்தவருக்குத் தத்துவத்தைச் சொன்னாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீா உத்தவரே! யாதொரு புருஷனானவன் பரமாத்துமானுபவ முண் டாகிற பரியந்தம் ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட கியானத்தை யுடையவனா யும் அதினாலே அனுகூல யுக்தியினாலேயும் நிச்சயக்கியானத்தை யுடையவனா யிருக்கிறானோ அந்தப் புருஷனானவன் இந்த ஜகத்தையும் ஸ்வாதந்தி சாதனத் தையும் மாயாமாத்திரமென்று அறிந்து சன்னியசித்துக்கொண்டு என்னி டத்திலேயே கியான நிஷ்டையை யுடையவனாயிருப்பன் ஆகையினால் கியா னத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற உம்முடைய ஆத்மாவை அறிந்து அந்தக் கியானத்தினால் பரமாத்மானுபவத்தை யுடையவராயும் ஸ்திரமான பக்தியை யுடையவராயும் சமஸ்தத்தையும் விட்டுவிட்டு என்னையே இச்சிக்கக் கடவீ ரென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப் பார்த்து ஸ்ரீஉத்தவா சொல்லுகிறார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீவிஸ்வேஸ்வரராகிய ஸ்ரீவிஸ்வமூர்த்தியே! பரிசுத்தமாயுள், அநா தியாயும், வயிராக்கியம், ஆத்மானுபவம் இதுகளோடும் பிரம்மாதிகளாலேயும்

தேடத்தக்கதாயு மிருக்கிற இப்படிப்பட்ட கியானமானது நிச்சிதமாக எப்படி உண்டாகுமோ அந்தக கியானததையும அதற்குச் சாதனமான உமமுடைய பக்தி யோகததையும எனககு நன்றாய்ச சொலலக கடவீரென்று பிரார்த்தியாநின்ற உததவரைபபாாதது பகவானனவா சொல்லுகினறாா.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீா உததவரே! பூாவததில தாம புததிரரானவா சகல தர்மங்களையு மறிநத உததமமான பீஷமாசாாியரைப பாாதது நாஙகள எலலாரும கேட்டுக கொணடிருககும போதே நீா இபபோ தெனனைககேடட இநத அாததஙகளைககேட்டு பிறபாடு மோடச தாமஙகளையும் கேட்டாா அப போது பீஷமாசாரியராலே சொலலபபடட கியானம, பரமாதமானுபவம, வயிராககியம, சிரதத, பகதி இதுகளுககுச சதனமாயிருககிற தாமங்களை நான உமககுச சொலலுகிறேன வாரீா உததவரே! பிரகிருதி புருஷன் மகததது வம அகஙகாரம சபதாதி விஷயஙகள பதினொிநதிரியஙகள் பஞச மகா பூதஙகள சததுவரஜஸ தமோகுணஙகள் இநத இருபததெட்டு தததுவங்களையும பிரமமாதி ஸதாவர பரியநதஙகளான சமஸத பிராணிகளிலேயும விடாம லிருககிறதுகளாய யாதொரு கியானததினால பாாககிறானே இநத இருபததெட்டு தததுவஙகளிலும ஒருவரான பரமாததும தததுவததை அநதரியாமியாயிருககிறதாக யாதொரு கியானததினால பாாககிறானே அநதக கியானமே தததுவக கியானமாக விருககினறது. இநத ஜகததை யாதொரு பரமாதமாவினாலே வியாபிககபபட்டு அனேக ரூபஙகளா யிருககிறதாக எபபோது பாாததானோ யாதொரு கியானததினால அநேகரூபமாகப பாராமல பரமகாரணமான பரபபிரமம ஸவரூபமாகப பாாககிறானோ அநதக கியானமானது வியதான காாியஙகளுககு செனம ஸ்திதி லயஙகளைபபாாககககடவன, உறபததியிலேயும, ஸதிதியிலேயும, யாதொனறானது காாியமான மிருததியுமுதலானதில சிருஷடிககபபடுகிற ஜடமுதலானதை அடைகிறதோ காாியஙகளுடைய லயததிலேயும யாதொனறு மிருநதிருககினறதோ அதுவே பரமாததும தததுவமெனறு அறியககடவன வேதம பிரததியடசம, ஐதீகம, அனுமானம எனறிநதபபிரகாரம நானகு பிரமாணஙகள. வேதமான) தெபபடியெனறால பரமாதமாவைததவிர மறறொனறுமிலலையென்கிற அாத்ததததைச சொலலுகினறது பிரததியடச மெபபடியென்றால வஸதிரமுதலான காாியம பஞசு முதலான காரணததைததவிர வேறாகக்காணப்படவிலலையோ (அதுபோல) பரமாதமாவைததவிர பிரபஞசமென்கிறது வேறாக விலலையென றறியததககது. ஐதீகமெனபது பரமாதமா ஒருவனுணடெனறு மகா ஜனஙகள சொலலிக கொள்ளுகிறது அனுமானமென்பது பிரபஞசமானது அசததியமா யிருக்கின்ற தென்பது. இந்த நாலுபிரமாணஙகளினாலேயும விகலபமானது அசததியமானபடியினால் புருஷனானவன் சம்பூர்ணமான பரமாதமதத்துவத்தையே பார்த்து விரக்தியை அடையக்கடவன்.

வாரீர் உத்தவரே! பக்தியோகமானது பூர்வமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அந்தபக்தியோகத்திலே மிகவும் பிரீதியை யுடையவரான உமக்காக திரும்பவும் என்னுடைய பக்திக்குப் பரமமான காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன், எப்படியென்றால் என்னுடைய கதைகளைக் கேழ்க்கிறதிலே சிரத்தையும், அடிக்கடி என்னுடைய நாமகீர்த்தனமும், என்னுபூஜையிலே நிஷ்டையும், ஸதோத்திரமும், கயிங்கரியத்திலே ஆதரவும், சர்வாங்கங்களிலேயும் என்னுடைய பிரணாமமும், என்னிமித்தமாக அர்த்தங்கள், போகம், சுகம், இதுகளை விட்டுவிடுகிறதும்; யாகம், தானம், ஓமம், போசனம், விரதம், தபசு, இதுகளை எனக்குப் பிரீதியார்த்தமாகச் செய்கிறதும்; இதுகளெல்லாம் என்னுடைய சக்திக்குக்காரணம், மனுஷியாளுக்கு இப்படிப்பட்ட தர்மங்களாலேயும் ஆத்மசமாப்பணையினாலேயும் என்னிடத்திலே ஸதிரமான பக்தியுண்டாகும் அந்த பக்தனுக்கிதைவிட வேறேபிரயோஜனமென்ன விருக்கின்றது என்று பக்தியைப் பண்ணுகிற தர்மமே உத்தமமென்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உத்தவர் சொல்லுகிறார்

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் தத்துவசங்காரரே! இயம நியமங்கள் எத்தனை விதங்களாகச் சொல்லப்படுகிறதுகள்? சமம், தமம், திதீக்ஷையாகிறது, திரிதியாகிறது, தானம், தபசு, சௌரியம், தெட்சணை, புருஷனுக்கு ஸ்ரீமத்தானபலம், பாக்கியம், லாபம், உத்தமமானவித்தை, லச்சை, அலங்காரம், சுகம், துக்கம், இதுகள் என்ன? பண்டிதன் ஆர்? மூர்க்கனார்? சன்மார்க்கம் துன்மார்க்கம், சுவர்க்கம், நரகம், பந்து, கிரகம், இதுகள் என்ன? வாரீர் சத்துக்களுக்கு ரக்ஷகரே! என்னாலே கேழ்க்கப்பட்ட இந்த அர்த்தங்களை எனக்கு நன்றாகச்சொல்லக் கடவீரென்றுகேளாநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து பகவானானவர் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! அயிம்சை, சத்தியம், பரதிரவியத்தை அபகரிக்க எண்ணாமலிருக்கை, விஷயங்களில் ஆசக்தியில்லாமலிருக்கை, லச்சை நாளைக்குவேணுமென்று சஞ்சிதமவைத்துக் கொள்ளாமலிருக்கை தர்மத்திலே விசுவாசம், பிரமசரியம், மௌனம், தயிரியம், க்ஷமை, அபயம், இந்தப்பன்னிரண்டும் இயமமென்று சொல்லப்படும் தேகசுத்தி, அந்தக்கரண சுத்தி, ஜபம், தபசு, ஓமம், தருமத்திலே ஆதரவு, அதிதிபூசை, என்னுடைய ஆராதனம், தீர்த்த யாத்திரை, பரவுபகாரத்திலே யிச்சை, சந்தோஷம், ஆசாரியசேவை, இந்தப்பன்னிரண்டும் நியமமென்று சொல்லப்படும், வாரீர் உத்தவரே! இந்த இயம நியமங்களானதுகள் ஆச்சரியப்பட்டதுகளாகக் கொண்டு பிரவிர்த்தி நிவார்த்திமார்க்கத்தை யுடையவர்களான புருஷர்களுக்கு இச்சாரூபமாக மோக்ஷத்தையும் அதிகசிரேயஸையும் உண்டாக்கும் புத்தியானது என்னிடத்திலே நிஷ்டையையுடையதா யிருக்கை சமமென்றும் சொல்லப்

படும். இந்திரியங்களுடைய நிக்கிரகமானது தருமமென்று சொல்லப்படும். துக்கத்தைச் சகிக்கிறது திதீக்ஷையென்று சொல்லப்படும், நான்கு உபஸ்தம இதுகளுடைய ஜயமானது திருதியென்று சொல்லப்படும், பூதங்களுக்கு துரோகத்தை விட்டுவிடுகிறதே தானமென்று சொல்லப்படும் சுகபோகத்திலே ஆசையில்லாமலிருக்குகை தபசென்று சொல்லப்படும் தனது சுபாவத்தின ஜயமானது சௌரியமென்று சொல்லப்படும் பிரமமதரிசனமானது சத்தியமென்று சொல்லப்படும் சந்தோஷகரமான வாக்கானது இருதயமென்று சொல்லப்படும், காமங்களில ஆசக்தியில்லாமலிருக்குகை சவுசமென்று சொல்லப்படும் மனுஷியாளுக்கு தாமமானது இஷ்டமானதனமென்றும் சொல்லப்படும். பரமேஸ்வரனை நானே எக்கியமென்று அறியத்தக்கது. எக்கியார்த்தமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தானமானது தக்ஷிணையென்று சொல்லப்படும். அந்த தக்ஷிணை எதுவென்றால் கியானோபதேசம், சுவானுதிகளுடைய தானமென்று அந்தக் கியானத்தினாலல்லவா எக்கிய ரூபரான பகவானையவா அடையப்படுகின்றார் மனோநிக்கிரகத்துக்கு ஏதுவான பிராணயாமமானது பரமமான பலமென்று சொல்லப்படும். எனது தானம அயிஸவரியம், தாமம், எசசு, ஸ்ரீமகாலட்சுமிதியானம், வயிராக்கியம், இந்த ஆறும் பாக்கிய மென்றுசொல்லப்படும், எனது பக்தியானது உத்தமமான லாபமென்று சொல்லப்படும். ஆத்மாவினிடத்திலே தோன்றப்பட்டநின்ற பேதத்தினுடைய திரஸகாரமானது வித்தையென்று சொல்லப்படும். நிஷித்தகாமங்களிலே நித்தியமென்று அறிகிறது லஜ்ஜையென்று சொல்லப்படும் வயிராக்கியம் முதலான குணங்களானதுகள் அலங்காரமென்று சொல்லப்படும் சுகதுக்கங்களை எண்ணாமலிருக்கிறதே சுகமென்று சொல்லப்படும் விஷயபோகங்களிலே அபேக்ஷையானது துக்கமென்று சொல்லப்படும். பந்தம், மோக்ஷம், இவ்விரண்டையும் எவன் அறிகிறானோ அவனே பண்டிதன், தேகம் கிரகமுதலானதுகளில நானென்றும் எனதென்றும அபிமானத்தையுடையவன மூர்க்கனென்றறியத் தக்கது நிவாத்திமார்க்க மானதுகள் சன்மார்க்கமென்று அறியத்தக்கது. சத்துவகுணத்தினுடைய விருத்தியானது சுவர்க்கமென்று சொல்லப்படும். தமோகுணத்தினுடைய விருத்தியானது நரகமென்று சொல்லப்படும் ஆசாரியனைபந்துவென்று அறியத்தக்கது அந்த ஆசாரியன ஆரென்றால நானென்றறியத்தக்கது சரீரமே கிரகமென்றறியத்தக்கது சத்வகுணங்களையுடையவனே ஆட்டியன சந்தோஷமில்லாதவனே தரித்திரன், இந்திரிய ஜயமில்லாதவனே கிருபணன, சப்தாதிவிஷயங்களில் ஆசக்தியில்லாத புத்தியையுடையவனெவனோ அவனே ஈஸ்வரனென்று அறியத்தக்கது, விஷயங்களிலே ஆசக்தியையுடைய புருஷனவன பரதந்திரன. சமமுதலான குணங்களை யுடையவனுமன்று உமமுடைய சமஸதமான பிரஸனங்களும் இந்தப்பிரகாரம மோட்ச சாதனமான நம்மாலே சொல்லப்பட்டதுகள். வெகுவாக வாணிப்பதினாலென்ன பிரயோஜனம குணதோஷங்களுடைய லட்சணமிவ்வளவே என்னவென்றால் குணதோஷங்களை அறிகிறதேதோஷம குணதோஷங்களை அறியாமலிருக்கிறதே சுபாவகுணமாக விருக்கும்.

இருபதாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

ஆரந்திடுங் குண தோஷ மறிவதே
போரந் நீயமகுண தோஷமென்றும புகழச
சாரந்த தோஷ மறியா திருப்பதே
ஓரந்த வுத்தம வுத்தம மென்றனா

குணதோஷங்களை அறிகிறதே தோஷமென்றும், குணதோஷங்களை அறியாமலிருக்கிறதே உத்தமமென்றும் சொல்லுகின்ற பகவானைப்பார்த்து உத்தவர் சொல்லுகிறார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

ஓ அரவிந்தலோசனரே! விதியும் நிஷேதமும் ஈஸ்வரனான உம்முடைய ஆஞ்ஞாரூபமான வேதமல்லவா? அந்த வேதமானது விகித காமங்களுக்கும் நிஷித்த காமங்களுக்கும் புண்ணிய பாபரூபமான குணதோஷங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. வர்ணாசிரமங்களுக்கும் பிரமசரியாதி ஆசிரமங்களுக்கும் உத்தம அதம ரூபத்தினாலே குணதோஷ ரூபமான பேதத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. உத்தமவர்ணமான ஸதிரீகளில் ஈனவர்ணரான புருஷர்களாலே பிறந்தவர்கள் பிரதிலோமசரென்று சொல்லப்படுவார்கள். ஈனவர்ணரான ஸ்திரீகளிடத்திலே உத்தமவர்ணரான புருஷர்களாலே பிறந்தவர்கள் அனுலோமசரென்று சொல்லப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரதிலோமச அனுலோமசர்களுடைய குணங்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. திரவியம் தேசம் வயது காலம் இதுகளையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. புண்ணியபாபரூபங்களான காமங்களுக்குப் பலமான சுவர்க்க நரகங்களை குணதோஷரூபமாகவே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. குணதோஷங்களுடைய கியானமில்லாமலே விதிநிஷேதரூபமான உம்முடைய வாக்கானது எப்படி சிரேயசுக்கு சாதனமாகவிருக்கின்றது? பிதுருக்கள், தேவர்கள் மனுஷியர்கள் இவர்களுக்கு அறியப்படாமலிருக்கிற சுவர்க்க மோக்ஷங்களிலே இது இதற்கு சாத்தியம், இது இதற்கு சாதனமென்கிற கியானத்தினாலேயும் எம்முடையவர்க்கு ரூபமானவேதமானது உத்தமமான நேத்திரமாகவிருக்கின்றது. குணம் தோஷங்களென்கிற பேதக்கியானமானது இல்லாவிட்டால் இந்த ஆத்தமானது எப்படிகூடும்? உம்முடைய ஆக்கியைரூபமான வேதத்தினாலேயே குணதோஷ மென்கிற பேதக்கியானமானது உண்டாகின்றதே யல்லாமல் சுபாவமாக உண்டாகிறதில்லை யல்லவா? அந்த வேதத்தினாலே குணதோஷம் மென்கிற பேதக்கியானமானது நிஷேதிக்கப்பட்டதானால் அந்தவிஷயத்திலே மிகவும் சமசயம் உண்டாகின்றது. இந்தச் சமசயத்தைப்போக்கடிக்கக் கடவீரென்று சொல்லாநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவானானவர் சொல்லுகின்றார்.

வாரீர் உததவரே ! மனுஷியாளுக்கு மோட்சசாதனத்தை விதிக்கவேணு மெனகிற இசசையினால நமமால கியானம, காமம, பக்தி இநத மூனறு உபாயஙகளானதுகள சொல்லபபட்டிருககிறதுகள். இதுகளைததவிர மற றொரு உபாயமுமிலலை ஆனால இநத மூனறு உபாயஙகளும மூனறு அதி காரிகளுக்குச சொலலபபடும இநதலோகததிலே காமபலம துககரூபமெனற றிநது அதிலே வயிராககியததை யுடையவாகளாயும அதறகுச சாதன மான காமததை விட்டவாகளாயு மிருககிறபோகளுககுக கியானயோகமா னது சிததியைசகொடுககும காமபலம துககரூபமெனறு அறியாமல அதி லே ஆசையை யுடையபோகளுககு காமயோகமானது சிததியைக்கொடுக் கும். முதலானதினாலே மிகவுஞ சிரத்தையை யுடையவனுமாய காமஙகளில வயிராககியமிலலாதவனையும காமபலஙகளில ஆசககியிலலாதவனையு மிருககிற புருஷனுககுப பகதியோகமானது சிததியைககொடுககும எநதமட்டுக கும என கதாசிரவணமுதலானதினால சிரததையானது உணடாகாமலிருக் கிறதோ அநதமட்டுககும புருஷனானவன நிததிய நைமிததிக காமஙகளை விட்டுவிடாமல பண்ணககடவன புருஷனானவன நிஷிதத காமஙகளை பணணா மலிருநதானேயானால சுதாமானுஷடான பரனுயும யபிலாசை யிலலாத வனுமிருக்கிற அநதபபுருஷனானவன் எககியஙகளால எனனைககுறிதது எசிததுககொணடு சுவாககபோகஙகளையடைவான நிஷிததகாமததைவிட்டவ னுயும ராகததுவேஷாதி சூனியனுயும சுதாமானுஷடான பரனுயுமிருககிற அநதபபுருஷனானவன இநததேகததிலேயே சுயயிசசையாகவே பரிசுதத மான கியானததையாகிலும எனனிடததிலே பகதியையாகிலும அடைகு வன. பகதி கியானஙகளுககுச சாதனமான இநத மனுஷ சரீரததைச சுவாக்கததிலிருககிற போகளும நரகததிலிருககிற போகளைபபோலவே யிசசிககிறாாகள. அநத நரகசரீரமும சுவாககசரீரமும பகவததியானஙக ளுககுச சாதகமலலவா? அகையினால விவேகியான புருஷனானவன நர கததை எபபடிக கோரமாட்டானோ அபபடியே சுவாககததையுங கோரா மலிருகககககடவன மறுபடியும இநத மனுஷிய சரீரததையுங கோராம லிருகககக கடவன. யாதொரு காரணததினால தேகாபிமானததை விட்டு புருஷாாததததில நினறும பிரமாததததை யடைகிறானோ அதினாலிநதமனுஷிய சரீரததைததிருமபவும கோராமலிருககககடவன இநதமனுஷிய சரீரததைப் புருஷாாத்தசாதன மெனறறிநத விததுவானானவன மனுஷியஜனமம அநித தியமானாலும புருஷாாதத சிததியைக கொடுககிறதெனறறிநது இநததே கத்தில் ஆசக்தியிலலாதவனாயிருநது மரணமடைவதறகுமுன்னமே மோக்ஷத் தின்பொருட்டு எததனம பண்ணககடவன எபபடியானால பக்ஷியானது எமன்போல நிாததையாகளாயிருககிற புருஷாகளால சோதிக்கப்படும தன்னுடைய கூண்டையுடையதா யிருககிற தனககு ஆசிரியமானவிருக்ஷத் தை ஆசக்தியில்லாததாய் விட்டுவிட்டு க்ஷேமததை யடைகிறதுபோல விவேகியானவன் அகோராததரஙகளாலே சோதிககப்படாநின்ற ஆயுளை யறிநது பயத்தினாலே நடுக்கலையுடையவனாய அதில ஆசததியிலலாதவனாய்ச

சங்கல்ப சூனியனாய பரமாதமாவையறிநது மோட்சத்தை யடைகுவன். யாதொருபுருஷனானவன் சமஸ்தபுருஷாரததங்களுக்கும மூலமாயும அநேகம பிரயததினஙகளாலேயும அடையக கூடாததாயும சுலபமாயும் மிகவுந திடமாயுஞ் சமாததராயும ஆசாரியனாகிய ஓடககாரனை யுடையதாயும் நானாகிற அநுகூலமான வாயுவினாலே ஏவபபடடு மிருககிற மனுஷியசரீரமாகிற ஓடததையடைநது சமசாரமாகிற சமுததிரததை தாணடாம லிருககிறானோ அநதப புருஷனானவன ஆததும துரோகியா யிருககிறான. இநதபபிரகாரம் வயிராககியமிலலாத புருஷனுககுப பக்தி கெதியான சாதனமான காமததைச சொலலி வயிராககியததை யுடைய புருஷனுககுக கியான யோகததைச் சொலலுகிறார.

வாரீர உததவரே! புருஷனானவன் எபபோது காமஙகளிலே துககயேதுவென்றறிநது பயநதவனாய அதினுடைய பலன்களிலேயும வயிராககியததையுடையவனாகிறானோ அபபோது இநதிரிய நிககிரகததையுடையவனாய் ஒழியாமல உணடாகாநின்ற பரமாததுமானுபவததினாலே மனதை அசஞசலமாக பரமாததுமாவினிடததிலே சமாபபிககககடவன் எபபோது மிகவும பிரமிததுக கொணடிராநினறும சஞசலமாயுமிருககிற மனதானது பரமாததுமதகியானததினாலே தைரியததை யடையாமல பிரமிததுக கொண்டிருககிறதோ அபபோது சாககிரதையுடையவனாய மெளள மெளள அபேகைஷயைப் பூரிதது வழியாய வசமபணணிக கொளளககடவன பிராணஜயததை யுடையவனாயும, இநதிரிய ஜயததை யுடையவனாயு மிருககிற புருஷனானவன மனது போனவழியெலலாம விடாமலிருககககடவன. சாககிரதை யுடையவனாய் சததுவ குணததை யுடையதான புததியினாலே மனதை மெளள வசமபணணிக கொளளககடவன எபபடியானால அடககககூடாமலிருககிற குதிரைதனககு வசமாக வேணுமென்று கோராநின்ற புருஷனானவன முனனே அதுபோகிற வழியேபோய மெளள தன வசமபணணிக கொளவதுபோல மனதை தன வசமபணணிக கொளளவேணுமெனகிற புருஷனானவன அநத மனது போகிறவழியேபோய மெளள மெளள வசமபணணிக கொளளககடவன. இநதபபிரகாரம மனதை சுவாதீனம பண்ணிககொளளுகிறதே பரமமான யோகமாகவிருககிறது இவவிதமாககொளுசம சுவாதீனமான மனதையுடைய புருஷனானவன சததுவ விவேகததினாலே மகதததததுவமுதலாய் தேகாநதமான தததுவஙகளுடைய உறபததி கிரமததையும பூமிமுதலாய் மகதததததுவபரியநதம கிரமமாக லயததையும அறியககடவன். மனதானது எபபோது நிசசலமாகிறதோ அநதமட்டுக்கும இநதபபிரகாரம தியானமபண்ணககடவன. அநதத தியானததினாலே பிறவாநின்றும நசியாநின்றுமிருககிற தததுவங்களுக்கு ஆசிரயமான பரமாததுமக கியானமானது உணடாகும. பூரவம அநதப பரமாத்துமக்கியான மிலலாததினால் உண்டாயிருநத சமசாரததில மிகவும விசனததை யுடையவனாயும அதினாலேமிகவும வயிராக்கியததை யுடையவனாயும பிற்பாடு ஆசாரியனால உபதேசிக்கப்பட்ட அநதததினுடைய பரியாலோசனையை யுடையவனாயுமிருககிற

புருஷனுடைய மன்தானது அடிக்கடி ஒழியாமல் ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்தத்தைச் சிந்திக்கிறதினாலே தேகாதியிலே ஆத்ம சக்தியை விட்டுவிடும் இந்தப்பிரகாரம் தியான நிஷ்டையை யுடைய புருஷனானவன் இயம நியம முதலான யோக மார்க்கங்களினாலேயும் ஜீவபரமாத்தும ஸ்வரூப விசாரதினாலேயும் என்னுடைய அர்ச்சனம் தியான முதலானதுகளாலே யும் பரமாத்மாவான என்னையே ஸ்மரிக்கக்கடவன். மற்ற வுபாயங்களினால் மற்றொரு காமங்களையும் பண்ணாமலிருக்கக்கடவன். எனது தியான நிஷ்டையையுடைய புருஷனானவன் பிரமாதத்தினால் நிந்திதமான காமத்தைப்பண்ணினானேயானால் அந்தப்பாபத்தை யோகாப்பியாசத்தினாலே தகித்துப்போட்டக்கடவன் அந்தப்பாப விஷயத்திலே யோகாப்பியாசத்தைத் தவிர கிருச்சிர சாந்திராயன முதலான மற்றொரு பிராயச்சித்தமு மில்லை காமநிஷ்டையையுடைய புருஷனுக்கு காமத்திலே உண்டான பாபத்துக்கு காமநிஷ்டையே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தியானமஉண்டாகாநின்ற தோஷத்துக்குக தியானநிஷ்டையே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது விதி நிஷேத சாஸ்திரங்களால் சொல்லப்படாநின்ற குணதோஷ விதியினாலே சுபாவமாய அசுத்தமான காமங்களுக்கு அசுத்தியைப் போகக்கடிக்கவேணுமென்ற இச்சையினாலே நிவார்த்தி மார்க்கமானது பண்ணப்பட்டிருக்கிறது இந்தப்பிரகாரம் தியானநிஷ்டையைச்சொல்லி பகதனுக்கு பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறார்

வாரீர் உத்தவரே! என்னுடைய கதைகளில் சிரத்தையை யுடையவனும் துக்க ரூபமானபடியினால் காமங்களில் பயத்தை யுடையவனும் வயிராக்கியமில்லாதவனும் காமபலனகளைத் துக்க ரூபங்களென்று அறிந்திருந்தாலும் அதுகளைவிட்டு விடுவதற்குச் சாமார்த்திய மில்லாதவனுயு மிருக்கிற புருஷனானவன் மிகவும் சிரத்தையுடையவனுய் என்னுடைய பக்தியினாலேயே சமஸ்த இஷ்டங்களும் சித்திக்குமென்று நிச்சயத்தையுடையவனுய் துக்கரூபமான விஷயங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அதுகளில் மிகவும் பிரீதியைப்பண்ணாமல் நிந்தித்துக்கொண்டு என்னையே மிகவும் பிரீதியினாலே உபாசிக்கக்கடவன்

பூர்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பக்தியோகத்தினால் என்னை நித்தியமாக உபாசியாநின்ற தியானியினுடைய இருதயத்தில் நான் சர்வதா மிருக்கையில் இருதயத்திலிராநின்ற சமஸ்த காமங்களும் நசித்துப்போகாநிற்கிறதுகள். சமஸ்த ஸ்வரூபியான என்னுடைய சாக்ஷாத்காரம் உண்டாயிருக்கையில் அகங்காரரூபமான இருதய கிரந்தியானது நசித்துப்போகாநிற்கும் சமஸ்த சமுசயங்களும் சேதிக்கப்படும், அந்தத் தியானியினுடைய சஞ்சித ஏதுக்களான ஆகாமிய சஞ்சித காமங்களும் க்ஷயத்தையடைந்துபோம் ஆகையினால் எனது பக்தியை யுடையவனுயும் என்னிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சித்தத்தை யுடையவனுயு மிருக்கிற யோகிக்குப் பக்தி யோகத்தைத் தவிர ஞானமும் வைராக்கியமும் மிகவும் சிரேயசுக்குச் சாதனமாக மாட்டாது.

கர்மங்களினால் யாதொரு சித்தசுத்திமுதலானது சாதிக்கப் படுகிறதோ, தபசினால் யாதொரு சித்தசுத்தி முதலானது சம்பாதிக்கப் படுகிறதோ, ஞானவைராக்கியங்களினால் யாதொரு சித்தசுத்திமுதலானது சம்பாதிக்கப்படுகிறதோ, யோகாப்பியாசத்தினாலும், தானத்தினாலும், தர்மத்தினாலும், தீர்த்தயாத்திரை விரதமுதலான சிரேயஸ் சாதனங்களாலேயும் யாதொரு சித்தசுத்திமுதலானது சம்பாதிக்கப்படுகிறதோ அந்த சமஸ்தத்தையும் எனது பக்தியினாலேயே அனாயாசமாக அடைகுவன்.

சுவர்க்கம், மோக்ஷம், ஸ்ரீவைகுந்தம் இதுகளையும் அனாயாசமாகவே அடைகுவன். இன்னமெந்த இஷ்டங்களைக் கோருகிறார்களோ அதுகளையும் அடைகுவன். விவேகிகளாயும் எனது ஏகாந்தபக்தர்களாயும் என்னிடத்திலேயே பிரீதியையுடையவர்களாயுமிருக்கிற சாதுக்கள் என்னால் கொடுக்கப்படுகிறதாயிருந்தாலும் பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தையும் இச்சியார்கள். சாதுக்களானவர்கள் ஒன்றைக்கோராமலிருக்கின்றதைத்தானே உத்கிருஷ்டமாகவும், சிரேஷ்டமாகவும், மகத்தாகவும், மோக்ஷமாகவும், மோக்ஷசாதனமாகவுஞ் சொல்லுவார்கள். ஆகையினால் நிஷ்காமனாயும் ஆசையில்லாதவனாயுமிருக்கிற புருஷனுக்கு எனது பக்தியானதுண்டாகும். என்னிடத்தில் ஏகாந்தபக்தியையுடையவர்களாயும் ராகத்துவேஷாதி சூனியர்களாயும், சமசித்தர்களாயும், பரமனாயும், பரமேஸ்வரனாயுமிருக்கிற என்னையே ஆஸ்ரயித்தவர்களாயுமிருக்கிற சாதுக்களுக்கு விதி நிஷேத சாஸ்திரங்களால் உண்டாகின்ற புண்ணியபாவ முதலான குணங்களொன்றுமில்லை.

வாரீர் உத்தவரே! யாதொருபுருஷர்கள் இந்தப்பிரகாரம் என்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த சாரூப்பிய பிராப்திக்கு உபாயங்களை அனுஷ்டானம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் சாஸ்வதமாயும், சுககரமாயும், மாயாதீதமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைகுவார்கள். யாதொரு பரப்பிரம்ம முண்டோ அந்தப் பரப்பிரம்மஸ்வரூபத்தையும் அறிவார்கள்.

இருபத்தோராவது அத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

சொல்லுமிந்தப் பிரகாரம நிவாததிகாமா நிஷ்டை யுடைச் சுகிர்தாளுக்கு
வல்லகிரிச்சிரமுதலாம பிராயசசித்தக குணமெனறும வடிவிறகியான
நல்ல நிஷடை யுடையவாககு ஞானாப்பியாசமது நண்ணுமெனறும்
அலலுறும பாபததைக காண்பிததுத தூஷணைகள அரறறினரே

இநதபபிரகாரம நிவாததிகாம நிஷடையை யுடையபோகளுக்குக் கிருசசிரமுதலான பிராயசசிததம குணமெனறும, ஞானநிஷடையையுடைய போகளுககுக ஞானாப்பியாசமானது சித்தியேதுவானபடியினால குணமென் றும, பக்தி நிஷடையையுடைய போகளுககுக கதாசிரவணம நாமகீாததன முதலானபக்தியே குணமென்றும சொலலிக காமியகாம நிஷடாளுககு மகாபாபததைக் காணபிககிறவராய அவாகளைத தூஷிககிறாரெனறு சொல லபபடுகினறது

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீா உததவரே! யாதொருபோகள பக்தி ஞானம காமம இநத ஸ்வ ரூபங்களாயிருககிற எனறு சொலலபபடட இநத மகாகாமஙகளை விட்டு விட்டு அனித்தியஙகளான பிராணேநதிரியஙகளால துசசஙகளான விஷய போகஙகளை அனுபவிககிறாாகளோ அவாகள சஙசாரததில நானாவித ஜன மஙகளையடையவாகள ஞானநிஷடை, காமநிஷடை, பக்திநிஷடை, இந்த மூன்றையுடையபோகளுககுத தஙகள தஙகள அதிகாரததில யாதொரு நிஷடை யுணடோ அதுவே குணமெனறு சொலலபபட்டிருககினறது அதறகு விபரீதமான நிஷடையானது தோஷமாயவிடும பிரவிருத்தி மாாககஙகளில இநத நிசசயமானது பணணபபட்டிருககிறது. வஸதுககள சமானஙகளா யிருநதாலும திரவியததுககு யோககியமோ அயோககியமோ வென்று சநதேகமூலமாகச சுபாவிகமான பிரவிருத்தி காமவிகிதாாததமாகச சுத்தி அசுத்தி யென்னபபடட யோககியததுவமும அயோககியததுவமும இது மூலமாய கிரகிககததககதெனறும விட்டுவிடத தககதெனறும் அதுமூல மாய் சுபாசுபமெனனபபடட அாததம இதுகளும விதிககபபட்டிருக்கி றதுகள. தாமரூபமான பாரததை வகியாகினறு காமநிஷ்டர்களுக்குத் தாமார்த்தமாயும், விவகாராாததமாயும், யாததிராாததமாயும இநத ஆசார மானது மனுவாதி ஸ்வரூபனான என்னால் காண்பிக்கப பட்டிருக்கின்றது. வஸ்துக்கள் சமானஙகளென்கிறது எபபடியென்றால் பிரம்மாமுதல் ஸதா வராந்தமான சகல பிராணிகளுககும் சரீரததையுண்டாக்கா நின்ற பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம இநத ஐந்தும் காரணங்களாகா நிறகிறதுகள் சகல பிராணிகளும் ஆத்மாவுடன் கூடிககொண் டிருக்கிறதுகள்.

வாரீர் உத்தவரே! இந்தப்பிராணிகளுக்கு தாமாதிபுருஷார்த்த சித்தி யின்பொருட்டு பஞ்சபூதவிகாரங்களாய சமானங்களாயிருந்தாலும் தேசங் களில் வர்ணாசிரம முதலானதுகள விஷயங்களால வேதத்தினற கறபிககப பட்டிருக்கின்றதுகள். வாரீர உத்தவரே! என்னால காமங்களுககு நியமாத தமாகக் கிரகிக்கக்கூடாமலிருக்கிற தேசகாலமுதலான வஸதுககளுக்கும கிர கிக்கத் தக்கதுகளான தானிய முதலிய வஸ்துககளுககு குணதோஷங்களா னதுகள் விதிக்கபபட்டிருககிறதுகள். சுத்தி அசுத்தியாவ தெபபடியென்றால் தேசங்களுக்குள்ளே கிருஷ்ணசார மெனனபபட்ட மானனது எநதததேசத தில் சஞ்சரிததுக கொண்டிருக்க வில்லையோ அநததேசமானது அசுசியாக நிறகும, பிராம்மணபகதி யிலலாததேசமானது அசுசியாகநிறகும, கிருஷ் ணசாரமிருகத்தை யுடையதாய் சிரேஷ்டமாயிருநதாலும யாதொரு தேச மானது சதபுருஷாகளால வறசிககபபடாதிருககிறதோ அததததேசமானது அசுசியாகாநிறகும், சதபுருஷர்களை யுடைதாயிருநதாலும கோமயததில மெழுகி விளக்கி சுத்தி பணணபபடாம லிருககிற தேசமானது அசுசியாகா நிற்கும. திரவிய சம்பததினாலே சுபாவமாக யாதொரு காலமானது காமத துக்கு யோககியமா யிருககிறதோ, அநதககாலமானது அநதக் காமத்திலே உத்தமமாகாநிறகும, யாதொருகாலத்தில திரவிய சாமககிரி யிலலாததினாலே யும ராசசியததுககு உபததிரவததினாலேயும காமம நடவாமல நினறு போ கிறதோ யாதொரு காலமானது சூதக முதலானதினால் காமத்துககு யோக் கியமாகாம லிருககிறதோ அநதககாலமானது அசுசியாகாநிறகும. திரவியத் துக்கு சுத்தி அசுததிகள் எபபடியென்றால ஜலமுதலானதினால் சுததியும், மூத்திராதிகளுடைய சமபநததததினால அசுததியுமுண்டாகா நிறகும இநத வஸ்துவானது சுததமோ அசுததமோ வென்கிற சநதேகததில பரிசுதத மென்று சொலலா நினற பிராமமண வசனததினால அநத வஸ்து சுத்தியுண் டாகாநிற்கும். பிராமமணவசன மிலலாவிட்டால் அசுசியாகாநிற்கும புரோ க்ஷண முதலானதினால புஷபமுதலானதறகுச சுததியுணடாகா நிறகும் புரா தனமான அனன முதலானதறகுப் புரோக்ஷண முதலானதினாலேயும சுசி யில்லை. பததுநாள் முதலானகாலததினால நூதன உதகமுதலானதறகு சுததி யுண்டாகா நிறகும். உச்சிஷ்ட முதலானதற்குச் சுத்தியிலலை சணடாளன் முதலான போகளால் கிரமிககபபட்டிருககிற தடாக முதலானது பெரிதா யிருநதால் அசுததியென் றறியததககது.

சூரிய கிரணததினால் கொடுககப்பட்ட அன்னம, சூதகததையுள்ள புரு ஷனுடைய அன்னம, இதுமுதலானதற்கு அசக்தனைக குறிததே சுததி, சக் தனைக் குறித்து அசுததி, புததிரோறபததி முதலானதில் பததுநாளைக்கு மேற்சுத்தி, அதற்குள் அசுததி, கநதலாயும் அழுக்குப்படிந்து மிருக்கிற வஸ்திர முதலானதற்குச் சமபன்னனைக் குறிததே அசுததி, தரிததிர னைக்குறித்து சுத்தியென் றறியத்தக்கது. இநதத்திரவியம பிராம்மண வசன முதலானதுகள் தேசம் அவஸ்தை இதுகளை யனுசரிதது ஆதமாவுக்கு தோஷத்தைப் பண்ணும் சாவதாபன்னை மாட்டாது. கிறபயமான தேசத்தி

லேயும் ரோகமுதலான அவஸ்தைகளில்லாம லிருக்கையிலும் ஆத்தியினுடைய அன்ன முதலானதுகள் ஆத்மாவுக்குத் தோஷத்தைப் பண்ணுமேயல்லாமல் சோராகளால் சூழப்பட்டிருக்கிற விடத்திலும் பாலியத்திலும் ரோகமுதலான அவஸ்தைகளிலும் தோஷத்தைப் பண்ணமாட்டாதுகள் தானியம், கிரகம், சமஸ்தப்ரோணப்பட்ட பாத்திரம், யானை தந்தமுதலானது எண்ணெய், நெய், நூல், சுவானம், பாதரக்ஷை முதலானது வீதியிலிருக்கிற சிறுகட்டைகள், செங்கற்கள் இது முதலானதுகளுக்குக் காலம், வாயு, அக்கினி, மிருத்து, ஜலம் இதுகளுடைய சம்பந்தங்களினால் சுத்தி யுண்டாகா நிற்கும். அமேத்திய சம்பந்தத்தை யுடையதான, பீடம், பாத்திரம், வஸ்திரமுதலானதுகள் செதுக்குகிறது, தேய்க்கிறது புளி முதலானதினால் சுத்தி பண்ணுகிறது இது முதலானதினால் அந்த அமேத்திய சம்பந்தத்தையும் கெந்தத்தையும் மலத்தையும் விட்டு ஸ்வரூபத்தை யடையாநிற்கும் அதுவே அதுகளுக்குச் சுத்தியாகா நிற்கிறது.

பீடம் முதலானதுகளுக்கு அமேத்திய சம்பந்தமானது செதுக்குகிறது முதலானதினால் எந்தமட்டுக்கும் போமோ அந்தமட்டுக்கு சுத்தி பண்ணக்கடவன் இந்தப்பிரகாரம் திரவியங்களுக்குச் சுத்தியைச்சொல்லி புருஷனுக்குச் சுத்தியைச்சொல்லுகிறார். ஸ்நானம், தானம், தபசு, கவுமார முதலான அவஸ்தை, சன்மார்த்தியம், உபநயனமுதலான சவுசசம்; சந்தியாவந்தனம் தீக்ஷை முதலிய காம்ம என்னுடைய தியானம் இதுகளினால் கர்த்தாவான புருஷனுக்குக் காரியானுசாரமாகச் சுத்தியுண்டாகா நிற்கும். இந்தப்பிரகாரம் பரிசுத்தனாகிய புருஷனானவன் சுவதர்மத்தை எதாசாஸ்திரமாக அனுஷ்டானம் பண்ணக்கடவன் சற்குருமுகத்தினால் எதாவத்தாக ஆர்த்தக தியானமானது மந்திரசுத்தியாக நிற்கும் ஈசுவரார்ப்பணமாவது காமத்துக்கு சுத்தி பரிசுத்தங்களான தேசம், காலம், கர்த்தா, திரவியம், மந்திரம், காம்ம இந்த ஆறுகளாலும் தர்மமானது உண்டாகாநிற்கும் பரிசுத்தங்களான இதுகளால் அதர்மமானது உண்டாகா நிற்கும் சிலவிடத்தில் சாஸ்திரத்தினால் குணமே தோஷமாயவிடும் குணதோஷ நிமித்தமாகப் பண்ணப்பட்ட நியாமக சாஸ்திரமானது குணதோஷங்களுடைய பேதத்தை பாதியா நிற்கிறது

அதெப்படி யென்றால் ஆபத்தில் தானம் வாங்குகிறது விகிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் ஆபத்தில்லாத காலத்தில் நிஷித்தமானதால் தோஷமாகா நிற்கிறது. பிரத்தியூனுக்கு விகிதகர்மமானது தனக்குத் தோஷமாகாநிற்கும், வயிராக்கியத்தை யுடைய புருஷனுக்குப் பாரியா புத்திராதி குடும்பத் தியாகமானது விகிதமாயிருந்தாலும் வயிராக்கியமில்லாத புருஷனுக்குத் தோஷமாகா நிற்கும். இந்தப்பிரகாரம் ஒரு வஸ்துவிலேயே குணதோஷங்களை விதியாநின்ற சாஸ்திரமானது அந்தக் குணதோஷங்களுடைய பேதத்துக்கு யாதகமாயிருக்கிறது. மத்தியபான முதலானது சாதுக்களுக்குப் பாப ஹேதுவாயிருந்தாலும் ஜன்மத்தினாலேயும் கர்மத்தினாலேயும் பதித

ளாயிருக்கிற போகஙளுக்குப பாப ஏதுவனறு ஜனசங்கமானது ஜதிககு தோஷகரமாயிருநதாலும கிரகஸ்தனுககுச் சுபாவகுண மாகாகிறகிறது. எப்படியானுல பூமியில சயனித்துக கொண்டிருககிற புருஷனானவன திரும்பவும் பூமியில விழாமலிருபபனே அபபடிபபோல ஸவபாவ குணமானது திருமப வும பாபகரமனறு ஆகையினுல குணதோஷஙகளை விதியாநினற சாஸதிரங் களுககுப பிரவிருததி காமததை சூடசுமம பணணபடியினுல நிவாததி மாரக் கத்தையே முக்கியார்ததமாக அறியததககது

ஆகையினுல புருஷனானவன எநதெநத காமததில நினறும நிவாததிக் கிறுனே அநதநதக குணஙகளில நினறும விடுபடடவன சோகம், மோகம், பயம இதுகளைப போககடியாநினற இநத நிவாததி யாககமானது மனுஷி யாளுககு மிகவும மோகூஷகரமாகா நிறகிறது. புருஷனுககு ரூபாதி விஷயங் களில குணபுததியினுல ஆசகதியான துணடாகா நிறகிறது பிறபாடு விஷ யஙகளில ஆசகதியினுல அநத விஷயததில இசசையான துணடாகாநிறகும அந்த யிசசையினுலேயே அவவிசசையை எவனுல தடுககபபடுகிறதோ அவ னுடனகூட விவாதமான துணடாம அநத விவாததகினுல சகிககக கூடாத தான கோபமுண்டாம. அநதக கோபததின பின்னேடே மகததான மோக மானதுண்டாம அநத மோகததினுல புருஷனுடைய வியாபகமான காரியா காரியக கியானமானது சூழபபடா நிறகும

வாரீர் உததவரே! மோகததினுல சூழபபடடு கியான சூனியனுன புருஷ னானவன நாசததை யடைநதவனபோல ஆகா நிறகிறுன பிறபாடு மோகத் தை யுடையவனுயும யரிநதவனபோலு• யிராநினற அநதப புருஷனுககுப் புருஷார்தத ஆனியானது உணடாகா நிறகும புருஷனானவன விஷயஙகளில ஆசகதியினுல தனனையுமறியாமற போகிறுன, பரனையுமறியாமற போகிறுன். விருக்ஷததினுடைய சீவனபோல விருதாவாக சீவியா நிறகிறுன துருததியா னதுபோல சுவாசததை யுடையவனுய செத்தவன போலுமிருககிறுன இக தச சொறகாதி பலததைச சொலலாநினற சுருதியானது முககியமாகப புரு ஷாாததததைச சொலலுகிறதனறு விஷயததில சகதியையுடைய புருஷா ளுககு மோகூஷததைச சொலல வேணுமெனகிற இசசையினுல மததியில சொர்க்காதி பலனகளால காமஙகளில சிரததை வருகிற நிமித்தமாகச சொல் லப்பட் டிருககினறது.

எப்படியானுல அவுஷததததைப பானஞ்செய்விக்கிற புருஷனானவன் லட்டுகாதிகளைப பலமாககாண்பிதது அவுஷதபானததில பிரவிருததிபணணி வைக்கிறுனே அபபடிபோலச சொர்ககாதிபலததைச சொலலுகிற சுருதி கர் மத்தில் பிரவிர்த்தி நிமித்தமென றறியததககது எபபடியானுல பிதாவினு லிந்த அவுஷததததைச் சாபபிடு இநதலடடு உனககீநத தருகிறேனெனறு இத் தப்பிரகாரஞ் சொல்லபபட்டவனுய பாலனானவன் அநத அவுஷததததைப் பானம் பண்ணுகிறுன் அநத அவுஷத பானததுககு. அநத லடடுகே லாபமே

பலமன்று. ஆரோக்கியம் பலமாக நிற்கிறது. அப்படிப்போலக் கர்மகாண்டத் துக்கும் சொர்க்காதி பலமே பலமென்று மோட்சமே பலமாக நிற்கிறது. மனுஷியர்ளானவர்கள் ஸ்வபாவமாகப் பசுபுத்திராதிகளிலேயும் ஆயுசு, இந்திரியம், பலம், வீரியம் இதுகளிலேயும் தனக்குத் துக்க ஏதுவான இவைக ளிடத்திலேயே ஆசக்தமான மனதை யுடையவரா யிருக்கின்றார்கள். வேத மானது யாதொன்றைச் சொல்லுகிறதோ அதுவே சிரேயசுவென்று விசுவா சத்தை யுடையவர்களாயும் பல யிச்சையினால் தேவாதி ஜன்மங்களில் பிர மித்துக் கொண்டிரா நின்றும் மறுபடியும் விருட்சாதி ஜன்மங்களை யடையா நின்று மிருக்கிற அந்தப் புருஷனை வேதமானது மறுபடியும் அந்தக் கர்மங் களிலேயே எப்படிப் பிரவிர்த்திக்கும் புத்தியில்லாத சிலபேர்கள் இந்தப்பிர காரம் வேதத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை யறியாமல் சொர்க்காதி பலத் தைக் காண்பிக்கிறபடியினால் மிகவும் மதுரமாயிருக்கிற பலசுருதியைச்சொல்லு கின்றார்கள்

வேதத்தினுடைய தாற்பரியத்தை யறிந்த வியாசாதிகள் அப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை காமிகளாயும் தீனர்களாயும் மிகவும் ஆசையை யுடையவர்க ளாயும் சொர்க்காதி பலன்களில் பரமபுருஷார்த்தமென்று புத்தியை யுடைய வர்களாயும் அக்கினியினால் சாதிக்கத் தக்கதான கர்மங்களில் அபிமானத் தாலே விவேக யீனர்களாயும் அதினால் தூமாதி மார்க்கத்தை யுடையவர்க ளாயுமிருக்கிற அந்தப்புருஷர்கள் தங்களுடைய லோகத்தையு மறியார்கள் காமத்திலேயே சித்தத்தை யுடையவர்களாயும் மிகவும் இந்திரியங்களுக்குப் பிரீதியைச் சம்பாதிப்பதிலேயே ஆசக்தியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற அந் தப்புருஷர்கள் எப்படியானால் மூகாந்தகாரத்தினால் வியாபிக்கப்பட்ட நேத் திரத்தை யுடையவர்கள் சமீபத்திலிருக்கிற வஸ்துவையும் அறியமாட்டார் களோ அதுபோல என்னைக் காட்டிலும் வேறாகச் செகமில்லையோ என் னிடத்தில் நின்றும் இந்த ஜகத்துண்டாச்சுதோ இருதயத்திலே யிராநின்ற அப்படிப்பட்ட என்னையும் அறியமாட்டார்கள் விஷயங்களிலேயே மனதை யுடைய அந்தப்புருஷர்கள் எனது ஆக்கியாரூபமான வேதத்தினுடைய அபிப் பிராயத்தை அறியாமல் வியர்த்தமாகப்பசு இம்சையைப் பண்ணுகிறார்கள் அவர்கள் மரித்த பிற்பாடு அந்தப் பசுக்களாலேயே இச்சிக்கப் படுகிறார்கள்.

வேதத்தினுடைய அபிப்பிராய மென்னவென்றால் மாங்கிஷபக்ஷணார்த்த மாகவும் சுவர்க்காதி பலார்த்தமாகவும் இச்சையில் ஆசையுண்டாயிருந்ததே யானால் அந்தக் காமமானது விருதாவான எக்கியமே. வேதத்திற் சொல்லப் பட்ட எக்கியமன்றென்று இந்தப்பிரகாரம் வேதார்த்தத்தைக் கேட்டும் காமங்களிலே அறியாமலிருக்கிறார்கள். புத்தியீனர்களாயும் இம்சையே கிரி யையாக வுடையவர்களாயு மிருக்கிற அந்தப் புருஷர் தங்கள் சுகத்தில் இம்சையினால் இச்சிக்கப்பட்ட பசுக்களால எக்கியங்களால் தேவர்களையும் பிதுர்க்களையும் பூதபதிகளையும் எசிக்கிறார்கள் எப்படியானால் வர்த்தகனானவன் தாண்டக்கூடாத சமுத்திரத்தைத்தாண்டி வெகுதனங்களைச்சம்பாதிக்க

வேணுமென்ற இச்சையால பூர்வம சித்தமாயிருந்த தனத்தையும ஓட முதலானதறகாகச சில வழியாநினறும் பிரயாணமாய் போகையில அந்த ஓடமானது நடுசமுத்திரத்தில உடைந்துபோனதுபோல இந்தலோகத்தில சொற்பனததுககுச சமானமாயும அசததாயும சிரவணானந்தமாயு மிருககிற சுவாககலோகததையும மறற மனோரதஙகளையும இருதயத்தில சஙகல்பித்துக்கொண்டு தனங்களைச சிலவழியா நிறகிறாகள் ஆகையினால சததுவ ரஜஸ் தமோகுணஙகளை யுடையவாகளாயும தஙகளுககுச சமானர்களாயு மிருக்கிற இநதிரன முதலான தேவர்களையே உபாசிககிறாகள எதாசாஸ் திரமாக என்னை உபாசியாம லிருககிறாகள். அநதபபுருஷாகளுடைய சங்கல்பமானது எபபடியென்றால இநதலோகத்தில எககியஙகளால தேவாகளை ஆராதிதது சொாககததிறபோய தேவபோகஙகளை யுடையவாகளாய ரமித்துககொணடிருபபோம அநதபபோகததினுடைய அநததததில திருமபவும் இநத லோகததில நலல வுததம வமிசததில பிறநதவாகளாய மகா கிரகஸ்தாகளா யிருபபோமென்று இநதபபிரகாரம மிகவுஞ் சிரவணானநதமானதையும மிகவும அகங்காரததையு முடையவாகளாயு மிருககிற அநதமனுஷியாகள் சமசாரததையே யுடையவாகளா யிருபபாாகள். மயிததிராதி தேவாகள் பரபபிரமமம இவாகளைச சொலலாநினற இநத வேதஙகளானதுகள சீவாள பரமாதமவினுடைய சேஷ பூதஙகள சமசாரிகளனறெனறு இநத அாததத்தைச சொலலாநிறகிறதுகள மநதிரஙகள இநத அாத்ததைதையே வேறொரு பிரகாரமாக வெளியிடடுக கொணடிருககிறதுகள.

இபபடி வேதாாததம ரகசியமாயிருககிறதே எனககு இஷடமாகாநிற்கிறது ஸவரூபததினாலேயும அாததததினாலேயும மிகவும அறியககூடாததாயும ஸதூலரூபமாயும சூட்சுமரூபமாயும வேதமானது இரணடுவிதமாயிருககும அநதசூடசமரூபமான வேதமானது பாராககியமெனறும, பசியநதியாககியமெனறும, மததிமமாககியமெனறு மாகாநிறகிறது பின்னையும் சமுததிரமபோல தேசகாலஙகளால அளவிடககூடாததாயும அறியககூடாத அர்ததஙகளையுடையதாயும பிரவேசிககககூடாததாயு மிருககிறது தேசகாலங்களை அளவிடககூடாதவனாயு விகாரசூனியனாயும சருவநியநதாவாயும அநதரியாமியாயுமிருக்கிற என்னாலே பிரகாசிககபபடாநினற அநதசசூடசும ரூபமானவேதமானது சமஸ்தபிராணிகளிலேயும நாதரூபமாகத தாமரைககொடியில நூலானதுபோல காணபபடடுக கொணடிருககிறது.

ஸ்தூலரூபமான வேதமானது ஊாணநாபீ யென்னபபட்ட சிலந்திப்பூச்சியானது தனனுடைய இருதயத்திலிருநது முகததினால் நூலைவெளியில் பிரகாசிபபியாநின்றும மறுபடியும கிரகிக்காநின்று மிருக்கிறதுபோலவே பகவானும், வேதமூர்த்தியாயும, அமிாதஸ்வரூபனும், நாதோபநாதங்களையுடையவனும், இரணியகர்பபனு மிருக்கிற பகவானவா சங்காராதி வர்ணங்களைக் கல்பியாநின்ற மனதினாலே இருதயாகாசத்தில் நின்று வெகுமார்க்கததை யுடையதாயும், சூட்சுமமான ஓங்காரத்தில நின்று மார்பு,

கண்டம், இதுகள் முதலான அவயவசமபநததகினால் நன்றாகப்பிரகாசிக்கபபட்ட ககாரமுதலான இருபததைநதுவானம அகாரமுதலான பதினாறுவானம மீக்ஷஸ, ஹ, ய, ர, ல, வ, இநத அடசரஙகளால அலஙகரிககபபட்டும நானாவிதஙகளான லவுகிக வைதீக பாஷைகளால விஸதரிககபபட்டும் நவவாறு அடசரஙகளை அதிகமாக வுடையதுகளான காயததிரி, உஷ்ணிககு அனுஷ்டுபு, பிரஹதி, பகதி, திரிஷடுபு, சகதி, அததிய்ஷடி, அதிசகதி, அதிவிராடடு இது முதலான சநதசுகளோடு கூடிககொணடும அளவிடக் கூடாததாயு மிருககிற வேதததைச் சிருஷடியாநினறும மறுபடியும தாம தானே உபசஙகரியாநின்று மிருககிறா இநத வேதமானது காமகாண்டத்தில் விதிவாககியஙகளினால் எதைவிடுகிறதோ, தேவகாணடததில மநதிரவாக்கியஙகளினால எதை பிரகாசிககிறதோ, கியானகாணடததில நிஷேதிககிற நிமிததமாக எதை அனுவாதிதது விகாபபிககிறதோவெனறு இநதபபிரகாரம் இநதவேதததினுடைய தாதபரியததை எனனை யனறி மறறொருபுருஷனறிய மாட்டான ஆனால என்னிடததில அனுககிரகததினால தேவரீரே எனககு வேதததினுடைய தாறபரியததைச சொலலவேணடிப் பிராாததிததால சொலலுகிறேன

வாரீர் உததவரே! வேதமானது காமகாண்டததில விதிவாககியஙகளால் எக்கியரூபனான எனனையே விதிககிறது. தேவகாணடததில மநதிரவாககியஙகளால எனனையே சொலலுகினறது. கியானகாணடத்தில ஆகாசமுதலான யாதொருபிரபஞசமானது விகலபிதது நிஷேதிககபபடுகிறதோ அநதபபிரபஞசமும நானே! எனனைததவிர வேறிலலை. சமஸத வேதஙகளினுடைய அாததமானது இவவளவே. வேதமானது பரமாாதத ஸவரூபனான என்னையே ஆஸரயிதது பிரபஞசபேதததை மாயாமாததிரமாகச சொலலி நிஷேதிதது அநதமடடுககும ஒழியாநிறகிறது எபபடியானால அஙகுராததினுடைய ரசமானது விஸதாரமாகாநினற அநேகமான கிளைகள, சாகைகள, பததிரபலஙகள இதுகளுணடாகா நிறகிறதோ அபபடிபபோல பிரணவததினால அர்ததமான நானே அநதபபிரணவததினால விஸ்தாரமாகாநின்ற சமஸத வேதசாகை காணடஙகளுககும அாததமாகாநிறகிறேன.

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

உத்தவராலே ருளங்களிகூர்ந்து
அத்தியைக்காத்த ஹரியைச்சேவித்து
தத்துவசங்கைகள் தனித்தனியிருப்பதாய
அத்தனேயதனகருத தறைதுமியெனரு்ா

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

ஸ்வாமீ விஸ்வேஸ்வரரே! பிரபுவே! ரிஷிகேசரே! தத்துவங்களுக்குள் எத்தனை தத்துவங்கள் யுக்தமமாயிருக்கிறதுகள். தேவரீர் இருபத்தெட்டு தத்துவங்களென்று சொன்னீர். அதுகளை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். சிலபேர்கள் இருபத்தாறு தத்துவங்களென்றும், சிலர் இருபத்தைந்து தத்துவங்களென்றும், சிலர் ஏழு தத்துவங்களென்றும், சிலர் ஒன்பது தத்துவங்களென்றும், சிலர் ஆறு தத்துவங்களென்றும், சிலர் நான்கு தத்துவங்களென்றும், சிலர் பதினொரு தத்துவங்களென்றும், சிலர் பதினேழு தத்துவங்களென்றும், சிலர் பதினாறு தத்துவங்களென்றும், சிலர் பதின்மூன்று தத்துவங்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஸ்வாமீ நித்தியமூர்த்தியே! ரிஷீஸ்வரர்கள் எந்தப்பிரயோசனத்தினால் வேறுவேறாய தத்துவசங்கைகள் சொல்லுகிறார்கள். அதை எங்களுக்குச் சொல்லுகைக்கு யோக்கியராகிறீரென்று பிரசினம் பண்ணின உத்தவரைப்பார்த்து பகவான் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

ஸ்வாமீர் உத்தவரே! பிராமணர்கள் எந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லுகிறார்களோ அது யுக்தமே. யாதொரு காரணத்தினால் சர்வ மதங்களிலேயும் சகல தத்துவங்களும் அந்தர் பூதங்களாயிருக்கிறதுகளோ அதுகள் யுக்தமே. என்னுடைய மாயையை ஆஸ்ரயித்துச் சொல்லுகிற போர்களுக்கு எந்தமட்டுக்குந்தான் சொல்லப்போகாது. நீர் தத்துவங்களைப் பிரசினம் பண்ணுவது சரியன்று. நான் யாதொன்றைச் சொல்லுகிறேனோ அதுவே எதார்த்தமென்றறியக் கடவது. இந்தத் தத்துவங்களைக்குறித்து இப்படி விவாதப்படுகிற போர்களுக்கு செயிக்கக்கூடாததுமான என்னுடைய சத்வாதிசக்திகள் காரணமாகாநிறகிறது. யாதொரு சக்திகளுடைய சாஞ்சல்லியத்தினால் வாதம்பண்ணுகிற பேர்களுக்கு விஷயமான பேதமுண்டாயிற்று. இந்தப்பேதமானது சமத்தமமென்னப்பட்ட இந்திரிய நிக்கிரகமானதுஅடையப்பட்டதேயானால் லயத்தை யடையாநிறகிறது. அந்தப்பேதம் லயத்தையடைந்ததின் பின்னாலே வாதமும் ஒழியாநிற்கிறது. இந்தத் தத்துவங்கள் ஒன்றிலொன்று பிரவேசித்திருக்கிறபடியினால் காரிய

காரண ரூபததினால அலபசஙகையும, அதிகசஙகையும எதாயோக்கியமாக இசசிககபபடா நிறகிறது. எபபடியென்றால மிருததிகையில கடம அடங்கி யிருபபதைபபோல் காரணததத்துவததில காரியததத்துவஙகளும, கடததில் மிருததிகை யிருபபதைபபோலக காரியகததுவததில காரணததத்துவஙகளும ஒனறிலொனறு பிரவேசித திருககிறதுகளாயத தததுவஙகள் காணபபட்டுக் கொணடிருககிறதுகள ஆகையினால இநதத தததுவஙகளுடைய காரண ரூபததையும அலபசஙகை அதிக சஙகைகளையும ஆசசியாநினற வாதிகளுக் குள எனது முகமானது எதைசசொலலவேணுமெனறு பிரவிாததிககிறதோ யுகதியினால நிசசயிககபபட்டிருககிற அவனவன அபிபபிராயததைச சொல லுகிறேன கேழககககடவீா

அநாதியான அககியானததுடன கூடிககொணடிருககிற புருஷனுககு ஆததுமக கியானமானது தானே சமபவியா தானபடியினால அநதபபுருஷ னுககு அனனியனால கியானமுணடாகும ஆனதால சுதாசாவககியனான பர மாதமாவானவா கியானோபதேச காததாவாக நிறகிறாரென்று, இருபததாறு தததுவஙகளெனறு சொலலுகிற போகளுடைய அபிபபிராயம. இநதப பிர பஞ்சததில சீவபரமேஸவரா ளிருவரும் சீவஸவ ரூபாளானபடியினால இரு வருக்கும பேதமென்கிறதில்லை. ஆகையினாலவாகள வேறெனறுசொலலுகிறது வியாததமே. கியானமோவெனறால சததுவகுண விாததியினாலுணடாகா நிறகிறதெனறு இருபததைநது தததுவஙகளெனறு சொலலுகிற போக ளுடைய அபிபபிராயம. சதவ குணததினுடைய காரியமெனகிறது எபபடி யென்றால; சததுவ ரஜஸதமோ குணஙகளுடைய குணஙகளே ஆததுமாவி னுடைய குணஙகளெனறு சததுவக குணததின சமதையானது பிரகிருதி யெனறு சொலலப படுகிறதனறோ ஆகையினால சிருஷடி, ஸதிதி, சஙகார ஏதுககளான அநதச சதவாதி குணஙகளானதுகள பிரகிருதியினுடைய குணஙகளே ஆதமாவினுடைய குணஙகளனறு சதவ குணததினுடைய காரி யம கியானம, ரசோ குணததினுடைய காரியம காமம, தமோ குணததி னுடைய காரியம அககியானமெனறு சொலலபபடுகிறது சததுவாதி குணஙக ளுடைய கிரியைககு ஏதுவான ஈஸவரனே காலமாகா நிறகிறாா சுபாவமென னபபட்டது மகததததுவம ஆகையால தததுவஙகள இருபததைநதென்கிற பட்சததிலும, இருபததாறெனகிற பட்சததிலும வேறே இதறகுமேல தததுவமில்லை. புருஷன சததுவரசஸதமோ குணஙகள, பிரகிருதி, மகததததுவம, அகஙகாரம, ஆகாசம, வாயவு, அககினி, ஜலம, பிரிதிவு, சுரோததிரம, தொக்கு, நேததிரம, நாசிகை, சிககுவை; வாககு, பாதம, பாணி, பாயுறு, உபஸதம; மனது; சபதம, ஸபரிசம், ரசம, கநதம, ரூபம் ஆக இந்த இரு பததெட்டு தததுவஙகள. கமனம, வசனம, விசாக்கஙகள. சிறபம இதுகள காமேநதிரியஙகளுடைய பலனகளேயனறி வேறே தததுவஙகளனறு இநதப பிரகாரம் இநத மூனறு மததிலேயும தததுவங்களை நிரூபிதது மறற மதங களுடைய தாற்பரியததை அருள் செய்தனறாா.

வாரீர் உத்தவரே! பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்கள், சப்தாதி பஞ்சவிஷயங்கள் மகத்தத்துவம், அகங்காரம், கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது இந்தக்காரிய காரணங்களினது ஸ்வரூபத்தை யுடையதான பிரகிருதியானது இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் ஆதிசிருஷ்டியில் சத்துவாதி குணங்களால் காரியாவஸ்தைகளைத் தரியாநிற்கிறது. அதினுடைய க்ரியைக்கு நிமித்தமான புருஷனானவன் சாக்ஷியாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் க்ரியையுடையதுகளான மகத்தத்துவ முதலான காரணங்கள் புருஷனுடைய கடாக்ஷ மாத்திரத்தினாலே வீரியங்களை யுள்ளதுகளாய் பிரகிருதியை ஆஸ்ரயித்திராநின்ற இந்தப் பிரம்மாண்டத்தைச் சிருஷ்டியாகா நிற்கிறதுகளென்று இருபத்துநாலு தத்துவங்களென்ச் சொல்லுகிறபோகளுடைய அபிப்பிராயம். பிருதிவியாதி பஞ்சமகாபூதங்கள், சீவன் இவர்களுக்கு ஆஸ்ரயமான பரமாத்மா ஆக தத்துவங்கள் ஏழு; பிரகிருதி மகத்தத்துவ முதலானதுகள் காரணரூபமாக ஆகாசாதிகளில் அந்த பூதமாயிருக்கிறபடியினாலே இந்த ஏழுகளே தத்துவமென்று அபிப்பிராயம் தத்துவங்கள் ஆறுயென்கிற பட்சத்திலும் பிருதிவியாதி பஞ்ச பூதங்கள் ஐந்து, பரமாத்துமா ஆக தத்துவங்கள் ஆறு, இந்தப்பஞ்சமகா பூதங்களுடைய காரியங்களுடன் கூடியிருக்கிற இந்தப்பிருதிவியாதி பூதங்களுடன் கூடினவராய பிரமமாண்டத்தைச்சிருஷ்டித்து அதற்குள் அந்தரியாமியா யிருக்கிறாரென்று அபிப்பிராயம் தத்துவங்கள் நான்கு யென்கிற மதத்திலேயும் தேஜசு, ஜலம், பிருதிவி இதுகளாலுண்டாகாநின்ற காரியமான பிரபஞ்சத்தினுற்பத்தியை ஆத்துமாவானவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாரென்று அபிப்பிராயம். பதினொறு தத்துவங்களென்கிற பக்ஷத்தில் பிருதிவியாதி மகாபூதங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து, பரமாத்மா ஆகப்பதினொறு தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம். பதினேழு தத்துவங்களென்கிற பட்சத்தில் பிருதிவியாதி மகாபூதங்கள் ஐந்து, சப்தாதி விஷயங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது, பரமாத்மா ஆகப்பதினேழு தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம், சங்கல்பத்தை யுள்ளதான ஆத்மாவே மனது, பூதங்கள் ஐந்து, சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து பரமாத்துமா, ஆகப்பதினாறுதத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம். பதின்மூன்று தத்துவங்களென்கிற பட்சத்தில் பூதங்கள் ஐந்து, இந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது, சீவாத்துமா, பரமாத்துமா ஆகப்பதின்மூன்று தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம். ஒன்பது தத்துவங்களென்கிற பக்ஷத்தில் மகா பூதங்கள் ஐந்து, அகங்காரம், மகத்த்துவம், பிரகிருதி, பரமாத்துமா ஆக ஒன்பது தத்துவங்களென்று அபிப்பிராயம்.

வாரீர் உத்தவரே! இந்தப்பிரகாரம் நானாவிதமாகத் தத்துவங்களுடைய சங்கையானது ரிஷீஸ்வரர்களால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சர்வ பக்ஷங்களும் யுக்தியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற படியினால் ஞாயமாகவேயிருக்கிறது. வித்துவான்கள் சொல்லுகிறது எதுதான் நன்றிராதென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உத்தவர் சொல்லுகிறார்.

உத்தவர் வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீகிருஷ்ணா! பிரகிருதியும் புருஷனும் இவர்களிருவரும் ஸ்வபாகமாக விலக்ஷணாளையானால் ஒன்றையொன்று விடாமல் ஆஸ்ரயித்துக் கொண்டிருக்கிற படியினால் இவர்களிருவருக்கும் பேதமானது காணப்படவில்லையென்றா? வாரீர் புண்டரீகாக்ஷரே! ஆத்துமாவானவன் பிரகிருதிகாரியமான தேகத்திலேயே காணப்படுகின்றான். பிரகிருதியோவென்றால் ஆத்துமாவின்மேலேயே காணப்படுகிறது அவர்களிருவருக்கும் பேதமானது காணப்படவில்லை சர்வக்கியரே! என்னுடைய இருதயத்திலிராநின்ற மகத்தான இந்த சமுசயத்தை ஞாயயுக்தங்களாயிருக்கிற வசனங்களால் போக்கடிக்கக்கடவீர்! யாதொரு காரணத்தினால் இந்தத்தேகத்தில் சீவர்களுக்கு உம்முடைய பிரசாதத்தினால் கியானமும் உமதுமாயையினால் அக்கியானமும் உண்டாகாநிற்கிறதோ ஆகையினால் உமதுமாயையினுடைய சக்தியைத் தேவரீரேயறிவீர் மற்றொருத்தரும் அறியமாட்டார்களென்று இந்தப்பிரகாரம் பிரசினம்பண்ணுகின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! பிரகிருதி புருஷன் இவர்களிருவரும் வேறாகவேயிருக்கிறார்கள் சிருஷ்டிக்கப்படாநின்றும் நானாவிதவிகாரங்களையுடையதாயும் சத்துவாதி குணங்களால் செய்யப்பட்டுமிருக்கிற இந்தத் தேகாதிகள் பிரகிருதியினுடைய காரியங்கள் என்னுடைய சத்துவாதிகுணமயமான மாயையானது குணங்களால் அநேக விதங்களான பேதபுத்திகளைச் சிருஷ்டியாநிற்கிறது அநேக பேதத்தையுடைய தேகாதியானது அத்தியாத்துமம், அதிதெய்வம், அதிபூதமென்று மூன்று விதமாயிருக்கும் அதெப்படியென்றால் நேத்திரமுதலானது அத்தியாத்துமமென்றும், ரூபமானது அதிபூதமென்றும், நேத்திரத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய அம்சமானது அதிதெய்வமென்றும், இந்தமூன்றும் ஒன்றையொன்று ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டு உண்டாயிருக்கிறதுகள் யாதொரு சூரியன் ஆகாசத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அவனானவன் ஸ்வயமாகவே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ யாதொருகாரணத்தினால் இந்த அத்தியாத்துமாதிகளுக்கு யாதொரு ஆத்துமாவானவர் காரணமாகாநிற்கிறாரோ அந்த ஆத்துமாவானவர் அத்தியாத்துமாதிகளைக்காட்டிலும் வேறாயும் வேறாகாதவராயுமிருக்கிறார் ஸ்வயம் பிரகாசரானபடியால் சமஸ்தமான அத்தியாத்துமம் முதலானதுகளுக்கு பிரகாசராயிருக்கிறார் நேத்திரமானது அத்தியாத்துமம் அதிபூதம் அதிதெய்வமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கிறாப்போல தொக்கிந்திரிய முதலான இந்திரியங்களும் மூன்று ரூபமாயிருக்கிறது. அது எப்படியென்றால் தொக்கு அத்தியாத்துமம், ஸ்பரிசம் அதிபூதம், வாயு அதிதெய்வம். சிரவணம் அத்தியாத்துமம், சப்தம் அதிபூதம், திக்கு அதிதெய்வம். சிங்குவை அத்தியாத்துமம், ரசம் அதிபூதம், வருணன் அதிதெய்வம். நாசிகை அத்தியாத்துமம், கொந்தம்

அதிபூதம், அசுவனிதேவர்கள் அதிதெய்வம், சித்தம் அத்தியாத்துமம், க்ஞானம் அதிபூதம், வாசுதேவர் அதிதெய்வம், மனது அத்தியாத்துமம், அறியத்தக்கது அதிபூதம், சந்திரன் அதிதெய்வம், புத்தி அத்தியாத்துமம் அறியத்தக்கது அதிபூதம், பிரம்மா அதிதெய்வம், அகங்காரம் அத்தியாத்துமம், அபிமானம் அதிபூதம், ருத்திரன் அதிதெய்வம். இந்தப்பிரகாரம் மும்மூன்று விதமாகயிருக்கிறது

குணங்களுடைய கிரியைக்கு நிமித்தமான பரமேஸ்வரரால் பண்ணப்பட்ட பிரகிருதியில் நின்று உண்டான மகத்தத்துவத்தில் நின்றும் உண்டாகின்ற யாதொரு அகங்காரமுண்டோ மோகமயமான விகல்பத்துக்கேதுவான அந்த அகங்காரமானது வைகாரிகமென்றும், தைசசமென்றும், தாமசமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும், உண்டென்றும் இல்லையென்றும் இக்தப்பேத விஷயமான விவாதமானது ஆத்துமக்கியானமில்லாத படியினாலே உண்டாகாநிற்கிறது அசத்தாயிருந்தாலும் இந்தப்பேதமானது அந்தரியாமி ஆத்துமரூபனாயிராநின்ற எனது க்ஞானசூனியர்களாயிருக்கிற புருஷர்களுக்கு ஒருக்காலும் ஒழியாமலிருக்கிறது. அதனாலே அகங்காரத்தினாலே பண்ணப்பட்ட காமங்களால் நானாவிதங்களான தேகங்களையடைந்து சம்சாரத்தை யுடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து ஸ்ரீ உத்தவர் சொல்லுகிறார்

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் பிரபுவே! உம்முடைய க்ஞானமில்லாத புருஷர்கள் தங்களால் பண்ணப்பட்ட காமங்களால் நானாவிதங்களான தேகங்களை எப்படி அடைகிறார்கள்? பரிபூரணனான ஆத்துமாவுக்கு தேகாந்தரத்தை யடைகிறதும் கர்த்தாவாகாதவனுக்கு காமங்களும், நித்தியனாயிருக்கிறவனுக்கு செனனமரண முதலான துக்கங்களும் எப்படி யுண்டாச்சுதுகள்? வாரீர் கோவிந்தரே! ஆத்துமக்கியானமில்லாதபேர்களால் அறியக்கூடாததான இந்த அர்த்தத்தை தேவரீர் சொல்லக்கடவீர் என்று பிரார்த்தியாநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகின்றார்

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! மனுஷியர்களுடைய காமமயமான மனதானது க்ஞானகர்ம இந்திரியங்களோடு கூடிக்கொண்டு தேகத்தைவிட்டு தேகாந்திரத்தைச் சீக்கிரமாக அடையாநிற்கிறது ஆத்துமாவானவன் அகங்காரத்தினால் அந்த மனத்தை அனுவர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறான் மனதானது பார்க்கப்படாநின்ற விஷயங்களையும் வேதங்களினால் சொல்லப்படாநின்ற விஷயங்களையும் சிந்தித்து அப்படி சிந்திக்கப்பட்ட அந்த விஷயங்களிலுண்டாகாநின்றும் லயத்தையடையாநின்று மிராநிற்கிறது, பிறபாடு அந்த மனதினுடைய க்ஞானம் நசித்துப்போகிறது பூர்வகாமத்தினால் பிராப்தமான தேவாதிதேகங்களில்

மிகவும் அபிமானததிலை மனதானது பூர்வதேகததைத நிலையாமற் போகிறது யாதொன்றுணடோ, அநத நினைவிலலாம லிருககையானது யாதனுதேகததில் அபிமானததிலை பயசோகாதி நிமிததமாகததான தேவாதிசரீரததில அகங காரததிலை சநதோஷ முதலானதறகு நிமிததமாகததான் பூரவதேகததில் அகஙகார விாததியானது அபிமானததையுடைய சீவனுககு, மரணமென்று சொல்லபபடுகிறது தேகத்துக்கே யலலது சீவனுககு நாசமுணடாகிறதிலலை.

வாரீா உததவரே! சீவனுககுச செனனமோவெனறுல தேகததை ஆதது மாவாகஅபேதமாக அபிமானபபடுகிறதைசசெனமமெனறு சொலலுவாாகள ஜீவனுககு உறபததியுமிலலை. மரணமுமிலலை சொறபனமபோலவும மனோரதம போலவுமே (எபபடியெனறுல) சீவனுனவன காணபபடாநினற சொறபனததி லேயும மனோரதததிலேயும நூதன சரீரததையடைநது பூாவசரீரததை நினை யாமற போகிறுனே அநதசசொறபன சரீரததில பூாவமேயிருநத தனனையும அபூாவமாக அபபோதுதான பிறநதாற போலவும பாாககிறுனே அபபடி போல தேகாபிமானததிலை சீவனுககுச ஜனன மரணஙகளே யலலாமல் எதாாததமாகவிலலை மனதுககு தேகாநததகிலே அகஙகாரததி லுணடா கினறவுறபததியிலை ஆதமாவினிடததில அததியாததுமம அதிதெயவமஅதி பூதமெனறு இநத மூனறுவிதமானது அசததாயிருநதுகொணடே தோணப படாநிறகிறது (எபபடியானுல) துஷட புததிரனைபபெறற பிதாவானவன சாவஜன சமனுயிருநதாலும அநதப புததிரனிடததிலுளள அபிமானததி லை அவனுககுச சததுருமிததிராதி ஏதுவாய விடுகிறுனே (அபபடிபபோல) பரிபூரணனுன ஆததுமாவும மனதினுடைய அபிமானததிலை உளளிலும வெளியிலும உணடாகினற பேதஙகளுககு ஏதுவாக நினறு சுகாதிகளை யனு பவியா நிறகிறுன

வாரீா உததவரே! க்ஷணநதோறும சரீரஙகளானதுகள் அறியபபடாத வேகததையுடையதான காலததிலை உணடாகா நினறும நசியாநினறு மிருக கிறதுகள. கால சூடசுமததிலை உறபததி நாசஙகள அவிவேகிகளால அறி யபபடுகிறதிலலை (எபபடியானுல) அறியககூடாத வேகததை யுடையதான காலததிலை அககினிச சுவாலைகளுககும பிரவாகஙகளுககும விருடசததி னுடைய பலனகளுககும அவஸதாபேதஙகளுககும பணணபபடடு மிருககி றதுகளோ அபபடியாக சமஸத தேகஙகளுககும வயது, அவஸதை, தேசசு, பலன் முதலானதுகள் க்ஷணநதோறும வேறுவேறுகய பணணபபடுகிறது கள் எபபடியானுல் க்ஷணநதோறும நூதனமாக உண்டாகா நினறிருநதா லும் சுவாலைகள சமானமாயிருககிற படியினுல் அநததீபநதான் இதுவென றும் க்ஷணநதோறும நூதனமாயிருககிற படியினுல் அநதச்சலமே இது வெனறும புததியுணடாகா நிற்கிறதோ அப்படிபோல் க்ஷணநதோறும் நூத னமாகவுண்டாகா நினறிருநதாலும சரீரங்களுக்குச் சமானமாயிருக்கையில் அந்தச்சரீரமே இதுவென்கிற வசனமும, யுத்தியும, அவிவேகிகளுக்கு வியாததமாக உண்டாகாநிறகிறது, அக்கியானனுயிருக்கிற புருஷனும் தன்

னுடைய கர்மமூலமாய்ப் பிறக்கிறதுமில்லை மரிக்கிறதுமில்லை, ஜனனமரண சூனியனான அந்தப்புருஷனும் ஜன்மரகிதனாயிருந்தாலும் அக்கியானத்தினால் பிறக்கிறவன்போலவும் மரணமில்லாதவனாயிருந்தாலும் மரிக்கிறவன்போலவு மாகாநிற்கிறான் (எப்படியென்றால்) கல்பாந்த காலமிராநின்ற அக்கினியானது காஷ்டத்தின் சம்பந்தத்தினாலும் வியோகத்தினாலும் ஜென்மநாசங்களை அடைந்ததுபோல் காணப்படுகிறதோ அப்படியாக புருஷனுக்கு தேகசம்பந்தத்தினால் மாதாவின் குக்ஷியில் பிரவேசமும் அதற்குள் விர்த்தியும் பிற்பாடு ஜன்மமும் பிற்பாடு ஐந்து வயதுவரைக்கும் பாலியமும், பதினாறு வயதளவும் கௌமாரமும், பிறகு நாற்பது வயதளவும் யௌவனமும், பின்பு அறுபதுவயதுமட்டுக்கும் மத்திமவயதும், பிற்பாடுவார்த்திகமும் மரணமும் உண்டாகாநிற்கிறதுகள் தேகத்தினுடைய அவஸ்தைகளாயும் மனோதர்மங்களாயும் நானாவிதங்களாயுமிருக்கிற இந்த ஜன்மாதி அவஸ்தைகளை பிரகிருதி சம்பந்த அக்கியானத்தினால் ஒரு புருஷனானவன் தேகத்தினுடைய அவஸ்தை யென்றறிந்து விவேகத்தினால் விட்டுவிடுகிறான் பிதாவினுடைய தேகத்துக்குச் சரமகர்மத்தைப் பண்ணாநின்ற புத்திரனால் அந்தப் பிதாவின் மரணங் காணப்பட்டபடியினாலும், புத்திரனுடைய தேகத்துக்கு சாதகர்மாதிகளைப் பண்ணாநின்ற பிதாவினால் புத்திரஜென்மம் காணப்பட்ட படியினாலும் தன்னுடைய தேகத்துக்கும் ஜென்னமரணங்கள் அனுமானப் பிரமாணத்தினால் அறியத்தக்கது

இந்தப்பிரகாரம் பிரத்தியக்ஷமாக அறியப்பட்டிருக்கையில் ஜனனமரணங்களையுள்ளதான தேகத்தை அறியாநின்ற புருஷனானவன் ஜனனமரணகாமங்களை யுடையவனன்று எப்படியானால் யாதொரு புருஷனானவன் வித்தினால் விருக்ஷமுதலானதினுடைய ஜன்னத்தையும் அந்தியாவஸ்தையினால் அதினுடைய நாசத்தையும் அறிந்திருக்கிறானோ அந்தப்புருஷனானவன் அந்த விருக்ஷாதிகளைக் காட்டிலும் வேறாகக் காணப்படுகிறானோ இந்தப்பிரகாரம் ஜீவனானவன் சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறாகவேயிருக்கிறான் அவிவேகியான புருஷனானவன் ஆத்துமாவை இந்தப்பிரகாரம் பிரகிருதியைக் காட்டிலும் வேறாக தத்துவ திருஷ்டியினால் அறியாமல் விஷயங்களில் தத்துவபுத்தியினால் மோகத்தையுடையவனாய் சங்காரத்தையடைகிறான் அந்தச் சங்காரத்திலேயும் தன்னுடைய காமத்தினால் கட்டப்பட்டவனாய் சத்துவகுண சம்மந்தத்தினால் தேவரிஷி ஜன்மங்களையும், ரசோகுணத்தினால் அசுரமனுஷிய ஜன்மங்களையும், தமோகுணத்தினால் பூதம், பக்ஷி, மிருகம், விருக்ஷ முதலான ஜன்மங்களையும் அடைகிறான். எப்படியானால் புருஷனானவன் நர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டும் கானஞ்செய்துகொண்டு மிருக்கிற பேர்களைப் பார்த்தவனாய் தானும் அவர்களைப்போல் நர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டும் கானஞ்செய்துகொண்டு மிருக்கிறானோ அந்தப்பிரகாரமே புத்தியினுடைய குணங்களைப்பாராநின்ற புருஷனானவன் இச்சையில்லாதவனாயிருந்தாலும் அந்தக்குணங்களால் பலாத்காரமாக அதைப்போல் செய்விக்கப்படுகிறான்.

அதெப்படியென்றால் ஓடத்தில் போகிறவனுக்கு கரையிலிருக்கிற விருக்ஷங்கள் ஓடுகிறதுபோலக் காணப்படுகிறதுகளோ சுழலுகிற புருஷனுடைய திருஷ்டிக்குப் பூமியுஞ் சுழலுகிறாப்போல் காணப்படுகிறதோ அப்படிபோல விஷயங்களைக் கிரகியாநின்ற மனதினால் அந்த விஷயங்களில் சவுந்தரியாதி குணங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளே யல்லாமல் பரமார்த்தங்களன்று. ஆகையினால சங்காரமானது மனோவிகாரமே யல்லாமல் பரமார்த்தங்களன்று. வாரீர் உத்தவரே! எப்படியென்றால் மனோரதத்தி லுண்டாகாநின்ற புத்திக்கு விஷயங்களுடைய அனுபவமானது அபத்தமாகாநிற்கிறது. எப்படியானால் சொற்பனத்தில் காணப்படாநின்ற விஷயங்கள் அபத்தமாகா நிற்கிறதோ அதுபோல ஆத்மாவுக்குச் சங்காரமானது அபத்தமன்றியில் பரமார்த்தமன்று விஷயங்களைத் தியானம்பண்ணாநின்ற இந்த ஆத்மாவுக்கு விஷயங்கள் பரமார்த்தமாக இல்லாமலிருந்தாலும் சங்காரமானது நிவர்த்திக்கிற தில்லை. சொற்பனத்தில் தன்னையடிக்கிறது முதலான அனர்த்தம் உண்டாகிறாப் போலில்லாத சங்காரமானது உண்டாயிருக்கிறது.

வாரீர் உத்தவரே! ஆகையால ஆத்துமக்கியான மில்லாமையினால காணப்படாநின்ற இந்தப்பிரபஞ்ச பேதத்தைப் பிரமமாகப் பார்த்துக் கொண்டு அசத்தான இந்திரியங்களால விஷயங்களை அனுபவியாமலிருக்கக்கடவீர். அசத்துக்களால திரஸ்கரிக்கப்பட்டாலும், அவமானம் பண்ணப்பட்டாலும், பரியாசம் செய்வித்தாலும், அசூயைப்படப்பட்டாலும் அடிக்கப்பட்டாலும், தகையப்பட்டாலும், விருத்தியை அபகரிக்கப் பட்டாலும், எச்சிலே மேல உமிழப்பட்டிருந்தாலும், மேலே மூத்திரம் விடப்பட்டிருந்தாலும், அக்கியாகளாலே வெகுவித்மாக இந்தப்பிரகாரம் தியான நிஷ்டையில் நின்றும் சலிப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மகாகஷ்டத்தை அடைந்திருந்தாலும், சிரேயசு காமனாயிருக்கிற புருஷனானவன தியான நிஷ்டையில நின்றும் ஒழியாமல் தான்தானே தனனுடைய ஆத்துமாவை உத்தாரணம் பண்ணக்கடவனென்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உத்தவர் சொல்லுகின்றார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! உம்மாற சொல்லப்பட்ட இந்த நிவர்த்திமார்க்கத்தை எப்படி நானறிந்து கொள்ளுவேனோ அந்தப்பிரகாரம் எனக்குச் சொல்லக்கடவீர். வாரீர் ஸ்ரீவிஸ்வரூபியே! உம்முடைய கர்மத்திலே ஆசக்தியுடையவர்களாயும் சாந்தர்களாயும் தேவரீருடைய சரணாரவிந்தத்தையே ஆஸ்ரயமாக யுடையவர்களாயு மிருக்கிற பாகவதர்களைத்தவிர மற்றக்கியானிகளுக்கும் தன்னிடத்தில துஷ்டர்களினால பண்ணப்பட்ட அபராதத்தை யிகவுஞ்சகிக்கக்கூடாததா யெண்ணுகிறேன பிரகிருதியானது பலவற்றன்றோ.

இருபத்தி மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

பக்தியின் மிகுந்த பாகவதோத்தம
உத்தவர் தன்னு ளுரைத்திடுமவ்வார்த்தை
காத்தனுமுகுந்தக் கானமுனியானோ
உத்தவரைப்பார்த் துளமகிழ்ந் தருள்வார்.

ஸ்ரீசுகர் வாக்கியம்.

வரராய் மகாராஜனே! பாகவதோத்தமரான உத்தவரால் இந்தப் பிரகாரம் பிரார்த்திக்கப் பட்டவராய் சிரவணாநந்த சரீரத்தை யுடையவராயும் யாதவ சிரேஷ்டராயுமிருக்கிற அந்த ஸ்ரீ முகுந்தரானவர் பக்தனுடைய வசனத்தை சிலாக்கியாநின்று உத்தவரைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் பிரகஸ்பதியினுடைய சிஷ்யரான உத்தவரே! யாதொரு புருஷனானவன் துர்ச்சனங்களுடைய வசனங்களால் சபிக்கப்பட்டிருக்கிற மனதை ஆக்கிரமிக்கப்பட்டால் நிறுத்துகைக்கு சமர்த்தனாயிருக்கிறானோ அப்படிப் பட்ட சாதுவானவன் இந்த லோகத்திலில்லை (எப்படியானால்) துஷ்டர்களுடைய குரூரவசனங்களாகிற பாணங்களானதுகள் இருதயமத்தியில் நித்தியமாயிருந்துகொண்டு பீடிக்கிறதுகளோ அப்படி பாணங்கள் பீடிக்கமாட்டாதுகள். பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட புருஷனும் அப்படி தாபத்தை யடையமாட்டான்

வாரீர் உத்தவரே! இந்த விஷயத்தில் மகத்தாயும் புண்ணியகரமாயுமிருக்கிற ஒரு இதிகாசத்தைச் சொல்லுவார்கள் அந்த இதிகாசத்தை நானுமக்குச் சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேட்கக்கடவீர் துர்ச்சனர்களால் அவமானம் பண்ணப்பட்டும் தயிரியத்தை யுடையவராயும் தம்முடைய பூர்வ கர்மத்தின் பரிபாகத்தை நினையாநின்று மிருக்கிற ஒரு சந்நியாசியால் சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் மாளுவதேசத்திலே சம்பத்தில் மிகவும் ஆட்டியரான ஒரு பிராமணனிருந்தான் அந்தப்பிராமணன் கிருஷி வர்த்தகம் இந்த விர்த்தியை யுடையவராயும் பரமாத்துமாவையும், தர்மத்தையும் புத்திரனையும், தேவதைகளையும், அதிதிகளையும், பிரத்தியாகளையும் பீடியாநின்றுகொண்டும் மகா காமியாயும் லுத்தனாயும் மிகவும் கோபத்தை யுள்ளவனாயுமிருந்தான். அப்பிராமணனுடைய பந்துக்கள் அதிதிகள் இவர்கள் அந்தப் பிராமணனால் ஒருகாலத்திலும் வாக்குமாத்திரத்தினாலே யாகிலும

பூஜிககப பட்டவாகளனறு தாமசூனியமாயும பகவதாராதன சூனியமாயு மிருககிற அவனுடைய கிரகததிலும அவன தேகககிலாகிலும பரமாததுமா வான நான ஒரு காலததிலாகிலும பூசைகளால பூஜிககபபடடவனனறு இந தபபிரகாரம துராசாரததையும மசாலுகக தனததையுமுடைய அநதப பிராமமணனுககுப புததிரமிததிர களததிர பநதுசாள பிரததியாகள பெண கள இவாகள சமஸதமான பேரகளும விசனததை யுளளவாகளாய அவருக் குப பிரியததைப பணணுமல விசனததை எணணிக கொணடிருநதாாகள. எக்ஷாளுடைய தனமபோலத தியாகபோகமிலலாமல கேவலம ரக்ஷிககபபட்ட தனததை யுடையவனும இகபரலோக பிரஷடனும தாமகாம சூனியனுமா யிருககிற அநதபபிராமமணனுககுபபஞச எககியதேவதைகள மிகவுமகோபித துக கொணடாாகள அநதத தேவாகளுடைய அநுகரகினல க்ஷயிததுப போகாநினற புணணியததை யுளளவனன அநதபபிராமமணன கிருஷியாதி களால் சமபாதிககபபடட அாததமும நாசததை யடைநது விடடது

வாரீா உததவரே! அநதப பிராமமணனுடையதனததில பநதுககள சில தை அபகரிததுக கொணடாாகள திருடா சிலதைக கொணடுபோய விட டாாகள தெயவகதியாய வீடடில நெருபபுபபடடு சிலதனம நஷடமாயப போயவிடடது. சிலதனம வைததவிடம தெரியாமற போயவிடடது ராஜாக கள சிலதனததை அபகரிதது கொணடாாகள மனுஷியாளால சிலதனம நஷ்டமாய விடடது.

இநதபபிரகாரம சமஸததனமும நாசததை யடையுகையில தாமகாம சூனியனன அநதபபிராமமணன தனபநதுககளால உபேக்ஷை பணணபபட டவனுய மகததான சிநதையை யடைநதான இநதபபிரகாரம சகல தனமும நாசததை யடைநதுபோய மகாதீனனுயும மிகவும விசனததை யுடையவனு யும, கணணீரைவிடடு அழுாநினறும தீாககமான சிநதை பணணுநினறு மிருககிற அநதப பிராமணனுககு மகததான வயிராககியமான துணடாயிறறு. பிறபாடு அநதபபிராமமணனனவன இநதபபிரகாரஞ சொலலுகிருன. என னவெனறல எனனகஷடம வநதது விருதாவாக நமமால தேகமானது மிக வும தாபததை யுடையதாகப பணணபபடடது எனககுத தாமததின பொருடடுமிலலாமல சுகததின பொருடடுமிலலாமல அநததின பொருடடு இபபடிபபடட ஆயாசமானது விருதாவாக வுணடாசசுதே விருததாளான புருஷாகளுக்கு அாததமானது ஒருககாலும சுகததினபொருடடனறு இநத லோகததில தேகததுககுத துககததின பொருடடும மரணததை யடைநத பிறபாடு நரகததினபொருடடு மாகாநிறகிறது. கீாததியை யுடையபோகள பரி சுததமானயாதொருகீாததியுணடோ சததுவகுணஙகளை யுளளபோகளுடைய சிலாககியமான யாதொரு குணஙகளுணடோ இவைகளெலலா வறறையும லோபமானது சொலபமாயிருநதாலும வெளளைக் குஷ்டமானது மகாசௌந தரியததைக் கெடுபபதுபோல நாசமபணணிவிடும. மனுஷியாளுக்கு அாத ததைச சமபாதிபபதிலும அதை விாத்தி பண்ணுவதிலும ரக்ஷிப்பதிலும

சிலவுபண்ணுவதிலும் நாசத்திலும் அனுபவிப்பதிலும் மகத்தான ஆயாசமும் பயமும் சிந்தையும் பிரமையும் உண்டாகிறதும் திருட்டு, இம்சை, அசத்தியம், டம்பம், காமக்குரோதம், அகங்காரம், மதம், பேதம், வயிரம், அவிசுவாசம், கலகம், ஸ்திரீகளிடத்திலிச்சை, சூது, மத்தியம் இந்தப்பதினைந்து அனர்த்தங்களும் மனுஷியர்களுக்கு அர்த்த மூலமாகவுண்டாம் ஆகையினால் சிரேயசைக் கோருகின்ற புருஷனானவன் அர்த்தமென்று பெயரையுடையதான இந்த அனர்த்தத்தைத் தூரவிட்டுவிடக்கடவன் அர்த்த நிமித்தமாகப் பிராதாக்களும், ஸ்திரீகளும், பிதாக்களும், சிநேகிதர்களும் ஒருவர்கொருவர் மித்திரபேதம் பண்ணப்படுவார்கள் ஒருமித்த மனதை யுடையவர்களாயும் மிகவும் சிநேகிதர்களாயுமிருக்கிற சமஸ்தமானபேர்களும், இருபது கவடி நிமித்தத்தில் சத்துருக்களாகப் பண்ணப்படுகிறார்கள்

இந்தப்பிராதாக்கள் முதலானபேர்களும் கொஞ்சம் அர்த்த நிமித்தத்தில் மிகவும் சாபல்லியத்தையும் மகாகோபத்தையும் கலகத்தையு முடையவர்களாயும் மகாசிநேகத்தையும் விட்டுவிட்டு ஒருத்தரையொருத்தர் கொல்லுகிறார்கள். யாதொருபேர்கள் இந்தலோகத்தில் தேவர்களால் பிரார்த்திக்கத்தக்கதான மனுஷிய ஜென்மத்தையடைந்து அதிலேயும் உத்தமமான பிராம்மண ஜென்மத்தை யடைந்து அந்த பிராமணியத்தையுங் கெடுத்துவிட்டு பரம புருஷார்த்தத்தையுங் கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள் அதோகதியையடைவார்கள் புருஷனானவன் சொர்க்கமோக்ஷங்களுக்கு ஏதுவான மனுஷிய தேகத்தையடைந்து அர்த்தங்களுக்கு இருப்பிடமான தனத்தில் எந்தப் புருஷன்தான் ஆசக்தியைப் பண்ணுவான்? தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதாக்கள், பூதங்கள், ஞாதிகள் இவர்களையும் மற்றப்பந்துக்களையும் ஆத்துமாவையும் அன்ன முதலானதுகளால் திருப்திபண்ணிவையாமல், எக்ஷர்களுடைய தனம்போல தியாகபோகமில்லாமல் தனத்தை ரக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அவன் அதோகதியையடைவன். வியர்த்தமான தன ஆசையினால் மிகவும் பிரமத்தனான என்னுடைய தனமும் வயதும் போய்விட்டது தனமுதலானதினால் யாதொருவர்கள் ஆத்தும இதத்தைப் பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களே விவேகிகள் விருத்தனானவன் எதைச்சாதித்துக்கொள்ளுவன் வித்துவானாயிருந்தாலும் புருஷனானவன் இந்தப்பிரகாரம் வியர்த்தமான தனவாசையினால் அடிக்கடி கிலேசத்தை யடைகின்றான் ஒருபுருஷனுடைய மாயையினால் இந்த லோகமானது மிகவும் மோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது, இது நிச்சயம் மிருத்தியுவினால் கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிற புருஷனுக்குத் தனங்களால் தானென்ன பிரயோசனம், தனத்தைக் கொடுக்கிற பேர்களால் தான் என்ன பிரயோசனம், காமங்களாலே தானென்ன பிரயோசனம் காமத்தைக் கொடுக்கிறபேர்களால் தானென்ன பிரயோசனம், மறுபடியும் ஜென்மத்தைக் கொடுக்கின்ற காமங்களால் தான் என்னபிரயோசனம், சர்வதேவதா ஸ்வரூபியாகிய பகவானானவர் எனக்கிப்போது பிரசன்னரானார். இது நிச்சயம் பிரசன்னரான யாதொருபகவானால் இந்தத் தசையை அடைவிக்கப் பட

டேனே ஆத்துயாவுக்குத் தாரகமான வைராக்கியமும் உண்டாகச்சதோ இது ஸ்ரீஹரியினுடைய பிரசாதமே ஆகையினால் ஞானசேஷமாயிருக்கிற காலத்தில் தபசினால் சரீரத்தைச் சேஷிப்பிக்கக் கடவேன் எனக்கினிமை காலசேஷமிருந்ததேயானால் நானே கிருதார்த்தன் சமஸ்த புருஷார்த்தங்களிலேயும் நானே பிரமாதப் படாதவனாகிறேன். இந்த விஷயத்தில் திரிலோகேஸ்வரரான சமஸ்ததேவர்களும் எனக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணக்கடவர்கள்

கட்டுவாங்காத மகாராஜனானவன் ஒரு முகூர்த்த காலத்திலேயே பிரமலோகத்தைச் சாதித்தானன்றோவென்று இந்தப்பிரகாரம் மனதினால் நிச்சயித்து அவந்திதேசத்தி லுண்டாகாநின்ற அந்தப் பிராமணனானவன் அகங்காராதிகளைவிட்டு சாந்தியை யுடையவனாய் சந்நியாசியாய் விட்டான் அந்தப்பிராமணரானவர் மனோநிக்கிரகம் பிராணாய நிக்கிரகம் இதுகளையுடையவராய் விஷயங்களில் ஆசக்தியில்லாதவராய் தம்முடைய மகிமையைப் பிரகாசிப்பியாதவராய் பிக்ஷை நிமித்தமாகப் பட்டணங்களிலேயும் கிராமங்களிலேயும் பிரவேசியாநின்று பூமியிற் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வாரீர் உத்தவரே! விருத்தராயும் அழுக்கடைந்த தேகத்தை யுடையவராயும் சந்நியாசியாயிருக்கிற அந்தப் பிராமணரைத் துஷ்டாளான பேர்கள் மிகவுங்காவத்தை யுடையவர்களாய் நானாவிதங்களான திரஸ்காரங்களால் அவமானம் பண்ணினார்கள் அதெப்படியென்றால் துஷ்டாளான சிலபேர்கள் திரிதண்டத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபேர்கள் கமண்டலத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபேர்கள் ஆசனத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபேர்கள் செபமாலையைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள் சிலபேர்கள் காவிவஸ்திரங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலபேர்கள் மரவுரியைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள்

சிலபேர்கள் வாரீர் சந்நியாசியே! உம்முடைய தண்டகமண்டல முதலானதுகளைக் கொடுக்கிறோம் வாங்கிக்கொள்ளுமென்று காண்பித்துக்கொடுத்து மறுபடியும் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள் பாபிஷ்டாளான சிலபேர்கள் நதிதீரத்தில் மாதோகர அன்னத்தைப் போசனம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அந்த எதியினுடைய அன்னத்தில் மூத்திரத்தைப் பெய்தார்கள். சிரசிற் காரியுமிழ்ந்தார்கள் மௌனத்தை யுடையவரான அந்த ரிஷியைப் பலாத்காரமாக வார்த்தை சொல்லுவித்தார்கள் வார்த்தை சொல்லாமற்போனால் அடித்தார்கள் சிலபேர்கள் இவன் திருடனென்று சொல்லிக்கொண்டு வாக்குகளால் மிரட்டினார்கள். சிலபேர்கள் இவனைக்கட்டுங்கள் அடியுங்களென்று மிரட்டிக் கயிற்றினால் கட்டினார்கள் சிலபேர்கள் இவன் சந்நியாசிபோல வேஷதாரியென்றும், வஞ்சகனென்றும் தூஷியனென்றும் இவனுடைய தனம் நாசத்தையடைந்து போயிருக்கையில் பந்துக்களால் விடப்பட்டவனாய் இந்தவிர்த்தியை ஆஸ்ரயித் திருக்கிறானென்றும் அவமானம் பண்ணினார்கள். இவன் மகாபலசாலி மிகவுந் தயிரியத்தை யுடையவன் பாகவத சிரேஷ்டன்போல்

33326

ஒன்றுக்குஞ் சலியாமலிருக்கிறான் கொக்குப்போல் திடமான நிச்சயத்தையுடையவனாய் மௌனத்தினால் அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறானென்று இந்தப்பிரகாரம் அந்த எதியை பரிகாசம் பண்ணினார்கள் சிலபேர்கள் அவன்பேரில் அபானவாயுவை விட்டார்கள் சிலபேர்கள் கயிறுகளினால் கட்டினார்கள். சிலபேர்கள் கிளியைக் கூண்டிலடைப்பதுபோலக் காராக்கிரகத்திலடைத்து வைத்தார்கள்

இந்தப் பிரகாரம் அந்த எதியானவர் பிராணிகளால் வரப்பட்ட துக்கத்தையும் தேசத்தில் சம்பவியாநின்ற சுவரரோக முதலான துக்கத்தையும் தெய்விகமான துக்கத்தையும் தனக்குப் பிராப்தகாமத்தினாலே அனுபவிக்கத் தக்கதாக எண்ணி அனுபவித்தார் இவ்விதமாகச் சுவதாமத்தில் நின்றும் சலிப்பியாநின்ற நராதமர்களால் மிகவும் அவமானம் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும் சாத்துவிக புத்தியை ஆஸ்ரயித்துச் சுவதாமத்திலிருந்துகொண்டு இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லுகிறார்

சந்நியாசியினுடைய வாக்கியம்.

இந்த ஜனமானது எனது சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமன்று, தேவர்களுங் காரணமன்று, நானும் காரணமன்று, கிரகம், காமம், காலம், இதுகளும் காரணமன்று, மனமே பிரவுத்திகாரணமாக நிற்கிறது யாதொரு மனதானது இந்தச்சம்சார சக்கிரத்தைத் திருப்பிக் கொண்டேயிருக்கிறதோ. அந்த மனமே சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்று சகலவேதங்களுஞ் சொல்லுகின்றது மிகவும் பலவத்தான மனதானது சத்துவாதிகுண விருத்திகளைச் சிருஷ்டிக்கிறது அதினால் சாத்துவிகங்களாயும், ராசசங்களாயும், தாமசங்களாயுமிருக்கிற காமங்களுண்டாகிறதுகள் அந்தக்காமங்களால் அந்தக்கர்மங்களுக்கு அனுரூபமான தேவ திரியக்கு மனுஷியாதி ஜென்மங்களுண்டாகிறதுகள். காமங்களைச் சேர்ராநின்ற மனதுடன்கூட சர்வகாலமும் நியந்தாவாயிருந்தாலும் அந்தமனதினுடைய வியாபாரங்களில் ஆசக்தி சூனியரான பரமாத்துமாவானவர் கியானசக்திப் பிரதானராயும் சீவனுக்கு நியந்தாவாயுமிருந்துகொண்டு நித்தியக்கியானராய் சாக்ஷியாயிருக்கிறார். சீவாத்துமாவோவென்றால் தனக்குச் சம்சாரத்தை யுண்டாக்காநின்ற மனதைத் தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக அங்கீகரித்து அந்தமனதினுடைய குணங்களால் மிகவும் ஆசக்தியுடையவனாய் காமங்களை யிச்சியாநின்று பெத்தனாகிறான் ஆகையினாலே சித்தியைமித்திக்கிருபமான சுவதாமம இயம, நியமங்கள், சாஸ்திரக்கியானம், ஏகாதசி வுபவாசமுதலான சத்காமங்கள், இந்த சமஸ்தவுபாயங்களும் மனோநிக்கிரகத்தையே பிரயோசனமாகவுடையதுகள். மனதினுடைய நிக்கிரகமே உத்தமமானயோக மென்று சொல்லப்படுகிறது. யாதொருபுருஷனுக்கு மனதானது நிரோதிக்கப்பட்டு சாந்தியையுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷனுக்குத் தான முதலானதுகளால் என்னபிரயோசனமாக வேண்டியிருக்கிறது மனதானது சுவாதீனப்பட்டு

தேயானுற சமஸதஇந்திரியஙகளுஞ் சுவாதீனஙகளாய்விடும். சமஸ்தவிநதிரியஙகளும் மனதினுடைய வசததிலிருககினறதுகள மனதோவெனறால மறற விநதிரியஙகளின ஆதீனமாயிருககிறதனறு மனதானது யோகீஸவராளுககும் பயஙகரமாயும பலவானுககும் பலவானுமு மிருககபபடடது வசியவிதயாக யாதொருபுருஷன பணணுகிறானோ அநதபபுருஷனுனவன சமஸத இநதிரியஙகளையுஞ் செயிததவன செயிககககூடாத சததுருவாயும சகிககககூடாததான ராகததுவேஷாதி தேகததையுடையதாயும மிகவுந துககாமாயுமிருககிற அநத மனதை செயிககாமல சிலபோகள பலருடன விருதவாகக கலகததைப பணணிக கொணடிருககிறாாகள அவாகள மிகவும மூடாகளாக இறககினறாாகள, அவிவேகிகளான மனுஷிபாள மனதினால காபிககபபடாநினற இநதத தேகததை ஆஸரயிததது நானெனறும எனனதெனறும எணணிககொணடு இநதகக்ஷணமே நான அவன அனனியனெனறு இநதபபிரகாரம அஞ்ஞானததினால அபாரமான சமசாரததில பிரமிததிருககிறாாகள

ஜனமமானது இநத ஜனமததினுடைய [illegible]களுககுக் காரணமாயிறறேயானால விஷயததில ஆததுமாவுககு ஒனறுமிலலையனறோ அநத சுகதுககமானது பாஞசபெளதிகஙகளான தேகஙகளுககாணமே, புருஷனுனவன ஒருககால தனது பறகளால நாககைக்கடிததுககொணடானேயானால அநதததுககததினால ஆரெமாருடைய கோபிததுககொளளுவான இநதிரியாபிமானிதேவாள துககததுககு ஏதுவானாகளேயானால இநதவிஷயததில ஆததுமாவுககெனன அநதததுககமானது இநதிரியாபிமானி தேவாகளுககேயனறோ கைமுகம முதலான அஙகம இநதிரியன, அககினி முதலான தேவாகளுககு ஸதானமானபடியினால கையினால முகமடிககபபடடாலும முகததினால கையடிககபபடடாலும அநதத துககமானது அஙகஙகளிலிராநினற அககினி இநதிரன இவாகளுககேயலலாமல விகாரமிலலாத ஆததுமாவுககிலலையனறோ ஆததுமாதானே சுகதுககஙகளுககு ஏதுவாகுமேயானால இநதப பகஷததில அனனியனெலலை ஆததுமாவினுடைய சுபாவமேயாயிறறு. ஆததுமாவைககாடடிலும வேறெனறுமிலலையனறோ வேறாககக் காணபபடடதேயானால அது அசததாகாநிறகிறது ஆகையால எவனபேரில் கோபிததுக கொளளுவான யாதொரு காரணததினால சுகதுககஙகள் நிமிததததிறகுச சநதிர சூரியாதி கிரகஙகள நிமிததமேயானால சுகதுககஙகளும ஜனமரகிதனுன ஆததுமாவுககெனன ஜனமலககினததை அபேட்சித்து துவாதச அஷடமாகஷிகளிலிராநினற அநதககிரகஙகள செனமததையுடைய தான்தேகததுககே சுகதுகக நிமிததமாகாநிறகிறதுகள் ஆகாசததிலிராநின்ற அநதககிரகஙகளால அவவிடததிலிருககினற கிரகங்களுககே பாததிருஷடி அந்ததிருஷடிமுதலான திருஷடிபேதஙகளால பீடையைஜோசியாள் சொலலுகின்றாாகள் புருஷனேனென்றால் அநதககிரகங்களைக் காடடிலும தேகததைக்காட்டிலும அன்னியனுக நிற்கிறான்

ஆகையினால் ஆருமபொருட்டுக் கோபித்துக் கொள்ளுவன சுகதுக்க காமங்களுக்கு காம நிமித்தமாயிற றேயானால் ஆகட்டும ஆத்துமாவுக் கென்ன? அந்தக்காமமானது ஒருவஸதுதானே சடமாயும அசடமாயுமிருந் தால சமபவிக்கும தேகமோவென்றால சடம ஆகையால அதற்குக்காமம் சமபவிக்கமாட்டாது புருஷனோவென்றால சுத்தஞானஸவருபன ஆகை யினால சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமான காமமிலலை ஆனபடியினால எவன் பொருட்டுக் கோபித்துக் கொள்ளுகிறது காலமானது சீவனுடைய சுகதுக் கங்களுக்கு ஏதுவாயிற்றேயானால அந்தப பக்ஷத்திலேயும ஆத்துமாவுக் கென்ன? ஆத்துமாவானவா அந்தக்கால ஸவருபமாகவே யிருக்கிறா ஆகை யால தனனாலேயே தன[illegible]டைய அமிசத்துக்கு துக்கம உணடாகமாட் [illegible]தனறே அக்கினியினால தனது அமிசமான சுவாலைக்குத் தாபம உணடா கமாட்டாதனறே [illegible]ன சயிததிபமானது தன அமிசமான பிந்துவுக்கு [illegible] ஆகையால ஆருமபொருட்டு கோபித்துக் கொளளுகிற[illegible] சுகதுக்கங்களிலலைபனறே ஆகையினால [illegible] சுகதுக்கஙகளானது எபபடி உணடாகி றதோ [illegible]டிருப பரனான ஆத்துமாவுக்கு ஒருக் [illegible] துக்காதி சந்தாபமும உணடாகமாட்டா தெனறு [illegible] புருஷனானவன பிராணிகளால உண டாக[illegible] நேருபபயபபடானனறே இந்தக்கியானமபூாவிகா [illegible] ஆவிஷடானம பணணபபட்டது இந்தப பரமாாத்த [illegible] முகுந்தனுடைய பாதாரவிந்த சேவையினாலேயே ஆஸரயித்துக் [illegible] இந்தச்சமசாரதனத[illegible] தாணடுகிறேன

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர் உத்தவரே! இந்தபபிரகாரம நஷடமான தனத்தையுடையவ ரான அந்தபபிராமமணரானவா வயிராககியத்தினாலே சிரமமிலலாதவராய சநநியாசமபணணி பூமியிலே சஞசரிததுககொணடு துஷடாகளாலே அவ மானம பணணபபட்டிருந்தாலும சுவகாமத்தில நினறும சலியாதவராய இந்தபபிரகாரமும சொனனா புருஷனுககுச சுகதுககஙகளைக கொடுககிற வன வேறொருத்தருமிலலை மனதினுடைய பிரமமே யலலாமல பரமாாத்த மனறு மித்திரன, மததியஸதன, சத்துருவெனகிறதும சமஸதமான சமசா ரமும அஞ்ஞானமூலமாம மனதினுடைய பிரமமேயனறி வேறிலலை. ஆகையினாலே வாரீா உத்தவரே! யோகாபபியாசத்தை யுடையவராய என னிடத்திலே சமாபபிககபபட்ட புத்தியினாலே மனதைச சாவபபிரகாரணத் தினாலேயும நிககிரகிககககடவீா யாதொருபுருஷனானவன சாவதானசித்தனாய சனனியாசியினாலே சொலலபபடட இந்த பிரமநிஷடையைத தரிககிறானோ கேழவிசெயகிறானோ கேழககிறானோ அந்தபபுருஷனானவன சுகதுககாதிகளா லே திரஸகரிககப படான.

இருபத்தி நான்காவது அத்தியாயம்.

சந்தமட்டு விருத்தம்

தாஙகொணாத யோகமான தனிலேமிகுந்திடும
சாஙகியயோக மதனையே தறபரனு ரைததனா.

சாஙகி யோகத்தைச சொலலுகிறு ரென்று சொலலப படுகினறது.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாககியம்.

வாரீர்உததவரே! பூர்விகாசளான கபிலாதிரிஷிகளாலே நிசசயிககபபட்ட சாஙகியஙியானததை உமககுச சொலலுகிறேன் புருஷனனவன யாதொரு சாங்கிய ஙியானததையறிநது அநதக்ஷணததிலே பேதமூலமான பிரமததை விட்டு விடாகிறகிறுன் பூாவபிரளயததிலே ஆதிகிருதயுகததில் எப்போது மிகவும் விவேகததை யுடையபோக ளிருநதாாகளோ அபபோது அவர்களுக் கும பேதம பிரகாசியாமற போனபடியினுலே திருஷடாவான புருஷனும் திரிசியமான சமஸ்தபிரபஞசமும் விகலபசூனியமான பிரமததிலேயே லயத தையடைநதிருநதது நிர்வேஷமாயும விகலபசூனியமாயும சததியமாயுமிருக் கிற அநதபபிரமமானது மாயாவிலாச ஸவரூபததினுலே வாககுககும மன துக்கும விஷயமான பிரபஞசரூபமாயும இரண்டுவிதமாசசுது அவவிரண் டுவிதமான ரூபத்தினுலே ஒரு ரூபமானது பிரகிருதியெனறு சொலலபபடும அநதப் பிரகிருதியானது காரியகாரண ரூபமாயிருககும மறற ரூபமானது சீவாதமாவென்று சொல்லபபடுகிறது எனனுலே சலிபபிககபபட்டது. அந தப பிரகிருதியினுடைய சத்துவமெனறும, ரசசுமெனறும தமசென்றுஞ் சொல்லப்படாநின்ற குணஙகளானதுகள அநத சீவாதமாவினுடைய அதிஷ் டத்தினுலே சிருஷடிக்கு அபிமுகங்களானதுகள் அநதககுணஙகளில நின் றும ஙியானகிரியா சகதிகளையுடையதான மகததததுவமான துணடாயிற்று கிரியையுள்ளதான அநத மகததததுவததில நினறும் சீவனுககு மோகஜனக மான அகஙகாரமுண்டாயிறறு. பஞசபூதஙகள இநதிரியஙகள் இநதிரி யாபிமானி தேவதைகள மனது இதுகளுககு காரணமாயும சித்துரூபமாயும் சடரூபமாயு மிருக்கிற அநத அகஙகாரமானது வைகாரிகமெனறும, தைச்ச மென்றும, தாமசமெனறும மூனறுவிதமாயிருக்கும. சபதாதி பூதமாததி ரைகளுக்குக் காரணமான தாமச அகஙகாரததில நின்றும பிருதிவிமுதலான பஞ்சபூதங்களு முண்டாயிற்று. தைசசமென்னப்பட்ட ராசச அகஙகாரத் தில் நின்றும் பதது இநதிரியங்களு முண்டானதுகள் வைகாரிகமெனனப் பட்ட சாத்துவிக அகஙகாரததில நின்றும், திக்கு, வயு, சூரியன், வருணன், அசுவனிதேவாள், அகனி, இநதிரன், உபேந்திரன், மிருத்யு, காமன், சந் திரன் இநத இநதிரியாபிமானிகளான தேவாளும், மனதும் உண்டானது

கள் என்னுலேல்லப்படா நின்ற சமஸ்தமான அந்த தத்துவங்க ளானதுகள் ஏகமாய்ச்சேர்ந்து கிரியைகளையுடையதுகளாய அந்தரியாமியான எனக்கு உத்தமஸ்தானமான அண்டத்தை யுண்டாக்குகிறதுகள ஜலத்துக்குள் மிதந்துகொண்டிராநின்ற அந்த அண்டத்தில நான லீலாவிக்கிரகத்தினுல ஸ்ரீமந்நாராயணரூபியா யிருக்கிறேன அப்படிப்பட்ட எனது நாபியில ஜகத்காரணமான பதமமானதுண்டாயிறறு. அந்தபதமத்தில பிரமமாவானவருண்டானு ரஜோகுணத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற அந்தப் பிரமமாவானவர் எனது அனுக்கிரகத்தினுல தபசினுல அதல முதலான லோகத்தோடுகூடின பூலோகத்தையும புவர்லோகத்தையும சுவர்க்க முதலாய பிரமமலோகபரியந்தமான லோகங்களையும லோகபாலர்களையும சிருஷ்டித்தார். சுவர்க்கலோகமானது தேவர்களுக்கு ஸ்தானமாயிறறு புவர்லோகமானது பூதங்களுக்கு ஸ்தானமாயிறறு மனுஷியாள முதலானபேர்களுக்கு பூலோகமானது ஸ்தானமாயிறறு சித்தர்களுக்கு இந்த மூன்றுலோகங்களுக்குமேலே யிராநின்ற மகாலோகமுதலானது ஸ்தானமாயிறறு. பூமிக்குக்கீழேயிராநின்ற அதல முதலான லோகத்தை அசுரர்களுக்கும நாகங்களுக்கும ஸ்தானமாகப்பிரமமாவானவர் சிருஷ்டித்தார பாதாளமுதலான லோகங்களோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற மூன்றுலோகங்களின பிராப்திகளானதுகள திரிகுணஸ்வரூபமான காமங்களுக்கும யோகாப்பியாசத்துக்கும தபசுக்கும், சந்நியாசத்துக்கும், பரிசுத்தமான பலங்களாகா நிறகிறதுகள மகாலோகம, ஜனலோகம, தபோலோகம, சத்தியலோகம, பரமான ஸ்ரீவைகுண்டலோகம இதுகள பக்தியோகத்துக்கு தாரதமமியத்தினுல பலமாகாநிறகிறதுகள். காலசக்தி ஸ்வரூபனும பரமேஸ்வரனும காமபலப பிரதனுயு மிருக்கிற எனனுல காமாதமகமாயும ஸ்தாவரசங்கம ரூபனுயுமிருக்கிற பிராணிசமூகமானது இந்திரிய குணத்துமமான சங்காரத்தில சத்தியலோகபரியந்தம உத்தமலோகங்களையடையாநின்றும மறுபடியும அதோகதியையடையாநின்று மிருக்கிறது.

யாதொரு விகாரவஸ்துவானது அணுவாயும் பெரிதாயும் அலபமாயு மிருக்கிறதோ அதுவெல்லாம பிரகிருதிபுருஷர்கள இவர்களிருவராலேயும வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாதொருவஸ்துவானது யாதொரு காரியத்துக்குக் காரணமாயும லயஸ்தானமாயுமிருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவினுடைய மத்தியமான அவஸ்தையும அந்தக்காரணவஸ்துவே ஆகாநிறகிறது அதுவே சத்தாகாநிறகிறது எப்படியாலுல கடகுண்டலமுதலான ஸ்வர்ணவிகாரங்களும கடமுதலான பிருதிவிவிகாரங்களும விகாரத்தின பொருட்டுண்டாயிருக்கிறதுகளோ அப்படிப்போல சமஸ்தசிருஷ்டிகளும ஜகப்பாரத்தின பொருட்டு உண்டாயிருக்கின்றதுகள காரணமான மகத்தத்துவமுதலானது எதை உபாதானகாரணமாகக் கிரகித்து அகங்காரமுதலான காரியத்தை சிருஷ்டிக்கிறதோ அதுவே சத்தாகாநிறகிறது. எந்தவஸ்து எப்போது எந்தக்காரியத்துக்குக் காரணமாயும் லயஸ்தானமாயு மிருக்கிறதோ அப்போது அதுவே சத்தியமென்று சொல்லப்படாநிறகிறது. பிரகிருதியானது இந்தக்காரியமான

பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானகாரணமாகா நிற்கிறது. பரனான புருஷனானவன் அந்தப்பிரகிருதிக்கு ஆஸ்ரயனாகா நிற்கிறான், சத்வாதிகுணங்கள் சிருஷ்டிக்கு அபிமுகமாய சலிக்கத்தக்க காலமாகா நிற்கிறது பிரகிருதிபுருஷன் காலம் இந்த மூன்றுக்கும் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபனான நானே ஆஸ்ரயனாகா நிற்கிறேன் சீவனுடைய போகத்தையே பிரயோசனமாக வுடையதாயும் வெகுவிதமாயுமிருக்கிற இந்தச்சிருஷ்டியானது பிதாபுத்திராதி ரூபமாக நித்யமாய ஸந்ததியினுடைய முடிவுபரியந்தம் உண்டாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும் அந்தஸந்ததியும் பரமாத்தும தெரிசனபரியந்தம் உண்டாகாநிற்கும் காலரூபியான என்னால் வியாபிக்கப்படாநின்றும் நாள்தோறும் லோகங்களுடைய சிருஷ்டிப்பிரளயங்களை உள்ளதாயுமிருக்கிற இந்தப் பிரமாண்டமானது லோகங்களோடுகூட லயத்தினபொருட்டு யோக்கியமாகாநிற்கிறது லயக்கிரமம் எப்படியென்றால் நூறுவருஷமில்லாததினாலே க்ஷயித்துப்போகாநின்ற அன்னத்தில் சரீரமானது லயத்தையடைந்து போகின்றது அன்னமானது வித்திலே லயத்தையடைந்து வித்து ஸ்வரூபமாகவே நிற்கும் அந்தவித்தானது பூமியில் விரைக்கப்பட்டாலும் முளையாமல் அதிலே லயத்தை யடைந்திருக்கும் அந்தப் பூமியானது பிரளயகால சூரியனால் உலர்த்தப்பட்டதாயும் சங்கிருஷணமூர்த்தியினுடைய முகத்தில் நின்றும் உண்டாகாநின்ற காலாக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டும் தன்னுடைய சூக்ஷ்மரூபமான கெந்தத்தில் லயத்தையடைந்து அந்த ஸ்வரூபமாகவே யிருக்கும் அந்தக்கெந்தமானது நூறுவருஷம் சப்த தாரையாய் வருஷித்த ஏகார்ணவ ஜலத்தில் லயத்தையடையும் அந்த ஜலமானது அக்கினியில் சோஷிக்கப்பட்டதாய் தன்னுடைய சூக்ஷ்மரூபமான ரசத்திலேலயித்து தத்ஸ்வரூபமாக விருக்கும் அந்த அக்கினியானது வாயுவினால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டதாய் தன்னுடைய சூக்ஷ்மரூபத்தில் லயிக்கும், அந்தரூபமானது வாயுவில் லயத்தையடையும், அந்தவாயுவானது சாலசக்தியையுள்ளதான ஆகாசத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாய் தன்னுடைய குணமான ஸ்பரிசகுணமா யிருந்துகொண்டு ஆகாசத்தில் லயத்தையடையும், அந்த ஆகாசமானது அகங்காரத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாய் தன்னுடைய குணமான சப்தத்தில் லயத்தையடையும் அந்த சப்தமானது அகங்காரத்தில் லயத்தையடையும் இந்தப்பிரகாரமே இந்திரியங்களும் அதின்காரணங்களான தேவாளில் லயத்தையடையும்

வாரீர் உத்தவரே! அந்த தேவாள் தங்களுக்கு நியந்தாவான மனதினாலே லயத்தையடைவார்கள் அந்த மனதானது தேவர்களோடுகூட வைகாரிகமென்னப்பட்ட அகங்காரத்தில் லயத்தையடையும், சப்தமானது தாமச அகங்காரத்திலே லயித்திருக்கும், திரிவிதமாயும் ஜகன் மோகனமாயுமிருக்கிற அந்த அகங்காரமானது மகத்தத்துவத்தில் லயத்தையடைந்து ஞான சக்தி கிரியாசக்தி மாத்திரமாகவிருக்கும் அந்தமகத்தத்துவமானது ஞான சக்தி கிரியாசக்திகளைவிட்டு தனக்குக் காரணமான சத்துவாதிகுணங்களில் லயத்தையடைந்து குணஸ்வரூபமாகவே யிருக்கும் அந்தக்குணங்களானது கள் பிரகிருதியிலே லயத்தையடையும் அந்தப்பிரகிருதியானது நிர்விகா

பாரமான காலத்திலே லயத்தையடையும் அந்தக்காலமானது மாயாப்பிரவாதத்தனும் கியான ஸ்வரூபனுமிருக்கிற சீவாத்துமாவிலே லயத்தையடையும் அந்தச்சீவனானவன் பரிபூரணரூபியாயும் பிறப்பில்லாதவனுமிருக்கிற எனது ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி யிருப்பன உபாதிசூனியனுயும் விசுவத்தினுடையவும் பத்திந்திரியங்களுக்கு ஆஸ்ரயனுமிருக்கிற அந்தப் பரமாத்துமாவானவா ஸ்வரூபத்துடன் நித்தியமாயிருக்கிறூர், இந்தப்பிரகாரம் அறியாநின்ற புருஷனுக்கு மனதுக்குப் பேதக்கியானத்தை யுண்டாக்காநின்ற பிரமமான தெப்படியுண்டாம் உண்டானலும் இருதயத்தி லெப்படிதானிருக்கும் சூரியவுதயம் உண்டாயிருக்கையில் ஆகாசத்தில் இருளானது எப்படியிராதோ அப்படிபோல இருதயத்தில் பிரமமானது இருக்க மாட்டாதன்றே வாரீர் உத்தவரே! சாவகக்கியனுன என்னுல ஜகத்தினுடைய உற்பத்தியைக் கிரமங்களால இருதயத்தி லிராநின்ற சமுசயத்தைப் போக்கடியாநின்ற இந்த சாங்கியக்கியான நிஷ்டையானது சொல்லப்பட்டது

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

சந்தமட்டு விருத்தம்

குணமகின மிருக்கத்தவந்த கோதிலாத வுத்தவற
கணங்கலாக குணத்தரைப்புத்தின விதியினைக கழறினா.

குணத்திரையத்தினுடைய வியாபாரத்தைச் சொல்லுகின்றுா

பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! ஒன்றோடொன்று கூடாமல வேறுவேருக இராநின்ற சத்துவாதி குணங்களுக்குள்ளே புருஷனானவன் எப்படிப்பட்டவனுய் விடுகிறுனே அதைச்சொல்லுகிறேன் கேழுக்கக்கடவீர். சமம், தமம், பொறுமை, விவேகம், சுயதாமாசாரம், சத்தியம், தயை, மறப்பிலாமை, கிடைத்ததைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுகை, தயாபரனுயிருக்கை, வயிராக்கியம், சிரத்தை, விகிதமில்லாத காமப்பிரவிருத்தியில லச்சை, தானம், கபடமில்லாமை, வணக்கம், ஆத்துமநிஷ்டை இதுகள் சத்துவகுணத்தினுடைய விருத்தியாய நிறகிறதுகள். ஆசை, வியாபாரம், கொவம், எத்தனைக் கிடைத்தாலும திருப்தியிலலாமலிருக்குகை, வணக்கமிலலாமை, தனுதிகளில ஆசையினுல தேவதைகளைப் பிரார்த்திக்குகை, பேதக்கியானம், விஷயபோகம், மதத்தினுல யுத்தாதிகளில் ஆக்கிரகம், ஸ்தோத்திரப் பிரியனுயிருக்கை, பரியாசம், தன சாமாத்தியத்தைப் பிரகாசம் பண்ணுகை, பலத்தினுல வியாபாரத்தை ஒழியாமலிருக்குகை, இதுகள் ரஜோகுணத்தினுடைய விருத்திகள், குரோதம், லோபம், அசத்தி

யஞ்சொல்லுகிறது, இங்கிசை, ரோஷம், டம்பம், சிரமம், கலகம், சோகம், மோகம், துக்கம், தைரியம், சோம்பல், ஆசை, பயம், மந்தித்திருக்குகை, இதுகள் தமோகுணத்தினுடைய விருத்திகள்.

ஸ்ரீ உத்தவரே! சத்துவ ரசஸ தமோகுணங்களுடைய விருத்திகளானதுகள் இந்தப்பிரகாரம் வர்ணிக்கப்பட்டதுகள் ஒன்றோடொன்று கூடிக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் குணங்களுடைய விருத்தியைச்சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவீர்.

ஸ்ரீ உத்தவரே! நானென்றும் என்னதென்றும் யாதொரு புத்தியுண்டோ இந்தப்புத்தியானது மூன்று குணங்களுடைய விருத்தியாகாநிற்கிறது. நானமிகவும் பொறுமையை யுடையவனென்றும், ஆசையை யுடையவனென்றும், கோபத்தை யுடையவனென்றும் இந்தப்பிரகாரம் உண்டாகாநின்ற புத்தியும் குணத்தினுடைய விருத்தியாகாநிற்கிறது மனது இந்திரியங்கள் பிராணங்கள் இதுகளினுலுண்டாகின்ற விவகாரமானது மூன்று குணத்தினுடைய விருத்தியாகாநிற்கிறது. இந்தப் புருஷனானவன் எப்போதும் தார்மார்த்த காமங்களில் மிகவும் நிஷ்டையை யுடையவனுயிருக்கிறானே அப்போது சிரத்தை, பிரீதி, தனம், இதுகளை யுண்டாக்காநின்ற அந்த நிஷ்டையானது திரிகுணங்களுடைய காரியமாகாநிற்கிறது. எப்போது புருஷனுக்குப்பிரவிருத்தி ரூபமான காமியகாமத்தில் ஆசக்தியுண்டாகிறதோ அப்போது கிரகஸ்தாசிரமத்திலே ஆசக்தியுடையவனுய நித்திய நைமித்திக ரூபமான சுவதாமத்தில் நிஷ்டையை யுடையவனுயிருக்கிறானு அந்த நிஷ்டையானது மூன்று குணங்களாய விருத்தியாகின்றது சத்துவகுணத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனை சமதமாதி குணங்களா லறியக்கடவன் காமாதிகுணங்களால் ரஜோகுணத்தை யுடையவனுக அறியக்கடவன் குரோத முதலானதுகளால் தமோகுணத்தையுடையவனுக அறியக்கடவன் காமபலத்தில் ஆசக்தியில்லாதவனுய தன்னுடைய காமங்களால பக்தியினால் என்னை எப்போது உபாசிக்கிறானே அந்தப் புருஷனையும் ஸதிரீயையும் சத்துவ குணத்தை யுடையவர்களாக அறியக்கடவன். எப்போது காமபலத்தில் இச்சையை யுடையவனுய் இகலோகத்தில் பசுபுத்திராதி சம்பத்தைக்கோரி சுவதர்மங்களால் என்னை உபாசிக்கிறானே அந்தப்புருஷனை ரசோகுணத்தை யுடையவனுக அறியக்கடவன். எப்போது சத்துருமரணுதி பலத்தைக்கோரி என்னை உபாசிக்கிறானே அந்தப்புருஷனை தாமசனுக அறியக்கடவன். சத்துவம், ரஜசு, தமசு என்கிற இந்த மூன்று குணங்களானதுகள் சீவனுடைய குணங்களே! என்து குணங்களன்று யாதொருகாரணத்தினால் இந்தக்குணங்களானதுகள சீவனுக்குச் சரீரமான சித்தத்தி லுண்டாகாநிற்கிறதுகளோ ஆகையினால் இந்தக்குணங்களுடன்கூட தேகத்தில் ஆசக்தியையுடையவனுய் பெத்தனுகாநிற்கிறான. இந்தக்குணங்களுக்கு நியந்தாவானபடியினால் சிருஷ்டியாதிகளுக்குக் கர்த்தாவாயிருந்தாலும் நான் நித்திய முத்தனுகவே யிருக்கிறேன.

ஆகையினால் எந்த நிவர்த்தியின்பொருட்டு சீவர்களுக்கு நான் வாசியாகா நிற்கிறேன். பிரகாசமாயும் சுவச்சமாயும் சாந்தமாயுமிருக்கிற சத்துவகுணமானது எப்போது ரஜோகுண தமோகுணங்களைத் திரஸ்கரிக்கிறதோ அப்போ புருஷனானவன் சுவதாமக்கியானம், சமம் தமம் இது முதலானதுகளோடு கூடுவன சங்கயேதுவாயும் பேதயேதுவாயும் பிரவிர்த்தி யேதுவாயுமிருக்கிற ரசோகுணம் எப்போது தமோகுணத்தையும் சத்துவகுணத்தையும் திரஸ்கரியா நிற்கிறதோ அப்போது புருஷனானவன் துக்கத்துடனேயும் கர்மத்துடனேயும் எசசுடனேயும் சம்பத்தோடேயுங் கூடுவன், எப்போது விவேகத்தைக் கெடுத்துப் போடாநின்றும் ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிக்கவொட்டாமல் அதற்கு ஆவரணையும் ஆலஸ்யயேதுவாயுமிருக்கிற தமோகுணமானது சத்துவ குணத்தையும் ரசோகுணத்தையும் திரஸ்கரிக்கிறதோ அப்போது புருஷனானவன் சோகமோகங்களோடும், இங்கிசையோடும், நித்திரையோடும், ஆசையோடுங்கூடுவன் எப்போது சித்தம் பிரசன்னமாயிருக்கிறதோ இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் நின்றும் நிவர்த்திக்கிறதோ தேகத்தில் பயமும் மனதில் வயிராக்கியமு முண்டாயிருக்கிறதோ அப்போது எனது பதப்பிராப்திக்கு ஏதுவான சத்துவ குணமான விர்த்தியை யடைந்திருக்கிறதென்று அறியக்கடவீர்

எப்போது புருஷனானவன் கிரியையிலே விகாரத்தையடைந்து மிகவுஞ் சஞ்சலமான புத்தியை யுடையவனாயிருக்கிறானோ இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களில் நின்றும் நிவர்த்தியில்லாம லிருக்கிறதோ காமேந்திரியங்களுக்கும் மஹாவியாபார முண்டாயிருக்கின்றதோ மனது தைரியத்தை யடையாமல் சஞ்சலமாயிருக்கிறதோ அப்போது இந்த லக்ஷணங்களால ரஜோகுணம் விர்த்தி யடைந்திருக்கிறதென்று அறியக்கடவீர். எப்போது மிகவும் பிரகாசியாமலிருந்துகொண்டு சித்தமானது விஷயங்களை அறியுமிலேயும் சமர்த்தனாகாமல லயத்தை யடைந்திருக்கின்றதோ சங்கல்ப ஸ்வரூபமான மனதும் நாசத்தை யடைகிறதோ அக்கியானமும் இளைப்பும் துக்கமும் உண்டாயிருக்கிறதோ அப்போது தமோகுண விர்த்தியை யடைந்திருக்கிறதென்று அறியக்கடவீர் எப்போது சத்துவகுணமானது விர்த்தியை யடைந்திருக்கிறதோ, அப்போது புருஷனானவன் நிவிர்த்திமார்க்கத்தை ஆஸ்ரயித்திருப்பன். எப்போது ரசோகுணவிர்த்தி யடைந்திருக்கிறதோ, அப்போது பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தை யுடையவனாயிருப்பன். எப்போது தமோகுணம் விர்த்தியடைந்திருக்கின்றதோ, அப்போது மோகத்தை யுடையவனாயிருப்பன. பிராணிகளுக்கு சத்துவகுணத்தினால் சாக்ர அவஸ்தையும் ரசோகுணத்தினாலே சொற்பனாவஸ்தையும் தமோகுணத்தினால் சுழுப்தி அவஸ்தையும் உண்டாகா நிற்கும் ஆத்துமதத்துவமானது இந்த சாக்ராதி மூன்றவஸ்தைகளிலேயும் ஏகரூபமாகவிருக்கின்றது. வேதங்களுடைய தாத்பரியத்தை அறிந்தவர்களாயும் சுவதர்மானுஷ்டான பராளாயுமிருக்கிற பிராமணாள் சத்துவகுணத்தினாலே பிரமலோகபரியந்தம் ஊர்த்தவலோகங்களையே அடைவார்கள் தமோகுணத்தினால் மனுஷியசென்மத்தை அடைவார்கள். சத்துவகுணம் விர்த்தியடைந்

திருக்கிறபோது மரியாகின்ற போகள் சுவாக்கலோ கத்தை யடைவர்கள், ரசோகுணம விருத்தி யடைநதிருக்கையில மரித்தபோகள மனுஷியலோகத தை யடைவாகள. தமோகுணவிருத்தியில மரித்தபோகள நரகததை யடை வாகள

இநதக்குணங்களைச ஜயித்தபோகள எனனுசாரூபயததை யடைவர் கள. எனக்குப்பிரியமாகத மாகவும பலததில அபிலாஷையிலலாமல செய் யபபட்ட சுவதாமமானது சாததுவிகமெனறு சொலலபபடும பலததில இசசையுடையதாய செயயபபட்ட காமமானது ராஜசமெனறு சொலலப படும இங்கிசை; டமபம், மாசசரியம இநதரூபமான காமமானது தாமச மெனறு சொலலபபடும, ஆததுமாவானவா தேகாதிகளைக காட்டிலும் வேறாயிருக்கிறானென்று அறிகிற இநதக்கியானமானது சாததுவிகமெனறு சொலலபபடும தேகாதிகளை ஆததுமாவர் அறிகிறகியானம ராஜசமெனறு சொலலபபடும பாலாள மூாககாள இவாகளுடைய கியானததுக்குச சமா னமான பிராகிருதககியானமானது தாமசமெனறு சொலலபபடும பரமாத துமாவான எனனிடததில நிஷடையையுடைய கியானமானது நிறகுண மெனறு சொலலபபடும வனவாசமானது சாதவிகவாசமெனறு சொலலப படும கிராமவாசமானது ராஜசவாசமெனறு சொலலபபடும சூதுமுதலான ஸதானமானது தாமசமெனறு சொலலபபடும எனது ஆலயமானது நிறகு ணஸதானமெனறு சொலலபபடும நிஷகாமனான காததாவானவன சாதது விகனெனறு சொலலபபடுவன, எனனையேசரணமாக வடையாநின்ற காத தாவானவன சறகுணனெனறு சொலலபபடுவன பரமாததுமக கியானத தில சிரததையானது சாததுவிகமெனறு சொலலபபடும காமததில சிரத தையானது ராஜசமெனறுசொலலபபடும. அதாமததையே தாமமாக எண ணிககொணடிருக்கிற சிரததையானது தாமசமெனறு சொலலபபடும எனது சேவையில சிரததையானது நிறகுணமெனறு சொலலபபடும இதமாயும பரிசுததமாயும அனுயாசம பிராபகமாயுமிருக்கிற ஆகாரமானது சாததுவிக மென்று சொலலபபடும கைபபு புளிபபு உபபுமுதலானது ராஜசமெனறு சொலலபபடும துககரமாயும அசுததகரமாயுமிருக்கிற ஆகாரமானது தாம சமெனறு சொலலபபடும எனககு நிவேதனமபணணபபட்ட பிரகாசமா னது நிாகுணமெனறு சொலலபபடும. ஆததுமானுபவததினு லுணடாகா நின்ற சுகமானது சாததுவிகமெனறு சொலலபபடும. விஷயானுபவததினு லுணடாகாநினறசுகமானது ராஜசமெனறு சொலலபபடும, மோகததினாலும் தைரியததினாலுமுணடாகாநினற சுகமானது தாமசமெனறு சொலலபபடும எனனுடைய தெரிசனததினால உண்டாகாநின்ற சுகமானது நிரிகுணமென்று சொலலபபடும, திரவியம, தேசம, பலம, காலம, கியானம், காமம, கர்த்தா, சிரததை, அவஸதை, ஆகிருதிநிஷடை இதுகளெல்லாம். சததுவாதிகுண ஸவரூபமாகிறகிறதுகள புருஷன பிரகிருதி இவாகளால வியாபிககப்பட் டிருக்கிற சமஸ்தபதாாத்தங்களும சததுவாதிகுண ஸவரூபமாகாநிற்கிறதுகள்.

வாரீர் உத்தவரே! பார்க்கவும், கேழ்க்கவும், சிந்திக்கவும், யாதொரு வஸ்துவாயிருக்கிறதோ அதுவெல்லாம் திரிகுணஸ்வரூபமாகா நிற்கிறது புருஷனுக்கு இந்தச் சம்சாரங்களானதுகள் சத்துவாதிகுணத்தையும் கர்மத்தையும் மூலமாகவுடையதுகள் வாரீர் உத்தவரே! சித்தத்திலுண்டாகா நின்ற இந்தக் குணங்களானதுகள் யாதொரு ஜீவனாலே ஜயிக்கப்பட்டதுகளோ சக்தியோகத்தினாலே என்னிடத்தில் நிஷ்டையையுடைய அந்தப்புருஷனானவன் எனது சாரூப்பியத்தின் பொருட்டு யோக்கியனானவன் ஆகையால் விவேகியானவன் பரமாத்துமக்கியான அநுபவங்களுக்கு ஏதுவான இந்த மனுஷிய தேகத்தையடைந்து விஷயங்களில் ஆசக்தியை விட்டு விட்டு என்னையே உபாசிக்கக்கடவன். வித்துவானும் ஆலசியமில்லாதவனும் ஜிதேந்திரியனும் ஞானியாயிருக்கிற புருஷனானவன் முன்னால் சொல்லப்பட்ட சாத்துவிகவஸ்துக்களுடைய ஆஸ்ரயத்தினால் ரசஸ தமோகுணங்களைத் திரஸ்கரித்து விஷயங்களில் ஆசக்தியில்லாதவனாய் தன்னையே உபாசிக்கக்கடவன். சாந்தமான புத்தியுள்ள புருஷனானவன் என்னிடத்தில் நிஷ்டையையுடையவனாய் உபசாந்திஸ்வரூபமான சத்துவகுணத்தினால் சத்துவகுணத்தையும் ஜயிக்கக்கடவன். இந்தப்பிரகாரம் மூன்று குணங்களாலும் விடப்பட்ட ஜீவனானவன் ஜீவத்தத்துவத்துக்குக் காரணமான லிங்க சரீரத்தைவிட்டு எனது சாரூப்பியத்தையடைவன் ஜீவனானவன் லிங்கசரீரத்தினால் மனதினாலேயுண்டாகாநின்ற சத்துவகுணங்களாலேயும் விடப்பட்டவனாய் பரப்பிரமரூபமான என்னுடனே பரிபூரணமாயிருந்துகொண்டு உள்ளும்வெளியும் ஏகரூபனாகவே யிருப்பன்.

இருபத்தாறுவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

மயித்திரேய மாமுனிவோர்சொலும்
அயிளோபாக்கியா னமதையறைந்தனா.

இதில் அயிளோபாக்கியானம் சொல்லுகிறார்.

பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! யாதொரு புருஷனானவன் எனது ஸ்வரூப தரிசனத்திற்கு யோக்கியமான இந்த மனுஷியசரீரத்தையடைந்து எனது பக்தியாக்க நிஷ்டையையுடையவனாய் தன்னிடத்திலேயே நியந்தாவாக இராநின்றும் பரமானந்த ஸ்வரூபனும் பரமாத்மாவாயிருக்கிற என்னை மிகவும் உபாசிக்கின்றானோ அந்தப்புருஷனானவன் திரிகுணஸ்வரூபமான லிங்கசரீரத்தினால்

விடப்பட்டவனும் மாயையினால் பண்ணப்பட்டும் காணப்படாநின்றும் வஸ்துவாகாமலுமிருக்கிற விஷயங்களில் பிரவர்த்தனுயிருந்தாலும் ஞானநிஷ்டையினாலே வஸ்துவன்றியிலிருக்கிற அர்த்தவிஷயங்களில் கட்டுப்படாமலிருப்பன், விவேகியானவன் சிசுன உதர திருப்தியைப்பண்ணிக்கொண்டிராமலும் துஷ்டர்களுடைய சங்கத்தை ஒருக்காலும் பண்ணாமலுமிருக்கக் கடவன்.

எப்படியானால் குருடனைப்பின் போகாநின்ற குருடனானவன் பள்ளத்தில் விழுவனே அதுபோல அந்தத் துஷ்டனை அனுவர்த்தியாநின்ற புருஷனானவன் மகாந்தகாரமான நரகத்தில் விழுந்துபோவன் இந்தவிஷயத்தில் ஒருஇதிகாசஞ் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர் வாரீர் உத்தவரே! மகாகீர்த்தியை யுடையவனும், சக்கிரவர்த்தியாயுமிருக்கிற புரூரவசுவென்னப்பட்ட இராஜாவானவன் ஊர்வசியினுடைய விரகத்தினாலே மிகவும் மோகத்தையடைந்து சோகத்தில் மூழ்கினவனும் பிறபாடு வைராக்கியத்தையுடையவனும் இந்தப்பிரகாரஞ் சொன்னன் அந்தராஜாவானவன் தன்னைவிட்டு விட்டுப்போகாநின்ற அந்த ஊர்வசியை அனுவர்த்தியாநின்று அரையில் வஸ்திரமில்லாதவனும் பித்தம் பிடித்தவனும்போல வாராய ஸ்திரீயே! இங்கேயிருக்கக்கடவாய ஒருவார்த்தை சொல்லக்கடவாயென்று துக்கமாக அழுதுகொண்டிருந்தான் பிறபாடு அந்த ஊர்வசியை யடைந்து துச்சங்களான விஷபோகங்களை அனுபவியாநின்றும் திருப்தியில்லாதவனும் அந்த ஊர்வசியினாலே அபகரிக்கப்பட்ட விவேகத்தையுடையவனும் போகாநின்றும் வராநின்றுமிருக்கிற வெகு சம்வச்சரங்களுடைய ராத்திரி அறியாமற்போனன். பிறபாடு வைராக்கியத்தையடைந்து புரூரவசு சொல்லுகிறான் மன்மதவிகாரத்தினால் விவேகசூனியனாயும் ஊர்வசியினாலே ஆலிங்கனம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற எனது மகாமோகத்திற்கு என்னசொல்லப்போகிறேன் யாதொரு காரணத்தினாலே என்னாலே அகோராத்திரமென்கிற வியாசத்தினாலே போகாநின்ற ஆயுசு அறியப்படாமற் போயிற்றன்றே இந்த ஊர்வசியினாலே வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற நான் சூரியனஸ்தமித்தானென்றும் உதயமானனென்றும் இத்தனை அறியாமலிருந்தேன் அனேக சம்வச்சரங்களுடைய அகோராத்திரங்கள் போனதையும் எனது இந்த மோகத்திற்கு என்ன சொல்லப்போகிறேன். யாதொரு மகாமோகத்தினாலே சக்கிரவர்த்தியாயும் ராஜசிகாமணியாயுமிருக்கிற எனது இந்தத்தேகமானது கிரீடாமிருகமானதுபோல ஸ்திரீகளினாலே சுவாதீனமாகப் பண்ணிக்கொள்ளப் பட்டதன்றே ராச்சியமுதலான சம்பத்தையுடையவனும் சக்கிரவர்த்தியாயுமிருக்கிற என்னைத் திரணம்போல விட்டுப்போகாநின்ற ஸ்திரீயை பயித்தியம் பிடித்தவன்போல அழாநின்றுகொண்டு அரையிலும் வஸ்திரமில்லாதவனாய் அனுவர்த்தித்தேனன்றோ எப்படியானால் பெண்கழுதை புறங்கால்களால் உதைத்தாலும் ஆண்கழுதையானது அந்தப் பெண்கழுதையை அனுவர்த்திக்குமே அப்படிபோல என்னை விட்டுப் போகாநின்ற ஸ்திரீயை நான் அனுவர்த்தித்தேனே அப்படிப்பட்ட எனது பிரபாவமும் பிரபுத்துவமும் பலமும் [illegible]

யாதொருபுருஷனுடைய மனதானது ஸ்திரீகளாலபகரிக்கப்பட்டதோ அந்தப்புருஷனுக்கு வித்தையினாலும் தபசினாலுந்தான் என்ன பிரயோசனம்? ஸந்நியாசத்தினாலும் மௌனத்தினாலும் தான் என்ன பிரயோசனம்? ஏகாந்தவாசத்தினாலும் நளசக்கிரவர்த்தியா யிருக்குமையை அடைந்திருந்தாலும் மாடுபோலும் கழுதைபோலும் ஸ்திரீகளால் ஜயிக்கப்பட்டேனே! எனது புருஷார்த்தத்தை அறியாதவனும் மூர்க்கனும் வித்துவானென்றும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற என்னைச் சுடவேண்டாமா? அநேக சம்வச்சரங்களாய் ஊர்வசியினுடைய அதராமிர்தத்தை அனுபவியாநின்ற எனனுடைய மனதில் அடிக்கடி உண்டாகாநின்ற காமமானது எப்படியானால் அக்கினியானது ஆகுதியால் திருப்தியடையுமோ அப்படிபோல திருப்தியடையவில்லை. ஆத்மநிஷ்டர்களுக்கு ஈஸ்வரராயும் பகவானாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியைத்தவிர மற்ற எந்த புருஷன்தான் ஸ்திரீயினாலே அபகரிக்கப்பட்ட சித்தத்தை விடுவித்துக்கொள்ளுகைக்கு சமர்த்தனாகிறான்? ஆகையால் இனிமேல் அந்த ஸ்திரீயையே உபாசிக்கக்கடவன். ஊர்வசியினுடைய வேதரூபமான வசனத்தினால் மோகிக்கப்பட்டிருந்தாலும் துறப்புத்தியாயும் இந்திரிய ஜயமில்லாதவனாயுமிருக்கிற எனது மனதிலிராநின்ற மகாமோகமானது நிவிர்த்தியாகாமற் போயிற்று. எப்படியானால் பழுதையைப்பார்த்து ஸ்வரூபத்தை யறியாமல் பாம்பென்று புத்தியையுடையவனாய் மிகவும் விசனப்படாநின்ற புருஷனுக்கு அந்தப்பழுதையினால் ஒரு அபராதமும் பண்ணப்படவில்லையோ அப்படிப் போல யாதொருகாரணத்தினால் நான் இந்திரிய ஜயமில்லாதவனாகவானேனோ அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஊர்வசியினால் என்ன உபகாரம் பண்ணப்பட்டது? நானே அபராதியாகாநிற்கிறேன். மிகவும் மலினமாயும் துர்க்கந்தமுதலானதுகளுக்கு ஆஸ்ரயமாயுமிருக்கிற இந்தச்சரீரமெங்கே? சௌந்தரிய முதலான குணங்களெங்கே? அக்ஞானத்தினால் பண்ணப்பட்டதே யல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை. யாதொரு சரீரமானது மாதாபிதாக்களினுடையதோ அல்லது பாரியாளுடையதோ இராஜாவினுடையதோ அக்கினியினுடையதோ நாயினுடையதோ பருந்து கழுகினுடையதோ ஆத்துமாவினுடையதோ சினேகிதர்களுடையதோ என்று நிச்சயிக்கப்படவில்லையோ அசுத்தமாயும் முடிவில் கிருமியாயும் மலமாயும் பஸ்மமாயும் போகுகைக்கு யோக்கியமாயுமிருக்கிற இந்தச்சரீரத்தில் யாதொருபேர்கள் இந்தஸ்திரீயினுடைய முகமானது மிகவுஞ் சுந்தரமாயிருக்கிறதென்றும் மனோக்கியமான புன்சிரிப்பை யுடையதென்றும் சோபமான மூக்கை யுடையதென்றும் மோகத்தை யுடையவர்களா யிருக்கிறார்களோ? தோல், மாம்ஸம், இரத்தம், நரம்புகள், கொழுப்பு, செழுநீர், எலும்புகள், இவைகளுடைய கூட்டமான சரீரத்தில் ரமிக்கிற பேர்களுக்கும் மலம் மூத்திரம் முதலானதில் ரமியாநின்ற புழுக்களுக்கும் என்ன பேதமிருக்கின்றது.

இப்படி யறியாநின்ற விவேகியானவன் ஸ்திரீகளிடத்திலும் ஸ்திரீவசியர்களாயிருக்கிற புருஷர்களிடத்திலும் சாங்கத்தியம் பண்ணாமலிருக்கக்கடவன். விஷயங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் சம்பந்த முண்டானால் மனதுக்குந்

கும இலலாவிட்டால கலஙகுகிறதிலலை பாாககபபடாமலும கேழ்க்கப் படா மலுமிருககிற பதாாததததிலை மனதுக்குச சாஞசலவியமானது உண்டா கிறதிலலை இநதிரியஙகளை நிககிரகியாநின்ற புருஷனுடைய மனதானது நிச சலமாயககொணடு சாநதியையடையும. (ஆகையால ஸதிரீகளிடததும ஸதிரீ வசியாகளாயிருககிற புருஷாகளிடததும) இநதிரியஙகளால் ஆசகதியானது பணணாநதககதெனறு இநதிரியஙகளுடைய சமூகமானது விதவாமிசாகளுக் கும விசுவாசிககத தககதனறு எனனைபபோலொதத அவிவேகிகளுககு விசு வசிக்கத தககதனறு

வாரீா உத்தவரே! அநத புரூரவசுவானவன் இநதபபிரகாரஞ சொல் லாநின்று பினபு அநத ஊாவசியினுடைய லோபததை விடடுவிடடு மனதில பரமாததுமாவான என்னைத தியானம பணணுநினறு கியானததினுல சகல மோகஙகளையும விடடவனுய் சாநதியை யடைநதான. (ஆகையால) புததி மான் துஷடாகளுடைய சாஙகததியததை விடடுவிட்டு சதபுருஷாகளுடைய சாஙகத்தியததையே பணணககடவன சதபுருஷாகளானவாகள இதோபதே சங்களாலே சதசாஙகததியமபணணுகிற புருஷனுடைய மனோவியாசஙகளைப போககடிப்பார்கள சதபுருஷாகளுடைய லடசணம எபபடியெனுல் நிர பேட்சர்களாயும், எனனிடததிலே ஸதிரமான சிததததை யுடையவர்களா யும மிகவும சாநதியை யுடையவாகளாயும, சாவததிர சமபுததியை யுடைய வாகளாயும, மமதை யிலலாதவாகளாயும, அகஙகார மிலலாதவாகளாயும, சுகதுக்கஙகளைச சமமாகப பாாககிறவாசளாயும, பரிககிரக மிலலாதவாக ளாயுமிருப்பாாகள.

வாரீர் மகானுபாவரே! மகானுபாவாகளான அநத சதபுருஷாகளுடைய கோஷடியில எனது கதைகள நிததியமாக உணடாகிக கொணடேயிருககும அநதககதைகள கேளாநினற புருஷாகளுடைய பாவததைப போககடியா கிறகும யாதொரு புருஷாகள அநதககதைகளைக கேழ்ககிறாாகளோ கியா னம பணணுகிறாாகளோ மிகவும ஆதரவுடையவாகளாய் சிலாகிககிறாாகளோ அநதபபுருஷாள என்னையே சரணமாக அடைநதவாகளாயும சிரததை யுடையவாகளாயு மாககொணடு எனனிடததில திடமானபகதியை யடை வாாகள அநநத கலியாணகுண பரிபூரணராயும, பரபபிரமமமாயும, ஆனந தானுபவ ஸவரூபராயுமிருககிற எனனிடததில பகதிபணணுநினற சாதுவுககு வேறேவேணடிய தொனறுமிலலை எபபடியாகுல மிகவும ஜொலியாநினற அக்கினியை யாசரியாநினற புருஷனுககு சீதமுமபயமும அநதகாரமும எப் படிநசிததுபோகிறதோ அதுபோலசாதுவை ஆசரியாநினற புருஷனுககு கரு மாதிகளில ஆலசியமும சமுசாரபயமும அககியானபயமும நசிததுபபோ கும எபபடியானுல் ஜலததில் முழுகிப போகாநினற போகளுககுத திட மான ஓடமானது முககியமான ஆஸரயமாயிருககிறதோ அப்படிபோலகோர மான சமுசாரமாகிற சமுததிரததில் முழுகியிராநினற பேர்களுக்கும் பிரமம விததுககளாயும் சாந்தர்களாயுமிருக்கிற சத்புருஷாகள் முக்கியமான ஆஸ்

ரயமாக நிற்கிறார்கள் எப்படியானால் பிராணிகளுக்கு அன்னமே ஜீவனாதாரமாயிருக்கிறதோ அப்படிபோல ஆபத்தை யடைந்தபோகளுக்கு நானே இரக்ஷகனாகயிருக்கிறேன் மனிதர்களுக்குத் தர்மமே பரலோக சாதனமான தனமாகயிருக்கிறதோ அப்படிபோல சத்புருஷர்கள் சமுசாரத்தில் நின்றும் பயப்படுகிற புருஷனுக்குச் சரணமாகயிருக்கிறார்கள். சத்புருஷர்களானவர்கள் புருஷனுக்குச் சகுண நிர்குண ஞானமாகிற கண்ணைக்கொடுக்கிறார்கள். சூரியனானவன் நன்றாக உதயமாகாநின்று வெளிதிருஷ்டியைக் கொண்டாகிறான் சத்புருஷர்களே பந்துக்கள் அவர்களே சமஸ்ததேவர்களும சத்புருஷர்களான பரமாத்துமாவான நானேயாகயிருக்கிறேன்

வாரீர் உத்தவரே! பிற்பாடு அந்தப் புரூரவசுவானவன இந்தப்பிரகாரம் ஊர்வசியினுடைய தரிசனத்திலே இச்சை யில்லாதவனாய பரமாத்துமாவினிடத்திலேயே சித்தத்தையுடையவனாய் இந்தப்பூமியில சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இருபத்தேழாவ்து அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

சகமதிலுள்ள சகலவாதமாதளது தி
பகவதாராதனக்கிரமம பகாநதனரே

பகவதாராதனக் கிரமத்தைச் சொல்லுகின்றார

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் மஹா பிரபுவாகிய ஸ்ரீயாதவ சிரேஷ்டரே! தேவரீருடைய ஆராதனரூபமான கிரியாயோகத்தை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர். யாதொரு பக்தர்கள் எந்தக்காலங்களில எந்தப்பிரகாரமாகத் தேவரீரை ஆராதிக்கிறார்களோ அந்தக்கிரமத்தைச் சொல்லக்கடவீர். ஸ்ரீபகவானான நாரதமகாரிஷி, வியாசர், தேவாசாரியான பிரகஸ்பதிபகவான இவர்கள் முதலான ரிஷிஸ்வரர்களும தேவரீருடைய ஆராதனத்தை மனுஷியர்களுக்குப் பரமபுருஷார்த்த சாதனமாக அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். உமமுடைய முகாரவிந்தத்தில் நின்றும உண்டாகாநின்ற யாதொரு ஆராதனக்கிரமத்தை ஸ்ரீபகவானான பிரமமாவானவர் தம்முடைய புத்திரர்களான பிருகுமுதலிய ரிஷிகளின் பொருட்டு சொன்னாரோ, ருத்திரரானவர் பார்வதியின்பொருட்டு யாதொரு ஆராதனத்தைச் சொன்னாரோ, வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! இந்த பகவதாராதனமானது பிராம்மணாதிவர்ணங்களுக்கும் பிரமசரியாதி ஆசிரமங்களுக்கும் சம்

மதமாயும் சூத்திராதிகளுக்கும் சிரேயஸ்கரமாயு மாகாநிற்கிறதென்று எண்ணுகிறேன் வாரீர் கமலதளநேத்திரரே! விசுவேசுரர்களுக்கு ஈஸ்வரரே! காமபந்த நாசகரமான இந்த உம்முடைய ஆராதனத்தைப் பக்தனாயும் மிகவும் பிரீதியை யுடையவனாயுமிருக்கிற என்பொருட்டுச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரார்த்தியாநின்ற உத்தவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! பிரபஞ்சரூபமாயும் அனுஷ்டான ரூபமாயும் கரையில்லாமலிருக்கிற எனது பூஜாவிதிக்கு அந்தமில்லை ஆனாலும் சங்க்ஷேபமாக அந்தப்பூஜாவிதியை ஏதாவத்தாய க்ரமமாகச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவாய் எனது பூஜையானது வைதீகமென்றும், தாந்திரிகமென்றும், மிசுரமென்றும் மூன்று விதமாயிருக்கும். மூன்று பிரகாரமான இந்த பூஜைக்குள்ளே எந்த பூஜை இஷ்டமாயிருக்கிறதோ அந்த பூஜாவிதியினால் என்னை யாராதிக்கக்கடவன்

உபநயனத்துக்கு யோக்கியமானகாலத்தில் வேதோக்தமான உபநயனவிதியை அடைந்திருக்கிற பிராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், பக்திசிரத்தையோடு என்னை யெந்தப்பிரகாரம் ஆராதிக்கவேணுமோ அந்தக்கிரமத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர் பிரதிமைகளிலும், பூமியிலும், அக்கினியிலும், சூரியனிடத்திலும், ஜலத்திலும், இருதயத்திலும், பிராம்மணனிடத்திலும் புருஷனானவன் பக்தியுடையவனாய் பரமார்த்தமான என்னைத் திரவியங்களால் கபடமில்லாமல் ஆராதிக்கக்கடவன். புருஷனானவன் ஆராதனத்துக்குப் பூர்வமே தந்ததாவனம் பண்ணிக்கொண்டு தேகசுத்தியின்பொருட்டு ஸ்நானம் பண்ணக்கடவன், அந்தஸ்நானம் பண்ணும்போது வைதீகமந்திரங்களாலேயும் மிருத்திகா ஸ்நானமுதலானதைப் பண்ணக்கடவன் பிற்பாடு வேதத்தினால் சொல்லப்பட்டாநின்ற சந்தியாவந்தன முதலான விகிதகர்மங்களோடு எனது ஆராதனத்தைப் பண்ணக்கடவன் பகவத்பிரீத்யர்த்தமாகச் சங்கல்பத்தை யுடையவனாய் கர்மங்களைப்பண்ணி பகவதர்ப்பணம் பண்ணக்கடவன். எனது ஆவிர்ப்பாவத்துக்கு ஸ்தானமான பிரதிமையானது சிலாமயமாயும், தாருமயமாயும், சுவாதிலோகமயமாயும், புஷ்பமாலை, மிருத்து, சந்தனம் இந்த ரூபமாயும், சித்திரரூபமாயும், மணலினால் பண்ணப்பட்டதாயும், இருதயத்தில் மனோமயமாயும், ரத்தினமயமாயும், எட்டு விதமாயிருக்கும். இந்த எட்டுவிதமான பிரதிமையானது சலமென்றும், அசலமென்றும், இரண்டு விதமாயிருக்கும்.

வாரீர் உத்தவரே! அசலமாயிருக்கிற பிரதிமையில் எனது ஆராதனத்தில் நித்தியமாய் ஆவாஹன விசர்ஜனங்களில்லை. சலமாயிருக்கிற பிரதிமைகளிலே சாளிக்கிராமத்தில் ஆவாஹன விசர்ஜனங்களில்லை, மற்ற பிரதிமைகளிலே நித்தியமாய் ஆவாஹன விசர்ஜனங்களைச் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால்

ஹூருக்கால் ஆவாஹனம பண்ணி விசறஜனஙகள செயயாமல் பூஜையுஞ் செயய லாம் மிருத்திரூப பிரதிமை, திலோபபிரதிமை இநத இரணடு பிரதிமை தவிர மற்றப பிரதிமையிலே திருமஞசனமபண்ணி வைககக்கடவன். இநத இரண்டு பிரதிமையிலோவென்றால அஸ்தததிலே பரிசோதனம பண்ணக் கடவன சலததிலே இசசையையுடையபுருஷனானவன மகாசோபனஙகளான சந்தன புஷ்பமுதலிய திரவியஙகளால எனது பிரதிமைகளிலே என்னுடைய ஆராதனததைப பணணககடவன நிஷகாமனான பகதனானவன கெநத புஷ் பாதிகள லபியாமறபோனால மனதினாலேயே பாவனைபணணி ஆராதிக்கக் கடவன்

வாரீர் உததவரே! இருதயததிலேயே எனனை ஆராதிககிற புருஷனான வன் மனதினாலேயே கலபிககபபடடிருககிற கெநதபுஷபாதி சமஸததிரவியங் களாலேயும எனனை யாராதிககககடவன. வாரீர உததவரே! எனது பிரதி மைகளிலே ஸதான அலஙகாரமுதலான வுபசாரமானது பணணததககதன்று பூமியிலெனனை யாராதனம பணணும்போது அநதஸதானஙகளிலே பிரதான தேவதைகளையும பரிவார தேவதைகளையும அநதநத மநதிரஙகளால ஸதா னமபணணி ஆராதிககிறது உததமம அககினியிலே ஆசசியததினால நனைககப பட்ட அவிஸை ஓமமபணணி ஆராதனம பணணுகிறது உததமம சூரியனிடத தில ஸதோததிரம அாககியப பிரதானமுதலான ஆராதனமானது உததமம் எனதுபகதனாலே சிரததையுடனே கொடுககபபடாநினற தீரததமும எனக்கு மிகவும இஷ்டமாகாநிறகும கெநத, புஷப, தூப, தீப நைவேததியஙகள் எனக்கு இஷடமெனகிறதறகுக கேழககவேணடியதென்ன? புருஷனானவன் ஸ்நானமபண்ணி சுசியாய பூரவமே கெநத புஷப முதலான பூஜாதிரவியங்க ளைச் சம்பாதிததுககொணடவனாய தொபபைகளால ஆசனமபணணி அதின் மீது கிழககு முகமாயாகிலும ஸதிரமான பிரதிமையிலே எதிர் முகமாயிருந துக்கொண்டு என்னை யாராதிககககடவன, பிறபாடு ஆசாரியாமுதலானபேர் களைப பிரணாமமபணணி தனககு உபதேசமானபடிககு மநதிரஙகளால அஙகனனியாச கரனனியாசஙகளை யுடையவனாய மூலமநதிர நியாசததை யுடையதான பிரதிமையை அஸததினால ஸபரிசிதது கெநதபுஷப முத லான நிர்மாலியஙகளை விசறசனமபணணி திருமஞசன தீரததததையுடைய கலசத்தையும புரோக்ஷண மாததிரததையும கெநதபுஷபாதிகளால அலங் கரிக்ககடவன பிறபாடு அநத புரோக்ஷண பாததிரததிலிராநினற தீரத்தங் களால் திருவாராதனம பணணுகிற ஸதலததையும கெநதபுஷபமுதலான திரவியங்களையும தனனையும புரோக்ஷிததுககொணடு அாககியபாததிரம, ஆச மனியபாத்திரம், பாததிய பாததிரம இதுகளைததிருமஞசன தீரததததினாலே பூரித்து பாத்திய பாத்திரத்திலே சாமை அறுகு விஷ்ணுகிராநதம இதுகளை யலங்கரிக்ககடவன் அாககிய பாததிரததிலே கெநதம, புஷபம, அக்ஷதை யவதானியம், குசாக்கிரகம, திலகம, கடுகு, அறுகு இநதயெட்டுகளாலும் அலங்கரிக்ககடவன், ஆசமனியபாததிரததில் சாதிககாய் லவஙகம ஏலம் இதுகளால் மீசரம்பண்ணக்கடவன பாத்தியம் அாக்கியம ஆசமனியம் இநத

மூன்று பாத்திரங்களையும் கிரமமாக இருதயம் சிரசு சிகை இந்த மந்திரங்களாலேயும் காயத்திரியினாலேயும் மந்திரிக்கக்கடவன் பிறபாடு கோஷ்டத்திலே யிராகின்ற வாயுவினாலே சோஷிக்கப்பட்டும், ஆதாரத்திலே யிராநின்ற அக்கினியினாலே தகிக்கப்பட்டும், மறுபடியும் லலாடத்திலே யிராநின்ற சந்திரமண்டலத்தினுடைய அமிர்தத்தினாலே நனைக்கப்பட்டு, அமிர்தமயமாயிருக்கிற தேகத்திலே இருதய கமலத்திலிராநின்றும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற சிவாந்தரியாமியாயும் பிரணவத்தினுடைய அங்கிசமான நாதாந்தத்திலே சித்தர்களாலே தியானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைத் தியானம்பண்ணக்கடவன் தனது ஆத்துமாவிலே தியானம் பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினால அமிர்தமயமான தேகமயமானது தீபகாந்தியினாலே கிரகமானதுபோல வியாபிக்கப்படுகையில ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி விஸ்வரூபனாயிருந்துக்கொண்டு தேகத்திலேயே மானசிகமாய் சோடசவுபசாரங்களாலேயும் முன்னே நன்றாகப்பூசித்து பிறபாடு பிரதிமைகளிலே ஸ்தானமுத்திரையினாலே பிரதிஷ்டைபண்ணி அதில ஆவிறபவியாநின்றும் பரிவாரதேவதைகளை யுடையவனாயுமிருக்கிற என்னைப்பூசிக்கக்கடவன்

எட்டு தளத்தையுடையதாயும மத்தியிலிராநின்ற கர்ணிகையில் தாதுக்களாலேயும் முக்குணத்துக்கும மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற சோம சூரிய அக்கினி மண்டலங்களாலேயும பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற பத்மத்தை ஆசனமாகக் கலபித்து அந்த ஆசனத்துக்கு அக்கினியாதி நானகு கோணங்களிலேயு மிராநின்ற நானகு பாதங்களிலேயும தாமம ஞானம, வைராக்கியம, ஐசுவரியம இந்த நானகுகளாலேயும நியாசமபணணி கிழக்கு முதலான திக்குகளிலே அதர்மம அஞ்ஞானம அனைசுவரியம இதுகளைப பாதங்களாக நியாசமபண்ணி மத்தியத்திலே திரிகுணங்களை நியாசமபண்ணி அதில கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலேயும மத்தியத்திலேயும விமலா, வுதகருஷணி, ஞானா, கிரியா, யோகா, பிறகு, விசத்தியா, ஈசனா, அனுக்கிரகாவெனனப்பட்ட இந்த நவசத்திகளாலேயும நியாசம பணணி இந்தப பிரகாரமாக எனக்கு ஆசனங கலபித்து புத்தி முத்தி சித்தியினபொருட்டு வைதிகம தாந்திரிகமான இரண்டு மார்க்கங்களாலேயும எனபொருட்டு பாத்தியப், ஆசமனீயம, அர்க்கியம இது முதலான உபசாரங்களைப பண்ணக்கடவன் பிறபாடு; சக்கரம், சங்கு, கதை, கட்கம, பாணம. தனுசு, கலப்பை, முசலம இந்தவெட்டு ஆயுதங்களை எட்டு திக்குகளிலேயும் கவுஸ்துவாபரணத்தையும், ஸ்ரீவச்சத்தையும மார்பிலேயும பூசிக்கக்கடவன் நந்தாசுனந்தா, பிரசண்டாசண்டா, கபாலா, பலா, குமுதன, குமு, தெக்ஷணன், இந்த வெட்டு பேரையும் எட்டுதிக்குகளிலேயும கருடாழ்வாரை எதிரேயும பூசிக்கக்கடவன. துறகை, விநாயகர், வியாசர், விஸ்வக்சேனா இவர்களைக் கோணங்களிலேயும் பாகவதர்களைப பின்பக்கத்திலேயும் இந்திராதிலோகபாலர்களை அந்தந்த ஸ்தானங்களில் எனக்கு அபிதமாக ஸ்தாபித்து புரோக்ஷணாதிகளால் பூசிக்கக்கடவன

விபவமுண்டாயிருநதால சநதனம, வெட்டிவேர, கர்ப்பூரம, குஙகுமபபூ, அகில, கெநதம, இதுகளால வாசிககபபடட தீாததஙகளால நிததியமாக மநதிரஙகளாலே எனககுத திருமஞசனம பணணககடவன எபபடியெனறால சுவாணம, சாமமெனனபபடட அனுவாகததினாலேயும ஜிதநதை யென்னபபடட மகாபுருஷ மநதிரததினாலேயும புருஷசூகததினாலேயும சாஜனதி சாமஙகளினாலேயும திருமஞசனம பணணக் கடவன எனது பக்தனானவன வஸதிரம, எகஞோபவீதம, ஆபரணஙகள பததிரங்கள் கெநத புஷபாதிகளால மிகவும பிரீதியுடனே கூட எதாயோககியமாக அலஙகாரம பணணககடவன. விபவமுணடா யிருநததேயானால சாககரைப பொஙகல, பாயசம, நெய், திருபபணியாரஙகள், அதிரசம, மோதகம, பருபபு, தயிர இதுகள முதலானதோடு வெகுஜனஙகளுடனேகூட மகா நைவேததியம சமாபபிககககடவன எணணெயககாபபு பஞசாமிருதஙகளாலே திருமஞசனம, அகதுவாததம, கணணாடி, ததியனனம, திவவியமான அனனம, திருபபணியாரம, நாததனம, கீதவாததியம இதுகளை ஏகாதசிமுதலான பாவகாலஙகளில பணணககடவன விபவமுணடானால நிததியமாகபபணணககடவன அககினியில பூஜைபணணுகிற தெபபடியெனறால நானகஙகுல விஸதாரமும நானகஙகுல வியாததியை யுடையதுகளாயும முழும ஆழம பளளததை யுடையதாயு மிருககிற மூனறு மேகலை வேதிகை ஆவாததம இதுகளோடே கூடிககொணடும எதாசாஸதிரமாகப பண்ணபபடடு மிருககிற குணடததிலே அககினியை ஸதாபிததுஜொலிததுக் கொணடிருககிற அநத அககினியை அஸததததினாலே ஏகமாகசசோதது தாபபைகளாலே நானகுபககமும பரப்பி புரோக்ஷணம பணணி வியாகிருதிகளாலே சமிததுகளை எதாசாஸதிரமாக ஓமமபணணி அககினிககு வடவண்டை ஓமசாதனஙகளான திவியஙகளை வைததுககொணடு புரோக்ஷணை பாததிரததிலே யிருககிற ஜலததினாலே அதுகளைபபுரோடசிதது அநத அககினியில எனனைத தியானம பணணககடவன உருககபபடட சுவாணமபோலொதத தேஜஸையுடையவனாய சஙகம, சக்ரம, கதை, பதமம இதுகளாலே விளஙகாநினற நாலு புஜஙகளையுடையவனாயும, சாநதனாயும, பீதாமபரதாரியாயும, மிகவும பிரகாசியாநினற கிரீடம, கடகம, கடிசூததிரம, சிரேஷ்டமான தோளவளைகள இதுகளையுடையவனாயும, ஸ்ரீவசசததை மாரபிலேயுடையவனாயும, பிரகாசியாநினற கவுஸதுவாபரணததை யுடையவனாயும, வனமாலையை யுடையவனாயுமிருககிற எனனை யிநத அககினியிலே தியானம் பணணாநினற ஆசிரியததினாலே நனைககபபடட சமிததுகளை அநத அககினியிலோமமபணணி ஆகாரம ஆசசியாதமெனனபபடட எஙகியஙகளைசசெயது வியாகிருதிகளாலே ஓமஙகளையும பணணி அஷடாக்ஷரததினாலேயும புருஷசூக்ததினாலேயும மந்திரஙகளதோறும அவிசையெடுதது எதாககிரமமாக அககினியில் ஓமமபண்ணிய பிறபாடு சிஷட சிறது ஓமமும பணணித தாமாதிகளின் பொருட்டு ஓமமபணணி பிறபாடு அககினி மததியி லிராநினற பகவானைப் பூஜிதது பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞசெயது நநதன முதலான பாரிஷ

தாள்பொருட்டு எட்டுதிக்கிலேயும் பெலிகரணம் பண்ணிப்பிற்பாடு ஸ்ரீபகவானுடைய எதிரேயிருந்துகொண்டு அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபித்து ஸ்ரீபகவானுக்கு ஆசமனஞ்செய்வித்து விஸ்வக்சேனரின்பொருட்டு ஸ்ரீபகவான நிவேதனத்தைச் சமர்ப்பித்து அவருடைய அனுக்ஞையினால் தானும் போசிக்கக்கடவன் ஏலம் லவங்கம் முதலான வாசனை திரவியங்களுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற தாம்பூலத்தை ஸ்ரீபகவானுக்குச் சமர்ப்பித்து புஞ்சாஞ்சலிபண்ணி ஸ்தோத்திரஞ் செய்யாநின்றும் நாமகீர்த்தனம் பண்ணாநின்றும் நர்த்தனம் பண்ணாநின்றும் எனது லீலைகளை அபிநயம் பண்ணாநின்றும் எனது கதைகளைச் சொல்லாநின்றும் கேளாநின்றும் இந்தப்பிரகாரமிருந்துக்கொண்டு வேதோக்தங்களாயும் புராணோக்தங்களாயு மிருக்கிற நானாவிதங்களான ஸ்தோத்திரங்களினாலே ஸ்தோத்திரம் பண்ணி வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! பிரசன்னராகக்கட்வீர்! ரக்ஷிக்கக்கடவீரென்று தெண்டாகாரமாகச் சிரசினாலே எனது திருவடிகளை ஸ்பரிசித்து இரண்டுகைகளையுங் கெட்டியாயக் கட்டிக்கொண்டு வாரீர் ஈசனே! சம்சாரமாகிற சமுத்திரத்தில் நின்றும் பயப்படாநின்றும் பிரபன்னனாயுமிருக்கிற என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவீரென்று விக்கியாபனம் பண்ணிக்கொண்டு தண்டாகாரமாகப் பிரணாமம் பண்ணக்கடவன்.

பிற்பாடு சாத்திக்களைந்த திருத்துழாய் முதலானதை என்னாலே கொடுக்கத்தக்கதாக வெண்ணி சிரசாய தரித்துக்கொண்டு அப்போது வெவத்துவாசனம் பண்ணத்தக்கதானல் பிரதிமையிலே பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட என் ஜ்யோதியை மறுபடியும் தனது இருதய கமலத்தில் இருக்கிறதாய் தியானம் பண்ணக்கடவன் அர்ச்சாவிக் கிரகங்களிலே எப்போது எந்த ரூபத்திலே சிரத்தையிருக்கிறதோ அப்போது அந்த விக்கிரகத்திலே என்னை யாராதிக்கக்கடவன் யாதொரு காரணத்தினாலே சர்வரூபியான நான் சர்வ பூதங்களிலேயும் தன்னிடத்திலேயும் அந்தரியாமியாக சதாயிருக்கிறேனே ஆகையால் பிரதிமையாதிகளிலே முக்கியம் அமுக்கிய மென்கிறதில்லை எந்த ஸ்வரூபத்திலே சிரத்தையிருக்கிறதோ அதிலென்னை ஆராதிக்கக்கடவன். புருஷனானவன் இந்தப்பிரகாரம் வேதோக்தங்களாயும் பாஞ்சராத்திராதி தந்திரோக்தங்களாயு மிருக்கிற கிரியாமார்க்கங்களினால என்னை ஆராதியாநின்றுக்கொண்டு இகலோக பரலோகங்களில் கோறப்பட்ட சமஸ்த சித்திகளையும் என்னிடத்தில் நின்றும் அடைவன் சாமார்த்திய புருஷனானவன் எனது அர்ச்சாவதார விக்கிரகத்தைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி பிரகாரமாக மண்டபமுதலானதுகளைத் திடமாகப்பண்ணி வைக்கக்கடவன்.

மிகவும் மனோக்யங்களான புஷ்பவனங்களையும் செய்விக்கக்கடவன். நாள்தோறும் பூஜை மகோற்சவம், பஞ்சபருவங்கள், வசந்தாதியுச்சவம் இதுகள் சந்ததமாக நடக்கிறதின்பொருட்டு க்ஷேத்திரங்கள் கடைத்தெருவுகள் பட்டணங்கள் கிராமங்கள் இதுகளைக்கொடுத்து நடப்பிவியாநின்ற புருஷனானவன் எனது சாரூப்பியத்தையே யடைவன். எனது அர்ச்சா விக்கிரகத்தை

பிரதிஷ்டைபண்ணின மாத்திரத்தினால் சக்கிரவர்த்தியாகப்பிறப்பன. பிராகாரம மகாமண்டபங்கள் நிர்மாணம் பண்ணிவைத்தால அதினால மூன்று லோகத்தையும அடைவன பூஜை மஹோற்சவங்கள பஞ்சபருவ உச்சவங்கள இதுகளைப பண்ணிவைத்தால அதினால பிரமலோகத்தை யடைவன். பிரதிஷ்டைமுதலான இந்த மூன்றையும யாதொருபுருஷன செய்து வைக்கின்றானே அவன எனது சாரூப்பியத்தையே யடைவன. யாதொரு புருஷனானவன தேவர்களுக்கும நிஷ்காமனாயக கொண்டு யாதொருத்தன என்னைப் பூசிக்கின்றானோ அவனென்னிடத்தில திடமானபக்தியை யடைந்தனாலென்னுடைய சாரூப்பியத்தையே யடைவன யாதொரு புருஷனானவன் தேவர்களுக்குத தன்னால கொடுக்கப்பட்ட விருத்தியைத்தான இதரர்களாலே தரப்பட்ட விருத்தியைத்தான அபகரிக்கிறானோ அந்தப்புருஷனானவன அநேககோடி சமவச்சரமும அமேத்தியத்தைப் புசிக்கிற புழுவாயப்பிறப்பன. எனது அர்ச்சாவிக்கிரக பிரதிஷ்டை முதலானதுகளைப பண்ணுகிறவன் அதற்குச சகாயமாயிருக்கிறவன அந்த தாமத்தைப பண்ணச்சொல்லி பிரேரேபணை பண்ணுகிறவன. அந்த தாமத்தைச சந்தோஷப்படுத்துகிறவன அந்த தாமத்தில் சமபாகிகளாயிருக்கிற இந்த நான்குபேர்களுக்கும பரலோகத்தில அந்த தாமத்தினுடைய பலமானது அனந்தமாயிருக்கும.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

தானவர் முதலாந் தனிமேரகி ஸவராசெய்
ஞான யோகத்தைக் கிரமமாயச் சொல்லினர்.

ஞான யோகத்தைச சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! புருஷனானவன பிரபஞ்சத்தைப பிரகிருதிபுருஷர்களாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாய பார்த்துக்கொண்டு இதர்களுடைய சாந்தங்களாயும் கோரங்களாயும மூடங்களாயுமிருக்கிற சுபாவகர்மங்களை ஸ்லாகியாமலும நிந்தியாமலு மிருக்கக்கடவன யாதொரு புருஷனானவன பரர்களுடைய சுபாவங்களைச ஸ்லாகியாநின்றும தூஷியாநின்று மிருக்கிறானோ அந்தப் புருஷனானவன் அசத்தானதேகத்தில அபிமானப்பட்ட படியினாலெ ஞானநிஷ்டையில் நின்றும சீக்கிரமாகப பிரஷ்டனாயவிடுவன எப்படியானால இந்திரியசமூகமானது நித்திரையினாலே அபகரிக்கப் பட்டிருக்கையில் ஜீவனானவன் மனோமாத்திரத்தைப பற்றி யிருந்துகொண்டு சொப்பனத்தை

யடைந்திருக்கிறானே அந்தமனதும லயத்தையடைந்ததேயானால் சுழுபதியையடைந்திருக்கிறானே அப்படியாகவே தேகாபிமானத்தையுடைய புருஷனானவன யெத்தையடையாநின்றபன ளாகொரு வஸதுவானது வாககுமுதலான இந்திரியஙகளாலே சொலலப்படடும பாரககபபடடும மனதினாலே சிந்திககபபடடு மிருககிறதோ அந்த வஸது அசததியமாகா நிறகிறது அசததாயிருககிற வஸதுகளுககுளளே நனமையான தெனனவிருககிறது ஆகாதெனன விருககிறது எபபடியானால பிரதிபிமபம பிரதிதொனி சிபபி வெளளியாகக்காணபபடுகிறது இதுகள அசததுககளாயிருநதாலும பிரயோசனப பிரவிர்த்திகளை பணணுநிறகிறதுகளோ அபபடிபோல தேசமுதலானதுகள புருஷனுககு முகதியை யடைகிற பரியநதம பாதததையே பணணுநிறகிறதுகள.

சாவ நியநதாவாயும, விஸவரூபியாயும, ஈஸவரராயுமிருககிற ஸ்ரீஹரியானவாதமமுடைய ஆததுமாவை விசுவமாகச சிருஷடிபணணுகினறு சிருஷடிககப படடவராயுமிருககிறா ரக்ஷியாநினறு மிருககிறா, ரடசிககபபடடவராயுமிருககிறா உபசஙகாரம பணணுகினறு மிருககிறா உபசஙகரிககபபடுகிறவராயுமிருககிறா ஆகையால பரமாததுமாவைத தவிர மறறொரு வஸதுவானது மிலலை காணபபடாநினறும அததியாததுமம, அதிதெயவம, அதிபூதமெனறு மூனறு ஸவரூபததை யுடையதாயுமிருககிற இநதபபிரபஞசககியானமானது அசததாகா நிறகிறது ஆததுமாவைககாடடிலும வேறெனறுமிலலை திரிகுண ஸவரூபமாயும அததியாதி பேதததை யுடையதாயுமிருககிற இநதபபிரபஞசததை மாயாகாரியமாக அறியககடவீா இநதப பிரகாரம எனறு சொலலபபடாநினற இநதத தததுவசகியானம பரமாததுமானுபவம இதுகளுடைய நிஷடையை அறியாநினற புருஷனானவன சிலாகியாமலும நிநதியாமலு மிருநதுககொணடு லோகததில சூரியனைபோலச சஞசரிததுக கொணடிருபபன. இநதலோகததில பிரததியடசததினாலும அனுமானததினாலும, வேதததினாலும, அனுபவததினாலும யாதொரு வஸதுவானது உறபததியை யுடையதாயும நாசததை யுடையதாயுமாக அறியபபடடிருககிறதோ அநத வஸதுவானது அசததெனறறிநது அதில ஆசாததியிலலாதவனாய சஞசரிககக கடவனெனறு சொலலாநினற ஸ்ரீபகவானைபபாாதது ஸ்ரீ உததவா சொல்லுகிறா.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் ஈசனே! ஆததுமாவானவன பாாததுககொண டிருககிறவனாயும ஸ்வயம பிரகாசனாயு மிருககிறவனனறோ தேகமானது சடமாயும பாாககப்படுகிறதாயு மிருக்கிறதனறோ சம்சாரமானது இவாகளிருவருக்கும சமபவியாதனறோ அபபடிபபட்ட இநதச சமசாரமானது எவனுக குண்டாயிருக்கிறது எபபடி காணபபடுகிறது ஆததுமாவானவன் நிததியனாயும், திரிகுணனாயும, பரிசுத்தனாயும், ஸ்வயம் பிரகாசனாயும், பரிபூரணனாயும், அக்கினிபோ

லப் பிரகாசிக்கிறவனுயும் இருப்பன. சடமான தேகமானது காஷ்டம்போலப் பிரகாசிக்கிறதாயுமிருக்கிறதன்றோ இவர்களிருவருக்குஞ் சம்பவியாமலிருக்கிற சம்சாரமானது எவனுக்குண்டாயிருக்கிறதென்று கேளாநின்ற உத்தவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! ஆத்துமாவுக்குத்தேகம், இந்திரியங்கள், பிராணன் இதுகளோடு சம்பந்தமானது எந்தமட்டுக்கும் உண்டாயிருக்கிறதோ அந்தமட்டுக்கும் எதார்த்தமாயில்லாமலிருந்தாலும் சம்சாரமானது அக்கியானத்தையுடைய புருஷனுக்குண்டாகாநிற்கிறது. எப்படியானால் வஸ்துவாகாமலிருந்தாலும் அனார்த்தங்களானதுகள் சொற்பனத்தில் காணப்படுகிறதுகளோ அப்படிப்போல விஷயங்கள் பரமார்த்தமாக இல்லாமலிருந்தாலும் அந்த விஷயங்களைச் சிந்தியாநின்ற புருஷனுக்குச் சம்சாரமானது ஒழிகிறதில்லை. எப்படியானால் நித்திரை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்குச் சொற்பனமானது வெகு அனார்த்தங்களைப் பண்ணுகிறதோ அந்த சொற்பனந்தானே நித்திரை தெளிந்தெழுந்திருந்த புருஷனுக்கு மோகத்தைப் பண்ணுமலிருக்கிறதோ அப்படிப்போல தேகாதிசம்மந்த ஸ்வரூபமான அகங்காரத்துக்கே சோகமும், சந்தோஷமும், பயமும், கோபமும், லோபமும், மோகமும், ஆசை முதலானதுகளும் ஜனனமரணங்களுங் காணப்படாநிற்கிறதுகள். ஆத்துமாவுக்கு இதுகளொன்றுமில்லை. தேகம், இந்திரியங்கள், பிராணன், மனது இதுகளில் அபிமானத்தை யுடையவனுயும் அதுகளுக்குள்ளே பிராகின்றம், குணம், காமம், பயமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனுயும் சீவஸ்வரூபியாயுமிருக்கிற ஆத்துமாவானவன் பரதந்திரனுகிக்கொண்டு சூட்சும வுபாதிகளாலே சூத்திராத்துமாவென்றும் மகத்துருவமென்றும் கோபிதமாகச் சொல்லப்படாநின்று சங்காரத்தில் மிகவும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறான். மனது, வாக்கு, பிராணன், சரீரம் இதுகளில் அகங்காரத்தை யுடையவனான சீவாத்துமாவானவன் அக்கியானத்தினுலே வெகுரூபங்களால் பிரகாசிக்கப்படும் நிஷ்காரணமாயுமிருக்கிற இந்தச் சம்சாரத்தை ஆசாரியவுபாசனையில் மிகவுந் தீக்ஷணமாயிருக்கிற கியானமாகிற கத்தியினுலே சேதித்துவிட்டு பரமாத்மானுபவத்தை யுடையவனுய் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கக்கடவன். அந்தக்கியானமாவது எதுவென்றால் விவேகமென்னப்பட்ட கியானமாகாநிற்கிறது. வேதம் சுதர்மானுஷ்டானம், பிரத்தியட்சம், ஆசாரிய வுபதேசம், தாமம் இதுகளால் அந்தக்கியானமானதுண்டாம். இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணமாயும் பிரகாசமாயுமிருக்கிறது பிரமமே இந்தப் பிரபஞ்சமானது அந்தப் பிரமஸ்வரூபமே, பிரமத்தைக்காட்டிலும் வேறொன்றுமில்லையென்று இந்தப்பிரகாரம் நிச்சயபுத்தியைக் கொடாநின்ற வேதமுதலானதுகளாலே யாதொரு விவேகமானதுண்டாகிறதோ அந்த விவேகமானதே கியானமென்று சொல்லப்படும்.

எப்படியானால் கடகம் குண்டலமுதலான பூஷணமாகப் பண்ணப்பட்ட சுவர்ணமானது அந்தக் கடககுண்டலாதி பூஷணங்களைப் பண்ணுகிறதற்கு முன்னமேயும் சுவர்ணமாயிருந்ததோ அந்தக்கடகங்களைப்பண்ணி அழிக்கப்பட்ட பிறபாடும் சுவர்ணமாயிருக்கிறதோ அந்தச்சுவர்ணந்தானே கடகமென்றும், குண்டலமென்றும், கிரீடமென்றும், தோள்வளையென்றும், கடிசூத்திரமென்றும், கங்கணமென்றும், நானாவிதங்களான சப்தங்களால் சொல்லப்பட்டாலும் சுவர்ணமாகத்தான் யிருக்கிறதோ அப்படியாக இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமான நானே மனுஷ்யாதி நானாவித சப்தங்களாலே விவகரிக்கப் படுகிறேன் என்னைக் காட்டிலும் வேறாகப் பிரபஞ்சமானதில்லை

வாரீர் உத்தவரே ! சாக்ரம், சொற்பனம், சுழுப்தி என்னப்பட்ட மூன்று அவஸ்தைகளையுடையதான மனதுக்குக் காரணமாகிய சத்துவாதி மூன்று குணமும் அத்தியாத்துமம், அதிபூதம், அதிதெய்வம் இதுகளையுள்ளதான இந்தச் செகத்தானது நித்தியக்கியான ஸ்வரூபனான் யாதொரு பரமாத்துமாவினால் பிரகாசிக்கப்படுகிறதோ யாதொரு பரமாத்துமாவானவர் சமாதிமுதலானதில் பிரகாசிக்கிறாரோ அந்தப்பரமாத்துமாவே சத்தியமாகாநிற்கிறார் யாதொன்றானது உபாதிக்குப் பூர்வமும் மில்லாததால் நாசத்தையடைந்தபிறபாடு மில்லாமலிருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவானது மத்தியகாலத்திலேயும் சொல்லப்படுகிறது மாத்திரமேயல்லாமல் இல்லாமலிருக்கிறதோ எந்தெந்தவஸ்துவானது எந்தவஸ்துவினாலுண்டாக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக்கப்படுகிறதோ அந்த வஸ்துவானது அதுவே ஆகாநிற்கிறதென்று என்னுடைய நிச்சயம் அதெப்படியென்றால் கடமான மிருத்திகையினாலுண்டாக்கப்பட்டு அதினாலேயே பிரகாசிக்கப்படுகிற படியினால் அந்தக்கடமானது மிருத்துவன்றியிலே வேறில்லையே அப்படியாகவே ஜகத்தானது பரமாத்துமாவினால் உண்டாக்கப்பட்டு பிரகாசிக்கிறபடியினால் அந்தப்பரமாத்துமாவே ஆகாநிற்கிறது வேறன்று யாதோரு தத்துவங்களுடைய சமோகமுண்டோ அதுவானது உதாரத்தமாக இல்லாமலிருந்தாலும் பரமாத்துமாவினாலே ரஜோகுணத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாயும் பரப்பிரமத்தினாலேயே பிரகாசிக்கப்படாநின்று மிருக்கிறது அந்தப்பரமாத்துமாவோவென்றால் ஒன்றினாலே சிருஷ்டிக்கப்படாததாய்த் தானே நித்தியாநின்றும் ஸ்வயம் பிரகாசமாயுமாக நிற்கிறது ஆகையினால் அந்தப் பரப்பிரமமமே இந்திரியங்கள், ரூபாதி விஷயங்கள், மனது, பஞ்சபூதங்கள் பரமாத்துமாவென்று இந்த ரூபமாக விசித்திரத்துடன் விளங்காநிற்கிறது இந்தப்பிரஞ்ரம பிரகாசமாகப் பரமாத்துமக கியானத்துக்குக் காரணங்களான வேதமூதனாதுகளாலே தேகாதிகள் பரமாத்துமாவென்று நிஷேதியாநின்ற ஆசாரியனாலே பரமாத்தும விஷயமான சந்தேகத்தைச் சேதித்துவிட்டுப் பரமாத்துமானுபவானந்தத்தினாலே சந்துஷ்டனாகி இந்திரியாதிகளினின்றும் ஒழியக்கடவன்.

எப்படியானால் கடமானது பிரிதிவி விகாரமானபடியினாலே பரமாத்துமா வல்லவோ, அப்படிபோலப் பிரிதிவினுடைய விகாரமான தேகமானது பரமாத்துமாவன்று அப்படியே இந்திரியங்களும் பரமாத்துமாவன்று இந்திரியாபிமானி தேவர்களும் பரமாத்துமாவன்று பிராணன், மனது, புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், பிரிதிவி, அப்பு, தேஜசு, வாயு, ஆகாசம், ரூப, ரச, கெந்த, ஸபரிச சப்தங்கள் பிரகிருதி இதுகளும் சடங்களானபடியினாலேயும் அன்ன விகாரங்களான படியினாலேயும் பரமாத்துமாவன்று இந்தப்பிரகாரம் விவேகக்கியானத்தை யுடையவனுடைய என்து ஸவரூபானுபவ சுகத்தை யுடையவனான புருஷனுக்குச் சத்துவாதிகுண ஸவரூபங்களான விஷய இந்திரியங்களாலே குணதோஷம் ஒன்று முண்டாகமாட்டாது எப்படியென்றால் நானகு பக்கமும் வியாபியாநின்றும் மறைவாக இராநின்றும் விட்டுப்போகாநின்று மிருக்கிற மோகங்களால் சூரியனுக்கு ஒரு குணதோஷமுமில்லையோ எப்படியானால் ஆகாசமானது உண்டாநின்றும் நசியாநின்று மிருக்கிற வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி இதுகளுடைய குணங்களாலேயும் சீதோஷ்ணாதி குணங்களாலேயும் ஸபரிக்கப் படாமலிருக்கிறதோ அப்படிபோல அகங்காரத்துக்குச் சங்கார ஏதுக்களான சத்துவ ரசஸ் தமோகுணங்களாலே பரமாத்துமாவால ஸபரிக்கப் படாமலேயிருக்கிறார் ஆனாலும் திடமான பக்தியோகத்தினால் மனதுக்குப்பாப ஏதுவான விஷயங்களில் பிரீதியானது எப்போது தள்ளப்படுகிறதோ அந்தமட்டுக்கும் மாயையினால் பண்ணப்பட்ட அந்த விஷயங்களில் ஆசக்தியானது வறசிக்கத்தக்கது எப்படியானால் நன்றாய் சிகிச்சை பண்ணப் படாமலிருக்கிற வியாதியானது மனுஷியனுக்கு அடிக்கடி உண்டாகாநின்று பீடியா நிறகிறதோ அப்படிப்போல வாசிக்கப் படாமலிருக்கிற ராகத்து வேஷாதிகளையும் அதற்கு மூலமான காமங்களையுமுடையதான மனதானது புத்திரதாராதிகளில் ஆசக்தியையுடையவனையும் அசக்தியனையுமிருக்கிற புருஷனைக் கெடுத்துப் போடாநிற்கும் மிகவும் பிரயோசனமான யோகமார்க்கத்தையுடைய புருஷர்களைத் தேவர்களாலே ஏவப்பட்டும் புத்திராதிரூபமாயுமிருக்கிற விக்கினங்களால் அடிக்கப்படுவார்கள்.

ஆனாலுமவர்கள் மறுபடியும் பூர்வஜன்மத்தில் பண்ணப்பட்ட அப்பியாசபலத்தினால் யோகமார்க்கத்தையே ஆசரிப்பார்களேயல்லாமல் காமமார்க்கத்தை ஆசரியார்கள், புருஷனானவன் காமங்களை மரணபரியந்தஞ் செய்யா நிறகிறான். காம விசேஷத்தினால் ஏவப்பட்டவனாய விதத்துவானேயென்றால் தேகத்தை யுடையவனாயிருந்து காயத்தை செய்துகொண்டிருந்தாலும் பரமாத்துமானுபவானந்தத்தினாலே இச்சையில்லாதவனாய் அந்தக்காமத்திலே ஆசக்தியில்லாதவனாய் இருப்பன பரமாத்துமாவினிடத்திலேயே அசஞ்சலமான புத்தியையுடைய கியானியானவன் நின்றுக்கொண்டிருந்தாலும், உட்கார்ந்திருந்தாலும், நடந்துக் கொண்டிருந்தாலும், படுத்துக்கொண் டிருந்தாலும், மூத்திரபுருஷாதிகளை விட்டுக்கொண டிருந்தாலும அன்னத்தைப் படசித்துக் கொண்டிருந்தாலும், சுபாவமாய் தெரிசன ஸ்பரிசனங்கள் முதலானதுகளைப் பண்ணிக்கொண டிருந்தாலும் இப்படிக்கிராநின்ற தேகத்தையும் அறி

யாமலிருப்பன் கியானமிலலாத போகளுக்கு எதாாததமாக காணப்படாநின்ற விஷயஙகளைக கியானியானவன பாாபபன பாாததாலும நானாவிதமாகக காணபபடுகிற படியினால சொறபனமபோலே அசததாகநிறகிற தென்று அனுமானததினால தளளபபடாநின்ற ஆததுமாவைததவிர மறற வஸதுககளை வஸதுவாககினையான எபபடியானால நிததிரைபணணுகிற புருஷனானவன நிததிரைதெளிந தெழுநதிருநது சொறபனததிற காணபபடாநின்றும தானே மறைநதுபோகாநின்று மிருககிற விஷயஙகளை அசததாக எணணுகிறானோ அபபடிபோல ஆததுமாவைககாட்டிலும வேறாயிருககிற வஸதுவை அசததாக எண்ணுகிறான சமசாரதெசையிலே சததுவாதிகுணஙகள கர்மஙகள இதுகளுடைய காரியதேகேநதிரியாதிகள ஆததுமாவி லறியபபட்டதாக விருநததுகளோ அதுதானே பரமாததுமக கியானததினால விாததிதது போகாநிறகிறது ஆததுமாவோவெனறால ஒனறினால கிரகிககபபட்டவனுமனறு ஆகையினால விகாரசூனியனாய் முததனாகாநிறகிறான

எபபடியானால சூரியனுடைய உதயமானது மனுஷியாளுடைய நேததிரஙகளின இருட்டை நாசமபணணுகிறதே யலலாமல பூாவமே சிததமாயிருககிற கடாதி விஷயஙகளை மறுபடி முணடாககவிலலையோ, அபபடிபோல பரமாததுமாவான எனனுடைய கியானமானது புருஷனுடைய புததியினது அஞ்கியானததை நாசமபணணுகினறதே யலலாமல பூாவசிததமான விகாரசூனிய னெனகினறதை மறுபடியு முணடாககுகிற திலலை இநத ஆததுமாவானவன ஸவயமபிரகாசனாயும ஜனமரகிதனாயும நிாவிசேஷனாயும தேசகாலஙகளால அளவிடக கூடாதவனாயும சகல பிராணிகளுககும அநதரியாமியாயும் பரிபூரணராயும ஒருவராயும விகாரசூனியராயும வாககாதிகளுககு எட்டாதவருமாயிருககிறாா யாதொரு ஆததுமாவினால பிறேரேபனை பணணபபட்டது களாய வாககுமுதலான இநதிரியஙகள வியாபரிததுககொணடிருக கிறதுகளோ அபபடிபபட்ட பரமாததுமாவினிடததில சமஸதமான இநதபபேதமானது மனதினுடைய பிரமமாகாநிறகிறது யாதொருகாரணததினால ஆததுமாவைத தவிர இநதபபேதததுககு ஆஸரயமானது வேறிலலையோ யாதொரு காமரூபஙகளால காணபபடாநினறும பஞசபூத ஸவரூபமாயு மிருககிறதோ அநதப பிரபஞசமானது சததியமெனறு சொலலாநினறும நாஙகளே பணடிதாகளென றெணணிககொணடிராநினறபோகளுககு வேதாநதஙகளில இநத ஆததமானது ஸததியெனறு வியாததமாகப புததியுணடாகாநிறகிறது யோகாபபியாசம பண்ணாநின்றும யோகம நனறாகப பிடிபடாமலுமிருககிற யோகிககுத தேகமானது மததியிலே யுண்டாகாநினற ரோகமுதலான உபததிரவஙகளால பிடிககப் பட்டதேயானால அபபோது அநத வியாதிககு இந்த வுபாயமானது பணணததக்கது என்னவெனறால சூரியன, சநதிரன், அக்கினி, இவர்களைச சிக்கிறபடியினால தாகசீததியாதிகளையும பிராணதாரணையோடே கூடிக் கொணடிருககிற ஸதிர ஆசனஙகளாலே சிறிதுவாதரோக முதலானதுகளையும

தபசு, மந்திரம், அவுஷதம இதுகளால பாபகக்கிரகம் சாபமுதலானதுகளையும் எனது தியானததினலேயும கிரகஞதிகளாலேயும காமககுரோதாதிகளையும் யோகேஸவராளுடைய அனுப விரததியினல டமப முதலானதுகளையுஞ செயிககககடவன.

சிலபேர்கள் இந்த வுபாயஙகளாலேயும மறறும சிறிது உபாயங்களா லேயும தேகததை மிகவும சமாததனுயும செரைமுதலானதுகள இலலாத தாயும எவவனததையுடையதாயும ஸதிரமாயும பணணிககொணடு யோக சிததியினபொருட்டு எததனம பணணுவாாகள அதுவானது கியானநிஷ்டை யையுடைய கியானிகளாலே ஆதரவுபண்ணததககதன்று அநத யோகசித்தி யினபொருட்டு பிரயாசமானது எபபடியாலை ஸ்திரமாக இராநினற விருட் சததுககுப் பலமானது விழுநதுபோகாநிறகிறதோ அபபடிபோல நிததிய ஞன ஆததுமாவுககுச சரீரமனிததியமான படியினல அநத ஆயாசமானது வியாததமாகாநிறகிறது நிததியமாக யோகாபபியாசம பண்ணுகினற புருஷ னுககுச் சரீரமான்து, தீரககமாய ஆரோககியததை யடைநதிருநததேயா னல் புததிமானுயும எனனையே சரணமாக அடையாநின்று மிருககிற புருஷ ஞனவன் யோகாபபியாசததை விடடு விடடு அநதக காயசித்தியை விசுவசி யாமலிருக்கக கடவன இநத யோகமாாககததை அனுஷடானம பண்ணு நின்றும் என்னையே ஆசாரியாநினறும நிஷகாமனுயும் ஆத்தும சுகானுப வத்தை யுடையவனுயுமிருககிற யோகியானவன் விககினஙகளாலே கெடுக் கப்படாமலே எனது ஸவரூபததை யடைவனெனறு சொனனா.

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

ஆகம முதலா யனுதினம துதிககும
யோக மாாக்கததி னுடாயததை யுரைததாா

யோகமார்க்கததின் உபாயததைச சொலலுகினறாா

உத்தவருடைய வாககியம்.

வாரீர் பகவானே ! வசப்படாத மனதையுடைய புருஷனுககு உமமால் சொல்லப்பட்ட இநத் யோகமாாககததை பிரயாசததினலேயும அனுஷ்டிக் கக் கூடாததாக எண்ணுகிறேன, ஆகையினல வாரீா அசசுதரே ! புருஷனுன வன் பிரயாசமன்றி எப்படி சிததியை யடைவனே அநதபபிரகாரம எனக்கு கனறாகத்தெரியும படியாயச சொலலக்கடவீா

வாரீர் புண்டரீகாக்ஷரே! மனதை நிக்கிரகியா நின்ற யோகிகளா னவர்கள் மனோநிக்கிரகத்திலே மிகவும் சிரமத்தை யுடையவர்களாயும் மனதை நிக்கிரகிக்கப்படாமலிருக்கிறபடியினாலே மிகவும் கிலேசத்தை யடை யாநிற்கிறார்கள். ஆகையினாலே வாரீர் அரவிந்த லோசனரே! சாரக்கியமன பரமாம்சிகளானவர்கள் ஆனந்தத்தைக் கறவாநின்ற தேவரீருடைய சர ணாரவிந்தத்தையே சுகமாக ஆசரியாநிற்கிறார்கள் அந்தப் பரமாம்சிகள் உம்முடைய மாயையினாலே மோகிக்கப் பட்டவர்களென்று யோககர்மங்களால் காவத்தை யுடையவர்களுமன்று மற்றவர்களோவென்றால் உம்முடைய மாயையினாலே மோகிக்கப் பட்டவர்களாய நாங்களே யோகாப்பியாசத்தை யுடையவர்களென்றும் நாங்களே காம மார்க்கத்திலே சமர்த்தரென்றும் மிகவும் காவத்தை யுடையவர்களாய் மூத்தாளாகாமலே யிருக்கிறார்கள். தேவரீர் பிரமமாதிசமஸ்தமான தேவர்களுடைய ஸ்ரீமத்தான கிரீடகோடி களாலே ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தத்தை யுடையவராய ஸ்ரீராமாவதா ரத்தில வானரரூபரான மிருகங்களுடனேகூட பிரீதியினாலே சிநேகம் பண் ணிக்கொண்டிருந்தீரோ அப்படிப்பட்ட தேவரீருக்கு அனன்னிய சரணு ளான தாசர்களிடங்களில பக்த பராதீனராயிருக்குகை ஆச்சரியமாயென்ன? சமஸ்தசெகத்துக்கும் அந்தரியாமியாயும், ஆத்துமாவாயும், பிரியராயும், நியந் தாவாயும், ஆசிரிதர்களுக்குச் சகல புருஷார்த்தத்தையுங் கொடாநின்று மிருக் கிற அப்படிப்பட்ட தேவரீரை பலிச்சக்கிரவர்த்தி, பிரகலாதனை முதலான பக்தர்களிடங்களில உம்மாற்பண்ணப்பட்ட அனுக்கிரகத்தை யறியாநின்ற புருஷனானவன எவனானை ஆசரியாமற் போவன மிகவும் துச்சமான சொர்க்காதிபலமானது தேவரீரால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்திரியங் களுக்குச் சுகதுக்கத்தின் பொருட்டும் பின்னோடே தேவரீரை மறந்து போ கிறதின் பொருட்டும் உண்டாகாநிற்கிறதோ அப்படிப்பட்ட சொர்க்காதி பலத்தை எவன்தான் கோருவன எவன்தான் தேவரீரைக்காட்டிலும் வேறான தேவதாந்தரத்தை அயிஸ்வரியத்தின் பொருட்டுத்தான் மோக்ஷத்தின் பொருட்டுத்தான் சேவிப்பன் தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்தைச் சேவித் துக்கொண்டிராநின்ற எங்களுக்கெதுதான் துலலபம

வாரீர் ஈசனே! யாதொரு தேவரீர் உள்ளே அந்தரியாமியாயும் வெளி யில் ஆசாரிய ரூபமாயுமிருந்து சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் விஷய ஆசக்தி யைப் போக்கடியாநின்று உம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசம்பண்ணி விக்கிறீரோ பிரமநிஷ்டரானவர்களும் தேவரீராலே பண்ணப்பட்ட உப காரத்தை ஸ்மரியாநின்று மிகவும் விருத்தியுடையாநின்ற பரமானந்தத்தை யுடையவர்களாய்ப் பிரம்மாவினுடைய ஆயுசினாலேயும் அப்படிப்பட்ட தேவரீ ருக்குப் பிரிதி வுபகாரத்தைப் பண்ணமாட்டார்கள்.

சுகர் வாக்கியம்.

வாராய் பரிக்ஷித்து மகாராசனே! இந்தப்பிரகாரம் மிகவும் பிரீதி யையுடைய மனதுள்ளவரான உத்தவராலே கேழ்க்கப் பட்டவராயும்

ஜெகத்தையே லீலாசாமக்கிரியாக வுடையவராயும் தம்முடைய சக்திகளான சத்துவாதி குணங்களால் கிரகிக்கப்பட்ட திரிமூர்த்தி ரூபத்தை யுடையவராயும் ஈஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரராயும் மிகவும் பிரீதியினால் மனோகரமான புன்சிரிப்பை யுடையவராயுமிருக்கிற அந்த பகவானானவர் உத்தவரைப் பார்த்து இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வாரீர் உத்தவரே! புருஷனானவன் சிரத்தையுடனே யாதொரு பாகவத தர்மங்களைக் கேட்டு உபாயாந்தரங்களாலே ஜெயிக்கக்கூடாததான மிருத்யுவையும் ஜெயிக்கிறானோ மிகவும் சுகரூபங்களான அப்படிப்பட்ட எனது தர்மங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர். புருஷனானவன் என்னையே தியானஞ்செய்துகொண்டு என்னிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனது புத்தி இதுகளையுடையவனாய் எனது தர்மங்களிலேயே ஆசையை யுடையவனாய் சமஸ்தமான சுவதர்மங்களையும் துரைப்படாமல் பண்ணக்கடவன். தேவர்கள், அசுரர்கள், மனுஷியர்கள் இவர்களுக்குள்ளே யாதொருபேர்கள் எனது பக்தர்களான சாதுக்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற புண்ணிய தேசங்களை ஆசரிக்கக் கடவன். தனியேயாகிலும் சிறிதுபேரைச் சேர்த்துக்கொண்டாகிலும் எனக்குப் பிரீதியர்த்தமாக எனது மகோச்சவ முதலானதுகளை நிருத்த வாத்தியத்துடன் உபசாரங்களோடுகூடச் செய்துவிக்கக் கடவன். நிர்மலமான சித்தத்தை யுடைய புருஷனானவன் என்னையே ஆகாசம்போல சமஸ்தப்பிராணிகளிலேயும் தனது ஆத்துமாவிலேயும் அந்தரியாமியாயும் உள்ளும் வெளியும் பரிபூரணனாயுமிருக்கிற பரமாத்துமாவாகப் பார்க்கக்கடவன்.

வாரீர் உத்தவரே! இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்த பிராணிகளையும் எனது ஸ்வரூபமாகப் பார்த்து பூசியாநின்றும் பரிசுத்தமான ஞான நிஷ்டையை ஆஸ்ரயித்தவனாயிராநின்ற புருஷனானவன் ஞானியென்று சொல்லப்படுவன். பிராம்மணனிடத்திலும் சண்டாளனிடத்திலும், பிராம்மணனின் பொருட்டுக் கொடாதவனிடத்திலும், சூரியனிடத்திலும், நெருப்புப்பொறியிலேயும் குரூரனிடத்திலும், சாந்தனாகவிருக்கிறவனிடத்திலேயும், சமபுத்தியாயிருக்கிறவன் பண்டிதனென்று சொல்லப்படுவன். இந்தப்பிரகாரம் மனுஷியர்களிடங்களில் அடிக்கடி எனது புத்தியைப் பண்ணுகின்ற புருஷனுக்குச் சீக்கிரமாக கலகம், அசூயை, அவமானம், அகங்காரம் இதுகள் நசித்துப் போகாநிற்கும். தன்னைப்பார்த்துச் சிரியாநின்ற சிநேகிதர்களையும், நான் உத்தமன், அவன் நீசனென்கிற திருஷ்டியையும், அதனாலுண்டாகாநின்ற லச்சையையும், விட்டுவிட்டு நாய், சண்டாளன், பசு, கழுதை இவர்கள் முதல் சமஸ்த பிராணிகளையும் பரமாத்தும புத்தியினால் பூமியிலே தெண்டாகாரமாகப் பிரணாமம் பண்ணக்கடவன். எந்தமட்டுக்கும் சமஸ்த பிராணிகளிலேயும் பரமாத்துமாவான நான் அந்தரியாமியாயிருக்கிறேனென்கிற புத்தியானதுண்டாகாமலிருக்கின்றதோ அந்தமட்டுக்கும் இந்தப்பிரகாரம் மனோவாக்குக் காயங்களால் உபாசிக்கக் கடவன்.

இந்தப்பிரகாரம் பண்ணுகின்ற புருஷனுக்குச் சமஸ்த பிராணிகளையும் பரமாத்துமாவாக அறிகிறபடியினால் உண்டாகாநின்ற கியானத்தினால் சமஸ்தமும் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமாகவே அறியப்படும். இந்தப்பிரகாரம் பாராநின்று காமபந்தத்தில் நின்றும் விடப்பட்டவனாய் சமஸ்த காமங்களில் நின்றும் ஒழியக்கடவன் சமஸ்த பிராணிகளிலேயும் நானே அந்தரியாமியாக இருக்கிறேனென்கிற யாதொரு புத்தியுண்டோ மனோவாக்கு காயங்களினால் செய்யப்படாநின்ற இந்தப் புத்தியை சமஸ்த உபாயங்களுக்குள்ளே உத்தமமான உபாயமாகா நிற்கிறதென்று என்னுடைய நிச்சயம்.

வாரீர் உத்தவரே! நிஷ்காமமான எனது தாமத்துக்கு வித்தியாச முதலானதுகளாலேயும் கொஞ்சமாகிலும் நாசமுண்டாகிறதில்லை இந்தத் தாமமானது என்னாலேயே நிற்குணமென்று நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது எப்படியானால் பயம், சோகம் இது முதலானதுகளால் ஓடிப்போகிறது விறிக்கிறது இது முதலான வியாபாரமானது வியர்த்தமாகச் செய்யப்படுகிறதோ அப்படி போல யாதொரு லௌகிக காரியாப்பியாசமானது வியர்த்தமாக உண்டாகிறகிறதோ அந்தப்பியாசமும் பரமாத்துமாவான என்னிடத்திலேயே பலவிச்சையில்லாமல் சமர்ப்பிக்கப் பட்டதேயானால் அதுவும் உத்தமகாமமாக நிற்கும் சத்திய ஸ்வரூபனும் சுகஸ்வரூபனுமிருக்கிற என்னை அசத்தாயும் அநித்தியமாயுமிருக்கிற மனுஷ்ய தேகத்தினாலே இந்த மனுஷ்ய ஜன்மத்தில் உபாசிக்கிறது யாதொன்றுண்டோ இந்த உபாசனையே புத்தியுடைய பேர்களுக்கு விவேகமாகா நிற்கிறது விவேகத்தை யுடையபோகளுக்கு விவேகமாகா நிற்கிறது கேளும் உத்தவரே! தேவர்களுக்கும் அறியக்கூடாததாயும் சமஸ்தமாயுமிருக்கிற பிரம்ம நிஷ்டையினுடைய இந்த வுபாயமானது சங்க்ஷேபமாயும், விஸ்தாரமாயும், க்கிரமமாலே உமக்குச் சொல்லப்பட்டது சந்தேகமில்லாமலும் யுக்திகளோடே கூடிக்கொண்டு மிருக்கிற தத்துவக் கியானமும் மிகவும் உமக்கு க்கிரமமால சொல்லப்பட்டது. புருஷனானவன் இந்தக்கியானத்தை யறிந்து ஒரு சம்சயமு மில்லாதவனாய் காமபந்தத்தில் நின்றும் விடுபடுவன். யாதொரு புருஷனானவன் என்னாலுத்தவருக்கு சொல்லப்படும் அனாதியாயும் வேதாந்த ரகசியமாயு மிருக்கிற உம்முடைய பிரஸ்னரூபமான இந்த வுபாக்கியானத்தை அனுசந்தானம் பண்ணுகிறானோ அந்தப்புருஷனானவன் பரப்பிரம்மத்தையே யடைவன் யாதொரு புருஷனானவன் இந்த உபாக்கியானத்தை எனது பக்தர்களிடத்தில் சொல்லுகிறானோ பிரம்மக்கியானத்தைக் கொடாநின்ற அந்தப்புருஷனுக்குப் பரிபூரணமான எனது ஸ்வரூபத்தையே கொடுப்பேன். யாதொரு புருஷனானவன் மிகவு மங்களகரமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற வுபாக்கியானத்தை நாள்தோறும் பாராயணம் பண்ணுகிறானோ அந்தப்புருஷனும் இந்தவுபாக்கியானத்தை மகா சிரத்தை யுடையவனாய் கேட்கிறானோ அந்தப்புருஷன் என்னிடத்தில் அசஞ்சலமான பக்தியைப் பண்ணுகின்ற காமபந்தமில்லாமல் முத்தனாவான்.

வாரீர் உத்தவராகிய ஸிநேகிதரே! உம்மாலே இந்தப்பிரம்மஞ்ஞானமானது நன்றாகத் தரிக்கப்பட்டதா? உம்முடைய மனதிலுண்டாகாநின்ற மோகமும், சோகமும், சம்சயமும் போய்விட்டதா? இந்தப் பிரம்மஞ்ஞானமானது உம்மாலே டாம்பிகனுக்கும், நாஸ்திகனுக்கும், வஞ்சகனுக்கும், கேட்கவேணுமென்கிற சிரத்தையில்லாதவனுக்கும், வணக்கமில்லாதவனுக்கும், உபதேசிக்கப்படத்தக்கதன்று. இந்தத் தோஷங்களில்லாதவனையும், பிராம்மணர்களிடத்தில் பக்தியையுடையவனையும், என்னுடைய பக்தனையும், சாதுவாயும், பரிசுத்தமான மனதையுடையவனையுமிருக்கிறவனுக்கு உபதேசிக்கக்கடவன். சூத்திரர்களுக்குப் பக்தியிருந்ததேயாகில் அவர்களுக்கும் உபதேசிக்கத்தக்கது. எப்படியானால் மதுரமான அமிர்தத்தைப் பானம் பண்ணினவனுக்குப் பின்னையும் பானம் பண்ணத்தக்கது வேறில்லையோ அப்படிபோல தத்துவத்தை யறியவேணுமென்கிற புருஷனுக்கு இந்தப் பிரம்மோபதேசத்தை யறிந்த மேலேயறியத்தக்கது ஒன்றுமில்லை.

வாரீர் உத்தவரே! மனுஷியர்களுக்கு ஞானத்திலும் கர்மத்திலும், யோகத்திலும், கிருஷிமுதலான விருத்தியிலும், தண்டநீதியிலும், தர்மார்த்த காமமோக்ஷமென்கிற நான்குவிதமான புருஷார்த்தமெவ்வளவிருக்கிறதோ, அந்த நான்குவித புருஷார்த்தமும் நானேயாகநிற்கிறேன். புருஷனானவன் எப்போது சமஸ்த கர்மத்தியாகத்தையுடையவனாய் சரீரத்தையும் என்பொருட்டு சமர்ப்பித்தவனாயிருக்கிறானோ அப்போது அந்தப் புருஷனானவன் என்னுடைய அனுக்கிரகத்துக்குப் பாத்திரனாகிறான். அதனால் மோக்ஷத்தை யடையாநின்று என்னுடைய சாரூப்பியத்தின் பொருட்டு நிச்சயமாக யோக்கியனாகிறான்.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

வாராய் ராஜனே! ஸ்ரீபகவானாலே இந்தப்பிரகாரம் காண்பிக்கப்பட்ட யோகமார்க்கத்தை யுடையவரான அந்த ஸ்ரீ உத்தவரானவர் அப்போது ஸ்ரீ பகவானுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பிரீதியினாலே பரிபூரணமான இருதயத்தை யுடையவராயும், ஆனந்தபாஷ்பங்களினாலே பரிபூரணமான நேத்திரத்தை யுடையவராயும், அஞ்சலிபந்தம் பண்ணிக்கொண்டு ஒன்றுஞ் சொல்லாமலிருந்தார்.

வாராய் பரிக்ஷித்துமகாராஜனே! ஸிநேகத்தினாலே அலைந்துகொண்டிரா நின்ற சித்தத்தைத் தைரியத்தினால் நிறுத்தி தன்னைக் கிருதார்த்தனென்று எண்ணிக்கொண்டு சிரசினாலே ஸ்ரீபகவானுடைய சரணாரவிந்தங்களைப் பரிசித்துக்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணி அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்து உத்தவர் சொல்லுகிறார்.

உத்தவருடைய வாக்கியம்.

வாரீர் பிரம்மாவுக்கும் ஜனகராகிய ஜகத் காத்தாவே! யாதொரு மோகமானது என்னாலே ஆஸ்ரயிக்கப் பட்டிருந்ததோ, அந்த மோகமாகிற மகாந்தகாரமானது உம்முடைய சன்னிதானமாத்திரத்தினாலே ஓடிப்போய் விட்டது. எப்படியானால் அக்கினியினுடைய சமீபத்தி லிருக்கிறவனுக்கு சீதபாதையும் அந்தகாரமும் உண்டாக மாட்டாதோ அதுபோல் எனது அக்கியானமானது ஓடிப்போய் விட்டது ஆனாலும் கிருபையை யுடையவரான உம்மால் என்பொருட்டு உம்முடைய மாயையினால் அபகரிக்கப்பட்டிருந்த கியானமான தீபமானது திரும்பவும் கொடுக்கப்பட்டது யாதொரு புருஷனானவன் உம்மால்செய்யப்பட்ட அநுக்கிரகத்தை யறிகின்றானோ அந்தப் புருஷன் எவன்தான் உம்முடைய பாதமூலத்தை விட்டுவிட்டு வேறொன்றைச் சரணமாக அடைவன் வாரீர் ஸ்ரீபகவானே! தேவரீருடைய மாயையினால் சிருஷ்டி விருத்தியின் பொருட்டு காசாருகாள், விருஷணிகள், அந்தாகள், சாத்துவதாகள் இவாகளிடத்தில் எனக்கு யாதொரு சிநேகபாசமானது உம்மாலேயே ஆத்துமக் கியானமாகிய கத்தியினால் சேதிக்கப்பட்டு போயிற்று

பகவான் வாக்கியம்.

வாரீர் மகாயோகீஸ்வரரே! உமது பொருட்டு பிரணாமம் பண்ணுகிறேன் (எப்படியானால்) எனக்குமுக்தியிலேயும் உம்முடைய சரணாரவிந்தத்தில் யாமிருக்கிற பக்தியான துண்டாகுமோ அந்தப்பிரகாரம் பிரபன்னனான என்னை சிக்ஷிக்கக்கடவீரென்று சொல்லாநின்ற ஸ்ரீ உத்தவருடைய வார்த்தையை அங்கீகரித்து அவரைப்பார்த்து ஸ்ரீபகவான் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார்.

வாரீர் உத்தவரே! என்னாலாக்கியாபிக்கப் பட்டவராய் பதரியென்று பெயரை யுடையதான என்து ஆசிரமத்தைக்குறித்துப் போகக்கடவீர் அவ்விடத்தி லென்னுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்தமான அளக நந்தையினுடைய தெரிசனத்தினாலேயே சுசியாய் கொண்டு ஸ்நான ஆசமனங்களாலேயும் சமஸ்த பாபங்களையும் போக்கடித்தவராய் மரவுரிகளைத் தரித்துக் காட்டிலிராநின்ற கந்த மூலபலங்களைப் பட்சித்துக்கொண்டு சுகத்திலிச்சை யில்லாதவராய் சீதோஷண முதலான விஷயங்களைச் சகியா நின்றுகொண்டு சதாசார பன்னராய் இந்திரிய நிக்கிரகத்தை யுடையவராயும், சாந்தராயும், ஸ்திரமான புத்தியினால், கியானப, பரமாத்மானுபவம் இதுகளோடே கூடினவராய் என்னால் உம்பொருட்டு யாதொரு தத்துவக் கியானமானது உபதேசிக்கப் பட்டதோ அந்த தத்துவக் கியானத்தைத் தாரணம் பண்ணக்கடவீர். என்னிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வாக்கு சித்தம் இதுகளை யுடையவராய் எனக்குப் பிரீதியின்பொருட்டு சுவதாமானுஷ்டான பரராக இருக்கக்கடவீர். பின்பு சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களை அதிக்கிரமித்து எனது சர்ரூபயைக்கியத்தையே யடையப்போகிறீர்.

ஸ்ரீ சுகர் வாககியம்.

வாராய் மகாராஜனே' அநத உததவரானவா சஙகாரததை நிவாததியாநின்ற புததியை யுடையவரான ஸ்ரீகிருஷணரால இநதபபிரகாரஞ் சொலலப்பட்டவராய் ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடிகளில மூனறுதரம பிரதக்ஷணம் பணணி சிரசை ஸபரிசிததுககொணடு சாஷடாஙகமாகப பிரணாமமபண்ணி சுகதுககஙகளில நினறும விடுபடடவரா யிருநதாலும புறபபடடுபபோகுஞ் சமயததில இளகாநினற புததியை யுடையவராய கணணீாகளால ஸ்ரீபகவானுடையதிருவடிகளை நினைததா மிகவும விடககூடாததான சிநேகததையுடையவராயும அதினால விடடுபபிரிகிறதறகு மிகவும பயபபடானினறு மிருககிற உததவரானவர் அநத ஸ்ரீபகவானை விடுகைககு சாமாததிய மிலலாதவராய் வியசனததை யுடையவராய ஸ்ரீபகவானுடைய ஆககினையினாலே அவருடைய திருவடிகளைசசிரசில தரியாநினறும அடிககடி அநதபபகவானைச சாஷடாஙகமாகப பிரணாமமபணணி மகாதுககததுடன புறபபடடுபபோனா பிறபாடு மகா பாகவதரான' ஸ்ரீ உததவரானவா அநதப பகவானை இருதயததிலேயே தரிததுககொணடு பதரிகாசிரமததை யடைநதவராய செகததுககளுககு முககிய பநதுவான ஸ்ரீஹரியினால ஏநதப பிரகாரமாக ஸ்ரீ பகவானிடததில சிததததைச சமாபபிதது சமாதியை யடைநது ஸ்ரீஹரியினுடைய வைகுந்தததையடைநதுவிட்டாா யோகீஸவராகளாலே சேவிககப படாநினற திருவடிகளை யுடையவரான ஸ்ரீகிருஷணராலே மகாபாகவதரான ஸ்ரீ உததவரின் பொருடடு சொலலபபடும, பகவதபகதிமாாககமாகிற ஆனநத சமுததிரத்தோடேகூடிக கொணடு மிருககிற இநதககியானாமிாததை யாதொருபுருஷனானவன மிகவுஞ சிரததையுடன சேவிக்கிறானோ அவனுடைய சஙகததினால ஜகதது முகதியை யடையா நிறகுமானால அவனுககு முகதிககுககேழ்க்கவேணடிய திலலையனறோ சகல வேத காததாவான யாதொரு பகவானானவா பிரவிாததிமாாககம இதுகளையுடைய புருஷாளின சஙகாரபயததையும் ரோக சுவாதிபயததையும போககடிபபதறகுப பிரமரமானது புஷபசாரததைக் கிரகிககிறுபபோலவே தாநதரூபமான கியான விககியானரூபமாயும் சிரேஷடமாயுமிருககிற அமிாததையும கிருததததையும கிரகிததாரோ, யாதொரு பகவானானவா இநத இரணடு அமிாததையும ஏகய யோககியமாகத் தமமுடைய பகதாளைப பானம பணணிவிததாரோ செகத காததாவாயும மகாவிஷணுவெனறு பெயரையுடையவராயு மிருககிற அநதபபுருஷோததமரைச் சாஷடாஙகமாகப பிரணாமமபணணுகிறேன

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

கவுசிகா ஜனகா கருதுமா முனிதுதி
மவுசலோ பாககியா னமதை புகனறூர்

மவுசலோ பாககியானனு சொலலப படுகினறது

பரிக்ஷித்து வாக்கியம்.

வாரீா பிரமமரிஷியே ! மகாபாகவதோததமரான ஸ்ரீ உத்தவரானவர் பதரிகாசிரமததைச குறிததுபபோன பிறபாடு சகலலோகநாயகரான ஸ்ரீபகவானனவா துவாரகாபடடணததில எனனபணணினூா ? தமமுடைய குலமானது பிராமமணசாபததினலை ஆககிரமிககபபடடிருககையில யாதவகுலோததமரான ஸ்ரீபகவானனவா சமஸ்தபிராணிகளுடைய நேததிரமுதலான இநதிரியஙகளுககு ஆனநதகரமான தமமுடைய திவவியமஙகள மூாததியை எநதபபிரகாரமாக விடடுவிடடாா ? ஸதிரீசளானபோகள் யாதொரு பகவானுடைய திவவியமஙகள மூாததியிலே முழுகியிருககிற நேததிரததைத திருமபவும இழுககுகைககு சமாததாகளாகாமற போனூாகளோ ! யாதொரு ரூபமானது காதுகளுடைய ரநதிரததினாலே பிரவேசியாநினறு சதபுருஷாகளுடைய இருதயததில எழுகபபட்டதுபோல அதைவிடடுச் சலியாமலிருககிறதோ யாதொரு பகவானுடைய சவுநதரியமானது கீாததிககபபடாநினறு கொணடு கவியீஸவராகளுடைய வாககுகளுககு உலலாசவிசேஷததை யுண்டாககிறகிறதோ ஆாசசுனனுடைய ரததநிலிராநினற யாதொரு பகவானுடைய திவவிய ரூபததைபபாாதது யுததததில அடிபடடுபபோகாநினற இராஜாககள அநத ஸ்ரீபகவானுடைய சாரூபயததையேயடைநதாாகளோ அபபடிபபட்ட திவவியமஙகள மூாததியை எநதபபிரகாரமாக விடடாாகளெனறு கேளாநினற பரிக்ஷிதது மகாராஜாவைப பாாதது சுகபபிரமமரிஷி சொலலுகிறூா

சுகப்பிரம்மரிஷி வாக்கியம்.

வாராய ராஜனே ! ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானனவர் ஆகாசத்தில் சூரியபரிவேஷமுதலானதுகளாலேயும பூமியில பூசலனமுதலானதுகளாலேயும அநதரிக்ஷததிலே திக்குகள பற்றிககொண்டெரிகிறது முதலானதுகளும இநதபபிரகாரம உண்டாகாநின்ற மகோறபாதஙகளைப பார்தது சுதர்மியென்னப் பட்ட சபையிலிராநினற யாதவர்களை நோக்கி இநதப்பிரகாரம ஒருவாாததை சொலலுகினறூா.

ஸ்ரீ பகவானுடைய வாக்கியம்.

வார்ங்கள் யாதவசிரேஷ்டர்களே! த்வாரகையில் மிருத்யு சூசகங்களாயும் கோரங்களாயுமிருக்கிற இந்த மகோற்பாதங்களுண்டாயிருக்கிறதுகள் நம்முடைய குலத்துக்குப் பிராமணர்களிடத்தில் நின்றும் அதிக்கிரமிக்கக்கூடாத சாபம் உண்டாயிருக்கிறது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் நம்மால் ஒரு மூகூர்த்தகாலமாகிலுமிருக்கத்தக்கதன்று. ஸ்திரீகளும், பாலர்களும், விருத்தர்களும் சங்கத்துவாரகத்துக்குப் போகட்டும். நாமோவென்றால் பிரபாசதீர்த்தத்தைக் குறித்துப்போவோம். யாதொரு க்ஷேத்திரத்தில் சரஸ்வதிநதியானது மேற்றுமுகமாய்ப் பிரவகியாநிற்கிறதோ அந்தத்தீர்த்தத்திற்போய் ஸ்நானம்பண்ணிப் பரிசுத்தர்களாய்ச் சித்தசமாதானத்தையுடையவர்களாய் உபவாசமிருந்து தேவதைகளைத் திருமஞ்சனமுதலான சோடசவுபசாரங்களாலேயும் பூஜைபண்ணுவோம். நாம் பிராமணர்களால் பண்ணப்பட்ட சாந்திகளையுடையவர்களாய் மகானுபாவர்களான அந்தப்பிராமணர்களையும், பசுக்கள், பூமி, சுவர்ணங்கள், வஸ்திரங்கள், யானைகள், குதிரைகள், ரதங்கள், கிரகங்கள் இதுகளால் நன்றாகப்பூசிப்போம். சகல அரிஷ்டத்தையும் போக்கடியாநின்ற இந்த விதியானது உத்தமமாயும் கல்யாணகரமாகாநிற்கிறது. தேவர்கள், பிராமணர்கள், பசுக்கள் இவர்களுடைய பூசையானது மனுஷியர்களுக்கு மிகவுஞ்சிரேயசுக்கு ஏதுவாகாநிற்கிறது.

வாராய ராசனே! இந்தப்பிரகாரம் சொல்லாநின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு சமஸ்தமான யாதவவிருத்தர்களும் அப்படித்தானே செய்வோமென்று அங்கீகரித்து ஓடங்களால் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி ரதங்களால் பிரபாசக்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அந்தக்ஷேத்திரத்தில் சமஸ்தமான யாதவர்களும் எதுசிரேஷ்டமான ஸ்ரீபகவானால் ஆக்கியாபிக்கப்பட்டவர்களாய் பரமமான பக்தியினால் சிரேயஸ்கரமான சமஸ்த கர்மங்களையும் பண்ணினார்கள். பிற்பாடு அந்த க்ஷேத்திரத்தில் தெய்வகதியினால் விவேகயீனர்களாய் மதுரமான மத்தியத்தைப் பானம்பண்ணினார்கள். யாதொரு மத்தியத்தினுடைய பானத்தினாலே புத்தியானது தள்ளப்பட்டுப்போமோ, அப்படிப்பட்ட மத்தியபானத்தினாலே மத்தர்களாயும், மிகவுங்கொவிதமான மனதையுடையவர்களாலேயும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மாயையினாலே மூடர்களாயுமிருக்கிற அந்த எதுவீரர்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் மத்தத்தாகிய கலகமுண்டாச்சுது. அதனாலே மிகவும் கோபத்தையுடையவர்களாயும் ஒருவனையொருவன் கொல்லவேணுமென்று ஆக்கிரமத்தையுடையவர்களாய் தனுசுகளாலும், கத்திகளாலும், பல்லயங்களாலும், கெதைகளாலும், தோமரங்களாலும், ஈட்டிகளாலும் யுத்தம்பண்ணினார்கள். மிகவும் நாலுகுப்பக்கமும் சலியாநின்ற டெக்கியங்களையுடையதுகளான ரதங்களாலும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலும், கோவேறுகழுதைகளாலும். ஒட்டகங்களாலும், ரிஷபங்களாலும், கடாக்களாலும், மனு

ஷியர்களாலும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் எதிர்த்து அந்த யுத்தத்தில் மிகவும் காவத்தையுடையவர்களை யடித்தார்கள்.

எப்படியானால் வனத்தில் யானையானது தந்தங்களால் எதிரியான யானையை அடிக்குமோ, அதுபோல யுத்தம்பண்ணினார்கள் அந்த யுத்தத்தில் பிரத்தியும்னனும், சாம்பனும், இவர்களிருவரும், அனிருத்தன், சாத்தகி, இவ்விருவரும்; சுபத்திரன், சங்கிரமஜித்து, இருகிறவரும்; சுசாரு, கெதன இவர்களிருவரும்; சுமித்திரன், சுரதன இவர்களிருவரும்; சடன, உலமுகன் இவ்விருவரும் இந்தப்பிரகாரமாகத் தொந்தயுத்தம் பண்ணினார்கள் இன்னம் மற்றுமுள்ள சுகஜிரசித்து, சுதஜித்து, பானு இவர்கள் முதலான எதுவீரர்களும் முகுந்தரால் மோகிக்கப்பட்டவர்களாய் மத்தியபானமத்தினால் மிகவும் பலத்தையுடையவர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் தொந்தமாக எதிர்த்து தாசார்ஹர்கள், போசர்கள், அந்தகர்கள், விருஷ்ணிகள், சாத்துவதர்கள், மாத்வர்கள், அற்புதர்கள் மாதுரர்கள், சூரசேனர்கள் மிதர்சனர்கள், குருரர், குந்தியர் இவர்களும் சிநேகங்களை விட்டுவிட்டு ஒருத்தருக்கொருத்தர் அடித்துக்கொண்டார்கள் புத்திரர்கள் பிருக்கிறபோர்கள் விவேகமீனர்களாயிருந்துகொண்டு பிதாக்களுடனும் பிராதாக்களுடனும், தவுத்திரர்களுடனும், சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பனுடனும், அம்மான் மாரோடும் எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணினார்கள் பந்துக்கள் பந்துக்களோடே யுத்தம்பண்ணினார்கள் சியாதிகள்தானே சியாதிகளையடித்தார்கள் அந்த யுத்தத்தில் பாணங்கள் ஜயத்தையடைந்து போகையில் அந்த எதுவீரர்கள் ஒருபிடி கோரைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள், முஷ்டிகளால் கிரகிக்கப்பட்டுகின்ற அந்தக் கோரைகளானதுகள் வச்சிராயுதத்துக்குச் சமானங்களான உழலைத்தடிகளாய் விட்டதுகள் அதுகளால் ஒருத்தருக்கொருத்தர் அடித்துக்கொண்டார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாலே தகையப்பட்டிருந்தாலும் அந்த எதுவீரர்கள் அந்தக் கோரைகளால் அவரையுமடித்தார்கள்

வாராய் ராஜனே! மிகவுங்கோபத்தை யுடையவர்களாயும் விவேகமீனர்களாயும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணுகின்று மிருக்கிற அந்த எதுவீரர்கள் பலராமரையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையும் எதிரியாக எண்ணினவர்களாய் அவர்களையும் அடிக்கிறதற்கு எத்தனம் பண்ணினார்கள் வாராய் ராஜனே! பிறபாடு அந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களும் மிகவுங்கோபத்தை யுடையவர்களாய் பிடிகோரையை உழலைத்தடியாக உடையவர்களாய் அந்த யுத்தத்தில் சஞ்சரியாநின்றுகொண்டு அடித்தார்கள் பிராமணசாபத்தை யுடையவர்களாயும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய மாயையினால் சூழப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயு மிருக்கிற அந்த எதுவீரர்களுக்குச் சண்டைநிமித்தமாக உண்டாகாநின்ற கோபமானது குல்க்ஷயத்தையே அடைவித்தது எப்படியானால் மூங்கில் ஒன்றுக்கொன்று இழைந்து அதினாலுண்டாகாநின்ற அக்கினியானது அந்தவனத்தையெல்லாம் தகித்துப்போடுமோ அப்படிபோல அந்தக்கோபமானது குலத்தையே நாசம்பண்ணிற்று. இந்தப்

பிரகாரம் தம்முடைய சமஸ்தகுலங்களும் நாசத்தையடைந்து போயிருக்கையில் மீந்திராநின்ற ஸ்ரீகேசவரானவர் பூமியினுடைய பாரநீக்கப்பட்டதென்று எண்ணிக்கொண்டார் பிறபாடு பலராமரானவர் அந்த சமுத்திரத்திலேயே பரமாத்துமத்தியான ரூபமான யோகமார்க்கத்தை ஆஸ்ரயித்துத் தமமுடைய ஆத்துமாவை பரமாத்துமாவினிடத்திலே கூட்டிவைத்து மனுஷியசரீரத்தை விட்டுவிட்டார் பகவானுன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் பலராமருடைய நிரியாணத்தைப்பார்த்துப் பின்பு அசுவத்த விருட்சத்தையடைந்து பூமியில் மவுனமாயிருந்தார்

எப்படியெனில் நான்கு புஜங்களையுடையதுகளாயும் மிகவும் விளங்காநின்றும் தனது தேசசினுல் புகையில்லாத அக்கினியானதுபோல திக்குகளைப் பிரகாசமபண்ணுநின்றும் ஸ்ரீவசச சின்னத்தையுடையதாயும் மேகம் போல சியாமளவர்ணமாயும் உருக்கின தங்கம்போலொத்த தேஜஸையுடையதான இரண்டு பீதாம்பரத்தினுல் சூழப்பட்டும் மிகவும் மங்களகரமாயும் மனோக்கியமான புன்சிரிப்பையுடைய முகாரவிந்தத்தை யுடையதாயும் கறுத்த முன்னெற்றி மயிர்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும் வெண்டாமரைப் புஷ்பங்களைப்போல மனோக்கியமான நேத்திரங்களை யுடையதாயும், பிரகாசியாநின்ற மகரகுண்டலங்க ளுடையதாயும், கடிசூத்திரம், எக்கியோபவீதம், கிரீடம், கடகம், தோள்வளைகள், ஆரம், சிலம்புகள் இதுகளாலே கூடிக்கொண்டும் கௌஸ்துவா பரணத்தினுல் மிகவும் விளங்காநின்றும் வனமாலையினுல் சூழப்பட்ட மார்பையுடையதாயும் சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற தமது பஞ்சாயுதங்களாலேயும் சூழப்பட்டுநின்றுமிருக்கிற திவ்விய ரூபத்தைத் தரியாநின்றுகொண்டு அசுவத்தமூலத்தில் செந்தாமரைப் புஷ்பம்போலொத்த வலதுகாலை இடது தொடைமேல்வைத்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்துச் சேரனென்னும் பட்டப்பெயரையுடையதான வேடனுனவன் முசலத்தில் மீந்திருந்த இரும்பினுடைய துணுக்கையினுல் பண்ணப்பட்ட பாணத்தையுடையவனுய மிருகத்தினுடைய ஆகாரம்போலொத்த ஆகாரத்தை யுடையதான இந்தப்பகவானுடைய திருவடியை மிருகமென்கிற புத்தியினுலே அடித்தான் பாபத்தைப் பண்ணுநின்ற அந்தவேடனுனவன் நான்கு புஜங்களையுடையவரான அந்த மகாபுருஷரைப்பார்த்து மிகவும் பயந்தவனுய் பகவானுடைய திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து இந்தப்பிரகாரம் பிரார்த்தித்தான்

வேடன் வாக்கியம்.

வாரீர் மதுசூதனரே! தேவரீரென்று அறியாதவனுயும் பாபியாயுமிருக்கிற என்னுலிந்த அபராதமானது பண்ணப்பட்டது. வாரீர் உத்தமசுலோகரே! பிரபுவே! என்னுடைய இந்த அபராதத்தை க்ஷமிக்குகைக்கு யோக்கியராக இருக்கிறீர். யோகிகளான பேர்கள் யாதொரு உம்முடைய ஸமரணத்தை மனுஷியர்களுடைய அக்கியானமாகிற அந்தகாரத்தை நாசம்பண்ணு

கிறதாகச சொலலுகிறுாகள. வாரீா பிரபுவே! அபபடிபபட்ட ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவான உமககு எனனுலே மகா அபராதமானது பணணபபட்டது. வாரீா வைகுணடரே! எபபடியானுல நான திருமபவும இநதபபிரகாரம சத புருஷாளுககு அககிரமததைப பணணுமலிருபபேனே அபபடிககு மிருகவ யிரியாயும மகாபாவியாயுமிருககிற எனனைச சீககிரமாகச சஙகரிககககட வீா யாதொரு தேவரீருடைய சுவாதீனமான மாயாவிலாசததைப பிரம மாவும பிரமமபுததிராளான ருததிரன முதலானபோகளும வேதவிததுகக ளானமறறுமுளள மகானுபாவாளும அறியாாகளோ அபபடிபபட்ட சிநதிக ககூடாததான மாயைககு ஆசிரியரான தேவரீருககும பிராமமணா சாப மெனகிற இதனை உமமுடைய மாயகையினுலே மோகிதாளாய விவேகயீனு ளாயும பாபஜனமததை யுடையவாகளாயுமிருககிற நாஙகள எனனவெனறு சொலலபபோகிறேரம. ஆகையினுல மகா அபராதியான எனனைச சஙகரிக் ககடவீரென்று பிராாததியாநினற அநத வேடனைபபாாதது பகவான் சொலலுகிறா.

வராய சேரனே! நீ பயபபடவேணடாம எழுநதிருககக் கடவாய. எனது சஙகலபமே இநதபபிரகாரம பணணபபட டிருககிறது நீ எனனு லே அனுககயைப பணணப படடவனுய சுகிருததததைச செயத போ களுககு ஸதானமான சொாககததை யடையககடவாய இநதப பிரகாரம சுயயிசசையினுல கிரகிககபபட்ட சரீரததை யுடையவாகளாயும பகவனுயு மிருககிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுல ஆககியாபிககபபடடவனுய அநத வேடனுன வன பகவானை மூனறுதரம பிரதக்ஷணமபணணி பிரணுமஞ செயதுவிடடு விமானததினுல சுவாககததை யடைநதான அபபோது தாருகனுனவன பக வானுடைய மாாககததைத தேடிககொணடு வாராநினறு அநத மாாககததை யறியாமல ஸ்ரீதுளசி கெநதததையுடையதான வாயுவை ஆககிராணமபணணி அநத வாயுவுககெதிராக அநதஸதானம வநதுசோநதான அவவிடததில அசுவத்த மூலததில சமாதியிலிரா நினறும ஆதமாமானநத சுகததையுடைய வாரயுமிருககிற பிரபுவான ஸ்ரீஹரியைபபாாதது ரததில நினறுமிறஙகி நேத திரஙகளில பாஷபஙகளை யுடையவனுய சிநேகததினுல உருகாநினற மனதை யுடையவனுய ஸ்ரீபகவானுடைய திருவடிகளில சாஷ்டாஙகமாகப பிரணுமம பணணி ஒருவாாததை சொலலுகிறுன

தாருகன் வாககியம்.

வாரீா பிரபுவே! தேவரீருடைய சரணுரவிநதததைப பாராமலிருககிற என்னுடைய திருஷ்டியானது நசிததுபபோயிறறு. (எபபடியானுல) சநதிர னுனவன அஸ்தமானததைச யடைநதிருககையில அந்தகாரததினுல் வியாபிக் கபபட்டு ஒனறுந தெரியாமறபோமோ (அபபடிபோல) உமமைப பாராம லிருககிற எனது திருஷ்டியானது அநதகாரததில முழுகிபபோயிறறு திக்கு கரையும அறியாமறபோனேன் சுகததையும அடையாமறபோனேனெனறு

இந்தப்பிரகாரஞ சாரதியான தாருகனுனவன சொலலிக கொண்டிருககை யில அபபோது கருடாழவாரைச சினனயாசவுடையதான அநத ரதமானது குதிரைகள துவசம இதுகளை யுடையதாயககொணடு மகாவேகததுடன அந தசசாரதி பாாததுக கொணடிருககுமபோதே ஆகாசததி லெழுமபிவிட்டது ஆகாசததி லெழுமபாநினற அநதரததகின பினனேடே திவவியஙகளான ஸ்ரீபகவானுடைய பஞசாயுதஙக ளெழுமபிப போனதுகள அதனைபபாாதது மிகவும ஆசசரியபபடடுக கொணடிருககிற மனதை யுடையவனை அநதச சாரதியைபபாாதது ஸ்ரீபகவான சொலலுகினறா

ஸ்ரீ பகவான் வாக்கியம்.

வாராய சாரதி! நீ துவாரகா படடணததுககுபபோய பநதுககளுககு யாதவாகள ஒருததருக கொருததா யுததமபணணி அடிபபடடுப போனதை யும யோகமாாககததினுல பலராமா பரமபதததை யடைநததையும நான இசசரீரததை விடடு விடடதையுஞ சொலலககடவாய பநதுககளோடே கூடிககொணடிருககிற நீஙகள துவாரகையி லிருககக்கவேணடாம என்னுல் விடபபடடிருககிற இநத துவாரகா படடணததைச சமுததிரமானது முழு கிபபோவதாகப பணணபபோகிறது ஆகையினுல் நீஙகள சமஸதமானபேர் களும அவாளவாள பநது ஜனஙகளையும நமமுடைய மாதா பிதாககளையும அழைததுககொணடு அாசசுனனுலே ரகூடிககபபடடவாகளாய இநதிரபபிரஸ் ததைப போயடையுஙகளெனறு பநதுககளபொருடடு சொலலககடவாய். நீயோவெனருல எனககுப பிரீதிகரமான தாமததை ஆசரிதது கியான நிஷ டையை யுடையவனாய ஒனறிலேயும அபேகூைஷயிலலாதவனாய இதை யென் னுடைய மாயையினுல பணணபபடட லீலையாகவறிநது சாநதியை யடையக் கடவாய விருதாவாகுத துககிககவேணடாம.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

வாராய ராஜனே! இநதபபிரகாரம ஸ்ரீபகவானுல சொலலபபடடவனாய அநதத தாருகனெனவன அநதபபகவானை அடிககடி பிரதகூதிணம பணணி அவருடைய திருவடிகளைத தனனுடைய சிரசில வைததுககொணடு சாஷ டாஙகமாகப பிரணாமமபணணி விசனபபடடுக கொணடே துவாரகையைக் குறித்துப புறபபடடு வநதான

முப்பத்தோருவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

அரனயன் ராதிக ளனைவரு நுதிக்கும்
பிரமபதப் பிராப்தியை பகர்ந் தனரே.

ஸ்ரீ பகவானுடைய பரமபதப் பிராப்தி சொல்லப் படுகின்றது.

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

கேளீர் உத்தரன் மருகனான பரிக்ஷித்து மஹாராஜனே! பிறபாடு அவ்விடத்தில் பிரம்மாவும், பார்வதியோடுகூட ருத்திரனும், தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களும், ஜனகாதி யோகீஸ்வரர்களும், மரீசிப்பிரஜாபதி முதலானவர்களும், பிதிர்தேவர்கள், சித்தர்கள், கெந்தர்வர்கள், வித்தியாதரர், மகாசர்ப்பங்கள், சாரணர்கள், எக்ஷர்கள், ராக்ஷசர்கள், கின்னரர்கள், அப்சரஸ்திரீகள், மயித்திரேயர் முதலான ரிஷிகள், கருடாழ்வார் முதலான சமஸ்தமானவர்களும் ஸ்ரீபகவானுடைய பரமபதப் பிராப்தியைத் தெரிசனம் பண்ண வேணுமென்று இச்சையையுடையவர்களாய் சந்தோஷத்துடன் வந்தார்கள்.

வாராய் ராஜனே! அந்த பிரம்மா முதலான தேவர்கள் விளங்காநின்ற விமானபந்திகளால் ஆகாசத்தைவிட வெளியில்லாததாகச் செய்துகொண்டு பரமமான பக்தியை யுடையவர்களாய் ஸ்ரீபகவானுடைய அவதாரத்தையும் சரித்திரத்தையும் கானம்பண்ணாநின்றும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணாநின்றும் புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள் சகலலோகநாயகரான ஸ்ரீபகவானும் தம்முடைய அங்கிசங்களான பிரம்மாதி தேவர்களைப் பார்த்து ஆத்மாவில் ஆத்துமாவை ஏகப்படுத்தி பத்மதளம் போலொத்த நேத்திரங்களை மூடிக்கொண்டார் ஸ்ரீபகவானனவர் யோகதாரணை தியானம் இதுகளுக்குச் சோபனமான விஷயமாயும் லோக பிரம்மமாயுமிருக்கிற திவ்வியமங்கள மூர்த்தியை அக்கினி ஸ்வரூபமான யோகதாரணையினால் தகியாமல் அந்த திவ்யமங்கள மூர்த்தியோடே கூடினவராய் பரமபதத்துக்கெழுந்தருளினார். அப்போது சுவர்க்கத்தில் துந்துபிமுதலான வாத்தியங்கள் சப்தித்ததுகள் ஆகாசத்தில் நின்றும் புஷ்பவருஷங்கள் விழுந்ததுகள் சத்தியம், தர்மம், தைரியம், கீர்த்தி, இதுகள் பூமியை விட்டுவிட்டு ஸ்ரீபகவானுடனே போய்விட்டதுகள் அப்போது பிரம்மாமுதலான சமஸ்தமான தேவர்கள் முதலியவர்களும் தம்முடைய தேஜஸிலே பிரவேசியாநின்றும் ஒருத்தராலேயும் அறியப்படாத கதியை யுடையவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீபகவானை எங்கே போனாரோவென்று யோசனை பண்ணாநின்றும் அறியமாட்டாமற் போனார்கள். பிறபாடு தம்முடைய பரமபதத்துக் கெழுந்தருளினாரென்கிறதையறிந்து மிகவும் ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள்

(எப்படியானால்) ஆகாசத்தில் மேகமண்டலத்தை விட்டுப் புறப்படாநின்ற மின்னலினுடைய கெதியானது மனுஷியர்களால் அறியப்பட வில்லையோ (அப்படிபோல) மேகமண்டலத்தையும் பேதித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையாநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கெதியானது பிரமமா முதலான தேவர்களாலேயும் அறியக்கூடாமற் போயிற்று. பிரமமா ருத்திரன் முதலானபேர்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய அந்த யோககெதியைப் பார்த்து மிகவுமாச்சரியத்தை யுடையவர்களாய் அந்தப் பிராப்தியை மிகவும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணி பிற்பாடு அவரவர்க ளுலகங்களை யடைந்தார்கள்.

கேளீர் விசித்திர வீரிய குலோத்பவனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! சர்வ காரணரான ஸ்ரீஹரிக்கு யாதவர்கள் முதலானபேர்களில் அவதாரம் அவதாரசமாப்தி இதுகளுடைய லீலையானது, மாயையினால் ஆச்சரியமாகப் பண்ணப்பட்டதாக அறியக்கடவாய் (எப்படியானால்) வேஷதாரியானவன் ஸ்வரூப நாசமில்லாதவனாயத் தானே யிருந்துகொண்டு நானாவிதங்களான வேஷங்களால் ஜன்ம முதலானதுகளை அனுசரிக்கிறானோ (அப்படிபோல) ஸ்ரீபகவானும் மாயையினாலேயே ஜன்மாதி லீலைகளை அனுசரியா நிற்கிறார். இந்தப் பகவானானவர் ஸ்வயமாகவே இந்தச்செகத்தைச் சிருஷ்டித்து அதற்குள் அந்தரியாமியாகப் பிரவேசித்து அநேக லீலைகளைப்பண்ணி மறுபடியும் அந்தத்தில் தமமிடத்தில் உபசங்காரம் பண்ணிக்கொண்டு தம்முடைய மகிமையினால் ஆனந்தரூபராயக் கொண்டிருக்கிறார். யாதொரு பகவானானவர் எமனாலே தன்னுடைய லோகத்தை யடையப்பட்ட குருபுத்திரனை அந்தமனுஷிய சரீரத்துடன் தானே மறுபடியும் அழைப்பித்தாரோ சரணாகத ரக்ஷகரான யாதொரு பகவானானவர் பிரமமாஸ்திரத்தினாலே தகிப்பட்ட உன்னையும் ரட்சித்தாரோ! யாதொரு பகவானானவர் எமனுக்கும் எமனான ருத்திரனையும் செயித்தாரோ! யாதொரு பகவானானவர் வேடனையும் சரீரத்தோடு கூடவே சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பித்தாரோ! அப்படிப்பட்ட அந்தப்பகவானானவர் தம்மை ரட்சித்துக் கொள்ளுகிறதில் சமாத்தரா காமற் போவாரா? இந்தப் பகவானானவர் சமஸ்தமான செகத்தினுடைய சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரங்களில் மற்றொன்றை அபேட்சியாமல் ஸ்வயமாகவே காரணமாக நிற்கிறார் யாதொரு காரணத்தினால் அனந்த சக்தி யுடையவராக இருக்கிறாரோ! ஆனாலும் யாதவர்களைச் சங்காரம் பண்ணுவித்து தம்முடைய சரீரத்தைமாத்திரம் இந்தப்பூமியில் மீந்தாகப் பண்ணுகைக்கு இச்சிக்காமற்போனார். இந்தமனுஷிய தேகத்தினால் இனிமேலென்ன காரியமாக வேண்டியிருக்குதென்று அந்தத்தேகத்தை ஆத்துமாநிஷ்டர்களுக்கு உத்கிருஷ்டமான பரமபதப்பிராப்தியைக் காண்பியாநின்று ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடைவிப்பித்தார் இல்லாவிட்டால் அந்த ஆத்துமநிஷ்டர்களும் பரமபதப்பிராப்தியையும் அநாதரவுபண்ணி யோகபலத்தினாலே தேகசித்தியைச் செய்துகொண்டு இந்தப்பூமியில் ரமித்துக்கொண்டிருக்குகைக்கு எத்தனம் பண்ணுவார்கள். அப்படி வேண்டாமென்று ஸ்ரீபகவானானவர் தம்முடைய திவ்வியமங்கள மூர்த்தியைத் தாமதானே பரமபதத

தையடைவிப்பித்தார் யாதொருபக்தனானவன் பிராதக் காலத்திலெழுந்திருந்து பரிசுத்தனாகி ஸ்ரீபகவானுடைய உத்கிருஷ்டமான இந்தப் பரமபதப்பிராப்தியைக் கீர்த்தித்து வருகிறானோ, அந்தப்புருஷனானவன் உத்கிருஷ்டமான அந்தப் பரமபதத்தையே யடைவன்

வாராய ராஜனே! பிறபாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை விட்டுப் பிரியாநின்ற தாருகனானவன் துவாரகையை வந்தடைந்து வசுதேவர் உக்கிரசேனர் இவர்களுடைய பாதங்களில் விழுந்து தன்னுடைய கண்ணீர்களால் அந்தப்பாதங்களை நனைத்து சமஸ்த எதுவீரர்களுடைய நாசத்தையுஞ் சொன்னான்.

வாராய ராஜனே! அந்த விர்த்தாந்தத்தைக்கேட்டு மிகவும் கலங்காநின்ற இருதயத்தையுடையவர்களாய சமஸ்தமான ஜனங்களும் சோகமோகங்களையுடையவர்களாய் மூர்ச்சையை யடைந்தவர்களாய் துறையோட்கூட எவ்விடத்தில் பந்துக்கள் மிருதர்களாய் விழுந்திருக்கிறார்களோ அவ்விடத்திலோடி வந்தார்கள் தேவகி, ரோகணி, வசுதேவர் இவர்கள் புத்திரர்களான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்களைப் பார்த்தவர்களாய் சோகத்தினாலே மிகவு மூர்ச்சையை யடைந்தவர்களாய ஸ்ரீபகவானுடைய விரகத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவர்களாய் பிராணன்களையும் விட்டுவிட்டார்கள் உக்கிரசேனனும் ஸ்ரீபகவானையே தியானம் பண்ணிநின்றுகொண்டு அப்போது அக்கினிப் பிரவேசம்பண்ணினார் ஸ்திரீகள் தங்கள் தங்கள் பர்த்தாக்களைக் கட்டிக்கொண்டு அக்கினிப்பிரவேசம் பண்ணினார்கள் பலராமருடைய ஸ்திரீகளும் பர்த்தாவினுடைய தேகத்தைக்கட்டிக்கொண்டு அக்கினிப்பிரவேசம்பண்ணினார்கள் வசுதேவருடைய பத்தினிகளும் பர்த்தாவினுடைய தேகத்தை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு அக்கினிப்பிரவேசம் பண்ணினார்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரின் குமாரர்களுடைய ஸ்திரீகளும் பிரத்தியும்னன் முதலானவர்கள் தங்கள் பர்த்தாவினுடைய தேகங்களை ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொண்டு அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்தார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய பத்தினிகளான ருக்குமணிமுதலானவர்களும் ஸ்ரீபகவானிடத்திலேயே ஸ்திரமான மனதை யுடையவர்களாய அக்கினிப்பிரவேசம் பண்ணினார்கள் அர்ச்சுனனானவன் இஷ்டராயும் சிநேகிதராயுமிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய விரகத்தினால் மிகவும் விசனத்தை யுடையவனாய் பூர்வத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானால் சொல்லப்பட்டும் பரமார்த்த தத்துவத்தை யுடையதுகளாயிருக்கிற கீதார்த்தங்களால் தன்னைத்தானே சமாதானம் பண்ணிக்கொண்டான் அந்த அர்ச்சுனனானவன் நஷ்ட சந்ததிகளாயும் அனாதர்களாயுமிருக்கிற பந்துக்களுக்கு கிரமமாய் எதாவிதியாகப் பிண்டப்பிரதான தர்ப்பணமுதலான காமங்களைச் செய்துவைத்தான்

வாராய மகானுபாவனே! அந்த க்ஷணத்தில் சமுத்திரமானது ஸ்ரீமத்தான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய கிரகத்தை விட்டுவிட்டு அவரால் விடப்பட்டிருக்கிற துவாரகாபட்டணம் சமஸ்தத்தையு முழுகப்பண்ணியது ஸ்மரணமாத்திரத்திலே சமஸ்த பாபங்களையும் போக்கடியாநின்றும் சாவங்களுக்கும

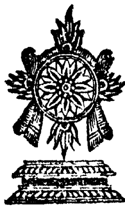
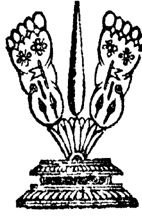
பாமபகம்.

மங்கள ரூபராயும் பகவானுயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவர் அந்தக் கிரகத்தில் நித்தியமாக சாந்நித்தியம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிருர். பிறபாடு அர்ச்சுனனானவன் அசேஷர்களாயிருக்கிற பாலவிருத்தாகளை யழைத்துக்கொண்டு இந்திரப் பிரஸதத்தை வந்தடைந்து அவவிடத்தில வச்சிரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம பண்ணிவைத்தான்.

வாராய் ராஜனே! உன்னுடைய பிதாமகர்களான தாம புத்திராதிகள் அர்ச்சுனனிடத்தில நின்றும பந்துக்களுடைய வதத்தைக்கேட்டு மகா விசனத்தை யுடையவாகளாய் வங்கிஷோத்தாரகனுன உன்னைப பட்டாபிஷேகம பண்ணி ஸ்தாபித்து சமஸதமானபோகஙளும மகாபபிரஸதானம போனாாகள.

வாராய் ராசனே! யாதொரு புருஷன் பரமமான சிரத்தை யுடையவனாய் தேவதேவோத்தமரான ஸ்ரீஹரியினுடைய அவதாரத்தையும சரித்திரங்களையும கீர்த்தனம பண்ணுகின்றனே அநதப புருஷனானவன சகல பாபஙகளில நின்றும விடுபடுவான. இநதபபிரகாரம பகவானன ஸ்ரீஹரியினுடைய மனோக்கியங்களாயும உத்தமஙகளாயு மிருக்கிற அவதாரங்களையும பரமமங்களமாயும இகலோக பரலோகஙகளில சுகபபிரதஙகளாயு மிருக்கிற பல சரித்திரங்களையும கீர்த்தனம் பண்ணுகின்ற மனுஷியனானவன பரமாங்கிசாளுக்கு சரண்ணியரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில பரமமான பக்தியை யடைவன்.

ஏகாதஸஸ்கந்தம முற்றியது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம

ஸ்ரீமத்பாகவத புராணவசனம்.

துவாதசஸ்கந்தம்.

முதலாவது அத்தியாம்.

எண்சீரடி யாசிரியவிருத்தம்

ஆதியினிலொனபதா வதுஸகநதததி
லரியசநதரவமசததின கிளைகளான
ஓதுமகரதவமசம சொலுமிடகது
லொளிவீசுஞ சகதேவனெனுமராஜறகுப
பேதமிலலாபபின புணடாகபபோகினற
பேசுமிருபதுபேரிற புரஞசனீறுய
நீதமுடனசொலலபபடட ததறகுமேலாய்
நிகழரசாவமசயதை நிகழததுவாமே

இதில பூர்வம ஒன்பதாவது ஸகநதததில சநதிரவமசததியினுடைய கிளையான சொலலபபடட விடததில சகதேவனெனகிற இராஜாவுக்குப் பினபு உணடாகபபோகினற இருபதுபோகளில் புரஞசயன பரியநதம சொலலப பட்டது. அதறகுமே லுணடாகா நினற இராஜவமசமானது சொலலபபடுகினறது.

சுகபிரம்மரிஷி வாக்கியம்.

கேளீர் வீரசூர தீரகெம்பீர உதாரமார குபேர ஒய்யார வதிகாசசிகாமணியான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! பிரகலாதனுடைய வம்சத்திலுண்டாகப்போகிற புரஞ்சயன் என்னும் அரசன் முடிவில் சொல்லப்பட்டிருந்த அவனுடைய மந்திரியான சுனகனென்பவன் அந்த அரசனைக் கொன்றுவிட்டு பிரத்தியோதனென்று பெயரையுடைய தன் புத்திரனை அரசனுக்கு விறகப்போகிறான். அந்தப் பிரத்தியோதனனுக்குப் பாலகனென்ற புத்திரனுண்டாகப் போகின்றான். இந்தப்படியே அந்தப்பாலகனுக்கு விசாகயூபனென்றும் அவனுக்கு வாசனனென்றும் அவனுக்கு நந்திவாத்தனனென்றும் உண்டாகப் போகிறார்கள் பிரத்தியோதன் வம்சத்திற்பிறந்த இந்த ஐந்து பேரில் நூற்று முப்பத்தெட்டு வருஷம், பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் அந்த நந்திவாத்தனனுக்குச் சுகனாகனென்பவனும் அவனுக்கு காகபரணனென்பவனும் அவனுக்கு க்ஷேமவருஷனென்றும் அவனுக்கு க்ஷேத்திரக்கியனென்றும் அவனுக்கு விதிந்திரனென்றும் அவனுக்கு அசாதசத்துருவனென்றும் அவனுக்கு துருபதனென்றும், அவனுக்கு அறபகனென்றும், அவனுக்கு நந்திவாத்தன ஆசயனென்றும், அவனுக்கு மகரநந்தியென்கிற புத்திரனும் உண்டாகப் போகின்றார்கள் ஓய அரசனே! சுகனாகன வம்சத்திற் பிறந்த இந்த பத்துராஜாக்களும் கலியுகத்தில் முந்நூற்றறுபது வருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள். பின்பு மகாநந்தியினுடைய புத்திரனை சூத்திர ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்த நந்தனென்பவன் பலவானையும், க்ஷத்திரிய வம்சநாசகனையும், மகாபத்மம் என்னப்பட்ட நிதிசேனைகளுக்கும் பிரபுவாகிய அவன் மகாபத்மனென்கிற் பேரையுமுடையவனாகப் போகிறான்.

அவனுக்குப் பிற்பாடு அரசர்கள் சூத்திரர்களாயும் அதர்மிகர்களாயுமாகப்போகின்றார்கள் அந்த மகாபத்மனென்னும் அரசனானவன் பரசுராமரைப் போல க்ஷத்திரியர்களைச் சங்காரம் பண்ணிக்கொண்டு ஓரிடத்திலுந் தடையில்லாத ஆக்கினையுடைய ஏகச்சக்கிராதிபதியாய பூமியைப் பரிபாலனம் பண்ணப்போகின்றான். அவனுக்குச் சுமாலிமுதலான எட்டுப்புத்திரர்கள் பிறந்து அவர்களிந்தப் பூமியை நூறுவருடம் அனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் அப்போது ஒரு பிராமணன் விசுவாசத்தை யுடையவர்களாயும் பிரசித்தர்களாயுமிருக்கிற நந்தன்முதலாய அவன் புத்திரர்களான ஒன்பது ராஜாக்களையும் நாசம் பண்ணப்போகின்றான். பின்பு கலியுகத்தில் மௌரியர் என்று பெயரையுடையவர்கள் பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் என்றால் அந்தப் பிராமணன்றானே சந்திரகுப்தனென்னுமொரு மௌரியனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து வைக்கப்போகின்றான் அந்தச் சந்திரகுப்தனுக்கு வாரிதரான அவனுக்கு அசோகவாத்தனன், அவனுக்கு சுசேசு, அவனுக்கு தெசரதனன், அவனுக்கு சங்கதன், அவனுக்கு சாலிசூகன், அவனுக்கு சோமசருமர், அவனுக்கு சததனுவா அவனுக்கு பிரகத்தாத்தனென்னும் புத்திரர்களுண்டாகப் போகின்றார்கள் ஆக இந்த மௌரியரென்னப்பட்ட இரா

ஜாக்களும நூற்று முப்பத்தேழுவருடம் பூமியை யனுபவிக்கப் போகிறார்கள். அந்தப்பிரகத்தூரத்தனுடைய சேனாதிபதி புஷ்யமித்திரனென்பவன அரசனைக் கொன்றுவிட்டுத் தான ராசசியபாரம பண்ணப்போகின்றான அவனுக்குச் சுங்கனென்றும, அவனுக்கு அக்கினிமித்திரன, அவனுக்கு சுசியெஷ்டன், அவனுக்குப் புளிந்தன், அவனுக்குப பாகவரதன, அவனுக்குத தேவஹூதியென்னும் புத்திரர்களுண்டாகப போகின்றார்கள் அந்த சுங்கள்வம்சத்திற்பிறந்த பத்துராஜாக்களும நூற்றுபபனிரண்டு வருடம பூமியை யனுபவிக்கப் போகிறார்கள

கேளீர் பற்குன பௌத்திரனான பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! அந்த தேவஹூதிக்குப்பின்பு இந்த பூமியானது கண்ணுவனை யடையப போகின்றது. ஏனென்றால அந்தசுங்கன வம்சத்திற்பிறந்த தேவஹூதியினுடைய மந்திரியான கண்ணுவனென்பவன் பரஸதிரீலோலனாகிய தன எஜமானனைக கொன்றுவிட்டுத தானே ராசசியாதிகாரம பண்ணப்போகின்றான, அவனுக்கே வாசுதேவனென்னும்பெயர் அவனுக்குப பூமித்திரன அவனுக்கு நாராயணன, அவனுக்குச் சுகாமா, வாசுதேவன் இந்த நால்வரும முந்நூற்று நாற்பத்தைந்து வருடம பூமியை யனுபவிக்கப போகின்றார்கள அந்தக கண்ணுவ வம்சத்திறபிறந்தவர்களில கடைசியான சசாமாவென்பவனை அவனுடையபடவானையும, பலவானையும ஆந்திரசாதியாயும பெலிபகனென்னப பெயரைவாய்ந்தவனுமான சூத்திரன கொன்றுவிட்டு பூமியைச சிலகால மனுபவிககப்போகின்றான் அவனுடைய பிராதா கிருஷ்ணனென்னபவன அரசனாகப போகின்றான் அவனுடைய புத்திரன ஸ்ரீசாதகர்ன்ம, அவனுக்குப பவுனர்மாசன, அவனுக்கு லம்போதகன, அவனுக்கு சிபவுகன், அவனுக்கு மேகசுவாதி, அவனுக்கு அடமானன, அவனுக்கு அரிஷ்டதாமா, அவனுக்கு ஆலயன, அவனுக்கு ஸதபகன, அவனுக்குப புருஷமேரு அவனுக்குச் சுனந்தனன, அவனுக்குககோரன, அவனுக்கு வட்கனென்று எணமருண்டாகப போகின்றார்கள். அவர்களில கடைசியில பிறபபவனுக்கு சிவசுவாமியென்று பெயர். அவனுக்கு கோமதிபுத்திரன, அவனுக்கு புரிமான, அவனுக்கு எககியசீலன, அவனுக்கு விசையன, அவனுக்குச சந்திரபீசன, அவனுக்கு சுலோகமதி இப்படியாய்பிறந்த இந்த முப்பது ராஜாக்களும நானூற்றைமபத்தாறு வருடம பூமியை யனுபவிககப போகின்றார்கள. ஓய இராஜனே! பின்பு ஏழு ஆபிரர்கள், எட்டு வபிறுத்தியர்கள, பத்துகொத்தபிகள், சங்கர்கள், முரண்டர்கள இவர்கள முதலான யறுபத்தெட்டுராஜாக்கள் ஆயிரத்தித தொண்ணூற்றொன்பது வருடம் பூமியை யனுபவிககப போகின்றார்கள பின்பு மவுனர்கள் பதினோராசர்கள் மூன்னூறுவருடம பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள். அவர்களும் மரணமடைந்து பின்பு கலிங்கிலையென்னும பட்டணத்தில பூதாந்தன் எனும் அரசன், அவனுடைய பிராதா, சிசுநந்தி, ஏசரநதி, பிரவீரகன் இவர்கள் நூற்றுவருடம பூமியை யனுபவிக்கப் போகின்றார்கள். அந்தப் பூதாந்தன் முதலானவர்களுக்கு பாகுலியர்களென்னும் பதினமூன்று பிள்ளைகள் இராஜா

வாகப்போகின்றூர்கள். பினபு புஷியமிததிரனென்றும் ஒரு அரசன் உண்டாகபபோகின்றுன் அவனுககு தாமிததிரனெனனும புததிரனுண்டாகி அப்படியே ஆநநதராகளும கோசலாகளும வைடூரியபபதிகளும நயிஷர்களும இவர்கள் அநதநத தேசாதிபதிகளாய ஏககாலததில இராசாக்களாகப போகினறூாகள். பின்பு மகாதாகளுககு விஸவ பூாததியெனனும புததிரனுண்டாகி அவன புரஞசயனெனனும பெயரை யுடையவனுய பிராமணாகளை பிளிநதாளெனறும, எதுவெனறும மததிராகளெனறும பெயரையுடைய மிலேசசாகளாகப பணணபபோகினறுன பினனும துறபுததியை யுடைய அவன பிரமக்ஷததிரிய வைசியாகளெனகிற விவஸதையிலலாத பிரசைகளைப பாலனம் பணணபபோகினறுன. மகாவீரனுன அவனே க்ஷததிரியகுலததை நாசஞசெயது விட்டு பதமாவதியெனனும பட்டணததில வாசஞசெய்து கொண்டு கஙகைமுதல பிரயாகை பரியநதமுளள பூமியை யாளபபோகினறுன். பின்பு சவுராஷ்டிரம அவநதி ஆபிரம, அறபும, மாளவம எனனுந தேசஙகளிலுள்ள பிராமணாகள உபநயனுதி சமஸகாரஙகளிலலாத சூததிராகளாகி யாளபபோகினறூாகள அநதச சூததிராகள சமுததிரதீரம சநதிரபாகையென்னும நதிதீரததி லுணடாயிருககினற காஸமீரதேசம சூநதிதேசமாகிய இவைகளை அனுபவிககப போகினறூாகள மிலேசசாகளுககு சமானாகளான இவாகள் ஏககாலததில தேசதேசஙகளுககு அதிபதிகளாகப போகின்றூர்கள் இவர்கள் அதாமிகளாயும அசததியவானகளாயும அறபதாதாககளாயும, மிகுநத கோபிகளாயும பரஸ்திரீகளபேரில மிகுநத ஆசை யுடையவர்களாயும, இநதராஜா பிறநதானெனகிற வதநதிதேசஙகளில வியாபிககிறதின் பினஞேடே மிருததனுனெனகிற சபததததை யுடையவாகளாயும உணடாகபபோகினறூாகள மிலேசச ஆசர்ரதததை யுடைய இவாகள தனுதிகளை யபகரிககினறதினுல பிரசைகளைப பீடிககப போகினறூாகள இபபடிபபட்ட அரசாகளாலுந தேசஙகளிலுளள மானிடாகளும அவாகளைபபோலவே சீலம ஆசாரமிதுகளை அனுசரிதது அரசாகளால ஒருவருககொருவா பீடிககபபட்டவர்களாய நாசமடையப் போகினறூாகள். எனறு சுகபிரமமரிஷி பரிக்ஷிதது மகாராசனுககுச சொலலி முடிததாா

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

அலகிலா விளை யாட்டுடை யண்ணலாம்
கலியின் தர்மங் கழறின தாமரோ

கலி தர்மம் சொல்லப் படுகின்றது

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

வாராய் பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! பலவானான கலியினாலே நாளுக்கு நாள் தர்மமும், சத்தியமும், சவுக்கியமும், பொறுமையும், தயையும், ஆயுளும், பலமும், கியானமும், இதுகள் நசித்துப்போய் கலியுகத்திலே மனுஷியாளுக்கு தனம், ஜனமம், ஆசாரம், குணம் இவைகள் சிரேஷ்டத்துக்குக் காரணமாயும், தர்மம் நியாயம் இதுகளுடைய விஷயத்திலே பெலமேகாரணமாயும், ஸதிரீகளுடைய ஆசையே குலம் கோத்திரமின்றி பாத்தா பாரியை எனகிற விவகாரமே காரணமாயும், தானவிற்கின்றயாதி விவகாரத்திலே வஞ்சனையே காரணமாயும், ஸ்திரீ புருஷாளுடைய சிரேஷ்டத்திலே ஒருத்தருடைய அதிசாமாத்தியமே ஏதுவாகவும், பிராமணனென்கிறதில் யக்கியோபவீதமே காரணமாயும், சந்நியாசி ஆசிரமங்களை யறிவதில் ஆசார விசேஷங்களின்றி திரிதண்டமுதலானதே காரணமாயும், ஒரு ஆசிரமத்தில் நின்று மற்றொரு ஆசிரமத்தி லடைவதில் சுவதர்மானுஷ்டான மில்லாமல் சின்னமே காரணமாயும், அற்ப விர்த்தியுள்ளவன் சொல்லும் ஞாயம் அனியாயமாயும் அதிகமாயப் பேசுவதே வித்துவானென்பதற்குக் காரணமாயுமிருக்கதும், தரித்திரனாயிருக்கிறதிலே வஞ்சகனாகவும், ஸதிரீபுருஷாக ளொருவருக்கொருவர் அங்கிகாரம் பண்ணுவதே விவாகமாகவும், ஸநானமே அலங்காரமாகவும் தூரத்திலேயிருக்கிற மடுமுதலானதே புண்ணியதீர்த்தமாகவும், சிரசிலே ரோமமிருப்பதே சௌந்தரியமாகவும், வயிறுவளப்பதே புருஷார்த்தமாகவும், குடும்பத்தை ரட்சிக்கிறதே எச்சு தர்மானுஷ்டானமாகவுமிருக்கும்

வாராய் ராஜனே! இந்தப்பிரகாரம் துஷ்டப் பிரஜைகளாலே சூழப்பட்ட பூமண்டலத்திலே பிராமணாள், க்ஷத்திரியாள், வைசியாள், சூத்திராள் இவாகளுக்குள்ளே பலமுடையவனெவனோ அவனே அரசனாயிருப்பான். இப்படி திருடனுடைய தர்மம்போல காமத்தை யுடையவாகளாயும், லுத்தாளாயும், நிர்த்தயாளாயுமுள்ள அரசாகளாலே ஸ்திரீகள் தனம் அபகரிக்கப்பட்டுப்போய் தீனாளான பிரஜைகள், பாவதபூ காடுகள் இதுகளை ஆசரியிக்கப்போகின்றாாகள். க்ஷாமத்தினாலேயும், இராஜ தெண்டத்தினாலேயும் வருந்தும் பிரஜைகள், காய்கள், கிழங்குகள், வேர்கள், மாமசம், தேழ

வரகு முதலான அலபதானியஙகள பல புஷபாதிகள இவைகளைப் புசித்தும், வியசனததினாலே பசி, தாகம், வியாதிகளுணடாய சந்தாபததை அடைவா கள் மனுஷியாளுககு இருபது வருஷமே பூாணாயுசாக நிறகும

கலிதோஷததினாலே மனிதாகளுடைய எணணம பலயீனபபடடும் வாணு சிரம ஆசாரஙகளுடைய மனுஷியாளுககு வேதோகதமான தாமம நசிததும் பாஷண்ட தாமம பிரபலமாகவும், இராஜாககள திருடருககுச சமமாகவும் மனுஷியாளுககு சௌரியம, அசததியம விருதாயிமசை இவைகள் விருத்தி யாயும், பிராமமணாதி நானகு வாணஙகளும சூததிராதிகளுககுச சமானமாக வும பசுககள ஆடடுககுசசமானமாகவும பிரமசரியம, வானபபிரஸதம், சந்நி யாசம் இமமூனறு ஆசிரமததை யுடையவாகள பிரதிககிரக முதலானதினால கிரகஸ்தனுககுச சமானமாகவும பநதுகளுககுச சரீரசமபநத மாததிரததை யேகாரணமாயும, தானியம முதலானதுகள அணுவுககுசசமானமாயும, அசு வததமுதலான விருடசஙகள வனனிமரஙகளுககுசசமானமாயும, மேகங்கள மினனல மாததிரம முணடாய வருஷியாமலும, வீடுகள பகவதாராதனம அதிதி பூசைமுதலான தாமசூனியஙகளாயும ஜனஙகள் கழுதை நாயகளுக குளள நடததையுணடாகியும இபபடிக்கலியுகம பிரவாததிததிருககையில ஸ்தாவரசஙகளுபடான சகல பிரபஞசததுககும காததாவாயும் சாவ நியநதா வாயுமிருககிற ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு தாமததை ரகூஷிபபதின பொருடடும சதபுரு ஷாகளுககு காமபநத நிவாததியின பொருடடும மோக்ஷததின் பொருட டும மகானுபாவராயும எசசு என்று சொலலும பிராமணருடைய கிரகத திலே கறகி அவதாரம பணணபபோகினறாா. அணிமாதி அஷட அயிஸ்வரி யஙகளுடையவரான பகவானவா தேவதததமெனனும அசுவததினமேறி வேறி அரிதான்கததியை எடுததுககொணடு பூமியிலரசா களைபபோல வேஷ தாரிகளாயுளள திருடாகளையும துஷடாளான மறற அரசாகளையும சங் கரிதது விடபபோகிறாா ஸ்ரீ சநதனமுதலான வாயுவை ஸபரிசிககபபடடவா களாயுளள மறறவாகளுடைய மனதுகள நிாமலஙகளாகப போகிறது, அந தபபிரஜைகளுடைய இருதயததில வாசுதேவா அநதரியாமியா யிருககையில அநதபபிரஜைகளுக குணடாகாநினற புததிராள காலானுகுணமாக மகத தான சரீரததை யுடையவாகளாகப போகினறாாகள, சநதிரன, சூரியன, பிரகஸபதி இவாகள மூனறுபேரும புஷிய நக்ஷததிரததில கூடி ஏகாராசி யிலிருககிற அபபோதே பகவான அவதாரகாலமெனறும அதுவே கிரேதா யுகமென்றும அறியத்தககது அபபோது பிரஜை களுடைய சிருஷடியும். சாத்துவிகமாக உணடாகப போகினறது உனனுடைய ஜன்மதின முதற கொண்டு நநதனுககுப பட்டாபிஷேகமாகும பரியநதம் ஆயிரதது நூறறுப பதினைநது சமவசசர மெனறறியததககது சபதரிஷிகளுககுள்ளே இரண்டு பேர்கள உதயதனை யுடைய வாகள அவாகளுககு மததியில யாதொரு நக்ஷததிரமானது சமான தேசததிலே யிருககிறதாககக காணப் படுகிறதோ அந்தச சபதரிஷிகள அந்த நக்ஷததிரததோடு கூடினவர்களாய மனுஷியா

ளுக்கு நூறுசமவச்சர பரியநதம அபபடியே யிருபபாாகள. அந்தரிஷிகள் உனனுடைய காலமான இபபோது மகா நக்ஷததிரததி லிருககினறாாகள.

எபபோது பகவானுன ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய அமசமாயும சததுவசொருபமாயுமுள்ள தேகமானது ஸ்ரீவைகுணடததை யடைநததோ அபபோதே கலியான துணடானது ஸ்ரீலடசுமிபதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் தம்முடைய பாதபதமஙகளால ஸபரிசிததுககொணடு பூமியிலிருநதவரையில அநதக்கலியானது பூமியை ஆககிர மிசுகுகைககுச சமாததுள்ள தலலாமற போயிறறு. சபதரிஷிகள எபபோது மகததில சஞசரிததுககொணடிருககிறாாகளோ அபபோது திவவியவருஷததில ஆயிரததிருநூறு சமவசசரமான கலியுகமானது பிரவாததிததது அநதரிஷிகள் எபபோது பததததைவிட்டுப பூாவாஷாடததை அடைகிறாாகளோ அபபோது நநதனுககுப பிறபாடு பிரததியோதனெனகிற அரசன முதறகொணடு கலியுகமானது பிரவேசிதததென று *கியானிகள சொலலுவாாகள்.

வாராய் ராஜனே! இநதப்பிரகாரம இநத மனுவம்சமானது யுகங்கள்தோறும உததமம மததியமாதி பேததததையுடையதாகச சொலலபபடுகிறதோ, அபபடியே பிராமணாள, வைசியாள, சூததிராள; இவாகளுடைய வம்சஙகளும யுகஙகளதோறும சொலலபபடும அவாகள பெயாகளும சரிததிரஙகள இநத வமசததிலுண்டாகிய ராஜாககள கீாததியுமே ஸதிரமாகநிறகிறது சநதனுமகா ராஜாவினுடைய பிராதாவான தேவாபியும இடசுவாகு வமசததிற பிறவாநினற மறுவென்ற ராஜாவும இவாகளிருவரும மகா யோகபலததை யுடையவாகளாய கபாலவமெனனபபட்ட கிராமததில இபபோதும் வாசமபணணிக கொணடிருககிறாாகள, அவாகளிருவரும கலியுக அநதததிலே இநதபபூமியில வநது ஸ்ரீவாசுதேவரா லேவபபடடவாகளாய்ப் பிராமமணுதிவானஙகள பிரமசரியாதி ஆசிரமஙகள இதுகளுடன் கூடின தாமத்தை பூர்வமபோலவே பிரசிதத பண்ணிவைககப போகிறாாகள. நானகு யுகங்களும இநதக கிரமமாகவே பிராணிக ளிடததில பிரவாததிததுக் கொணடிருககிறது.

வாராய் ராஜனே! நமமாறசொலலப்பட்ட யாதொரு ராஜாக்கள் பூமியில் நான எனதெனகிற அபிமானததுடனிருநது அநததில் இநதப்பூமியைவிடடு மரணமடைநதுபோனாாகள். அகணடமான இநதப்பூமியானது எனது பூாவிகாளான பிதாபிதாமகாள முதலான பேர்களால தரிக்கபபட்டதாயிருநது எனனாலேயும தரிககபபடாநினறது இது எனது புததிரனுக்கும பௌததிரனுககும, எபபடியாகப போகிறதெனறு அவிவேகிகளானவா ... பாதச பௌதீகமான இநதசசரீரததை ஆத்மாவாகக் கிரகித்து பூமியையும எனனுதெனனும மமதையடைநது சரீரத்தையும் பூமியையும விடடு மரணததையேயடைநது போனாாகள. வாராய ராஜனே! யாதொரு

ராஜாக்கள் பராக்கிரமத்தினலே பூமியை யனுபவித்தார்களோ அவர்களுடைய கதைகளைச்சொல்லப் படுகையில் காலத்தினலே கதாமாத்திரமாக மீறப்பட்டவர்களாய் செய்யப்பட்டார்கள்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

வாசமாகிய மின்றவத்தியாயத்தில
ராஜதோஷ வானனைகளறவினறனா

இந்த அத்தியாயத்தில் இராஜதோஷங்கள் வர்ணிக்கப்படுகின்றது,

சுகப்பிரம்மரிஷி வாக்கியம்.

மகாத்துமாவான சுகப்பிரம்ம ரிஷியானவர் பரீக்ஷித்து மகாராசனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் அரசனே! பூமிதேவியானவள் அரசர்களைப் பார்த்து நகைக்கின்றவளா யிருக்கின்றாள் எப்படி யென்றால் மிருத்துவுக்கு லீலா சாமக்கிரிகைகளாயிருக்கிற அரசர்கள் தம்மைச் சயிக்கவேணுமென்று இச்சிக்கின்றார்கள். விவேகிகளா யிருக்கின்ற அரசர்களுக்கு இந்த மனோரதம் வியர்த்தமாக வுண்டாயிருக்கின்றது இதனலே தேகாபிமான முள்ள அரசர்கள் முன்னே இந்திரியங்களைச் சயித்து பின்பு அரசர்கள் இதர அரசர்களுடைய மந்திரிகளை வசியப்பண்ணிக் கொள்ளுவோம் தளகர்த்தர்களையும் யானை சேனை பரிவாரங்களையும் ஜயிப்போம் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த அவர்கள் பூமியைச்சுவாதீனம்பண்ணிக் கொள்ளுவோமென்று இப்படி மனோரதத்தினலே கட்டப்பட்ட இருதயத்தை யுடையவர்களாய் சமீபத்திலிராநின்ற மிருத்யுவை யறியாதிருக்கின்றார்கள் சில அரசர்கள் ஆசை கொண்டவர்களாய்ச் சமுத்திரத்தினலே சூழப்பட்டிருக்கிற என்னைச் சயித்து ஓடங்களிற்போய்த் தீபாந்தரத்தையுஞ் சயித்து தனமுதலானதுகளைச் சம்பாதிக்கிறதின் பொருட்டு சமுத்திரத்திற பிரவேசிக்கின்றார்கள். மண்முதலிய இந்திரியங்களைச் சயித்தவனுக்கு சமஸ்தபூமியினுடைய சயமானது எவ்வளவு பலமாகின்றது அப்படிப்பட்ட சயத்துக்கு முக்கியபலமாகின்றது மனுக்களும் அவர்கள் புத்திரரும் என்னை விட்டுவிட்டு எப்படி வந்தார்களோ அப்படியே போய்விட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட என்னை புத்தியீனர்கள் யுத்தத்தில் சயிக்கப்போகின்றார்கள் இந்தராசசியம் தன்னுடையதென்கிற மமதையினற் கட்டப்பட்ட மனதை யுடையவர்களும் துறபுத்தியை யுடையவர்களுமான இவர்களுக்கு என்னிமித்தமான பிதாபுத்தி

ரர்கள் பிராதாக்களான இவர்களுக்கும் பகையுண்டாகின்றது மூடனே! இந்தப் பூமிமுழுதிலும் என்னுடையதே உனக்கில்லையென்று சொல்லும் அரசர்கள் என்னிமித்தமாக ஒருவருக்கொருவர் யுத்தஞ்செய்து மரணமடைகின்றார்கள்

பிருது சக்கிரவர்த்தி, புரூரவசு, காதி, பரதன், நகுஷன், கார்த்தவீரியார்ச்சுனன், மாந்தாதா, சகரன், ராமராஜா, கட்டுவாங்கன், துந்துமாறன், இரகு, திருணபிந்து, யயாதி, சையாதி, யந்தனுக்கியன், பகீரதன், குவலையாசுவன், ககுஸ்தன், நயிஷதன், நிருகன், இரணியகசிபு, விருத்திராசுரன், உலோகபயங்கரனான இராவணன், நமுசி, சம்பரன், நரகாசுரன், இரணியாட்சன், தாருகாசுரனாகிய இவர்களும் இன்னுமநேக அரசர்களும், இராஜாக்களும், சாவக்கியர்களாயும் சூரர்களாயும் எவர்களாலும் சயிக்கத் தகாதவர்களும் மனுஷியர்களுடைய நடத்தையை அனுசரித்தவர்களாய் நித்தியமான என்னிடத்தில் மமதைகொண்டிருந்தவர்களும் இஷ்டசித்தி யில்லாதவர்களாய்த் தானே காலத்தினால் கதாமாத்திரமாய்ச் சொல்லப்பட்டார்கள் ஓ அன்புள்ள கோமானே! அழகிய சீமானே! உலகத்தில் கீர்த்தியைப் பூர்த்திசெய்து மரித்துப்போகாநின்ற மகான்களாகிய அந்த ராசாக்களுடைய கதைகள் ஞானவைராக்கியங்களைச் சொல்லவேணுமென்கிற இச்சையினால் சொல்லப்பட்டது மாத்திரமேயன்றி பரமார்த்தமன்று மற்றெதுவென்றால் சகல அசுபங்களையும் நாசஞ்செய்யாநின்ற ஸ்ரீபகவானுடைய குணகீர்த்தனமானது செய்யப்பட்டது அப்பகவானுடைய குணங்களையே ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானிடத்தில் சலனமில்லாத பக்தியைக் கோரிய புருஷன் நாடோறும் அடிக்கடி கேட்கக் கடவனென்று சொல்லுஞ் சுகப்பிரம்ம ரிஷியைநோக்கி அகமகிழ ஜகம்புகழ் பரிக்ஷித்து மகாராசன் வணக்கமாகவும் இணக்கமாகவும் சொல்லுகின்றார்

பரிக்ஷித்து மகாராஜன் வாக்கியம்.

கேளும் நாதனே! ஜகத் பிரக்கியாதனே! கலியுகத்தில் பிரஜைகள் எந்த விதத்தினால் கலியினுடைய அநேகமான தோஷங்களை நாசம்பண்ணுவார்கள். கிருதயுகமுதலான யுகங்களையும் தருமங்களையும் காலத்தின் பிரமாணங்களையும் சங்காரகாலத்தின் பிரமாணங்களையும் ஈஸ்வரரூபியான காலத்தினுடைய கதியையும் மகாத்துமாவான ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலாவிநோதங்களையும் எனக்குத் தெளிவாகும்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அப்போது சுகப்பிரமரிஷியானவர் அதிசந்தோஷத்துடன் சொல்லுகின்றார்.

சுகப்பிரம்மரிஷி வாக்கியம்.

கேளாய் நன்னயமுள்ள மன்னவனே! நற்கொடை யளிக்குங் கர்ணனே! கிருதயுகத்தில் சனங்கள் சத்தியம், தயை, தபசு, தானம், ஆகிய இந்த நாலுபாதங்களாகிய தாமங்களையே அதிகமும் மனுசரித்துச் சந்துஷ்டி

யையும்கிருபையையும சேவகாருண்ணியமும சமதமாதிகுணஙகளையும பொறுமையையும அடைநதவாகளாய பரமாததுமாவி னிடததிலேயே பககியையும ஆததுமானுபவததையும உடையவாகளா யிருபபாாகள திரேதாயுகததில ஜனங்கள தாமததினுடைய நான்கு பாதஙகளில நானகிலொரு ஆமசமான அதாமததினுடைய பாதஙகளான அசததியம, ஹிமசை, துககம, கலகம், இவைகளால நசிததுபபோகும. அபபோது பிராமமணாள க்ஷததிரியாள வைசியாளான இநதமூனறு வாணததாாகளும தாமாாதத காமஙகளில பிரீதியுண்டாய வேதம வேதாாததக கியான முடையவாகளாய ஒருவரை யொருவர் ஹிமசியாமலும பிராமமணாளையே சிரேஷடமாக வுடையவாகளா யிருபபார்கள் துவாபரயுகததில ஜனஙகள அதாமததினுடைய பாதஙகளான ஹமிம்சை சநதோஷம சததியம துவேஷம இவைகளால் கிரேதாயுக தாமததினுடைய பாதஙகளில பாதி நசிததுபபோகும் அபபோது ஏசசையும, சீலததையும, வேதாததிய யனததில பிரீதியையு மடைநது ஆடடியாகளாயும குடும்ப விருததியை யுடையவாகளாயும அகஙகார மிலலாதவாகளாயும பிராமமணாகளும க்ஷததிரியாகளும பிரதான மானவாகளா யிருபபாாகள் கலியுகததிலோவெனில் அதாமததினுடைய பாதஙகளால தாமததின பாதஙகளில மூனறு யுகங்கள நசிததது ஒருபாக மிருககும கலியுகாநததததில யுகஙகள்தோறும விாததி யடையாநினற அதாமததினுடைய பாதஙகளால அநத நானகிலொரு தாமபாகமும நாசமடைநது பிரஜைகள உலுததாகளாயும துராசார முடையவாகளாயும நிரததயாகளாயும வியர்ததமான கலகததையும பாககிய ஈனததையுமடைநது விஷயஙகளிற பிரீதியுடையவர்களாய சூததிர ஸதிரீகளிடததில ஆசையை யுடையவாகளாயும சூததிராகளையும செமமிடவரையும முககியமாக வுடையவாகளா யிருபபாாகள

யுகஙகளதோறும இபபடியே பேதித்துவரக காரண மெனனவெனில, புருஷாகளிடததில காணபபடுகிறசததுவம இரசசு தமசுயெனனு முககுணஙகளும காலரூபியான ஈஸவரனாலே ஏவபபடடு அதுகள விருததியடைநதிருக்கினறதால பேதமுணடாகினறது பிராணிகளுககு மனது புததி இநதிரியஙகள் எபபோது சததுவகுணததில சேருகினறதோ எபபோது கியானம தபசு இதுகளி லாசையுண்டாகா நிறகினறதோ அபபோது கிருதயுக மெனறும்; எப்போது தாமாாதத காமஙகளிலும, ஏசசிலும, பககியுணடா யிருககிறதோ அபபோது ரசோகுணப பிரதானமான திரேதாயுகமெனறும, எபபோது சனஙகளிடததில லோபததுவம, அசநதோஷம, டமபம, அகஙகாரம் துவேஷம் காமிய காமங்களில பிரீதியுணடாயிருககிறதோ அபபோது இரசசுதமோகுணஙகளைப பிரதானமாகவுடைய துவாபர யுகமென்றும, எபபோது சனங்களிடததில வஞசனையும, அசததியமும, ஆலசியமும நிததிரையும, இமசையும், துககமும, சோகமோகங்களும, பயமும விருததி யடைகின்றதோ அபபோது கலியுகமெனறும் அறியககடவாய. அந்தககலியுகத்தில மனுஷி

யர்கள் மந்தபுத்தியும் அற்பபாக்கியமும் அதிக போசனமும் தரித்திரமும் அடைந்த காமிகளாக விருப்பார்கள் ஸ்திரீகளும் விபசாரிகளாயும் துஷ்டர்களாயு மிருப்பார்கள். மேலும் தேசங்களில் திருடர் விசேஷித்தலும் விவேகீனர்கள் வேதங்களைத் தூஷிப்பதும் அவர்கள் பிரஜைகளைப் பீடிப்பதுமாயும் பிரமசாரிகள் விருதஈனர்களாயும் சவுசாசார வர்சிதர்களாகவும் இருப்பார்கள். கிரகஸ்தர்கள் பிட்சை பண்ணிக்கொண்டும் வானப்பிரஸ்தர்கள் வனவாசத்தை விட்டுக் கிராமங்களில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டும் சந்நியாசிகள் தனத்தில் மிகவுமாசைகொண்டு மிருக்கப் போகின்றார்கள் ஸ்திரீகள் குட்டையான சரீரத்தையும், மிகுந்த போசனத்தையும், வெகு புத்திரர்களைப் பெறுதலையும் உண்டாய், லச்சையில்லாமலும், கடினவார்த்தையும் திருட்டு வஞ்சனை யுடையவர்களாயும் வர்த்தகர்கள் கிரைய விக்கிரைய விஷயங்களில் கபடத்தையு முடையவர்களா யிருக்கப் போகின்றார்கள் சமஸ்தமான ஜனங்கள் ஆபத்தில்லாத காலத்திலும் நிந்திதமான விருத்தியை உத்தமமாக எண்ணப் போகின்றார்கள் சர்வோத்தமனானாலும் நிர்த்தனனாயிருக்கிற எஜமானனை சேவகர்கள் விட்டு விடுதலும், எஜமானர்கள் பாரம்பரையாயச் சேவித்துக்கொண் டிருந்தாலும், ரோகசம்பந்தத்தினால் மெலிந்துபோன சேவகர்களையும் விட்டு விடப்போகின்றார்கள். பாலில்லாத பசுக்களையும் போஷிக்காமல் விட்டு விடுவார்கள். மனுஷியர்கள் மாதாபிதாக்களையும் பிராதாக்களையும் உடன்பிறந்த பெண்களையும் பந்துக்களையும் விட்டு பாரியாள் மூலமான சிநேகத்தை யுடையவர்களாய் மைத்துனி மைத்துனர்களுடன் ஆலோசனை பண்ணுகின்றும் ஸ்திரீவசியர்களாயும் தீனர்களாயு மிருக்கப் போகின்றார்கள். சூத்திரர்கள் தபவேடத்தை யுடையவர்களாய் தான முதலானதுகளை வாங்கப்போகிறார்கள் தர்மத்தை அறியாதவர்களாய் உத்தமமான ஆசனத்தி லிருந்துகொண்டு தர்மத்தை சொல்லப் போகின்றார்கள்.

கேளும் அரசனே! கலியுகத்தில் பிரஜைகள் நித்தியமாய் விசனத்தி லழுந்தின மனத்தை யுடையவர்களாயும் க்ஷாமம் இராஜ தண்டனை இவைகளால் அதிகமும் பீடிக்கத் தக்கவர்களாயும் மழையில்லாமல் மகா வியாகூல மடைந்து வஸ்திரம் அன்னம் பானம் சயனம் ஸ்திரீசம்போகம் ஸ்நானம் பூஷணம் வாகனம் இவைகளொன்று மில்லாதவர்களாய் பிசாசம் போலேயப் போகின்றார்கள் இருபது பலக்கறைநிமித்தம் மனுஷியர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வைராக்கியம் பண்ணிக்கொண்டு அநேகநாளாய் உடலிரண்டு முயிரொன்று போலிருந்த சிநேகத்தையும் விட்டு சதா அபிலாசை கொண்டிருக்கும் தங்கள் தங்கள் பிராணனையும் விட்டு விடுவார்கள். அல்லாமல் தங்களுடைய பந்துக்களையுங் கொல்லத்துணிவார் மனுஷியர்கள் மிகவும் துறசனனாயும் சிசுனவுதர பாராயணனாயும் இருந்துகொண்டு விருத்தர்களான தங்கள் மாதா பிதாக்களையும் புத்திரர்களையும் நல்ல குலத்திற்பிறந்தவர்களையும் மகாபதிவிரதைகளாயுமிருக்கிற தங்கள் பாரியையும் ரட்சிக்காமல் விட்டுவிடப் போகின்றார்கள்,

அரசனே! கலியுகததில மனுஷியாள பாஷணடாளாலே பேதிககப பட்ட மனதை யுடையவாகளாய சகலலோக நாயகராயும காததாவாயும பிர மாதி தேவாகளால சேவிககபபடட பாதார விநதஙகளை யுடையவாகளாயும் பகவானுயுமிருககிற அசசுதனை ஆராதிகக மாடடாாகள, மரிததுப போகிற வராயும ரோகாதிகளா லதிகமும பீடிககபபட டிருநதாலும பகவானுடைய நாமததை யுசசரியாநினற அபபோதே காமபநததததில நினறு விடுபடடவ னாய ஸ்ரீவைகுணடதை சேர்பபிககபபடுவன அபபோககொாதத நாமததை யுடைய பகவானைச சிநதிகக மாடடாாகள புருஷாகளுடைய சிததததில நினறு கலியுக தோஷாதிகளையும துஷடமான அனன முதலானதிகளாலும சததியசௌசாதி வாசிதமான கீகடதேசாதி வாசததினாலும பஞசேநதிரி யஙகளாலு முணடாகும சமஸத தோஷஙகளையும பகவானை புருஷோத தமரானவா உருசகபபடட சொானததி லிராநினற அககினியானது அதில தாமபிராதி ரூபமான மலததை எபபடி போககடிககினறதோ அதுபோல தியானம பணணுபவாகளுடைய இருதயததி லிருநதுகொணடு அநேக ஜன் மஙகளில செயத சகலபாபஙகளையும நாசஞசெயகினறாா பகவானை அநநத ராணவா இருதயததி லிருககையில அநதககரணமானது எபபடி பரிசுதத மடைகினறதோ வபபடிககு மநதிரோபாசனைகள தபசு பிராணாயாமம பூத தயை தீாததயாததிரை விரதஙகள தானம ஜபஙகளாகிய இதுகளால பரி சுததமடைய மாடடாது

அரசனே! நீ மரிததுப போகிறவனாயிருநதாலும சிததசமாதானததை யுடையவனாய் ஸ்ரீகேசவனை இருதயத்திலேயே யிருககிறவராகத தியானம் பணணககடவாய வாராய பரிக்ஷிததது மகாராசனே! சாவாதமாவாயும சாவ காரணராயும பகவானாயுமிருககிற புருஷோததமரானவா மரணசமயததில தியானம பணணபபடட புருஷாகளுககு தமமுடைய சாரூபயியததையே கொடுபபாா ஸ்ரீகிருஷணவெனனும நாமசஙகீாததனததிறறுனே புருஷ னவன சமஸ்தகாமபநததததினினறும விடுபடடவனாய பரமபததததை யடை கினறனன. கிரேதாயுகததில ஸ்ரீஹரியைத தியானம பணணுகிறவனுககும, திரேதாயுகததில ஸ்ரீஹரியைககுறிததது எககியாதிகளால ஆராதிபபவனுககும, துவாபரயுகததில சுவதாமஙகளாலே ஸ்ரீஹரியை ஆராதிககிறவனுககும, யாதொரு பலமுணடோ அதெலலாம கலியுகததில ஸ்ரீஹரியினுடைய நாம சஙகீாததனததிறறுனே சிததிககினறது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

பதியுடனஸ்திதி மன்னுங்காலததையும்
பதிலயகாலந தனையுமபகருவாம

ஸ்திதி காலததையும லயகாலததையுஞ சொலலபபடுகின்றது

ஸ்ரீ சுகர் வாக்கியம்.

ஓய் பரிக்ஷிதது மகாராசனே! பரமாணுமுதல திவிபரார்த்த பரியநத மான காலமும யுகஙகளுடைய பிரமாணமும உனககுப பூாவமே சொல் லபபட்டதன்றோ இனி லயததினுடைய பிரகாரததைச சொலலுகிறேன கேடககடவாய. ஆயிரஞ சதுாயுகமானது பிரமமாவுக்கு ஒருபகலென் றும கலபமெனறுஞ சொலலபபடும, அநதபபகலிற பதினனகு மனுககளு டைய காலம கிரமிததுப்போகும நைமித்திகம, பிராகிருதம, ஆததியநதிகம, நித்தியம என்று நானகுவித பிரளயமாயிருக்கும

அதில நைமித்திகப பிரளயமாவது எப்படியென்றால், அநதப பகலி னுடைய அநதியததிலே ஆயிரஞ சதுாயுககாலமான பிரளயமானதுணடா கும், அது பிரமமாவுககு ஒரு இராததிரியெனறு சொலலபபடும பூலோ கம, புவாலோகம், சுவாலோகமெனகிற மூனறு லோகஙகளும பிரமமாவி னுடைய ராததிரியில லயததை யடைநது போகிறதுகள யாதொரு அநத ராததிரியிலே ஸ்ரீமநநாராயணரானவா பிரபஞசததைத தமமுடைய குடசி யிலவைததுககொணடு சேஷதலபசாயியாய சயனிததுக கொளளுகினறா. அவருடைய நாபிககமலததில் பிரமமாவுஞ சயனிததுக கொளளுகிறான, இதறகு நைமித்திகப பிரளயமென்று சொலலபபடும.

பிராகிருதப பிரளயமாவது எப்படியெனறால, சததியலோக வாசியான பிரமமாவினுடைய திவிபராாதத காலமான ஆயுளானது சமபூரணமாகுகை யில பிரிதிவு, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாயம, அகஙகாரம, மகததததுவமான இநத ஏழும லயததையடையும அரசனே! காலததினுல நாசததிறகேதுவுண் டாகுகையில மகததததுவமுதலான இநத எழுககுஙகாரியமான பிரமாணட மானது யாதொரு பிரளயததில பிரகிருதியிலே லயததையடைகிறதோ அதற குப பிராகிருதபிரளயமெனறு சொலலபபடும, அது உணடாகிற கிரமமெப படியெனறால, பூமியில மேகமானது நூறுவருஷம் மழை வருஷியாமற் போம் அபபோது பிரஜைகளுககு அன்னங்கிடையாமல் பசிதாகங்களால பீடிககபபட்டு ஒருததரை யொருததா படசியாநின்றும க்ஷயததை யடைந துபோகப் போகின்றாகள். அபபோதுண்டாகாநின்ற சூரியனானவன் மிகவுஞ்

கொரேமான தனது கிரணங்களால சமுததிர தீாததததையும தேகததி னது ரசததையும, பூமியின சாரததையும, மறறுமுளள சமஸதரசததையும பானமபண்ணிபபோடுவன. திருமபவிடுகிறதிலலை பினபு சஙகருஷணருடைய முகததிலிருநதுணடாகும மகாவாயு வேகததையுமுடைய பிரளய காலாக கினியான்து சாரமறறிருககிற பாதாளமுதலான சமஸத லோகஙகளையும சாமபலாய்ப பிரகாசிககுமபடித தகிததுவிடும அதனபின மகா வேகததை யுடைய வாயுவானது நூறுசமவசசரம வீசிககொணடிருககும அபபோது ஆகாசமானது புழுதியினாலே சூழபபடடு தூமபரமாய விடும அபபோது நாறுவானஙகளை யுடையதான மேகககூடடஙகள மகா பயஙகரமாகச சப திததுககொணடு நூறு சமவசசரம வருஷஙகளை அதிவேகமாயப பொழிநது கொணடிருககும பிரமாணடததுககுளளே இராநினற சமஸதப பிரபஞச மும ஏகாாணவசலததினால வியாபிககபபடடதாய விடும சலததினால வியா பிககபபடுகையில பூமியினுடைய கெநதகுணததை ஆகரிஷிததுககொளளும கெநதலயததை யுடையதான பூமிலயததை யடைநதுவிடும பினபு சலததி னுடைய ரசததைத தேசசானது கிரகிததுவிடும ரசமிலலாததான சலமும லயததை யடைநதுவிடும பிறபாடு வாயுவானது தேசசினுடைய ரூபததைக கிரகிததுவிடும ரூபததை யுடையதான தேஜசானது வாயுவிலே லயததை யடைநதுவிடும வாயுவினுடைய ஸபரிசகுணததை ஆகாசமானது கிரகிக கும. அநத வாயுவானது ஆகாசததிலே லயததையடைநதுவிடும, ஆகாசததி னுடைய குணமான சபதததை தாமச அகஙகாரமானது கிரகிககும அநத ஆகாசமும தாமச அகஙகாரததிலே லயததையடையும, அரசனே! ராஜச அகஙகாரமானது இநதிரியஙகளைக கிரகிததுபபோடும சாதவிக அகஙகார மானது இநதிரியாதிஷடான தேவதைகளை விமானங்களோடேகூட கிரகித் துப்போடும இநத மூனறுவிதமான அகஙகாரததையும மகததததுவமானது கிரகிததுபபோடும அநத மகததததுவததைச சததுவரசஸதமோகுணஙகளை அபபிராக கிருதமான பிரகிருதியானது காலரூபியான பரமாததுமாவினு லேவபபடடதாய கிரகிததுவிடும அநதப பிரதானததிறகு காலததினுடைய அவயவஙகளான அகோராததிரி முதலானதுகளாலே பரிமாண முதலான குணஙகளிலலாமல கிரகிததுபபோடும. அநதப பிரதானமானது ஆதியநத சூனனியமாயும விகார சூனனியமாயும சதாயேக ரூபமாயும விாததிக்ஷயமில லாததாயும காரணமாயுமிருககும அநதப பிரதானததிலே வாககும மனதும் பிரவாத்திக்க மாடடாது அதிலே சததுவரசஸ தமோகுணஙகளுமிலலை மகத் தததுவ முதலானதுகளுமிலலை பிராணன புததி இநதிரியஙகள அதறகு அபி மானி தேவதாதிக ளொனறுமிலலை உலோக சொரூபமான நிமாணமுமிலலை. சாகரம சொறபனம சுழுபதியான இநத அவஸ்தைகளுமிலலை பிரிதிவு, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாசம சூரியன முதலானதுகளுமிலலை சுழுபதமபோல வும் இனனபடியெனறு சொலலககூடாததாயிருககுமெனறு அநதபபிரபஞச காரணமான பிரதானததினுடைய ஸவரூபததை வேதஙகள சொலலுகின றனகள் எபபோது புருஷன பிரகிருதி இவர்களுடைய சததுவாதி குணஙக

ளானதுகள் காலரூபியான பகவானாலே ஏவப்பட்டதுகளாய் மிகவும் லயத்தை யடைகின்றதுகளோ அந்த லயத்துக்குப் பிராகிருத லயமென்று சொல்லப்படும்.

ஆதியந்த காலமானது எப்படியென்றால் ஞானமானது புத்தி இந்திரியங்கள் விஷயங்கள் இதுகளே ரூபமாகவும் இதுகளுக்கு ஆஸ்ரயமாகவும் காணப்படுகிற படியினாலேயும் காரணத்தைக் காட்டிலும் வேறாக இராதபடியினாலேயும் ஜனம நாசங்களோடே கூடியிருக்கிற படியினாலேயும் இந்தப்பிரபஞ்சமானது வஸ்துவன்று (எப்படியானால்) தீபம் நேத்திரேந்திரிய ரூபமானாலும் தேஜோரூப மானபடியினாலே தேஜஸைக் காட்டிலும் வேறாக எப்படியில்லையோ அப்படிபோல சீவன் இந்திரியங்கள் விஷயங்களாகிய இவைகள் பரமாத்துமாவினுடைய காரியமான படியினாலே பரமாத்துமாவைக்காட்டிலும் வேறன்று காரியத்தைக்காட்டிலும் காரணமானது வேறாயிருக்கிறபடியினாலே காரணத்தைவிட்டு காரியமானது வேறில்லை ஆனபடியினால் பரமாத்துமாவினுடைய காரியமான பிரபஞ்சமும் பரமாத்துமாவைக் காட்டிலும் வேறாகவில்லை சாகரம், சொற்பனம், சுழுப்தி என்னும் மூன்று அவஸ்தைகளும் புத்தியினுடைய அவஸ்தைகளென்று சொல்லப்படும் இந்த அவஸ்தைகளாலே விசுவன், தைசசன், பிராக்கிய னென்னப்பட்ட இந்தப் பேதமானது புருஷனிடத்தில் மாயாகல்பித மென்றறியில் பரமாத்தமன்று எப்படி மேகங்கள் ஆகாசத்தில் உண்டாகா நின்றும் திரும்பவும் நசியா நின்று மிருக்கிறதுகளோ (அப்படிபோல) இந்தப் பிரபஞ்சமானது பிரமத்திலே உண்டாகா நின்றும் லயத்தை யடையாநின்றும் இருக்கிறது ஓ அரசனே! சமஸ்தமான காரிய பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமே சத்தியமென்று சொல்லப்படா நிறகின்றது. யாதொரு பிரபஞ்சமானது காரியகாரண ஸ்வரூபமாகவும் ஒன்றையொன்று ஆஸ்ரயித்திருக்கிறதாகவும் காணப்படுவதினால் இது பிரமமேயாகா நிற்கிறது சனம நாசங்களே யுடையதான சமஸ்தமும் பரமார்த்த வஸ்துவன்று பிரகாசியாநின்ற இந்தப்பிரபஞ்சமானது பரமாத்துமப பிரகாசத்தை யன்றியிலே கிஞ்சிற்றாகிலும் முண்டென்று சொல்ல நியாயமில்லை உண்டென்று சொல்லப்பட்டாலும் அதுவும் பரமாத்துமாவே யாகா நிற்கின்றது.

மகத்தான ஆகாசத்துக்கும் கடாகாசத்துக்கும், ஆகாசத்திலே யிருக்கிற சூரியனுக்கும் ஜலத்திலே யிருக்கிற சூரியனுக்கும், வெளியிலுள்ள வாயுவிற்கும் சரீரத்திலுள்ள வாயுவிற்கும், பேதமெப்படியோ (அப்படிபோல) பரமாத்துமாவினுடைய பேத விசாரமென்று அறியத்தக்கது. அப்படியல்லவென்று எண்ணுகிறவன் அவிவேகியாக நிற்கிறான். ஸ்வர்ணம் ஆபரணாதிகளால் நாமங்கள் விவகரிக்கப் படுகின்றதுபோல பகவானானவர் அகங்காரத்தையுடைய ஜனங்களாலே லௌகிக சப்தங்களாலேயும் வைதிக சப்தங்களாலேயும் அனந்தரூபியாகச் சொல்லப்படுகின்றார். சூரியனுடைய அம்சமான நேத்திரத்துக்கும் சூரியதரிசனத்துக்கு மறைவாகி எப்படி நிற்கிறதோ (அப்படிபோல) பரமாத்துமாவினாலேயே உண்டாகியும் பிரகாசிக்கவுமான அகங்

காரமானது பரமாத்துமாவினுடைய விசாரணையினாலே எப்போது நசித்துப் போகிறதோ அப்போது புருஷனுக்குப் பரமாத்தும தரிசனமானது கிடைக்கின்றது.

அரசனே! எப்போது இப்படிப்பட்ட ஞானமாகிற பக்தியினாலே மாயாமயமான அகங்காரமாகிற ஆத்தும பந்தத்தைச் சேதித்துப் போட்டுப் பரிபூரணரான அச்சுதருடைய ஸ்வரூபானுபவத்தை யுடையவனாக விருக்கிறானோ அப்போது அந்தப் பரமாத்துமானுபவமானது ஆத்தியந்திகப் பிரளயமானது சொல்லப்படும். நித்தியப் பிரளயமாவது எப்படியென்றால் சூட்சும தரிசிகளான சில ஞானிகள் பிரமமாமுதலான சமஸ்தப்பிராணிகளுக்கும் நித்தியமாகச் ஜென்ம நாசங்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். காலமாகிற பிரவாகத்தின் வேகத்தினாலே அபகரிக்கப்பட்டதின்ற தேகமுதலான தற்கு விருத்திக்ஷயம், அவஸ்தைகள் எப்படி யுண்டாகிறதுகளோ அப்படிபோலவே நித்தியமாகச் ஜென்ம நாசங்களுக்கு ஏதுக்களும் உண்டாயிருக்கின்றது. ஆதியந்த சூனியமாயும் ஈஸ்வர ரூபமாயுமிருக்கிற காலத்தினுண்டாகாநின்ற அந்த அவஸ்தைகள் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகாசத்தில் சந்திரன் முதலான கிரகங்களுடைய கதியானது காணப்படாமல் அனுமானத்தினாலே எப்படி கற்பிக்கப்படுகிறதோ அப்படிபோல தேகத்திலேயும் பாலியமும் யௌவனம் முதலானது காணப்படுகிறபடியினாலே மத்தியில் ஜனனாதி அவஸ்தைகள் கற்பிக்கப் படுகின்றது. இதுவே நித்திய பிரளயமென்று சொல்லப்படும்.

கேளீர் பரிக்ஷித்து மகாராசனே! இந்தப் பிரகாரம் நித்தியம், நைமித்திகம், பிராகிருதம், ஆத்தியந்திகம் என்கிற நான்குவிதப் பிரளயமும் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது. காலத்தினுடைய கதியானதும் இப்படிப்பட்டது. ஜெகத்காத்தாவாயும் சகலலோக சரண்யராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய இந்த லீலாவிபூதியான கதைகள் சங்கிரகமாக நம்மாலே சொல்லப்பட்டதுகள். அவருடைய சமஸ்த லீலாவிபூதிகளையும் சொல்லுகைக்கு பிரமனும் சமாத்தனன்று. நானாவிதமான துக்கமுள்ள சம்சார சாகரத்தைக் கடக்க இச்சை கொள்ளாநின்ற புருஷனுக்கு பகவானான புருஷோத்தமருடைய லீலாகதையாகிற அமிர்தரசசேவையாகிய தெப்பமன்றி வேறில்லை.

ஆகையால் ஸ்ரீபகவானுடைய கதாசிரவணமே பண்ணத்தக்கது. நித்தியராகிய ஸ்ரீபகவான் இந்தப் புராணசங்கிதையை பூர்வத்தில் நாரதமகாமுனிக்குச்சொன்னார். அவர் வியாசபகவானுக்குச் சொன்னார். அந்த வியாசரானவர் அதிக பிரீதிகொண்டவராய் வேதத்துக்குச் சமானமான இந்தப் பாகவத சங்கிதையை எனக்குச் சொன்னார்.

வாரய் ராஜனே! இந்தச் சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய க்ஷேத்திரத்திலே தீர்க்க சத்திரயாகத்தில் சவுனகாதிரிஷி யீஸ்வரர்களாலே கேட்கப்பட்டவராய் அந்த ரிஷிகளின்பொருட்டு இந்தப் புராண சங்கிதையைச் சொல்லப் போகின்றார்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்,

ஆரியாற பரிக்ஷித்தா மரசர்க்குப்
பிரியமாய பரப்பிரமோ பதேசத்தால்
நிரணமித்தது நிவாரணமானதைப்
பரிவதாகப் பண்ணப் படுகின்றதே

பரிக்ஷித்து மகாராஜாவுக்குப் பரப்பிரமம வுபதேசத்தால் மிருத்தியுபய நிவாரணமானது சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீ சுகா வாக்கியம்.

கேளாய பரிக்ஷித்தே! எண்ணிய கருமம நண்ணிச்செய்யும கண்ணிய முள்ள புண்யசீலனே! சகலலோக கர்த்தாவான பிரமமாவானவன யாதொரு பகவானுடைய சந்தோஷத்திலே யுண்டானா. சர்வசங்காரரான உருத்திர ரானவர யாதொரு பகவானுடைய கோபத்தினாலுண்டானா. விஸ்வரூபியா யும சர்வ நியந்தாவாயும பகவானுமான ஸ்ரீ ஹரியானவர இந்தப்புராணத்தில அடிக்கடி வர்ணிக்கப்படுகிறார் ஆகையினாலே அப்படிப் பட்டவருடைய குணானுபவங்களைச் சிரவணம் பண்ணிக் கொண்டிராநின்ற உனக்கு மற்றொரு வரிடத்தினின்று முண்டாகும பயமேது நீயோ தன்னியனாகா நிற்கிறாய். அரச னே! மரித்துப்போகப் போகின்றேனே யென்கிற அவிவேகத்தை நீ விட்டு விடக்கடவாய, யாதொரு காரணத்தினால முன்னே யில்லாமல இப்போதுண் டான தேகமானதுபோல நீ முன்னே யில்லாமல இப்போ துண்டானவனன்று நீ நசித்துப்போகப் போகிறதுமில்லை புத்திரபவுத்திராதி ரூபத்தை யுடையவ னான நீ பூர்வமிருந்து வித்தில் நின்றும முளையுண்டாகின்றது போல உண் டாகப் போகின்றவனுமன்று அக்கினியானது காஷ்டத்தையன்றி எப்படி வேறாக விருக்கின்றதோ அப்படிபோல தேகாதிகளையன்றி நீவேறாக விருக்கிறாய் தேகாதிகளுக்கே சனனமரணமல்லாமல ஆத்துமாவுக்கு சனனமரணமில்லை சொற்பனத்தில தன்னுடைய சிரசசேதத்தைத் தானறுனே யார்க்கிறான் சாகராவஸ்தையிலும் தேகத்துக்கு மரண முதலானதையும் பார்க்கிறான் ஆகையால் சொற்பனத்தில் சிரசசேதாதிபோலவே ஆத்துமாவுக்கு சனன மரணமானது பிரமை மாத்திரமேயாகா நிற்கின்றது. பரமார்த்தமாக ஆத்து மாவானவன் சனனமரண சூனியனாகா நிற்கின்றான். எப்படியானால் கடம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே மகத்தான ஆகாச ரூபமாயிருந்த ஆகாசமானது கடம் உண்டானபின்பு அந்தக் கடத்துள்ளேயு மிராநின்று திரும்பவும அந் தக்கடமானது நஷ்டமாய்ப் போனபிறபாடு அந்த ஆகாசமாகவே யாய்விடு கின்றதோ. (அப்படிபோல) தேகம உண்டாவதற்கு முன்னே பிரமம ஸ்வ

ரூபியான சீவனும உண்டாகானின்ற தேகததிலிருநது திருமபவும அநதத தேகமானது தததுவக கியானததினுல லயததை யடைகையில அநத சீவன பிரமஸவ ரூபததையே யடைகின்ருன

ஆததுமாவுககு தேகாதிசமபநதம எபபடியென்ருல மனதானது ஆதது மாவுககுத தேகங்களேயும சதது வாதி குணஙகளேயும காமஙகளேயும சிருஷ்டியாநிறகிறது. அநத மனதை மாயையானது சிருஷடியாக நிறகிறது அதினுல சீவனுககுச சமசாரமானது உணடாகா நிறகிறது எபபடியானுல எண்ணெய, அகல, திரி, அககினி இதுகள் சமமநதம எநதமடடு மிருககிறதோ அநதமட்டும தீபம என்கிற விவகாரமானதுண்டா யிருககின்றது அது போல காமம, மனது, தேகம, ஆததுமா இதுகள சமபநதம எநத மட்டு மிருககின்றதோ அநதமடடுமே சமசாரமானு துண்டாயிருககும. எணணெய் முதலானது நசிககுமளவில தீபமானது நாசமடையுமாபபோல் மனதுககுச் சமசாரமானது காமததினுலே நாசததை யடையாநின்று மிருககின்றது தேகததில அறியபபடாநின்ற ஆததுமாவோ வென்ருல நாசததை யடைவ தில்லை யாதொரு ஆத்துமாவானவன ஸதூலசூட்சும தேகஙகளுககுப பானு யும ஸ்வயம பிரகாசனுயும ஆகாசமபோல தேகாதிகளுககும ஆதாரனுயும நிர்விகாரனுயும நாசமிலலாதவனுயும' 'உபமான மிலலாதவனுயு மிருக்கின் ருன் அரசனே' இநதப பிரகாரம தேகததுள்ளிராநின்ற ஆததுமாவை நீதானே பகவானுடைய தியானததோடே நிச்சய ரூபமாயிருககிற புததியால் விசாரிககக கடவாய, இபபடி நீ யறிநது கொணடாயேயானுல் பிராம்மண ஞல் ஏவபபடாநின்ற தடசகன உனனைப பஸபமாகப பணணிப போடமாட் டான் மிருததியுககளுககும மிருததியுவான ஈஸவர ஸரூபியான உன்னை மிருததியுககளும பஸபமாகப பணணமாட்டாதுகள. நான யாதொரு தே காதிகளைக காடடிலும பரமாயும ஸவயம பிரகாசமாயுமிருககிற பிரமமமே யாகா நிறகிறேன பரமானநத ஸவரூபமான யாதொரு பரபபிரமமமுண்டோ அநதப பரபபிரமமமும நானேயாகா நிறகிறேனென்று இநதபபிரகாரம நிர் விகாரமான பரபபிரமமாக ஆததுமாவைப பாராநின்று விஷமபொருநதிய முகத்துடன பாததநிற கடியாநின்ற தக்ஷகனெனகிற சாபபததையும சரீரத் தையும் பிரபஞசததையும பரமாததுமாவைவிட வேருகப பார்ககப பபோவ தில்லை

கேளாய ராசனே! நீ விஸவ ரூபியாயும சாவ நியநதாவாயு மிருககிற ஸ்ரீஹரியினுடைய லீலைகளைககுறிதது யாதொரு பிரஸனஞ செயதையோ உன்னுடைய பிரஸ்னம சமஸ்தமும எனனுல சொலலபபட்டது நீ இன்ன மும் எந்த அர்த்தத்தைக கேட்கவேணுமென்று இசசிககின்ருயோ அதைக கேட்கக் கடவாய .

ஆறாவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

கனமுடன் பரிக்ஷித்து கட்டமும்
ஜனமேஜயன் சாப யாகமுஞ் சாற்றுவாம்.

பரிக்ஷித்துவினுடைய மோட்சமும் ஜனமேஜயன் சாபயாக முதலானதும் சொல்லப் படுகின்றது.

சுகர் வாக்கியம்.

சௌனகாதி ரிஷிகளே! பரிக்ஷித்து மகாராசாவானவன் சுகப்பிரம்ம ரிஷியினால் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பாகவத புராணத்தைக் கேட்டு சர்வாந்தரியாமியாயும் சர்வ நியந்தாவாயு மிருக்கிற ஸ்ரீஹரியைத் தனது ஆத்துமாவில் பரிபூரணம் பண்ணிக்கொண்டு சுகப்பிரம்ம ரிஷியினுடைய பாதாரவிந்தங்களைத் தனது சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம் பண்ணிச் சொல்லுகிறான்: சுகப்பிரம்மரிஷியே! உம்மால் ஜனனமரண சூனியரான ஸ்ரீஹரியினுடைய குணானுபவங்களைக் கேட்டேன். ஆகையினால் நான் தன்னியனானேன், கிருதார்த்தனானேன். உத்தம சுலோகரான பகவானுடைய அடிக்கடி வர்ணிக்கப்படுகிற இந்தப் புராண சங்கிதையை உம்மிடத்தில் ஐயமற நன்றாகக் கேட்டுணர்ந்தேன், நிர்ப்பயமாயும் அனந்த ரூபமாயுமிருக்கிற பரப்பிரமத்தையே யடைந்தேன். ஆகையினால் தக்ஷகன் முதலான மிருத்தியுகளுக்கு நான் பயப்படமாட்டேன். அடியேனுக்குக் கிருபையுடன் அனுக்கிஞையைச் செய்யக்கடவீர். வாக்கு முதலான இந்திரியங்களை நியமம் பண்ணிக்கொண்டு சகல காமங்கள் காமவாசனைகள் இதுகளை விட்டிராநின்ற மனதை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் வைத்துவிட்டு பிராணனை விட்டுவிடுகிறேன். சாத்திரக்யானம் பரமாத்துமானுபவம் இதுகளுடைய நிஷ்டையினால் எனது அக்கியானமானது தள்ளப்பட்டுப் போயிற்று. சர்வசுக ஆஸ்ரயமான பகவானுடைய பரமபதம் உம்மால் காண்பிக்கப் பட்டது. என்றிப்படி சொல்ல சுகப்பிரம்ம ரிஷியானவர் அந்த ராஜாவுக்கு அனுக்கிஞையைப் பண்ணிவிட்டு ரிஷிகளுடன் கூட யதேச்சையாகப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

கேளும் சௌனகாதி ரிஷிகளே! பின்பு அந்தப் பரிக்ஷித்து மகாராஜனும் பரமாத்துமாவினிடத்திலே மனதை புத்தியினால் ஸ்திரமாகவைத்து விருக்ஷத்தைப்போலச் சலியாமல் பிராணநிரோதத்தை யுடையவனாய் பரமாத்துமாவைத் தியானம்பண்ணி அந்த கங்காதீரத்திலே நுனிகள் கிழக்கு முகமாயிருக்கிற தொப்பைகள் மேலே வடக்கு முகமாயிருந்து மகா யோகாப்

பியாசததை யுடையவனுயும விஷயஙகளில ஆசகதியிலலாதவனுயு மிருநது கொணடு பிரமமஸவருபததை யடைநதவனுயிருநதான அநதசசமயததில பிராமமணபுததிரன அதிககோபஙகொணடு ஏவிய தகஷகனுனவன ராஜாவைககடிததுக கொலலவேணடி வநதுகொணடிருககுமபோது விஷசிகிசசையிற்றோநத காசியபரெனகிற பிராமமணா பரிக்ஷிததுமகாராஜாவை இரக்ஷிதது அதிகதனஙகளைப பரிசுபெற வெணணிவருவதை மாாககததிலறிநது தான வட விருஷததைககடிதது பஸபமாககசசெயததை திருமபவும பூாவம போலெழுபபினதினுல இபபிராமமணன அரசனை இரடசிபபதில சநதேகமிலலையெனறு தகஷகனுணாநது அநதப பிராமமணனுககு வேணடியபடி தனஙகளால சநதோஷிபபிததுத திருமப அவரை வநதவழியே அனுபபிவிடடு முனபோல தகஷகன பிராமமணரூபஙகொணடு அரசனைககடிததனன பிரமஸவருபததை யடைநதிருககினற அநதராஜரிஷியினுடைய தேகமானது அநதத தகஷகனுடைய விஷாககினியினுலே அனேகசனஙகள பாாததுககொணடிருககிற அநதக்ஷணததிலே பஸபமாயவிடடது அபபோது பூமியிலேயும ஆகாசததிலும சமஸததிககுகளிலும ஆ ஆ வெனனபபடட சபதமுணடானது. தேவாகள, அரசாகள, மனுஷியாகள முதலான சமஸதரும அதிக ஆசசரியததையடைநதாாகள தேவதுநதுபி வாததியமுதலானதுகளும சபதிததது கநதாவாகள கானமபணணினுாகள அபசரஸதிரீகள நாததனம பணணினுாகள தேவாகள புஷபமாரி சொரிநதாாகள

ஜனமேஜய மகாராஜன தனனுடையபிதா பரிக்ஷிதது தகஷகனுல பஸமிககபபடடதைககேடடு அதிக ரோஷததை யுடையவனுய சாபயாகததில மகா விஷஙகளையுடைய சாபபஙகளை எதாவிதியாக ஓமம பணணினன அநதயாகததிலஜவலிககும அககினியில பஸபமாகும அனேகசாபபஙகளை தடசகனபாாததுப பயஙகொணடு மிகவேகி இநதிரனைச சரணமாகவடைநதான. அபபோது ஜனமேஜய மகாராஜனுனவன அதமனுன தடசகன யாது காரணததினுல இநத யககியததில தகிககபபடவிலலையெனறு பிராமணாகளைப பாாததுசசொலல சாபபமாகிய தடசகன தேவேநதிரனைச சரணமடைநது அவனுலே இரடசிககுமபடியாய நிறுததபபடடிருககிறுன ஆகையால அககினிககிரையாகவநது விழவிலலை யெனறு அவாகளசொலல அதைககேடட கெமபீரமான புததியையுடைய மகாராஜன பிராமணாகளைபபாாததது இநதிரனுடன அநதததடசகனும எககியததில ஏனினனமுந தளளபபடவிலலையெனறுசொலல அதைககேடட பிராமமணாள அநதபபடி அவாகளிருவரும அககினியிலவிழுமபடி ஆவாகனமபணணி வாராய தடசகனே ! தேவபதியான இநதிரனுடனேகூட இநத அககினியிலவநது விழககடவாயெனறு சொலல இநதககொரமான வாககியததைககேடடுப பயநது தடசகனுடன தானும தனனுடையு விமானததுடனே ஸதானததைவிடடு ஆகாசததில நினறு எக்கியததிறகு நேராக விழுமபடியா யிருககினறதை பிரகஸபதியான வாறிநது அநத ஜனமேஜய மகாராஜனைபபாாததுசசொலலுகிறுா.

பிரகஸ்பதி பகவானுடைய வாக்கியம்.

ஓய் ராஜசிரேஷ்டனே! இந்தச்சர்ப்பங்களில் சிரேஷ்டமான தட்சகனென்பவனை நீ கொல்லுதற்குக்கூடாது அவனோ அமிர்தபானம் பண்ணினவன் வார்த்திகமும் மரணமுமில்லாதவனாயிருக்கிறான் பிராணிகளுக்கு ஜனன மரணமும் பரலோகமும் தனது கர்மத்தினாலுண்டாகின்றது தனது தர்மந் தவிர பிராணிகளுக்குச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிறவன் வேறொருவனுமில்லை சர்ப்பம், சோரம், அக்கினி, வாயு, ஜலம், பசி, தாகம், வியாதி இவைகளால் பிராணிகள் மரணம் அடைவது பிராரப்தகர்மத்தினால் வருகிறதேயல்லது வேறில்லை பிராணிகளுடைய சுகதுக்கங்களுக்கு நிமித்தமாகவே சர்ப்பமுதலானதுகளால் தன்கருமத்தினால் ஏவப்படுகிறதேயல்லது அதுகள் ஸ்வதந்திரமாய்ச்செய்ய அதிகாரமில்லை இம்மைசொரூபமான இந்தச் சர்ப்பயாகமானது நிறுத்தப்படட்டும் ஜீவன்களால் ஜன்மாந்தரத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மமே அனுபவிக்கப் படுகின்றது. ஆகையால் நிரபராதிகளாயிருக்கிற சர்ப்பங்கள் தகிக்கப்பட்டுப் போகின்றதுகளென்று இந்தப் பிரகாரம் பிரகஸ்பதி பகவான்சொல்ல ஜனமேஜயமகாராஜன் அதுகளைக்கேட்டு அங்கீகாரம் பண்ணிக் கொண்டு யாகத்தை விட்டவனாய் அந்தப்பகவானைப் பூசித்து நின்றான்.

ஸ்ரீ சூதர் வாக்கியம்.

வித்துவாம்சர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட மோகம் வருவது எதனாலென்றால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினுடைய சிந்திக்கக்கூடாதான மகாமாயையாக நிற்கின்றது. ஜயிக்கக்கூடாததான மாயையால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினுடைய அம்சங்களான பிராணிகள்மோகித்து காமக்குரோதாதிகள் ஒருவருக்கொருவர் அடிக்கிறவனும் அடிக்கப்படுகிறவனுமாயிருக்கின்றார்கள் ஆனால் இப்படிப்பட்ட பகவான் மாயையாலுண்டான மோகம் பகவானுடைய உபாசனையினாலேயே நிவாத்திக்கப்படவேண்டும், எப்படியானால் புருஷன்மிகவுங் கபடனாயிருக்கின்றானென்கிற இந்தப்புத்தியிலே மாயையானது அடிக்கடி அனேகவிதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது அந்தமாயையானது ஆத்துமாவிசாரம் பண்ணப்படுகிற விடத்தில் கியானிகளால் பயமில்லாததாகக் காணபிக்கப்படவில்லை லயத்தை யுடையதாய மோகாதிகளைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட மாயையை ஆஸ்ரயமாகவுடையதாயும் நானாவிதமாகவுமிருக்கிற விவாதமானது பகவானிடத்தில் சங்கல்பவிகல்பங்களையுடைய மனதும் பரமாத்துமாவிடத்திலில்லை பகவானிடத்தில் இந்திரியங்களோடுகூட கருமமுமில்லை கருமகர்த்தா இவர்களுக்கு சாதகியமானபலமும் பகவானிடத்திலில்லை கருமம், கர்த்தா, பலம் இதுகளுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற அகங்காரமும் பகவானிடத்திலில்லை பாதிக்கிறவன் பாதிக்கப்படுகிறவன் என்கிறபேதமானது பரமாத்துமாவினிடத்திலில்லை. இப்படியே பரமாத்துமாவினுடைய ஸ்வரூபமாக நிற்கிறது கியானியானவன் அகங்காராதிகளை விட்டு விட்டு இப்படிப்பட்ட பரமார்த்த ஸ்வ

ரூபத்திலேயே ஆனந்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கடவன் பரமாத்துமாவைக் காட்டிலும் வேறான பிரபஞ்சத்தை விட்டுவிடுகைக்கு இச்சையுடையவர்களா யும் அந்தப் பரமாத்துமாவையன்றி வேறுவஸ்துவினிடம் பிரீதியில்லாதவா களாயு மிருக்கின்ற கியானிகள் தேகாதியில் நானென்கிற புத்தியை விட்டு விட்டு பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்து மனதினால் பரமாத்தும ஸ்வரூபத்தைத் தியானித்து அனுபவிக்கின்றார்கள். அந்தப்பரமாத்தும ஸ்வரூபத்தையே ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய பரமபதமென்று சொல்லுகிறார்கள் நான் எனதென்னும் அபிமானமில்லாத அவர்களே இந்தப் பரமபதத்தை யடைவார்கள், அப்படிப்பட்ட அந்தப்பரமபதத்தை அடைவதற்கு உபாயம் நிந்தைகளைச் சகித்து ஒருவனை அவமதிக்காமல் இந்தத்தேகத்தை யுத்தேசித்து துவே ஷம்பண்ணும் விருப்பதேயென றறியக்கடவீர்கள்.

வியாசருடைய பாதாரவிந்த தியானத்தினாலே இந்தப்புராண சங்கிதை யை அத்தியயனம் பண்ணினேன் அவர்பொருட்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணா மம் பண்ணுகிறேனென்ற சூதபுராணிகரைப்பார்த்து சவுனகமகாரிஷியானவர் பிரசினம்பண்ணுகிறார் முனிவர்களே! வியாசபகவானுடைய சிஷியர்களா யும் வேதாசாரியர்களாயும் மகானுபாவர்களாயுமிருக்கிற கபிலர் முதலான ரிஷிகளால் வேதங்கள் எத்தனைவிதமாக விபாகம் பண்ணப் பட்டதென்று அதிவினயத்துடன் கேட்க மிகவன்புடனே அவரைப்பார்த்து சூதர் சொல்லுகின்றார்

கேளும் சவுனகாதிமகாரிஷிகளே! பரமாத்துமாவினிடத்தில் ஸ்திரமான அந்தக் காரணத்தையுடைய சதுர்முகபிரமமாவினது இருதயத்திலிராநின்ற ஆகாசத்தினிடமாயிருந்து நாதமுண்டாச்சுது அந்நாதம் காதுகளுடைய ரந்திரத்தைமூடினால் நம்மிலுமறியப்படுகின்றது யோகீஸ்வரர்கள் யாதொரு நாதப் பிரமத்தினுடைய உபசாரணையினாலே அத்தியாத்துமமென்றும், அதி பூதமென்றும், அதிதெய்வமென்றும் இப்படி மூன்றுவிதமான அந்தக்கர ணத்தினுடைய மலத்தை உதறிப்போட்டு மோட்சத்தை யடைகின்றார்களோ. அந்த நாதத்திலிருந்து மூன்று மாத்திரைகளை யுடையதாயும் சூட்சமரூப மாயும் இருதயத்தில் ஸ்வயம் பிரகாசமாயுமிருக்கிற ஓங்காரமானது உண் டாச்சுது. யாதொரு ஓங்காரமானது பகவானாயும் பரப்பிரமமமாயு மிருக்கிற பரமாத்துமாவுக்கே வாசகமாகிறகின்றது காதானது மூடப்பட்டிருந்தாலும் இந்திரிய வாக்குகளில்லாமலே கியான ஸ்வரூபரான யாதோரு பரமாத்து மாவானவர் இந்த ஓங்காரத்தைக் கேட்டுக்கொண் டிருக்கின்றார். அதுவே அந்தப் பரமாத்துமாவினுடைய வாசகமாகா நிறகின்றது. யாதொரு ஓங் காரத்தினாலே சமஸ்த வாக்குகளும் பிரகாசிக்கப் படுகின்றதோ. யாதொரு ஓங்காரத்தினுடைய பிரகாசமானது இருதய ஆகாசத்திலிராநின்ற பரமாத்து மாவினின்றும் உண்டாகின்றதோ. யாதொரு ஓங்காரமானது தனக்குக் கார ணமாயும் பரப்பிரமமமாயுமிருக்கிற பரமாத்துமாவுக்கு சாட்சாதவாச்சகமாக

கிறகின்றதோ. அந்தஓங்காரமானது சமஸ்தமந்திரங்களுக்கும் சூக்ஷ்மரூபமாயும் சமஸ்தவேதங்களுக்குங்காரணமாயும் சர்வதாஏகரூபமாயுமாகாகிறகிறது.

சவுனகமகாரிஷியே, அந்த ஓங்காரத்துக்கு அகாரமுதலான மூன்று வர்ணங்களாவது அந்த வர்ணங்களாலே சத்துவ ரஜஸ்தமோ குணங்களும், ருக்காதி வேதங்களும், பூலோக, புவர்லோக, சுவர்லோகங்களும், சாக்கிரம சொப்பனம், சுழுத்தியாகிய அவஸ்தைகளுந் தரிக்கப்படுகின்ற பிரமஸ்வரூபியான ஸ்ரீபகவானுவர் அந்தவர்ணங்களில் நின்றும் ய, ர, ல, வ, ஷ, ஷ, ஸ, ஹ, அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ரு, ரூ, லி, லீ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, சகார முதலான இருபத்தைந்து வர்ணங்கள் அஸ்வம், தீர்க்கம், அனுஸ்வாரம், விசர்க்கம் முதலான அந்த ரூபமான அக்ஷரங்களுடைய சமூகத்தைச் சிருஷ்டித்தார் அந்தப் பிரமஸ்வரூபியான ஸ்ரீபகவானுவர் நாலுமுகங்களாலேயும் வ்யாஹ்ருதி பிரணவம் இதுகளுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற நான்கு வேதங்களையும் எக்கியங்களைச் சொல்லவேணுமென்கிற இச்சையால் சிருஷ்டித்துப் பின்பு வேதோச்சாரணத்தில் மிகவுஞ் சமர்த்தர்களாயிருக்கிற தம்முடைய புத்திரர்களுக்கு அந்த வேதங்களை அத்தியயனம் பண்ணிவைத்தார் தருமோபதேச கர்த்தர்களான அந்த மரீசி முதலானபேர்கள் தங்கள் புத்திரர்கள் பொருட்டு அந்த வேதங்களை யுபதேசித்தார்கள் அந்த வேதங்கள் மகா நியமத்தையுடைய அவரவர்கள் சிஷியர்களான மகாரிஷிகளை நான்கு யுகங்களிலேயும் பரம்பரையாய் வந்தது அந்தவேதங்கள் துவாபரயுகாந்தத்தில் வியாசர் முதலானவர்களால் வியாசம் பண்ணப்பட்டது கலியிலே அற்பாயுசுக்களாயும் பலஹீனர்களாயும் அற்பபுத்திகளையுடையவர்களாயிருக்கிற ஜனங்களைப் பார்த்து பிரமரிஷிகளுடைய இருதயத்தில் விராஜிக்கின்ற அச்சுதரால் ஏவப்பட்டவர்களாய் வேதங்களை வெகுபிரகார விபாகம் பண்ணினார்கள்

சவுனகமகாரிஷியே! இந்த வைவசுத மனுவந்தரத்தில் சகல லோகநாயகரான ஸ்ரீபகவானுவர் பிரமன் உருத்திரன் முதலான தேவர்களாலே தாமத்தை இரக்ஷிக்கிறதின்பொருட்டு பிரார்த்திக்கப்பட்டவராய் தம்முடைய சத்துவாம்சத்தினாலே பராசர மகாரிஷியினிடத்தில் நின்றும் சத்தியவதியினிடத்தில் வாதராயணர் அவதரித்தின்றும் ஒருவேதத்தை நான்கு விதமாக விபாகம்பண்ணினார் இருக்குவேதம், எசுர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேதம் இதுகளுடையராசிகளை சமானமந்திரங்களைப் பிரித்தெடுத்து நான்கு சங்கதிகளாகப்பண்ணி மகா புத்திமானான வியாசரானவர் அந்தவேதங்களை உபதேசிக்க நான்கு சிஷியர்களையழைத்து அவர்களில் பயிலவமகாரிஷிக்கு இருக்கு வேதத்தையும், வைசம்பாயன மகாரிஷிக்கு. எசுர் வேதத்தையும், ஜயமுனிக்கு சாம வேதத்தையும், சுமந்துமகாரிஷிக்கு அதர்வண வேதத்தையுமாக உபதேசித்தார்

அந்தப் பயிலவமகாரிஷியானவர் தமமாலே அத்தியயனம் பண்ணப

பட்ட இருக்குவேதத்தை இரண்டாகப் பிரித்து இந்திரப்பிரமிதி யென்பவ ருக்கும், பாஷ்களருக்கும் உபதேசித்தார் அந்தப் பாஷ்களரானவர் அதை நாலாகப்பிரித்து போத்தியாயருக்கும், யாக்கிய வல்கியருக்கும், பராசருக் கும், அக்கினி மாதாவுக்குமாக உபதேசித்தார் அந்த இந்திரப் பிர மிதியும் தம்மால் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதத்தைத் தம்முடைய புத்திரரான மாண்டூகேயருக்கு அத்தியயனம் பண்ணிவைத்தார் அந்த மாண்டூகேயருடைய சிஷ்யர் வேதமித்திரரானவர் சவுபரி முதலான போக ருக்கு உபதேசித்தார் அந்த மாண்டூகேயருடைய புத்திரரான சாகல்லிய ரென்பார் தம்மால் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதத்தை ஐந்து பாகம் பண்ணி வாத்சியருக்கும், மவுத்கல்லியருக்கும், சாலியருக்கும், கோகலி யருக்கும், சிசிரருக்குமாக உபதேசம்பண்ணினார் அந்தச் சாகல்லியருடைய சிஷ்யரான ஜாதுகர்ணரானவர் தம்மாலே அத்தியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதத்தை நான்காகப் பண்ணி பலாகர், பைங்கர், வைதானர், விரசர் இவர்கள் நால்வருக்கும் உபதேசித்தார் பாஷ்களருடைய புத்திரரானவர் தம்மால் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்ட வேதங்களில் நின்றும் வாலகில்லியமென்று பெயரையுடைய மூன்று சங்கிதைகளைப் பண்ணி பாலாயினி, கார்கி, கரசர் இவர்கள் மூன்று பேருக்கும் உபதேசித்தார் இருக்குவேதத்தினுடைய இந்தச் சங்கிதைகளானதுகள் இப்படிப்பட்ட பிராமரிஷிகளாலே தரிக்கப் பட்டதுகள்

எசுர் வேதத்தினுடைய விபாகமாவதுயாதென்றால் வைசம்பாயன மகா ரிஷிக்கு நான்கு சிஷ்யர்களுண்டானார்கள் அந்தச் சிஷ்யர்கள் தங்களுடைய குருவுக்கு பிரமஹத்தி பாபம்போகிற நிமித்தம் பிரமஹத்தியாவிரதத்தை ஆச ரிப்பித்தகின்றதினாலே ஆசாரியர்களென்னும் பெயரை யுடையவர்க ளானார்கள். வைசம்பாயனருடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரான யாக்கியவல்கியரானவர் தம்மு டைய ஆசாரியரைப் பார்த்து பலவீனர்களான இந்தச் சிஷ்யர்கள் இந்தப் பிரம் மஹத்தியான விரதத்தை அனுஷ்டிக்கிறதினாலே என்ன பலன் ஆகிறது அந்த விரதத் தை நானொருத்தனே ஆசரிக்கிறேனென்றார் அதைக்கேட்ட வைசம்பாயனர் அதிக கோபங்கொண்டு பிராமணர்களை அவமதிக்கிற சிஷ்யனாகிய உன்னாலே எனக்கு வேண்டியதொன்றுமில்லை, என் னிடமிருந்து அத்தியயனஞ்செய்த வேதத்தைவிட்டு அதிசீக்கிரம் அப்புறம் போய்விடக்கடவாயென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட யாக்கிய வல்கியரானவர் அத்தியயனஞ்செய்யப்பட்ட வேதத்தைக் கக்கிவிட்டுப்போய் விட்டனர்.

கேளும் சௌனகமகாரிஷியே! வைசம்பாயன ரிஷியினுடைய சிஷ் யர்கள் அந்த எசுர்வேதத்தைப் பார்த்து தித்திரிபட்சிகளாக ரூபங்கொண்டு அந்தவேதங்களைக் கிரகித்தார்கள். அதினால் மிகவும் மனோக்கியங்களான எசுர்சாகையால் தைத்திரியமென்று பேராச்சுது, யாக்கியவல்கிய சிஷ்யரான வர் தம்முடைய குருவினாலே அத்தியயனம் பண்ணப்படாமலிருக்கிற

வேதங்களைத தாமடையவேண்டி யிச்சிதது வேதஙகளுக்கு ஈஸ்வரனுண
ஸூரியனை ஸதோததிரமபணணினுர், நான்குவகைப பிறபபாயிருக்கிற பிரா
ணிகளுடைய இருதயததில் ஆததும ஸ்வரூபராயும் கவளியில் காலஸ்வரூப
ராயுமிருநது சமவசசரநதோறும சலததைககிரகித்தும வருஷித்தும் இநத
லோகயாததிரையை அனுபவிககிறீர, தேவோததமரே! சவிதாவே! திரிகா
லத்திலேயும் வேதமார்க்கததின்படி ஸ்தோததிரம பண்ணுகின்ற பக்தாளு
டைய பாபங்களேயும, துககஙகளேயும, அககியானங்களேயும நாசமபண்ணு
கின்ற உமமுடைய மணடலததைதத தியானம பணணுகிறேன் தபனரே!
இநதலோகததில ஸ்தாவர சஙகம சமூகஙகளாயிருககிற சீவாகளுடைய
சடமானமனதை இநதிரியஙகள பிராணன முதலான கூட்டததைதத தேவரீா
அநதரியாமி ஆததுமாவாக விருநதுகொண்டு பிரேரேபணை பண்ணுகிறீர்
பரமமான கிருபையை யுடையவரே! நீர் ஒருவராகத்தானே அநதகாரமான
மலைபபாம்பினுல விழுஙகிப பிரேதமபோலப பிரக்கியையில்லாம லிருககினற
இநத லோகததைப பாரததுக கிருபையினுலே கடாக்ஷிதது நாள்தோறு
மெழுப்பி திரிகாலததிலும சிரேயசுகரமாயும் ஸ்வதாமமாயுமிருககிற உமமு
டைய வநதனரூபமான சிரேயசிலேயே பிரவாததிபபியா கிறகிறீர். நீா மகா
ராசனைபபோல சோராளமுதலான வர்களுககுப் பயமுண்டாககிககொணடு
திக்குபபாலாகளாலே சமஸத திககுகளிலேயும தாமரை மொககுபோலொதத
அஞசலிகளாலே கொடுககபபட்ட ஆககியததை யுடையவராய சஞசரிக
கினறீா நான இதராளால அறியபபடாமலிருககிற எசாவேதங்களை யடை
யவேணுமெனறு இசசையுடையவனுய உபாசிககிறேனென்றிபபடி ஸ்தோத
திரஞசெயய ஸூரியனுனவா அநத எசாவேதஙகளை அததியயனம பண்ணும்
படி அனுககிரகிததாா அநத யாஞகியவல்கியர் அபரிமிதமான அநத எசுர்
வேதஙகளைப பதினைநது சாகைகளாகபபணணினுர். ஸ்வரூபியான ஸூரியனு
லே பிடரிமயிாகளிலினறும விடபபடட படியினுல வாசசனேயமெனறு
பெயரையுடையதாய அநத வேதஙகளைக் காணுவான் மாததியநதியினுல
முதலானவாகள கிரகிததாாகள

சாமவேதததினுடைய விபாகம எபபடியென்றுல் சாமவேத அததியாய
கரான சயமுனி மகாரிஷியானவா தமபுததிரா சுமநது எனபவருககுமு,
அவா புததிரராகியும தமககுப பௌததிரருமாகிய சுதனுவாவெனபவருககு
மாக அநதச் சாமவேதததை இரண்டாக விபாகஞசெயது அததியயனம
பண்ணிவைததார். அநதச சயமுனியினுடைய சிஷியராயும மகா புததிமா
னுபுமிருககிற சுகவாமாவானவா அநதச சாமவேதஙகளை அததியயனம்
பண்ணினறு அதை ஆயிரம் சஙகிதைகளாகப பணணினுா அவருடைய
சிஷியாள் இரணியநாபன் பவுஷ்பஞ்சி இவாகளிருவரும் அநத ஆயிரம்
சாகைகளேயும கிரகிததார்கள். வேதவித்தான ஆவநதியனென்னும் சிஷிய
னும் அந்த வேதங்களைக கிரகித்தான் பவுஷ்பஞசி ஆவந்தியென்கிற இவா
களுககு ஐநநூறுபேர் சிஷியர்கள். அவாகள் ஐநநூறுபேரும் அந்தச்
சாகைகளை அத்தியயனஞ் செய்தருளினுர்கள் அவர்களை யுதச்சியா

ளென்று சொல்லுவார்கள். இரணிய நாபனுக்கும் ஐநூறு சாகைகளை அத்தியயனஞ் செய்தருளினார்கள் அவர்களைப் பிராச்சியரென்று சொல்லுகிறார்கள். இலவுகாக்ஷி, லாங்கலன், குலிசியன, குசிதன, குசி இவர்கள் ஐந்துபேர்களும் பவுஷ்பஞ்சனுடைய சிஷியர்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருத்தரும் நூறுநூறு சாகைகளாக அத்தியயனஞ் செய்தருளினார்கள் இரணிய நாபனுடைய சிஷியனான கிருதனென்பவன் இருபத்துநான்கு சங்கிதைகளை அத்தியயனஞ்செய்து தனது சிஷியர்களுக்கு உபதேசித்தான். மற்ற சாகைகளையும் ஆத்மவங்கியானியான ஆனந்தியனென்பவன் தனது சிஷியர்களுக்கு அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தான்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்

அந்தமாகியவிந்த வத்தியாயத்திற்
றொந்தமான வதாவணத்தைச்சொலிப்
பொருந்திமே புராணலட்சணத்தினைச்
சொந்தமாகவே சொல்லினார்மரோ

இந்த அத்தியாயத்தில் அதாவணவேத விபாகங்களைச்சொல்லி மேலே புராணலட்சணங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

சூதபுராணிகர் வாக்கியம்.

கேளும் சௌனக மகாரிஷியே! வேதவித்தான அந்தச்சுமந்து மகாமுனியானவர் தாம அத்தியயனஞ் செய்யாநின்ற அதாவண வேதத்தைக் கபந்தனென்கிற சிஷியனுக்கு அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தார். அவரதை இரண்டாக விபாகஞ்செய்து பத்தியனுக்கும் வேததெரிசனுக்குமாக உபதேசஞ்செய்துவைத்தார் அந்தவேத தெரிசனரானவர் தமது சங்கிதையை நான்காக விபாகஞ்செய்து சாலக்காயினி, பிருமவலி, மோதா, தாபபிலாய இந்நான்கு சிஷியர்களுக்கும ஒவ்வொன்றை அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தார். பத்தியரானவர் தமது சங்கிதையை மூன்றாக விபாகஞ்செய்து குமுதன், சுனகன, சாபாலி இவர்கள மூன்றுபேருக்கும அத்தியயனஞ் செய்துவைத்தார். அந்தச் சுனகரானவர் தமது சங்கிதையை இரண்டாக விபாகஞ் செய்து பெப்புருவுக்கும், சயிந்த வாயனனுக்குமாகச் சொல்லிவைத்தார். பெப்புரவ முதலானபேர்கள சயிந்தவாயனன முதலிய பேர்களுடைய சிஷியர்கள் நக்ஷத்திரகல்பன், சாந்திரவாக்கன, ஆங்கிரசன முதலானபேர்கள் அதர்வணவேத பிரவர்த்தர்களாயிருந்தார்கள்.

கேளும் சௌனக மகாரிஷியே! புராணகர்த்தாக்களைச் சொல்லுகிறேன் வியாசரானவர் புராணங்களை ஆறு சங்கிதைகளாகச்செய்து எனது பிதா அருணனுக்கு உபதேசித்தார். அவரிடத்திலிருந்து வியாசருடைய சிஷ்யாள் திரையாருணி, காசியபர், சாவர்ணி, அகாத்தவிருணர், சிசுபாயனர், ஆரிதர் இவர்களாறுவரும் அத்தியயனஞ் செய்தருளினார்கள் இவர்களாறுவருக்கும் நான் சிஷ்யனாயிருந்துகொண்டு அந்த ஆறுசங்கிதைகளையும் அத்தியயனஞ் செய்தேன் காசிபர், சாவர்ணி, அகாத்தவிருணர், நான் (சூதர்) ஆகிய நால்வரும் வியாசபுத்திரரான சுகப்பிரம்ம ரிஷியினிடத்தில் நின்று நான்கு மூல சங்கிதைகளை அத்தியயனம் பண்ணினோமென்று சொல்லி சூதபுராணிகர் சொல்லுகிறார். கேளும் சவுனகரிஷியே! பிரம்மரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டு நின்ற புராண லக்ஷணத்தை தேவசாஸ்திரங்களை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறேன் ஏகமனதாயிருந்து கேழுக்கக்கடவீர்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் சர்க்கம், ஸதிதி, ரக்ஷணம், மனுவந்தரங்கள். வங்கிசம், வங்கிசானுசரிதம், மூஸ்தை, ஹேது, ஆஸ்ரயம் இந்தப்பத்து லக்ஷணங்களோ டிருக்குமென்று புராண லக்ஷணங்களை யறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள் சிலவிடத்தில் புராணங்கள் ஐந்து லக்ஷணங்களை யுடையதென்று சொல்லுவார்கள் எதில் பத்து லக்ஷணங்களுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ அது மகா புராணமென்றும் எதில் ஐந்து லக்ஷணங்கள் சொல்லப்படுகிறதோ அது அற்பபுராணமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சர்க்கமென்பது பிரகிருதியினுடைய சத்துவாதி குணங்களின் திருடையிலே மகத்தத்துவம் அதினாலே திரிகுணமான அகங்காரம் அதிலின்று சூட்சுமங்களான பூதமாத்திரைகள் இந்திரியங்கள் விஷயங்கள் இந்திரியாபிமான தேவதைகள் சிருஷ்டிக்கிறதும் விசர்க்கமென்பது பரமபுருஷராலே அனுக்கிரகிக்கப் பட்டிருக்கிற இந்தச் சத்துவ முதலானதுகளுடைய கரும வர்சனையைப் பிரதானமாகவும் சராசரபிராணி ரூபமாயுமிருக்கிற சிருஷ்டியாகித் யாதொன்றுண்டோ அவைகளும் வித்திலின்றும் வித்து வுண்டாகிறதுபோல பிரவாகரூபமான அந்தத் தேகசிருஷ்டி காரியமுமாகும். ஸ்திதி என்பது சரங்களாயிருக்கிற பிராணிகளுக்கு அசரங்களாயும் சரங்களாயுமிருக்கிற பிராணிகள் சீவனார்த்தமாயிருக்கின்றதாகும் அதிலும் மனுஷியர்களுக்கு ஸ்வபாவமாகிய காமத்தினாலும் வேதசாஸ்திர விதியினாலும் யாதொரு விருத்தி விதிக்கப்பட் டிருக்கிறதுமாகும். ரக்ஷணமென்பது யுகந்தோறும் தேவர்கள் ரிஷிகள் மனுஷியாள் பட்சிகள் மிருகாதிகளாகிய இவைகளில் அச்சுதருடைய அவதாரங்களால வேதவிரோதிகளான அசுரர்கள் சங்கரிக்கப் படுகின்றார்கள். அந்த அவதாரங்களுடைய லீலையாகும் மனுவந்தர மென்பது மனுதேவர்கள் மனுபுத்திரர்கள் இந்திராதி திக்குப்பாலகர்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய அம்சாவதாரங்கள் இந்த ஆறு வர்க்கங்களும் எப்போதும் தங்கள் அதிகாரங்களுடனே யிருக்கின்றதுகளோ அப்போதாகும்.

வங்கிசமென்பது, பிரம்மாவினிடத்தில உண்டாகின்றும பிரசித்தாளாயு மிருககிற ராஜாககளுடைய காலததிரையததிலே உண்டாகினற சநததியாகும வமசானு சரிதமென்பது அநத ராஜாககளுடைய சரிதமும அவர்கள வமசததிற பிறநதவாகளுடைய சரிததிரமுமாகும

சமுஸ்தைையெனபது நைமிததிகம பிராகிருதம நிததியம ஆததியநதிகமெனறு நானகுவிதமாக இநதப பிரபஞசததிறகு ஸவபாவமாக வுணடாகினற லயமாகும இது கவீஸவரராளால சொலலபபடும ஹேதுவெனபது இநதசசகததினுடைய சிருஷ்டி முதலானதுகளுககு நிமிததமாயும அககியான மூலமான கருமஙகளுககுக காததாவாயு மிருககிறசீவனை ஹேதுவெனறும, சிலா காமவாசனையையுடைய சீவனை ஹேதுவெனறும, சிலா பிரகிருதியை ஹேதுவெனறும சொலவாாகள ஆஸ்ரயம எனபது சாககிரம சொறபனம சுழுபதி அவஸ்தைகளில விஸவ தைசச பிராாககியனெனகிற மாயாமயங்களான சீவாததுமாவினுடைய விருததிகளில சாகூியாக பரமாததுமாவுககுச சமமநதமும தியான முதலானதில அநதசசீவ விருததிகளுடைய சமமநத சூனியமுமிருககிறதோ அநதப பரமாததுமாவாகும எபபடியானால கடமுதலான காரியஙகளில மணமுதலானது கூடியிருநது மிராமலும எபபடியிருககிறதோ அபபடிபோல யாதொரு பிரமமமைசதனனியமானது கொபபமானமுதல மரணபரியநதஙகளான அவஸதைகளிலே சாடசியாகக கூடியிருநது மிராமலுமிருககினறதெதுவோ அநதப பிரமமமேயாகும, சித்தமானது பிரபஞசததினுடைய சிருஷடி ஸதிதி சஙகாரமாகியதுகளை மாயாமயமாகவெணணி அநதப பிரபஞசததிலே ஆசககியிலலாமல சாகரம சொறபனம சுழுபதிகளுககு ஆஸரயமான அகஙகாரததை விடடு விட்டு ஸவயமாகவே செயயும யோகாப பியாசததினாலே எபபோது ஒழிகினறதோ அபபோது ஆததும ஸவரூபததை யறிவன அபபோது அககியானமூலமான சமசாரமானது ஒழியும பூதபவுஷய வாததமானஙகளை யறிநத முனிவாகள பிராமம, பாததுமம, வைஷணவம, சைவம, லிஙகம, காருடம, நாரதீயம, பாகவதம, ஆககினேயம, ஸகாநதம, பவுஷயம, பிரமகைவாததம, மாாககணடேயம, வாமனம, வராகம, மசசியம, கூாமம, பிரமாணடம, எனறிபபடி பதினெண்புராணஙகளெனறு சொலலுவாாகள இபபடி சூதபுராணிகர்சொலலி கேளுமபிரஹமரிஷியே வியாசருடைய சிஷியாகள முதலாயுள்ளவாகளால் அததியயனஞ செயயபபடாநினறும கேழ்ககினறவாகளுக்கு பிரம்மதேஜஸை விருததிபணணி நினறுமிருககிற வேதசாகைகளுடைய விபாகமானது நமமாலே சொல்லப்பட்டதெனறு முடிததாா

எட்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்
மன்னிமொர்க்கண் டேயருபாக்யான
துனனிடவேயிதிற சொல்லினனரோ.

இநத அததியாயத்தில் மார்க்கண்டேய வுபாக்யானம் சொல்லப் படுகின்றது.

சவுனகமகாரிஷி வாக்கியம்.

கொளும் சூதரே! சாதுவே! வேதவித்தான மாாக்கண்டேயரிஷியை சிரஞசீவியாகச சொலலுகிறாகளே? அவா இநத சகததானது பிரளயகா லததிலே மூழ்கியபோது அநதபபிரளயததில என்னமாய் பிருநதிருநதார் இபபடியும பிராணிகளுககு பிராகிருதமுதலான பிரளயஙகளில் ஒருபிரளய மாகிலும உணடாகவிலலையே இநதகலபசிருஷ்டியில நமமிடகுலத்திலேயே உணடாகாநினற மகாரிஷியானவா ஒருவராய்ச் சமுததிரததில ஆலிலையின் பேரில சயனிததுககொணடிராநினற அறபுதமாயும் சிசுவாயும் உமுனறு கொண்டிராநினற மகாபுருஷனைககணடாரனறோ எஙகளுக்கு இநத விஷயத் திலே மகததான சமுசயமுணடாயிருககின்றது. நீர் சகலபுராணங்களையும் மறிநதவராகையால சமுசயததை நிவர்ததிபண்ணவேணுமென்று சொன்னார்.

ஸ்ரீ சூதர் வாககியம்.

சூதபுராணிகர் அநத சவுனகமகாரிஷியைபபாாத்துச சொலலுகிறார் கேளும மகாரிஷியே! இப்போது நீர்கேட்டபிரசினமானது சகல பாபஙகளை யும் நாசமபண்ணுகினற ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய கதையேயாகையால இதைக கேட்கககடவீா.

அநதமாாககண்டேய மகாரிஷியானவா தம்மிட பிதாவிடத்தில் நின்றும் கிரமமாகச சாதகருமமுதல உபநயனபரியநதமுள்ள சகல சமுஸ்காரங்க ளையு மடைநதவா தருமமாகச சகலவேதஙகளையும அததியயனஞசெய்து தபசு வேதாததியயனம் நஷ்டிகபிரமசரியததை யுடையவர் சாநதமான வர் கமண்டலம், தண்டம், எககியோபவீதம், மௌஞசி, கிருஷ்ணசனம், செபமாலை, குசதொப்பை இதுகளைத்தரிததவர் அக்கினி, சூரியன், குரு, பிராம்மணன் தனது ஆத்துமா இதுகளில ஸ்ரீஹரியைச் சநதியாகாலங் களிலே பூசிககினறவா சாயங்காலததிலும் பிராதகாலததிலும பிக்ஷை செய்துவநது அதைக் குருவுககுக காண்பிதது அவருடைய அனுககிரையைப் பெறறுக்கொண்டு மௌனமாய் அதைபுசிக்கின்றவர் குருவினனுக்கிரை இல்லாவிடில உபவாசமாயிருப்பவா இப்படி அனேகமாயிரம் சம்வச்சரம்

நிஷ்டைபுரிந்தவர் அவர் ஸ்ரீஹரியை ஆராதிப்பவர் பிரமமா, பிருகு, மரிசி, ருத்திரன், தக்ஷன், பிரம்ம புத்திரர்களான சனகாதியோகிகள், மனுஷியர்கள், தேவர்கள், பிதுர்க்கள் மற்றுமுள்ள பிராணிகளும் மிகுந்த ஆச்சரியம் டையும்படியாய் எவராலும் ஜயிக்கக்கூடாத மிருத்தியுவையும் ஜயித்தவர் தபசு வேதாத்தியயனம் இயம நியமாதிகளால் ராகத்துவேஷாதிகள் நாசம் டைந்துள்ள தமது சுத்தமனதினால் ஹரியைத்தியானஞ் செய்யப்பட்டவர்.

இந்தப் பிரகாரம் மகாயோகாப்பியாசத்தினால் சித்தத்தை ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் சமாப்பித்து தபசுசெய்யாநின்ற மார்க்கண்டேய மகாரிஷிக்கு ஆறும் னுவந்தரங்களுடைய காலமானது அதிக்கிரமித்தது இந்த ஏழாவதுமனுவந்தரத்தில் தேவேந்திரன் அந்த ரிஷியினுடைய தபசைப் பார்த்துத் தபசினால் என்து அதிகாரத்தையுமடைய எத்தனம் பண்ணுகிறானென்று பயந்து அவருடைய தபசுக்கு விக்கினஞ்செய்ய ஆரம்பித்து கந்தருவர்கள், அப்சரஸ்திரீகள், மன்மதன், வசந்தருது, மலையமாருதம், லோபம், மதம், இவர்களை விக்கினஞ் செய்யும்படி ஆக்கியாபித்தான் அவர்கள் இமய பர்வதத்தினுடைய உத்திர பாரிசத்தில் புஷ்பபத்திராநதி தீரத்திலே விசித்திரமென்னும் சிலாதலத்திலே உத்தமவிருக்ஷங்கள் புண்ணிய சீலர்களான முனியீஸ்வரர்களால் சூழப்பட்டு நிர்மலமான சரசுக்களை யுடையதாயும் அழகிய வண்டுகள் கானஞ்செய்யவும் கோகிலங்கள் மயில்கள் நிர்த்தனஞ்செய்யவும் அமசமுதலிய பட்சிகள் வசிக்கவும் வாயுவானவன் அனேக விதமாயுள்ள புஷ்பங்களின் பரிமளத்தை யடைந்தும் பனித்திவலைகளைக் கிரகித்து வீசிக்கொண்டிருக்கவும் கீதவாத்தியங்களையுடைய கந்தர்வர்கள் அனுவர்த்திக்கவும் அப்சரஸ்திரீகளுக்குப் பிரபுவாயுமிருக்கிற மன்மதன் தனுர்ப்பாணங்களை யுடையவனாய் ஆசிரமத்தை யடைந்து தேவேந்திரனுடைய கிங்கரர்களான அந்த மன்மதன் முதலானவர்கள் அக்கினி ஹோத்திரஞ் செய்துகொண்டும் நேத்திரங்களை மூடிக்கொண்டும் பகவானைத் தியானஞ்செய்துகொண்டும் ஒருவரும் அணுகக்கூடாமல் அக்கினியைப்போலச் சொலித்துக்கொண்டுமிருக்கிற அந்த மார்க்கண்டேய மகாரிஷியைக் கண்டார்கள். பின்பு அப்சரஸ்திரீகள் அந்த ரிஷிக்கெதிரில் நாத்தனம் பண்ணினார்கள் கந்தருவர்கள் மிருதங்கம் வீணை பணவ முதலியதுகளால் மனோகரமான வாத்தியஞ் செய்தார்கள். மன்மதனும் சோஷணம், மோகனம், சந்தீபனம், தாபனம், மாபனம் என்கிற ஐந்து முகங்களையுடைய அஸ்திரத்தைத் தநுசில் சந்தானம் பண்ணினன். அப்படியே வசந்தருதுவும் மதமும் லோபமும் மற்றுமுள்ளவர்களும் அவர்மனத்தைச் சலிக்கப்பண்ணினார்கள் அப்போது எதிர்க்கின்று பந்தடித்துக்கொண்டு ஸ்தன பாரந்தாங்காமல் ஓடிந்து போகும்படியாய்க் காணப்படும் மகா சூட்சமமான இடையை யுடையவளாகவும், அழிந்த கூந்தலினிடமாயிருந்து நழுகும் புஷ்பமாலையை யுடையவளாகவும் சுழலகின்ற திருஷ்டியையுமுடைய புஞ்சகஸ்தலியென்கிற அப்சரஸ்திரீயினுடைய இடையில் ஓட்டியாண பந்தமின்றி நழுகும் வஸ்திரத்தை மலையமாருதம் அபகரிக்கவு மிப்படிப்பட்ட சமயத்தில் மன

மதனனவன அந்த முனிவரைச செயிததாக வெண்ணிய பாணததை யெய்தான பரமேஸவரனிடததில பகதியிலலாதவனுடைய பிரயததன மெபபடி வியாததமாமோ அபபடிபோல அநதமனமதன முதலானவாகளுடைய செயகைகளியாவறறும விபாததமாகிச சலனமிலலாதிருககிற அநதரிஷியினுடைய தேஜஸினலே தககபபடடு நிததிரை செயயுஞசாபததை எழுபபிவிடடு பயபபடும பாலாளபோல மிகவும பயநது தேவேநதிரனிடமபோய தனது கணங களுடன முகம வாடினவனாய அநதமுனியின பிரபாவததை விணணபபஞ செயதனன அதைகேடட இநதிரனனவன மகததான ஆசசரியமடைநதான

இபபடிபபடட மகாமகிமையை வாயநத அநத மாாககணடேய மகா முனிககு அனுககிரகஞ செயய ஸ்ரீஹரியானவா நரநாராயண ரூபமாக அஙகே ஆவிாபபவிததாா எபபடியெனறல சுககிலகிருஷண வாணஙகளையும புதிய கமலமபோலொதத நேததிரஙகளும நானகு புஜஙகளும உடையவாகளாயும கிருஷணாசனம மரவுரிகளை வஸதிரமாகததரிததும கைகளில பௌததிரஙகளும எகஞோபவீதம கமணடலம வேணுதணடம பதம மணிமயமான ஜபமாலை சூக்ஷமதததுவ மயமான உருமாலை தாபை முஷடி இதுகளைத தரிததுககொணடு சாக்ஷாத தபசியாக மினனலபோனற தேஜஸை யுடையவாகளாய மகானுபாவாகளா யிருககிறதைப பாாதது மகததான ஆதரவுடனே அதிசீககிரமெழுநது சாஷடாஙகமாகப பிராணாமம பணணி அவாகளுடைய சநதரிசனததினால ஆனநதமடைநது தேகம புளகாஙகிதங கொணடவராய அஞசலிபநதஞ செயதுகொணடு வணஙகி பகதி சயததினால ஆலிஙகனம பணணிக கொளளுகிறவாபோல பொருமையுடன அவாகளைபபாாதது (நமோநம) வெனறு சொலலிககொணடு ஆசனஞசமாபபிதது திருவடிகளை விளககி அாககிய தீபதூபமுதலான உபசாரஙகளைப பண்ணி நனருகபூசிதது அவாகளுடைய திருவடிகளில மறுபடியுஞ சாஷடாஙகமாகப பிராணாமமபணணி ஸதுதிககினறா

சர்வலோக நாயகா! யாதொரு காரணததினால் பிராணிகளுடைய பிராணன தேவரீரால ஏவபபடடதாய பிரவாததியாகிறகினறதோ அபபடிப்பட்ட பிராணன பினனோடே வாககுமனது முதலான இநதிரியஙகளும பிரவாததிக்கினறது பிராகிருதாகளான பிராணிகளுககு மாததிரமனறு பிரமமா உருததிரன எனது பிராணன முதலானதுகளுககும தேவரீரால ஏவபபட்டதுகளாய ஒனறிலும ஒருததருககும சுவாதநதிரியமிலலாது பிரவாததியாகிறகினறதுகள் ஆனாலும வாககுமுதலான இநதிரியஙகளால உமமை உபாசிக்கினறவாகளுககுத தேவரீருடைய இநத மூாததிகள் மூனறு லோகததையும இரட்சிககினறதின பொருடடும ஞானவைராககியததின பொருடடும மோக்ஷத்தின்பொருடடு முண்டாயிருககினறது. இநதப பிரபஞசததை ரட்சிக்கிறதின்பொருட்டு மசச கூாமாதியான அவதாரங்களைத தரிததீா (அதுபோல) இநத ரூபங்களைததரிதது சிலநதிபபூசசி நூலகளைச சிருஷடிததுத திருமப

வும் இருக்கின்றதுபோல இநதப பிரபஞசத்தைச சிருஷடித்தது திரும்பவும் உபசஙகார்ம பண்ணிக கொணடிருக்கின்றீா சகலலோக பாலாளாயும ஸதா வரசங்கமங்களுககு நியநதாவாயுமிருககிற தேவரீருடைய திருவடிகளைச சரணமாக அடைகினறேன வேதஙகளை யறிநதுணாநத முனிவாகள யாதொரு திருவடிகளில அசஞசலமான பகதியையுடைய பிராணிகளைககாமம விஷயம காலம இவைகளா லுணடாகாநினற பாபம துககம முதலானதுகள அடைவதிலலையனறோ அநதத திருவடிகளையே அடிககடி ஸதோததிரஞ செயதும் பிரணாமம பணணியும அாசசிததும தியானஞ செயதுகொணடு மிருககினறாாகள

ஈசனே! சமஸத லோகஙகளிலும பயததையுடைய பிராணிகளுககு மோக்ஷ ஸவரூபரான தேவரீருடைய திருவடிகளை யாசரிககிறதனறி வேறொனறைப பாாககிறதேயிலலை ஆகையால ஆததுமஸவரூப கியானததுககுத திரைபோல மறைவாயும துககமாயும அநிததியமாயு மிருககிற இநதக கிரக தேகாதிகளைவிடடு சததியககியானாநத ஸவரூபரான தேவரீருடைய திருவடிகளைச சரணமாக அடைகினறேன ஆததும பநதுவான தேவரீருடைய மாயையாலுணடான சிருஷடி ஸதிதி சஙகாரஙகளுககுக காரணஙகளாயும சாததுவிக ராஜஸ தாமசஙகளான திரிமூாததி ரூபமான லீலைகள தேவரீரால தரிககபபட டிருககினறதுகள அபபடியானாலும சாததுவிக மூாததியானது மோக்ஷததினபொருடடு மனுஷியாகளுககு உபாசிககத தககதாக நிறகினறது மறற ராஜஸ தாமஸ மூாததிகளைறு அவாகளை உபாசிககிறவாகள இஷடசிததியிலலாமல வியசனததில மூழகினறாாகள பகவானே! இநதலோகததில விவேகிகள தேவரீருடைய சாததுவிகமான ஸ்ரீமந நாராயணமூாததியையும உபாசிககினறாாகள யாதொரு காரணததினால பாகவதாகள சததுவகுணததை பரமாததுமாவான தேவரீருடைய ஸவரூபமாக அறிகிறாாகள ராஜஸ தாமஸ குணஙகளைத தேவரீருடைய ஸவரூபமாக அறியவிலலை யாதொரு சததுவ குணததினால ஸ்ரீவைகுணட லோகததை அநதபதமலோகமாகச சொலலபபடடாலும நிறபயமும போகமுமுணடாய நிததிய ஆததுமசவுககியமு முணடாகினறது பகவானும பரிபூரண ஸவரூபராயும விஸ்வகாததாவாயும பரதேவதையாயும ஈரநாராயண மூாததியாயும பரிசுததராயும வாககுநியம முடையவராயும சகல வேதமாககப பிரவாததகராயும பரமபுருஷராயு மிருககிற தேவரீாபொருடடுப பிரணாமபணணுகிறேன. துககஹேதுககளான இநதிரியஙகளால பிரமிககாநினற புததியை யுடைய புருஷனானவன தனனிட இநதிரியஙகளிலும இருதயததிலும விஷயஙகளிலும நியநதாவாக விருநதாலும தேவரீருடைய மாயையினால சூழபபட்ட புததியையுடைய அஞஞனை அநதபபுருஷனும சகலலோக காததாவான தேவரீரால பிரவாததிககபபட்ட வேதஙகளையுணாநது அபபடிபபடட தேவரீரையும் சாக்ஷாததாக அறிகினறான தேவரீருடைய தததுவ ஸ்வரூபததை விளக்கசசெய்யும தமது கியானமானது வேதததிலுண்டாகா நிறகினறது பிரமமாமுதலான யோகீஸவராகளும சாஙகியயோகீ முதலான பிரயததனத

தை யுடையவர்களாய யாதொரு தேவரீரை யறியமாட்டாமலே மோகிக்கின்றார்கள் தேகேந்திரியங்களால மறைக்கப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை யுடையவராயும பரமபுருஷராயுமிருக்கிற தேவரீரைப பிரணாமம பண்ணுகிறேன.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

கலி விருத்தம்,

மகஞ்செயமார்க்கண்ட மாரிஷியாருக்கும
சுகபகவானுற செரலலிக்காண்பித்திடும
நகுமாயவை பவமாமநடத்தையை
சுகமுடனே சொலலப்படுகின்றதே.

மார்க்கணடேய மஹாரிஷிக்கு ஸ்ரீபகவானாலே காண்பிக்கப்பட்ட மாயா நுபவமானது சொலலப்படுகின்றது

சூதா வாக்கியம்.

கேளும சவுனக மஹாரிஷியே மார்க்கணடேய மகாரிஷியானவா நாராயணஸ்வரூபரான ஸ்ரீபகவானை ஸதோத்திரஞ்செய்ய அந்தப்பகவான சந்தோஷமடைந்து சொலலுகிறார

பகவானுடைய வாக்கியம்.

ஓ பிரம்மரிஷியே என்னிடத்தில அசஞ்சலமான பக்தியை யுடையவரான படியாலும சகல நேமநியமங்களால சித்தியை யுடையவரானீர நாம உமது நைஷ்டிகபிரம்ம சரியத்தினாலே சந்தோஷத்தை யடைந்தோம உமக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது என்னிடத்தில உமக்கிஷ்டமான வரத்தைக்கேட்டு அடையக் கடவீரென றருளசெய்ய மார்க்கண்டேயா ஸ்ரீபகவானைப பார்த்துச் சொலலுகிறார

மார்க்கண்டேயர் வாக்கியம்.

தேவதேவோத்தமரே! பிரபன்னருடைய துக்கத்தைப போக்குகின்றவரே! அச்சுதரே! தேவரீர எனக்கு பிரத்தியக்ஷமான இந்தத் தரிசனமே போதும இதைப்பார்க்கிலும யான கோறத்தக்கினவும வேறொன்றுமில்லை பிராகிருதரான ஜனங்கள் யோகாப்பியாசத்தினால பரிபக்குவமனதினாலே தேவரீருடைய ஸ்ரீமத்தான பாதாரவிந்த தரிசனமடைந்து பிரமமாமுதலிய தேவர்களாய விடுகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட தேவரீர பிரத்தியக்ஷமானீர்

ஆனாலும் ஓ கமலபத்திராடசரே! புணணியசுலோக சிகாமணியே! யாதொரு மாயையினாலே பிரமமா முதலானவாகளுடன கூடியிருககிற இநதலோகமானது சததியஸவருபரான தேவரீரிடததில பேதததைபபாககிறதோ அபபடிபபடடமாயை அடியேன பாாககவேணுமென றிசசிககிறேனென்றா. நரநாராயண மூாததியானவா நமமுடையமாயையை உமதிஷடததினபடி பாாககவேபோகினறீரெனறு சொலலி புனசிரிபபுகொண்டு பதரிகாசிரமததைநோககிப போனா பினபு மாாககண்டேய மஹாமுனியானவா அநதபபகவானருளியபடி மாயையை அறியவேணுமெனகிற சிநதையுடையவராய் தமதாசிரமததிலிருநது ஸ்ரீஹரியைததியானிததும மனோமயஙகளான பூசாதிரவியஙகளால பூசிததுககொணடு மிருநதாா ஒருககால பிரீதி அதிசயததினாலே வியாபிககபபடடவராய ஆராதனததையு மறநதிருநதாா.

ஸ்ரீ சூதர் வாக்கியம்.

அபபடியிருககுமபோது ஒருககால சாயஙகாலம மகததான வாயுவானதுண்டாய் மகா பயஙகரமான மேகஙகள காஜிததவுடன மழையானது மினனலகளுடனே தேரின அசசுககுச, சமானமான தாரைகளை நானகு திககிலும வருஷிததது சமுததிரஙகளும அதிவேகமான அலைகளோடு பூமியை வியாபிதது மகர மசசியஙகள நீாசுழிகள சததங்கள காணபபட்டது தன்னுடன கூடிககொணடிருககிற நானகுவிதமான பிராணிகளும மற்றுமுளள பிராணிகளாததியநதமும ஜலததில பூமியுடன முழுகிப போகினறதையும் பாாதது மாாககணடேய மகாமுனியானவா மிகுநத வியசனமுடையவராய் அதிக பயததைதயடைநதாா இபபடி பாாததுக கொணடிருககினறபோதே சமுததிரமானது வருஷியாகினற மேகஙகளால் நானகுபககமும பூரிககப்படடதாய சமஸத திவீபஙகளுடனே பூமி ஆகாசம சொாககம நகஷததிர மண்டலஙகள மனுஷயாதி பிராணிகளுடனே கூடின மூனறுலோகமும ஜலததினால வியாபிககபபடடதாயிறறு

அநத மகாாணவஜலததினால மாாககணடேய மகாமுனியானவா ஒருவராய் சடைகளை விரிததுககொணடு சடனபோலவும குருடனபோலவும பிரமித்துக கொணடிருநதாா பசிதாகமுதலிய பாதையாலும மகரமுதலிய மசசியஙகளால பிடிககபபடடும அலைகளினுடைய காறறினாலே வருநதியும அபாரமான அநதகாரததில நானகுபககததிலும சுழனறுகொணடு மிருக்கினற வராய பூமி ஆகாசம திககுகள் ஒனறுமறியாதவராயும ஒருவிடததில அலைகளால மோதபபட்டும ஒருவிடததில சோகததையும மோகததையும பயததையும துககததையும மூாசசையையுமடைநதவராய இபபடி அனேகமாயிரம சமவசசரமிருநதார் அநதமாாககண்டேய மகாமுனியானவர் ஒருககால் பூமியினுடைய மேனனதப பிரதேசத்தில நூதன துளிர்கள நிறைநது விளஙகாகினற கோமளமான வடவாலவிருக்ஷததைககண்டு அதில ஈசான்னியத்திக்கிலிராகினற கிளையில ஒரு இலைமேல சயனிததுககொண்

டிராநின்றும தமது தேஜஸினால மகாநத காரததைக கவளீகரியாநின்று மிருககிற ஒரு சிசுவைபபாாததாா அநதச சிசுவானது நீலவாணமாயும, மகா ரமமியமான தாமரைப புஷபமபோலொதத முகததையும, சஙகமபோல மூனறு ரேகையுடைய கழுததையும, விசாலமுளள மாாபையும, சோபன மான நாசியையும, சுநதரமுளள புருவஙகளையும, சுவாசவாயுவினாலசையா நினற முனனெறறி மயிாகளையும, சஙகமபோலச சுழலையுடைய காதுகளை யும, மாதளம புஷபததையும பவளமபோனற அதரததினையும, கமலமபோ லச செவநத கடைககணகளையும, மனோஞஞயமான புனசிரிபபையும, சுவா சததால சலியாமல வயிறறிலிராநினற மடிபபும பளளமுமாக விருககினற நாபியையும அரசிலை நுனிபோலிருககினற திருவயிறறையும அழகியவிரல களையுடைய கைகளால பாதார விநததைதயெடுதது வாயினிடமா வைததுக கொணடு அஙகுஷடததைப பாலுமபணணிககொணடு இபபடி மனோஹரமாய விளஙகும அநதசசிசுவை அநத மாாககணடேய மகாரிஷியானவா பாாதது மிகுநத ஆசசாியமடைநதாா மேலும பிரமமரிஷியே அநதரிஷி சிசுவைக கணடமாததிரததில தமககுணடாயிருநத பயம துககம பிரமை யாவறறும நீஙகினவராய புளகாஙகிததேகராய ஆநநத பாஷபததுடன சிசுவிறகருகிற செனறாா அநதசசிசுவினது சுவாசததினால அநத மாாககணடேய ரிஷியான வா மசகமபோலச சரீரததிற பிறவேசிததாா

அநத சரீரததுளளும பிரளயததுககுப பூாவமபோலேயிராநினற ஆகா சம, பூமி, அநதரிகஷஙகள, நகஷததிரகணஙகள, பாவதஙகள, சமுததிரஙகள, தீவுகள பாரதவருஷமுதலான வருஷஙகள, திககுகள, சுரரகள, அசுரரகள, வனஙகள, தேசஙகள, நதிகள, பபடடணஙகள, கிராமஙகள, இடைசசே ரிகள, பிமராமணா முதலானவாணஙகளாகிய இவைகளையும அநதப பிராமம ணருடைய விருததினையும, வைதீக ஆசாரததையுடையவாகளான பெரி யோாகளையும, லௌகிகாகளையும, யுகஙகள, கலபஙகள, இவாகளுடைய தான காலததையும, விவகாரததுககுக காரணமானதுகளையும பரமாாததம போல பிரகாசியாநினற சமஸத பிரபஞசததையும பாாததாா பினனும இமேராபு பாவததததையும புஷபபததிரியெனனபபடட நதியையும தமமு டைய ஆசிரமததையும அஙகிலிராநினற முனிகளையும பாாததாா

இபபடிபபாாதத அநத முனியானவா திருமபவும அநதச சிசுவினு டைய சுவாசததினால வெளியில தளளபபடடு சமுததிர ஜலததிலே வநது விழுநது, பூமியினுடைய மகோனனதபிரதேசததிலே உணடாயிருககிற வட விருகஷததையும அதினுடைய பததிரததிலே சயனிததுக கொணடிருககினற சிசுவையுமபாாதது அநதச சிசுவினுடைய பிரீதியினால அமிாதமபோனற புனசிரிபபுடனுணடான கடைககணபாாவையினால கடாகஷிககபபடடவராய அநதமாாககணடேய மகாரிஷியானவா அநதசசிசுவை நனறுகபபாாதது அதிக வருநதஙகொணடவராய் நேததிரமாககஙகளாலே இருதயததில தரிககபபடாநினற அநதஸ்ரீஹரியை ஆலிஙகனம பணணுவதறகுக கிட்ட

வந்தார் அப்போதே ஸ்ரீபகவானிடத்தில பக்தி யில்லாதவனுடைய கிரியை நிஷ்பலமாய எப்படியாமோ அப்படிபோல சாக்ஷாதயோகிஸ்வரராயும் சர்வாநதரியாமியாயுமிருக்கிற அநதசசிசுவான ஸ்ரீபகவானுமவா அநதாததியானமாயவிட்டார அப்போதே அநகவடவிருக்ஷமும சமுததிரஜலமும பிரளயமும அநத க்ஷணததிலேயே அநதாததியானமாய விட்டது அநதமார்க்கணடேய மகாரிஷியும பூாவமபோலவே தமமுடைய ஆசிரமததிலேயே யிருநதார

பத்தாவது அத்தியாயம்.

மட்டுவிருத்தம்

ஆகதிமாலை யணிநதமாாககண்டரார
ஸ்தோததிரததைச சொலபபடுகினறதே

மார்ககணடேய மகாரிஷியால பணணபபடட ஸ்தோததிரஞ சொல்லப் படுகினறது.

ஸ்ரீ சூதர் வாககியம்.

கேளும சவுனகமகாரிஷியே! அநதமார்ககணடேய மஹாரிஷியானவர் ஸ்ரீஹரியே! பிரபனனுககு அபயபபிரதமான தேவரீருடைய பாதகமலங்களைச சரணமாக அடைகினறேன எகாாதத கியானமபோலப பிரகாசியா நினற தேவரீருடைய மாயையினால விறபனனாகளும மோகியாகிறகிறாக ளென்று இப்படி ஸ்தோததிரஞ செயயாநினறும தமது மாயாதெரிசனத திறைல மிகுநத சிரமததை அடைநதவராயு மிருககிற அநதரிஷியை ஸ்ரீமந நாராயணரானவா சிவஸவரூபமாக பாாவதி சமேதராய ரிஷபாருடராய் சிவகணஙகள சூழுமபடி ஆகாசததில சஞசரியாநினறு அநதமுனியைப பாாததாாகள அபபோது பாாவதியானவள சுவாமியைநோககி இஙகே பெருங்காறறு அடிததுநினறு போனபின்பு சிசசலஙகளான ஜலம மறசிய முதலிய துண்டாயிருககும சமுததிரமபோல தேகம இநதிரியம மனது இதுகளையுடைய இந்த மார்ககணடேய மஹாரிஷியைபபாரும தேவரீர் தபசிக்குககு இஷடசிததியைக கொடுபபவரனறோ இவா தபசுககும பலத் தைப் பிரததிப்க்ஷமாகக் கொடுக்கக் கடவீரென்றுசொலல சுவாமிசொலலு கிறார் இந்தப பிரமமரிஷியானவா இகலோக சிரேயசுககளையும் மோக்ஷததை யும் எவவளவு மிச்சிததவரன்று பகவானையும நித்தியராயுமிருககிற பரமபுரு ஷரிடததில் பரமமானபகதியை யடைநதிருககினறார ஆனாலும சாதுவான இநதமுனியுடனே நாம சமவாதம பணணுவோமெனறு சொல்லி பகவா

னுமாகிய பக்தபரிபாலகராயும் சமஸ்த வித்தைகளுக்கும் யீஸ்வரராயும் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் பிரபுவாயுமிருக்கிற உருத்திரரானவர் அவர் சமீபமாய் வந்தார் அப்போது அந்தக்கரண விருத்திகளைவிட்டு பகவத்தியானபரரா யிருக்கிற அந்தமுனியானவர் ஜகத்ஸ்வரூபாளான பார்வதிபரமேஸ்வரர்கள் வந்ததையும் தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையும் அறியாமலிருந்தார் அதை யுணர்ந்த யீஸ்வரன் அந்தமுனியினுடைய இருதயாகாசத்திற் பிரவேசித் தார் முனியானவர் தமது இருதயத்தில் மின்னற்கொடிபோல பிங்கள வர்ணமுடைய சடையையும் திரிநேத்திரங்களையும் எட்டுகைகளையு முடை யவராயும் உதியாநின்ற சூரியனைப்போல தேஜஸையும் வியாக்கிர சருமத் தை வஸ்திரமாகவுடையவராய் சூலம், தனுசு, பாணம், கத்தி, கேடயம், செபமாலை, டமரகம், கபாலம், பரசு, இவைகளைத் தரித்தவராய் காணப் பட்டநின்ற சிவனை அகாரணமாகப் பிரத்யட்சமானதைப் பார்த்து ஆச்சரிய மடைந்தவராய் தியானத்தில் நின்று நீங்கி இதென்னவென்று உண்டாயதென்று கண்களைத்திறக்கவே பிரமதகணங்களுடனே பார்வதிசமேதராய் வருகின்ற உருத்திரனைப்பார்த்து சாஷ்டாங்கமாகப் பிரணாமம்பண்ணி அவருடன் குசலப் பிரசினஞ்செய்து ஆசமனஞ்சமர்ப்பித்து அர்க்கியபாத்தியங் கந்தம் புஷ்பம் தீபங்களால் மானசீகமாய் பூசித்து சுவாமி உம்மாலே இந்தச் ஜகத்தானது சுகத்துடனே யிருக்கின்றது ஆத்துமானுபவத்தினாலே பூரண கர்மமரான உமக்கு நான் என்னசெய்யப் போகின்றேன் நிர்க்குணராயும், சாந்தராயும், சத்துவ ரஜஸ தமோகுண ஆசிரியராயு மிருக்கிற உமக்கு அனேகம் பிரணாமஞ் செய்கின்றேனென்றார்

பக்தரக்ஷகராயும் பகவானுயுமிருக்கிற அந்த மகாதேவரானவர் சந்துஷ் டராய் பிரசன்னமனதையுடையவராய் புன்சிரிப்புடன் அந்தரிஷியைப்பார்த் து பிரமமா விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய நாங்கள் மூவரும் ஒன்றே பக்தர்களுக் கு அபீஷ்டமான வரங்களைக் கொடுக்கத் தக்கவர்கள் எங்கள் தரிசனமோ அமோகமாக நிற்கும் எங்களிடத்தில் நின்றே மனுஷியன் மோக்ஷத்தை யடைகின்றான் சாதுக்களாயும் சதாசார சம்பன்னராயும் காமக்குரோ தாதி சூனியர்களாயும் நிஷ்காமிகளாயும் சகல பிராணிகளிடத்திலேயும் வாற் சல்லியத்தை யுடையவர்களாயும் நிர்வயிரர்களாய் எங்களிடத்திலே ஏகாந் தபக்தியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிற யாதொரு பிராமணர்களை சமஸ்த லோகபாலர்களும் நானும் பிரமமாவும் சர்வநியந்தாவான ஸ்ரீஹரியும் ஸ்தோத்திரம்பண்ணு கின்றும் பூசியாநின்றும் உபாசியாநின்று மிருக்கிறோம் அப்படிப்பட்ட பிராமணரை எங்களை அணுமாத்திரம் பேதமபாக்கிறார்க ளில்லை ஆகையால அப்படிபபட்ட பிராம்மணராகிய உங்களை நாங்கள் உபா சிக்கின்றோம் அல்லாமல் புண்ணியதீர்த்தங்களும் சிலாரூபங்களான தேவர் களும் அப்படிப்பாவனஞ் செய்யமாட்டார்கள் தீர்த்தங்களும் தேவர்களும் வெகுகாலம் உபாசிக்கப் பட்டவர்களாய் பின்பு பிரசன்னமாகச் செய்கிறார் கள். நீங்களோவென்றால், தரிசனமாத்திரத்தினால் பாவனமாகப் பண்ணு

ஷிகள் யாதொரு பிராம்மணுள வேதஸ்வரூபமான எங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை ஏகாக்கிரமான சித்தத்தினுலும் தபசினுலும் அத்தியயனத்தினுலும் வாக்குமுதலான இந்திரியங்களினுலும் தரிக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பிராம்மணுளைக் குறித்து ப்ரணுமஞ் செய்கிறோம் மகா பாபிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்கள் பிராம்மணுளுடைய நாம சிரவணத்தினுலும் தரிசனத்தினுலும் பரிசுத்தராய் விடுகிறார்கள் என்றார்

இப்படி தருமமாயும் அமிர்தமாயு மிருக்கிற அந்தச்சிவனுடைய வசனங்களைக்கேட்டு மார்க்கண்டேய மகாமுனியானவர் வெகுகாலமாய் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினுடைய மாயையினுல் பிரமிக்கப்பட்டும் பரிசிரமப்பட்டும் மிருக்கிறவராகையால் சிவனுடைய அமிர்தவசனத்தினுல் கிலேசசாந்தியை யுடையவராய் அந்தச் சிவனைப்பார்த்துச், சொல்லுகின்றார் பகவானே! யாதொரு காரணத்தினுல ஜகதீஸ்வரர்களும் தங்களுடைய அனுக்கிரகத்துக்குப் பாத்திரராயிருக்க அந்தப் பிராணிகளைக்குறித்து தாங்கள்தானே பிரணுமம்பண்ணுவதும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறதுமானுல ஈஸ்வரனுடைய இந்த லீலை பிராணிகளுக்கு தருமத்தை யறியச் செய்யும் பொருட்டுத் தாங்களே ஆஸ்ரயித்தும் தருமஞ், செய்பவர்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறீர்கள் உலகசிக்ஷார்த்தமாகச் செய்யப்படாநின்ற பிரணுமமுதலானதுகளாலே உம்முடைய பிரபாவமானது தேவரீருடைய மாயையினுல மோகிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜனங்களால தூஷிக்கப்படுகிறதில்லை மாயாவினுடைய கபடம்போல உம்முடைய பிரணுமமுதலானதுகள் கிறகிறது சொறபனங் கண்டு கொண்டிருக்கிற புருஷன சொறபனத்தில நாஞவித சிருஷ்டிகளைசசெய்துகொண்டு ரமித்துககொண்டிருக்கிறது போல யாதொருபகவானுனவர் அந்தபபிரபஞ்சததைச சிருஷ்டித்து அதில தாமும அனுபபிரவேசித்து கருமங்களைச் செய்யு மிந்திரியங்களினுல தாம காததாபோல விளங்கிக்கொண்டு மிருக்கிற அப்படிப்பட்ட பகவானுக்குப பிரணுமஞ்செய்கிறேன நிறகுணராயும சததுவாதிகுண நியந்தாவாயும ஏகராயும ஆநநதஸ்வரூபராயும சகலலோக காததராயுமிருக்கிற பகவானுக்குப பிரணுமஞ செய்கிறேன புருஷனுனவன் தேவரீருடைய தரிசனத்தினுல பூர்ணகாமனுய சாவானந்தங்களை யுடையவனுகின்றுன அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய சந்தெரிசனத்தைப் பார்க்கிலும் அன்னியமான எந்தவரத்தை நான்கேழக்கப்போகின்றேன ஆனுலும் ஒருவரமமாத்திரம் கேழக்கிறேன அதாவது அச்சுதரிடத்திலும் அவர பக்தர்களிடத்திலும் உமதிடத்திலும அசஞ்சலமான பக்தியைக் கொடுக்கப் பிரார்த்திக்கிறேனென்ற ரிஷியைப்பார்த்து பார்வதியாருடனே சுவாமி அத்தியந்தப்பிரீதி கொண்டவராய அவருக்குச் சொல்லுகிறார் ஓய் ரிஷியே! ஸ்ரீஹரியினிடத்தில அசஞ்சலமான பக்தியை யுடையவரானீர் ஆகையினுல உம்முடைய அபீஷ்டமானது சித்திக்கக்கடவது உமக்குக் கல்பாந்தபரியந்தம் புண்ணியமான எசசும் சரா மரணமில்லாமலிருக்குகையும் பூதபவிஷ்ய வர்த்தமானக கியானமும பரமாத்துமானுபவமும் பிரமமதேஜசும் புராணுசாரியா யிருக்குகையும் உண்டாகக கடவ

தென்று திரிநேத்திரங்களை யுடைய ஈஸ்வரன் வரங்களைக் கொடுத்து விட்டு அவருடைய தபசுமுதலானதுகளையும் அவரனுபவித்த விஷ்ணுமாயா வைபவத்தையும் பார்வதியாருக்குச் சொல்லிப்போயினார் அந்த மார்க்கண்டேய முனிவரும் மகாயோக மகிமையையுடையவராய ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் ஏகாந்த பக்தியையுடையவராய் இப்போதும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

கேளும் சவுனக மஹாமுனியே! மகாயோனியான மார்க்கண்டேயருடைய சரித்திரமும் அவராலனுபவிக்கப்பட்ட விஷ்ணுமாயாவைபவமும் நம்மால் உமக்குச் சொல்லப்பட்டது மனுஷியர்களுக்கு சிருஷ்டிபிரளய ரூபமான சம்சாரமானது பரமாத்துமாவினுடைய மாயையென்று அறியாமலிருக்கிற சிலர் பகவானுடைய இச்சையினாலே அந்தரிஷிக்கு மாத்திரமே ஆகஸ்மீகமாக உண்டாகா நின்றும் அவராலனுபவிக்கப்பட்டும் நானாவித கல்பரூபமாயிருக்கிற இந்த மாயாவைபவத்தை வெகுகாலமாகவும் இதே பிரகாரம் யுகங்கள் தோறும் திரும்பித் திரும்பி யுண்டாகிறதாகவும் சொல்லுகிறார்கள் கல்விமான்களோ வென்றால் மாயாஸ்வரூபியான பகவானுடைய சுவாசங்களாலே ஏழுதரம் அந்த ரிஷியானவர் பகவானுடைய உதரத்திற் பிரவேசித்து வெளிப்பட்டு வந்ததை ஏழு கல்பமாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஆகையினாலே பிருகுவம்சத்திற் பிறந்திரா நின்ற மார்க்கண்டேய மகாமுனிக்கு ஏழுகல்பகாலம் ஆயுளாயிற்றென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரஞ் சூதபுராணிகர் சவுனகமகா முனிக்குச் சொன்னார்

பதினொருவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

அரியகலவிராட் டண்ணலரூபமதை
தெரியவேயித்திற சொல்லினதாமரோ.

விராட் புருஷனுடைய ரூபமானது சொல்லப் படுகின்றது.

சவுனகர் வாக்கியம்.

பாகவதோத்தமரான சூதரே! சமஸ்த புராணங்களுடைய சித்தாந்தத்தில் தத்துவங்களை நன்றாயறிந்தவரா யிருக்கின்றீர், சர்வக்கியரான உம்மைக் கேட்கின்றோம் அதாவது உபாசகர்களானபேர்கள் சத்தியக்கியானாநந்தஸ்வரூபரான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய உபாசனையினால் எந்த தத்துவங்களாலே திருவடிமுதலான அங்கங்களையும் கருடன்முதலான பாகவதாளையும

சக்ரமுதலான ஆயுதங்களையும் கௌஸ்துவமுதலான ஆபரணங்களையும் எவ்விதமாகக் கற்பிக்கிறார்களோ அந்த உபாசனமார்க்கத்தைச் சொல்லக் கடவீரென்றும் உபாசனமார்க்கத்தினால் மனுஷியன் மரணமில்லாமலிருக்கை யடைவனோ? அதையுஞ் சொல்லக் கடவீரென்று கேட்கும் சவுனக மகா முனியைப்பார்த்து சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார்.

சூதர் வாக்கியம்.

கேளும் சவுனகமகாரிஷியே! ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவினுடைய அயிஸ்வரியங்கள் வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் பிரமன்முதலான ஆசாரியர்களாலும் சொல்லப்படுகிற அயிஸ்வரியங்களைச் சொல்லுகிறேன். பிரகிருதி, புருஷன், மகத்தத்துவம், அகங்காரம், சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கெந்தங்கள், ஏகாதச இந்திரியங்கள், பஞ்சமகா பூதங்களாகிய இந்தத் தத்துவங்களுடைய ஸ்வரூபமான விராட்டு ரூபத்தில் இந்த மூன்றுலோகமும் காணப்படுகின்றது. பூமி திருவடிகளாகவும், சொர்க்கம் சிரசாகவும், ஆகாசம் நாபியாகவும், சூரியன் கண்களாகவும், வாயு நாசியாகவும், திக்குகள் காணங்களாகவும், பிரம்மர் சிசுனமாகவும், மிருத்தியு அபானமாகவும், இந்திராதிலோகபாலர்கள் வாக்குகளாகவும், சந்திரன் மனதாகவும், இயமன் புருவங்களாகவும், லச்சைமேலுதடாகவும், லோபம் சிரிப்பாகவும், விருட்சங்கள் ரோமங்களாகவும், மேகங்கள் கேசங்களாகவும், இந்தப்பிரகாரமாக அந்தப்பரமபுருஷனுக்கு உண்டாயிருக்கின்றது. அந்தவிராட்டு கௌஸ்துவாபரணமென்கிற வியாஜத்தினாலே தனனுடைய அம்சமான ஜீவாத்துமாவைத்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்தக் கௌஸ்துவமணியினுடைய தேஜஸ்ஸை ஸ்ரீவச்சமாகவும், தம்முடைய மாயையை வனமாலையாகவும், தேவரூபமானதைப் பீதாம்பரமாகவும், பிரணவத்தை எக்ஞோபவீதமாகவும், சாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் மகர குண்டலங்களாகவும், பிரமலோகத்தைக் கிரீடமாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். பிரதானமானது அநந்தமென்று பெயரையுடைய ஆசனமாகவிருக்கின்றது. அந்தப் பத்மாகார ஆசனமானது சத்துவகுணமாகிறது. இந்திரியபலம் தேகபலம் மனோபலங்களோடு கூடிய பிராணனை கதையாகவும், ஜலதத்துவத்தைச் சங்கமாகவும், தேஜஸ் தத்துவத்தைச் சக்கிரமாகவும், ஆகாச தத்துவத்தைக் கத்தியாகவும், தமோமயமான தத்துவத்தைக் கேடயமாகவும், காலத்தைத் தனுசாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தப்பரம புருஷருக்கு கர்மமயமானதை அம்புறாத்தூணியாகவும், இந்திரியங்களைப் பாணங்களாகவும், கிரியாசத்தியோடு கூடியிருக்கிற மனதை ரதமாகவும் உண்டாயிருக்கிறதாய்ச் சொல்லுவார்கள். சப்தாதிவிஷயங்களை அந்தரத்துக்கு வெளி சஞ்சாரமாகவுஞ் சொல்லுவார்கள். தரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற முத்திரையினாலே வரதானம் அபயதானம் முதலானதைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பகவானுக்கு ஆராதனம் பண்ணுகிற பூமி சூரியமண்டலமாகச் செய்யக்கடவன். ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட திருமந்திரத்தையே பகவானுக்குப் பூஜாயோக்கியமாகப் பாவனைசெய்யக் கடவன்.

இந்தப்பிரகாரம பகவானுடைய உபாசனையானது தனது பாபக்ஷயத்துக்கு ஏதுவென்று பாவனைசெய்யக்கடவன. வாருங்கள் பிராம்மணோத்தமாகளே! அநதபபகவானனவர் பகவத சப்தாாததமான ஞான அயிஸ்வரியாதி ஆறுகுணததையும ஸீலாகமலமாகத் தரிததுக கொண்டிருககிறாா அந்தப்பகவானனவா தாமததையும எசசையும சாமரமாகவும் விசிறியாகவுந் தரிததுக் கொண்டிருககிறாா நிறபயமாயும தமது ஸ்தானமாயுமிருககிற ஸ்ரீவைகுண்டமானது குடையாகநிறகிறது கருடனைகச் சொல்லபபடா நினற மூன்றுவேதமும ஏகஙிய ஸவரூபனன பரமபுருஷரைத தரியாநிறகிறது ஸ்ரீஹரியினுடைய சகதியானது சாட்சாத ஸ்ரீமகாலட்சுமியா யிருக்கிறாள் பாரிஷதாளுக்குப் பிரபுவான ஆகமரூபமாகச சொலலபபடுகிறாா ஸ்ரீஹரியினுடைய அணிமா எட்டு குணஙகளானதுகள நநதனமுதலான துவாரபாலகராகச சொலலப படுகிறாகள.

வாரீர் பிரமமரிஷியே! அநத ஸ்ரீமநநாராயணரானவா உபாசனையினல் வாசுதேவர், சஙகருஷ்ணா, பிரததியுமனா, அனிருத்தரென்று நான்குவியூகமாகச சொலலப்படுகிறாா அநதபபகவானனவா சாக்ராதி அவஸதைகளினுல விஷயஙகள் இநதிரியஙகள் அககியானம இநத மூனறுககும சாட்சியான கியானம இதுகளோடு கூடிககொணடிருக்கிற விசுவன தைச்சன பிராககியன் துரியன எனறு சொலலபபடுகிறார் பாதாதி அஙகஙகள கருடன் முதலானபேர்கள் சககிரமுதலான ஆயுதஙகள் கவஸதுவமுதலான ஆபரணஙகள இதுகளுடன கூடிககொண்டிருககிற ஸ்ரீ ஹரியானவா வாசுதேவாதி நான்கு மூாததியாய விசுவ தைசச பிராககிய துரியா ளெனனபபட்ட நான்கு ரூபததையுந தரியாநிறகிறாா இநத நானகு ரூபததையும தரிததுக் கொணடிருநதாலும பகவானுயை சாவகியநதாவா யிருககிறாா.

வாரீா பிரமமரிஷியே! சகலவேதஙகளுக்கும் காரணராயும ஸ்வயமபிரகாசராயும ஸ்வானநத பரிபூரணராயுமிருககிற அநதபபகவா னெருவரே தமமுடைய மாயையினுல இநதப பிரபஞசத்தைச சிருஷ்டியாநினறும் ரக்ஷியாநின்றும் சஙகரியாநினறு மிருந்துககொண்டு பிரம்மா விஷ்ணு ருததிராளென்கிற நாமத்தினுல பரிபூரணககியான ஸவரூபராயிருநதாலும வேறுபட்டவர்போலச் சொலலபபடுகிறாா ஸ்ரீபகவானுடைய தததுவததையறிநத பாகவதர்களால் ஆததுமமாக அடையப படாநின்று மிருககிறார்.

வாரீா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே! அாசசுன சாஹாவே! யாதவோததமரே! பூமிக்குத துரோகததைப பண்ணுகினற இராஜாககளுடைய வஙகிஷமாகிற காட்டுக்கு அககினி ஸ்வரூபரே! அனநதமான வீரிய முடையவரே! கோவிந்தரே! கோபஸ்திரீகளுடைய கூட்டஙகள நாரதா முதலான பாகவதாகள் இவாகளால் கானமபண்ணப் படாநின்றும பாவனமாயுமிருககிற கீர்ததியையுடையவரே! மஙகள சிரவணரே! பக்தாளான எங்களை ரட்சிககககடவீர் யாதொரு புருஷனனவன் பிராதககாலததில எழுநதிருநது பரிசுததனய்

ஸ்ரீபகவானிடத்தில் சித்தத்தை யுடையவனும் பரமபுருஷனுடைய ஸ்வரூபமான இந்தவிராட்டு ரூபத்தைச் செய்கிறானோ அந்தப் புருஷனானவன் இருதயத்திலிராநின்ற பரப்பிரம்மத்தைச் சாக்ஷாத்கரிப்பனென்று சொல்லாநின்ற சூதபுராணிகரைப்பார்த்துச் சவுனகர் சொல்லுகிறார்.

சவுனகர் வாக்கியம்.

வாரீர் சூதபுராணிகரே! பகவானான சுகப்பிரம்ம ரிஷியானவர் பிரசினம் பண்ணுகின்ற பரிக்ஷித்து மகாராஜன் பொருட்டு ஜந்தாம ஸ்கந்தத்தில் சூரியனுடைய ரதத்தில் கந்தருவாள் முதலானபேர்கள் உபாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று யாதொன்றைச் சொன்னாரோ மாதங்கள்தோறும் சூரியனுடையரதத்தில் அவரை யுபாசித்துக்கொண்டு யாதொரு கணங்களிருக்கின்றார்களோ ஏழுபேர்களான அந்தந்த கணங்களுக்கு எஜமானர்களாய் ஆக்கியாபிக்கப் பட்டவர்களாய சூரியனுடைய ரதத்தில் வாசம் பண்ணுகின்ற அந்த கணங்களுடைய நாமங்களும் காமங்களையும் சூரியஸ்வரூபியான ஸ்ரீஹரியினுடைய விபாவத்தையும் கேழ்க்கவேணுமென்று இச்சை யுடையவர்களான எங்களுக்குச் சொல்லக்கடவீரென்று பிரசினம் பண்ணுகின்ற சவுனகரிஷியைப்பார்த்துச் சூதர்சொல்லுகின்றார்.

சூதர் வாக்கியம்.

வாரீர் பிரம்மரிஷியே! சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஆத்துமாவான ஸ்ரீஹரியினுடைய அநாதியான மாயையினாலே நிர்மிக்கப்பட்டார் நின்றும் லோகயாத்திரைப் பிரவர்த்தகராயு மிருக்கிற இந்தச் சூரியனானவர் லோகங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் ஸ்தாவர சங்கமங்களுக்கு ஆத்துமாவாயும் சிருஷ்டி கர்த்தாவாயும் ஒருவராயும் ஸ்ரீஹரீஸ்வரராயு மிருக்கிற சூரியனானவர் சமஸ்தமான வேதோக்தங்களான கிரியைகளுக்குக் காரணராய ரிஷிகளால் வெகுப்பிரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறார்

வாரீர் பிரம்மரிஷியே! எப்படியானால் ஸ்ரீஹரியானவர் காலம் தேசம் கிரியை கர்த்தா காரணங்கள் காமம் மந்திரம் திரவியம் பலம் என்று ஒன்பது பிரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறாரோ அப்படித்தானே காலரூபதாரியான ஸ்ரீபகவானானவர் சித்திரைமாதமுதலான பனிரண்டு மாதங்களிலேயும் பனிரண்டு கணங்களோடுகூட லோகயாத்திரா நிர்வாகத்தின்பொருட்டு வேறு வேறாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

அதெப்படியென்றால் தாதாவென்னப்பட்ட சூரியன் கிருதஸ்தலியென்கிற அப்சரசு, ஏதியென்னப்பட்ட ராக்ஷசன், வாசுகியென்னப்பட்ட நாகம், ரதகுருபது வென்னப்பட்ட எக்ஷன், புலஸ்தியரிஷி, தும்புருவான், இவர்களேழுபேரும் சித்திரைமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் அரியமாவென்கிற சூரியன், புலகமு, அடோஜனென்கிற கெந்தருவன், பிரஹேதியென்கிற ராக்ஷசன், பஞ்ச

கஸ்தலியென்கிற அப்சரசு, நாரதனென்னப்பட்ட கெந்தர்வன், கஞ்சனி யென்னும் நாகம், இவர்களேழுபேரும் வைகாசிமாதத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் மித்திரனென்கிற சூரியன், அத்திரிரிஷி, பவுருஷேயனென்கிற ராக்ஷதன், தக்ஷகனென்கிறநாகம், சதசுயென்கிற எக்ஷன், மேனகை, மகரதஸவன் இவர்கள் ஆனிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் வருணனென்கிற சூரியன் வசிஷ்டமுனி, ரம்பை, சகசன்னியனென்னும் எக்ஷன், ஊகூகெந்தர்வன், சித்திரசுயென்னும் ராக்ஷசன், சுக்கிரநாகம் இவர்கள் ஆடிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் இந்திரனென்கிற சூரியன், விசுவாவசுவென்னும் கெந்தர்வன், சுரோதாவென்னும் எக்ஷன், பலாபத்திரனென்னும் நாகம், ஆங்கிரசரிஷி பிரமம்லோசை யென்கிற அப்சரசு, சரியானென்கிற ராக்ஷசன் இவர்கள் ஆவணிமாதத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் விவஸ்தனென்கிற சூரியன், உக்கிரசேனனென்னும் கந்தர்வன், வியாக்கிரமனென்னும் ராட்சதன், ஆசாரணனென்னும் எட்சன், தாவூரனென்னும் நாகம், பிருகுமுனி வசுமுலோசரென்னும் அப்சரசு இவர்கள் புரட்டாசிமாதத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் ருசிகதனென்கிற சூரியன், கம்பளாஸ்தனென்கிற நாகம், திலோர்த்தமை யென்கிற அப்சரசு, பிரம்மபேதனென்கிற ராட்சசன், திரிதராஷ்டிரனென்கிற கந்தருவன், ஜமதக்கினிமுனி, சத்திசுவென்னும் எட்சன், இவர்கள் ஐப்பசிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள். விஷ்ணுவென்கிற சூரியன், அசுவதரனென்கிற நாகம், ரம்பை, சூரியவசசென்கிற கந்தருவன், சத்தியசித்துவென்கிற எட்சன், விஸ்வாமித்திரரிஷி, மகாதேசசுயென்னும் ராக்ஷசன் இவர்கள் கார்த்திகைமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள். நக்ஷத்திரியமென்கிற சூரியன், தாட்சயனென்கிற எட்சன், காசிபரிஷி, துதேசனனென்கிற கந்தருவன், ஊருவசி அப்சரசு, வித்யுத்சந்திரனென்னும் ராக்ஷசன், மகாசங்கனென்கிற நாகம், இவர்கள் மார்கழிமாசத்தை நடப்பிக்கின்றார்கள். பகவானென்னப்பட்ட சூரியன், ஸ்பூர்ஜியனென்கிற ராக்ஷசன், அரிஷ்டனேமியென்கிற கந்தருவன், ஊர்ணனென்கிற எட்சன், ஆயுசு என்கிறமுனி, அப்சரசு இவர்கள் தைமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள். பூஷாவென்னப்பட்ட சூரியன், தனஞ்செயனென்கிற நாகம், வாதனென்கிற ராட்சசன், சுஷேணனென்கிற கந்தருவன், ஸவருசியென்கிற அப்சரசு, கௌதமரிஷி இவர்கள் மாசிமாசத்தை நடப்பிக்கிறார்கள் சதுரியனென்கிற சூரியன், பரத்துவாசரிஷி, யஜ்ஞனியன், சேனசித்துவென்னும் அப்சரசு, விசுவனென்கிற கந்தருவன், அயிராவதமென்கிற நாகம், சிறுதென்கிற எக்ஷன், இவர்கள் பங்குனிமாசத்தை நடப்பிக்கின்றார்கள் பகவானையும் ஆதித்திய ரூபியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியினுடைய ஐச்வரியாம்சங்களான இவர்கள் சாயங்காலங்களில் விமரிசையாகின்ற மனுஷியர்களுடைய மாயத்தை நாள் தோறும் போக்கடியாநிறகிறார்கள்.

இந்தப் பன்னிரண்டு மாதங்களிலேயும் சூரியனென்னவர் கந்தருவர்கள் முதலான இந்த ஆறுபேர்களுடன் நானாகு பக்கமுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இந்த ஜனங்களுக்கு இகலோக பரலோகங்களில் சுபகரமான புத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். முனியீஸ்வரர்களான பேர்கள் சூரியரூபியான

பகவானைப் பிரதிபாதியாநின்ற ருக்குவேத எசுர வேதங்களால் அந்தச சூரியனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் கந்தருவாள அந்தச் சூரியனைக்குறித்து கானஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்சரஸ்திரீகள் அவருக்கெதிர நாத்தனம பண்ணுகிறார்கள், நாகஙகள ரதத்தைத திடமாகக் கட்டிககொண் டிருக்கிறதுகள எக்ஷாள ரததகைககட்டி சன்னுகஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள. பலசாலிகளா யிருக்கிற ராக்ஷசாள பினபககததிலிருந்து ரததைதத தளளிககொண டிருக்கிறார்கள மிகவும நிாமலாளான வாலகிலலியா ளென்னபபட்ட அறுபதினுயிரம பிரமமரிஷிகள மாததோறும அவருககெதிா முகமாயிருந்துகொண்டு விபுவான அந்தச் சூரியனை ஸ்தோத்திரம பணணி நின்று கொணடிருக்கிறார்கள்

வாரீர் பிரம்மமுனியே ! ஜனனமரண மிலலாதவராயும சர்வ நியநதாவாயும பகவானுயுமிருக்கிற ஸ்ரீ ஹரியானவர் இந்தபபிரகாரம கல்பங்கள்தோறும் தமது ஆதமாவை அநேக ரூபமாக விபாகஞ்செய்து இநத லோகததைப பரிபாலனஞ்செயது கொணடிருக்கிறா

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

மட்டு விருத்தம்

அநததுவாதசஸ கநதததின்ரததமும
ஙிநதையாயசசஙகிர மாகவிளமபினா

துவாதச ஸ்கநதததினுடைய அாததமும சஙகிரமாகச சொல்லப படுகின்றது

சூதர் வாக்கியம்.

பகவத் பக்தி ரூபமான தர்மத்தின் பொருட்டும் சர்வக்ஞரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான பொருட்டும பிராமமணுள் பொருட்டும் பிரணாமஞ்செய்து சாஸ்வதங்களான இநதபபாகவத புராணததிற சொலலபபட்ட அாததங்களைச சொல்லுகிறேன.

வாரீா சௌனகாதி முனிவாகளே ! சீவாளுககுப் புருஷஜன்மததில ஸ்ரவண முதலானதறகு யோக்கியமான யாதொரு சரிததிரததைககுறிதது உங்களால் நான்பிரசனஞ் செய்யப்பட்டேனே ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவினுடைய அததியறபுதமான இந்த சரிததிரமானது உங்களுக்கு நமமாற் சொலலபபட்டது. இந்தப புராணததில் ஙியான அயிஸவரியாதி ஷாட்குணணிய பூரணராயும்

சர்வபாபங்களையும் போக்கடிக்கிறவராயும் சர்வநியந்தாவாயும் சகல ஜீவராசியாயுமிருக்கிற ஸ்ரீஹரியானவர் சாட்சாத்தாகச் சொல்லப்படுகிறார்.

இந்தப் புராணத்தில் நிர்குணமாயும் பிரபஞ்சத்தினுடைய உற்பத்தி லயங்களுக்கு ஆஸ்ரயராயுமிருக்கிற பரப்பிரமமும் அந்தப் பரப்பிரமத்தினுடைய ஞானமும் அந்த ஞானசாதனமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. இந்தப்புராணத்தில் பிரசித்தியான பகவத்பக்தி யோகமும் அதினாலுண்டாகப்படாநின்ற வைராக்கியமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

இந்தப் புராணத்தில் பிரதமஸ்கந்தத்தில் பரீட்சித்து மகாராஜனுடைய ஜன்மமுதலானதும் பிற்பாடு நாரதோபாக்கியானமும் பிரமமஞோத்தமரான சுகப்பிரம முனிக்கும் பரீக்ஷித்து மகாராஜனுக்குஞ் சம்வாதஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

இரண்டாவது ஸ்கந்தத்தில் பிரமநாரத மகாமுனி சம்வாதமும் அர்ச்சிராதி மார்க்க கதியும் பகவதவதாரங்களும் பிரகிருதிகாரியமான மகத்தத்துவ முதலாய் விராட்ரூபமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் விதுர உத்தவசம்வாதமும் விதுர மயித்திரேயருடைய சம்வாதமும் புராண சங்கிரகமும் சிருஷ்டியும் சிருஷ்டிக்குப் பூர்வம் மகாபுருஷரான பரமாத்துமாவினுடைய கேவலாவஸ்தானமும், பிரகிருதி குணங்களுடைய சஞ்சலரூபமான சிருஷ்டியும், மகத்தத்துவ அகங்காரமுதலான பஞ்ச பூதங்களுடைய சிருஷ்டியும் பிற்பாடு பிரமாண்டத்தினுடைய சிருஷ்டியும் ஸ்தூலசூட்சும சிருஷ்டியான காலத்தினுடைய ஸ்வரூபமும், பிரளய சமுத்திரத்தில் நின்றும் பூமியினுடைய உத்தாரணமும், இரணியாக்ஷனுடைய வதமும், சுவாயம்பு மனுவுக்குச் சென்காளான ஆத்தநாரிரூபமான புருஷனுடைய உற்பத்தியும், தாம் பத்தினிகளுடைய சந்தானமும், கர்த்தமப் பிரஜாபதியினுடைய சந்தானமும், பகவானான கபிலமகாமுனியுடன் தேவஹூதியினுடைய சம்வாதமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

நாலாவது ஸ்கந்தத்தில் மரீசிமுதலான நவப்பிரமாக்களுடைய சந்தானமும் தக்ஷயெக்கியவிநாசமும் துருவசரித்திரமும் பிருதுவின் பரிசீசுவினுடைய சரித்திரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது ஸ்கந்தத்தில் நாரதருடைய சம்வாதமும் பிரியவிரதனுடைய சரித்திரமும் பிற்பாடு தீவுகள் சமுத்திரங்கள் வருஷங்கள் நதிகள் இதுகளுடைய வானமும் பின்பு நாபி பரதன் ரிஷபன் இவர்கள் சரித்திரமும் மலைகள் நதிகள் இதுகளுடைய வானமும் சோதிர்கணங்களான ஸ்தானமும் பாதாள நகரங்களினுடைய ஸ்தானமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆறாவதுஸ்கந்தத்தில் பிரசேதங்களில் நின்றும் தெக்ஷப் பிரசாபதியினுடைய ஜன்மமும் தேவர்கள் அசுரர்கள் நரர்கள் மிருகங்கள் நாகங்கள்

பக்ஷிகள் முதலானதுகள் யாதொருவராலுண்டாயினதோ அந்தத் தக்ஷ கன்னிகைகளினுடைய சந்ததியும் விருத்திராசுரனுடைய ஜனன மரணமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஏழாவது ஸ்கந்தத்தில் இரணியாசுரனுடைய மரணமும் மகானுபாவரான பிரகலாதருடைய சரித்திரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

எட்டாவது ஸ்கந்தத்தில் மனுவந்தரங்களுடைய சரித்திரமும் கஜேந்திரமோக்ஷமும் மனுவந்தரங்கள் தோறும் ஸ்ரீஹரியினுடைய அயக்கிரீவ அவதார முதலான அவதாரங்களும் ஸ்ரீஹரியினுடைய மச்சிய கூர்மாதி அவதாரங்களும் தேவதைகளுக்குத் அமிர்த நிமித்தியமாக க்ஷீராப்தி மதனமும் தேவாசுர யுத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்தில் ராஜவம்ஸ வர்ணனமும் இக்ஷ்வாகு வம்ஸத்தில் சத்தாவ்யினனுடைய ஜன்மமும் இளை உபாக்கியானமும், முத்ரோ உபாக்கியானமும், சூரியவம்ஸ சரித்திரமும், சகா, தன்சு, கன்னியன், சையாதி, ககுத்ஸதன், கட்டுவாங்கன், மாந்தாதா, சவுபரி, சகரன் இவர்களுடைய சரித்திரமும் ஸ்ரீராமருடைய சகல பாப நிவாரணமான சரித்திரமும், நமியினுடைய சரித்திரமும் ஜனகருடைய உற்பத்தியும் பரசுராமருடைய க்ஷத்திரிய சங்காரமும் சந்திர வம்ஸமான அசாமிளன், யயாதி, நகுஷன், துஷ்டியந்தன், பரதன், சந்தனு, பீஷ்மர் இவர்களுடைய சரித்திரமும் யயாதியினுடைய ஜேஷ்டபுத்திரனை எதுவினது வம்ஸவர்ணனமும் யாதொரு வம்ஸத்தில் வசுதேவருடைய கிரகத்தில் ஜகத்பதியான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானவதரித்த அந்த எதுவம்ஸ சரித்திரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

பத்தாவது ஸ்கந்தத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோகுலத்தில் விர்த்தியையடைந்ததும் அசுரத்துவேஷியான அந்தப்பகவானுடைய சமஸ்தலீலைகளும் பூதனையினுடைய பிராணனுடன்கூட ஸ்தன்னியபானமும், சகடாசுரமர்த்தனமும், திருணாவர்த்த சங்காரமும், பகாசுரன், வச்சாசுரன், அகாசுரன், இவர்களுடைய சங்காரமும், பிரம்மாவுக்கு மாயதரிசனமும், தேனுகாசுரன் பிரலம்பாசுரன் இவர்களுடைய சங்காரமும், காட்டுத்தீயினின்றும் கோபாலரை ரக்ஷித்ததும், காளியனிக்கிரகமும் மகாசாபத்தினின்றும் நந்தகோபனை விடுவித்ததும், கோபிகாகன்னிகைகளினுடைய விரதசரியையும், பிராமண ஸ்திரீகளுக்குப் பகவத்பிரசாதமும், பிராமணருடைய வசனமும், கோவர்த்தனகிரியைத்தரித்ததும், தேவேந்திரன் காமதேனு இவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணினதும், கோபஸ்திரீகளுடன்கூட ராத்திரியில் ராஜக்கிரீடையும், சங்கசூடன், அரிஷ்டன், கேசி இவர்களுடைய வதமும்; அக்குரூரர் கோகுலத்துக்கு வந்ததும், பிறபாடு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரை மதுராபட்டணத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டதும், கோபஸ்திரீகளுடைய பிரலாபமும், மதுராநகரதரிசனமும் ரசகன், முஷ்டிகன், சாணூரன், கம்சன்

முதலானபேர்களுடைய வதமும மிருதனாயிருநத ஆசாரிய புததிரனை மறுபடியும அழைபபிததுககொடுததும மதுராபட்டணததில வாசமபண்ணுகினற ஸ்ரீஹரியானவா உததவா பலராமா இவாகளுடன கூடிககொண்டு யாதவாகளுககுச சுகததைசசெய்தும சராசநதனுடன வரபபட்டசேனைகளை அநேகநதரம நாசஞசெயததும, காலயவனனுடைய வதமும், குசஸதலிபட்டண நிாமாணமும, பாரிஜாதபஹரணமும, தேவலோகததில நின்றும் தேவசபையை யழைபபிததது்ம், யுததததில் சததுருககளை ஜயிததுருககுமணியை யபகரிததது்ம, யுததததில ருததிரனை ஜயிததது்ம, நரகாசுரனைச சஙகரிததுக கனனிகைகளை யபகரிததது்ம, சிசுபாலன, பவுண்டிரீகன் சாளுவன, தநதவககிரன, சமபரன, திவிதன, பீடன, முறன, பஞசசேனன, இவாகள முதலானபோகளுடைய பிரபாவமும இவாகளுடைய வதமும காசிபட்டண தகனமும பாணடவாகளை வைததுக கொணடு பூபாரததை தீாததது்ஞ சொலலபபடுகினறது

பதினோராவது ஸகநதததில பிராமமணசாப வியாசததினால் யாதவகுலத்திணுடைய உபசஙகாரமும ஸ்ரீகிருஷணருககும உததவருககும சமவாதமும் அநதச சமவாதததில ஆததுமககியானஞ சொலலபபட்டிருககிறதும வாஞரம தாம நிசசயமும பிறபாடு பகவான யோகபபிரவாகததினால மனுஷிய சரீரததை அநதாததானஞ செய்ததுஞ சொலலபபடுகினறது.

பன்னிரண்டாவது ஸகநதததில யுககளுடைய லட்சணமும யுகானுரூபமான விருததிகளும் கலியுகததில மனுஷியாகளுககு உண்டாகினற தாமததினுடைய அதிககிரமும நான்குவிதப பிரளயமும பரமபாகவதனான பரிக்ஷதது மகாராஜனுடைய மோக்ஷமும வியாசமகாரிஷியினுடைய வேதவிபாகமும மாாககணடேய சரிததிரமும விராட்டு புருஷ ரூபமும ஜகதரக்ஷகனான சூரியனுடைய ரூபவிபாகமுஞ சொலலபபடுகினறது

வாருஙகள பிராமமணோததமாகளே! உஙகளால் யாதொரு அாததத்தைககுறிதது இவவிடததில் நான கேழககபபட்டேனோ அதெல்லாஞ சொலலபபட்டது பகவானுடைய லீலாவதார சரிததிரஙகளும சமஸ்தமுஞ சொல்லப பட்டதுகள். பதிதனாயிருநதாலும, கிணறு முதலானதில விழுநதாலும, படிகள்முதலானதில இடறி விழுநதாலும, துககிதனாயிருநதாலும் தும்மினாலும, பரவசனாயிருநதாலும, புருஷனானவன ஸ்ரீஹரி எனறு வாககவுச்சரியாநினறு கொண்டு சகல பாபஙகளில நின்று விடுபடுவன் புருஷனால் கிரகிககப்படாநினறும கேழ்ககபபடாநின்று மிருககிற பிரபாவததை யுடையவராயும பகவானாயுமிருககிற அனநதரானவர் அந்தப் புருஷனுடைய சித்தததில பிரவேசிதது சமஸ்த விசனஙகளையும நாசமபண்ணுவாா.

எபபடியானால் சூரியனானவன் அநதகாரததை நாசமபண்ணுதல போலும சகல விசனஙகளையும் போகக்டிபபா. யாதொரு வசனங்களில் பகவா

ளுன ஸ்ரீஹரியானவர் கீர்த்திக்கப்படவில்லையோ அந்த வசனங்கள் அபத்தமான வர்ணங்களையுடையதுகளாயும் அசத்துக்களாயும் அசத்தான கதைகளையுள்ளதுமாகவிருக்கும் யாதொரு வாக்கினால் ஸ்ரீஹரியினுடைய குணங்களானதுகள் வர்ணிக்கப்படுகிறதோ அந்த வாக்கே சத்தியமாகவும் மங்களமாகவும் புண்ணியமாகவும் இருக்கிறது. பகவானுடைய குணோதயத்தை யுள்ளதான அந்த வாக்கே புதிது புதிதாய் ருசிப்பிரதமாய் மதுரமுள்ளதாய் இருக்கிறது அதுவே அடிக்கடி மனதிற்கு மனோரசப்பிரதமாக இருக்கிறது உத்தமசுலோகரான பகவானுடைய குணானுவர்ணனம் யாதொன்றுண்டோ அதுவே மனுஷியர்களுக்குச் சோகமாகிற சமுத்திரத்தை யுலர்த்திப் போடுகிறதாக இருக்கிறது யாதொருவாக்கானது விசித்திரங்களான பதங்களை யுடைத்தாயிருந்தாலும் ஸ்ரீஹரியினுடைய ஜகத் பவித்திரமான கீர்த்தியை ஒருவிடத்திலாகிலும் வர்ணிக்கவில்லையோ அந்த வாக்கானது காக்கத்திற்குச் சமானமான மனுஷியர்களுக்கு ரமிக்கிற ஸ்தானமாகவிருக்கும் அமரங்களுக்குச் சமானமான யோனிகளால் சேவிக்கப்படமாட்டாது எந்த வாக்கில் அச்சுதரானவர் வர்ணிக்கப்படுகிறாரோ அந்த வாக்கிலேயே நிர்மலர்களான சாதுக்கள ரமிப்பதனாலும் சுலோகங்கள் தோறும் அபத்தங்களை யுடையதாயிருந்தாலும் யாதொரு பிரபந்தத்தில் அந்தப் பகவானுடைய எச்சோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற நாமங்கள் வர்ணிக்கப்படுகின்றதுகளோ அந்தப் பிரபந்தமே ஜன சமூகங்களினுடைய பாபத்தை நாசஞ்செய்யும்

யாதொரு காரணத்தினால் சாதுக்களானபேர்கள் அந்தப்பிரபந்தத்தில் அந்தருடைய நாமங்களை கேளாநின்றும் கானம்பண்ணாநின்றும் சொல்லாநின்றுமிருக்கிறார்களோ ஆகையினால் அந்தருடைய குணங்களை வர்ணிக்காநின்ற அந்தப்பிரபந்தமே உத்தமம் நிவர்த்தி மார்க்கத்தைப் பிரகாசிப்பியாநின்றும் அக்கியான நிவர்த்தகமாயுமிருக்கிற கியானமும் அச்சுதரிடத்தில் பக்தியில்லாமலிருந்ததேயானால் அந்தக் கியானமும் பரமாத்துமானுபவத்தையுண்டாக்குகிறதாகச் சோபிக்கமாட்டாது ஆகையினால் யாதொரு கர்மமானது சர்வோத்தமமா யிருந்தாலும் அனுஷ்டான காலத்திலேயும் பலானுபவகாலத்திலேயும் துக்கரூபமான அந்தக்காம்மானது ஈஸ்வரார்ப்பணமாகப் பண்ணப்படாமற்போனால் சோபியாது என்கிறதற்குக் கேட்கவேண்டியதென்ன? வர்ணாசிரம ஆசாரங்கள் தபசு வேதாத்தியயன முதலானதுகளில் மகத்தான சிரமமானது எச்சோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற சம்பத்துக்கே சாதனமாயிருக்கும் பகவானுடைய குணகீர்த்தனம் சிரவணம் ஆதரவு முதலானதுகளால் அந்த ஸ்ரீதரரின் பாதபத்மங்களுடைய அனுபவமானது உண்டாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது பாதாரவிந்தங்களுடைய அனுபவமானது பாவங்களை நாசம்பண்ணும் சுகத்தையும் பரமமான பக்தியையும் பரமாத்துமானுபவத்தையும் வைராக்கியத்தையும் உண்டாக்கும்.

[illegible] பிராமணோத்தமர்களே! யாதொரு காரணத்தினால் நீங்கள் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சேவிக்கத் தக்கவராயும் தனக்குவேறே தெய்வமில

லாதவராயும் ஈசராயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணரை அந்தக்கரணத்தில் பிரவேசித்து அடிக்கடி உபாசிக்கிறீர்களோ ஆகையால் மகா புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களாகா நிற்கிறீர்கள் பூர்வத்தில் பரீக்ஷித்து மகாராஜனுடைய பிராயோபவேசத்தில் அவனுடைய சதஸில் சமஸ்த மகாரிஷிகளும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் என்னால் சுகப்பிரம்மரிஷியினுடைய முகத்தில் நின்றும் பரமார்த்தம் தத்துவமானது கேழ்க்கப்பட்டது ஆகையால் நானும் தன்னியனாகா நிற்கிறேன்

வாருங்கள் பிராம்மணோத்தமர்களே! கீர்த்திக்கத்தக்கதான மகாசரித்திரத்தையுடையவரான ஸ்ரீ வாசுதேவருடைய சமஸ்தபாபங்களையும் நாசம் பண்ணுகின்ற மகாத்மியமானது நம்மாலுங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. யாதொரு புருஷனானவன் வாசுதேவரிடத்தில் அசஞ்சலமான புத்தியையுடையவனாய் ஒரு யாமமாகட்டும் க்ஷணகாலமாகட்டும் இந்தப்புராணத்தில் ஒரு சுலோகம் அரைச்சுலோகம் காற்சுலோகம் அரைக்கால் சுலோகத்தையாகிலும் கேழ்க்கப்படுகிறானோ யாதொரு புருஷனானவன் சிரத்தையுடையவனாய்க் கேழ்க்கிறானோ அந்தப்புருஷனானவன் தன்னாத்துமாவைப் பாவனமாகப் பண்ணுவன் ஏகாதசி துவாதசியிலாவது இந்தப் புராணத்தைக் கேழ்க்கிற புருஷனானவன் மகாபுண்ணியத்தைச் செய்தவனாவன் மகாபாவியான புருஷனானவன் உபவாசத்துடன் பரிசுத்தமாயிருந்துகொண்டு இந்தப் புராணத்தைப் பாராயணம் பண்ணுகிறவனுக்கும் கேழ்க்கிறவனுக்கும் இந்தப்புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சமஸ்ததேவர்களும் ரிஷிகளும் சித்தர்களும் பித்ருதேவர்களும் மனுக்களும் ராசாக்களும் சமஸ்த இஷ்டங்களையும் கொடுப்பார்கள் யாதொரு பிராம்மணனானவன் ருக்குவேதம் எசுர்வேதம் சாமவேதம் அதுகளை அத்தியயனம் பண்ணி மதுகுலியை இருதுகுலியை என்னப்பட்ட பலத்தையடைகிறானோ இந்தப் புராணத்தைப் பாராயணம் பண்ணுகிறவன் அந்தப் பலத்தையடைவன் பிராமணனானவன் பரிசுத்தனாயிருந்துகொண்டு இந்தப்புராணத்தை அத்தியயனம்பண்ணி பகவானுடைய யாதொரு பரமபதமுண்டோ அந்தப்பரமபதத்தை யடைவன் பிராம்மணனானவன் இந்தப்புராணத்தை அத்தியயனம்பண்ணி உத்தமஞானத்தை யடைவன் ராஜாவானவன் இந்தப் புராணத்தைப் பாராயணம் பண்ணி பூமியையடைவன், வைசியன் பாராயணம்பண்ணி தனசம்ருத்தியை யடைவன், சூத்திரன் சகலபாவத்தின் நின்றும் விடுபட்டு பரிசுத்தனாவன். சகல வேதார்த்தசாரமான இந்தப் புராணத்தை யாதொருவரிடத்தில் நின்றும் பக்தியுடன் கேழ்வி செய்தானோ முன்னே பாராசரர் முதலான ரிஷிகளைப் பூசித்து பிற்பாடு அந்தக்குருவை பரமாத்துமாவென்கிற புத்தியினால் பசுக்கள், வஸ்திரங்கள், பூமி, சுவர்ணங்கள், ஆபரணங்கள், இதுகளால் தன்னுடைய சக்தியினால் பூசிக்கக்கடவன். பாபசமூகங்களையும், நாசம்பண்ணுகின்றும் சகலலோக நாயகராயுமிருக்கிற, ஸ்ரீஹரியானவர் எந்த புராணங்களில் அடிக்கடி கீர்த்திக்கப்படவில்லையோ அது சாரமற்றதே விஸ்வரூபியாயும்

சகல ஜகத்துக்களுடைய பாவத்தைநாசம் பண்ணுகின்ற அந்தப் பகவானானவர் இந்தப் புராணத்தில் கீர்த்திக்கப்படுகிறார். ஜனம்குணிபராயும் அநந்த கல்யாணகுண பரிபூரணராயும் ஜகத்தினுடைய சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்காரங்களுக்குக் காரணமான சக்திகளை யுடையவராயும் பிரம்மா, உருத்திரன், இந்திரன் முதலான தேவர்களாலும் கரையறியக்கூடாத ஸ்தோத்திரத்தை யுடையவராயுமிருக்கிற அந்த அச்சுதரை நான் பிரணாமம் பண்ணுகிறேன். சித்தை யடையாநின்ற பிரகிருதி புருஷன், மகத்தத்துவம், அகங்காரம், பஞ்சமகா பூதங்கள் இந்தரூபமான தம்முடைய சக்திகளால் தம்மிடத்திலேயே பண்ணப்பட்ட ஸ்தாவரசங்கரூபமான பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டி முதலானதை யுடையவராயும் ஸ்வரூபராயும் தேவோத்தமராயும் அநாதியாயுமிருக்கிற பகவானுக்குப் பிரணாமம் பண்ணுகிறேன். சுவாத்துமானுபவசுகத்தில் பரிபூரணமான மனதை யுடையவராயும் அந்த ஆனந்தத்தினாலேயே பிராகிருத விஷயசக்கியானத்தை தூரவருகிறதாயிருந்தாலும் பிரமரிஷியானவர் ஸ்ரீஹரியினுடைய மனோக்கியங்களான லீலைகளால் இழுக்கப்பட்ட ஆத்துமானுபவ சுகத்தில் தயிரியத்தை யுடையவராய் பரமார்த்த பிரகாசமாயும் சகலபாபத்தையும் நாசம்பண்ணுகின்றுமிருக்கிற ஸ்ரீபாகவத புராணத்தைக் கிருபையினாலே அருளிச்செய்தாரோ அந்த சுகப்பிரமரிஷியைப் பிரணாமம் பண்ணுகிறேன்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கலி விருத்தம்,

பாரினுற்ற பதினெண்புராணத்திற
சாரசிரந்தசங் கதிகளீனைத்தையும்
ஓதுமிந்தப் புராணத்தையோதுவோர்
சேருநற்பதமுஞ் செப்பினாரரோ

பதினெண் புராணங்களுடைய கிரந்த சங்கியையும் இந்தப் புராணத்தைச் சிரவணஞ் செய்தற்குப் பலமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது

சூதர் வாக்கியம்.

வாருங்கள் சவுனகாதிமகாரிஷிகளே! பிரமமா, வருணன், இந்திரன், ருத்திரன், தேவர்கள் சமஸ்தமானபேரும் யாதொரு பரமாத்துமாவை திவ்வியங்களான ஸ்தோத்திரங்களால் ஸ்துதி செய்கிறார்களோ வேதாங்கம் உபநிடதம் இவைகளுடன் கூடியிருக்கிற நாலு வேதங்களாலும் கானஞ்செய்கிறார்களோ யோகீஸ்வரர்கள் தியானத்தில் நிச்சலமாய் பரமாத்துமநிஷ்டராயு

யிருக்கின்ற மனதினால் யாதொரு பரமாத்தும ஸ்வரூபத்தினுடைய அந்தத்தை அறியார்களோ அந்தப் பரமாத்துமாவுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். சமுத்திரத்தைக் கடைகிறகாலத்தில் சுழலுகின்ற யாதொரு மந்தரபருவதத்தைத் தடாந்து விடாமல் சுட்டினபடியினால் சமுத்திரத்தினுடைய மலைக்குகைக்குச் சரியாக நிறைந்திருக்கிற ஜலத்தினால் இப்போதும் ஒழிவில்லாமல் சுழன்றுகொண்டு சலித்துக்கொண் டிருக்கையானது விட்டபட வில்லையோ பகவானுடைய முதுகில் சுழலுகின்ற மந்தரமாகிய அந்தப் பர்வதத்தினுடைய சிலைகளாலே உராய்ந்து சொரிகிறதினால் மிகவுஞ் சுகத்தைப்பற்றி நித்திரை செய்கின்ற கூர்மரூபியான அந்தப்பகவானுடைய சுவாச வாயுக்களானதுகள் நம்மை ரக்ஷிக்கக் கடவதுகள். வாருங்கள் சவுனகாதிரிஷிகளே! பதினெண் புராணங்களுடைய கிரந்த சங்கியையும் இந்தப் புராணத்தினது சிரவண பாராயணங்களுக்குப் பலத்தையுங் கிரமத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேழ்க்கக்கடவீர்கள் வாமபுராணம் பதினாயிரங் கிரந்தமாகும், பாத்தும புராணம் ஐம்பத்தொன்பதினாயிரங் கிரந்தமாகும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் இருபத்துமூவாயிரம் கிரந்தமாகும், சைவபுராணம் இருபத்தினாலாயிரங் கிரந்தம், ஸ்ரீமகா பாகவதம் பதினெண்ணாயிரங் கிரந்தமாகும், நாரதபுராணம் இருபத்தையாயிரங்கிரந்தமாகும், மார்க்கண்டேயபுராணம் பதினாயிரத்து நானூறுகிரந்தமாகும், பவுஷியபுராணம் பதினாலாயிரத் தைந்நூறு கிரந்தமாகும், பிரமகைவர்த்தம் பதினெண்ணாயிரங்கிரந்தமாகும், லிங்கபுராணம் பதினாயிரங்கிரந்தமாகும், வராகபுராணம் இருபத்து நாலாயிரங் கிரந்தமாகும், ஆக்கினேய புராணம் எண்பத்தோராயிரம் கிரந்தமாகும், ஸ்காந்தபுராணம் லக்ஷங்கிரந்தமாகும், வாமனபுராணம் பதினாயிரங் கிரந்தமாகும், கூர்மபுராணம் பதினேழாயிரங்கிரந்தம், மச்சியபுராணம் பதினாலாயிரங் கிரந்தமாகும், காருடபுராணம் பத்தொன்பதினாயிரங் கிரந்தமாகும், பிரமாண்டபுராணம் பன்னீராயிரங் கிரந்தமாகும் இந்தப்பிரகாரம் பதினெண்புராணங்களும் நான்குலக்ஷங் கிரந்தங்களென்று சொல்லப்படுகின்றது

இந்த நான்குலட்சங் கிரந்தங்களில் ஸ்ரீமகா பாகவதம் பதினெண்ணாயிரங் கிரந்தமென்று சொல்லப்படும் இந்தப் பாகவதமானது பூர்வத்தில் நாபிக்கமலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமமாவுக்குப் பரமபுருஷரால் சமுசாரத்தில் பயந்திருக்கிற போகளிடத்தில் கிருபையா லருளிச்செய்யப்பட்டது இந்தப்புராணமானது ஆதியிலும் மத்தியிலும் அந்தத்திலும் பக்திவயிராக்கியங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற பகவானுடைய லீலாவதார கதாமிர்தரசங்களை யுடையதாய் மிகுந்த சுகத்தைச் செய்கின்ற இந்தப்புராணமானது சர்வவேதாந்த சாரமாயிருக்கின்றது சீவாத்துமாவை பிரகாசிப் பிக்கின்றது. ஒன்றாகிய பரமாத்துமாவை பிரகாசிப்பிக்கின்றது அந்தப் பரமாத்துமாவில் நிஷ்டையை யுடையபேர்களுக்குப் பரமபதப் பிராப்தியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது இந்த ஸ்ரீபாகவத புராணத்தை யாதொருவன் புரட்டாசி மாதத்தில் பவுர்ணமியில் சுவர்ணமயமான சிம்மப்பிரதமையோடேகூட தானஞ்செய் கிறானே அவன் பரமபதத்தை யடைவன் உத்தமமான ஸ்ரீபாகவதமானது

பெரியோர்களுடைய கோஷ்டியில் எந்தமட்டுக்கும் காணப்படாமலிருக்கின்றதோ அந்தமட்டுக்குமே மற்றபுராணங்கள் கிரகிக்கப்பட்டு விளங்கும் சகல வேதாந்தசாரமும் ஸ்ரீபாகவத புராணமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்ரீ பாகவதத்தினுடைய கதாமிர்தரசத்தினால் திருப்தனாயிருக்கின்றவனுக்கு மற்றொருபுராண சிரவணத்தில் ஆசையுண்டாகிறதில்லை நதிகளுக்குள்ளே கங்கையைப்போலும் தேவர்களுக்குள்ளே அச்சுதனைப்போலவும் விஷ்ணுபக்தர்களுக்குள்ளே ருத்திரனைப்போலவும் சகல புராணங்களிலும் இந்த ஸ்ரீபாகவதம் உத்தமமாயும் பாகவதர்களுக்குமிகவும் இஷ்டமாயுமிருக்கும்

இந்த பாகவதத்தில் நித்தியனும், முக்தனும் சுத்தனும் ஞானஸ்வரூபனுமிருக்கின்ற பரமாத்துமா நிரூபிக்கப்படுகிறார் இந்தப் பாகவதத்தில் ஞான வைராக்கிய பக்திகளோடேகூட நிவர்த்திமார்க்கமானது காணபிக்கப்படுகின்றது இந்தப் பாகவதத்தைக் கேள்விசெய்கிறவனும் பாராயணம்பண்ணுகிறவனும் அர்த்தவிசாரம் செய்கிறவனும் மிகுந்த பகவத்பக்தியை யுடையவனும் முக்தனும் பரம்பதத்தை யடையவன் பரமாத்துமக்ஞானப் பிரகாசமாய ஒப்பில்லாமலிருக்கிற இந்தப் பாகவதமானது யாதொரு பரமாத்துமாவால பிரம்மாவுக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டதோ பிரம்மரூபியான யாதொரு பகவானால் வியாசருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டதோ வியாசரூபியான யாதொருபகவானால் சுகயோகீஸ்வரருக்கு அருளிச் செய்யப் பட்டதோ சுகப்பிரம்மரிஷி பரமாத்துமாவால பரிக்ஷித்து மகாராசனுக்குக் கிருபையாலருளிச்செய்யப்பட்டதோ சத்தியக்ஞானாநந்த ரூபியாயப் பாபமில்லாதவனும் சுகரூபியாயிருக்கின்ற அந்தப் பரமாத்துமாவை எப்போதும் தியானஞ்செய்கிறேன்

சர்வாந்தரியாமியாய சர்வசாக்ஷியா யிருக்கின்ற அந்தப் பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன் யாதொரு பகவானனவர் கிருபையால இந்தப் பாகவதத்தைப் பிரம்மாவுக்கு அருளிச் செய்தாரோ அந்தப் பகவானுக்குப் பிரணாமஞ் செய்கிறேன் யாதொரு சுகப்பிரம்ம ரிஷியானவர் சமுசாரமென்கிற சர்ப்பத்தினால கடிக்கப்பட்டு வியாகுலனாயிருக்கின்ற பரிக்ஷித்து மகாராஜனைத் துன்பத்தில நின்றும் விடுவித்தாரோ அந்தப் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபியான சுகயோகிக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

வாழி விருத்தம்.

அறியபல தலமுவாழி யகிலமுவாழி அதிலுள்ளவாலயமு மடியாரவாழி
உரியமுனிவர் பெற்குருமுறாவாழி ஒதுசந்தர்சூரியரோ டுடுக்கள்வாழி
கரியகுழன மாதுமையாள்பாகனவாழி கண்ணனவனண்ணனொடு தேவர்வாழி
பிரியமுடனிதைபடிக்குமபெரியோர்வாழி பண்புடனச்சுதனிவிட்டோர்வாழி

பன்னிரண்டாவது ஸ்கந்தம் முற்றிற்று.

நூதன புத்தக விளம்பரம்.

விநாயக பராக்கிரமம்.

இதனால் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த கனவான்களுக்குத் தெரிவிப்பதாவது — இது வேதாகம புராணேதிகாசங்களை யாதாரமாகக் கொண்டு தெளிவான தமிழ்நடையில் சாயவேதோவோத கிருஷ்டமான (சிவபராக்கிரமம் முதலிய அரிய பெரிய நூல்களின் ஆசிரியரும் ஸ்காந்த முதலிய அநேக நூல்களின் உரையாசிரியருமான) சைவஸ்ரீ மதி பாநுகவியவர்களால் அழகாக வெழுதப்பட்டது இதுகாறும் வெளிவாராதது படிக்கப் படிக்க இனிமையைத் தருவது, பார்ப்பதற்கழகான 72 படங்களை யுடையது விநாயகப் பெருமான் உலகரக்ஷணார்த்த மியற்றிய பராக்கிரமங்களை யறிதற்குத் தக்க நூலிதுவேயாம் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிவாசிக்க வேண்டுமென இதற்கமைத்துள்ள குறைந்த விலை ரூ **1 4 0** வி பி தபால்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்

திருவிளையாடற் புராணவசனம்.

இப்பூவுலகின்கண் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த கனவான்களுக்கு அறிவிப்பது யாதெனில் —

சகலத்திற்கும் முதற்கடவுளாகிய சிவபிரான் பாமரர்கள் உய்யும்பொருட்டு பரமகாருணிகராய் திருவாலவாய் என்னும் மதுரையில் சோமசுந்தரக் கடவுளாய் விளங்கி ஆடின 64 திருவிளையாடலின் திவ்விய சரித்திரங்களை இதுகாறும் அநேகம் அச்சுக்கூடத் தலைவர்கள் ரப்புகடிதத்தில் திருத்தமின்றி அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அப்பிரதிகளை பார்வையிடுவது மிகவும் கஷ்டமாயிருப்பதால் அநேகர் வேண்டுகோளின்படி கடவுளருள்பெற்ற பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மூலகிரந்தத்திற்கிணங்கச் சுத்தப்பிரதியாக நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் ஆங்காங்கு விசித்திர திருவுருப்படங்களுடன் பார்வைக்கு வெகு அழகாயும், கைக்குள்ளடக்கமாயும் திருத்தமாயும் [illegible] பக்கங்களுள்ளதுமாய் அச்சிட்டிருக்கிறது கிளேஸ் கடிதம் கலிகோ பயிண்டு ரூபா **1 8 0**

63 நாயன்மாருடைய திவ்விய சரித்திரமாகிய
திருத்தொண்டர் பெரியபுராண வசனம்.

சைவசமயிகளியாவரும் நற்பேறடையும் பொருட்டு, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஆகிய சமயாசாரியர் மூவரும், தனியடியார்கள் அறுபதின்மரும், தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மரும் ஆகிய திருத்தொண்டர்கள் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களை இதுகாறும் அநேக அச்சுக்கூடத்தலைவர்கள் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள் அப்பிரதிகளை பார்வையிடுவது மிகவும் கஷ்டமாயிருப்பதால் சிலர் வேண்டுகோளின்படி கடவுளருள்பெற்ற ஸ்ரீசேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மூலகிரந்தத்திற்கிணங்க நாயன்மார்கள் பலஸ்தலங்களில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரப் பதிகங்களை முதலுங் கடையுமாய்ச் சுத்தபாடமாக்கி, பெரியபுராண செய்யுட்டோத்திரங்களும், மற்றும் சைவர்களுக்குபயோகமான முக்கியமான சில விஷயங்களுடனும், ஆங்காங்கு அவரவர்கள் விசித்திர திருவுருப்படங்கள் 90-ருடனும், சுத்தப்பிரதியாக கிளேஸ்கடிதத்தில் பார்வைக்கு மிகவும் அழகாயும், கைக்குளடக்கமாயும், திருத்தமாயும் அச்சிட்டிருக்கின்றது

கிளேஸ்கடிதம் காலிகோ பயிண்டு விலை ரூபா **1 8 0**

இதில் குறித்த புத்தகமாவது, இதரமான புத்தகங்களாவது, அவிழ்தங்களாவது, ரப்பர்ஸ்டாம்பு முத்திரைகளாவது, வாசனை திரவியங்களாவது, ஜாமன்சில்வர் நகைகளாவது, இதர சாமான்களாவது கெடியாரங்களாவது அடியிற்குறிப்பிட்ட விலாசத்திற் கெழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம் கேட்லாக் வேண்டியவர்கள் ½-அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் கேட்லாக் அனுப்பப்படும்

பூ. மு. இராஜு முதலியார் அண்டு சன்ஸ்.

ரூபி அச்சுக்கூடத்தலைவர், 14, கந்திரப்பிள்ளைவீதி, புரசை, சென்னை